

Phone- 533767
M. R. JAMBUNATHAN
Radha Nivas, 375, 1st Road
Khar, BOMBAY-52

Jambura Kari

ஸ்ரீகவரீ தயானந்தசாஸ்வதியாரின்
சத்தியார்த்தப் பிரகாசம்

(உண்மைநெறி விளக்கம்)

முதற்பாகம்.

மொழிபெயர்ப்பு ஆசிரியர்

எம். ஆர். ஜம்புநாத ஐயர்

ஸ்ரீதயானந்தரின் ஜீவியசரித்திர சுருக்கம்

அன்றார் கொள்கை என்னும் நூலை ஆக்கியோன்.

சுதேசமித்திரன் ஆசிரியரும்

இந்திய சட்டசபை அங்கத்தினருமான

ஸ்ரீமான் ஏ. ரங்கஸ்வாமிஐயங்கார் அவர்களின்

முன்னுரை

Phone: 5301
M. R. JAMBUNATHAN
Radha Nivas, 375, 1st Road
Khar, BOMBAY-52

ஆர். நடேச ஐயர், பி. எ.

ஆசிரியபுத்தகாலையம்

14, பள்ளியப்பன் தெருவு, செளகார்ப்பேட்டை

சென்னை

1928.

எனது அண்ணையின்
பாதமலங்களில் அளிக்கிறேன்.

Nov. 1955

அட்டவணை.

பக்கங்கள்.

1. சுவாமி விரஜானந்தரின் கித்திரப்படம்.	
2. சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதியாரின் கித்திரப்படம்.	
3. சுவாமி கிரத்தானந்தரின் பொதுவுரை.	v
4. ஸ்ரீ. ஏ. ரங்கஸ்வாமி அய்யங்கார் அவர்களின் முன்னுரை.	vii—viii
5. மொழிபெயர்ப்பாகிரியரின் நூன்முகம்.	ix—x
6. நூலாகிரியரின் முகவுரை	xi—xvi
7. முதல் அத்தியாயம்	1—29
8. இரண்டாவது அத்தியாயம்	30—41
9. மூன்றாவது அத்தியாயம்.	42—87
10. நான்காவது அத்தியாயம்.	88—138
11. ஐந்தாவது அத்தியாயம்.	139—154
12. ஆறாவது அத்தியாயம்.	1—43
13. ஏழாவது அத்தியாயம்	44—78
14. எட்டாவது அத்தியாயம்.	79—107
15. ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.	108—135
16. பத்தாவது அத்தியாயம்.	136—152

FOREWORD.

BY

Sri Swami Shraddhanand Ji Maharaj

.....

The name of Rishi Dayananda, the great all-round reformer and the moulder of the present activities in India, is a household word not only in the land of his birth, but in the whole of the civilised world. His teachings are contained in the SATYARTH PRAKASH-an encyclopaedic work of religious information and definition of true Dharma. That book deserves to be translated in all languages of India in the first instance and of the world afterwards.

Mr. M. R. JAMBUNATHAN has rendered great public service in giving a Tamil translation of the same to the central portion of the Madras Presidency. It is a pity that Rishi Dayananda had no time to tour throughout Madras on his religious mission as he was enabled to do in the Punjab, the United Provinces, Bengal, Bombay and Poona. It is now the duty of his disciples to promulgate his teachings in places where the darkness of blind faith still rules supreme.

I hope the Tamil speaking portions of Madras will appreciate the Translator's services and will enable him to continue his well begun work.

DELHI,
Feb. 1925. }

SHRADDHANAND SANYASI

Phone- 533767
M. R. JAMBUNATHAN
Radha Nivas, 375, 1st Road
Khar, BOMBAY-52

Pl. No. 33767
M. R. JAMBUNATHAN
Radha Nivas, 375, 1st Road
Khar, BOMBAY

INTRODUCTION

BY

M. R. Ry. A. RANGASWAMI IYENGAR Ayl.,

B. A., B. L.

Editor "SWADESAMITRAN"

(Tamil Daily & English Weekly)

AND

Member, Legislative Assembly, Delhi.

.....

In undertaking the introduction of this Magnum Opus of Swami Dayanand Saraswati to the Tamil World I am performing a function which is superfluous in many senses, but is perhaps necessary in one sense. That is, that the wholly rationalistic view of the Vedic religion which Swami Dayananda Saraswati inculcated incessantly during his life has formed the basis of an exposition of Hindu religion that would be a useful solvent at the present time in the variety of doctrinal and communal differences that abound in South India. The **Satyarth Prakash** will present to the Aryans and Dravidians of the South a view of the ancient religion of this land, free on the one hand from the animistic practices of ancient customs that have formed accretions of the Hindu faith in the South, and on the other hand free from the elaborate ritual and ceremonial combined with doctrinal and caste prejudice, that have marred the philosophic and spiritual beauty of the Aryan faith, and that stand in the way of the full natural development of the national and social structure of the land. The way by which Swami Dayananda, the great Vedic scholar and the renowned austere sanyasin, was able to cut through the mass of bigoted faiths and traditions and the array of elaborate sophisms and dreary discussions, is indicated by him in the simple words of his Introduction as follows :—

"I have expounded truth as truth and error as error. The exposition of error in place of truth and of truth in place of error does not constitute the unfolding of truth."

With this beacon light for his guide, **Swami Dayananda** has examined in the **Satyarth Prakash**, the fundamental principles of Vedic or Aryan religion and of the other great religions; and the impartiality and honesty with which he has performed his task is indicated by him in the same Introduction in the following words:-

"We have incorporated in this book whatever is true in all religions and in harmony with their highest teachings, but have refuted whatever is false in them. We have exposed to the view of men-learned or other wise-all evil practices whether resorted to secretly or openly. This will help our readers to discuss religious questions in a spirit of love and embrace the one true religion. Though we were born in Aryavarta (India) and still live in it, yet just as we do not defend the evil doctrines and practices of the religions prevailing in our own country, on the other hand expose them properly, in like manner we deal with alien religions. We treat the foreigners in the same way as we treat our own country-men in recognition of common humanity. It behoves all the rest to act like wise. Had we taken the side of one of the prevailing religions of India we would have but followed (blindly) the example of sectarians who extol defend and preach their own religion and decry, refute and check the progress of other creeds. In our opinion however such things are beneath the dignity of man.

Should a man act like an animal which when strong oppresses the weak and even puts them to death, he is more an animal than a man. He alone can fitly be called a man who being strong protects the weak. He that injures others in order to gain his own selfish ends can only be called a big animal."

It is unnecessary to say that the Swami believed in the religion of the Vedas, but that has not meant in his case the denunciation of other faiths. While he has subjected the Vedic religion as developed in the Puranas and Tantras and other like books to a rational and destructive criticism, which bigots might deem merciless if not profane, he has not hesitated to accept truths found imbedded in the Buddhist and Jain religions as well as in the Christian and Mohamedan religions merely because he was not a believer in any of these religions taken as a whole. On such a rational basis Swami Dayananda Saraswati examines and lays down the truth of the Aryan faith as he understood it not only in

relation to man's spiritual needs but also to his material and moral needs in the world into which he is brought into being. Indeed, the religious books of the Vedas as of the Hindus treat all parts of a man's life as well as of cosmogony as inter-related. He therefore deals with the life of a typical Arya or Hindu as he deduces it from the true and sound maxims of the Vedas and the Smrithies wherever they are applicable.

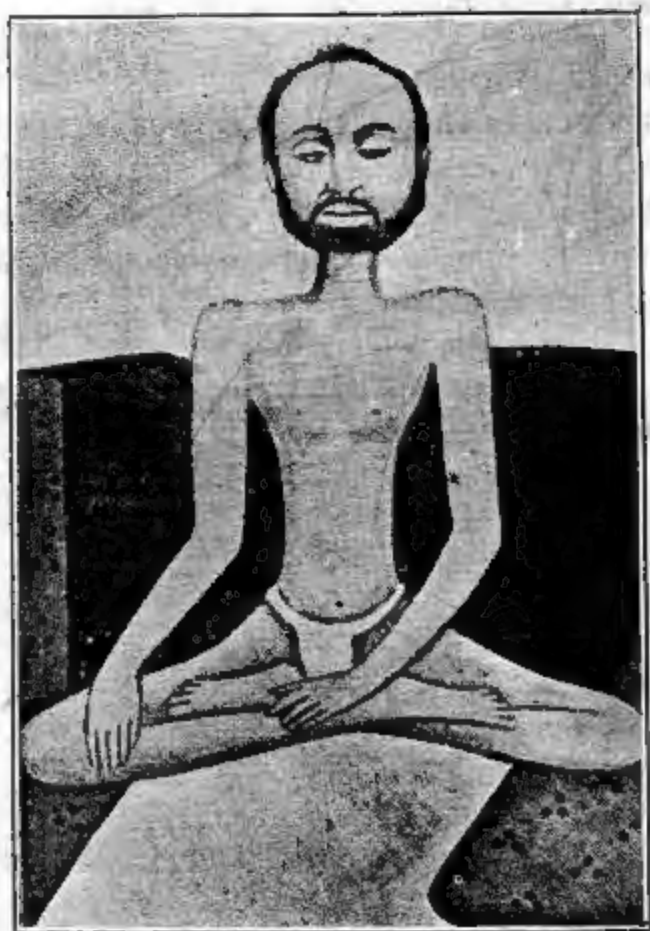
The ordinary Aryan's life of the four ashrams of Brahmacharya, Grihasta, Vanaprastha and Sanyasa, the basis of the Rajadharma or the science of government, the doctrines laid down as to the knowledge of Godhead and the means of attaining thereto, and the steps by which the knowledge that dispels ignorance can be used to attain emancipation from the bondage by which through ignorance and sin we are kept in the toils of Samsara, are all dealt with in the first ten chapters with a simplicity and directness and yet withal free from the cobwebs of intellectual wristling and superstitious reverence, that ought to be welcome to many an enquiring mind in South India at the present moment.

It is this that makes the work of my friend Mr. M. R. Jambunathan particularly welcome and I would commend it to the Tamil Nadu with all sincerity and humility.

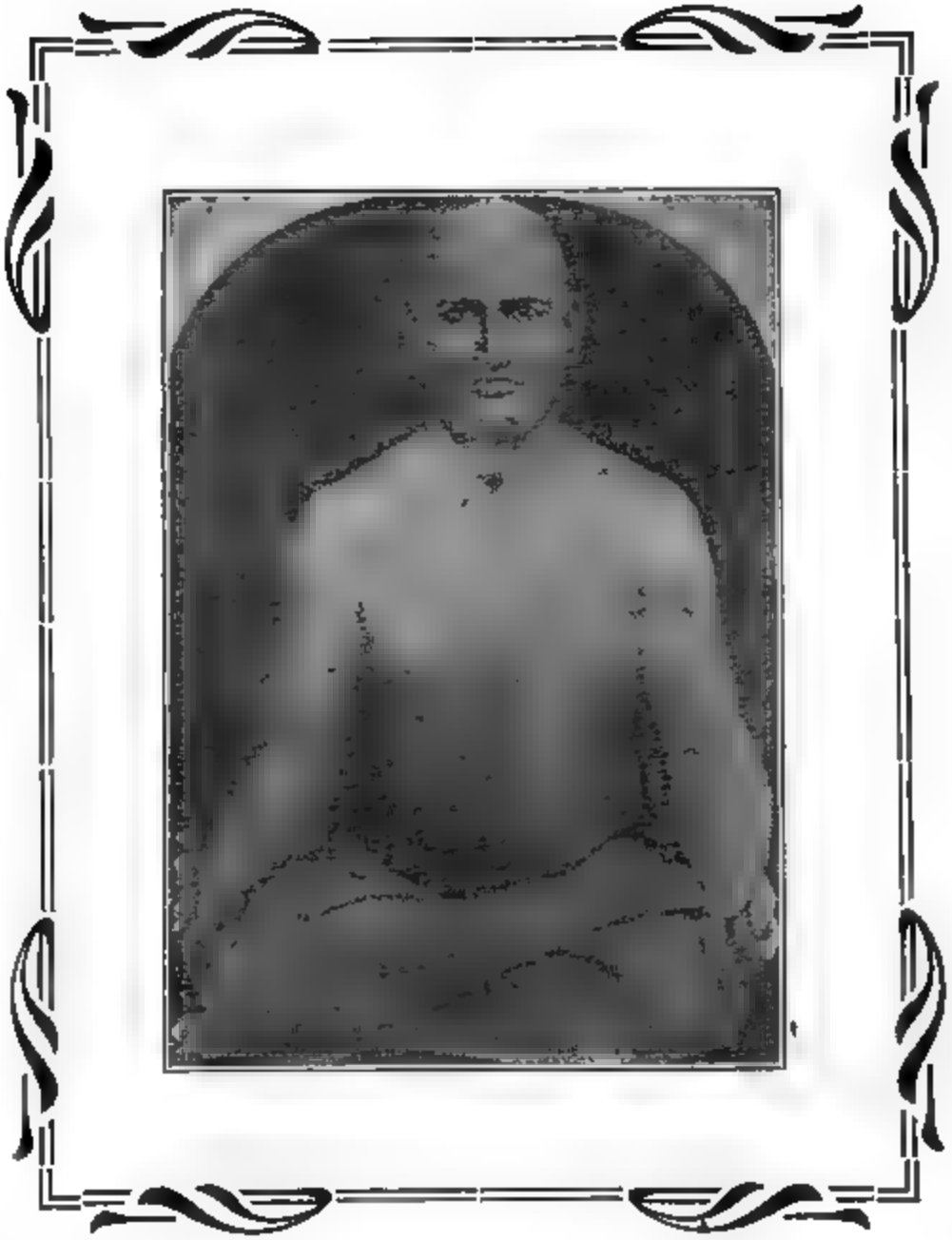
MADRAS,
June 1925. }

A. RANGASWAMI IVENGAR.

கவாமி விரஜானந்த சரஸ்வதி
(தயானந்தரின் குரஞ்சிரியர்)

சுவாமி தயானந்த சாஸ்திரி
1824-1883

Phone- 533767
M. R. JAMBUNATHAN
 Radha Nivas, 375, 1st Road
 சீர் சுவாமி சிரத்தானந்த நகரம் BOMBAY-52

பொதுவுரை.

எவ்வாத துறைகளிலும் பெருஞ்சீர்ததிருத்தக்காரராயும், தற்கால இதய ஊக்கங்களுக்கு ஓர் உருவத்தை அளித்தவராயுமிருக்கிற ரிஷி தயானந்தருடைய திருநாமத்தைத் தான் பிறந்த தேசத்திலுமுதலிராமேயலவரமல நாகர் கம் பரவியுள்ள நாடுகள் முழுதிலும் உள்ளீளார யாவரும் அறிவா. அவரது போதனைகளினைத்தும், சமயச்சாரங்களெல்லாம் அடங்கியுள்ள பெருங்களுக்கு சியமாயும், சத்திய தாமத்தினுடைய தத்துவங்களை விளக்குகிறதாயும் உள ளது இச்சத்தியாராததப் பிரகாசமே யாகும். பொதுவாக உலகத்தின்கண் ணுள்ள, பாஷைகள் அனைத்திலும், கிறிப்பாக நம் நாட்டு பாஷைகளிலும் இப்பெருதூல மொழிபெயர்க்கத்தக்க நூலாகும்.

ம-ஈ-ந-ஸ்ரீ எம் ஆர். ஜம்புநாத ஜயா அவர்கள் சென்னை இராஜதானி யின மத்தியப்பாடங்களின் உட்கோஷத்திற்காக, இதனுடைய மொழிபெயர்ப் பொன்றை யளிப்பதினால பெரும் பொதுநன்மையைச் செய்தவராகிறார். டாக்டர் சரலம், ஐக்கியமாகாணங்கள், பீகார், வங்காளம், பம்பாய், புனா முதலான தேசங்களில் மதவிஷயமாய்ச் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்ததுபோல, சென்னை முழுவதிலும் சுற்றுப்பிரயாணஞ் செய்ய ரிஷி தயானந்தருக்கு ஆவகாசமில் லாது போனது வருந்தத்தக்கதே. அஞ்ஞான இருள் இன்னும் தனைதிகாரத் தை நடத்திவரும் நாடுகளில் அப்பெரிபாசின் போதனைகளைப் பிரசுரஞ்செய் தல் அருளுடைய சீடர்களின் கடமையாகும்.

தமிழ்நாளை ஒரும தினை மொழிபெயர்த்தோர் ஊழியத்தை ஏற்க வேண்டுமென்றும் அவர் ஆரம்பித்திருக்கும் இந்நகரகாரியம் இனிது முடிவு பெற வேண்டுமென்பதும் எனது விருப்பமாகும்.

மில்லி,
 1925. }
 1925. }
 1925. }

சிரத்தானந்த சன்னியாசி.

கதேசமித்திரன் ஆசிரியரும்
இந்திய சட்டசபை அங்கத்தினருமான
ஸ்ரீமான் ஏ. ரங்கசுந்தரம் அய்யங்கார் அவர்களின்

கதேசமித்திரன் ஆசிரியரும்
இந்திய சட்டசபை அங்கத்தினருமான
ஸ்ரீமான் ஏ. ரங்கஸ்வாமி அய்யங்கார் அவர்களின்

கதேசமித்திரன் ஆசிரியரும்
இந்திய சட்டசபை அங்கத்தினருமான
ஸ்ரீமான் ஏ. ரங்கஸ்வாமி அய்யங்கார் அவர்களின்

கதேசமித்திரன் ஆசிரியரும்
இந்திய சட்டசபை அங்கத்தினருமான
ஸ்ரீமான் ஏ. ரங்கசுந்தரம் அய்யங்கார் அவர்களின்

[illegible]

இத்தகைய ஆய்விற்கு நோக்கம் : ஸ்காலர் உலகிலும் நோக்கம் : கல்வியோடு உலகம்
 ஸ்காலர் உலகில் பெருமைப் பெறவேண்டி, மேலும் பெருமைப் பெறவேண்டி, கல்வியோடு
 நோக்கம் : ஸ்காலர் உலகில் பெருமைப் பெறவேண்டி, மேலும் பெருமைப் பெறவேண்டி, கல்வியோடு

[illegible][illegible]

கனா எங்காறு பட்சபாதியவாறு எடுத்துக்காட்டிக் கண்டத்தெரிவோமோ நித
போய் பிரமதத்துவகனிலிருக்கும் ஞானகனையும ஞானகனையும் துரத்தியவாறு
தத்துவகனையும் எடுத்துக்காட்டிக் கண்டத்தெரிவோமோ, எமது மதம என்பது யாது
விடுத்தெனாம லெனாப்போய் பிரமதமெனது துரத்தியுமினாம எமதமயமினாம
உணகம புண்ணகமே, பகப்பாதத்துடனிருப்பது மனிததன்மைவாறாறு

மிருகமாக இருப்பதால் அந்த விலங்கு பங்குதாரரான மிருகவனிடத்திலிருந்து
புகை கொள்ளாமல் விலகிவிட வேண்டிய மனித சிந்தனையோடு தான் பங்கு
தாரர் இருக்க வேண்டும். மிருகம் தான் மிருகம் தான் இவ்வுலகத்தில் இருக்கிறது
மற்றவர்கள் மனிதர்கள் என்பதால் மிருகம் போலவே பங்குதாரராகத்தான் பங்கு
தாரராக இருக்க வேண்டும். மனிதனாக இருக்க வேண்டும். மனிதனாக இருக்க வேண்டும்
மற்றவர்களைப் போல இருக்க வேண்டும். மிருகவனிடமிருந்து விலகிவிட வேண்டும்.

[illegible][illegible]

ஏ. ரங்கஸ்வாமி அய்யங்கார்

மொழிபெயர்ப்பாசிரியரின்

நூன்முகம்.

சத்திய தூதரளிய சிறந்ததும், ஜனங்களின் மரியாதையைக் காத்ததும் வேதமே. இவ்வேதத்தின் தத்துவத்தை ஜனங்கள் மறந்து வருகின்றனர். அவர்களின் மனத்திடைப்புரணங்கள் புதுதிருக்கின்றன. எனாலும் வேதத்தை ஜனங்கள் புண்ப்பது தவறு. இவ்வேதத்திடைக்கெடுக்கும் சத்தியப் பொருள் காணத்தான் மறைத்து வருகிறது. உரையாசிரியர்களைப்போல சத்தியத்தின் மீதான தயக்கம் புதுப்பொருள் கொடுத்துள்ளார்கள். எனவே இவ்வேதத்தின் தூதர் அறிவாமையின் பயனால் தாழ்த்த நிலைக்கு வந்துள்ளது. சுவாமி தயானந்தர் கடந்த தூதரன்மையின் பிற்பகுதியில் வடகாட்டில் தோன்றி மறைந்தார். அப்பொழுது வேதத்தைப் பழைய நிலைக்குக் கொண்டு வரவும் இவ்வேதத்தின் சாதகம் மீண்டும் சத்தியத்தின் வளரவேண்டியும் மெய்யாக இருந்ததென்றும் பொய்ப்பொருள் இன்னதென்றும் விளக்ககூடிய தூதரன்மையைப் பளித்தும் சத்தியத்தின் பிரகாசம் என்னும் இத்தலை ஆள்கருத்து வழங்கியுள்ளது. இதைத் தமிழ்நாட்டார் படித்தறிதல் அவசியமாகும். நாட்டினிடை கொடுத்திருக்கும் பொய் மனங்களையும், தத்துவங்களையும் அசத்தியங்களையும் அறிவாமையையும் கிணியவே இப்புகு தூதர் ஆக்கப்பட்டது இவ்வேதத்தின் மூலம் புதிதாகக் காண்கிறது. அதுபற்றியும் பிரதிகள் வடகாட்டில் இவ்வகையில் காணப்பட்டன. தாக்கால வட இந்தியாவில் சமூகத்தினர்மேல் சாதிச்சண்டை, பதர்ச்சண்டை என்பது கிடையாது. ஆங்கிலப் பொருள் மூலம் அறிவாத சுவாமிநாதர் தாபிக்கப்பட்ட ஆரிய சமூகத்தின் கொள்கையும் இவ்வேதமே. ஏதோ தூதருண்டவாத்தினும் பொருள் பான்மை மீதான இத்தென்னுட்டில் ஆரிய என்னும் பதத்தையே வெறுக்கிறார்கள். சரித்திர சம்பந்தமான மறுமையின் எந்தத்தையும் கருக்கொண்ட இப்புகுத்தினும் குறிக்கப்பட்டுள்ள பதங்களைப்போல மென்று கருதுகிறார்கள். பிராமண சமூகத்தினர் இவ்வாறு பதங்களை உண்மை அர்த்தத்தை அறிவா அமைப்பாகச் சென்ற வெகுநாட்களில் வடதாதுவான கையுடுகுவருவிக், வெண்ணெய், இத்தாதுவா கதம் வண்ணம் கற்றோர்கள், விசுவாங்கம், சிவக்கருண முடையவர்கள், ஆகியவையையே வேதங்கள் ஆசிரியர் என்று சொல்லுகின்றனர். இதற்கு மாறினவர்களை அநாசிரியர்களைகொள்வர். எனவே ஆரியபதம் ஒரு வகுப்பையே அடங்க ஒரு கட்டத்தைப்போ குறிக்கிறது.

இத்தலை மொழிபெயர்த்துக்கால் எனக்குப் போதிய ஊக்கமும் உதவியும் தந்த காலஞ்சென்ற இதரந்த சமூக மூல கையாண சாதியத்தின் அலகளுடைய பாதங்களில் காண்க. உண்மையைத் தெரிந்துகொள்வோம். மூலம் பரிசுடகாரினி சபையினர், இதனை மொழிபெயர்த்துப் பிரகாசஞ்செய்ய

அனுமதி தந்தார்கள் என்பது குறிக்கத்தக்கதே. மகாத்மா ஹன்ஸ் ராஜர், ராவ் பகதூர் ஆனந்த ஸ்வரூப் ஆகியவர்கள் இவ்வேலையை முடிக்கும் வழியில் ஊக்கமளித்தனர். சுவாமி சிரத்தானந்தர் அவர்கள், இதனை வெளிக்கொண்டு வருவதற்கு அதிகம் உதவியுள்ளாரென்பது மிகையாகாது. ஆகவே அவர் பால் எனது வணக்கத்தையும் அன்பையும் அளிக்கிறேன். இதை அச்சிட்டு வெளிக் கொண்டு வருவதற்கு பொருள் உதவி செய்த ஸ்ரீசுவாமிகளுக்கும் ஸ்ரீமான் மாணிக்ஜீ, பி. சாமா அவர்களுக்கும் எனது நன்றியறிதலைச் செலுத்துகிறேன். அச்சுக்காப்பிகளைப் பார்ப்பதில் எனக்குப் பெரும் உதவியை அளித்த ஸ்ரீமான்காளான கே. ஈஜகோபாலாசாரியார், சு. பெருமான் பிள்ளைமுதலியோர்களுக்கும் ஸ்ரீமான் அம்பாலாலுக்கும் எனது வங்கனத்தையளிக்கிறேன். இந்நூலுக்கு முன்னுரைத் தந்து வேண்டிய ஊக்கம் அளித்து உதவிய சுதேச மித்திரன் ஆகிரியா ஸ்ரீமான். ஏ. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார் அவர்கட்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர் பால் எனது அன்பைச் செலுத்துகிறேன். இப்புத்தகத்தைக் காலதாமத மன்னியில் வெளியிட அச்சுக்கூடத்தார் கூட்டுறவு தந்தது குறிக்கத்தக்கதே.

இம்மொழி பெயர்ப்பு பலவருட வேலை. இந்நூலின் கருத்துகளையும் ஆகிரியரது பொருளையும் தழுவினே மொழிபெயர்த்துள்ளேன். தமிழ் நாட்டார்க்குப் புதிய உணர்ச்சியையும் வாழ்க்கையிலுள்ள தூய்மையையும் ஆழ்ந்து நோக்குந் தன்மையையும் இந்நூல் தருமாயின், எனது வேலைப் பயனைத் தந்தது என்று கருதுவேன். கான் விரும்பும் கைம்மாரும் அதுவே.

நூலி் விருக்கும் சிறு குற்றங்குறைகளை நீக்கிக்கொள்ளுமாறு வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சவடி, கோதாவரிக்ஷரா
இரத்தாக்ஷி, கார்த்திகை
பௌர்ணமி (1924)

எம். ஆர். ஜம்புநாதன்

சச்சிதானந்தேசுவராய நமோ நமஹ:

முகவுரை.

சத்தியார்த்தப் பிரகாசம் என நாமமபுணந்த இந்நூலின் முதற் பதிப்பை ஆக்கத்துவக்குங்கால் எமக்கு ஒரு நூலை ஹிந்திபாஷையில் ஆக்கப் போதியபழக்கம் இல்லை. எமது தாய் பாஷையோ குஜராத்தி; பேசுவதும் பழகுவதுமே சம்ஸ்கிருதம். பெரும்பான்மையோரான நமமக்கள் இந்நூலைப் படித்தறியவேண்டி ஹிந்திபாஷையில் ஆக்கத்துணிந்தனம். எனவே சிறு பல இலக்கியப் பிழைகள் நூலிற் புகுவது இயல்பேயாகும். இரண்டாம் பதிப் பைத்துவக்குங்கால் எமக்கு ஹிந்தி பாஷையில் போதிய பழக்கம் ஏற்படவே இந்நூலினிடம் புகுந்துள்ள சிறு பிழைகளைக் களைத்துள்ளோம். பொருள் வேற்றுமையில்லாது இலக்கியத்தையும் இலக்கணத்தையும் ஒட்டி அவசியமான சில திருத்தங்களையும் செய்துள்ளோம்.

இந்நூலில் 14 அத்தியாயங்கள் அடங்கி இருக்கின்றன. முதல்பத்து முற்பகுதியும், மீதியாகிற நான்கும் பிற்பகுதியுமாகிறது. ஏதோ சில காரணங் களினால் முதற்பதிப்பில் சேர்க்கப்படாத கடைசி இரண்டு அத்தியாயங்களும் "என் நமபிக்கைகளின் விவரம்" என்பதையும், இப்பதிப்பில் சேர்த்துள் ளோம்.

அத்தியாயம்	1-ல்	நசுவரனுடைய ஒங்காராதி நாமங்களின் விளக்கம்.
அத்தியாயம்	2-ல்	குடும்பக்கல்வி.
அத்தியாயம்	3-ல்	கல்விமுறை.
அத்தியாயம்	4-ல்	கிரகஸ்தாசிரமம்.
அத்தியாயம்	5-ல்	வானப்பிரஸ்த சநியாசாசிரம விதிகள்.
அத்தியாயம்	6-ல்	இராஜதர்மம்.
அத்தியாயம்	7-ல்	கடவுளும், வேதமும்.
அத்தியாயம்	8-ல்	ஐகத்தினுடைய ஆக்குதல், அளித்தல், அழித்தல்
அத்தியாயம்	9-ல்	விததை அவிததை, பந்தம், மோக்ஷம்.
அத்தியாயம்	10-ல்	ஆகாரம்—விருமபத்தகுத்தது, தகாதது. ஆசாரம்—வேண்டியது விலக்கப்படவேண்டியது
அத்தியாயம்	11-ல்	இந்திய நாட்டிலிருக்கிற பற்பலமதம் கொள்கை இவைகளுடைய ஆராய்ச்சி.

- அத்தியாயம் 12-உ சாரவாகம், பெண்களிடம், சாமணியம், இவைகளையெல்லாம்
பற்றியது.
அத்தியாயம் 13-உ கிருஷ்ணவாக்ருதைய மதவிஷயம்.
அத்தியாயம் 14-உ மகாமதிபாக்ருதைய மத விஷயம்.

தூதரின் முடிவிலும் மரபு ஆதரிக்கப்படும் வைதிக நாமத்தின் விசேஷ விபரங்கியான, உரை அடியடியே உரைத்துள்ளோம்.

இதனால் ஆக்கியதின் கோக்கார உண்மையை உலகிலுள்ளோர்க்கு விளக்கிக் காட்ட வேண்டுமென்பதே, பொய்யைப் பொய்யென்றும், மெய்யை மெய்யென்றும் விளக்கியுள்ளோம். உண்மையை உள்ளவாறே பேசுவதும் எழுதுவதும் வாழ்வதுதான் சத்தியமாகும். ஒருவரை பொய்யை மெய்யாகவும், மற்ற மதங்களுடைய மெய்யைப் பொய்யாகவும் காட்ட முயலுகிறார்கள். அறிஞர்களின் கடமையானதெனில் உள்ளதை உள்ளவாறே பேசுகிறவர்களைத் தூதரையாகப் பெண்கள் சத்தியத்தை விசுவாசமாகக் கொள்ளும் பிள்ளைகளை உலகத்தாங்களெல்லாம் தீமைகளை அறிந்து சத்தியத்தைக் கொண்டு மெய்யாகக் கொண்டு ஆளத்ததை அடைதல் கடும்.

மரபிட ஆதரையுடைய சத்தியசத்தியத்தைப் பகுத்துத் தெரிந்துகொள்ள சத்தியத்திற்குப் பொருளும், கருவியும், சமூகத்தையும் ஆரக்கிறதே அறிதலை முதலான தோஷங்களினால் சத்தியத்தை விட்டு அது அசத்தியத்தின் வடிவாகிறது. இதனால் எழுதுவதால் நாம் இவைகளினால் பாதிக்கப்பட்டோம். மற்றவர்களுடைய மனதைப் புண்படுத்துவதோ கோக்கெய்வத்தா எழுதைய கோக்கெய்வம். எம்மனிதருக்கும் கஷ்டத்தையோ துக்கத்தையோ உண்டாக்கக்கூடிய தாத்தியத்தை மூடைய வார்த்தைகள் யாதோகையையும் மறைத்தோ பரிசுக்கமாகவே இதனால் நாம் புகுத்தவெனில், சத்தியசத்தியத்தை யாவருமறிந்து சத்தியத்தைத் தழுவி அசத்தியத்தை ஒழிக்கவேண்டும். இதனாலேயே பனிதனுக்கு மேனமையும் பெருமையும் உண்டாகின்றது சத்தியசத்திய உலகத்தை இருதொடொழியுமாய்விடவாக்கம் மேல் எழுமுடியாது. உலக எண்ணத்தினால் இதனால் கண்ணுள்ள அச்சப்பிழையையோ, வாகையிழையையோ, அல்லது இலக்கியப்பிழையையோ யாராவது எமக்கெதெனக் காட்டினால் நாம் அதை உதனத்தினாலே ஏற்றுக்கொள்வோம். இத்தலைத்தூற வேண்டுமென்ற வேண்டத்தினால் நான் எம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஒவ்வொருமதத்திலும் அறிஞர்கள் இருக்கின்றார்கள். எம்மதத்தினரும் பிரமதங்களைத் தூறாமலும் மதங்களிலுள்ளும் சத்தியத்தை எடுத்துக் கொண்டு, சத்தியமற்றதைத் தள்ளி, உலகக்கூடத்தை கோருவாரேயானால் உலகத்திற்குக் கேடும் அதிகப்பெரும். அதை விடுத்து அறிவை, மதத்தூற்றல முதலிய செயல்களில் உபயோகப்படுத்துபவர்கள் உலகிற்கு என் என்மையையும் செய்கிறார்கள். அவர்கள் கூறும் பாமரநுணங்கள்ள மனதில் கொதிப்பை உண்பெண்ணும். இதனால் துக்கம் கஷ்டம் முதலானவை பெருகின்றன. பெருகிய பனிதனத்தினால் ககத்திற்குக் கேடுவிளைகிறது. அழிவும் ஏற்படுகிறது. 20. 10. 19. 1. 1.

தீர்த அழிவினால் உபகரணம் இல்லாத ஒரு கனையையும் மற்றவர்களுக்குத் தீமையும் துக்கமும் ஏற்படுகின்றன. மேலும் துன்பங்களுக்கு உபகாரம் செய்ய வேண்டிய வெண்ணததுடன் எவ்விதனும் முனவரின் அவருடையவேலைக்குச் செய்ககபிரியாகளுடைய செய்கைகளினால் துக்கங்கள் உண்டாகின்றன.

“सत्यमेव जयते नानृतं सत्येन पन्था विवतो वैश्यानाः” என்கிற ஆனந்தோ.

மொழிப்பிரகாரம் சத்தியமே வெல்லும். அசத்தியம் அழியும். சத்தியத்தினாலேயே விதவாங்களுடைய வழிவகைச்சமாதிகிறது. தீயவற்றினையுக்கக் கொண்ட பெரியோர்கள் பிரோபகாரம் செய்வதிலிருந்தும் சத்திய தெறிக்கிறதும் ஒருபொழுதும் பிறழாமடார்கள். இதையில் உதியவற்று வசதயே विचमिव परिणामाऽमृतोपमम् விததையை உதவும் தாயததை அறியவும் வேண்டி ஒருவன் ஆரம்பிக்குவகால அவை விஷக்கதைப் போலவும், விஷமொக்குமெனின் முடியில் அதற்கு மருத்து போலவும் ஆகும். எனவே இதைப்பாடிப் போரும், கேற்ப்போரும் துவக்கத்திலுறபடுமெ கிரமத்தை பாரக்காது இந்நூலைப்படித்து, அதன் மூலம் ஏற். மெ உணமைகளை அறிதல் வேண்டும் எனனும் எண்ணமே இந்நூலையாக்கத் தூண்டிறது.

பொயச் சமயத்தினிடத்துள்ள தார்க்கள் ஆராய்ந்து, அவையளிப்புதைத்து கிடைக்கும் சத்திய வாகவியங்களை எதிர்த்துக்கொண்டு சத்திய விவோதமனவைகளைக் கண்டித்தும் உள்ளேயும், இந்நூலின் சிறப்பான மருளுருகோக்கம் என்னவெனின், பலமதங்களிலும், வெளிப்படையாகவும் மறைவாகவும் சந்திரனிடையகங்கள்காபோல் இருக்கும் சத்தியத்திற்கு விவோதமான பொயத்தத்து வங்களை, மனவளாச்சிபெற்ற அறிஞருக்கும் மனவளாச்சிபெற்ற சாதாரண துளங்களுக்கும் உள்ளங்கை கொலிக்கனிப்பால் எதெதுக்காட்டுவதே யாகும். சமபிறத்தும், வளாததும் இவ்வார்பவாததமெ. எனினும், இவ்விடிலுள்ள தாலகளில் புதைத்து கிடக்கு குற்றங்களை எவ்வாறு படசபாதமில்லாது எதெதுக்காட்டிக் கண்டித்துள்ளோமோ அதே போல பிறமததாலகளிலிரு. தா குற்றங்களையும், குறைகளையும், அசத்தியமானதத்துவங்களையும் எதெதுக்காட்டிக் கண்டித்துள்ளோம். எமது மதம் என்று யாம் விடுத்தோம். சிலரைப்போலபிறாமதமென்று தூற்றியுமில்லாம. எம்மதமாலினும் உணமை யுண்கமயே. பக்தபாதத்துடனிருப்பது மனிதத்தன்மையாகாது. மிருகமானது பலவகாரணமாக எப்படி பலக்குறைவான மிருகங்களைத் துன்புறுத்தியும் கொன்று விடுகிறதோ அப்படியே மனிதசர்ரத்தை யடைந்ததின் பகனாக அதை ஓர் ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு ஒருவன் தீசசெயல்களில் பிரவேசிப்பாணையானால் அவன் மனிதனாகமாட்டான்; மிருகமேயாவான். பலமுள்ளகாலத்தில் பலமதவைகளாக காப்பாற்றுகிறவனே உணரையான மனிதனாவான். பேராசையினால் மற்றவர்களுக்குத் தீர்த துழைக்கிறவனை மிருகங்களினும் இழிந்தவன் என்ற சொள்ளல் வேண்டும்.

முதற்பத்தினுரு அத்தியாயங்களில் ஆர்பவாதத்தின்கண்ணுள்ள பலவேறு சமயங்களிலுமுள்ள பெரும் விஷயங்களை விளக்கியுள்ளோம். இவ்வணம்

வெளியிட னோள விஷயங்கள் வேதங் ளின் ஆதரவைப் பெற்றவைகள். எனவே அவைகளை அவ்வளவே அங்கீகரித்துள்ளோம். இடையில், பயிரினிடைத் தோன்றும் களைகளெனத் தோன்றியிருக்கும், புராணம் மந்திரம், தந்திரம் முதலிய பேரளிப்புரட்டுள்ள விலக்கவேண்டியவைகளாகும். இவைகள் வேத சமஸ்ததைப் பெறுதலைகள். பன்னிரண்டாவது அதத்யாயத்தில் சாரவாகம் சமணம், பௌத்தம் முதலான மதங்களைப்பற்றி வரைந்துள்ளோம். சாரவாகமானது பௌத்தம், தத்துவம் பலவிதத்தில் அரீசுவரவாதக்கொள்கைகளைக் கொண்டதாயிருக்கிறது. பொய்களைப்பரப்பும் அத்தகைய மதம் தற்காலம் மறைந்துள்ளது, எனினும் என்னும் ஜனங்களின் பரவரது அதைத் தடுத்தல் அவசியமாகும். இவ்வேயை அது கேடடை விளைக்கும். தீபவம்சம் பௌத்தமத சங்கிராம், சர்வதாசன சங்கிரகம், முதலான பழய நம்பத்தகுந்த நூற்களைக்கொண்டே மேற்கொள்களுடன் பௌத்தமதத்தைக் கண்டறிந்திருக்கிறோம். நமது ஆராய்ச்சிக்கு எந்ததுக்கொண்ட சமண நூற்களாவன:—

மூலகுத்திரங்கள் நான்கு:—(1) ஆவசியக குத்திரம். (2) விசேஷ ஆவசியக குத்திரம். (3) தசவைகாலக குத்திரம். (4) பாடிகை குத்திரம்.

அங்கங்கள் பதினென்று:—(1) ஆசாரங்க குத்திரம். (2) சுருடாங்க குத்திரம். (3) தானாங்க குத்திரம். (4) சமவாயாங்க குத்திரம் (5) பகவதீ குத்திரம். (6) ஞானாதாபகதா குத்திரம். (7) உபாசகத்சா குத்திரம். (8) அந்தகத்சா குத்திரம். (9) அனுததரோவாயீ குத்திரம். (10) விபாக குத்திரம் (11) பிரச்சன விபாகரண குத்திரம்.

உபாங்கம் பன்னிரண்டு:—(1) உபவாயி குத்திரம் (2) ராயபசேனி குத்திரம். (3) ஜீவாபிம் குத்திரம். (4) பன்னவண குத்திரம். (5) துபபூத் லீபபன்னதி குத்திரம். (6) சந்தபன்னதி குத்திரம், (7) ரூபன்னதி குத்திரம். (8) கிரியாபலி குத்திரம். (9) கப்பிபா குத்திரம். (10) கபவமசய குத்திரம். (11) பூபபிபா குத்திரம். (12) புஷ்ய ரூபியா குத்திரம்.

கல்பகுத்திரங்கள் ஐந்து.—(1) உத்தராதத்யயன குத்திரம், (2) கிசீத குத்திரம். (3) கல்ப குத்திரம். (4) விபவஹார குத்திரம். (5) ஜீதகலப குத்திரம்.

சேதங்கள் ஆறு:—(1) மகாநிசீத பிரகதவாசன குத்திரம். (2) மகாநிசீத ஹைவாசன குத்திரம். (3) மத்யமவாசன குத்திரம். (4) பிண்ட நிருத்தி குத்திரம். (5) ஓத நிருத்தி குத்திரம். (6) பாபூஷாண குத்திரம்.

பயன்ன குத்திரங்கள் பத்து:—(1) சதுச்சாரண குத்திரம். (2) பஞ்சகாண குத்திரம். (3) ததுலவையாளிக குத்திரம். (4) பத்திபரிஞ்ஞான குத்திரம். (5) மகாபரத்தியாக்கியான குத்திரம். (6) சந்தா விஜய குத்திரம் (7) கனிவிஜய குத்திரம். (8) மரணசமாதி குத்திரம். (9) தேவேந்திரஸ்தமன குத்திரம். (10) சமசார குத்திரம்—கந்தி குத்திர, பிரயாகததுவார குத்திரமும் பிரமாணமாய் போற்றப்படுகிறது.

பஞ்சாங்கம் ஐந்தாம்:—(1) முன்சொன்ன எல்லா நூற்களுடைய உரை (2) சீருத்தி. (3) சாஸி (4) பாஷ்யம்—இவையெல்லாம் அவயவமெனப்படுகின்றது. இந்த அவயவங்களை மூலகிரகங்களுக்கு சோகது பஞ்சாங்கமென்று சொல்லப்படும். இதில் ஐந்தாம் அவயவங்களைக் கொள்ளுகிறதில்லை. இதுவுமன்றி சைனாகளால் கருதப்படும் பல பிள்ளை கிரகங்களும் இருக்கின்றன.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயத்தில் விவரமாய் இதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செயதிருக்கிறோம். புனருத்த தோஷமென்கிற, கூறியது கூறியவ குறறம் சமண புத்தங்களில் நிறைத்து கிடக்கின்றன. வெளிப்பாட்டும், சயினரல்லாதவர்களிடமிருக்கிறதுமான, சைனக்கிரகங்களை அமமத்ததவா தங்களுடையதென எடுத்துக்கொள்ளுகிறதில்லை. இம்மாதிரியான சமணர்களுடைய உபபித்தை கைக்கதக்கதேயமாம். ஏனெனில் சிலரால் உபப்பபட்ட நூல்கள், வேறு சிலரால் கிரகரிக்கப்பட்ட பொதினும் பிரபாண மற்றவ என சொல்லிவிட இயலாது. அவர்களில் சிலர் ஒரு தலை உபபாபலிருந்தாலும் சரி, உபபுகிறதில்லையானாலும் சரி, உபபாபலிட்டாலும் சரி அது அவர்களுடைய தன்றெனக் கூறமுடியாது. சமணர்களால் அல்லது அவர்களைச் சார்ந்தவர்களாலோ உபப்பபட்ட புத்தகம் மேற்கண்ட ஜாபதாவிசொன்றுமில்லை. சமணர்களில் பலர் ஒரு தலைப் பூரணமாக உபபினைப்பாழ்த்தும், பகிரங்கமான சமவாதங்களில் அதை கிரகரிக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய கிரகதங்களை இரகசியமாகவே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் மற்ற மதத்தையவர்களுக்குத் தங்கள் புத்தகங்களைக் கொடுக்கிறவ் மில்லை. படிக்கிறதும்மில்லை. கற்பிக்கிறவ் மில்லை. ஏனென்றால் தங்களால் காட்டுவதாகு பேசுகிய மிலவாதவுப காப்பாற்றவுமுடியாததுமான அவ்வளவு அசம்பவங்களால் அவர்களின் கிரகங்கள் நிறைக்கிருக்கின்றன. பெய் உபபித்தைக்கு விவிராதமான ஒருவர் பேசும்படசத்தம், அப்பொய்யை விட்டு விடுவதே அகரகுத்தக்க பதிலாகும்.

பதிமூன்றாவது அத்தியாயத்தில் கிறிஸ்தவ மதத்தைப்பற்றியும் அமமத்ததின் தாம நூலெனக்கரு உம பைபிளைப்பற்றியும் விவரம் ஆராய்ச்சி செய்துள்ளோம். அடுத்த அத்தியாயங்கள் உபபத்ய மதக்கைப்பற்றி எடுத்துக் காட்டியுள்ளோம். அவர்கள் தா ஆனைத தங்களு ஆதி புகதமாகக்கொள்ளுகிறார்கள். அந்நூலையும் ஆராய்ந்துள்ளோம். கடைசியில் வைதி தாமத்தின் கொள்கைகளின் உணமைகளைச் சுருக்கமாக வரைகிறுக்கிறோம். எவர் தலை ஆக்கியோனுடைய மனதிற்கு விவிராதமான மனதுடன படிக்கிறுர்களோ அவருக்கு உணமை புலனாகுது ஒரு விஷயத்தின் பொருளை அறிய வழி காண்குண்டு. (i) ஆகாங்ககை (ii) யோக்கியதை (iii) ஆசக்தி (iv) தரப்பரியம்.

பேசுகிறவர் அவ்வது கிரகத்ததத இவர்களுடைய மனெவெண்ணதற்கு கேறப அறிவதே " ஆகாங்ககை " யாம். (i) தெளிப்பதற்கு ஜலம் எப்படி

உசிதமாயிருக்கின்றதோ அப்படியே கம்முடைய எண்ணங்களைத் தெரிவிக்கும் ஏற்ற சொற்களுக்கு யோக்கியதை என்று பெயர். (iii) சந்தர்ப்பத்தி லிருந்து வேறுபடுத்தி இணைபிரியாமல் பேசுவதும் படிப்பதும் ஆசத்தியாம் (iv) எந்த எண்ணத்துடன் பேசுகிறாரோ அதே எண்ணத்துடன் அதையறி கலே தாத்பரியமாம்.

சிலா பக்ஷபாதம், பிடிவாதம், காரணமாகக் சர்ததாவினுடைய எண்ணத் திற்கு விரோதமாகப்பொருள் செய்பமுயலுகிறார்கள். சத்திய சாஸ்திரங் களின் ஆராய்ச்சியில் பக்ஷபாத ராய்ப் பேசுகிறவர்கள் புரட்சிகளே ஆவார்கள். காம் புராணம், சமணகிரந்தம் பையின ரூ ஆன இவற்றைப் பக்ஷபாதத்தோடு கீராகாமல் துணக்கைத் கிரகித்து மருற்றங்களைக்களைக்கும், பலருக்குப் பிர யோஜனப்படுமாறு விளக்கியுள்ளோம். எல்லோரும் இதைப் பின்பற்றாதலே கல மாகும். சத்தியா சத்தியங்களை அறிய எண்ணாது பக்ஷபாத எண்ணத்தோடு துறங்குக்குப் பொருள்கூரவரும் ஒருவன் அறிஞனாகமாட்டான். அறிவினிகள் காம் கொகுததுள்ள இந்நூலை எவ்விதமாவது கொள்ளட்டும். அறிஞர்கள் இந் நூலைப்படித்து உள்ளதை உள்ளவாறே தெரிந்து கொண்டால் எமது எண்ணம் கித்திபற்றதாகும் அறிஞர்கள் சத்தியத்தை அங்கீகரித்து அதனால் நாம் எடுத்த வேலையை முடித்துவைப்பார்களென்னும் நம்பிக்கை கொண்டு இந் நூலை உலகிற்கு அளிக்கின்றனம். அச்சமின்றி உண்மையை விளக்குவதே மனிதனு முதல வேலையாகும். சர்வாத்காவாயும் சர்வாந்தர்யாமியாயும் சச்சி தானாகமுமான பரமாத்காவுடைய கிருபையினால் இவ்வெண்ணம் காட்டில பரவி எங்கேனும் நிலை நிற்குமாக!

अलमतिविस्तरेण बुद्धिमद्धरशिरोमणिषु புத்திமான்களுக்கு ஒரே வாரத்தை போதுமானது.

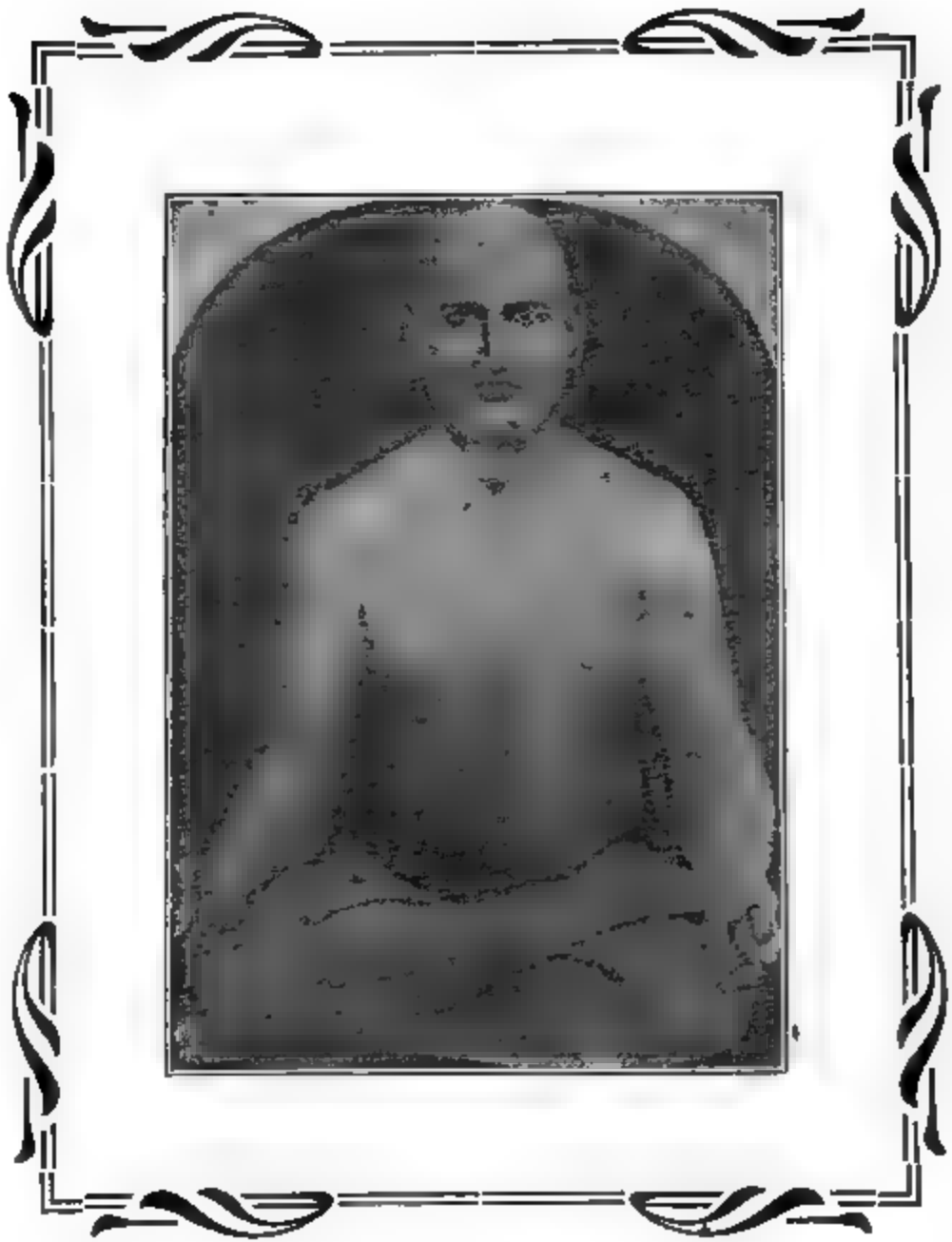
உதயபுரம் 1939ஆம்

விக்கிரம சகாப்தம்

பரதாபத சகல பக்ஷம்

(கி. பி. 1882).

(சுவாமி) தயானந்த சரஸ்வதி

சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி

1824 1883

சச்சிதானந்தேச்வராய நம:.

சத்தியார்த்தப் பிரகாசம்.

முதல் அத்தியாயம்.

ओम् शन्नो मित्रः शं वरुणः शन्नो भवति अय्यमा ।

शन्न इन्द्रो बृहस्पतिः शन्नो विष्णु रुक्मः ॥

नमो ब्रह्मणे नमस्ते वायो त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि । त्वामेव प्रत्यक्षं
ब्रह्मवदिष्यामि ऋतं वदिष्यामि । सत्यं वदिष्यामि तन्मामभवतु
तद्वत्कारभवतु । अवतुमां अवतुवक्तारं ओं शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः ॥१॥

அர்த்தம்:—(ஓம்). இந்த ஒங்காரசப்தம் பரமேஸ்வரனுடைய சர்வோத்தமமான பெயர். ஏனென்றால் இதில் “அகர உகர மகர” என்று மூன்று அட்சரங்கள் சேரநது (ஓம்) என்கிற சமுதாயத்தை அடைகிறது. இந்த ஒரு நாமத்திலிருந்து பரமேச்வரனுக்கு அனேகவிதமான நாமங்கள் உண்டாகின்றன. அதாவது “அ” காரத்திலிருந்து “விராட்” அக்ஷரி, விச்வாதி முதலியவைகளையும் “உ” காரத்திலிருந்து துவிரணியகர்பம், வரபு, தேஜசாதிகளையும் “ம” காரத்திலிருந்து ஈச்வரன் ஆகித்தியன் ப்ராக்ஞாதி நாமவாசகங்களையும் அறிந்துக்கொள்ளவேண்டியது. வேதரதி சத்பசாஸ்திரங்களில் இங்ஙனமே தெளிவாகக்கூறப்பட்டிருக்கிறது சொல்லுமிடங்களுக்கு தக்கவாறு எல்லாநாமங்களும் பரமேச்வரனுடையனவே.

வினா:—விராட் ஆகி நாமங்கள் பரமேச்வரனைக்காட்டிலும் பின்ன அர்த்த வாசகங்களுக்கு ஏனிருக்கக்கூடாது. பிரமாண்டத்திற்கும், ப்ருதிவி யாதி பூதங்களுக்கும், இந்திராதி தேவதைகளுக்கும், வைத்யசாஸ்திரத்தில் கூக்கு முதலிய ஒளஷதங்களுக்கும் இந்நாமம் இருக்கின்றதா இல்லையா?

விடை:—இருக்கின்றது. ஆனால்பரமரத்மாவைத்தான் குறிக்கின்றது.

வினா:—இந்நாமங்கள் தேவதைகளைமாகதிரம் குறிக்கின்றதா இல்லையா?

விடை:—இல்லை. அப்படி கிரஹிப்பதற்கு பிரமாணம் யாது?

வினா:—தேவதைகள் எல்லாவற்றிற்கும் பிரசித்தமாயும் உத்தமமாயும் இருக்கிறபடியினால் இதை என் கிரஹிப்பீரென்.

விடை:—என்ன பரமேச்வரன் சுப்ரஸித்தன்? அவரைவிட உத்தமர் யாவரோனும் உண்டோ? இச்சாமத்தைப் பரமேச்வரனுக்கு ஏன் அளிக்க வரலாது. பரமேச்வரன் சுப்ரசித்தராயும் அவருக்குத் துஷமர் யாருமில்லாதபடியால் அவரைவிட உத்தமராய் என இருக்கக்கூடு. ஆகையினால் தாங்கள் இப்படிச்சொல்வது சத்யமில்லை. ஏனெனால்தான் தாங்கள் இப்படிச் சொல்வதினால் பற்பல தோஷங்கள் உண்டாகின்றன. “उपस्थितं परित्यक्त्यानुपस्थितं यायत इति बाधितव्याय:” ஒருவன் மறந்தொருவனுக்கு போஜனமளித்து உணவென்றும் எடுத்துவிரும்பிக்கொளவும் அதைவிட்டுவிட்டு அகையமுடியாத போஜனத்திற்கு இங்குமங்கும் திரிதலை பாதாதி நீயாயமாகும். ஏனெனாலு சமீபத்திலுள்ளதும் அகையக்கடியதுமானபதார்த்தங்களைவிட்டுவிட்டுத் தூரத்திலுள்ளதும் அகையக்கடாததுமான பொருளை அகைய சிரமப்படுகிறான். எப்படி அவன் காயம் புத்தி யற்றநாயிருக்கிறதோ அதேமாதிரி நீ சொல்லுவதும் கற்பனையே. ஏனென்றால் தாங்கள் விராடாதி சாமங்களுக்குப் பிரசித்த பிரமாண சித்த பரமேச்வர பிரமாணடாதி உபஸ்கித அர்த்தங்களை விட்டு விட்டு அசம்பவ, அனுபஸ்தித தேவாதிங்களைக் கிரகிக்க சிரமப்படுகிறீர். இதற்குப் பரமாணமும்புகதியும் ஒன்றுமில்லை. பரமாரணுகூலப்பிரகாரம் அர்த்த விடத்தில அர்த்தம் உரைப்பது உசிதம். எப்படி யென்றால், ஒரு எஜமானன் தன்னுடையசேவகனைப்பார்த்து हे सुय त्वं सैषमनय अदावतु நீ சேவக வத்தை கொண்டுவா என்றால், அவன் சமயம் பிரகாசன முதலியவையனை யொசிப்பது அந்தா உசிதமாகாது. ஏனென்றால் “ஸாதகம்” என்பதற்குக்குதிரை என்றும், உப்பு எனதும், இரண்டுபொருள்உண்டே. எஜமானன் வெளியில் போதும் சமயத்தில் “குதிரையைபும்” உண்ணும் சமயத்தில் “உப்பையும்” கொண்டுவரவது உசிதமாகும். வெளியில் போதும் சமயத்தில் “உப்பையும்” போஜனசமயத்தில் குதிரையைபும் கொண்டுவரவது எஜமானன் கோபமடைந்து, ஹே! நீபுத்தி புருஷா! சமனசமயத்தில் உப்பையும் போஜன சமயத்தில் “குதிரை” கையும் கொண்டுவந்து நிறுத்தினால் என்ன பிரயோசனம் என்று உறுமி நீ பரமாரணுகூலப்பிரகாரம் யோசனை செய்பனில்லை என்றும், எந்தச் சமயத்தில் எந்தவு கொண்டுவர வேண்டுமென்றும், நீ இப்படி செய்தால் என் எதிரிங் வரவேண்டியதில்லை என்றும் ஆகுபிப்பாது. ஆகையினால் இதிலிருந்து என்ன தெரிசுகக்கொள்ளுகிறோமென்றால், எந்தக் இடத்தில் எப்படி கிரகிக்கவேண்டுமோ அப்படியாகிரகிக்க முடியவேண்டும். தாங்களும் இன்னும் மற்ற எவ்வோரும் அவனைமே ஏற்றுக்கொள்ளல் அவசியமாகும்.

ஒவ்வொரு சமயங்களிலுமாய் பரமாரணுகூலப்பிரகாரம் குறிப்பிடுகிறோக்காண்பிப்பதற்கு இப்பிரமாணங்களை எழுதுவதினை கொக்கம எனவெனினா, இவவுருகெ தரித்திர

னுக்கு 'தலைபதி' என்று நாமம் இருப்பதுபோல் பரமேஸ்வரனுக்கு அர்த்த மில்லாத நாமம் ஒன்றும் கிடையாது. மேலும் இந்நாமங்கள் கௌணிகங் களையோ, கார்மிகங்களையோ, சுவபாயிகங்களையோ, கிருபிக்கிறது.

இப்பொழுது ஒங்காராதி நாமங்கள் அடியில் வருமாறு அர்த்தமா கின்றன.

மந்திரார்த்தங்கள்.

1. ओउम् सम्प्रदा । अवतीत्योम् । आकाशमिव व्यापकृत्वात् स्वम् । सर्वे
भ्यो ब्रह्मत्वाद् ब्रह्म ।

யஜு- 40 மன் 17.

ரகஸிப்பதால் (ஓம்) எனலும், ஆகாசம்போல வியாபித்திருக்கிறபடியி னால் 'ஸ்வம்' எனவும், எல்லாவற்றையுமவிட உன்னதமாக யிருக்கிறபடியினால் பிரமமாவெனவும் ஈச்வரனின் நாமங்களாகும்.

2. ओमित्येतदक्षरमुदगीथमुपासीत ॥

சாந்தேதரக்யம்.

எக்காலமும் அழியாதிருப்பவர் பெயரோ "ஓம்" அவரோ உபாசனைக்குரி யார். அவரைத் தவிர வேறுயாறையில்லை.

3. ओमित्येतदक्षरमिदं सर्वं तस्योपव्याख्यास्यानम् ॥

மண்டேய உபநிஷத்.

எல்லா வேதாராதி சாஸ்திரங்களில் பரமேஸ்வரனுடைய பிரதானமானவும், உண்மையானவும் நாமம் "ஓம்" ஒன்றே. மற்றையதெல்லாம் கௌணிகநாமங்கள்.

4. सर्वे वेदा यस्यदमामनन्ति तपोसि सर्वाणि च यद्वदन्ति ।

यदिच्छन्तो ब्रह्मचर्यं चरन्ति सत्ते पर्व सङ्गहेण ब्रवीम्योमित्येतम्.

கடோபநிஷத் 7. 15.

எல்லா வேதங்களும் சமஸ்ததர்மானுஷ்டான ரூபதபஸ் சரணுதிகள் எவ ரைக்குறித்து செய்யப்பட்டு நேரரவப்படுததுசின்றதோ எவரை எண்ணிப் பிரமசரியாதி ஆசரமங்கள் ஆசரிக்கப்படுகின்றதோ அவருடைய திருநாமமே ஓம்.

5. प्रशासितारं सर्वेषामणीयांसमणोरपि । रुक्माभं स्वप्रधीगम्यं विद्यात् पुरुषं परम् ॥

மனு. அத்தியாயம் 12 சுலோ. 122.

எல்லோருக்கும் குருவாயும், சூட்சுமத்தைவிட சூட்சுமமாயும், சுவயம் பிரகாச ஸ்வரூபமாயும் ஆத்ம புத்தியினால் அறிய போககியமாயுமிருக்கிற அவரையே பரம புருஷரென்று அறியவேண்டுக.

6. एतमेके वदन्त्याग्निं मनुमन्ये प्रजापतिम् । इन्द्रमेके परे प्राणामपरे ब्रह्मशाश्वतम् ॥

சுலோ 123.

சுயம்பிரகாசராயிருப்பதினால் அனியென்றும், விக்ஞான ஸ்வரூபராயிருக்கிறபடியினால் மனுவென்றும் எல்லோரையும் ரட்சிப்பதாலும் பரம

ஐசுவரியவானாயிருப்பதாலும் இந்திரன் என்றும், எவ்வாவதற்றதும் ஜீவன் மூவமாயிருப்பதினால் பராணன் என்றும், நிரந்தர வாய்ப்பாயிருக்கிறபடியினால், பிரம்மாவென்றும், பரமேச்வரனுக்கு பெயர்கள்.

7. स मक्षा स विष्णुः स रुद्रस्य शिवसोऽक्षरस्य परमः स्वराट् ।

स इन्द्रस्य कालामिस्स चन्द्रमाः ॥

சைவவியோபநிஷத்.

ஐகததைச் செங்கிறதினால் பிரம்மாவென்றும், ஸாவத்ர வ்யாபகராயிருப்பதினால் விஷ்ணுவென்றும், துஷ்டாக்களைத் தணடித்துத்துக்கிச்செங்கிறபடியினால் ருத்திரனென்றும், எவ்வேலாரும்கூட சுபத்தைக்கொடுத்து மகன்களகரமாயிருக்கிறபடியினால் சிவன் என்றும், சர்வ வியாபியாயும், அவ்வினையாயும் இருப்பதால் “அக்ஷர” என்றும், சுவயம் பரகாச சுவரூபாயிருக்கிறபடியினால் ச்வராட என்றும், நிரளயகாலத்தில யாவதற்றதும் பாலனாயும் பாலனுக்கு அக்கினி போலிருப்பதினால் காலாக்கினியென்றும் அவ்வின பெயர்கள்.

8. इन्द्रं मित्रं वरुणमग्निमाहुरथो दिव्यस्य स्युपर्णो गरुत्मान् ।

एकं सवित्रा बहुधा वदन्त्यग्निं यमं मातरीश्वानमाहुः ॥

ரிக் மண்டலம், I, 22, 64.

எந்த ஏக அத்விதீயமான சத்தியபிரமமவந்து இருக்கின்றதோ அதன்மே இந்திரோதி காமங்கள்.

युष्मद् युष्मद् पदानेषु भक्तो दिव्यः शोभनानि पर्णानि पालनानि कर्माणि
वा यस्यः सः । योगुर्वात्मा सा गरुत्मान् । यो मातरीश्व वायुरिव
बलवान् स मातरीश्व ॥

பாதிருத்தியாதி எவ்வா திவ்யப்பதாததக்களிலும், தி - னும் அது சமடந்தமான யாவதற்றதும் வியாபித்திருக்கிறபடியினால், அவருக்கு இந்திரன் என்று பெயர். (2) அவருடைய சாடகரத்துதல உத்தமாயிருக்கிறபடியினாலும், காரியங்கள் பரிபூரணமாயிருப்பதாலும் அவருக்கு “சுபாணன்” என்று பெயர். (3) அவருடைய ஆதமா (சுவரூப) மாததாயிருக்கிறபடியினால் “கருதமான” என்று பெயர். (4) வாயுவைவிட அனந்தமான சக்தியை உடையவனுடையால் “மாதரீசுவ” என்று பெயர். இவ்விதம் பரமேச்வரனுக்குத் திவ்யன், சுபாணன், கருதமான, மாதரீசுவர், எனப்பெயர்கள். மீதிப்பெயர்கள் இனி விவரிக்கப்படும்.

9. भूरसि भूमिस्यादितिरसि विश्वघाया विश्वस्य भुवनरथधर्त्री ।

पृथिवीं यच्छ पृथिवीं वृह पृथिवीं मा हिंसीः

अवन्ति भूतानि यस्यां स भूमिः ॥

உஜுர்வேதம் அத்தியாயம் 31.

சகலஜீவராசும் ஓம் தன்னிடத்திலிருக்கிறபடியினால் ஈசுவரனுக்கு “பூமி” என்று பெயர். இதிலிருக்கும் ஈசுவரனின் இதர நாமங்கள் பின்னர் விவரிக்கப்படும்.

10. इन्द्रो महना रोदसी पप्रयच्छव इन्द्रः सूर्य मरीचयन् ।

इन्द्रेह विश्वा भुवनानि योमिर इन्द्रे खानास इन्द्रः ॥

சாமவே, 7, 3. 8. 16. 2. 3. 2.

இந்தப் பிரமாணத்தினால் சசுவரனுக்கு “இந்திரன்” என்கிற பெயர் ஸ்தாபிதமாகிறது.

11. प्राणया नमो यस्य सर्वमिवं वशे । यो भूतः सर्वस्य ईश्वरो यस्मिन् सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥

அதாவது, காண 11. அத. 2. சூக்தம் 2: மந், 1.

என்பது. பிரணவ சக்தி இவ்வாறு இந்திரியங்களும் இருக்கின்றனவே ஆய்வு செய்யப் படுவது. மும் தெய்வத்தினுடைய உச்சத்திற்கு, கிளர்ந்து, (அதாவது வேதம். II. வகுப்பாண்டா, இரண்டாவது அத்தியாயம், 2-வது சூக்தம் முதல் மந்திரம்.)

அக்கினியாதி நாமங்களின் சிறப்புப்போகும்.

மேற்கண்ட பிரமாணங்களின் உண்மைப்பொருள் மூலம், பரமேசுவரனுடைய நாமங்கள், சித்தாந்தவருடனாக இருப்பிக்கப்படுகின்றன. ஏனென்றால் ‘ஓம்’ அகனி முதலான நாமங்கள் சரியாயப்போகும்படித்தெய்வமாகாரணம் இருந்தமே பிராமணம் சூதாம ரிஷிமுதலிய விமலாகாரணங்களிலும் கிரந்தங்களிலும் சொல்லிய வண்ணம் சடவுளையே குறிக்கின்றது. ஆகையினால் இவ்வந்தங்கள் எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்படவேண்டியது அவசியமாகும். “ஓம்” இது வேலம் பாயாத்தாவினுடைய பெயரே. ஆனால் அக்கினியாதி நாமங்கள் பிராண விசேஷ நியமமாக சந்தாபப்படுவதில் பரமேசுவரனை கிரஹிக்கவேண்டியது. அதாவது எவ்வெவ்விடத்தில் ஸ்துதி, பிரார்த்தனை, உபாசனை, சாயுசு, விடாபக, சுத்த சனுகள் இருந்த காததா ஆதிவிசேஷணங்கள் எழுதிவிருக்கின்றதோ அவ்வெவ்விடத்தில் பரமேசுவரனையே விளக்குகின்றது.

அக்கினியாதி நாமங்களின் பொதுப்போகும்.

ஆனால் அடியிலவரும் பிரகாரங்களிலும்

ततो विराजजायत विराजो अधि पुरुषः ।

श्रोत्राद्वायुश्च प्राणश्च मुखादग्निरजायत ।

ततो देवा अजयन्त । पश्चात् भूमिमधोपुः ॥

உஜ்வலவேதம் அ. 31.

तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः सम्भूतः । आकाशान् वायुः । वायोरग्निः ।

अग्नेरापः । अद्भुतः पृथिवी । पृथिव्या ओषधयः । ओषधीभ्योऽन्नम् ।

अन्नाद्ரேतः । रेतसः पुरुषः । स वा एव पुरुषोत्तरसमयः ॥

தைத்திரேயோபநிஷத்தில பிரமாணதவல்லி பிரதமானுவாகம் உசனம், இந்தப் பிரமாணங்களில் ‘விராட்’ புருஷ தேவ, ஆகாச, வாயு, அகனி, ஜலம், பூமி ஆகிய நாமங்கள் லௌகிகபதார்த்தங்களுடைய காட்டுகின்றன.

ஏனென்றால் எவ்வெவ்விடத்தில், உற்பத்தி ஸ்திதி பிரளயம் அலபக்தும்—திரட்டம் திராசிய ஆதிவீச்செஷணங்கள் எழுதியிருக்கின்றதோ அவ்வெவ்விடத்தில் பரமேசுவரனைக் காட்டவில்லை. ஏனென்றால் அவர் உற்பத்தி வியவஹாரங்கள் விரிந்து வேறாக யிருக்கின்றன. மேல்சொன்ன மாதிரிகளில் உற்பத்தியாதி விடாபாரங்களிருக்கின்றன. இதனால் இந்த “விராட்டாதி” நாமங்கள் பரமாதமாவை காண்பிக் காமல் உலகத்தின் இயற்கைப்பதார்த்தங்களைக் காண்பிக்கின்றன. ஆனால் சாவக்ஞாதி விசேஷணங்கள் எங்கே குறிப்பிட்டிருக்கின்றதோ அங்கே பரமாதமாவையும் எங்கெங்கே இசைச துவேஷம் பிரயத்தினம சுகம் துக்ஷம் அல்பகஞாதி முதலிய விசேஷணங்கள் வருகிறதோ அங்கே “ஜீவனை”யே அர்த்தமாக குகின்றன. இங்ஙனம் எல்லாவிடத்திலேயும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது. ஏனென்றால் பரமேசுவரனுக்கு ஜன்மமும் மாணமும் எப்பொழுதும் கிடையாது. அதனாலே விராட்டாதி நாமங்கள் சன்மாதி விசேஷணங்களினாலே ஐந்தில் ஐத சீவாதி பதார்த்தங்களாலேயே கிரஹிக்க வேண்டியது உசிதமாகும். கடவுளைக் காண்பிக்கவில்லை. எந்தப்பிரகாரம் விராட்டாதி நாமங்களால் பரமேசுவரனைக் கிரஹிக்க வேண்டியது என்பதை அடியிலிருந்து தெரிந்துகொள்வோம்.

பரமேசுவரனுடைய சத நாமங்கள்.

1. விருட்.—‘ராஜ்’ என்னும் தாதுவுடன், (வி) உபஸங்கபூர்வமும் (க்யப) பரத்யமும் சேர்ந்து ‘விருட்’ (பிரகாசிக்கிறவர்) சப்தம் சித்தமாகிறது.

यो विविधं नाम यराचरं जगद्राजयति स विराट् ।

எவர் பல விதமாக ஐகததைப் பிரகாசிக்கச்செய்கிறாரோ, அவருக்கே விருட் என்ற பெயர். ஆகையினால் இது பரமேசுவரனைத் தான் குறிக்கிறது.

2. அக்னி.—அக, அகி, இண், (கத்யார்த்தக சலனததைக குறிப்பிடுகிற) தாதுகள். இவைகளிலிருந்து “அ-னி” (பூஜி+கத்தருந்த) சப்தம் சித்தமாகிறது.

योऽग्निः अच्यतेऽगत्यङ्गत्येति सोऽयमग्निः ।

ஞானஸ்வரூபராயும், சர்வசஞராயும், எல்லாம் அறிந்தவராயும், அடைகிறதற்கும், பூஜிப்பதற்கும் எவா யோக்யமோ அவருக்கே ‘அ-னி’ என்று பெயர். ஆகையினால் இந்நாமமும் பரமேசுவரனையே குறிக்கிறது.

3. விஸ்வன்.—“விஸ்” என்னும் தாதுவுடன், (வ) பரதபயம் சேர்ந்து ‘விஸ்வ’ (ஸ்தலம் அல்லது காத்தா) சப்தம் உண்டாகிறது.

विशन्ति प्रविष्टानि सर्वाण्यकाशादीनि भूतानि यस्मिन् यो वाऽकाशादिषु

सर्वेषु भूतेषु प्रविष्टः स विश्व ईश्वरः ।

அவரிடத்தில் ஆகாசாதி சமஸ்த பூதங்கள் பரவெகிப்பதுமல்லாமல், இவைகள் எல்லாவற்றிலும் அவர் வியாப்தமடைந்து விளங்குகிறபடியினால்,

அந்தப்பரமேச்வரனுக்கே 'விஸ்வன்' என்று பெயர். இத்தயாதி நாமங்களும் ஒங்காரத்திலிருக்கும் 'அ' காரத்திலிருந்து வெளியாகிறது.

ஹிரண்ய கர்பன்.—அப்த்ரேயம், ஷட்பாத்.

अ्योतिर्वै हिरण्यं तेजो वै हिरण्यं

यो हिरण्यानां सूर्यादीनां तेजसां गर्भं उत्पत्ति निमित्तं मधिकरणं स हिरण्यगर्भः ।

அவனால சூர்யாதி தேஜஸ்கள்ள லோகங்கள் உற்பத்திபடைந்து அவருடைய ஆதரத்தினால் நிலை நிற்கிறது. அதுவுமன்றியில் சூர்யாதி தேஜஸ்வரூப பதார்த்தங்களுக்கு உதபத்தி நிவாசஸ்தானம் அவரே. இதற்கு கீழ்க்கண்ட யஜுர்வேதப்ரமாணம்.)

हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे भूतस्यजातः पतिरेक आसीत् ।

स दाधार पृथिवीं ध्यामुतेमां कसौ देवाय हविषा विधेम ॥

இத்தயாதி விடங்களில் பரமேச்வரனுக்கே ஹிரண்ய கர்பம் என்று பெயர்.

5. வாயு.—'வ' என்னும் தாதுவிலிருந்து 'வாயு' (அலைகிறது) சப்தம் சித்தமாகிறது.

वा गतिगन्धनयोः गन्धनं हिंसनम् ।

यो वाति चराऽचरश्चाद्वரति बलिनां बलिष्टः स वायुः ।

சராசரமான ஜகத்தைத்தரித்து, ஜீவனுடையதாகச்செய்து ப்ரளயிக்கச்செய்கிறவராயும், பலவான்களுக்கெல்லாம், பலவாதருமாபிருக்கிற அந்தப் பரமேஸ்வரனுக்கு "வாயு" என்று பெயர்.

6. தேஜஸ்.—'தஜ்' என்னும் தாதுவிலிருந்து 'தேஜஸ்' சப்தம் சித்தமாகிறது. இதே தாதுவுடன் நாமப்ரத்யயம் சேர்ந்து தேஜஸ் சப்தம் சித்தமாகிறது.

विजनिशानै तेजः ।

ஸ்வயம் ப்ரகாச்சராயும், சூர்யாதி லோகங்களை ப்ரகாசிக்கச்செய்கிற அந்தப் பரமேஸ்வரனுக்குத் 'தேஜஸ்' என்னும் பெயர். ஷட நாமங்கள் ஒங்காரத்திலிருக்கும், 'உ' காரத்தினால் சூறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது.

7. ஈச்வரன்.—'ஈஷ்' என்னும் தாதுவுடன் 'வர்' ப்ரதயயம் சேர்ந்து 'ஈசுவர்' (ஆளுகிறவர்) சப்தம் சித்தமாகிறது.

ईश ऐश्वर्ये य इष्टो सर्वेश्वरवान् वर्त्तते स ईश्वरः ।

சத்பவிசார சீல ஞானமுடையவராயும், அனந்த ஐஸ்வர்யவானாயுமிருக்கிற அந்தப் பரமாத்மாவுக்கே ஈச்வரன் என்று பெயர்.

8. ஆதித்யன்.—'தோ' என்னும் தாதுவுடன் (அ) உபஸர்கமும் (இ) ப்ரதயயமும் சேர்ந்து 'அதேகாதி' என்பது 'அதிதி' என்பதாகமாறி 'ஆதித்ய' சப்தம் (அபாயமின்மை, அழிவின்மை) சித்தமாகிறது.

अदिति दौ अवखण्डने न विद्यते विनाशो यस्य सो यमदिति: अदितिरेव
ऽदित्यः ।

எவருக்கு எங்காளும் அழிவில்லைபோ, அவருட்கே ஆகித்யன் என்று பெயர். இந்த குண்டை பரமேசுவருட்கே உரியதாகையினால் அவருட்கே 'ஆகித்யன்' என்று பெயர்.

9. ப்ராக்குன்.—'ஞ' என்னும் தாதுவுடன் 'ப்ர' உபஸர்க்கமாய் நாம ப்ரத்பயததுடன் 'ப்ராக்கு' (எல்லாம் அறிகிறவன்) சபதம் சிகதிக்கிறது.

ज्ञा अवबोधने यः प्रकृष्टतया चराऽचरस्य जगतो व्यवहारं जानाति सः

प्राज्ञः । प्रज्ञ एव प्राज्ञः ।

நிப்ப்ராத்ராயம், ஞானயுத்தராயம், சகல சராசர ஜகத்தினுடைய வியவகாரங்களினைத்தும், உள்ளதை, உள்ளவாழை அறிகிற அந்தப் பரமேசுவரனுட்கே, ப்ராக்குன் என்று பெயர்.

இம்மடத்தில் ஓங்காரத்திலிருந்தும், அ, உ, ம், என்னும் மூன்று சப்தங்களினால் தாட்டப்பட்டிருக்கிற மூன்று குணங்களே, சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அத்தமாதிரி அவைகளி லிருந்த வேறு நாமங்களையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது.

शन्नो मित्रः शं वरुणः शन्नो भवति अर्यमा ।

शन्न इन्द्रो बृहस्पतिः शन्नो विष्णु रुद्रक्रमः ॥

नमो ब्रह्मणे नमस्ते वायो त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि । त्वामेव प्रत्यक्षं

ब्रह्मविदिष्यामि ऋतं विदिष्यामि । सत्यं विदिष्यामि तन्ममवतु

तद्वृक्षारमवतु । अमृतुमां अवतुवृक्षारं ॐ शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः ॥१॥

இந்த பாடிரகவிதிரு கிற மித்ராதி நாமங்கள் பரமேசுவரனையே குறிக்கின்றன. ஏனெனாலு எஸ்துதி, பராகத்தை உபாஸனை முதலானதுகள் கிரேஷ்டர்களைக் குறித்தேச் செய்யவேண்டும். எவர் குணகாம ஸ்வபாவங்களிலும், சத்ய சத்ய விபவகாரங்களிலும் எல்லாரைக்காட்டிலும் அதிமேர், அவரையே கிரேஷ்டர் எனவேண்டும். அத்தகைய கிரேஷ்டர்களில் அதயகத கிரேஷ்டர் பரமேசுவரனே. அவருக்கு நிராய் பாரும் முன் இருந்ததுமில்லை. இப் பொழுதுமில்லை. இனிமேல் இருக்கப்போகிறதும்மில்லை. அவருக்கு நிகராய் யாருமில்லை. தலால், அவரைவிட வேறு பெரியவா யார இருக்காது. சக்தம், நியாயம், தயை, சர்வசாமாத்யம், சாவக்குத்வம், முதலான யாவத் அனந்த குணங்களும், ஜடேகரகூடராகிய பரமேசுவரனுக்கு இருப்பதுபோல் வேறு சாதாரணமான ஜடபதாரததங்களுக்காவது, ஜீவன் ஞான பாவது இல்லை. எப்பதார்த்தம் சத்யமோ அதனுடைய குணநாமஸ்வபாவங்களும் சத்தியமே. ஆகையினால் பரமேசுவரனைக்குறித்தே ஸ்துதிப்பாராதனை உபாசனைகள் செய்ய வேண்டியது மனிதர்களுக்கு யோரியமானவை. அவருடைய பினைங்களுக்கு

ஒருகாலும் பூஜை செய்யலாகாது. பிரம்மா, விஷ்ணு, மகாதேவன் என்னும் நாமங்களையுடைய கற்றுணர்ந்த புராதன ரிஷிகளும், வித்பன்னர்களும், நைத்யதானவாதி நிக்ருஷ்ட மனிதர்களும், அந்ரிய சாதாரண மனிதர்களும் பரமேச்வரனையேவிஸ்வாசித்து அவரைக்குறித்தேத்துதி, பிராரதனை, உபாசனைச் செய்தார்கள். அவருடைய பின்னங்களைக்குறித்துச் செய்யவில்லை. அபபடியே நாம் எல்லோரும் செய்யவேண்டும். இந்த விஷயத்தைப்பற்றி விவரமாய், உபாசனைகள், பக்தி, துவைகளைப் புகட்டும் பகுதியில் விரித்துரைக்கப்படும்.

வினா.—மித்திராதி நாமங்களினால், சிகேகிதர்களையோ, அல்லது (வ்யவஹாரங்களில் பிரசித்தி பெற்றிருக்கும்) இதிராதி தேவதைகளையோ அறிய வேண்டும்.

விடை.—இவ்விதம் இதை அறிவது தகுதியல்ல. ஏனென்றால் ஒருவனுடைய சிகேகிதன், மற்றொருவனுக்குச் சத்ருவாயும், வேறு ஒருவரிடத்தில் அலக்ஷபமுன்னவனுயிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகையினால் மித்திரன் வாத்ஸதையினால் சாதாரண சிகேகிதன் என்றாகாது. அது பரமேச்வரனையே குறிக்கிறது. பரமேச்வரனே, உலகம் யாவற்றிற்கும் நிச்சயமான மித்திரன். ஒருவருக்கும் ஒருவரையும் உதாசினம் செய்பவரில்லை. இதனால் பின்னமாயிருக்கப்பட்ட எந்த ஜீவனும் ஒரு நாளும் இம்மாதிரி யிருக்க முடிபாது. ஆகையினால் பரமாத்மாவையே அறியவேண்டும். இவ்வேகிதார்த்தத்தில் மிக்ரகிசப்தம் சிகேகிதாதி மனிதர்களைக்காட்டுகிறது.

IO. மித்திரன்.—‘இமித்’ தாதுவுடன் ‘கத்ர’ ப்ரத்யயமடைந்து ‘மித்திர’ சப்தம் கித்தமாகிறது.

(विमिदा स्नेहने) “मेघवि सिधिवि सिधते वा स मित्रः”

அவர் எல்லோரையும் நேசிக்கிறார். எல்லோராலும் நேசிப்பதற்கு அருகராயிருக்கிறார். ஆகையினால் அத்தப்பரமேச்வரனுக்கே மித்திரன் என்று பெயர்.

II. வருணன்.—“வரி” என்னும் தாதுவுடன் ‘உருண்’ ப்ரத்யயமடைந்து ‘வருண’ சப்தம் கித்திக்கிறது.

(वृन् वरणे, वर ईप्सायाम्)

“यः सर्वान् शिष्टान्मुमुक्षुन्वर्मात्मनो वृणोत्यथवा यः शिष्टैर्मुमुक्षुभिर्धर्मात्स भिष्रियते वर्यते वा स वरुणः परमेश्वरः”

அவர் ஆத்மயோகியுடனும், வித்வான்களையும் முத்திக்கு இச்சிக்கிறவர்களையும், தர்மாத்மர்களையும், ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார். மேலும் சிஷ்டர்களாலும், முமுக்ஷுகளாலும், தர்மாத்மர்களாலும், கிருகிகப்படுகிறார். ஆகையினால் பரமேச்வரனுக்கே வருணன் என்று பெயர்.

12. அர்யமா.—‘ரி’ தாதுவுடன், ‘யத்’ த’ ப்ரத்யயம் சேர்ந்து ‘அர்ய’ சபதமுண்டாகிறது. ‘அர்ய’ பூர்வகமாயும், ‘ம்’ தாதுவுடன் ‘கனின்’ ப்ரத்யயமடைந்து ‘அர்யமா’ சபதம் கித்தமாகிறது.

(श्र गतिप्रापणयोः) (माह् माने)

“योऽर्यान् स्वामिनो न्यायाधीशान् भिमिती मान्यान् करोति सोऽर्यमा”

சத்திய நியாயமசெய்யும் மனிதர்களை, பெருமைப்படுத்துகிறவரும், பார்ப்புண்ணியம் செப்கிறவர்களுக்கு, பாட புண்ணியங்களுடைய பலங்களுக்குத் தகுந்த ப்ரகாரம், நியாயம் செப்கிறவருமா யிருக்கிறபடியினால் அந்தப் பரமேச்வரனுக்கே ‘அர்யமா’ என்று பெயர்.

13. இந்திரன்.—“இதி” என்னும் தாதுவுடன் ‘ர’ ப்ரத்யயமடைந்து ‘இந்திர’ சப்தம் சித்தமாகிறது.

“य इन्द्रतिपरमैश्वर्यवान् भवति स इन्द्रः परमेश्वरः”

அவா அகில ஐஸ்வாய யுத்தனாயிருக்கிறபடியினால் பரமேசுவரனுக்கு ‘இந்திரன்’ என்று பெயர்.

14. பிரகஸ்பதி.—“ப” (காபபாறது) என்னும் தாதுவுடன் “பிரக” எனனும் பரத்யயம் சேர்ந்து “த” காரலோபமடைந்து “ச” காரம் சேர்ந்து ‘பிரகஸ்பதி’ சப்தம் சித்தமாகிறது.

“यो बृहन्माकाशादीनां पतिः स्वामी पालयिता स बृहस्पतिः”

பெரியோர்களுக்கெல்லாம், பெரியவராயும், உயர்தவர்களுக்கு, உயர்தவராயும், ஆகாசாதி பெரும் பிரம்மாண்டங்களுக்குச், சுவாமியாயுயிருப்பதால் பரமேச்வரனுக்கு “பிரகஸ்பதி” என்னும் பெயர்.

15. விஷ்ணு.—“விஷ்” (ரவுகிற து) என்னும் தாதுவுடன் “து” ப்ரத்யயமடைந்து விஷ்ணு சப்தம் சித்தமாகிறது.

“वेवेष्टि व्यप्नोति चराचरं जगन् स विष्णुः”

சராசர முழுவதிலும் பரவியிருக்கிறபடியினால் பரமேச்வரனுக்கு விஷ்ணு என்று பெயர்.

16. உருக்கிரமா.—

“उरुर्महान् क्रमः पराक्रमो यस्य स उरुक्रमः”

அனாத பராக்கிரம யுத்தமாயிருக்கிறபடியினால் பரமேச்வரனுக்கு உருக்கிரமா என்று பெயர். எப்பரமாத்மா (உருக்ரம:) பெரும்பராக்ரமத்துடன் கூடின வராயும் (மித்ர:) எல்லோருக்கும் சிநேகிதராயும் அவிரோதிபாயுமிருக்கிறாரோ, அவா (சம்) சக்ததை அளிப்பவா. (வருண:) சரவோததமமானவர் (சம்) சகஸ்வருபரானவர். (அர்யமா) நீதிபதிபானவர். (சுப) சாவ் வலமைபுள்ள அவா (இந்தர:) எந்த சகல ஐசுவாயவானும் (சம்) சகல ஐச்வாயத்தை யளிக்கிறவரும் (பிரகஸ்பதி:) எல்லாவற்றினுடைய அறிவைப்புகட்டுகிறவரும் (சம்) வித்யாபரதரும் (விஷ்ணு:) எல்லாவற்றினும் வ்யாபகராய் பரமேசுவரராயிருக்கிறவருமான அவா (:) எங்களுக்குக் கலயான காரணத்தை (பவது) உண்டாக்கட்டும்.

17. பிரம்மா.—(1ரம், பருஷி) இந்த தாதுவிவிருந்து பிரம்ம சபதம் உண்டாகிறது. எல்லாவற்றையும்கூட உயார்தவராய் எல்லாவற்றிற்கு முயானத அனாதவல்லமையுடன் கூடினவராய் மிருபதால் அந்தப் பிரம்மத்தை நமஸ்காரம்செய்கிறேன். (त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि) ஓ... பரமேச்வரா! தாங்களே அந்தர்யாமி ரூபத்துடன் விளங்குகிற பிரத்யக்ஷ பிரம்மம். (त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्म ब्रविष्यामि) நான் உங்களுையே பரத்யக்ஷபிரம்ம என்று சொல்லுகிறேன். ஏனென்றால் தாங்கள் எல்லா ஜகம் முழுவதிலும் வியாபித்து எல்லா வற்றிற்கும் நித்யதவத்தைக் கொடுத்திருக்கிறீர். (ऋतं ब्रविष्यामि) தங்களால் அளிக்கப்பட்ட வேதத்துடன்கூடின உண்மையான கட்டளைகளை எல்லோரின் பொருட்டு உபதேசமும் உபதேசித்து நானும் ஆசரணை செய்கிறேன். (सत्यं ब्रविष्यामि) எண்ணம், சென்னை நடத்தைமுதலானவைகளில், சத்தியத்தை யே பின் பற்றுவேன். (तन्मामवतु) அபாடியே தாங்கள் எனனைக்காப்பாற்ற வேண்டியது (तद्वृत्तारमवतु) அபாடியே தாங்கள் சன்மர்க்க ஒழுக்கத்தில் தவறாத எனனை ரக்ஷிக்கவேண்டும். அதனால் தங்களுடைய ஆக்ஷைகளில் என்னுடைய புத்தி ஸ்திரபடையது அதிலிருந்து ஒருபொழுதுமடாறாது. ஏனென்றால் தங்களுடைய ஆக்ஷை எதுவோ அதுவே தாமம். அதற்கு விருத்தமாயிருக்கிறது அதாமமேயாம். (अवतु मां अवतु वृत्तारं) இரண்டு தடவை வாசகங்களைச் சொல்லியிருப்பதினால் அத்தம் அதிகமாகிறது. எப்படி என்றால் “कश्चित् कश्चित् प्रति वदति त्वं वामंगच्छ गच्छ” இதில் வினைச்சொல்லை இரு தடவை உச்சரிப்பதால் “ஈ சேகிரமாய் கிராமம்போ” என்பது ஊர்ஜிதமாகிறது.

அபாடியேஇவ்விடத்திலும். தாங்கள் எனனை அவசியம் ரக்ஷிக்கவேண்டிய தாமத்தைக், கைக்கொண்டு அதாமத்தைத் தள்ளச் செய்யவேண்டும். இததகைய கிருபையை எனக்கு அளிக்கவேண்டும். அதை நான் எப்பொழுதும் லெருவாய்க்குறதுவேன். (ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः) மூன்று விதமான துக்கம் இவ்வுலகத்திலிருக்கிறது. ஒன்று “அத்யாத்மிகம்” “அவிததை” “ராகம்” “துவேஷம்” மடததனம், ஜவர முதலான, சரீரம் ஜீவன இவைபேற்றறின துக்கங்கள்.—இரண்டாவது “அதிபௌதிகம்” சத்ரு, புவி, பாம்பு முதலானவைகளினால் உண்டாகிறது.—மூன்றாவது “அதிஸைவிகம்” அதாவது அதிக மறை அதிக சீதளம், அதிக உஷ்ணமுள்ள மனது, இதிரியங்களுடைய அசாததி, இவைகளினால் உண்டாகிறது. இந்த மூவ்விதமான துக்கங்களை எங்களிடமிருந்து விலக்கிக் கலயாண காரகங்! ணாயுள்ள காமங்களில் எப்பொழுதும் செலவுச்செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் தாங்கள் கல்யாண ஸ்வரூபம். உலகம் முழுவதிற்கும் ஸ்வாணத்தைக் கொடுப்பவர். இதனாலேயே தாங்கள் தங்களுடைய ஸ்வய கருணையினால் எல்லா ஜீவங்களுடைய ஹிருதயத்திலும் பிரகாசிக்கிறீர். ஆனதுபற்றி

எல்லா ஜீவனங்களும் தாமங்களை ஆசரணசெய்து அதர்மங்களைவிட்டுத் துக்கத்தினின்று விடுகிடுப பரமானந்தத்தில் அமரட்டே.

18. சூரியன்.—

“सूर्य आत्मा जगत्संस्थुषश्च”

யஜுர்வேத மந்திரம். உலகம் அதாவது சேதன பிராணிகளுக்கும், ஐங்கமடாவது, இங்குமங்கும தீர்கிறவை. ஞாகு, தஸ்யுஷ: “தஸ்தஷ:” அப்பிராணி அதாவது தாவர ஜட பருதவியாதிகள் முதலானவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதமாவாயும், ஸ்வபரகாச ஸ்வரூபராயுமிருக்கிறபடியினால் பரமேச்வரனுக்குச் சூரியன் என்று பெயர்.

19. பரமாத்மா.—“அத்” (வடாபிகிறது) என்னும் தாதுவிளிந்து “ஆதமா” என்னும் சப்தம் சித்தமாகிறது.

“योऽतति व्याप्नोति स आत्मा” “परश्चासावात्मा च य आत्मभ्यो जीवेभ्यः
सूक्ष्मेभ्यः परोऽतिसूक्ष्मः स परमात्मा”

எல்லா ஜீவாதி ஜீவனிலும் கிரத்தரமாய், பரவியிருக்கப்பட்டது ஆத்மா. சகல ஜீவன்களைக் காட்டிலும், மெம்பட்டவராயும், ஜீவபரகிருதி ஆகாசம், இலையுளைவிட அதிகுக்ஷ்மராயும், எல்லாஜீவன்களுக்கும் அநதாயாயியாயுமிருக்கிற ஆத்மா ஈச்வரானபடியினாலே அவருக்கே “பரமாத்மா” என்று பெயர்.

20. பரமேச்வரன்.—சாமர்த்தியமாய் உள்ளவருக்கு ஈச்வரன் என்று பெயர்.

“यः ईश्वरेषुसमर्थेषु परमः भेषः स परमेश्वरः”

சமர்த்தாகளுக்கு (ஈச்வரன்) சமர்த்தனும், அவருக்கு கிராய ஒருவருமில்லாதபடியினால் அவருக்கு “பரமேச்வரன்” என்று பெயர்.

21. சவிதா.—“சு” (உண்டாக்கிறது) என்னும் தாதுவுடன் “தா” பரதாயம் சேர்ந்து “சவிதா” சப்தம் சித்தமாகிறது.

(पुत्र् अमिषवे, पूत्र् प्राणिगर्भविमोचने) “अमिषवः प्राणिगर्भविमोचनं
चोत्पादनम् । यश्चराचरं जगत् सुनोति सूते वोत्पादयति स सविता
परमेश्वरः”

எல்லா ஜகதையும் உற்பத்தி செய்கிறபடியினால் பரமேச்வரனுக்கு “சவிதா” என்று பெயர்.

22. தேவன்.—

(विष्णु क्रीडाविजिगीषाव्यवहारश्रुतिस्मृतिमोदमदस्वप्रकान्तिगतिषु)

திவ (விளையாட்டு, விருப்பம், சமிகந, வேலை, பிரகாசி கச்செய்ய, ஆதிக்க, தண்டி, தூங்கு) தாதுவிளிந்து “தேவ” சப்தம் சித்தமாகிறது.

“கிர்பா” மாகற்ற உலகத்திற்கு விளையாட்டுச் செய்கிறவராயும்

“விஜிதேஷ.” தராமிகா களை ஜெயிக்கிறதிற்கு இச்சை இருக்கிறவராயும்.

“வ்யவகார” எவ்வா சேஷ்டைகளுக்குச் சாதனோபசாதனங்களை உபயோகிக்கிறவராயும்

(தயுதி) ஸ்வயம் பிரகாச ஸ்வரூபராயும், எல்லாவற்றையும் பிரகாசம் செய்கிறவராயும்,

(ஸ்துதி) துதிக்கையாக்கியவராயும்

“மோத” ஆனந்த ஸ்வரூபராயும், மற்றவர்களுக்கே ஆனந்தம் கொடுக்கிறவராயும்

“மத” மதோனமததத்தை யழிக்கிறவராயும்

“ஸ்வபன” எல்லாருடைய சுபசயனத்திற்கு இரவையும் பிரளயத்தையும் உண்பெண்ணுகிறவராயும்

“நாகதி” எல்லோருடைய ஆசைக்குப்பரத்திரமாயும்

“கதி” ஞானஸ்வரூபராயிருக்கிறார். இதனாலேயே அப்பரமேசவரனுடைய பெயர் “தேவர்”

“यो दीव्यति क्रीडति स देवः”

தன்னுடைய ஸ்வயரூபத்திலே மகிழ்ச்சியுள்ளவா. அல்லது ஒருவருடைய சகாயமின்றியும் சுய ஸ்வபாவத்தினால் எல்லா ஜகத்தையும் செய்து எல்லாக்கிரீடைகளுக்கும் ஆதாரமாயுள்ளவா எவரோ அவரே தேவர்.

“विजिगीषते स देवः” எல்லாவற்றையும் ஜெயிக்கப்பட்டவா, அதாவது ஒருவராலும் ஜயிக்கக் கூடாதவராயும்

“व्यवहारयति स देवः” கியாய அகியாயங்களை அறிந்து கற்பிப்பவராயும்

“यश्चराचरं जगत् धोतयति” எல்லா உறையும்விட ஒளியாயும்,

“यः स्तूयते स देवः” சகலமனிதா ளுடைய துதியுக்கு ஏற்றவராயும் எவருடைய கீர்த்தைக்கும் சரியிலவா திருக்கிற அவர்தான் “தேவர்”

“यो मोदयति स देवः” ஸ்வயம் ஆனந்த ஸ்வரூபராய் சகலருக்கும் ஆனந்தம் அளித்து இனபம் துனபம் சொனுகமே னுமில்லாத அவா எவரோ.

“यो माद्यति स देवः” எக்காலமும் மக்களைச் சந்தோஷிக்கச்செய்து துக்கத்திலிருந்து தனியாய கிட்டவா எவரோ அவரே தேவர்.

“यः स्वापयति स देवः” பிரளய சமயத்திலே எல்லா ஜீவன்களுக்கும் சாதனம் கொடுப்பவர் எவரோ

“यः कामयते काम्यते वा स देवः” எவருடைய பாரயமெல்லாம் உண்மையோ கிஷ்டங்கள் எல்லாம் எவரை அடைவதற்கு நற்காரியம் செய்கிறாரோ

“यो गच्छति गम्यते वा स देवः” எல்லாவற்றிலும் பரவியும் அறிகிறதற்கும்
யோக்யமுள்ளவா எவரோ அந்தப் பரமேச்வரனுடைய பெயரே
“தேவா”

23. குபேரன்.—“க்வி” தாதுவினிருந்து “குபேர” சப்தம் சித்தமா
கிறது.

यः सर्वं कुवतिस्वव्यात्याच्छादयति स कुबेरो जगदीश्वरः

தான் ஒருஷ்டி அனைத்திலும் வியாபித்திருப்பதால் பரமேச்வரனுக்குக்
குபேரன் என்று பெயர்.

24. பிருதிவீ.—(பரத்விஸ்தாரே) இந்த தாதுவினிருந்து பிருதவீ சப்தம்
சித்தமாகிறது.

यः पृथते सर्वजगद्विस्तृणाति स पृथिवी

படைத்துடி, படைப்பை, விஸ்தரித்ததுமிருப்பதால் பரமேச்வரனுக்கு
“பிருதிவீ” என்று பெயர்.

25. ஜல.—(ஜல தாதனே) இந்த தாதுவினிருந்து ஜல சப்தம் சித்தமா
கிறது.

जलसि घातयति दुष्टान्. संघातयति—अव्यक्तपरमाणवादीन् तद् मद्य जलम्

துஷ்டர்களை அழித்தும், அணுக்களை பிரித்தும், சோத்தும், மாற்றியும்
ஒன்றாகச்செய்தும், வருகிறபடியினால் பரமாத்மாவுக்கு “ஜல” மென்று பெயர்.

26. ஆகாஷ.—(காச்ரு தீபதௌ) இந்த தாதுவினிருந்து ஆகாஷ் சப்தம்
சித்தமாகிறது.

यः सर्वतः सर्वं जगत् प्रकाशयति स आकाशः

எல்லா வழியிலும் அவர் இந்த ஒளியாயிருப்பதால் அவருக்கு “ஆகாஷ்”
என்று பெயர்.

27. “அன்ன”.—(அதபக்ஷனே) இந்த தாதுவினிருந்து “அன்ன”
சப்தம் சித்தமாகிறது.

28. அன்னுத்.— 29. அத்த.—

अद्यतेऽस्ति च भूतानि तस्मादन्नं तदुच्यते ॥

अहमन्नमहमन्नमदन्नम् । अहमन्नादोहमन्नादोहमन्नादः

தைத்ரேய உபநிஷத், 2 அநுவாகம். 11.

अत्ताचराचरग्रहणात् ॥

வேதாந்த தர்சனே, பா 2 சூத்ரம் 9 11.

சகல சராசரங்கள் அவரிடத்தில் அடங்கியிருப்பதாலும் எல்லோரிலும்
யோக்யரானபடியினாலும், சராசர ஜடத்திற்கு முகயாதாரமாயிருப்பதாலும்

பரமேச்வரனுக்கு அன்ன, அன்னாக, அக்க, என்று மூன்று பெயர்கள் உண்டு. ஆகவே உபநிஷத்தில் அவர் நாமம் மூமமுறை கூறப்படுகிறது. “சூலா” அததிப்பழத்தினுள் கிராமிகள் உற்பத்தியாகி, உசிதது, எவ்வனம் அழிகிறதோ அவ்வனமே பரமேச்வரனிடத்தில் ஜகமும்.

30. வசு.—(வசுகிவாசே) இந்த தாதுவிளிந்து “வசு” சபதம் சித்திக்கிறது.

वसन्ति भूतानि यस्मिन्नथवा यः सर्वेषु वसति स वसुरीश्वरः

எவரிடத்தில் சகல ஆகாசாதி பூதங்கள் வசிக்கின்றனவோ, எவர் அவை எல்லாவற்றிலும் வசிக்கிறாரோ, அவருக்கே “வசு” என்று பெயர்.

31. ருத்ரன்.—(ருகி அச்ரு விசேமாசனே) இந்த தாதுவுடன் “ஸிச்” பரத்யயமாகிறபடியினால் “ருத்ர” சபதம் சித்தமாகிறது.

यो रोदयत्यन्यायकारिणो जनान् स रुद्रः

துஷ்ட்ராமங்கள் செய்கிறவர்களை அழச்செய்கிறவர் எவரோ அவர் பெயரே ருத்ரன்.

यन्मनसा ध्यायति तद्वाचा वदति यद्वाचा वदति तत्

कर्मणा करोति यत् कर्मणा करोति तदभिसम्पद्यते ॥

இது யஜுர்வேத பிராமணத்தினுடைய வசனம். மனிதன் மனவெழுச்சி பேச்சாக வெளிவருகிறது அங்ஙனம் வெளிவரும் வாரததைகள் செயலாகமாறு கிறது. துஷ்ட்ராமங்களைச் செய்கிற ஜீவன எவ்வாறு உடைய வியாபாவஸ்தையை ஒட்டி துக்கத்தை அடைந்து விடசனப்படுகிறான். பின்னர் செயல் கெழ்சிக்கு ஏற்ப, பலன ஏற்படுகிறது. இங்ஙனம் அழச்செய்கிறபடியினால் அவருக்கு ருத்ரன் என்று பெயர்.

32. நாராயணன்.—ஜலத்திற்கும், ஜீவனுக்கும் “நாரா” என்று பெயர். அயனம்” என்றால் நிவாசஸ்தானம்.

आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नर सूनवः ।

ता यदस्यायनं पूर्वं तेन नारायणः स्मृतः ॥

மனு, 1-10

எல்லா ஜீவனங்களிடத்திலும் வாயாகமாபிடுக்கிறபடியினால் பரமேச்வரனுக்கு நாராயணன் என்று பெயர்.

33. சந்திரன்.—“சதி” எனனும் தாதுவிளிந்து “சந்திர” சபதம் (அனந்தம்) உண்டாகிறது.

यश्चन्दति चन्दयति वा स चन्द्रः

ஆனந்த ஸ்வரூபராய, எல்லாவற்றிற்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கிறபடியினால் பரமேச்வரனுக்கு “சந்திரன்” என்று பெயர்.

34. மங்களம்.—“மகி” தானுவுடன் “அல” பரத்பயம் சேர்த்து மங்கள சப்தம் சித்தமாகிறது.

यो मङ्गति मङ्गयति वा स मङ्गलः

எவர் மங்களஸ்வரூபராய், எல்லா ஜீவன்களுடைய மங்களத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிறாரோ அவருடைய பெயரே “மங்களம்”

35. புத்தன்.—புத், (அறிய) என்னும் தானுவினிருந்து புத்த சப்தம் சித்தமாகிறது.

यो बुध्यते बोधयति वा स बुधः

ஸ்வயம் போதஸ்வரூபராய், எல்லா ஜீவன்களுடைய போதத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிறபடியினால் பரமேச்வரனுக்குப் புத்தன் என்று பெயர்.

பிரகஸ்பதியின்—அர்த்தம் முன்னமே கூறப்பட்டுள்ளது.

36. சுக்கிரன்.—“சு” (சுததம் செம்ப) என்னும் தானுவுடன் “க்ர” பிரதயயமாய் “சுக்கிர” சப்தம் சித்தமாகிறது.

यः शुच्यति शोचयति वा स शुक्रः

எவர் அக்யந்த பவித்ரரும், எவருடைய சங்கத்தினால் ஜீவன்களுக்கு பரிசுத் தழும் உண்டாகிறதோ அந்த ஈச்வரனுக்கே சுக்கிரன் என்றும் பெயர்.

37. சனைஸ்சர்.—“சா” (விபாபிகை) சர கதிபக்ஷணயோ: என்னும் தானுவுடன் “சனை” பரத்பயமடைந்து “சனைஸ்சர்” சப்தம் சித்தமாகிறது.

यः शनैश्चरति स शनैश्चरः

தனது தன்மையால எங்கும் விபாபித்து பராக்கிரமம், கருணையும் உள்ளவராய் இருப்பதால் பரமேச்வரனுக்குச் சனைஸ்சரன் என்று பெயர்.

38. ராகு.—“ரஹு” என்னும் தானுவினிருந்து ராகு சப்தம் சித்தமாகிறது.

यो रहति परित्यजति दुष्टान् राहयति त्याजयति वा स राहुरीश्वरः

எவர் ஏகாந்தஸ்வரூபராய், எவருடைய ஸ்வரூபத்தில் வேறு கலப்புப் பொருள் இல்லைபோ, எவர் துஷ்டர்களைவிட்டு மற்றவர்களைக் காப்பாற்றுகிறாரோ, அவருக்கே இரதப்பெயர். ஆகையினால் பரமேச்வரனுக்கே “ராகு” என்று பெயர்.

39. கேது.—“கித்” தானுவினிருந்து “கேது” சப்தம் சித்தமாகிறது.

यः केतयति चिकित्सति वा स केतुगीश्वरः

எல்லா ஜீவத்திற்கும் நிவாசஸ்தானமாயும், ரோகிகளையும், முழுக் கூடர்களுக்கும், முத்திசமயத்தில் விடுவிக்கிறபடியினால் பரமேச்வரனுக்கு “கேது” என்று பெயர்.

40. யக்ஞ.—“யஜ” தாதுவிலிருந்து யகஞ் சபகம் உண்டாகிறது.

यज्ञो वै विष्णुः பிராமமண கிரந்த வாககியம்

यो यजति विद्वन्निरिज्यते वा स यज्ञः

அவர் ஐந்ததின் பதார்த்தங்களைச் சமயுத்தம் செப்கிறபடியினாலும், விதவான்களுக்கெல்லாம் பூரி, பரமேசுவரனாகிறபடியினாலும், பிரம்மா முதல் எல்லா ரிஷிகளினாலும் பூஜிக்கப்படுகிறபடியினாலும், அந்தப் பரமேசுவரனுக்கே “யக்ஞன்” என்று பெயர். அவர் சர்வரந்தர வ்யாபகர்.

41. ஹோதா:-- ஹ (கொடுக்க) எனனும் தாதுவுடன் ‘த’ பரத்யய மடைந்து “ஹோதா” சப்தம் சித்தமாகிறது.

हु दानादनयोः, आदाने चेत्येके ॥ यो जुहोति स होता

அவர் ஜீவனகளுக்கும் கொடுக்கவேண்டிய பொக்கியமான பதார்த்தங்களைத் தருகிறபடியினாலும், கிரஹிப்பதற்கு வேக்யமானதைக் கிரஹிக்கிறபடியினாலும், அந்தப் பரமேசுவரனுக்கே “ஹோதா” என்று பெயர்.

42. பந்து:--“பந்த” (கட்கொடுது) எனனும் தாதுவுடன் “உ” பரத்யயம் சேர்த்து “பந்து” சப்தம் சித்தமாகிறது.

यः स्वसिन् चराचरं जगद् बध्नाति बन्धुवद्धर्मात्मनां सुखाय सहायो वा

वर्त्तते स बन्धुः

சகல லோகாதிகரங்களையும் தன்னுடைய கியமனத்தினால் கட்டுப்படுத்தி அவைகள், தங்களுடைய மனடலங்களிலிருந்தும், கியமனங்களிலிருந்தும் எல்லே கடக்காமல் வைத்திருக்கிறார். சகோதரனை, மால் துணைபாடிருந்து பரமேசுவரன் பரதவ்யாத் லோகங்களைத்தரித்து ரக்ஷித்து அருத்தைத்தருகிறபடியினால் சர்வரனுக்குப் பந்து வென்று பெயர்.

43. பிதா.--“பா” (எப்பாடு) என்கிற தாதுவுடன் “தா” பரத்யயம் சேர்த்து “பிதா” சப்தம் உண்டாகிறது.

पा रक्षणे ॥ यः पाति सर्वान् स पिता

எல்லாவற்றிற்கும், ரக்ஷகராய், எங்ஙனம் தகப்பனானவா தன் குழந்தைகளின் பேரில் எப்பொழுதும் தபை கொண்டு அவர்களுடைய மேன்மையை விரும்புகிறாரோ அங்ஙனமே பரமேசுவரன் எல்லா ஜீவனகளுடைய மேன்மையை விரும்புகிறார். ஆதலால் பரமேசுவரனுக்கு “பிதா” என்று பெயர்.

44. பிதாமஹ:--

यः पितॄणां पिता स पितामहः ॥

பரமேசுவரன் பிதாக்களுக்குப் பிதாவாகிறாக்கிறபடியினால், “பிதாமஹ” என்று பெயர்.

45. பரபிதாமஹ:--

यः पितामहानां पिता स प्रपितामहः ॥

பிதாவினுடைய பிதார்க்களுக்குப்பிதாவாயிருக்கிறபடியினால் பரமேச்வரனுக்கே “பரபிதாமஹ” என்று பெயர்.

46. மாதா.—“மா” என்னும் தாதுவுடன் “தா” பாத்யயம் சேர்ந்து “மாதா” சப்தம் கித்தமாகிறது.

यो मिमीते मानयति सर्वास्त्रீवान् स माता ॥

பூதாண கையாட்டன தாயாரானவள் தன சகதிகளுடைய சகதிகையும், உயர்ந்த வீத்தியையும், விருமத்தித்துடைய மரீசவரன் சகல ஜீவனகளுடைய வீருத்தியை விருமபுகிற்படியினால் “மாதா” என்று பெயர்.

47. ஆசார்ய.—“சா” என்னும் தாதுவிடன “ஆ” உபசாகபூர்வமும், “ய” பாத்யயமும் சேர்ந்து “ஆசார்ய” சப்தம் கித்தமாகிறது.

चरगतिभक्षणयोः । य आचारं प्राहयति सर्वा विद्या वा बोधयति स

आचार्य ईश्वरः

சதபாசாரம் செங்கிறவரிடத்தில் அனபுள்ளவராயிருக்கிறபடியினாலும், எல்லா வீத்தைகளுடைய பராதிகளுக்கும் ரணபாமிருக்கிறபடியினாலும், பரமேச்வரனுக்கு “ஆசார்ய” என்று பெயர்.

48. குரு.—“கு” என்னும் தாதுவினிருந்து “குரு” சப்தம் உண்டாகிறது.

गृ शब्दे । यो घर्म्यान् शब्दान् गृणात्युपदिशति स गुरुः ॥

स पूर्वेषामपि गुरुः कालेनानवच्छेदान् ॥

(யோக் சாஸ்திரம் சமாதி பாதம் 26)

சத்ய தாம் பரிபாதக சகலவிற்பாபுதக வேதங்களை உபதேசிப்பவரும், கிருஷ்டியினதில் அன்றி, வாயு, ஆதிகபன், அங்கிரா, நோயாதி குருவுக்குக் குருவாயும், ராசிமண்டதை எல்லாநப அண்டபதவாயிருக்கி அந்த பரமேச்வரனுக்கே “குரு” என்று பெயர்.

49. அஜ.—“அஜ” என்னும் தாதுவினிருந்து இச்சப்தம் உருகிறது.

अज गतिक्षेपणयोः, जनी प्रादुर्भावे । योऽजति सृष्टिं प्रति सवार्न

प्रकृत्याधीन् पदार्थान् प्रक्षिपति जानाति वा कदाचिन् न जायते सोऽजः

எவர் எல்லா பிரசுருதிடைய அவைவ ஆசாரதி பூத பிரமாணங்களை வேண்டியவாறு போருதுச் சரீரத்துடன் ஜீவனை சம்பந்தம்செய்து ஜன்மத்தை அளிக்கிறாரா, எவா எ.பொழுது ஜன்மத்தை எடுக்காதிடையா, அந்த நச்சுரனுக்கே “அஜ” என்று பெயர்.

50. பிரம்மா.—“பரஹி” என்னும் தாதுவினிருந்து “பிரம்மா” சப்தம் கித்தமாகிறது.

बृहि बृहौ । योऽखिलं जगन्निर्माणेन बृंहति वर्द्धयति स ब्रह्मा ॥

சமபூரண ஜகத்தை ஆக்கி விருத்திசெய்கிற அபரமேசுவரனுக்கே பிரமபர வென்று பெயர்.

सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म ॥

(தைந்திரேப உ. ௧௭௩) . பரமேசுவரனுக்கு சத்யம், ஞானம், அனந்தம், என்னும் பெயர்கள் உண்டு.

51. “சத்ய”.—

सन्तीति सन्तसेषु सत्सु साधु तत्सत्यम् ॥

எ. டெ. ருள்களி நுககிலறனவேவா அவைகள் பாவற்றிலும் “ஸாது” உண்மை பான உருவமா. அமைந்திருக்கிறபடி யினால் பரமேசுவரனுக்கு “சத்ய” என்று பெயர்.

52. ஞான.—

यज्जानाति चराऽचरं जगत्ज्ञानम् ॥

ச. கல் சராசர ஜகத்தை அதிகற்படி யினால் பரமேசுவரனுக்கு “ஞான” மென்று பெயர்.

53. அனந்த.—

न विद्यतेऽन्तोऽवधिर्मर्यादा यस्य तदनन्तम् ।

எவருக்கு அந்தம், அவதி, மரிபாதை, அதாவது நீளம், அகலம், கிற்பயது, பெரியது, என்ற பரிபாணங்களில்லையோ அந்தப் பரமேசுவரனுக்கே “அனந்த” என்று பெயர்.

54. அனாதி.—“தொ” என்னும் தாலுவுடன் “அன” உபசரம் பூர்வம் சேர்ந்து “அனாதி” சப்தம் சித்தமாகிறது.

हुदाच् दाने । यस्मात् पूर्वं नास्ति परं चास्ति स आदिरित्युच्यते, न विद्यते
आदिः कारणं यस्य सोऽनादिरीश्वरः ॥

அவருக்கு முன் பாருமில்லை. ஆகா யாரையும் மிகதியவா. எல்லேவரும் அவரைத் தொடருகிறவர்களே. ஆகையினால் அந்த சசுவரனுக்கே அனாதி என்று பெயர்.

55. ஆனந்த்.—“ஹத்” என்னும் தாலுவுடன் “ஆ” பரதயயம் சேர்ந்து, “ஆனந்த” சப்தம் சித்தமாகிறது.

आनन्दन्ति सर्वे मुक्ता यस्मिन् यद्वा यः सर्वाङ्गीवानानन्दयति स आनन्दः ॥

எந்த ஆனந்த எவ் நடத்தில் புகக் ஜீவன்கள் ஆனந்தமடைகிறதோ, தாரம் மா முதலான ஜீவன்களுக்கு எவர் ஆனந்தப் புளிக்கிறாரோ அந்தப் பரமேசுவரனுக்கே “ஆனந்தம்” என்று பெயர்.

56. ஸத்.—“அஸ்” என்னும் தாலுயிலிருந்து “ஸத்” (இருட்டவை) சப்தம் சித்தமாகிறது.

असं भुवि । यदस्ति त्रिषु कालेषु न बाध्यते सत्सद् ब्रह्म ॥

எக்காலமும் விளங்குகிறா. மேலும் காலபேதங்களால் பாதிக்கப்படாமலிருக்கிறா. ஆகையினால் பரமேச்வரனுக்கு “ஸ்த” என்றும் பெயர்.

57. சீத்.—“சித்” என்னும் தாதுவிலிருந்தே இந்த சப்தம் சித்தமாகிறது.

चित्ती संज्ञाने । यश्चेत्यति चेतयति संज्ञापयति सर्वान् सज्जनान् योगिनस्त-
चित्तरं ब्रह्म ॥

சைதனிய ஸ்வரூபராயும், சகல ஜீவனங்களுக்கு ஞானத்தை ஊட்டி இருளைப் போக்கி உண்மையைக் கிரஹிக்கச் செய்கிறபடியினாலும் பரமேச்வரனுக்கு “சித்” என்று பெயர்.

58. ஸச்சிதானந்த.—

सच्चिदानन्दस्वरूप ॥

ஸத், சித், ஆனந்தம், இந்த மூன்று வராததைகளும் பரமேச்வரனுடைய விசேஷகுணங்களே புலனாகுகிறது. இந்த மூன்றும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து “சச்சிதானந்தா” என்றாகிறது.

59. நித்ய.—

यो नित्यध्रुवोऽचलोऽविनाशी स नित्यः ॥

சுலனமின்றியும், அழிவில்லாதவராயும் இருக்கிறபடியினால் பரமேச்வரனுக்கு “நித்ய” என்றும் பெயர்.

60. சுத்த.—“சுத்” என்னும் தாதுவிலிருந்து “சுத்த” சப்தம் சித்தமாகிறது.

शुन्ध शुद्धौ । यः शुन्धति सर्वान् शोधयति वा स शुद्ध ईश्वरः ॥

ஸ்வயம் பரிசுத்தமாயும், சகல அசுத்தங்களிலிருந்து வேறாயும், எல்லோரையும் பரிசுத்தமாக்கச் செய்கிறபடியினாலும் பரமேச்வரனுக்கு “சுத்தன” என்று பெயர்.

61. புத்த.—“புத்” (அழிகிறது) என்னும் தாதுவுடன் “தா” உபசார ஸ்வகர சேர்ந்து “புத்த” சப்தம் சித்தமாகிறது.

बुध अवगमने । यो बुद्धवान् सदैव ज्ञाताऽस्ति स बुद्धो जगदीश्वरः ॥

எப்பொழுதும், எல்லாவற்றையும் தெரிந்தவராகையினால் அருத், பரமேச்வரனுக்கு “புத்த” என்று பெயர்.

62. முக்த.—“முச்” (விடுவதற்கு) என்னும் தாதுவுடன் “த” ப்ரத்யயம் சேர்ந்து “முக்த” சப்தம் சித்தமாகிறது.

मुच्छु मोचने, यो मुञ्चति मोचयति वा मुमुक्षून् स मुक्तो जगदीश्वरः ॥

अतएव नित्यशुद्धबुद्धमुक्तस्वभावो जगदीश्वरः ॥

எப்பொழுதும் அகத்தவர்களிலிருந்து வேறுவராய், முழுக்கூட்கர்களை வரையும் கிலேசத்திலிருந்து சுத்தம் செட்கிறவரையென பரமேச்வரனுக்கு “முத்த” என்று பெயர்.

63. நிராகார்.—“கீ” எனனும் தாதுவுடன் உபஸாங்க “கி” “ராம”, “அ” வும சேரது “நிராகார்” சப்தம் சித்தமாகிறது.

बुद्ध् करेण निर्गत आकारात्स निराकारः ॥

அவருக்கு ஒரு உருவமும் கிடையாது. ஒரு நாளும் சரீரத்தை எடுத்துக் கொள்ளமாட்டார். ஆகையினால் நஸ்வரனுக்கு “நிராகார்” என்று பெயர்.

64. நிரஞ்சன்.—“அனஜ்” எனனும் தாதுவுடன், (காண்பிக்கிறது இஷ்டப்படுகிறது, அசைகிறது) “கி” உபசாதமும், “அன்” பரத்யயமுமடைந்து “நிரஞ்சன்” சப்த முண்டாகிறது.

अज्ज व्यक्तिभक्षणकान्तिगतिषु । अजनं व्यक्तिभ्रक्षणं कुकाम इन्द्रियैः

प्राप्तिश्चेत्यस्माद्यो निर्गतः पृथग्भूतः स निरजनः ॥

இந்திரியங்களின பாகிருத்தியத்திலிருந்தும், சரீர பாதைகளிலிருந்தும், துஷ்டச் செட்கைகளிலிருந்தும் சக்து முதலான இத்திரிய விஷயங்களிலிருந்தும் வேறுவராய்கையினால் பரமேச்வரனுக்கு “நிரஞ்சன்” என்று பெயர்.

65. கணேஷ்.— (66) கணபதி.—“கண” (எண்ண) எனனும் தாதுவுடன், “நஸ்” “பதி” இரண்டும் பரத்யயமாய், “கணேசா” சபதமும், “கணபதி” (கணவருக்கு அதிகார்) சபதமும் சித்தமாகிறது.

गण संख्याने । ये प्रकृत्यादयो जडा जीवाश्च गण्यन्ते संख्यायन्ते तेषामीशः

स्वामी पतिः पालको वा ।

இந்த இயற்கையான உலகைச் செய்கிற ஜட பதார்த்தங்களுக்கும், ஜீவனகளுக்கும், எஜமானனாய், காப்பாடறுகிறவனுடி மிருக்கிறபடியினால் பரமேச்வரனுக்கு “கணபதி” “கணேஸ்” என்ற பெயர்கள்.

67. விச்வேச்வரர்.—

यो विश्वमीष्टे स विश्वेश्वरः ॥

ஐகதேகநாபகனுபிநுபத்தினால் பரமேச்வரனுக்கு “விச்வேச்வரா” என்று பெயர். (விச்வ என்றால் ஐகம், நஸ்—நாபகன், வர்—பரத்யயம்).

68. குதஸ்த.—

சுடஸ்த விவகாரங்களுக்கும் ஆதாரமாகிநுந்து, விபாபித்து இருந்தபோதிலும்

यः कूटेऽनेकविधव्यवहारे स्वस्वरूपेणैव तिष्ठति स कूटस्थः परमेश्वरः ॥

(சமஸ்த விவகாரங்களில்) தன ஸ்வரூபத்தை மாற்றாமலிருக்கிற படியினால் பரமேச்வரனுக்கு “கூடஸ்தன்” என்று பெயர்.

69. - தேவி. -

मम चित्तिरीश्वरश्चेति ॥

“தேவ” சபதத்திற்கு எவ்வளவு ஆதர்சம் நனோடோபோ அவ்வளவு ஆதர்சம் இயற்கும் கொள்ளவேண்டாம். பரமேச்வரனின் காமங்கள் மூன்று டாலர்களாக குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சகவரணக் குறிக்கவேண்டியிருந்தால் “தேவ” சபதத்தை உபயோகிக்கிறோம். “சித” (பெண்பாலே) குறிக்கவேண்டியிருந்தால் தேவி சபதத்தை உபயோகிக்கிறோம். ஆகையினால் “தேவி” என்பது பரமேச்வரனின் பெயரே.

70. சக்தி. - “சக” (வல்லமை) என்னும் தாதுவினிருந்து “சகதி” சப்தம் சித்தமாகிறது.

शक्तु शक्तौ । यः सर्वं जगन् कर्तुं शक्नोति स शक्तिः॥

இவ்வேக முழுவதையும் சிறுஷ்டி வல்லமையுள்ளவராகையினால் பரமேசவரனுக்கு “சக்தி” என்று பெயர்.

71. ஸ்ரீ. - “சரி” சேவிகை என்னும் தாதுவினிருந்து “ஸ்ரீ” சப்தம் சித்தமாகிறது.

शिव् सेवायाम् । यः श्रीयते सेव्यते सर्वेण जगता विद्वद्भिर्योगिभिश्च
स श्रीशिवरः ॥

அவஸாயே சமஸ்த ஜகதும், மேவதகதும், யோகிகளுக்கும், பணிகாரர்கள் ஆகையினால் பரமேசவரனுக்கு ஸ்ரீ என்று பெயர்.

72. லக்ஷ்மி. - “லக்ஷ” (பாட, அடையாளம்) என்னும் தாதுவினிருந்து (லக்ஷ்மி) சப்தம் சித்தமாகிறது.

लक्ष दर्शनाङ्कनयोः । यो लक्षयति पश्यत्यङ्कते चिह्नयति चराचरं जगदथवा
वेदैरासैर्योगिभिश्च यो लक्षयते स लक्ष्मीः सर्वप्रियेश्वरः ॥

சராசரமான சர்வஜகதலைதப் பார்ப்பாரா. அவைகளுக்கு உருவத்தை ஏற்படுத்துகிறார். மேலும், சரிசுகிறது, கண மூக்கு முதலானவைகளையும், மரங்களுக்கு இலை, பூ, மூலங்களையும், கருப்பு, செம்பு உவணமை நிறங்களையும், பூமியிலும், ஜலத்திலும் இருக்கிற மணங்களுக்கும், கற்களுக்கும், ரூப சக்திராதிகளுக்கும், உருவத்தை ஏற்படுத்தி, அடையாளங்களைச் செய்கிறார். சகல பிரகாசங்களைவிட ஒளியில் சிறந்தவராயும், வெதாதி சாஸ்திரங்களுக்கும், தர்மாத்மங்களுக்கும், ரூனிகளுக்கும், யோகிகளுக்கும், பாரம்பரக்கு வேதாயமாயிருக்கிறார். ஆகையினால் அந்த பரமேசவரனுக்கும் “லக்ஷ்மி” என்று பெயர்.

73. சரஸ்வதி. - (“ஸ்ரு கருதள”) “ஸ்ரு” (மீ. ரவதப்து, என்னும் தாதுவுடன் “ஸ்ரஸ்” என்றாகிறது “வத” “ஸ்ரு” என்னும் பரத்யயங்களுடன் சரஸ்வதி சப்தம் சித்தமாகிறது.

सरोविधिं ज्ञानं विद्यते यस्यां चित्तौ सा सरस्वती ॥

அவருக்கு பற வ விக்ஞானம் முதலானதும், சபத, அர்த்த, சமதத்தினுடைய உண்மை ஞானமமுமிருக்கிறபடியினால், “சரஸ்வதி” என்று பெயர்.

74. சர்வசாக்ஷிமான்.—

सर्वाः शक्यो विद्यन्ते यस्मिन् स सर्वशक्तिमानीश्वरः ॥

தன் கார்யங்களைச் செய்வதில், பரமேச்வரன அன்னிய சகாயத்தைக்கொருகிற தில்லை. தன் வல்லமையினால் தன்னுடைய சகல காரியங்களையும் தானாகவே பரிபூரணம் செய்துகொள்ளுகிறார் ஆகையினால் பரமேசுவரனுக்குச் சர்வ சாக்ஷிமான்” என்று பெயர்.

75. நியாயகாரி.—“நி” (அடைதவற்கு) “கரி” (செய்வதற்கு) என னும் தாதுக்களுடன் “இன்” ரதபயமடைந்து “நியாயகாரி” என னும் சப தம் சித்திக்கிறது.

णीन् प्रापणे । प्रमाणैरर्थपरीक्षणं न्यायः ।

पक्षपातरहित्याचरणं न्यायः ।

न्यायं कर्तुं शीलमस्य स न्यायकारीश्वरः ॥

நியாய சாஸ்திரத்திற்கு வாதயாபன மகர்ஷி செபதருக்கும் பரஹ்மத்திலிருந்து மேறசொன்ன வாக்கம். பரஹ்மக்ஷாதி பிரமாணங்களினால் சத்யமாய்த் தரி சிக்கிறதற்கும், பக்ஷபாதமின்றி ஆசரணை செய்ப்படுகிறதற்கும் “நியாயம்” என்று பெயர். பக்ஷமிதமின்றி தாயபரகாரம் நியாயம் செய்வது அவரு டைய இயற்கையாகையினால், பரமேச்வரனுக்கு “நியாயகாரி” என்று பெயர்.

76. தயானு.—

दय दानगातिरक्षणहिंसादानेषु

दयते ददाति, जानाति, गच्छति, रक्षति, हिनस्ति, यया सा दया

बही दया विद्यते यस्य स दयालुः परमेश्वरः ॥

“தய” (அடைவதற்கு, காப்பாற்றுவதற்கு, கொடுப்பதற்கு, ஹித, சபவ தற்கு, வாங்கிக்கொள்ளுவதற்கு) என னும் தாதுவுடன் “னு” பரத்யயஞ் சொக்து “தயானு” சப்தம் சித்தமாகிறது.

அபயம் கொடுக்கிறவராய சகயாசத்தியததையும், சகல் விக்மைகளையும் அறிகிறவராயும், சமஸ்த ஸஜ்ஜனங்களை ரக்ஷிக்கவராயும், துஷ்டர்களை தக்கவாறு தண்டிக்கிறவராயிருக்கிறபடியினால் பரமேசுவரனுக்குத் தயானு என்று பெயர்.

77. அத்வைத.—

द्वयोर्भावे द्विता द्वाभ्यामितं द्वितं वा सैव तदेव वा द्वैतम्, न विद्यते

द्वैतं द्वितीयेश्वरभावो यस्मिन् द्वैतम् ॥

தவைதத்திலிருந்து பரமேச்வரர் ஒருவரே வேறாயிருக்கிறபடியினாலும், மனிதனுக்கு மனிதன் துணைபாடுருப்பதுபோல பரமேச்வரனுக்கு யா நம் இல்லாதிருப்பதினாலும் மனிதனுடைய யோசனாசக்திக்கு எதிராய் யோஜனா சக்தியற்ற கல், மண், மரம், முதலான ஜடபதார்த்தங்கள் இருப்பதுபோல் அவருக்கு எதிராய் ஒன்றும் இல்லாமலிருக்கிறபடியினாலும், மனிதனுக்குக் கண மூக்கு முதலான அவயவ ரூபப்பேதங்கள் தினைமாயிருப்பதுபோல அவருக்கு இல்லாதபடியினாலும் பரமேச்வரனுக்கு “அதவைதன்” என்று பெயர். ஆகையினால் பரமேச்வரன் அதவைத தன்மையினால் விளங்குகிறார்.

78. “நிராகுணம்”

சத்துவம், ராஜசம், தாமசம், உருவ வறிவு, கவையறிவு, பரிசுவறிவு, முதலான ஜடகுணங்களிலிருந்தும், அவிக்மை, அலக்ஞதை, ராசம், தவேஷம், முதலான ஜீவராசிகளுடைய குணங்களிலிருந்தும் வேறாயிருக்கிறபடியினால் பரமேச்வரனுக்கு “நிராகுணன்” என்று பெயர். உபசிஷததுக்களும் இதை சித்தாந்தம் செய்கின்றன. உதாரணமாக.

गण्यन्ते ये ते गुणा वा यैर्गणयन्ति ते गुणाः, यो गुणेभ्यो निर्गतः स

निर्गुण ईश्वरः ॥

अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययम्।

கடோபசிஷத். பரமேச்வரன். சபத, ஸ்பாச, ரூபாத் குணங்களிலிருந்து வேறாயிருக்கிறார்.

79. “சகுணம்”—

यो गुणैः सह वर्त्तते स सगुणः ॥

எல்லாவற்றினுடைய ஞானத்தை உடைபவராயும் சாவகவிடாயும், பரிசுத்தராயும், அனந்த குணங்கள் அவரிடத்தில் இருக்கிறபடியினாலும் பரமேச்வரனுக்குச் “சகுணன்” என்று பெயர்.

(ர) கந்தாதி குணங்களைக் கொண்டிருக்கிறபடியினால், பூமியை (சகுண) மென்றும், இச்சாதி குணங்கள் இல்லாதபடியினால் பூமியை (நிராகுண) என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அது போலவே, பரமேச்வரனுக்கு “சகுணன்” என்றும் “நிராகுணன்” என்றும் பெயர்கள் உண்டு. ஜீவாதிகுணங்களினால் அடையக்கூடாதவராயிருப்பதினால், பரமேச்வரனுக்கு “நிராகுணன்” என்றும் சாவக ஞாதி குணங்களைக் கொண்டிருக்கிறபடியினால் “சகுணன்” என்றும் பெயர்களாகும். எப்படி சேதனகுணங்களிலிருந்து வேறாயிருந்தால் ஜடபதார்த்தங்களை “நிராகுண” மென்றும் தனகுணங்களோடு சேருகிறந்தால் “சகுண” மென்றும் சொல்லுகிறோமோ அப்படியே ஜடகுணங்களிலிருந்து வேறாயிருப்பதினால் ஜீவனை “நிராகுணன்” என்றும், இச்சாதி தன் குணங்களைக் கூடியிருப்பதினால் “சகுணன்” என்றும் சொல்லுகிறோம். அப்படியே பரமேசுவரனுக்கும்.

80. அக்தர்யாமி :—

अन्तर्यन्तुं नियन्तुं शीलं यस्य सोऽयमन्तर्यामी

சமஸ்தமான பிராணி, அபராணி, ரூபத்திற்கு உ, ஜகமயாவதறிமதும், கலைவராய எல்லாவற்றையும் சிப்பிக்கிறவர். ஆகையினால் பரமேசவரனுக்கு “அக்தர்யாமி” என்று பெயர்.

81. தர்மராஜ :—

यो धर्मे राजते स धर्मराजः

தர்மம் எல்லாவற்றையும் தீரகாசிக்கச் செய்கிறவர். “யுப, அதர்மத்தை அழித்து தர்மத்தையே புகுபாதமின நி கலைவிறுத்துகிறவர்” அழிநுக்கிற படியினால் பரமேசவரனுக்கு “தர்மராஜ” என்று பெயர்.

82. எமன் :—“எம்” (அடக்க, எனனும் தாதுவிலிருந்து “எம்” சப்தம் சித்தமாகிறது.

यमु उपरमे । यः सर्वान् प्राणिनो नियच्छति स यमः

சமஸ்த பிராணிகளுடைய காமபவத்தைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாட்டைச் செய்கிறவராயு, சமஸ்த அகிபாயங்களிலிருந்து வேறுபடியினாலும் பரமேசவரனுக்கு “எமன்” என்று பெயர்.

83. பகவான் :—“பாகு” என்னும் தாதுவிலிருந்து “பாக்” என்னும் சப்தமும், “பாக்” எனனும் சப்தத்திலிருந்து “பகவான்” சப்தமும் சித்தமாகிறது.

भज सेवायाम् । भगः सकलैश्वर्यं सेवनं वा विद्यते यस्य स भगवान् ॥

சகல ஜஸ்வரிபங்களுக்கு ஈசவரனாயும், பூஜிப்பதற்கு போகியராயிருக்கிறபடியினால் பரமேசவரனுக்கு “பகவான்” என்று பெயர்.

84. மனு :—

मन ज्ञाने । यो मन्यते स मनुः ॥

“மன்” (பொச்சை சட்டம்) எனனும் தாதுவிலிருந்து “மனு” சப்தம் சித்தமாகிறது. விஞ்ஞான ஈசராயும், பூஜை செய்வதற்கு அவர் ஒருவரே அருகராயிருக்கிறபடியினால் “பரமேசவரனுக்கு” “மனு” என்று பெயர்.

85. புருஷ :—(புருபாலன் கரணயோ)

पू पावनपूरणयोः । यः स्वव्याप्त्या चराऽचरं जगन् पृणाति पूरयति वा स पुरुषः॥

இந்த தாதுவிலிருந்து “புருஷ” சப்தம் சித்தமாகிறது. ஜகமுழுவதும் பரமேசவரன் பூர்ணமாயிருக்கிறார். ஆகையினால் அவருட்கே “புருஷ” என்று பெயர்.

86. விஸ்வம்பர் :—“வி” (பொலிக்க, பிடிக்க) என்னும் தாதுவுடன் “விச்வ” உபசாகமாய் “விஸ்வம்பர்” சப்தம் சித்தமாகிறது.

बुभुक्षु घारणपोषणयोः । यो विश्वं विभर्षि धरति पुष्णाति वा स विश्वम्भरो जगदीश्वरः ॥

பரமேச்வரன் ஜகத்தைத்தரித்துப் போஷிக்கிறார். ஆகையினால் அவருக்கு விசுவம்பர் என்று பெயர்.

87. "காலன்":—"கால" (எண்ண) என்னும் தானுவுடன் "அ" ப்ரத்யயமடைகது "கால" சப்தம் சித்தமாகிறது.

कल संख्याने । कलयति संख्याति सर्वान् पदार्थान् स कालः ॥

ஜகத்தினுடைய சகல பதார்த்தங்களையும், ஜீவன்களையும், எண்ணுகிறார். ஆகையினால் பரமேச்வரனுக்கு "காலன்" என்று பெயர்.

88. शेषः—

शिष्य विशेषेण । यः शिष्यते स शेषः

ஜகத்தினுடைய உத்பத்திற்கப்புறமும, ப்ரளயத்திற்கப்புறமும, மீதியாய் பரமேச்வரன் இருப்பதினால் அவருக்கு "சேஷ" என்று பெயர்.

89. ஆப்தன்:—"ஆப" (பாவ) என்னும் தானுவுடன் "த" ப்ரத்யயமாய் "ஆபத" சப்தம் சித்தமாகிறது.

आप्तु व्याप्तौ । यः सर्वान् धर्मात्मन आप्नोति वा सर्वधर्मात्मभिराप्यते

छलादिरहितः स आप्तः

சத்யோபதேசம் செய்கிறவராயும், சகலவிதப் புகதராயும், சகலதர்மாத்மாக்களால் அடையக்கூடியவராயும், சகல தர்மாத்மாக்களால் அதுபதற்கு யோக்யமாயும், கபடம், பொய், முதலானவைகளிலிருந்து வேறுபடுக்கின்ற இஃனும் பரமேச்வரனுக்கு "ஆபத" என்று பெயர்.

90. "சங்கரன்":—"கரி" (செய்வதற்கு) என்னும் தானுவுடன் "சக" (கல்லது) எனபது உபசர்கமடைகது "அ" ப்ரத்யயமும சேர்த்து "சங்கரன்" என்னும் சப்தம் சித்தமாகிறது.

शुक्ल करणे । यः शक्कल्याणं सुखं करोति स शङ्करः

நல்லதைச் செய்து எல்லோருக்கும் கலயாண குணங்களையும், சுகங்களையும், கொடுக்கிறபடியினால் பரமேச்வரனுக்குச் சங்கரன் என்று பெயர்.

91. மகாதேவன்:—"தேவ" சப்தத்துடன் "மகத்" உபசர்க்கமாவதினால் "மகாதேவ" சப்தம் சித்தமாகிறது.

यो महातां देवः स महादेवः ॥

தேவர்களுக்கெல்லாம் பெரிய தேவராயிருப்பதினால் பரமேச்வரனுக்கு "மகாதேவன்" என்று பெயர். எப்படியென்றால், மேதைகள் யாவாகும் பெரியவராயும் சூயாதி பிரகாசங்களுக்கும் ஒளி தருபவர்.

92. प्रीयणः—

प्रीन् तर्पणे कान्तौ च । यः पृणाति प्रीयने वा स प्रियः ॥

“பரி” (திருபதியடைவது) என்னும் தாதுவிலிருந்து “பரிய” சபதம் சித்தமாகிறது. சமஸ்கிருதம் தாமதமாகின்றதும், முழுக்கூறல்களையும், சிஷ்டாகளையும், திருபதி செய்வதும் அன்றி எல்லாநுடைய பிரியத்திற்கும் பாத்திரமாயிருக்கிறது. ஆகையினால் பரமேசுவரனுக்கு “பரிய” என்று பெயர்.

93. ஸ்வயம்பூ:—

मू सत्तायाम् । यः स्वयं भवति स स्वयम्भूरीश्वरः ॥

“பூ” (திருப்பதற்கு) என்னும் தாதுவுடன் “வயம்” (தானாகவே) உடனாக மாய் “ஸ்வயம்பூ” சபதம் சித்தமாகிறது. தனக்குத் தானையும் ஆக்கப் படாதவராயும் திருப்பதால் பரமேசுவரனுக்கு “ஸ்வயம்பூ” என்று பெயர்.

94. கவி:—

कु शब्दे । यः कौति शब्दयति सर्वा विद्या स कविरीश्वरः ॥

“கு” (உபதேசிக்க, சபதிக்க) என்னும் தாதுவிலிருந்து கவி சபதம் சித்தமாகிறது. வேதங்களால் எல்லாவிதமான வித்தைகளையும் உபதேசித்து, தானும் அனைவரையும் உபதேசிப்பதற்கு பரமேசுவரனுக்கு “கவி” என்று பெயர்.

95. சிவன்:—

शिवु कल्याणे । बहुलमेतन्निदर्शनम् ॥

“சிவ” (மங்களாகரமான) என்னும் தாதுவிலிருந்து சிவ சபதம் சித்தமாகிறது. கல்யாண ஸ்வரூபராய், கல்யாண குணங்களை உடையவராய், கல்யாணத் தையே செப்கிறார். ஆகையினால் பரமேசுவரனுக்கு “சிவன்” என்று பெயர்.

இதற்கு முந்தி பரமேசுவரனின் ஐந்து நாமங்களையும் (ஓம், திவ்விய, கபான, கருதமான, மாதர்சுவான) விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது மீதியான தொண்ணூற்றைந்து நாமங்களும் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படியாக அந்தப்பரமேசுவரனுடைய நாமநாமங்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இவை என்னென்ன, இன்னும் கணக்கற்ற நாமங்கள் பரமேசுவரனுக்கு இருக்கின்றன. எவ்வாறாயினும் பரமேசுவரனுடைய குண நாம ஸ்வபாவங்கள், எண்ணிறந்தவைகளே, அப்படியே அவைகளைக் குறிக்கின்ற நாமங்களும் எண்ணிறந்தவைகளே. அவைகள், ஒவ்வொன்றும், அவருடைய குண நாம ஸ்வபாவமொன்றைக் குறிக்கின்றன. ஆகையினால் இப்பொழுது என்னால் எழுதப்பட்டது சமுத்திரத்திற்கு ஒரு துளியை ஈடுவது போலிருக்கிறது. ஏனென்றால் வேதாதி ரதயசாஸ்திரங்களில் பரமேசுவரனுடைய குண நாம ஸ்வபாவங்கள் கணக்கற்றதாய் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அவைகளைப் படிப்பதும், மீதப்பதும், மனவதத் தெளியாதுகின்றது. வேதாதி சாஸ்திரங்களைப் படிக்கிறவர்களுக்கு அன்னிட மந்திரத்தங்களுடைய ஞானமும் உண்டாகிறது.

வினா.—இதர தாலாசிரிசான, கிரந்தத்தின் முதலிலும், மத்தியிலும், முடிவிலும், மங்களாகரணம் எழுதுகிறார்களே, நீங்கள் ஏன் அப்படிச் செய்யவில்லை?

விடை.—அப்படிச் செய்வது சரியல்ல என்பது என்றால் ஆரம்பம், நடுவு, முடிவுகளில், மங்களாசரணம் எழுதினால் அந்த இடங்கள் தவிர மற்ற இடங்களில் எல்லாம் அம்சங்களும் குழிகொண்டிருக்கும் அகறகு “சாங்கிய சாஸ்திரத்தினுடைய” சித்தாந்தம்.

मङ्गलाचरणं शिष्टाचारान् फलदर्शनाच्छ्रुतितश्चेति ॥

சீடாயாபாய், பக்ஷபாதமின்றிச் சதம் ரமம், வேதோத்தராயம், சிவ்வராக னொயைக் கீழ்ப்படிந்து, இருக்கிறதை இருக்கிறபடியே, எல்லாவற்றையும், எல்லாமுதும் கொண்டேயுள்ளதான் மங்களாசரணமானபடிம என்பதை இதன்கருத்து. நூலினுடைய ஆரம்பமுதல் முடிவுவரையில் சதயததையும உன்னமையையும எழுதுவதே மங்களாசரணமாகும் ஆகையினால் ஒரு இடத்தில் மங்களத்தையும் மற்றொரு இடத்தில் அம்சத்தையும் எழுதுவது மங்களாசரணமாகாது. மஹிஷ்கனும், மபரியுகனும் எழுதுவதை அறியவும்.

यान्यनवद्यानि कर्माणि तानि सेवितव्यानि नो इतराणि ॥

(தைத்திரேய உபநிஷத், டாடாடம் 7, அனுராகம் II) இதன் தாத்பரியமென்னவென்றால்:—ஏட்டிசைவுகளே! “அனவதய” அநிந்தியமென்றால் தாமயுகதமானகாரியங்கள் அவைகளைச் செய்வதுமேயாகும். அதாவது கத்தாரிமங்கள் அவை. ஆகையினால் தற்கால நூல்களில் காணப்படும் “ஸ்ரீகணேசாய நம:” “சீதாராமாய நம” “ராதாகிருஷ்ணாய நம:” “ஸ்ரீகுருசாரணரவிகதாய நம:” “சுதுமதே நம:” “தூகாய நம:” “வடுகாய நம:” “பைரவாய நம:” “சிவாய நம:” “சரஸ்வதைய நம:” “வாராய நம:” இன்னும் முதலான அநேகங்கள், வேத சாஸ்திரங்களுக்கு விவோதாராயிருக்கிறபடியினால், புத்திவான்களால் தப்பிவிட்டிருந்திருக்கின்றன. எப்படி என்றால் வேதங்களிலும், ரஷ்களுடைய நூல்களிலும், “ஓம்” “அத” என்பவைகளே காணப்படுகின்றன.

‘अथ शब्दानुशासनम्’ अथेत्यत्यं शब्दोऽधिकारार्थः ॥

(ஸ்யாகரண மகாபாஷ்யம்).

‘अथातो धर्मजिज्ञासा’ अथेत्यानन्तर्ये वेदाध्ययनानन्तरम् । பூவ மீமாமசம்.

‘अथातो धर्म व्याख्यास्यामः’ अथेति धर्मकथनान्तरं धर्मलक्षणं विशेषेण

व्याख्यास्यामः ।

வைசேஷிதர்சனே.

‘अथ योगानुशासनम्’ अथेत्ययमधिकारार्थः ।

யோக சாஸ்திரம்.

अथ त्रिविधदुःखात्यन्तानिष्टुत्तिरत्यन्तपुरुषार्थः’ सांसारिकविषयभोगानन्तरं

त्रिविधदुःखात्यन्तानिष्टुत्यर्थः प्रयत्नः कर्त्तव्यः ।

சாங்கிய சாஸ்திரம்.

अथातो ब्रह्मजिज्ञासा ।

வேதாந்த சூதரம்.

ओमित्येतदक्षरमुद्गीथमुपासीत ।

சாக்வேதாக்க்யபரிஷத்.

ओमित्येतदक्षरमिदं सर्वं तत्सोपव्याख्यानम् ॥

மணிகேய உபநிஷத்

இவைகள் முறையே அந்தந்தச் சாஸ்திரங்களுடைய ஆரம்ப வசனங்களான இமேதமாதிரி வேறு விதங்களுடையவும், கிரந்தங்களும் “ஓம்” “அத” சப்தங்களினால் ஆரம்பம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நான்கு வேதங்களுடைய ஆரம்பத்தில் “அன்னியாத” நாமங்கள் இருக்கின்றனவே தவிர, “கண்ணசாயகம்” முதலான நாமங்கள் எங்கேயும் காணப்படுகிறதில்லை. வைதீகர்கள் வேதங்களுடைய ஆரம்பத்தில் “ஹரி: ஓம்” என்று சொல்லவும் எழுதவும் செய்திருக்கிறார்கள். இது புராணிகர்களுடையவும், தந்திரிகர்களுடையவும் அசுதய முறையான பிழை திறைக்கொள்ளப்பட்டது. வேதாதி சாஸ்திரங்களில் “ஹரி” சப்தம் சம்பவமாகிறதில்லை. ஆகையினால் கிரந்தங்களினுடைய ஆரம்பங்களில் “ஓம்” அல்லது “அத” வையே எழுதவேண்டும்.

சச்வரன் என்னும் விஷயத்திலுள்ள கொஞ்சம் எழுதினோம். அடுத்த அத்தியாயத்தில் குறிப்பிடுகலவி என்னும் விஷயம் எழுதுகின்றோம்.

முதல் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

குடும்பக் கல்வி.

मातृमान् पितृमानाचार्यवान् पुरुषो वेद ॥

இம்மேற்கோள் சதபத பிரபலத்திலிருந்து, தாய், தந்தை, ஆசான் எனனும் உபாத்தியாயிகளை உடையவனே கற்றுணராத மேதையாகிருான். விதவான்களாயுள்ள பெற்றோர்களுடைய குலவே மேனமைப் பெறுகிறது. அவர்களுடைய பக்களை பாகியமுள்ளவர்களாவா. தாயினிடம் குழந்தைகள் உபதேசமும் உபகாரமுமா பெறுவதுவே எவ்வு எங்கும் பெறுகிறார்கள இல்லை. தன் குழந்தைகளினிடமுள்ள அன்பிற்குமா, அல்லது அவைகளுடைய முன்னின்றத்தின் கவலைகளை தாபககுந்தியா எவருமாவா. எனவே மேற்கொள்ள வசனத்திலு "மாதருமான்" சபதம் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எவருடைய தாய் சிரத்தையுள்ளவளாயும் கற்றுணராதவளாயும்ருகுகுளேளா, அவருடைய தாயையே தாயெனலாம். காப்பத்தில் கருததரிக்குங் காலத்திலிருந்து வித்தை யாவற்றையும் அறிபும காலம் வரையில் சுசீலத்தை உபதேசிக்கும் தாயே உத்தமம்.

கர்ப்பகாலத்தில் ஆகாரம்.

கருததரித்ததற்குமுன்னும், காப்பகாலத்திலும், பிரசவத்திற்குப்பின்னும், மயக்கத்தை யுண்டுசெய்யக்கூடிய மருந்துகள், லாகீர்வஸ்துகள், தூநாற்றம், புளிப்பு, புத்தகை நாசஞ்செய்யும் மதிராத்தங்கள், முதலானவைகளை விவக்கி சாகதம், ஆரோக்யம், பலம், புத்தி பரக்கிரமம், நலவொழுக்கம், நலவழக்கம், முதலியவைகளை யுண்டு பண்ணும் சததுள்ள பொருள்களாகிய நெய், தயிர், சாகக்கரை, முதலானவைகளை உபயோகஞ்செய்வது தாய் தம்புலார்களுக்கு ஏற்றவைகளாகும். ஏனெனில் அவைகள் ரஜஸ் வீரியங்களுடைய குற்றங்களை நீக்கி உத்தமகுணங்களை யளிக்கும்.

கர்ப்பதான காலம்.

மாதத்திட்டு கண்ட ஐந்தாம் தினமுதல பதினாறாம் தினம் வரையில் புணர்ச்சி கூடாது மாலாபலமாகும். முதல நான்கு தினங்களை விட்டுவிடவேண்டும். மிகுதியான பன்னிரண்டு தினங்களிலும், ஏகாதசி, திரயோதசி, தினங்களை விட்டுவிட்டு பாகிய இரவுகளிலே பெண்களுடைய தேகசம்பந்தம் செய்தல் உத்தமமாகும். மாதத்திட்டுகண்ட தினத்துதினங்களுக்குப்பிறகு தேகசம்பந்தம் செய்யலாவது பின் மாதத்திட்டுகானும் வரையிலும், கருதரித்ததின ஒரு வருஷகாலம் கழியும் வரையிலும் சம்பந்திக்கு செய்யக்கூடாது. புணர்ச்சி காலத்தில தம்பதிகள் ஆரோக்கிய முள்ளவர்களாயும், பாஸ்பர அனபுடனும் துகமன்றியும் இருத்தல்வேண்டும். ஆகாரம் உடை இவைகளைப்பற்றிய விஷயங்களில் சரகம், சுஸ்ருதம் சொல்லுகிறபடி நடக்கவேண்டும். பாஸ்பரம்

அன்புடனும் மன ஒரமைப்புடனும் மனஸிநுதி சொல்கிறவனனும் அனுஷ்டியுமாவேணும். கருத்தரித்தல் எனின ஆகாரம் உடை முதலானவைளில் தாய் மிக்க உவனத்துடன் இருத்தல் அவசியமாகும். குழந்தை பிறக்கும் வரையில் புத்தி, பலம், பராக்ரமம், ஏற்பா, ஆரோக்யம், சாக்தம் முதலான குணங்களை உண்குணங்களும் பிதாத்தகங்களையே உட்கொள்ளவேண்டும்.

பிரசவம்.

பிரசவமானவுடன் கருக நிகரத ஜலத்தினால் குழந்தையை ஸ்ராக்ஞ் செயது வைப்பேயென்றே. இதர புன் கொழுவையேகி, வீட்டின பரிசுத்தமான வீடரதில் வெய் முகலான வாசனை பொருள்களைக்கொண்டு மேலாம் செய்ய வேண்டும். (வெதொத்த சாஸ்தன், பெற்றாம முதலானவைகள் செய்ய வேண்டிய விதிகள் யாவுக எனனுடைய 'சமஸ்காரவிதி' என்னுந் நூலில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.) குழந்தையும் தாயும் நீதானமாய் ஆரோக்யத்தை, புத்தியை, பலம் அடையுமா என்பதை தாமதஞ் ஸ்ராக்ஞ், மேஜனம் முதலானவைகளை அளிக்கக்கூடாது என்பதன் செய்யவேன்றே. குழந்தை யின் மேனனாயான குணங்களை உருகச் செய்வதற்காக வேண்டிய பிதாத்தகங்களையே தாயாரோ அல்லது தாதியோ சாப்பிடவேண்டும்.

குழந்தைகளைக் காப்பாற்ற்தல்.

குழந்தைக்கு முதல் ஆறாள்வரையில் நரபின்பால்யே ஊட்டவேண்டும். பிரசு தாதினய்கியம்க்காரம். ஆனால் பாவீரோகள், உத்தமகுணங்களை உண்டி யண்ணக்கூடிய உயரத முளஷ்கங்களை சாக்த நீர்ல ஸ்ராவைதது ஸபசி வழிகட்டின ரசுத்துடன் சிக்குச்சியான பசுவின் அல்லது ஆட்டின் பாலுடன்சொத்து குழந்தைகளுக்கு உகாரி ப்கவேன்றே. சுத்த வாயு பவியிருக்கும் இடத்தில் பிரசவானவுடன் தாபப்பு சதலாகையும மாற்றவேண்டும். சுத்தகார யுத்தானவைகளு ராமராய, முள்ள வஸ்துங்கள் அவாகரிபுபித்திலவேண்டும். சுத்தவாயுபிநுத்தம் இடங்களில் அவாகளை நடக்கச்செய்வது உத்தமம். தாதி பால அல்லது ரசு, ஆரி, முதலானவைகளின் பால கிடைக்காத பக்தத்தில் எது ஏற்றதென்று புல பகிறதோ அதைசெய்யவேண்டும். காப்பினியுடைய சரீரத்திலிருந்து குழந்தையுடைய சரீரம் உண்டாகிறது. ஆகலாலேயே ஒவ்வொரு பிரசவத்திற்கும் பெண்களுக்கும் பாலறு பொகிறது. ஆகவே குழந்தைகளுக்கு பால கொடுக்காமலிருப்பது தாய்க்குன்று. பால வற்ற வேண்டி, பருகை ஸ்கனத்தில் கடவவேண்டும். பால உலரதுபெய் விட்டால், தாயானவள் திருமயும் இரண்டு மாதகாலத்தில் சரீர திடத்தை பெறுகிறாள். அஹயரையில் பருஷண தன்னடக்கத்தினால் ஸாபுலன்களை யடக்கி வீரபகதைக்காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதம் பெற்றோர் இருவரும் நடக்குகொண்டால் உகதம் சக்தானங்கள் உண்டாகி பலம், பராக்ரம அதிகமாகும். இகனாலே, பின்வருவ சக்தானங்களெல்லாம் சிறாதவாக ளாயும், பல முள்ளவாகளாயும், பராக்ரம கருடன் கூடினதாயும், தாமீகிக

னாம் ஆவார்கள். ஸதீ கள மேரணியைக் கவனித்து கொள்ளவேண்டும், புருஷனும் வீரபத்னாக் காதுகொள்ளவேண்டும். அவர்களுக்கு உண்டாகும் உக்கொல்லாம் சிறந்து ஒங்கும்.

தாய் கற்சிக்க வேண்டியவைகளாவன

மக்கள் கல்விகளாகவுமுடையனாததைமுடன கூடினவர்களாகவுமிருக்க வேண்டிய சிறந்த முறைகளை அவர்களுக்கு காட்டிக்கொண்டேயும், அவர்களுடைய சீர அங்கங்களையும் தூயிரியோஜனம் செய்யாமலும் காத்துக்கொள்ள வேண்டும். குழந்தைதான் பிறந்ததொருகொண்டன உச்சாரணைகளைச்சீவர சிழைப்பனனியில் செய்யத் தாய்குடிகொடுக்கவேண்டும். உதாரணமாக "ப" எனாதை உச்சரிக்கத்தக்க விடம் உத்தெய்யும் அவதச்சாயாக உச்சரிக்க உத்திகள் இரண்டைய சொகுசின வாயை நிறக்கவேண்டும். மதுரஸ்வரம் அந்தரஸ்வரம் கம்பீரமான்ஸவரம் முதலானவைகள் அவைகளுடைய பெரும் பாவது, வராதவைக்கன, ஒருமிப்பது, முதலானவைகள் எல்லாம் கனித, கனியே கன்னுய விளங்கும்படி குறவு, மடிவு, முகவரண எழுதல்களை உச்சரிக்கச் செய்யவேண்டும். குழந்தைகளுக்கும் கொஞ்சம் பெசவும், அரிமயும் வேண்டிய வயதும் வந்தவுடன, பரிமேயா, சிறிமேயா, தரம், தகப்பன், அரசன், முதலியவர்களிடத்தே பெசவும் பழகவும் வேண்டிய விதிகளைக் கருதிக்கொண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் சமூகத்திலொருங்குபவராய் மரியாதைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியவர்கள் யிருக்கவேண்டும்.

மேகபம்மற் கடவடிக்கையினிருந்து நீங்கிகொள்ளவும், எவ்வேராலும் கனாது மதிக்கப்படுவதற்கும் வேண்டியவைகளை பெருகும் படிப்பிக்க வேண்டும். பயிற்சியிலும் வித்தையிலும் ஆசை அதிகமுள்ளவர்களாயும், சமூகமேளனம், ஐர்ப்புலன்களுடைய அடக்கம், முதலானவைகளில் மிக்கப் பிரியமுள்ளவர்களாகவுமே செய்ய மகடனின மானதை ஆக்க முயல்வேண்டும். வீணவியோடு, அழகு, வரஸ்பா, சண்டை, சிற்பு, கோபம், எப்போது எவ்வாறு ஆராதை, துவேஷம், முதலானவைகளை விலக்கிவிட வேண்டும். ஒன்னேந்திரியங்களுடன உபயோகிவதினாலும், விளையாடுவதினாலும் வீரபம் குறைந்து தளர்ச்சிக்கு இடம் தருகிறது. அதுவுமன்றி னைக்கோடிய அழகம் உகிவிடுகிறது. உண்மை உரைத்தல், மதர்யமாயிருத்தல், வீரத்தனமையுடனிருத்தல், மலாமம் முதலான குணங்களையடைவதற்கான வழிகளைக் கற்சிக்கவேண்டும்.

குழந்தைகளின் பயிற்சி.

ஆன பொன் குழந்தைகளாகிய இருவினத்தாருக்கும் வயது ஐந்தடி வந்தவுடன் தேவநாகர் அக்ஷரங்களைபுக, பிறபாவைகளின் அக்ஷரங்களையும்கற்சிக்கவேண்டும். துஷ்டர்களால் உத்திகடப்பட்டு ஏமாறாமலையாயிருப்பதற்கு வேண்டிய உத்தமச்சுவை, விக்கை, தாமம், மதசியவைகளைக் கட்டுகிறதும பரமேசுவரன், தாய், தந்தை, ஆசான், வித்வான் அநிதி, ராஜா, பிரஸா

குமேபம், பந்து, சகோதரன், சகோதரி, வேலைக்காரன், முதலானவாகவிடத் திவ நடந்து கொள்ளவேண்டிய விதிகளை வெளியிடுகிறதுமான மந்திரம், சகோகம், சூத்திரம், வாசகம், செய்யுள் முதலானவைகளை, அந்தத்துடன் மணப்பாடம் செபது, பாராமல் சொல்வக் குழந்தைகளுக்குக் கற்பிக்க வேண்டும்.

பூதவித்தை.

பூதம் பிரேதம் குருட்டாசாரம் போய் வர்த்தைகள் முதலானவைகளின் மேல் கரபிக்கை உண்டாகாவிருப்பதற்கும், ஞானம், மதம் முதலானவைகளி லிருந்து வேறே ஆசைகளில் புத்தி செலலாமலிருப்பதற்கும் அவர்களுக்குக் கூறவேண்டியது.

गुरोः प्रेतस्य शिष्यस्तु पितृमेधं समाचरन् ।

प्रेतहारैः समं तत्र वशत्रेण शुष्यति ॥

மண 5.65.

குரு இறந்தபிறகு அவருடைய சுவத்திற்குப் பிரேதமென்று பெயர். சுவத் தை மயானத்திற்குக் தூக்கிக்கொண்டு செல்லுகிற சிஷ்யர்களும் அதைத் தடனஞ் செய்கிறவனும் பந்து தினங்களில் கததியை அடைகிறான். தகனஞ்செய்து முடித்த சுவத்திற்குப் பெயர் “பூத” அதாவது போய்விட்டது என்பது அந்தம. அதாவது முன்னே வசித்திருந்து இப் பொழுது காலஞ்சென்றுவிட்டவர். பிற்து இப்பொழுது இல்லாமல் காலஞ் சென்றுவிட்டவர், இறந்த காலத்துடன் அதாவது, பூதத்துடன் சேர்க்கப்படு கிறார். பிராமா முதற்கொண்டு இதுவரையிலிருந்த வித்வான்களுடைய சித்தாகதம் இதுவேயாகும். ஆனால் சந்தேகங்கொள்ளுவது, தீயாருடன்கூடி இணங்குவது, கொட்ட நடத்தைபுடனிருப்பது, இவைகளையுடையவர்கள், அவரவர்களுடைய மனோவெண்ணத்தினாலே யுண்டாக்கப்பட்ட பேய், பிசாக, வேதாளம், பூதம், மோகினி முதலான வேதனைசெய்யும் மயக்கங்களினால் பிழைக்கப்பட்டு சஞ்சலத்திற்கும், துன்பத்திற்கும், ஆளாகிறார்கள். ஒருவன் இறந்தவுடன், அவனுடைய ஜீவன், அபயுணணிய வசத்திலகப்பட்டு பரமேச் வரனுடைய அழியா கியாயத்திற்குள்ளாகி, கருணைக்கங்கை யனுபவிப்பதற்காக மறுபிறப்பை யடைகிறது. பரமேச்வரனுடைய அழிவிலாத இக்கியாயத் தை யார எதிர்க்க முடியும்? அஞ்ஞானிகள் வைத்திய சாஸ்திரங்களையாவது, பொருள் விளக்கங்களையாவது படிக்காமலும், கேழ்க்காமலும், யோசித்துப் பாரக்காமலும், சித்தபிரமை, பிதற்றல், வெறி, ஜுரம் முதலான சரீரத்தை ஒட்டின விபாதிகளுக்குப் பேய் பிசாக, பூதம் முதலான பெயர்களை யளித்து விடுகிறார்கள். அவைகளுக்குத்தக்க ஓஷதம், பத்தியம், முதலான ஏற்ற சிகிச்சைகளை யளிக்காமல், துஷ்டர்கள், மோசகர்களாக, அறியாமையில் அழுகிப்பவர்கள், சுயநலங்கருதுகிறவர்கள், பெருக்குகிறவர்கள், சக்கிலியர்கள், இழிந்த குலத்தவர்கள், முட்டிததனமானவர்கள், காட்டுமிராண்டிகள், முத லானவர்களை நைக்கொண்டு, அவர்கள் உச்சிஷ்டங்களினை உண்டு, தாழுதது, மந்திரப்பிது, மாயப்பிது, குளிசம், இரகசு, முதலானவைகளைச் சரீரத்தி

உணர்ந்துக்கொண்டு, தீர்துக் கொண்டிருப்பதுமல்லாமல் ஏனையோர்களையும் அம்மாதிரியான பொய்க்காயங்களைச் செய்பத னுணுகிறார்கள். செலவற்றை விரயஞ்செய்து, மக்களை ஏசுப்படுத்தி விடாதிடீர் விருத்தியாக்வி, துன்பங் களையும் அவர்கள் பெருகச்செய்கிறார்கள்.

मांस के अन्धे और गांठ के पूरे

ஞானக்கண் குருடர்களாயும், தனத்தில்திகழ்ந்தையவர்களுமான பேதைகள், தீயபடத்தையுள்ளவர்களாயும், பாபிகளாயும், சுயசெய் கருத்தறிவர்களாயும் முள்ளவர்களைப்படைத்து “பிரபுவே குழந்தை, பெண், பையன், ஸ்திரி புருஷன், இவர்களுட்கு என்னவாய்விட்டதோ? தெரியவில்லை” என்று முறையிடுங்கால அவர்கள் கூறுவதாவது. அவன் அல்லது அவனுடைய சரீரத்திலு் பெரும் பேய், பூதம், பிசாசு, மாரிபயமன், அல்லது வேறெந்த தூ தெவதை குடிக்கொண்டிருக்கிறது. தகவப்பிரகாரம் ஒன்றுமே செய்பாத பக்கத் தில் இது இவர்களை விட்டகவாது. பிராணனைப் பழிவாங்கினதும், கீங்களை சாக்கரைக்கலந்த பூரிபும வெகுமதி யாதெனும் கொஞ்சம் எங்களுக்கு அளிப பிரகணானுல் எங்களுடைய பக்திரசக்தி ஜபசக்தி முதலியவைகளுடைய வலி மையையக்கொண்டு அவைகளெல்லாவற்றையும் தூரவிடச்செய்வோம் என்று பதிலளிக்கிறார்கள். உடனே அறிவீனார்களே அவர்களுடைய தோழர் களும் “பிரபுவே எங்களுடைய மகவறறையு் கொடுத்த தயாராயிருக்கீ ரேறும், இவனை மாத்திரம் குணப்படுத்துங்கள்” என்பார்கள். அததூபபேர தர்களே கங்களுக்கு அணுகுல்லான சமயம் ஏற்பட்டதைக்கண்டவுடன் சொல்லுவார்கள் “அல்லது இவ்வளவு சாமான்களைக் கொண்டுவருங்கள். எங்களுக்கு வேண்டியதை சமர்ப்பிங்கள். துஷ்டதேவதைகளுக்கு வேண்டியதைக் கொடுங்கள். பிரகதேவதைகளைபும் பிடைக்கீர். உங்கவத்தித்துக் கொள்ளுங்கள்.” இவ்விதம் கூறியிட்டு பிழைப்பாட்டவன் முள்ளிலு்வி டீரிதை கொட்டுமுதங்கத்துடன், பட்டபொடி ஆர்வர்கள் தேரம் பிரகாபேரக அத்தூபபேரதகர்களிடொருவனு வெறிபுத்தவன்போல் துள் ளித்துள்ளிக்குறித்து, தான அவனுடைய—அவனுடைய—பிராணனை ஏடுத்து விடுவேன் என்பான். அப்பொழுது அறிவீனர்கள் அவம்பககியனுடைய கால்களில் வீழ்ந்து முறைபிடுவார்கள் “ஓ கரப்பா, துங்கள்! கரப்பா, தங்கள்! அவரயி உங்களுக்கு வேண்டியவைகளையளிக்கர இத்தயாரிருக்கீரேறும்.” இதைக் கேட்ட கீசசாதியைச்சேர்ந்த அவன் சொல்லுவான் “நான் துணு பான். மிட்டாய்கள், தைலம், செக்தூரம், கூடை வண்டி போட்டித் துண்டிகள் செக்திரமான வஸ்திரம் முதலானவைகள் எனக்கு வேண்டிய.” என்றாவது, அல்லது “காந்தான் வலரவன், நானே தேவன், ஜோது புட்டி சாராயம், இருபது கோழி, ஐந்து ஆடு, தினாண்டங்கள், வஸ்திரம், முதலான வைகள் தேவை, சமூகத்தில் சமர்ப்பியுங்கள்.” உடனே இப்பேதைகள் வேண்டியவைகளை அளிக்கீரேறும் என்றவுடன் அவர்கள் குதித்துக் குதித்து உக்கிரர வேசத்துடன் ஆடவும் ஆரம்பிப்பார்கள். அவர்களுடைய லுணுமான, பாரவன், தேவன் முதலியவைகளுக்குப் பாலியனியதைவிட அறிவுள்ளவர்கள்

எவரேனும் அவர்கள் கனபுகை கைரினும் அல்லது செருபினும் அடித்து உதைத்தால் உடனே உள்ளங்கால் கரணும் வண்ணம் அவர்கள் வேகமாக ஓட்டப்பெடுப்பார்கள். ஏனென்ற தனத்தை அபராதகக் கூடிகள் இவ்வாறு செய்யும் முறை உடையாகும் இவைகளெல்லாம்.

சோதிடம்

இவ்விதம் அறிவினாகளான ஜனங்கள் ஜோசியனொருவனிடம் போய் “ஐயாவே இவனுக்கு என்ன சபாசாரம்” என்று வினவினும் அவன் சொல்லுவான் “இவனுக்குச் சூரியதி கிரகங்கள் பிரதி கூலமாயிருக்கின்றன. பரிசாரமாக பந்திர ஜோசியம், பூஜையோ, தானபொசெய்தால் அவன் குணமடைந்துவிடுவான். அவ்விதம் செய்யாத விஷயத்தில், அவன் நீண்ட துன்பங்களுக்கு ஆளாகி உஷ்டப்பட்டுப் பரணனை இழக்க நேரதாலும் நேரலாம்.”

விசாரிப்போன்—பிரியமுள்ள ஜோசியரவர்களே, காய்நுகரும் இப்படியையடையால் சூரியன் முதலான கிரகங்களும் ஜட பதார்த்தங்களே யெனப்பதை நீங்கள்றியீர்கள். அவைகள் உஷ்ணம், பிரகாசம் முதலானவைகள் பொடியதைத்தவிர வேறே பொன்றும் செய்யமுடியாதே. கோபத்தை யடைபுங்கால் நமக்குத் துன்பத்தையும், சாந்தத்தை யடைபுங்கால் நமக்கு இன்பத்தையும் உண்டெண்ண அவைகளென்ன ஜீவனுள்ளவைகளா?

ஜோசியன்—கிரகங்களின் பலனாலெல்லவோ சிலா தனவநதாகளாகவும், வேறு சிலா தரித்திரர்களாகவும், சிலா ஆளுவோர்களாகவும், வேறு சிலா பிரஜைகளாகவும் ஆகிறார்கள்.

வி—ன்.—இல்லை, இவைகளெல்லாம் பாபபுண்ணியங்களுடைய பயன்.

ஜோ—ன்.—சோதிட சாததிரம் பொய்யா என்ன?

வி—ன்.—இல்லை, அதுதுள்ளடங்கியிருக்கும் கணித சாத்திரம், பீஜா கணிதம், வான சாததிரம், முதலானவைகள் உண்மை. ஆனால் கிரகங்களுடைய பலபலன்களைப்பற்றிய செரலும ஜோசியம் பொய்யானவைகளே.

ஜோ—ன்.—(ஜாதகம்) ஜனமபத்திரம் பிரயோசன மற்றவையோ?

வி—ன்.—ஆமாம், பிரயோசனமற்றவைதான். அதை ஜனமபத்திரமென்று அறியாபல சோக பத்திரம் என்றறிதல்வேண்டும். ஏனென்ற குடும்பத்தில் குழந்தைப் பிறந்தவுடன் எல்லோரும் ஆனந்தத்தை யடைகிறார்கள். ஜனமபத்திரத்தை எழுதப்படும் பெற்றோர்களிடம் கிரகங்களுடைய செய்கைகளைத் தெரிவிக்காமலுமிருக்கிற வரையில்தான் இவ்வானந்தம் இருக்கிறது.

புரோகிதன், குழந்தைப் பிறந்தது, ஜனமபத்திரம் எழுதவேண்டும் என்றவுடன், பெற்றோர்கள் சொல்லுவார்கள் “கவாய், ஜாதகம் கனரூபிருக்கும்படி எழுதவேண்டும்.” தனவநதாகளாயிருந்தால் சிவபடி, மஞ்சள், பச்சை முதலான விசுத்திர போலங்களூடலும், தரித்திரனாயிருந்தால் சுத்தமாய் ஒன்று மண்ணியில் ஜனமபத்திரத்தை எழுதிக்கொண்டுக் காணிக்கக் குழந்தையுடைய கிருத்திரகுப்போகிறான். அப்பொழுது பெற்றோர்கள் ஜோசியன்

மு. உட்காராது கொண்டு பொருத்தங்களை வளவுவாராகன. அதற்கு அவன் சொல்லுவான் “உள்ளவற்றை நான் மறந்துகொட்டினேன். கைகளுங்கள் இதனுடைய ஜனனகிரகமும் மிகநீர்த்தியும் மிகவும் நன்றாயிருக்கிறது. இவைகள் உச்சந்தானத்திலிருந்திருக்கின்றன. அதனுடைய பிரயோஜனம் மிகவும் உத்தமமானது. அதன் பலனாக இவ்வுத்தகம் தனவாதனாகவும், அநீதரணிகத்தக்கவனாகவும் இருப்பான். எச்சவையுடைய விளக்குவான். பொருளையுள்ளவனாயிருப்பான், சந்திரோகபந்தையடைந்து அரசனாகவும் அபிமானிக்கப்படுவான்.” இவ்வாறுததைக்கொண்டு பொருள்கள் முதலான உபவினிகள் மீட்டி “கேவல! உறுணாத ப்ரோசயமீ” நீங்கள் கனகுடைத்தீ” என வாரகன.

இவ்வாறு இப்பிரயோஜனம், 1—அவர்களுக்கு, பிரீதபாள்—வாரததை களாவெல்லாம் தனக்குப்பிரயோசனம் உபதொனமும் உண்டாகாது எனக் கண்டு இக்கிரகங்களின் பொருத்தவெல்லாம் நன்றாயிருக்கின்றது. ஆனால் சில ஆகாத கிரகங்களிருக்கின்றன. அதாவது சில கொடகிரகங்களுடைய யோகத்தினால் எட்டாவது வயதில் பாண்டியோகம் சம்பவக்குப என்று சொல்வான். இதைக்கேட்டவுடன் புத்திரபாள், “அனுண்டான் ஆனந்தமேல் வாய் கொடுக்காது இருக்கிற இவ்வாறு பொருத்தத்தில் முழுது சொத்தின் பாரததுச் சொல்லுவார்கள் “ஏனோயா! நீங்கள் செய்யவேண்டியது என்ன? இப்பொழுது யாது செய்யவேண்டி?” அதற்கு அவன் சொல்வான் “கிரகரூபி செய்தல் அவசியம்” “எவ்விதம் சாத்தி செய்வது” என வாரகன். “தக்க மாதிரிதைச் செய்யவேண்டிய, தானங்கள் செய்யவேண்டிய, தினத்தொழும் பிரயணங்களுக்கு அனனமளிக்கவேண்டிய. இவ்விதம் செய்வதினால் ஒரு சம்பம் உத்திரகங்களுடைய தீமைகளைத்திருப்பக் கூடும்.” எனவான். “ஒருசம்பம்” எனகிற வார்த்தையின் உபயோகம் சம்ப வங்களுக்கெறாவாது தாபிக்கக்கொள்ளவேயாகும். அதாவது குழந்தை இரக்குமபக்தத்தில் “நாம் என்ன செய்யக்கூடும்? பரிமேசுவரனிடையே உயர்ந்த வாயாவா? ” எனும் எனனால் ஆனதைப் பரிமேசுவரனுக்குச் செய்தேன். தாங்களும் கஷ்டப்பட்டார்கள். யார் என்ன செய்யக்கூடும்? அவன் பூவ ஜனபாதிர காமம் அபபடி” என்றும், குழந்தை இரக்காமல் பிழைத் திருத்தவீட்டாக “பிரயணங்களுக்குத் தேவதைகளுக்கும் பரிதாபங்களுக்கும் சக்தி எமட்டு மிருக்கிறதென்பதைக்கண்டுகளா? உங்களுடைய குழந்தையையும் காப்பாற்றி விட்டது.” என்று உரகாததுடன் பெரு முழுக்கரு செய்வான். இவ்விதம் சந்தர்ப்பங்களில் இததுஷ்டர்கள் சொல்லும் வண்ணம் ஜபத்திலும், பாராயணத்திலும் பந்திரத்திலும் பரிதொரு பிரயோசனமும் உண்டாகாவிருக்கும் பக்தத்தில் தாங்கள் சொல்லிட தொகைக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று பங்கு அதிகமாக அததுஷ்டர்காட்டிநுது உதைத்து வாங்குவது உத்தமம் எனது. சந்திரனாய்க்குழந்தை பிழைத்திருத்தொழுதினும் அவர்களிடமிருந்து இத்தொகையைப் பெறவேண்டிய. ஏனென்ற அவர்கள் கூறும் வண்ணம் “காபத்தத எவராலும் வெல்லமுடியாது. எசவரனுடைய கட்டளை டையீறும் வல்லமை எவருக்குமில்லை.” இதைச் சுட்டிக்காட்டி காமத்தினாலும்

பரமேசுவரனுடைய நீயமனத்தினாலும் பிழைத்ததை யொழிய உங்களுடைய முயற்சியினாலில்லை என விட்டுக்குப் பெரியோர் சொல்கிக் காட்டவேண்டும்.

வைகுரியும் மந்திரவாதமும்.

சீதளா தேவியையும் மந்திர தந்திரம் முதலானவைகளையும் கயவது பெரும் ஏமாற்றப்போகும். “காங்கள் மந்திர ஜபம் ஏற்றின் கந்திரமையோ அல்லது சிங்கராசனம்மையோ அணியும் பக்தத்தல் எங்களுடைய தெய்வம் அல்லது தெய்வதையுடைய சக்தியினால், மந்திரோச்சாடன பிரபாவத்தினால், தெய்வங்கள், இடைபூறுகள், யாவும், மீராமல் விடுகின்றன” என்று யாவோனும் சொல்லுவார்களென்றால் இக்கேழ்வினா! அவர்களிடம் கேட்கவேண்டும். “நீங்கள் மரணத்திலிருந்தோ, உட்கொண்ட பட்டங்களிலிருந்தோ, உழுவீரணம் பயனிலிருந்தோ, ஜனங்களைய தபசி உச்ச செடவிகளா? நீங்கள் இப்போது பட்ட தந்திரங்களையதும் செத்தும் பொதுகுகின்றார்களா? உங்களுடைய விடிலும் மரணம் சமயவந்தகன்றதை, இதர பிடுகுது நீங்கள் தபசிதேவம் கொள்வார்களா? இக்கேழ்வினா! அவர்கள் அதுதான் மந்திரம், அவருடைய சகாக்கள முதலானவர்களுடைய விடையடைபவது மந்திரம், அவர்களும் இவ்வே தங்களுடைய தந்திரங்கள் பயன்படாதென்று தெரிந்துகொண்டு ஒழிவிடுவார்கள்.

ஆகையினால் இப்போய் விஷயங்களை விட்டு விட்டு தாபசிகதையுடனிருந்து, தாமம் செய்பவர்களையும் தேசங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் உபகாரம் செய்கிறவர்களையும், வஞ்சக மன்னியில் விதையை சகலருக்குப் பரிசுவாய்வுவர்களையும், வித்வான்களையும் கரப்பாற்ற வேண்டும். எச்சத்தர்ப்பத்திலும் உததபவித்தைகளின் ஆதரணையக கைவிடக்கூடாது.

இரகாயனம்.

மரணமடையாமலிருப்பதற்கு வேண்டி அமிதத்தை உண்ணுவது (மரணம்) மந்திரத்தினால் இரககச் செயவது (மோகனம்) புத்தியை ஸாரமீலரால் செய்வது (உச்சாடனம்) உபதந்திரவதை புண்டுண்ணிததுன தந்திரகாளாகதுவது (உச்சிரணம்) சுவாதீனம் செய்குகொண்டு தனக்கு வேண்டியதை செய்துகொள்வது, இன்னும் இதையெதத் தீய, மாயா வினோதமெல்லாம் செயவதாக கடித்து கபட்டுசெய்கிறவர்களைப் பெரும் அறிவினாகொன்றே அறியவேண்டும். இவ்வித ஜாலங்களிலுட்பட்டுக் கொண்டு துக்கப்படாமலிருப்பதற்காக இரதப் போய் விஷயங்களைக் குறித்து சுவயதிலேயே மகனருக்கு நல்லுபதேசம் செய்யவேண்டும்.

வீர்யத்தைக் காப்பாற்றல்.

வீர்யத்தைப் பாதுகாத்து காப்பாற்றுவதினால் உண்டாகும் ஆனந்தத்தை யும் அதை அழித்து கஷ்டஞ்செய்து கொள்வதினாலுண்டாகும் துக்கம் துன்பம் முதலானவைகளையும் நனகு அவா னருக்குப் புகட்டவேண்டும். உதாரணமாக எவனொருவன் தன சரீர வீர்யத்தை நனருக்க காப்பாற்றுகிறானோ

அவனுக்கு ஆரோக்யம், புத்தி, பலம், மரக்கீர் முதலானவைகள் விருத்தியடைந்து சுகம் ஏற்படுகிறதை நாயகனுடைய காண்குறையெல்லாம்? பிரபலர்களோடு இவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு வேண்டிய உபாயவழிகள் யாவை?— சிற்றன்பக்கைகள், சிற்றன்பத்தை உயர்த்துவோர்களின் சொத்தை, சிற்றன்ப வேண்டிய, ஸ்திரீகளின் நிர்சனம், அவர்களுடைய தன்மையையிருத்தல், கடிசம்பாஷனை செய்தல், அவர்களைத் தோடல், முதலானவையெல்லாம் நூலுடைய பட்டிருப்பதோடு உத்தரவுகளுவிட, பயிற்செய்யும் அளிக்கிற வழியைத் தெரிவிக்கிறது. தவிரவும் விபத்திக்கு உத்தரவு செய்து கொள்ளவல்ல ஆணையைத் தளத்தை பழகும் நற்குணங்களாகிய மேக விபத்தினையடைந்து புகழ்மனனாயும், தெய்வ அநாதையாயும், புத்திசாலியாயும், உதகார, சகிப்புத்தன்மை, கைரிமம், பலம், பரிபூரணம் முதலான குணங்களின் நூலுடைய விலையுடைய மாற்றி நாசத்தை யடைகிறான்.

பெற்றோர்களின் உபதேசம்.

சமயத்தில் நல்லோரத்தையையும், பிழையையும் வித்தையையும் பெற்று விரியாதவர்க்கு கப்பலாற்றிக்கொள்ளாமல் போனால் உங்களுடைய வாழ்நாளில் இவ்வித விபத்திக்குத்தகாத சமயம் இவ்விதம் வரப்போது அந்த அளவு சிறுவர்களுக்கு உபதேசம் உண்டாகும் பெற்றோர்களிடமிருந்து வந்தகூடாது. பெற்றோர்கள் பிழைத்திருக்கும் வரையிலும், விட்டு வேலைகளைப் பார்த்துக் கொள்ளும் வரையிலும், படித்துப் படிப்பதையும், பக்குவமாகக்கொள்ள முடியுமென்பதை அவர்கள் கவனத்திடுவதைக்கேவண்டும். தகப்பன், தாய் இவர்களும் இன்னும் முக்கிய விஷயங்களில் அவர்களுக்குத்தக்க உபதேசம் செய்யவேண்டும். இவ்வத்தியாயவாரம்பத்திலிருந்து மேற்கொள்ள, “மாதிரிமான்”, “பிதரிமான்” என்று உபதேசங்களைச் செய்திருப்பதன் காரணம்தவையாகும். தாய் பிறந்தது முதல் ஐந்துவயதுவரையிலும் தகப்பன் ஆளுவது முதல் எட்டாவதுவயது வரையிலும் அவர்களுக்குப் பித்திக்கவேண்டும். ஒன்பதாவது வயதின் ஆரம்பத்திலுள்ள இவர்களுடைய பக்கங்களுக்கு பூணூல் போட்டுவிட்டு ஆசாயருடைய குருகுலத்திற்கு அனுப்பவேண்டும். அதாவது பரிபூரணமான பயிற்செய்யும் படிப்பையும் உடையவீதவான்களானும் பண்டிதையானாலும் கிறைந்து விதயாதானம் செய்யப்படுகிறவிடத்தில் பிள்ளைகளையும் பெண்களையும் அனுப்பவேண்டும். குத்திராரும் குருகுலத்திற்கு அனுப்பவேண்டிய நூலுடைய உபதேசம் (பூணூல் கடியாணம்) செய்யாரனுப்பவேண்டும்.

ஒழுக்கம்.

கல்வி விஷயத்தில் சிறுவர்களுடைய உடைய பண்டிதரால் கொண்டு வரப்படுகிற பிழைகள் பூணூலேனத்தகால உபதேசம் உடையவர்களுக்கும், பயிற்செய்த தெய்வானையாகிய ஆசிரியர்கள். இதற்கு விபரமான விஷயத்தினுடைய பிரமாணமாவது.

सामृतैः पाणिभिर्घ्नन्ति गुरवो न विबोक्षितः ।

साकनाभयिणो दोषसाकनाभयिणो गुणः ॥

மகாபாஷ்யம். 8 1. 8.

எத்தத்தாய் தகப்பன் ஆசான தங்களுடைய மகன் அல்லது சீடர்களுடைய படிப்பு, பிரதி, முதலான விஷயங்களில் கண்டிப்பாயிருக்கிறார்களோ அவர்கள் அமருத்தத்தையே அவர்களுக்குப் பட்டினம் செய்தல் கொடுக்கிறவர்களாகிறார்கள். இவ்விஷயங்களில் கண்டிக்காமல் மா இருக்கிறார்களோ அவர்கள் விஷத் தையே அளிக்கிறவர்களாகிறார்கள். ஆகையினால் அவர்களைக்கேடுததுப் பிர யோசனமற்றவர்களாக் குகிறார்கள் என்ற சொல்லவேண்டும். குழந்தை களும் கண்டித்தால் சரீர்தாஷ்டபட்டிம், சீராட்டினால் சரீர்தாஷ்டபட்டியும் இருக்கவேண்டும். சீராட்டினால் பக்கநாய, சீடர்களும் உபயோகமுற்றும், கண்டிப்பதினால் குணவாஸ்களாய்ப்பாடுகிறார்கள். துவேஷம், பதை முதலியவை களை முன்னிட்டு தாப் தகப்பன் ஆசான தண்டிக்கக்கூடாது. வெளிப்படையாக அவர்களைப் பதத்தில் வைத்திருக்கவேண்டும். அந்தாங்கமாக தடையும் பிரீதியும் உள்ளவர்களாக விருக்கவேண்டும்.

சன்மார்க்க போதனை.

அப்படியே களவு, வீடபசாரம், சோம்பல் உண்டாக்கக்கூடிய காரியங்கள், அகரதை, இறுமாப்பு, வெறு, குடி, பொய் பேச்சு, துவேஷம், பதை, ஜீவ லயிம்மை, எரிச்சல், போராசை, முதலானவைகளில் இருந்து வேறுகவும், சத்திய சாரம், தாமத முதலானவைகளைப் பரிசீலித்து விருத்தியாக்கக்கூடிய போ தனைகளையே அளிக்கவேண்டும். ஒருநடவை கூட ஒருவன் களவு அல்லது வியாபசாரம் செய்து அல்லது பொய் பேசிவிட்டால் அவனுடைய மரணபரியந்தம் இன் சமூகத்திலே தன் பதிபயம் விழ்த்துவிடுகிறான். எல்லா வற்றையும்விட சொல்பேச்சுமாதலும், பொய் பேசுதலும் பனிதனுடைய குணத்தை எவ்வளவு கேடுதருவிடுகிறது. ஆகையினால் ஒருவனுக்கு உண் மையாய் வாக்களிடமுட சூத்திரம் அதைத் தீர்த்தே விடவேண்டும். “பாண உணவாக குறிப்பிட்டகாலத்திலும், இடத்திலும், சாக்கிடீஸ்” அல்லது “குறிப்பிட்டகாலத்திலும் குறிப்பிட்டவன் னுணவாடளிப்பேன்” என்றால் அவன் சொல்லிக்கொடுக்க நடத்தியே தீர்வேண்டும். இல்லாவிட்டால் எவரும் அவனை நம்பமாட்டார்கள். ஆகவே எல்லோரும் எக்காலமும் சத்தியபாவனை யேசெய்து, சொல்லவற்றை நடக்கவேண்டும். இறுமாப்புடன் ஒருபொழுதும் இருக்கக்கூடாது ஏமாறுதல், காலவேஷமோடல், செய்கின்றமறத்தல், இவைகளைவாரம், இவைகளுக்கு இடங்கொடுக்கிற ஆக்மாவிடுகே பெரும் வருத்தத்தை புண்டிண்ணுகிறது. ஆதலாலிடிகே இவ்வளவு துன்பத்தை யளிக்கதல் மற்றவர்களுடைய விஷயத்தில் கேழ்மாரினை. ஒன்றில் நமசிக் கையிருக்க மற்றொன்றைப் பேசுவதும், அதனால் ஜனங்களைத் தண்ணலத்தை முன்னிட்டு ஏமாற்றுவதுமே தூரம் (பொய்வேஷம்) எனப்படும். மற்றவர்கள் தன்னிடம் காட்டும் உதவிகளை அபிமானிக்காமல் நப்பதே கிருதக்னதையாம் (செய்த்கன்றி மறத்தவரம்).

பெற்றோர்களுக்குக் கீழ்ப்படிதல்.

பிள்ளைகள் எளிதில் சினங்கொள்ளவாகாது அல்லது கடுஞ்சொல்குற லாகாது. சாதம் இனசொல இவைகளை பூஷணமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

அளவுமிஞ்சிச் சங்கடரது, பெரியோர்களை வணங்கவேண்டும். அவர்கள் வருடப்பொழுது எழுந்து நின்று “மமஸ்தே” என்று வந்தனஞ்செய்து உயரத ஆசனமளிக்கவேண்டும். கூட்டங்களில் தன் போக்யத்தைக்கேற்றவாரும், மற்றவர்களால் தடுக்கமுடியாததுமான ஆசனங்களிலேயே அடரவேண்டும். ஒருவரோடு படைகொள்ளலாகாது. எக்காலமும் களிப்புடனிருக்கவேண்டும். குணங்களைக் கிரகித்து தொஷங்களைக்கைவிடவேண்டும். நல்லாரோடு இணங்கியிருக்கவேண்டும். தீயாரோடு இணங்காமல் விலகியிருக்கவேண்டும். தன் உடல் பொருள், ஆவி, முதலான சிறந்த பொருள்களினால் தகப்பன், தாய், ஆசான் இவர்களை வணங்கவேண்டும்.

यान्यस्माकं सुचरितानि तानि त्वयोपास्यानि नो इतराणि ॥

தைதரேயோபநிஷத் 7. 11.

“தாய் தகப்பன் ஆசான் எக்காலத்தும் தங்களுடைய மக்களுக்கும் சீடர்களுக்கும் சத்தையோபதேசத்தையே செய்யவேண்டும். அவர்களுடைய நன்மைகளைக்கிரகித்துத் தீமைகளை விலக்கும்படி போதிக்கவேண்டும்.” பிள்ளைகள் எகநாலமும் உண்மையே பேசவேண்டும். கபடர்களைபுட அராசார முள்ளவர்களைபுட மடங்கூடாது. நன்மையான சகல விஷயங்களிலும் அவர்கள் பெற்றோர்களைபுட, ஆசாரியர்களைபுட சீழ்ப்படிதலவேண்டும். பெற்றோர்களால் சொல்லிக்கொடுக்கப்பட்டு மனப்பாடமாயிருக்கும் வேத மந்திரங்கள், அஷ்டாத்தபாயி முதலான சூத்திரங்கள், கிருகதம், வீகண்டி, முதலான வைகளுடைய உண்மையான டொருள்களை ஆசான் மக்களுக்கு நன்கு விளக்கவேண்டும். முன்னந்தியாயத்தில விவரிக்கப்பட்ட பரமேசவரனுடைய குணங்கள் முதலானவைகளை அவர்களுக்கு அறிபச்செய்யவேண்டும்.

சுகாதார எச்சரிக்கை.

ஆரோகியம், பலம், ஞானம், பரிபசி முதலானவைகளை அடைவதற்கு அணுகுலமாகவே, அன்னபுனத் விஷயங்களில் டடரதுகொள்ளவேண்டும். பசிக்குகொஞ்சம் அபாயமாகவே புதிததல்வேண்டும். மரமசாகாரம், மது பானம் முதலானவைகளை விலக்கவேண்டும். ஆழமறியாத ஜலங்களில் இறங்கக்கூடாது. அபாயபரிராணி (முதலை முதலானவைகளைப்போன்றது) களால் ஆபத்து ஏற்பட்டு, நீர்தகதெரியாமல் போனால் முழுகவும் நேரிடும். “नविज्ञाते जलाशये” (தெரியாத ஜலாசயத்தில் ஸ்நானம் செய்யக்கூடாது) என்று மனுவும் முறைபிடுகிறார்.

दृष्टिपूर्वं न्यसेत्पादं वस्त्रपूर्वं जलं पिबेत् ।

सत्यपूर्तां वरेद्वाचं मनःपूर्वं समाचरेत् ॥

மனு. 6. 46.

நடக்கும் பொழுது கீழே நவனித்துப்போகவும், பேசுமபொழுது சத்திய நெறியினால் சுத்தஞ்செய்த வார்த்தைகளைப்பேசவும்; செய்ய முன்னால் காரியங்களை ஆராய்ந்து செய்யவும்.”

பெற்றோர்களின் கடமை.

சாணக்யருடைய நீதியில் பாவலர் ஒருவர் சொல்லுவதாவது:—

माता शत्रुः पिता वैरी येन बालो न पाठितः ।

न शोभते सभामध्ये हंसमध्ये बको यथा ॥

தங்கள் சந்ததிகளுடைய விதனையை, புறங்கணி கிற்பெற்றோர்கள், அவர்களுடைய பெரும விரோதிகள். சுமுகத்தில், அன்னங்களுடைய கூட்டத்தில் நன்றையிடேரலையே அவர்களும், தங்களுடைய சந்தரணங்களுக்குச் சிறந்தவிததை, கலறி, சத்திய நெறியில் பழங்குதல், நடவடிக்கை செய்கைகளில் தோல்விகளாக ளாரச்செய்தல், சுருங்கச் சொல்லின் பெற்றோர்கள் தங்களுடைய, உடல், பொருள் முதலான பாவனையும், இவைகளைப்பரட்டவேண்டி செல்வழியை தே அவர்களுக்கேற்ற விலையும், தோத்திய யளிக்கும்படியான காடும் ஆகும்.

புத்திமான்சளுக்கு ஒரேவார்த்தை என்பதைக்கொண்டு பக்கங்குக் கற்பிக்கவேண்டிய வித்தை முதலானவைகளைச் சுருங்கச் சொல்லி முடிக்கிறோம். அடுத்த அத்தியாயத்தில் கூவிப்பிற்சி முறைகளைப்பற்றி எழுதுவோம்.

இரண்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

முன்னுரை அத்தியாயம்.

கல்வி கற்பிக்கும் முறை.

ஆழ்ந்த கல்வி, சிறந்த குணம், காம்பு, ஸ்வபாவம், இது போன்ற பயிற்சிகளான ஆபரணங்களினால் பக்களை அலங்கரிப்பது, தாய், தகப்பன், ஆசான், உறவினர் முதலானவர்களுடைய முறை நடமையாகும்.

பொன், வெள்ளி, மாணிக்கம், முத்திரை, பவளம் முதலிய ரத்தினங்களினால் இழைக்கப்பட்ட நகைகளை அணிவதற்குப் பணிதனுடைய ஆதார அலங்காரிக் கப்படுகிறதில்லை. வீண் பெருமையை அதிகரித்து தேகாபிமானம் சிற்றின்ப ஆசை இவைகளைப்பெருக்கி, திருடர்களுடைய பயத்திற்கு ஆளாகி மாணத் திற்கும் காரணமாகிறது. அநேகம் குழந்தைகள் நகைகளை யணிவதனால் துஷ்ட டர்களுடைய கைகிடுகப்பட்டு மாண்புரு மடையும் பார்க்கின்றோமல்லவா?

विद्याविद्यासमनसो धृषशीलशिक्षाः

सत्यव्रता रहितमानमलापहाराः ।

संसारदुःखदलनेन सुभूषिता ये

धन्या नरा विहितकर्मपरोपकाराः ॥

விததை ஞானம் இவைகளை அடைவதிலே முதலிடமிருக்கும் மனதையுடைய ஸ்திரீகளும், புருஷர்களும்; சசீலை, சன்னடத்தை, தபுடன் கூடினவர்களும்; சத் தியம் பேசுதல் முதலான கற்புகளைக் கைக்கொண்டு நடக்கிறவர்களும்; சாவம் அகத்தம் இவைகளிலிருந்து விலகி யிருக்கிறவர்களும், அஞ்ஞானத்தி லுழந்தி னவர்களை திருத்துகிறவர்களும்; சதயோபதேசஞ்செய்வதில் பெருமகிழ்ச்சி யுள்ளவர்களும்; விதயா தாளத்தினால் உலக அக்கத்தைதீக்கி, சுருத்தை ஜனங்க ளுக்குக் கொடுக்கிறவர்களும்; வேதம், ஸாஸ்திரம், நாமங்களின் பிரகாரம் உப காரம் செய்கிறவர்களுடைய பாக்கியவான்களாகிறார்கள். பிள்ளைகளையும் பெண்களையும் எட்டுவெய்தானவுடன் முறையே அவரவர்களுடைய பாடசாலைகளுக்கு அனுப்புதல்வேண்டும் தீயநடத்தை புள்ளவர்களைக்கொண்டு எக்காரணத்தி னாலேயும், பயிற்சிசெய்யக்கூடாது. சகல விததையுடன் கூடினவராயும், தர்மசபாவம் உள்ளராயுமிருக்கிற ஆசான்களைப் படிப்பிப்பதற்கும், பயிற்சியளிப்பதற்கும் தகுதியுள்ளவர்கள். குவினர்கள் தங்களுடைய இல்லத்திலேயே ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் எத்தனோபவீதம் (பூணூல்) செய்து, முறையே அவரவர்களுக்கான பாடசாலைகளுக்கு அனுப்புதல்வேண்டும்.

கல்விச்சாலைகள் கலியான விடங்கவிலிருக்கவேண்டும் பிள்ளைகளுடைய கல்விச்சாலை பாணது, பெண்களுடைய கல்விச்சாலை பிலிருந்து குறைந்தது முன்னுரைத் தூரத்திலிருக்கவேண்டும். உபாத்தியாயர்கள், வேலைக்காரர்கள் முதலானவர்கள் அநாதை இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இரு பாடசாலைகளிலுமிருக்கவேண்டும். வேறு இனத்தைச் சேர்ந்த ஐந்து வயதுள்ள

வன்கூட கல்விச்சாலையில் துழையக்கூடாது. பரமசாரிகளாயிருக்கும் வரையில், வேறு இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடைய ஆசையை யுண்டிடுவது கிற பின்வருப எட்டுவிஷயங்களிலிருந்தும் விலகியிருக்கவேண்டும். (1) காமக் கண்களுடன் நோக்குதல் (2) ஆலிங்கனம் செய்தல் (3) தேகசம்பந்தம் செய்தல் (4) இரகசிய சம்பாஷணை செய்தல் (5) கூடிக்களித்தல் (6) கூடி இணங்குதல் (7) விஷய விவகாரங்களை விவரித்தல்—படித்தல்—பேசுதல் (8) காமவிகாரங்களில் அழுந்துதல்.

குருகுல வாசத்தின் தத்துவம்.

சிறந்த விதத்தைப்பயிற்சி, சுசீலம், சுமாவம், இவைகளுடன் கூடினவாகளாயிருந்துகொண்டு, சீர்ததையுடைய ஆதமாவையுடைய பலமுள்ளதாகச் செயது பிரதிதினம் ஆனந்தத்தை விருத்திப்பண்ணிக்கொள்ளும் பொருட்டு பரமசாரிகளை, ஆசான், இவ்வெட்டுவிதமான தீய நடத்தைகளிலிருந்தும் விலக்கிக் காப்பாற்ற வேண்டும். கிராமம் அல்லது நகரம் இவைகளுக்கு ஒரு யோசனை அல்லது நான்குமைல் தூரத்திற்குக்குறையாமல் கல்விச்சாலைகளிருத்தல் வேண்டும். ராஜனுடைய பிள்ளைகளாயிருந்தாலும் சரி, அல்லது ஏழைகளினுடைய பிள்ளைகளாயிருந்தாலும் சரி, ஸை, உடை, பாவனை, ஆகாரம் முதலானவைகளில் எல்லோரையும் யாதொரு வித்தியாசமுமின்றி, சமமாய் நடத்தவேண்டும். பெற்றோர்களைக்காணவோ அல்லது பேசவோ கூடாது. அவர்களும் மக்களுடன் பேசவோ அல்லது காணவோ கூடாது. கடிதப்போக்குவரவும் கூடாது. இம்மாதிரி உலகக்கவலை துன்பம் முதலியவைகளிலிருந்து விவராகி, தன்னுடைய பாடம் முதலானவைகளை முழுக்கவலையுடன் ஓதலவேண்டும். இளைப்பாறுதல் முதலான அவாகளுடைய நடைகளில், உபாத்தியாயங்கள் அவர்களுடன் கூடிச்சென்று நூக்குண்ட, அசுட்டை, சோமம், முதலானவைகளுக்கு ஆளாகாமல் கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

கட்டாயப்படிப்பு.

कन्यानां सम्प्रदानं च कुमाराणां च रक्षणम्॥

மனு 7. 152.

எட்டுவயதிற்குப்பிறகு மக்களை (ஆண், பெண், இருவார்களையும்) வீட்டிலு வைக்க காமவிரகத்ச சமூகமும், அரசாங்கமும் கட்டாயப்படுத்தவேண்டும். அப்படி கல்விச்சாலையு அனுப்பாதவர்களைத் தண்டனைக்குள்ளாக்கவேண்டும்.

காயத்ரி மந்திரம்.

வீட்டிலும் பிணை கல்விச்சாலையிலிருந்தும் ஆசாரியனிடத்திலும் ராக்ஞ்ஞப்படிப்பினால் அணியச்செய்யவேண்டும் பெற்றோர்களும், உபாத்தியாயர்களும் தங்களுடைய மக்களுக்கு காயத்ரியை விளக்கி உபதேசம்செய்யவேண்டும். இதுவே மந்திரமாகும்:—

ओं भूर्भुवः स्वः । तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः

प्रचोदयात्॥

மனுர்வேதம் 36. மண் 3.

இதன முதலிலிருக்கும் “ஓ” எனப்பதற்கு முதல் அத்தபாயததை பொருள் கூறியிருக்கிறது. மிகுதபாய நுகரூர் முனையூர் பொருள் இப் பொழுது விரிவாய் எழுதுகோம். **भूरिति प्राणः यः प्राणयति चराऽचरं जगन् स भू स्वयम्भूरीश्वरः** சகல சராசர ஜகத்தினுடைய ஜீவராசிகளையுடைய ஆதாரமாயும், உயிரைவிட மேலானவராயும், உயர்புலவாயும் நுகர்ப்படியினால் “பூ” பரமேசுவரனுடைய திருநாமமாகிறது. **भुवर्त्तिपानः यः सर्वं दुःखमपानयति सोऽपानः** அந்த எல்லாதனுன்பம், அக்கம், இவைகளிலிருந்து நீக்கினவராயும், அவருடைய சொர்க்கையினுடைய ஜீவன், சகலதுக்கம், அனுபவ இவைகளிலிருந்து விடுதலைபடைக்கற்படியினாலும் பரமேசுவரனுக்கு “பவ” எனலாம் ஒருதிருநாமம். **स्वरिति व्यानः यां विविधं जगन् व्याप्यति व्याप्नोति स व्यानः** பலவிதமான உலகமுழுவதிலும் பரம் எல்லாவற்றையும் தாங்குகிறவராகையினால் பரமேசுவரனுக்கு “சுவ” எனலாம் திருநாமம். இம் முன்னு வசனங்களும் ஆரணியக் கதைமேய உபநிஷத்தத்திலிரு பணிக்க காணப்படும்.

ஜபம்.

“சவிது:” சகல உலகங்களையும் படைத்து சகல ஜீவ்வாய்களையும் அளிக்கிறவராயும், “தேவஸ்ய” இன்பங்களினைத்தையும் அளித்து யாவராலும் அடைவதற்கு இஷ்டப்படுகிறவராயும் நுகர அபரமேசுவரன் “வசீரஸீயம்” ஏறறுக்கொள்ளுவதற்கும் பூஜிப்பதற்கும், அதிக உததப்பாயுமுள்ளவா.

“பாக” சுத்த கருவராயும், மற்றவர்களைச் சுத்தஞ்செய்கிறவராயும், எல்லாம் அறிந்தவராயும் நுகர, “தத்” அபரமாதபாவுடைய ஸ்வரூபத்தை காங்கள், “திபஹ:” “தம்ராபஹ:” அதுகிறோர். ஏதற்காகவென்ன:—

“ய:” (ஆததிச்வர:) பரமாதபாவானவா “ ” எங்களுக்கும் “திப:” புத்தையை “பிரசேசாதபாத” புலனாகிடம். திபக் பகன் லிருந்து விரக்க கற்செயல்களில் செல்லச் செய்யப்பட்டு எனப்பதாம்.

हे परमेश्वर! हे सच्चिदानन्दस्वरूप! हे नित्यशुद्धबुद्धमुक्तस्वभाव! हे अज निरञ्जन निर्विकार! हे सर्वान्तर्यामिन्! हे सर्वाधार जगत्पते! सकलजगदुत्पादक! हे अनादे! विश्वम्भर! सर्वव्यापिन! हे कहुणामृतवरीधे! सवितुर्देवस्य तव यदौ भूर्भुवः स्वधरेण्यं भगोऽस्ति तद्वयं धीमहि दधीमहि धरेमहि ध्यायेम वा कस्मै प्रयोजनायेत्यब्राह् । हे भगवन्! यः सविता देवः परमेश्वरो भवानस्माकं धियः प्रबोदयान् स एवास्माकं पूज्य उपासनीय इष्टदेवो भवतु नातोऽन्यं भवतुन्यं भवतोऽधिकं च कश्चिन् मन्यामहे ॥

சச்சிதானந்த கருவிபாடம், சத்திய சத்தராயும், ஞானவடிவராயும், முகதி வடிவராயும், கருணைககிடராயும், எக்காளும், வன்சுகிறவராயும், அழிவிலாத வராயும், பிறப்பு திறப்பு முதலானவைகளிலிருந்து நீக்கினவராயும், ஆகாரமில் வாதவராயும், தமக் கியாயத்தை பளிப்பவராயும், பாலைபுடி அறிகிறவராயும்,

எல்லாவற்றையும ஆககுத்தவராயு, எக்காலமும ஜகங்களைக்காப்பாற்றி அளிக
கிறவராயு, சகல ஐசுவரியமுள்ளவராயு, சத்த சேதன ஸ்வரூபராயு, எங்
கும் பரவியுமிருக்கது, ஏ' பிரபுவே" கருணைக்கடலே! கிருஷ்ணியின் உயிர் நீயே,
ஞானவரும நீயே, உன்னை நீனைக்குப் பிரமுதே எங்களுடைய துன்பங்களுட
துக்கங்களுட தூரன்ல துகின்றன; ஆகததையளித்தது நீ காப்பாற்றுகிறவன், சகல
ருடையபிதா பரமாத்மா. ஆதலால் உமையேகாரதியானா செய்யவேண்டும்."
அப்பாரமேசுவரன் காமுடைய ஆத்மாவிலு, அதிமிலும அநதாயாமியாயி
ருகதுகொண்டி நமமை துராசாரம், அகம்ம, முதலயவழிகளிலிருந்து நீக்கி,
கிறந்த ஒழுக்கம், நெறிவழி முதலானவைகளில் செல்லுபடியி துணைபுரியட்டுமே.
அவனாத்தவிர வேறு யாதொரு பொருளை யும காரு துதிக்காமலிருப்போமாக.
என்னெனில் அவருக்குவடையுள்ளவா ஒருவரு டிலே. தனித்தலீலவா அவரே.
அவரே காமுடைய பிதா, அபரன், நீதிதி, சகல ஜனபங்களுயுமளிப்பவா
அவரே. மேற்சொன்ன பக்திசத்தைக் கருத்துடன் கற்றுணர்ந்த பிறகு சந்தி
யோ ரசனை, அதர்கேர ஸாரம், ஆசனம், பிராணாயாமம், முதலானவை
களுக்கு வேண்டியதை கற்பிக்கவேண்டும்.

சந்தியோ பாசனைக்குமுந்தி வேண்டியவைகள்.

சரீர சத்தஞ்செய்து ஆரோக்யத்தை உண்டி ண்ணுவது ஸ்நாநம்.

आर्द्धिर्गार्वाणि शुष्यन्ति, मनः सत्येन शुष्यति ।

विद्यातपोभ्यां भूतात्मा, बुद्धिर्ज्ञानेन शुष्यति ॥

மனு 5. 109

தண்ணீரினால் சரீரத்தினுடைய வெளி அவயவங்களுட சத்தியாசாரத்தினால்
மனதும் சுத்தமாகின்றது.

வித்தை—அதாவது சகல கஷ்டங்களிலுட தாயத்தைக் கைப்பற்றுவதி
னால் ஜீவாத்மா ஞானத்தை யடைகிறது.

புத்தி—அதாவது அணுவிலிருந்து பரமேசுவரன் வரையிலுள்ள பொருள்
களுடைய விளக்கத்தினால் புத்தியானது பரிசுத்தமாகிறது. ஆகவே ஒவ்வொ
ருவரும் முதல் ஆகாரத்தை உண்பதற்கு முந்தி ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும்.

பிராணாயாமம்.

योगाङ्गानुष्ठानादशुद्धिक्षये ज्ञानदीप्तिराविबेकख्याते: ॥

யோக 2. 28.

பிராணாயாமம் பழக்கமானது அசுத்தங்கள் யாவற்றையும எரித்து ஆத
மாவையு மெப்படுத்துகிறது. ஞானம் ஒளி தெருகின்றது. முக்தியையு
ஞானபொலியையு மிருக்கக்கொண்டி போகிறது.

दहन्ते ध्मायमानानां धातूनां हि यथा मलाः ।

तथेन्द्रियाणां दहन्ते दोषाः प्राणस्य निप्रदान् ॥

மனு 6. 71.

தங்கட முதலான லோகங்கள் அக்கினியின்முன மாசந்து சுத்தமடைவது
போல பிராணாயாமத்தினால், மனம் முதலான இத்திரியங்களுடைய குற்றங்கள்
குறைந்து நிரமலமாகின்றன.

பிராணாயாம விதிகள்.

प्रच्छेदनिविधारणाभ्यां वा प्राणस्य ॥

யோக 1. 34.

வெகமிருந்த வாகத்பானது அடிவயந்திலிருந்து அன்னததையும், நீரையும் வெளிக் கொண்டு வருவதுபோல மூச்சுவிடுமபோது உரபுவை வெளியில்விட்டு அவை மறுபடியும் உள்ளே வராமல் சக்திக்கேற்றவாறு தடுக்கவேண்டும். வெளிப்படுத்துங்காலத்து அபானத்துவாரத்தை மேலே இழுக்கவேண்டும். அதுவரையில் மூச்சுகிறதது. இவ்விதம் மூச்சை வெகுநேரம் நிறுத்தலாம். கூடுமானவரையில் நிறுத்திவிட்டு பிறகு பெதுவாகக்காற்றை உள்ளே இழுக்க வேண்டும். மறுபடியும் முடிபுவனையில் செய்யவேண்டும். மனதில் 'ஓம்' காமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டே நிறுக்கவேண்டும். இப்படிச்செய்வதினால் ஆத்மாவின்னுடையவும் மனதினுடையவும் சுத்தமடைந்து அவைகளுக்கு ஒரு நிலையும் ஏற்படுகிறது.

கால நிலைமைகள்:—

वायुविषय । आभ्यन्तर । स्तम्भवृत्ति । बाह्यन्तराक्षेपी ॥

(1) வெகுநேரம் வெளியில் மூச்சைத்தடுத்தவைபபது—பாஹ்யவீஷயம். (2) உள்ளே மூச்சையடக்கவைபபது—அப்யீடாந்திரம். (3) மூச்சு விட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது எவ்வளவு நேரம் கட்டமுடியுமோ அவ்வளவு நேரம் கட்டுவது—ஸ்தம்ப விருத்தி. (4) சாதாரணமாய் மூச்சுவிடுவ வழியை மாற்றித்திருப்பிவிடுதல். உள்ளே மூச்சையிழுத்துக்கொண்டிருக்குவ காலே வெளியாக்ருதலைக் கைக்கொள்ளுதல்—வெளியே விட்டுக்கொண்டிருக்குமபொழுதே உள்ளே இழுத்துக்கொள்ளல். இவ்விதம் மூச்சுவிடுதலை மாற்றுவதினால் உள்ளே இழுப்பதும், வெளியில் விடுவதும் முறையே நின்று விடுகின்றன. அப்படியே மூச்சுவிடுவதையும், இவ்விதம் செய்வதினால் பிராணன தன் சொந்த வசமடைந்து மனமும் இரத்திரியங்களும் தன்னுடைய சுவாஸ்தினைத்தை யடைகின்றன.

சரீரபலமும், பராக்கிரமம் விருத்தியாவதினால், அத்துட்பமானவும் குஷ்ணமூரண விஷயங்களை எளிதில் அறிவதற்கு வேண்டிய சக்தி, புத்திக்கு உண்டாகிறது. இதனால் வீரியம் சரீரத்தில விருத்தியடைந்து அதன் பலனாக மனிதனுக்குப் பலம், பராக்கிரமம், ஐரபுலன்களின் அடக்கம் முதலானவைகள் உண்டாகின்றன. அவ்விதம் உண்டாவதினால் சிறிது காலத்திலேயே சகல சாததிரங்களையும் அறிந்து மேன்மையடைகிறான். ஸ்திரீகளுட இவ்விதம் யோகாப்பியாசம் செய்தல்வேண்டும்.

ஒழுக்க முறைகள்:—உண்ணல், உடுக்கல், உட்காரல், எழுந்திருத்தல், சமபாஷணை செய்தல், விலகூதல், பெரிமோ, சிறியோர்களிடம் தக்கவாறு நடந்துகொள்ளல், முதலான எல்லா உபதேசங்களையும் மக்களுக்குக் கற்பித்தல் வேண்டும்.

(I) பிரம்ம யக்ஞம்:—சந்தியோபாசனையுமிதுவே.

ஆசமனம்:—அதிகமும், குறைவில்லாததும், நெஞ்சிலிருந்து ஹிருதயம் வரையில் நனைக்கிறதற்கு வேண்டிய அளவு ஜலத்தைக், கைகளுவில் வைத்துக் கொண்டு உட்கொள்ளுவதே. அப்படி உரிஞ்சுவதினால் கண்டத்திலிருக்கும் கபம் நீங்கி, பித்தமும் சந்து குறையும்.

மார்சனம்:—சோம்பலைக்குலைப்பதற்காக நடுவிரல நான்காவது விரல இவைகளால் ஜலத்தைக்கொண்டு கணகள் முதலிய அங்கங்களில் தெளிக்க வேண்டும். சோம்பலும் இல்லாமல், ஜலமும் கிடைக்காமலபோனால் இது அவசியமில்லை.

பிராணாயாமத்தைக் கற்பிக்கவேண்டும். மானசபரீட்சணம் (அதாவது சிருஷ்டியின் சமுதாய விஷயங்கள்) உபஸ்தானம் (கடவுளுக்கு மனதினால் அர்ப்பணம் செய்வது) உபாசனை (அவருடைய அதி, பிராந்தனை தியானம்) இவைகள் பாவற்றையுப கற்பிக்கவேண்டும். அகமாஷணம் அதாவது பாபஞ் செய்ப்பும் புத்தி எக்காலமுப இருக்கக்கூடாது. இச்சந்தியோபாசனையைத் தனிப்பிரதேசத்தில் ஒரே எண்ணத்துடன் செய்யவேண்டும். மனு சொல்லு வதாவது:

अपां समीपे नियतो नैयिकं विधिमास्थितः ।

सावित्री मृष्यधीयीत गत्वारण्यं समाहितः ॥

மனு 2. 104.

தனித்த விடத்தில், சீதானமாய் ஜலத்தின் சமீபத்தில் நின்றுகொண்டு நித்தியக்ரம்மம் செய்து காயநீரையை அர்த்தஞானத்துடன் ஜபிக்கவேண்டும். அதற்கேற்றவாரே நடத்துக் கொள்ளவேண்டும். முதலிலிருந்தே ஆரம்பம் செய்தல்வேண்டும்.

(2) தேவ யக்ஞம் (அக்னி ஹோத்திரம்.)

அக்னி ஹோத்திரம், மேதைகளுடைய சங்கம், முதலியவைகளே தேவ யக்ஞமெனப்படும். சந்தியோபாசனை, அக்னி ஹோத்திரம் இவைகளைக் காலே, மாலை இருவேளைகளிலும் செய்யவேண்டும். ஏனெனில் பகலும் இரவும் சேருகிற சந்திக்கே “சந்தியா” (அந்தி-பாழுது) எனப்படும். குறைந்தது ஒரு தடம்பாவது பிரதிதினமும் தியானஞ்செய்தல்வேண்டும். பாமாத மாவைத் தியானிப்பதில் யோகபுருஷர்கள் எப்படி சமாதியிலிருந்து தியானம் செய்கிறார்களோ அப்படியே சந்தியோபாசனை முகலானவைகளைச்செய்ய வேண்டும்.

அக்னிஹோத்திரம்:—சூரிய உதயமான பின்னா சிறிதுநேரம், சூரியாஸ்தமனத்திற்கு முன்னா சிறிதுநேரமும் அக்னிஹோத்திரத்திற்குரிய காலங்களாம். உபயோகத்திற்குத்தேவையான சாமான்களாவன:—

(1) வேதி—ஒரு பாத்திரம். (மண்ணினால் அல்லது உலோகத்தினால் செய்யப்பட்டது) குண்டத்தின் மேற்புரத்தின் உயரம், நீளம், அகலம், 12 அல்லது 16 அங்குலம் சதுரமுள்ளதாகவும் அடிப்புரம் 3 அல்லது 4 அங்குல

சதுரமுள்ளதாகவு மி நுகர்வென்கிற. குண்டத்தின்வாய் அடியையவிட நான்கு மடங்கதிகமாக இருக்கவேண்டும். (2) சந்தனம் பலா, மா முதலான மரத் துண்டிக்களைக் குண்டத்திற்கு ஏற்றவாறு, சீனி அட்டி வைக்கவேண்டும். (3) அக்ஷிபை வைத்து சுற்றி ஸ்திததுக்களைச்சரியாக வைக்கவேண்டும். (4) ஒரு குட்டை. (5) செட்டைக்கக் கண்ணாடி. (6) கரண்டி (வெள்ளி அல்லது தங்க, அல்லது மரத்தாலு் செய்யத் தக்கவெண்ணெய்). வேதியின் மேல் சரிதாக சந்தனம் முதலான மரத்துண்டுகளைப்பூசுவதற்குமுன் வைத்து அதில் தீழுட்டி சுற்றி ஸ்திதது முதலானவைகளை அடுக்கவேண்டும். அக்ஷிபை, குட்டை, முதலானவைகளின்ருக்குமே ஜலத்தை அதிகாண்டு கைகளை கழுவிக்கொண்டு பின்னர் கண்ணம், அக்ஷிபைகளிலுள்ள செட்டையை நன்றாய் பரிசோதித்து அக்ஷிபை கீழ்க்கண்ட மரத்திரததுடன் உபயோகிப்பதென்பது வேண்டும்.

ओं भूरग्नये प्राणाय स्वाहा । सुवर्वायवेऽपानाय स्वाहा । खरादित्याय

व्यानाय स्वाहा । भूर्भुवः खराग्निवाय्वावित्येभ्यः प्राणापानव्यानेभ्यः

स्वाहा ॥

யஜுர்-வேதம்.

ஒவ்வொருதடவையுமே மந்திரம் சொல்லும்பொழுது ஒரு கரண்டி நெய்யை வாங்கவேண்டும். ஆகுவிடதகர கொடுக்கவிரும்பு. சுத்ததல் கீழ்க்கண்ட மந்திரத்தினாலும், காயத்திற்கினாலும் அதை அளிக்கவேண்டும்.

विश्वानि देव सवितर्दुरितानि परा सुव । यद्भूद्रं तन्न आसुव ॥

யஜுர் 30. 3.

“ஓம்” “சுவாமி” “பிராண” முதலானவைகளெல்லாம் பரமேஸ்வரனுடைய திருநாமங்களே. அவைகளை விளக்கியுள்விட்டது. “ஸ்வாமி” எனப்பதின் பொருள், மனதிலுள்ளவைகளைப் பேசவேண்டுமென்று உம அதற்கு உபேசாகமானதைக்கூடாதிதன். ஆமேயாம். சகல பிராணிகளுடைய சகததரகாக ஜகத்திலிருக்கும் பொருள்களை மேலலாம் பரமேஸ்வரன் உபயோகப்படுத்துபொல, மனிதனுடைய எல்லாவற்றிற்கும் பரோ காரம் செய்யவேண்டும்.

வினா.—ஹோமம் செய்வதினால் என்ன உபகாரம்?

விடை.—தூர்க்கத் வாடிவினாலும் செட்டை ஜலத்தினாலும் மனிதனுக்குப் பிணிப்பு, பிணியினால் பிராணிகளுக்குத்துக்கழும், சந்தனம் புவினாலும் பரிசுத்த ஜலத்தினாலும் ஆரோகியமுண்டாகி பிணிகள் குறைந்து, சுகம் பெருகுகிறதென்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம்.

வினா.—சந்தனம் முதலானவைகளை நெருப்பில் எரித்து வினாகுவதை விட எவ் நுக்காவது பூசி, தேய்த்தாலும் நெய் முதலானவைகளை பாருங்காவது கொடுத்து உண்ணச்செய்தாலும், பெருத்த உபகாரமாகுமே? அப்படி நுக்க இங்ஙனம் விண்ணெய் புத்திமான்ருக்கு அழகே?

விடை.—உனக்குப் பொருள், ராப்ச்சி சாஸ்திரம் தெரிந்திருந்தால் இங்ஙனம் சொல்லமாட்டாய் ஏனென்றால் எத்திரவியமும் அறவக்தை அடைந்து வினாகிறதில்லை. ஹோமம் செய்வதினால் தூரத்திலிருக்கிற மனிதனும்

சுகந்த வாசனையைக் கிரகிப்பதைப் பார்க்கிறாய். அக்னியில், ஆகுதி செய்யும் பதார்த்தங்கள் சூட்சுமமாய் வாயுவுடன்கூடி, கலந்து தூரத்திலிருக்கும் எல்லா இடங்களிலும் பரவி தூக்காதத்தை விவாததிசெய்வது நன்றாய்த் தெரிகிறது.

வினா.—அப்படி யிருக்கிற விஷயத்தில், தேசம், ஷடா, கஸ்தூரி, சுகந்த புஷ்பங்கள், அகநர் முதலியவைகளை விட்டிலவைத்து வாயுவை எல்லாம் சுகந்தமாக்கச் செய்து சுகந்தையும் ஆனந்தத்தையும் ஏன் அனுபவிக்கக்கூடாது?

விடை.—அசுகந்த வஸ்துக்களுக்கு விட்டிலிருக்கும் கெட்டவாயுவை நீக்கி வெளியிலிருக்கும் பரிசுத்தவாயுவை பிரவேசிக்கச் செய்யவேண்டிய சக்தி யில்லை. ஏனென்றால் பிரிக்கசெய்யும் சக்தி அதற்குக்கிடையாது. தூர் கந்தத்துடன்கூடின பதார்த்தங்களைச் சிணு பிணைம செய்து மெலியதாக்கி வாயுவிலிருக்கும் அசுகந்தங்களை வெளியில் தள்ளி, பரிசுத்தவாயுவைப் பிரவே சிக்கச் செய்யும் சக்தி அக்னிக்குத் தான் உண்டு.

வினா.—யோமம் செய்யும்பொழுது மகதிரம் சொலவதின் பயன் என்ன?

விடை.—யோமம் செய்வதினால் உண்டாகும் இடாபங்கள் மகதிரத்தி லிருக்கும் விபாக்கியானத்திலிருந்து வெளிப்படுகிறது. அடிக்கடி சொலவதினால் அம்மகதிரங்கள் மனதில் பதிந்துவிடுகிறது. அப்படி மனப்பாடமாகிறபடியால் வேதங்களுடைய படிப்பும் ஆவதுமனனியில் அவைகளும் காப்பாற்றப் படுகின்றன.

வினா.—யோமம் செய்யாவிட்டால் பாபம் உண்டோ?

விடை.—ஆமாம், மனிதர்களுடைய சரீரத்திலிருந்து உண்டாகும் எல்லா தூக்காதம், வாயுவையும் ஜலத்தையும் கெடுத்து பிணிகளின் உற்பத்திக்குக் கார ணமாகப்பிராணிகள் எல்லாவற்றிற்கும் தூக்கதையுண்டாக்குகிறது. இவ்வளவு பாபங்களும் மனிதர்களால் செய்யப்படுகிறது. இந்தப் பாபத்தை கிவாரணம் செய்வதற்காகவும், அதற்கு வேண்டிய அவ்வளவு சுகந்தை வாயுவிலும் ஜலத் திலும் பரவச் செய்யவும், யோமம் செய்தல்வேண்டும். அனைப்பானுதிகளை ஒரு மனிதனுக்குக்கொடுத்து அருந்தச் செய்வதினால் அவ்வொருவனுக்கே சுக் தமும் ஆனந்தமும் உண்டாகின்றன. ஆனால், ஒரு மனிதனுக்கு அளிக்கும் செய் யும் சுகந்தவாசனைகளையும் அக்கினியில் ஆகுதி செய்யும் படசுத்தில, இலட்சக் கணக்கான ஜனங்கள் பயன் அடைகிறார்கள். ஆனால் மனிதர்கள் செய் முத லிய புஷ்டி தரக்கூடிய பதார்த்தங்களை உண்ணாந்ருகரும் டசத்தில் தேகத் தினுடைய பலம் விருத்தியாகின்றதில்லை. ஆகையினால் புஷ்டிக்கொடுக்கக் கூடிய பதார்த்தங்களை உண்ணவும் குடிக்கவும் வேண்டும். ஆனால், யோமம் செய்வதினால் அதிக பயன் உண்டாகின்றது. எனவே, யோமம் செய்வது அவசியமாகிறது.

வினா.—ஒவ்வொரு மனிதனும் எவ்வளவு ஆகுதி கொடுக்கவேண்டும்? ஒவ்வொரு ஆகுதியைப் பரிமாணம் எவ்வளவாயிருக்கவேண்டும்?

விடை.—ஒவ்வொரு மனிதனும் பதினாறு தடவை ஆகுதி செய்யவேண்டும். நெய் முதலியவைகள் ஒவ்வொரு ஆகுதியிலும் 6 மாசை (அல்லது ஞாயிற் பன்னிரண்டில் ஒரு பங்கு) இடையாவது குறையாமலிருக்கவேண்டும். இதற்கு அதிகமாய் ஆகுதி செய்தால் அவ்வளவும் நஷ்டமே. இதனாலேயே ஆரிய வர்த்தகிரோமணிகள், நீஷிகள், மகரிஷிகள், இராஜாக்கள் இராஜராஜாக்கள் முதலானவர்கள் அதிக வேறாமம் செய்துகொண்டும், செய்யச்சொல்லியும் இருந்தார்கள். வேறாமம் எங்காவது வரையில் செய்யப்பட்டிருந்ததே! அக்காலம் வரையில் நோயிலவராமல் சுகம் இருந்தவர்தான். இப்பொழுதும் அவ்வாறே செய்து வந்தால் முன்போலவே சுகமுள்ளோள்க்கியமுடையவராகும்.

பிரமசாரிகள் செய்ய வேண்டிய இரண்டு பஞ்சுங்கங்களாவன :—

(1) விதவைக்கற்றுக்கொள்ளாதது, காபிக், கல், சூதியோபாசனை, நசவர ஸ்துதி, பிராத்தனை, உபாசனை முதலானவைகளைச் செய்வது “பிரமபயகரம்” (2) அக்னி வேதத்திராததினிருந்து அகலவேத பரியந்த! உள்ளயக்குமூர், விதவான்களுடையபணியிடை, மசக்கமுமே “வேதவயக்கும பிரமசாரிகள் மாத்திரம் பிரம்மயக்குமும் அக்னிவேதத்திரமுட செய்வேண்டும்.

ब्राह्मणस्त्रयाणां वर्णानामुपनयनं कर्तुमर्हति । राजन्यो द्वयस्य वैश्यो
वैश्यस्येवेति । शूद्रमपि कुलगुणसम्पन्नं मन्त्रवर्जमनुपनीतव्यापयेदित्येक ॥

இது சகருத்தர்தின் சூத்திரஸ்தானமாகிற இரண்டாவது அத்தியாயத்தின் வசனம் பிராமணன், பிரமம் கூத்ததிரிய வைசியர்களுக்கும், கூத்ததிரியன், கூத்ததிரிய வைசியர்களுக்கும், வைசியன், வைசியனுக்கும் எக்வேராவீதம் கொட்டுவதற்கு படிபிக்கலாம். வேலைக்காரவகுப்பில் சேர்த்திருக்கும் நம் சூத்தரதுடன் கூடினவராயும் நல்ல பூக்கத்துடன் கூடினவராயுமிருந்தால் மாத்திர சங்கீதையைவிட்டு எல்லா சாஸ்திரங்களைப் படிப்பிக்கவேண்டும். சூத்திரம் படிக்கலாம்; ஆனால், உபாயமம் செய்யக்கூடாது என்று அநேக ஆசாரியருடைய அபிப்பிராயம்.

பிரமசரியம்.

ஐந்தாவது வயதினிருந்து எட்டாவது வயது வரையில் பிள்ளைகளையும், பெண்களையும் அவர்கள் பாடசாலைகளுக்கு முறையே அனுப்பவேண்டும். அப்பெண்களிட கிட்களைக்கொண்டு பிரகார ரோதனமுறை ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

षट्त्रिंशद्विकं चर्यं गुरौ त्रैवेदिकं व्रतम् ।

सदधिकं पादिकं वा महणान्तिकमेव वा ॥

மனு 3. 2

எட்டாவது வயதினிருந்து முப்பத்தாறாவது வயதுவரையில் பிரமசரிய விரதத்தைக் கைப்பற்றவேண்டும். அகலவது, ஒவ்வொரு வேதத்தைப்படி பன்னிரண்டு வருஷகால பரியந்தம் சாயக்காரம் நமாய்ப் படித்து முன்று வேதங்களைப் படிப்பதி ஆறுவருஷத்தின் படி உ முடிந்தால் வேண்டும். இந்த முப்பத்தாறு வருஷத்துடன் பாலகனுமிருந்து எட்டுவயதையும் சேர்த்தால் நாற்பத்து

நான்கு வருஷமாகிறது. அதுவரையிலும் பிரமசரியத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டி. அல்லது உதிர்வோடு வருஷகாலம் குருதுவ வாசத்துடன் முன்கொலஸியிருக்கா எட்டி வருஷமுட சீராக இரு ததாது வருஷகாலமாகது அல்லது ஒன்பது வருஷகாலமாகது அல்லது வீரதையை முழுதூர கிரகிக் குட வரையிலாவது பிரமசரிபத்தைக் காப்பாற்றவேண்டி.

முன்னுவித பிரமசரியம்.

கீழ்க்காணும் ஆறு மீமஸிகோள்களுட சாதீதாகிய உபநிஷத்தினிருந்து

पुरुषो वाव वसस्तस्य यांने चतुर्विंशतिवर्षाणि तत्यातः सवनं,
चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्रं प्रातः सवनं तदस्य वसुभ्योऽन्वायताः
प्राणा वाव वसव एवे हृदिऽसर्वे वासयन्ति ॥

1. பிரமசரிய வீரதத்தை அனுஷ்டயத்தில் முன்று விகங்கள் இருக்கின்றன. கனிஷ்டம், உததம், அதமம். "கனிஷ்டம்" யாவதெனில் எப்பருஷ்ணுடைய தேகம் அன்னசிசமயமாகும், ஜீவாதமாவின்னால் எவதும் பரவியும், எவள சந்தக்கங்களில் வதிக்கின்றோ நற்காரியங்களைச் செய்கின்றோனோ அவன் இருபத்திரான்கு வருஷகாலம்வரையில் இரத்திரியங்களை ஆதிதது வேதாதிசத்திய சாஸ்திரங்களை பிரமசரியத்தாடிருந்து படித்து கசீலகதை அனுஷ்டிக்கவேண்டி. விவாதமானபிறகும விஷய விவகாரங்களில் முழக்ககூடாது அபிப்பாழுது அஷ்ணுடைய தேகத்தில் பராணை பலத்தை அடைந்து எல்லா சபதணங்களுக்கும் இருப்பிடமாகிறது.

तथेदेतस्मिन् वयासि किञ्चिदुपतपेत्स ब्रूयात्प्राणावसव इदं मे प्रातःसवनं
माध्यान्दिनं सवनमनुसंतनुतेति माहं प्राणानां वसूनां मध्ये यज्ञो
विलोप्सीयेत्युदैव तत एत्यगदो ह भवति ॥

(2) வித்தியாபயோசகதை கிரகிப்பதிலேயே வாழ்நாட்களின் முத்தர்பாகத்தைக் கழிக்கவேண்டி. உபாத்தியாயங்கள் கிஷ்யாங்களுக்கு அடைபடப்படுமே எப்பொழுதும் போதிக்கவேண்டி. "நான் பிரமசரியம் முகவான் வீரதத்தைச் சரிவரக்கா பாற்றினால் என்னுடைய சரீரமுட, ஆகமாயுட, ஜீவோக்கியத்தையும், பலத்தையுமடைந்து என்னுடைய பிராணனும் சிந்தித்து முகவியவைகளால் கிறைகின்றது" என்று ஒவ்வொரு பிரமசரியம் நிச்சயம் செய்துக்கொள்ளவேண்டி ஒட்டியனிகாக்களை, கங்கா இவலிகா இன வகையுட சாதீதாஷ்டகங்களும் விருத்திசெய்து கொள்ளுங்கள். "பிரமசரியத்தாகக் கெதிதலைச் செய்தாமல் இருபத்திரான்கு வருஷத்திற்கு பிறகு கிரஹஸ்தாகிரமம்செய்யவேண்பானால் என்னுடைய தேகம் ஊனிகளிலிருந்து நீங்கி என்னுடைய ஆயுளும் எழபது அல்லது எண்பது வருஷகாலம் நீடிக்கும்" என, அத கீங்களை சொல்லிக்கொள்ளுங்கள்.

अथ यानि चतुश्चत्वारिंशद्वर्षाणि तन्माष्यंदिनं सवनं चतुश्चत्वारिंश-
दक्षरा त्रिष्टुप् त्रैष्टुभं माष्यंदिनं सवनं तदस्य रुद्रा अन्वायताः प्राणा
वाव रुद्रा एते हीदग्सर्वगं रोदयन्ति ॥

(3) எமமஸிதன நாற்பத்திரானது வருஷகாலமவரையில் பிரமசரியத்தை அனுஷ்டித்து வித்தியாபசியாசம் செய்கிறானே, அவனுக்குப் பிராணன், இதிரியங்கள், அநதககரணம், ஆத்மா, முதலியவைகளின் பலமஸிருத்தியாகி, அவன தன எல்லா கெட்ட நடததைகளையும் அழித்து, சிரேஷ்டமானவைகளைக் காப்பாற்றுகிறவனாகிறான்.

तं चेदेतसिन्वयसि किञ्चिदुपतपेत्स ब्रूयात्प्राणा रुद्रा एवं मे माष्यंदिनं
सवनं तृतीयसवनमनुसन्तनुतेति माहं प्राणानां रुद्राणां मध्ये यज्ञो
विलोप्सीयेयुर्देव तत एत्यगशो ह भवति ॥

இதுவே மத்தியம் பிரமசரியம்.

(4) “என்னுடைய வாழ்நாளின் முற்பகுதியைப் பிரமசரியத்திலேயே கழிப்பேனெயாகில் ருத்திர ரூபமாயிருக்கப்பட்ட இப்பிராணனானது (சரீரத்தைவிட்டு பிராணன்போயவிடுமேயானால் அச்சரீரத்தைச் சாரதவைகளுக்கெல்லாம் விசனத்தை உண்டெண்ணுகிறது. அதற்காகப் பிராணனை ருத்திரரூபம் ஆவலது விசனத்தின் ரூபம் என்று சொல்வது இயலாது.) ஆனந்தத்தை அடைகிறது ஆகவே மத்தியம் பிரமசரியத்தை நான் சித்தமசெய்வேன என்று பிரமமசாரியானவன் குருவினிடத்தில சொல்லவேண்டி. ஓ! பிரமசாரிகளே! நீங்களும் இந்தப் பிரமசரியத்தை விருத்தி செய்யவேண்டும். நான் எப்படிப் பிரமசரியத்தைக் கைக்கொண்டதினால யக்குசவரூபனாயிருக்கிறேனே நீங்களும் அப்படியே இருத்தலவேண்டும். நான் ஸ்ரேயகாலத்து ஆசாரியகுலத்தினிருந்தே வந்து வியாதி யொன்றுமில்லாமல் செளக்கியமாயிருக்கின்றேன். ஆகையினால் பிரமசாரிகள் செய்யவேண்டிய உத்தமகாரியங்களை நீங்கள் செய்யவேண்டும் என்று குரு சொல்லவேண்டும்.

अथ यान्यष्टाचत्वारिंशद्वर्षाणि तत्तृतीयसवनमष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगती
जगतं तृतीयसवनं तदस्यदित्यान्वायताः प्राणा वावादित्या एते हीदः
सर्वमाददेव ॥

(5) நாற்பத்தெட்டு வருஷகாலம் பிரமசரியத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதே மூன்றாவதான உத்தமபிரமசரியம். நாற்பத்தெட்டு அட்சரங்களால் உலகமிருப்பதுபோல நாற்பத்தெட்டு வருஷபரியாதம் உண்மையாய் பிரமசரியத்தை அனுஷ்டிப்பவன தன்னுடைய பிராணனை வசீகரம்செய்து எல்லாவிதத்தகளை யும் கிரகிக்கிறான்.

सं चेदेतस्मिन् वयसि किञ्चिदुपतपेत्स ब्रूयात् प्राणा आदित्या इदं मे
रुतीयसवनभायुरनुसंसनुनेति माहं प्रणानामादित्यानां मध्ये यज्ञो
विलोप्सीयेत्युदेव तत पत्यगदो हवै भवति ॥

(6) ஆசானு, மாதா, பிதா, தங்களுடைய சந்தானங்களை, வித்தையைக் கிரகிப்பதற்காகவும், உலகவழக்கங்களை அனுசரிப்பதற்காகவும், தபஸவிகளைப் போல பழக்கி அவ்வனம் செய்வதனால் உண்டாகும் பயன்களையும் அவர்களுக்கு உபதேசம் செய்யவேண்டும். சந்தானங்களும் இடைபிடியாமல் தங்களுடைய பிரமசரியவிரதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வதனால் அவர்கள் வித்வான்களாகவும், பூர்ணவயது (ரானா) ஜீவிப்பவர்களாகவும் ஆகிறார்கள். ஏனென்றால் இவ்வனம் பிரமசரியத்தை அனுஷ்டித்து குறைசெய்யாமலிருப்பவர்கள் எல்லாவிதமான விபாதிகளிலிருந்தும் நீங்கி, தாமதத்த காமமோட சத்தை அடைகிறார்கள்.

சரீரத்தினுடைய நான்கு பருவங்கள்.

वतसोऽवस्थाः शरीरस्य वृद्धिर्यौवनं सम्पूर्णता किञ्चित्पारिहाणिश्चेति ।

आषोडशावृद्धिः । आपञ्चविंशतेर्यौवनम् । आचत्वारिंशतः सम्पूर्णता ।

ततः किञ्चित्पारिहाणिश्चेति ॥

पञ्चाविंशे ततो वर्षे पुमान् नारी तु षोडशे ।

समत्वागतवीर्यौ तौ जानीयात्कुशलो मिषक् ॥

கஸ்து-குத்ரா. 335.

சரீரத்திற்கு நான்குபருவங்கள் உண்டு (1) விருத்தியடையும் அதாவது வளரும் பருவம்; அதாவது பதினாறு வயதிலிருந்து இருபத்தைந்தாவது வயது வரையிலே தேகத்திலிருக்கும் எல்லாத்தாதுக்களும் வளருகின்றன (2) பேளவனாவஸ்தை: இருபத்தைந்தாவது வயதின் கடைசியிலிருந்து இருபத்தாறாவது வயதின் ஆரம்பத்திலிருந்து பொளவனாவஸ்தை ஆரம்பிக்கின்றது. (3) சம்பூர்ணத்தை: காற்பத்தாவது வயது வரையில் எல்லாத்தாதுக்களும் புஷ்டியை அடைகின்றன. அதற்கு “சம்பூர்ணத்தை” (4) சரிவர சரீரத்திலிருந்து சகலதாதுக்களும் வலுவை அடைந்து “பூர்ணதை” அடைகின்றன. அதற்கு பிறகு விருத்தியாகுப தாதுவானது சரீரத்தில் நிறகாமல கனவின் வழியாகவோ வியாஸவையின் வழியாகவோ வெளியில் வந்து விடுகிறது ஆகையினால் காற்பத்தாவது வயது களியாண்டு பண்ணுவதற்கு மிகவும் உத்தமமான சமயம். ஆனால் சிறந்தகாலம் 48-ஆவது வயதே.

வினா:—புருஷர்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் பிரமசரியாதி நியமனங்கள் சமமானவைகளா? ஆவது வேறானவைகளா?

விடை:—இல்லை. புருஷன் 25 வயது வரையில் பிரமசரியத்தை அனுஷ்டித்தால் ஸ்திரீ பதினாறு வயது வரையிலும் கன்னிகையாய் இருக்க வேண்டுமென்று புருஷன் முப்பது வயதுவரையில் பிரமசரியமிருந்தால் ஸ்திரீகள் பதினேழு வயது வரையில் இருக்கவேண்டும். புருஷர்களுக்கு

முப்பத்தாறு வயது வரையில் விவாகர ஆகாமலிருந்தால், பெண் பதினெட்டு வயது வரையில் அங்ஙனமே இருக்கவேண்டும். காற்பது வரையில் புருஷன் பிரமசரியத்தைக் காப்பாற்றினால், இருபது வரையில் பெண்ணுடைய இருக்க வேண்டும். காற்பத்து காலது வரையில் இருந்தால், பெண் இருபத்திரண்டு வரையில் அபரிபிய இருத்தல வேண்டும். காற்பத்தெட்டு வயது வரையிலிருந்தால் இருபத்தான்கு வரையிலிருக்க வேண்டும். அதாவது புருஷனுக்கு காற்பத்தெட்டு வயதிற்குமுன்பு, ஸ்திரீகளுக்கு இருபத்திகாளுக்குமுன்புமே பிரமசரியத்தை அனுசரிக்கலாகாது. இவ்விதங்கள் கையாணம் செய்து கொள்ள வண்ண முள்ளவர்களுக்கப்பா அபரிசு செய்துகொள்ள இஷ்டமில்லாதவர்கள் ஆட்கள் பரிபந்தர பிரமசார்களுமிருக்கலாம் அவர்கள் நபேசசாபுள்ளவர்கள் இதைகளுக்கொண்டு நடத்தக் கூடியவர்கள் பூண வித்தைபய புடைபயங்களு, ஐடிபுலனகளை யடக்கினவர்களு, குரட்டிலுமலும் இருக்கிற பொருள்களான ஸ்திரீகளு புருஷர்களுமே. காமவேகத்தைத் தடுத்த இத்தீரயங்களைத் தன்மசம் செய்துக் கொள்ளுவது மிகவும பிரபாசையான வேலையாகும்.

போதனமுறைகள்

- (1) ऋतं च स्वाध्यायप्रवचने च । (2) सत्यं च स्वाध्यायप्रवचने च ।
- (3) तपश्च स्वाध्यायप्रवचने च । (4) दमश्च स्वाध्यायप्रवचने च ।
- (5) शमश्च स्वाध्यायप्रवचने च । (6) आत्मयश्च स्वाध्यायप्रवचने च ।
- (7) अग्निहोत्रश्च स्वाध्यायप्रवचने च । (8) अतिथयश्च स्वाध्यायप्रवचने च ।
- (9) मानुषं च स्वाध्यायप्रवचने च । (10) प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च ।
- (11) प्रजनश्च स्वाध्यायप्रवचने च । (12) प्रजातिश्च स्वाध्यायप्रवचने च ॥

தைத்தேய உபநிஷத், 79.

சீடர்களுக்குத் ஆசான்களுக்குத் தரப்படாதேனாவன :-

- (1) கற்கவும் கற்பிக்கவும், ண்ணடைததை வேண்டும் (2) வேதம் முதலான உண்மையான சாஸ்திரங்களை மாஸிடான கற்கவும் கற்பிக்கவும் வேண்டும்
- (3) வேதம் முதலானவைகளைக் கற்று ஒழுதுவதினால், தாஸ்திகளாய், தாமாணுஷ்டான முள்ளவர்களாய், பித்தகவேண்டும். (4) கற்கும் காலத்தும் காபித்துங்காலத்துமீதகாத வெண்ணங்கள்ளிருந்து இந்திரிங்களைத் திருப வேண்டும் (5) தீய நடத்தைகளிலிருந்து மனதை நீக்கி, படிக்கவும் படிப்பிக்கவும் வேண்டும், (6) மினனல், மினசார, வெளிச்சம் முதலான இயற்கைச சாததாங்களைப் படிப்பதிலும் படிப்பத்களிலும் கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டும்.
- (7) கருமமொழுதும் கரிகைதரொழுதும் பெயாமம் செய்தல் வேண்டும்
- (8) கருமொழுதும் கற்பிக்குமொழுதும் அதித்களை வரவெற்க வேண்டும்
- (9) மனிதனை ஓர் டின சகல விஷயங்களை யும், காப்பபவர்களுக்கும் கொள்ளு கிறவர்களும கவனிக்கவேண்டும் (10) மக்கள், அரசாங்கர கிலைகளுடைய ஆளுகையை ஒட்டின விதிகளை, படித்தும் படிப்பத்கவும் வேண்டும். (11) பேரகளுகாலம் வரையில் வீரியத்தைக் காப்பாற்றிப் பெருக்கவேண்டும் (12) மக்களையும், சிஷ்டர்களை யும் காப்பாற்றும் வழியை அறிப்பவேண்டும்

यमान् सेवेन् सततं न नियमान् केवलान् बुधः ।

यमान्पतत्यकुर्वाणो नियमान् केवलान् भजन ॥

மனு 4. 204.

புத்திவான எமங்களுடைய (நன்னெதி) முறைகளைத் தவறாமல் கவனிக்க வேண்டும் நியமங்களை (சமயாசாரங்களை) மாத்திரம் கவனிக்கத்தில் பிரயோசனமில்லை எமங்கள் அன்னிய நியமங்களைக் கொண்டு ஒழுக்கி வந்த பொழுதிலும் ஒருவன் கோரோசியிருந்து வழங்குகிறான். எமங்களில் ஐந்து வீதம் முண்டு. யோகஞ்சுத்திரத்திலுள்ள கூறியுள்ள வண்ணம்:—

सत्ताहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिमहा यमाः ॥ யோக சாதன பாத 30.

(1) அஹிம்சை (2) ப்ரஹ்மச்சரிய எண்ணங்களிலும் சத்தியத்தை யே கைக் கொள்ளுவது. (3) சத்யதை, நடத்தை, எண்ணம் முதலானவைகளில் கூட திருட்டுப் புத்தியன்னியமிருந்து (4) போகம் முதலானவைகளில் ஆசையா னியமிருப்பது (5) ப்ராவசை, சஞ்சல புத்தி முதலானவைகளை ஒழிப்பது (6) இவ்வைந்து எமாத்களைப் ப எக்காலமும் கைக்கொள்ளவேண்டும்.

ஐந்து நியமங்களாவன:—

शौचसन्तोषतपः स्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि नियमाः ॥ யோக சாதன பாத 32.

(1) சுத்தமாயிருத்தல் (சரிசம், மனது) (2) திருட்சு—சிச்சிந்தை புடனிருத்தல் அல்ல. கொண்ட எண்ணம் கைக்கூடவேண்டி மானிட பிரபத்தனம் செய்தல். ஆனால், அதினால் ஏற்படும் இலாபம் நஷ்டம், சந்தோஷம் துக்கம், இவைகளைக் கருதக்கூடாது (3) பயன்களைக் கவனியாமல் கடமையை நடத்தல் (4) உண்மை யறிவைப் பெற்று பாவச்செய்தல் (5) அன்பு மேலிட்டு ஈசுவரனுக்கு ஆதரவை அட்பண்ணச் செய்தல். இவ்வைந்துமே நியமங்களெ னைப்படும். எமங்களன்னியில் நியமங்களைக் கைக்கொள்ளக் கூடாது. இவ்வி ரணடையும் தழுவச் செய்யவேண்டும். எமங்களைக் களைந்து நியமங்களை மாத்திரம் தனித்துவிடாதுகொள்வன எப்பொழுதும் உயாவதில்லை. இழிவை யும் அடைகிறான் அதாவது உலக விஷயங்களில் சுற்றிச் சுற்றி சுழலுகிறான்.

कामात्मता न भ्रशसा ना चैवेहास्त्यकामता ।

काम्यो हि वेदाधिगमः कर्मयोगश्च वैदिकः ॥

மனு 2. 2.

மிதமிஞ்சின ஆசைபுடனும் அல்லது ஆசையற்றும் இருப்பதினால் மனிதனு டைய இன்பத்திற்கு இடந்தாது. ஏனெனில், வேதங்களுடைய ஞானத்தைப் பெறவோ அல்லது கற்புடன வாழ்வோ முடியாது.

स्वाध्यायेन व्रतैर्होमैस्त्रिविधेनेज्यया सुतैः ।

महायज्ञैश्च यज्ञैश्च नाक्षीयं क्रियते तनुः ॥

மனு 2. 27.

சகலசத்திய சாத்திரங்களைக் கற்பதும் கம்பிப்பதும் பிரமசரிய விரதம், உண்மை உரைத்தல், இவைகளை ஒட்ட நடப்பது, யோகம் செய்வது, உண்மையை ஏற்று பொய்யை மறுப்பது; சத்திய தருமத்தைப் பாவச்செய்வது, வேதங்கள்

கூறும் வண்ணம் தர்ம வழியில் நடப்பது; கர்மோபாசனையும் வேதங்களுடைய ஞானத்தையும்பெறுவது; காலங்களுக் கேற்ற ஹோமங்களைச் செய்வது; நலவமக்களைப் பெறுவது; பிரதி தினமும் பஞ்ச மகாயக்ருங்களைச் செய்வது; கைத்தொழில் முதலான சிற்பவித்தைகளினால் சமூக மேன்மையும் நன்மையும் கொடுக்கும் காரியங்களைச் செய்வது, இவையே பிராம்மணம் ஆகிறது. அதாவது, அவனுடைய மனது வேதங்களுடைய கலவிக்கும் கடவுள் பக்திக்கும் இருபடிமாயிருக்கவேண்டும். இவைகளைச் செய்தாலொழிய பிராம்மணன் என்று அழைக்க ஒருவனும் தகுதியில்லை.

इन्द्रियाणां विचरतां विषयेष्वपहारिषु ।

सँयमे यत्नमातिष्ठेद्विद्वान् यन्तेव वाजिनाम् ॥

மனு 2. 88.

கைப்பழக்கமுள்ள சாரதி யொருவன் குதிரைகளைத் தனவசம் வைத்துக்கொள்ளுவதுபோல், புத்திமான தன்னுடைய இந்நிரியங்களை—மனம், ஆதமா, இரணடையும்கொடிய செய்கைகளிலிருக்கக்கூடியது—தனவசத்திலவைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

इन्द्रियाणां प्रसङ्गेन दोषमृच्छत्यसंशयम् ।

सन्नियम्य तु तान्येव ततः सिद्धिं नियच्छति ॥

மனு 2. 93.

ஜீவாதமா ஐம்புலன்களுடைய வசமாவதினால் கொடுங்குறறங்களைச் செய்கிறது. இந்நிரியங்கள், ஜீவாத்மாவுடைய வசமாவதினால், சாவசித்தியைப் பெறுகிறது.

वेदास्त्यागश्च यज्ञाश्च नियमाश्च तपोसि च ।

न विप्रदुष्टभावस्य सिद्धिं गच्छन्ति कर्हिचिन् ॥

மனு 2. 97.

இழிவான ஆசாரங்களை, புடையவன ஐம்புலன்களைச் ஜயிக்காதவன்; வேதம் தியாகம், யகனும், கீழ்மம், தபசு முதலிய நல்ல காரியங்களில சித்தியடைகிறானில்லை.

वेदोपकरणे चैव स्वाध्याये चैव नैस्यके ।

नानुरोधोऽस्यनध्याये होममन्त्रेषु चैव हि ॥

மனு 2. 105.

வேதங்களைப்படிப்பதற்கும், படிப்பதற்கும், சந்தியோபாசனை முதலான பஞ்சமகாயக்ருங்களைச் செய்வதற்கும், ஹோம மந்திரங்களுக்கும், ஒழிவு காலனைபது ஒருபொழுதும் கிடையாது.

नैस्यके नास्त्यनध्यायो ब्रह्मसत्रं हितस्मृतम् ।

ब्रह्माहुतिहृतं पुण्यमनध्यायवषट्कृतम् ॥

மனு 2. 106.

சித்தியகாமங்களை எப்பொழுதும் நிறுததலாகாது. ஏனெனில், சுவாசத்தைய எப்படி நிறுத்துவதற்குச் சாததியப்படாமலிருக்கிறோமோ, அப்படியே சித்திய காமங்களை எப்பொழுதும் செய்வதெனும் “அனந்தமாய” என்னுமபடியான ஓய்வுகளில் செய்யும் நற்செய்கைக்கு பயனில்லாமல் போகாது.

எப்படி பொம் சொல்லுவதினால் எப்பொழுதும் பயமும், உண்மையை உணராததினால் எப்பொழுதும் புண்ணியமும் உண்டாகின்றதோ, அப்படியே தீயச்செயல்களைச் செய்வதினால் எப்பொழுதும் தீமையையும் கற்காரியங்களைச் செய்வதினால் உண்மையையும் பெறுவது அவசியம்.

अभिवादनशीलस्य नित्यं वृद्धोपसेविनः ।

अवधारि तस्य वर्द्धन्त आयुर्विधायशोबलम् ॥

மனு 6. 121.

எப்பொழுதும் வணக்கத்துடனும் கசீல சபாவத்துடனும் கற்றுணர்ந்தவனாகவும் இருந்துகொண்டு பெரிப்பார்களுக்கும் மணிவிடை செய்கிறவனுக்கு இக்கான் காசிப் ஆபத்தும், ஞானமும், கோத்திரமும், பவமும் விருத்திபடிகின்றன. அப்படிச் செய்பவருடனாக இருக்காதும் விருத்திபடிகின்ற தில்லை.

आर्हिसयैव भूतानां कार्यं श्रेयोऽनुशासनम् ।

वाक् चैव मधुरा श्लक्ष्णा प्रयोज्या धर्मविच्छता

மனு 2. 159.

விரோதமான புத்தியை விட ஏலவா மனிக்களித்ததும் கலவனாக இருக்க ஆறிரதா, நடவடிக்கைகளும் அவனுடைய வார்த்தைகள் தீன்பமாயும், மனமாய் நிகழ்கட்டும். சனமாகத்ததை உபதேசஞ்செய்வது அவனுக்கு ஏற்றவையாம். தாமத்தினை மென்மை பண்டியவேண்டுமென்று விருப்பமோர்கள், எககாலத்தும் மனோவாக்கு எண்ணங்களில், சத்திபக்கையேகைக் கொண்டு நடக்கவேண்டும்.

यस्य वाङ्मनसे शुद्धे सम्यग्गुणे च सर्वदा ।

स वै सर्वमवाप्नोति वेदान्तोपगतं फलम्

மனு 2. 160.

எவனுடைய மனமும் பேச்சும் சர்க்கமாயும் அடக்கமுள்ளதாயும் இருக்கின்றதோ, அவனுக்குக்கான எல்லா வெகாங்க சித்தாந்தங்கள் விளங்கும்.

समानाद् ब्राह्मणो नित्यमुद्विजेत विषादिव ।

अमृतस्यैव चाकाङ्क्षेद्व्यमानस्य सर्वदा ॥

மனு. 2. 162.

புத்திரமாதிகளை விஷந்தைதடப்பால் கருதியும், இழிவுமொழிகளை அமருதக் கைப்பால் எண்ணுகிறவனுமாகிற பிராமமணிகளே, எல்லா வேதங்களையும் கடவுளையும் அறிந்தவன என்கிறார்கள்.

अनेन क्रमयोगेन संस्कृतात्मा द्विजः शनै ।

गुरौ वसन् संश्रिनुयाद् ब्रह्माधिगामिकं तपः ॥

மனு 2. 164.

இவ்வாய், உதயனப் செய்வதால் கவிஞர்களாகிய பிரமசாரிகள் (ஆண, பெண் இருவராகவரும்), தக்களுடைய முதநகடமையாகிய வேதங்களுடைய பொருளின் ஞானங்களைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கட்டும்.

योऽनधीत्य द्विजो वेदमन्थत्र कुरुते श्रमम् ।

स जीवन्नेव शूद्रत्वमाप्नु गच्छति सान्वयः ॥

மனு 2. 168.

வேதத்தை ஒதாமல் மற்றவிஷயங்களில் வீணாகக் காலத்தைக் கழிக்கிற
துணிகளாகவும் அவர்களுடைய புத்திர பௌத்திராகளும், சூத்திரனாக மாறுகி
றார்கள்.

वर्जयेन्मधु मांसञ्च गन्धं माल्यं रसान् स्त्रियः ।

शुक्लानि यानि सर्वाणि प्राणिनां चैव हिंसनम्

மனு 2 177

பிரமசாரி (ஆண அல்லது பெண்) மாம்சாகாரம், மதுபானம், மணம், மூமலை
சுவையுள்ள பாதார்த்தங்கள், ஸ்திரீபுருஷசங்கம், புனிப்புட்பதார்த்தங்கள்,
ஜீவஜிம்சை, முதலியவைகளை விட்டு விடவேண்டும்.

अभ्यङ्गमञ्जनं चेक्ष्णारूपानृच्छन्नधारणम् ।

कामं क्रोधं च लोभं च नर्त्तनं गीतवादनम्

மனு 2. 178.

தேகத்தை எண்ணெயிட்டுத் தேய்த்தல், ஜன்னேக்திரியங்களைத் தொடுத்தல்,
மையிடுதல், குடை, ரெருபு இவைகளை உபயோகித்தல், காமம், கோபம்,
லோபம், பயம், துகடம், பகை, வீரோதம், ஆடல், பாடல், களிததல், முதலான
வைகளை யெல்லாம் பிரமசாரி விட்டு விடவேண்டும்.

धूतं च जनवादं च परिवादं तथाऽनृतम् ।

स्त्रीणां च प्रेक्षणाश्चभुपघातं परस्त्र्य च

மனு 2. 179

சூதாடல், வீண் பேசல், அவதூறு சொல்லல், புறம்பேச்சல், பொய் மொழிதல்
முதலியவைகளை, ஸ்திரீபுருஷையார்வை (காமக்கண்களுடன்) அவர்களை
கட்டி அணைத்தல், சிறருக்குத் தீங்கிழைத்தல் இவை போன்ற தியச்செயல்
களை விவகரி விடவேண்டும்.

एकः शयीत सर्वत्र न रेतः स्कन्दयेत्कचिन् ।

कामाद्वि स्कन्दयन्नतो हिनास्ति व्रतमात्मनः

மனு 2. 180.

எககாலத்தும் தனித்துத் படுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். ஆனால் இக்கதிய
ஸ்கலிதமாகக் கூடாது. அவ்விதம் வீரிடம் கஷ்டமானால், பிரமசார்ய
விரதத்திற்கு பங்கம் ஏற்படுகிறது.

- (1) वेदमनूय्याचार्योऽन्तेवासिनमनुशास्ति । (2) सत्यं वद । (3) धर्मं चर ।
- (4) स्वाध्यायान्मा प्रमदः । (5) आचार्य्याय प्रियं धनमाहृत्य प्रजातन्तुं
मा व्यवच्छेत्सीः । (6) सत्यान्न प्रमदितव्यम् । (7) धर्मान्न प्रमदितव्यम् ।
- (8) कुशलान्न प्रमदितव्यम् । भूत्यै न प्रमदितव्यम् । (9) स्वाध्या-
यप्रवचनाभ्यां न प्रमदितव्यम् । (10) देवपितृकार्य्याभ्यां न प्रमदितव्यम् ।
- (11) मातृदेवो भव । पितृदेवो भव । आचार्य्यदेवो भव । अग्निदेवो
भव । (12) यान्यनवधानि कर्माणि तानि सेवित व्यानि नो इतराणि ।
- (13) यान्यस्माकं सुचरिवानि तानि त्वयोपास्यानि नो इतराणि ।

(14) ये के चाम्पच्छ्रेयागं सोत्राङ्गणास्तेषां त्वयासनेन प्रथसिमव्यम् ।
 भद्रया देयम् । (15) अभद्रया देयम् । श्रिया देयम् । श्रिया देयम् ।
 भ्रिया देयम् । संविदा देयम् । (6) अथ यदि ते कर्मविचिकित्सा वा
 वृत्तविचिकित्सा वा स्यान् । ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मर्त्तिनो युक्ता अयुक्ता
 अलक्ष्णा धर्मकामाः स्युर्यथा ते तत्र वर्त्तेरन् । तथा तत्र वर्त्तेथाः । (17)
 एष आदेश एष उपदेश एषा वेदोपनिषन् । एतदनुशासनम् । एवमुपा-
 सितव्यम् । एवमु चेत्तदुपास्यम् ॥ ७ ॥ अ. ११. ७

[illegible]

अकामस्य क्रिया काचिद् दृश्यते नेह कर्हिचिन् ।

यथादि कुरुते किञ्चित् वस्तुकामस्य चेष्टितम् ॥

~~LS~~ 2. 4.

எண்ணமில்லாமல் ஒருவனுடைய இமைகள் கூட கெட்டுகிறதில்லை யென்பதை ஜனங்கள் அறியவேண்டும். ஆகாவது எவ்வித ஒருவன் எதைச் செய்க வேண்டுமோ, எண்ணம், தோற்றம், இவைகளையாய்விட அனைத்துச் செய்கிறதில்லை.

आचारः परमो धर्मः श्रुत्युक्तः सार्त्त एव च ।

तत्त्वादिस्मिन्सदा युक्तो नित्यं स्यादात्मवान् द्विजः ॥

மனு 1. 108.

பேசுதல், சிகட்டல், படித்தல், படித்ததை இவைகளுடைய பிரபோசனம் யாதொன்றில், வேதம் வேதானு கூலமாயுள்ள சூருதிகள் இவைகளால் கூறப்படும் தாமங்களை அதுசரிக்கவேண்டும். இதனால் தாமததை எப்போழுதும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

आचाराद्विच्युतो विप्रो न वेदफलमश्नुते ।

आचारेण तु संयुक्तः सम्पूर्णफलभाग्भवेन् ॥

மனு 1. 109.

தாரததினுடைய அதுசரிணையிலிருந்து விலகியிருப்பவன், வேதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் தாமததினுடைய நிறப்பலிருந்து உண்டாகும் சுகரூபமான பலத்தை யடைகிறானில்லை. வித்ததைகளைக் கற்று தாரததினுடைய அதுசரிணையையக வகிக்கொள்ளுகிறவன் பூரண சுகத்தை யடைகிறான்.

योऽवमन्येत ते मूले हेतुशास्त्राश्रयाद् द्विजः ।

स साधुर्भिवीहृष्कार्यो 'नस्तिको वेदनिन्दकः ॥

மனு 2. 11.

வேதம், வேதானுகூலமாயிருக்கும் முயற்சிகளால் செய்யப்பட்ட தூலங்கள் இவைகளை மறுப்போரை நரஸ்திரிகள் என அழைத்து அபநயப்படுத்தவேண்டி. வேததூஷணை செய்கிறவருடைய அகல ஜாதி, சமுதாய, தேசம் நற் குணம் வாய்ந்தவர்கள், இவைகள் இருந்து விலக்கவேண்டும்.

वेदः स्मृतिः सदाचारः स्वस्य च प्रियमात्मनः ।

एतच्चतुर्विधं ब्राह्मः साक्षाद्धर्मस्य लक्षणम् ॥

மனு 2. 12

தாமாதாமங்களை நிச்சயம் செய்வதற்கு நான்கு குறிகள் இருக்கின்றன. அதாவது (1) வேதம். (2) "ஸ்மிருதி"—வேதத்திற்கு அனுகூலமாய் வித்தாளால் எழுப்பப்பட்டிருக்கும் கட்டளைகள் (மனுஸ்மிருதி முதலானவைகளைப் போன்றது) (3) சத்தருஷங்களுடைய அதுசாரம்—அது சனாதனம் அதாவே வேதமூலமாசப பரமேச்வரனால் அறிவிக்கப்பட்டது (4) தன்னுடைய ஆதம்பாவக்குடி பிரியத்தை உணர்பெண்ணுகிறது (உண்மை பேசுவது முதலானவைகளைப் போன்றது) பகஷபாதமின்றி நியாய சத்தியம் இவைகளைக் கிரகித்து அசத்தியத்தை எப்போழுதும் விடா ஆரம்பி தாமதமெனப்படுகிறது. இதற்கு விரோதமாய் பகஷபாதத்துடன் சத்தியத்தை விதித்தல் அசத்தியத்தை கிரகித்தல் முதலிட தாமங்களைல்லாமல் அநீதமெனப்படும்.

अर्थकामेष्यसक्तानां धर्मज्ञानं विधीयते ।

धर्मं विज्ञासमानानां प्रमाणं परमं भुतिः ॥

மனு 2. 13.

(i) வேதம் ஈச்வரனுடைய குணங்கள். வேதங்களுடைய பொருளைக் கருத்து ஏற்றதாயும் ஈச்வரனுடைய குணம் இயல்பு, சுபாவம் முதலானவை களுக்கு அனுகூலமாயுமிருப்பது உண்மை. இவைகளுக்கு விரோதமாயிருப்பவைகளெல்லாம் அசத்தியம் அல்லது உண்மையற்றவை.

(ii) இயற்கை அமைப்புக்கு ஒத்ததெல்லாம் சத்தியம் அதற்கு விரோத மாயிருப்பவைகளெல்லாம் பொய். உதாரணம். பெற்றோர்களுடைய தேக சம்பந்தமன்னியில சிசு உண்டாயிற்றென்பது இயற்கை யமைப்பிற்கு மாறான தினால் பொய்யே. உண்மையாகாது.

(iii) ஆபதங்கள். அதாவது தாம் குணமுள்ளவர்கள், வித்வான்கள், உண்மை உரைப்பவர்கள், கபடமற்றவர்கள் இவர்களுடைய உபதேசம், ஒழுக்கம். இவைகளுக்கு அனுகூலமானதெல்லாம் விரும்பத்தக்கவை. பிரதிகூலமான தெல்லாம் விரும்பத்தக்காதவை.

(iv) ஆதம் அறிவு. உனக்கு நன்மையானது உலகத்திற்கும் நன்மையானதே. உனக்குத் துன்பமானது உலகத்திற்கும் துன்பமே. நாம் எப்படி சுகத்தைக்கோறி துக்கத்தை வெறுக்கிறோமோ அதேமாதிரி பிறர்களுடைய விஷயத்திலும் கருதவேண்டும்.

(v) பிரமாணங்கள் எட்டு வகைப்படும்.

(1) பிரத்யாக்ஷ பிரமாணம் (2) அனுமானம் (3) உபமானம் (4) சப்தம் (திருஷ்டாந்தம்) (5) ஐதீகம் (6) அர்த்தாத்பத்தி (7) சம்பவம் (8) அபாவம்.

इन्द्रियार्थसन्निकर्षोऽपन्नं ज्ञानमव्यपदेश्यमव्यभिचारि व्यवसायात्मकम्-

रक्षम् ॥

நியாய சாஸ்திரம் I. ஆன்விகம் 1. சூததிரம் 4.

(I) பிரத்தியக்ஷ பிரமாணம்:—

பஞ்சேந்திரியங்களும் முறையே அவைகளுக்கேற்ற பொருள்களோடும் (கண்கள் வெளிச்சத்துடனும், காதுகள் சபதத்துடனும், தோல் ஸ்பரிசத்துடனும், நாக்கு சுவையுடனும், மூக்கு முகருத்தனமையுடனும்) மனம் (கவனத்தையளிக்கும் உருபு) இந்திரியங்களுடனும், ஆத்மா மனதோடும் சேருவதினால் உண்டாகும் உணர்ச்சியின அறிவே பிரத்யாக்ஷமெனப்படும.

(1) ஆனால், தண்ணீர் என்னும் வாதத்தைக்கும், அதைக்காட்டும் திரவப் பதார்த்தத்திற்கும் உள்ள, சோகையினால் உண்டாகும் அறிவு, பிரத்தியக்ஷமாகாது. உதாரணமாக நீங்கள் உங்களுடைய வேலையானைக் கொஞ்சம் தண்ணீர் கொண்டுவரசு சொல்வதாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். அவன் கொண்டுவந்து உங்கள் முன்வைத்து சொல்லுவான். “இதோ தண்ணீர்—ஸ்வாமி” இப்பொழுது நீங்களும், உங்களுடைய வேலைக்காரனும் கண்ணால் காணுவது தண்ணீர் எனலும் பெயரல்ல, அதைக்குறிக்கிற பொருளேயாம். ஆகவே தண்ணீர் என்று சொல்வப்

பட்ட பொருளுடைய பிரத்தியக்ஷ பிரமானம் உண்டாகிறது. பெயருக்கும், பெயரை விளக்குகிற பொருளுக்கும் உள்ள சம்பந்தத்தின் ஞானமே, நான்காவது பிரமானமான “சபதம்”மாகும்.

(ii) இந்த அறிவு நிலையற்ற குணத்தையுடையதாய் இருக்கக்கூடாது. அதாவது அனுகூலமற்ற சமயங்களில், கண்ட ஞானத்தின் அறிவாயிருக்கக்கூடாது உதாரணமாக இருட்டில் ஒருவன் எதோ ஒன்றைக் கண்டு அதை மனிதனெனக் கொண்டான். ஆனால் பொழுதுவிடிந்தவுடன் அது தூணாகவிருப்பதைக் கண்டான். அவனுடைய விஷயத்தின் முகம் எண்ணம் நிலையற்றது. ஆனால் வெளிச்சத்தில் விளக்கினவுடன் பொருளின் உண்மை வடிவம் தெரிந்து நிலைத்திருக்கிற அறிவு உண்டாயிற்று.

(iii) சகல சந்தேகங்களிலிருந்தும் அது நீங்கினதாய், நிச்சயமாயிருக்க வேண்டும். உதாரணமாக தூரத்திலு ஒரு நதிபைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறீர். அங்கே தண்ணீரா என்ன? அல்லது வெள்ளை ஆடைகள் உலரவைத்தற்காக வீரிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்ன? இன்னுமொரு உதாரணம் எடுத்துக்கொள்வோம். தூரத்திலு நிற்கிற ஒருவனைக் கண்டு அங்கே கிறப்பவன் தேவதத்தனா அல்லது எக்குத்தத்தனா? வெளிகிறீர். உங்களுக்குச் சந்தேகமிருக்கிற வரையிலும் அதன் காரணமாக நிச்சயம் செய்ய முடியாமலிருக்கிற வரையிலும், அறிவு பிரத்தியக்ஷமாகாது. அப்படி இருக்கவொழினால் சந்தேகம் முழுவதும் அதிலுல்லாமலிருக்கவேண்டும்.

ஆகவே சுருங்கச்சொல்லுங்கால், பெயருக்கும் பொருளுக்குமுள்ள சம்பந்தத்தால் உண்டாகும் அறிவு இல்லாதவரையிலும், நிலையற்றகுணமில்லாததாயும் அல்லது சகல சந்தேகங்களிலிருந்தும் நீங்கினதாயும் இருக்கிற அறிவே பிரத்தியக்ஷமாகும்.

(2) அனுமானம்:—

अथ तत्पूर्वकं त्रिविधमनुमानं पूर्ववच्छेषवत्सामान्यतो दृष्टम् ॥

நியாயசாஸ்த். I. I. 5.

இரண்டுபொருள்கள் ஒரே சமயத்தில் ஒரேவிடத்திலிருப்பதைக் கண்டதற்கு வேறொருசமயத்தில், இரண்டிலொன்றைக்கண்டால், மீதியான மற்றொன்றை ஊகிக்கலாம். உதாரணமாக பிள்ளை பொன்றைக்கண்டவுடன், அதற்குப் பெற்றோரானிருக்க வேண்டுமென்பதை ஊகிக்கிறீர்கள். மலைக்குப் பின்னால் எழும் புனையிலிருந்து, நெருப்பை ஊகிக்கிறீர்கள். அல்லது இன்னுமொரு உதாரணத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். இச்சமயத்தில் இவ்வுலகில் இனப அன்பங்கள் ஏற்றத்தாழ்மையிருப்பதிலிருந்து, முன் பிரப்பில் அமபுகிறீர்கள். அனுமானத்தில் மூன்று விதமுண்டு.

- (1) பூவவத்:—காரணத்தினின்று காரபத்தை பறிவதேயாம். அதாவது மேகங்களைக்கண்டு, வரம்பெறாதும் மழையைப் பறிதலாம். அல்லது கலயாணமொன்றைக்கண்டு, ஒருநாள் அததம் திகழிருவருக்கும் மக்கட்பேறு உண்டாதமென்பதாம். அல்லது கலவினையப் பறிவித்திற் தினின்று பிள்ளைகள் ஒருநாள், கற்றுணாத வித்வான்களாவாக வொனவறிதலாம்.
- (2) சேஷவத்:—காரபங்களைக்கண்டு காரணங்களை ஊகித்தல். உதாரணங் களாவன:—கதையில் ஜாபபெருகைக்கண்டு, அது உண்டாகும் பரிபிரதேசத்திலுள்ள பழையதிகமாய் பெய்திருக்கவண்ணம் என்று ஊகிப்பது. பிள்ளையைக்கண்டவுடன், அதற்கு உடனே தகப்ப னிருக்கவேண்டுமென்று நிச்சயிப்பது. சிருஷ்டியைக்கண்டு அதற்கு அநாதி காததரவான சதவரணை ஊகிக்கின்றோம். மேலும், இராமம் அல்லது துண்டத்தினிருக்கிறவனைக்கண்டு முன்னே டாபம் அல்லது புண்ணியம் செப்திருப்பான் என்று அறிவிக்கும் ஏனெனில் பாப புண்ணியதவநக்கேதப சுகதுக்கங்கள் விளைகின்றன வென்பதை நீங்கள் அறிவிர்கள்.
- (3) சர்மான்பதோ திருஷ்ட:—காரப காரண சம்பந்தமில்லாமல், இரண்டிற் கும ஏதோபொருள் வமை இருப்பதை ஊகிக்கின்றோம். உதாரணமாக முதலவிடத்தில்ருந்து போகாமல் இரண்டாவது இடத்தை யடைபமுடிபது. ஆகையால் ஒரு விடத்தில் ஒருவனைக்கண்டால் உடனே அவன் முன்னிடத்தினிருந்த பின்விடத்திற்கு வந்து இருக்கவேண்டுமென்று ஊகிக்கிறார்கள்.

प्रत्यक्षस्य पञ्चान्मीयते ज्ञायते येन तदनुमानम् ॥

சிரத்தியக்ஷமான சிறகு உண்டாகும் அறிவிற்கே அனுமானம் என்று பெயர். உதாரணமாக புறையைப் சிரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்தாலொழிய டார்க்காம னிருக்கப்பட்ட அக்ஷியுடைய அறிவு உண்டாகிறது.

(3) உபமானம்:—

प्रसिद्धसाधर्म्यात्साध्यसाधनमुपमानम्

கிராம சாஸ் 1. 1. 6.

பற்றொரு பொருளுடன் இசைந்திருப்பதைக்கண்டு, ஒரு பொருளுடைய அறிவைக்கொள்ளலே உபமானமாகும்.

அறியவேண்டிய பொருளுக்காக சாத்த மென்று, இருபொருளுக் குப் வேண்டிய உவமைகளைப் புரணுக்குகி வழிக்குச் சாதன மென்றும் பெயர்களாம். உதாரணங்கள்:—“விண்ண மித்திரனை அழைத்துவா” எனறு கட்டளையிக்கிறான். இதற்கு முன்னால் அவனைக்கண்டதில் யாதலால், வேலைக்காரன் “நான் அவனை டாபத்தில்” என்கிறான். அதற்கு “உனக்குத் தேவதததனைத் தெரியுமல்லவா”? என்கிறான் என்கிறான். ஆமாம்

தெரியும் என்று பதில் சொன்னவுடன், எஜமானன் சொல்லுவான் “தேவதத் தனைப்போலவே விஷ்ணு மித்திரனும் இருப்பான்”. உடனே வேலைக்காரன் விஷ்ணுமித்திரனை அழைத்துவரச் செல்வான். தேடிச்சென்று கொண்டிருக் குமவழியில தேவதத்தனை ஒத்து அவனைப்போலிருக்கிறவனைப் பார்த்து விஷ்ணு மித்திரனாக இருக்கவேண்டும் என நிச்சயித்து தன் எஜமானனிடம் அழைத்துச்செல்வான். இரண்டாவது உதாரண மெடுத்துக்கொள்வோம். “நீல காம” (கவரிமா) என்னவென்று ஒருவன் வினவ, மற்றொருவன் பசுவைப் போலிருக்கும் என்கிறான். காட்டிற்குச்சென்று அததகைய மிருகத்தைக் கண்டு இதுதான் “நீல காம” என்று நிச்சயம் செய்கிறான். தேவதத்தனைக் கண்டு விஷ்ணு மித்திரனை அறிவது பசுவைப்போல்த் விலங்கைக்கொண்டு “நீலகாமம்” அறிவது. இவ்விதமான அறிவிற்கே உபமான மென்பபெயர். விஷ்ணு மித்திரன், நீலகாம இவ்விரண்டும் சாததியம். தேவதத்தன், பசு இவ்விரண்டும் சாதனம்.

(4) சப்தம் (வார்த்தை)—

अप्तोपदेशः शब्दः ॥

நியாய. 1. 1. 7.

முற்றும் கற்றுணர்ந்த வித்வான்கள்; தாமபுத்தியுள்ளவர்கள்; பரோபகாரப்பிரிய முள்ளவர்கள்; உண்மை உரைப்பவர்கள்; ஊக்கமுள்ளவர்கள்; ஐம்புலனகளை யடக்கினவர்கள்; சகல ஜனங்களுடைய நன்மையைக் கோருகிறவர்கள்; தங்க ளுடைய அறிவு, அனுபவம், கொள்கை, முதலானவைகளால் தான் அடைந்த இன்பத்தின மாரக்கத்தைப் பிறர்களுக்கும் எடுத்துரைக்க வேண்டுமென்று உண் மையாய் விரும்புகிறவர்கள்; மனதில் உறுதியாயுள்ள உண்மை, நன்மை, இவைகளைப் பரவச்செய்கிறவர்கள், அனுவிவிருந்து ஈசுவரன் வரையில் தெரிந்த அறிவாளர், இவர்களுள்வோரும் ஆட்தர்களைப் படுகிறார்கள். ஆப்தாகளெல்லோரையும்விடச் சிறந்தவராயும் உண்பையுமானவர் கடவுளே. அவருடைய வார்த்தையே வேதமாகும். இதற்கே சபதபிரமாணமென்று பெயர்.

(5) இதிகாஸ்:—

न चतुष्ट्वमैहिकार्थपत्तिसम्भवाभावभाषणान् ॥

நியாய. 2. 2. 1.

எவ்வவ்விதன எவ்வவ்விதிரியிருந்தான். எவ்வவ்வேலை செய்தான். என்ப தைப்புக்கட்டுவதே இதிகாசமாகும். அதாவது தேசசரித்திரமே அல்லது மனிதனுடைய ஜீவிய சரித்திரமேயாகும்.

(6) அர்த்தாபத்தி:—தீர்மானம். முடிவு.

“अर्थादापयते सा अर्थापत्तिः” केनादुच्यते. “सत्सु घनेषु वृष्टिः सति कारणे कार्यं भवतीति किमत्र प्रसज्यते, असत्सु घनेषु वृष्टिरसति कारणे च कार्यं न भवति”

சொன்ன விவரங்களின் நுத்து விளைபுர முடிவுக்கே இடம் யர். உதாரணமாக, “பேசுக்களின் நுத்து மழை பெய்கிறது” “காரணங்கள் விருந்து காயமுண்டாகிறது” என்று ஒருவன் சொன்னால், இதிலிருந்து உண்டாகும் முடிவு இதுவே யாகும். “பேசுக்களிலாக விடத்தக்க மழை இராத” “காரணமிலாத காயங்கிடையாது.”

(7) சம்பவம்:—சாத்தியமானது.

“सम्भवति यस्मिन् स सम्भवः”

எதாவது ஒரு விஷயத்தைக் கண்டவுடன அது ஆக்கக்கூடியதா என்பது அனதல் உடனே உதிகிறது. இயற்கை அமைப்பிற்கு மாறுபடுபாடுகளாகும் ஆக்கக்கூடாத்து. ஆகையினால் அவை உண்மையாகாது. உதாரணமாக:—பெருநோக்கான்னியில் பிள்ளை பிறந்தது, இரத்தவானுக்கு யாரோ ஒருவன் உயிர் அளித்தான்: சமுத்திரத்தில் கற்களாமிதக்கச் செய்காது; மலைகளைத் தூக்கினான்; சந்திரனைத் துண்டி துண்டாகச் செய்து விட்டான், பரோச்வானுடைய திரு அவதாரம் அடைய; மனிதன் தலையில் கொட்டிகள் முளைக்கக்கண்டான, மடி வயிறு பிள்ளைகளுடைய சிவாதத்தை முடித்துவைத்தான்; எப்பவைகளிலும் அசம்பவங்களாக. என்னவில இவைபெருகாம இயற்கையமைப்பிற்கு விரோதமானவைகள். இயற்கையமைப்பிற்கு ஒற்றவைகளே “சம்பவ”மாகும்

(8) அபாவம்:—இன்மை, இல்லாமை இருப்பது.

“न भवति यस्मिन् सोऽभावः”

கிடைக்குமென்று சொன்ன விடத்தில இல்லாமை நுப்பதைக் காணி, ஒருபொருள், வெற்றொரு இடத்தில கிடைக்குமென்றறிந்து கொள்வது. உதாரணமாக “யாழ்ப்பாணம் காயத்திலிருந்து கொண்கொ” என்பாளைப்பானால் ஒருவன் அங்கே போய் அது இல்லாமலிருப்பதைக்காணி, வேறிடத்திலிருக்க வேண்டுமென அறியான். உடனே அங்கு கொண்டு சமீபத்திலுள்ள அதை அவித்தது வருவான். இப்பொழுது நிரமாணங்களில் எண்ணித்தக்க கருக்கச் சொன்னோம். இதிகாசத்தை, சபதங்கடனும் அத்ததாபத்தி, சரபவா, அபாவம் இவைகளே அனுமானத்துடனும் சொத்தால் எட்டல், காண்கக்கொம். இயவைகள் நிரமாணங்களின் காண்பே எது உண்மை, எது பொய் என்பதை அறிய முடியா. வெறு எவ்விதத்திலும் முடியாது.

धर्मविशेषप्रभूताद् द्रव्यगुणकर्मसामान्यविशेषसमवायानां पदार्थानां

साधर्म्यवैधर्म्याभ्यां तत्त्वज्ञानाभिः भेदसम् ॥ வைச்சுவந்தகரண. I. I. 4

தன்மத்தைத்தக்கவாது அனுசரிப்பதினால் மனிதனுடைய ஆதாரவானது பரிசுத்ததன்மமும், சிறப்பமும் அடைந்து அடிமில் காண்ப பொருள்களுடைய தத்துவஞானதையுடையது. எந்நர்மமும் எதாவது வந்துள்ளவாயும், குறாக்களுடைய பொருத்தம், வைதர்மியம்; எந்தத்தாழ்வு. உதாரணமாக பூமி உறுதியானது தண்ணீர் இளகும் தீர்வியம், பதார்த்தம், குணம்; தன்மை, கர்மம்: செய்கை, காமான்ய; ஓததுறை, வீசேஷம்; வேறுபாடு; சமாவாயம்; ஏற்ற உறவு.

நவதிரவியங்கள்.

पृथिव्यापस्तेजोवायुराकाशं कालो दिगात्मा मन इवि द्रव्याणि ॥ வை. 1. 1. 5.

பூமி, ஜலம், அக்கிளி, காற்று, ஆகாசம், காலம், திசை, ஆத்மா, மனம், ஆகப் பதார்த்தங்கள் ஒன்பது, இவைகளுக்கே திரவிய மென்று பெயர்.

क्रियागुणवत्समवायिकारणमिति द्रव्यलक्षणम् ॥ வைசே. 1. 1. 15.

எதில் குணம் மாத்திர மிருக்கின்றதோ அதற்கே திரவியம் என்றுபெயர். பூமி, ஜலம், அக்னி, காற்று, மனம், ஆத்மா இவ்வாறும் கிரியைகளையும், குணங்களையும் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகாசம், திசை, காலம் இம்மூன்றிலும் கிரியை இல்லாமல் குணம் மாத்திரம் இருக்கின்றன.

(समवायि) “ समवेतुं शीलं यस्य तत् समवायि, प्राग्वृत्तित्वं कारणं समवायि च तत्कारणं च समवायिकारणम् ”

சேர்க்கையினால் உற்பத்தியை யடைந்து சுபவாததில கலந்து, சுபாவ யுத்தகாரியத்திற்கு முந்தியிருக்கும் காரணத்தையுடையதாயிருக்கிற பொருள்க ளுக்குத் திரவியம் எனப்பெயர். எதனுட பொருள்களுடைய தோற்றம் வெளிப படுகிறதோ அதற்கே லக்ஷண மென்பபெயர். உதாரணமாக கணனினால் உரு வமும், வெளிச்சமும் தெரியவருகிறது.

இவைகளுடைய விளக்கம்.

I. பிருத்வி.

रूपरसगन्धस्पर्शवती पृथिवी ॥ வைசே. 2. 1. 1.

உறுதி, உருசி வாசனை ஸ்பரிசிக்கக்கூடியது; முதலான குணங்களுடையது பிருத்வி. தீ, தண்ணீர், வாயு இவைகளுடன் சேருவதினால் இக்குணங்கள் அதற்கு உண்டாயின.

व्यवस्थितः पृथिव्यां गन्धः ॥ வைசே. 2. 2. 2.

பூமிக்குறியது வாசனை, ஜலத்திற்குறியது சுவை; நெருப்பிற்குறியது உருமை அல்லது வெளிச்சம்; வாயுவுக்குறியது ஸ்பரிசிக்கக்கூடியதன்மை, ஆகாசத்திற் குறியது சுப்தம்.

2. ஆப

रूपरसस्पर्शवत्य आपो द्रवाः सिग्धाः ॥ வைசே. 2. 1. 2.

நீரும், சுவை, உறுதி, திரவத்தன்மை; மி. ந. சுவாயிருத்தல், இக்குணங்களை யுடையது ஆப. (தண்ணீர்.) இவைகளெல்லாம் திரும் கனவியே அகன முக் கிய குணமாகும். தீ, காற்று இவைகளுடன் சேருங்கால், உருவத்தையும், ஸ்பரி சிக்கக்கூடிய தன்மையையும் அடைகிறது.

अप्सु शीतता ॥ வைசே. 2. 2. 3.

தேளம் ஜலத்தின் சாதாரண குணமாகும்.

3. தேஜ-

तेजो रूपस्पर्शवत् ॥

வைசே. 2. 1. 3.

ஸ்பரிசிக்கக்கூடிய தண்ணீர், உருவம் அல்லது வாணம் இவை தீயுடைய குணங்களாகும். உருவமே (வாணம்) அதனுடைய இயற்கைக் குணம். ஸ்பரிசிக்கக்கூடிய தன்மையை காற்றாடல் கலந்து பெறுகிறது.

4. வாயு.

स्पर्शवान् वायुः ॥

வைசே. 2. 1. 4.

ஸ்பரிசிக்கக்கூடிய தன்மையே வாயுவின் குணம். ஆனால் உஷ்ணத்தையும் சிதளத்தையும் தீ, ஜலம் இவைகளுடன் கலந்து பெறுகிறது.

5. ஆகாச

त आकाशे न विद्यन्ते ॥

வைசே. 2. 1. 5.

ஆகாசத்திற்குள்ளும், ரஸ, ஸ்பாச, கந்தம் முதலானவைகள் கிடையாது சபதம் ஒன்றே அதன் குணமாகும்.

निष्कमणं प्रवेशनमित्याकाशस्य लिङ्गम् ॥

வைசே. 2. 1. 20.

பிரவேசித்து வெளியாகிறபடியினால் அதற்கு ஆகாசம் என்று பெயர்.

कार्यान्तरा प्रादुर्भावाच्च शब्दः स्पर्शवतामगुणः ॥

வைசே. 2. 1. 25.

பூமியிலேயோ, வேறு எதிலேயோ அல்லது அவைகளுடைய பொருள்களிலேயோ இல்லாத சபதமொன்றே அதனுடைய குணமாகும்.

6. காலம்

अपरासिन्नपरं युगपच्चिरं क्षिप्रमिति काललिङ्गानि ॥

வைசே. 2. 2. 6.

கிகழ்காலம், அதற்கு முன்னும், பின்னும் நீடிக்கும் காலம், சீவகம், தாமதம் முதலானவைகளைக்காட்டுகிறதே காலமாகும்.

नित्येष्वभावादानित्येषु भावाकारणे कालाख्येति ॥

வைசே. 2. 2. 9.

பொளதிக சம்பந்தங்களில் காலத்தைக் காணலாமே தவிர அதற்கு விரோதமான குணங்களைக் காணமுடியாது.

7. திசை

इत इदमिव चतस्रदिश्यं लिङ्गम् ॥

வைசே. 2. 2. 10.

குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு வடக்கு என்று சொல்லுவனவே திசையெனப்படும்.

आदित्यसंयोगाद् भूतपूर्वाद् भविष्यतो भूताच्च प्राची ॥

வைசே. 2. 2. 14.

சூரியன் உதயமாகுது கிழக்கு எனவும், அது அஸ்தமனமாகும் திசை மேற்கு எனவும், கிழக்கு போக்கிற்கும் மன தனுடைய வலதுபக்கம் தெற்கு எனவும், இடதுபக்கம் வடக்கு எனவும், கூறப்படும்.

एतेन दिगन्तराखानि व्याख्यातानि ॥

வைசே. 2. 2. 16

கிழக்கிற்கும் தெற்கிற்கும் இடையிலுள்ள பாகத்தை ஆக்ஷேபமென்றும், தெற்கு மேற்கு இவைகளிடையிலுள்ள பாகத்தை கைரித்யமென்றும், மேற்கு வடக்கு இவைகளிடையிலுள்ள பாகத்தை வாய்வ்யமென்றும், வடக்கு கிழக்கு இவைகளுக்கு நடுவிலுள்ள பாகத்தை ஈசானயம என்றும் சொல்லுவார்கள்.

8. ஆதமா

इच्छाद्वेषप्रयत्नसुखदुःखज्ञानान्यात्मनोलिङ्गमिति ॥

கியாயசாஸ. 1. 10.

ஆசை, விரோதம், பிரயத்தினம், சுறு சுறுப்பு, இன்பம், துன்பம், ஞானம், அறிவு இக்குணங்கள் எதுவு விளங்குகிறதோ அதுவே ஜீவாத்மாவாகும். வைசேஷிகத்திலுள்ள அடியில் கூறும் வண்ணம் விவரமாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

प्राणाऽपाननिमेषोन्मेषजीवनमनोगतिन्द्रियान्तर्बिकाराः सुखदुःखेच्छाद्वेष-

प्रयत्नाश्चात्मनो लिङ्गानि ॥

வைசே. 3. 2. 4.

வெளிக்கிற்றை உட்கொள்ளல், உட்கொண்ட காற்றை வெளியில் விடல், கண்ணிமைகளை கீழ்படக்கமாய்க் காட்டுதல், மேற்புறஞ் சொத்தல், பிராணனைத் தரித்துக் கொண்டிருத்தல், உருப்புக்களுடைய வேலைகளை செய்தல், உயிர் உணர்ச்சிகள் (பசி, தாகம், ஜூரம், வலி முதலானவைகள்) ஆசை, வெறுப்பு இன்பம், துன்பம், ஞாபகத்துடன் கஷ்டப்பட்டல் ஞானம், இவைகளை அடக்கி யிருப்பது ஆதமா.

9. மனஸ்

युगपच्छानानुत्पत्तिर्मनसो लिङ्गम् ॥

கியா. 1. 1. 16.

ஒரே சமயத்தில் இருபொருளைக் கவனிக்க சக்தி எதற்கு இல்லையோ அதற்கு மனமென்றுபெயர். அவைகளுடைய துணங்களாவன:—

रूपरसगन्धस्पर्शः संख्यापरिमाणानि पृथक्त्वं संयोगविभागौ परत्वाऽपर-

त्वे बुद्ध्यः सुखदुःखेच्छाद्वेषौ प्रयत्नाश्च गुणाः ॥

வைசே. 1. 1. 6.

உருவம், சுவை, வாசனை, ஸ்பரிசம், சபதம், எண்ணிக்கை, அளவு, தனித் திருத்தல், சொந்திருத்தல் பிரித்தல், தூரமாயிருத்தல் சமீபம், புத்தி, இன்ப துன்பம், ஆசை, பகை, பிரயத்தினம், கணமாயிருத்தல், இலேசாயிருத்தல், ஸ்நேகம் (பற்றுடனிருத்தல்) சமஸ்காரம், தாமம், அதாமம் ஆக குணங்கள் இருபத்தானது.

द्रव्याश्रय्यगुणवाम् संयोगविभागोष्कारणमनपेक्ष इति गुणलक्षणम् ॥

வைசே. 1. 2. 16.

தன் இருப்பிற்காகப் பொருளொன்றைத் தழுவி இருப்பதும், வேறு ஒன்றையும் தழுவாமல் இருப்பதுமே குணமென்பபடும. சம்போகவியோகத்தின் காரணமாக ஒருபொழுதுமில்லை. மற்றவைகள் அன்னியிலும் இருப்பிதே அது.

श्रोत्रोष्णलब्ध्विदिनिर्माणाः प्रयोगेणाभिज्ञालित आकाशदेशः शब्दः ॥ மகாபாஷ்.

காதளை கேட்டு, புத்தியினால் அறிந்து, பேச்சினால் தெரிந்து, ஆகாசத்தில் குடி கொண்டிருக்கிறதைச் சுட்டமாகும். கண்களினால் பார்த்து தெரிந்து கொள்ளக் கூடியதை ரூபமாகும். இனிப்பு, முதலியவை களைப்போன்று நாக்கைப்பாதிக் கும் சுவையே ரஸமாகும். மூக்கினால் முகரப்படுகிறதே கன்மமாகும். நேரல்களின் வழியாய் உணரப்படுகிறதே ஸ்பாசம். ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று எண்ணப்படுகிறதே சங்கியை. கனம் எனது, இலேசானது என்றவைகளைப் போல கிறைவைக்காண்ப்பதே பரிமாணம். ஒன்றிலிருந்து வேராயிருப்பதே பிரதக் த்வம். ஒன்றுடன் சேரந்து கலந்துகொள்வதே சம்மேயாகம். சேர்ந்திருப்பதைத் தனித்தனியாகப் பிரிப்பதே விபாகம். ஒர்டத்திலிருந்து இவ்வளவு தூரமென பிடித்த பரத்த்வம்.

ஒர்டத்தாக குறித்து அறந்துச் சமீபமாக இருக்கிறது என்பதை அபரத்துவம் என்றால் கல்லது கெட்டது என்கிற ஞானம் உறுதிபெற்றதோ அதுவே புத்தி. இனமே சுகம் துன்பம் துக்கம். ஆகையே இச்சை. பதைக்கொள்வது துவேஷம். பலவித ரகபலம் பார்க்கிரமம் முதலியவைகளை உபயோகிப்பது பிரபத்தி எனம். பாரமாய் இருப்பது குருத்த்வம். உருகுதன்மையுட னிருப்பது திரவத்து வம். எண்ணெய்ப்பசைக்கப்போல பிரமமனம் சேர்ந்துப் இருப்பது சிநேகம். சிவவஸ்துக்களினுடைய சோக்கையினால் உண்டாகும் பலங்களுக்கும் சமஸ் காரம் எனப்படும். கடினமாயும் நியாயசரணம் முதலியவைகளுடனிருப்பதற் குத் தீர்மம் என்று பெயர். கடினம் முதலியவைகளுக்கு விரோதமாய் சுலப மாயிருக்கும் தன்மைகளுக்கும் அநியாயசரணங்களுக்கும் அதாமம் என்று பெயர்.

காமம்

वक्षेपणमवक्षेपणमाकुञ्चनं प्रसारणं गमनमिति कर्माणि ॥ வைசே. 1. 1. 7.

ஏற்றம், இறக்கம், சுருக்கம், பெருக்கம், வருகை, செல்லுதல், சுழற்சி, புதல் யவைகளைக் குல்லாம காரத்தினுடைய காமைகளாகும்

एकद्रव्यमगुणं संयोगविभागेष्वनपेक्षकारणमिति कर्मलक्षणम् ॥ வைசே. 1. 1. 17.

“एकद्रव्यमाश्रय आधारी यस्य तदेकद्रव्यं न विद्यते गुणो यस्य यस्मिन् वा तदगुणं संयोगेषु विभागेषु चाऽपेक्षरहितं कारणं तत्कर्मलक्षणम्”

“अथवा यन् कियते तत्कर्म, लक्ष्यते येन तल्लक्षणम्, कर्मणो लक्षणं कर्मलक्षणम्”

ஒருதனுடையது பொருளை ஆதாரமாகக் கொண்டு துணைகளின்றி நுட்பு விலகி, தோக்கையிலும் பிரிவினும் சம்பந்தமொன்றிலும் மீறாததாகக் காரணம் என்று பெயர்.

சாமான்யம்

द्रव्यगुणकर्मणां द्रव्यं कारणं सामान्यम् ॥

வைசே. 1. 1. 18.

விளைவு, குணம், காரணம் இவைகளெல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயும் அதனால் எல்லாவற்றிற்கும் சரிபாடுபவாக சாமான்ய மெனப்படுகிறது.

விசேஷம்

द्रव्याणां द्रव्यं कार्यं सामान्यम् ॥

வைசே. 1. 1. 32.

द्रव्यत्वं गुणत्वं कर्मत्वञ्च सामान्यानि विशेषाश्च ॥

வைசே. 1. 2. 5.

திரவியங்களுக்கும் திரவியத்தவமும், குணங்களுக்கும் குணத்துவமும், செய்கைகளுக்கும் சுறுசுறுப்புமே சாமான்யங்களென்றும் (விக்ந்தியாசம்) சொல்லப்படுகின்றன. திரவியத்தவம் அதாவது (திரவியமாயி ந்ததல்) சகல திரவியங்களுக்கும் சமானமானது. ஆனால் வேறு குணங்களிலிருந்தும் அது தனிப்பையாயிருக்கிறது. ஆகவே அது (திரவியத்தவம்) சாமான்யமும் (சாதாரணப்பொருள்) விசேஷமும் (சுப்படிப்பொருள்) ஆகிறது.

இவ்விக்ந்தியை யாவற்றையும அறிதல் வேண்டும்,

सामान्यं विशेष इति बुद्ध्यपेक्षम् ॥

வைசே. 1. 2. 3.

மேலதுவானவைகளையும (சாமான்யங்களையும) சிறப்பானவைகளையும புத்தியைக் கொண்டு அறிபவேண்டும். மானிட வாக்கத்தில் 'மனிதத்துவம்' சாதாரணமானது ஆனால் அதுவே தான், 'சுமந்தலான விலகுகளிலிருந்து பிரிக்கும்' (சிறப்புப்பொருள்) விசேஷமாய். ஆண்பண்ணாமிருத்தலில், பிராமணத்தவம் கூத்திரவத்தவம், வைசியத்தவம், சூதரத்தவம் விசேஷமாகின்றன. பிரம்மத்தவத்தல் சகல பிராமணங்களும் சேருகிறார்கள் அது சாமான்யமானதே. ஆனால் கூத்திரியாவை சிபா முதலானவர்களிலிருந்து பிரிக்கும் விசேஷணம் அதுவே. வீரர்களிலே வீரத்தனமும் வைசியர்களில் விவரவாரதன்மை யும் சூதரர்களில் (சேவகத்தனமும்) சாமான்யம். இவ்விக்ந்தியை யாவற்றையும அறிபவேண்டும்.

சமாவாயம்

इहैवमिति यतः कार्यकारणयोः स समवायः ॥

வைசே. 7. 2. 26.

மேல்க்கத்திற்கும், லாகத்திற்கும் கிரியைக்கும் காரபத்திற்கும், காத், காவகத்தும், பதாத், தங்களுக்கும் அதனுடைய குணங்களுக்கும், கூட்டங்களுக்கும், காரபங்களுக்கு முள்ள பரஸ்பர விதபாசப்பகத்திற்குச் சமாவாய வேன்று பெயர். இருபதாத், தங்களுக்கு முள்ள சம்பகத்திற்கு சம்யோக வேன்று பெயர். அது அகித்யமான சம்பத்தம்.

சாதர்மியம்

द्रव्यगुणयोः सजातीयारम्भकत्वं साधर्म्यम् ॥

வைசே. 1. 1. 9.

திரவியங்களுடையவும், குணங்களுடையவும் தக்க ஜாதிய கார்ய ஒற்றுமைகளை சாதாரமியம் என்று பெயர். எப்படியெனில்: பூமியில் ஜடத்தவதாமம் அல்லது குணமிருக்கின்றது அந் குணமே அடையுமிருக்கிறது எடுத்து செய்யபபா ட மன்பாணடத்திலு மிருக்கின்றது. அவ்வணமே ஜடத்தவ குணமானது, ஜடத்தி

ஹம் அதிலிருந்துண்டாகும் பதார்த்தங்களிலும் தென்படுகின்றது. உதாரணமாக பனிக்கட்டி முதலியவைகள், ஐததனத்திலு பூமியையும் ஜலத்தையும் ஒத்திருக்கின்றது. அவை இரண்டிற்கும் அது சமமான தர்மம்.

வைதர்மியம்

“द्रव्यगुणयोर्विजातीयारम्भकत्वं वैधर्म्यम्”

சாதாரீயத்திற்கு மாறானது அவை தாமயம் குணங்கள் வேறாகும் பொழுது போலாம். உதாரணமாக பூமி, தண்ணீர், பூமி கடினமாயும், உலகதும் வாசனையுடனுமிருக்கிறது. தண்ணீரோ திரவமாயும், மிருது வாயுமிருக்கிறது. ஆகவே இச்சந்தர்ப்பத்தில் பூமியையும் தண்ணீரையும் வைதர்மயம் எனலாம்.

कारणभावाकार्यभावः ॥

வைசே. 4. 1. 3.

காரணத்தினாலேயே கார்யமுண்டாகிறது.

न तु कार्याभावाकारणाभावः

வைசே. 1. 2. 2.

காரயத்தினுடைய அபாவத்தினாலே மாத்திரம் காரண மில்லை யென்று சித்தமாகாது.

कारणाऽभावाकार्याऽभावः

வைசே. 1. 2. 1.

காரணமில்லாமல் கார்யமாகிறதுலை.

कारणगुणपूर्वकः कार्यगुणो दृष्ट ॥

வைசே. 2. 1. 24.

காரணத்தைப் போலவே கார்யத்தினுடைய குணங்களும்.

अणुमहदिति वसिन्विशेषभावादिशेषभावादिशेषाभावाच्च ॥ வைசே. 7. 1. 11.

பரிமாணத்திலு இரண்டு வகைகள் உண்டு. அணு (சூட்சுமம்) மகத் (பெரியது) திரசரேணு (அணுவின் ஒருபாகமானது) ஆனால் அது இரண்டு அணுக்களைக் காட்டிலும் பெரியது என்பது மலைகள், பூமியை விடச்சிறிதாயும் மரங்களை விடப் பெரியதாயும் இருக்கிறதே.

सदिति यतो द्रव्यगुणकर्मसु सा सत्ता ॥

வைசே. 1. 2. 7

பொருள்களுடைய குணகாமங்களில் “சத்” (இருத்தல்) சபதம் அடங்கி இருக்கின்றது. அதாவது சத்திரவ்யம், சற்குணம், சற்கர்மம் அதாவது நிகழங்காலத்தைக் குறிக்கும் அனவயங்கள் எல்லாவற்றோடும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

भवोनुवृत्तेरेव हेतुत्वात्सामान्यमेव

வைசே. 1. 2. 4.

சத் (விளங்கியிருத்தல்,) எவ்வா வஸ்துக்களிலுமிருக்கிற அதை பெரிய பொது மடங்கு என்பார்கள். இவ்விதமே பொருள் விளக்க நியாயமும்

ஐந்துவிதமான அபாவங்கள்.

क्रियागुणव्यपदेशाभावात्प्रागसत् ॥

வைசே. 9. 1. 1.

விசேஷ கிரிதத காரணத்திற்கு முந்தி, பதார்த்தத்தினுடைய அல்லது கிரியா குணங்களுடைய அபாவத்திற்கு பிராக்பாவ மென்று பெயர்.

உதாரணமாக மணபாண்டம் அல்லது துணி, உற்பத்திக்கு முன்னால் இருக்க வில்லை.

சத்சத்

வைசே. 9. 1. 2.

அது பூர்வத்திலிருந்தது. தற்சமயமில்லை. அதாவது மணபாண்டம் உடைந்த பிறகு உள்ள நிலை. இதற்கே பிராதுர்பாவ மென்று பெயர்.

சத்யசத் ||

வைசே. 9. 1. 4.

ஒன்றிலிருந்தும் மற்றொன்றில் இல்லாமலும் இருக்கிறது. இதற்கே அன்போன்யபாவ மென்று பெயர்.

உதாரணமாக குதிரை பசுவிலை, பசு குதிரையிலை. அதாவது பசுவில் குதிரையிலுமல்லாதது. அப்படிப் பிறொன்றையும் மாற்றித் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். பசுவிலே பசுவும், குதிரையிலே குதிரைபுரத்தான இருக்கின்றது.

யத்யந்ரதசத்யசத் ||

வைசே. 9. 1. 5.

மேற்சொன்ன மூன்றுவகைகளிலிருந்து தனிமையாக பிரிந்து நிற்பதற்கு அத்யந்த அடாவ மென்று பெயர் (அதாவது:—ஒருபோதுமில்லாமலிருப்பது) உதாரணங்கள், கர்ப்பங்கம், மணிதாசனுக்கு ரொம்பு இருப்பது, ஆகாசபூஷ்பங்கள், மலையின பிள்ளைகள், இவை போன்றன.

நாஸி ஸதோ ரேஹ் இதி சதோ ஸதஸ்ய ரேஹ்ஸர்வபரிநிஷேஃ ||

வைசே. 9. 1. 10.

ஐந்தாவது. மணபாண்டம் வீட்டிலில்லை. அது வேறு எவ்விடத்திலோ இருக்கிறது. வீட்டிற்கும் மணபாண்டத்திற்கும் யாதொரு சம்பந்தமுமில்லை. இங்ஙனம் ஐந்து விதமான அபாவங்கள்.

இந்ரீத்யதோஸ்த்ஸ்காரதோஸ்தாவித்யா ||

வைசே. 9. 2. 11.

இத்திற்பங்களினாலும் சமஸ்காரங்களினாலும் உண்டாகிற தோஷங்களினாலேயே அவித்தை உற்பத்தியாகின்றன.

சதுஸ்த்யானம் ||

வைசே. 9. 2. 12.

பெரியாயும் விபீதமாயும் இருக்கப்பட்ட ஞானத்திற்கே அவித்தை யென்று பெயர்.

அஸுஸ்த் வித்யா ||

வைசே. 9. 2. 12.

ஏற்ற தாயும் உண்மையாயும் இருக்கும் ஞானத்திற்கு வித்தை யென்று பெயர்.

புதித்யாதிருபரஸாந்ரஸாந்ரீ ருத்யா நியத்யாதநியாந் ||

வைசே. 7. 1. 2.

காயரூப பிருதிவி முதலான பொருள் அகிலிருக்கும் ஈபம், ரசம், கந்தம், ஸ்பரிசம், குணம், முதலான சகல திரவ்யங்களும், பதார்த்தங்களுட அநித்திய மாமிருக்கிறபடியினால் நித்தியமில்லாமலிருக்கிறது.

ஏதேநநியேபு நியத்யமுக்யம் ||

வைசே. 7. 1. 3.

இதில் காரணபூதமான பிருதிவி முதலியவைகளில் பிரகிருதி முதலான நித்திய பதார்த்தங்களில் கந்தாதி குணங்கள் இருக்கிறபடியினால் அதுவும் நித்தியமாகின்றது.

सदकारणत्राचित्यम् ॥

வைசே. 4. 1. 1.

எது எப்பொழுதும் இருந்துகொண்டு அதற்குக் காரணமும் இல்லாமலிருக்கின்றதோ அது கீததியமாயுள்ளது கூரியத்தில் தென்படும் காரணங்களின் குணங்கள் அநீத்தியமானது.

अस्येदं कार्यं कारणं संयोगि विरोधि समवायि चेति लैङ्गिकम् ॥ வைசே. 9. 2. 1.

இதுகூரியம், இதுகாரணம் என்று சொல்லும்போது நான்குவிதஞானங்கள் உண்டாகின்றது. பதார்த்தத்திற்கும அதனுடைய குணங்களுக்குமுள்ள சம்பந்தத்திற்கும் சமவாயி என்று பெயர். ஆகாசம் பரிமாணமாயுள்ளது (பரவியுள்ளது) என்ற தெருங்கண் சம்பந்தம். பரஸ்பரசம்பந்தப் பட்டிருக்கிற ஞானத்திற்கு சம்பவாதி என்று பெயர். தேகமென்று சொல்லும் பொழுதே தேகத்தினதோல எனகிற ஞானம் உண்டாகிறது. இங்ஙனம், இங்ஙனம் இதுமாதிரியான சம்பந்தமும் நித்யமானது.

ஒன்றைச் சொல்வதினால் இரண்டு பதார்த்தின் ஞானம் உண்டாகின்றது. அதற்கு ஏகார்த்த சமவாயி என்று பெயர்—தொடு என்றால் தொடுமபதார்த்தின் அறிவும் உண்டாகிறது.

விரோதமாயிருக்கப்பட்ட ஞானத்திற்கு விரோதி என்று பெயர். அதாவது பெய்த மழை பெய்யப் போகும் மழைக்கு விரோதமாயிருக்கிறது.

नियतधर्मसाहित्यमुभयोरैकतरस्य वा व्याप्तिः ॥

சாங்கியபிர. 5. 26.

निजशक्त्युद्भवमित्याचार्याः ॥

आभेयशक्तियोग इति पञ्चशिखः ॥

சாங்கியபிர. 5. 31.

சாத்தியம், சாதனம், இவ்விரண்டுகள் அதாவது சித்தஞ் செய்கிறதற்கு யோக்கியமாயிருக்கிறவும், எதினால் சித்தஞ் செய்யப்படுகிறதோ அதுவும் இவை இரண்டோ அல்லது ஒன்றோ, அதாவது அதற்கு வேண்டியவைகளில் சில வற்றிற்கு வியாப்தி என்று பெயர். உபாரணமாக புகைக்கும் அக்னிக்கும் உடனிகழ்ச்சி யிருக்கிறது. புகைபானது தன்னுடைய உண்மையான சக்தியினால் உற்பத்தியடைந்து எல்லா பிரதேசங்களிலும் வெகு தூரமான இடங்களிலும் சுற்றித்திரிகிறது. அப்படிச்சுற்றி வேறு இடங்களில் திரிந்தபோதிலும் அக்னியினுடைய சம்பந்தமில்லாமல் சுயமாகவே இருக்கிறது. இதற்குப் பெயரான வியாப்தி அக்னியினுடைய சேதன பேதன சமாத்தியத்தால் ஜல முதலியவைகள் புகைநுபமாகப் பிரகாசமாகின்றது.

மகாததவங்ள் என்று சொல்லப்படுகிற பெரிய மூலவஸ்துக்களில் அவ்வது ததவங்ளினி நுக்குப் பிரகிருதியினாகிய பதார்த்தங்களினுடைய சம்பந்தங்களுக்கு வேண்டியிருக்கும் சகதிக்கு, புத்தி முதலியவைகளில் பரவப்படுகிறதற்கு அவ்வது கிரமப்படுகிறதற்கு உள்ள சக்திக்கு அல்லது சாமாத்தியததுக்கு முள்ள, பரஸ்பர சம்பந்தத்திற்கு வியாப்தி என்று பெயர். உதாரணம், சகதியும் (ஆகேயரூபம்) சக்திமான (ஆகாரரூபம்) இவைகள் இரண்டிற்குமுள்ள சம்பந்தம்.

சுண்ணாமாணியா வஸ்துசித்தி: ||

இவ்விதம் சாஸ்திரங்களுடைய சீரமானங்களினால் பரிட்சை செய்து படிக்கவும், படிப்பிக்கவும் வேண்டுமே அப்படியில்லா பிற்போனால் மாணுக்கர்கள் சத்தியமான ஞானத்தை அடையமுடியாது. எந்தந்த தூலகளைப் படிப்பிக்கவேண்டுமோ அந்தந்த தூலகளை முன்சொன்ன வண்ணம் பரிட்சை செய்து எது சத்தியமென்று தோன்றுகிறதோ அவையே படிக்கவும் வேண்டும். மேற்கண்ட பரிட்சைக்குச்சரியாப் பிறந்த எப்படிதகத்தையும் படிக்கவும், படிப்பிக்கவும், கூடாது. உதாரணமாக “கருவதி பிரிதி” (1) மியாமிருப்பது வாசனையைக் கொண்டிருக்கிறது) பரிட்சையினால் அது உண்மை, உண்மைமில்லை என்று தெரியவருகிறது.

படிக்கவும் படிப்பிக்கவும் வேண்டிய முறை.

(1) பாணினி யுடைய “சி.சை” சூத்திரங்கள். பெற்றோர்களுக்கும் ஆசிரியரும் எல்லா எழுத்துக்களினுடைய உச்சரிப்புக்களைச் சரிவர எதனால் எப்படி உச்சரிக்கவேண்டுமோ, அதை அப்படியே கற்பிக்க வேண்டுமே உதாரணமாக ‘ப’ என்னும் சபதத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். உச்சரிக்கும் இடம் உதடு. இரண்டு உதடுகளையும் பூரணமாய்த்துப் பிடித்து உச்சரிப்பது முயற்சி. உச்சரிப்பின் கருவி நாக்கு.

(2) சின்பு இலக்கணம். மகாபாஷ்யத்தைப் படிப்பிக்கவேண்டும். புத்தி புள்ளவன், புருஷார்த்தத்தை இச்சிப்பவன், சுறுசுறுப்புள்ளவன், கபடமில்லாதவன், வித்யாபி விருத்திபைக் கோதுகிறவன், இவர்கள் தினசரிதாலும் படித்தும் படிப்பிக்கும் படசத்தில அஷ்டாத்தியாயியை ஒன்றறை வருடத்திலும், மகாபாஷ்யத்தை ஒன்றறை வருடத்திலும் கற்றுப்பூரண, வியாகரண பண்டிதன் ஆகிறான். அவர்கள் கைதீக லௌகிக சங்கங்களை வியாகரணசக்தியினால் அறிந்துகொள்ளுகிறார்கள். மேலும் இதரசமஸ்கிருத புஸ்தகங்களைச் சீக்கிரமாகவும் சுலபமாகவும் படித்தும் படிப்பிக்கவும் செய்கிறார்கள். வியாகரணங்கற்பதற்கு வேண்டிய பெருமுயற்சி வேறு எப்படிதகத்தைப்படிப்பதற்கும் வேண்டியதில்லை. மூன்று வருஷத்திலே இ புஸ்தகங்களைப்படிப்பதினால் எவ்வளவு ஞானமுண்டாகிறதோ அவ்வளவு ஞானம் கெட்ட கிரகதங்களாகிய “சாரஸவதம்” “சந்திரிகை” “கௌமுதி, மனோமா” ஆகிய புஸ்தகங்களை ஐம்பது வருஷங்கள் படித்ததோடு உண்டாகிற தில்லை. ஏனென்றால் பெரியோரான மகரிஷிகள் மிகவும் சுலபத்துடன் அரும பெரும விஷயங்களை அவர்களுடைய தூலகளில் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படி அரிவியஷயங்களை நுதுகிய மனிதர்கள் எப்படி வெளியிடக்கூடு. மகிஷ்கினினை காலட்டப்பட்ட உழிகள், விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் அறிந்து சீக்கிரமாய் சுலபமாய் தெரிந்து கொள்ள உதவியாயிருக்கிறது. குறுகியமனதுள்ளவர்கள் (விசாலபுத்தியில்லாதவர்கள்) எவ்வளவு கடினமான பாஷையில் எழுதவேண்டுமோ அவ்வளவு கடினமான பாஷையில் எழுதுவார்கள்.

(3) பிறகு பாஸ்கர முனியால் எழுதப்பட்ட நிகண்டு, நீருக்தம், (வேதங் களுடைய அகாரம், சப்தவழிப்பதற் காஸ்திரம்) அவர்களின் புஸ்தகத்தைப் படித்துக் தெரிந்து கொள்வது மலையக கள்ளஞ்சீர் உடுப்பதுகளில் போலிருக் கின்றது. மகாவந்தவரன்களுடைய நூல்கள் படிப்பது ஓர் முழு குழுவினை நன்றைய உயராகப் முதல்களை எடுத்துக் கொண்டு வருவது போல இருக்கின்றது. வியாகரணத்தை முடிக்க பிறகு ஆறு அல்லது எட்டு பாதங்களில் அந்தத்து டன் படிக்கவும் படிப்பதற்குப் வேண்டும். எஸ்திகாக்களாள் எழுதப்பட்ட 'அமரகோஷம்' முதலானவைகளைப் படிப்பதில் அநேக வருஷங்களை மனிதா கள் வீணாக்கலாகாது.

(4) அதற்குப் பிறகு பிங்கள முனியால் எழுதப்பட்ட சந்தஸ்யாய் இலக் கணம் கிரந்தத்தைப் படிக்கவும் படிப்பதற்குப் வேண்டும். இதைப்படிப்பதனால் வவதிகலெளகிக சமஸ்கிருத பாக்கள் செய்யும் முறை தெரியவரும் அதுவுமன னியில் எவ்வளவு கிறந்த சுலோகங்கள் செய்யவேண்டியோ அவைகளை அதிவி ருந்து அதிபலம். தவன சுலோகங்கள் செய்யமுமைகளையும் இப்புஸ்தகத்தைப் புறம் இன்னும் பிறகாவ் மேற்பட்ட முறைகளால் நான்கு பாதத்தில் கற்று விடலாம். சாதாரண படிப்புள்ள அந் ப மனிதர்களால் காண்கூறப்பட சந்தஸ் படித்தவர்களைப் பி. லிருத்திரத்தனாகத்தையும் படிப்பதில் அநேக வருஷங்கள் வீணாக்கலாகாது.

(5) அதற்குப் பிறகு மஹஸ்மிருத வாலயீகிராமியாயம், விதுரந்தி, இன் னும் மகா பரதத்தில்ருந்துத் தெரிந்தெடுத்த பாகங்களை நுஷ்டச் செயல்கள் முதலியவைகளை மனதிலிருந்து நீக்கி நற் பதங்களை கற்றுக்கொடுத்தும்படி யான நற்பாகங்களை மாத்திரம் செய்யுளைக் கற்பிப்பதுவே நாலவே, ஆசான் பதவுரை, பெரிழிப்புரை கருத்துரை முதலானவைகளுடன் கற்பிக்கவண்ண மும் கவனத்துடன் சீடன படிக்கவேண்டும். இதை ஒரு வருஷத்திற்குள் முடிக்க வேண்டும்.

(6) பிறகு பூவ நிபாஸக, வைசேஷிகா, நியாயா, யோகா, சாங்கியை வேதாந்தங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய இவ்வாறு சாஸ்திரங்களை எவ் வளவுதூரம் இப்பலமே, அவ்வளவு தூரம் நிஷ்களாலே முதப்பட்டு உரையுட னும் அவ்வது அவைகள் கிடைக்காவிடில் தக்க வந்தவான்களாலேமுதப்பட்டு உணமை உரையுடன் படிக்கவும் படிப்பதற்குப் வேண்டும். வேதாந்த சூத்திரங் களைப் படிப்பதற்கு முன்னால பத்து உபநிஷதங்களை அதாவது சச, மீகன, தத், பிரசின, பூண்டக, பாண்டுகிப ஐதரேய, தைத்திரேய, சாகந்தாகிய, பிரு த்மகாரணயக இவ்வாளைப் படித்து ஆறுபாஷ்யங்களைப்பா. பாஷ்ய விருத்தி யுடைய இரண்டு வருஷத்திற்குள் படிக்கவும் படிப்பதற்குப் வேண்டும்.

(7) பிறகு ஆறு வருஷத்திற்குள் நான்கு பிரமாணம் அதாவது ஐதரே யய, சதபதம், சாரம், கோபகடாராயண இவைகளை ஒரு நான்கு வேதங்களை ஸ்வரம், சந்தம் அந்தகா, சம்பலகம் கிரியையையாக படிப்பதற்குத் தத்யானம். இதற்குப் பிரமாணம்.

स्थायुरयं भारद्वाजः किलाभूदधीत्य वेदं न विजानाति योऽर्थम् योऽर्थज्ञ
इत्सकलं भद्रमश्नुते नाकमेति ज्ञानविधूतपाप्मा ॥

திருவத. 1. 18.

வேதங்களை ஸ்வரததேதாடு மாததிரம படித்து, அ தக்த தெரியாதவன, கிளை, இலை, புஷ்பங்கள் முதலியவைகளுடைய மாரதகைச் சுமக்கும் மரத்தைப்போலவும், தான் பட்டிள் முதலியவைகளைச் சுமக்கும் விலங்கைப்போலவும் மாறினான். ஆனால் வேதத்தைப்படித்து அவைகளினுடைய உண்மையான அத்தத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறவன் மேகத்தினுடைய முடிவுக்குப் பிறகும் பாடங்களை விட்டு, சிசுத்த தரம் ஆசரணைகளுடைய கோத்தியினால் சாவ ஆனந்தத்தை யடைகிறான்.

एत त्वः पश्यन्नदृशी वाचमुत त्वं शृण्वन्न शृणोत्येनाम् । एतो त्वसै
तन्वाः विसृजे जायेष पत्य उशती सुवासाः ॥

ரு. 10. 71. 4.

அவித்வான்கள் காதிருந்தும் கேட்கிறார்களிலலை. கண்களிருந்தும் பார்க்கிறார்களிலலை. வாயில் நாக்குருந்தும் பேசுகிறார்களிலலை. அதாவது வித்வான்கள் அல்லாதவர்கள் இந்த ஞானத்தினுடைய பரம ரகசியத்தை அறிகிறதிலலை. விதவையானது தன்னுடைய சுவரூபத்தின் பிரகாசத்தை வித்வான்களுக்கு காணிக்கிறது அவ்வாதவர்களுக்கு காணிக்கிறதிலலை. சபதம், அரக்தம் இவைகளுடன் படித்து தெரிந்து கொள்ளும் வித்வான்களுக்கு விதவையானது புருஷனைக்காண அவர்கொண்ட பெண்ணானவள், சிறந்த உடைகளையும் ஆபரணங்களையும் தரித்து அவா முன்விலையிலிருப்பதுபோல, பிரகாசஞ் செய்கிறது. அவித்துவான் களுக்கவவிதமிலலை

ऋचो अक्षरे परमे व्योमन् यस्मिन्वेवा अभिविधे निषेदुः । यस्तन्न वेद
किमुचा करिष्यति य इत्तद्विदुस्त इमे समासवे ॥

ரு. 1. 164. 39.

பரவியும் நாசமில்லாதவராயுடைய எல்லா வற்றையுடையிடச் சிறந்த வராயிருக்கிற எப்பரமேசுவரனில் எல்லாவத்வான்களும், பூமி சூரியதி சாவலோகங்களும் ஸ்திரமாயிருக்கின்றதோ, எவ்விடத்தில் வேதங்களின் முக்கிய தாதபாடங்கள் இருக்கின்றதோ அந்த பிரமமத்தைத் தெரிபாதவன் ருகவெதாதிகளினால் கொஞ்சமாவது துண்பத்தை யடையக்கூடுமா? எவ்விதத்தினால் அடையமுடியாது? ஆனால் வேதங்களைப்படித்து தாமாதமா வாயும், பொகிமரகத் தெரந்து அந்நப மரமத்தை பதிகறவனே பரமேசுவரனில் ஸதிமடையது முகதிருபமரணப் பரமானந்தத்தை யடைகிறான். ஆகையால் எல்லா வற்றையுடைய அத்த ஞான சக்தியாய் படிக்கவும் படிக்கக்கூடிய வேண்டி உவ்விதம் எல்லா வேதங்களை யும் படித்து பிறகு ...

(8) ஆயாவேதம் அதாவது: கரகம், சுருதம், இன்னும் நிஷிமுனி களால் எழுதப்பட்ட நவத்திய சாஸ்திரங்களை யும், அவைகளினுடைய அத்த தம் கிரியை, ஸதிம (ரணவிததை) சேதனா (சாரீரகூடம்) போதனம்

(வெறுபடுத்துகிறது) வெடய (பெயர்க்கிறது) கெசைசை, கதானம (பொருள்களா ளம்) ஒளவுதம், சரீரம், தேசம் காலம், வஸ்துக்களுடைய குணம் இவைகளை ஞானபூவமரப் பான்து வருஷத்திற்குள் படிக்கவும் படிப்பிக்கவும் வேண்டும்.

(9) தணர்வேதம்:—(அரசாங்க நூல்) இது இருக்கைப்படிம்—ஜனசமூகத்தைப்பொருத்தது ஒன்று. ராணுவத்தைப்பொருத்தது மற்றொன்று. ஜன சமூகத்தைப்பொட்டினது—ஜனங்களை ஆளுதல், அவர்களுடைய உயிர்களைபும பொருள்களையும் காப்பாற்றுதல், நாட்டின் நீர்வளம் கீடவளம் இவைகளை விருத்தி செய்தல், ஸலிலாரகளைக் காப்பாற்றிபும, தீபாகளைத்தணடித்தும இன்னும் இதுபோன்ற வியாயமுறை சிறழாத வழிகளில் ஜனங்களைச் சுகதோஷமுள்ளவாகளாகவும் செவ்வமுள்ளவாகளாகவும் செய்கல; இவைகளை பொட்டினவையே ஜன சமூகத்தை யொத்தாரும். ராணுவத்தையொட்டினது:—சைனிபங்களின் அமைப்பு, வெறுபடுதல் உட்போகம், தேதபாயிரி, படைகளை நடத்தும விததை, படையணி வகுத்தம் வித்தை, முதலவைகளைச் சோதனைவைகளை ராணுவத்தை பொட்டினதாம். இதை இரண்டு வருஷம் படிக்கவேண்டும்.

(10) காந்தர்வவேதம்:—(சங்கீத சாஸ்திரம், சங்கீதத்தை, அதனுடைய பாசங்களான ராரீரம், இராகம், இசை, தாளம் தாளபேதம், பொருத்தம், பல்லவி, அனுபல்லவி முதலானவைகளுடன் கூடுவேண்டும். பாடுதல், ஆடுதல், நடனஞ் செய்தல் முதலானவைகளையும் ஏற்றவாறு கற்கவேண்டும். ஆனால் சிறப்பாய் சாமவேத மந்திரங்களை சங்கீதவாததியங்களைவாசித்துப் பாடுவேண்டும். நடனப் பெண்களைப்போல், காமகடைகளைப் பாடக்கூடாது. காமரதுரமான பாக்களைப் பாடி கழுவைக்களைப் போல் களைக்கவுங்கூடாது. நாரதசம்ஹிதை முதலானவை போன விஷிகளால் எழுதப்பட்ட நூல்கள் இவ்விஷயங்களைச் சொல்லுகின்றன.

(11) அர்த்தவேதம் (வைத்தொழில்கள்) இதை சிறப்பித்ததையொழும் சொல்லுவார்கள். மாதிரி வஸ்துக்களுடைய குணங்கள் வைத்திறம், தேசம், பல்லிதப்பொருள்களைச் செய்தல்,—பூரிபூரிம, வானத்தினுடைய உபபோகம் கிற—ஏவலாவற்றையும் சரிவர இரண்டு வருஷங்களில் படிக்கவேண்டும். இதனுலேயே காட்டினுயை வளம் விருத்தியாகிறது.

(12) சூர்யசித்தாந்தம்—சோதிடசாத்திரம் வான சாஸ்திரம், யீத கணிதம், கணிதசாத்திரம், பூகோள சாஸ்திரம், பூமி சாஸ்திரம் முதலானவைகளைச் சரிவரப் படிக்கவேண்டும். யாத்திரைகளைக் கையாளவுர, அவைகளுடைய குத்திரங்களை வாரும் அறிபவும், செவ்வன அவைகளை உபபோகிக்கவும் வேண்டிக் கைக்கொழில்க் காகவேண்டும். ஆனால் அவைகள் சோதிடம், சோதிடம் என்று கூட, மானிட வாழ்க்கைகளைக் குறுக்க எளின் போக்கை பொருத்தி, வாழ்கை உத்திகளைக் கூறுவதாக, சொல்லிப் பொருள் சம்பாதித்ததில் தக்ககலவு. அதை மோசமெனத் தள்ளிவிடுவாரென்று சோதிடம் கணிக்கவும், கூறுவார், கணிக்கவாராது, கணிக்கவும் கூடாது. கரு

போர்களும கதவிடபார்களும சகலவிததைகளையும் கலைகளையும், இருபது அல்லது இருபத்தீதாவருடங்களில் காது, புறத்து, அதன் பலனாக வாழ்க்கையை கொப்பித்து இன்பவாழ்க்கை வாழ்வானாக.

மேற்சொன்ன விதம் செய்வதில் இருபது அல்லது இருபத்தீதாவருடங்களில் கிடைக்கடிய கலவி ஞானந்தையும் வேறுவழிகளில் தூறுவருடங்கள் முயலுமதுமே, கல முடியாத காரியமாகும் சிஷ்களால் இயற்பப்பட்ட நூல்களை மாத்திரம் காம குறித்திருக்கும காரணம் யாதெனில், அவர்கள் பெரும்மேதைகள், சகலசாத்விதங்களையும் அறிந்தவர்கள், தாமதமாகத்தன், துறவிய புத்தியுடையவா (அறிவிதன்) களால் எழுதப்பட்ட புத்தரிகளை கண்டனம் செய்ததாகத் காரணம் யாதெனில் அவர்களுடைய ஆதரவும பகற்பாதமானது. இவ்விதமிருக்க அபித்தகங்கள், அதைச் செய்தவர்களுடைய பிழைகளினி ருந்து ஏற்படி நீக்கியிருக்கு?

படிப்பதற்கு ஏற்ற நூல்களாவன:—

1. எவ்மின பூவமீமாயம். (விபாச விளக்கத்துடன்)
2. களத வைசோதகம் (கௌதமவிளக்கத்துடன்)
3. கௌதமவியாயகுத்திரம் (வாதபாயனரால் செய்யப்பட்ட உரையுடன்)
4. பதஞ்சலிமோகம். (விபாச உரையுடன்)
5. கபில சாங்கியம் (பாகுரிமுனியின் உரையுடன்)
6. விபாசமுனியால் செய்யப்பட்ட வேதாந்த குத்திரம் வாததீயாயன முனியால் செய்யப்பட்ட உரை அவ்வு டு போதான முனியால் செய்யப்பட்ட உரையுடனும், விரியுரையுடனும், படிக்கவும் படிப்பிக்கவும் வேண்டும்

இவ்நூல்கள் கலப்பகளுனுடன் சோக்கியபடிருக்கிறது.

எப்படி நீ, யஜ்ஸ், சாமம், அக் வம் என்கிற கானது வேதங்கள் நகவா னும் உண்டாமிருக்கிறதோ அப்படியே ஐதரேயம், சகபதம், சர்மம் கோபதம். கான்கு பிரமாணங்கள். சிம்சை, கப்பா, விபாசரணம், சகதன், சொதிஷம்— வேதங்களுடைய ஆறு அங்கங்கள், மீமாயசம் முதலிய கிரந்தங்கள், ஆறு உபாங்கங்கள், ஆராவேதம், கனாவேதம், காதாவேதம், அாதகவேதம் இத்த வேதங்களுடை உபவேதங்கள், முதலான ரிஷிமுனிகளால் எழுதப்பட்ட கிரந்தங்கள் இதில் எடுத்து வேதவிவாதராயிருக்கின்றன அனை வித்திவிடவேண்டாம். ஏனென்றால் வேதங்கள் நகவரவை உண்டாமிருக்கிற படியினால் மாத்திரம் விதமான உழுவன்னியில் தனக்குதலின் பிரமாணமாகிருக்கிறது. பிரமாண முதலான சகலகிரந்தங்களு பிரமாணம் பற்றவை களை ஆகாயாகக்கொண்டிருக்கிறது. அதாவது அவைகளுக்கு பிரமாணம் வேதமே. வேதத்திற்கு வசீஷஸுவிபாகவியானம் ரிஷிவேத பாஷ்ய மீமாயசமிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட படிபடி எழுதுவோம்.

படிக்கத்தக்க புத்தகங்கள்.

தற்பத்திர சூதகாத புத்தகங்கள் கீழ்க்கு தற்கிடுகு. அவைகள், போலிக் கிரந்தங்களாகையினால் தள்ளத்தக்கவைகளாகும்.

1. வியாக்ஷணத்திலு, காதரத்திரப, சாரஸ்வதம். சந்திரிகை, முத்தபோதம் கௌமுதி, மனோரமா, முதலான புஸ்தகங்கள் 2. கோசம், அக்ராதியில அமர கோசாதிம முதலானவைகள். 3. சந்தசுகிரதத்திலு விருத்தரகனாகரம் முதலியவைகள். 4. சிப்சையஸ் 'அத்சிடசா' முதலியவைகள். 5. சோதிடத்திலு சீகிரபோதம், முகூதத சிகாமணி, முதலியவைகள் 6. செய்யுளிலு ராயகாபேதம், குவலயாகரதம், ரகுவம்சம், மாகம், கிராதாசனீயம் முதலியவைகள். 7. மீமாம்சத்திலு தர்மசிக்ஷு, விருதாங்கம், முதலியவைகள். 8. வைசேஷிகத்திலு, தாக்கசங்கிரஹம் முதலானவைகள். 9. நியாயத்திலு ஜாகதீசி முதலியவைகள் 10. போதத்திலு டிடபிரதீபகை முதலியவைகள். 11. சாங்கியத்திலு, சாங்கியக்தும, கௌமுதி முதலானவைகள் 12. வேதராதத்திலு யோகம், வாசிஷ்டம், பஞ்சதசம் முதலியவைகள். 13. வைத்தியத்திலு, சாரங்கா முதலியவைகள். 14. ஸம்ருத்யிலு, ரணுஸம்ருதி தவிர இடைமில் சோததிருக்கும் கலோகங்களை மாதத்திய நீகக் எல்லா ஸம்ருதிகள், 15. எல்லா தந்திரங்களும் 16. எல்லா புராணங்கள். 17. உப புராணங்கள். 18. துளசிதாசா செய்த ராயபண்ணம். 19. ருக்மிணிமங்களம் முதலான ஹரிதி புஸ்தகங்கள் இவைகளெல்லாம் வீணதோற்றமான பொய்க்கிரந்தங்கள்.

வினா:—இக்கிரந்தங்களில் கொஞ்சமேனு உண்மையென்பது இல்லைமா?

விடை:—சிறிதளவு உண்மை இங்கும் அங்கும் இருப்பது சரிதான். ஆனால் இவைகளோடு அதிகப் பொய்கள் கிறைந்திருக்கின்றன. **विषसम्पृक्ताभवत्** **त्याग्या:** அறுகனவையுடனகூடின அளனாததோடு விஷம் கலந்திருக்கிறபடியினாலே அது எரிந்துவிடவே யோக்கியப்படுகிறது. அப்படியே அக்கிரந்தங்களும்.

வினா:—இதிகாசபுராணங்களைப் பீங்கள் கமபுகிப்திலேயா?

விடை:—ஆம் கமபுகிதே மம். ஆனால் சத்தியங்களை கமபி மொட்களை கமபுகிறதிலலை.

வினா:—எது சத்தியக்கிரந்தங்கள்? எது பொய்க்கிரந்தங்கள்?

ब्राह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पान् गाथा नाराशंसिरिति ॥

விடை:—சுத்திரத்தினுடைய மேற்கோள்கள். இதற்கு முன்னால் சொன்ன சதபதம், பிராமண முதலியவைகளை சரித்திரத்தினுடைய இவ்வைத்துபேர்களாலும் அழைக்கப்படுகிறது (1) இதிகாசம் (2) புராணம். (3) கலபம். (4) காதம் காணபரம்பரை (5) காலசாஸி ஒருவனுடைய ஜீவிய சரித்திரம்)—ஸ்ரீமதபாசவகாதிடனக்கும் புராணமென்ற பெயரில்லை.

வினா:—தள்ளப்பட்ட கிரந்தங்களில் உண்மையிருந்தால் ஏன் கிரகித்துக் கொள்ளக்கூடாது?

விடை:—எவ்விதமான உண்மைகள் அவைகளில் காணப்படுகிறதோ அவைகள் வேதம் முதலான சத்தியசாஸ்திரங்களினுடையது. அவைகளிலிருக்கும்

பொய்களெல்லாம் அங்குளாக் கலிக்கப்பட்டது. வேதமமுதலான சத்தியசாஸ்திரங்களை ஏற்றுக்கொள்வதினால் எல்லா சத்தியமும் உண்மையும்கிரகிக்கப்படுகிறது. எவன் இரதப் பொய்கிரகங்களுள் இருந்து சத்தியத்தைக் கிரகிக்க ஆசைப்படுகிறானோ, அவன் பொய்களைத் தள்ளமுடியாமல் முழுஉலகமும் விழுங்குகிறேன். ஆவையினால் **असत्यमिदं सत्यं दूतस्यान्यमिति** அசத்தியத்தினால் சமயம் தப்பட்ட சத்தியத்தையும், விஷத்தினால் கலகம் அள்ளத்தைப் பெற்று விட்டு விடவேண்டுமென.

வினா:—உங்களுடைய மதம் யாது?

விடை:—எங்கள் வேதத்தில் எழுதினும் அதாவது அதில் சொல்லியிருக்கிற கடிகளைக் காட்டி, விடச்சொன்னவைகளை விடும் விடிகேற்றும். எங்கள் வேதத்தை எழுதினபடியினால் எங்களுடைய மதம் வேதமே. எல்லாமனிதர்களுக்கும் முக்கியமாய் ஆரியாருடைய இதை அபிராமித்து ஐக்கியத்தை அடைபடுவனடி என்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

வினா:—நீங்கள் எழுதப்பட்ட சாஸ்திரங்களிலும், உண்மையானது பொய்யுடன்கலந்து மற்ற புத்தகங்களையெல்லாம் பரஸ்பரம் விரோதமாயும் இருக்கிறது. உதாரணமாக சிருஷ்டி விஷயத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். இதில் ஆறுசாஸ்திரங்களும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாய் இருக்கின்றனவே. மீமாம்சத்தில் சிருஷ்டியினுடைய உருத்திக்கு “காமாவே” காரணமென்றும், வைசேஷிகத்தில் “காலம்” என்றும் கையதத்தில் “பரம அணு” என்றும் “யோகத்தில்” “புருஷாததம்” (முயற்கி) என்றும், சாங்கியத்தில் “பிரகிருதி” என்றும், வேதத்தில் “பிரம்ம” என்றும் முறையே சொல்லப்படுகின்றனவே?

விடை:—சாங்கியம் வேதாந்தம் இவைகளில் தவிர, மீதி எல்லா சாஸ்திரங்களில் சிருஷ்டியினுடைய உற்பத்தி வெளிப்படையாக எழுதப்படவில்லை. இவைகளில் விரோதமாயும் இல்லை. இதைப் பொருத்தங்களுடைய நூலும் உனக்கெல்லையென்று தெரிவிக்கிறேன். முறண்பாடாய் எந்த இடத்தில் இருக்கிறது என்று கேளுக்கிறேன்? அது ஒரு விஷயத்திலுண்டாகிறது அல்லது வித்தியாசமான விஷயங்களிலா?

வினா:—ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி பலவேறான அபிப்பிராயங்கள் ஏற்படும் அது முரண அல்லவா? சிருஷ்டி என்பது ஒரு விஷயமல்லவா? அதைப்பற்றி முரணான அபிப்பிராயங்கள் எழுதவதற்குக் காரணமென்ன?

விடை:—யாததை ஒன்றா இரண்டா? (அதாவது வித்தையில் ஐக்கியமிருக்கிறதா?).

வினா:—ஒன்றுதான்

விடை:—ஒன்றாயிருந்தும் படசத்தில் வியாகரணம், வைத்தியம், கோதிடம் அல்லது வானசாஸ்திரம் என்கிற விஷயங்கள் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமாய் அபிபிராயத்தையென்கிறேன். ஒருவிஷயத்தில் அல்லது ஒரு சாஸ்திரத்தில் அந்நுடைய பரம்பல பரிவுதன் தனிப்பாய் சொல்லப்படாதுபோல் சிருஷ்டி வித்தியை ஆரம்பிப்பதன் தனிப்பாய் ஆறுசாஸ்திரங்களுக்கேற்றா

அவாகளுடைய வேலைய செட்பாமலருந்தது, வானாபயத்தி விடங்க திரு
நீறு, திருநாமம், திரு. ஸ்ரீமதம், திரு. கம இட ம் உருத்தராக்ஷ ம் கமுத்தருணிந்து
கொள்வது, ஏகாதகி, திரையோதகி முதலிய வீரதங்களை அனுஷ்டிப்பது, காசி
முதலான தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செட்பவது, ராம. கிருஷ்ண, காராமண, சிவ,
பகவதி, கலையாச முதலியவர்களை ஸமர்ப்பதினால பாபங்கள் விடுகிவிடுவென்று கம்
புவது, காளங்கூட்ட முள்ளவாகுளுடைய உபதேசத்தால் வித்தைக்கீழ் பழைய
திடீர்தை இல்லாதிருத்தல், வித்யா, தர்மம், பாமேச்வர ஸ்ரீமதைய உபாசனை,
இவைகளில் உபாசனை செய்ய, ராணங்களைத் த பாபவதம் முதலியவைகளை
டையக்கதைக்கீழ் மேட்பதினாலேயே முத்தி என் உபாபவது, மேட்பித்தனத்தால்
தனம் முதலியவைகளில் உபாசனை ஆசைவைத்து வித்தைகளில் ஆசை இல்லாம
விரும்புவது, இங்ரு மங்குட தீர்க்கு பொய்யான விவகாரங்கள் முதலியவைகளு
டையவர்களை உட்படட்டு பிரமமசாயத்திலிருந்து விடுவி ஸூக்தனாயும
கோகிபாமம் ஆவது, முதலியவற்றை விடவேண்டும். தர்காவத்திய சாமய
புத்தர்களை பனுஷ்டிப்பவா ள், கயகலக்கூறும பிரமமாய முதலானவர்கள்,
பற்றவர்களை வத்தையிற்ருரும கலக சங்கத்திற்ருதும் நீக்கி தக்களுடைய
வர்க்களில் அட்படச செயது அவாகளுடைய தீக்கம், மனம், ஐகவாயம்,
முதலியவைகளை கஷ்டஞ் செங்கி ஸூன் கூத்ததிரிய முதலானவர்கள் படித்து
வித்வான்களாகும பட்சகதில் சபகலங்கருது வாகளுடைய விலைகளிலிருந்து
நீக்கி அவாகளுடைய போககிரித்தன முதலியவைகளை தெரிந்து அவமான
முதலியவைகளைச் செட்வாகன் என்று எண்ணி அவர்களைக்கலவி பபிற்சி இவ
காது வைத்திருக்க இச்சிக்கி ஸூன். இம்மாதிரி இடையூறுகளை இராஜாவும
பிராணிகளுந் நீக்கிவிடவேண்டும். அவாகளுடைய பிள்ளை ிண்கள் வித்வான்
களாக வேண்டி தேவா, மனம் ஐஸ்வரிய முதலியவைகளால் பிராத்தினஞ்
செய்யவேண்டும்.

மாநாடுகள் வேதத்தை ஒதலாம்.

வினா:—எந்திரங்களுக்கும் குத்திரங்களுக்கும் வேதம்படிக்கவா? அவைகள் எந்திரங்களாகத்தான் இருக்கின்றனவா? என்னவென்பதற்கு? அவைகளையும் எந்திரங்களாகவே கருதுவார்களா? அல்லது அவைகள் உயிர்கள் என்று கருதுவார்களா?

श्रीशुद्धी माध्यासासमिति धुतेः

ஸ்திரீகளும் சூத்திரர்களும் வேதம்படிக்கக்கூடாதென்பதே இதன் கருத்து.

[illegible]

यथेमां वाचं कल्याणीमावदन्ति जनेभ्यः । ब्रह्मराजन्याभ्यां शूद्राय चार्याय च स्वाय चारणाय ॥

சாயேன) பிரமசரியத்தை அனுஷ்டிப்பதினால் வேதம் முதலான சாஸ்திரங்களைப்படித்து புண்ணித்தை சீர்த கலன் இவ்வகளை யடைந்து கன்ன கைப்பருவத்தில தனக்குச் சரியாய் நுக்கும் புண்ணித்தவர்களாய் யௌவனப்பருவத்துடன் கூடின புருஷனை (வித்ததை) அடையவேண்டும். இதனால் ஸ்திரீகளும் பிரமசரியம், வித்தை முதலானவைகளைக்கொழிப்பது அவசியமாகிறது.

வினா:— ஸ்திரீகளும் வேதங்களைப்படிக்கவேண்டியா?

விடை:— அவசியமில்லை. கருவேண்டிய பாடுகள் சீரானதருத்திராதிபிஷம் மனம் பதி பதே அநாவது ஸ்திரீ பதருத்தல இயாதததை ஒத்தவைகளும். வேதம் முதலான சாஸ்திரங்களைப் படிக்காதருத்தல யருத்தல ஸ்வாதேதாநி பந்திரங்களைப்பா உபசாரணைகளுடன் கூடின சம்பாஷணைகளையும் எவ்வளம் செய்யக்கூடும்.

பிரதநாடக மராகளில் திலகம்போல விளங்குகிற "காசி" முதல்பவாகன்வேதாதி சாஸ்திரங்களைப் படித்து புண்ணித்ததைகளாய் நுத்தராகள். இது சதபத பிராமணத்தல தென்காந எழுதப்பட்டிருக்கிறது. புருஷன் வித்தானுய்யம் மனைவி வித்தையில்தவளைய்யம் அல்லது மனைவி வித்தானுய்யம் புருஷன் வித்தையில்தவளைய்யம் இருந்தால் தனத்தேததும் வீட்டில் தேவா கர யுத்தம் உடைபெறும். அப்படி உடைபெற்றால் கரும எங்கிருந்துண்டாகும்? ஸ்திரீகளபடி காவிட்டால் கணபாலயங்களில எப்படி உபசாரணையாய் இருக்கக்கூடும்? படிப்பில்லாமல் இவ்வந்தாமங்களை எவர் சரியாய் செய்ய முடியாது விட்டையானதிறதும், கமாமயாய் எல்லாட்டத்திலும் திருப்திதும், கிரஹசாமதாமனமனைய்யம், ஸ்திரீ புருஷ பரஸ்பரம் திருப்தியாய் சக்திதாஷ்கதுடன் நுகவேண்டிய தனமை, விட்டின எல்லா வேலைகளையும் தனக்கெனவே வைத்துக்கொளவது இவைகளெல்லாம் ஸ்திரீகளுக்குப் படிப்பிலாவிடால் ஒருநாளும் சரிவர உடைபெறுதும். பாருயகன்! ஆரயவாதத தேசத்தின் ஆத இராக புருஷாக்கின் ஸ்திரீகள் தனா வேதம்—அநாவது யுத்தவித்தைகளை வனைய்யம் அநாதருத்தராகள். அவாக்களுக்குத் தெரியாதிருத்தருக்கும் படசத்தல, கைக்கெயி முடலியவாகன் தசாததனுடன் எப்படி பத்தத்ததர் துபியாய் நுத்தருக்கக்கூடும்? யுத்தம் எப்படி செய்தருக்கக்கூடும். பிராமண கூத்திரிய ஸ்திரீகளுக்கு எல்லா வித்தைகளும் வைய்யம் ஸ்திரீகளுக்கு பாகாதி (சமைய்யம்) வித்தைகளும் அவசியமவேண்டும். எப்படி புருஷாக்களுக்கு விபாகவைய்யம் தாமம் விவவய்யாரங்களுடைய வித்தை (தொழில்) கொஞ்மாவது படிக்கவேண்டியே, அப்படியே ஸ்திரீகளுக்குத், விபாகவைய்யம் தாமம், வைத்தியம், கணிதம், சிவவித்தை முதலியவைகளை அபிப்பிராயம் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டும். என்னால் துணைகளைக் கற்றுக்கொண்டாலொழிய சததயா சததயத்தை காணப்படுதும், புருஷரிடத்தில அனுகூலமாயிருந்து உதவவது, பொருத்தியவைகளுக் கருத்த வண்ணம் சததானங்களை உற்பத்திசெய்து கொளவது, அவாக்களைப் பாதுகாத்து கருத்தலவைகளை கொடுப்பது, வித்தை எல்லாம் வேலைகளைப் படிக்கவேண்டியவை

அப்படி செய்வது அன்னபான முதலியவைகளை வைத்திய சாஸ்திரத்தின் பிரகாரம் பக்குவஞ் செய்வது இவைகளெல்லாம் செய்யமுடியாது. இப்படிச் செய்யும் பட்சத்தில் அவர்களுடைய கிரகத்தில் பிணி, எப்பொழுதுந்தான் டா மல் அவர்களை ஆர்த்தத்தில் வைக்கிறது. சிப்பவத்தை தெரிந்தாலெழிய மீட்டு முதலியவைகளைக் கட்டச் செய்வது வல்கர் ஆபரணமுதலியவைகளை செய் யச் செய்வது, கணித விததை தெரிந்தாலெழிய எல்லா கலாத்துகளைத் தெரிந்து கொள்வது, தெரிபச் செய்வது, வேதாதிதாஸ்தரங்கள் தெரிந்தா லெழிய தாமத்தை யொரு காலமாய்ப்பல் அதாம், நிதிநுது ஒருநாளுட தப்பிக்கவும் முறையே முடியாது. ஆகையால் தங்களுடைய கல்தானங்களுக்கு பிரமம் சாயந்தினனும் சீர்த பவிரசெயினனும் விததைகளினனும் சரீரத் தைமும், ஆனமியைமும் பூண்டபாத விநுத்திசெய்வாகளை பூஜிக்கத்தகுந வர்கள். அவர்களே தங்களுடைய கிமைகள் செய்கவர்கள். ஏனென்றால் வயது வந்தவுடன் யொக்கிடவைக்குத் தகுந்தவண்ணம் தாமத்துடன் அடியில் கண்டவர்களுடைய பெயர் கட்டுகொள்ளவேண்டுமே அப்படி கட்டு கொள னாகிறார்கள். நாயர், தம்பனார், குடின, மரம்பர், மரமார், கிரகஜா, பிரஸஜ சம்பத்தி, ருப்பவா இஷ்டமிக்கிரன், குழந்தை இன்னமுதலிய உறவினவர்கள். விததை எப்பொழுதும் குறையாது, அரியாதுபாள் பொருக்கிற. இது உவ்வளவுக்கெவ்வளவு சிலவு இடப்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு விருத்தியை யடைகிறது.

இதர பொருக்கிறங்கள், சிலவு செய்வதினால், குறைந்து அழிவையடை கிறது உரிமைக்காரர்களும் தங்களுடைய பாகத்தை ஏறித்துக்கொள்கிறார் கள். ஆனால் விததைபாகப் பொருக்கிறதைத் திருடர்கள் திருடவும் முடியாது ஆகையால் இவைகளை பகிர்ந்து விருத்தி செய்வது இராஜாருடையவுப் பிரஸஜருடையவும் கடமையாகும்.

कन्यानां सम्प्रदानं च कुमारानां च रक्षणम् ॥

கனியினரை குமாரர்களை எல்லோரையும், தங்க சமயம் வளர்ப்பில் சீர்ப்பா தில் வைத்து, விதவான்களாகச் செய்வது இராஜாருக்கு யோக்கியமான காரிய மாயிருக்கிறது—எட்டுவயதுக்குப் பிறகு பிணிகளையாவது பெண்களையாவது கட்டி வைத்துக்கொள்ளாமல் ஆசாய இல்லத்திற்கு அனுப்பவேண்டுமென்று இராஜாவானவன் ஏற்படுத்த வேண்டும். இத்தகியவர்களின் பிரகாரம் நடக்கா மலிருப்பவர்களுக்கு இராஜதண்டனை அளிக்க வேண்டும். சமாவாத்தன சமயம் வரும் வளர்ப்பில் அவருது ஆசாயதுத்தினிருக்கும் வரை கலயாணந்த் செய்யக்கூடாது.

सर्वेषामेव दानानां ऋणदानं विशिष्यते ।

पायन्नगोमहीवाससिलकाभनसर्पिणाम् ॥

மனு 4. 233.

உலகத்தில் எல்லாவிதமான தானங்களில் அதாவது ஜலம், அன்னம், பசு, பூமி, வஸ்திரம், என்ன, கவர்ணம், கெய், இவ்வெட்டு விதமான தானங்களைக்காட்டி யும் இவ்விதங்களை தானஞ்செய்து சாஸ்திரத்திற் குறிக்கிற

வித்யாதானம் எவ்வளவு செய்யமுடியுமோ அவ்வளவு முயற்சியுடன் தேகம், மனம், பணம் முதலியவைகளால் எப்பொழுதுதான் செய்யவேண்டுமோ. ஏந்த தேசத்தில் யோக்கியதைக்குச் சரியாய் பிரமமசரியம். வித்யாதானம் இவைகள் பிரகாசமுண்டாகின்றதோ அந்த தேசத்தில் எல்லாவிதங்களும் முடிபட உண்டாகின்றது.

இதில் பிரமசாயத்தினுடைய முறைபைப் பற்றிச் சுருக்கமாய் எழுதினோம். இதன்மேல் எவ்வளவு அத்தியாயத்தில் குருகுலத்தை விட்டு தன ஆசிரமத்திற்கு (கிரகஸ், தாசிரமம்) மீளல் என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி எழுதுவோம்.

முன்னுரை அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

Phone 533767
M. R. JAMBUNATHAN .
Radha Nivas, 375, 1st Road,
E. B. BOMBAY-52

கிரஹஸ்தாசரம தர்மம்.

கிரஹஸ்தாசரம தர்மம்.

वेदानधीत्य वेदौ वा वेदं वापि यथाक्रमम् ।

अविष्णुतब्रह्मचर्यो गृहस्थाश्रममाविशेन् ॥

மனு 3. 2.

புருஷர்களும, ஸ்திரீகளும், சரிவர சீரமபசாராயாசரமத்தில் ஆசாசியா களுடைய பனங்கோணம் விருந்து, சாங்கோபாங்கமாய, அங்கங்களுடனும், உபாங்கங்களுடனும் நான்கு தேதங்களையாவது, அல்லது அவற்றின் மூன்றை யாவது, அலையுமில்லாவிடில் ஒன்றையாவது படித்தபடியினை கிரஹஸ்தாசர மத்தில் பிரவேசிக்கவேண்டும்.

तं प्रतीतं स्वर्ग्येण ब्रह्मदायहरं पितुः ।

स्वर्ग्येण सत्य आसीनमर्हयेत्प्रथमं गवा ॥

மனு 3. 3.

குருவிடத்தில் சஷ்டிகளுக்குத் தன்னனுடைய கடமைகளைச் சரிவர நடத் திய சிறகு, பல்லொருகலிடமிருந்தோ, குருவினிடமிருந்தோ வேதத்தினுடைய அர்த்தத்தைக்கிரகித்து, மானியைத்தரித்து, மனைவியும்குடிபிணனா, மாணக் களுக்குத் தன் தகப்பனார் மோதானத்தினாலே சதகாரஞ்செய்யவேண்டும். அதேமாதிரி பெண்ணின் தகப்பனாரும் செய்யவேண்டும்.

गुरुणानुमत स्नात्वा समायुक्तो यथाविधि ।

वद्वहेत द्विजो भार्या सवर्णा सक्षणान्विताम् ॥

மனு 3. 4.

சீரமணாகளும, சுந்தத்திபாகளும வைபியாகளும குருவினுடைய ஆக் கையையப்பெற்று, ஸ்நானஞ்செய்து. குருகுடிவாசத்தை முறையே செய்து திரும்பித் தங்கள் தங்கள் வருவாதவையே சகல சௌந்தரயலகூண்களு டன் கூடின பெண்ணை விவாகஞ் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

असपिण्डा च या मातुरसगोत्रा च या पितुः ।

सा प्रशस्ता द्विजातीनां दारकर्मणि मैथुने ॥

மனு 3. 5.

தாயாரனுடைய குலத்தினிருந்து ஆறுதலை முறைகளுக்குட பட்டாகவளாயும், தகப்பனானுடைய குலத்தைச் சீரமனுமிருக்கிவளாகிய கன்னிகையே ஸிவாகத்திற்கு உசிதமானவள் உபபிஷ் செய்வதின் கருத்து என்னவெனில்?

परोक्षप्रिया इव हि देवा प्रत्यक्षद्विषः ॥

दुहिता दुर्हिता वूहिता दोग्धेर्वा ॥

சதபத சீரா.

பிரேக்ஷ (பார்க்காமலிருக்கும்) வந்துக்களில் இச்சை அதிகமாக ண டாவதுபோல பரதயகூமான பதார்த்தங்களினுண்டாகிறதின்கீ. எட்டியு என்

சூஉ உருசுபாக்காரால் குணங்களை மாத்திரம் கேட்டிருக்கும் ப ஓரமான பதார் த்தங்களிலேயே மனிதர்களுடைய மனது செலலுகின்றது. பெச்சுக்கருத குணங்களை யுடைய கண்ணுக்குத் தெரியாத வஸ்து ஒன்றை, ஒருவன் கேட்ட மாத் திரத்திலேயே எவ்விதம் விருப்பநிறுவினான் அவ்விதமே நாயார பக்கத்திலே யும், தகப்பனா பக்கத்திலேயும் சமீபமபரதமற்ற பெண்ணை விவாகத்திற்குத் தேடலென்றோ.

நார்வீலாகத்தினுடைய குணங்கள்

(1) விவசாயத்திலிருந்து ஒன்றுசெய்தல் ஆடிமும், பாடிமும் ஒருவருக்கொருவர் நிவாரணமாகக்கண்டும், பரஸ்பரகோபகாரங்களையும், குணமீதாழ்வுகளையும், விபரீதசாரங்களையும் அறிந்திருக்கிற இருவர்களுடைய விவாக சம்பந்தம் ஒரு பரிபூரண பரஸ்பர இடையே சேசத்தை விளைவிக்கின்றதில்லை. (2) உலகத்துடன் ஐவர் சாதகம் என்று இவ்வுண்மையை (புதியதாக) ஒன்றுமே ஏற்படுகிறதில்லையோ, அப்படியே தகையனரைச்சார்த்த கொத்திரத்திலேயே அல்லது தாயரது குலத்திலேயே விவாகஞ்செய்தல் கொள்ளவதினால் காதுபிடிப்பதுண்டாவதில்லை. (3) பாலுடன் சாக்கையாவது அல்லது அந்த புக்கான ஒளவுகடங்காந்தங்களாவது சேருகின்றதினால் உத்தர துணியோடு வெறுபோல தாய் கக்கை குலத்திலிருந்து பிளவுபட்ட வேறு கோதரங்களில் ஸ்திரீ புருஷர்களுக்கு விவாகாவதினால் உத்தமமான சந்தானோற்பதையுண்டாக்கும. (4) ஒரு கோசத்தின் தீரப்பிணியையுடைவர், மட்டுமேருந்தே சத்தினுடைய காய் அளனபாளம் முகலானவைகளினுடையசொனக்கியமடைகிறார் அதைக்கொ தூரக்கே விவாகம் உத்தமமானது (5) சமீபசம்பந்தத்தினால் ஒரு சிக்கதினாகளுடைய குடும்பங்களிலேயும் சச்சரவுகள் ஏற்பட்டுச்சண்டை உண்டாவக்கூடும். தூரக்கேதில் சம்பந்தமுண்டானால் சிக்கதையே சச்சரவுகளுக்குக் காரணமில்லை. இப்படிச் செய்வதினால் விருத்தியை சம்பவிக்கும. சமீபசம்பந்தத்தினால் அவ்வாறு உண்டாவதில்லை. (6) தூரக்கேசொகையினால் அந்தத்தேசத்தினுடைய பதாரதங்கள் அடையலாம். தூர சம்பந்தத்தினால் கணைகளை ஏற்படுகின்றன. சமீப விவாகத்தினால் அவ்வண்ணம் ஏற்படுகின்றதில்லை. அதைக்கொனால்,

दुहिता दुर्हिता दूरेहिता दोग्धेर्वा ॥

Fig. 3 4.

கனலர்ஸ்கிமினுடைய பெயர் துஷ்ரிதை. இரக்க காரணத்தைக்கொண்டு துஷ்ரிதை விவாகமாகிறது. (7) சமீப சிவசோகைகயினால் மண்ணினுடைய தகையானுள் ஏழ்ப்பைக்கண்டிக்கையுடைய காரணமிருக்கிறது. எவ்வாறு பெண்ணை லாமன் ஓர் விவாகுடையபுறதமணம் பாக்க வநுபொருதலுடைய அவஸ்தை அவர்கள் ஏகவது கொடுக்கவேண்டாம். (8) சமீப சிவசோகைகயினால் இருபக்கத்தினருடைய அவஸ்தைகளுடைய உதவியைப் பெரிசும் கருதி காவத்திடனாகிய வநுபுகளாகா. வீதீரிகளுடைய புத்தி மிகவும் கூடையானபடியினால், சமீப சிவசோகைகயினால் கொடுக்கப்பட்ட விவாகுடைய சம்பவத்தையும், கொடுத்த மனஸ்சாரம் ஏற்படுவோமானால் உடனே வீதீரிகளாகையுடைய அவஸ்தைகளுடைய வநுபுகளாகா. இவையாவும் இவைகளைப்போன்ற அரக்க காரணத்தால்

ணங்கனும், ஒரே வம்சத்தைச்சார்த்த இருவர்களுக்கோ அல்லது தகப்பனார் பக்கத்தைச்சேர்ந்த ஆறு வம்சங்களினால் சீர்க்கப்படாத பெண்ணைக் கல்யாணஞ் செய்து கொள்பவர்களுக்கோ ஏற்படக்கூடிய தீமைகளாகும்.

महान्यपि समृद्धानि गोऽजाविधनधान्यतः ।

स्त्रिसम्बन्धे दशैतानि कुलानि परिवर्जयेन् ॥

மனு. 3. 6.

தனம், தான்யம், ஆடு, மாடு, யானை, குதிரை, நிலம் முதலான சகல சம்பத்துகளால் எவ்வளவு தூரம் ஒரு குடும்பம் தீவரநிர்வாக போதிலும், விவாகவிஷயங்களில் கீழ்க்கண்ட பத்துகுடும்பங்களுடன் சம்பந்தம் செய்தவ கூடாது.

हानिक्रिये निष्पुरुषं निश्छन्दो रोमशार्शसम् ।

क्षय्यमयाव्यपसारिधितुकृषिकुलानि च ॥

மனு. 3. 7

எக்குடும்பத்தில், சத்கிரிபை ஒன்றும் சங்கீரவாகனமில்லையோ, சக்திர வாகனப்பாருமில்லையோ, வேதாந்நயனத்தை அலக்கிய சங்கிராக்ஷோ, நீண்டு அல்லது பருத்துக்கனத்த ரோமங்களை உடைப உடரடிகள்வாகன் இருக்கிறார்களோ, க்ஷயம், உபபஸம், கோழி, இரும்பு, பீடம், வெள்ளைக்குத்தம், யானைக்கால், முதலான ரோகங்களால் பீடித்து வருந்துகிறவர்கள் இருக்கிறார்களோ, அத்தக்குடும்பங்கள் விருத்த பெண்ணையாவது, பிள்ளையாவது ஏற்றுக்கொள்ளவேகூடாது. ஏனென்றால், இம்மாதிரி விபாதிகள், கலிபாணம் செய்துகொள்ளாவிடின் ஒரு குடும்பத்திலிருந்து மற்ற குடும்பத்திற்குப் பரவும. ஆகையினால் உத்தம குலங்களிலிருந்த பெண்களுக்கும், எள்ளை கருக்குப் விவாகம் செய்யவேண்டும்.

नोवृहत्कपिलां कन्यां नाऽधिकार्द्धीं न रोमिणीम् ।

नालोमिकां नातिलोमां न वाचाटान् पिङ्गलाम् ॥

மனு. 3. 8

பருவன், பஞ்சன் நிறத்தையுடையவளையாவது, தன்னையிடம் பெரிபவளை பாவது, பருத்தவளையாவது, பல முள்ளவளை பாவது, விபாதிபால் வருத்துகிறவளையாவது, அடர்த்த நுழல் அல்லது சூழ்நின்றியிருப்பவளையாவது, பூனையைப் போன்ற கண்களையுடையவளையாவது, கலிபாணம் செய்துக் கொள்ளக் கூடாது.

नर्श्वृक्षनदीनाम्नीं नान्यपर्वतनामिकाम् ।

न पक्ष्यहिप्रेष्यनाम्नीं न च भीषणनामिकाम् ॥

மனு. 3. 9.

அசுவணி, பாணி, கோகிணிகேவரி, கோவதிகேவரி, சங்கிரை முதலான நக்சத்திரங்களுடைய நாட்களைப் பூ, துளசி, ரோஜா, சமடா முதலான விருகாங்களுடைய மொட்களைப் பூ, கங்கா, பழுது, முதலான நதிகளுடைய காமங்களையும், சாண்டாளி முதலான தாழ்த்த நாட்களையும், விந்தியை, ஹிமாலயம், முதலான பாவதங்களின் காமங்களையும், பாதிதாதாஸி, மீருதாஸி என்கிற இழிவான காமங்களையும் உடைய கன்னிகையை விவா

கம செத்துக்கொள்ளக்கூடாது; ஏனென்றால், இம்மாதிரியொருபொருளெல்லாம் மனோரமம், மனவாயு அன்னியம் தாரதங்களுடைய சாரங்களாயிருக்கின்றன.

अव्यङ्ग्यं सौम्यनाम्नीं हंसवारणगामिनीम् ।

तनुलोमकेशदशनां मृद्वङ्गीमुद्वहेत्त्रियम् ॥

மனு. 3 10.

சமராவ பரிபரிணததை புண்டையவளாயு, அங்கநன மதவளாயு மசோதை சுகதை என்கிற சந்தரமான சாயங்களைபுண்டையவளாயும் அன்னத்தினது அல்லது பானே பினதுடையை உடையவளாயு, மிகவும் சன்னமானிரோமத் துடனு, நல்ல மதகளுடனு, அழகான சரீரத்துடனுங் கூடின பெண்ணை கலியாணம் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

வினா:—விவாகத்திற்கு எந்த காலம் நவஸது?

விடை:—பெண்களுக்கு கலியாணம் செய்யவேண்டிய காலம் 16வயது இருந்து 24வயது வரையிலும், பிள்ளைகளுக்கு 25 முதல் 48 வரையிலும் உத்தமகாலமாக. 16வயது பெண்ணுக்கு 25 வயது சிள்ளைக்கும் கலியாணம் செய்வதானது அதமம். 18 அல்லது 20 வயது பெண்ணிற்கும், 30, 35 அல்லது 40 வயது புருஷனுக்கும் நடக்குமா கலியாணம் மத்திமம். இருபத்து நான்கு வயதுடைய கன்னிகையுடன், நாற்பத்திளட்டு வயதுடைய புருஷனுக்கு நடக்கும் விவாகமே உத்தமமானது. எந்த தேரததில் இவ்விதம் சரிவர பிரமசரியத்தை அனுசரித்து விததைபக கிரகித்துக்கலியாணம் செய்யப்பட்டு வருகிறதோ அந்தத் தேரமே க்ஷேமத்தைப்பெற்றுச் சுகமாயிருக்கும். எந்ததேசத்தில், பிரமசாயத்தை விடநி, ஜனங்கள் சிறு பிராயத்திலேயே யோக்யதையிலொரு கலியாணத்தைசெய்து கொள்ளுகிறார்களோ அத்தேசம் துக்கசாயததில் மூழ்கிவிடும். பிரமசாயத்தைச் சரிவர நடத்தி விததைபககிரகித்து விவாகம் செய்து கொள்ளுகிற ஊரிலேயே சுகமும் சரிவர நடைபெறும். அது தப்பிப்போரும் பக்ஷத்தில் எல்லாம் கெட்டுப்போய் விடும்.

வினா:—சிலவரும் வாக்கியங்கள் டராசரர் எம்ருதியிலேயும் சீக்ரபோத்த திலேயும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

अष्टवर्षी भवेद् गौरी नववर्षी च रोहिणी ।

दशवर्षी भवेत्कन्या तत ऊर्ध्वं रजस्वला ॥

माता चैव पिता तस्या ज्येष्ठो भ्राता तथैव च ।

त्रयस्ते नरकं यान्ति दृष्ट्वा कन्यां रजस्वलाम् ॥

இவைகளின் ஆததமென்ன வென்றும், எட்டாவது பருவம், எட்டாவது வயதில் "ரோகிணி" என்று அழைக்கப்படுகின்ற வயதில் "கன்னிகை" என்றும், அதற்குப்பிறகு "ரஜஸ்வல" என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவளுடைய பத்தாவது வயதில் வவாகம் செய்து

Phone 533767
JALUNATHAN
1, 5, 11, 17, 23, 29, 35, 41, 47, 53, 59, 65, 71, 77, 83, 89, 95, 101, 107, 113, 119, 125, 131, 137, 143, 149, 155, 161, 167, 173, 179, 185, 191, 197, 203, 209, 215, 221, 227, 233, 239, 245, 251, 257, 263, 269, 275, 281, 287, 293, 299, 305, 311, 317, 323, 329, 335, 341, 347, 353, 359, 365, 371, 377, 383, 389, 395, 401, 407, 413, 419, 425, 431, 437, 443, 449, 455, 461, 467, 473, 479, 485, 491, 497, 503, 509, 515, 521, 527, 533, 539, 545, 551, 557, 563, 569, 575, 581, 587, 593, 599, 605, 611, 617, 623, 629, 635, 641, 647, 653, 659, 665, 671, 677, 683, 689, 695, 701, 707, 713, 719, 725, 731, 737, 743, 749, 755, 761, 767, 773, 779, 785, 791, 797, 803, 809, 815, 821, 827, 833, 839, 845, 851, 857, 863, 869, 875, 881, 887, 893, 899, 905, 911, 917, 923, 929, 935, 941, 947, 953, 959, 965, 971, 977, 983, 989, 995, 1001, 1007, 1013, 1019, 1025, 1031, 1037, 1043, 1049, 1055, 1061, 1067, 1073, 1079, 1085, 1091, 1097, 1103, 1109, 1115, 1121, 1127, 1133, 1139, 1145, 1151, 1157, 1163, 1169, 1175, 1181, 1187, 1193, 1199, 1205, 1211, 1217, 1223, 1229, 1235, 1241, 1247, 1253, 1259, 1265, 1271, 1277, 1283, 1289, 1295, 1301, 1307, 1313, 1319, 1325, 1331, 1337, 1343, 1349, 1355, 1361, 1367, 1373, 1379, 1385, 1391, 1397, 1403, 1409, 1415, 1421, 1427, 1433, 1439, 1445, 1451, 1457, 1463, 1469, 1475, 1481, 1487, 1493, 1499, 1505, 1511, 1517, 1523, 1529, 1535, 1541, 1547, 1553, 1559, 1565, 1571, 1577, 1583, 1589, 1595, 1601, 1607, 1613, 1619, 1625, 1631, 1637, 1643, 1649, 1655, 1661, 1667, 1673, 1679, 1685, 1691, 1697, 1703, 1709, 1715, 1721, 1727, 1733, 1739, 1745, 1751, 1757, 1763, 1769, 1775, 1781, 1787, 1793, 1799, 1805, 1811, 1817, 1823, 1829, 1835, 1841, 1847, 1853, 1859, 1865, 1871, 1877, 1883, 1889, 1895, 1901, 1907, 1913, 1919, 1925, 1931, 1937, 1943, 1949, 1955, 1961, 1967, 1973, 1979, 1985, 1991, 1997, 2003, 2009, 2015, 2021, 2027, 2033, 2039, 2045, 2051, 2057, 2063, 2069, 2075, 2081, 2087, 2093, 2099, 2105, 2111, 2117, 2123, 2129, 2135, 2141, 2147, 2153, 2159, 2165, 2171, 2177, 2183, 2189, 2195, 2201, 2207, 2213, 2219, 2225, 2231, 2237, 2243, 2249, 2255, 2261, 2267, 2273, 2279, 2285, 2291, 2297, 2303, 2309, 2315, 2321, 2327, 2333, 2339, 2345, 2351, 2357, 2363, 2369, 2375, 2381, 2387, 2393, 2399, 2405, 2411, 2417, 2423, 2429, 2435, 2441, 2447, 2453, 2459, 2465, 2471, 2477, 2483, 2489, 2495, 2501, 2507, 2513, 2519, 2525, 2531, 2537, 2543, 2549, 2555, 2561, 2567, 2573, 2579, 2585, 2591, 2597, 2603, 2609, 2615, 2621, 2627, 2633, 2639, 2645, 2651, 2657, 2663, 2669, 2675, 2681, 2687, 2693, 2699, 2705, 2711, 2717, 2723, 2729, 2735, 2741, 2747, 2753, 2759, 2765, 2771, 2777, 2783, 2789, 2795, 2801, 2807, 2813, 2819, 2825, 2831, 2837, 2843, 2849, 2855, 2861, 2867, 2873, 2879, 2885, 2891, 2897, 2903, 2909, 2915, 2921, 2927, 2933, 2939, 2945, 2951, 2957, 2963, 2969, 2975, 2981, 2987, 2993, 2999, 3005, 3011, 3017, 3023, 3029, 3035, 3041, 3047, 3053, 3059, 3065, 3071, 3077, 3083, 3089, 3095, 3101, 3107, 3113, 3119, 3125, 3131, 3137, 3143, 3149, 3155, 3161, 3167, 3173, 3179, 3185, 3191, 3197, 3203, 3209, 3215, 3221, 3227, 3233, 3239, 3245, 3251, 3257, 3263, 3269, 3275, 3281, 3287, 3293, 3299, 3305, 3311, 3317, 3323, 3329, 3335, 3341, 3347, 3353, 3359, 3365, 3371, 3377, 3383, 3389, 3395, 3401, 3407, 3413, 3419, 3425, 3431, 3437, 3443, 3449, 3455, 3461, 3467, 3473, 3479, 3485, 3491, 3497, 3503, 3509, 3515, 3521, 3527, 3533, 3539, 3545, 3551, 3557, 3563, 3569, 3575, 3581, 3587, 3593, 3599, 3605, 3611, 3617, 3623, 3629, 3635, 3641, 3647, 3653, 3659, 3665, 3671, 3677, 3683, 3689, 3695, 3701, 3707, 3713, 3719, 3725, 3731, 3737, 3743, 3749, 3755, 3761, 3767, 3773, 3779, 3785, 3791, 3797, 3803, 3809, 3815, 3821, 3827, 3833, 3839, 3845, 3851, 3857, 3863, 3869, 3875, 3881, 3887, 3893, 3899, 3905, 3911, 3917, 3923, 3929, 3935, 3941, 3947, 3953, 3959, 3965, 3971, 3977, 3983, 3989, 3995, 4001, 4007, 4013, 4019, 4025, 4031, 4037, 4043, 4049, 4055, 4061, 4067, 4073, 4079, 4085, 4091, 4097, 4103, 4109, 4115, 4121, 4127, 4133, 4139, 4145, 4151, 4157, 4163, 4169, 4175, 4181, 4187, 4193, 4199, 4205, 4211, 4217, 4223, 4229, 4235, 4241, 4247, 4253, 4259, 4265, 4271, 4277, 4283, 4289, 4295, 4301, 4307, 4313, 4319, 4325, 4331, 4337, 4343, 4349, 4355, 4361, 4367, 4373, 4379, 4385, 4391, 4397, 4403, 4409, 4415, 4421, 4427, 4433, 4439, 4445, 4451, 4457, 4463, 4469, 4475, 4481, 4487, 4493, 4499, 4505, 4511, 4517, 4523, 4529, 4535, 4541, 4547, 4553, 4559, 4565, 4571, 4577, 4583, 4589, 4595, 4601, 4607, 4613, 4619, 4625, 4631, 4637, 4643, 4649, 4655, 4661, 4667, 4673, 4679, 4685, 4691, 4697, 4703, 4709, 4715, 4721, 4727, 4733, 4739, 4745, 4751, 4757, 4763, 4769, 4775, 4781, 4787, 4793, 4799, 4805, 4811, 4817, 4823, 4829, 4835, 4841, 4847, 4853, 4859, 4865, 4871, 4877, 4883, 4889, 4895, 4901, 4907, 4913, 4919, 4925, 4931, 4937, 4943, 4949, 4955, 4961, 4967, 4973, 4979, 4985, 4991, 4997, 5003, 5009, 5015, 5021, 5027, 5033, 5039, 5045, 5051, 5057, 5063, 5069, 5075, 5081, 5087, 5093, 5099, 5105, 5111, 5117, 5123, 5129, 5135, 5141, 5147, 5153, 5159, 5165, 5171, 5177, 5183, 5189, 5195, 5201, 5207, 5213, 5219, 5225, 5231, 5237, 5243, 5249, 5255, 5261, 5267, 5273, 5279, 5285, 5291, 5297, 5303, 5309, 5315, 5321, 5327, 5333, 5339, 5345, 5351, 5357, 5363, 5369, 5375, 5381, 5387, 5393, 5399, 5405, 5411, 5417, 5423, 5429, 5435, 5441, 5447, 5453, 5459, 5465, 5471, 5477, 5483, 5489, 5495, 5501, 5507, 5513, 5519, 5525, 5531, 5537, 5543, 5549, 5555, 5561, 5567, 5573, 5579, 5585, 5591, 5597, 5603, 5609, 5615, 5621, 5627, 5633, 5639, 5645, 5651, 5657, 5663, 5669, 5675, 5681, 5687, 5693, 5699, 5705, 5711, 5717, 5723, 5729, 5735, 5741, 5747, 5753, 5759, 5765, 5771, 5777, 5783, 5789, 5795, 5801, 5807, 5813, 5819, 5825, 5831, 5837, 5843, 5849, 5855, 5861, 5867, 5873, 5879, 5885, 5891, 5897, 5903, 5909, 5915, 5921, 5927, 5933, 5939, 5945, 5951, 5957, 5963, 5969, 5975, 5981, 5987, 5993, 5999, 6005, 6011, 6017, 6023, 6029, 6035, 6041, 6047, 6053, 6059, 6065, 6071, 6077, 6083, 6089, 6095, 6101, 6107, 6113, 6119, 6125, 6131, 6137, 6143, 6149, 6155, 6161, 6167, 6173, 6179, 6185, 6191, 6197, 6203, 6209, 6215, 6221, 6227, 6233, 6239, 6245, 6251, 6257, 6263, 6269, 6275, 6281, 6287, 6293, 6299, 6305, 6311, 6317, 6323, 6329, 6335, 6341, 6347, 6353, 6359, 6365, 6371, 6377, 6383, 6389, 6395, 6401, 6407, 6413, 6419, 6425, 6431, 6437, 6443, 6449, 6455, 6461, 6467, 6473, 6479, 6485, 6491, 6497, 6503, 6509, 6515, 6521, 6527, 6533, 6539, 6545, 6551, 6557, 6563, 6569, 6575, 6581, 6587, 6593, 6599, 6605, 6611, 6617, 6623, 6629, 6635, 6641, 6647, 6653, 6659, 6665, 6671, 6677, 6683, 6689, 6695, 6701, 6707, 6713, 6719, 6725, 6731, 6737, 6743, 6749, 6755, 6761, 6767, 6773, 6779, 6785, 6791, 6797, 6803, 6809, 6815, 6821, 6827, 6833, 6839, 6845, 6851, 6857, 6863, 6869, 6875, 6881, 6887, 6893, 6899, 6905, 6911, 6917, 6923, 6929, 6935, 6941, 6947, 6953, 6959, 6965, 6971, 6977, 6983, 6989, 6995, 7001, 7007, 7013, 7019, 7025, 7031, 7037, 7043, 7049, 7055, 7061, 7067, 7073, 7079, 7085, 7091, 7097, 7103, 7109, 7115, 7121, 7127, 7133, 7139, 7145, 7151, 7157, 7163, 7169, 7175, 7181, 7187, 7193, 7199, 7205, 7211, 7217, 7223, 7229, 7235, 7241, 7247, 7253, 7259, 7265, 7271, 7277, 7283, 7289, 7295, 7301, 7307, 7313, 7319, 7325, 7331, 7337, 7343, 7349, 7355, 7361, 7367, 7373, 7379, 7385, 7391, 7397, 7403, 7409, 7415, 7421, 7427, 7433, 7439, 7445, 7451, 7457, 7463, 7469, 7475, 7481, 7487, 7493, 7499, 7505, 7511, 7517, 7523, 7529, 7535, 7541, 7547, 7553, 7559, 7565, 7571, 7577, 7583, 7589, 7595, 7601, 7607, 7613, 7619, 7625, 7631, 7637, 7643, 7649, 7655, 7661, 7667, 7673, 7679, 7685, 7691, 7697, 7703, 7709, 7715, 7721, 7727, 7733, 7739, 7745, 7751, 7757, 7763, 7769, 7775, 7781, 7787, 7793, 7799, 7805, 7811, 7817, 7823, 7829, 7835, 7841, 7847, 7853, 7859, 7865, 7871, 7877, 7883, 7889, 7895, 7901, 7907, 7913, 7919, 7925, 7931, 7937, 7943, 7949, 7955, 7961, 7967, 7973, 7979, 7985, 7991, 7997, 8003, 8009, 8015, 8021, 8027, 8033, 8039, 8045, 8051, 8057, 8063, 8069, 8075, 8081, 8087, 8093, 8099, 8105, 8111, 8117, 8123, 8129, 8135, 8141, 8147, 8153, 8159, 8165, 8171, 8177, 8183, 8189, 8195, 8201, 8207, 8213, 8219, 8225, 8231, 8237, 8243, 8249, 8255, 8261, 8267, 8273, 8279, 8285, 8291, 8297, 8303, 8309, 8315, 8321, 8327, 8333, 8339, 8345, 8351, 8357, 8363, 8369, 8375, 8381, 8387, 8393, 8399, 8405, 8411, 8417, 8423, 8429, 8435, 8441, 8447, 8453, 8459, 8465, 8471, 8477, 8483, 8489, 8495, 8501, 8507, 8513, 8519, 8525, 8531, 8537, 8543, 8549, 8555, 8561, 8567, 8573, 8579, 8585, 8591, 8597, 8603, 8609, 8615, 8621, 8627, 8633, 8639, 8645, 8651, 8657, 8663, 8669, 8675, 8681, 8687, 8693, 8699, 8705, 8711, 8717, 8723, 8729, 8735, 8741, 8747, 8753, 8759, 8765, 8771, 8777, 8783, 8789, 8795, 8801, 8807, 8813, 8819, 8825, 8831, 8837, 8843, 8849, 8855, 8861, 8867, 8873, 8879, 8885, 8891, 8897, 8903, 8909, 8915, 8921, 8927, 8933, 8939, 8945, 8951, 8957, 8963, 8969, 8975, 8981, 8987, 8993, 8999, 9005, 9011, 9017, 9023, 9029, 9035, 9041, 9047, 9053, 9059, 9065, 9071, 9077, 9083, 9089, 9095, 9101, 9107, 9113, 9119, 9125, 9131, 9137, 9143, 9149, 9155, 9161, 9167, 9173, 9179, 9185, 9191, 9197, 9203, 9209, 9215, 9221, 9227, 9233, 9239, 9245, 9251, 9257, 9263, 9269, 9275, 9281, 9287, 9293, 9299, 9305, 9311, 9317, 9323, 9329, 9335, 9341, 9347, 9353, 9359, 9365, 9371, 9377, 9383, 9389, 9395, 9401, 9407, 9413, 9419, 9425, 9431, 9437, 9443, 9449, 9455, 9461, 9467, 9473, 9479, 9485, 9491, 9497, 9503, 9509, 9515, 9521, 9527, 9533, 9539, 9545, 9551, 9557, 9563, 9569, 9575, 9581, 9587, 9593, 9599, 9605, 9611, 9617, 9623, 9629, 9635, 9641, 9647, 9653, 9659, 9665, 9671, 9677, 9683, 9689, 9695, 9701, 9707, 9713, 9719, 9725, 9731, 9737, 9743, 9749, 9755, 9761, 9767, 9773, 9779, 9785, 9791, 9797, 9803, 9809, 9815, 9821, 9827, 9833, 9839, 9845, 9851, 9857, 9863, 9869, 9875, 9881, 9887, 9893, 9899, 9905, 9911, 9917, 9923, 9929, 9935, 9941, 9947, 9953, 9959, 9965, 9971, 9977, 9983, 9989, 9995, 10001, 10007, 10013, 10019, 10025, 10031, 10037, 10043, 10049, 10055, 10061, 10067, 10073, 10079, 10085, 10091, 10097, 10103, 10109, 10115, 10121, 10127, 10133, 10139, 10145, 10151, 10157, 10163, 10169, 10175, 10181, 10187, 10193, 10199, 10205, 10211, 10217, 10223, 10229, 10235, 10241, 10247, 10253, 10259, 10265, 10271, 10277, 10283, 10289, 10295, 10301, 10307, 10313, 10319, 10325, 10331, 10337, 10343, 10349, 10355, 10361, 10367, 10373, 10379, 10385, 10391, 10397, 10403, 10409, 10415, 10421, 10427, 10433, 10439, 10445, 10451, 10457, 10463, 10469, 10475, 10481, 10487, 10493, 10499, 10505, 10511, 10517, 10523, 10529, 10535, 10541, 10547, 10553, 10559, 10565, 10571, 10577, 10583, 10589, 10595, 10601, 10607, 10613, 10619, 10625, 10631, 10637, 10643, 10649, 10655, 10661, 10667, 10673, 10679, 10685, 10691, 10697, 10703, 10709, 10715, 10721, 10727, 10733, 10739, 10745, 10751, 10757, 10763, 10769, 10775, 10781, 10787, 10793, 10799, 10805, 10811, 10817, 10823, 10829, 10835, 10841,

கொடரால், ரஜஸ்வலையான பெண்களைப் பாகுகிற தாயாரும், தகப்பனாரும், சகோதரர்களும், 'கரகத்தை யடைவார்கள்!'

விடை:—“பிரமமா உவாகா” பிரமமா சொல்லுகிறார்.

एकक्षणा भवेद् गौरी द्विषण्यन्तु रोहिणी ।

त्रिंशणा सा भवेत्कन्या ह्यत ऊर्ध्वं रजस्वला ॥

माता पिता तथा भ्राता मातुलो भगिनी स्वका ।

सर्वे ते नरकं यान्ति दद्या कन्यां रजस्वलां ॥

பிரமம. 1. 1. 1. 1.

ஒரு பெண் பிறந்த முதல் ஷுணத்தில அவளுக்குச் “கௌரி” என்றும் இரண்டாவதில் “மோகினி” என்றும், மூன்றாவதில் “கனகலிகை” என்றும், நான்காவதில் “ரஜஸ்வலை” என்றும் பெயராய் ரஜஸ்வலையில் கல்யாணமாதாமல் அந்தப் பெண்களைப் பாகுகிற அவள் தாயாரும், தகப்பனாரும், சகோதரர்களும், மாமர்களும், சகோதரிகளும் கரகத்தை அடைகிறார்கள்.

வினா:—இந்தச் சுலோகம் ஒரு பிரமாணமாகாது

விடை:—என்? பிரமமவாக்குப் பிரமாணமாகாது என்றால் உங்களுடைய வாக்கும் பிரமமாணமாகாதே.

வினா:—நீங்கள் பராசரப் பிரமாணத்தையும், காதிராதருடைய பிரமாணத்தையும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டீர்களா?

விடை:—நீங்கள் பிரமம் வாக்கை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டீர்கள்? காதிராதரையும், பராசரரையும் விடப் பிரம்மாபெரியவரில்லையா? நீங்கள் பிரமவாக்கை நம்பாவிடில் காதிராதருடைய வாக்கையும், பராசரருடைய வாக்கையும் நம்பமாட்டீர்கள்.

வினா:—உங்களுடைய சுலோகங்கள் அசம்பவமாயும், கூடாதனவாயும் இருக்கிறபடியினால், நாடிவந்தற்கு முடியாது. ஏனென்றால் ஜனன சாயத்திலேயே நூறு ஷுணங்கள் நடந்தேறிவிடுகின்றன. இதுவுமன்றி அந்தச்சமயத்தில் விவாகம் செய்வதினால் கொஞ்சமேனும் பிரயோஜனம் உண்டாகாது.

விடை:—எங்களுடைய சுலோகங்கள் அசம்பவமாயிருக்கும் படித்தில உங்களுடைய சுலோகங்களும் அப்படியே. ஏனென்றால், எட்டு, ஒன்பது வயதில் கல்யாணஞ் செவ்வது பிரயோஜனமற்றதே. எப்படியென்றால், கர்ப்பாசயம் முதிர்ந்து, கர்ப்பாலத்துடன் கூடி பதினாறு முதல் இருபத்திரான்கு வயதுள்ள சூதீர்க்கும், பர்பக் தவமான வீரயத்தையும் திடமான சரீரத்தையும் இருபத்து நான்கு முதல் நாற்பத்தெட்டு வயதுள்ள புருஷனுக்குப் பிறக்குமா குழந்தைகளை உததம் குழந்தைகளாய் எவ்விதம் எடுக்கிறது என்னென்னவிடத்தில் சக

इन्द्रोऽनुषोऽश्ववर्धयिमासः पञ्चविंशतिम् ॥

यथाघृते पुमान् गर्भं कुक्षिस्थः स विपश्यते ॥

जातो वा निःसिरसीवेज्जीवेद्वा दुर्वेलेन्द्रियः ॥

तस्मादत्यन्तथात्यायां गर्भाधानं न कारयेत् ॥

தாமிராத் தநி அசமபவமோ அவ்விதமே “கௌரி” “ரோகிணி” என்றழைப்பதும் அசமபவமாகும். “கௌரி” வராததையின அதத பிரகாரம் பெண அதகின் தி கறுப்பாயிருக்கும் பக்தத்தில், அவளை “கௌரி” அல்லது “அழகுள்ளவள்” என்றழைப்பது அசமபவமாகும். அதுவுமன்றி “கௌரி” மகாதேவனின் பத்னியாகவும் “ரோகிணி” பலதேவனின் பத்னியாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள், புராணங்களை நம்புகிற உறகளால் தாய்களாக அபிமானிப்படுகிறார்கள். இதையாகிற கௌரியைப்போல கௌரவிக்கிற ஒருபெண்ணை, நீங்கள், கலியாணம் செய்து கொள்வது எப்படித்தரும்? எப்படி அது நியாயமாகும? எப்படி ஏற்றதாகும்? ஆகையினால், உங்களுடையதும் எங்களுடையதும் இரண்டும் அசமபவமும், நம்பக்கூடாதனவுமாகும். எவ்விதம் பிரம்மாவின்மீது பழியைச்சுமத்தி நாம் “பிரம்மா சொன்னா” என்கிறோமோ அவ்விதமே பராசரரின் மீதும் பழியைச்சுமத்தி ஜனங்கள் கட்டுக்கட்டிவிட்டார்கள். ஆகையினால் பிரமாணம் போலிருக்கும் இப்போலிப்பிரமாணங்களை ஒதுக்கி எல்லாவற்றிற்கும் மூலாதாரமாகிருக்கும் வேதங்களைக்கவனிப்போமாக.

श्रीणि वर्षाण्युदीक्षेत् कुमार्युमुती सती ।

ऊर्ध्वं तु कालादेतस्माद्विदेत् सदृशं पतिम् ॥

மனு. 6. 60.

மாதத்திட்டு மூன்று வருஷத்திற்குப் பிறகு தனக்கிசைந்த புருஷனை விடப் பிற தேடிக்கொள்ளட்டும். பிரதி மாதம் ரஜோதர்சன காண்கிறபடியினால் மூன்று வருஷத்திற்கு முப்பத்தாறு ஆகிறது. அதற்கப்பிறகு மணம்புரிந்து கொள்வது ஏற்றதாம். அதற்கு முன்னால் மணஞ்செய்து கொள்வது பிரயோஜனமற்றதே.

काममागरणासिद्धे गृहे कन्यतुमत्यपि ।

न धैर्येण प्रयच्छेत्तु गुणहीनाय कश्चित् ॥

மனு. 6. 86.

சமமான குணம், காமம், ஸ்வபாவம் இவைகளிலலாதவர்கள் அதாவது பாஸ்பரவிஜேரதமான குணகாமஸ்வபாவமுள்ளவர்கள் கலியாணம் செய்து கொள்வதைவிட மாணபரியந்தம் கலியாணமில்லாமலிருப்பதே மேலாகும். இதிலிருந்து என்ன தெளிவாகிற தென்றால் முன கூறின சமயத்திற்குக் குறை

கலுதகாததாவும், வைத்திய நிபுணருமான தன்வந்திரீ, முதிர்ந்தவயதைவடைவாத ஸ்திரீ, புருஷர்களின் காப்பாதானத்தைக் கேட்கண்ட கலோசகங்களினால் கண்டிக்கிறா,

பதினாறுவயதிற்குப்பட்டபெண்ணுடன் 25வயதிற்குட்ட ஒருபுருஷன் காப்பாதானம் செய்வதினால் கெடுதல்கள் அதிகம் விளைகின்றன.

அக்காப்பத்தினால் குழந்தை ஒன்று உண்டாகுமேயானால் அது வெகுநான் ஜீவிக்காது. அப்படி ஜீவித்தபோதிலும் மிகவும் பலவீனமாயிருக்கும். ஆகையினால் அதிபாலயஸ்திரீ யுடன் காப்பாதானஞ்செய்யலாகாது.

இமமாதிரியான சாஸ்திரத்தினால் கூறப்பட்ட நியாயங்களையும், சிருஷ்டி கர்மவிதிகளையும் யோசித்து நோக்குகனால் என்ன ஏற்படுகிறதென்றால் 16வயதிற்கு குறைந்த ஸ்திரீ யும், 25 வயதிற்குக்குறைந்த புருஷனும் காப்பாதானத்திற்கு அருகரல்லர். இந்த நியாயத்தை வரா மீறி எடக்கிறார்களோ அவர்கள் துக்கத்திற்கு ஆனாகிறார்கள்.

தொடர்ந்து, சரியிலாத குணங்களை இவ்வாதவர்களாவது மனம் புர்த்துகொள்வது தகுதியாகாது.

வினா:—கலயாணசுதைத் தாய் தகப்பனகளை ஏற்பாடு செய்யவேண்டியதா அல்லது சிள்ளைகளை செய்ந்து கொள்ள வேண்டியது?

விடை:—கலயாணம் செய்து கொள்ளுகிறவர்களுடைய ஆதினத்திலேயே இருந்தால் மிகவும் நல்லது. மேலாகவே ஏற்பாடு கொள்ளுவார்களாயானாலும் அதைப்போல பள்ளைகளின் யோசனையன்னியில் செய்யக்கூடாது. ஏனென்றால் பரஸ்பர நேசத்துடன் சீசாகதை ஏற்படுத்தியானால் அது சீக்கிரம் விட்டுப்போகாது. அதுவுமன்னியில் அப்படிச் செய்வதினால் நல்ல பயன்களைப் பெற முடியாது. பரஸ்பர நேசத்துடன் நடவாத கலியாணங்களெல்லாம் கஷ்டத்தில் முடிகிறது. கலயாணத்தில் முக்கியமானவர்கள் ஐண்டும சிள்ளையுடே தவிர தாயார்தகப்பனார்களிலே அவர்கள் வருவருங்கொருவா திருபதியடைந்தால் சுகமாய் வாழ்வார்கள். திருபதியடையை விட்டால் கஷ்டத்தை அனுபவிப்பார்கள். மேலும்.

सन्तुष्टो भार्यया भर्ता भार्या सथैव च ।

यसिन्नेव कुले नित्यं कल्याणं तत्र वै ध्रुवम् ॥

மனு. 3 60.

எந்தக் குடும்பத்தில் ஸ்திரீயுடன் புருஷனும, புருஷனுடன் ஸ்திரீயும் பரஸ்பர விச்வாசத்துடன் நன்குசேர்ந்துவாழ்கிறார்களோ, அந்தக் குடும்பத்திலேயே ஆனந்தமும், சம்பதமும், கோத்திரமும் வாசஞ்செய்யும் எந்தக் குடும்பத்தில் விவோதமும், கலகமும் இருக்கிறதோ அங்கே துக்கமும் தரிதிரத்தனமும் நிகழாதும வாசஞ்செய்யும். ஆகையினால் ஆய்வுத்தத்தில் பழக்கத்திலிருந்துவந்த “ஸ்வயம்வர” விவாகமே நிறந்தது. இருவருக்குக் கலியாணமாவதற்கு முன் அவர்களுடைய விததை வினாய, நடவடிக்கை, ரூபம் ஆயுசு, பலம், தலம், சரீரம், முதலியன வெல்லாம் சரியாயிருக்கிறதாவென்று பார்க்கவேண்டும். இவைகளினால் ஒன்றுவராத கலியாணத்தால் சுகம் கொஞ்சங்கூட ஏற்படாது சிறுவயதில் கலயாணம் செய்வதினாலும் சுகமுண்டாகாது.

युवा सुवासाः परिवीत आगात्स च श्रैयान्भवति जायमानः ।

तं धीरांसः क्वव्य उन्नयन्ति स्वाध्या मनसा देव्यन्तः ॥

தி. 38. 4.

எக்ஷோபஸீதம் தாது, எல்லாவிதத்திலேயும் சிறந்த பரிநதி விடுவது, இவைகளைக்கற்றுணர்ந்து, சுந்தரவஸ்திரங்களைத் தரித்துப் பூனியெளவணத்துடன் கூடின புருஷன் ஒருவனை கிரகஸ்தாசர்மத்தில் வருகிறான். விதயா விருத்தியில் பிரேமையுள்ளவனு, தையத்ததுடனுடைய விதவான்கள் அப்புருஷனுடைய உணர்த குணத்தைக்கண்டு மொககிறார்கள். மேலும் பிரமமசாயர்சர்மத்தில் உத்தம விதையினுடைய சிஷைபைக்கிரகிக்காமல், சிறுவயதிலேயே கலியாணத்தைச் செய்ந்து கொண்டு வருகிறவர்கள் விதவான்களால் மதிக்கப்படாமல் போகிறார்கள்.

आधेनवो धुनयन्तामशिंश्वीः शर्वदुषाः शश्याअप्रदुषाः ।

नव्यानव्या युवनयो भवन्तीभिर्देहवानामसुरत्वमेकम् ॥

சிக. 3. 55. 16.

எவரு லும கருக்கப்படாத பசுவைப்போலி நுக்கிறவர்களாயும், இளம வயதுடன் கூடினவர்களாயும், சகலவிதமான உதகமவிபவ பாரதங்களையுட்கி செய்தவர்களாயும், குழுவைப் பருவத்தைத் தாண்டினவர்களாயும், உதகா படிந்திட்டு வடிவத்தை இவைகளினால் நினைந்தவர்களாயும் பூண மெள்ள பாவத் திளிநுக்கிறவர்களாயும், பிரயாசாதாம முதலான கனகடவழக்கைகளினால், கிரேஷ்ட பான விதவானவனாலும் பெரிய புத்திமானவனாலும் எழுதப்பட்ட நூல்களிலிருந்தும், சொல்லப்பட்ட உபதேசங்களிலிருந்தும், தன்னுடைய நடவடிக்கைகளாகக் கற்றுணர்ந்த ஸ்திரீகள் யென நுஷாகளை அடைந்து கம்பா தானத்தின் ஜவாப்தாரித்தனத்தை ஏற்றுக் கொள்ளட்டும்.

ஒருக்காலும் இளம வயதில், புருஷர்களை மனதினால் கூட பெண்கள் கணைக்ககூடாது. பெண்கள் கெடாக அயாசனாடைய நடவடிக்கைகளானது இவ்வுலகில் மாத்திரமன்றிப் பரலோகத்திலேயும் சந்தேகாஷத்தை உண்டிப டனதும். இளம வயதில் கல்யாணா செவ்வதினால் புருஷர்களை விட பெண்களுடைய சரீரம் நாசத்தை அடைகிறது.

உதகம வித்தை பரிந்த முதல் பவைகளை அடைந்து, பூணஞ்சனத்தை, கிரகிரக சககாங்களை அடையப்போக்கிடம என்று எண்ணி கனக்குச் சமா னாமாய்ஸ் பளவனஸ்திரீபாணக்க வாரூரே நூறுவயதுவரையில் பேரன வித்திகளால் இருக்க என்ற ஒருவன் விருமபதி பிறை அபயித்ய பூவ் பெரு புருஷனு மஸ்திரீபா செவ்வ விவணம். பாஸ்பரம் அடிநீறு கண்ட வானு சொல்லிக்கொள்ளவேண்டும்.

पूर्विरहं शरदः शश्रमाणा द्वाषावस्तोरुषसो जरयन्तीः । मिनीति श्रियं

जरिमा तनूनामभ्युनु पर्णावृषणो जगम्युः ॥

சிக. 1. 178. 1.

காலையும் பாலையும், இரவும் பாலும், மலர்களால் அழைக்குவதற்கு கத்தினவலை உணர் வண்ணிறபடியால் பூண பிரசாபத்தை ஆசா யிதது, உதகை வருத்தி பாலு குணத்தை மென்மை படுத்தி மலர்களென வன பருவத்தை அடைந்த வனவிர கல்பாணம் செயலோர் விவாகங்களுக்கு விடிக் கயாளி சித்தாரதகல் வ அனுசரிப்பவர்கள் விதவிதீர்திகள். அவா களுக்குச் சந்தேகாஷ மென்பதிலலை.

எதுவரையில் அசாகனார், மகாராஜர்கள், பிரயாசாதகின் வித்தை வயத காதுநாக்கு, எவ் பாலவரிவாதத்தை அனுசரிக்க வக்காகளை அது வரையில் இவ்வாடவர்த்தக சமமிகவும் உள்ள கஸ்திதியை படைத்திருக்கது. எவ்வாழ்திலிருந்து பிரயசா பிரமகதில் வித்தைபக்கற்காரை, சிறுவய திபெயாக்கிடான செவ்வு பொள வுதானது. ராஜினாய் அநாவது பெர் ிறா கள் செவ்வு வைப்பதாய்விட்டதோ அப்பொழுதிலிருந்தே கரமமாய் ஆரவ

வாத்ததிருகுக் கேடுவர ஆராதித்து விட்டது. ஆகையினால் இந்தக் துன்மார் க் த்தை விட்டு, புத்திமான்கள யாவரும் மேற்சொன்ன ஸ்வபம்வரவிவாகத் தை அதுசரிக்கவேண்டும். இவ்விவாகம் வாணஜம், பீரமபிரகாரம் நடக்கவேண் டும். வாணவியவகாரங்களைக்கூட குணகம் ஸ்வபாவமாய் பார்த்துப்பிரிக்க வேண்டும்.

வினா:—என்ன! தாப் தகபாபன பிராமணர்களாயிருந்தால் தான பிள்ளை யும்பிராமணனா? தாப் தகபாபன வெறுவாணத்தைச்சாராதவர்களாயிருந்தால் அவருக்குப் பிள்ளைவாபன பிராமணர்களில்லைபா?

விடை:—ஆமாம். இரூபுதிருக்கிறார்கள். இருக்கவும் போகிறார்கள். உதாரணம் ஒன்று எடுத்துக்கொள்ளுவோமானால், சாக்ரதேவ்ய உபநிஷத் தில் அறிபமுடிபாச பிபபையுடைய சத்திய காமஜடாலா பிராமணனா. மகாநாதத்தலை கூத்திரிய வபசத்து விச்வாமித்திரா பிராமணனானார். சண்டாளி வாரிநில பிரகத மாதங்கிரிஷி பிராமணனாயிருக்கிறார்.

இப்பொழுதும எவர் ஸ்வபாவத்தினால் உத்தம வித்தைகளைக் கற்றுணாத வராயிருக்கிறாரோ அவர் பிராமமணன என்று அழைக்கிற தருந்தவா. மூர்க்க ளாவன சூத்திரன என்று அழைக்கிற தருந்தவன் இவ்விதமான இயற்கைபிரியு எப்பொழுதும சரியாயிருக்கும்.

வினா:—சுரோணித சுககிஷகஸ்தது கர்ப்பாதரிச்சேந்தினால் உண்டான சரீரம் இகர வானாததிருகு மோக்யமாய் எபடியாகும?

விடை:—பிராமண சரீரம்மஜேவீயமக்கினால் உண்டாகித்தலை

स्वाध्यायन जपैर्होमैस्त्रैविधैर्नेष्ट्यया सुतैः ।

महायज्ञश्च यज्ञश्च ब्राह्मीयं क्रियेत तनुः ॥

பனுவ. 2. 128.

இதனுடைய ஆதக்கம் முத்தியே கூறப்பட்டு இருக்கிறது. இங்கேயும் சொல் லுவோம். கருவல் கற்றுக்கொடுக்கின்ற விசாரணை செய்தல் செய்யச் செயதல் காணுதல் போன்றவகளைச்சுத்தம் அர்த்தம் சமாததம் ஸ்வரோசசாரணம். இவை களுடன் கூழ்நீர், தகல், மாழ்க்கிச் செய்தல், பேற்சொன்ன விசாரணை போன்ற அணமை முத்தான வரட்களில் சேராமல் செய்தல், நியாயவழிப் பித்தானோத் திசுச்செய்தல், பிராம பக்தனும், தேவபக்தனும், வைஸ்வதேவபக்தனும், அநித்யக ளும், முகலியவைகளையும், அக்ஷிஷ்டோ மாகியக்தனும், விதவான்களுடைய சங்கம், சதகாரியம், பிரோபகாரம் இவைகளைச்செய்தல் கைத்தொழில்களில் பாரணவீதவத்தும், கெட்டாசாரங்களை ஒழித்தல், சமேஷ்ட ஆசாரத்தைக் கைக்கைக்கொள்ளல், இவைகளெல்லாம் பிராமமணனைக்குநிகிறது.

வினா:—என்ன நீங்கள் இந்தச் சுரோகததை கம்பிவிட்டீர் போலும்.

விடை:—ஆமாம் நம்புகிறோம்.

வினா:—நீங்கள் எப்படி ரஜேவீயமத்தினால் வர்ணவயஸ்தயையை கம்புகி றீர்கள்.

விடை.—கான் ஒருவனே அவ்விதம் கம்பலிலலை, அநேகா பரம்பரையாய் அம்படியே கம்பி வந்திருக்கிறார்கள்.

வினா.—நீங்கள் பரம்பரையாய் வருவதைக்கூட கண்டிக்கிறீர்களா?

விடை.—இல்லை. நீங்கள் சொல்லுவதில் தவறாவிருப்பதை ஒத்துக் கொள்ளாமல் கண்டிக்கிறோம்.

வினா.—எங்கள் முடிவு சவரம் என்றும் உங்களுடையது சரிபாணென்றும் கூறுவதற்குப் பிரமாணம் யாது?

விடை.—ஐந்தாறு தலை முறையாக அனுசரித்து வரும் வழக்கங்களை நீங்கள் ராதனமாக கம்புகிறீர்கள். ஆனால் காங்கனோ உலக சிருஷ்டியிலிருந்து வரும் வேதத்தையே புராதனமாக கம்புகிறோம். இதுவே ஒரு பிரமானம். பாருங்கள் தகபான் சிஷ்டனா இருந்தால் குமாரன துஷ்டனா இருக்கிறான். தகபன் துஷ்டனாயிருந்தால் குமாரன் சிஷ்டனாயிருக்கிறான். அதே போல் சில விடங்களில் இரண்டு பெயர்களும் துஷ்டர்களாகவோ சிஷ்டர்களாகவோயிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் நீங்கள் ப்ரமை சில ஆழ்ந்திருக்கிறீர்கள்.

येनास्य पितरो याता येन याताः पितामहाः ।

तेन यायात्सतां मार्गं तेन गच्छन् रिव्यते ॥

மனு 4. 178.

எந்த வழியைத்தன் தகப்பனாரும், முன்னோர்களும் தொடர்ந்தார்களோ, அதே வழியைப் பின்பினதனம் தொடரவேண்டும் ஆனால் கல்ல வழியாயிருந்தால் மாத்திரம் அதைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமே யல்லாது, கெட்டவழியைக் கொள்ளக்கூடாது. எனன்றால் தர்மாத்மர்களான புருஷர்களுடைய வழியைச் சொல்லுவதினால் ஒருமொழிதான் துக்கமேற்படாது. நீங்கள் இதை கம்புகிறீர்களா, இல்லையா?

வினா.—ஆமாம்; கம்புகிறோம்.

விடை.—பரமேஸ்வரனால் வெளியிடப்பட்ட வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதெல்லாம் அழிவில்லாதது. அதற்கு விரோதமாக இருக்கிறதெல்லாம் ஒருபொழுதும் நீத்தியமாகாது. எல்லோரும் அவ்விதம் கம்பவேண்டாமா?

(வினா) அவசியமாய் கம்பவேண்டும்.

விடை.—அவ்விதம் கம்பாதவர்களைத், தகபான் பணமில்லாதவனாயும் மகனபன்முள்ளவனாயும் நூகால் அவன் தனதகப்பனிடமிருக்கும் அபிமானத்தினால்தன் பணங்களை எல்லாம் ஒழித்துவிடுகிறதாவென்றும், தகபான்குருடனாயிருந்தால், குமாரனும் தன்கண்களைக் கெடுத்துக்கொள்ளுகிறதாவென்றும், தகபன் அயோகயானிருந்தால் சிள்ளையும் அயோகயமான காரயங்களையே திசய்ய வேண்டியதுநானு வென்றும், கேட்கக் வேண்டியது.

வினா.—இல்லை, இல்லை ஆகையினால் கெட்டகாரியங்களை விட்டு நாகார்யங்களையே செய்வது ஒவ்வொரு புருஷனுடைய அத்தியாவசியமான வேலையாகுமா?

விடை:—குண காரணப்பொருளானது அல்லது சம்பந்தப்படுகின்ற வானுச்சார்புடையத அதுசார்ந்தவர்கள் தனவாணத்தை விட்டு, நீசனாகவோ பகம்பதிப்பனாகவோ, கிருஸ்துவனாகவோ திருபடிகிற பிராமணனை ஏன பிராமணனை மதிக்கிறதில்லை என்று கேட்கவேண்டும். அதற்கு, அவன பிராமணனைச் சுவபாவங்களையும், கர்மங்களையும், விட்டு விட்டபடியினால், தனனை பிராமணனாகத் தீர்மானிக்கிறதில்லை என்பான். இதனால், பிராமணனாக உத்தமகாமங்களைச் செங்கிறவன்பிராமணனானதும், நீசனொருவன் உத்தமகுண காமஸ்வபாவங்களை உடையவனாகிருக்கும் படித்தலை அவனை உத்தமவாணத்தைச் சார்புடையவனானதும், உத்தமவாணத்தைச் செங்கிறவனொருவன், நீசவாணத்திற்கேற்ற காரியங்களைச் செய்வானையானது அவனை நீசனாகவே தீர்மானிக்க வேண்டுமெனும் விளங்குகிறது.

வினா: - இது பஜூர் வேதத்தின்படி 30-வது அத்தியாயத்தில் 11-வது மந்திரம்.

ब्राह्मणस्य मुखमासीदवाहू रोजन्यः कृतः ।

ऊरु तदस्य मधैर्यः पङ्कजाश्शूरो अजायत ॥

பஜூ 30. 11.

ரஸவாணுடைய முகத்திலிருந்து பிராமணர்களும், புஜூகளிலிருந்து ஷத்திரியர்களும், துடைகளிலிருந்து வைசியர்களும், பாதங்களிலிருந்து சூத்திரர்களும், முறையே உண்டானார்கள் என்பது இதன் கருத்து. எவ்விதம் முகம் கைகள் சாதவும், கைகள் பாதங்களாகவும், பாதங்கள் துடைகளாகவும் மாறமுடியாதோ அவ்விதமே பிராமணன் சூத்திரனாகவும், சூத்திரன் வைசியனாகவும், மாறமுடியாது.

விடை:—இந்த மந்திரத்திற்கு நீங்கள் கூறினதுசரிபாண்டு நான் அல்ல. இவ்விடத்தில் “புருஷ” என்னும் வார்த்தைக்கு “சுபமந்தவெனதும் சாவ வியாபி” என்றும் முனமந்திரத்தினால் ஏற்படுகிறது. எப்பொழுது நசுவரன் ரூபமின்றியிருக்கிறோ, அப்பொழுது அவருக்கு முகமாவது அல்லது சரீரத்தினுடைய வேறு அங்கங்களாவது எங்கிருந்துவரும்? முகமாவது அல்லதுவேறு அங்கங்களாவது அவருக்கு இருந்தால் அவர் சாவவியாபி என்பது எங்ஙனம் ஆகும? வியாபகமன்னிபிடுகுகிறவா, சாவசக்தியினாலும், கிருஷ்டி காத்தாவாயும், ஜீவன்களுடைய பாபபுணரையங்களை நீர்நீக்கி வராயும் சாவக்ஞராயும், ஜன்மமின்றியிருக்கிறவராயும் நிறப்பு முதலான விசேஷ சுபங்களை உடையவராயுமிருக்கமுடியாது? ஆகையினால் இதனுடைய அர்த்த மென்னவென்றால் (அஸ்ய) மானிட சரீரத்தில் முகம் எப்படி முக்கியமாயிருக்கிறதோ அப்படியே சாவ வியாபியாயிருக்கிற பரமாதமாவின் இச்சிருஷ்டியில் (பிராமண:) எல்லோருக்கும் தலைவனாயும் முக்கியமாயுமிருக்கிற படியினால் பிராமணன் முக்கியமாகிருான். (புருஷ:) பாபபாபவை பலம்பாபவீரவை வியாபி” (சதபாத பிராமணம்) பாப வியாபங்களுக்கு “பாபம்” என்று பெயர். அது எவ்விடத்தில்தகமாயிருக்கிறதோ அவன் (ராஜன்ய) ஷத்திரியன். இப்படிக்குக் கீழ் படமும் துடைகளுக்குமேலேயுமிருக்கிற பாகத்திற்கு

“ ஊரு ” என்று பெயர். எவனொருவன் “ ஊரு ” வினுடைய பலத்தினால் சகல விதங்களுக்குப் சென்று வருகிறானே அவன் (வைசிய) வைசியன் (பதப்பரம்) பாதங்களை என்னுடைய நீச அங்கங்களைப்போல மூங்கத்தனம் முதலான குணங்களுடன் கூடினவன் குத்திரன்.

சத பதத்தில், வேறிடத்தில் இந்த கவிவாகத்திற்கு இதோமாதிரி அர்த்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

यसादेवे मुख्यास्मान्मुखतो ह्यसृज्यान्त इत्यादि ।

சதபதபிரா.

முகப்பரமாகிறபடியினால், முகத்திலிருந்து உண்டாகிறதென்பது “சம்கதம்” அதாவது அங்கங்கள் எல்லாவற்றிலும் முகம் சீரேஷ்டமாயிருப்பதைப்போல, பூர்ணவிதத்தைமிகுந்த, உத்தமகுணகாமஸ்வரவததினாலும், பனிதலாதியில் உத்தமஞயிருப்பவனுக்கு பராமரணென்று பெயர். பரமேசுவரன் ரூபமற்றவராயிருக்கிற படியினாலும், முகத்தைப்போன்ற அங்கங்களிலாவதவராயிருக்கிற படியினாலும் முகத்திலிருந்து உண்டாகுகளென்பது மலடி மக்கள் கலயாணத்தைப்போல அசம்பவமாகிறது. இதுவுமன்னியில் முகம் முதலான அங்கங்களிலிருந்து பராமரண முதலானவர்கள் உண்டாயிருக்கும்படித்தலை அந்தந்தஅங்கங்களின் உருவங்களைப்போல அவர்கள் அவுடயவேண்டிமே பராமரணை உருவம், முகத்தைப்போல வட்டமாயிருக்க வேண்டியும். கூத்திரியர்கள் ஹக்களைப்போலவும், வைசியர்கள் துடைகளைப்போலவும், சூத்திரர் பாதங்களைப்போலவும் முறையே இருக்கவேண்டுமல்லவா? அங்ஙனம் இவ்வீ. முகம் முதலான அங்கங்களிலிருந்து உண்டாகிறபடியினால், பராமரணா முதலானவர்களை அவ்விதமே அழைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவாய். ஆனால் எல்லோரையும்போல நீயும் ஒரு ஸ்திரீயுடைய காதலானதிலிருந்து உண்டானபடியினால், அப்படி அழைத்துக்கொள்வது சரியல்ல. முகம் முதலான அங்கங்களிலிருந்து விகள் உண்டாகாமலிருந்துகொண்டு பராமரணென்றழைத்துக் கொள்ளப் பிரியப்படுகிறார்கள். ஆகையினால் உங்களுடைய அரிதம் விடாத்தமமானது. நாங்களுரைத்த அர்த்தத்தையே சாப்பானதென்று உரைக்கவேண்டிய இவ்விஷயத்தில் மற்றமுதலானவர்களுடம் அவ்வண்ணம் சொல்லுகிறார்கள்.

शूद्रो ब्राह्मणतामेति ब्राह्मणश्चेति शूद्रताम् ।

भ्रत्रियाऽजातमेवम्मु विद्याद्वैश्यात्तथैव च ॥

புன 10 65.

சூத்திர குலத்தினுதித்தபோதிலும், பராமம், கூத்திரிய, வைசியாதனுடைய துணம், காமம், ஸ்வரவா இவைகளை உடைத்தாடுகிறதால், அவன் பராம்மணனாகவேயா, கூத்திரியனாகவேயா, வைசியனாகவேயா ஏனாய் ஆகிறான். சூத்திரன் போலக் குணகமளவாய் வங்களைக்கொண்டிருந்தால் அவன் சூத்திரனாகிறான். அவ்வண்ணமே கூத்திரிய குலத்திலாவது, வைசியகுலத்திலாவது உதித்ததுப பராமரணனைப்போலாவது சூத்திரனைப்போலாவது உட்கால் அவன் சூத்திரனாவாவது, பராமரணனாகவாவது ஆகிறது.

ஆகையினால் நான்கு குலத்திலேயும் எந்தெந்தக் குலத்திற்குச்சமானமான ஸ்திரீபுருஷர்களிருக்கிறார்களோ, அவர்களை அந்தந்தக் குலத்திலேயே சேர்க்கவேண்டும்.

धर्मचर्याया जघन्यो वर्णः पूर्वं पूर्व वर्णमापद्यते जातिपरिवृत्तौ ॥

धर्मचर्याया पूर्वो वर्णो जघन्यं जघन्यं वर्णमापद्यते जातिपरिवृत्तौ ॥

இது ஆபஸ்தம்ப சூத்திரத்திலிருக்கிறது. ஈனமாயத தளளபப்பட்டவர்கள் தாமித்தினுடைய ஆசரணத்தினால் உதகங்குலத்திற் சென்றவருகிறார்கள். எந்தக் குலத்திலிருந்து ஒருவன் பிராங்கியவனு அவனை அந்த குலத்தில் ஏறப் படுத்த வேண்டும். அதேமாதிரி அநாமங்களுடைய ஆசரணத்தினால் ஒருவன் நீசவாணததைப் படைகிறான். அவனை அந்த நீசவாணததைச்சொந்த வனாகவே பாவிக்கவேண்டும். எவ்விதம் அநாமங்களுடைய ஆசரணத்தினால் புருஷர்கள் நீசவாணததையடைந்துகொள்ள அவ்விதமே ஸ்திரீகளும். இதனால் என்ன ஏற்படுகிறதென்றால், சகல வாணததைச்சொந்தவர்களுக்கும் அவர்களே ஈனமாகியஸவபாவத்துடன் கூடினவர்களாய், பாதத பராக்ஷிக்ரர்கள். அதாவது பிராமணரால் குலத்தில் வைசியன், கூத்திரியன் சூத்திரரிருக்கக் கூடாது. கூத்திரியர்களுப, வைசியர்களும், சூத்திரர்களுட, கத்திரியரிருக்கக்கூடாது. இதனால் எந்தவாணதத்திற்காவது கந்தையா, கெட்டப்பெயரு மேற்படாது.

வினா—ஒரு குடும்பத்தில் உள்ள ஒரே பிள்ளை அல்லது பெண்ணாவது, வேறு வகுப்பில் செரின, அக்குடும்பத்திலே ரக்ஷிக்கப் பட்ட உதவுவார்கள். குடும்பமுமே இத்துடன் கசுத நவிரதா?

வினா—இதனால் ஒருவனுடைய செவ்வக குப்பங்கொடுத்து வரகரிசமா வது உண்டாகாது. உடனடியாக நன்கு வண்ணினுடைய எதானத்திற்குப் பிள்ளையினுடைய ஸதானத்திற் செர், வரணதத்திற்கு ஏற்று குழந்தைகளை இராஜசபையா, ஜனசபையோ, கொடுக்கா ஆகையினால் பழகும்னா ஒன்றும் ஏற்படாது. இம்மாதிரி குளர், காமம், ஸ்வாவம இவைகளினால் வரணவிபவகாரததை ஸ்திரீகளுக்கு, பதிவு நவயதி மேயும், புருஷர்களுக்கு இரு கவரங்குமபதேயும் ஏற்படுத வேண்டும். இவ்விதமே பிராமணரால் பிராமண ஸ்திரீமையும, கூத்திரியன் கூத்திரிபையும், வைசியன் வைசிய ஸ்திரீமையுமபணமபுரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவரவர்கள் தங்கள் தங்களுடைய வரண நாமங்களைச் சரிவர நடத்தப் பரஸ்பர சேமையுடன் வாழக்கூடும்.

நான்கு ஆசிரமங்களினுடைய விதிகள்.

கீழ்க்கண்டவைகள் நான்கு ஆசிரமங்களினுடைய குணகாமங்களாகு.

பிராமம்மணர்களுடைய கடமை.

अध्यापनमध्ययनं यजनं दायनं तथा ।

दानं प्रतिमह्यैव साधनानामुत्पद्यन् ॥

மனு 1. 88.

* இரகசப்பநாமாணததையபத்திய விபரங்களுக்கு ஆரவது அத்தியாயததைப்பாரககவும்.

படிப்பது, படிக்கச் செய்வது, யாதாச் செய்வது, செய்விப்பது, தானங் கொடுப்பது, வாங்கிக்கொள்வது. இவ்வாறான பரமமான் ஒருவனின் கடமை ஆகல மனுதேயடி "மத்திருத பததபவா." அதாவது தானமவாங்கிக் கொள்ளுவது இழிவான காரியம்.

शमो दमस्यः क्षौचं क्षान्तिराजवमेव च ।

ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्मकर्म स्वभावजम् ॥

16வதவேத 18 42.

(சம.) மனதெனெய்யும் கெட்டகாரியங்களை நீங்கக்கூடாது. அதாவது அதரமமான காரியங்களுக்கிடமானதில் ஒருபொழுதும் இடக்கேடுக்க கூடாது. (தம) காது, கண் முதலான இரத்திரியங்களை அகியாய காரியங்களிலிருந்து விலக்கி தாரததெய்ய பிமெசெக்கச்செய்காது (தப) எய்யொழுதும் பரம சாயத்தினால் இரத்திரியங்களை அடக்கி தாமசதை அனுஷ்டததல் (சௌசம்).

आदिर्गात्राणि शुभान्तिमनः सत्येन शुष्यति ।

विद्यातपोभ्यां भूतात्मा बुद्धिर्ज्ञानेन शुष्यति ॥

17ஆ 5. 109.

இவ்விதனால் வெளி அங்கங்களையும், உணவையான பொழிவினால் மனதும் வீததைவினாலும் தாமசனுஷ்டததினாலும் ஜீவாதாபுர, ஞானததினால் ததி யும் முறைமைய பரிசுத்தமடக்கினான். அதாவது உள்ளே கடைக்களைப்பொன்ற கெடுதல்களைவிட்டுவிட்டு வெளியில் சத்தியம் அசத்தியம் இவைகளை அறிவின் மூலமாக தெரிந்து அசத்தத்ததை ஒழித்து சத்தியத்தை அகொள்வதினாலே கிச்சயமாய் பரிசுத்தனாகலாம். (சுக்ரீந்தி) சுகாத, ஸ்துதி, சுகதுககா, சிசோஷ் னம், பசி, தாசா, சேடு, உயம், பாசா, அவாரணம், மகலாச சுகதுங்க்களை விட்டுவிட்டு தாமததிலேயே நிநுடசுகதபுடனிருந்து (சூர்ஜலம்). அமரான மண்ணிலிருந்து, திருமங்கடப ஸவரவதை உடைத்தாயிருந்து, துருநி னண்ணம் முதலானவைகளை விட்டுவிடுவது (ஞானம்) சதலவெதாதி சாஸ்திரங்களை அ, பூசல் கடைவரைநில புகுகொது, படிக்கச்செய்கொது, விவேகத்துடன் சத்தியாசத்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் எதற்பொருள் எப படியிருக்கிறதோ அதை அமடியே அதாவது பட்டதாரத்தங்களை உடபகராத தங்களாக அறிவறவும் அவ்விதமே ஏதற்க கொள்ளுகொதும் (விஞ்ஞானம்). அனு முகாகொண்டி பரபேசவரா ரியத்தமுள்ள சகல மொருங்களினு டையவிசேஷங்களைச் சரியாய் அறிததும் அவைகளை மோன விதிப்பாடி உபயோகித்தலும் (சூஸ்க்க்யம்) ஒருபொழுதும், வெகம், சசவான் முகதி, பூவஜுனாய அரஜுனமா, காமம், வித்தை சதசககம், தாயா, தகப்பனா, துரு, அதித்தி வாகளுக்கச் செய்வப நவனை விடாமலும், எககாசு, கித்தி காமலும் ஒருததவேயா இத்த உதனைதது குணகாமங்களை மோனனாலுத் தினர்கள் அவசியம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

சுக்ரத்திரியர்களின் கடமைகள்.

प्रजानां रक्षणं दानमिज्याभ्ययनमेव च

विषयेष्वप्रसक्तिश्च क्षत्रियस्य समासतः ॥

18ஆ 1. 89.

சூத்திரர்களுடைய குணகர்மங்கள்.

एकमेव तु शुद्धस्य प्रभुः कर्म समादिशन् ।

एतेषामेव वर्णानां शुश्रूषामनसूयया ॥

பனுவ 1. 91

குறைகூறுதல், கோபித்தல், காவல்கொள்ளுதல், முதலான கெட்ட நடவடிக்கைகளிலிட்டு பிராமமணன் கூத்திர்பன வைசியன் ஆக இவர்களுக்கு குச் செவை செய்வது. அதனால் கான ஜீவனம் செய்வதுமே சூத்திரரின் குணகர்மமாகும்.

இவ்விதமாகச் சூத்திரராய்க் குலத்தினனுடைய குணங்கள், காமங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வெவரிடத்திலுள்ள எந்தெந்தக் குலத்தினனுடைய குணகர்மங்களிருக்கின்றனவோ அவர்களை அந்தந்தக் குலத்தினனுடைய ஸ்தாபிக்கவேண்டிய இக்காரணத்தினால் மானிடர்கள் யாவரும் உடனதஸ்திதியை அடைவார்கள். எப்படியென்றால், தங்களுடைய மக்கள் மூர்க்கத்தனம் முதலான கெடுதல்களுடன் கூடினவர்களாய் சூத்திரர்களாய் போவார்களென்றால் அச்சத்தினால் கலல குலத்தையே மெய்வார்கள். அப்படியே சந்தித்தாலும் எங்கே தாங்கள் படிக்காமற் போயவிட்டால் சூத்திரர்களாய்ப் போய்விடுவோமோ என்னால் அச்சத்தினால் வேலான குலத்திலேயே இருக்கப் பிரயன்பப்படுவார்கள். இதுவுமன்றி தமக்குக் குலத்தவர்கள் உயாத குலத்தைப்படைய ப்ரியப்பட்டு முயற்சிப்பார்கள்.

பிராமணர்கள் கருதுவதற்கு விதவசிரிஷ்டங்களாயும், தருமசிறதை யுபையவர்களாய் மிருககிராமியினால், அவர்களையே விததையையும், தாபதையையும் பரவச்செய்வதற்கு கியமிக்கவேண்டும். கூத்திரியர்களுக்கு இராஜ்யத்தினுடைய அதிகாரத்தைக் கொடுப்பதினால் எப்பொழுதும் இராஜ்யத்திற்குக் கேடு வேரிடாது. ஜீவனங்கள் காப்பாற்றுகிற வேலை யைவைசியர்களிடம் ஒப்பி விக்கவேண்டும். ஏனென்றால் இடகாரியம் அவர்களிடையே நன்றாய் முடியும். சூத்திரர்கள் விததையற்றவர்களாயும், மூர்க்கங்களாய் இருக்கிறபடியினால் மேற்கூறியமூவர்களுக்குச் செவை செய்வா வேலைபையே கொடுக்கவேண்டும். மேலும் காயபலத்தினால் செய்யக்கூடிய காரியங்களையும் அவர்களுக்கே அளிக்க வேண்டும். இம்மாதிரி அந்தந்த குலத்தினனுடைய அதிகாரங்களை அரசன் முதல் கொண்டு சூதர்கள் வரைவிட நடத்தவர வேண்டியது

எண் வகை மணம்

प्राज्ञो देवस्तथैवार्पः प्राजापत्यस्तथाऽसुरः ।

गान्धर्वो राक्षसश्चैव पेशाचश्चाष्टमोऽधमः ॥

பனுவ 3. 21

விவாகங்கள் எட்டு விதங்களாகப் பிரிவுபட்டிருக்கிறது. அவைகளாவன.—

(1) பிரம்மா (2) தெய்வ (3) ஆஷ்டம் (4) இராஜ்யபத்யம் (5) ஆசரம் (6) காச தாவம் (7) இராசூச்சம் (8) பைசாசம் இவைகளின் விவரங்களாவன:—

(1) பெண், பள்ளி, இருவர்களும் சர்வர பிரமம் சாயாகாமத்திலுள்ள மான வித்தைபெற்று தாமிஷ்டர்களுயிருந்து, இருவருக்கும் பரஸ்பர பரிசேமையுடன் நடக்கும் கலியாணத்திற்கே "பிராம" என்றும் பெயர். (2) பெரிய யாகமொன்றில் பள்ளி, யாக காததாவாயி நக்குமபொழுது பெண்ணை அடங்கித்து அவரிடம் கொடுப்பதாகே "தேவம்" என்று பெயர். (3) மணமகனிடமிருந்து ஏதாவது கொடுக்காண்கலியாணம்செய்வதற்கு "ஆஷம்" என்று பெயர். (4) தருமனை முன்னிட்டு (மகத்தை) அதன் அறிநுகத்திற்காக செய்யுமிவாகத்திற்கு "பராக்யாதயம்" என்று பெயர். (5) மணமகனிடமிருந்தாவது மணமகனிடமிருந்தாவது ஏதாவது ஒரு என்னென்னவானதுடன் செட்டிம வவாகம் "ஆகம்" மாதிரி. (6) உலக சமயம் இவை இரண்டு மணமகனிடம் இருவர்களுக்கிடமிடம் ஏதுவென ஒரு காரணத்தைக்கொண்டு நடக்கும் கலியாணத்திற்கே "காததாவம்" என்று பெயர். (7) சண்டைசெய்து பவாதகாரமாய் அதாவது அசகங்காட்டியாய், அல்லது கபடத்தினாலாய் ஒருபெண்ணை அடங்கித்து கலியாணம் செய்து கொள்வதற்கு "ராக்ஷசம்" என்று பெயர். (8), தூக்கத்திலிருந்து அல்லது குறையான வெறிமடக்கத்திலிருந்து அல்லது அறிவிழந்திருக்கிற ஒருபெண்ணை பவாதகாரமாய்ச் சேருவதற்கு "பைகாசம்" மென்று பெயர். இவையிரண்டு கலியாணங்களுக்கும் "பிரம்ம்" வவாகம் மிகவும் மேலானது. தேவமும் பிராஜாபத்யமும் உத்தரமானது "கூகரம்" "ஆர்ஷம்" "காந்தர்வம்" இவைகள் மூன்றும் கேட்டது "இராக்ஷசம்" இதிலானது "பைகாசம்" மிகவும் இதிலானது.

பெண்ணை, பள்ளியும் தனிமாய் விவாகத்திற்கு முன்னமே சந்திக்கக் கூடாதுமென்று, அபாதிச்சந்தைத்தினால் இளமை கெடப்போய் விடுகின்றபடியும் இதனால் விளங்குகிறது. பெண்ணுக்காவது, பள்ளிக்காவது வவாக சாயத்திற்கு முன்னமே அதாவது பிரமச்சாயாகாமத்தினுடைய பிடிப்பு முதலானவைகள் முடிவதற்கு ஒருவருக்கத்தானே, ஆறுபாதத்திற்கு மேல் முன்னாலே பள்ளிக்குடைய பிரதிபலிப்பைக் போட்டுக்கொடுப்பவத்தையால்தன்னுடைய தீர்விற்கு, பெண்ணினுடைய பிரதிபலிப்பைத், பள்ளிகளாகவாசாயில் கீழ்க்கொடுத்த அனுபவம்மேயன்றி எவ்வெவர்களுடைய சூட்சுன சேருகிறேன் அவாயாகளை, தோடுதெரிந்து, ஏதாவது களுடைய குணகாமம் வபாவம் இவைகளை அறிய அவாயாக் சாயத்தினிருந்து அன்றை தேவனாயிற்றுள்ள விய காததாவத்தை பாக்கியென்கிற. அவர்களுடைய சாயகாமங்கள் ஒன்றுமேயுமில்லை ஒத்திருக்குமளவு அபொழுது அந்த இருவர்களுடைய பிரதிபலிப்பை ஒவ்வொன்றை இருவருக்கும் அனுபவம் அவசியம் அவயிருவருக்கும் இச்சகம் விட்டால் அபொழுது தங்கள் என்னவாக்கித்தங்கள் தங்கள் தீர்வைய உபதேயாயாகளுக்கு அவர்கள் தெரிவிக்கவேண்டுக. அவர்கள் இருவரும் பரஸ்பரம் விவாகம் செய்து கொள்ள இசைந்தவிட்டால், இருவரும் அபேசாயத்தின் பிடிப்பை முடித்துக் கொண்டு விட்டிருந்திருப்பவென்கிற. அல்லது அவாயிருவருக்கும் தங்கள் விவாகத்திற்கு குருவியமுன்னாலேயே முடிக்கவேண்டுக. என்று சிபியப்பட்டு

டாக் அய்வந்தமுடி செயயலாம. அய்வந்தமிடலாவிடல மணமகனினுடையவிடடி
 விடையிலாததை நடத்துவது கெட. மணமகனும், மணமகளும், வீரருக்கு
 வேராயிருக்கும்பொழுது உபாததயாயாகளாவது அல்லது மணமகளின் பெற்
 றோர்களாவது அவர்களிருவரையும், உனங்களின் முன்னிலையில் பேசும
 படியை, வாசனசெய்யும் படியை செய்வேணடு. இரகஸ்ய சமாசாரமா
 யிருக்கும் பசுக்கிடல் கல்ல ஜனங்களின் முன்னிலையில் காத்தததிலெழுதச்
 சொல்லித் துவாக்கிடமுடி கொடுத்து வேண்டிமானாக வேளவி கேழ்க்கச்
 சொல்லுப. கவிபாணததிலு அலாகளிருவருக்கும் துணைவிடா விசுவாசம்
 எய்யுமபொழுது அவர்களுடைய செரிப்பாகள பிரசாயாச்சரததினு
 டைய படிப்பின கஷ்டத்தினால் பெரிசுது துணைதருகும் அவர்கள் சரீ
 ரத்தை வள பினா சந்தான்போல் கொஞ்சகாலில் விருத்திசெய்ய கல்ல
 ஆகாரங்களைக் கொடுக்கவேண்டி. பிரசு பெண ரகஸ்யலபாய், (பருவப்)
 சுத்தமான சரீரம், பண்டம் ஒன்று பரிபதிக்கி அதில கல்லவாசனாகளையு
 டைய மூலிகைகளினாலும், கெய்யினாலும் மோமஞ்செய்து, கறையணாக
 புருஷன் னாயும் பெண்களையுடையதுததக்க மரிபாக்கையுடன் ஏறக்கவேண்டி.
 3. கு சமங்காரவந்தியில் சொல்லியபிரகாரம் இரயிலாவது, அல்லது இரவு
 பகலுபாதினைக்கிடவது எல்லா காமங்களையும் செய்து சரீர எல்லாருடைய
 முன்னிலையில் பாணிகிரஹணர் செய்து தனிபையாய ஓர் துடத்தில் ஏகாத
 யாபிருக்கச் செய்வேண்டி. புருஷர்கள் வீயஸதா னத்தையு, ஸ்திரீகள்
 வீயா கிருஷ்ணதையையும் விசரிசகரம் அணுகிதகல வேண்டி. எவ்வ
 னைய தூரம் புறப்பெயர் அவ்வளவு காலாவதையில் வீயகதைக்காயாற்றல
 வேண்டி. இவ்வளவு தூரமாக பரிசுத்த சந்தாசபை சால் கிரகதருண
 முள்ளவனாகுறா. வீயம் காத்தகிர பிரவேசிக்காதருவாவிட ஸ்திரீ
 புருஷர்கள் அகைவாபிருத்திகாணம் மூக்கியமூக்கையும் கண்ணில் கண்ணி
 யும், அமாகதி எல்லா அயயவகளைக் கொணலிலலாமல் வைத்து சந்தோஷத்
 துடன் இருத்தல் வேண்டி.* அவயவங்களை அகைத்தக்கடாது. வீயத்
 தைக்கிரகிக்கிரபொது அபாணவாயுவை விமல துமுத்தல் வேண்டி. பிறகு
 அதை காபாசயத்தல் துறுக்க மோனி சகலகாசம்செய்ய வேண்டி.
 பரிசுத்தனாக தில ஸ்தானஞ்செய்தல் வேண்டி. படிக்கஸ்திரீ அடபொழுத
 கருத்திரீகதை உணர்வு கல்கிறாள். பாதகத்திடல் காணாதகிரோது பருவா
 களும் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள்.

கர்ப்பகால ஒழுக்கம்.

மலாம செய்க நாகுக்கரு, களதூரி, சிரமபு, சாலாயிரி இவை
 களைக்கமக காமசுன்ன பரிசுத்தி, திபாக இருவரும் புருதி, தனித்தயாயா
 கப்பல்த துக்காளன் வேண்டி. எககாலங்களில் காமகாளம் செய்ய இஷ்ட
 மிருக்கிறவீக அக்காலங்களில் ஜாமாதிரி செய்யவேண்டியது. எப்பொழுது
 ஒரு மாதத்திற்குப் படி மாதவிடல் கிரஹிட்டவீக, காபகானதையு
 புது குறிக்கிற பரிசுத்த, புருஷனும் பரிசுத்த புருஷுட பியந்தம்

* இது இவ்விசயமானபடியிலு அகிசம் எழுதுவது உசிதம் இல்லை

ஒன்று சேரக்கூடாது. ஏனென்றால் அப்படிச் சேராமலிருப்பதனால் பிறக்கும் பின்னே கன்றாயிருக்கும். அதுவுமன்னியில் இரண்டாந்தடவை பிறக்கும் குழந்தையும் முதல குழந்தையைப்போல கன்றாயிருக்கும். அப்படிச் செய்யா விடில் வீரபும பிரயோஜனமில்லாததால் இருவர்களுடைய ஆயுளுங்குறைந்து வீராகங்களுக்கு இடங்கொடுக்கிறது. ஆனால் இரண்டுபெயர்களுமே நேசத்துடன் வசிக்கவேண்டும். புருஷன் தன்னுடைய கனவிலும்கூட வீரபததை நஷ்டம் செய்துக் கொள்ளக்கூடாது. சாவசாதாரணமாய், காப்ப காலத்திலிருக்கும் குழந்தை அந்நி ரூபலாவண்பததுடன் புஷ்டி புடனும், பலத்துடனும், பராக்ரீர மத்துடனும், பத்துமாசத்திற்கப்பிறகு சுக ஜனனமாகுமபடி செய்யவேண்டும் காப்பபாதங்களில் நான்காவதையும், பத்தாவதையும் வெகுகவனத்துடன் காப்பாற்றவேண்டும்.

கர்ப்பகால உணவு

ஒருபொழுதும் காப்பஸ்திரீ ஒருவள காரமானபதார்த்தங்களையாவது, மயக்கத்தைக்கொடுக்கக் கூடியபதார்த்தங்களையாவது, பலதசையோ, புத்தியையோ நாசஞ் செய்து பதார்த்தங்களையாவது உட கொள்ளக்கூடாது. ஆனால் நெய், பால், நல்ல கோதுமை, பழம், உளுந்து, பரிசு முக்கூன அன்னபானாதி வஸ்துக்களை உட்கொள்ளலாம்.

ஜாதகர்மம்.

காபசமயத்தில இரண்டு சமஸ்காரங்களுண்டு.

நான்காவது மாசத்தில் பும்சவனமென்று பெயர். மற்றொன்று எட்டாவது மாசத்தில் சீமந்தகல்யாணம். இவைகளை விமரிசையாய் நடத்த வேண்டும். எப்பொழுது குழந்தை பிறக்கிறதோ அப்பொழுதிலிருந்தே தாய் குழந்தை இருவர்களுடையசுகந்தையும் ஞாக்கிறதையாய்க்கவனிச்சேவேண்டும். அதாவது பிரசவத்திற்கு முன்னால் "சுண டிபாகம்" என்னும் சுக்குகஷாயமோ அல்லது "சௌபாக்கிய சுண்டிபாகம்" என்னும் சுக்கினுல்செய்யப் பட்டவையையோ தயாராபி நக்கவேண்டும். பிரசவமான பிறகு நல்ல வாசனையுடன்கூடி ஆரின் வெர்ரீரில் தயாரையும் குழந்தையைபு ஸநானம் செய்துவைக்கவேண்டும் அதற்கு பிறகு தொபுரீள அறுக்கவேண்டும் அதாவது நான்கு விரல்களிலும் சன்னமானபிறு ஒன்றைக்கடிக் கொண்டு தொப்புளினுடைய அடிவிலிருந்து, ஒரு துளி உதிர மிஷ்ட கீழே விழாமல் அறுக்கவேண்டும். அப்பிறகு பிரசவத்திசு அரையை கன்றாய்ப்பெருக்கி சுதந்தம் செய்து, நல்ல வாசனைகளுடன் கூடன நெய் முதலானவைகளுடன் அங்கு ஷோமம் செய்யவேண்டும். அசன் பிறகு அங்குழக்கைரினுடைய காதில் அதன் துளியுள் "வேதோஸி (உனபெயர் பெயர்) என்றுச சொல்லி, தங்கநகம்பிபின் துணிபினால் பரமாதமாவின் எம்மகிய "ஓம்" என்னும் மொழியை, நெய்யும் தேனும் கூடாததில் தோய்கது அதை அகனுடைய நாக்கிலெழுதி, குழந்தையை நக்கவிட வேண்டும். பிறகு குழந்தை யைத்தாதி வசம் விடுதல முறையாகும். இஷ்டப்பட்டாரால்

குழந்தைக்குப்பால் கொடுக்கலாம். அப்படி குழந்தையுடைய தாயாருக்குப் பாலில்லாவிடில், பரிசுஷ் செய்த தாதி ஒருவளை ஏற்பாடு செய்துகொள்ளலாம். பிறகு காற்றோடுடமுள்ள வேறு நல்ல அரையில் தாயையும், குழந்தையையும் கடத்தித்தினந்தோறும் காலே, மாலை, இருபொழுதும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். முதல் ஆறுநாளைக்கு குழந்தைக்குத் தாயாரை பால் கொடுக்கவேண்டும். மேலும் தாயாரும் தன்னுடைய சரீர புஷ்டிக்குத்தகுந்த பலவித மெனவாயான பொருளங்களைப் உட்கொள்ளவேண்டும் யோனியை ஆற்றி காயாசயத்தை முன்னிருந்த நிலைமைக்கு கொண்டுவரவேண்டும். ஆறு வதுநாளில் தன்னுடைய இருபட்டத்தைவிட்டு தயார வெளியே வரவேண்டும். வெளியில் தனக்குழந்தைக்குப்பால் கொடுக்க மாலைளதாதி ஒருவளை அமர்த்திக்கொள்ள வேண்டும். அவளை நன்றாய் பொலிக்கவேண்டும்.

ஆனால் தாயா குழந்தையின் டேரிலே மீய கண்ணுங்கருத்துமாயிருக்கவேண்டும். எவ்விதமான கெட்ட ஸ்வபாவங்களையும் குழந்தையைப்போலிக்கிற விஷயத்தில காட்டக்கூடாது. முலைக்காமபில் கொஞ்சம் மருந்து சாமான்களைப் போட்டு பாலேக்கட்டிக்கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் கரக்க ஏற்படுத்தெய்ய வேண்டும். இதேமாதிரி தன்னுடைய சாப்பாட்டு விவகாரங்களையும் மட்டுக்கட்ட வேண்டும். பிறகு நாமகர்ணம் முதலான சடங்குகளைச் "சமஸ்காரவிதி" எனலும் நூலில் கூறியிருக்கும் பிரகாரம் நடத்தவேண்டும். எந்திரி மறுபடியும் ரஜஸ்வலையாய் சுத்தமான பிறகு அதே மாகத்தை அதுசரித்து ருது தானத்தைச்செய்யவேண்டும்.

ऋतुकालाभिगामी स्वात्स्वदारनिरतः सदा ।

पर्ववर्जं व्रजेच्चैनां सद्ग्रयो रतिकाम्यया ॥

மனு 3. 45.

निन्यास्वष्टासु चान्यासु स्त्रियो रात्रिषु व्रजेयन् ।

ब्रह्मचार्यैव भवति यत्र तत्राश्रमे वसन् ॥

மனு 3. 50.

எப்புருஷன் தன் ஸ்திரீயுடன் சந்தோஷமாய், தடுக்கப்பட்ட இரவுகளில் தேகசம்பந்தம் செய்யாமல் தூரமாயிருந்து, ருதுகாமியிருக்கிறானே, அப்புருஷன் காகஸ்தனுபிருத்தபோதினும் பிரபாசாரிக் குசசமானமானவன்.

இல்லறநேசம்.

सन्तुष्टो भार्यया भर्ता भर्ता भार्या तथैव च ।

यस्तिष्ठेव कुले नित्य कल्याणं तत्र वै ध्रुवम् ॥

மனு 3. 60.

எவ்வீட்டில் பெண்சாதிபுடன் புருஷனும், புருஷனுடன் பத்னியும் நல்ல நேசத்துடன் வாழ்கிறார்களோ அவ்வீட்டில் செளபாக்கியமும், ஜசவரியமும், கட்டாயமிருக்கும். எங்கே கலகமிருக்கிறதோ அங்கே தெளர்பாக்கியமும் தரித்திரத்தனமும் குடி கொண்டு இருக்கும்.

यदि हि स्त्री न रोचेत् पुमांसञ्च प्रमोदयेत् ॥

अप्रमोदापुनः पुंसः प्रजनं न प्रवर्त्तते

மனு 3. 61.

ஸ்திரீ ஒருவள் தன் புருஷனுடன் கூட சந்தர்ப்பமெனினியிலும், சந்தோஷ மெனினியிலும் இருக்குமபகஷத்தில் புருஷனுக்கும் சந்தோஷமேற்படாமல் கார யம் நடவாமல் கெட்டுப்போய் விடுகிறது.

स्त्रियां तु रोचमानायां सर्वं तद्रोचते कुलम् ।

तस्यां त्वरोचमानायां सर्वमेव न रोचते ॥

மனு 3 62.

ஒரு குடும்பத்தினுடைய சந்தோஷம் அந்தஸ்திரீயினுடைய சந்தோ ஷத்திலேயே இருக்கிறபடியினால், அவள் சந்தோஷ மெனினியிருப்பதினால் குடும்பத்தினுடைய சந்தோஷம் குறைகிறது ஆகவே எய்துகிறது.

ஸ்திரீக்களிடத்தல்,

पितृभिर्भ्रातृभिश्चैताः पतिभिर्देवैरैस्तथा ।

पूज्या भूषयितव्याश्च बहुकल्याणमीप्सुभिः ॥

மனு 3 55.

தகப்பனாரும், சகோதரர்களும், புருஷனும், சகோதரதைக் கோரிமேன னையைய விருப்பவார்களேயானால், முறைபே தங்கள் தங்களுடைய ஸ்திரீயை விதிப்பிரகாரம் ஆபரணங்களினால் அலங்கரிக்கவேண்டும்.

यत्र नार्यस्तु मूज्यन्ते रमन्ते तत्र देवताः ।

यत्रैतास्तु न पूज्यन्ते सर्वास्तत्राऽफलाः क्रियः ॥

மனு 3 56.

கற்றுணாததவர்களாகிய ஸ்திரீகள் எவ்விடத்திலிருக்கிறார்களோ, அந்த வீட்டுபுருஷர்கள் சுகமாய வாழ்வது மனனியில் தெய்வத்தைப் போலவுட ண்ணடபடுகிறார்கள். ஸ்திரீகளை மரியாதைசெய்யாத குடும்பத்தினுடைய மதகாரியங்கள் யாவும் பலமுள்ளதாகாது.

शौचान्ति जामयो यत्र विनिश्चयान्तु तत्कुलम् ।

न शौचान्ति तु यत्रैना वर्द्धते सद्धि सर्वदा ॥

மனு 3 57.

எக்குலத்தினுடைய வீட்டில் ஸ்திரீகள் துக்கத்துடனும் கஷ்டத்துடனும் இருக்கிறார்களோ, அந்தவீடு சினனாபின்னமாய் நாசத்தைபடைகிறது. எந்த வீட்டில், ஸ்திரீகள் ஆனந்தத்துடனும், உற்சாகத்துடனும், சந்தோஷத்துட னும் இருக்கிறார்களோ, அந்த வீட்டில் எப்பொழுதும் மேனமையையும், சந் தோஷமும் பெருகிறது.

तस्मादेताः सदा पूज्या भूषणाच्छादनाशनैः ।

भूतिकाभैर्नरैर्नित्यं सत्कारेपूत्सवेषु च ॥

மனு 3 59

ஐசுவரியங்களைச்சம்பாதித்து சீசாக்கவிருமபுகிற ஒவ்வொரு மனிதனும் கற்றுணாத ஸ்திரீகளை உச்சவகாசங்களில் ஆபரணங்களினாலும், வஸ்திரங் களினாலும், அன்னபானுதிகளினாலும், திருப்திசெய்து மரியாதை செய்ய வேண்டுமென்று இதனால் விளங்குகிறது. பூஜை என்னும் வார்த்தைக்கு எப டொழுதும் மரியாதை என்று அதம் செய்துகொள்ளவும், மேலும் பகலி

லாவது, இரலிலாவது, எப்பொழுது சூதந்தடவைபாக ஸ்ருவருக்கோ நவா சந்திக்கிறார்களோ அப்பொழுது "நமஸ்தே" என்று பிரேமையுடன் உரைக்க வேண்டும்.

सदा प्रहृष्टया भाव्यं गृहकार्येषु दक्षया ।

सुसंस्कृतोपस्करया व्यये चामुक्तहस्तया ॥

மனு 3. 150.

எப்பொழுதும் பிரசன்னமாயும், வீட்டுக்காரியங்களில் மிகவும் துரிதமாயும், சாமான்களைவெகு அசைக்காட்டாமல், மிகவும் அதிகமாய்ச்செலவு செய்பாமலும், வீட்டைச் சுத்தமாய் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். உடலைப்பும், மனதையும் அணியினுக்கமல காப்பாற்றாமபடி, மருததைப்போலயாவதற்கையும், சுத்தமாய்ச் சமயவெடுத்து வைத்தே வீடுகளின் உடமையாகுமா செலவுகளைச் கணக்குவைத்துக்கொண்டு, பருஷன முதலா ஜோகருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். வேலைக்காரர்களை, வீட்டுவலைகள் உடமல் சரியாய்செய்யச் சொல்ல வேண்டும்.

विविधो रत्नान्यथो विद्या सत्यं शौचं सुभाषियम् ।

विविधानि च शिल्पानि समादेयानि सर्वतः ॥

மனு 2. 240.

வந்திர்கள பலவித இரத்தினப் பரிசுஷ்ட, பழைய, உணமை, பரிசுத்தம் நல்ல பேச்சு சகலவிதமான கிற்பவேலைகள், இவைகள் எல்லாவற்றையும் எல்லாதேசங்களிலிருந்தும் பரிதாக்கரிடமிருந்தும் கிறந்துகொள்ள வேண்டும்.

சத்தியமுறைத்தல்.

सत्यं ब्रूयान् प्रियं ब्रूयान्न ब्रूयान् सत्यमाप्रियम् ।

प्रियं च नानृतं ब्रूयादेष्ट धर्मः सनातनः ॥

மனு 4. 138.

मद्रं भद्रमिति ब्रूयाद्भद्रमित्येव वा वदेत् ।

शुष्कैवरं विवादं च न कुर्यात्केनचित्सह ॥

மனு 4. 139.

எப்பொழுதும் வீருடத்ததராத உணமையைப் பேசாதே நலந்தைப் பேசுதலே முஸ்தபாகும். மனதுக்குப்பிடிக்காத சத்தியத்தை அதாவது, குருடனைக் குருட்டுன்னது சொல்லக்கூடாது. ஏன்னென்றால் உணமையாய்ப் பேச கூடாது. அப்படிச் சொல்லுவதினால் குருடனுடைய மனம் கஷ்டப்படுகிறதே தவிர இலாபம் எதுவுமில்லை. ஆகையினால் அத்தகைய சத்தியத்தைப் பேசக்கூடாது. (2) பிறர்களை திருப்திசெய்யவாவது பொய் பேசாதே. எப்பொழுதும் உணமையைப்பே அதாவது எல்லோருக்கும் ஹிதத்தையே செய்கிறவராததைகளைப் பேசு. காரணமன்னியிற சனாடையாவது, அதிகப் பேசாவது, ஒருவருடனுமகூடாது. எல்லோருக்கும் ஹிதபாமிருந்து, அவர்களுக்குக் கெடுதலாமிருந்து போதிலும் அதையே சொல்லவேண்டும்.

पुरुषा बहवो राजन् सततं प्रियवादिनः ।

अप्रियस्य तु पथ्यस्य वक्ता भोता च दुर्लभः ॥ உத்தமோகபாவம் விதுரநீதி.

ஓ திருதராவ்ஷ்டி 1 இவ்வுலகில் பிறார்களுக்கும் திருபதிகரமாவனவாததை களை மொழியுப் முகவதுதிக்காரரான பலர்ருக்கிறார்கள். தேழப்பதற்குப் பிரயோஜனமற்றதாய்த் தோன்றன பொதிலும், காரியத்தினால் பிரயோஜன முள்ளவையாயிருக்கிறதைப் பிசுகிறவர்கள் சிலரே உளா. ஏனென்றால் ஒருவனுடைய கெடுதல்களை அவன் முன்னரே எடுத்துரைப்பது, தன்னுடைய குற்றங்களை ஒப்புக்கொள்வது, ஆளில்லாத சமயத்தில் அவர்களுடைய குணத்தைப் புகழ்வது, இவை மெல்லலாம் கல்லோர்களுடைய ஸ்வபாவம். முகத் திற்கு முன்னால் ஒருவனுடைய நல்ல குணங்களை, கழந்தவிட்டு, அவனுக்குப் பின்னால் அவனுடைய கெடுதல்களை உரைப்பது துஷ்டர்களுடைய ஸ்வபாவம். தன்னுடைய குறைகளைச் சொல்லாமல் ஒருக்காலும் ஒருவன் தன்னுடைய கெடுதல்களை ஒழித்து நலத்தை எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஒருவரைப் பற்றி ஒருக்காலும் நினைத மொழிசொல்லக்கூடாது.

गुणेषु दोहारोपणमसूया । दोषेषु गुणरोपणमव्यसूया । गुणेषु दुणरोपणं
दोषेषु दोषारोपणं च स्तुतिः ॥

பிறார்களுடைய நல்ல குணங்களைக் கெட்டவைகளாகக் காட்டுவதற்கே நினைத என்றுபெயர். நல்லகுணங்களை உள்ளவரே காட்டுவதற்கு ஸ்துதி என்று பெயர், இன்னும் விரிவாகச் சொல்லுவோமேயானால் பொய் பேசுவதற்கு நினைத என்றும் உண்மைக்கு ஸ்துதி என்றும் பெயர்.

बुद्धिबुद्धिकराण्याशु धन्यानि च हितानि च ।

निस्त्रं शास्त्राण्यवेक्षेत निगमांश्चैव वैदिकन् ॥

மனு 4. 19.

यथा यथा हि पुरुषः शास्त्रं समधिगच्छति ।

तथा तथा विद्यानाति विज्ञानं चास्य रोचते ।

மனு 4. 20

புத்தி, தனம், சுகம், இவைகளை விருத்திசெட்கிற வேதம் முதலான சாஸ் திரங்களைப்படித்துச் சொல்லவேண்டியது. ஸ்திரீ, புருஷன் ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் தாங்கள் பிரமமசாயத்தில் படித்தவைகளைப் பார்த்து யோசனைச் செய்து கறபிக்கவேண்டியது. ஏனென்றால் அவ்வண்ணம் செய்வதினால் ஒருவருடைய புத்தி, விசாலமாகிறது. படிப்பதிலேயும் கூட ஆசை ஏற்படுகிறது.

பஞ்சமகாயாகங்கள்.

ऋषियज्ञं देवयज्ञं भूतयज्ञं च सर्वदा ।

नृयज्ञं पितृयज्ञं च यथाशक्ति न ह्यपयेत् ॥

மனு 4. 21.

இந்த ஐந்துபக்குங்களுக்குள் இரண்டு ப்ரமசர்பாசிரமத்தைக் குறிக்கப்பட்டிருக்கும்படித்தலை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வேதம் முதலான சாஸ் திரங்களைப்படிக்கிறது, படிக்கச்செய்கிறது, சத்தியாவதனம் யோகாபயோசம், இவைகளைச்செய்வது, இதற்கு ரீஷ்டக்கும் என்று பெயர்.

अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञश्च तर्पणम् ।

होमो दैवो बलिर्भौतो नृयज्ञोऽतिथिपूजनम् ॥

மனு 3. 70.

स्वाध्यायेनार्चयेदधीन होमैर्देवान् यथाविधि ।

पितृन् आर्द्धैश्चनृनर्द्धैर्भूतानि बालिकर्मणा ॥

மனு 3. 81.

விசுவான்களுடைய சங்கம, அலாகளுடைய சேவை, டரிசுத்த சிறந்த குணங்களைக்கிரகித்தல், தாராளத்தனம், வித்தைடைக்கைகளுள்ளல், இவை களுக்கெல்லாம் தேவபக்துமென்று பெயர். இவ்விண்ணு கடமைகளை முறையே காலை, மாலை இருபொழுதும் செய்யவேண்டும்.

सायंसायं गृहपतिर्नो अग्निः प्रातःप्रातः सौमनसस्य दाता ॥ प्रायः

प्रातःगृहपतिर्नो अग्निः सायं सायं सौमनसस्य दाता ॥

அதாவது, 19. அனு. 7. சா. 3. 4.

மாலையில் ஹோமஞ் செய்யப்பட்ட வஸ்துக்கள் மறுநாள் காலைவரையில் ஆகாசத்தைச் சுததமாகிப் பிரயோஜன முள்ளதாய்ச் செப்கின்றன. காலை யில் ஹோமஞ்செய்யப்பட்டவஸ்துக்கள் மாலைவரையில் ஆகாசத்தைச் சுத்த மாக்கிவைத்துக்கொள்வதில் பிரயோஜனமுள்ளதாய் நிகழ்கின்றன.

तस्मादहोरात्रस्य संयोगे ब्राह्मणः सन्ध्यामुपासीत ।

वयन्तमस्तं यान्तमादित्यमभिध्यायन् ॥

பிரம்மண, 4. 5.

ஆகையினால் பகலும் இரவும் சேருகிற சமயத்தில் அதாவது சூரியோ தைய சமயத்தாலும், சூரியாஸ்தமன சமயத்திலும் பரமேசுவரனை தியானஞ் செயது அக்கிரிஷ்டாதரத்தை அவசியாய்ச் செய்யவேண்டும்.

न तिष्ठति तु यः पूर्वा नोपास्ते यस्तु पश्चिमात् ।

स शूद्रवद्वहिष्कार्यः सर्वस्माद् द्विजकर्मणः ॥

மனு 2. 103.

இவ்விண்ணு காரியங்களையும், காலைமலும், மாலைமலும் யார் செய்ய வில்லையோ அவர்களை, புத்திமான்கள் பிரம்மணர்களுடைய வாணத்திலிருந்து ஒதுக்கிச் சூததிரைப்போல நடத்தவேண்டும்.

வினா:—மூன்றுகாலங்களிலும் ஏன் சந்தியாவதனம் செய்யக்கூடாது?

விடை:—மூன்றுகாலங்களிலே சந்தி ஏற்படுகிறதில்லை.

இருளும் வெளிச்சமும் சந்திக்குவோளையாகிய காலை, மாலை, இவ்விரு வேளைகளில் தனித வெறு எப்பொழுதும் ஏற்படுகிறதில்லை. இதைக்கவனியா பல் கடுப்புகளில் சந்தியாவதனஞ்செய்கின்றவன் கடுக்கியிலேயும் செய்யவேண் டும். கடுக்கியில் சந்தி செய்யாதனை செக்கிரவன், கடுப்புகளில் எவ்வளவு சந்தி யிருக்கிறதோ, அவ்வளவு சந்தி (சோ. 11) இருக்கும்படியான ஒவ்வொரு பிரவாரத்திலேயும், கழிவிலேயும், வினாடிமீதிலேயும், சுண்ணத்திலேயும், ஏன் செய்யக்கூடாது? ஒவ்வொருவினாடியிலேயும் சந்தியாவதனம் செய்ய முடியாது. இதுவுமன்னியில் கடுப்புகளில் இப்பிரகாரம் செய்வதற்குச் சாஸ்திர

சமபக, சமாண பிரமானமொன்று மில்லை. ஆகையினால், இருவேளை தான், ஒருநாளில் சத்தியோபாசனை, அக்னி ஹோதாதம் உசய்வது உசிதம். மூன்று வேளைக்கிடையாது. இறக்காலம், நிகழ்நாலம், எதிர்நாலம், என்று காலகிரமத்திற்றாக மூன்றுவிதமாக, பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர சத்தியாவாசனம் பூஜை முதலானவைகளுக்காக அவ்வாறு பிரிக்கப்படவில்லை.

பித்ருயக்ஞம்:— வித்வான்களையும் முனிகளையும் பழக்கிரவர்களையும், குருசையும், தக்படனாரையும், தாயாரையும், இன்னும் சகலபெரியோர்களை யும், பரமபொருள்களையும் தொழுது சேவைசெய்வதற்கே பித்ருயக்ஞமென்று பெயர். இந்த பக்ஞத்தில சிராத்தமென்று, தர்ப்பணமென்றும் இரண்டு பிரிவுகள் உண்டு.

உண்ணாக்கு இன்னொருவாசனத்தையான "ஸ்ரத்" என்னும் பதத்தினி ருந்து உண்டானது "ஸ்ரார்தம்".

“अस्य दधाति यया क्रियया सा अद्या अद्यया यन् क्रियते तच्छ्राद्धम्”

அதக்கெய்கையினால் சத்தியுததைக்கிரகிக்கிறேனோ, அதற்கு சிராத்தம் என்று பெயர்.

“वृष्यन्ति तर्पयन्ति येन पितृन् तत्तर्पणम्”

எந்தச் செய்கையினால் நம்முடைய பெற்றோர்களையும் (ஜீவித்து வசித்து கொண்டு இருக்கும்) பெரியோர்களையும் திருதி செய்விக்விடுமோ அதைச் செய்கைக்குத்தர்ப்பணம் என்று பெயர். இச்செய்கைகள் பிழைத்திருக்கிறவர்களுக்கே செய்வதெயன்றி மரித்தவர்களுக்கல்ல.

ரிஷி தர்ப்பணம்.

ओं ब्रह्मादयो देवास्तृप्यन्ताम् । ब्रह्मादिदेवपत्न्यस्तृप्यन्ताम् ब्रह्मादिदेव-
सुतास्तृप्यन्ताम् । ब्रह्मादिदेवगणास्तृप्यन्ताम् । इति देवतर्पणम् ॥

“வித்வான் விஸுவாஹிதேவா” என்று சதபதப்ராமணம் சொல்லுகிறது. “யா வித்வானோ அவனை தேவன். ஆதிபாடகதர்ப்பணானரு வேகங் களையும் கருணார்த்தவாகனம் “பிரமமா” என்று பெயர். அவர்களைக் காட்டிலும் கொஞ்சம் குறைவாக நெகிறவர்களுக்கே தேவர்கள் என்று பெயர். ஆகையினால் தேவர்களென்ற ஒரு கருணாரகவித்வான்கள் அவர்களுக்குச் சமாணமான அவர்களுடைய பத்தினிகள் தான் தேவதைகள் என்றும் பிராம்மணன் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சமாணமான தங்கள் குழந்தைகளும், சீடர்களும், செவகர்களும் அவர்களுடைய கருதப்படுகிறார்கள். இவர்கள் எல்லோருக்கும் சேவை செய்வதற்கே சிராத்தமென்றும் தர்ப்பணமென்றும் பெயர்.

ओं मरीच्यादय ऋषयस्तृप्यन्ताम् । मरीच्याद्युपिपत्न्यस्तृप्यन्ताम् ।
मरीच्याद्युपिसुतास्तृप्यन्ताम् । मरीच्याद्युपिगणास्तृप्यन्ताम् । इति
ऋषितर्पणम् ॥

பிரமமாவின்னுடைய பெளகதிரஞ்ஞ மரீசி முனியைப்போல் வித்வானுபி
ருக்கும் கற்றுணாதவர்களுக்கும், அவர்களுக்குச் சமமானபான் விததைட்டன்
கூழ்ன பெண்களுக்குக்கற்பிக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் அவர்களுக்குச் சமமானபாப்
படித்திருக்கும் உறவினர்களுக்கும், கிஷ்டர்களுக்கும், செய்யும உபசரத்திற்கே
ரிஷி தர்ப்பணமென்று பெயர்.

- (1) ओं सोमसदः पितरस्तृप्यन्ताम् । 2. अग्निष्वात्ताः पितरस्तृप्यन्ताम् ।
- (3) षर्हिषदः पितरस्तृप्यन्ताम् । (4) सोमपाः पितरस्तृप्यन्ताम् । (5)
- हविर्भुजः पितरस्तृप्यन्ताम् । (6) आग्न्यपाः पितरस्तृप्यन्ताम् । 7
- सुक्कालिनः पितरस्तृप्यन्ताम् । (8) यमादिभ्यो नमः यमादींस्तर्पयामि ।
- (9) पित्रे स्वधा नमः पितरं तर्पयामि । (10) पितामहाय स्वधा नमः
- पितामहं तर्पयामि । 1) प्रपितामहाय स्वधा नमः प्रपितामहं तर्पयामि
- (12) मात्रे स्वधा नमो मातरं तर्पयामि । (13) पितामह्यै स्वधा नमः
- पितामही तर्पयामि । (14) प्रपितामह्यै स्वधा नमः प्रपितामही तर्पया-
- मि । 15 स्वपत्न्यै स्वधा नमः स्वपत्नीं तर्पयामि । 16, सम्बन्धिभ्यः
- स्वधा नमः सम्बन्धिनस्तर्पयामि । 17) सगोत्रेभ्यः स्वधा नमः सगो-
- त्रांस्तर्पयामि ॥

இயற்கை சாத்திரத்திலேயும் மராதமாவின்னுடைய ஞானத்திலேயும்
பாவித்வான்களாபிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குச் “சோமசத்” என்று
பெயர். (2, அக்னிர், கருதம் முதலான இயற்கை சாத்திரங்களில் வித்வா
னுபிருத்திறவர்களுக்கே “அக்னிஷ்வாத்” என்று பெயர். (3) புத்திசாலி
தனத்துடன் கூழ்னவர்களாய், விருத்திக்கு ஏற்ற வழிகளைச் செய்கிறவர்
களுக்கே “பர்ஹிஷத்” என்று பெயர். (4) ஐசுவரமங்களைக் காப்பாற்றுகிற
வர்களாயும், ஒளவதங்களுடைய இரகத்தை அருத்தி போட்களிலிருந்து நீங்கி
னவர்களாயும், இதரர்களுடைய சொத்துக்களை இரகத்திறவர்களாயும், மருக
தினால் இதரர்களுடைய சொத்துக்களை தீக்கிறவர்களாய் மிருக்கிறவர்களுக்கே
“சோமடா” என்று பெயர். (5) மயக்கத்தை உண்பெண்ணுவதும் குகாரணமா
னதும் ஹீவதவிபசைக்கும் ஆதாரமான ஆதாரத்தைச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கே
“ஹவீர்புஜ” என்று பெயர். (6) அரிவதாகு போகடுபமான வஸ்துக்களை
காப்பாற்றுகிறவர்களுக்கும் செய், பால, தயிர் முதலான வஸ்துக்களை உட்
கொள்ளுகிறவர்களுக்குச் “ஆர்யபா” என்று பெயர். (7) தந்தைனுடைய வாழ்
நாட்களைச் சந்திப்பத்திற்காகவும், தம்மதத்திற்காகவும் உபயோகிக்கிறவா
களுக்கே “சுகாலின்” என்று பெயர். (8) துஷ்டர்களை வென்று சிஷ்ட
ர்களைக்காப்பாற்றி, நியாயபந்தவர்களுக்கே “எமன்” என்று பெயர். (9)
குழகதைகளைப்பெற்று அன்னபானுதி வஸ்துக்களை அளித்ததுக்காப்பாற்றுகிற
வர்களுக்கே “பிதா” என்று பெயர். (10) தகராறுருடைய தகர்ப்பைநுக்கு

“பிதாமகா” எனறும் (11) பிதாமகாவின்னுடை பதக பனா நுக்கு “பிரபிதாமகா” எனறும் பெயர். (12) குழந்தைக்கு அன்னபானுதிவஸ்திரங்களை அளித்து வளாக்கிறவளுக்கே “மாதா” எனற பெயர். (13) தகப்பனுடைய தாய்க்கு “பிதாமதி” எனறும், (14) பிதாமகிபின்னுடைய தாய்க்கு “பிரபிதாமதி” எனறும் பெயர். தன்னுடை ப (15) பனைவி (16) சகோதரி முதலான பந்துக்கள் (17) கோத்திரத்தைச் சொந்தவாதன், வேறு கல்ல புருஷர்கள், பெரியோர்கள், முதலானவர்களுக்கு வெகு மரபாடைபுடன் அன்ன வஸ்திரமளித்து கலவணமிடைய கொடுத்து திருபதி செய்வதற்கே, அதாவது, அவர்களுடைய ஆதரபாடைத் திருபதிபடையச்செய்து சீரம் சுகமாயிருக்கும்படிச் செய்வதற்கே சிராத்தமெனறும் தர்ப்பண மெனறும் பெயர்.

“வைகதேவம்:— பொதுனம் தயாரானவுடன் சாக்கரை தயிர் இவை தனால கலக்கப்பட்ட ஆகாரத்தைத் (உப்பு, புளிப்பு இவைகளுடன் கூடியிருப்பவைகளை நீக்கி) கொஞ்சமெடுத்து அக்னிமில் மனு சொல்லியிருக்கும் பரகாரம் ஹோமம் செய்வதற்கே வைகதேவமெனறும் பெயர்.

वैश्वदेवस्य सिद्धस्य गृहेऽनौ विधिपूर्वकम् ।

आभ्यः कुर्यादेवताभ्यो ब्राह्मणो होममन्वहम् ॥

மனு 3 84.

எந்தெந்த பதார்த்தங்கள் போதுனத்திற்காகச் சமையலுறையில் பக்குவஞ் செய்யப்படுகின்றனவோ அவைகளில் ஏதாவது கொஞ்சம் எடுத்து விதிப் பிரகாரம் சீர்க்கண்ட வேத மந்திரங்களுடன், அக்கனியில் ஹோமஞ் செய்து ஆகாரத்தை சுத்தஞ்செய்யவேண்டும்.

ஹோம மந்திரம்.

ओं अग्नये स्वाहा । सोमाय स्वाहा । अग्नीषोमाभ्यां स्वाहा । विश्वेभ्यो

देवेभ्यः स्वाहा । धन्वन्तरये स्वाहा । कुह्यै स्वाहा । अनुमत्यै स्वाहा ।

प्रजापतये स्वाहा । सह्यावापृथिवीभ्यां स्वाहा । सिष्टकृते स्वाहा ॥

பிரதி மந்திரங்களுடனும, எரித்துகொண்ட நக்கும் அக்னிமில், ஒவ்வொருதடையும ஹோமம் செய்த வேண்டும். நெய், பூமி, இவை அல்லது தட்டின டேரிலாவது சீழ்க்கண்ட வேதமந்திரத்துடன் தென்திசையிலிருந்து வரிசைக்கொரம்பாகப் பாகம் செய்த ஆகாரத்தைக் கொஞ்சம் வைக்கவேண்டும்.

ओं सानुगायेंद्राय नमः । सानुगाय यमाय नमः । सानुगाय वरुणाय

नमः । सानुगाय सोमाय नमः । मरुद्भ्यो नमः । अद्भ्यो नमः ।

वनस्पतिभ्यो नमः । श्रियै नमः । मद्रकाल्यै नमः । ब्रह्मपतये नमः ।

वास्तुपतये नमः । विश्वेभ्यो देवेभ्यो नमः । दिवाचरेभ्यो भूतेभ्यो नमः ।

नक्षत्रारिभ्यो भूतेभ्यो नमः । सर्वात्मभूतये नमः ॥

இப்பாகங்களைக் கொண்டு, அத்தியாராவதுருந்தால அவருக்குச் சாபிட்டு கொடுக்கலாம். அத்தியைக்கொறுமிடில் அதனை அக்கனியில் ஹோமஞ்செய்து

விடலாய். பிறகு உபபுபதாராததங்களை அதாவது, ரூபம், அன்னம் பக்குவஞ் செய்யப்பட்ட காய்கறிகள், ரொட்டி முதலானவைகளை எடுத்துக் கொண்டு ஆறுபாகங்களாகப் பிரித்து கீழே பூமியின் மேல் வைக்கவேண்டும்.

शुनां च पतितानां च श्वपचां पापरोगिणाम् ।

वायसानां कृमीणां च शनकैर्निर्धेपेक्षुवि ॥

மனு 3. 93.

வைத்ததிற்கு இமயாதிரி “ஸ்வெவப்பேச நம: பதிதிபமேயா நம: ஸ்வ பக்ப்யோ நம: பாபரோகிபமேயா நம: வாய்சோபமேயா நம: கிருமிபமேயா நம: கூப்பிட்டி விட நி, துக்கமுள்ளவர்களுக்காவது, பசிபிஞ்சு வருகதுகிறவர்களுக் காவது, நாடிக்காவது காக, உதுக்காவது அல்லது வேறெந்த பிராணிகளுக்கா வது கொடுத்துவிடவேண்டியது. இவ்விடத்தில் “நம” என்னும் வாரததைத்து அன்னம் என்று அர்த்தம். இந்த அன்னத்தை ந யிக்கு, பாபிகரு, சண்டாள னுக்கு, பாபரோகிக்கு, பெருஷ்பாதிக்காரனுக்கு, காக்கைக்கு, புழுவுக்கு, இன்னும் முதலானவைகளுக்கு அளிக்கவேண்டியது. இஃது மனுஸ்மருதியி லுள்ளது.

அதிதிசேவை—நமக்குத் தெரியாது திடீரென்று நமது வீடுகளுக்கு வருப வருக்கே வட ரொழியில் “அதிதி” என்று பெயர். தாமாதமாவும், சந்தியத்தை உபதேசிக்கிறவரும், எவ்வொருக்கும் உபகாரமுள்ளவரும், எங்கேயும் சஞ்சா ரம் செய்கிறவரும், பூணவிதவாணம், பரமமோகியுமான சந்தியாதி ஒருவர், கிரகஸ்தன் வீட்டிற்கு வருவாரேயானால் அப்பொழுது கிரகஸ்தன் அவரு டைய பாதங்களைக்கழவி ஆசனமளித்து இருக்கச்செய்து அன்னபானாதிக ளுக்கு உத்தமமான பதாராததங்களைக் கொடுத்துப் பணிவிடைச் செய்யவேண் டும். பிறகு சிநேகஞ்செய்து, தாமம், அர்த்தம், காமம், மோகனம், இவைகளை அறியச் சாதனமாயிருக்கும் விக்ஞானம் (வெளகிக ஞானம்) வைதீக ஞானம் முதலானவைகளைப்பெற வேண்டியது. உணமையை அந்நது அதன் பிரகாரம் ஒவ்வொருவரும் நடக்கவேண்டி சமயம் வாய்க்குமேயானால் கிரகஸ்தர்கள் அரசன் முதலானவர்களைக்கூட அதிதியைப் போல மரியாதைச் செய்வதற்கு ஏற்றவர்களாவார்கள்.

கள்ள பக்தி யுள்ளவர்கள்.

पाण्डितो विकर्मस्थान् वैडालवृत्तिकान् शठान् ।

द्वैतुकान् बकवृत्तीश्च वाङ्मात्रेणापि नार्चयेन् ॥

மனு 4. 30.

வேததூஷகர்களைப்பும், வேதவதிற்கு விரோதமான காரியங்களைச்செய் கிறவர்களைப்பும், எவ்விதம் பூனை பதுங்கியிருந்து கண்ணுற்றுக்கவனித்துசமயம் வாய்ததொழுது எலியின் சேலே பாய்ந்து அதனைதன்நுலுவிடுகிறதோ அவ் விதமே, உபடத்தனமாய் வருசநா பேசிப்பொய்ச்சொல்லித்திரிகிறவர்களைப்பும், உடம் செய்கிறவர்களைப்பும், விண்ணிடிவாதமுள்ளவர்களைப்பும், சூடார்களையும், கெட்ட ஆததஞ் செய்கிறவர்களைப்பும், “நான்தான் பரமமம் ஜகமெல்லாம்

மாயை" என்று தற்கால விதாந்திகளைப்போல வினாப்பேச்சிக்காலங்கழிக்கிறவர்களையும், கொக்கு ஒரேகாலின போல, தியானஞ் செய்வதுபோல் நின்று, சமயம் வாய்ந்தவுடன குளத்திலிருந்து வெளியில் வரும் பிராணிகளுடைய ஜீவனைவதைத்தும் தினதுவிவதுபோல, தன்காரியத்திலேயே கண்ணுங்கருத்துமாய் இருந்து நிறைவேற்றிக் கொள்ளுகிறவர்களையும், இச்சபாவத்தை உடைய தற்காலபராக்களையும், கெட்ட எண்ணத்தை உடையவர்களையும், உடைய வாழ்வைகளினாலுங்கூட மரிப்பதைச் செய்யக்கூடாது. ஏனென றால் மரிப்பதை செய்வதினால் இவர்கள் அதிகரித்து ஜீவனங்களை அதாமமான வழிகளில் நடத்துகிறார்கள். அவர்களே அநீதியான வழியிற் செல்லுவது மன்றி அவர்களுடன் கூட இருக்கிறவர்களையும் அஞ்ஞான சமுத்திரத்தில் அழுத்தி விடுகிறார்கள்.

இவ்வைந்து எக்ஞங்களினுடைய பலன்களாவன: -

பிரம்மயக்ஞம் செய்வதனால் ஞானம், கவலொழுகம், நோச்சி, நீதி நடவடிக்கை முதலிய பல குணங்கள் ஏற்படுகின்றன.

அக்னிஹோத்திரத்தினால் வாயு, ரைசு, ஜலம், இவைகள் சுத்தமாகி உலக நன்மை உண்டாகிறது. அதாவது சுவாசத்திற்குச் சுத்தமான காற்றையும், அன்னபானாதிபையும், ஆரோக்கியத்தையும் அளித்து காயத்தை விருத்தியாக்கி, தாமாதக காமமோகைப் பெறுதலை இவ்ஞவாக்குகிறது. வாயு முதலான பதார்த்தங்கள் சுத்தமாகிறபடியினால் அதற்கு "தேவயக்ஞம்" என்றும் பெயர்.

பித்ருயக்ஞத்தினால் தாயா, தகப்பனர் ஞானி, மகாதமா, இவர்களுடைய சேவைகளை கிறந்து. இதற்கையேசுவையினால் ஞானம் விருத்தியாகி சத்தியாசத்தியத்தை தெளிவாய் அறிபச செய்கிறது. சத்தியத்தைக் கைப்பற்றிக்கொள்வதினாலும், அசத்தியத்தை விட்டு விடுவதினாலும் கருமேற்படுகிறது. (2) இளம்பருவத்தில் தன்னகைப்பாற்றின பெற்றோர்களுக்கும் விததைக்காகக் கஷ்டப்பட்ட குருவுக்குர தன்னுடைய நன்றியை திருப்பிக் காட்ட இந்த யக்ஞம் ஒரு காரணமாயிருக்கிறது.

பலி வைசுதேவ யக்ஞங்களுடைய பலனைப்பற்றி முன்னமே கூறி விட்டோம்.

அதிதியக்ஞம்:—உத்தம அதிதிகளிலொரு வரையில் ஒருதேசமானது சிகிரத்தில் முன்னேற்ற மடையாது. அவர்கள் சகல தேசங்களிலும் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறபடியினால் மேசம் அதிகரி காது. மேலும் தங்கள் தங்கள் யூருபிட மனிலிருந்தே சத்தியத்தை கிரகஸ்தர்கள் அறியலாம். உலக முழுவதும் ஒரே தாமம ஸ்திரமாக ஏற்படு. அதிதிகளிலொருவரையில் சந்தேகங்களை நீக்குகொள்ளமுடியாது. சந்தேகங்களை நீக்கிக்கொள்ளாவிட்டால் நமடுக்கை புண்டாகாது. சிசய ந. சிக்கை யன்னியில் சுகுட எங்கிருந்து வரும்?

ब्राह्मे मुहूर्ते बुध्येत धर्मार्थौ चानुचिन्तयेत् ।

कायकेशांश्च तन्मूलान् वेदतत्त्वार्थमेव च ॥

மனு 4. 92

இராத்நிரி நான்காவது ஜாமத்தில் படுக்கையை விட்டு ஒருவாள் புகுந்திருந்து, கைகால் முகம் முதலானவைகளைக் கழுவிக்கொண்டு அறம் பொருள் இலலம் இவைகளைப்பற்றியும், மிகத்தினுடைய பிணியை நாககுதலைப்பற்றியும், பரமாத்மாவைப் பற்றியும், தியானஞ் செய்யவேண்டும். ஒரு டொழுதும ஒழுக்கமற்ற காரியங்களைச் செய்யலாகாது.

नाधर्मश्चरितो लोके सद्यः फलति गौरिव ।

शनैरावर्त्तमानस्तु कर्त्तुर्मूलानि कृन्तति ॥

மனு 4 172.

ஒழுக்கமற்ற காரியம் ஏதாவது செய்தால் அது கெடுதியான பலனைத் தருகிறதுமில்லை, அவ்வது பயன உடனேயும் ஏற்படுகிறதில்லை. இக்காரணத்தினாலேயே அஞ்ஞானிகள் ஒருபொழுதும் அநீபாயமசெய்யப் பயப்படுகிறதில்லை. அநீதியான காரியங்களைச் செய்வதினால் தன்னுடைய கருங்களைக் கொஞ்சம்கொஞ்சமாக ஒருவன் குறைத்துக்கொள்ளுகிறான் எனப்பதைக் வணிகக் வேண்டும்.

अधर्मेणैधते त.व.ततो भद्राणि पश्यति ।

ततः सपन्नाश्रयति समूलस्तु विनश्यति ॥

மனு 4. 174.

நீரிலைகளிலுள்ள ஜலமானது அதிகரித்தால், அதன் கரைகளை உடைத்துக்கொண்டு நாலாபாகமும் பெருகுவதுபோல நிகரானமான நீதிகளினுடைய எல்லையை மீறி, அநீதிவான ஒருவன், பொய் சொல்லியும், வஞ்சகம் பேசியும், ஏமாற்றியும் அதாவது சத்தியத்தை கீலை நிறுத்துகிற மீவதங்களைக்கண்டித்தும் விகவாசமோசஞ்செய்தும், நிராகளுடைய பணங்களை அபகரித்தும், தனவாளுகிறான். பிறகு பணம் முதலான ஐசுவரியங்களினால், அன்னபானம், உடை, ஆபரணம், வண்டி, கலைமை, மானம், செல்வாககு முதலியவைகளைப்பெற்று எதிரியுடைய அநீபாயமாய் ஜயிக்கிறான் கடைசியில் போ அறுகப்பட்ட மரத்தைப்போல், நாசத்தை யடைகிறான்.

सत्यधर्मार्थवृत्तेषु शौचे चैवारमेत्सदा ।

शिष्यांश्च शिष्याद्धर्मेण वाग्वाहूरसंयतः ॥

மனு 4. 175.

கற்றுணர்ந்தவர் வேதத்தில் கூறியிருக்கும் வண்ணப் பக்தப்பாத மனஸியில் சத்தியத்தையும் நியாயத்தையும் சைபிடித்து அசத்தியத்தை விட்டு விட்டு தாமதத்தைதழுவிக்கொண்டு தன் சிஷ்யர்களுக்குப் போதிக்கடமே.

ऋषिकपुरोहिताचार्यैर्मातुलातिथिसंभ्रितैः ।

बालवृद्धातुरैर्वैद्यैर्होतिसम्बन्धिवान्धवैः ॥

मातापितृभ्यां यामाभिर्भ्राता पुत्रेण भार्यया ।

दुहित्रा दासवर्गेण विवाहं न समाचरेत् ॥

மனு 4 179. 180

யாக்குஞ்சம்நிறவாகள், கல்விகற்பிப்பவர்கள், மாமன், (அதிதி) தன்னை அடுத்திருப்பவர்களை சமஸ்கிருத குழந்தைகள், கிழவர்கள், பிணியினால் பிடிக்கப்பட்டவர்கள், ஆபரணமேத மறிந்தவர்கள் தனக்குடைய கோத்திரம் இவைகளைச் சொந்தவர்கள், மாமனா, திருக்கிதர்கள், தாய், தகப்பன், சகோதரர்கள், பெண்சாதி, பெண், வேலைக்காரர்கள் இவர்களுடன் ஒருபொழுதும் விவாதஞ் செய்யக்கூடாது. விவாதமும் செயதுகொள்ளக்கூடாது.

அதபாஸ்வநதீயான: ப்ரதிமஹச்சிர்விஜ: ।

அம்மஸ்வம்ஸ்ருவேனேவ சஹ சேனேவ மஜதி ॥

மனு 4. 190.

(ஆதபாஸ்) பிரயசாயவிரதம் அதுஷ்டிக்காதவர்கள், உண்மை முதலான நற்செய்கைகளிலலாதவர்கள். (2) படிப்பற்றவர்கள் (3) தர்மத்தினை வேரைக் கொண்டு வாங்கிக்கொள்ளாநிறுவர்கள் இம்மூவர்களும், கல்வினால் நிறைத்து தண்ணீரில் விடப்பட்ட படகைப்போல, தங்களுடைய கெட்ட காரியங்களினால் துன்பசாகரத்தில் சூழ்க்குகிறார்கள். அவர்கள் முழுகிப்போவது மன்னியில் அவர்களுடன் கூடினவர்களுடைய மூழ்கடிக்கிறார்கள்.

त्रिष्वप्येतेषु दत्तं हि विधिनाप्यार्जितं धनम् ।

दातुर्भवस्यनर्थाय परत्रादातुरेव च ॥

மனு 4. 193.

ஏனென்றால், தர்ம வழியில் சம்பாதித்த பொருளிடமும், மேற்சொன்ன மூவர்களுக்குக் கொடுப்பதனால், அவர்களை இடபிறப்பிலும் பெருவேளையிலும் பிறப்பிலும் நாசஞ்செய்கிறது.

यथा पूवेनौपलेन निमज्जत्युदके वरन् ।

सथा निमज्जतोऽघसादज्ञौ दातृप्रतीच्छकौ ॥

மனு 4. 194.

கல்வினால் நிறைந்த படகிலேறி நீரைக்கடக்க பிரயத்னப்படுகிற ஒருவன் ஆழத்தில் அழுந்துகிறதைப்போல் கொடுக்கும் அஞ்ஞானிகளுடைய பெற்றுகொள்ளும் அஞ்ஞானிகளும் துக்கத்தில் மூழ்குகிறார்கள்.

பாசாங்குக்காரர்களுடைய லக்ஷணம்.

धर्मध्वजी सवालुध्वश्छापिको लोकदम्भकः ।

बैडालवतिको द्वेयो हिंस्रः सर्वोभिसन्धकः ॥

अधोदृष्टिर्नैष्कृतिकः स्वार्थसाधनतत्परः ।

शठो मिथ्याविनीतश्च वक्रवतचरो द्विजः ॥

மனு 4. 195. 196.

(தர்மத்வஜி) தர்மமொன்றும் செய்பாமல், அதன் பெயரைக்கொண்டு ஜனங்களை ஏமாற்றுகிறவர்கள். (சதாலுப்த:) எப்பொழுதும் துரையைள்ளவர்கள் (சாத்மிக) வஞ்சகர்கள், (லோகதம்பக) பிறர்முன்னிலையில் தனைப்புகழ்ந்துபேசிக்கொள்ளுகிறவர்கள் (ஹிம்ஸர) உயிர்வதை செய்கிறவர்கள். ஜனங்களை

விரோதக்கிரவாகள், (ஸ்வரூபிசந்தக) தீயர், கவிலோர் இவர்களுடன் கூடியிருப்பவர்கள், இவர்களை கேவலம் பூணையப் போவதும், மோசகாராகளாகவும், கருதவேண்டுக. (அதோதிருஷ்டி) கோததிக்கு இஷ்டமுள்ளவர்களாய், தீய்ப்பாரையுள்ளவர்கள் (நைஷ்டிக்ரூதிக்.) தனக்கு ஒருவன் அற்பமான குற்றமசெய்திருந்த போதிலும் அதற்குச் சகியாமல் அவனுடைய பிராணனைப்பழிக்குப்பழி வாங்க சித்தமாயிருக்கிறவர்கள். (ஸ்வார்த்தசாதனைதப்பா) உஞ்சகம், மோசம், துரோகம் முதலான விதத்திலாவது தன்னுடைய காரியத்தை முடித்துக் கொள்ளுவதிலேயே கண்ணுறும் கருத்துமாழிநபவர்கள் (சுட:) தப்பென்று அறிந்திருந்தபோதிலும் அதை விடாமலிருக்கும் வீண்பிழவாதக்காரர்கள் (மித்யாவிரீத:) மரியாதை, மனவமைதி, தெய்வாத்தி இவைகளை கெடுக்கிறவர்கள், இவர்கள் முதலானவர்களைக்கள்ளடக்கியுள்ளவர்களாக அறிந்து (பகவிருத) அண்டவகாக்கையை விட இழிவாக எண்ணவேண்டும். ஒருபொழுதும் இவர்களை நம்பவுங்கூடாது. சகவாசஞ் செய்பவர்கூடாது.

धर्मं शनैः सन्निभुयात् बल्मीकमिव पुस्तिकाः ।

परलोकसहायार्थं सर्वमूतान्यपीडयन् ॥

மனு 4. 238.

கரைபான தன்னுடைய புத்தைச் சரிவர கடழிக்கொள்வது போல் ஆடவர்களும் பெண்களாகும், மறுமையின் கருத்தை அடைவதற்கு, ஜீவராசிகளொன்றையும் துன்புறுத்தாமல் சரிவர தர்மத்தை அநுசரித்து விருத்திசெய்ய வேண்டும், ஏனென்றால்,

नामुत्र हि सहायार्थं पिता माता च विष्ठतः ।

न पुत्रदारं न श्वाविधर्मस्तिष्ठति केवलः ॥

மனு 4. 239.

மறு உலகத்தில், தாய், தகப்பன், புத்திரன், உறவினா இவர்களால் உதவிசெய்யமுடியாது. அவர்களுடைய தாமதே அவர்களுக்குச் சகாயமாகவும் துணையாகவுமிருக்கும்.

एकः प्रजायते जन्तुरेक एव प्रलीयते ।

एकोऽनुभुक्ते सुकृतमेक एव च दुष्कृतम् ॥

மனு 4. 240.

ஒவ்வொரு ஜீவனும் தனியாகவே ஜென்மமெடுக்கிறது, மாணந்தை அடைகிறது, தர்மத்தினுடைய பலனாகப் சுகத்தையும், அதர்மத்தினுடைய பலனாகிய துக்கத்தையும் அனுபவிக்கிறது.

एकः पापानि कुरुते फलं मुक्ते महाजनः ।

भोक्तारो विप्रमुच्यन्ते कर्त्ता दोषेण लिप्यते ॥

மஹாபாரதம், உத்யோகபாவ.

ஒருகுடும்பத்தில் ஒருவன் பாபம் செய்தால் அதனால் உண்டாகும் பயன்பாவரையும் சேருகிறது. ஆனால் அதனுடைய கெட்டபலன்களை அவன் ஒருவன் அடைகிறானே தவிர குடும்பமுழுவதும் லவென்று அறியவேண்டும்.

मृतं शरीरमसृज्य काष्ठलोष्ठसमं शितौ ।

विमुखा बान्धवा यान्ति धर्मस्तम्भुगच्छति ॥ ५ ॥

மனு 5 241.

இறந்த ஒருவனுடைய பிணத்தை, ஒருபடி மண்ணைப்போல் அவனுடைய உறவினர்கள், கீழே விட்டு விட்டுத்திருமடிகளிலிருார்கள், இறந்தவருடனாகுட எவருமே போகிறதில்லை. தாமம் ஒன்றே செவ்வுகிறது.

तस्माद्धर्मं सहायार्थं नित्यं साधेनुयाच्छनैः ।

धर्मेण हि सहायेन तमस्तरति दुस्तरम् ॥

மனு 4 242.

இக்காரணத்தினால், மது உலகசுகத்திற்குச்சகாயமாகிருக்கும் நித்திய தர்மங்களை யே ஒருவா விருத்திசெய்யவேண்டும். ஏனென்றால் தர்மத்தினுடைய சகாயத்தினாலேதான், சுஷ்டமான துக்கசாகரத்தைத் தாண்டமுடியும்.

धर्मप्रधानं पुरुषं सपसा हतकिल्बिषम् ।

परलोकं नयत्याशु भास्वन्तं खशरीरिणम् ॥

மனு 4 243.

தருமத்தையே பெரிதுக்கருகி அதுஷ்டித்து, அப்படி அதுஷ்டிப்பதினால் பாபங்கள் நீங்கி அந்நூல பாதிக்கப்பட்டாவனாய் எவ்விருக்கிறானோ அவனை, தன் தர்மத்தினுடைய மகிமையினால், வெளிச்சத்தை உருவமாகவும், ஆகாசத்தைச் சரீரமாகவும் கொண்ட பரமாத்மாவை அடைகிறான்.

दृढकारी सुदुर्दान्तः क्रूराचारैरसंवसन् ।

अहिंसो दमदानाभ्यां जयेत्स्वर्गं तथाव्रतः ॥

वाच्यर्था नियताः सर्वे बाह्मूला वाग्विनिःसृताः ।

तांस्तु यः स्तनयेद्वाचं स सर्वसौवकुशरः ॥

आचाराद्धमते ह्यायुराचाराक्षिताः प्रजाः ।

आचाराद्धनमक्षय्यमाचारो हन्त्यलक्षणम् ॥

மனு 4. 246. 156.

எப்பொழுது முயற்சியுள்ளவனாய், இளக்கம், அடக்கப்பட்ட இவ்விதரியம் இவைகளை உடையவனாயும், தீச்செயல், அராசாரப் உடையவர்களிலிருந்து தனியாயும் நீதிவானாய்மிருக்கிற ஒருவன் விததை முதலிய தானங்களை செய்கிறதினாலே, சுகத்தை அடைகிறான். சகல விவகாரங்களையும் நிகர யஞ்செய்து, எவ்வாவற்றிற்கும் ஆதிகாரணமாயும், சகல செய்கைகளினுடைய சத்திக்கு வேடதுவாய்மிருக்கிற தல்லவர்களை அடக்கி, எவன் பொய்சொல்லுகிறானோ அவனைத் திருடுகளவு முதலான பாபங்களைச் செய்கிறவனாகக் கருதவேண்டும். ஆகையினால் பொய் சொல்லுகிறத முதலான தீமைகளை விட்டு, சோமசர்யத்தைச் சர்வரகடத்தி ஐம்புலன்களை அடக்கி இவைகளினால் பூணமான ஆயுசையும், தாமசாரத்தினால் சிறந்தாமக்கட்பேறு, அழியாச் செல்வம் இவைகளையும் அடைப்பிவேண்டும்.

दुराचारो हि पुरुषो लोके भवति निन्दितः ।

दुःखभागी च सततं व्याधितोऽस्पायुरेव च ॥

மனு 4. 157.

தீய ஆசாரங்களை ஆதரிக்கிற ஒருவன் சமசாரத்தில் கெட ஜனங்களு டைய சிறைக்கு ஆளாகித் துக்கத்தை அடைந்து எப்பொழுதும் வியாதி யுடன் கூழுவனான் அல்லது கருத்து இழப்பவனான.

சுருத்தம்.

यद्यत्परवशं कर्म तत्तद्यत्नेन वर्जयेन् ।

यद्यदात्मवशं तु स्यात्तत्तत्सेवेत यन्नतः ॥

सर्वं परवशं दुःखं सर्वमात्मवशं सुखम् ।

एतद्विद्यात्ममासेन लक्षणं सुखदुःखयोः ॥

மனு 4. 159-160.

தீய ஆசாரங்களை நிகழ்த்து காரியங்களைக் குறித்துக் கவனிக்காமல் தன் னுடைய காரியங்களை ஊக்கத்துடன் ஒருவன் செய்வேண்டியது. ஏனென்றால் (2) பாரதீனத்தினிருக்கிற யாவும் துக்கத்தையும் தன்னுடைய ஆதினத்தினிருக்கிறவையெல்லாம் சுக்கத்தையும் கொடுக்கும். சுருக்கச் சொல் லின் இவைகளை சுருத்தங்களுடைய குறிகளாம்.

ஆனால் பாரதீனத்தினிருக்கும் காரியம் ஒவ்வொன்றும் அவரவர்களுடைய ஷுத்தனுடைய மனத்தில் நடக்க வேண்டியது. உதாரணமாக, ஒரு குடும்பத்தி னுடைய காரியங்களை மனைவி, புருஷன் இருவரும் ஒத்து நடத்தவேண்டியது உள்ளாபுடன் புருஷன் மனைவிடிலும், மனைவி புருஷனுடிலும் கெத்து நடத்தவேண்டி. புருஷனாகத் தீயபடித்து மனைவி குடும்பக் காரியங்களை நடத்தவேண்டி. குடும்பத்தின் வளிக்காரியங்களைப் புருஷன் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டி. ஒருவருக்கொருவர் தீய வழிகளில் இறங்குவதினிருந்து காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டி. களிபாணமானதினிருந்து புருஷன், மனைவி, ஒருவருக்கொருவர் கடம் பாட்டவர்களாகப் பாயிக்க வேண்டி. அதாவது புருஷனுடைய கடை, உடை, பாவை முதலியவைகள் மனைவியையும், ஸ்திரீயுடையது புருஷனுடைய மனத்திலும் இருந்திருக்கிறாயாம் ஒரு காரி யமாவது நடக்கக்கூடாது. விவதித்தனம், பொன்றசெயல்கள் அவர்களுடைய இல்லறகத்தை கெடக்கூடிய பலவகளாகும். இவைகளை, பழநிய எண்ணம் அவர்களுடைய மனத்தில் கொஞ்சமேனும் குடி கொள்ளக்கூடாது எப்பொழு தும் ஸ்திரீயுடன் புருஷனும் புருஷனுடைய ஸ்திரீயும் தற்பதையடைந்தவாக னாக இருக்கவேண்டி அவர்கள் பிராமணனுநிந்தும் பக்ததன், புருஷன் பிள்ளைகளுக்கும் ஸ்திரீ பெண்களுக்கும் விதனையைக் கற்பிக்க வேண்டி. தங்களுடைய மனதில் விளக்கத்தினால் பாணுக்கர்களுக்கு கல்ல அநிவைக் காரித்த வேண்டி. ஸ்திரீயினும் புருஷனும், புருஷனுடைய ஸ்திரீயுடைய துக்கம் அவர்கள் அவர்கள் கவனிக்காமலிருக்கிறவனாயிடு கங்களுடைய கருவைய விரிவாகக் கொள்ள வேண்டி. முறையே ஒருவன் தீயகளைத் தவ் களி குற்றங்களைக் கருத்த வேண்டி.

உரத்தியாயா, உபாததியாமினிகளுடைய ஒழுக்கங்களை மகாபாரதம் உத்தியோகபாவம், விதூர நீதி 32-வது அத்தியாயத்தினுடைய சுலோகங்களால் வறியவும.

आत्मज्ञानं समारम्भसितिक्षा धर्मनित्यता ।

यमर्था नापकर्षन्ति स वै पण्डित उच्यते ॥

கேரமபெரித்தனமாயிருப்பது, வீண காலங்கழிப்பது, சாம், துக்கம் கேடு, லாபம், துதி, நிகழை, மரியாதை, அவமரியாதை இவைகளை மதியாமல், தாமத்திலேயே உறுதியான சிந்தையையும், விஷயங்களை நோக்கி கவரப்படாம னிருக்கிற மனதையும், கொண்டவனும ஆகியவர்களை யுடையவனுமே பண்டிதன்.

निषेवते प्रशस्तानि निन्दितानि न सेवते ।

अनास्तिकः श्रद्धान एतत्पण्डितलक्षणम् ॥

எக்காலமும் தாமதாரிபத்தைச் செய்வதிலேயே கவனமுள்ளவனாபுட, தருமமல்லியிலிருக்கும் காரியங்களை விட்டு விடுகிறவனாயும், சகவரன், வேதம் சத்தியம், இவைகளிலிருந்து கவனத்தைவிடாமல் சகவரனிலேயும், தர்மத்தி லேயும் உறுதியான கமபிக்கையை உடையவனா ஒருவன் பண்டிதன் ஆவான்.

क्षिप्रं विजानाति चिरं शृणोति, विज्ञाय चार्थं भजते न कामान् ।

नासम्प्रष्टो ह्युपयुक्ते परार्थे, तत्प्रज्ञानं प्रथमं पण्डितस्य ॥

கடினமான விஷயங்களைக்கூட சீக்கிரம் அறிந்து கொள்ளுகலும், ிவது காலம் சாஸ்திரங்களைப்படித்து, கேட்டு, யோசனைசெய்தலும், தான் அறிந்த கொஞ்சத்தையும் பிராபகாரார்த்தமாக உபயோகித்தலும், சுயநலத்தைக் கருதி காயம் ஒன்றும் செய்பாமலி ருப்பதும், சபயம் நியாமமும் கொராமலும் யோஜனை பிறகளுக்குச் சொல்லாமலும் ருப்பதும் பண்டிதன் ஒருவனுடைய முதல் அடையாளமாகும் அடைவதற்குத்தகாத பொருளைக் கோராமலும் கஷ்டமேகாவதேற்படுமேயானால் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமலும் ஆபத்துக் காலத்திலும் தன் தைரிபத்தைக்கவிடாமலி ருக்கிறவனே பண்டிதன்.

नाप्राप्यमभिवाञ्छन्ति नष्टं नैच्छन्ति शोचितुम् ।

आप्तु च न मुह्यन्ति नराः पण्डितबुद्धयः ॥

கேள்விகேட்பது முதலான பல விகதைகளில் சிபுணனுடா, சாஸ்திரங் களை எடுத்துவைப்பதில் சாமார்த்தியமுள்ளவனாயும், தாக்கம், ஸமீருதி இவைகளை அறிந்துகொண்டு கொஞ்சகாலத்திலு தெளிவாக உரைக்கக்கூடிய சக்தியையும் உடையவன் எவனோ அவனே பண்டிதன்.

प्रवृत्तवाक् चित्रकथ उद्धान् प्रतिभानवान् ।

आशु ग्रन्थस्य वक्ता च यः स पण्डित उच्यते ॥

சந்தியதகிறகு ஏற்றவாறு காரியங்களை அறிகிறவராயும் மனச்சாക്ഷிகளுக்கு ஏற்க காரியங்களைச் செய்கிறவராயும் ஆரிடங்களுடைய அதாவது தர்மபுருஷர்களுடைய மரபுதையை பீராமலும் இருக்கிறவர்களையே பண்டிதன் அல்லது புத்திமான் என்றழைக்க வேண்டும்.

श्रुतं प्रज्ञानुगं यस्य प्रज्ञा चैव श्रुतानुगा ।

असंभिन्नार्थमर्यादः पण्डिताख्यां लभते सः ॥

எந்தெந்த இடங்களில் இவ்விதமான கருதுணாத ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் நுக்கிறார்களோ அங்கே சந்த மூலக்கங்கள் பெருகி பிரதிபலிக்கும் ஆனந்தமடிகரிக்கும்.

மூடர்களுடைய லக்ஷணங்கள்.

अश्रुतश्च समुन्नद्धो दरिद्रश्च महामुनाः ।

अर्थीश्चाऽकर्मणा प्रेक्ष्युर्मूढ इत्युच्यते कुचैः ॥

अनादृतः प्रविशति ह्यष्टो बहु भाषते ।

अविश्वस्ते विश्वसिति मूढचेता नराधमः ॥

உகர்பாரதம் உத்யோகபர்வம் விதூர நீதி அத் 32.

சாஸ்திரங்களை படிக்காமலும், கேட்காமலும், காவத்துடன், இருப்பவர்களும், தரிதரராயி நந்தும வீணும்மனப்பால் குடிக்கிறவர்களும், முயற்சி செய்யாமல் காரியங்களை முடிக்க கிரமப்படுகிறவர்களும், புத்திமான்களால் மூடர்களென அழைக்கப்படுகிறார்கள் (2) அழைக்காமல் சமையலறையையாவது வீட்டையாவதடைகிறவனும், தன் யோக்கியதைக்கு அதிகமான ஸ்தானத்தை அடையவிரும்புகிறவனும், கோராமல் சபையின் மத்தியில் பேச விரும்புகிறவனும், விரும்பத்தகாதபொருள், மனிதன் இவைகளை நம்புகிறவனும் மூடனாகிறான். எல்லோரும் அவனை நீசன் என்றும் அழைக்கிறார்கள். எவ்விடத்திலும் இமமாதிரிபுருஷர்கள் உபாத்தியாயங்களாகவும், உபநேசங்களாகவும் குருக்களாகவும், பெரிபிரார்களாகவும் இருக்கிறார்களோ அவ்விடத்தில் அவிதையும், அதர்மமும், கலகமும், விரோதமும், ஏற்பட்டு அந்த இடம் துக்கத்தில் முழுகியிருக்கும்.

மாணக்கர்களுடைய லக்ஷணங்கள்.

आलस्यं मदमोहौ च चापलं गोष्ठिरेव च ।

साव्यता चाभिमानित्वं तथाऽत्यागित्वमेव च ।

एते वै सम दोषाः स्युः सदा विद्यार्थिनां मताः ॥

சோம்பல், குழிவெறி, லாகிர் உஸ்துக்களின் உபயோகம், கிலையற்றமனம், வாயாடித்தனம், அதாவது பிரயோஜனமற்ற வார்த்தைகளைப்பேசல், படிப்பில் கீழ்ப்படிபாததனம் பாவம், பேராசை, இவைகளெல்லாம் மாணக்கனுடைய குற்றங்களாகும். இவ்விதமானவர்களுக்குப் படிப்புவராது.

सुखार्थिनः कुतो विद्या कुतो विद्यार्थिनः सुखम् ।

सुखार्थी वा त्यजेद्विद्यां विद्यार्थी वा त्यजेत्सुखम् ॥

சுகங்களை கொடுக்கிறவனுக்கு விததை எங்கிருந்து வந்தது? விததைப்பிடி ஆசை உள்ளவனுக்கு கருமேது? ஆசையினால் விஷய சுகத்தைக்கொடுக்கிறவர்கள் விததைப்பையும், விததைப்பைக் கொடுக்கிறவர்கள் விஷயசுகங்களைப்பும் விட்டுவிட்டேண்டும். விததையைக்கொடுக்கிறவர்கள் விஷயசுகங்களைப்பும்.

सत्ये रतानां सततं दान्तानामूर्ध्वरेवसाम् ।

ब्रह्मचर्यं ब्रह्मज्ञानं सर्वपापान्युपासीतम् ॥

எக்காலமும் சத்தியாசாரத்தைக்கொண்டவர்களுடைய அடக்கப்பட்ட ஐயப் புகள்களை அதாவது நாசஞ்செய்யாமலிருக்கும் விதத்தை உடையவர்களுடைய பிரமசாரிகளாகவும், விதவான்களாகவும் ஆகிறார்கள். ஆசையினால் உபாத்தியாயங்களுடைய உபாத்தியாயின்களும் சுபலக்ஷணங்களுடன் கூடின உயர்க்கு, குணங்களை உடையவர்களாயிருக்க வேண்டும். தங்களுடைய சிஷ்யர்களை சத்தியத்தைத் தொடருமடியாகவும், மரியாதையுடன் கூடினவனாகவும், அடக்கப்பட்ட இந்திரியங்களை உடையவனாகவும், விதயமுள்ளவனாகவும், இன்னும் பலவித நற்குணங்களுடன் கூடினவனாகவும், நல்லகாப்பலம், ஆதமபலம், இவைகளுடன் கூடினவனாகவும், வேதம் முதலான சாஸ்திரங்களில் விதவானாகவும் செய்வதற்கே கஷ்டப்படவேண்டும். தீடகுணங்களிலிருந்து நல்லவழியில் திருப்பி உற்சாகத்தையும், புத்தியையும் அவர்களுக்குப் போதக்கேவண்டும். மாணிக்கங்களும் எப்பொழுதும் அடக்கப்பட்ட இந்திரியங்களை உடையவர்களாகவும், சார்தகுணமுள்ளவர்களாகவும் சிவகிதாக்களோடும் உபாத்தியாயங்களோடும் அன்புடன் கூடினவர்களாயும், பொச்சனை உள்ளவர்களாயும், கருதமுள்ளவர்களாயும், விததை, சிவந்த ஆயுசு, நாமம், இவைகளை உடையவர்களாயும் இருக்க வேண்டும். இதுவே பிரம்மணர்களுடைய தாயம் தாயம்.

சுத்திந்திரியங்களுடைய தர்மம்.

சுத்திந்திரியங்களுடைய கடமை, இராஜதாமத்தை குறிக்கும் அடுத்த அததியாயத்தில் சொல்லப்படும்.

வைசியர்களுடைய தர்மம்.

பல தெசுக்களுடைய பாஷைகளையும், வியாபாரமொக்கம், உபாயம் இவைகளைக்கற்றுக கொள்ளுகிறது, வெளி தெசுக்களுக்குச் சென்று வருகிறது உபபததைகொடுக்கும் காரியங்களை ஆரம்பம் செய்கிறது, மிருகங்களைக்காப்பாற்றுகிறது, வெள்ளாணமையையும் கைத்தொழில் வேலைப்பாடு விருத்தி செய்கிறது, தெசுத்தினுடைய பொருளைப்பெருக்க செய்கிறது, சகலசெய்கைகளிலும், சரிபாடுவும், கமலிக்கைபாடுவும் உணவையாகவும் நுகர்கிறது, விததை, தர்மம், இவைகளுடைய மேனமையில் ணத்தைச்செவ்வழிக்கிறது சாமான்கள் கஷ்டமாகாமலிருக்கும்படி காரியங்களைச் செய்வதுமேயாம்.

சூத்திரர்களுடைய கடமை.

சேவைசெய்யவேண்டிய காரியங்களில் சாமாந்தியமுள்ளவர்களாகவும் பாகசம்பந்தமான டவுஷியங்களில் கிபுணாகளாகவும், மிக்க ஆவலுடன் பிராமணர்களிடம் பணிவுசெய்து அவர்களிடத்திலிருந்து நனஜீவனம் செவ்வதும் சூத்திரர்களுடைய கடமை. பிராமணர்களும் இவர்களுக்கு அன்னபானாகளை அளித்து வஸ்திரங்களைக்கொடுத்து விவரங்கஞ்செய்து வைத்து அதற்கு வேண்டியதையாவது அல்லது காதச்சகலமாவது அளிக்கவேண்டும்.

நான்கு குலங்களும், பரஸ்பர அன்புடனும் பிரேரணையுடனும் உபகாரத்தினுடனும் இருந்துகொண்டு தங்கள் தங்களுடைய கடமை, துக்கம், லாபம், கேடு, இவைகளைப் பொதுவாக மாவித்து ஜனங்களினுடைய மேனமையை முன்னிட்டு தங்களுடைய உடல், பொருள் ஆவி இவைகளைப் பிரயோசனப்படுத்தவேண்டும்.

ஸ்திரீபுருஷர்களுடைய குற்றங்கள்.

புருஷனும் மனைவியும் ஒருக்காலமும் விட்டுப் பிரிந்திருக்கக்கூடாது. ஏனென்றால்

पानं दुर्जनसंसर्गः पत्या च विरहोऽयनम् ।

स्वप्नोऽन्यगेहवासश्च नारीसन्दूषणानि षट् ॥

மனு 9 13.

கள்ளு, சாராயம் முதலான லாகிஷ்ஸ்துக்களை அருந்துதல், துஷ்டிகளுடன் சகவாசஞ் செய்தல், புருஷனைவிட்டு விடுதல், கள்ளங்குபத்தனுடனகடின சங்கிப்பாடுகளைச் சேவைசெய்யுங் காரணத்தைக்கொண்டு இவ்வுகுமங்கும் அலைதல், பிறருடைய அருத்தல் வசிக்கல், தூங்குதல், இத்தகையகாரியங்கள் ஸ்திரீகளுக்கு அபவாதத்தை உண்டெண்ணும். புருஷர்களுக்கு மப்படியே.

ஸ்திரீபுருஷர்கள் பிரிந்திருக்க இரு காரணங்களுண்டு. காரயத்தின் மீது தேச சஞ்சாரஞ் செய்வதினால் பிரிக்கப்படுகிறது. காலனால் அதாவது பரணத்தினால் பிரிக்கப்படுகிறது. அபவாதசயாத்திரைச் செய்யப்பொழுது மனைவியையுங்கூட அழைத்துப்போவதினால் பிற முத்திரிவினையின் காரணத்தைத் தடுக்கலாம். இவ்விதம் செய்வதினால் வெகுகாலம் பிரிபாதிருக்கலாம்.

மறுவிலாகம்.

வினா—ஸ்திரீபுருஷர்கள் பல தடவை விவரங்கஞ்செய்து கொள்ளலாமா? கூடாதா?

விடை:—இருவரும் உயிர்வாழ்வுக்கும பொழுது கூடாது.

வினா:—ஒருவர் இறந்துவிட்டால் மற்றவர் மறுவிலாகஞ் செய்துகொள்ளலாமா?

விடை:—ஆமாம் மனு இதைக்குறித்துச் சொல்லுகிறதாவது.

सा चेदक्षतयोनिः स्यादासप्रत्यागतापि वा ।

पौनर्भवेन भर्त्रा सा पुनः संस्कारमर्हति ॥

மனு 9. 179.

ஸ்திரீ புருஷ நக்து பெருகது பாந்திரம் கலிபாணபாய், நேதகரபந்தம் ஆகாமலி ரத்தம் கூடத்தில் ஸ்னாவிவாகம் செய்துகொள்ளலாம். பிரம்ம கூடத்திற் பவவசுபாகள் கலிபாணஞ் செய்துகொண்டு நேதகரபந்தமான பிறகு மனைவி இறந்துபோனபொதுலுக்கூட புனாவிவாகம் செய்துகொள்ளக்கூடாது.

வினா:—(அவ்விதம் செய்து கொள்ளுகிறவர்களுடைய) புனாவிவாகத்தினால் என்ன கெடுதல்கள் ஏற்படும்.

விடை:—கீழ்க்கண்டவைகள் முக்கியமான கெடுதல்கள் (1) அவர்களிருவருக்கும் அதிக நேசமிருந்தாது. ஏன்னாலுல புருஷன் இஷ்டம் வைத்த பொழுது மனைவியையும், மனைவிக் கு இஷ்டம் வந்தபொழுது புருஷனையும் விட்டு விட்டு, வேறு பாருடனாவது கூடுவதற்கு எத்தனிப்பார்கள். (2) புருஷனாவது மனைவியை, இறந்து விட்ட பிறகு வேறு கலிபாணஞ்செய்துகொண்டால், இறந்தவர்களுடைய ஐசுவரியங்களை, பத்திரங்களிலிபாணஞ் செய்து கொண்டு வாகள் எடுத்து கொண்டு குடுமபந்திரஞ் செய்து கவகம் அதிக மேற்படுவதற்குக் காரணமாயிடுவார்கள். (3) அரிட பொரிய குடுமங்கள் பல அநீதம் மறைத்து அவர்கள் பெயரன்னில அவர்களுடைய ஐசுவரியங்கள் தூசியாப்பதத்துவிடும். (4) ஸ்திரீ புருஷர்களுடைய கற்பு கெட்டுப்போய் விடும். இன்னும் இதைப் போலத்தகெடுதல்களும் புனாவிவாகத்தினால் ஏற்படுகிறது. ஆகையினால் முதல மூன்று தவறுகளும் இதைப்பனுசரிக்கக் கூடாது.

வினா:—வமச பராபணா இல்லாது இறந்துவிட்டால் குடுமம் எச்சமாய்போய்விடும். ஸ்திரீ புருஷர்கள் துஷ்டகாரங்களை, புனாவிவாகஞ் செய்துக்கொள்ளாவிடில், செய்யத்துணியுது விபபசாரித்தனத்தைக் கைக் கொள்வார்கள் ஆகையினால் புனாவிவாகம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

விடை:—இல்லை. சர்வர ப்ரமசரிபத்தை அனுசரித்திருப்பார்களே யானால் கெடுதல்களொன்றுமே ஏற்படாது சந்தான மறுதலாய், வமசபரம் பரைச் சர்வர இரக்க வேண்டுமென்றிருந்தால் அப்பொழுது, சுயஜாதிக் குழந்தைபாரையாவது ஸ்விகாரஞ்செய்து கொள்ளலாம் இப்படிச் செய்யும் விஷயத்தில் விபபசாரித்தன மொன்றுமேற்படாது அல்லது கற்பழித்து போம என்னும்பயமிருந்தால் அப்பொழுது “நியோக” கலிபாணஞ்செய்துக் கொண்டு குழந்தைகளைப்பெறலாம்.

நியோக விவாகம்.

வினா:—புனாவிவாகத்திற்கும், “நியோக” ததிற்கும் வித்தியாசங்கள் என்ன?

விடை:—(1) கலிபாணமானவுடன மணப்பெண் புருஷன் தன தகை பணகத்தைவிட்டு மணவாளனுடைய வீட்டில் வசிக்கிறான். சீதானினுடைய சமஸ்தமும் குறைத்துப்போகிறது. ஆனால் (நியோக விஷயத்தில்) விதவை இரத்தம் புருஷனுடைய வீட்டில் வசிக்கிறான். (2) கலிபாணத்தினால் பிறந்த குழந்தைகள், தனதான புருஷனுடைய பொருள்களை அடைகின்றனர்.

நிபேயாக, தநால உண்டான விதவைகளின் சாகானம் ஜனிக்கச் செய்கின்றவ னுடையதாக சநுப்படுகிறது. ஆகையினால் அவனுடைய உபசந்தை யுஞ் சொசகவர்கள் ஆகி, தலை, இரக தனகாரின் புருஷனுடைய மகத னாகக்கொள்ளப்படத் தவருடைய பகாதிரகாகச் சொசகவர்களாகவும், அவருடைய சொசகதகதகது உரிமைக்காராகனாகவும் சநுப்பட்டு அவரு டைய வீட்டிலேயே வசிக்கிறார்கள். (3) விவாகத்தினால் எந்திர புருஷர்கள் திருவதம் பரஸ்பர சொசகதகது பகாதிரகாகி றார்கள் நிபேயாகத்தினால் இக்கட வபாதி முத்திரகபேயப் பிரிந்தது. அநாவது (ஒப்பாசகாலய கழிந்த பி.சு) நிபேயாக உபசுகளின் உசமன் லா. (4) கல்பாணமான சமபதிரகாலய, சமபகால மரண பரிபாகப நிலைக்கு நக்கனதது ஆனால் நிபேயாக சதினு டைய சமபகால மகத பிநுண்டாத வரைவிலகான (5) கல்பாணமான சமபதிகள் ஸுபசொச சதிரகத்தினுடைய கலாமத்தாகி வ உபசுகி றா கள். நிபேயாக சமபதிகள் அவரவாதனுடைய சொசக குருடய கலாமத்தாக முறையே உழைக்கிறார்கள்.

வினா:— நிபேயாகத்தினுடையவும், விவாகத்தினுடையவும் சிபாவகள் ஒன்றா? அல்லது வெவ்வேறா?

விடை:— சொசகவிதபாச முண்டு சிலவித்தபாசங்களை முன்னப்பெ கூறிபாயவிட்டது. மீதபாண சிலவற்றை இக்க சொசகனுமொ. (1) கல்பாணத்தினால் சொசகப்படத் திருவாதன் பகது குழகதைகள் வரைவில பெற ாதிக்கலா. நிபேயாகத்தினால் சொசக வாகன் திரண்ட அவலது கான சகுதகாககளுக்கும், பெற்றெடுக்கலா. (2) குமாரனுக்கும், சபா ரிக்கும் கல்பாணமாவது சொசக, விசுவைக்கும், பட்டவி இழக்கவனுத்தா திபாகாதிமீத கவி ஒத்தபாமுதா குமாரனுக்கும் சபார்க்குமொ (3) கல்பாணத்தினால் சொசகபடபகாதிகள் ஒன்றாய் எப்பொழுது வசிடபது நிபேயால் நிபேயாகத்தினால் சொசகப்பட வாகன் வசிடப்பதிலை, ருதுசமபம் தவிர வேறுசகதபபககளில் அவர்கள் சொசகத்திலை. விதவைபுடையவித அவலது மனைவி சகுதகத்தினால் பெயா, பாருடைய கலாமக்காவது சரி, திரண்ட வது சொசகதைபுடன் பிரிந்துவிட வேண்டி. திரண்டு ஸுபசுவருடய வரை வில விதவை சகுதககலாப போஷிதகவிட்டு பிரகு புருஷனிடம் கொடுத்த விடவேண்டியது. இவ்விதமாக, கலாபாண ஒருவள சனக்காக திரண்டு குழக ககளைபும, கலாபேயாக புருஷர்கள் கலாவாளில் ஒவ்வொருவருக்காக திரண்டு குழககளைபும ஜனாஸசெயபலாப இயமாதிபேய, மனைவி இழக்கவனும சனக்காக திரண்டு குழகதைகளையும், கன்னுடைய கானது விசுவாதளுக்காக ஒவ்வொருவருக்காக திரண்டு குழககளை பாய்க்கிறாள் ளலாப ஆகையினால் ஒவ்வொருவருக்கிடப பதது சகுதககளைப் பெறலாம இணைமேலான வேறுபா கலாதிசபாதிசககவது

इमां स्वमिन्द्रंमिदुः सुपुत्रां सुभगां कृणु ।

दशस्य पुत्रानोधेहि पविमेकादशं रुधि ॥

P. 10. 85 48.

பலவாறாயும், மக்கட்பேரை ஆக்க சக்திமுள்ள ஓ மனிதனே! விவாகமான எங்க ஸ்திரீபையாவது, விதவைபையாவது சர்க்காஷமுள்ளவளாகச் செய்து நலவகுபுகைகளை அடை! கலியாணஞ்செய்த இவளிடமிருந்து புகது பிள்ளைகளே! பெற்று பிறகு இவளை துன்பத்தைச் சேர்ந்த பதினொன்றாக்கருது. ஸ்திரீபே! நீயும் கலியாணஞ்செய்த இந்தமனிதனுடனாவது அல்லது "கிபோக" க்குஞல் இணைக்கப்பட்டப் புருஷர்களுடனாவது பத்துபிள்ளைகளே! பெற்று பிறகு அந்த புருஷனை பதினொன்றாவதாகக் (துன்பத்தைச் சேர்ந்த) கருது. சிவசுப்பிரகாரம் பிரம்மாக்கூந்திரி சூகர துவத்தைச் சேர்ந்த இ ருவாகள் எக்காரணத்தினாலும் க்து குழந்தைகளுக்கது சிவவிபிறக்கூடாக ஏனென்றால் அதிகக்குழந்தைகளை டிரப்புகுனால் சந்தானங்கள் கிடாமலாயும் கிபுத்தியாயும், அற்ப ஆபுசுடன் கூடினதாயும் ஆகின்றன இப்படிப்பட்ட பெறே ழாகளும் அற்பாயுசை அடைந்து விபாதினிகளுக்காளாய், கடைசிராசர்களில மிக்க அனபகையும நுக்கக்கையும அனுபவிக்கின்றார்கள்.

வினா:—ஆனால் "கிபோகம்" விபாசாரிக்கனத்தைச் சேர்ந்தால் காணறதே?

விடை:—கலியாணமாகாத இ ருவாகளுடைய சிசுக்களைவிட விபாசாரிகளானமெனப்படும். அது போலவே, கிபோகமாகாத மனைவி இழந்தவன், யிசுவை, இவ்வி ருவர்களுடைய சிசுக்களையும். சாஸ்திர பரகாரம் செட்டப்பட்ட கலியாணத்தினால் எவ்விதம் விபாசாரிகளென்பபடிதான் அவ்விசமே வேகம் முகவான சாஸ்திரபிரகாரம் செய்யப்பட்ட "கிபோக" க்தினால் விபாசாரித்தனம் ஏற்பட்டது.

வினா:—அதுணையப்பட்டுவால் வேசத்தனம்போல காணப்படுகிறதே?

விடை: இல்லை. வேசி ஷாநுள்ள ஒருமனிதனைவிட அனந்திகுறதில்லை. அவளுடைய சிசுக்களைக்கு நியாயகட நிபராகு ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால் கிபோகத்திற்குக்கிடையிருக்கிறது. தன் மெண்ணைக் கலியாணஞ் செய்துகொடுக்க ஒருவன் வெட்கப்படுகிறதில்லை போலவே, கிபோகத்தினால் வெட்கம் படுக்கவில்லை விபாசாரத்திற்கு உட்படுகின்ற ஜனங்கள் கலியாணமான கிபோகத்தினாலும் இரகசியம் வழுக்கக்கூடாது விதிக்கப்பட்டது.

வினா:—"கிபோகம்" பாபமான காரியமாக எங்களுக்குப் புலப்படுகிறது.

விடை:—கிபோகத்தைப் பாபமாகக்கருதுகிறார்களேயானால், நீங்கள் ஏன் கலியாணத்தையும் அநவண்ணமே, கருதவாகாது? கிபோகத்தை தடுப்பதினால்தான் பாப ஏற்படுகிறது. எவ்விதமென்றால் சிருஷ்டியின் பிரகாரம், உலகத்தைச் செவ்வுத்தவிட்ட விதவான், கிபோகம், இவர்களுடைய விஷபத்தில் கவிர இவ்வுலகில் மற்ற ஸ்திரீ புருஷர்களுடைய ஸ்வபாவகவர்சகிபாதகப்படுத்து முடியாக்காரியம். விசுவைகளுடையவும் மனைவி இழந்தவர்களுடையவும் காப்பதானதை நாசஞ்செய்து (கிபோகஞ்செய்யாமல் தடுத்தது

மனசை உட்புண்டடுத்தவனை நீங்கள் மார்பாகத் தடுத்தவனல்லவா? என்னென்றால் சிறுவயதில் பாவநா, குழந்தைகளைப் பிறழ் விஷயங்களுக்களை அனுபவித்தல் விநமபுரங்கள். தீர அலர் அகதையிற் தக்கபடியினால், இராஜ்யப் பவகாரம் ஐதக்கட நீதிக்கட, இவைகளினால் தநிக்கமடடால் அவர்கள் இரகசயமாகத் தெட்டவழிகளை உகவரர்கள் இரதிர்ப்புகளை அடக்க சக்தியுள்ளவர்களுக்கு விபரகாரவது, கலியாணமாவது செம்பரமல், இதிகேட்டை நிறுத்தலாம். அபடி படி பதவர்களுக்கு கலியாணம் அல்லது விபரகஞ்செய்யவேண்டும் அவ்வண்ணம் செய்வதனால் விபரகாரிகளாகுதற்கு, மானிட யர்க்கம விநததயாதும். அதுவுமல்லவில காப்பதனை அழிப்பது அடிமையிற் மறைந்து விநம். நீசுல ஸ்திரீயுடன் உபாகுலப் பதனை ஆசைகொள்வது, விபரகாரிகளாகுதல் உகவரர்கள், உகவரகாலங்களினால் அபவரகம், வயசுநாசம் ஸ்திரீ புநதர்களுடைய துக்கங்கள் இன்னும் வேறுபாபங்களை, நீசுலகளை, கலியாணகலசயம், விபரககலசயம், அதுசரிப்பதனால் கலியாணகலசயம். இதிகாரணகலசயகலசயம் விபரககலசயம் ஆகிக்கலியாணகலசயம்.

வினா— திருவாரூர் காவல் நிலையத்தில் இருந்து அங்குள்ள அரசினர் பள்ளிக்கு வந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள்

வினா. — கனிபாண சுதே, துபைல் ஜனங்களுடைய அனுபவமும், திரு
பங்கங்களினுடைய சம்பந்தமானவற்றையும், எவ்விதம் அவசியப்படி அவ்விதம்
நிபந்தனக்குட்பட்ட அலுவல்கள் அவசியம். நிபந்தனக்குட்பட்ட கொள்கையினை
பெண்கள் சூசியராயினால், சுதே, பி. நஷாங்கள், தங்கள் கங்களுடைய சூதில் நபர்
களுக்கு முன்பு இவ்வாறு தான் நிபந்தன கனிபாணஞ்செய்து கொள்ளப்பட்டவை
காகவும், சக்தான மண்டலானவுடன விட்டுவிட்டு வந்தவர்களையும், வெளி
படுத்தியவர்களைப். அவ்விதம் வெளிப்படுத்தின பிரகாரம் நடக்காவிடில்
அவர்கள் பாதாளம், திராஜம், கதிஷ்னம், சமூகத்தினாலும், சண்டனைத்தரளா
கிறார்கள். மாமலொருமுறை காபிதான், சின காயதனாகச் செய்து விண்ண
ம். மாமலானபிரகாரம் நஷாங்கள் தனித்தனியே வசிக்கவேண்டும்.

வினா.—நீதிபாகம் அவரவர்களுடைய குலத்திலேயே கடக்கவேண்டுமா? அல்லது அவர்களுடைய குலத்திலேயே கட்டவேண்டியதா?

வினா.— சுன்னுடைபு குரகதிவாயது அன்றது அனகளி.— உபாநக
குரகதிவாயது ஸ்திரிகள் தீபாதக மசய்து கொள்ளுவெண்ணிட உகாரணமாக
வலதுப ஸ்திரி புருஷா திராமண்ணு! இவது அன்றது தன வயசியருந்
கவளை தீபமவயது அனகது கூத்கதிர்ப ஸ்திரி புருஷ கூத்கதிர்ப அனகது
திராமண்ணைபாவது! திராமண ஸ்திரி திராமண புருஷனை, தீம அடைப
வெண்ணிட. ஏனென துள விபவ அபிக விரிபக் கட்டவது அனகது உபாநக
விரிபக் கட்டவது தீசரவெண்ணிடம். புருஷா துருவ கரது க விரிபக் கட்டவது
தீசரகது துருவ வெகரகது, கமாய் கவிபாணமாவது தீசரகமாவது சொத்துக்
தீசரகதி ரக்ததிகளை உண்ண மண்ணுவிட க மவிரிகாகளின் கட்டமபாருட.

வினா - டாக்டர் விவாகரம் செய்துகொள்ளாது இருப்பது உத்தீபாகத்தை அனுசரிப்பார்களேன்?

விடை.—விவதம் முகமான சாஸ்திர பிரகாரம், பிரமாண ஜாதியார் ஒரு தடவைதான் கல்பாணஞ்செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று இரண்டு தடவை செய்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொன்னாலும், பெண்பிள்ளைகளின்னுடைய கல்பாணம் பொய்க்குண்டில் ஏதாவது நுக்கியபடியினால், விதவை ஒருவனுடன் குமாரனுடைய கல்பாணமும், பின்னர் இப்போதுள்ள பெண ஒருவள் கல்பாணம் செய்யாமலாகாது. மன்னன் அவ்வகைய கல்பாணம் செய்துக்கொள்ள விரும்பாமல் இருப்பதுபோல, பெணனுமே பின்னர் இப்போதுள்ள கல்பாணஞ் செய்துக்கொள்ள விரும்பாட்டாளா. பின் ஒருத்தி மன்னன் இழைக்கவந்தும், புருஷன் ஒருவன் விதவைகடைய பணமரிட்டாவிருக்கும்பொழுது கீழ்போகத்தினுடைய அடிசிலை ஏற்படுத்தி, சேதமுதற்கு, சேதமுதற்கையே விவாகவிஷயங்களி, சேர்க்கவேண்டுமென்று.

வினா.—விவதாதிசாஸ்திரங்களில் விவாகக்கதிர், பிரமாணம் நுபபது போல, கல்பாணத்திற் குறிநுக்கிறதா?

வேதமும் நியோகமும்.

விடை.—பல பிரமாணங்களின் நுக்கின்றன. அவைகளில் சிலவற்றை இங்கு சொல்வோம்.

कुहसिहोषा कुह वसोऽरिधिना कुहाभिपित्वं करनः कुहोषतुः ।

को वा शयुग्रा विधेव्व देवरं मयं न योषा कणुते सधम्य आ ॥ 10 4. 2.

उदीर्ष्व नार्यभिर्जीवलोकं गतासुमेनमुप शेष एहि ।

हस्तप्राभस्य दिविषोस्त्ववेदं पत्युर्जनित्वमभि सं वभूय ॥

18. 8.

(அஸ்வின) ஓ, ஸ்திரீபுருஷாத்மணே! (தேவரம் விதவேவ) விதவையானவள் தன்னுடைய இரண்டாவது புருஷனுடனும் (யோஷா) கல்பாணமான ஸ்திரீ ஒருவள் (மார்யன்) தன் புருஷனுடனும் (சதஸ்தே) முன்பைய படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டு (ஆ, கிருணுமே) குதந்தைகளையெல்லாவதுபோல, நீக்க நாம் செய்யவேண்டியது. (சுஹாபிதேவம்) எங்கிருந்து உதாரததங்களை அடைந்தீர்கள்? எப்படி? (குமேஷாஷத:) நீங்கள் எங்கு வசிக்கிறீர்கள்? (கோவாமதபுதரம்) நீங்கள் தூங்குமிடமெங்கே? நீங்கள் யார்? உங்களுடைய உவா யாது? தனக்கே ததிலிருக்கோதிலும், அன்னிய காமுகனிலிருந்தபொதினும் புருஷனும் பின்வர்புர ஒன்று சீகரத்திருக்கவேண்டுமென்றும் தன்னுடைய புருஷன்மே போல, கல்பாணத்தினால் விதவை ஒருவள், ஒருவனிடம் சேர்ந்து சாகத்தினை அடைவாமை என்று இன்னும் எற்படுகிறது.

வினா: ஒருவன் தனக்கு இளைய பக்காதானிலொழிந்த விதவைபானவள் யாருடன் நியோகஞ் செய்யலாம்.

விடை.—தேவர் என்றழைக்கப்படும் தன்னுடைய இரண்டாவது புருஷனுடன்? விதவா என்னும் வாகதைக்கரு நிஞ்சுத்த பிரகாரம் அரததம் யாதெனில்;

देवरः कस्माद् द्वितीयो वर उच्यसे ॥

திருக். 3. 15.

தனது புருஷன், புருஷனுடைய மூத்த சகோதரர், இளைப சகோதரர் அந்த குலத்தைச் சேர்ந்தவர், பாராயிருத்தேபதினும் சரி, ஒரு விதவை புடைய இரண்டாம் புருஷனுக்கு "தேவர்" என்று பெயர்.

(நாரி) ஓ, விதவையே! (ஏதா கதாஸ்ரம) இறந்த இயற்புஷனுடைய ஆசைபெரிட்டு ஆழித்து (சேஷே) பாக்கியிருக்கிற புருஷர்களில் (அபிஜீவ லோகம்) சிதைந்திருக்கிற இரண்டாவது புருஷனை (உடைவறி) அடைந்து (உத்திஷ்வ) கீழ்க்கண்டதைப் போலவே செய்து கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு நடக்கவும்.

புனரவிவாகம் செய்கிற னுடைய நடத்திற்காக உண்டாகும் இக்குழந்தைப் பதிக்குச் சேறும், உன்னுடைய நன்மைக்காக கியோகமேற்பட்டால், நிறைகுழந்தை உன்னுடையது. அப்படி உனக்கு ஏற்பட்ட புருஷனும் நடக்க வேண்டும்.

अदेवृष्यपतिस्त्री हैयि शिवा पुश्व्यः सुयमाः सुवर्चाः ॥

प्रजावती वीरसूदेवृक्मा स्योनेममग्निं गार्हपत्यं सपथै ॥

அதர். 14. 218.

(அதிசயத்தோடு) புருஷனுக்கும் தேவருக்கும் துக்கங்கொடுக்க காரவிருக்கு எதிரியாகிய கீயே (இய) இந்தகிரகாச்சரமத்தில் (பசுபய:) பிராணிகளின் பொருட்டு (சிவா) அனபுள்ளவராயிருக்கிறவரும் (சுயமர:) தாம மாவும் கியாயமாகவுயிருக்கப்பட்ட வழிகளில் நடக்கிறவரும் (சுவாசா) எல்லா சாஸ்திர விதையோடுகூடினவராயிருக்கிறவரும் (பிரஜாவதி) புத்திர பௌத்திராடனோடு (வீரசு:) வீரதீரகுரபுத்திராகளை ஜனிக்கும் (தேவருகமா) இரண்டாவது புருஷனை இசைக்கும் கீ (ஸ்போனா) எல்லாரிலும் க்கததைக் கொடுக்கும் காயகண்பாவது தேவரைப்பாவது (ஓதி) அடைந்து (இமம்) இந்த (காஷ்யபதம்) கிரகஸ்த சம்பந்தமான 'அக்னிம்' அக்னியோத்திரத்தை (சபாய) ச்செய்யவேண்டும்.

तामनेन विधानेन निजो विन्देत देवरः ॥

மனு 9. 69.

சுன்ற ஒரு விதவை இறந்த தனது புருஷனுடைய சிறிய அல்லது பெரிய சகோதரர்களைக்கலியாணம் செய்துக்கொள்ளலாம்.

வினா.—ஒரு புருஷனாவது, எதிர்பாவது எவ்வளவு தடவை கீயோகம் செய்துக்கொள்ளலாம்? அப்படி விவாகஞ்செய்துக்கொண்ட புருஷர்களுக்கு என்ன பெயர்.

सोमः प्रथमो विविधे गन्धर्वो विविद्ध उत्तरः ।

वृतीया अग्निष्टे पतिस्तुरीयस्ते मनुष्यजाः ॥

சிக். 10. 85.

விடை.—ஓ எதிர்பே, கலியாணத்தினால் இளைக்கப்பட்ட உன்னுடைய புருஷன் (கலியாணத்திற்குமுந்தி) பரிசுத்தமான குணம் முதலானவைகளுடன்

கூடியிருந்த படியினால் சோம வென்றும், கியோகத்தினால் இணைக்கப்பட்ட இரண்டாவது புருஷன் வேறே ஒரு ஸ்திரீபுடன் (கனிபாணஞ் செய்து கொண்டு) வசித்தபடியினால் காந்தர்வன் என்றும், கியோகத்தினால் இணைக்கப்பட்ட உன்னுடைய மூன்றாவது புருஷன் அதிக ஆவல் உள்ளவனு யிருப்பதினால் அக்னி என்று முறைபே அறியப்படுவார்கள். மீதி புருஷா களெல்லாம் காலிலிருந்து பதினெனதுவரைபில் மனிதர்கள் ஒன்று அறி யப்படுகிறார்கள்.

கீழ்க்கண்ட வேதப்பிரதிகாரம், ஸ்திரீ ஒருவள் ஒவ்வொருவனாக பதி னென்று, புருஷர்களை கியோகத்தினால் அடைகிறதுபோல், புருஷர்களும் தந் றென்றென்றஸ்திரீகளை அடையலாம்.

इमां त्वमिन्द्र.....पसिमेकादशंकुधि ॥

நிக். 10 85. 45.

“..... பதினென்றாவது புருஷனை கியோகத்தினால் அடை”

வினா.— ஏகாதச வாரதையினால், பத்து பிள்ளைகளாகவும், பதி னென்றைபுருஷனாகவும் ஏன் அறியக்கூடாது?

விடை.— உங்களுடைய அர்த்தப் பிரகாரம் பார்த்தால் வேதப்பிரபாணங்க ளுள் வித்தியாசமான அர்த்தம் ஏற்படும். உங்களுடைய அர்த்தப்பிரகாரம் இரண்டாவது புருஷனைக்கூட ஒருஸ்திரீ அடையக்கூடாது.

देवराट्टा सपिण्डाट्टा स्रिया सम्यङ् नियुक्त्या ।

प्रजेप्सिष्ठाऽधिगन्तव्या सन्तानस्य परिश्वये ॥

न्येष्टो यवायसो भार्या यवीयान्वाप्रजस्रियम् ।

पतिसौ भवतो गत्वा नियुक्ताऽप्यनापदि ॥

कौरसः क्षेत्रजश्चैव ॥

மனு. 9- 59. 58.

சந்ததி உண்டாகாமல் புருஷன் திருந்து விடுவானேயானால் அவனுடைய விதவை இறந்த தன் புருஷனுடைய ஆறாவது வம்சத்திற்குள் உள்ள மனை வியை இழந்த சகோதரர்கள் (இளைபவனானாலும் சரி, மூத்தவனானாலும் சரி) சுய ஜாதிக்காரன், அல்லது உத்தம ஜாதிக்காரன் யார ஆனாலும் சரி இரண்டு பேரும் சந்ததியை உண்டுபண்ணவிரும்பும் விஷயத்தில கியோகஞ்செய்து கொள்ளலாம்.

சந்ததியை உண்டுசெய்ய வேண்டுமென்கிற எண்ணமனனியில் மோகத்தி னால், ஒரு மூத்தசகோதரன் கன் இளையவனுடைய மனைவியையும், இளைய சகோதரன் மூத்தசகோதரன் மனைவியையும் கியோககாலனைக்காட்டி அடை வர்களானால் அவர்களை இழிவாகச் சுருதவேண்டும். இரண்டாவது காப்பத் துடன் கியோககாலம் முடிந்துவிடுகிறது. அதற்கப்புறம் அவர்கள் காமக்குறி யான சந்திப்புள்ள செய்யக்கூடாது இருவராலுடைய நன்மையை முன

ஓடு கியோகமேறடமொனா அது நான்காவது காபடத்துடன் முடிபவேண்
டும. மேற்சொன்ன மாதிரி பத்து நூல்களைப் பெறலாம். அதற்கு
புறம் சேருகிறவர்களைக் காமாதாராகளாகவே கருதவேண்டும் அவர்களை
மானங்கெட்டவர்களாக எண்ணவேண்டும். பத்து நூல்களைவிட அதிக
மாக தேகசம்பந்தம் செடவராகளானால் அவர்கள் காமிகளாகவும், நிகழ்க்குத
தகுந்தவர்களாகவுமாகின்றார்கள். ஏனென்றால் கஸ்யாணமுட, கியோகமுட
சந்தானோடபத்திக்காகவே ஏறப்பட்டது. விவருகளை மீட்க காமிக்காட்டக்கர்க
இல்லை.

வினா. - கியோகா என்கு திரங்க நிகா, அவலது புருஷன் பிழைத்
திருக்கும் பொழுதேயர்?

விடை. - புருஷன் (அவலது மனைவி) பிழைத்திருந்தால் பொழுதே
கியோகாஞ செய்துக்கொள்ளலாம். இதோ, திறகு வேதபிரமாணம்.

अन्यमिच्छसु सुभगे पतिं मनु ॥

சிக். 10. 10.

எப்பொழுது புருஷன் சந்தானோடபத்தி செவ்வதற்குச் சந்தையிறவனாக
ஆகினானோ அப்பொழுது தன் மனைவியையாராதது "ஓ! செனமாகிய
முள்ளவனே! நீ எனனைவிட வேறு ஒருவனை விருமாயாம், ஏனென்றால் என்
னிடத்திலிருந்து சந்ததியை அடைய உணவை முடியாது" என்றுசொல்ல
வேண்டும். கியோகத்தைக்கோருகிற ஸ்த பானவன் கஸ்யாணம் செடது
கொண்ட தன் புருஷனைப்பணிப வேண்டும். அரமாதிரிபே காலசம்பந்தமான
பிணிகளிலிருந்து வருத்தக்கொண்டு சந்ததியை உண்டுபண்ணையோக்கியமற்ற
ஸ்திரீயும் தன் புருஷனை மீகாக்கி "ஓ! எஜமானனே! என்னிடத்திலிருந்து
சந்ததியை உண்டு செய்யவேண்டுமெனகிற ஆசையை விட்டு விதவை ஒருவ
னுடன் கியோகம் செய்துக்கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லவேண்டும்.

இதற்குச் சரித்திர சம்பந்தமான பிரமாணங்களில் சிலவற்றைச்சொல்லு
வோம்.

பாண்டுவின் மனைவிகளான குந்தியும், மாதிரியும், கியோகத்தை கைக
கொண்டார்கள். தன் சந்தாதரர்களாகிய விசித்ரவீரியனும், சித்ராங்கனும்,
இறந்த பிறகு வியாசரானவர் அவர்களுடைய மனைவிகளுடன் கியோகஞ்செய்
துக்கொண்டு, அம்பிகையினிடமிருந்து திருதராஷ்டிரனையும், அம்பாலிகை
யினிடமிருந்து பாண்டுவையும், சூத்திரஸ்திரீ ஒருவளிடமிருந்து விதுரனையும்
பெற்றார்.

प्रोषितो धर्मकार्यं प्रतीक्ष्योऽप्यौ नरः समाः ।

विद्यार्थं षड् यशोर्थं वा कामार्थं त्रींस्तु वत्सरान् ॥

மனு. 9. 76.

புருஷன் ஒருவன் வெளியாட்டிற்கு வித்தைப்பைக் கற்றுக்கொள்வ
தற்காகப் பட்டியிருந்தால் எட்டு வருட காலமுட, கீததக்காகச் சென்றிருந்தால்
ஆறுவருஷகாலமுட, பொருள் முதலானவைகளைச் சேரக்கச்சென்றிருந்தால்

முன்னால் ரஷ்யாவில் ம. தனாபுரத்தினுள் பாகிஸ்தானம் எந்திராத்திருநாது
பாகிஸ்தானம் உருவாகி வருவது உறுதியாகியிருக்கிறது. தன் புரட்சித் துறையில்
கொண்டு வந்திருக்கிற உருவாக்கம் உருவாகியிருக்கிறது.

बन्ध्याष्टमेऽधिवेश्याव्ये दशमे तु मृगप्रजा ।

एकादशे स्त्रीजननी सद्यस्त्वप्रियवादिनी ॥

499 4. 81.

இப்பாதி உடல் பூஷணங்களுக்கிடையே நக்சிபாது. ஸ்வாகமாய் மனைவி
புஷ்யபாது நக்சு கிப்பாகமாய் பூதால எ நவபூஷமுட, வெண்குழலைத்
தீர்ந்திட்டு நுகொண்டிருந்தால் பதினொன்றாவது பூஷமுட பிரிபாணாய்மில்
பண்படைக்காதிருந்தால் ஒருநீர்பூஷமுட, தாமக்காரால் உடனெவ்வு
தருவதென நியோசகதின்ன சேர்த்து குழலதைக்கோ, நெடுவெண்பம்.
அபயமீ. பூபூஷனுட சண்டைக்காரனு யிருபாணபாண மனைவி
அவனை வட்டி, வெறு ஒருவனுடன கியோசகந் செய்கு குழலதைப்பெற்று
கிளியாணபாண பூபூஷனுடைய செரத்துக்களைத் தளகுழலதைக்குச் செரக்கட
தி. தலக்கை விநகத் செய்வகற்காண சுடமவர களிபாணத்திற்கும
கியோசக கலயாணத்திற் கூட இவ்வளவு அத்தாக்கிகள் இந்நக்சினறன.

எவ்வண்ணம் ஒளஸர் - வவரகாராணபூஷிணம் உண்டாகிய புத்திரன் - தனபிதாவினுடைபிசொகநுகிதருக்கு உரிமையுள்ளவனாக ஆகிமுன்ன அவ்வண்ணமே கிஷிதர்க்கு - கிஷிதகதருவ உண்டாகிய தாரகருமம். -

[illegible]

अङ्गादङ्गात्सम्भवसि हृदयादधिजायसे ।

आत्मा वै पुत्रनामासि स जीव शरदः शतम् ॥

£ 5. 3. 4.

“ஓ குழந்தாய்! சர்வத்தினிருந்தும் உருத்தமத்தினிருந்து உண்டாகிய
வீரமத்தினிருந்து நீ உண்டானபடியினால் நீ என்னுடைய ஆத்மாவாகிய
நீ எனக்கு முன்னால் பாக்காய்விருந்தாய். நானும் நஷ்டம் உண்டாகிய
பாபாக. என்னிருந்து மகாத்மாவாகினாய், சாதுக்களினுடைய
சர்வமுண்டாகியதோ, அனைத்திலுமிருந்தவன் மகட்டவர்களில் உபதேசக
பதவி, கெட்டவர்களை நல்லவர்களில் உபதேசகியாகிய, பெருமையுடைய
மான குராய்மரம்.

வினா.—காம் ராஜ் வரவாகப் செய்கிறார்களேயென மீ? அப்படி செய்து வந்தால் இருவர்களுக்கும் தள்ளிவிட்டு, கட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு கம்பளா உண்டாகிறது. ஆகையினால் ராஜாக்கையே இருக்கு வாரத்தில் மீ 11 நஷ்டம் பெண்களால் மிக இருக்கிறார்கள், அவ்வாறுவாசம் விட்டுப்போகும்பொது பிரிந்துவிடுவது கவனமற்றதா?

விடை -- இவ்விதம் விடங்கு பாண்டங்கள் செப்புமேற்பொழிபாளையத்தின்
செப்பமாட்டார்கள். விடங்கத்தினுடைய கீழ்க்காணும் நகரங்களில் செப்புமேற்பொ
யானூ (1) கோலக்காரிசாமத்தினுடைய கந்தன்கள்கள் காசமாக ஒதுவதாக
கோலுவர் பண்ணியிட செய்பவரால் அரசன். (2) சிப்பச்சரித்தனப் அதிகரித்து
விவாதி, பலனம், ஆயுள், இவைகள் துறந்து எல்லாம், சிக்கிரம் இரண்டு
வேராய் விகிதங்கள். (3) ஒதுவருக்கு கோலவர், சிப்பச்சரித்து இரண்டுபகுதி
செய்ய மாட்டார்கள். (4) வேராய்க்களையார் சிப்பச்சரித்துச் செய்தார்கள்.
(5) விவாதி, பலனம், இவைகளினுடைய விநுகத்திற்குள்ளும் குறிப்பிட்டு
களை காசமாட்டாகு விவாதி (6) சொர்க்காரர்களால் வேராய் சொர்க்கா
களை இழுத்துவிடுவார்கள். (7) நீண்ட காலங்களாகச் செய்ய மாறுத்
தக்கிரமிராது. இவைகளையும், இவைகளையே மேல்படுத்த, பாடங்களையும்
ஒழிக்கவே விவாதம் எப்பொழுதும் தவ்வது.

வினா.—ஒரே கட்டுப்பாணப் செபத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நினைக்கிற முடிவிலை (அதாவது ஒரு புரஷ்ஷுக்கு ஒரு மட்டையிலும், ஒரு மட்டையிக்கு ஒரு புருஷ்ஷும்) ராஜ் டெடலியாதிக்களிலி ரூப மட்டையி வந்ததிக்கொண்டி ரூபதால் ஒரு புரஷ்ஷும், புரஷ்ஷன தீராவ் பாதிக்காரனார் ரூபதால் மட்டையி முன்னாச்செய்வார்கள்? ஏனென்றால் இரூப ரூப இரூபம், நவகதர் ரூபுக்கு முன்னால அவர்களை அவர்கள் அடக்கிக்கொள்ள முடியாது.

[illegible]

சக்திகளுக்கு கறடிக் கிறதிலேயும், நல்ல பயிற்சியைக் கொடுக்கிறதிலேயுமே பணங்களைப் படைத்தாங்கங்களையும் செலவிட்டு ஆர்ணவதவாளுக்கு ஒருவன் முயலவேண்டும். பரமான்ந்தத்தைக் கொடுக்கிற மோகூததை அடைய வேண்டிய காரியங்களை யே செய்வேண்டும்.

இவ்விதமான சுவேதங்களை எப்பொழுதும் பிரமாணமாகக்கருதக் கூடாது.

पतितोऽपि द्विजः श्रेष्ठो न च शूद्रो जितेन्द्रियः ।

निर्दुग्धा चापि गौः पूषा न च दुग्धवती खरी ॥

“எவ்விதப் பாவகொடுக்கும் கழுதைபைவிட பாவ கொடாமலிருக்கும் பசுவே மேலானதோ, அவ்விதமே நல்லகாமங்களைச் செய்துருகத்திறனைவிட கொட்டகாமங்களைச்செய்யும் பிராமணன் மேல்”

अश्वालम्भं गवाल्मभं संन्यासं पलपैश्वकम् ।

देवराष्ट्र सुतोत्पत्तिं कलौ पञ्च विवर्जयेन् ॥

சீழ்ச்சண்டலங்களை இக்கலியுகத்தில் செய்பக்கூடாது. (1) அஸ்வமேத யாக. (2) கோமேதய. (3) சகலபாகத்தை கைக்கொள்ளல். (4) சிதூர் உளுக்கு மாமிசபிண்டம் தருதல் (5) நிபேயாகம்.

नष्टे मृते प्रव्रजिते ह्यिवै च पतिते पतौ ।

पञ्चस्वाप्तसु नारीणां पतिरन्यो विधीयते ॥

சீழ்க்கண்ட ஐந்து ஆபத்து நிகழ்பவங்களில் ஒரு விதவை இரண்டாவது புருஷனை ஆடைபலாம். (1) புருஷன் எங்கேயாவது உடம்பு, பேரன் விடம் தெரியாமலிருந்தால் (2) இறந்தவோய்விட்டால் (3) சகல யாசி யாப விட்டால் (4) புருஷதகனமிலவாமலிருந்தால் (5) ஜாதிபிரஷ்டம் செய்துவிட்டால்.

மேற்சொன்ன கறடிகமான சுலோகங்களைப் பராசரஸ்மிருதியில் காணலாம். துஷ்டகமங்களைச் செய்துப் பிராமணன், நல்லகாமங்களைச் செய்துருகத்திறனைவிட மேலென்று சொல்லுவதைக்காட்டிலும் அநியாயமானதும், அகாமமானதும், பகஷா கழுநாய் வாய் நகை வேறு ஏதாவதுண்டா? இடையாளால் பசுக்கள் தாபம் நடைக்கற போல் வண்ணானகளால் கழுதைக கூடப் பற்றப் படுகாத்திலையா? அதுவுள்ளனிலே இதை உதாரணம் சரியானதல்ல. பிராமணனும், சூத்திரனும் பனிதாழ்நிலம் மாயிருக்க, கழுதைபும், பசுவும் விஷம் பிறப்பாடுருக்கிறது. தாராபயம் ஒன்றுக்கொன்று ஏங்காதாடிவிடுதல் இது விதவாள் களால் எவ்விதப் உணரையானதாகக் கருதப்படும. சூதிரையாகமும், பசு யாகமும், வேதவிருத்தாராயிருக்கிறபடியினால், கலியுகத்தில் தடுக்கப்பட்டு ஏன் வேத விவோதாராயிருக்கக்கூடாது. இக்கலியுகத்தில் இவைகள் நீச காரியமாக உள்ளவைக்கப்பட்டிருக்கிறபொழுது, மீதியான மூன்றுகட்களிலேயும் அது செய்யப்பட்டு வந்திருக்கவேண்டும். ஆனால் தாமமே கியாயமாக இருந்த

ஆந்தரடிகளில் இக்கெட்டகாரிகள் பழக்கத்திலிருந்து வந்ததென்பது முடியாதகாரியம். இன்னும் சந்திராசிரமம் வேதாந்த சாஸ்திராணுகூலமாயிருக்கிற படியினால் அதைக் கண்டிப்பது காரணமற்றது. மரம்சம தள்ளப்பட்டு எப்பொழுதிருந்ததோ அது எக்காலமுமீ நிஷிதனாதான். தேவரத்தினால் (நிபோகம்) பித்திரோதபத்திச் செப்வது வேதம் முதலானவகளுக்குச் சரியாயிருக்கும்பொழுது நிகழ்ச்சிலோகம் செய்தவா எனியடி வினாகக் கத்துகிறார். புருஷன் தேசசஞ்சாரகம்நீக்குச் சென்றிருக்குகாலத்தில், மனைவி வேறுபுருஷனுடன் நிபோகம் செய்துகொண்டால், தன் களிபாணமான புருஷன் திரும்பிவந்தவுடன் அவன் மாநாடப மனைவியாகிறான்? அவன் முதல் புருஷனுடைய மனைவி என்று சொல்லப்படுமேபாலால் அதை நாங்கள் நம்புவோம். ஆனால் பராசரஸமருதியில் அதற்கு ஆதாரம் ஒன்றுமில்லை. எந்திரி ஒருவளுக்கு ஆபக்கங்கள் ஐந்துகாளு? ஐந்துக்குமேலிருக்கிறதே. அவைகளில் கொஞ்சமாவன:—

(1) புருஷனுடைய தீராவியாதி.

(2) இந்நவருகும் ஏற்படுமணஸ்காபர முதலானவைகள் இயமாதிசிகலோகங்களை எவ்விதம் கம்புதலாகும்?

வினா — எவ்வது பராசர சொல்லுவதில் உங்களுக்கு நம்பிக்கையில்லை.

விடை:—எவ்வளவு பெரிபவராயிருக்கப்பட்டவா சொன்னபோதிலும் வேதவிவிராதமாயிருக்கிறவைகள் நம்பத்தகுந்தவை. மேலும் இவைகள் பராசர சொன்னவை, இது சிம்மோவாசா (சொன்னா) வசிஷ்ட உவாசாராமோ உவாசா, சிவஉவாச, விஷ்ணு உவாச, என்பவைகளிப்போலிருக்கின்றன. இம்மாதிரி உலகமறிந்தவர்களுடைய பெயரை (பிரமம், விஷ்ணு, வசிஷ்டா, ராமா, சிவன், தேவ முதலானவர்கள்) வைத்துப் புத்தவர்கள் எழுதுவதினதாற்போல என்னவொன்றும், எல்லோருடைய இதை வாங்கிப்படித்து, எழுதினவருக்கும் பணம் அதிமாதகனாக் குர என்னிதமாதும். ஆகையினால் இப்புத்தகங்களிலிருபடவகளைல்லாப, ஒன்று சேராத அனாதத்தங்களால் நிறைந்திருக்கின்றன. எம்ருதிகளுக்குள் மனு ஒன்றே, இடையிலெழுதப்பட்டுள்ள சுலோகங்களைத் தவிர, வேதாநுகூலமாயிருக்கிறது டாய்க் கிரகங்கள் பாவநாற்பும இயமாதிசிகலோகம் எண்ண வேண்டியது

வினா:—கிரகஸ்தாசிரமம் எல்லா உறையுமவிட உபாந்ததா? தாசுந்ததா?

விடை:—அவர்கள் செய்யுத உங்களைப்போல, எல்லாம் செரிபதாகிகிறது.

यथा नदीनदाः सर्वे सागरे यान्ति संस्थितिम् ।

तथैवाश्वमिणः सर्वे गृहस्थे यान्ति संस्थितिम् ॥

மனு 6. 90.

செய்து சிந்தித்தி எல்லா எவ்விதம் சமுத்திரத்தில் போய்ச் சேர்ந்து ஸ்திரமடைகிறவாயில் தந்திலேசிறத்தா, அவ்விதம், கிரகஸ்தாசிரமத

தில் ஸ்திரததை அடைகின்றார்கள். கிரகஸ்தாசிரம மன்னியில் எந்த ஆசிரமங்களும் சரிவர நடக்கிறதில்லை

यथा वायुं समाश्रित्य वर्तन्ते सर्वजन्तवः ।

तथा गृहस्थमाश्रित्य वर्तन्ते सर्व आश्रमाः ॥

மனு 3-77

வாயுவினால் சகல ஜீவப்பிராணிகளும் வசிப்பதுபோல கிரகஸ்தாசிரமத்தினால் சகல ஆசிரமங்களும் இருக்கிறது. ஏனென்றால் மீதி மூன்று ஆசிரமங்களுக்கும் தினம் அன்னம் எரித்துக்கொடுப்பது கிரகஸ்தாசிரமமே.

यस्मात्त्रयोप्याश्रमिणो दानेनान्नेन चान्वहम् ।

गृहस्थेनैव धार्यन्ते सप्ताश्रमो गृही ॥

மனு 3-78

சிலசமயங்களில் இதை ஜமீன்ஷ்டர் என்று அழைப்பதுண்டு. சகல விபவகாரங்களுக்கும் இது ஆதாரமாயிருக்கிறது.

स संधार्यः प्रयत्नेन स्वर्गमध्यमिच्छता ।

सुखं चेद्देच्छता नित्यं योऽधार्यो दुर्वलेन्द्रियैः ॥

மனு 3-79

ஆகையினால் மோக்ஷத்தைப்பும், உலககுகத்தைப்பும் விரும்புகிற யாவரும் கிரகஸ்தாசிரமத்தினை அநுசரிக்கவேண்டிய, பலஹீனமற்ற இருதிரியங்களை உடையவர்களும், ப்பகதவர்களும், இந்த ஆசிரமத்தை நடத்த போக்யமானவர்களாவர்.

இவ்வுலகில் சமய ந்தப்பட்ட யாவையும் இவ்வாசிரமத்தினிருந்தே உணடா ந்தது. இவ்வாசிரமம் இவ்வாழிவ சந்ததிகள் எங்கிருந்து வரும்? சந்ததிகளில் வ்விழிவ, மீதமூன்று ஆசிரமங்கள் (பிரமசாயம், வானப்பிரஸ்தம், சநியாசம்) எங்கிருந்து வரும்? எவன் கிரகஸ்தாசிரமத்தை தூஷிக்கின்றான் அவன் தூஷிக்கத்தகுந்தவன். எவன் ஸ்துதிக்கின்றானே அவன் ஸ்துதிக்கத்தகுந்தவன் மனைவியிருஷன் இருவரும் ப்ரஸ்பரப்பிரேமையுடன் கூடினவர்களாயும், கறறு ணார்தவர்களாயும், புருஷார்த்திகளாயும், சமசாரவிஷயங்கள் யாவற்றையும் அதிதவர்களாயும் இருந்தால் ஒழிய ஆனந்த மேட்டாது. இதனால் நாம முன்னமேயே சொன்ன பிரமசாயமும், ஸ்வபமவரமும் இக்கக் கிரகஸ்தாசிரம சுகங்களுக்கு முக்கியகாரணங்களாகும்.

இவ்வத்தியாபத்தில், வீட்டிற்குத்திரும்புதல், கன்பாணம் செய்துகொள்ளல் முக்கலானவைகளைப்பற்றி சொன்னோம். அநேகத்தில வானப்பிரஸ்தம், சநியாசம் இவைகளைப்பற்றிச் சொல்லுவோம்.

நான்காவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

வானப்பிரஸ்த சந்திராச ஆசிரம விதிகள் .

ब्रह्मचर्याश्रमं समाप्य गृही भवेत् गृही भूत्वा
वनी भवेद्वनी भूत्वा प्रव्रजेत् ॥

சதபத. 14.

பிரமசரிபாசிரமத்தைக் கைக்கொண்டு நடந்தபின்னர் கிரகஸ்தாசிரமம், வானப்பிரஸ்தாசிரமம், சன்னிபாச ஆசிரமம் இவைகளை முறையே கொள்ளுதல் மனிதர்களுக்கு ஏற்ற விதியாகும்.

एवं गृहाश्रमे स्थित्वा विधिवत्सनातको द्विजः ।
वने वसेत्तु नियतो यथावद्विजितेन्द्रियः ॥

மனு. 6. 1.

பிரமசரிபாசிரமத்தைக்கடந்து கிரகஸ்தாசிரமத்தை முறையுடன் நடத்துபவர்களே, பிராமண கூத்திரிய வைசியர்களாகிய துவிஜர்கள் ஆவார்கள். பின்னர் உறுதியுடனும் மனத்துய்மையுடனும் வானப்பிரஸ்தாசிரமத்தை சரிபே நடத்த வேண்டும். அதாவது, ஐம்புலன்களை அடக்கிப் பழகுதலேயாம்.

गृहस्थस्तु यदा पश्येद्वलीपलितमारमनः ।

अपत्यस्यैव चापत्यं तदाऽरण्यं समाश्रयेत् ॥

மனு. 6. 2.

கன்தலைமகி பறப்பதையும், தோல தளர்வதையும் பிள்ளைக்குக் குழந்தைகள் பிறப்பதையும் பார்த்தபின்னரே வனம் புகுவனமும்.

संयज्य ग्राम्यमाहारं सर्वं चैव परिच्छदम् ।

पुत्रेषु भार्या निक्षिप्य वनं गच्छेत्सहैव वा ॥

மனு. 6. 3.

சுவையுள்ள ஆகாராதிகளையும் அழமான உடைகளையும் நகரபோகங்களையும் விட்டு, பத்தினியைப்பிள்ளையிடம் ஒப்புவித்து விட்டோ அல்லது கூடவே அழைத்துக்கொண்டோ வனம் செல்லவேண்டும்.

अभिहोत्रं समादाय गृहं चाग्निपरिच्छदम् ।

ग्रामादरण्यं निःसृत्य निवसेन्नियतेन्द्रियः ॥

மனு. 6. 4.

அக்கினிஹோத்திரத்திற்கு வேண்டிய சாமான் முதலானவைகளை ஒன்று விடாமல் எடுத்துக்கொண்டு நகரத்தைவிட்டு வனம் ஐம்புலன்களை படக்கும் சக்தியையுடையவனாய், ஆரணிமத்தை அடைபலேண்டும்.

मुन्यभैर्विविधैर्मैथैः शाकमूलफलेन वा ।

एतानेव महायज्ञार्थिष्वेद्विधिपूर्वकम् ॥

மனு. 6. 5.

பலவித தானம், அன்னம், காய்கறி, கதமூலபாதிதிகள், பூமியிலுண்டான இவைகளைக்கொண்டு *பஞ்சமகாபாகங்களைச்செய்து அந்தகளை வரவேற்றுக் கொண்டு, தானும் அதைக்கொண்டு ஜீவிக்கவேண்டுக.

स्वाध्याये नित्ययुक्तः स्यादन्तो मैत्रः समाहितः ।

दाता नित्यगता दाता सर्वभूतानुकम्पकः ॥

மனு. 6. 8.

பழக்கிறது, பழக்கச்செய்கிறதுமே மனதை ஊன்றினவனாகும், ஜயிக்குபட்ட ஆதமாவை உடைபவனாகும், எல்லோருக்கும் நண்டனாகும், ஐயமில்லாதவனாகும், அடக்குகின்றவனாகும் உத்ததை பாகித தானத்தைச் செய்கிறவனாகும், எல்லோரிடத்திலும் தபையுள்ளவனாகும், ஒருவரிடத்திலிருந்து ஒன்றையுமடெற்றுக்கொள்ளாதவனாகும் இருந்துகொண்டு காலத்தைக் கழிக்க வேண்டும்.

अप्रयत्नः सुखार्थेषु ब्रह्मचारी धराशयः ।

शरणेष्वममश्चैव धृक्शूलनिकेतनः

மனு. 6. 26.

தன் சரீரத்திற்கு அதிக பாடுபடாமலும், பிரமசாரியாவாதாவது மாதாளுடன் போராமலும் பழகாமலும், தனக்குப் பிரிபமான பொருள்களிலோ, அல்லது தனது சொந்த மனிடாமளிடத்திலோ, மனதை செலுத்தாதவனாகும், மரத்தடியில் வசிக்கவேண்டும்.

तपःश्रद्धेये ह्युपवसन्त्यरण्ये शान्ता विद्वांसो भैश्चर्या चरन्तः । सूर्य-

हारेण ते विरजाः प्रयान्ति यत्रामृतः स पुश्षो ह्यव्ययात्मा ॥ முன் 1.2. 11.

வனத்தில் தவம் தருமம், முன்புபவைகளை அனுஷ்டித்துக்கொண்டும், சத்திபத்தைச்சாதனஞ் செய்து கொண்டும், பிச்சை எடுத்துக் காலநாடிக் கழிக்கும் சாந்த புருஷர்களான விதவான்கள், பாவங்களின்றும் நீங்கினவனாகும், காமவாயுமபிராணதாபாயும், பிறப்பிற்றபயிலிருந்து நீங்கினவனாகும் இருக்கும் பரமாத்மாவை அடைந்து நித்திட சுகத்தை அனுபவிக்கிறார்கள்.

अभ्याध्यामि समिधमग्ने व्रतपते त्वयि ।

व्रतच्छ्रद्धां चोपै मीन्धे त्वा दीक्षितो अहम् ॥

யஜு. 20. 24.

வாடை பிரஸ்தனுக்குரிய விதிகளாவன: — “நான் அக்கினியில் மேறமம் செய்து தீசைகூட்டையெடுத்து சத்திபாகரணம், சிரத்தை முதலிபவைகளை அடைவேன், எனது உருதிப்பாட்டைவைத்துக்கொண்டு வானப்பிரஸ்தானவன் பட்டை தபசின் ஆசனங்கள், சரசங்ம், யோகபபியாசம், நற்போசனையினால் ஏனம், மரிசுத்தம், முன்புபவைகளை அடையவேண்டும். பிறகு கந்தியாச ஆசிரமத்தை விரும்பினால் தன் பத்தினியைப் பிள்ளையிடம் ஒப்பு விடுத்து விட்டு சாநிபாசத்தை அடையவேண்டும். இவையே வானப்பிரஸ்தாசிரம விதிகளாகும்.

*முன் அத்தியாயத்தில் கூறியுள்ளபடி.

சங்கியாச ஆசிரமம்.

वनेषु च विहृत्यैवं तृतीयं भागमायुषः ।

चतुर्थमायुषो भागं त्यक्त्वा सङ्गान् परित्रजेत् ॥

மனு 6. 33.

வாழ்காலங்களில் மூன்றாவது பாகத்தில் அகரவது ஐயப்பதாவது வயது முதல் எழுபத்தி ஐந்தாவது வயதில் வாணபரிசுத்தனாகி நூத னெனா நான் காவது பாகத்தில் இயவுகலாத துறந்து சங்கியாசிரமகேவணமும்.

வினா:—நீரகல, தாசிரமம், வாணபரிசுத்தாசிரமம், இவ்விரண்டையும் விட்டு சங்கியாசிரமம் கவத அடை கிறவனுக்கு மரம்முண்டா? இல்லையா?

விடை.—இருக்காதும இருக்கலாம். இல்லாமலும் போகலாம்.

வினா.—இருவதும் புட எவ்வதம் இருக்கக்கூடும்?

விடை.—மரம்சாபரிசுத்தனின்னு சங்கியாச ஆசிரமத்தைக் கொள்ள வன், பின்னா விடைநாசா வில்லியில் சிக்குவா னென்பாலு டெரும பாபிபாவான. உறுதியுடன் மரம் வல்லியில் கக்காதிருப்பவன் மரக்காளுவான்.

यदहरेव विरजेत्तदहरेव प्रव्रजेद्ब्रह्मा गृह्णाद्वा ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजेत् ॥ பிரமண.

எத்தினத்தில் வைராகசிய முண்டாகி, மரம் அததினத்திலேயே விட்டிடிந்து தாவது கானகத்தில் நுத், தாவது சங்கியாச, கவத எடுக்குகுகொள்ள வேணமும்.

ஆகவே சங்கியாசிரமத்தை அடைவதற்கு மூன்றாயாக்கங்கள் உண்டு. முதலாவது மெற்சொன்னபடி எடுக்குகுகொள்வது (அகரவது மூன்று ஆசிர மத்தைமும் முறைமே கடங்கபிறகு) இரண்டாவது கிராஸ்தனாகிநுது சங்கியாசத்தைப் பெறுவதே. மூன்றாவது பிரமச்சரியத்தினிருந்து நேராகச் சங்கியாசத்தை அடைவதே. இம்மாதிரிக் கதில் ஐயப்பவர்களைப் புட மனையுட, கவா தினம் செய்துகொண்டு, சகல சேற்றின்ப ஆகசகரிவிநுதும நீங்கினவனுப் பமீரப்பாரம செய்வதுபெய கண்ணுட கருத்துமாய் இருக்கநா புண்ணாநியே நேராகப்பரிவேசிக்கலாம்.

இம்மாதிரியான வழிவகையே வேதமும் ஆதரிகிறது.

नाविरतो दुश्चरितान्नाशान्तो नासमाहितः ।

नाशान्तमानसो वापि प्रज्ञानेनैनमाप्नुयात् ॥

கடோபக். 2. 23.

சங்கியாசிரமவிநுதுக போதிலும், மூழ்க்குமறவனும், சிவநின்பமயந்துக் கொண்டவனும், சங்கியாசிலேபெறுகவனும், மனவழி இல்லாதவனும் இறை வனை யறியவும் அடையவும் மாட்டான்.

यच्छेद्वाङ्मनसी प्रहस्यच्छेद्ज्ञान आत्मनि ।

ज्ञानमात्मनि महति नियच्छेत्तच्छेच्छान्त आत्मनि ॥

கடோபக். 3. 13.

சங்கியாசிரமத்தை விட்டு தவிர்ப சங்கியாச அகரபச் செயல்களில் மறிஞ்சாக்கால மயங்கப்படுகிருக்க, மனத்தை ம வாக்கையும ஆதம ஞான வளாசகியில் செலுத்தகொ. இறைவனிட சங்க தன்னுடைய ஞானமயமான ஆதமாவை உபபேசிக்கது அவரோடு ஒன்றுகட்டும்.

परीक्ष्य लोकान् कर्मचितान् ब्राह्मणो निर्वेदमायान्नास्त्यकृतः कृतेन ।
तद्विद्वानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेन् समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठम् ॥

மூண். 2. 12.

எ. லாவித்பரண உலகமே பாகங்களு டும் காமங்களினு லேயிய ஏதமிகிறதென பண்பககண்டு சந்திபாசி யுள்ள பிராமணன் வைராக்கிடத்தை அடைபவேண் டே. ஆகப்பபடாதவரான பிரபாதமாவை அறபாதத்தினால் அடையமுடி யாதது. ஆகையினால் பொருளுடன் வேதத்தை அறிந்தவனும் பரமேசுவ ரனை அறிந்தவனுயிருக்கும் நருநவ அடைந்து எவ்வாச்சு தேவர்களைபும ஒருவன் தீரகருகுகொள்ளவேண்டி. ஆனால் அடியி ட்கண்டவர்களை அடைய லாகாது.

अविद्यायामन्तरे वर्त्तमानाः स्वयं धीराः पण्डितमन्यमानाः । जङ्घन्यमा-
नाः परियन्ति मूढा अन्धेनैव नीयमाना यथान्धाः ॥ अविद्यायां बहुधा
वर्त्तमाना वयं कृतार्था इत्यभिमन्यन्ति बालाः । यत्कर्मिणो न प्रवेदयन्ति
रागान् सेनातुराः क्षीणलोकाश्च्यवन्ते ॥

மண. 2. 8. 9.

அஞ்ஞான சதில ஆழ்ந்துதகன்னைத்தானே பண்பிறனென்றும் புத்தி யான எனதுப ினைத்திருக்கிறவனிடம் போகக்கூடாது. மூடத்தன்மைபையும அப்ப எண்ணங்களைபும கொண்டுள்ள நுருடர்களுக்கும் நுருட்டுகலைவாகளாக அவர்கள் துக்கக்கிணங்கில விழுகிறார்கள் அநேக அவிததைகளில உழன்று கொண்டி, சாமேஷபாயும் திருபதியாயும் இருக்கிறோம் என்று கினைத்துத் தெரிந்தவர்கள் போல பாலனைசெத்து கொண்டு அகவகாரத்தூடன கூடின பாலபபுத்தியுள்ள இவர்கள் கடவுளை அறிகிறார்களிலே. மற்றவர்களுக்குக் கடவுளுடைய ஞானத்தை இவர்கள் எங்ஙனம் எகிததுக் கா வெளர்கள்? சஞ்சல முள்ளவர்களையினால் பரபு இறப்பு துன்பங்களில் விழுந்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थः संन्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः । ते ब्रह्मलो-

केषु परान्तकाले परामृताः परिमुच्यन्ति सर्वे ॥

மண. 2. 6.

ஆகையினால் வேதாததம் அல்லது வேதமத்திரக்களுடைய ஞானம் முதலியவைகளை பொருளுடன் தெரிந்து படிந்து சத்தியத்தை அறிந்தும், ஆசாரத்தை உணர்ந்தவனுபும சந்திராபோகத்தனாலும், காட்சியாலும் பரி சுத்தமடைந்து அந்தவாணங்களுடன் கூடின சத்தியாசிபானவன் பரமே சுவரானது மேகூத இனபத்தை அடைகிறான். முதி இனபம் நிறைந்த வுடன இவ்வுலகத்திற்குத்திரும்புகிறான். முக்திடன்னியில துக்கம் நாசமடை யாது, ஏனென்றால்.

न वै सशरीरस्य सतः प्रियाप्रिययोरपहतिरस्यशरीर वाक्सन्तं न प्रियाप्रिये

स्पृशतः ॥

சாந். 8. 12.

சேகரனை ஆடை யாகக் கொணடிருப்பதிலேயே ஆத்மாசுகந்தக்கங்கள் லிருந்து விலகியிருக்கமுடியாது தேகநாதத்தை ஒழித்து ஆதாமுகத்தின் ஸ்வரூபமாகிறது. இறைவனுடன் கலக்கிறது, எனவே உலக இன்பதுள பங்கள் ஆத்மாவை பாதிக்கிறதில்லை.

புत्रैषणायाश्च विसैषणायाश्च लोकैषणायाश्च व्युत्थायाथ भिक्षाचर्यं चरन्ति ॥

சதபத 14. 5. 2. 1.

உலகாசைகளான, கீர்த்தி, செல்வம், தொழில் பத்திரவாஞ்சை இவை களை வெறுத்து சந்நிபாசிகள் பிச்சை எடுத்து உண்டு இரவுப் பாலும் பேரகழ் சரதனத்திலேயே காந்தைககுழிக்கவேண்டும்.

प्राजापत्यां निरुप्येष्टि तस्यां सर्ववेदसं हुत्वा ब्राह्मणः प्रव्रजेत् ॥ சதபத. 38ராம.

प्राजापत्यां निरुप्येष्टि सर्ववेदसदाक्षिणाम् ।

आत्मन्यग्नीन्समारोप्य ब्राह्मणः प्रव्रजेद् गृहान् ॥

மனு. 6. 38

பிரஜாபதி அகாவது பரமேசுவரனை அடைவதற் று இஷ்டி அதாவது யாகம்செய்து, அதில யக்ஞோபவீதம் தலைமுடி முகவியசின்னங்களை அறுத்து எறிந்துவிட்டு, ஐந்து அக்னிக்குக்காலவே "பஞ்சப் பிராணங்களை (பிராணன், அபாணன், வியாணன், உதானன், சமானன்) ஆரோபணம் செய்து (மாற்றி, கொண்டு) பிராமணன் வீட்டை விட்டு வெளிபாசி சந்நிபாசியாக வேண்டும்

यो दत्वा सर्वभूतेभ्यः प्रव्रजत्यभयं गृहान् ।

तस्य तेजोமயா लोका भवन्ति ब्रह्मवादिनः ॥

மனு. 6. 39.

பூதப.பிராணி எல்லாவற்றிற்கும் அபயதானங் கொடுக்கிறவனே வீட்டை விட்டு வெளிப்பட்ட சந்நிபாசியாகிறான். பரமேசுவரனால் ஆகப்பட்ட வேதத்தின் தாமததைப் பரவசெய்து பிரகாசகிசங்கிறான். இப்படிவேத தர்மவித்தைகளை உபவேதகம் செய்து சந்நிபாசி ஒளிமயமான மூக்திஸ்வரூ பத்தை அடைகிறான்.

வினா:—சந்நிபாசிகளுடைய தர்க்கம் (மதம்) யாது?

விடை:—தாமப்பிரகாரம் பஞ்சாத மினறி நியாயத்தை அனுசரிப்பது; சத்தியத்தைக்கிரகிப்பது; அசத்தியத்தை விடுவது; வேதத்திலுள்ளபடி சுகவா னுடைய ஆக்ஷேபங்கூட கீழ்ப்படிவது; பரோபகாரம், உண்மை பேசுதல். எல்லா ஆசிரமத்தவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும், மேற்கண்டவைகள் ஒரே மாதிரியானதர்மமாகும். ஆனால் அடியிற்கண்ட தர்மங்கள் சந்நிபாசிகளுக்குச் சிறந்தவைகளாம்.

दृष्टिपूर्तं न्यसेत्पादं वस्त्रपूर्तं जलं पिबेत् ।

सत्यपूर्तां वदेद्वाचं मनःपूर्तं समाचरेत् ॥

மனு. 6. 46.

* இவைகளின் விளக்கத்திற்கு ஒன்பதாவது அத்தியாயத்தைப் பார்க்கவும்.

சந்நியாசிகளுடைய சிறந்த தர்மங்கள்.

வழியிற செல்லுமபோது இங் துமக்கும திருமசிப்பாக்காமல கேழே பூரி யின பேரில கவனத்தைச் செலுத்தி உ கொண்டே போகவேண்டும். இவத் தைப்பாணஞ்செய்வதற்கு முன்னால வடிக்கட்டவேண்டும். எப்பொழுதும் உண் மையே பேசவேண்டும். கர்ரியங்களைச் செப்புமுன்னால் யோசனைச்செய்ய வேண்டும். இப்படி உண்மையைக் கைப்பற்றவேண்டும்.

कुड्यन्तं न प्रतिकुष्येदाकुष्ठः कुशलं वदेत् ।

सप्तद्वारावकीर्णा च न वाचमनृतां वदेत् ।

மனு. 6. 48.

உபதேசஞ்செய்யும் பொழுதாவது அல்லது விவாதஞ்செய்யும் பொழுதாவது யாவரேனும் கோபிததால் சந்நியாசி பதிலுக்குப் பதில்கொடுத்ததுக் கொள்ளக்கூடாது. தான் தூஷிக்கப்பட்ட போதிலும் அவனுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் சொல்லவேண்டும்.

ஏழு துவாரங்களின் வழியே பரவும் *வார்த்தைகளை ஒருநாளும் பொய் யாக்கக்கூடாது.

अध्यात्मरतिरासीनो निरपेक्षो निरामिषः ।

आत्मनैव सहायेन सुखार्थी विचरोदिह ॥

மனு. 6. 49.

தன்னுடைய ஆதமாவிலும் பரமாத்மாவிலும் ஸ்திரமான கமபிக்கை வைத்து உரு ருளம் மாம்சாகாரங்களை விட்டு இன்ப, துன்பங்களில் சலவாது விடுகின்ற ஆதமஞான வளாச்சிபுடன், உலகில் தாம், ஞானம் இவைகளைப் பரவச்செய்வதே கடமை எனக்கொள்ளல்வேண்டும்.

कल्पकेशनस्त्रिश्रुः पात्री दण्डी कुसुम्भवान् ।

विचरोन्नियतो नित्यं सर्वभूतान्यपीडयन् ॥

மனு. 6. 52.

கேரம், தாடி, க்கம், மீசை, இவைகளை வெட்டி காஷாயம், தஞ்சத பரத் திரம், தண்டம், இவைகளைத் தாங்கி, ஆதமவளாசசியுடையவனாய் ஜீவராசி ருக்கு இரகை செய்யாமல எவரும் சஞ்சாரஞ் செய்வேண்டும்.

इन्द्रियाणां निरोधेन रागद्वेषक्षयेण च ।

अहिंसाया च भूतानाममृतत्वाय कल्पते ॥

மனு. 6. 60.

ஐம்புலன்களின் பிரயிருத்தியை தடுத்து ராகத்து வேஷங்களைவிடுத்து எப்பிராணிகளிடத்தும் பகையிலொகவனாய் மேகஷததைப்பெற முயலவேண் டும்.

दूषितोऽपि चरेद्धर्मं यत्र त्वाश्रमे रतः ।

समः सर्वेषु भूतेषु न लिङ्गं धर्मकारणम् ॥

மனு. 6. 66.

*வாய ஒன்று, மூக்கு துவாரங்கள் இரண்டு, இருகண்கள், இருகாதுகள், ஆக இவ்வேழு துவாரங்களின் வழியாகவே விஷயசம்பந்தமானவைகள் மனதில் ஊன்று கின்றன இதனாலேயே மேற்கண்ட வாயில்களில் வார்த்தைகள் பரவியிருக்கிறது என்று பெயர்.

யோகாப்பியாசத்தினால், எல்லாவற்றிலும் பரவியிருக்கும் பரமாத்மாவின் டையசெயல்களைப்பார்க்கட்டும். அப்படியே தன் ஆதமாவையும் பார்க்கட்டும். இவைகளை யோக்கியாவிலலாதவர்களும் விததையில்லாதவர்களும் பார்ப்பது மிகவும் கஷ்டம்.

अहिंसेन्द्रियासङ्गैर्वैदिकैश्च कर्मभिः ।

तपसश्चरणैश्चोभैस्साधयन्तीह तर्पणम् ॥

மனு. 6. 75.

எல்லா பூதப் பிராணிகளிடத்திலும் விரோதமில்லாமல், இந்திரியவிஷயங் களைவிட்டு வேதோக்த கர்மத்தினாலும், அதிக உக்கிரமான தபசை ஆசிரயப்பதி னாலும் இயவுவதில் மோட்சபதவினை முன் சொன்ன சங்கியாசிகளைத் தவிர வேறு யாரும் அடையமுடியாது. அடைபச்செய்யவும் முடியாது.

यदा भावेन भवति सर्वभावेषु निस्पृहः ।

तदा सुखमवाप्नोति प्रेत्य चेह च शाश्वतम् ॥

चतुर्भिरपि चैवैतैर्नित्यमाश्रमिभिर्हिज्ञैः ।

दशलक्षणको धर्मः सेवितव्यः प्रयत्नतः ॥

மனு. 6. 80. 81.

உலக ஆசையை விட்டும் கருமத்துக்குறியவும், பொருளு. குறியவுமான பகாந்ததங்களில் பரிசுத்தமான எண்ணங்களையும் எல்லாவஸ்துக்களிலும் அனு தர்பகதை உடைந்தாயிருக்கும் சங்கியாசி இறந்த பிறகும் நிலைநிற்கிற உண் மையான ஆனந்தத்தை அடைகிறான். இதனாலேயே, பிரமசாரி, கிரகஸ்தன், வானபிரஸ்தன், சங்கியாசிகளுக்கு ஏற்றது யாதெனின பிரயத்னத்துடன் அடி யிற்றிணைப்பத்து லட்சணங்களைக் கூடிய தாமதத்தை நாடாடவேண்டும்.

धृतिः क्षमा दमोऽस्तेयं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ।

धीर्विद्या सत्यमक्रोधो दशकं धर्मलक्षणम् ॥

மனு 6. 91.

1 திருதி:—எப்பொழுதும் தைரியவானாயிருப்பது.

2 க்ஷமா:—நிகழைஸ்திதி மரியாதை, அகமரிபாதை, ஹானி, லாபம் முதலான துராகங்களைச் சகிக்கும் சன்மையுடையிருப்பது.

3 தமா:—மனதை அதாமததிலிருந்து விலக்கி தாமதமாய் நவந்த. அதாமமான எண்ணத்தை எள்ளளவு நீனைப்பதும் கூடாது.

4 அஸ்தேயம்:—பராதினமான சொத்துக்களைக் கூட மோசததினாலோ வேலங்களுக்கும், நடவடிக்கைகளுக்கும் விரோதமான வேறு எந்த வழிகளி னாலோ அபகரித்தல்.

5 தேளசம்:—ராத்தனுவேஷம் முதலானவைகளை விடுதது அகசுத்தத் தும், ஸ்க்னபாநுதிகளால் புறச் சுத்தத்துடனுட இருத்தல்.

6. இந்திரிய நிக்கிரகம் : — அதர்மமான காரியங்களிலிருந்து இந்திரியங்களை அடக்கி தாமத்திலேயே செலுத்துவது.

7. தீ: — மயக்கத்தை உண்டாக்கிவிடுவதும், புத்தியை நாசஞ்செய்துமாறான ஆகாராதிகளைவிட்டுப் பரிகரத்தமான பதார்த்தங்களைக் கொண்டு சத்புருஷாகளுடன் சேராது யோகாப்பியாசத்தின மூலம் புத்தியை விருத்தி செய்து கொள்ளுதல்.

8. வித்தை — அணுவிவிருந்து, பரமேசுவரன் வரையிலுள்ள பதார்த்தங்களினுடைய சூனதையையும், அதைச்சரியாய் உபயோகிப்பதும், அதாவது உள்ளதை உள்ளவாறு அறிகிறது, மனதாலெப்படியோ அப்படியே வாக்காலும், வாக்காலெப்படியோ அப்படியே காரியத்தினாலும் செய்வதே வித்தை. இதற்கு மாறானது அவித்தை,

9. சத்திய: — உள்ளதை உள்ளவாறே அறிவதும், அதை அப்படியே சொல்லுவதும், செய்வதும்.

10. அக்ரோதம் — கோபம் முதலான கெடுதல்களைவிட்டு, சத்தியம் முதலான குணங்களைக் கைப்பற்றிக்கொள்வது.

பஷ்டபாதமன்னியில் நியாயத்துடன் இடபத்து கியமங்களை ம எல்லோரும் நடத்தவேண்டும். வேதபிரகாரம் இவைகளை நடத்தி, பிறருக்கு அறிவித்து அவர்களையும் இவ்வாறு நடக்கச்செய்வது சநியாசிகளுடைய முதல தர்மமாகும்.

अनेन विधिना सर्वस्यक्त्वा संगोश्रनैः शनैः ।

सर्वद्वन्द्वविनिर्मुक्तो ब्रह्मण्येवावशिष्यते ॥

மனு. 6. 92.

சந்தோஷம், கோபம், பழபடியாய் பிறவிக் கெடுதல்கள், சோமபல முதலானவைகளை விட்டுச் சநியாசி ஒருவர் பிரம்பத்தை அடைகிறார். எல்லா ஆசிரமத்திலிருக்கிறவர்களுக்கு நன்னடவழக்கைகளையுடைய சத்தியத்தை நிச்சயஞ்செய்து அதர்ம நடவழக்கைகளைத் தொலைக்க வற்புறுத்திச் சகலசந்தேகங்களையும் தீர்ப்பதுமே சநியாசிகளுடைய முதல தர்மமாகும்.

வினா. — பிராமணர்கள் மாத்திரம் சநியாசத்தைப் பெறலாமா? அல்லது கஷத்திரியர்களும் பெறலாமா?

விடை. — பிராமணர்களை அடையலாம். பூணவித்வானையும் தாமியர்களையும், பிசுபகார சிவந்த உடையவர்களையும் இருப்பவர்களே பிராமணர்கள். பூணவித்தைபன்னியிலும், தாமமன்னியிலும் இருக்கிற மனிதர்களுடைய சநியாசத்தினால் உலகத்திற்கு உபகாரம் ஒன்று மேற்படாது. ஆகையினால் பிராமணர்களுக்கே சநியாசத்திற்கு காரமிருக்கிறது. வேறுயாருக்கு மில்லையென்கிற பழமொழியு் உண்மையாகிறது. மனுகூட என்ன சொல்லுகிறாரென்றால்.

एष वोऽभिहितो धर्मो माखणस्य चतुर्विधः ।

पुण्योक्षयकठः प्रेत्य राजधर्मान् निबोधत ॥

மனு. 6. 97.

ஓ ரிஷிகுண ! பிரமசாயம், வானபிரஸ்தம், கிரகஸ்தம், சந்திராசமுமா-
கிற நான்கு ஆசிரமங்களை அடைவதே பிராமணர்களுடைய கடமை.
சந்திராசத்தினால் இவ்வுலகில் புண்ப ஸ்க்ரூபத்தையும், மறித்தபிறகு அழி-
வில்லா ஆனந்ததையுமா அடைகிறார்கள். இதற்குப்பிறகு க்ஷத்திரியர்களு-
டைய கடமையை என்னிடமிருந்து அறியுங்கள்.

சந்திராசத்தை அடைய பிராமணர்களுக்கே முக்கியமாய் அதிகாரமிருந்-
திறதென்று இதிலிருந்து ஏற்படுகிறது.

வினா:—சந்திராசி ஆசிரமம் எதற்கு ?

விடை:— அவயவங்களில் தலை எவ்விதம் முக்கியமோ அப்படியே
ஆசிரமங்களில் சந்திராசம். ஏனென்றால், இதனையிலே வித்தை தர்மம் இவை
களை விருத்தி செய்யமுடியாது. இதர ஆசிரமத்திலிருக்கிறவர்களுக்கு
வித்தையை கற்றுக்கொள்வதினாலும் குடும்பக்காரியங்களினாலும் நற்காரி-
யத்தை ஆசிரயிக்கிறதினாலும், இதில் பிரவேசிக்ககாலமிராது. பக்ஷபாதங்-
களை ஒழித்து நடப்பது இதர ஆசிரமங்களினால் செய்யமுடியாத காரியம்.
முக்தியில் கவனஞ்சென்றவர்களைப் பலகூத்திற் உபகாரம் சந்திராசியால்
செய்யமுடிவதைப்போல் இதர ஆசிரமத்திலிருக்கிறவர்களால் செய்யமுடி-
யாது. ஞானத்தினால், அதை விருத்தி செய்யச் சந்திராசிக்கு அவகாசமிருந்-
ததுபோல வேறு ஆசிரமத்திலிருக்கிறவர்களுக்கு அவகாசமில்லை. பிரமசா-
யத்திலிருந்து ஷ்ராகசசந்திராசத்தை அடைந்தவர்கள் உண்மையான ஞானத்-
தைப்பெற்றுப்பரவச் செய்து உலகத்தைமேம்படச்செய்வதுபோல கிரகஸ்தம்,
வானபிரஸ்தம், இவைகளிலிருந்து சந்திராசத்தை அடைந்தவர்கள் செய்ய
முடியாது.

வினா:—மானிட வாக்கத்தை விருத்திசெய்யதே கடவுளின்னுடைய இஷ்ட-
மாகையினால் அதைச் செய்யாமல் சந்திராசத்தை எடுத்துக்கொள்வது ஈசுவ-
ரர்களைக்கு விரோதமானது. கிரகஸ்தாசிரமம் எடுத்துக் கொள்ளாமற்-
போனால் சந்திராசை உறபத்தி செய்யமுடியாது. சந்திராச ஆசிரமம் முக்கிய-
மானபடியினால் எவ்விதாரும் அதையே விருமபுவாக்களையானால் மானிடவர்க்-
கம் நசித்துப்போய் விடுமே ?

விடை:—விவாகம் செய்து கொண்ட போதிலும், பலபோகளுக்குப்-
பங்கட்டோடு உண்டாகிறதில்லை. அப்படி உண்டானபோதிலும் இறந்துபோய்
விடுகிறது. இவை ஈசுவரர்களுக்கு விரோதமானதல்லவா ? ஆனால் ஒருவர்
சொல்லுகிறபடி यज्ञे कृते ययिन सिध्यति वोऽस्य शेषः முயற்சி செய்து காரியம்
கைக்கூடாறபோய் விட்டால் தோஷம் எங்கிருந்தேற்படும ? என்று நீங்கள்
கூறுவீர்களேயானால் கிரகஸ்தாசிரமத்திலே எவ்வளவோபோகள் சண்டையிட்டு

பாண்டி விடுகிறார்கள். இதனால் சமூகத்திற்கு எவ்வளவு கஷ்டமோற்படுமென்று
கன் வினவுகிறோம்? அபிப்பிராயப்பெதவகள்ளினால் ஏற்படுகிறதென அங்க
கம், சங்கியாசிகள் விவரீதாக்கமாய் தன்னுடைய உபவீதச்சதனால், அபிபிராய
பெதத்தால் தளக்கப்பட்ட மனிதர்களைப்போல, விதசங்கியையும் தாமிஷ்டர்களைக்க
செய்துசொததுவையு, உபவீதத்தினக்கான மாயிடர்களை உபபாறறுகிறார்கள்.
அப்பொழுது அவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான கிரகஸ்தர்களுக்குச் சரியாய் மானி
டவாக்கத்தை விருத்திசெய்வார்களாகிறார்கள். மேலும் எவ்வெவரும் சங்கியா
சத்தை அடையமுடியாது. ஏனென்றால் எவ்வெவராலும் சிதம்பங்களை
மீறமுடியாது. சங்கியாசிகளுடைய உபவீதச்சதனால் தாமிக்களாகிறமனிதர்
கள் அவர்களுடைய புத்திரர்களாகக்கொள்ளாத தகுத்தவர்கள்.

வினா:—தாங்கள் செயல்பெண்டிய கடமைகள் ஒன்று ரீதியில் என்று சங்கி
யாசிகள் சொல்லுகிறார்கள்? உவகாரையில் கஷ்டப்படுவாரென்ன? அவன்
வஸ்துவங்களை உத்தத்திக்கொண்டு ஆனந்தத்திலிருப்பாரென்ன? அவித்தமாய்
மான சமசாரத்தில் அவனதை, ஓவாரென்ன? தங்களைத்தாங்களை பரமார
வாக களைத்துக்கொண்டு அவர்கள் சுகேதாஷ்டியிருக்கிறார்கள். யாராவது
அவர்களைக்கேற்பாராகளையானால் அவர்களைப்போல அவ்வண்ணமே சொல்லுகி
றார்கள். அதாவது நீயே பரமம். உன்னைப்போல, புண்ணியம் இவைகள்
பாதிக்காது. ஏனென்றால் சீதளம் உஷ்ணம்போன்ற சரீரத்தினுடையபுர
பசி, தாகமமோன்ற பிராணனுடையபுர ககருகம்போன்ற மயித்தனுடைய
வும் குணங்களைப்போல, இவைகள். உவகம்பாபை உவகத்திலிருக்கப்பட்ட
காரியங்கள் எல்லாம் படைப்பினுடையது ஆகையினால் அவைகளில் இக்க
கொள்வது புத்தியினமான காரியமாகும் கொஞ்சகொஞ்சமாய் ஏற்படும
பாப்புண்ணியங்கள் தீதத்தனுடையபுர இத்தியத்தினுடையபுரமே யல்லாது
ஆத்மாவின்னுடையதெனில். அவர்கள்மாதிரி உபவீதாஞ்செய்கிறார்கள். நீய
களை சங்கியாசிகளாமங்களைத்திறந்து வெறு விதமாகச் சொல்லுகிறார்கள்.
இதில் கம்பக்கடிய உண்ணம் எது?

விடை:—உவகாரியங்களைச்செய்வது அவர்கள் மடையிலென்பதா?
மனு என்னசொல்லுகிறார் "வைதகஸ்வகாமதி" விதாங்குலபான தாரய
களைச்செய்வதினால் சங்கியாசிகள் அநியாசகத்ததை அனுவிபகிருக்கா.
ஆகையினால் சங்கியாசிகளுக்கு உவகத்தி காரியங்கள் அவசியமென்று ஏற்படு
கிறது. அன்னபானுதி வஸ்துவங்களானவில அவர்கள் காலத்தளைமுடியுமா?
முடியாவிடில், அவர்கள் எல்லாவைகளையுவிட்டு விடுவதினால் ஏற்படும பரபத்
திற்காளாகாட்டாராமனா? கிரகஸ்க்களிடமிருந்து அன்ன பானுதிகளை
பெற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்குத் திரு ஒன்றாய் பொய்யகிருதால் சங்கி
யாசிகள் பரபகிர்காளாகமாட்டாராமனா? கணனு காதமிருக்கா பரப
காமலும் கேழ்க்காமலுமிருப்பது எப்பா பிரபேசனமற்றதோ, அப்படியே
வேதம் முதலான சத்திய சங்கதங்களை கணகற்பாதும, சதபோயித்தச
செய்யாதும இருத்தா சங்கியாசிகள் பிரபேசனமாறவர்கள். மேலும் அவர்
கள் இவ்வுவாதத்தி லீன பரமமிருக்கிறார்கள். இவ்வுவகம் மாணா அவித்

பாபுடைய இந்நகச்சொரத்தில் ஏனவீன அவஸைதப்பட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்களை பாபமுட பொய்யும் ரூபமெடுத்துவந்த மனிதர் ளாகிறார்கள். பாபவளாச்சிக்கு அவர்களே காரணாகளாகையினால் அவர்கள் பெருமபாபியாகிறார்கள். சர்ம முதலான அவயவங்களினால் செய்யப்படு எல்லாகாரியங்களிலும் ஆதமாவிலுமேயே நடக்கிறதினால் ஆதமாவே அதன் பொலன்களை அடைகிறது. தங்களுடைய ஜீவனைப் பிரம்மாவெனது கருதுகிறவர்கள் அவித்தையாகிய நித்திரையில தூங்குகிறார்கள். ஏனென்றால் எல்லையுள்ளதும், ஞானத்திலும் குறைந்தது ஜீவன். பிரம்மமே சர்வவியாபி எல்லாமறிந்தவா, அழிவற்றவா, சுததமானவா. முததமானவா, இயற்கையினால் வேறானவா. ஜீவனை சில சமயங்களில் கட்டுப்பட்டதாய், சில சமயங்களில் தன்னுடைய காரியங்களுக்குள்ளானது சாவவியாபியாயும் சாவக் குறையும் பிரம்மா இருக்கிறபடியினால் அவா பயத்திற்கும சந்தேகத்திற்கும உள்ளாகமாட்டார். ஜீவனே சில சமயங்களில் மூடத்தனமாயும் சிலசமயங் களில் புத்திகாவி கனமாயுமிருக்கிறது. பிரம்மா ஜனனமாணத்திலிருந்து அவஸ்தைப்படுகிறதில்லை. ஜீவனே அவஸ்தைப்படுகிறது ஆகையினால் அவர் களுடைய உபதேசம் பொய்யானது.

வினா.—சகல காரியங்களைப்பூ ஒழித்துவிட்டபடியினால் சகநியாசிகள் அக்கிரியையும் உலோகங்களையும் தொடக்கூடாது. இது உண்மையா? பொய்யா?

விடை.—பொய்யே பிரமததை அறிந்தும, அபபரிசுத்த கடா வந்தையடைந்ததும் **सम्यक् नियमास्ते यस्मिन् यद्वा सम्यक् न्यसन्ति दुःखानि कर्माणि येन स संन्यासः स प्रशसो विद्यते यस्य स संन्यासी** அதனால் கெட்டகாரியங்களை விட்டு சிறந்தகாரியங்களை உடையவாகளாக எவா இருக்கிறார்களோ அவர்களே சந்நியாசிகள். நற்கிரியைகளைச்செய்து கெட்டகாரியங் களை நாசம் செய்கிறவர்களை சந்நியாசிகள்.

வினா.—கற்பிக்கிறதும, உபதேசிக்கிறதும கிரகஸ்தனுடையவேலையான படியினால் சந்நியாசிகள் எதற்காக?

விடை.—சத்தியோபதேசம் எல்லா ஆசிரமத்திலிருக்கிறவர்களும செய்ய லாம். பஞ்சாபாதமன்னியில் சந்நியாசிகளுக்குச்செய்ய அவகாசமிருப்பது போல கிரகஸ்தர்களுக்குக்கிடையாது. பிராமணர்களுடைய கடமை கறடிக் கிறதும் உபதேசிக்கிறதும என்பது உண்மையே (ஸ்திரீகளுக்கு ஸ்திரீகளும். புருஷர்களுக்கு புருஷர்களும் உபதேசிக்கவேண்டும)யாததனைச்செய்யசந்நியாசி களுக்கு அவகாசமிருப்பதுபோல ஷநுக்காஸ்த கிரகஸ்தர்களுக்குக்கிடையாது. பிராமணன் மீவதவிரோதமான காரியங்களைச் செய்வானெயானால் சந்நியாசிகளை அவனைக் கண்டிப்புகூடாது. திக்காரணத்தினாலேயே சந்நியாசி ஆசிரமம் அவசியமாகிறது.

வினா:—“ஏக ராத்திரிம வசேத கிராமே” எனறபடி ஒரு இரவுக்குமேல் சந்திரபாசி ஒரு இடத்தில் வசிக்கக்கூடாது? இது உண்மையா?

விடை:—ஒருவிதத்தில் இது உண்மை. ஏனென்றால் ஒரே இடத்தில் அதிக நாள் வசிப்பதினால் சந்திரபாசி உலகத்திற்கு அதிக உபகாரஞ் செய்யமுடியாது. அந்தவிடத்தினுடைய (வஸ்துக்களிலும் ஜனங்களிடத்திலும்) ஆசையும், வெறுப்பும் அதிகமாய் அந்த ஸ்தலத்தை விருடக்கூடும். ஒரே இடத்திலிருந்துகொண்டு அதிகஞ்செய்யவேண்டிய என்றி நந்தால ஆதிக்கத்தைய பஞ்ச சிக் சந்திரபாசிகள், ஜனகமகாநாவினுடன் மாதக்கணக்காய் வருஷக்கணக்காய் இருந்ததுபோல இருக்கட்டும். மேலும் “ஏகதரநாயனா” என்பது தற்போதைய வேஷதாரியான மதாசாரியார்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டவை. ஏனென்றால் அதிக நாள் சந்திரபாசி ஒரே இடத்தில் வசித்தால் அவர் வஞ்சகங்கள், சந்திரபாசிகளால் வெளியாகிவிடும் என்கிறபடிய இவர்களுக்கு இருந்து வருகிறது.

यतीनां काश्चनं दयात्ताम्यूलं ब्रह्मचरिणाम् ।

चौराणामभयं दयात्स नरो नरकं व्रजेत् ॥

வினா:—“சந்திரபாசிகளுக்கு சுவாணதானஞ் செய்கிறவன் நரகத்தை அடைவான்” என்பது இதன் தாக்கபாயம். இது உண்மையா?

விடை:—இதுகூட வானாசிரமவிபீராதிகளாலும், சமபிரதாயத்தை அனுஷ்டிக்கிறவர்களாலும், பதவெறிப்பிடித்தவர்களாலும், மெனராணிமாகளாலும் கூடப்பட்டவையாகும். ஏனென்றால் சந்திரபாசி னுக்குப் பணமவந்தால் அவர்களுடைய பொய்பெயலாக வெளிவந்து விடுமென்று இவர்களுக்குத்தெரியும் அப்படி வருவதினால் நாங்கள் கஷ்டமடைந்து ஜனங்களைத்தன் பங்கம் சேரச்செய்து கொள்ளமுடியாது. அதுவுமளளியில் சந்திரபாசிகள் இவர்களுடைய ஆதினத்தால் இருக்கிறார்கள். பிசைமுதலானவைகள் இவர்களுடைய ஆதினத்திலிருந்தால் சந்திரபாசிகள் இவர்களுக்கும் பயப்படுவார்கள். மூர்க்கர்களுக்கும், சுயம் பிரிபாகவந்தும் தானங்கொடுப்பது மேன்மைபாக்கிற்குப் படுமென்பாழ்வு சந்திரபாசிகளுக்குக் கொடுத்தால் இதல் எனன்?

विविधानि च रत्नानि विविक्तेषूपपादयेन् ॥

எனது மனுசொல்லுகிறார். வல்ல உபகரண உலோகங்களையும் சுவாணகளையும் சந்திரபாசிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். மேலும் உங்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சுலோகம் புதிதல்ல. ஏனென்றால் சுவாணதானஞ்செய்வதினால் ஒரு வன் நரகத்தை உடைவானேயானால், வெள்ளி, இரத்தினம், முதல் முதலான பண்டங்களைத் தானஞ் செய்வதினால் சுவாகத்தை அடைவான்.

வினா: அந்தச்சுலோகம் எந்தா தப்பினால் யாறதிச் சொல்லப்பட்டது “யதிக்ஷணத்தே க்ஷண நக்பாத்” சந்திரபாசியினுடைய கையிலுள்ள ருளைக் கொடுப்பவன் நரகத்தை அடைகிறான் எனது “சாஸ்ஸிரிசுக்கவேனெடும்,

விடை:—இச்சுவோகமும் அறியினத்தாலு கற்பனைசெய்து எழுதப்பட்டது. ஏனென்றால் கையில பணம் கொடுப்பதினால் கரகத்தை அடைவாண்பானால் மூட்டை கட்டியாவது, அல்லது பரித்திலாவது அளித்து சுவாக்கம் அடையவேண்டாமா? இம்மாதிரிகற்பனைகளை கமழுவது உசிதமல்ல. தனசெல்வுக்கு வேண்டிய பணத்திற்குமேல் சந்தியாசி வைத்திருந்தால் அதைத் திருடர்களுட்களாகளாகளும் திருடிவிடுவார்கள் என்கிற பயத்தினால் உலகாசையிறங்கி விடுவார். விதவாறாபி ருக்கிற ஒருவன் தன் ஆசிரமத்திற்குத் தகரத்தகாரியங்களைச் செய்பவமாட்டான். ஏனென்றால் தன் கிரகஸ்தாசிரமத்திலாவது, பிரமசாயத்திலாவது எல்லாவற்றையும் அனுபவித்துப்பார்த்திருப்பான். பிரமசரிய, சந்தியிருந்து சந்தியாசத்தை அடைகிறவர்களும் வைராக்யத்தினால் மாரமாட்டார்கள்.

வினா:—சிராத்தத்தில் அழைத்தாவது அழைக்காமலாவதுவது சந்தியாசி புதிததால் பிதுருக்கள் கரகத்தில் விழுவார்கள் என்பது உண்மையா?

விடை:—பிதுருக்கள் வருகிறார்களென்பதும், சிராத்தத்திலு செய்பபடுகிற பாவையும இரத்தமுன்னைகளைச்சேருகிறதென்பதும் வேதத்திற்கும் அறிவிற்கும் விரோதமாயிருக்கிற படியினால், அது ஆகாதகாரியம். பொய்பானகாரியம். சிராத்தத்திற்கு அவர்கள் வராமலிருக்குப்பொழுது யா விழுகூடும் அடுத்தது அவரவர்களுடைய பாபபுண்ணிப்பிரகாரம் ஜீவன்கள் புனாஜென்மமெடுக்கிறபடியினால், அவ்வன் எவ்விதம் திரும்பிவரக்கூடும்? ஆகையினால் புராணிகாக்களினாலும், பைராகிக்குள்ளாலும் இந்த இணையற்ற பொயக்கற்பனை செய்யப்பட்டது. இரத்தவாக்களுக்கு சிராத்தம் செய்வது வேதம் முதலான சாஸ்திரங்களுக்கு விரோதமானபடியினால், நாங்கள் செல்லுகிறவிடமெல்லாம் சந்தியாசிகள் அதைக்கண்டித்து நிறுத்துவார்களென்பது உண்மை.

வினா:—இத்தியங்களை அடக்குவது முடியாத காரியமானபடியினால் பிரமசரியத்திலிருந்து சந்தியாசத்தை அடைகிறவர்கள் கஷ்டப்படுவார்கள். ஆகையினால் கிரகஸ்தாசிரமம், வானபிரதாசிரமம் இவைகளை அடைந்துகிதவனுன பிரவே சந்தியாசத்தைப் பெறுவதுகூடாகும்

விடை:—இத்தியங்களை அடக்கமுடியாதவர்கள் பிரமசரியத்திலிருந்து சந்தியாசத்தை எடுக்க வக்கொள்ளவேண்டியதில்லை. அவ்விதம் அடக்கக்கூடியவர்கள் ஏன் எடுக்கக்கொள்ளக்கூடாது? விஷயங்களினுடைய கெடுதல்களையும், வீரியரக்ஷையினால் உண்டாகும் சுகங்களையும் அறிகிறவன் விஷயசுகங்களில் ஒரு நாளும இச்சை கெடுகளான. அறிவாகிற அனலுக்கு அவனுடைய வீரியம் விற்காத உட்போகப்படுகிறது. ஆரோக்கியமாயிருக்கிறவன் வைத்தியர்களுட்களையும், மருந்துகளையும் விட்டுவிடுவது போல, சத்தியதர்மத்தையும் ஞானத்தையும் பரவச்செய்வதிலேயும், உலக உபகாரத்திலேயுமே சிந்தையுள்ள ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் ஆதிகாலத்திய பஞ்சசிகை காராஜி முதலானவர்களைப்போல சந்தியாசத்தை விட்டுவிடுகிறார்கள்.

ஆகையினால் இவ்வுபாபதவியை அதற்குத்தகுதிபானவாகனோ அடைய வேண்டும். தகுதியற்றவர்கள் சந்நியாசத்தினால் தன்னைத்தானே கெடுத்துக் கொள்வதுடன் மற்றவர்களைபும கெடுக்கிறார்கள்.

சாம்ராட் (அரசன்) ஸ்ரோகாதி பதிபாயிடுக்கிறது போல (சந்நியாசிகள்) பரிவ்ராட் ஸ்ரோக குருவாப் அதாவது மானிடவாக்கத்திற்கே தருவாயிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசனொருவன் தன் தேசத்திலும் பந்துக்களிடத்திலுமே மரிப்பாதையெழு பெறுகிறான். சந்நியாசிகளுக்குச்சென்ற விடமெல்லாம் கிறப்பு.

विद्वत्त्वं च नृपत्वं च नैव तुल्यं कदाचन ।

स्वदेशे पूज्यते राजा विद्वान् सर्वत्र पूज्यते ॥

நான்கு ஆசிராயங்கள்னுடைய கடமைகளேசசுருங்கத் திருமபவுங் கூறு மிடத்து

விததையை கற்றுக்கொள்ளவும், நல்ல பயிற்சியை அடையவும் பல வானுவதற்குமே பிரமசரியமும்,

நல்லவழியில ஒழுக்கத்தைக் கைகொள்வதற்கு கிரகஸ்தாசிரமமும்

போஜனசக்தியை விருத்தி செய்வதற்கும், மனச்சிந்தனைக்கும் நூனாபி விருத்திக்கும், தபசுக்குமே வானப்பிரஸ்தபுர,

வேதம் முதலான சத்திய சாஸ்திரங்களைப்பரவச்செய்து தாமச்செய்கை களைக் கிரகித்துக்கெட்ட செய்கைகளை விட்டு சத்தியோபதேசஞ் செய்வ தற்கும், சகலருடைய சந்தேகங்களைத் தீர்ப்பதற்குமே சந்நியாசி ஆசிரமமே யாம். சத்தியதாபங்களை விருத்தி செய்வதற்கென வைத்திருக்கும் சந்நியாச ஆசிரமத்தினுடைய கடமைகளைச் சரிவர நடத்தாதவர்கள் கெட்டு நரகத்தை அடைகிறார்கள். ஆகையினால் சத்தியோபதேசஞ் செய்வதும், சந்தேகங்களைத்தீர்ப்பதும், வேதம் முதலான சத்திய சாஸ்திரங்களை கற்பிப்ப தும், சேவதப்பிரகாரம் தாமதத்தை விருத்திசெய்யப் பிரயத்தனஞ்செய்வதும் உலகநன்மைகதாபாரபெட்டு வருவதுமே சந்நியாசிகளுக்கு ஏற்ற கடமைகளாகும்.

வினா:—பைராகி, கேஸாவி முதலானவர்களைச் சந்நியாசிகளுடன் சேர்த்து வரமா? கூடாதா?

விடை:—கூடாது. ஏனென்றால் அவர்களிடத்தில சந்நியாசி ஆசிரமதாமங்கள் ஒன்றுமே கிடையாது. அவர்கள் வேதவிரோதமான வழிகளில் பிரவேசித்தது, தங்கள் மதாச்சந்நியாசிகளுடைய வசனங்களை வேதத்தையாகாட்டிலும் பெரிதுகருதுகிறார்கள். தங்கள் மதக்கொள்கைகளைப் பெரிதும் பாராட்டு

கிரார்கள். பொய், லகில மூழ்குகிரார்கள். உலக நன்மைசெய்வதற்குப்பதிலாக பிற்போக்கானவழிகளில் ஜனங்களைப்போகச்செய்து சுயகாரியங்களைத் திருபதி செய்து கொள்ளுகிரார்கள். இக்காரணங்களினால் அவர்களைச் சந்நியாசி ஆகிர மத்தைச்சொந்தவர்களாகக் கருதக்கூடாது. அவர்களைச் சுயநலக்காராக ளென்று அழைத்தலே தகும. இதில கொஞ்சமும் சந்தேகமில்லை.

வினா:—எவர்கள் தானே நல்லதாமததைப்பயின்று மறறவர்களையுமப்படி யே செய்யச்சொல்லி, இஐஜெனமத்திலும், மறு ஜென்மத்திலும் சுகததை அனுபவிக்கசெய்கிரார்களோ, அவர்களை தாமாத்மாககள்

சந்நியாசி ஆகிரமத்தினுடைய தர்மத்தைப் பற்றி இதுவரை சுருங்கச் சொன்னோம். அடுத்த அத்தியாயத்தில இராஜதாமங்களைப்பற்றி பேசுவோம்.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

M. R. JAMES, LALAN
Radha Nivas 375, 1st Road
Khar, BOMBAY-52

ஆளுவது அத்தியாயம்.

இராஜ தர்மம்

१ राजधर्मान् प्रक्ष्यामि यथावृत्तो भवन्नुपः ।

संभवश्च यथा तस्य सिद्धिश्च परमा तथा ॥

மனு. 7. 1.

२ ब्राह्मं प्राप्तेनसंस्कारं सत्रियेण यथाविधि ।

सर्वस्यास्य यथान्यायं कर्त्तव्यं परिरक्षणम् ॥

மனு. 7. 2.

முனிவர்கள் மனுவை வினவிய பொழுது அவர் சொல்லுகிறார் “நான்கு வர்ணங்களினுடையதும் நான்கு ஆசிரமங்களினுடையதுமான கடமை களைச் சொன்ன பிறகு (1) ‘ராஜ தருமத்தை’ அல்லது அரசர்களுடைய கடமை முதலானவைகளைச் சொல்லுவோம். அதாவது அரசனாயிருக்கத் தகுந்தவர் யாவர்? அவரை எவ்விதம் தெரிந்தெடுப்பது? அவர் எப்படி ‘பரமசித்தியை’ அடையலாம்? என்பதேயாகும் (2) புத்தி, ஞானம் தெய்வபக்தி இவைகளினால் பிராம்மணர்களைப்போல் பரிசுத்தமான கூத்திரியர்கள், நியாயப்பிரகாரம் காஜ்யத்தை இரக்ஷிக்கட்டும்” எவ்விதமென்றால்;

सीणि राजाना विदेय पुरुणि परि विश्वानि भूयः सदांसि ॥

ரிக். மண் 3. சூத் 38- மந் 6.

(சசுவரன் உபதேசஞ் செய்கிறார்) ஆளுகிறவர்களுடையவும், ஆளப் படுகிறவர்களுடையவும், நன்மைக்காக, கல்விச் சபை, தர்ம (சமயம்) சபை, ராஜ சபை என்ற மூன்று சபைகளிருக்கட்டும். அததற்குரிய காரியங்களை விசாரித்து, நிச்சயித்து, எல்லோரையும், வித்தை, சுதந்திரம், தர்மம், நல்ல பயிற்சி, தனம் முதலானவைகளினால் அலங்கரிக்கட்டும்.

तं सभा च समितिश्च सेना च ॥ अ. का 15. अनु 2. व 9. म 2.

सम्प्र सभां मे पाहि ये च सम्याः सभासदः ॥

அத: கா 19 : அனு 7. வ 55. மந் 6.

மூன்று சபைகளும், ராணுவ சபைகளும், சைனியமும் எல்லாம் ஒத்து, தேசத்தின் ஆட்சியை நடத்தட்டும். சபையோர்களைப் பார்த்து அரசன் சொல்ல வேண்டியதாவது; நியாயப்பிரகாரஞ் செய்யப்பட்ட அந்தந்தச் சபைகளினுடைய நியாயங்களைச் சபா பதிகளும் சபையோர்களும் அறிந் திருக்கட்டும். அதாவது, ஒருவருக்கும் சுயேச்சாதிகாரம் கொடுக்கக் கூடாது. சபா பதிகளைய அரசரும் அதன் அக்கத்தினர்களும் ஒருவருக்

ஆளுவது அத்தியாயம்.

இராஜ தர்மம்

१ राजधर्मान् प्रकुर्यामि यथावृत्तो भवन्तुपः ।

संभवश्च यथा तस्य सिद्धिश्च परमा तथा ॥

மனு. 7. 1.

२ ब्राह्मं प्राप्तेनसंस्कारं क्षत्रियेण यथाविधि ।

सर्वस्यास्य यथान्यायं कर्त्तव्यं परिरक्षणम् ॥

மனு. 7. 2.

முனிவர்கள் மனுவை வினவிய பொழுது அவர் சொல்லுகிறார் “நான்கு வர்ணங்களினுடையதும் நான்கு ஆசிரமங்களினுடையதுமான கடமைகளைச் சொன்ன பிறகு (1) ‘ராஜ தருமத்தை’ அல்லது அரசர்களுடைய கடமை முதலானவைகளைச் சொல்லுவோம். அதாவது அரசனாயிருக்கத் தகுந்தவர் யாவர்? அவரை எவ்விதம் தெரிந்தெடுப்பது? அவர் எப்படி ‘பரமசித்தியை’ அடையலாம்? என்பதேயாகும் (2) புத்தி, ஞானம் தெய்வபக்தி இவைகளினால் பிரம்மணர்களைப்போல் பரிசுத்தமான கூத்திரியர்கள், நியாயப்பிரகாரம் ராஜ்யத்தை இரகழிக்கட்டும்” எவ்விதமென்றால்;

त्रीणि राजाना विदेय पुरुणि परि विन्वानि मूषयः सदांसि ॥

ரிக். மண் 3. சூத் 38- மந் 6.

(சசுவரன் உபதேசஞ் செய்கிறார்) ஆளுகிறவர்களுடையவும், ஆளப் படுகிறவர்களுடையவும், நண்பைக்காக, கல்விச் சபை, தர்ம (சமயம்) சபை, ராஜ சபை என்ற மூன்று சபைகளிருக்கட்டும். அததற்குரிய காரியங்களை விசாரித்து, நிச்சயித்து, எல்லோரையும், வித்தை, சுதந்திரம், தர்மம், நல்ல பயிற்சி, தனம முதலானவைகளினால் அலங்கரிக்கட்டும்.

तं सभा च समितिश्च सेना च ॥ अ. का 15. अनु 2. व 9. म 2.

सम्प्र सभां मे पाहि ये च सम्याः सभासदः ॥

அத: கா 19 அனு 7. வ 55. மந் 6.

மூன்று சபைகளும், ராஜஸபைகளும், சைனியமும் எல்லாம் ஒத்து, தேசத்தின் ஆட்சியை நடத்தட்டும். சபையோர்களைப் பார்த்து அரசன் சொல்ல வேண்டியதாவது; நியாயப்பிரகாரஞ் செய்யப்பட்ட அந்தந்தச் சபைகளினுடைய நியாயங்களைச் சபா பதிகளும் சபையோர்களும் அறிந்திருக்கட்டும். அதாவது, ஒருவருக்கும் சுயேச்சாதிகாரம் கொடுக்கக் கூடாது. சபா பதியாகிய அரசரும் அதன் அக்கத்தினர்களும் ஒருவருக்

கொருவருடைய ஆதினத்திலிருக்க வேண்டும். இவ்விருதிரத்தினரும் ஜனங்களுடைய ஆதினத்திலிருக்க வேண்டும். ஜனங்களும் இவர்களால் இரகசிக்கப்படவேண்டும். இவ்விதமில்லாமற் போகுமே யானால்:

राष्ट्रमेव विशाहन्ति तस्माद्वाधी विशं घातुकः । विशमेव राष्ट्रावाघा
करोति तस्माद्वाधी विशम'त्त न पुष्टं पशुं मन्यत इति ॥

சத. காண் 12, பிர 2, பிரா 3, ம 7, 8.

பிரஜைகளினுடைய ஆதினமன்னியில் ஆளுகிறவன் சுயேச்சையா மிருப்பானேயானால், பிரஜைகளை நாசஞ் செய்து விடுவான். தன்னிடம் சர்வாதிகாரமு மிருக்கிறபடியினால், ஜனங்களை அழுத்திக் கொழுத்த மிருகங்களைச் சிங்கம் முதலான மரம்ச பகுணிகள் அடித்து விழுங்குவது போல் விழுங்கியும் விடுவான். அத்தகைய அரசன், வளரும் அதிகாரத்தின் துணையைக் கொண்டு, ஜனங்களைக் கொள்ளையடித்தும், அநீதியான தண்டனைகளை விதித்தும், இகலர்பங்களை அபகரித்தும் வருவான். ஆகையினால் ஒரு வரிடமே சுயேச்சாதிகாரம் இருந்தல் கூடாது.

इन्द्रो जयाति न परा जयाता अधिराजो राजसु राजयाति सर्वस्य
इन्द्रो कन्दिश्चोत्तमशो नमस्यो भव हे

அதர் .கண் 6, அது 10, வ. 18, ம 1.

ஓ மனிதர்களே! (இஹ) இம்மனித சமுத்திரத்தில (இந்தர:) பரம இகலர்பங்களை உண்டாக்குகிறவராயும், சத்துருக்களை (ஜயாதி) ஜயிக்கக் கூடியவராயும், (ந பராஜயதே) அவர்காலை வெல்ல முடியாதவராயும், (ராஜஸு) அரசர்களில், (அதிராஜ.) சர்வாதிகாரியாய் (ராஜயாதே) விளங்குகிறவராயும், (சகருதய:) சபா பதி ஸ்தானத்திற்குத் தகுந்த யோக்ய முனவராயும், (இத்ய:) துதிக்கத்தக்க குணம், காமம், ஸ்வபாவம் இவைகளுடன் கூடினவராயும், (வருதய:) வணங்குவதற்கும், (சோபஸ்தய:) நேசிப்பதற்கும் மரியாதையைப்பெற்றுக்கொள்வதற்கும் யோக்யமுள்ளவராயும், (நமஸ்ய:) எல்லோராலும் மதிக்கத் தகுந்தவராயும் இருக்கிறவனாயே அரசராகவோ அல்லது சபாநாயகராகவோ, நிலமிக்க வேண்டும்.

इमन्वे वा असपत्र सुवन् महने क्षत्राय महने ज्यैष्ठ्याय महने

जानराज्यायेन्द्रस्येन्द्रियाय ॥

பஜுர் அ 9 ம 40

கற்றுணர்ந்த ஓ மனிதர்களே! நியாயத்துடன் கூடியவனாயும் பசுபாத மன்னியிலும், தேர்தத் வித்வானாயும், தேற்சிபடைத்தவனாயும், சர்வஜன சிநேகிதனாயும் இருக்கிறவனாயே உன்களுடைய அரசனாகவும், ராஜ்யத்தின் தலைவனாகவும், சபா பதியாகவும், ஒரே தொனியுடன் அங்கீகரிப்புகள். இம்மாதிரி செய்வதினாலேயே சர்வாதிகாரம் பெற்று,

எல்லோரையும்விட மேன்மையை அடைந்து ராஜ்யபாசத்தை நடத்தி மேலான சுவையையும் பரம ஸுகவர்பங்களையும் அடைந்து உலகத்தைச் சத் துருக்கணிமிருந்து நீக்கினதாகச் செய்வீர்கள்.

निरा वः सन्त्वायुं वा पराणुदे' वीरु उत प्रतिष्कमे । युष्माकमस्तु

तविपी पनीयसी मा मर्त्यस्यमायिनः

நிக ம 1. சூத் 39, ம 2.

நகவரன் என்ன உபதேசஞ் செய்கிறாரென்றால் :— சண்டைக் கருவிகளும் (துப்பாக்கிகள், முறுக்குகருழல்கள், வில் அம்ம, முதலானவைகள்) வெடிமருந்து முதலான சண்டைச் சாமரங்கூறும், உங்களுடைய சத்துருக்களை எதிர்த்து வெலலும் படியான சக்தியை உடையதாகவும், பலமுள்ளதாகவுமிருக்கட்டும். உங்களுடைய சைனியமும் புகழ்த் திருநததாயும், எக்காலமும் சத்துருக்களை ஜயிக்கக் கூடியதாயு மிருக்கட்டும். ஆனால், மேற் சொன்னவைகள் இழிவானவர்களினாலும், அநியாயஞ் செய்கிறவர்களினாலும் அடைய முடியாது. அதாவது மனிதர்கள் தர்மவான்களாய் இருக்கும் வகையிலேயே அவர்கள் ராஜாங்க விஷயங்களில் பெரிய வராயிருப்பார்கள். கெட்ட கர்மங்களை அனுசரித்து அநியாய கார்பங்களைச் செய்கிறவர்கள் அடிபோடு நசித்துப் போய்விடுவார்கள். ஆகையினால் “மகா வித்வான்களை” வித்வசபை அங்கத்தினர்களாகவும், தர்மிக வித்வான்களை தர்மசபை அங்கத்தினர்களாகவும் பூஜிக்கத்தக்க திரும புருஷர்களை ராஜசபை அங்கத்தினர்களாகவும் தேசமானது தேர்ந்தெடுக்கட்டும். இவைகொல்லாவற்றிலும் சர்வோத்தமமான குணம் கர்மம் ஸ்வபாவம் இவைகளுடன் கூடின மகான்களான புருஷர்களுையே ராஜசபையின் தலைவராகச் செய்யப்படும். இம்முன்று சபைகளும் கல்ல சட்டங்களை ஏற்படுத்தி, அப்பிரகாரமே எல்லோரும் நடக்கட்டும். சர்வஜன சௌகர்யங்களைக் கோருகிற நியாயங்களுக்கு எல்லோரும் கீழ்ப்படிந்தும், தன் சௌகர்யங்களைக் கோருகிற நியாயங்களில் சுயேசகையுடனுமிருக்க வேண்டும்.

சபைத்தலைவர்

इन्द्राऽनित्यमाकाणामांश्च वक्ष्याम्य व ।

चन्द्रक्षितेशयोश्चैव मात्रा निहृत्य शाश्वतीः ॥

மனு 7-4.

மின்சார்த்தைப்போல் சக்தியுள்ளவராயும், பிராணனைப்போல் தன் பிராணைகளிடத்தில் பிரியமுள்ளவராயும், பிரர்களுடைய மனதை அநியக் கூடியவராயும், “நியாயாதிபதியைப்போல்” பஷ்பாதமற்று நியாயமாயிருக்கிறவராயும், ரூப்பனைப்போல் நியாயம், தர்மம், விததை இவைகளை விளக்கி ஜனங்களுடைய அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிப் பிரகாசிக்கச்செய்கிற

வரையும், அக்னியைப் போல் துஷ்டர்களை நாசஞ்செய்கிறவரையும், சிதைச் சாலாதிபதியைப் போல் மோசக்காரர்களையும் துஷ்டர்களையும் அடக்குகிற வரையும், சந்திரனைப் போல கிரேஷ்ட புருஷர்களை சந்தோஷிக்கச் செய்கிற வரையும், பெர்க்கிஷக்காரனைப் போல் தன் பொக்கிஷத்தை பூர்ணமாய் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற வரையும்:

तपत्यादित्यश्चैष चक्षुषि च मनांसि च ।

न चैनं भुवि शक्नोति कश्चिदप्यभिवीक्षितुम् ॥

மனு 7. 6.

அச்சத்தில் சூரியன் ஜனங்களை வைத்திருப்பது போல் சக்தியுள்ளவரையும், கம்பிரமான்வரையும், தன்னை எதிர் நோக்கும் படியான சக்தியை உடைய, யாவரும் இல்லாமலிருக்கிறவரையும் சபா பதி இருத்தல்வேண்டும்.

सोऽग्निर्भवति वायुश्च सोऽर्कः सोमः स धर्मराट् ।

स कुबेरः स करुणः स महेन्द्रः प्रभावतः ॥

மனு 7. 7.

அக்னி, வாயு, சூரியன், சந்திரன் நியாயாதிபதி, பொக்கிஷாதிபதி, இவர்களைப் போலவும், சிதைச்சாலாதிபதியைப் போல் துஷ்டர்களை அடக்குகிறவரும், சக்தியில் மின்சாரத்தைப் போலிருக்கிறவருமே சபா பதிபாய் விற்றிருக்க வேக்யமுள்ளவர்.

அரசன்.

स राजा पुरुषो दण्डः स नेता शासिता च सः ।

ऋतुर्णामाश्रमाणां च धर्मस्य प्रतिभूः स्मृतः ॥

மனு 7. 17.

சட்டமே (தண்டனை) உண்மையான அரசன், நியாயாதிகாரி, தருமஞ்செலுத்துபவன். சட்டமே நான்கு வருணத்திற்கும் நான்கு ஆசிரமத்திற்கும் ஜாமீன். சட்டமே பிரஜைகளுக்கு நியாயமேற்படுத்தி ஆளுகிறது.

दण्डः शास्ति प्रजाः सर्वो दण्ड एवाभिरक्षति ।

दण्डः सुषेणु जागर्ति दण्डं धर्मं विदुर्बुधाः ॥

மனு 7. 18.

சட்டமே அவாவர்களுடைய இரகசிகள். சகல பிரஜைகளும் தூங்கும் பொழுது சட்டமே விழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையினாலேயே புத்திமான்கள் சட்டத்தைத் தர்மமாகப் பாவிக்கிறார்கள்.

समीक्ष्य स भृतः सम्यक् सर्वा रक्षयति प्रजाः ।

असमीक्ष्य प्रणीतस्तु विनाशयति सर्वतः ॥

மனு 7. 19.

சரியாகச் செலுத்துங்கால் “சட்டமே” எல்லோரையும் சந்தோஷமுள்ளதாகச் செய்கிறது. தப்பாய், அதாவது நியாயம் தப்பி நடத்தினால் அது அரசனையும் நாசஞ்செய்கிறது.

दुष्येयुः सर्ववर्णाश्च भिद्यन्सर्वसेतवः ।

सर्वलोकप्रकोपश्च भवेहण्डस्य विभ्रमात् ॥

மனு 7. 24.

சட்டத்தைச் சரிவர நடத்தாவிட்டால் அனைவராலும் தூஷிக்கப் பட்டு, ஒழுங்கினம் சமுதத்தில் ஏற்படுகிறது.

यत्र श्यामो लोहिताक्षो दण्डधरति पापहा ।

प्रजास्तत्र न मुह्यन्ति नेता चेत्साधु पश्यति ॥

மனு 7. 25.

எவ்விடத்தில், கறுப்பு வர்ணத்துடனும், சிவந்த கண்களுடனும் கூடின பயங்கரமான புருஷனைப்போல் பரபங்களை விசாரித்து (சட்டமானது) நாசஞ்செய்கிறதோ, எவ்விடத்தில் சட்டத்தைச் செலுத்துகிறவர்களை பகஷ்பாதமன்னியில் வித்வராயிருக்கிறார்களோ, அவ்விடத்தில் பிரஜைகள் மோகத்தில் சிக்கிக் கொள்ளாமல் ஆணந்தத் துடனிருக்கிறார்கள்.

तस्याहुः संप्रणेतारं राजानं सत्यवादिनम् ।

समीक्ष्यकारिणं प्राज्ञं धर्मकामार्थकोविदम् ॥

மனு 7. 26.

சத்தியத்தையே பேசியும், யோசித்தும், புத்திமானாயும், தர்மம் அர்த்தம், காமம் இவைகளை அடைவதிலே நிபுணராயிருக்கிறவரையே சட்டத்தை நடத்த வேக்ய முள்ளவர்களாக வித்வரங்கள் கருதுகிறார்கள்.

तं राजा प्रणयन्सम्यक् विवेकेणाभिवर्द्धते ।

कामात्मा विषमः क्षुद्रो दण्डेनैव निहन्यते ॥

மனு 7. 27.

சட்டத்தைச் சரிவர நடத்துகிற அரசன் தர்மார்த்தகாமத்தினுடைய சித்தியை சித்திரம் அடைபச்செய்கிறார். அதே சட்டம் விஷயசக்தி யுள்ளவனும், உடம்பு வணங்காதவனும், சூதானவனும், தீயகுண முள்ளவனும், அற்பத்தனமானவனும், நீச புத்தி யுள்ளவனுமான அரசனால் செலுத்தப் படுமேயானால், அது அவனையே நாசஞ் செயதுகிறதும்.

दण्डो हि सुमहतेजो दुर्धरश्चाकृतात्मभिः ।

धर्मादिवर्जितं हन्ति नृपमेव सत्त्वधनम् ॥

மனு 7.28.

சட்டத்தினுடைய மேன்மையும் வலுவும் சிறப்பானபடியினால் அதை அவித்வரங்களினாலும் அதர்மாதமாக்களினாலும் செலுத்த முடியாது. தர்மத்திலிருந்து வேறுக நடக்கிற அரசனை நாசஞ்செய்ய அது காரணமாக இருக்கிறது.

सोऽसहायेन मूढेन लुब्धेनाकृतबुद्धिना ।

न शक्यो न्यायतो नेतुं सत्केन विषयेषु च ॥

மனு 7. 30.

வித்தை, நல்ல பயிற்சி, யோசனைக்கு நற்புருஷர்கள், இவைகளற்றவனும், விஷயசகங்களில் அமுரதியிருக்கிறவனுமான அரசனால் "சட்டத்தை" நீதியுடன் செலுத்த முடியாது.

शुचिना सत्यसन्धेन यथा शास्त्रानुसारिणा ।

प्रणेतुं शक्यते दण्डः सुसहायेन धीमता ॥

மனு 7. 31.

நியாயத்திற்கு வேறு பெயரான சட்டத்தைப், பரிசுத்த ஆத்மா, சத்தியாசாரம், சத்புருஷசங்கம், நீதி சாஸ்திர பிரகாரம் தன் கடமைகளை நடத்த புத்திமான் களுடைய சகாயம், இவைகளுடன் கூடினவர்களை செலுத்த போக்கியமானவர்.

முக்கிய அதிகாரிகள்.

सैन्यं च राज्यं च दण्डनेतृत्वमेव च ।

सर्वलोकाधिपत्यं च वेदशास्त्रविद्वहति ॥

மனு 12. 100.

நான்கு முக்கிய உத்தியோகங்களாவன:—முக்கிய சேனாதிபதி, முக்கிய விசாரணைத்தலைவர், முக்கிய நீதிபதி, சகலருக்கும் சர்வாதிகாரி, அதாவது அரசர். வேதம், முதலான சத்திய சாஸ்திரங்களில் ஞானம், பூர்ண வித்தை, தர்மாத்மா அடக்கப்பட்ட இந்திரியம் நல்லகுணம் இவைகளுடன் கூடினவர்களைக் கொண்டே நடத்தவேண்டும்.

ஆலோசனை சபைகள்.

दशावरा वा परिषदं धर्मं परिकल्पयेत् ॥

व्यवरा वापि वृत्तस्था तं धर्मं न विचालयेत् ॥

மனு 12. 110.

பத்து விதவான்களாலோ, புத்திமான்களாலோ அல்லது மூன்று பெயர்களாலோ மனமொருமித்துச் செய்யப்பட்ட நியாயத்தை எவரும் மீறி நடக்கக் கூடாது.

लैविद्यो हैतुकस्तर्की नैस्तो धर्मपाठकः ।

त्रयश्चाश्रमिणः पूर्वे परिषत्स्याद्दशावरा ॥

மனு 12. 111.

சபையின் அங்கத்தினர்கள், நான்கு வேதம், நியாயசாஸ்திரம், நிருக்தம், தர்மசாஸ்திரம், முதலானவைகளில் நிபுணர்களையும் முதல் மூன்று ஆசிரமங்களாகிய பிரமசரியம், பிரகஸ்தம், வரணப்ரஸ்தம் இவைகளில் ஒன்றைச் சேர்ந்தவர்களாயுமிருக்கவேண்டும்.

ऋग्वेदविद्यजुर्विच सामवेदविदेव च ।

व्यवरा परिषज्ज्ञेया धर्मसंशयनिर्णये ॥

மனு 12. 112.

நிக் வேதம், யஜுர் வேதம், சாம வேதம் இவைகளை அறிந்த மூன்று பேர் சேர்ந்து சபை கூடிச் செய்யப்பட்ட சட்டங்களை எவரேனும் மீறக் கூடாது.

एकोपि वेदविद्वर्मं यं व्यवस्येद् द्विजोत्तमः ।

स विज्ञेयः परो धर्मो नाज्ञानामुदितोऽयुतैः

மனு 112, 113.

நான்கு வேதங்களையுமறிந்த சந்திரியாசியுடையை ஏற்பாடானது பற வேதியர்களால் செய்யப் பட்டதைவிட மேலானதாகும். இலக்ஷக்கணக்கான அக்ஞானிகளினால் செய்யப்பட்ட விதிகளுக்கு யாரும் இணங்க வேண்டிய தில்லை.

अत्रतानाममन्त्राणां जातिमात्रोपज्ञोविनाम् ।

सहस्रशः समेतानां परिपत्त्वं न विद्यते ॥

மனு 12, 114.

பிரம்மசரியத்தை அனுஷ்டிக்காமலும், சத்திய வரக்கு, வேத வித்தை விசாரணை இவைகளில்லாமலும் பிறப்பினால் மாத் திரம் பிரம்மமன்னாயிருந்து செய்கைகளினால் சூத்ரனா விருக்கிற ஆபிரம் பெயர்கள் கூடினாலும் அது சபையாகாது.

यं वदन्ति तमोभूता मूर्खा धर्ममतद्विदः ।

तत्पापं शतधा भूत्वा तद्वक्तृनुगच्छति ॥

மனு 12, 115.

அறித்வான்களினாலும் வேதஞ்ஞானமற்றவர்களினாலும் செய்யப்பட்ட நியாயங்களை ஒரு நாளும் ஏற்றுக்கொள்ளாக கூடாது. ஏனென்றால், மூர்க்கர்களால் செய்யப்பட்ட தர்மத்தை அனுஸரிப்பதினால் நூற்றுக் கணக் கான பாபங்கள் சம்பவிக்கும். ஆகையினால் மேற்சொன்ன மூன்று சபை களில், வித்வசபை, தர்மசபை, ராஜசபை, ஒரு நாளும் மூர்க்கர்களை அங்கத்தி னர்களவாகச் சேர்க்கக்கூடாது. எப்பொழுதும் வித்வான்களையும், தர்மிகர்களை யுமே ஏற்படுத்தவேண்டும்.

சபைகளின் அங்கத்தினர்கள்.

त्रैविदेयस्त्रयीं विद्यां दण्डनीतिं च शाश्वतीम् ।

आन्वीक्षिणीं चात्मविद्यां वात्तारम्भाश्च लोकतः ॥

மனு 7. 43.

மூன்றுவித வித்தைகளையும் நற்செய்கைகளையும் உணர்ந்தும், அப்பியா சித்தும் தண்ட நீதி, நியாயவித்தை, ஆத்ம வித்தை அதாவது: பரமரத்மா வினுடைய குணம், காமம், ச்வபாவம் இவைகளை அறிந்துவிருக்கிற வர்களே இராஜாவாகவும், இராஜ சபையின் அங்கத்தினர்களாகவும் இருப்பது நலம்.

इन्द्रियाणां जये योगं समातिष्ठेहिवानिशम् ।

जितेन्द्रियो हि शक्नोति वशे स्थापयितं प्रजाः ॥

மனு 7. 44.

சகப்பரின் சகல அங்கத்தினர்களும், சபாபதியும் நியாய மாரக் கத்தில் சென்று இந்த நியங்களை அடக்கி பாபங்களிலிருந்து வேரூவிருக்க

வேண்டும். எப்பொழுதும் அவர்கள் யோகாப்பியாசஞ் செய்து காலை மாலை இருபொழுதும் தியானஞ்செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் தன்னுடைய இந்திரியங்களையும் மனதையும் அடக்கமுடியாதவர்கள் ஜனங்களை அடக்கியாள முடியாது.

दश कामसमुत्थानि तथाष्टौ क्रोधजानि च ॥

व्यसनानि दुःखानि प्रयत्नेन विवर्जयेत् ॥

மனு 7. 45.

ஆகையினால், திடச்சிந்தையுடன் கூடினவர்களாய், மனிதர்களால் கலபத்தில் தடுக்க முடியாத காமத்தினால் விளையும் பத்து கஷ்டங்களையும், கோபத்தினாலுண்டாகும் எட்டு கஷ்டங்களையும் ஒழித்து பிரர்களையும் ஒழிக்க ஒருவர் செய்யட்டும்.

कामजेषु प्रसक्तो हि व्यसनेषु महीपतिः ।

विरुन्यतेऽर्धमाभ्यां क्रोधजुष्वात्मनैव तु ॥

மனு 7. 46.

காமத்தினால் விளையும் பத்து கஷ்டங்களையும் பழக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற அரசன் தன்னுடைய இராஜ்யத்தையும், தனத்தையும், சக்தியையும் இழக்கிறான். தன் குணத்தையும்கூட இழக்கிறான். கோபத்தினாலேற்படும் கஷ்டங்களை அனுசரிக்கிறவர்கள் தங்கள் ஜீவனையு மிழக்குகிறார்கள்.

मृगयाद्वो दिवास्वप्नः परीवादः स्त्रियो मदः ॥

तौर्ह्यत्रिकं वृथाया च कामजो दशको गणः ॥

மனு 7. 47.

காமத்தினாலுண்டாகும் பத்து கஷ்டங்களாவன, (1) மிருகவேட்டை பாடுகிறது (2) விளையாடுகிறது--குதாட்டம் முதலானவைகள். (3) பகல் வேளைகளில் தூங்குகிறது (4) விஷயசுகங்களைப்பற்றின சமாசாரங்களைக் கேழ்க்கிறது; அதைக் குறித்துப் பேசுகிறது (5) ஸ்திரீகளுடன் அதிக சங்கம் செய்கிறது. (6) கஞ்சா, அபினி, முதலான மயக்க வஸ்துக்களை உபயோகிக்கிறது (7) பாடுகிறது (8) சந்தேக வாதத்தியங்களை உபயோகிக்கிறது (9) ஆட்டம் இவைகளைக் கவனிக்கிறது (10) அங்குமிங்கும் திரிகிறது.

पैशुन्यं साहसं द्रीह इष्यस्यार्थदूषणम् ।

वागदण्डनं च पाहस्यं क्रोधजोऽपि गणोऽष्टकः ॥

மனு 7. 48.

கோபத்தினாலுண்டாகும் எட்டு கஷ்டங்களாவன (1) புறக் கூறு கிறது (2) அடாத காரியங்களைச்செய்கிறது அதாவது: இதரர்களுடைய ஸ்திரீயை பங்கப்படுத்துகிறது முதலானவைகள் (3) பதை (4) அருவைய அதாவது: இதரர்களுடைய மேன்மையைப்பா, ஜயத்தையோ கண்டு அருவைய படுகிறது. (5) தப்புக்கண்டு பிடிக்கிறது நன்மையை கெடிதபா

தவும் கெடுதலை நன்மைபாகவும் காட்டுகிறது. (6) வீண் செலவு செய்கிறது. (7) குறாமையிற் பேசுகிறது. (8) காரணமன்னியில் வைகிறது அல்லது தண்டிக்கிறது.

द्वयोरप्येतयोर्मूलं यं सर्वे कवयो विदुः ।

तं यत्नेन जयेत्लोभं तज्जावेतावुभौ गणौ ॥

மனு 7. 49.

காமம், கோபம் இவைகளினால் உண்டாகி, மனிதர்களை நாசஞ் செய்கிறது என்று வித்வான்கள் அபிப்பிராயப்படும் “தன்னஞ்சையை” அவர் விட்டுவிடவேண்டியது. தன்னஞ்சையினாலேயே ஒருவன் இக்கெடுதல்களை அடைகிறான்.

पानमक्षाः स्त्रियश्चैव मृगया च यथाक्रमम् ।

एतन्पुत्रं विद्यान्तुः कामजे गणे ॥

மனு 7. 50.

மயக்க வஸ்துக்களை உபயோகிக்கிறது, சூதாடுவது, அதிகஸ்திரீ சங்கமம், வேட்டையாடுவது, இவைகளெல்லாம் காமத்தினாலேற்படுகிறவும், நாசத்தை உண்டாக்குகிறதுமான கெடுதல்கள்.

दण्डस्य पातनं चैव वाक्पाह्न्यार्थदूषणे ।

क्रोधजेऽपि गणे विद्यात्कृष्टमेतत्त्रिकं सदा ॥

மனு 7. 51.

காரணமன்னியில் தண்டித்தல், அவதூறல் வார்த்தைகளைப் பேசுதல், அதியாபவழிகளில் பணத்தைச் செலவழித்தல், இம்முன்றும் கெடுக்கேட்டைக் கொண்டுவுரும கோபத்தினாலுண்டாகிறகெடுதல்களாம்.

सप्तकस्यास्य वर्गस्य सर्वैवानुषङ्गिणः ।

पूर्वं पूर्वं गुरुनं विद्याद्वयसनमात्मवान् ॥

மனு 7. 52.

காமத்தினாலும் கோபத்தினாலும் ஏற்படும் ஏழ் தீமைகளில், பின் சொன்னவற்றைவிட முன்சொன்னவைகள் மிகக்கொடியன. அதாவது வீண் பாசச்செலவையிட அவதூறல் வார்த்தைகள் பேசுவது கொடியது. அவதூறு பேசுவதைவிட குற்றமற்றவர்களைத் தண்டிப்பதும் குற்றமற்றவர்களைத் தண்டிப்பதைவிட வேட்டையாடுவதும் வேட்டையாடுவதைவிட ஸ்திரீசங்கமும், இவைகளை விட மயக்கவஸ்துக்களை உபயோகித்தலும் கெடுதலாம்.

व्यसनस्य च मृत्योश्च व्यसनं कष्टमुच्यते ।

व्यसन्यवोऽपि व्रजति स्वर्ग्यात्यव्यमनी मृतः ॥

மனு 7. 53.

கெட்ட காரியங்களை அனுசரிப்பதை விட இறப்பது மேல். ஏனென்றால் கெட்டவர்கள் வெகுநேரம் வசிப்பார்களேயானால் அவர்கள் கெட்டகாரியங்

களையே செய்து இழிவடைந்து கஷ்டத்தை அனுபவிப்பார்கள். கெட்டகர்மங்
களிலிருந்து வேரூயிருக்கிறவர்கள் இறந்தபோதிலும் சுகத்தையே அனு
பவிப்பார்கள்.

மந்திரிகள்.

मौलान्नास्त्रविदः शूरौल्लव्धलक्षान कुलोद्गतान् ।

सचिवान्सप्त चाष्टौ वा प्रकुर्वीत परीक्षितान् ॥

மனு 7. 54.

தன் தேசத்திலும் இராஜ்யத்திலும் உண்டானவர்களையும், வேதாதிசாஸ
கர்களை அறிகிறவர்களையும், வீரஞ்சூரர்களையும், நிஷ்பலமாகாத எண்ணங்
களை உடையவர்களையும், நற்குலத்திலுதித்தவர்களையும், நன்கு பழக்கப்பட்ட
வர்களையுமிருக்கிற ஏழு அல்லது எட்டு பெயர்களை அரசன் மந்திரிகளாக நிய
மிக்க வேண்டும்.

अपि यत्सुकरं कर्म तदप्येकेन दुष्करम् ।

विशेषतोऽसहायेन किन्तु राज्यं महोदयम् ॥

மனு 7. 55.

சுலபமாயிருக்கும் ஒரு காரியத்தையுங்கூட ஒருவர் சகாயமன்னியில்
தனியாய்ச் செய்வதென்றால் கஷ்டமாகிறது. இவ்விதம் இருக்கும்பொழுது
மகத்தான இராஜ்யகாரியங்களை ஒருவரால் எவ்விதம் தனியாகச் செய்யமுடி
யும்? ஆகையினால் இராஜ்யகாரியங்களை ஒரே புத்தியின்பேரிலாவது, இராஜா
வின்பேரிலாவது சமத்துவத்து முடியாத காரியமாம்.

तैः सार्द्धं चिन्तयेन्नित्यं सामान्यं सधिविग्रहम् ।

स्यान् समुदयं गुप्ति लब्धप्रशमनानि च ॥

மனு 7. 56.

இராஜ்யத்தின் தலைமையை வகிக்கிறவர்கள், கீழ்க்கண்டவைகளைப்
போன்ற தன் ராஜ்யவிஷயங்களில் சுற்றாணந்த வித்வான்களாகிய மந்திரி
களுடன் யோசனை செய்யவேண்டும். (i) சமாதானம் (ii) சண்டை (iii)
காப்பு—வெளி எதிர்ப்பிலிருந்து தான் ராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு,
சமயத்தை எதிர்பார்த்தல் (iv) வாழ்வு. அதாவது தனக்குக் காலம் சரியா
யிருக்கும்பொழுது சத்துருக்களை எதிர்த்தல் (v) அரசிறை, கஜானா, கைனியம்
முதலான ஸ்வதேச சம்பந்தமான காரியங்களைச் சரிலா நடத்தல் (vi) எல்லா
கஷ்டங்களையும் நீக்கிப் புதிதாய் வென்ற தேசங்களைச் சரந்தமாகச்செய்
தல். இவ்வாறையுக்குறித்து அவர் தினந்தோறும் ஆலோசனைசெய்யட்டும்.

तेषां स्वं स्वमभिप्रायमुपलभ्य पृथक् पृथक् ।

समस्तानां च कार्येषु विद्व्याद्वितमात्मनः ॥

மனு 7. 57.

மந்திரிகள், சபையின் அங்கத்தினர்கள் இவர்களுடைய தனித்தனி
அபிப்பிராயங்களை அறிந்துகொண்டு, பெரும்பான்மையோர் அபிப்பிராயப்பிர
காரம் நடந்து தனக்கும் பிரஜைகளுக்கும் நன்மைகளைச் செய்யட்டும்.

अन्यानपि प्रकुर्वीत शुचीन् प्राज्ञानस्थितान् ।

सम्यगर्थसमाहर्तुं नमात्यान्सुपरीक्षितान् ॥

மனு 7.60.

அம்மாதிரியே, பரிசுத்தம், புத்திமான், நிச்சய புத்தி, ஏற்பாடுசெய்யுஞ் சத்தி, அதிக அதுபவம் இவைகளுடன் கூடின வேறு மந்திரிகளையும் நியமிக்க வேண்டும்.

निर्वृत्तास्य याक्वभिरितिकर्तव्यता नृभिः ।

तावतोऽतन्द्रितान् दक्षान् प्रकुर्वीत विचक्षणान् ॥

மனு 7. 61.

இராஜ்ய காரியங்களை நடத்துவதற்காக தீவிர புத்தி, சாமர்த்தியம் சுறுசுறுப்பு பலம் இவைகளுடன் கூடினவர்களை வேண்டியவரையில் நியமிக்கட்டும்.

तेषामर्थे नियुञ्जीत गूरान् दक्षान् कुलोद्भूतान् ।

शुचिनाकरकर्मान्तं भीरुनन्तर्निवेशेन ॥

மனு 7. 62.

இவர்களுடைய ஆதீனத்தில் குரவீரனாயும் பரிசுத்தமாயும் பலவானாயும், நற்குலத்தினுதித்தவனாயும் இருக்கிற பல சேவகர்களைப் பெரிய ஜவாபதாரித்தனங்களுக்கேற்படுத்திக் கூச்சமுள்ளவும் திருட சிந்தையுமில்லாதவர்களை ராஜ்யத்தினுடைய உள் இலாகாவுக்கு நியமிக்கட்டும்.

दूतं चैव प्रकुर्वीत सर्वशास्त्रविशारदम् ।

इक्षिताकारचण्डं शुचिं दक्षं कुलोद्भूतम् ॥

மனு 7. 64.

நற்குலத்தினுதித்தவராயும், பரிசுத்தமாயும், யோக்கியமாயும், மனதிலிருப்பதை அறியக்கூடியவராயும், முகவாட்டம் முதலானவைகளிலிருந்து முன் வருவதை சொல்லுகிறவராயும், சகல சாஸ்திரங்களை அறிந்தவராயும் இருக்கிறவரை தூதராக நியமிக்க வேண்டும்.

अनुरक्तः शुचिर्दक्षः स्मृतिमान् देशकालवित् ।

वपुष्मान्वीतभीर्वाग्मी दूतो राज्ञः प्रशस्यते ॥

இராஜ்ய காரியங்களைச் செய்வதில் வெகு பிரியமுள்ளவராயும், ஸ்வதேசத்தில் ஆனசுபுடனும், நிஷ்களங்கமாயும், மனோசுத்தம், தீவிரபுத்தி, நல்ல ரூபக சத்தி, தேசம் காலம் இவைகளை அதுசரிக்கிறவராயும், நல்ல ரூபம், நிர்ப்பயம், வாசாலத்தனம், இவைகளுடன் கூடினவராயும், தூதர் இருக்க வேண்டும்.

மந்திரிகள் முதலானவர்களுடைய கடமைகள்.

अमात्ये दण्ड आयातो दण्डे वैनायिकी क्रिया ।

नृपतौ कोषराष्ट्रे च दूते सन्धिविवर्ययौ ॥

மனு 7. 65.

தண்டனை செய்வதில் நியாயத்தைச்செய்துத்தி, அநியாயமான தண்டனைகள் செய்யாமல் பார்த்துக் கொள்ளுதலு மந்திரிகளுடையவும், கஜானு

முதலான ராஜகாரியங்கள் அரசனுடையவும், சண்டை சமாதானம் முதலானவைகள் தூதருடையவும், சகல கடமைகள் சபைகளினுடையவும் கார்பங்களாகும். சத்துருக்களுடன் சமாதானத்தையும் சிநேகிதர்களுடன் சண்டையும் தூதரே செய்யக்கூடும்.

दूत एव हि सन्धसे भिनत्येव च संहतान् ।

दूतस्तत्कुस्ते कर्म भियन्ते येन वान वा ॥

மனு 7. 66.

சத்துருக்களைக் கலைப்பதற்கே அவர் கஷ்டப்பட வேண்டும்.

बुद्ध्वा च सर्वन्तत्वेन परान्भिकीर्षितम् ।

तथा प्रयत्नमातिष्ठेद्यथात्मानं न पीडयेत् ॥

மனு 124.

வினோதி அவருடைய அபிப்பிராயம் இவைகளை அறிந்துகொண்டு தனக்குக்கேடு, வராமலிருக்கும் வழியை தூதன், அரசன், சபைத்தலைவன், சபையினுடைய சகல அங்கத்தினர்களும் தேடவேண்டும்.

धनुर्दुर्गं महीदुर्गमञ्चुर्गं वार्ष्णेव वा ।

चतुर्गं गिरिदुर्गं वा समाश्रित्य वसेत्पुरम् ॥

மனு 7. 70.

அடர்ந்த மலைபிரதேசத்தில் பூமிசெழித்திருக்கும் ஸ்தலத்திலே ரீரினாலோ அடர்ந்தமரங்களினாலோ, கவசம் பூண்டவர்களினாலோ, மலை யினாலோ, சூழப்பட்ட ஒரு பட்டணத்தைத் தன்னுடைய வாசஸ்தானமாக வற்புடுத்திக்கொள்ளட்டும்.

एकः शतं योधयति प्राकारस्थो धनुर्धरः ।

शः दशसहस्राणि तस्माद्दुर्गं विधीयते ॥

மனு 7. 71.

மதலுக்குள்ளேயிருக்கும் ஒருவன் வெளியிலிருக்கும் தூறு பெயர்களுக்கும், தூறு பெயர் ஆயிரம் பெயர்களுக்கும் முறையே இணையாகிறார்களாகையினால் தன் நகரத்தைச் சுற்றி ஒரு மதிலைக் கட்டிக்கொள்ளட்டும். ஆகையினால் கோட்டை ஒன்று மிகவும் அவசியமாகிறது.

तत्स्यादायुधसम्पन्नं धनधान्येन वाहनैः ।

ब्राह्मणैः शिल्पिभिर्वन्त्रैर्व्यसेनोदकेन च ॥

மனு 7. 73.

அஸ்திரச்சஸ்திரங்களினாலும், தனதான்யங்களினாலும், ஆடு மாடுகளினாலும், போதகாசிரியர்களினாலும், உபதேசகர்களினாலும், கைத்தொழிநரலர்களினாலும், மிருகங்களுக்கு ஆகாரமாகிற புல் பூண்டு, ஜலம் இவைகளினாலும் கோட்டையை நன்கு நிறைக்கவேண்டும்.

तस्य मध्ये सूर्य्यासं कारयेद्गृहमात्मनः ।

गुप्तं सर्वभुक्तं शुभं नष्टवृक्षसमन्वितम् ॥

மனு 7. 76.

அந்நகரின் மத்தியில் ஜலம், விருஷம், புஷ்பம், காற்று இவைகளி னால் நிரம்பப்பெற்ற ஒரு இல்லத்தைத் தனக்கு அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அது எல்லா காலங்களுக்கேற்றதாயும் ராஜ்யபாசங்களை நடத்தத்தகுந்த, வன்வு பெரியதாயுமிருக்கவேண்டும்.

तदध्यासोद्देश्यार्थं सवर्णां लक्षणान्विताम् ।

कुले महति सम्भूतां हृद्यां रत्नगुणान्विताम् ॥

மனு 7. 77.

இவ்வளவு செய்துவிட்டு அதாவது பிரம்மசரிய வித்தைகளைப் படித்து விட்டு இராஜகாரியங்களை முடித்துக்கொண்டு தன் சுஷ்ந்திரிய வகுப்பிலிருந்தே உத்தமகுலத்திலுதித்தவும், சகல செளந்தரிய லக்ஷணங்களுடனும் செனபாக் யங்களுடனும் கூடின மனதிற்கேற்ற ஒரு பெண்ணைத் தன் சகவாசியாகத் தேடிக்கொள்ளட்டும். ஒரு மனைவியை அடைந்து மீதி சகல ஸ்திரீகளையும் அடையக்கூடாதவளாக நினைத்து வேறயாரையும் நிமிர்ந்து கூடப்பார்க்கக் கூடாது.

पुरोहितं प्रकुर्वीत वणुयादेव चत्विन्मम् ।

तैऽस्य गृह्याणि कर्माणि कुर्युर्वैतानिकानि च ॥

மனு 7. 78.

காலகிரமப்பிரகாரம் ஹோமம், எக்கும், இன்னும் முதலான தருமங் களைச் செய்யத் தன் அரண்மனையில் புரோஹிதனாரும் ரித்விக்கையும் வைத துக்கென்னட்டும். அல்லும் பகலும் ராஜ கார்யங்களிலிருந்து மீறாமல் அதைச் செய்வதே அரசனுடைய முதற்கடமை.

அரசிறை.

सांत्सरिकमसैश्च राष्ट्रादाहारयेद्वलिम् ।

स्यान्वाम्नायपरो लोके वत्तेत पितृवन्तु ॥

மனு 7. 80.

தன்னுடைய வருமான வருஷவரவை அரசன் தான் ஆதிந்த இஷ்ட புருஷர்களைக்கொண்டு சேகரிக்கட்டும். சபரபஜி ரூபமான அரசன், மந்திரிகள், இன்னும் முதலானவர்கள் வேதானுகூலப்பிரகாரம் பிரஜைகளுடைய தகப்ப னைப்போல் நடக்கட்டும்.

अध्यक्षान् विविधान् कुर्यात् तत्र तत्र विपश्चित् ।

तैऽस्य सर्वाण्यवेक्षेरन्तृणां कार्याणि कुर्वताम् ॥

மனு 7. 81.

நியமபிரகாரம் அவரவர்களுடைய கடமைகளைச்சரிவர கடுத்துகொள் களாவென்று பார்க்க அந்தந்த இலாகாக்களுக்குத் தனித்தனியாக பலவித உத்தியோகஸ்தர்களை சபைகள் நியமிக்கட்டும். அவ்விதம் சரியாய்ச் செய் கிறவர்களை மரியாதை செய்து, அப்படிச் செய்யாதவர்களைத் தண்டிக்கவும் வேண்டும்.

आवृत्तानां गुरुकुलादिमाणां पूजको भवेत् ।

गृपाणामक्षयो ह्येष निविर्बाहो विधीयते ॥

மனு 7. 82.

அரசர்களுடைய அழிவில்லாத பொக்கிஷம் என்று அறியப்படும் வேதத்தினுடைய ஞானத்தைப் பரவச்செய்வதற்காக அரசனும் சபைகளும் வேதசாஸ்திரங்களைப் படித்து குருகுலத்திலிருந்து வெளிவரும் பிரம்மசாரிகளையும் அவர்களுடைய ஆசிரியர்களையும் ஏற்றவாறு மரியாதை செய்யப்படும். இவ்விதம் செய்வதினால் ஞானம் விருத்தியாகித் தேசம் கேஷமத்தை அடைகிறது.

समोत्तमाधमै राजा त्वाहुतः पालयन् प्रजाः ।

न निर्वर्तेत संग्रामात् शात्रं धर्ममनुस्मरन् ॥

மனு 7. 87.

தன் பிரஜைகளினுடைய கேஷமத்தையே கோருகிற அரசன் தனக்குச் சமமான பலத்தைப்பாவது, அல்லது அதிகமான பலத்தைப்பாவது உடைய மறநெருவுண் எதிர்த்தானேயானால் அப்பொழுது தன் க்ஷத்திரிய தர்மத்தை நினைத்துக்கொண்டு யுத்தத்திற்குப் போவதிலிருந்து பின் வரக்கூடாது. தனக்கு ஐயம் ஏற்படக்கூடிய சாமர்த்தியத்துடன் சண்டை செய்யவேண்டும்.

आह्वेषु मिथोऽन्योन्यं निशामन्तो महीक्षितः ।

युध्यमानाः परं शक्त्या स्वर्गं यान्त्यपराङ्मुखाः ॥

மனு 7. 89.

சத்துருக்களை வெல்லவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் பயமன்னியில் போர்க்களத்திலிருந்து பின் வரக்காமல் சண்டை செய்யும் அரசர்கள் கைத்தையடைவார்கள். இதனால் ஒரு பொழுதும் பின் வரக்கூடாது. ஆனால் ஐயமடைய சிலசமயங்களில் சத்துருக்களிடமிருந்து பதுங்கவேண்டியதவசியமாகும். தனக்கு ஐயம் வரும்படி சகலவிதமான உபாயங்களை கைக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் கோபம் வருங்காலத்தில் புவி அக்னியிடம் வந்து விழுந்து மரிப்பது போல் மூடத்தனமாய் நரசமாய் போகவேண்டியதில்லை.

ஆணைமயுடைமை.

न च हन्यात्स्थलारूढं न ह्रीन् वृताञ्जलिम् ।

न मुक्तकेशं नासीनं न तवास्मीतिवादिनम् ॥

மனு 7. 91.

न सुप्तं न विस्त्राहं न नग्नं न निरायुधम् ।

नायुध्यमानं पर्यन्तं न परेण समागतम् ॥

மனு 7. 92.

नायुधैव्यसनं प्राप्तं नात्तं नातिपरिक्षतम् ।

न भीतं न परावृत्तं सतां धर्ममनुस्मरन् ॥

மனு 7. 93.

விரத்தன்டையுடைய மேன்மையைக் கருதி யுத்தத்தில் போர்வீரர்கள் சமீபத்தில் ஆபுதமன்னியிலிருக்கிறவர்களை அடிக்கக்கூடாது. நபுஞ்சகர்கள் கூப்பினை கைகளுடன் சமாதானத்திற்கு வேண்டுகிறவர்கள், அலங்கேசலமான (கண்களில் தெரங்கும) மயிரைப் பெற்றவர்கள், உட்கார்ந்திருக்கிறவர்கள், “உனக்கேசரணம்” என்று சொல்லுகிறவர்கள், ஸ்மாணையன்னியிலோ அல்லது மயக்கத்திலோ இருக்கிறவர்கள், ஆபுதமன்னியிலிருக்கிறவர்கள்

நிர்வாணமாயிருக்கிறவர்கள், யுத்தத்தைப் பார்க்கிறவர்கள், கூடாரங்களுடன் தொடருகிறவர்கள், விபாதி புண் இவைகளிலிருந்து வருந்துகிறவர்கள், அசுத் தமானவர்கள், பலத்த காயமடைந்தவர்கள், பயந்தவர்கள், திருமபி போர்க் களத்திலிருந்து ஒடுகிறவர்கள், இவர்கள் எல்லோரையும் அடிக்கக் கூடாது.

இவர்களைக் கைதியாகக் கொண்டு அன்னபானாதிக்கோ அளிககவேண்டும். புண்பட்ட வர்களை வைத்தியர்களைக் கொண்டு கவனிக்கவேண்டும். அவர்களை எவ்விதத் தினும் தொந்தரவு செய்யக்கூடாது. வருத்தப்படச் செய்யக்கூடாது. அவரவர் களுக்குத் தகுந்த காரியங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். ஸ்திரீகள், குழந்தை கள், வயோதிகர்கள், காயமடைந்தவர்கள், விபாதிக்காரர்கள் துக்கத்தி லிருந்து வருந்துகிறவர்கள் இவர்கள் எல்லோரையும் யாரும் கஷ்டமடைவாத படி முக்தியமாய் அரசன் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். குழந்தைகளைத் தன் குழந்தைகளைப்போலக் காப்பாற்றவேண்டும். ஸ்திரீகளையும் தன் ஸ்திரீ களைப்போல எண்ண வேண்டும். தன் தமகனை அல்லது பெண்களைப்போல் கவனிக்கவேண்டும். காமக்கண்களினால் அவர்களைப் பார்க்கவேகூடாது. தேயமுழுவதும் அமைதியான பிறகு மறுபடியும் படைபெடுக்க முடியாதவர் களை அவரவர்கள் வந்தத்திற்குத் திருபதி யனுப்பவேண்டும். படைபெடுத்து வரக்கூடும் என்று சந்தேகப்படுகிறவர்களை அரசன் சிறைப்படுத்தவேண்டும்.

यस्तु भीतः परावृत्तः संग्रामे हन्यते परैः ।

भर्तुर्यदुद्धुकृतं किञ्चित्सर्वं प्रतिपद्यते ॥

மனு 7. 94.

கோழத்தனமாய் சபைபோரிடமிருந்து திரும்பி கம்பிகளை துறோ கஞ் செய்கிற போர்விரை ராஜ்யத்திற்கு விரோதமாக நடந்த குற்றத்திற் காக தண்டிக்கவேண்டும்.

यश्चास्य सुकृतं किञ्चिदमुत्रार्थशुभाजितम् ।

भर्ता तत्सर्वमादत्ते परावृत्तहतस्य तु ॥

மனு 7. 95.

இந்தஜன்மத்திலும் மறுஜன்மத்திலும் அவன் அடைப வேண்டிய சுகத்தை அவனுடைய எஜமானனடைகிறான். சீபாக்களத்திலிருந்து திரும்பி போடும் பொழுது கொல்லப்படுகிறபோர்விரை ஒரு பொழுதும் சுகத்தை படைப்பான். இப்பயக்களத்தினாலான செய்கைகளினால் அவனுடைய கல்ல காரியங்களெல்லாம் விபர்த்தமாய்ப்போகிறது. கன்றியுடன் யுத்தஞ்செய்கிற வனை மறியாதையை அடைகிறான்.

रथाश्वं हस्तिनं च वृषं चान्यं पशून् सिलयः ।

सर्वद्रव्याणि कुप्यं च यो यजयति तस्य तत् ॥

மனு 7. 96.

யுத்தத்தில் போர்விரைகளோ அதிகாரிகளோ அடையும் வண்டி, பாளை குதிரை, கூடாரம், தானியம், பொன், வெள்ளி, பசு முதலான பிராணிகள்,

ஸ்திரீகள், எண்ணெய், வெண்ணெய் முதலானவைகளை அரசன் அடையக் கூடாதென்கிற சட்டத்தை மீறக்கூடாது.

राज्ञश्च द्युर्द्वारमित्येषा वैदிகी श्रुति ।

राज्ञा च सर्वयोधेभ्यो दातव्यमपृथग्जितम् ॥

மனு 7. 97.

ஆனால் சைனியத்திலிருக்கிறவர்கள் தாங்களடைந்ததில் பதினாறி லொரு பங்கு அரசனுக்களித்துவிடவேண்டும். அரசனும் அவர்களிடமிருந்து தானடைந்த மொத்தத்தில் பதினாறிலொருபங்கு அவர்களுக்கு அளித்துவிட வேண்டும்.

சண்டாரிசிறந்தவருடைய பாகத்தை மனைவியும், மக்களும் அடைய வேண்டும். அவருடைய அநாதையான மனைவி மக்களைச் சரிவரப் பாதுகாத்து குழந்தைகள் பெரியவர்களானபிறகு அரசன் தன்னுடைய வேலையிலமர்த்திக் கொள்ள வேண்டும். இராஜ சேஷமத்தைக் கோறுகிறவர்களும் கீர்த்தி, சுகம் இவைகளை விரும்புகிறவர்களும் இதை மீறிக் கக்கூடாது.

அதிகாரிகளுடைய கடமைகள்.

अज्ञानं चैव लिप्सेत एवं रक्षेत्प्रयत्नतः ।

रक्षितं वर्द्धयेच्चैव वृद्धं पात्रेषु निःक्षिपेत् ॥

மனு 7. 99.

அரசனும், சபைகளும், இல்லாததை அடைந்தும், அடைந்ததை அக் கரைபுடன் காப்பாற்றியும், காப்பாற்றியதை விருத்திசெய்தும், விருத்தி செய்த தனத்தைக் கொண்டு வேதஞானம், வேதமரகம், இவைகளைப் பரவச்செய் வதிலேயும், வேதோத்தமசித்தியார்த்திகள், உபதேசகர்கள் இவர்களுக்கு உதவுவதிலேயும், அசமர்த்தர்கள் அநாதைகள் இவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதிலேயும் செலவிட வேண்டும்.

நடவடிக்கைகளினுடைய நான்கு உபரயங்களை அறிந்துகொண்டு சோம்பலை விட்டு, சுறு சுறுப்பாயிருக்க வேண்டும்.

अलक्ष्मिच्छेद्दण्डेन एवं रक्षेद्वेक्षया ।

रक्षितं वर्द्धयेद् वृद्ध्या वृद्धं दानेन निःक्षिपेत् ॥

மனு 7. 101.

நியாயத்தினால் அடையமுடியாததை அடைய விரும்பவும், அடைந்ததை ஜாக்கிரதையாய்க் காப்பாற்றவும், காப்பாற்றியதை நல்ல வழியில் விருத்தி செய்யவும், விருத்தி செய்ததை மேற்சொன்ன நல்ல வழியில் செலவிடவும் பிரயத்தனப்படட்டும்.

अमाययैव वर्तेत न कथंचन मायया ।

बुध्येतारिप्रयुक्तां च मायानित्यं स्वतवृत्तः ॥

மனு 7. 104.

எப்பொழுதும் வஞ்சக மன்னியில் உண்மையாய் நடக்கட்டும். தான் ஜாக்கிரதைபாயிருந்து கொண்டு சத்துருக்களுடைய கெடுதல்களை அறிந்து கொண்டு கர்ப்பாற்றிக் கொள்ளட்டும்.

नास्य छिद्रं परो विद्याच्छिद्रं विद्यात्परस्य तु ।

गूहेत्कूर्मं इवाङ्गानि रत्नेद्विवरमात्मनः ॥

மனு 7.105.

தனக்குப் பலமில்லாததை எதிரிகளுக்குக் காட்டாமல் எதிரிகளினுடைய பலத்தைத் தாண்டி இருக்கவேண்டும். ஆமை தன்னுடைய அவயவங்களை மறைத்து ஓட்டின் கீழ் வைத்திருப்பதைப்போல் எதிரியால் தாக்கக்கூடியவைகளை மறைத்து வைத்திருக்கவேண்டும்.

वक्त्रचिन्तयेदर्थान् सिंहवच्च पराक्रमेत् ।

वृक्त्रवाक्कुम्पेत शरावच्च विनिष्पेत् ॥

மனு 7.106.

மீன் பிடிப்பதற்கு ஆயத்தமாய் நாரையானது யோசனையிலிருப்பது போல் தனத்தைச் சேகரிப்பதிலேயே கவனமாயிருக்கவேண்டும். வேண்டியவைகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு தன்னதிகாரத்தை விருத்தி செய்துகொண்டபிறகு சிங்கத்தைப்போல் பலமாய்த் தன் சத்துருவைத் தொலைக்கட்டும். புலியைப்போல் மெதுவாகப் பதுங்கித் தன் விரிவையக் கைக்கொள்ளட்டும். சத்துரு சமீபத்தில் வந்து விட்டால் முயலைப்போல் ஓடிப் பிறகு யுக்தியானால் அவர்களை மீறட்டும்.

एवं विजयमानस्य येऽस्य स्युः परिपन्थिनः ।

तानानयेद्वशं सर्वान् सामादिभिरुपक्रमैः ॥

மனு 7.107.

கேழ்மதகை விரும்புகிற அரசன் சகல வழிபரிக் கொள்ளைக்காரர்களையும், திருடர்களையும் இன்னும் முதலாணவர்களையும் மன்னித்தோ, வெகு மதியளித்தோ, அல்லது பாஸ்பா விரோதம் செய்து வைத்தோ அடக்கவேண்டும். இவ்வழிகளினால் முடியாமல் போனால் தண்டனை செய்து அடக்கவேண்டும்.

यथोद्धरति निर्दिता कक्षं धान्यं च रक्षति ।

तथा रक्षेन्तृपो सष्ट्वं हन्याच्च परिपन्थिनः ॥

மனு 7.110.

தானியங்களுக்குக் கேடன்னியில் குடியானவன் உபையைப் பிரிப்பது போல், அரசன் வழிபடுகொள்ளைக்காரர்களையும், கன்னக்களவுக்காரர்களையும் அழித்துப் பிரஜைகளைக் காப்பாற்றட்டும்.

मोहाद्राजा स्वाष्ट्र यः कर्षयत्यनवेक्षया ।

सोऽचि राद् भ्रश्यते राज्याजीविताश्च सवान्धवः ॥

மனு 7.111.

மோகத்தினாலும் “விசாரணை” அன்னியிலும் நன்றாய் ஆளாத இராஜ்யத்தை யுடைய அரசன் தன் இராஜ்யத்தை இழந்து மரிப்பதற்கு முந்தி பந்து சகிதமாய்த் தான் நாசமடைகிறான்.

शरीरकर्षणात्प्राणाः क्षीयन्ते प्राणिनां यथा ।

तथा राज्ञामपि प्राणाः क्षीयन्ते राष्ट्रकर्षणात् ॥

மனு 7. 112.

சரீரம் மெலிந்து போவதினால் ஜீவன்களுடைய பிராணைக் களை மடைகிறாப்போல் பிராணைகளை நெறுக்கியாளுகிற அரசனுடைய அதிகாரம் அவன் பந்து சகிதமாய் நசித்துப்போகிறது.

राष्ट्रस्य संग्रहे नित्यं विधानमिदमाचरेत् ।

सुसंगृहीतराष्ट्रो हि पार्थिवः सुखमेधते ॥

மனு 7. 113.

ஆகையினால், அரசனும் இராஜசபைகளும், இராஜ்ய காரியங்களைச் சரிவர நடக்கும் வழியில் பாடுபடவேண்டும். இராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றுவதிலேயே கவனமுள்ள அரசன் சுகத்தை அடைகிறான்.

द्वयोस्त्रयाणां पञ्चानां मध्ये गुल्ममधिष्ठितम् ।

तथा ग्रामशतानां च कुर्याद्राष्ट्रस्य संग्रहम् ॥

மனு 7. 114.

ஆகையினால், இரண்டு, மூன்று, ஐந்து, நூறு கிராமங்களின் மத்தியில் முறையே அதிகாரி ஆபீஸ் ஒன்றை ஏற்படுத்தி அங்கு துறைத்தனை வேலைகளை நடத்துவதற்கு வேண்டிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் நியமிக்கட்டும்.

ग्रामस्याधिपतिं कुर्याद्ग्रामपतिं तथा ।

विंशतीशं शतेशं च सहस्रपतिमेव च ॥

மனு 7. 115.

ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு முக்கியஸ்தரையும், பத்துக்கு இவரையும் அதிபேன்ற இருபதிற்கு மூவரையும், நூறுக்கு ஐந்துபேரையும் நியமிக்க வேண்டும் அதாவது ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு படவாரியும் (விசாரணகர்த்தா) அல்லது ஒவ்வொரு கிராமங்களுக்கு ஒரு சிறிய தானாவும், இரண்டு சிறிய “தானாவிற்கு” ஒரு பெரிய “தானா”வும், பத்து தானாவிற்கு ஒரு “தஹஸி” லும், பத்து தஹஸிளுக்கு ஒரு ஜில்லாவும் ஆக முறையே நியமித்திருக்கும் தற்போதைய மார்க்கமானது நம்முடைய மனு முதலான தர்ம சாஸ்திரங்களைத் தழுவினது.

ग्रामदोषान्समुत्पन्नान् ग्रामिकः शनकैः स्वयम् ।

शंसेद् ग्रामदशेशाय दशेशो शतीशिविनम् ॥

மனு 7. 116.

இம்மாதிரி ஆளுகைக்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டு ஒரு கிராமத்தினுடைய அதிகாரி பந்து கிராமங்களினுடைய அதிகாரிக்கு தன் எல்லையில் நடந்த குற்றங்களைத் தினந்தோறும் அறிவிக்கவேண்டும். அம்மாதிரியே பத்து கிராமங்களுடைய அதிகாரி இருபதினுடைய அதிகாரிக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

विंशतीशस्तु तत्सर्वं शतेशाय निवेदयेत् ।

शेसेद् ग्रामशतेशस्तु सहस्रपतये स्वयम् ॥

மனு 7. 117.

இருபதினுடைய அதிபதி பிரதிதினம் சஹஸ்ராதிபதிக்கு, அச் சபாசாரங்களைத் தெரியப்படுத்தவேண்டும். சஹஸ்ராதிபதிக்கு ஆயிரத்தினுடைய அதிபதிக்கு அதாவது ஐந்து “இருபதாதிபதிகள்” ஒரு சஹஸ்ராதிபதிக்கும், பத்து சஹஸ்ராதிபதிகள் ஒரு லக்ஷாதிபதிக்கும், லக்ஷாதிபதிகள் கோடி கிராமங்களை ஆளும் இராஜசபைக்கும், ராஜசபைகளெல்லாம் சர்வதேச சபை ஒன்றுக்கும் அறிவிக்கவேண்டும்.

तेषां ग्राम्याणि कार्याणि पृथकार्याणि चैव हि ।

राज्ञोऽन्यः सचिवः स्निग्धस्तानि पश्येदतन्द्रितः ॥

மனு 7. 120.

பத்தாயிரம் கிராமங்கள் ஒவ்வொன்றின் பேரில் இரண்டு சபாதிபதிகளை உத்தியேகஸ்தர்களாக நியமிக்கவேண்டும். அவர்களிலொருவர் ராஜசபைச் சூச சபாநாயகராயிருக்கட்டும். மற்றொருவர் ஊக்கத்துடன் ஊர்முழுவதும் சுற்றி நியாயதிகாரிகள் காரியத்தைச் சரிவரசெய்கிறார்களாவென்று பார்க்க கட்டும்.

नगरे नगरे चैकं कुर्यात्सर्वार्थचिन्तकम् ।

उच्चैः स्यान् घोररूपं नवत्राणामिव ग्रहम् ।

மனு 7. 121.

நகரசிசாரணைக்காக ஒவ்வொரு பெரிய பட்டணங்களிலும் “நகர சபை மண்டபம்” ஒன்றைக் கட்டவேண்டும். அது உயரமாயும், விசாலமாயும் சந்திரணைப்போல் ரம்மியமாயிருக்கவேண்டும். வித்தியா விருத்தர்களான அந்நகர் சபையினர்கள், நகரசமாசாரங்களை அங்கே விசாரணைசெய்து பொதுஜன நன்மையை விருத்திசெய்கிறவும், புத்தி, ஞானம் இவைகளைப் பரவச்செய்கிற துமானியராய்க்களை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

स ताननुपरिक्रामेत्सर्वानेव सदा स्वयम् ।

तेषां वृत्त परिणयेत्सम्यग्प्राह्णु तच्चरैः ॥

மனு 7. 122.

தன்கீழ்—சுடித்திரியர்களிலிருந்தும் வேறு இதர வகுப்புக்களிலிருந்தும்—துப்பு அதிகுறவர்களை வைத்துக்கொண்டு அவர்களிடமிருந்து — நல்லதோ, கெட்டதோ, —ராஜ்யபரிபாலனசேவகர்கள், ஜனங்கள் இவர்களுடைய குணங்களைப் பரிபூரணமாய் அறியட்டும். கடமைகளை நிறைவேற்றத் தவறுகிறவர்களைத் தண்டித்து, மெச்சத்தகுந்தவர்களைக் கௌரவப்படுத்தட்டும்.

राज्ञो हि रक्षाधिकृताः परस्वादायिनः शत्राः ।

भूत्या भवन्ति प्रायेण तेभ्यो रसेदिमाः प्रजाः ॥

மனு 7. 123.

தாமிரர்கள், அனுபவமுள்ளவர்கள் வித்துவான்கள், நற்குலத்துத் தவர்கள் இவர்களையே அரசன் பிரஜைகளைக் காப்பாற்றுகிற விஷயத்தில் ஏற்படுத்தவேண்டும். இம்மாதிரி கறையுணர்ந்த வித்துவான்களுடைய ஆதீனத்தில் மோசக்காரர்கள், கள்ளர்கள் அதாவது மற்றவர்களுடைய சொத்தை அபகரிக்கிறவர்கள் முதலானவர்களை வைக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்வதினால் அவர்களுடைய துன்மார்க்கவழியையும் குறைத்து பிரஜைகளையும் காப்பாற்றுவதாகும்.

ये कार्षिकेभ्योऽर्थमेव गृह्णीयुः पापचेतसः ।

तेषां सर्वस्वमादाय राना कुर्यात्प्रवासनम् ॥

மனு 7. 124.

வாதியிடமிருந்தோ, பிரதிவாதியிடமிருந்தோ, அநீதியாய் லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு பசுபாதத்துடன் தீர்ப்பு செய்கிற "இராஜபுருஷர்களை" அரசன் அவர்களுடைய ஆதீனத்தில் இருக்கிறவைகளைப்பரிமுதல் செய்து திரும்பிவராமலிருக்கும்படி தேசபிரஷ்டஞ் செய்வதினால் தண்டிக்கவேண்டும். அவ்விதம் தண்டிக்காவிடில் மற்றவர்களும் அம்மாதிரி செய்ய அது ஒரு உதாரணமாகும். அவர்களைத் தண்டிப்பதினால் அக்கெட்ட நடவடிக்கைகள் நின்றுபோய்விடும். ஆனால் அவர்கள் சுகமாய் வாழ்ந்து தனவானாகும்படிக்கு, அவர்களுக்கு வருஷாவருஷமோ, மாதாமாதமோ, நிகத்தினாலோ, பணத்தினாலோ, சன்மானிக்கவேண்டும். வயோதிக உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு, அவர்களுடைய சேவகத்தைக் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு சம்பளத்தில் பாதி உபகாரச்சம்பளமளிக்கவேண்டும். இவ்வுபகாரச்சம்பளம் அவர்களிலிருக்கும் வரையிலே யல்லாது இறந்தபிறகுவிடையாகுது. அவர்களுடைய மக்கள் மரியாதை செய்யப்பட்டு அவர்களுடைய சக்திக்கேற்றவாறு ராஜாங்க உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும். அவருடைய மனைவி மக்களுடைய நிர்வாகத்திற்கு ஏதாவது அளிக்கவண்டும். இந்நீதியை அரசன் எப்பொழுதும் கைக்கொண்டு நடக்கட்டும்.

தீர்வை

यथा कलेन युज्येत राना कर्ता च कर्मणाम् ।

तथावेक्ष्य नृपो राष्ट्रे कल्पयेत्सततं करान् ॥

மனு 7 128.

பிரஜைகளுடைய சுகத்தையும், தன்னுடைய சுகத்தையும், பாதுகாக்கும் வண்ணம் அரசன் தன் சபையுடன் தீர விளங்க யோசனை செய்து, வரி விதிக்கட்டும்.

यथात्याल्पमदन्त्याऽऽद्यं वार्योकोक्तसम्पदा ।

तथाऽत्यालो महीत्वो राष्ट्राद्वाधिकः करः ॥

மனு 7. 129.

அட்டை, கன்றுக்குட்டி, வண்டு, இவைகள் தங்கள் ஆகாரத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உட்கொள்ளுவது போல் தன்னுடைய வருஷவரியை

அரசன் கொஞ்சக் கொஞ்சமாக ஜனங்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளட்டும்.

नोचिञ्च्यादात्मनो मूत्रं परेषां चातिवृणया ।

उच्छिन्दन्त्यात्मनो मूलमात्मानं तांश्च पीडयेत् ॥

மனு 7, 139.

பெரும் பேராசையினால் அவர் தன்னுடைய சுகத்தையும், பிறருடைய சுகத்தையும் அடியோடு நாசஞ்செய்யக் கூடாது. ஏனென்றால் சுகத்தினுடைய வேளை, கோபவர் தனக்கும் பிறருக்கும் கேடடை விளைவித்துக்கொள்ளுகிறார்களே யல்லாமல் வேறு ஒன்றுமில்லை.

तीक्ष्णश्चैव मृदुश्च स्यात्कार्यं वीक्ष्य महीपतिः ।

तीक्ष्णश्चैव मृदुश्चैव राजा भवति सम्मतः ॥

மனு 7. 140.

சமயத்திற்கேற்றவாறு இளகியதும் கடினமுமான் மனதை உடைய அரசன் நல்லவர்களிடத்தில் அன்பாயும், தீயர்களிடத்தில் கண்டிப்பாயுமிருக்கிறபடியினால் வெகு மரியாதையுடன் கருதப்படுகிறார்.

एवं सर्वे विधायेदमितिकृत्यमात्मनः ।

युक्तश्चैवाप्रमत्तश्च परिरक्षेदिमाः प्रजाः ॥

மனு 7. 142.

இம்மாதிரியாகத் தன் பிரஜைகளைக் காப்பாற்றவேண்டும். அக்கழியமன்னியில் தன் காரியத்திலேயே கண்ணாயிருந்துகொண்டு அரசன் பிரஜைகளைக் காப்பாற்றவேண்டும்.

विक्रोशन्त्यो यस्य राष्ट्राद्रियन्ते दम्बुभिः प्रजाः ।

सम्पश्यतः सभृशस्य मृतः स न तु जीवति ॥

மனு. 7. 143.

எந்த அரசன், மந்திரி இவர்களுடைய எதிரிலேயே, ஜீவனும், பணமும் துஷ்டர்களால் அபகரிக்கப்பட்டு ஜனங்களை உதவிக்குப்பரிதவிக்கிறார்களோ, அந்த அரசன் மந்திரிகளை மரித்தவர்களாக அறி. பிழைத்திருக்கிறவர்களாகஇல்லை. அப்பேர்ப்பட்டவர் பெருந்துக்கத்தை அனுபவிப்பார்.

क्षतियस्य परो धर्मः प्रजानामेव पालनम् ।

निर्दिष्टफलमोक्ता हि राजा धर्मेण युज्यते ॥

மனு 7. 144.

பிரஜைகளைப் பாலனஞ் செய்வதே அரசனுடைய முதற்கடமையாகும். மனுஸ்மிருதி ஏழாவது அத்தியாயத்தில் கூறியிருக்கும் வண்ணம் சபைகளினுடைய உதவியினால் வரிகளைப்பெற்று ஆளுகிற அரசன் சுகத்தை அனுபவிக்கிறான். அவ்விதம் செய்பவர்கள் கடுந்துக்கத்தை அனுபவிப்பார்கள்.

தினசரி வேலை

उत्थाय पश्चिमे वामे कुतशौचः समाहितः ।

हुताग्निर्वाक्षणाश्चाचर्य प्रविशेत्स शुभां सभाम् ॥

மனு 7. 145.

ராத்திரி கடைசியாமத்திலெழுந்திருந்து, முகத்தைக் கழுவிக்கொண்டு, பரமேஸ்வரத்யானம், அக்னிஹோத்திரம், தார்மிக வித்வான்களுடைய சேவைஇவைகளைச் செய்துகொண்டு, போஜனத்தை முடித்துக்கொண்டு சபையினுள்ளே பிரவேசிக்கட்டும்.

तत्र स्थितः प्रजाः सर्वाः प्रतिनन्द्य विसर्जयेत् ।

विसृज्य च प्रजाः सर्वा मन्त्रयेत्सह मन्त्रिभिः ॥

மனு 7. 146.

அங்கே நின்றுகொண்டு வந்திருக்கிறவர்களுக்கு மரியாதை செய்ய வேண்டும். பிறகு அன்புடன் அவர்களைக் கலைத்துவிட்டுத் தன் முக்கிய மந்திரியுடன் இராஜ சமாசாரங்களை யோசனை செய்யவேண்டும்.

गिरिपृष्ठं समाख्या प्रसादं वा रहोतः ।

अरण्ये निःशलाके वा मन्त्रयेद्विभावितः ॥

மனு 7. 147.

பிறகு அவருடன் திரிவதற்காக வெளியில் சென்று மலை உசியை யாவது, சிறிய புல் கூட இல்லாத (மறைப்பதற்கு). தனிவிட்டையாவது அடைந்து (இராஜ்ய சமாசாரங்களை) தன மந்திரியுடன் வெகு சாவதானமாய் யோசனை செய்யவேண்டும்.

यस्य मन्त्रं न जानन्ति समागम्य पृथग्जनाः ।

स कृत्स्नां पृथिवीं मुङ्क्ते कोशहीनोऽपि पार्थिवः ॥

மனு 7. 148.

எவ்வரசனுடைய ஆலோசனை அன்னியர்கள் ஒன்று கூடின போதிலும் அறியக் கூடாததாயிருக்கிறதோ அதாவது ஆழ்ந்த யோசனையுள்ளதாயும், சுத்தமாயும், பரோடகாரார்த்தமாயும், இரகச்யமாயும் இருக்கிறதோ அந்த அரசன் ஏழையாயிருந்தபோதிலும் உலகமுழுவதும் ஆள்கிறான்.

आसनं चैव यानं च संधिं विग्रहमेव च ।

कायं वीक्ष्य प्रयुङ्गीत द्वैधं संश्रयमेव च ॥

மனு 7. 161.

அரசன் முதலான இராஜபுருஷர்கள் தீரயோசனைசெய்தபிறகு கீழ்க்கண்ட ஆறிலொரு கடமை, காலத்திற்கேற்றவாறு பெறவேண்டும். எதிர்க்கரமவிருத்தல், எதிர்த்தல், சத்துருக்களுடன் சமாதானம் செய்துகொள்ளல், துஷ்ட சண்டை செய்தல், அவருடை சைனியங்களைப் பிரித்துவிட்டு ஜயம்பெறல் தான் நிர்ப்பலமாயிருந்தால் மற்றொரு அரசனை ஆசிரித்தல்.

संधिं तु द्विविधं विद्याद्राजा विग्रहमेव च ।

उभे यानासने चैव द्विविधः संश्रयः स्मृतः ॥

மனு 7. 162.

சமாதானம், சண்டை, எதிர்த்தல், அமைதியாயிருத்தல், பலங்களுடைய அமைப்பு, நேசம், இவைகள் ஒவ்வொன்றினுடைய இருவகையான குண வேற்றுமைகளை அரசன் அறிந்துகொள்ளட்டும்.

समानयानकर्मा च विपरीतस्तथैव च ।

तथा त्वावतिसंयुक्तः संधिक्षेयो द्विलक्षणः

மனு 7. 163.

சத்துருக்களுடன் சமாதானம் இருவிதமாகும். சமாதானம் செய்து கொள்ளுதல் ஒன்று. அவனை எதிர்க்க வேறொருவனுடன் சேர்ந்துகொள்ளுதல் இரண்டு, ஆனால் அரசன் நடக்க வேண்டியதையும் நடக்கப் பேசுக வேண்டியதையும் யோசனை செய்த நடக்கட்டும்.

स्वयंकृतश्च कार्यार्थमकाले काल एव वा ।

मित्रस्य चैवापकृते द्विविधो विग्रहः स्मृतः ॥

மனு 7. 164.

சண்டை இருவிதம். தன்காரியசித்திக்காகசெய்தல் ஒன்று, சமயாசமய மன்னியில் தன் நேசநேசத்திற்கு அபராதம் செய்த குற்றத்திற்காக எதிரியுடன் சண்டைசெய்தல் இரண்டு.

एकाकिनश्चात्ययिके कार्ये प्राप्ते षट्छया ।

संहतस्य च मित्रेण द्विविधं यानसुच्यते ॥

மனு 7. 165.

முன்னறியாத காலங்களில் உதவியுடனோ உதவியற்றோ ஐரிதமாய்ச் சத்துருக்களின் பேரில் படைபெடுத்ததலே இருவிதமான எதிர்ப்பு.

क्षीणस्य चैव क्रमशो दैवात्पूर्वकृतेन वा ।

मित्रस्य चानुरोधेन द्विविधं स्मृतमासनम् ॥

மனு 7. 166.

எக்காரணத்தினாலாவது தான் சலித்தபொழுது அமைதியாயிருப்பது ஒன்று. சிநேகிதர்களுடைய யோசனையின் பேரில் அமைதியாயிருப்பது இரண்டு.

बलस्य खामिनश्चैव स्थितिः कार्यार्थसिद्धये ।

द्विविधं कीर्त्यते द्वैधं बाहुगुण्यगुणवेदिभिः ॥

மனு 7. 167.

காரியசித்திக்காக சேனாதிபதி, சேனை என்று இருவிதமாகப் பிரிப்ப வாதையே பலங்களினுடைய பிரிவு, என்றழைக்கிறார்கள்.

अर्थसंपादनार्थं च पीड्यमानस्य शत्रुभिः ।

साधुषु व्यपदेशार्थं द्विविधः संश्रयः स्मृतः ॥

மனு 7. 168.

சத்துருவுக்குப் பயந்தாவது, தன்னுடைய எண்ணம் சித்தியாகுவதற் காவது தன்னையிடப் பெரிய அரசனையாவது அல்லது மகானையாவது சாண மடைவதுதான் இரண்டு விதமான நேசமாம்.

यदावगच्छेदायन्यामाधिक्यं प्रमात्मनः ।

तदात्वे चाल्पिकां पीडां तदा सन्धि समाश्रयेत् ॥

மனு 7. 169.

தற்சமயம் சண்டைக்குச்சென்றால் தான் கஷ்டப்படுவாரென்றும், சில காலம் காத்திருந்த பிறகு சென்றால் தன் சத்துருவை நாசஞ்செய்து, ஐயம் பெறலாம் என்றும் அறிகிற அரசன் சத்துருவுடன் சமாதானம் செய்து கொண்டு தனக்கு நல்லகாலம் வரும்வரையில் காத்திருக்கட்டும்.

यदा प्रहृष्टा मन्येत सर्वास्तु प्रवृत्तीर्भृशम् ।

अत्युच्छ्रितं तथात्मानं तदा कुर्वीत विग्रहम् ॥

மனு 7. 170.

எப்பொழுது தன் பிரஜைகள் யாவரும், சேனையும் மிகவும் உன்னதமாயும் பிரசன்னமாயு மிருக்கிறவாகனாக அரசன் அறிகிறானோ அப்பொழுது தன் சத்துருவேயு யுத்தம் செய்யட்டும்.

यदा मन्येत भावेन हृष्टं पुष्टं बलं स्वकम् ।

परस्य विपरीतं च तदा यायादिपुं प्रति ॥

மனு 7. 171.

எப்பொழுது, தன்னுடைய பலம் அதாவது சேனை சந்திரதாமாயும், பிரசன்னமாயும், சரியாயும், நன்கு பரிபரணிக்கப்பட்டும், பேரழிக்கப்பட்டும், உடுத்தப்பட்டும் இருக்க எதிரிகளுடையது அதற்கு விரோதமாக இருக்கிறதோ அப்பொழுது அவர் சத்துருவுடன் யுத்தஞ்செய்யத் தொடரட்டும்.

यदा तु स्यात्परिक्षीणो बाहनेन बलेन च ।

तदासीत प्रयत्नेन शनैः सात्वयसूरीन् ॥

மனு 7. 172.

எப்பொழுது சேனையானது பலத்திலும், பெயரிலும் குறைந்து போகிறதோ அப்பொழுது அவர் சத்துருவை மெதுவாகச் சரந்தம் செய்து தன் னிடத்திலேயே வைத்திருக்கட்டும்.

मन्येतारि यदा राजा सर्वथा बलवत्तरम् ।

तदा द्विधा बलं कृत्वा साधयेत्कार्यमात्मनः ॥

மனு 7. 173.

தன்னைவிட அதிக பலவானாகச் சத்துருவை அறியும் அரசன் தன் பலத்தை இருமடங்காக்கியோ அல்லது இரண்ட" கப் பிரித்தோ தன் காரியத்தைக் கைக்கூட்டிக்கொள்ளட்டும்.

यदा परबलानां तु गमनीयतमो भवेत् ।

तदा तु संश्रयेत् क्षिप्रं धार्मिकं बलिनं यम् ॥

மனு 7. 174.

தன்மேல் சத்துரு உடனே எதிர்ப்பான் என்று தெரிந்தவுடன் அவ்வரசன் நியாயமானவும் பலமுமுள்ள வேறு அரசனுடன் நேசஞ்செய்து கொள்ளட்டும்.

निग्रहं प्रकृतीनां च कुर्याद्योरिवलस्य च ।

उपसेवेत तं नित्यं सर्वरत्नैर्गुहं यथा ॥

மனு 7. 175.

சத்துருக்களை நாசஞ் செய்வதிலேயோ, அமைதியை உண்டுபண்ணுவதிலேயோ, தன் சைனியங்களை அடக்குவதிலேயோ தனக்கு உபகாரம் செய்கிறவர்களை அரசன் தன் குருவைப்போல் எப்பொழுதும் சந்தவேண்டும்.

यदि तत्रापि संपश्येद्दोषं संश्रयकारितम् ।

सुयुद्धमेव तत्रापि निर्विशंकः समाचरेत् ॥

மனு 7. 176.

தன்னைச் சேருகிறவர்களிடமாவது, நேசர்களிடமாவது தோஷத்தை காண்கிற அரசன் அவர்களுக்கு வெற்றி தராது சண்டைச் செய்யபட்டும் தருமவானாயிருக்கிற அரசனுடன் ஒருபொழுதும் கிரோதம்செய்துகொள்ளக் கூடாது. அவனுடன் எப்பொழுதும் சினேகமாகவே இருக்கவேண்டும். பிரபல மாயிருக்கிற துஷ்டர்களை அடக்குவதற்கு மேற்சென்னவைகளை யெல்லாம் கைக்கொள்ளட்டும்.

सर्वोपायैस्तथा कुर्यान्नीतिज्ञः पृथिवीपतिः ।

यथास्याभ्यधिका न स्युर्मितोदासीनशत्रवः ॥

மனு 7. 177.

நிபுணனான அரசன், அவனுடைய சினேகிதன் மத்தியஸ்தன், சத்துரு இவர்கள் தன்னைவிட பலமடையாமலிருக்கும்படியான வழிகளை எடுத்துக் கொள்ளட்டும்.

आयति सर्वकार्याणां तदात्वं च विचारयेत् ।

अतीतानां चसर्वेषां गुणदोषौ च तत्त्वनः ॥

மனு 7. 178.

செய்யும் காரியங்கள், செய்யப்போகும் காரியங்கள், இவைகளினுடைய பலாபலன்களைச் சரிவர பரிசீலனைச் செய்யபட்டும். பிறகு செடுதல்களை கிடைக்கக் கல்ல குணங் களை கிருத்தி செய்யபட்டும்.

आयत्यां च गुणदोषज्ञस्तदात्वे शिप्रनिश्चयः ।

अतीते कार्यशेषज्ञः शत्रुभिर्नोभिभूयते ॥

மனு 7. 179.

செய்யப்போகிற காரியங்களினுடைய குணதோஷங்களை அறிந்தும், திட மாய்க் காரியங்களைச் செய்தும் செய்தகாரியங்களின் பிழைகளைத் தெரிந்து மிருக்கிற அரசனை ஒரு பொழுதும் சத்துருக்கள் ஜயிக்க மாட்டார்கள்.

यथैनं नाभिसद्व्युर्मितोदासीनशत्रवः ।

तथा सर्वं संविद्व्यादेव सामासिको नयः ॥

மனு 7. 180.

அரசன், அதாவது சபாபதி எப்பொழுதும், எவ்விதத்திலும் நேச இராஜ்யங்களினுடைய பலத்தையும், மத்தியஸ்த இராஜ்யங்களையும், சத்துருக்களையும் தன்வசத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய வழிகளைத் தேடட்டும். இதை ஒரு பொழுதும் அளகழியஞ் செய்யக்கூடாது. இதுவே, சருங்கச் சொல்லில், உண்மையான இராஜ தந்திரமாகும்.

कृत्वा विधानं भूले तु यात्रिकं च यथाविधि ।

उपगृह्यास्पदं चैव चरान् सम्यग्विधाय च ॥

மனு 7. 184.

அரசன் சத்துருவுடன் யுத்தத்திற்குச் செல்லுமுன் தன் இராஜ்யத்தி னுடைய கஷமத்தைத் தேட்டும். போர்முனைக்குச் செல்லுங்கால் வேண்டிய பொருள்கள் யாவற்றையும் தயாரிக்கட்டும். சகல சேனைகள், வண்டிகள், வரகனங்கள், சஸ்திரங்கள் அஸ்திரங்கள் முதலானவைகளை எடுத்துக்கொள் ளட்டும். எங்கும் துதர்களை அதாவது நாலரபக்கங்களிலிருந்தும் சமரசாரத் தைத் கொண்டுவர ஒற்றர்களை அனுப்பட்டும்.

संशोध्य त्रिविधं मार्गं षड्विधं च बलं स्वयम् ।

सांप्रयायिककल्पेन यायादरिपुं शनैः ॥

மனு 7. 185.

முன்னிதமார்த்தங்களும்- நில வழி, ஜலவழி ஆகாயவழி-சரியாயிருக் கின்றனவா என்று பார்த்துவிட்டு, நிலவழிகளில் ரதம், குதிரை, யானை, இவைகளின் பேரிலும், நடந்தும், நீர்வழிகளில் படகுகளின் பேரிலும், ஆகாயவழிகளில் விமானம் முதலானவைகளின்பேரிலும் செல்லட்டும். மேலும் வேண்டிய காலாட்படை, குதிரைப்படை, யானை, வரகனம், யுத்ததளவாடங் கள், அன்னபானுதிகள் முதலான பலங்களுடன் எக்காரணத்தையாவது உடைத்து சத்துருவினுடைய நகரசமீபத்திற்குச் செல்லட்டும்.

शत्रुसेविनि मित्रे च गूढे युक्ततरो भवेत् ।

गतप्रत्यागते चैव स हि कष्टतरो रिपुः ॥

மனு 7. 186.

உள்ளுக்குச் சத்துருவுடன் சேர்ந்து கொண்டு, சமரசாரத்தைக் கொடு த்து, வெளியில் தன்னுடன் சினேகிதமாயிருக்கிறவருடன் வெகு எச்சரிக்கை யாய்ப் பேசவேண்டும். ஏனென்றால் அந்தாங்க சத்துருவாயும் வெளியில் மித்திரனாய் மிருக்கிறவர்களைப் பெரிய சத்துருவாகக் கருதவேண்டும். சகல உத்தியோகஸ்தர்களும் யுத்தஞ் செய்யும் விதத்தையைக் கற்றுக்கொண்டிருக் கிறார்களாவென்று அரசன் பார்க்கவேண்டும். தானும் தன் பிரஜைகளுட்ப்ப டியே, ஏனென்றால் நன்கு யுத்தஞ்செய்யக் கற்று கொண்டிருக்கிறவர்களை நன்றாய்ச் சண்டைச் செய்வார்கள்.

दण्डव्यूहेन तन्मार्गं यायात्तु शक्तिरेन वा ।

वराहपकराभ्यां वा सूच्या वा गरुडेन वा ॥

மனு 7. 187.

மேக்கண்ட ஒழுங்குகளில் அவர்கள் செவ்வையாய்ப் பழக்கப்படுத்தப்பட்டிருக்கட்டும்(i)வரிசையாய் சைனியங்களைச் செல்லச் செய்தல்(ii)வகுப்பு வாரியா ய்ச் செல்லுதல் (iii) சதுரமாய்ச் செல்லுதல் (ஒன்றன்பின் ஒன்றுச் சென்று அப்புறம் ஒன்று சேருதல்) (iv) இருசாரியாய்ச் செல்லுதல் (மீன்கள் நீரில் நீந்துவதுபோல்) (v) முன்பாகம்கூர்மையாயும் அடிபாகம் பருத்தும் இருக்கிற வகிழைப்போல் செல்லுதல்(vi)சண்டைச் செய்யும் வண்ணம் முன்செல்லுதல்.

यतश्च भयमाशङ्केत्ततो विस्तारयेद्वलम् ।

फद्मेन चैव व्यूहेन निविशेत सदा स्वयम् ॥

மனு 7. 188.

அபாயம் வரும் என்று ஊகிக்கும் பக்கத்தில் "பத்மவ்யூக" த்தைத் தப்போல் (மத்தியில் தானும், சுற்றி சைனியங்களும் தாமரைப்பூவைப்போல்) தன் சைனியத்தை வைக்கட்டும்.

सेनापतिबलाध्यक्षौ सर्वदिक्षु निवेशयेत् ।

यतश्च भयमाशङ्केत् प्राचीं तां कल्पयेद्दिशम् ॥

மனு 7. 189

நாலாபக்கங்களிலும் சேனாதிபதிகளுடன் சைனியத்தை நியுத்திவிட்டு மத்தியில் தானிருக்கட்டும். எண் மூலைகளிலும் தங்களுடைய வீரர்களுடன் நடத்தும் உத்தியோகஸ்தர்களை வைக்கவேண்டும். போரமுதத்தை நோக்கித் தானும் எல்லோரும் நிறகட்டும். முன்னும் பின்னும் நன்றாய்க் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் அப்பகங்களிலிருந்து சத்துரு தாக்கக்கூடும்.

गुल्मांश्च स्यापयेदपान् कृतसंज्ञान समन्ततः ।

स्याने युद्धे च कुशलानमीरुन्विकारिणः ॥

மனு 7. 190.

புத்தலித்தைகள் நன்றாய்க் கற்பிக்கப்பட்டவர்களாயும், தர்மிகர்களாயும், தாக்குவதிலும், தாக்கப்படுவதைத் தடுப்பதிலும் நிபுணர்களாயும், பயமற்றவர்களாயும், கம்பிக்கை யுள்ளவர்களாயுமுள்ளவர்களை யே நாலாபக்கமும் வைக்கவேண்டும்.

संहतान् योधयेदल्पान् कामं विस्तारद्वहृन् ।

सुच्या कजेण चैवैतान् व्यूहेन व्यूह्य योधयेत् ॥

மனு 7. 191.

தன்னைவிட பலமுள்ள சத்துருக்களுடன் சண்டைச் செய்ய நேரிட்டால் அப்பொழுது தன் சைனியங்களை ஒன்று சேர்க்கட்டும். அல்லது சமயத்திற் கேற்றவாறு பரவச்செய்யட்டும். நகரத்திலாவது கோட்டையிலாவது சத்துருவினுடைய சேனையிலாவது துழைந்து புத்தஞ்செய்ய வேண்டியிருந்தால் அப்பொழுது (சூசிலியூகம்) அல்லது (வஜ்ரலியூகம்) இரண்டுபக்கமும் வெட்டுகிற இருதலைவானினுடைய உருவத்தைப்போல் சைனியத்தை ஏற்படுத்தி சண்டைச்செய்து முன்செல்லட்டும். (சதத்வனி) துப்பாக்கி வெடிகளைத் தடுக்க வேண்டியிருக்கும்பொழுது (ஸர்பஸ்யூகம்) சர்பபத்தைப்போல் நகர்ந்து துப்பாக்கிகளை அடைந்து அதைச் சுடுவோர்களைப் பிடித்தாவது, வெடிவைத்தாவது அத்துப்பாக்கிகளை எதிரிகள் பக்கம் திருப்பவேண்டும். அல்லது விருத்த யுத்தவீரர்களைத் துப்பாக்கிகளின் முன்னால் குதிரைகளின் பேரில் சவாரி செய்பச்செய்து பலமுள்ளவர்களைப் பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு சத்துருக்களைத் தாக்கவேண்டும். சத்துருக்களைச் சுட்டு அவர்களுடைய பலங்களைச் சின்னப்பின்னமாக்கிப் பிடிக்கட்டும்.

स्यन्दनाथैः समे युज्येदन्ते नौ द्वैस्तथा ।

वृक्षगुल्मावृते चापैरसिचर्मायुवैः स्थले ॥

மனு 7. 192.

சமஸ்திரிகளில் சதம் குதிரை பாதம் இவைகளின் பேரிலும், சமுத்திரங்
களில் கப்பல்களிலும், ஆழமற்ற ஜலங்களில் பாணிகளின் பேரிலும், விருகங்,
காடு இவைகளில் வாகனங்களிலும், மணல் வெளிகளில் கத்தி கேடயங்களினு
ளும் யுத்தஞ் செய்யவேண்டும்.

प्रहयेद्वलं व्यूह्य तांश्च सम्यक् परीक्षयेत् ।

चेष्टाश्चैव विजानीयादर्शन् योधयनामपि ॥

மனு 7. 194.

படைகள் சண்டைச் செய்யும் பொழுது அவர்களைச் சந்தேஷப்
படுத்தி உத்தாணப் படுத்தவேண்டும். யுத்தம் முடிந்த பிறகு சௌரியத்து
டன் யுத்தஞ் செய்தவர்களை நல்லவாந்ததைகளினாலும், அவர்களுக்கு வேண்
டி யவைகளைக் கொடுப்பதினாலும் அவரவர்களுடைய சௌகரியங்களைக்கவ
னித்துச் சுகலிதங்களிலும் அவர்களுக்கு உதவி புரிவதினால் சந்தேஷப்
படச்செய்யபட்டும். சைனியங்களை வேண்டிய வயுகங்களாகப் பிரித்துக்
கொள்ளாமல் ஒரு நாளும் சண்டைக்குச் செல்லக்கூடாது. சைனியங்களி
னுடைய நடவடிக்கைகளைக் கவனித்து அவர்கள் நன்றாய் யுத்தஞ் செய்கிறா
களா? கபடமாய்ச் செய்கிறார்களா? என்று கவனிக்க வேண்டும்.

उपस्थारिमासीत राष्ट्रं चास्योपरीक्षयेत् ।

दृष्येचास्य सततं यक्सान्नोदकेन्धनम् ॥

மனு 7. 195.

சமயம் வாய்க்கும் பொழுது சததுருககளை வளைத்துக்கொண்டு, அவர்
களைத் தாமசப்படுத்தி அவர்களுடைய தேசத்தைத் தளரரசெய்து, புல், நீர்,
ஆகாரம் கட்டை முதலானவைகளை அனுப்பாமல் நிறுத்தவேண்டும்.

भिद्यच्चैव तद्गानि प्राकारपरिखास्तथा ।

समस्कन्दयेच्चैनं राशौ विप्रासयेत्तथा ॥

மனு 7. 196.

சத்துருக்களினுடைய நகரமதில்களையும், நீர்கிலைகளையும், அகழ்களையும்,
நாசஞ்செய்து இரவுகாலங்களிற் பயமுறுத்தி அவர்களை நாசஞ்செய்ய வேண்
டிய உபாயங்களைத் தேடட்டும்.

प्रमाणानि च कुर्वीत तेषां कर्मन्यथोदितान् ।

रत्रैश्च पुनयेदेनं प्रधानपुरुषैः सह ॥

மனு 7. 203.

சத்துருக்களை ஐயித்த பிறகு அவர்களிடமிருந்து பிரமாணம், அதாவது,
பிரதிக்கை ஒன்று எழுதி வாங்கிக் கொள்ளட்டும். அல்லது சமயமிற்பட்
டால் வேறு தரும புருஷனை அந்த வயசத்திலிருந்தே அரசனாக ஏற்படுத்தி
அவர்களுடைய ஆக்களுபிரகாரம் அதாவது தர்மயுக்தமாய் ராஜரீதி பிரகாரம்
நடந்து நியாயமாய்ப்பிரகைகளைக் கர்ப்பாறறுவதாக எழுதிவாங்கிக்கொள்ளட்

மும். இம்மாதிரி புத்தி சொல்லி மறபடியும் உபத்திரவம் ஏற்படாமலிருக்கும் படியான புருஷர்களை அவர்களிடம் வைக்கவேண்டும். ஜயிக்கப்பட்ட தன் சத்துருவை இரத்தனம் முதலான உத்தம பதார்த்தங்களினால் மரியாதை செய்யப்படும். அவர்களுடைய வரமுக்கைக்கு வேண்டியதைக்கூட அழித்து அவ்வுள்ளு அற்பமாக நடந்த வேண்டாம். கைதியாய்செய்திருந்த போதிலும் அவர்களுடைய தோல்வியைக்கூட நினைபாமல் சந்தோஷமா யிருக்கும்படி அவர்களை நிலைக்கு ஏற்றவாறு நடத்தட்டும்.

आदानमप्रियकरं दानव मियकारकम् ।

अभीक्षितानामर्थानां काले युक्तं प्रशस्यते ॥ . . . மனு 7 204.

ஏனென்றால் இவ்வுலகில் பிறர்களுடைய பொருளைக் - கொள்ளுவது வெறுக்கத்தக்கதும் கொடுப்பது விரும்பத்தக்கதுமான காரியம். அவருக்கு வேண்டியதை வேண்டியகாலத்திற் செய்வது மிகவும் உத்தமமான காரியம். ஜயிக்கப்பட்ட சத்துருக்களுக்கு வேண்டியதைக் கொடுப்பது மிகவும் உத்தமமான காரியம்.

சினேகத்திற்கு உரியவர்கள்

द्विष्यभूमिस्त्राप्त्य पार्थिवो न तथैवते ।

यथा मिले भुंज् लब्ध्वा कृशमप्यायतिक्ष्णम् ॥ . . . மனு 7. 208.

உறுதியும், உண்மையும் நிகழ்கால அறிவுமுள்ள சினேகிதனை பெறுவதினால் ஏற்படும் பலன், ஸ்வர்ணத்தாலும், பூமி முதலானவைகளாலும் அரசனுக்கு ஏற்படாது. தன்னுடைய காரியசித்திக்கு அவர் பிரயோஜனமுள்ளவராயிருந்தபோதிலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, துர்பலமுள்ளவராயிருந்தாலும் சரி, அத்தகைய நேசன் மிகவும் பிரயோஜனமுள்ளவன்.

वर्मज्ञं च कृतज्ञं च तुष्टप्रकृतिमेव च ।

अनुरक्तं स्थिरारम्भं लघुमित्रं प्रशस्यते ॥ . . . மனு 7. 209.

தருமங்களை அறிகிறவனும், செய்கின்றி மறவாதவனும், பிரசன்ன ஸ்வபாவ முள்ளவனுயிருக்கிற சினேகிதனை (சிறியவனுயிருந்தபோதிலும்) அடைகிற அரசன் புகழ்த்தருந்தவன்.

प्राञ्चं कुलीनं शूरं च दक्षं दातारमेव च ।

कृतज्ञं धृतिमन्तश्च कष्टमादुरारिं बुधाः ॥ . . . மனு 7. 210.

புத்திமான், நற்குலத்தினுதித்தவன், சூரன், வீரன், உறுதியானவன், பொறுமையுள்ளவன் இத்தகையஸ்வபாவங்களை உடைய ஒரு நேசனைப் பகைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அப்பேர்ப்பட்டவனை வெறுத்துக்கொள்ளுகிறவன் துக்கந்தையடைகிறான்.

आर्याता पुरुषज्ञानं शौच्यं कर्णवेदिता ।

स्यौडलस्यं च सततमुदासीनगुणोदयः ॥

மனு 7. 211

அன்பார்ந்த சிநேகனாகவும், தீராப்பகைவனாகவும் தன்னைக் காட்டிக் கொள்ளா மலும், குரத்வம், வீரத்வம், கருணை இவைகளை உடையவனாகவும், மனோ ரகஸ்யத்தை வெளியிடாதவனாகவும் மிருப்பவன் மத்திஸ்யஸ்தன் என்றழைக்கப் பவன்.

एवं सर्वमिदं राजा सह संमन्त्र्य मन्त्रिभिः ।

व्यायाम्याप्युत्य मध्याह्ने भोक्तुमन्त पुरं विरोत् ॥

மனு 7. 216.

முன்னொன்னமாதிரி அரசன் காலைவிலெழுந்திருந்து செளச்சம், சந்தியோ பாசனை, அக்கினிதோத்திரம் முதலானவைகளை முடித்து அல்லது முடிச்சுச் செய்து சகலமத்திரிகளுடன் போசனை செய்து தன் சேனை, சேவகர்கள் இவர் களைப்பார்த்து நல்லாவு கூறி, குதிரை, யானை, பசு முதலானவைகளினுடைய லாயங்களையும், அஸ்திர சஸ்திர சாலைகளையும், கஜாணுவையும் தானே பார்த்துக் குறைகளைச் சொல்லட்டும். மல்லகச்சாலைக்குச் சென்று தேக பயிற்சி செய்து மத்தியான சமயத்தில் அந்த புரத்தில் தன் பத்தினி முதலானவர்க ளுடன் உண்ணச் செல்லட்டும். நன்றாய்ப் பரிகரிக்கப்பட்டு, புத்திபலம், பராக் தமம், இவைகளை விருத்தி செய்கிறதாய் அது இருக்கவேண்டும். அவருடைய போஜனம் பலவித, பதார்த்தங்கள், பானம், மதுரம் இவைகளுடன் கூடின தாயும், சுகந்தம் உள்ளதாயும், ரோகங்களை நாசஞ் செய்யக்கூடிய சத்த்மாயும் பக்ருவமாயும் இருக்கவேண்டும்.

இம்மாதிரி தன் இராஜ்யங்களினுடைய கேதமத்தை விருத்தி செய்ப வேண்டும்.

पञ्चाशद्भाग आदेयो राजाण्युहिरण्ययोः ।

धान्यानामष्टमो भागः षष्ठो द्वादश एव वा ॥

மனு 7. 130.

விவாபாரம் செய்கிறவர்களிடமிருந்து அவர்களுடைய ஸ்வர்ணம் வெள்ளி, ளாபங்களில் ஐம்பதில் ஒருபாகமும், அரிசி முதலான தானியங்களில் ஆறிலொருபாகமும் எட்டிலொருபாகமும் முறையே வரியாக அரசன் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

இனவாரியாகப் பெற்றுக்கொள்ளாமல் ரொக்கமாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் பொழுது குடியானவர்கள் முதலானவர்கள் அன்ன பாணதிகளிலிருந்து வருந் தாமலிருக்கும் படியாகப் பெற்றுக்கொள்ளட்டும். ஏனென்றால் பிரஜைகளி னுடைய கேதமத்திலேயே அரசனுடைய கேதமம். ஆகையினால் பிரஜைகளைத் தன் மக்களைப்போல் சந்தோஷமுள்ளவர்களாகச் செய்யட்டும். பிரஜை களும் அரசன் முதலானவர்களைப் பாலகர்களாக பாவிக்கட்டும். பிரஜைபலத் திற்கு அவர்களே காரணமாயிருக்கிறார்கள். அரசனே அவர்களுடைய பால

கன், பிரஜைகளன்னியில் அரசன் எங்கிருந்து வாங்குகும், அரசனன்னியில் யாருடைய பிரஜைகளென்று அவர்களைழைத்துக் கொள்ளக்கூடும்? இருவர் களும்—ஆளுகிறவர்கள், ஆளப்படுகிறவர்கள்—தங்கள் தங்களுடைய காரியங் களில் தனியாகவும், கலந்து ஒத்துழைக்கவேண்டிய காரியங்களில் சேர்ந்தும் நடக்கட்டும். பிரஜைகளினுடைய சம்மதத்திற்கு விரோதமாய் அரசனும், அரச னுடைய சம்மதத்திற்கு விரோதமாய் மந்திரிகளும் பிரஜைகளும் செல்ல வேண்டியதில்லை.

அரசனுடைய அரசியல் காரியங்களைப்பற்றி இவ்விதம் சுருங்கச் சொன் னோம். இதைக்குறித்து அறிந்து தெரிந்துகொள்ள விரும்புவோர்கள் நான்கு வேதம் மனுஸ்மிருதி, சுக்ரார்த்தி, மகாபாரதம் முதலானவைகளைப் பார்க்கட்டும். கியாயத்தைச் செலுத்துகிற விஷயங்களை மனுஸ்மருதி எட்டாவது, ஒன்பதா வது அத்தியாயங்களிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் அவைகள் கீழேசுருக்கமாய் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன—

मृत्युर्हं देहदृष्टिंश्च शास्त्रदृष्टिं हेतुभिः ।

अष्टादशसु मार्गेषु निविद्धानि शृणु शृणु ॥

மனு 8. 3.

சபைகள், அரசன், அதிகாரிகள் முதலானவர்கள் தேசாசாரம், சாஸ்திர வியவகாரம் இவைகளில் கூறியபடி சீழ்க்கண்ட பதிலெட்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் விவாதங்களை “விவாதயுக்த கர்மங்களினால்” பிரதிநித னமும் தீர்ப்புச்செய்யப்படும். புதுசட்டங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டியிருந்தால்— சாஸ்திர வியவகாரங்களில் சொல்லப்படாத விஷயங்களுக்கு—அரசனுடைய வும், பிரஜைகளுடையவும் மேன்மையை விருத்திசெய்கிறதான நியாயங்களை ஏற்படுத்தட்டும்.

तैषामाद्यमृणादानं निक्षेपोऽस्वामिविक्रयः ।

संभूय च स्मृत्यान् दत्तस्यानपकर्म च ॥

वेतनस्यैव चादानं संविदश्च व्यतिक्रमः ।

क्रयविक्रयानुशयो ववादः स्वामिपालयोः ॥

सीमाविवादधर्मश्च पारुष्ये दण्डवाचिके ।

स्तेयं च लहपं चैव छीसङ्ग्रहमणमेव च ॥

स्त्रीपुंशर्मो विमागश्च द्यूतमाह्वय एव च ।

पदान्यष्टादशैतानि व्यवहारस्थिताविह ॥

மனு 8. 4-7.

(1) கடன் வாங்கிக்கொடுக்காமலிருப்பது (2) “வைப்பு” ஒருவரிடம் சாமான்களை வைத்துவிட்டு அவர் அதைத் திருப்பிக்கொடாததிலிருந்து ஏற்படும் விவாதம் (3) பிறருடைய பொருளை ஒருவன் விற்பது (4) ஒருவன் மேல் குற்றஞ் சுமத்துவதற்காகப் பலர்சேருவது (5) கொடுத்த பொருளைத்

தர மறுப்பது (6) ஒருவருடைய கவிகளைக் குறைத்துக் கொடுப்பது அல்லது கொடுக்காமலிருப்பது (7) ஒப்பந்தத்திற்கு விரோதமாய் நடப்பது (8) விற்பனைகளிலிருந்தும் வாங்கிக்கொள்வதிலிருந்தும் ஏற்படும் விவாதம் (9) பிராணிகளின் சொந்தக்காரனுக்கும் அதைப்பாதுகாத்து வருகிறவனுக்கும் ஏற்படும் சச்சரவு (10) எல்லைச்சண்டை (11) அடிதடி சண்டை (12) அபவாதம் (13) களவு, கண்ணம், கொள்ளை (14) காரியங்களைப்பலாத்காரமாய்ச் செய்தல் (15) வியபசாரித்தனம் (16) இவ்வகடமைகளை மீறுதல் (17) தாயாதிச் சண்டை (18) குதாடல்—ஜடபதார்த்தங்களுடனும் சேதனங்களுடனும். இவைகள் பரம்பர விவாதங்களினுடைய பதினெட்டுகாரணங்களாகும்.

एषु स्यानेषु मूयिष्ठं विवादं चरतां नृणाम् ।

धर्मं शाश्वतमाश्रित्य कुर्यात्कार्याविनिर्णयम् ॥

மனு 8, 8.

வகாதன தர்மத்தை ஆரோபித்து நியாயத்துடன் பகைபாத மன்னியில் நியாயாதிபதி இவ்வியவகாரங்களைத் தீர்க்கட்டும்.

धर्मो विदुस्त्वधर्मेण सभां यतोपनिष्ठते ।

इत्यं चास्य न कृन्तन्ति विद्वान्त्र सभासदः ॥

மனு 8, 12.

அதர்மத்தால் புண்படுத்தப்பட்ட தர்மம், நியாயசபையை அடைந்தும் நியாயம் பெருகிடி, அச்சபையினர் அனைவரும் அதர்மிகர் எனவே அழைக்கப்படுவார்கள்.

सभां वा न प्रवेष्टव्या वक्तव्यं वासमंजयम् ।

सम्वन्विन्नुन्वापि नरो भवति क्लिप्तधी ॥

மனு 8, 113.

தர்மாத்மகங்கள் ஒருக்காலும் சபையில் (நியாயஸ்தலத்தில்) பிடிவேசிக்கக் கூடாது. பிடிவேசித்தால் உண்மையே பேசவேண்டும். நேரில் அநியாயம் நடப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டு மௌனமாயிருக்கிற சத்தியவாகியும் அகலது சத்திய நியாயத்திற்கு விரோதமாய்ச் சொல்லுகிறவர்களும் மகாபாபிகளாவார்கள்.

यत्र धर्मो ह्यधर्मेण सत्यं प्रानृतेन च ।

हन्यते प्रेक्षमाणानां हतास्तत्र सभासदः ॥

மனு 8, 114.

அச்சபையில் அதர்மத்தினால் தர்மமும் அசத்தியத்தினால் சத்தியமும் சபையோர்களின் முன்னே தாசமடைகிறதோ, அச்சபையினோர் யாவரும் இதர்தவர்களே. உயிருடையோர் என எவரையும் அழைத்தல்பொருந்தாது.

धर्म एव हतोहन्ति धर्मैरिति रक्षितः ।

तस्माद्धर्मो न हन्त्यो मा नो धर्मो हतोऽप्यधीत् ॥

மனு 8, 115.

தர்மம் நாசஞ் செய்யப்படி அந்நாசத்திற்குக் காரணமாயிருப்பவனை அது நாசஞ் செய்கிறது. காப்பாற்றப்படும் தருமம் காப்பாற்றுகிறவனைக் காப்பாற்றுகிறது. ஆதலால் தருமத்தை யாரும் மீறுதல் முறையாகாது.

वृषो हि भगवान् धर्मस्तस्य यः कुस्ते हरम् ।

वृषं तं विदुर्देवास्तस्माद्धर्मं न लोपयेत् ॥

மனு 8. 116.

சகலவிதவர்பங்களைக் கொடுத்தும் சகங்களை அளித்தும் வருகிற தருமத்தை மீறுகிறவர்களை வித்வான்கள் நீசனிலும் நீசனாகக் கருதுகிறார்கள். ஆகையினால் தருமத்தை யாரும் மீறுதல் கூடாது.

एक एव सुहृद्धर्मो निधनेष्यनुयाति यः ।

शरीरेण समसाशे सर्वमन्यद्भि गच्छति ॥

மனு 8. 117.

இவ்வுலகில் தர்மம் ஒன்றே சிறைதன். அதுவே இறந்த பிறகும் மனிதனைத் தொடருகிறது. மற்றவை சரீர நாசத்துடன் நாசமடைகிறது. தருமம் ஒருநாளும் மனிதனைக் கைவிடுகிறதில்லை.

पादोऽधर्मस्य कर्तारं पादः साक्षिणमृच्छति ।

पादः सभामदः सर्वान् पादो राजानमृच्छति ॥

மனு 8. 118.

(எந்தியாஸ்தலத்தில்) எச்சபையில் பகாபதத்துடன் அநியாயம் செய்யப் படுகிறதோ அங்கே அதர்மம் நான்கு சரிபாசங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதல் பாகம் கர்த்தாவையும், இரண்டாவது சாஷியையும், மூன்றாவது சபையோர்களையும், நான்காவது சபாபதியாயிருக்கும் நியாயாதிபதியையும் அல்லது சபாபதியையும்முறையே அடைகின்றன.

राजाभक्त्यनेनास्तु मुच्यन्ते च सभासदः ।

एनो गच्छति कर्तारं निन्दाहो यत् निश्चये ॥

மனு 8. 119.

எச்சபையில் நினைதக்கு யோக்கியமானவர்கள் நிந்திக்கப்படுகிறார்களோ, ஸ்துதிக்கு யோக்கியமானவர்கள் ஸ்துதிக்கப்படுகிறார்களோ, தண்டனைக்கு யோக்கியமானவர்கள் தண்டிக்கப்படுகிறார்களோ, மரியாதைக்கு யோக்கியமானவர்கள் மரியாதைசெய்யப்படுகிறார்களோ அங்கே அரசன், சபையோர்கள் எல்லோரும் பரபததிவிருந்து நீங்கிப் பரிசுத்தமாகிறார்கள். பாபிகளை பாதிக்கப் படுகிறார்கள்.

சாஷிகள்

आसा सर्वेषु केषु कार्य्याः कायेषु साक्षिणः ।

सर्वधर्मविदोऽलन्धा विपरीतास्तु वर्जयेत् ॥

மனு 8. 63.

வித்வான்கள், கபடமற்றவர்கள். நன்றாய்த் தருமத்தை அறிந்தவர்கள், பேராசையற்றவர்கள், சத்தியவாதிகள், இவர்களே சகலவகுப்புகளிலிருந்தும் சாஷிக்கு யோக்கியமுள்ளவர்கள். மேற்கூறிய குணங்களைப் பெறுதவர்கள் சாஷிக்கு யோக்கியமானவர்கள் அல்ல.

स्त्रीणां साक्ष्यं ब्रियः कुर्यद्विजानां सदृशा विजाः ।

शूद्राश्च सन्तः शूद्राणामन्त्यानामन्त्ययोनयः ॥

மனு 8. 72.

ஸ்திரீகளுக்கும் ஸ்திரீகளும், துவிஜர்களுக்கு துவிஜர்களும், சூத்திரர்களுக்கு சூத்திரர்களும், தீண்டாதவர்களுக்குத் தீண்டாதவர்களுமே முறையே சாக்ஷி யாக இருக்கவேண்டும்.

साहसेषु च सर्वेषु स्तेयसङ्ग्रहणेषु च ।

वादण्डयोश्च पाण्ये न परीक्षेत साक्षिणः ॥

மனு 8. 75.

திருட்டு, வியபசாரம், அடித்தல் முதலிய தீசெயல்கள். இவ்விவாதங் களில் மிகவும் துட்பமாய் சாட்சியங்களை விசாரிப்பது மிகவும் அவசியமென்று நியாயாதிகாரி நினைக்கவேண்டியதில்லை. ஏனென்றால் இவைகள் இரகசியமாய் செய்யப்படும் காரியங்களாம். ஆகையினால் கலப்பத்தில் சாட்சிகள் கிடைப்பது அரிது.

बहुत्वं परीगृहणीयात्साक्षिद्वैधे नराधिपः ।

समेषु तु गुणोत्कृष्टान् गुणद्वैधे द्विजोत्तमान् ॥

மனு 8. 78.

பொருத்தமற்ற சாட்சியங்கள் ஏற்படும் காலத்து பெரும்பான்மையோரின் அபிப்பிராயங்களைத் தழுவியும், அல்லாத விடத்து, உத்தமர், அறிஞர், முனிந்திரர்கள், மஹரிஷிகள் இவர்களுடைய வாய்பொருப்பைத் தழுவியும் தீர்ப்புத் தரல் வேண்டும்.

समक्षदर्शनात्साक्ष्यं श्रवणाच्चेव सिध्यति ।

तत्र सत्यं भुवन्साक्षी धर्मार्थिभ्यां न हीयते ॥

மனு 8. 79.

சாக்ஷிகளில் இருவிதமுண்டு. ஒன்று கண்ணால் பார்ப்பது, இரண்டி கேட் பது. நியாயஸ்தலத்தில் உண்மையைப் பேசுகிறவர்கள் தர்மஜீனர்களாகவோ, தண்டனைக்குப் பாத்திரங்களாகவோ ஆகிறதில்லை. பொய் சொல்லுகிற சாக்ஷிகள் தக்கவாறு தண்டிக்கத் தகுந்தவர்களாகிறார்கள்.

साक्षी दृष्टश्रुतादन्यद्विश्रुवन्नार्य्यसंसदि ।

अवाकनरकमभ्येति प्रेत्य स्वर्गाच्च हीयते ॥

மனு 8. 80.

நியாயஸ்தலத்திலாவது அல்லதுபெரியோர்களினுடைய சபையிலாவது பார்த்ததிற்கும் கேட்டதற்கும் விரோதமாய்ச் சொல்லுகிற சாக்ஷிகளுடைய நாக்குத் துண்டிக்கத்தகுந்தது. அதன் பலனாக துககருபமான நாகத்தை யடைந்து சுகவாழ்வு அற்றவர்களாகிறார்கள்.

स्वभावेनैव यद् भुयुस्तद् ग्राह्यं व्यावहारिकम् ।

अतो यदन्यद्विश्रुयुर्धर्माथं तदपार्थकम् ॥

மனு 8. 81.

வியவகாரசம்பந்தத்தில் சுவபாவமாய்ச் சொல்லுகிறதை - ருஜுவாக எடுத்துக்கொண்டு கற்பிக்கப்பட்டு படம்போல் சொல்லுகிறவைகளை பிரயோஜன மற்ற சாட்சியமாக நியாயாதிக்காரி எடுத்துக் கொள்ளட்டும்.

समान्तः साक्षिणः प्राप्तार्थिप्रत्यर्थिसन्निधौ ।

श्राद्धविवाहोऽनुयुज्यते विधिनाऽनेन सान्त्वयन् ॥

மனு 8. 83:

வாதி, பிரதிவாதி இவர்களுடைய முன்னே நியாயத்தலத்திற்கு வந்திருக்கும் சாക്ഷிகளைப் பார்த்து நியாயாதிபதியும், நியாயவாதியும் இவ்விதம் சொல்லட்டும்.

यद् द्वयोरनयोर्वैत्य कायेस्मिन् चेष्टितं मियः ।

तद् भूत सर्व सत्येन युष्माकं ह्यत्र साक्षिना ।

மனு 8. 84.

ஓ சாക്ഷிகளே ! இக்காரியத்தில் இவ்விருவர்களுடைய பரஸ்பர காரியங்களில் உங்களுக்குத் தெரிந்தவரை உண்மையாகச் சொல்லுங்கள். ஏனென்றால் இவ்விஷயத்தில் உங்களுடைய சாക്ഷியம் வேண்டியதாயிருக்கிறது.

सत्यं साक्ष्ये ब्रुवन्साक्षी लोकानामिति पुक्लान् ।

इह चानुत्तमां कीर्तिं वागेषा ब्रह्मपूजिता ॥

மனு 8. 96.

உண்மையைப் பேசுகிறசாட்சி ஜன்மாதிரங்களிலும், லோகாதிரங்களிலும் உத்தம ஜன்மத்தை அடைந்து சுகத்தை அடைகிறான். இஜ்ஜன்மத்திலும், பரஜன்மத்திலும் கீர்த்தியை அடைகிறான். ஏனென்றால் "வாணி" யே (வாக் கே) வேதங்களில் மரியாதைக்கும் அவமானத்திற்கும் காரணமெனப்படுகிறது.

सत्येन पूयते साक्षी धर्मः सत्येन वद्धते ।

तस्मात्सत्यं हि वक्तव्यं सर्वश्रेष्ठ साक्षिभिः ॥

மனு 8. 91.

உண்மையைப் பேசுகிறவர்கள் மரியாதை செய்யப்பட்டும், பொய் பேசுகிறவர்கள் கீர்த்திக்கவும் படுகிறார்கள். ஆகையினால் பரிசுத்தமாக்குகிற சத்தியத்தையே சகல வர்ணங்களினுடைய சாட்சிகள் பாவரும் சொல்ல வேண்டும். உண்மையை உரைப்பதினால் தர்மம் வீருத்தியாகிறது.

आत्मैव ह्यात्मनः साक्षी गतिरात्मा तथात्मनः ।

मावमंस्यः स्वमात्मानं नृणां साक्षिणमुत्तमम् ॥

ஆத்மாவிற்கு சாட்சி ஆத்மாவே. ஆத்மாவினுடைய கதி ஆத்மாவே. ஆகையினால் ஓ மனிதர்களே நீங்கள் சகல மானிடர்களுக்கும் உத்தம சாட்சி பாகிறபடியினால் உங்களுடைய ஆத்மாவை அவமானம் செய்யாதேயுங்கள். அதாவது உங்களுடைய ஆத்மாவும் அதிலிருப்பதும் உண்மை. அதற்கு விசேஷமானது பொய்

यस्य विद्वान् हि वदतः क्षेत्रज्ञो नाभिशाङ्कते ।

तस्मान्न देवाः श्रेयांसि लोकेन्यं पुरुषं विदुः ॥

சந்தேகமன்னியில் தான் சாஷி கூறும்பொழுது தன் அந்தரங்க எண்ணங்களை அறிகிற ஒருவரையாவது வித்வான்கள் உத்தமர்களாக நினைப்பதில்லை.

एकोऽहमस्मीत्यात्मानं यत्वं कल्याण मन्यसे ।

नित्यं स्थितस्ते ह्येष पुरयपापेक्षिता मुनिः ॥

ஓ மனிதனே ! பொய்சொல்லி நீ செளபரக்கியங்களை அடைய விரும்புவாயேயானால் அது பிழையாகும். ஏனென்றால் உன் ஹிருதயத்தில் அந்தர்யாமிபசயிருக்கிற பரமேசுவரர் பாப புண்ணியங்களைப் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கிறார். ஆகையினால் அப்பரமாத்மாவுக்குப் பயந்து எக்காலமும் உன்மையைப் பேசுகாதல்.

लोभान्मेहाद्भयान्मैत्रात्कामात् क्रोधात्तथैव च ।

आज्ञानाद्बालभावाच्च साद्यं वितथमुच्यते ॥

மனு 8. 118

வாக்கு மூலங்கள்.

லோபம், மோகம், பயம், சிநேகம், காமம், குரோதம், அஞ்ஞானம், சிவபிள்ளைத்தனம் இவைகளை முன்னிட்டுக் கொடுக்கும் வாக்கு மூலங்களை நுஜுவாக ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது.

एषामन्यतमे स्थाने यः साध्यमवृत्तं वदेत् ।

तस्य दण्डविशेषास्तु प्रक्षयाम्यनुपूर्वशः ॥

மனு 8. 119.

இவைகளில் எக்காரணத்தையாவது கொண்டு பொய் சொல்லுகிற சாஷிகளைப் பலவிதமாகத் தண்டிக்க வேண்டும்.

लोभात्सहस्रदण्डव्यस्तु मोहात्पूर्वन्तुसाहसम् ।

भवाद् द्वौ मध्यमौ दण्ड्यौ मैत्रात्पूर्वं चतुर्गुणम् ॥

कामादशगुणं पूर्वं क्रोधात् त्रिगुणं परम् ।

अज्ञानाद् द्वे शते पूर्णं बालिश्याच्छतमेव तु ॥

மனு 120-121.

தண்டனைகள்.

லோபத்தினால் பொய் சாஷியம் கூறுகிறவர்களுக்கு 1000 "பணம்" ரூ. 15-12-0ம், மோகத்தினால் சொல்லுகிறவர்களுக்கு 250 பணமும் ரூ3-2-0ம், பயத்தினால் சொல்லுகிறவர்களுக்கு ரூ 6-4-0ம், சிநேகத்தினால் சொல்லுகிறவர்களுக்கு ரூ12-8-0ம், காமத்தினால் சொல்லுகிறவர்களுக்கு ரூ 25ம், குரோதத்தினால் சொல்லுகிறவர்களுக்கு ரூ 46-14-0ம், அஞ்ஞானத்தி

னால் சொல்லுகிறவர்களுக்கு ரூ 1-9-0ம், சிறு பிள்ளைத்தனமார்க்கு கூறுகிறவர் களுக்கு ரூ 1-9-0ம், ஆக முறையே அபராதம் விதித்தல் முறை.

उपस्थमुदरं दिक्वा हस्तौ पादौ च पञ्चमम् ।

चक्षुर्नासा च कणौ च धनं देहस्तथैव च ॥

மனு 8. 125.

தண்டணையை ஜனன இருதிரிபங்கள், வயிறு, நாக்கு, கை, கால்கள், கண் கள், மூக்கு, காதுகள், சொத்து, சரீரம் இவைகள் மூலமாய் செலுத்தவேண் டெம்.

अनुबन्धं परिज्ञाय देशकालौ च तत्त्वतः ।

साराऽपराधौ चालोक्य दण्डं दण्डयेषु पातयेत् ॥

மனு 8. 126.

மேறசொன்னதும், இனி சொல்லப்போகிறதுமான பலவித தண்டனை களைத் தேசம், காலம், குற்றவாஸ்தியுடைய விதி இவைகளைத் தழுவி விதிக்க வேண்டும். எவ்விதமென்றால் மிகவும் ஏழைபாடி நந்தால் கொஞ்ச அடத்தா ழும், தனவாஸ்தியுநந்தால் அனைத்தோடும் இராமடங்கீரோ, அல்லது மும்மட ங்கீரோ அதிகமாக இருக்கட்டும்.

अधर्मदण्डने लोके यशोघ्नं कौत्सिनाशनम् ।

अस्वार्थश्च परेषां तन्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥

மனு 8. 127.

இவ்வுலகில் மார் அதர்மமான தண்டணையை விதிக்கிறார்களோர் அவர் இருந்த, இருக்கிற, இருக்கப்போகிறதும் எங்கும் ஏறபடுகிறதுமான கீர்தி யை நாசஞ் செய்துநொன்றி துக்கத்தை அடைகிறார்கள். ஆவகயினால் அதர்ம மான தண்டணையை ஒருந்காலுப விதிக்கக்கூடாது.

अदण्ड्यान् दण्डयन् राजा दण्ड्याश्चैवाप्यदण्डयन् ।

अयशो महदाप्नोति नरकं चैव गच्छति ॥

மனு 8. 128.

தண்டிக்க வேண்டியவர்களைத் தண்டிக்காமலும், தண்டனைக்கு அருக ரில்லாதவர்களைத் தண்டிப்பவனுன அரசன் பெரிய துக்கத்தை அடைந்து இறந்த பிறகும துக்கத்தை அனுபவிக்கிறான். ஆவகயினால் தண்டிக்க வேண்டிய வர்களைத் தண்டித்தும், அல்லாதவர்களைத் தண்டியாமலும் இருக்கவேண்டும்.

बादण्डं प्रथमं कुर्याद्दिग्दण्डं तदनन्तरम् ।

तृतीयं धनदण्डं तु वधदण्डमतः परम् ॥

மனு 8. 129.

தண்டனை முறை

முதல் குற்றத்திற்கு எச்சரிக்கையுடன் விதித்தும், இரண்டா முறை கடுஞ் சொற் சொல்லியும், மூன்றாம முறை அபராதம் விதித்தும், நான்காம் முறை சவுக்கடி, பிம்படி, சிறையிவிதிதல், சிசுசேதம் செய்தல் முதலான சரீர சம்பந்தமானவைகளை விதித்தும் தண்டிக்கவேண்டும்.

येन येन यथाज्ञेन स्तेनो नृषु विचेष्टते ।

तत्तदेव हरेदस्य प्रत्यादेशाय पार्थिवः ॥

மனு 8, 334.

எந்தெந்த அங்கங்கள் குற்றஞ் செய்கிறதோ அந்தந்த அங்கங்களைக்கூட, அதே குற்றஞ் செய்வதைத் தடுக்கவும் பிறருக்கு உதாரணமாகவும், அரசன் நாசம் செய்துவிட வேண்டும்.

पिताचार्यः सुहृन्माता भार्या पुत्रः पुरोहितः ।

नादण्ड्यो नाम राज्ञोऽस्ति यः स्वधर्मे न तिष्ठति ॥

மனு 8, 335.

பாராயி நந்தாலும் சரி - தாய், தகப்பன், குரு, மித்திரன், மனைவி, மகன், புரோஹிதன் - சுவதர்மங்களைச் செய்யாமலிருக்கிறவர்கள் தண்டனைக்குள்ளாகுகிறார்கள். அதாவது நியாயத்தலத்தில் அமர்ந்து தீர்ப்புசெய்யும் பொழுது பஷ்பா, தமன்னியில் தண்டிக்கவேண்டும்.

कार्षाणं भवेदण्ड्यो यत्रान्यः प्राकृतो जनः ।

तत्र राजा भवेदण्ड्यः सहस्रमिति धारणा ॥

மனு 8, 336.

சாதாரண மனிதனுக்கு ஒரு பைசா தண்டனை விதிந்தால் அரசனுக்கு 1000 பைசா விதிக்கவேண்டும். அதாவது சாதாரணமனிதனைக் காட்டிலும் அரசனுக்கு ஆயிரம் தடவை அதிகமாயிருக்கவேண்டும். அரசனுடைய திவானுக்கு எண்ணூறு தடவை அதிகம். அவனைவிடக் குறைந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எழுநூறு. அவனைவிட இன்னும் குறைந்தவர்களுக்கு அறுநூறு தடவை. இம்மாதிரியே இன்னும் சேவகனைப் போன்ற ஒரு சிறிய உத்தியோகஸ்தன் எண்மடங்கு அதிகமாய் சாதாரண பிரஜைகளைக் காட்டிலும் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் துரைத்தனச் சேவகர்களுக்குச் சாதாரண ஜனங்களைவிட அதிக தண்டனை விதிக்காமலிருந்தால் அவர்கள் ஜனங்களை நாசம் செய்வதாய்ப்பிர்ப்பார்கள். ஆட்டைக் காட்டிலும் சிங்கத்தை வசமாக்க அதிக தண்டனையேண்டியிருப்பதுபோல் அதிகாரி வர்க்கத்தினர்களுக்கு அரசன் முதறகொண்டு சேவகன் வரையிலும் சாதாரண ஜனங்களைவிட தண்டனை அதிகமாயிருக்க வேண்டும்.

अष्टापायन्तु शदस्य स्तये भवति किरियम् ।

षोडशैव तु वैश्यस्य द्वात्रिंशत् क्षत्रियस्य च ॥

ब्राह्मणस्य चतुःषष्टिः पूर्णं वापि शतं भवेत् ।

द्विगुणा वा चतुः षष्टिस्तद्व्योपगुणविधिः सः ॥

மனு 8 337, 338.

அம்மாதிரியே கொஞ்சம் விவேகியாயிருந்து அவன் திருடினால் எண்மடங்கு அதிகமாய் திருட்டைவிட தண்டனை இருக்கட்டும். சூத்திரனுக்குத் தால் பதினாறுமடங்கும், வைசியனுக்குத்தால் முப்பத்திரண்டு மடங்கு கூத்திரியனுக்குத்தால் அறுபத்திரெண்டு தடவையும், பிராமணனுக்குத்

தால் அறுபத்தி நான்கு அல்லது நூறு அல்லது நூத்தியிருபத்திபெட்டுத் தடவையும் அதிகமாயிருக்கட்டும். அதாவது, எவ்வளவுகெவ்வளவு ஞானம், செல்வாக்கு, அதிகாரம் இவைகள் அதிகமாயிருக்கிறதோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு தண்டனை அதிகமாயிருக்கவேண்டும்.

ऐन्द्रं स्थानमभिप्रेष्युर्ग्यशश्वाक्ष्यमव्ययम् ।

नोपेक्षेत क्षमपि राजा साहसिकं नाम् ॥

மனு 8. 344

தர்மத்தையும், ஐசுவர்யத்தையும் விருப்புக்கிற அரசனும், உத்தியோகஸ்தர்களும் ராஜபுருஷர்களும் ஒரு கூடிக்கூட கன்னம் களவு, வழிபறிக் கொள்ளை முதலான ஒவ்வாத காரியங்கள் செய்கிறவர்களைத் தண்டிக்காமல் வைத்திருக்கவேண்டியதில்லை.

बागुष्टात्स्वराचैव दण्डेनैव च द्रिस्तः ।

साहस्य नरः कर्ता विज्ञेयः पापकृत्तम. ॥

மனு 8. 345.

சாகஸ பருஷர்களுடைய லக்ஷணம்.

அபவாதம் பேசுகிறவர், திருடுகிறவர், அபவாதமன்னியில் தண்டனை செய்கிறவர், இவர்களைவிட பலாத்காரமாய் (ஒவ்வாத) காரியஞ் செய்கிறவர்கள் கொடும்பாஸிகள், பரமதுஷ்டர்கள்.

साहसे वर्तमानन्तु यो मर्षयति पार्थिवः ।

सा वनाश वन्याशु विद्वेक्षं चाधिगच्छति ॥

மனு 8. 346.

அம்மாதிரி சாகஸகாரியங்கள் செய்கிறவர்களைத் தண்டிக்காமல் விடுகிற அரசன் சிக்கிரம் நாசமாய் சமூகத்தால் வெறுக்கப்படுகிறான்.

न मित्रकारेणाद्राजा विपुलाद्वा धनागमात् ।

समुज्जेत् साहसिकान्सर्वभूतभयावहान् ॥

மனு 8. 347.

சிறைகத்தினாலும் சரி, அளவற்ற பண ஆசையினாலானாலுஞ்சரி, அடாத காரியங்கள் செய்கிறவர்களை அரசன் தண்டனை செய்யாமல் விடக்கூடாது.

गुरुं वा बालवृद्धौ वा ब्राह्मणं वा बहुश्रुतम् ।

आततायिनमायान्तं हन्यादेवाविचारयन् ॥

மனு 8. 350.

குரு, பிள்ளை, பெண், பிதா, விருத்தன், பிராமணன், பல சாஸ்திரங் களைக் கேட்டிருக்கிறவன் இவர்களில் யாராயிருந்தாலும் சரி, தர்மத்தை விட்டு அதர்மத்தில் பிரவேசித்து பிறர்களை கொலை புரிகிறவர்களை அரசன் உடனே கொலை செய்யவேண்டும். அதாவது பிறகே யோசனை செய்யவேண்டும்.

नाततायिवधे दोषो हन्तुर्भवति कथन ।

प्रकाशं वाऽपि काशं वा मन्युस्तन्मन्युमृच्छति ॥

மனு 8. 351.

கொலைபுரிதல் முதலான கொடுங்குற்றம் செய்கிறவர்களைக் கொலைசெய்
வதினால் பாபபெரண்டும் அவரை அணுகாது. பகிரங்கமாய்ச் செய்தாலும்
இரகசியமாய்ச் செய்தாலும் சரி, கோபத்தைக் கோபத்தினாலேயே தடுத்தல்
வேண்டும்.

यस्य स्तेनः पुरे नास्ति नान्यस्त्रीगो न दुष्टवाक् ।

न साहसिकदण्ड्यौ स राजा शक्रलोकभाक् ॥

மனு 8. 386.

திருடர்கள், பரஸ்திரீகமனம் செய்பவர்கள், கெட்ட வார்த்தைப் பேசு
கிறவர்கள் சாகஸிகள் வழிபறிக் கொள்ளைக்காரர்கள் சட்டத்தை மீறுகிறவர்
கள் இவர்களிலுள்ள அரசனுடைய இராஜ்யமே மிகச் சிறைஷ்டமானது.

भर्तारं ह्वयेद्या स्त्री स्वतःतिगुणदर्पिता ।

तां श्रमिः खादयेद्वाजा संस्थाने बहुसंस्थिते ॥

மனு 8. 371.

மனைவி ஒருவள் தன் குடும்ப கர்வத்தினால் புருஷனைவிட்டு வியபசாரித்
தனம் செய்தால் அவளை அரசன் சகல ஸ்திரீபுருஷர்களுக்கு முன்னால்
நரையைக் கொண்டு கடிக்கச் செய்து கொல்லட்டும்.

पुमांसं दाहयेत्पापं शतानि तप्त आयसे ।

अभ्याद्व्युश्च काष्ठानि तप्त दह्यन् पापकुत् ॥

மனு 8. 372.

அப்பாதிரியே தன் மனைவியை விட்டு பரஸ்திரீ அல்லது வேதியை
அடைகிறவனை பகிரங்கமாய் அரசன் அக்னியில் தள்ள வேண்டும்.

வினா:—அரசனாவது அரசியாவது, நியாயாதிபதியாவது அவருடைய
மனைவியாவது வியபசாரித்தனம் செய்தால் அவர்களை யார் தண்டிக்கிறது?

விடை:—சபைகள் (அல்லது நியாயஸ்தலம்) சரதாரண ஜனங்களைவிட
அவர்களை கடினமாய்த் தண்டித்தல் வேண்டும்.

வினா:—அரசன் முதலானவர்கள் ஏன் அதைப் பெற்றுக் கொள்ள
வேண்டும்?

விடை:—அரசனும் பொருளும் அதிகாரமும் சிறந்த குணங்களையுடைய
மனிதனே யாவான். அரசனும் மற்றுமுள்ள பெரியோரும் நியாயமாய் விதிக்
கப்பட்டும் எங்ஙனம் மீறல் கூடும? அங்ஙனம் மீறுவார்களையானால் பிரஜை
களும் மற்றுமுள்ளோரும் தண்டனையை ஏற்றுகொள்ள மறுக்கமாட்டார்
களா? பிரஜைகளும், சபைகளும், அரசாங்க அதிகாரிகளும் சேர்ந்து விதிக்
கும் தர்ம தண்டனையைக் கீழ்ப்படியாது எங்ஙனம் மறுக்க முடியும்?
அதிகாரம், செல்வாக்கு, பொருள் இவைகள் காரணமாக சிலர் தண்டனைக்கு

கீழ்ப்படியாத கடப்பாடுகளையானால் கியாயமும் தாமதமும் ஒரு நாட்டில் மழுங்கும். பிரஜைகள் பாசமடைவார்கள். எங்கும் அழுங்கினீமறபடும. ஆகையினால் வேதங்கள் மொழியும் வணனம் கியாயமாய் விதிகப்படும தண்டனையை வாழ்க்கையின் தாமதமேன அரசன் முதலிய எவனோரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தண்டனை ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பவர்களைவிட நீசர்கள் யாவர் ?

வினா.— அங்கவகளை உண்பெண்ணவாவது இறந்தவனைப் பிழைபிச்சச் செய்யவாவது. ரணிதனுக்கு சகதியில் யானையினால் அவ்வளவுகடுத்தண்டனைகளை மனிதனால் எவ்விதம் விதிக்கமுடியும் ?

விடை.— “ கடுதண்டனை ” என்று இதை அழைக்கிறார்கள் “ ராஜ நீதி ” தெரியாதவர்கள். ஒருவருக்கு இமமாதிரி தண்டனையை விதிப்பதினால் மற்றவர்கள் இமமாதிரி கெடக்காரியங்களைச் செய்யப்பட்டார்கள். தாமதமாகத்தலைவியை உறுதியாய் கடப்பார்கள். ஆயிரம் பேருக்கு ஒரு கடுகினாலே சமரசமையைவிட அதிகமாய் “கடுதண்டனை”யினாலேற்படாது. இலேசான தண்டனையானது குற்றங்களை அடக்காதபடியினால் முன் சொன்னதைவிட ஆயிரமடங்கதகமானது. ஏனென்றால் அது பெருகப்பெருகக்குற்றங்கள்திகமா கிறது. உதாரணமாக ஆயிரம் பேருள்ள ஜன சமூகம் ஒன்றை எடுத்துக் கொள்வோம். ஒவ்வொருவருக்குமொருராதலாகத் தண்டனைவிதிக்கப்பட்டால் அது ஆயிரமராதலாகிறது. ஆனால் அவ்வாயிரத்தில் ஒருவருக்கே தூறுராத் தலைத் தண்டித்தது மற்றத்தாரங்களை அடக்கினால் அது ஆயிரத்தைவிட பதின மடங்கு குறைவான தூறுராததலுக்கு மேலாகாது. ஆகையினால் பார்வைக்கு இலேசாயிருக்கிறது. கடைசியில் கடுதண்டனையாகிறது.

दीर्घाध्वनि यथावेशे यथाकालहरो भवेत् ।

नदीतीरेषु तद्वियात्समुद्रे नास्ति लक्षणम् ॥

மனு 8. 406.

சமூகத்தின் வாய்க்காலங்களிலும், நதிகளிலும் போய்வருகிற சகல கப்பல்களிலிருந்தும், அவைகள் எவ்வளவுதூரம் செல்லுகிறதோ அதற்கேற்ற வாயு விரியவிதிக்கும் மீர். மகாசமுத்திரங்களில் விரிவிதக்கமுடியாதகாலத்து சமயத்திற்கேற்றவாறு ஏற்பாடு செய்யப்டும. இமமாதிரி விஷயங்களில் அரசனுக்கும் சமுத்திரத்திலு செல்லும் மாலமிகளக்கும் ராபிசெய்யபடுகிறவழியில் கியாய ஏற்பாடுகளைச் செய்யப்டும்.

தேச தேசாந்திப்தனந்தும், தனிபக்கி. நாதிர்களுக்கும் கப்பலில் செல்லுகிற கனது பிரஜைகளை எப்பொழுதும் காப்பாற்றப்டும். அவர்களுக்கு எவ்விதத்திலும் துக்கமேற்படாது டாதுக்கொள்ளப்டும்.

अहन्वहन्यवेशेत् कर्मान्स्थान्वाहनानि च ।

आयव्ययौ च नियतावाकरान्कोषमेव च ॥

एवं सर्वानिमानाजा व्यवहारान्समापयन् ।

व्यपोष्ट किंश्चिन् सर्वं प्राप्नोति परमां गतिम् ॥

மனு 419. 420.

பிரதிதினமும் அரசன கருமங்களை முடித்துக்கொண்டு யானை குதிரை முதலான வாகனங்களையும் பார்த்து வரவு செலவு திட்டங்களையும் கவனித்து கஜானாவையும் டரிசேரித்து (ராஜ்ய நன்மைக்காகச் செய்யப்படும்) பலகாரிகளினுடைய பலனையும் கவனித்து வரட்டும். இவ்விதம் சகல விவகாரங்களையும், கவனித்துவரும் அரசனுடைய பாவங்கள் நீங்கி, அவன் மோகஷ இன்பத்தை யடைகிறான்.

வினா. — சம்ஸ்கிருதத்தில் ராஜரீதி பூர்ணமாயிருக்கிறதா! அரை குறை யாயிருக்கிறதா?

விடை. — பூர்ணமாய். ஏனென்றால் நூலோகந்திளிருக்கிற சகல இராஜ ரீதிகளும், இனி ஏற்படும் ரீதிமுறைகளும் சம்ஸ்கிருதவீதத்தையிலிருக்கே. அதற்கத்தாகியாக

प्रत्यङ् लोकदृष्टिं शास्त्रदृष्टिं हेतुभिः ॥

மனு 8. 3.

சிறந்த விதவான்கள் திட்டஞ்செய்திருக்கும் கீழ்ப்பாலோசனை சபையா னது அரசனுக்கும ஜனங்களுக்கும் சுகத்தையும் வியாதத்தையும் ஏற்படுத்த ட்டும்.

பால்பலிவாகத்தையாவது அல்லது சம்மந்தமற்ற வளாதவர்களுடைய கலியாணத்தையாவது நடத்தக்கூடா தென்பதை அரசனும் சபையோர்களும ஞாபகத்தில வைக்கவேண்டும். பிரமசரியத்தை அரசன் விருத்திசெய்யப டும் வியபசாரித்தனத்தையும் ஒருவன் பஹை மணந்துகொள்வதையும் கிறுத்தட் டும். அதனால் சரீரமும், ஆதமாவும், பூரணபலத்தான இருக்குமா. ஏனென் றால் கேவலம் வத்தியா ஞானமிருந்து சரீரபலமில்லாமல் போனால் அப்போ ழுது பலவானான ஒரு புருஷன் தூறுவிதவான்களை ஜயிக்கலாம், சரீரபலமாத் திரமிருந்து ஆத்மபலமில்லாமல் போனால் ஞானமனனியில் இராஜ்யபரி ாவ னை செய்யமுடியாது. சரியான இராஜ்ய பரிபாலனமனனியில் ஜனங்கள் பிளக்கபட்டு விவோதம் யுத்தம் சண்டை இவைகள் விருத்தியாகி நாசமடை கிறார்கள். ஆகையினால் சரீரமும் ஆதமாவும் விருத்தியாகவேண்டியது. சரீர பலத்தையும் ஆத்மபலத்தையும் எச்சஞ்செய்ய விஷயசகங்களினுடைய இச் சையைப்போல வேறு ஒன்றுமில்லை. முக்கியமாய க்ஷத்திரியர்கள் வலுவான அங்கங்களுடனும் பலவானளாயிருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் விஷயசகங்களிலிறங்கிவிட்டால் இராஜ்யகாமம் கெட்டுப்போய்விடும். “அர சபாபப்பால் பிரஜைகளுமா” என்று மூகாதையா மொழிந்திருப்பதை மன தில் வைக்கவேண்டும்.

ஆகையினால் துஷ்டாசாரங்களைச்செய்யாமல் ஒருபுது இராஜனுக்குமா, இராஜபுருஷர்களுக்கும உததமமானது. அவர்கள் தினந்தோறும் கீழாயத்தி ிங்கி எல்லெருக்கும் கல்ல மார்க்கத்தைக்கூண்டித்தட்டும்.

இமமாதிரியாக இராஜதாமவரீனப்பற்றி சுருக்கமாய்ச் சொன்னோம். விவரமாய்ப்படிக்க விருமடிகிறவர்கள் வேதங்களையும், மனுஸ்மிருதி,

ஏழு, எட்டு, ஒன்பதாம் அத்தியாயங்களையும், சுக்கிரநீதி, விதுரப்ரஜாகம், மகா பாரதம் சாந்திபருவத்தில் இராஜதாமம் ஆபத்தர்மம் முதலானவைகளைப் படிக்கவேண்டும். படித்து பூணராஜ நீதிகளை அறிந்துகொண்டு மனடலாதி பதிகளாவது, சாவபௌமசக்கிரவர்த்திகளாவது, ஆளட்டும்.

எல்லோரும் “வயம் ப், ஜாபதே: ப்ராஜா அபூமா” (யஜுர்வேதவாக்கியம்) பாமாத்மா நம்முடைய அரசன். நாம் அவருடைய அடியார்கள். அவர்கிருபை செய்தால் அவருடைய சிருஷ்டியில் நமமையும் இராஜ்யாதிகாரியாகசெய்வார். நமமால் அவருடைய சதத்ய நியாயம் பரவி விருத்திசெய்யப்பட்டும்” என்று அறியட்டும்.

அடுத்த அத்தியாயத்தில் ஈசுவரன் வேதம் இவைகளைக் குறித்துச்சொல்லுவோம்.

ஆளுவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

சமூகத்து அத்தியாயம்.

கடவுளும் வேதமும்.

ॐ अक्षरं परमे व्योमन्यसिन् देवा अधि विधे निषेदुः ।

यस्य वेद किमुषा करिष्यति य इत्तद्विदुस्त इमे समासते ॥

இமமந்திரத்தின விளக்கம் பிரமசர்யாதிரமத்தைச் சப்பற்றின அத்தியாயத் தில் கூறியுள்ளோம். எவரிஷ் எல்லாவிதமான சிறந்த குணக்ரம் சுபாவங்கள் எல்லாவித வித்தைகள் அடங்கின்றனவோ, எவரால சூரியன் முதலான லோகங்கள் தாங்கப்படுகின்றதோ, எவர ஆகாசத்திற்குச் சமானமாய், பரவி யிருக்கிறாரோ அவரே சகல தேவர்களுக்கும் தேவராகிய பரமேசுவரன். அவரை உபாசனமும் அறியாமலும் தியானஞ் செய்யாமலும் இருப்பவர்களை நாஸ்திகர்களாயும் அறிவினர்களாயும் எப்பொழுதும் துக்க சமுத்திரத்தில் அமிழ்த்திருக்கிறார்கள் வித்தையிலும் தியானத்திலும் அவரை அறிகிறவர்களை எப்பொழுதும் சுகமுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

வினா:—வேதத்தில் ஒன்றிற்குமொரு பல் “சசுவரன்” இருக்கின்றன வென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே? இதை நீங்கள் உட்கொள்கிறீர்களா? இல்லையா?

விடை:—இல்லை எங்கள் ஏன் உட்கொள்ளவில்லை என்றால் ஒன்றிற்குமொரு பல் “சசுவரன்” இருப்பதைக் காட்டுவதற்கு நான்கு வேதங்களில் எந்த விடத்திலும் ஆதாரமில்லை. ஆனால் அநேக இடங்களில் சசுவரன் ஒருவர் என்றே காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வினா:—வேதங்களில், அநேக தேவதைகள் இருப்பதாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றதே, அவைகளின் கருத்தைன்ன?

விடை:—சிறந்த குணங்களுடன் கூடிய எந்த பொருளுக்கும் தேவதை என்று பெயர். உதாரணமாக பூமி. அது கடவுளென்றும் பூஜிக்கத்தகுந்த தென்றும் எங்கும் குறிக்கப்படவில்லை மேற்கண்ட மந்திரத்திலும் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றால் எவரால சகல தேவதைகளும் தாங்கப்படுகிறதோ, அவரே உபாசனைக்கும் அறிகிறதற்கும், யோக்கியதை யுள்ள சசுவரன் ஆவா. தேவதைச்சபைத் தை சசுவரன் என்று அர்த்தம்கொள்பவர்கள் பெரும் பிழை இழைக்கிறவர்கள் என்கிறார்கள். தேவதைகளுக் கெல்லாம் தேவதை என்று சசுவரனுக்குப் பெயர். ஏனென்றால் இப்பிரபஞ்சத்தின் ஆக்குதல் அளித்தல் அழித்தல் முதலியவைகளைச் செய்வார் அவரே. நீதிபதி, எல்லாருக்கும் சசுவரன் என்று திரிபத்திரி சந்திரி என்றும் வேதவாக்கியத்தால் பிரமாணமாகிறது இதனுடைய விளக்கம் சதபதப்பிராமணம் அத்தியாயம் பதினான்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. முபததி மூன்று தேவதைகளாவன:—

பூமி, ஜலம், அக்ஷி, வாயு, ஆகாசம், சந்திரன், சூரியன், நக்ஷத்திரம், சிருஷ்டி போன்ற இருபாதிமாதையினால் இவைகளுக்கு அஷ்டவசக்களென்று சிறப்புப்பெயர்.

பிராணன் (உட்கொள்ளும் சுவாசம்) அபாணன் (வெளிவிடும் சுவாசம்) வியானன் (சலனசக்தி) உதானன். (உட்கொள்ளுமசக்தி) சமானன் (ஒடிப்பரவுமசக்தி) நாகன்கூர்மம் (தொடிகருகுவன்) (தாபம்) தேவதத்தன் (ஆசை) தனஞ்சயன் (சூதசக்தி) ஜீவாத்மா இப்பதினொன்றுக்கு ஒருவகாதசக்தி என்ற பெயர். இவைகள்விலிருவகால, தேகம் அநிந்து அதன் பற்றாக உறந்ரா உறவினர்களுடையதுககத்திறதக் காரணமாகிறது வருஷத்தின் பன்னிரண்டு மாதங்கள் மனிதர்களின் வயதைக் கிரகிக்கற்படியினால் பன்னிரண்டு சூதித்தியாகளென்று பெயர். எங்கும் நிறைந்தருளியிருப்பினாலும் அதிசக்தியையும் ஐசுவரியத்தையும் கொண்டுருக்கிறபடியினாலும் மின்சாரசக்திக்கு இந்திரன் எனலாம் பெயர்.

எக்குத்திற்குப் பிரஜாபதி என்று அழைக்கப்பட காரணத்தினால் பெருணடு. இதிலால் வாயு மழை ஜலம், ஒளிக்கதிர், முகவியைகள் பரிசுத்த மடைந்து பலவித நெய்விதைகளைப் பெருகதவதில் உதனியாகிறது. விதவானங்களுக்கு மரியாதையும், குடிமக்களுடைய பிராணமும் இதனால் உண்டாகிறது. ஆக தேவதைகள் முப்பத்திமுன்று. ஏனென்றால் குணவிசேஷங்களுடன் அவைகள் கூடியிருக்கின்றன.

எல்லாவற்றிற்கும் ஈசனாயும், எல்லாவற்றையுமவிட பெரியவனாயுமிருக்கிற படியினால், பரமாத்மா முபததினானாகாவது தேவதை. அவரை உபாசிக்கத்தகுந்தவர். இதுவெவ்நறசாஸ்திரங்களினால் சொல்லப்படபடி நிறுத்து ஐனங்கள் இதனால்களைப் பார்த்திருப்பார்களேயானால் இந்தப் பிரமமஜாலங்களைப் பழக மாட்டார்கள்? பரமேசுவரன் ஒருவரே.

ईशा वास्यामिदग् सर्वं यत्किञ्च जगत्याजगत् ।

तेन त्यक्तेन भुञ्जीथा मा गृधः कस्य विद्वानम् ॥

பஞ் 40. I.

अहम्भुवं वसुनः पूर्व्यस्पतिरहं धनानि संजयामि शश्वतः ।

मां हवन्ते पितरं न जन्तवोऽहं वशुषे विभजामि भोजनम् ॥

अहमिन्द्रो न परा जिग्य इद्वनं न मृत्यवेऽवतस्थे कदाचन ।

सोममिन्मा सुन्वन्तो यावता वसु न मे पूरवः सख्ये रिषाथन ॥

ரிக். 10. 48. I. 5.

இப்பிரபஞ்சமானது ஆக்குபிக்கிற ஒருவரால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருக்கும் ஒவ்வொரு உலகமும் அப்படியே அவர் சத்தியமான சகவரன். அவருக்குப் பயந்து என்னயப்பிராணிகளின் ஐசுவரியத்தில் அகியாயமாய் பேராமைகொள்ளாதே. உயரமன்னியில் இருப்பவர்களை விட்டு விடு. உயரவழியில் ஆதாரவைச் செலுத்தி ஆண்டததை அனுபவி.

ஓ மனிதர்களை! இப்பொழுது சீராகத்தவறகு முத்தியும் என இருந்
தேன என எவ்வாறு வறந்ததும் பத் அடவது தலைவன். எவ்வாறு உலகத்திற்கும்
புறங்காரணம் பதினே. எவ்வாறு ஐகவாயதவாதககொடு பவன் தான். அதற்கு
இரு பிடிமும் தான். பெற்றோர்களைக் குழந்தைகள் பாப்பது போல எவ்வாறு
விதாசனம் எனனைப்பாக்கட்டும். எனனுடைய ஜீவனங்கள் காப்பாற்றப்பட்டு
ஆனந்தத்திற்குக்கும் நிமித்தமும், சுகத்திற்குக்கும் நிமித்தமும் பற்பல
அனாபானுகளை ஏற்பாடு செய்கிறார்களேன. தான் பரமேசுவரன். சூரியனுக்
குச்சமானமாய் ஒளிவை உலகமெங்கும் பிரகாசிப்பவன். தோலவியும் மரண
மும் ஒரு தானும் எனனைப்பாட்டாது. உலக ரூபமாயிருக்கும் தனத்தை நீரா
னாஞ்செய்கிறவன் தான் எனதான் இப்பிரபஞ்சத்திற்கத்திகாரி. உலகெல்
லாம் உற்பத்திசெய்பவன் எனது எனனை யறி ஒஜீவனே! ஐஸ்வரயத்தை
யடையும் பெற்று. இப்படித்தான் செய்யும் நீ, எந்தையாகிற தனத்தை என
கிட்டிருந்து கேள் எனனுடைய சினைத்தத்திற்கு ஒரு தானும் தனிமை
யாப்ப போகாதே! ஓ மனிதர்களை! சத்தியபாஷண ஸவருபத்தை ஸதுதி
செய்கிறவனுக்கு, தெரிருகிறவனுக்கு சனாதன ஞான ஆதி தனத்தை
எனனுடைய உணமையான ஸவராவததைககாணபிக்கும் வெத்ததை வெளிப
படுத்தியவன் தான். அவ்வெத்தத்தின் மூலமாகவ் வல்லாவற்றின் ஞானத்
தைப் பரகாசஞ்செய்து விருத்தி செய்கிறேன். சபுருஷர்களுக்குத் தூண்டி
கோலாயிருக்கிறேன் விசுவத்திற்கு, அவ்வதுமானிட பிரகிருதி சமூகத்
திற்கு, உழைப்பவர்களுக்கு தான் வெத்ததி செய்கிறேன் உலகத்தில இரு
தும் எவ்வாறுவந்திருக்கும் காரணம் எனதான். ஆகையால் எனவிடமிருந்து
தரும்பாத்தியங்கள். எனனுடைய ஸதானத்தில மட்டுமேரு தெய்வத்தை ஒப்
புக்கொள்ளாதேயுங்கள்.

சகவர நீருபணம்.

हिरण्यगर्भः समवर्त्तमाने भूतस्य जातः पतिरेकं आसीत् ।

स दाधार पृथिवीं दामुतेमां कस्य देवाय हविषा विधेम ।

யஜு = 13. 4

ஓ மனிதர்களை! கடவுள் இருஷ்டியின் ஆதியிலும் இருந்தார். சூரியாதி
தேஜசுடன் கூடின பைசுக்களை ஆக்கியவரும் அளிக்கிறவரும், தாங்குகிறவரும்
கடந்த இருஷ்டிக்குச் சகவரன் அவர்தான். நிகழ்பவைகளுக்கும் அவரே. உற்
பத்தியா துபவைகளுக்கு அவரே. பூமியிலிருந்து சூரியருபம் வளர்ந்திருக்கிறது
இருஷ்டிகளை மூடாததுத்தரங்குகிறவா அவரே. அவர் சத்திய சுகஸ்வரூபர்,
அப்பா மாந்தராவை காம பக்தியுடன் போற்றுகிற வண்ணம் நீங்களும் போற்றி
யீர்களாக

வினா.—கடவுள்! கடவுள்! எனது சொல்லுகிறார்களே அவர் இருக்கிறாரா
இருப்பின் அதை நீருபணம் செய்விக்காரா?

விடை.—பிரத்தியகக்ஷாதி பிரமணங்களால் நீருபணம் செய்வோம்.

வினா.—சகவரவிஷயம் பிரத்தியகக்ஷாதி பிரமணத்தினால் ஒன்றோடொன்று
குணமாவாகாது.

इन्द्रियार्थसन्निकर्षोत्पन्नं ज्ञानमव्यपदेश्यमव्यभिचारिव्यवसायात्मकं प्रत्यक्षम् ॥

கியாய 1. 4.

விடை:— பஞ்சேகதிடங்களுடைய முறையே அவைகளுக்கெதிரே பொருள் கலோபம (கண்கள வெளிச்சத்துடனும், காதுகள் சபதத்துடனும் தோல் ஸ்பரிசத்துடனும், சாகுது சுவையுடனும், சுகுது முகநுதன்மைடனும்) மனம் (கவனத்தைபளிக்கும் உருபு) இதிரியங்களுடனும் ஆகமானதோடும் செருவதினால் உண்டாகும் உணர்ச்சியை அறிவே பிரகத்யகூபென யுடும். இஞ்ஞானம், சங்கேகம், குற்றம் இவைகளிலிருந்து விலகியுள்ளன. பஞ்சேக திரியங்களின் மூலம் ஒரு பொருளின துணை வெளிபடுகிறது. இதிரியங்கள் மனதுடனும், மனது ஆதாரத்துடனும் செருவகால, ஒரு துணைத்தையடைத் த பொருள் புலனாகிறது. இவ்விதமே சிறுஷ்டியிருக்கும் அமைப்புமுதலிய ஞானாதேவனங்களினால், சகவரன் இருக்கிறோனபது பிரகத்யகூபமாகிறது. ஆகமாயும் மனமும் இதிரியாதி துணைகளின் எப்பொழுது பிரவேசிக்கிறதோ அப்பொழுது இது கலந்து இதுகெட்டது என்னும் ஞானம் ஏற்படுகிறது. அதாவது கொலைகளவு முதலிய தீபசெயல்களைச் செய்பவர்கால் அவன்மன தில் பயம் வெட்கம் சங்கேகம் எனலும் உணர்ச்சிகள் ஏற்படுகின்றன. அவன் செயலும் காரியம் கந்தாரியமாயின பயமின்றை தைப்ப சகத்தொஷா மனவ மைதி, இவைபோன்ற உலுணர்ச்சிகள் அவன் மனதில் உக்கிரினான். இத் தகைய உணர்ச்சிக் தக்காரணம் பரமாத்மாவே. ஜீவாத்மாவே காரணமாகிறது ஆகமா, தூய்பை பெறின் அது போகா கமானம் முதலிய அறியாசிகளினால், சகவரன் அடைய முயலுகிறது அங்மனம் முயலும் ஆத்மாவாக ஜீவாத்மா வும் பரமாத்மாவும் விளங்கிது கடவுளிருப்பதைப் பிரகதிபகூபமாகஅந்நது கொள்ளவழியிருக்கும்பொழுது, அவர் இருக்கிறார் என்று அனுமானிப்பதே உவையுடலை. காரயத்தை மட்டாத உவிட்ட ஒரு அதன் காரணத்தை என அனு மானிக்கவேண்டும்?

வினா:—சகவரன் எவ்வுடைய அபாதித்திருக்கிறார்? அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலேயே இருக்கிறார்?

விடை:— அவர் சாவாய்ப்படுகிறார். அவர் துறியிட்ட ஒரு இடத்திலேயே இருக்கும் பகூபத்தில், ஒரு பொழுதும் சாவாகையாதி சர்வஞ்ஞர், சாவ ரியக்கா அல்லது எல்லாவற்றையும் பெரிப்பவராவும், எல்லாவற்றினுடைய ஆக்குதல் அளிக்கதல் அழித்தல் முதலானவைகளுடைய காலகாலாகவுப இருக்கமுடியாது.

வினா:—கடவுள் தபாளுவாயும், கூடாதவிலகலாகவாயும் இருக்கிறார்?

விடை:—ஆம். இருவகையாயும் இருக்கிறார்.

வினா: ஏனென்றால் கியாயம்ருக்குமிடம் கலையுடைய தகைய இருந்த இடம் கியாயமும் இருந்தல் முடியாது. காயத்திற்கேற்றவாறு சகதாக்க களைகொடுப்பதே கியாயம் ஆனால் தகையபோ, அயாதந் தொவ்வாய் தணடிபாமல் விட்டுவிடுவதே. ஆகவே சாவாததல் எப்படி தகையகாட்டவர் கியாய மும் செய்யமுடியும்?

விடை:—நியாயமும், தயையுமே கைவலம் நாமத்தினாலே வித்தியாசமா யிருந்த பீடாதிஷ்டம், தயைபரவ என்ன பிரவேசஜன முண்டாகிறதோ, அதுவே நியாயத் செய்வதினாலும் உண்டாகிறது. தண்டனை பளிப்பதின் கருத்து பாதெனில் பாபகாமங்களையே செய்பாதிருக்கச் செய்வதே. பாபகாமங் களைச் செய்பாதி நயபின ஜனங்கள் துக்கம் முதலியவைகளினால் பாதிக்கப்படு கிறதில்லை. ஜனங்களைத் துக்கத்திலிருந்து காப்பாற்றுவதின் பொருள் என்ன? தயையே அல்லவா? ஒருவன் செய்யும் குடாத்திற்கு ஏற்றவாறு ஒருவனைத் தண்டிக்காது விட்டால் தனது பொருள்நற் வார்த்தைபாகும் உலகில் ஒழுங் கினம் அதிகரிக்கும். திருடர்களைப்போல உள்ள பாபிகளைத் தண்டியாது விட் டால் ஆயிரக்கணக்கான சிறைகளில் ஒழுக்கத்தினாலான பீடலோர்களுக்கும் துக்கம் அதிகம் விளையும். ஒருவனைத் தண்டிப்பதில் விட்டு விட்டு ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்களைத் துக்கச்சாகரத்தில் வைப்பது நியாயமாதுமா? நன் நடத்தையி னால் வருவதுமாது செய்வதுதான் ஒழுங்கா? அவனைச் சிறைக்கனுப்பி, பின்னரும் அவன்மேல் பழைசெய்யாதவாறு தடுப்பதே திருடனமேல் காண டிக்கும் தயையாகும். கொலைபாசங்களைக் கொல்லுவதும் திருடனை அடக்கு வதுமே ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்களின்மேல் காண்பதற்கும் தயைபாகும்.

வினா:—சிறகு தயை என்றும் நியாயம் என்றும் இரண்டு தனித்தனிச் சொற்கள் என்றாகா? ஒரே அர்த்தமாயிருந்தால் இருபதங்களினால் பிரவேசன மொன்று மில்லையே. ஒரே பதார்ப்பிருந்தால் மீனமையாக இருக்காதா? இதனால் இருபதத்திற்கும் ஒரே பொருள் என்பது புலனாகவில்லையா?

விடை:—ஒரு பொருளைக்குந்தக் பல பதங்களும் பலபதங்களுக்கு ஒரு பொருளும் இல்லையா?

வினா:—ஆமாம் இருக்கிறது.

விடை:—பின்னர் உங்களுக்கு ஏன் இரகச்யத்தேகம்?

வினா:—உலகத்தில் அடிக்கடி இரகசிய சபைகத்திற்குக் காரணமான பதங்கள் இருப்பதினாலேயே

விடை:—ஆழ்ந்த பிரவேசனமில்லாததே இரகசுக்காரணம். ஆனால் தீரக் காலொன்றே செய்ந்து சமதயா சந்திப்பதன் பகுத்தறிவு நம்முடைய கடமையாகும். எல்லா நாடாபகனாராகாத இவ்வுலகத்திலிருக்கும் சகலவஸ் துக்கங்களையும் பாடலாது அல்லவர்களுக்குச் சபை இசைசபைக கொடுத்திருக்கும் ஈசுவரனுடைய கையேய்தமை இனக்கூட்டிலும் உபாந்த தயை ஏதேனும் முண்டோ? மனிதர்களின் காரதாமிய ஸ்திதிபானது, சிலா துக்கத்திலும் சிலாசக கொஷத்தின் நயபு, பரமேசுவரனுடைய நியாயத்தைக்காட்டுகிறது. உலகவான் தயாளு எனபதற்கு அவன் சிறிஷ்டியும், நியாயத்தின் ரூபம் என் பதற்கு ஜனங்களிடம் காணப்படும் சுகதுக்கமெவறுமையும் முறையே பீடாதி யசான்று அல்லவா? நயைபுகளும் நியாயத்திற்குமுள்ள சிறிய பீடையாதித னில:—எல்லாருடையதுக்கமதை நீக்கி சுகத்தைகொடுக்க இச்சா புள்ளவனாகி அதற்குத் தகுந்த கரியங்களைச் செய்வது தயை. ஆனால் அபராதம் அல்லது

குற்றத்திற்குத் தகுந்த தண்டனை விதிப்பது சியாயம், பாபம், பாபத்தினால் உண்டாகும் துக்கமுதலியவைகளிலிந்து விடுவித்துக்கொள்வதே தபை, சியாயம் இவைகளுடைய பிரயோஜனம்.

வினா.—சகவரன் உருவம் உள்ளவரா? உருவமில்லாதவரா?

விடை.—அவா உருவமில்லாதவா. ஏனென்றால் உருவமுள்ளவராயிந்தால் அவரிடத்திலே விபாபகம் இருக்கமுடியாது. விபாபகமில்லாமற்போனால் சர்வஞானகுணங்கள் அவரிடத்திலிராது. அப்பொழுது எல்லாக் குணங்களையும் குணகாமஸ்வபாவங்களே அவரிடத்திலிருக்கும். அதுவுமன்றி சீதோஷ்ணம், உஷ்ணம், சீதம், பசு, காகா, பிராகம், குறைதோஷம் கெடுதி முதலியவைகளிலிருந்து நீங்கினவராயிருக்க இயலாது. இதனால் சகவரன் பிராகார என்று நிச்சயமாகிறது. அவருக்குச் சரீரமிருந்தால் அவருடைய சரீரத்தின் அவயவங்களாகிய கண்களும் முதலியவைகளையும் உண்டாக் துவதற்கு காததா ஒருவன் தேவை. சமயமாகத்தினால் உற்பத்தியாகிறவைகளைச் சேர்த்துவைக்க பிராகாரனாயிருக்கும் சேதன (ஞான) ஸ்வரூபா ஒருவா அவசியமாய்விவண்டும். இஷ்டத்தினால் கடவுளானவர் தனக்கேதான சிருஷ்டித்தக் கொண்டா என்று சொல்லப்படுமேயானால் தனதேகத்தைச் சிருஷ்டி செய்யுமுன் பிராகாரனாயிருந்ததாக அதிலிருந்தே ரூபமாகிறது. இதனால் பரமாத்மா எப்பொழுதும் சரீரமெடுக்கிறதில்லை. ஏனென்றால் அவா உருவமற்றவா ரூபசமகாரணங்களிலிருந்து ஸ்தூலமாகிருக்கும் உலகத்தைச் செய்யச் சத்தியானாவரூபிருக்கிறார்.

சர்வசத்தியுள்ளவர்.

வினா.—சகவரன் சர்வசத்தியுள்ளவரா? இல்லையா?

விடை.—ஆம். உள்ளவர்களான நீங்கள் சர்வசத்தி எனலாம். பதத்திற்கு எப்படி பொருள் தெரிந்ததென்னாதுகிறீர்களோ அப்படி இல்லை. சகவரன் தன் வேலைகளாகிய, உற்பத்தி, பரிசு, பிரளயம், எல்லா ஜீவனங்களுக்கும் பாபபுண்ணியத்திற்குச் சதுகசயாது அவைகளுக்குத் தகுந்த விபவஸ்தையிலவைப்பதையும் ஒருவருடைய சகாப்தமாக வேண்டாமல் தன்னுடைய அனாத சாமாந்தியத்தினால் பூணாய் செய்துகொள்ளுகிறார். இவைகளைப்பேசாவ சக்திமான் என்கிற பக்திக்குப் பொருள், என்று அறியவேண்டும்.

வினா.—சகவரன் தான்விரும்புவதைச் செய்கிறான்வா? என்று கருதுகிறேன் அவருக்குமேல ஒருவருமில்லை?

விடை.—அவாவிரும்புகிறதையும், தினமும் எல்லாவற்றையும் செய்கிறாடுபென்று சொல்லீரானால் அவரைப்பேச அவாகொலை செய்துகொள்வாரா? அல்லது கண்ணப்போல அநேக சகவரர்களைப்படைத்துவாட்டு தன்னை அனீசுவரராய் செய்துகொண்டிருக்க, வியபசாரம் முதலிய பாபங்களைச்செய்து துக்கத்துடனும் நுபாரா? என்று காவான் கேட்கிறோம் இக்காரியங்கள் சகவரனுடைய குணகாமஸ்வபாவத்திற்கு எப்படி வருத்தமாகிருக்கிறதோ அப்படியே

நீசொலலுவதும். ஆகையாலாசுவரன் எல்லாபசெம்பவர் எனகிற உங்களுடை சித்தார்த்தம் நிலை நிபகிறதிலை, சாவசக்திமான் எனனும் பத்ததிறகு நாங்கள் தரும் பொருளை சரியானது.

சகவரன் அகாதி.

வினா.—பரமேசுவரன் என்ன * அநாதியா அவ்வது ஆதியுள்ளவரா?

விடை.—அவர் அநாதி அதாவது காரணமும் ஆரம்பமும் இல்லாதவா.

வினா.—பரமேசுவரன் எதை விரும்புகிறார்?

விடை.—சகலருடைய நன்மைபயமும இன்பததைபய விரும்புகிறார். பரமனவியில் பரமேசுவரன் தன் சுயப்போக்கைக் கொண்டே ஒருவரை மற்றொருவருக்குக் கீழ்ப்படியச் செய்துநிறுத்திலை.

துதி உபாசனை.

வினா.—துதி, பிரார்த்தனை, உபாசனைகளைப் பரமேசுவரனுக்குத் தான் அளிக்கவேண்டுமா?

விடை.—வேண்டும்.

வினா.—துதிமுதலியவைகளைச் செபவதினால் சகவரன் தன்னுடைய சபமத்தை விட்டுத் துதிப்போனின் டாபத்தைவிடகசெய்கிறார்?

விடை.—இவிலை.

வினா.—அதை (துதி பிரார்த்தனை) ஏன் செய்யவேண்டும்?

விடை.—வேறு பிரயோஜனமுமிருக்கின்றது.

வினா.—அதென்ன.

விடை.—ஸ்துதியானால் அவருடைய அன்புண்டாய் சகவரனின் குண காமஸ்வபாவத்திற் துதி தகுந்தவண்ணம் தனனைத் திருத்திக்கொள்வதற்குச் சாதகமாயிருக்கிறது. பிரார்த்தனையினால் மனததூய்மை, கைரியம், தெய்வ சபாயம், முதலியவை யுண்டாகிறது. உபாசனையினால் பாட்பிரம்மத்தோடு கலந்து அவருடைய சாட்சாத்காரமுண்டாகிறது.

வினா.—விளக்கிக்காட்டுங்கள்.

स पर्यगाच्छुक्रमकायमत्रणमस्ताविरम् शुद्धमपावविद्धम् ।

कविर्मनीषी परिभूः स्वयम्भूर्याथाव्युतोऽयान् व्यदधाच्छाश्वतीभ्यः समाभ्यः ॥

யக 40. 8.

ஸ்துதியில் இரண்டெவ்நம் உண்டு. சகுணம் ஒன்று, நாகுணம் மற்றது அவருக்கு எக குணங்களுண்டோ அக்குணங்களுடன் அவரைத்துதி. பது சகுணோபாசனை அதாவது அவர் எல்லாவற்றிலும் வியாபகமா யிருக்கிறார். தீவிரானதையுடையவா. ஆவியாயுள்ளவா. அனந்தபலவான பரிசுத்தமுள்ளவா சாவஞ்ஞா. அந்தர்பாயி. எல்லாவற்றிலும் வீற்றிருப்பவா.

* இதன் விளக்கலிலும் முதல் உத்தியாயத்தில் கூறியுள்ளோம்.

சனாநா, ஸவயம சித்தா, தன்னுடைய ஜீவரூபசனாநை அனாதி பிரஜைகளுக்குத் தன்னுடைய சனாநை வித்யைவினை கிரமப்பிரகாரம், பொருள் களின் ஞானத்தை விவதத்தொவழிபாய் போதித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு எந்தெந்த அனீச்வர குணங்கள் இல்லையோ அவைகள் இல்லாதவரென்று உறுதிப்படுத்துவதும் ஞானபாசனையாகும். அவர் எப்பொழுதும் சரீரத்தைத் தரிப்பதில்லை. ஜாமம வதி, திலலை, அவருக்குப் பாதம் ஒன்று உண்டாகிறதில்லை. பாதங்களை ஆரவரிக்கிறதில்லை அவருக்குக் கிலேசம் அஞ்ஞானம், துக்கமென்பது கிடையாது. இவ்வுபாசனையுடைய விவகாரங்களிலிருந்து விலக்கிப் பரமேசுவரனை உபாசனைசெய்வது கிருகேனாபாசனையாகும்.

பரமேசுவரனின் குணம் ஸ்வபாவங்கள் எப்படி இருக்கின்றன? அதைப் பார்த்து, தன்னுடைய குணகாமஸ்வபாவங்களைத் தடுத்துத் திக்கொள்வதற்கு உபகாரமாகிறது. இதுவே இதனுடைய தாதர்ப்யமாகும். உகாரணமாக அவர் நியாயகாரியானால், காரமம் நியாயமாக இருப்பதற்கு முடிவெனமும் உள்ள ஆசாரம் செய்பவனுக்குச் சமமானமாய் பரமேசுவரனுடைய குணங்களைக்கோத்தனை செய்குக் கொண்ட தன்னைத் தடுத்துத் திக்கொள்ளாமலிருப்பவனுடைய ஸ்துதி வியர்த்தமானதாகும்.

यां मेधां वैश्वगुणाः पितरश्चोपासते ।

तया मामद्य मेधयाऽग्ने' मेधाविनं कुरु स्वाहा ॥

யஜு = 32. 14.

तेजोऽसि तेजो मयि' धेहि । वर्यमासि वीर्य मयि' धेहि । बलमसि बलं मयि' धेहि । भोजोऽस्योजो मयि' धेहि । मन्युरसि मन्युं मयि' धेहि सहोऽसि सहो मयि' धेहि ॥

யஜு = 20. 9.

ஒ' அகனியே (அதாவது ஒளிரும்பொருள் பரமேசுவரனை) என பால் உனது கருணையைச் செலுத்துவாய். உனது பெருமையையே தந்து என்னப்பிரசாதிக்குச் செய்வாய். நீ எல்லா பறவகத்துடையுடையாய்! எனக்கு அசகத்துபைத் தந்தருளவாய். நீ பெருமவளியையையுடைய தெரளினையுடையாய். எனது பலமற்ற விதானின், உனது பலத்தால் அவங்கரிபாய். நீ எல்லாம் வல்ல பரம் பொருள். உனது வல்லபையை எனக்கு அளிப்பாய். தூய்மை அற்றவையையக்காணுங்கால் கேட்புவெறிகொள்வாய். எனக்கும் அவ்விதையைத் தந்திவ்வாய். புகழிலும், கிடைதயிலும் நீ கல்வரசவன. என்னை அங்ஙனம் இருக்கச் செய்வாய் உன்னை மறப்பவனைப்பூ, நிதிப்போகையோ, பொருத்தருளும் பெருந்தகையான நீ. அபெருங்குணத்தையான பவமவழியை எனக்களிப்பாய்.

यजामतो दूरमुदैति दैवन्तदु' सुमस्य तयैवेति' ।

दूरंगमं व्योतिषां व्योतिरेकन्तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु॥

யஜு = 34. 1.

ஒ கருணைக்கடலே! உனது ருளப்பொருள் எனக்கு என்ன குறை? உனது கருணையில் நான் கலந்திருக்குங்கால், விழிப்பிலும் தூக்கத்திலும் சரிபே

என் மனம் காணற்போல காணுமிடத்தோறும் சென்று உனது கலயான குணத்தைப் பெறுகிறது. உனக்குணையினால் எனது ஆத்மாவின்னுடைய கலத்தையும் உலகத்தினிடம் வாழும் ஜீவராசிகளின் கலத்தையும் தவிர, வேறு ஒன்றாயும் என்மனம், காடுகிடக்கலை. உன் வாய்ப்பட்ட என் மனம் அன்பம் விளைத்தல என்னும் எண்ணத்தை எங்ஙனம் பெறல கூடும?

येन कर्मोपपत्तो मनीषिणो यज्ञे कृष्वन्ति विदर्थेषु धीराः ।

यदपूर्वं यक्षमन्तः प्रजानां तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥

யஜு = 34. 2.

என்கும. வியாபித்துள்ளோனே! சலன சக்தியின் பீடமாயுள்ள என்மனம், கல்விப்பயிற்சியும் தாமப்பயிற்சியுமுள் னோருக்கு, மக்குழ்மினும்பொர்முனையினும், நற்காரியத்தைச் செய்ய பொதிய நடத்தையும், பெருவகுணத்தையும், தரக்கூடியது, தீமைபை யொழிக்கவும் நரகருமத்தைச்செய்யவும் தூண்டு கோலாகட்டும்.

यत्प्रज्ञानमुत् येतो धृतिश्च यज्ञोतिरन्तरमुत् प्रजासु ।

यस्मान्मृते किञ्चन कर्म क्रियते तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥

யஜு = 34. 3.

என் கோவே! பேரறிவிற் துக்களஞ்சியமாயும், பருத்தறியும் தன்மைக்கு இருப்பிடமாயும், இந்திரியதி குணங்களின் ஓளியாயும், அறிவந்தாயும், மனிதனசெய்யும் ஒவ்வொரு காரயத்திற்கும் மூல வஸ்துவாயும், இருக்கும் எனது மனம் தூய்மை பெறட்டும். தூய்மையறத்தை விலக்கட்டும்.

येनेद् भूतं भुवनं भविष्यत्परिगृहीतमुमेतेन सर्वम् ।

येन यक्षस्तायते' सप्त दोता तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥

யஜு = 34. 4

ஏ பரஞ்சோதியே! முக்கால உகழ்ச்சியை யொகிகள் அறிவதற்குக்காரண மாயும், ஜீவாதமா, பரமாதமானிடம் தன்னை திறந்து விடுவதற்கு மூலவஸ்து வாயும், ஞானக்கிரிபைகளைச் செய்ய இந்திரியதிகளுக்குத் தூண்டுகோலாயும், யொகிக்கைப் பெருவதற்கு வழிகாட்டியாயும், இருக்கும் எனது மனதாகு, உனது உணவை அறிவைத்தருது, அன்பம், அறிவினமையாகிய இருள்ள வாய்ப்பட்டு இருக்குப அனை வெளிப்பறசெய்வாய்.

यस्मिन्नुचः साम् यजूर्गैषि यस्मिन्प्रतिष्ठिता रथनाभाविवाः ।

यस्मिर्गैरिषत्तर्गैसर्वमोत्' प्रजानां तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥

सुपारथिरश्वानिव यन्मनुष्याभेनीयतेऽभीशुभिर्वाजिनैव ।

इत्प्रतिष्ठं यदजिरं जविष्ठं तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥

யஜு = 34. 6.

ஞானிக்குஞ்ஞானியான ஏ பரம்போகுவேள்! வண்டிக்குச் சக்கிரம் போல், ரீக், யஜு = 1, சாம, அநாவண விதங்களுக்கு மூலாதாரமாயும் என்கும் பரவியுள்ள உணவை அறிவது குடபாததரமாயும் இருக்கும் உனது அநுபைபெற்ற எனது மனம், உணவை அறிவார் அவஞ்சிக்கப்படாட்டும். ஏ! கோகராயகா! திருக்குளத்தோறும் சத்ததை நடத்தும் வல்லமையுள்ள சாரதி, குதிரையை

ஆட்டிவைப்பதுபோல என்னை ஆடி வைக்கும் பனத்தை நீயா தைப்பின்னறு விலக்கி கலவழியை அகர்த்தகராகிவாய். இறைவனே' எனது இப்பிராத தனையைப் பூர்த்திசெய்வாய்.

आग्ने नय सुपथा राये अस्मान् विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् ।

युयोध्यस्मज्जुहराणमेनो भूयिष्ठां ते नम भक्ति विधेम॥

யஜு = 146.

சகத்தைகொடுப்பவனே' சுயா பிரகாசஸ்வரூபனா, எல்லாவற்றையும் அறிகிறவனாயிருக்கும் பரமாதமாவே, நீ என்னைச் சிறைத்தவழியில் நுழைந்தாய் பூரண ஞானத்தைப்பெறச்செய்வாய்.

எங்களைப் பொய்யாயும் பாபராயும் நுகர்ப ஆட்டிவைக்கின்றதும் அவ் வழிகளிலிருந்தும் தனிமைமாய்வைப்பாய் இதற்கு நாங்கள் மிகவும் உணர்வுகூட்டுடன் உன்னைத் துதிக்கிறோம். எங்களை நுகரத்தயாராக்கியவாயும்.

मा नो महान्तमुत मा नो अर्भकं मा न उक्षन्तमुत मा न उक्षितम् ।

मा नो बभौः पितर मोत मातरं प्रिया मा नस्तनुवो रुद्र रीरिषः ॥

யஜு = 16. 15.

ஓ உருத்திரனே (துஷ்டர்களுடைய பாபத்திற்குத் தகுந்தவண்ணம் காண்கொடுத்தது விசனிக்கச்செய்யும் பரிமேசுவரனே) எங்களில் சிறிதவர்களாயும், பெரியவர்களாயும், தாய்மாரர்களாயும் எங்களுக்குப் பரிபமானவர்களாயும் பக்துக்களாயும் எங்களுடைய சரீரங்களையும் நாசஞ்செய்ய மலிருக்கவும், உனது கியாயந்தவராது கடக்கவும் வேண்டிய வழியைக் காட்டவும்.

असतो मा सद् गमय तमसो मा ज्योतिर्गमय मृत्योर्माऽमृतं गमयेति ॥

சத 14. 3. T. 30.

பரமகுருவே! அசத்தியங்களிலிருந்து நீக்கி சத்திய வழியை அடையச் செய்வாய். எனது அகத்திருளை நீக்கி அறிவாகிய ஒளியைப் பெறச்செய்வாய். தேகசம்பந்தமான ஜ்ஞா முதலிய கோய்களினின்று நீக்கி கோஷ்டமென்னும் அம்ருதத்தை எனக்கு அளிப்பாய்.

சகவரனது கலயாணகுணங்களைச் சொல்லி ஜடஞ்செய்வது சகுணே பாசனையாகும். துணைசமந்தங்களிலிருந்து விலக்கி, அவரை பஜனை செய்வது நிர்த்துணேபாசனையாகும். ஒருவன் ஞானம் வேண்டுமென்று சகவரனை வழிபடுவானேயானால், அவன் துதியுடன் கிறுத்தாது ஞானத்தை அடைய முயல்வேண்டும். நாம் எந்தெந்த உதவிச்சத்தைக்கொண்டு, பாவத்தையானம் செய்கின்றோமோ அவைகள் நிறைவேறுமாறு நமமால் இப்பன்றவரை அவ்வழியில் பாடுபடவேண்டும். பின்வருபாறு இறைவனைத் துதிப்பதனால் பலன் ஒன்றும் விளையாது.

இறைவனே! எனது விரோதியை நாசஞ்செய், என்னை எல்லோறினும சிறந்தோனாகச்செய். எல்லோரும என்னை வணங்கட்டும். பிரா எனக்கு அடிப்பாக வேண்டும். இதற்கையப்பிராந்தனைகளைக் கவிகள் ஏறகிறதில்லை ஒவ்வொருவரும் பற்றவா நாசா அடைய வேண்டும் என வேண்டுவார்களே யானால் கடவுள் அவர்களுக்கு இச்சையை எவ்வளவு பூர்த்தி செய்வார்? இரு

வரிவ ஒவ்வொரு நூலும், மாற்றவன் காப்பாட்டிய வேண்டுமென்று பகவானு
வேண்டினான். தன்னிடம் அந்த பகதி கொண்டு இருப்பானது பாராததனைக்
கூட கடவுள் இறங்குமா? யானால், கடவுள் வேல பகதி கொண்டு, கரும மாற்ற
வன் காசமுடைய வேண்டுமல்லவா? இவ்வனம் கடவுள் பாரபகதித்துடன்
காரியம் செய்வாயானால், என்ன ஜனங்கள் பின் வருமாறு பிரார்த்தனை
செய்யத்தகுதலுமி லிடுவார்கள்:—

“இவையென, எனக்குச் சமையல வேலைசெய். எனக்குச் சாப்பாட்
டையம் காள், என விட்டடை சத்ததருச்செய். எனது கிலத்தைச் செழிக்கச்செய்.
இவையென, பிரார்த்தனைகள் உட்கத்தல் வலுத்துவிடும் ஜனங்களிடத்
தில் சொப்பல அதிகம் ஏற்படும். சூதாக்க, தலா, உலகில் அதிகம் பரவா
கடவுள்வி நூபுறு, பரந்தன் ரெடத்தனம் செய்யவேண்டுமென்பே, அதுவே
அவரது ஆக்கனாயுமா? சகவரந்தியுடன் தனது காப்பததை செய்கு
முடிக்க, ரெய, தனப்படாதவன், ஒரு மாற்றம் கருத்தை, காப்பான்?

कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतम् समाः॥

யஜு = 40. 2.

சொப்பல ஒதி, எப்பொழுதும் வேலைசெய். நூலுருடம் வேலைசெய்.
உன்வாழ்க்கை வேலையெவ்வெவ்வழி உலகத்திலுமே நுள்ளி நுமடயிரிலு
ததுமான ஜீவகொழிகள் அத்தனையிலும் உய்வுவதே செய்கு வரவேலையா?
எருமையப்பா. எப்பொழுதும் வேலைசெய்கு வேண்டி இருக்கிறது.
சத்திய சூரியன் இதர கஷ்டத்திலுள்ள அவனவர்களுக்கான வேலையைச் செய்து
கொண்டே வருகின்றான். பரந்தன் வரநுகின்றான். இவையென மனிதனுக்குப்
பிராதிபபாடமாகா? தன்னவதனைத் தேடாக்கவனுக்குகடவுள் கருத்தரு
தலிலே. வேலையில சொப்பலிலுமே தனவேலையை சரியேசெய்யு எஜமான
னுக்குத்தான் வேலைக்காரனுமே அவனது வேலையை சரியேசெய்கிறான்.
கண்ணி நுகதலு மாத்தாய் போகாது. பாரக்கவேண்டுமென்ற அவர் உள்ள
வன தான பார்க்கிறான். தான மெய்வேண்டுமென்று கிலக்கும முனறைய
பொரு, பொதிய முயற்சி எடுக்காதவனது துதிக்குக் கடவுள் செவ்சார்க்கிறா
ரிலே. சாககலா தகத்திர. சாககலா தகத்திர என்று சொல்லுவதினால்
மாததிரம் எனப்படும்? மாததிரத்தில பாக்காய் விழாது. குறிவைத்து கலலை
நுகதல தான ஒருக்கா பாக்காய் விழும். எனபேக கடவுளது கட்டளை

உபாசனை.

समाधिनिर्धूतमलस्य चेतसो निवेशितस्याऽऽत्मनि यत्सुखं भवेत् ॥

• न शक्यते वर्णयितुं गिरा तदा स्वयन्तदन्तःकरणेन गृह्यते ॥

மொக 30.

பொது சமாதியினால் எவன் உயர்வானது திருக்கிறானோ, எங்கும் செல்ல
மல் எவனது மனம் ஆக்கம்கொண்டிருக்கின்றோ, பரம, தமாவிரிடம் என்ன
டைய கித்தம் உயி, தகு இருக்கின்றோ, அத்தகைய பாணுக்குப் பாரமாதமாயினு
டைய இன்பதகம் உண்டாகின்றது. அந்த வாககால வாணிகம் இயலாது அவ
வானத்தனைக் கீவாதமாயினது தன்னுடைய அத்தக்கிரணத்தினால் அனுபவித்

கிறது. உபாசகன் என்னும் பதத்திற்குப் பொருள் சமீபத்தில் விபாகிடுக என
படு. அஷ்டாவதவிபாகிடுகனாவ அவருடைய சமீபத்தில் பிரகிருதர்தம அவ
ருடைய சாவணியா சாவாகியாயி. சூத்திரத்தித்யஷ்டமாவகிக கொள
னவகிருதம எனெனென செய்யவேண்டிமோ அனவயெவகாம செய்யவேண்ட
மெய் அதாவது.

सन्नादिसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहा यमाः ॥

பேர்தக 30.

உபாசகர் உத்யோகம் நிறுத்திவருவது அந்நியர்களுடைய விகார துவக்க வேண்டாம். எந்த ஜீவனம் கத்திரா மகாபெருமையுடைய விகாரம் அல்லவென்றும் அன்புடனிருக்கவேண்டாம். உணவாய் பெறவேண்டாம். பொய் ஒரு பொழுதும் பேசும் கூடாது. உத்தியோகம் கைவிடக்கூடாது. செயல்வேண்டாம். ஆதாரமல்லாமல் செலவையே அடக்க அபயிதாசனஞ்செய்ய வேண்டாம். பஞ்ச இத்திரிதங்களை வெறுக்கவேண்டாம். பொய்யாழ்தம் வினயாசனம் விண்ணொன்றாகொன்றாயினுமிருக்கவேண்டாம். இவ்வாறு உபாசகர் யாதும் செய்கததொழுகல் அங்கமாய்க்கிறது. இவைகளுக்கே எமக்கொன்றும் பொய்யா.

शौचसन्तोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि नियमाः ॥

புரங் 32.

பிரகு நிபமங்கள். அவையுடைய ஐந்தாக இருக்கின்றன. ராகதுவெழு
முதலியவைவானைக்கொண்டு உள்ளகை அல்லது அத்தரங்கத்தைப்பாடி, ஜல
முதலியவைகளினால் புத்தனைப்பாடி அவைக்கு வெளியையும்கூடதமாயவைத்து
கொள்ள வேண்டும். தாமதரய வேலைசெய்யவேண்டும். லாபம் வந்தால்
ஆனந்தமில்லாடாம். கஷ்டமவந்தால் துக்கமும் வேண்டாம். ஆலசியம்,
கேசாமபேர்த்தனம் இவைகளை விட்டுவிட்டு எப்பொழுதும் சுறுசுறுப்பாய்
பிரசன்னமாய் இருக்கவேண்டும். கூடக்கூட இரண்டின் நந்தரம் பன்னகை நதி
நிலையிலாவது, அக்கொண்டு கங்கைமனவிரிபு தாய்க்கின் அனுஷ்டானத்தைதா
செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். அதர்மத்தை விட்டு விட வேண்டும். எப்
பொழுதும் சத்திய சாஸ்திரத்தைப்படிக்கவும் படிப்பிக்கவும் வேண்டும். தெரி
பொருளுடையசகவாசத்தைக்கீழ்க். ஓம் பரமாத்மாவின் இரத்தமுந்நாசனை,
அத்த வச்சாரத்துடன் தியானஞ்செய்து கடவுளுடைய ஆணைக்கு உன்னு
டைய ஆதமாவை சமர்ப்பித்து விசி இரத ஐந்தாம் உபாசனையொத்தனை
இரண்டாவது உபமாநிஷ. மீதமான ஆறு அரங்களைப் பரகருதக்கீர்த்தி
விருந்தாவது அவைக்கு என்னுடைய வேதபாஷ்யபூமியினையிற்ருந்தாவது
பாரத்துத்திரிந்துகொள்ளவும்.

உபசரணசெய்ய இச்சிறீ ரா பரிதமமாநி நுகும் தனி இடத்தல்
அரசவெண்ணிய. இதழியங்களை அக் கிணைகையிலுண்டியங்களில் பிரவே
சித்தாது தந்தது அனாத் காதி பிரதேசத்திலாவது ஹிருதயம் உழுத்து, சாய,
முதுகர்ஜா | முதுகிய ஏதாவது ஒரு இடத்தில் உறுத்தி பிரானாயாம |
செய்யவேண்டும். சினன் ஆம்பாலையும மரமாகலாவது, சனியில் அறிந்து
இருக்கின்றசெய்து என்ன பார்க்கவேண்டும். இங்ளாஸ் டிககசாதன சித்தி
பெறுபவனுக்கு ஆதாரவும அகதக்கிரணமும் சுத்தமடைந்து சத்தியத்தினால்

அவர்களுக்குப்படுகின்றது. அவன் மீமாஞ்சகதைமடையும் வரையில் அவனது அநிஷ்டம் ஞானமும் காண்குநான் உளவது கொண்டுபோகிறது. அதுபது காழியைச் சிலகாழியைகையது நன்னகோறும ஒருவன் இங்ஙனம் யோகசா கனம் செய்வானேயானால் ஆத்ம ஞானத்தை அடையலாம்.

ஈசுவரனுக்குக் குணங்களைக்கற்பித்தது அக்குணங்களுடன் அவரைத் தீயா னித்தல சதுண உபாசனை யாகும். ரூபாஸ கந்த ஸ்பாஸாதி குணங்களிலிருந்து அவரை விடுக்கே சூக்ஷ்மமாய் உள்ளும் வெளியும் வியாபித்திருக்கும் பரமேச வரானே தீயானி யது நிர்வாணபாசனையாகும். இங்ஙனம் ஈசுவரனை நெருங் கும் ஒருவன் இன்பதுன்பங்களிலிருந்து விடுக்கி, கடவுளைப்போல பரிசுத்த மடைகிறான். எவ்வாறு நெக்கலுற்றவனின் குளிர் தீயினிடம் அணுகின் விடுகுகிறோகா அவ்வாறே ஈசுவரனைப் படைந்தவுடன் குளிர்மோன்ற உலகாதி கசதுக்கங்கள், ஆத்மாவை விட்டு விடுதுகின்றன ஆதலால் ஈசுவர னே பரமஜி யது, அவனில் தனனை இழப்பது மனதஜாதியின் கடமை யாகும். உபாசனையால் ஒருவன் பெறும் பயன் சிறிதளவாய்நுகராலும், கசதுக்கங்கள் அவனைப் பற்றுவதில்லை. சைவநாத மனச்சாசுதே ஏற்படுகிறது. இவைகள் அறப் மாணவங்கள் பரமேசுவரனைப்புகழி பண்ணுதவன் கனறி மறப்பவனாவான். அப்பரமாதர ஜீவராசிகளின் கசுத்தநிகாகுப் பவபொருள்களைப் படைத்தி ருக்கிறார். அவர் அவ்ஙனா கமது கலதனை காடுகநாடி, அவரை மறப்பதுமது அவரில்லை என்று கருதுவதும் முடத்தனமாகாதா?

வினா:—பரமேசுவரனுக்கு கண முகனிய இநதிரியங்கள் இல்லையானால் அவர் இநதிரியங்களுடைய தாரியங்களை எப்படிச் செய்யக்கூடும்?

अपाणिपादो जवनो महीता पश्यत्यश्रुः स मृणोत्यकर्णः ।

स वेत्ति वेद्यं न च तस्यास्ति चेत्ता तमाहुराग्यं पुरुषं महान्तम् ॥ கவேதாசுவே 3. 19.

வினா:—பரமேசுவரனுக்கு மனங்களில்லை. ஆனால் தனது சக்தி ரூபமான கைகளினால் எல்லாவற்றையும் படைப்பவனாயும் கிரகிக்கிறதையும் காமபாசக் கிரேம காலங்களில்லை. ஆனால் விபரபகையிருக்கிறார். கணகள் இல்லை. ஆனால் எல்லாவற்றையும் கேட்கிறார். அநககரணமில்லை ஆனால் எல்லா ஜகத்தை யும் அதிவிருப்பவையுமுகிறார் அவருடைய எல்லையை அதிபவனில்லை, அவர் சனாதனா. எல்லா ரையுமவிடச்சரேஷ்டர். எல்லாவற்றிலுமகிறந்திருக் கிறபடி பால புருஷனென்று சொல்லப்படுகிறார். இநதிரியங்கள் அநதக்கரணங் கள் இல்லாதிருக்கபோதிலும் தன்னுடைய எல்லாவிஷயங்களையும் தன சாமர்த் தப்பத்தால் செய்துவிடுகிறார்.

வினா:—அவரை அநகா சகனம்நவா நிர்வாணா, என்று சொல்லுகிறார் களை! உண்மைதானா?

न तस्य कार्यं करणं च विद्यते न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते ।

परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते स्वाभाविकी ज्ञानबलकिया च । கவேதாசுவே 6. 8-

விடை:—அவா ஒரு விதமானபாறுதலையும் அடைகிறதில்லை. அவருக்கு வேலைகளைச் செய்வதற்கு சாதனமும வேண்டியதில்லை. அவருக்குச் சமமான மாயும் உயாந்ததாயும் எதுவும் இல்லை. அவா சர்வ உத்தமமான சக்தியைக் கொண்டவர். அதாவது அவரில் அளவில்லாத ஞானம், அளவில்லாத சக்தி, அனந்தகிரியைகள், அடங்கி இருக்கின்றன. பரமேசுவரன் சுவனசக்தியற்றவராயிருந்தால் உலகத்தின் ஆக்குநன் அளித்தல் அழித்தல், அவரால்செய்ய இடலாது. இதனால் அவா (விபு)எங்கும் நிறைந்தவா, எல்லாவற்றையும்நிற்கவா, சேதனமாபிருக்கிறபடியாவ அவரில் கிரியைபுமிருக்கின்றன.

வினா:—கிரியையைச் செய்வவராயிருந்தால், அவருடைய கிரியைகள் எல்லையுடன் கூடியதா? அல்லது அனந்தமா?

விடை:—தேசகாலங்களுக்குள் எவ்வளவு கிரியை செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறாரோ அதேதேசகாலத்திற்குள் கிரியைகளைச் செய்கிறார். அதிகமாகவாவது, குறைவாகவாவது செய்கிறதில்லை. ஏனென்றால் அவா பெரும் ஞானி.

வினா:—உன்னுடைய பலத்தையறிகிறாரா? இல்லையா?

விடை:—பரமாத்மா புண்ணியான ஞானி. எதைதெரிந்து கொள்ள வேண்டுமோ அதாவது பதாததங்கள் எப்படி எப்படி இருக்கின்றதோ, அதை அப்படியப்படியே தெரிந்து கொள்வது ஞானமென்று பெயர் பரமேசுவரன் அனந்தன். அவருடைய அனந்தத்தை அறிந்து கொள்வது ஞானம். அதற்கு விசேஷாத்மாயிருப்பது அஞ்ஞானம். எல்லையில்லாமலிருப்பதை எல்லையுடன் இருப்பதாகக் கருதுவதும், எல்லையுடன் இருப்பதை அனந்தமாகக்கருதுவதும் அஞ்ஞானம்.

எகர்து எப்படி நுண்காமஸ்வராவமிருக்கிறதோ அப்படியே அதை உணர்ந்து கருதுவது ஞானம். அதற்கு விசேஷாத்மாயிருப்பது அஞ்ஞானம். இதனால் உய்ய.

ஈசுவரரிதபணம்.

சுேசகமீவிபாகாசயैரபராமூஃ பुरुषविशेष ईश्वरः ॥

இசை, அடக்கம், டகனகளைத் தரும் கர்மங்கள், இவைகளிலிருந்து விலகித் தனிமையாய் ஆனால் எல்லாவற்றிலும் விபாசித்தும் எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்தும் இருப்பவர் ஈசுவரன்.

ईश्वरासिद्धे ॥ प्रमाणभाषाज्ञ तसिद्धिः ॥ सम्बन्धाभाषाज्ञानुमानम् ॥

வினா:—பிரத்தியக்ஷ ரீருபணத்தால் ஈசுவரன் இருக்கிறா என்பதைச் சித்தஞ்செய்யமுடியாது. அவா இருக்கிறார் என்று நிரூபிப்பதற்குப்பிரத்தியக்ஷ பிரமாணங்கள் இல்லாதபொழுது அனுமானத்தி பிரமாணங்களினாலும் முடியாது. பிரத்தியக்ஷபுண்பிரமாணங்களிலொரதபடியால் சத்தம் முதலிட பிரமாணங்களினாலும் சித்தமாகாது. இக்காரணங்களினால் ஈசுவரனை நிரூபணிக்க முடியாது.

यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ।

अभ्युत्थानमधर्मस्य तदाऽऽत्मानं सृजाम्यहम् ॥

வினா:—உலகத்திலுள்ள காரியம் குன்றி அதாமம் செழிக்குங்கால், அதாமத்தைக்கொண்ட நான் அவதரிக்கின்றேன எனக் கண்ணன் கிதையில் கூறியுள்ளாரா இவர்கூததங்கள்து பதிவென?

விடை:—வேதத்திற்கு முறையாடாய் இருக்கும் இதைப்பிரமாணமாப் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. கண்ணன் தர்மத்தின் உருவாய் தாமததைவளர்ப்பதற்கும் அதர்மத்தைக்களைவதற்கும் விரும்பி தாமதரிப்பவனஞ் செய்ய உலகத்திலுள்ள பிறக்கவேண்டுமென்று எண்ணியிருக்கலாம் ஏனென்றால்,

परोपकाराय सतां विभूतयः ॥

பரோபகாரத்தின பொருட்டு சத்புருஷர்கள் தேகம் மனம் பொருள் முதலியவைகளை அபாயணம் செய்துவிடுகிறார்கள். எனினும் கடவுள் அல்லர்

வினா:—இவ்வனமிருக்கக் கடவுளின் அவதாரங்களில் ஏன் கம்பிக்கையைக்கொண்டே?

விடை:—அவதாரங்களின் உடம்பொருள் தெரியாமையாலும் கலவி கெழ்வதால் போதியவாறு இல்லாமைமையாலும், அஞ்ஞானத்தில் அமிழ்ந்து கிடப்பதினாலும் இத்தகைய பொய்களை ஜனங்கள் கம்பியது ஆச்சரியமாகாது.

வினா:—கடவுள் அவதரிக்காது இருந்தால் இராவணன், கம்சன் போன்ற துஷ்டர்கள் எவ்வாறு நாசமடைவார்கள்.

விடை:—பிறத்தவன் இறப்பது நிச்சயம். பிறப்பும் இறப்பும் கர்த்தவியின் முடிவு. நசுவரன் சரீரம் தரிக்கிறா இல்லே, படைப்பதும் படைத்ததை இரக்ஷிப்பதும், முடிவில் அழிப்பதும், நசுவரன் சரீரத்தைத்தரிப்பாமலே செப்கிறார். எனவே இராவணாதி முதலிய துஷ்டர்கள் நசுவரனுக்கு முன் பழக்களை போலாவார்கள். அவர் சாவ விரயி எனவே இராவணன் கம்சன் முதலிய சரீரங்களிலேயும் பரிபூரணமாய் விபாதித்திருக்கிறார். எச்சமயத்திலும் அததுஷ்டர்களை அவர் நாசஞ்செய்தல் கூடும். அனாதகுண ஸ்பாவமுள்ள பகவான் ஒரு அற்பஜீவனைக்கொல்லும் கீமத்தம் ஜன்னமரண சம்பவத்திற்குள் ளாகிறார் எனபது விக்ரையே. இவ்வனம் நசுவரனைப்பிறப்பு பிறப்புக்குள்ளாக் கும் மாக்களை மூர்க்காக்கொன்று அறிவிக்கொன்று அழைப்பதைத் தவிர வேறு என்ன செய்வது. பக்தர்களின் கீமத்தம் நசுவரன் ஜன்மத்தை எடுக்கிறார் என்று சொல்லும் பக்தத்தில் அது சத்தியமாகாது. நசுவரன் சரீரத்திற்கு அடங்கி நடக்கும் பக்தர்களை இரக்ஷிப்பதற்கு நசுவரனிடத்தில் சகல சகதிபுமிருக்கிறது. சூரியன் சந்திரன் பூமி முதலிய கிரகங்களை உலகிலுள்ள படைத்துப் பிரளயம் முதலிய கர்மங்களைத் தாங்கிவரும் கடவுளுக்கு இராவணனை வதைப்பதும், கம்சனைத் கொலைப்பதும் கோவாத் தனத்தைத் தூக்குவதும் பெரியவேலையா? இவற்றைச்சரீரம் தைவையா? இருஷ்டிவினிடத்து

ஒருவன் தனது மனதைச் செலுத்தி ஊனறிப பாரபரமெயானால் அடிபிற
ணட முடிவு ஏற்படும். சகவரன் கீதாந்தவா. அவருக்கு நிகருளான்
எவனுமில்லை. யுகதி அவ்வது வேறு எக்காரணம் தினாலேனும் அவ
ருடைய ஜனமம் கிருடணம் ஆகிறதில்லை. ஒருவா காப்பதில் பிரவேசித்தாரா
ஒருவா கையில்கூப்பட்டுக்கொண்டாரா என்று எங்கும் விபரபகமாயுள்ள
சகவரனைச் சொல்லுவது சத்தியமாகாது. என்றும் எல்லாப்பொருளிலும்
விபரபகமாயிருக்கும் சகவரனைச் சரீத்துடன் வரச்செய்வதுமபின்னா போ
கச்செய்வதும் பொருளிலலாடல் ச்சாகும். ஆதலால் இப்படி முதலியவர்கள்
சகவரனின் அவதாரமாகமாட்டார்கள். இராகத்தவேஷம், பரிதாபம், சுயசூக்
கம் ஜனமமரணம் இவைகளில் உழலு வாகவே மலரிதாகன், ஆவராகன்,

பாபமன்னிப்பு.

வினா.—சகவரன் ஒருவா செய்யுப பாபத்தை மன்னித்து விடுகிறாரா ?

விடை:—இல்லை. ஏனெனின் பாபமன்னிப்பு சீமாயகஷ்டத்தைத் தரும்.
மனலிப்பு என்பதை ஒருவன் மனதில் தாங்கித் துஷ்டத்துவதற்குள்ளி இறங்கி
விடுவான். பின்னர் மனிதஜாதிகளிடத்து பாபம் அதிகரிக்கும் அரசன் பன்
னித்துவிடுவான் என்ற கம்பிக்கை ஒருவன் தந்திருக்குமேயானால், அரச
னது மன்னிப்பை பெறலாமென நெண்ணி செலவாகுது உள்ள ஒருவன் அந்
சாது பாபகாமங்களில் பிரவேசிக்கிறான். எனவே காமங்களுக்கேற்றவாறு
பயன்களைக் கொடுப்பது என்பதே சகவரனுடைய வேலையாகும்.

சகவரன் தாம் வானிக்குக் காரணராய் ஒரு காளுமிருக்கமாட்டார்.

வினா:—ஜீவன் சுதந்திரமுடையதா அவ்வது சுதந்திரமற்றதா ?

விடை:—காமங்களைச் செய்வதில் அது சுதந்திரமுள்ளது. ஆனால் பலன்
களை அனுபவிப்பதில் சுதந்திரமற்றது. ஒரு காபத்தின் பயனைப்பற்றிய விஷ
யத்தில் ஜீவன் சகவரர்களுக்கும் பட்டதாயிருக்கிறது. சுதந்திரத்துடன்
காரியம் செய்பவனே கார்த்தா.

வினா:—சுதந்திரமென்றால் என்ன ?

விடை:—எவனுடைய ஆதினத்தில் சர்வம் பிரானன் இத்திரியங்கள்
அந்தக்கரணத்தினிருக்கிறதோ அவன் சுதந்திரன். சுவதந்திரராயில்லாவிட
டால் காமங்களுடைய பாபபுண்ணியபலன்களை ஒரு காலும் அனுபவிக்கமுடி
யாது. சென்றப்பதின் உத்தரவு பிரகாரம் யுத்தகளத்தில் போராளிகள்
கொன்றபோதிலும் அபராதிகளாக எப்படி அவர்கள் ஆகித்தலையோ, அப்ப
டியே பரமேசுவரனுடைய ஆக்களுமினால், அவருடைய ஆதினத்தில் ஜீவ
னுடைய காமம் சித்தமாகிறபடியால் ஜீவன்களின் பாபபுண்ணியத்தை,
கரக ஸ்வர்க்கத்தை, சுகதுக்கத்தை, பரமேசுவரனான அனுபவிக்கவேண்டும்.
சுரமொன்றால் ஒருவன் கொல்லப்பட்டால் ஆயுதம் தரித்து பிரம்பாதித்தவன்
பிடிக்கப்படுவான். அவனுடைய ஆயுதத்தைப் பிடிக்கமாட்டார்கள். அப்ப
டியே பாரதின ஜீவன் தான் செய்த பாபபுண்ணிய பலன்களை யனுபவிக்கச்
செய்யமுடியாது. ஆதலால் சாமாந்திரானுகூல காரணசெய்தில் ஜீவன்

சுதந்திரமுள்ளதாயிருக்கிறது. ஒரு காலம் பப்பம் செய்பவர்களுள் சகவரன் ஆகின்றான் பாரதினா டைகத் பரபந்தன். உதகையனுபவிக்கிறது. காரியத்தைச் செய்வதில் ஜீவன் சுதந்திரமாயுடையவர்களுக்கு அத்தகைய நுட்பமான பலன்களை யனுபவிப்பதில் பரதந்தியாயிருக்கிறது.

வினா:—சகவரன் ஜீவனைப் பண்ணி ண்ணாமல் அது தச்சகத்திலும் கொடுக்கிறது. இருக்காதேயானால் ஜீவனுடைய ஜனனம் செய்ய இயலாது. ஆகையால் பரமேசுவரனுடைய ஆணையினால் ஜீவன் எல்லாக்காரியங்களை யும் செய்கிறது என்று ஆகாதா?

விடை:—ஜீவன் ஒரு காஞ்சு உற்பத்தியாகலால் அது சகவரனைப் போலவும் உதகத்தின் உபநிதான காரணத்தையே போலவும் அநாதியாயினது. ஜீவனின் சரிசம, இக்கரிய முதலியவைகள் காவனாவ செய்ப்பப்பட்டது. ஆனால் அவைகளை உடைய ஜீவனுடைய ஆதினத்தில் இருக்கிறது மனகாமவசனங்களினால் யார்ப்பண்ணியவருக்கே நூல்களை அயாகளை அகனாவகையனுபவிக்கிறார்கள். சடவுள யனுபவிக்கிறா இல்லை. உதாரணமாக, ஒருவன் கரங்கத்தின் நுட்ப இருமுயல் எடுத்தான். அவை ஒரு விபரமாக வரல்கிறது. அனைக்கருமான வரங்க்க கத்தையானது செய்தான். அதைக் கொண்டு செய்ய ஒருவன் மட்டுமே நுட்ப அடித்துக்கொள்ளுமா கரங்கத்தின் நுட்ப எடுத்தவனே அல்லது இருபுவிபரார்ப்போ, அல்லது கத்தையே, அக்குறத்திற்காக அரசனால் கண்டிக்கப் படுகிறதில்லை. எவன்கத்தைய பிரமேசுவரன் செய்தானோ அவனை தண்டனைக்குள்ளாகிறான் அப்படியே சரிசமத்தின் உற்பத்திசெய்த பரமேசுவரன் அவைகளினுடைய பலன்களை அனுபவிக்கிறா இல்லை. ஜீவன் யனுபவிக்கச் செய்கிறாயாயிருக்கிறது. பரமேசுவரன் காரணசெய்கிறவராயிருந்தால் ஒரு ஜீவனும் பாடல் செய்யாது. ஏனென்றால் பரமேசுவரன் பரிசுத்தராயும் தாயிடராயும் இருக்கப்படிபாலானது ஜீவனுக்கு. பரமேசுவரன் ஆக்குபிக்கிறதில்லை. ஆகையால் ஜீவன் தனவேலையைச் செய்வதில் சுதந்திரன். ஜீவன் தன்னுடைய வேலையால் செய்வதில் எப்படிச் சுதந்திரமாயிருக்கிறதோ அப்படியே பரமேசுவரன் தன்னுடைய வேலையால் செய்வதில் சுதந்திரமாயிருக்கிறது.

வினா:—ஜீவன், சகவரன் இவைகளின் குணகாமஸ்வராவங்கள் யாவை?

விடை:—இரண்டுமே சேகன ஸ்வரூபம். சுவராவத்தில் இரண்டுமே பரிசுத்தமாயும் அழிவில்லாமலும் தாமசவராவமுள்ளதாகவுயிருக்கின்றன. ஆனால் இருஷ்டி ஸ்கந்த பிரளயம், எல்லாவற்றையும் கீழவராவில் நிறுப்பது, ஜீவன் களுடைய பார்ப்பண்ணியவர்களுக்குத் தகுந்தவண்ணம் பலன்களைக் கொடுப்பது போன்ற நாமசார்ப்பதமான காரியங்களைச் செய்வது, இவைகளில்லாத பரமேசுவரனுடைய காரியம். சகதானேந்தித், அவைகளை கீழவராவைச் செய்வது சிற்ப வித்தியாத்தின் பரமேசுவரன் ஜீவன்களுடைய காரியமாகும். அவைகள் கண்ணாயிர இருக்கலாம் அல்லது பெட்டியாயிருக்கலாம். கித்தியானா கித்தியானாய், எல்லாப்பரபரக்கிரமம் (வா) முதலியவை சகவரனுடைய குணங்களாகும். ஆனால் ஜீவன்களுடைய குணமாய்தெரவில்,

इच्छाद्वेषप्रयत्नसुखदुःखज्ञानान्यात्मनो लिङ्गमिति ॥

மாண்பானநிமேஷநிமேஷமனோகவீந்ரித்யந்தரவிகாரா: சுவது:வெருஷாஹேயீ ப்ரயத்னா-
ஆத்மனோ லிங்கானி ॥

பொருள்களைப் பெறுவதில் ஆசை, வெறுப்பு, ஊக்கம் இன்னதன்பங்
களின் உணர்ச்சி, துக்கம், சந்தோஷம், ஞானம், மூச்சை உள்
ளிழுத்தல், மூச்சுவிடுதல், கண்களைக்கொட்டுதல், கண்களைத்திறத்தல்
விசயமான ஸ்பாஷையைத் கொண்டுருத்தல், விவேகம், ஞாபகம், விபத்தித்
துவா, பதிதாகா, சக்துதகம் இவைகளைப்போன்ற அகமானுதல்களையுடைய,
வேதமுமைகளைப்படி, தீவிரியங்களைச் சாப்பிடுதல் இவைகளே ஜீவாத்ம
னவப்பரமாநாமாவிரிநுதுமாறுபடுத்துகிறது. இத்தனாவற்றினாலேயே ஜீவாத்
மாவுடையென்பது. அது ஸ்தூலபதார்த்தமாகுது எதுவுமாயில்
ஆதமா மீதகத்தினிருக்கின்றதோ அதுவுமாயில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கி
யிருக்கிறது. சாதாரண விட்டகனறவுடன் அவைபரதாசமாகிறதுவல்ல யுருபதா
ர்த்தமிருக்கு பொழுத அகனுடைய குணங்கள் பிரகாசமடைந்து,
பதார்த்தங்களில் பதப்பொழுது பிரகாசிக்கிறதல்ல. ஆனால் அப்பதார்த
தவளையே அது மீதாததா இருக்கின்றன உதாரணமாக ஞாயனுடையது,
விளக்குனுடையது குணம் வெளிச்சம் நுபனு விளக்கு மிருந்தால்
பிரகாசமிருக்கின்றன. அவைகளில் லாவிட்டால் இல்லை அவ்வாறே ஜீவாத்
மாயுடைய பதார்த்தமாயுடைய முறையே துணைகளால் அறிபடுகின்றன.

வினா.—பரமேசுவரன் முக்காலஞானி எனவே எதிகால, கீதழ்ச்சியை
அறிபடுகிறபடியால் அது எப்படி சச்சயம் செய்கிறதோ, அப்படியே ஜீவன
வக்குது இதனால் ஜீவனுக்குச் சந்தோஷமில்லை. துணைவினா அவனுக்குத்
துணைவினாவாக கிடப்பதில்லை. ஏனென்றால் பசுவரன் முதலில் எப்படி
பச்சடரு செய்கிறதோ அப்படியே தன் ஜீவன படுக்கின்றன.

வினா :—பசுவரன் முக்காலஞானி எனவே மூடத்தனமாகும் இருப
தன் அழிவே இறந்தகாலமாகும். இனி கீதழவமீத வருங்காலமாகும். கடவுளுக்கு
தக்கிடத்தவிஷயம் என்றுப பரவலம் அவர்டம் இல்லாது இனி வரவருகும்
ஞானம் எனபதும் கிடையாது. கடவுளின் அறிவு அகண்டமானது. அழி
வற்றது என்றுப, இருப்பது கடத்தல் என்பதும், இனி கீதழப்போவதென்பதும்
ஆத்மசம்பந்தத்துடன் கீதழமீத தவிர கடவுளைப்பறிந்தல். அவர் எப்பொழு
தும் கீதழ்க்கா அறிவில் வாழ்வவரே. ஆத்மசம்பந்தமாய்ப் பேசுங்கால், கட
வுளை முக்காலஞானி என்று சொல்லலாம். ஆனால் ஆத்மசம்பந்தத்தினிருந்து
விலக்கி அவரைச சபமாய் எடுத்துக்கொள்ளுங்கால் தீராதபாவம், கீதழ்க்கால
எதிகாலம் என்பது பொருளற்ற சொல்லாகும். ஏனென்றால், கடவுள் பால்
வேதமுமைபற்றலாம். சந்தோஷமாய் ஜீவன எப்படி செய்கிறதோ அதை பசுவ
ரன் தன்னுடைய சாவற்ற சக்திபால் அறிகிறார். பசுவரன் அறிபடுபடி ஜீவன

* இவ்வாறும் வைசேஷிகத்திற்கும் வேறுபாடுகளுக்கும் சமானமானவை.

காரியத்தைச் செய்கிறது. இவை இரத்தம், உறுப்புகள், எலும்புகள், நரணம், திண்பலன்களைக் கொடுப்பதில் சகவரணம் தருகிறது. நிகழ்காலத்தில் கொண்டு நரணத்தை உடைக்காவிடுவதில், காரியஞ்செய்வதிலும் ஜீவனம் எவ்வளவுதான் மாயுள்ளது. ஜீவனங்களின் அமைப்புகளில் சகவரணம் நரணம் எப்படி அநாதையிருக்கின்றதோ, அப்படியே தண்டனை செய்வதிலும் அநாதை. அப்படியே கா மஞ்செய்வதிலும். இரண்டிலிருந்தும் நரணமுமாய் அமைந்துள்ளது. காமத்தின் அல்லது காரியத்தின் நரணம் சக்தியை மிகுத்துக்கொண்டு தண்டனை அல்லது கியாயச் சாரணத்தின் நரணம் பொய்யாக இருக்கக்கூடுமோ? இக்காலம் பாதொரு தோஷமும் ஏற்படுகிறதில்லை.

வினா—அக்க சட்டங்களில் அல்லது தேர்தல்களில் ஹிந்தி ஆட்சரப் பரவக்
கொண்டிருக்கிறதா? அல்லது தனித்தனி சட்டத்திற்கு, தனித்தனி ஆட்சரவா?

விடை — தனித் தனியாய் இருக்கின்றன. ஒரே ஆதாரப்பரிக்ஷை முக்குடேபானால் ஜாக்கிரதாவஸ்தை (விழித்திருக்கும் நிலை) என்னும் ஸ்வபாவம் ஆழந்தநித்திரை, மரணம், ஜன்மம், சம்போகம், விஹாகம் வருகின்றவைகளே போதல் ஒருகாலமுமாய் இருக்கின்றன. ஜீவனுடைய ஸ்வரூபமானது அப்பொழுதுமுதலாக, எவ்வாறுள்ளது, சூட்சுமாயுள்ளது. பரமேஸ்வரனின் அந்ருத்மத்திற்கும் சூட்சுமரூபம் உள்ளவா, அனந்தநா, சாவஞ்ஞா, சாவவ்யபாதஸ்வரூபம் இதனால் ஜீவனுக்கும் பரமேஸ்வரனுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் வியாபி யத்துக்கும் (பரவப்படாது) வியாபகத்துக்கும் உள்ள சம்பந்தத்தான்.

வினா:— ஒரு இடத்தில் ஒருவளது இருதரவு அந்த இடத்தில் அபிசம யத்தில் பட்டு ஒருவளது இருக்கடிபடாது. இதனால் ஸ்டீவ்ஸன், ரகசியனுடைய சமீப சமயபரக சமயரகசியிருக்கக்கூடு, விரிவாக விவரக சமயரகசியிருக்க இயலாது.

விடை:— ஒர விதமான ஆகிருத்களை மிகொண்ட பராத்தங்களுக்கு
நீங்கள் சொன்ன விபாயம் சரியானது. சமஸ்கிருத ஆகிருத வஸ்துக்களுக்கு
சுச்சரியாதது. உகாரணமாக இருந்தும், சந்தாவரணபதார்த்தம், அக்காரி மீன
சாரம் சூட்சுமமானது. நகதமானது நிரம்பு முழுவதும் பரவி அதி
இடத்தில் அதுவுமிருக்கின்றது. பரமேசுவரனைக்காட்டி ஒரு ஜீவன் எதுவும
னது. பரமேசுவரன் ஜீவனைவிடச் சூட்சுமமானிருக்கப்படி பரவ பரமேசுவரன்
விபரபகராதும், ஜீவன்விபரப்பிபம் மீட்டுகின்றது. எப்படி இந்த விபரப்ப
விபரபகசமம். ந்தம் ஜீவனுக்கும சகலானுசாரிருக்கின்றதோ அப்படியே
பஜ்மரனன் விவலைகாரன், அரசன் குழிகள், நகரம், நகரம், முசலிய சமய
தங்கள்.

வேதாந்தம்,

வினா.—ஜீவரத்தினால் எகவரணம் தான், கனம் இ.நீ.தா.வ. அடிம. கண்டிப்பைத் தவிர்த்து, பக்களை எட்டித் கொள்வது? கனம் எ.சுவாமிநாதர்: இ.நீ.தா.வ. இல்லாததால் கூடவுன்,

प्रज्ञानं ब्रह्म ॥ अहं ब्रह्मास्मि ॥ तत्त्वमसि ॥ अयमात्मा ब्रह्म ॥

வினா:—இவை மீய உவாக்கியமல்ல. பிராமண நிரந்தவசனங்களைப் பார்த்து, சத்திய சாந்திரங்கள் இவை மீய பாரவாக்கியங்களாக எடுத்துக்கொள்ள வில்லை. அகம் நான் பிரம்மம் பிரம்மத்தின் அல்லது சத்வரீனிலிருக்கிறேன். இது தாத்தையோபாதி எனப்படும். ஒரு பதாரகத்திலிருந்துள் அடங்கியிருக்கும் ஒரு பொருளைக்குறிக்க அபயகாரகத்தையே உபயோகிப்பது. உதாரணமாக ஊர்க்காவலின்கூடல் காவலுக்குக்கத்தரீப சாமாந்திய மில்லை. ஆனால் காவலின் நக்கும் மனிதர்கள் தான் கூவுகிறார்கள். எனவே ஊர்க்காவலின் கூக்குரல் என்பதற்கு ஊர்க்காவல் செய்யும் காவலர்களின் கூக்குரல் என்பது பொருள். அங்கனமே மீய சொல்லப் பேசுகொள்ள பொருளை இவ் தாமதிய மெனப்பே, சிலா பிரம்மம் 'சகவரன் எல்லா பதாரகத்திலுமிருக்கிற தென்கிறார்கள். அப்படியிருக்க ஜீவாத்மாமதிரம் சகவரனிடத்திலிருப்பது என்பதில் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே எல்லாவும் சகவரனிடத்திலிருக்கிறது என்று சொன்ன மொதியும், ஜீவனைப்போல சகவரனுக்கு அருகிலுள்ள வஸ்துவமே இதுவுமில்லை. ஒரே விதமான குணத்தை உடையபடியினால், ஜீவன்கள்மாதிரியே சகவரன் அமிய முடியும். மேலும் சகவரனுடைய முனாமிடமினும் இருக்கமுடியும். எனவே ஜீவனுக்குப் பிரம்மத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தம் பாகனிட, தனக்கு, கண்ணுள் அடங்கியிருக்கும் வஸ்துவமுடைய உள்ள சம்பந்தமே. ஒன்றற்கு மற்றொன்று தோழன் பேசுநாற சம்பந்தமுடையது. ஜீவனும் கடவுளும் ஒன்றாகவுமேலும் மேலும் பொருளும் அனாபிதாச்சிமினும் இருவன் அவனும்தானும் ஒன்றே, என்கான். அந்தேபோல ஜீவாத்ம சகவரனிடத்தில்கொண்டிள்ள, அனாபிதவள்ளத்தின் பாலுதனனை மறந்து தனனை அவனில் இதுவ சமாத நிலைபடைபுங்கால் தானும் சகவரனும் ஒன்று என்கிறான்.

சகவரனுக்குண்டான குணங்களைப்பற்றி ஆகமாவாசனம் கடவுள் வயப்படுவதினால் தானும் கடவுளும் ஒன்று எனச் சொல்லலாம்.

வினா—எஜீவனோ தத் பிரமாவாக (தவம்) நீ (அவன்) ஆகிறாய். அகாவது நீமேய பிரம்மா இதற்குப்பொருளென்ன?

விடை.— "தத்" என்கிற சகவரனுக்கு என்ன பொருள் கொள்ளுகிறது?

வினா:—பிரம்மம்

விடை.— (தத்) பிரம்மத்தைக் குறிக்கிறது என்பதை எவ்வாறு கொண்டாய்?

सदेव सोम्येदमय आसीदेकमेवाद्वितीयं ब्रह्म ॥

வினா:—அதனது பூவ வாய்க்கியத்திலிருந்து.

விடை:— நீ சாதேதாக்க உபநிஷத்தையார்த்ததில்லை எனக் கொள்கிறது. பாரக நூதல பிரம்ம சபகம் அதிலில்லை என்று அறிந்தாய். இவ்வாறு தவறான பொருளையு கூறமாட்டாய். சாதேதாக்க உபநிஷத்தில்.

सदेव सोम्येदमग्र आसीदेकमेवाद्वितीयम् ॥

வினா:— தத் சப்தத்தின் பொருளென்ன?

से य एषोणिमा ॥ एतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि

श्वेतकेतो इति ॥

சாக் தேச 6. 7 8. 6. 7.

விடை — அப்பரமாத்மாவை அறிய டோக்கிடமுள்ளவா அவர் அதி
றுப்பரமாவா. சகல ஜகத்திற்கும் ஜீவனுக்கும் ஆத்மா அவரே. சக்திபஸ்வ
ரூபா. தனக்குததாரண ஆத்மா இவ்வுகவேதகேதோ குழந்தாய்

तदात्मकस्तदन्तर्यामी त्वमसि ॥

அத்தாபாமியபிருகதும் அப்பரமாத்மா உன்னிலும் விளங்குகிறார் இதுவே
உபநிஷத்தாகிறது. இவ்விரதமாவான் இந்நுகிறது. பிரகதாரண்டக உபநிஷத்
தாயாக்ஞவல்கியர் கன பதவிக்குச் சொல்லுவதாவது.

य आत्मनि तिष्ठन्नात्मनोन्तरोयमात्मा न वेद यस्यात्मा शरीरम् ।

आत्मनोन्तरोयमयति स त आत्मान्तर्याम्यमृतः ॥

ஓமைத்திரேயி. அந்நிலவாகவருட சாவயல்கமைள்ளவருமான நகவ
ரன் உன்னுடைய ஆதமாவில வசிக்கிறார் அவரை, அநிலந ஜீவாதமா
தகரிக்க கொள்ளுகிறதில்லை. எ டடி ஜீவாத்மா சரீரத்தில வசிக்கிறதோ அப
படிதே. ஜீவாத்மாவிலிருந்துப் பரமேசுவரன வசிக்கிறார். அவர் ஜீவாத்மாவிலி
ருகதாலும், ஜீவாத்மாவை விட்டு விவகமிருந்து விரண்டி, அந்நுடைய
பரபுணணியங்களுக்குச் சாக்கிடாயிருந்து சொன்ம, காமத்திற்குத் தக்கவாறு
வரவரே அந்நிலத்தகொண்டு விளங்குகிறார் அப்பரமாத்மாவை அந்நில
வாப் தெர்வசாஸிபசெப்புள் வேறுபெருளைத்தான் கொடுத்தேன?

अयमात्मा ब्रह्म

அகாவது பாரதிக்கிலில் டோகிக்குப் பட்டமேசுவரன் பிரகதபட்சமா
யிருந்து டோக அவன என்ன சொல்லுகிறான் எனறல் என்னிடத்தில்
வசியாதா புள்ள அந்நிலவாயி. சத்திலு விபாபகடாநிருக்கிறது. இக
னமே டேதிரேயி. மமம என்ன சொல்லுமேசுவரனுகிகள் வேதாதகசாஸ்தி
தகதபநிகாராகள் இவலை.

अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य नामरूप व्याकरवाणीति ॥

சாக் தேச 6 3. 2.

तत्सद्वा तदेवानुप्रविशन् ॥

தகத் தே பிரமமா 2. 6.

வினா — சாக் தேச 6 உபநிஷத்தில கடவுள் சொல்லுகிறது என்னவேன்
று. — பிரகதததைப்பு அநிலிருத்தம சரீரங்களை, மகிருஷ்டிசெத்து சரீரத்
தம் ஆதமாவாக நுழைத்து, பல்ல ஜகத்காலுமெ பராளாலுப் தோன்றுகண்
தேன? உபநிஷட்டைத்திரேய உபநிஷத்தில சொல்லுவதாவது, ஜகததைப்பும
அநிலிருக்கும் சரீரங்களைப் பருஷ்டிசெத்து கடவுளை அந்நுள்பிரவேசிக்கி
ந் இவ்வாதகங்களுக்கு நீ வேறு அச்சு எப்படிக்கிறாய்.

விடை:—பதம், பதப்பொருள், சருக்துரை இவைகளையறிந்திருந்தால் இப்படி அனாத் தம் எட்டு மூலம் செய்யமாட்டாய். பிரவேசம், அனுப்பிரவேசம் என்று இரண்டு பாவங்களுண்டு. அனுப்பிரவேசம் என்றால் ஒன்றன்பின் பிரவேசிப்பது. ஜீவன் சரீரத்தில் துழைந்தபிறகு ஈசுவரன் அவனில் பிரவேசித்திற படியால் அனுப்பிரவேசி லோக ஆகிறான். தேவததின் வழிபாய் எல்லாநாம ரூப முதலிய வித்தைகளை வெளிப்படுத்தி சரீரத்தில் ஜீவனைப் பிரவேசிக்கச் செய்து தான் ஜீவனில் பிரவேசிக்கிறான். (அனு) எனனுர், சத்தியாகு அநாதம் தெரிந்தால நீ இப்படிப்பொருள்வழங்கமாட்டாய்.

வினா:—காசியில் கோடை காலத்தில் பார்த்த தேவததனை மழைக் காலத்தில மதுரையில் பார்த்தேன என்று ஒருவன் சொல்லுகிறான். தேச கால சிதேதாஷ்ணத்தை விட்டு சரீரத்தை மாற்றி ம கணக்கில எடுத்தால் தேவதத்தனது வாழ்க்கை சிசுசயமாகிறது. பாகத்தியாக லட்சண கியாபத் தின்பிரகாரம் பரோட்சம் (பாக்காமவிருப்பது) தேசம் காலம், மாயை, உபாதி இவைகளை ஈசுவரவிஷயத்திலும், தேசகாலம், அவித்தை அற்பஞானம் முதலிய உபாதிகளை ஜீவன் விஷயத்திலும் விட்டு விட்டு இரண்டிற்கும் பொதுவாயிருக்கும் சேதன சுவாவத்தை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டால் இரண்டிலும் பிரம்மம் இருப்பது சிறு மணமாகின்றது. ஈசுவரனுடைய சர்வஞ்ஞாதி குணங்களையும் ஆத்மாவினுடைய அரபஞ்ஞாதி குணங்களையும் விட்டு விட்டு இரண்டிற்கும் பொதுவாயிருக்கும் சேதன குணங்களை மாத்திரம் எடுத்துக்கொள்ளுங்கால், ஈசுவரனும் ஆத்மாவும் ஒன்றே என்பது புலனாகிறது. இவ்வாட்டேபனைக்குப்பதில் என்ன?

விடை:—ஜீவனையும், ஈசுவரனையும் எங்கனம் கருதுகிறாய்? சத்தியமாகவா அல்லது அசத்தியமாகவா?

வினா:—இரண்டுமே உபாதியிலிருந்து உபாதிக்குப் பாரணாடிபா அநாதம் பென்று வருதுகிறேன்.

விடை:—உபாதி சத்தியமா? அல்லது அசத்தியமா?

வினா:—

जीवेशौ च विशुद्धाचिद्रिभेदस्तु तयोर्द्वयोः ।

अविद्या तद्धितोर्योगः षडस्माकमनादयः ॥

कार्योपाधिरयं जीवः कारणोपाधिरिश्वरः ।

कार्यकारणतां हित्वा पूर्णबोधोऽवशिष्यते ॥

எங்களுடைய மதம் சின்னம் என்று வேதாந்திகளாகிற நாங்கள் அடிபிறகண்ட ஆறு காரிகை அல்லது பகார்த்தங்களை அநாதியாக கருதுகிறோம். (1) ஜீவன் (2) ஈசுவரன் (சேஷன் உடையவன்) (3) பிரம்மம் (சேஷன் உடையவன்) (4) ஈசுவரனுக்கும் ஜீவனுக்குமுள்ள விசேஷபேதம் (5) அவித்தை, அந்

* பொருள்களின் பொதுவான குணங்களை அநாதிகரத்து வெற்றுமையான குணங்களைத் தள்ளுவது

பாதலால் அவ்வாச்சாரங்களுக்குப் ஒரு உவமத்துடன் துணைகொளையாகும். எனவே அக்குணங்கள் பிரபலத்தினிடம் நிதம்பமாநிதக்கமுடியாது. தேக்கத்தன ஒரு சாதத்தில் புணர் துளம் திரிதா. முழுக்கெடுத்த தும எப்படி வலியையுண்டு இன்னுங்கிதோ, அப்படியே அஞ்ஞாபாசாநுககப, கிலை சம, ஒரு சாதத்தின் நுகால் அது புழு பிம்பாததைபாநிதக்கு.

அந்தக்காணத்தன் மூலம் பிரபலமானது ஆதமாவாகாது. என்னதன் காரி னால் பிரபலமான சாவியாபிபெனக. கள்வருக்குயாபி கடன். டலா எவ்வ கொளஞக்குபா? சாவியாபிபெனக. என்னதன் ஓததக்கொளவாபிபெனக. அந்தக்காணம் நடக்கப்படாதாகிறது. அந்தக்காணம் ஒவ்வொருவாநிடத்தினும் அது தனிபயமாயிருக்கிறது. பின்னர் அது சலன செலவடைபுடையதா? அல்லவா?

விடை:—ஆம். அது. சலனசெலவையுடையது.

வினா:—அந்தக்காணத்தொடு பிரபலம் அல்லவா? இல்லையா?

விடை:—ஸ்திரமாயிருக்கிறது.

வினா:—பிரபலத்தன ஒருபாகத்தைஅந்தக்காணம் விகிதப்படுத்தில் அது அஞ்ஞானத்தினிருந்து விகிதப்படுகிறது. பிரபலத்தன எவ்விதத்த பாகம் அத்துடன் சேருகிறதோ அது அஞ்ஞானபாகத்திருப்புகிறது. பிரமமாளது கூண்டோதும் அஞ்ஞானபாகம். ஞானிப்பாநிருக்கின மது. இப்படி இருபத்தனும் பிரபலத்தன பாகம். கூண்டுகூடம் அல்லவா. நீலமில்லாமல் இருக்கிறது. ஒரு சாதத்தில் ஒருவன் பாதக்கா கெட்டதுமே வேறொருவனுக்கு எப்படி ஞானமில்லை. அப்படியே அபி பிரமமத்துக்கும், குறிப்பிட்ட ஒருவரின் பாதக்கா கெட்டதுமே ஞான பகமிருக்கிறது. ஏனென்றால் பாதக்கா கெட்டதுமே ஒருவன் பாதத்தையும், ஞானம் மூட்டி கொள்ள வேண்டுமென்று ஒருவன் பாதத்தையும் ஒட்டினாது. பிரபலம் ஒன்றே என்று சொல்லுமா. பாதக்கா கெட்டதுமே அஞ்ஞானம் வல்லவா? அந்தக்காணம் தனிப தனியாய் பின்னையிருக்கிறது. என்கிற பாதக்கா கெட்டதுமே பிரபலம் தனித்தனியாய் பின்னையிருக்கிறது. அது ஆதமாயிருப்பதனால் அதில் ஞானமில்லை. பிரபலம் அல்லவா. அந்தக்காணம் தனி தனி செலவடை அல்லவா. ஞானமில்லை என்று அந்தக்காணத்தினிருக்கும் தோபாகமே செலவடை அதை அடைந்து ஞானத்தி தக்காணமாகிறதெனது சொல்லுபபபபபபப அச் செலவடை பதார்த்த ஞானம் அந்தக்காணத்தின் வழிபாக தெரிந்துக்கொள்ளப படுகிறது. இக்கால காலேபாதி கார்போபாதியோகத்தினால் பிரபலம் ஜீவன், சுச்வரன் இவைகளை கீழ்ச்சிக்கல் முடியாது. பிரபலத்துக்கு சுச்வரன் என்று பெயர். பிரபலத்தினிருந்து தனிபையாயும் அந்தக்காணம் அமிகுதனாய் பாயுமிருக்கும் ஜீவனின் பெயர் ஜீவனே. சிநாபாகத்துக்கு ஜீவன் என்று பெயர். கொல்லும் பாதக்கா கெட்டதுமே அது கூண்டிருப்பாயும் அந்தக்காணம் இருக்கிறது. பாதக்கா கெட்டதுமே அது பாதக்கா கெட்டதுமே அது பாதக்கா கெட்டதுமே. அப்படியே பிரபலம் ஜீவனாயும் ஜீவன் பாதக்கா கெட்டதுமே. அது அது மில்லை. ஆகப்போகிறதுமில்லை.

सदेव सोम्येदमप्र आसीदेकमेवाद्वितीयम्

வினா:—அப்போழுது அத்வைதம் எப்படி சித்தப்பாது? எல்லாரு
யைப் புகல்வதின் ஆரம்பத்தில் கடவுள் ஒன்றே என்பதன் மந்திர
நம்பிக்கையுடையவர்கள் பிரம்மத்தை தவிர சமஸ்தம் இல்லை, எந்தவிதப் பதிலும்
அதன் இருப்பை நிரூபிப்பதில் அப்படியானவர்களிடமிருந்து வந்திருக்கிற நிலைப்பாடு
ஒரு பிரம்மம் ஒன்றின் விளைவாக இருக்கிறது. ஆனால் தன்னைப்போல இருந்தால்
அத்வைதசித்தம் எப்படி நிரூபணமாகும்?

விடை:—இப்போதையால் விடக்கூடிய ஏன் உங்களுக்கு விசேஷண
விசேஷிய விசுவரூபின் ஏதாவது அம்சம் தெரியுமா? விசேஷணம், தன்னை
யோசனம் என்ன?

வினா:—பிரம்மத்தின் உணர்வு என்னுடையவர்களிடம் இருக்கின்றன

விடை:—அப்படி அமைக்கிற பிரகாச நடுக்கப்பணிகளை என்னுடைய எதிர்க்க
கொள்ளுமடக்கத்தில், குண குணங்களை காட்டுகிறது என்பதைப் பீடங்கள் ஏன்
ஒத்துக்கொள்ளுகின்றன? இச்சந்தர்ப்பத்தில் அத்வைதம் என்னுடைய
பதம் பிரம்மம் என்னுடைய தனக்கு விசேஷணமாக இருக்கிறது அதன்
குணம் பதத்திலே, எல்லாவுமே வந்துகொண்டு இருக்கிறது, இவனிலிருந்தும்
பிரம்மாவைத் தன்னிடமாகப் பிரகாச நடுக்கப்படுத்தி, "தனவாகத் தன்னை
பிரம்மவன் தீவந்தத்தின் பெருமையைப் பெறுவான்" என்று பதில் பா
முள்ளவன் விக்கிரமங்கள் பெறுவான் என்று ஒருவருடைய நிலை. என்னுடைய
தீவந்தத்தின் விக்கிரமங்கள் தீவாகளையிடப்பட்டுள்ளன என்று நினைப்பதில்
குணம் இல்லாத இருக்கிறதன்மையினால் இது மறுப்பாக இருக்கிறது. ஆரம்ப
தில் கடவுள் ஒருவரையே என்னும், கடவுளுக்குப் பரமனமல்லவோ என்ற
பிரம்மம் என்பதைத் தவிர ஆத்ய முதல் கடவுளுக்குப் பரம
நிபந்தன இருக்கிறது. நம்புகிறவர்கள் உணர்வுகளின் நம்பிக்கை மையத்தில்
பாது ஆகிறது. இதன் இருக்கிறதன்மையினால் என்னவென்றால் பிரம்மம் எல்லா
முதலும் ஒன்றே. இவன்களும் இருக்கிற சமயத்தப்பட்ட வந்துகொண்டு
அதன் இருக்கிற பதப்படுத்தி பிரம்மத்தை எதிர்த்துப் பதில் சித்தந்தர்ப்பவது
அத்வைதம் அல்லது அத்வைதவிசேஷணமாகும். இதனால் இவன், பிரகிருதி,
காரண சம்பாந உலகத்திற்கு அரவமுட விசேஷமே எப்படித்தான்.
இவைகளெல்லாம் இருக்கின்றன என்பது உண்மை ஆனால் பிரம்மத்திற்குச்
சமமானவையிலே. அத்வைத சித்தந்தர்ப்பவது, தனவாக சித்தந்தர்ப்பவது உரையின்
புணர்வு என்னுடையதல்ல. உலகக் குழப்பமடைந்தது. தீர்க்காலோசனை
செய்து தெரிந்துகொள்.

வினா:—பிரம்மத்துக்குச் சந்திர ஆனந்தம், ஆத்யமுது அப்போதே
இருக்கிறதல்ல, பிரம்மம் தன்னைப்போலத் தன்னிடம் இருக்கிறதல்ல
பிரம்மம் அவைகள் ஒன்றே என நான் கண்டனம் செய்கிறேன்?

விடை:—பிரம்மம் தன்னைப்போல இருக்கிறதல்ல, ஆனால் ஆத்ய
முது உதாரணமாக மூன்று உட்பதார்த்தம். பிரம்மத்திற்குத் தனவாக அ

பழைய ஜெமீனடி அக்கனிட, பசடபதா, ததபரபும ாக்க, ததகு, ததாம பீரு, த
கினறன. இபாடி இநகும இவை கெளலலாப லுரு. தாததபரபும. இவைகள்
நீருக நம கீவறதுவைகள் பரிததுள்ககினான கடினகலம நுபய முதலியவை
கா படிபினா, தரவவா கீத, கலபை பசத, லாபை ஜல, ததிலா, உஷ்
ணபெளபசப க, பிலப, பிலமப இருககிலா பிலப லுள்துக்கொளது

[illegible]

अथोदरमन्तरं कुरुते । अथ तस्य भयं भवति द्वितीयाद्वैभयं भवति ॥

கவிய ஜீவனுக்கு ஸ்ரீ பாவிதிரம் சிந்திக்கும் நம்பனை ஏன் நினைக்கிறேன்? அவனிடம் கவிதை அளவடிகுண்டு, என்னென்றால் மயம் மறப்போருருவானமையிலிருந்து உண்டாகும், (அங்குல் சிவமாதத்திற்கு) ஜீவனுக்கு ஐக்கியமுண்டு. பாபது வெளியாய்வில்லையா?)

விடை:—இதனுடைய ஆர்த்தம் இதுவரையுடைய எந்த ஜீவனாபரமேச்
வானுடைய குணகாம சுவபாவத்திற்கு விவரமாகப் பொருந்தி? அல்லது
எச்சுலீவன மறொரு மனத்தினிடம் சத்திருத்தனத்தை உடைத்தாயிருக்கி
தோ அதுவே பயத்தை அடைகிறது எனபது இதன் பொருளாகு. “நச்
வானுடைய எணத்தும் கொஞ்சங்கூட சம்பந்த மில்லை” மறொருபனிதனி
டத்திலுள்ள “ஏன உன்னை இவ்விதம் செய்யவேண்டுமே? எனக்கு விவரமாக
மாய் நீ ஏன்ன செய்யாய்? மற்றவர்கள் என்ன செய்யக்கூடும்” என்று சொல்ப
வனை கடவுளிடத்திலுள்ள பயப்படுவன எல்லாவிதமான விஷயங்களிலும் பரஸ்
பரம் ஒற்றுமையுடன் இருப்பவைகளுக்கு உலகத்தில் ஒன்றானதே என்று சொல்
பபடுகிறது. தெய்வத்தின், யக்ஞ தத்தன் விஷ்ணுத்தன் எல்லாரும ஒன்று
தான் என்று சொன்னால் அவர்களைவிடும் ஒன்றை மனதை உடையவர்களை
மாம. ஒற்றுமையினால் சுகமுடைய மனதையின்மைபால் சுகமுடைய உணர்வு
கிளர்ந்து.

வீனா:—தரமமுதல ஸ்தூனம் உட்பரம தன்மையாக எப்பொழுதும் இருக்கின்றதா? அல்லது எச்சமயத்திலாவது இரண்டே ஒன்றாகின்றதா?

[illegible]

வினா: 15 - 1 கம்பலா பஞ்சாயத்து அலுவலக கம்பலா அலுவலக தொகுதி
எத அடைந்தவரா?

வினா:—இரண்டு முள்ளவார்.

[illegible]

यद्गुणैस्मह वसंमान तत्सगुणम्

குணத்தோடு கூடியிருப்பதற்குச் சகுணமென்றும், குணரஹிதமாயிருப்பதற்கு நிரகுணமென்றும் பெயர். ஸ்வபாவ குணங்களை நோக்கிச் சொல்லு விரோத குணங்களிலிருந்து ரஹிதமாயிருக்கிறபடியால் பதார்த்தங்களுக்குச் சகுணமென்றும் நிரகுணமென்றும் பெயர். ஒரு பதார்த்தத்தில் வேகவலம் சகுணமாகியும் இருக்கின்றதில்லை. நிரகுணமாகியிருக்கின்றதில்லை. ஒன்றிலேயே சகுணமும் நிரகுணமும் சம்பவமுள்ளது. கைந்திருக்கின்றன இப்படியே பரமேஸ்வரனுக்கு அனந்தஞானபலாதி குணங்கள் இருப்பதால் சகுணமென்றும், ஆஸ்வபாவமாகிய சூபாதி குணங்களிலிருந்தும் துவேஷாதி குணங்களிலிருந்து தனிப்பெயர்ப் அல்லது ரஹிதமாயிருக்கிறபடியால் நிரகுணமென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

வினா:—உலகத்தில் உருவமுள்ளவைச் சகுணமென்றும், அற்றதை நிரகுணமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதாவது பரமேஸ்வரன் ஜனமம் எடுக்காதிருக்கால் நிரகுணமென்றும் அவதாரமேந்ததால் சகுணமென்றும் சொல்லுகிறார்கள்?

விடை:—இங்குக் கண்ணுள்ள அருஞ்ஞானிகளுடையதும் அபிதீவானிகளுடையதுமே. பழைய உலகவன் விரகங்களைப்போல சத்தியிதிகொண் ; சன்னிதரக ஜீவாததிநிரவன் பிதற்றுவு அப்போல கத்துகொண்.

வினா:—ராகத்தோடு கூடியவரா அல்லது விரக்தரா?

விடை:—இரண்டுமில்லை. தனக்கு வெளியிலிருக்கும் பதார்த்தத்திற் ஆசையைக்கொண்ட அவ்வாசைக்கே ராகம் எனது பெயர். பரமேஸ்வரனுக்கு அவரைவிட சாபையாகவீவா அல்லது அவருக்கு வெளியிலோ வேறு பதார்த்தமில்லை. இதனால் அபிதீவான நானமிருப்ப முடியாதது. அடைபட்ட கூடியதை விட வெளியிலே விரகத்தி எனப்படும் பரமேஸ்வரன் எவரும் வெளியிருக்கிறபடியால் அவர் கைதட்டி மிட்டுவட்ட முடியாது. அவர் விரகத்தருமின்னை.

வினா:—சகவரனில் இச்சையுண்டா இல்லையா?

விடை:—இல்லை. சகவரன் மனிதரைப்போன்றவரல்ல. தனக்கு இன்பத்தைத்தரும் ஒரு பொருளினமேயென்பதும் பற்றுதலால் நிகழும் ஆசையே மனதால் கொள்ளுந் இச்சையாகுந். ஆனால் கடவுளுக்கு மேலானதும், அவருக்கு இன்பத்தைக்கொடுக்கமுடியாதது. மனிதன்களோலும் மேலும் விருத்தியாகும் இன்பத்தின்மேல் ஆசையுடிகொண்டு. கடவுள் இன்பசுவரூபமான படியால் அவர் ஆசையுடக்கூடியதும், அவருக்கு இன்பம் கொடுப்பதும் உலகின்கிலை. எனவே கடவுளுக்கு இச்சை யென்பது இல்லை. ஆனால் அவரிடத்தில் எல்லாவிதத்தையுடம் அறிபுத்தனமை எல்லா சிருஷ்டிப்படியும் உணர்பெண்ணுந்தனரை இருக்கின்றன.

அறிஞர்களுக்கு இது மேலுமானது. இனி வேதத்தைப்பற்றியேசுவோம்.

यस्माद्वेदा अपातक्षन् यजुर्वेदमावपाकवन् । सामानि यस्य सोमान्यथ
वीङ्गिरसो मुखम् । शुम्भन्तं मूदि कतुमः सिद्धेव सः ॥

அதாவது 10. 23. 4. 20.

எந்தபரமாத்மாவினால் பிரவேதம் யஜுர்வேதம், சாடவேதம் அதாவது வேதம் பிரகாசஞ்செய்யப்பட்டதோ அதைத் தேவர் பா?

स्वयम्भूर्याधातप्यवोऽर्यान् व्यदधाच्छास्ववीभ्यः समाभ्यः ॥ यजुर् 40. 8.

விடை:—எவா எவ்வாவற்றையும உற்பத்தி செய்து தரித்துக்கொண்டிருக்கிறாரோ அவரே அதைப்பரமாத்மா. கடவுள் அவரே சாவகியாபகா, கசிந்தா சனாதனா. பிரகாரா. பரமேசுவரன் தன்னுடைய சனாதன ஜீவரூபமான பிரஜைகளின் நிமித்தம் ப்ருங்கரப் வேதத்தைய வழியாய் எவ்வா வித்தைகளையா உபதேசஞ்செய்கிறார்.

வினா—பரமேசுவரன் பிரகாரராகக் கருதுகிறார்?

விடை:—ரூபமற்றவராகக் கருதுகிறோம்,

வினா. பிரகாரராயிருக்கால் வேதவித்தைகள் வாயினால் உச்சரித்து ஏற்படும் காந்திக்கூடம்? ஏனென்றால் எழுத்துகளை உச்சரிப்பதற்கு மெல்லவாயும், நாக்கும் அவசியமாய் வேண்டுகிறே?

விடை—பரமேசுவரன் சர்வசக்திமானாயும் சர்வவிபாபியாயும் இருக்கிறபடியால் ஜீவன் னுக்குத் தன் தன்னுடைய விபாப்திரினை வேத வித்தைகளால் உபதேசஞ்செய்வதற்கு முகம் வாய் முதலியவைகள் தெனவயிலலை, ஏனென்றும் தன்னைவிட மறொருவனுக்குத் தெரிவிப்பதற்கே வாயினாலும் நாக்கினாலும் உச்சரிக்கவேண்டிய. தனக்கு உபதேச தெரிந்துகொள்வதற்கு அவசியமில்லை. வாய் உபதேச இவைகளின் உதவியின்றாமல் மனதில் அநேக வியவகாரங்களும் யோசனைகளும் உடக்கின்றன. காதுகளேசகந்து விரல்களினால் அடைத்துக் கொண்டுபா, வாய் நாக்கு உதவி இவைகளினுடைய ஒத்தாசை, சோக்கையினவியில் எவ்வளவு விதமான சபதங்களை ஏற்படுகின்றன. அப்படியே ஜீவன்களுக்கு அதையாமி சூரியாய் உபதேசஞ்செய்தார். மறறவா கன் தெரிந்து கொள்வதற்காகவே உச்சரிப்பு அவசியமாயிருக்கின்றது பரமேசுவரன் பிரகாரா. சாவகியாபியாயிருக்கிறபடியால் அநேகமான வேத வித்தைகளைத்தான் ஜீவனுள் அதையாமியாயிருக்கிறபடியால் பிரகாசஞ்செய்கிறார். நேரு அபாவிதன் தனவாயின் உச்சரிப்பினால் மாறொருவனாக கேட்கச் செய்கிறார்.

வினா. எந்த ஆதராவில் எப்பொழுதும் வேதங்களை உபதேசஞ்செய்தார்?

अपेक्षंवेशो बाधोऽयजुर्वेदः सूर्यात्सामवेदः ॥

7. 23. 11-4. 2. 3.

விடை:—சிறுபூட்டினமுதலில் பாமாத்மா அக்கினி வாய் ஒத்தீத்தியன் அங்கிரா இப்புநஷாக்களுடைய ஆத்மாவில் பிரகாசஞ்செய்தார்

यो मद्यानं विदधाति पूर्वं यो वै वेदांश्च महिणोति तस्यै ॥ சுவேதசே 6. 18.

வினா:—மேற்கண்ட வாக்கியத்தின் பிரகாரம் பிரமமாவுக்கு உபதேசஞ் செய்ததாக இருக்கிறதே, அக்கினி முதல் பவாகள் என்று ஏன் சொல்லுகிறீர்கள்?

விடை:—பிரமபாவின் ஆதராவில் அக்கினி முதல் பரிவீசனின் மூலமாக ஸ்தாபித்தார்.

अग्निवायुरविभ्यस्तु श्रयं ब्रह्म सनातनम् ।

दुरोद यज्ञसिद्धयर्थं मृगयजुःसामलक्षणम् ॥

மனு 1 23.

சிருஷ்டி முதலில் பரமசுவரண பரிதாக்களை, ஸ்ரமபண்ணி அக்கினி முதலிய நான்கு ரிஷிகளின் மூலமாகப் பிரமமாவை அடைபச்செய்து அப்பிரமபாவானவர் அக்கினி, வாயு, ஆதிகபன் அவதாரன்னிடமிருந்து சிக, யஜு, சாம, அதாவ வேதத்தை முறையே கிரகித்தார்.

வினா:—பரமவாகளுக்கு இவ்வளவு இரகானது ரிஷிகளுக்கே பிரகாசஞ் செய்ததால் அவர் பட்சபாதி யாகிறாரா அல்லவா?

விடை:—இரகாவாகள் ஜீவன்களுள் அதிகப்பரிசுத்தமாயிருந்தார்களே இவர்களுக்குச் சமானமாய் பரமவாகள் இருந்தார்களிலை. ஆதலால் இவர்களுக்கே பிரகாசஞ்செய்தார்.

வினா:—தேசபாஷையில் எதிலாவது வேதக்கவதப் பிரகாசஞ்செய்யாமல் சம்ஸ்கிருதபாஷையில் ஏன் செய்தார்?

விடை:—வேறு எந்தபாஷையிலாவது பிரகாசஞ் செய்திருந்தால் பட்சபாதி யாயிருந்திருப்பாரா. ஏனென்றால் எவர்களுடைய தேசபாஷையில் பிரகாசஞ் செய்திருக்காக்கோ அவர்களுக்கும் பரிசுஷ்டம், படிப்பிப்பகலும் வெகு கலப்பாயிருக்கும். விதேசிகளுக்கு, (பரமவாகளுக்கு) படிப்பாயிருக்கும். இதனாலேயே சம்ஸ்கிருதத்திலே பிரகாசஞ்செய்தார். இங்ஙனம் எந்த தேசத்தினுடைய பாஷையிலே வேதபாஷையே எல்லா பாஷைகளுக்கும் பரணமாகும். இது தாண்டப்போலிருக்கிறது. இதனாலேயே அந்தப் பாஷையில் கொடுக்கப்பட்டது. எவ்வு சகவரணுடைய சிருஷ்டியான பூமி முதலியவைகள் எல்லா தேசங்களுக்கும் தேச ஜனங்களுக்கும் மூன்றா. இருக்கிறதோ எல்லாவிதமான பொய்கதைகளுக்கும் காரணமாயிருக்கின்றதோ, அப்படியே பரமேசுவரனின் விததைகளின் பரிஷயமானது ஒன்றாகத்தானிருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் மந்திரங்களுடைய பிரபாசையில் எல்லா தேசத்தவர்களும் படிக்க வாய்ப்பு உண்டாகும். எனவே சகவரண பட்சபாதமுடையவா அல்லர்.

வினா:—வேதம் சகவரணம் செய்யப்பட்டதா? அல்லது அந்தியாகளால் செய்யப்பட்டதா? இதற்குப் பிரமாணம் யாது?

விடை:—எவ்வு சகவரண பரிசுத்தமுள்ளவனுமுதல் சாவ விததைகளைத் தன்னிடம் கொண்டவனுமும் சுத்த துண்காய எவ்வாலங்களை முடையவனுமுதல் பாயததைச் செங்கிறவனுமும் கயானுவாயும் இருக்கிறானோ அப்படியே எ

புத்தகத்தைய சசுவரனுடை பருணாம ஸ்வயங்கத்திற் அனுகூலமாய் விஷயங்கள் இருக்கின்றதோ அது சசுவரனாலே செய்யப்பட்டதா தம்.

2. சிருஷ்டிக்கிரமம், பிரதத்யக்ஷாதி ராமாண வியயங்களை ஆப்தம் பலிதர ஆத்மாவகவினுடை பவிவகாரங்கள் முதலியவைகளுக்கு விவராதரணனிசரிருக்கும் அதுவே சசுவரசமபந்தமானது.

3. சசுவரனுக்குப் பிழையிலகாத ஞானப் பபடி உருக்கின்றதோ அப்படியே பபுத்தகம் அவைகளானிசரிருக்கிறதோ அது சசுவரனாலே செய்யப்பட்டது.

4. பரமேசுவரன் பபடி இருக்கிறதோ, சிருஷ்டிக்கிரம பபடி இருக்கின்றதோ அப்படியே சசுவரன், சிருஷ்டிகாராயம், காரணம், ஜீவன்களை உளளது உள்ள வண்ணமாய்க்கூறும் புஸ்தகம் சசுவரனாலே அருளப்பட்டதாகும்.

5. பிரதத்யக்ஷாதி ராமாண விஷயங்களுக்கு விவராதரணனிசரி, சக்தி தமர், ஸ்வயங்கம் இவைகளுக்கு விவராதரணனிசரிபெறும் வேதம் இருக்கின்றது அப்படி பைபில் தூஆன் முதலிய புஸ்தகங்கள் தலை. இதனுடைய விளக்கம் பைபில் தூஆன் இவைகளைப்பற்றிய அத்தியாயத்திலே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

வினா:—சசுவரனிடத்திலிருந்து வேதம் உற்பத்தியாக கொஞ்சமேனும் அகலியமில்லையே. ஏனென்றால் மனிதர்கள் கிரமத்தில் ஞானத்தை விருத்தி செயதுகொண்டு பிறகு புஸ்தகத்தைச் செய்க்குகிறீர்?

விடை:—அப்படி ஒருநாளும் அவர்களால்செய்ய இயலாது. காரணம் இருதரிலாழிய காரியம் உற்பத்தியாவது பபடி மூலம் அசம்பாடியதாகும். சிருஷ்டியைக் கவனித்துக் காட்டு மனிதர்கள் ஒருநாளும் விதவான்கள் ஆகாதலால், அவர்களுக்கு உபாத்தியாயம் இருக்குபட்சத்திலே விதவான்கள் ஆகாது. இப்பொழுதும் ஒருவன் மட்டுமே ஒருவனாலே படிக்கப்பட்டாலொழிய விதவான்கள் ஆகாதலால், இப்பொழுதே பரமேசுவரன் அவர் சிருஷ்டியில் வேத விதத்தை பபடிப்படிப்பதொருநாளும் அல்லது அசகர்ஷிகளும் மற்றவர்களும் பபடிப்பிக்கப் பாதருதால் எவ்வோரும் அவ்விதவான்களாகவே இருந்திருப்பார்கள். உதாரணமாக ஒரு சசுவரன் சிருஷ்டிமுதலிருந்து ஏதாவதொரு இடத்தில், அவ்விதவான் அல்லது விதவான்களுடைபகட்டத்தில் வைத்து வளர்த்தால் அப்பாடுகளுமே அவர்கள் அல்லது அவைகள் பாதரிடே மாற்றிவிடுவான். இதற்குத்திருஷ்டாதா காட்டில் விகிதம் காட்டுமென்கள் பில், தொடர் முதலிய வர்களை. ஆதலால், சக்தித்திலிருந்து கோருபவரையே மிகர (சஜிபிடு) யூனன் (கிரீஸ்) ஐரோப்பா முதலிய சக்தித்திலிருந்து கோருபவரையே விததை பெனபது கிடைப்பாது. அமெரிக்கர்கள் மூலக்க களாயும் வித்யாஜனர்களாயும் தாம், ஆசிரம, வட்சத்தோடுக்கணக்கான வருஷம்ருக்கார்கள். கொலம்பஸ் தோன்றியதே அமெரிக்கா மறுபடியும் பெண்ணைப் அடைவது விதவான்களாக ஆனார்கள். இப்படி மனிதர்கள் பரமேசுவரனாலே முதலில் விததை

உணிக் கிரகத்தாரகன். அதுமுதலிலிருந்து பற்பல காலங்களில் அநேக வித்வான்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். கஞ்சன் தன்னுடைய பிராகிருத்கரத்தில் சொல்லுகிறார்.

स पूर्वमपि गुरुः कालेनानवच्छेदान् ॥

பேரக சபா 26.

உபாத்தப்பாயாகளால் கற்பிக்கப்பட்டு விதவான்களாகவும் தெரிந்தவர்களாகவும் இப்பொழுது எ. படி ஆகிறோம். அப்படியே இருஷ்டி முதலில் கட்டவுள் அக்கினி முதலியவர்களுக்குப் பரமகுருவாக இருக்கார்.

யெனென்றால் ஜீவன் ஸுஷுபதியிலும் பிரளயத்திலும் ஞான ரகசிக் மாகிறமாதர் பரமேசுவரன் ஆகிறதில்லை. அவருடைய ஞானம், சித்தியுமாயினும். காரணமன்னியில் காரியம் உண்டாகாதென்பதை சிசுமாய் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

வினா:— வேதம் சமஸ்கிருதபாஷையில் பிரகாசிக்கப்பட்டது. அக்கினி முதலிய ரிஷிகள் அப்பாஷையை அறியவில்லையாதலால் வேதத்தின் அர்த்தத்தை எப்படி அறிந்தார்கள்?

விடை:— பரமேசுவரன் அவ்வேதத்தை, அறியும்படிச் செய்தார். தாமராத் மா, பேரக, மகரிஷி இவர்கள் எதனுடைய அர்த்தத்தை அறியவேண்டுமென்று தியான ஸ்திதியில் பரமேசுவரனின் ஸ்வரூபத்துவ சமாதியை யடைகிறார்களோ அப்பொழுது பரமாத்மாவானவா அபிஷ்டமான மந்திரத்தின் அர்த்தத்தை அறியச்செய்கிறார். அப்படி அநேகயோகிகளுடையவும் ரிஷிகளுடையவும் மனதில் வேத அர்த்தம் பிரகாசமடைந்து அநந்த ரிஷி முனிகள் இதுவாச பூவமாய் கருதங்களைச் செய்தார்கள். அதுவே பிராமணம் அல்லது பிரமமமாகும். அதாவது எந்த வேதத்திற்கு விசுக்ரபானு செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தவேதே பிராமணம் என்று பெயர்.

कथयो (मन्त्रहृद्यः).....मन्त्रान्सम्प्रादुः ॥

திருத்தம் I. 20.

வேத அர்த்தம் யாரால் கண்டெடுக்கப்பட்டு தெரிந்து கொள்ளப்பட்டதோ அவருடைய பெயரும் அதில் ஞாபகத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவரையில் அர்த்தஞ்செய்ததில்லை. ஆகையால் படிப்பிக்காபட வழிவகை. அந்த ரிஷிகளை வேதமந்திரகாத்மா வென்று சொல்லுகிறவர்கள் பொய்யுரைப்பவர்கள். அவர்கள் வேதமந்திரங்களின் அர்த்தம் பகருபவர்களே.

வினா:— எங்கிரந்தத்திற்கு வேத மென்றுபெயர்.

விடை:— ரிக், யஜுர், சார, ஆதாவ, மந்திர சமஸ்திதைகளுக்கு வேத மென்று பெயர். மற்றவைகளுக்கு இல்லை.

வினா:—

मन्त्राक्षययोर्वेदनामधेयम् ॥ (மந்திரங்களும், பிராமணங்களும் வேதமே.)

காதபாயனரால் செய்யப்பட்ட ரிஷிகளுக்கு முதலில் குத்திரங்களுக்கு அர்த்தம் என்னசெய்யப்பட்ட—

விடை:—ஒவ்வொரு உபதரசம் நிறைந்த நன்ன ஆரம்பத்திலும், அதற்குப் பங்களினை கடைசியிலும் சனாகுண காண்கொண்டு, வேதமொன்று சபதம் எழுதப்பட்டி வந்திருக்குப் பழகத்தை, கவனித்தல் நாம். பிராமண நிராகத்தின் ஆரம்ப நித்திராவது கடைசியிலும் அது எழுதப்பட்டனவே. கிருத்தத்தில்

इत्यपि निगमो भवति इति ब्राह्मणम् ॥

கிருத்தம் 5-3-4.

छन्दोब्राह्मणानि च तद्विषयाणि ॥

அஷ்டாங்கியம் 4-2-66.

இதெனிருந்து வேதம் பகதிரபாகமாய் துப பிராமண விபாகதிரானாக மென்றும் கொள்ளுகப்படும்படுகிறது. இவ்விஷயத்தை, கிருத்தத்து விச்சிஷ்டமாகப்பட்டாக்க விரும்பினால் உழைப்ப வேதபாஷ்ய பூமிக்கடைப்பட்டாகக் கொண்டு அதிலுள்ள காரணத்தினை நுகரிக் கு என்று.

அங்க பிரமாணங்களுக்கு ஸ்ரோமபாதிபடியால் காத்தாயன வசனமாதி நுகமுடியுது:—அபபி நிகராகுமெயானால் வேதம் எனாதனமாகுது. ஏனென்றால் பிராமண பாகத்தின் அங்க நிஷி, மகர்ஷி அரசா களுடைய சரித்திரமிருக்கிறது. பிரகதற்குப் பின்பு சரித்திரம், எழுதுகிற படியால் அங்க உடைத்தாயிருக்குங் கிரகம் பிறந்த நேரம் எழுதியிருக்க வேண்டும். வேதத்தில் எவருடைய சரித்திரமுமில்லை. எந்த எந்த சப தத்தினால் வித்தையினுடைய ஞானம் ஏற்படுகிறதோ அவைகளே பிரமீபாகி கப் பட்டிருக்கின்றன அதிலுள்ள பாகுடைய பெயருமில்லை எந்த விச்சிஷ்டக் கதையினுடைய வித்தையுமில்லை.

வினா:—வேதத்தில் எத்தனை சாலைகள் இருக்கின்றன.

விடை:—இருபத்தேழு.

வினா:—சாலைகள் என்றால் என்ன!

விடை:—வியாக்கியானத்திற்குச் சாலைகள் என்று பெயர்.

வினா:—உலகத்தில் வித்வான்கள் வேதத்தின் பங்களினைச் சாலைகளாகக் கருதுகிறார்கள்.

விடை:—கொஞ்சம் சித்தனைச் செய்தால் உண்மை விளங்கும். ஏனென்றால் எத்தனை சாலைகள் இருக்கின்றதோ அவைகளெல்லாம் ஆசுவலாயனர் முதலிய நிஷிகளின் பெயரால் இருக்கின்றன. மந்திர சமவந்தம் நாமேகவரின் பெயரில் இருக்கிறது. நாவரு வேதங்களை எப்படி பரமேசுவரன் செய்தானென்று கருதுகிறோமோ அப்படியே ஆசுவலாயனர் முதலிய சாலைகளை அதே நிஷிகள் செய்ததாக கருதுகிறோம் எல்லா சாலைகளும் தங்களுடைய விளக்கத்தில் வேத மந்திரத்தை ஆதிராக உடைத்தா யிருக்கின்றன. உதாரணமாக மைதீய சாலையில் 'இஷேத்வா' என்று ஆரம்பித்திருக்கிற பந்திரம் ஒரு வித்தை தலைப்பாகத்துடனும் கூட ஆரம்பிக்கப் பட்டனவே. பரமேசுவரனால் நனபாட்ட நாவரு வேதங்களுள் விருட்சமுலங் களபோல இருக்கின்றன. ஆசுவலாயனர் ஆதி சாலைகள், நிஷிகளால்

செய்யப்பட வேண்டியவைகள், மரத்தின்கீழே காணப்படும் பரமேசுவரனால் செய்யப்படவில்லை. இதைப்பற்றி விசேஷமாகப் பாழுண்டை நிகழ்ந்த பாஷ்ய பூமிகைவைப் பார்த்து, விடையோர்கள் தங்கள் சந்தானத்தினாலே கிருபையைவந்து எய்தி அவர்களுடைய பரிசுடைப் புகழ்களுக்கும் அபிஷேகப்பரமாத்மா எல்லா மனத்களையும் நுகர்ந்து நுகர்ந்து மனதிற்குள் அவற்றைத் துருத்தாரம், மரத்தின்கீழே, பெரிய மரத்தின்கீழே அவர்களை விட்டுவிட்டு வித்தையாகி விஞ்ஞானம் தருவதென்பது அன்றாதாவாய் அடைந்து வித்தைத் தரும முதலியவைகளை விஞ்ஞானம் செய்கு கொண்டு நுகர்வதென்பது வித்தைத் தரும பிரகாசஞ் செய்தார்.

வினா - வேதம் நித்தியமா, அநித்தியமா.

விடை - நித்தியமா. பரமேசுவரன் நித்தியமாகியவனால் அவருடைய ஞானத்தினாலும் நித்தியம். நித்தியமாகாததால் நித்தியத்தைக்கு அமைகளுடைய சண்டையினால் அவர்களுடைய நித்தியமாகும், அநித்தியம் தரவாய்க்களுக்கு அநித்திய குணகம் ஸ்வபாவங்களே.

வினா - என்ன! இப்புஸ்தகமும் நித்தியமா.

விடை - இல்லை. புஸ்தகம் கித்தித்தினாலும் மனதினாலும் செய்யப்படவேண்டியவை. அப்படியிருக்கும்படி எழுதி நித்தியமாகும். ஆனால் அதனைச் சப்த அர்த்த சம்பந்தங்கள் நித்தியம்.

வினா - சசுவரன் அருதர்ஷிகளுக்கும் ஞானத்தை, கொடுத்திருக்கலாம். அந்த ஞானத்தை அவர்கள் செய்வது செய்திருக்கலாம்.

விடை - ஞானமில்லாமல் (அறிவு, தாரதம) ஞானமில்லை. அருதர்ஷிகளும் அருதர்ஷி ஸ்வரன் ஞானம், இவைகளால் தத்துவியிருக்கும் காரணத்தால் முதலியவைகளையெல்லாம் காணுந் தரவிட யாருக்கும் சாமர்த்தியமில்லை. இப்படி சரவருநான சாஸ்திரத்தை யாவது செய்யமுடியுமா? விஷயங்கள் விளங்கியவனாக, நிஷிதன் விஷயம், பாஷ்யவை, இவை, காவ்யம் முதலியவைகளைத் தருவது வேதவந்தம் படித்தபிறகு நூல்கள் செய்தார்கள். பரமாத்மா வேதத்தைச் செய்யாமல் நூல்கள் ஒருவரும் ஹனும் செய்திருக்கமுடியாது. இதனால் வேதம் சசுவரனால் செய்யப்பட்டதாகும். நீ எந்தமதமென்றால், நான் வேதமதம் அதாவது வேதத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறதோ அதைக் கருதுகிறேன் என்று பதிலுரைக்கவேண்டும். அதாவது வேதத்தில் சொல்லியிருக்கும் வண்ணம் நினைத்துருகிறேன் என்பதாம்.

வேதத்தின் கீததாவான சசுவரனைப் பரமேசுவரன் அருக்கமாய்க்குகிறேன். இனி அருக்க அசகியாததில் கிருஷ்ணியைப் பற்றிப்பேசுவோம்.

ஏழாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாயம்

உலகத்தினுடைய ஆக்குதல் அளித்தல் அழித்தல் இவைகளைக்குறித்தது

इयं विमृष्टीर्यत आ वभूव यदि वा दधे यदि वा न ।

यो अस्याध्यक्षः परमे व्यामिन्सा अज्ञ वेद यदि वा न वेद ॥

சிக். 10. 126. 8.

ஏ ! மானிடனே ! எவன் சிருஷ்டியின் காக்கா சீமா, ஆக்க, அளித்தல், அழித்தல் இம்முத்தொழிலையும் தனதாகக் கொண்டு நடவடிக் கென எவனோ அவனைப் பரமாதமா 'அவனையே நீ அறி' வேறு யாரையும் சிருஷ்டிகாததா வாகக்கருதாதே.

तम आसीत्तमसा गूढममे प्रकृतं संलिलं सर्वमा इदम् ।

तुच्छ येनाभापादितं यदासीत्तपमस्तन्महिना जायतैकम् ॥ சிக் 10. 129. 3.

சிருஷ்டிக்குமுன் சகலமும் அநாதகாரத்தினால் சூழப்பட்டு இருக்கிறபோல் அழிவதற்கு முடியாததாயும், ஆகாசருமாயுமிருந்தது. அந்த ஒருமுயற்சி பரமேசுவரனுடைய அனந்தரூபத்தின்கண் அடங்கியிருந்தது. பிரக அவா தன்னுடைய சாவயவல்லமையினால் காண்பதற்குரியது 1711 ஆம்மாசம் செப்தம்பர்.

हिरण्यगर्भे समवर्त्ततामे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ।

स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमां कसै देवाय हविषां विधेय ॥ சிக் 10. 120. 1.

ஓ மானிடனே ! சூரியன் முதலான தேஜஸையுடைய சகல பதார்த்தங்களுக்காதாரமாயும், இருக்கிறதும் உண்டாகியபோகிறதமான பிரபஞ்சத்தினுடைய நிகரற்ற எஜமானனாயும், திருத்தினுடைய உற்பத்திக்கு முன்னே யிருந்து விளங்குகிறவனாயும், பூமியை சூரியன் (ஆகாசம்) பரிபக்தமுள்ள உலகங்களை உண்டு பண்ணியவனாயிருக்க, அநாதகாரமாவையே பரிபாசையுடன் வணங்குங்கள்.

पुरुष एवेदगँ सर्वं यद्भूतं यच्च भव्यम् ।

उताभूतत्वस्येशानोः यदेननातिरोदति ।

யஜுர் 31. 2.

ஓ மனிதனே ! சகலத்திலும் புண்ணியமிருக்கிற அவரை ஜீவனுக்கும் காசமற்ற காரணங்களுக்கும் காதன். ஆனால் பிருக்தி முதலான ஐடம், ஜீவன களிலிருந்து வேறுபட்டிருக்கிற அவரை-இருந்த, இருக்கிற, இருக்கப்போகிற-ஐகத்தினுடைய சிருஷ்டிகர்த்தா.

यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते येन जातानि जीवन्ति ।

एत्यन्यभिसंविशन्ति तद्विजिज्ञासस्व तद्रथ ॥

தைத்ரேய. பிருது. 1.

எப்பரமாத்மாவிலிருந்து பிரதிவி முதலான சகல பூதங்களும் உண்டாக்
கதோ, இவைகள் வாழ்ந்தும் அழிவை அடைவதும் எவனாகிலோ அவனை
பிரமமா. அவனையே அறிவதற்கு முயலவேண்டும்.

जन्माद्यस्य यतः ॥

சீரக I. 1. 2.

இஃது உத்தனுடைய சிந்திக்கும், ஸ்திதிக்ருத (பரிபாலனத்திற்கும்) பிர
ஸுத்திற்கும் காரணமாக இருக்கிறவனே பிரமமா அவனே அறிவதற்கு யோக்
கியமுள்ளவர்.

வினா:— இ பிரமஞ்சம் எவ்வாறானிடத்திலிருந்து உண்டாக் கதோ? ஆல
வது வேறுயாநிடமிருந்தாவதா?

விடை:— இப்பிரமஞ்சத்திற்குப் பரமகமாலே நிமித்த (பாரியசாதகமான)
காரணம். ஆனால் இதனுடைய உபாதான காரணம் பிரகிருதியேயாகும்.

வினா:— பிரகிருதி பரமேசுவரனிடமிருந்துண்டாகவில்லையா?

விடை:— இல்லை. அது அநாதி (ஆதியற்றது)

வினா:— அநாதி என்று பரமன், எவைகளை அழைப்பது?

விடை:— சகவரன், ஜீவன், பிரபஞ்சத்திற்குக்காரணம், இம்மூன்றும்
அநாதிகள்

வினா:— இதற்குப் பிரமாணங்கள் யாவை?

द्वा सुपर्णा सयुजा सखाया समानं वृक्षं परिषस्वजाते ।

तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनदनन्यो अभि चाकशीति ॥

பிக I. 164- 20.

शाश्वतीभ्यः समाभ्यः ॥

பிக 40. 8.

விடை:— பரமன், ஜீவன் இரண்டும் அநாதி. சேதனம் முதலான
குண்ட வினை அவைகள் சமராயிருக்கின்றன. அவைகள், பிரமமா ஜீவனில
பரம் மருக்கிறபடியினால், ஒன்று சொக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பரஸ்பர
கிண்கிதிகள் பரஸ்பரமாகத்தான் சிதறிப்போகிற இப்பிரபஞ்சமாகிற கிளை
களினுடைய அடிமரமாகப் பிரகிருதி, அநாதியே இம்மூன்றினுடைய துணை
கர்மம எவ்வாறான இவைகளும் அநாதி. இவ்விரண்டினும் பரமாத்மா ஜீவன்—
பின் சொல்லப்பட்டதே, விருக்ஷரூபமான ச. சாரதனுடைய பலாபலன்களை
கலக்கா, கெட்டதோ, அதுபவிக்கிறது. முன்கொல்லப்பட்ட பரமாத்மா
அனுபவிக்கிறதில்லை. உளவோ, வெளியிலோ எவ்வாறு பிரகாசிக்கிற அவனே
சாவகோதிமான, எவ்வாறு ததினால் மாறுபடுகிறபடியினால் ஜீவன், சகவரன்,
பிரகிருதி, இம்மூன்றும் வெவ்வேறானது ஆனால் இவைகளெல்லாம் அநாதி

பரமாத்மா வேதமூலமாக ஆதியிலாதது, சாவதமாயுமிருக்கிற
சகல வஸுதிகளை ஜீவன் பரமன் பரமஜகந்தத்துவளிப்படுத்தியுள்ளார்.

अजामेकां लोहितशुक्लकुणां बहीः प्रजाः सृजमानां स्वरूपाः ।

अजो ह्येको जुषमाणोऽनुशेषे जहात्येनां मुक्तभोगामजोऽन्यः ॥

சுவே,காகுவே 4. 5.

பிரகிருதி ஜீவன், பரமாத்மா, இவைகளுக்கு ஒரு காளும ஜன்மம் கிடை யாது. இவைகளும் ஜன்மமெடுத்துக்கொள்வதில்லை. அதாவது இம்மூன் றுமே அகில பிரபஞ்சத்திற்குங் காரணம். இவைகளுக்குக் காரணமொன்று கிடையாது. எக்காலமுமிருந்துகொண்டே வருகிறது. அநாதியான ஜீவன் அநாதியை அதுபவித்து அதில் முழுகி இருக்கிறது. பரமாத்மாவோ அதில் முழுகியுமில்லை. அனுபவிக்கவாதுமில்லை.

கடந்த அத்தியாயத்தில் நுகவானுடைய லக்ஷணங்களையும், ஜீவனுடைய லக்ஷணங்களையும் கூறிவிட்டோம். இவ்விடத்தில் பிரகிருதியுடைய லக்ஷணங் களைக் கூறுவோம்.

सत्वरजस्तमसां साम्यावस्था प्रकृतिः प्रकृतेर्महान् महतोऽहङ्कारोऽहङ्कारान्
पञ्चतन्मात्राण्युभयमिन्द्रियं पञ्चतन्मात्रेभ्यः स्थूलभूतानि पुरुष इति
पञ्चविंशतिर्गणः ॥

(சத்வ) சக்தம், (ரஜ) மந்தம், (தம:) ஜடத்தன்மை இவைகள் மூன்றும் எங்கு ஒன்று கூடினோடு இருக்கிறதென அதுமே ப் பிரகிருதியென்றுபெயர். இதி லிருந்து மகாதத்வபுத்தியும், அதிலிருந்து அகங்காரமும், அதிலிருந்து பஞ்ச தன்மாத்ரர்க்களும் (ஐந்து சத்துக்களும்) பத்து இந்திரியங்களும் (உணர்ச்சி களும் செயல்களும்) மனமுட (மனோ எண்ணங்களும்) எழுந்தன. பஞ்ச தன்மாத்ரராக விலிருந்து இருவிவி முகலான பஞ்சபூதங்களுண்டாக்கது. இவ் விருபகளுக்கும் “புருஷன்” என்றது இருபத்தி ஐந்து (ஆகாரபூதங்கள்) ஆகிறது. இவ்விருபகளுக்கெனில் பிரகிருதி சிருஷ்டிகளிடமாகது. மஹா தகவம், அகங்காரம், பஞ்ச சூக்சம், இவைகளெல்லாம் இருகிருதியினுடைய லட்சணம். இவைகளெல்லாம் ஜீவதரிபம், மனம், ஸ்தூலபூதம், இவைகளுக்குக் காரணமாயிருக்கின்றன. “புருஷன்” ஒருபொழுதும் காரணமாகவாவது அல்லது ஒன்றின் காரியமாகவாவது ஆகாது.

सदेव सोम्येदमग्र आसीत् ॥

சாக் 6. 2.

असद्वा इदमग्र आसीत् ॥

தைத் பிரம் 8.

आत्मैवेदमग्र आसीत् ॥

பிரக 1. 4. 1.

ब्रह्म वा इदमग्र आसीत् ॥

சத II. 1. II. 1.

तदैक्षत बहुः स्यां प्रजायेयेति । सोऽकामयत बहुः स्यां प्रजायेयेति ॥

தைத் பிர. 6.

सर्वं खल्विदं ब्रह्म नेह नानास्ति किञ्चन ॥

வினா:—ஆனால் சாநதோக்ய உடபிஷக்கில் “சிருஷ்டிக்கு முன்னால் இப் பிரபஞ்சம் இருக்கது” என்று இருக்கிறது. தைத்திரேயமோ “அது இல்லா மல்ல அல்லது ஒன்றுமல்லவோ இருக்கது” என்கிறது. பிரஹ்மதாரண்யக உபநிஷத் “சகலம் அகம்ஸ்வரூபமாம்” இருந்ததென்கிறது. சதததபிரா மணமோ “இருபதம் இவ்வுலகில் பிரபஞ்சமும் பிரம்மமே” என்கிறது. மேலும் பரமாத்மா தன்னிஷ்டபிரகாரப் பலரூபங்களாக ஆயிருக்கிறது.

எல்லாம் சிவமாய்தான் என்று கூறுகிறார்கள். மரபுக்கு உபநிஷத “இதம் திரிண
பாவநானமேவ” பதார்த்தங்களைவிடானவர்களைப்போல “ஸர்வம் சிதம்” ... ..
சகலமும் பரமமாயிவ” என்று சொல்லுகிறது.

விடை:—இவைகளை ஏன் கீழ்க்காணப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறீர்கள். இவைகளைக் கீழ்க்காணப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இவைகளைக் கீழ்க்காணப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

एकमेव खलु सोम्याग्नेन शुक्लेनापो मूलमन्विच्छद्विस्सोम्य शुक्लेन तेजो-
मूलमन्विच्छ तेजसा सोम्य शुक्लेन सन्मूलमन्विच्छ सन्मूलाः सोम्येमाः
सर्वाः प्रजाः सदायतनाः सत्प्रतिष्ठाः ॥

[illegible]

सर्वं स्वस्तिदं ब्रह्म तज्जला,नेति शान्तिं वपासीत् ॥

476^b 473. 14. 11.

नेह नानास्ति किंचन ।।

கேள்வி 2. 4. II.

விவகாரம் இது உபநிஷத்துகளிலிருந்து இரண்டு வாக்கியங்களை எடுத்த
துச்சோகை ஒரு நகர செய்திருக்கிறார்கள் "சர்வம்கல" "நாச்சோ
கம் உபநிஷத்தின் நகரம், "நேஹநாகாஸ்திகிருகன" என்பதும் கடைச
நிஷத்தி நகரம், முறையே எடுத்தபடி நகரின் நன்மை. எவ்விதம் அய்யவங்கள்
சரிதலுடன் போதி நகரம் உயர்ந்த காரியக்கிரமமாக உடைய, பிறித்
கூடிய விவரகசெய்யும் என உபநிஷத்தின் நகரம் போகிறதே அய்யத்
மே சந்தர்ப்பம் நகரம் இடம் விட்டு இடமாகிவிடுவது அநாதரமாய் போகிறது
சந்தர்ப்பம் நகரம் போகும் முன்னம் போனும் போதல் படி நகரத்தையே
பொருள் விளங்கும். இப்போது இன்னுடைய அதிசயமாக சரியாய்
கவனியங்கள் ஒன்றை! உபநிஷத்தின் நகரம் காந்தரமவசர் தம்,
பிரதயத்தாகும் காரணமாக நகரம் பிரம்மத்தைப் போலச் செய்து
ருடைய வந்தவையினையே இப்போது வந்தவர்களை அய்யத்
னையே இப்போது முன் நகரம். அய்யத் தவிர வேறு இரண்டாவதான
யாவும் உபநிஷத்தின் கூடாது. அய்யத் தவிர வேறு அய்யத் தவிர

பாத்தவா, நெய்யுடு, பருவனாடுக்களினுடைய மீசைகளை அவரிடமிடையாது. ஆனால் இவைகளெல்லாம் வெள்ளைவான்பத்துடன் பரமேசுவரனுடைய ஆதாரத்திலிருக்கின்றன.

வினா:—பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமெவ்வளவிற்குக்கின்றன?

விடை:—மூன்று. ஒன்று நிமித்தம். இரண்டு உபாதானம், மூன்று சாதாரணம். உதனுடைய செயல்களினால் ஒரு காரியம் நடக்கிறதோ, எதனுடைய செயல்களினால் நடக்கிறது ஒரு காரியம் நடக்கிறதென்போ அதுவே நிமித்த காரணம். அது தானாவே மாறுகிறதில்லை. ஆனால் மற்றவைகளை மாற்றச் செய்கிறது. எது வேண்டுமோ ஒரு காரியமும் செய்யமுடியாதோ அது தானே உபாதான காரணம். அது ஒருத்தன் மாறுகிறது நாசத்தையடைந்து காசி. ததைச செயல்களில் சாதாரணமாக, பலகாரியங்களுக்குச் சரிபாடியிருக்கிறதற்கே சாதாரண காரணமெனது பெயர். நிமித்தகாரணத்திலிருந்து விதமுண்டு. முதல் நிமித்தகாரணம், சகல சிருஷ்டிக்குக் காரணமாயும் பரிபாலனத்திற்கும் பிரஸபத்திற்கும் காரணமாயும் இருக்கிறது, பரமாத்மாவோ.

இரண்டாவது நிமித்தகாரணம் ஜீவன். பரமேசுவரனுடைய சிருஷ்டியின் நூறு பதார்த்தங்களை எடுக்கக்கொண்டு பலவிதகாரியங்களைச் செய்கிறது ஜீவன்.

இப்பிரபஞ்ச சிருஷ்டியில் உபயோகப் படுத்தப்பட்ட பிரகிருத்தியே உபாதான காரணம். அது ஜடமான டியினால் தன்னிததானே ஏற்படுத்திக்கொள்ளவோ நாசஞ்செய்துக்கொள்ளவோ முடியாது. சிலசமயங்களில் ஜடத்துடன் ஜடம் சென்று உருமாறினாலும், மற்றொன்றினுடைய செயல்களினால் அது ஏற்படுகிறது. நாசத்தினால் நாசத்தையடைகிறது.

உதாரணமாகப் பரமேசுவரனால் செய்யப்பட்ட விதமானது பூமியில் விழுந்து நீர் நிலம் இவைகளையடைந்தால் விருத்தமாகிறது. ஆனால் அக்கனி முதலான ஜட தார்பதங்களில் விழுந்தால் நாசத்தையடைகிறது. சகல வஸ்துக்கள் செய்யப்படுகிறது நாசத்தையடைகிறது பரமேசுவரனுடைய ஆதினத்தினியே, இருக்கிறது.

ஒரு வஸ்துவைச் செய்வதற்கு வேண்டிய, ஞானம், பலம், கை முதலான சாதகங்களை அதனுடைய சாதாரணகாரணம். உதாரணமாகப் பாலை ஒன்றை எடுக்கொள்ளவேண்டும். அதில் குயவன் நியமித்தகாரணமாகவும் மண் உபாதான காரணமாகவும் மூங்கில் சக்கிரம் முதலான கருவிகளும் காலம், தேசம், வெளிச்சம், கணம், கைகள் (குயவனுடைய) ஞானம், வேண்டியவிடத்தில் இவைகளெல்லாம் அதனுடைய சாதாரணகாரணமாகவும் முறையே ஆகின்றன. இம்முறையு மன்னியில் ஒன்றையோ உண்டாக்கமுடியாது. நாசஞ்செய்யவும் முடியாது.

தற்போதைய வேதாந்திகள் பரமேசுவரனை, பிரபஞ்சத்தினுடைய நிமித்தகாரணமாகவும் உபாதான காரணமாகவும் நம்புகிறார்கள்.

வினா:—

यथोर्णनाभिः सृजते गृह्णते च ॥

முனடிகே உப. 1. 1. 7.

சிலந்தி வெளிபிவிருந்து ஒன்றையும எடுத்ததுக்கொள்ளாது தன் சரீரத்தி லிருந்த (நூலை) எடுத்துக்கொண்டு கூட்டைக்கட்டி வளைபாடுகொண்டு மீய பிரம்பம் தன்னிடமிருந்தே பிரபஞ்சத்தை விரித்து அதில் வெற்றுருவாகி அதுபவிக்கிறது. ஆகையினால் பிரமபாதான் வெற்றுருவாகவேண்டுமென்று விரும்பினான். விரும்பின மாதந்தரத்திலேயே ஜகத்ப்ரபடாகிவிட்டான்.

आदावन्ते च यन्नास्ति वर्त्तमानेऽपि वसथा ॥

கொடப திய 31.

மணிகே உபநிஷத வியாக்கியானத்தில் சொல்லுகிறதாவது முதலிலொரு தும கடைசியில் இருக்கக்கூடாதுமானது தந்தோலும் தூரது சிருஷ்டியின் ஆதியில் பிரபஞ்சமில்லை, ஆனால் பரமமசுவிருத்தான். பிரபந்தத்தைப் பிறகு பிரபஞ்சமே பிரபது, பிரமபாவேவா யிருப்பான். ஆகையினால் தற்போதும் உலக மில்லை. சகலமும் பிரமமே? ஆகையினால் இப்பிரசஞ்சம என பரமமடிகாது?

விடை:—நீங்கள் கூறும் வண்ணம் பிரபஞ்சத்தின் உபாதானகாரணமாக பிரம்மா விருந்தால் அவர் மாறக்கூடியவருடைய, எச்சத்திற்குக் காரணமாகவும் ஆகிறான். ஏனென்றால் உபாதான காரணத்தினுடைய குணம் காட்டக் கூடா வும் முதலானவைகள், காரியத்தில்தொகிறது. வைசேஷிகதாமம் சொல் லுகிறதாவது.

कारणगुणपूर्वकः कार्यगुणो दृष्टः ॥

வையேஷி. 2. 1. 14.

(உபாதான) காரணத்திலே முன்னிருந்ததையே முடிவு (காரணம்) வெளிப்படுத்துகிறது. இவ்விதமிருக்கும் பொழுது பரமபாவையும் பிரபஞ்சத் தையும் எவ்விதம் (உபாதான) காரணகாரியமாகப்பிணைக்கலாம்? குணம் கா டாம சுவபாவம் இவைகளில் இரண்டும் அவ்வளவு வந்ததாசடப்பட்டிருக்கிறது. பிரம்மா சச்சிதானந்தசுவரூபர், பிரபஞ்சமே சூழ்ந்து இருக்கிறான் அச்சதனமானது. பிரின் பதரது, பரம்பாவேவா சிருஷ்டிக்கப்பட்டதவா பராக்ரமுடியாதவர் பிரபஞ்சமோ சிருஷ்டிக்கப்பட்டது பிரிக்கக் கூடியது பார்க்கக்கூடியது. பிரிதிவி முதலான ஜடகுணங்கள் பிரமமசுவிடமிருந்துண்டானால் அவரும் அஜடப்பதாரத்தங்களினுடைய குணங்களை உடையவராயிருக்கவேண்டிய, பிருதுவி முதலானவைகளைப்போல அவரும் ஜடமாயிருக்க வேண்டும் அல்லது பரமபாவைப்போல பிருதவ்யாதி காரியங்கள் சேதனமாயிருக்கவேண்டும். மேலும் சிலந்தியுடைய உதாரணம் தங்களுடைய சித்தநாதத்தைத்தாங்களிலே. அதை நீராகரிக்கவும் க்ராகரிக்கிறது. ஏனென்றால் ஜட ரூபமாகிறசார அவயவங்கள் உபாதான காரணமாகவும், ஜீவாத்மா கீழித்தகாரணமாகவுடிகிறது. தீமாதிரி சாவலிடாய்க்கொண்ட பரமபா, தன்னுடையபிரிநுக்கும பிரகிருதியிலிருந்து எதால் ஜகததை சிருஷ்டித்து அதில் தான் வியாபக

மாய் சாஷிபூதமாயிருந்து கொண்டு ஆனந்தமயத்தினிருக்கிறார். நேரம்மாநான
வீவறறுருவாகவேண்டுமென்று விரும்பினார் என்று நீங்கள் சொல்லுவதற்குப்
“பவவிதமான இப்பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டித்துப் பிசுத்தனாகட்டும்” என்று
பார்த்துப் போசனைசெய்து விரும்பினதாக ஆகிறது. ஏனென்றால் பிரபஞ்
சத்தைச் சிருஷ்டித்தபிறகே பரமேசுவரன் சகல ஸ்தூலபதார்த்தங்களிலும்
இருந்து, ஜீவன்களுடைய விசாரனை ஞானம் தியானம் உபதேசம் மீட்டல்
முதலானவைகளில் வெளிப்படுகிறார். பிரளயகாலத்தில் பரமேசுவரனை
முகத் தீவன இவை இரண்டிம்தவிர உதயாரூபமாகிறதில்லை. நீங்கள் கூறின
சூத்திரம் தவறானது. ஏனென்றால் சிருஷ்டிக் கு முகதி பிரபஞ்சம் இம்மாதிரி
வெளிப்படையாய் இல்லாமலிருந்தபொதிலும் அது சூக்ஷ்மமாயிருந்தது.
பிரளயத்திற்குப்பின்முடி அது அவ்விதம் விரிகுதும். ரிக்குவதம் என்க முறை
யிடுகிறதென்றால்.

तमं आसीत्तमसा गृहमग्रे ॥

சு. 10. 126. 3

ஆதிபல சகலமும் இருட்டாயிருந்தது. முழுப்பிரபஞ்சமும் இருட்டினால்
சூழப்பட்டிருந்தது.

आसीदिदं तमोभूतमप्रज्ञातमलक्षणम् ।

अप्रतर्क्यमविज्ञेयं प्रसुप्तमिव सर्वतः ॥

மனு I. 5.

ஆரம்பத்தில் இச்சகல பிரபஞ்சமும் இருட்டிருந்ததென்றிருந்தது. அது
அறிய முடியாததாயும் அறிவற்றசெட்டாததாயுமிருந்தது. இந்திரியங்களி
னாலும் அறிவற்றது முடியாததாயிருந்தது. பிரளயத்திற்கு முகதியாவது
அல்லது பிரளய காலத்திலாவது அது இராம. ஆனால் தற்சமயத்தில்
அது அறியக்கூடியதாயும் பிரசித்த சின்னங்களுடன் கூடினதாயும் ஆகவே
புத்தியினால் அறியக்கூடியதாயுமிருக்கிறது. அவ்விதமிருந்தும் அவ்வரை
ஆசிரியா உலகம் இல்லை என்கிறார் இது எப்பொழுதும் பிரமாணமற்றது,
ஏனென்றால் நேராக அறியமுதலானவைகளினால் ஒருவருக்குத் தெரிபாதது.
ஒன்றுமில்லாததாக விருக்காது.

வினா: —பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டி செய்வதில் பரமேசுவரனுடைய எண்
ணம் யாது?

விடை: —சிருஷ்டி செய்பாமலிருப்பதில் அவருடைய பிரபோஜனம்(எண்
ணம்) யாது?

வினா: —சிருஷ்டி செய்பாமலிருக்கும் பக்தத்தில் ஆனந்தத்தில் அவர்
இருக்கலாம். ஜீவன்களுக்கும் அங்கம் முதலானவைகளையடையாது.

விடை: —இது சொம்மீட்களுடையவும் தரித்திரர்களுடையவும் போ
சனை யாகும். ஊக்க முள்ளவர்களுடையதும் சுறுசுறுப் புள்ளவர்களுடையது
மல்ல. பிரளயகாலத்தில் ஜீவன்களுக்கு என்னகுகதுகங்களிருக்கிறது? சிருஷ்டி
புணர் பகததுக்களை நோக்குங்கால் அங்கத்தைவிட சகல பன்மடங்கதிக
மாய இருக்கிறதை அறியக்கூடும். முகதியைச்சாதனஞ் செய்கிற பிரகதத

மான் பல ஜீவனங்கள் கடைசியில் மொத்தத்தினுடைய ஆனந்தத்தையடை
கின்ற பிரளயகாலத்திலே ஆத்ம சித்தந்தரால் போல மாதமாய் நுகர்தது.
சிநுஷ்டி செபயாவிலு லீலனைகளுக்கு ஏற்பவாறு எவ்வந்தரீபாயின்க்குகூடும்
முன் சிநுஷ்டியில் செபப்பபட்ட பாபுணபங்களினுடைய காரங்களை எவ்வி
தர அனு விக்கக்கூடும்? கணகவினுல யாது பிரபோஜனமென்று உங்களை
மாறுவது விவாதிதல் நீங்கள் ஜயானாயிவ பாபு கட்டுகளைப்போதன். அவ்வந
தே சகவரன் தருளி நுகர மடியான விஞ்ஞானம், பலம் சிநுஷ்டிசக்தி,
நிலைகளினு சிநுஷ்டி செய்வதெனிட வேறுபாது மெய்யான மெய்யான? உய்யாத
தைக்காரியா நுகல், தடை, உலகமாய்வுகள் சத்த முதலான சகவரனுடைய
குறியங்கள் தப்பஞ்சதனகச் சிநுஷ்டி செய்வதனுமே யெ ளளவகும. சிநுஷ்டி,
பரிபாஸனம் மரணம் முதலானவைகளைச் செய்வதெனிட அநுடைய அள
வர சத்தமாயினது செய்கிறது எவ்வந்தரீபாயின கணகவினுடைய சக
வரவகுமமொ அவ்விதமே பிரஞ்ச சனைதச் சிநுஷ்டிக்கிறது, சகலஜீவனங்களுக்
கும ஏற்றபதார்த்தங்களையளித்துப் பிரபகாரஞ்செய்கிறது நிலைகளெல்லாம்
பரமேசுவரனுடைய ஸ்வபாவகுணம்.

வினா.—முதலில் வந்து போய்ப்பட்டதா அல்லது மரமா?

விடை.—வித்துதான். ஏனென முல் வந்ததே தீர்மான நிமித்த (அவக்க)
மேலுது (காரணம்) எல்லாம் ஏகாதத்தமாதகும. காரணம் வித்தே மானபடி
யினால் காரியத்திற் சி அதுவே முதலேவென்கிம்.

வினா.—பரமேசுவரன் சாவ சக்தியான் ஆனபடிநிலை. பிரகிருதியையும்
(முதலதுவக கமபதார்த்தம்) ஜீவனையும் சிநுஷ்டிக்கலாம். அவ்வந்தம் செபயாவி
டில் சாவசக்திமான் என்று அழைப்பதற்கு அவர் எவ்வந்தம் போக்கிலா
ஆவார்.

விடை.—சாவசக்தியான என்னும் வார்த்தைக்குப் பொருள் முன்ன
மேயே கூறியாய்விட்டது. சாவசக்திமான என்றால் அசப்பவமான காரியங்
களைக்கூடச் செய்வதாகுமோ? காரணமென்ன லெ காரியசெய்கிறது முதலான
அமையவாய்வுகளை மரப முடியுமாயினால் அவர் இரண்டாவது சகவரன்
உற்பத்திசெய்து தான்மரணத்தைப்படைந்து அத்தந்தை துபவிக்கலாம். அந்
யாபஞ்செய்கிறவனுடைய அபவித்தனாடும் கெட்டகாரியங்களைப் புரிகிறவ
னுடைய ஆகலாம். ஸ்வபாவ அதாவது அகதினியையுடைய உஷ்ணம்
ஜலத்தினுடைய சீதளம், பிரதவ முதலானவைகளினுடைய ஜடத்தன்மை
முதலான காரியங்களை மாற்றமுடியாது. சகவரனுடைய சீபமங்கள் சத்தய
மரணமும் கிறவானதாய் நிகுகிற படியினால் அதை மாற்றமுடியாது. ஆகை
யினால் உதவி யானிடில் தன்னுடைய சகல காரியங்களைப் பிறைமேய் அவ
ருக்குச் சக்தியிருக்க மரபுநிலை சாவ சக்திமாயினது மெய்யா.

வினா.—சகவரன் ஆகாததெனில் (உருவ, கருடன) கூடினவரா? அவ
லது ஆகாரமாவரா? ஆகாரமாய்வு நுகரல்க்க முதலான சாதகங்களானக
ளிலே அவ்மெய்யபடிப் பரஞ்சதனைச் சிநுஷ்டிக்க முடியுமா? உருவத்து விநு
தால் இச்சகதேகமேற்படாது?

விடை:—அவர் உருவமற்றவர். யா சரித்துடன் கூடினவரையிருக்கிறாரோ அவர் எசுவரனாக மாட்டார். ஏனென்றால் அப்பொழுது அவர் எல்லையுள்ள சக்திகளை உடையவராவார். சீதகம காலம் இவைகளினால் பாதுகாப்பட்டு அவர் பரிசு, காசம், உஷ்ணம், பனி, காயம், புண வளி, கோய் இவைகளுக்காளாவார். அப்போட்டவனிதத்தில் ஜீவனுடைய குணங்களிருக்குமே தவிர எசுவரகுணம் ஒரு காளுமீமந்தடாது. நீங்களுட, காங்களுட சரித்துடன் கூடினவர் எனாயிருந்து கொண்டு அணு, பாயணு, சீரகிருதி இவைகளை வசமாக்கிக் கொள்ள முடியாது. அப்பாதிநீயே தூலமீதத்துடன் கூடின பரமேசுவரன் கூட கன சூஷ்ம பதார்த்தங்களால் தூல ஜகததைச செய்மமுடியாது. பரமேசுவரனுக்கு ஜ்ஜடமான சரிதாவது அவயவங்களாவது திடையாது. ஆனால் அவருக்கு அனாதமான (எல்லையற்ற) சக்தி, பலம், பரக்கிரமம் உண்டு. அகனால் ஜீவன் சீரகிருதி இவைகளினால் ஒரு காணம் செய்மமுடியாத சகலகாரியங்களையுஞ் செய்கிறார். சீரகிருதி, ஜீவன் இவைகளைவிட சூஷ்மமாயும் இவைகளில் ரஸிபும அவருக்கிப்படி சீனால் இவைகளை அடக்கி உருவான ஜகமாக மாற்றுகிறார்.

வினா:—மானிடப் பெற்றோருளுடைய குழந்தைகள் தங்கள் தாய் தகப்பன் உருவச்சராயலாக விருப்பதுமேலாவ, பரமேசுவரன் உருவற்றவராயிருக்க தால் அவரால்கிருஷ்டிககப்பட்ட இவவுகம்மும உருவற்றதாயிருக்கவேண்டுமே?

விடை:—என்ன குழந்தை தனமானமீகழ்வி!! காம முன்னமீமயே பரமேசுவரன் இஜ்ஜகத்தின் உபாதான காரணமில்லை பென்றும் நிமித்தகாரணமென்றும் கூறினோம். பரமேசுவரனைவிட சூஷ்மக்குறைவான சீரகிருதியும் பரமணுவுமே இஜ்ஜகத்தின் உபாதானகாரணம். அவைகளிலெல்லாம் உருவ மாறகல்ல ஆனால் பரமேசுவரனைவிட ஸ்தூலமாயும், இஃக காரியங்களைவிட சூஷ்மமான உருவத்தை உடையதாய் இருக்கின்றன.

காரணமன்னியில் ஒன்றுங்கிடையாது

வினா:—பரமேசுவரனால் காரணமன்னியில் காரிடம் ஒன்றும் செய்ய முடியாதா?

விடை:—முடியாது, ஏகனுடைய இரப்ப (எவ்வுருவத்திலாவது) இல்லையேனா அதை இந்நகந்தாக அவழக்க முடியாது. அது கொஞ்சங்கூட முடியாதகாரியம். வீணஜடம் பிசிக்சிபர என்றைகதைப்பமீரல ஜீவக்கண்டவாறு காரணமன்னியில் காரிய முண்டாவது முடியாத காரியம். மலையயாய் மக்களுடைய விவாகமொன்றைக் கண்மீடன். அவர்களுக்கு மனிதகமேகரபினால் செய்யப்பட்டவும சகலகபுஷ்டம் மானிகளையும் உடைய குழந்தைகளுண்டாச்சுவ அவர்கள் மரீசிகை சலத்தின் ஸ்தாதக செய்து பேகமன்னியில் பாஷை பொழிதாயுர், சாகுடி பன்னியில் சகல சணவுபெயர்ந்தருட உறபுகடியாகிற கக்கால ககர்த்துல விளையாடிக் கொணடி நந்தாராகன். ஒரு வுன் சொல்லுவான்.

தாய் தகட்டிலிலே ஆனால் நான் பிறந்தேன். வாயில காக்கிலிலே ஆனால் பேசுவேன். புத்தில பாயமே இலிலே ஆனால் ஒன்று வெளியில வந்தது. நான் எங்குமிலிலே இவாகனும் எங்குமிலிலே ஆனால் நாங்களுலல்லோரும் இங்கிருந்தோம். இப்பமாதிரி வாழ்ந்தைகள் பைத்தியக்காசாகளுக்கே நகும்.

காரணத்திற்குக் காரணங்கிடையாது.

வினா:—காரண மனனியில காரிய மிலலாமல போகுமே யானால் முதல காரணத்திற்குக் காரணம் யாது?

விடை:—காரண ரூபமாயிருக்கிறதெல்லாம் ஒருபொழுதும் ஒன்றின் காரியமா யாது. ஒன்றின் காரணமாகவுப் பிறகு ஒன்றின் காரியமாகவுமிருப்பதற்கே “அடுத்த” காரணமென்று பெயர். உதாரணமாக சாங்கிய கர்சனம் கொல்லுகிறதாவது.

மூலே மூலாபாவமூல் மூலம் ||

சாங்கி 1. 67.

வேருக்கு வேலாகிடையாது! எனவே காரணங்ளுக்குக் காரணங் கிடையாது. ஆகையினால் எல்லாகாரியங்களினுடைய காரணமே காரணமற்றது. ஒவ்வொரு காரியத்தினுடைய ஆரம்பத்திற்கும் அவசியமாய் மூன்று காரணங்களுண்டு. உதாரணமாக ஒருதுணி செய்வதற்குச் சேணியன், நூல், இயந்திரம் இம் மூன்றும் அவசியம். ஆம் மாநிலியே ஜகத்தினுடைய உற்பத்திக்குப் பரம கவான் பிரகிருதி காலம் அப்டடியே ஆகாசம், ஜீவன், முதலான சிருஷ்டிக்கார்படாதவுய், சிவந்தர முரணவைகளினால் ஆச்சது. இதில் ஒன்றாவது இராமல போனால் உலகமே இராது.

நாஸ்திகர்களுடைய சந்தேகங்களுக்குப் பதில்

வினா:—

अत्र नास्तिका आहुः—शून्यं तत्त्वं भावो विनश्यति वस्तुधर्मत्वाद्दिना-
शस्य ||

சாங். 1. 44.

अभावाद्भावोत्पत्तिर्नानुपपद्य प्रादुर्भावान् || ईश्वरः कारणं पुरुषकर्माफल्य-
दर्शनान् || अनिमित्ततो भावोत्पत्तिः कण्टकतैक्षण्यादिदर्शनान् || सर्व-
मनित्यमुत्पत्तिविनाशधर्मकत्वान् || सर्वं नित्यं पञ्चभूतनित्यत्वान् ||
सर्वं पृथग् भावलक्षणपृथक्त्वान् || सर्वमभावो भावेऽपि तरेतराभावसिद्धेः ||

கியாய 4. 1.

1வது வினா — சூன்யம் (ஒன்றுமில்லாததன்மை) எனப்படும் ஒரு உதாரணம். சிருஷ்டிக்குமுந்தி சூன்யமிருந்ததே தவிர வேறொன்று மில்லை. அப்பொழுது சூன்யமே இருக்கும் எனவென்ற இப்பொழுதிருக்கும் உதார்த்தங்களெல்லாம் பாவ (இருப்பு) உறததாய் சூன்யமாய் போய்விடும.

விடை:—ஆகாசம் (பிரகிருதிடைய போல்) காலமுடியாத பதார்த்தம், அவகாசம், சிவது (அளி) எல்லாம் சூன்யமே. சூன்யம் நடபதார்த்தம்.

ஆனால் சகலபகாரத்தவர்களும் புலப்படாதாய் இருக்கிறது. வரிகள் புள்ளிகளால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. சதுரங்களும் சக்கிரங்களும் வரிகளால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அமமாதிரி சகவரண தன்னுடை இருஷ்டி சக்தியினால் மலை, பூமி முதலான உருவங்களை ஒரு புள்ளியிலிருந்து விரித்திருக்கிறார். மேலும் குணபகை அறிகிறவன் குணபகுதிருக்க முடியாது.

2வது வினா:—அபாவத்திலிருந்து (இலவர விருப்பத்திலிருந்து) பாவம் உற்பத்தியாகக்கூடும். எப்படியென்றால் அது விளவுபடுகிற வரையில் வித்தானது அருமபு விட்டுத் தவிரிக்காததில்லை. ஆனால் அதை உடைத்துப் பார்த்தால் அருமபு ஒன்றும் காணப்படக்கூறதில்லை. ஆகையினால் அபாவமில்லாமவிருப்பதினிருந்தே உற்பத்தி ஏற்படுகிறது.

விடை:—என்று விசயத்தை அளிக்கச் செய்கிறதோ அது முன்னமேயே அதிலிருந்து நுக்க வேண்டியது. அவ்வது விசயத்தைப் பிளக்கச் செய்கிறது எது? அல்லது உள்ளே இல்லாதபடி நக்கால் அது வெளியில் வராது.

3வது வினா:—செய்கிற அளவு அனுபவிப்பாய் என்பது உண்மையில் உயரா? சிவகாரியங்களிலிருந்து உண்மையாயிருக்கவில்லை. ஆகையினால் ஒரு மணிதனை அவன் காமங்களினுடைய உண்மை பிரகாரம் அதுபாணிப்பது சகவரணுடைய ஆதிக்கத்தினால் பட்டிருக்கிறது. அவருடைய இஷ்டத்திலிருக்கிறது அது.

விடை:—அவ்விசயிருக்குமேபானால் காமங்களன்னியில் பவனை ஏன் சகவரண அளிக்கக்கூடாது? ஆகையினால் மணிதன் எவ்விதகாமமசெய்கிறானோ அவ்வித உண்மைய சகவரண அளிக்கிறாரென்று ஏற்படுகிறது. தன் மனம் போன பிரகார சகவரண பலபலவர்களை அளிக்கக்கூடில்லை. ஒருவன் செய்த காமங்களினுடைய உண்மைய அவர் அளிக்கிறார்.

4-வது வினா:—காரணமன்னியில் காரியம் ஏற்படுகிறது. எவ்விதமென்றால் கூரையைப் பட்டா மிருகவானதுப் பழம் பழமானதுமான கருவேலி கிளைகளிலிருந்து கூரையானது முளைகள் உண்டாகின்றதுபோல இருஷ்டிபுடன் சகவரண உட்காரங்களையும் சோனிகளுடைய சாத்தங்களும் (காரணமன்னியில்) ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று தெரிய வருகிறது.

விடை:—வாக்கிருக்கும் ஒரு பகார்த்த முண்டாகிறதோ அது அதனுடைய தமிகை காரணம். ஒன்றுமில்லாததிலிருந்து முளைகள் உண்டாவதுபோல முளைத்ததிலிருந்து அவைகளுண்டாகின்றது. யினால் மரமே அவைகளுக்கே காரணம். ஆகையினால் காரணமன்னியில் உலகம் இருஷ்டிருக்கப்பட்டதில்லை.

5-வது வினா:—சகல பகாரத்தங்களும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. எதற்குநிதிநியது. ஆகையினால் சகலமும் அத்திபதம். ஒரு தூவ கூறுவதாவது.

शोकापेन प्रवक्ष्यामि यदुक्तं ग्रन्थकोटिभिः ।

प्रह सत्यं जगन्मिथ्या जीवो नक्षेत्र नापरः ॥

வின (தந்தைத்தாய்) வேதாந்திகளும் இவ்விதசந்தேகத்தையே கேள்
கிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள், விதாந்திகளான சிவந்தங்கள், பிரமமா
வே சத்தியமென்றும் ஜகம் பொய் என்றும், பிரமமகத்தி நுகது ஜீவன
வேறுபட்டிருக்கிறது என்று கூறுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். மீத எல்லாம் பொய்
என்றார்கள்.

விடை:—எல்லாம் அநித்தியமாயிற்று, உண்மையாகியிருக்கால் அது
அநித்தியம் (பொய்).

விடை:—அவைகள் சத்தியமாகியிருப்பது அநித்தியமே. ஏப்படியென்
றும் அந்நிலைடைகளை எதிர்த்துச் சொல்லி அதுவும் உண்மையாகியிருக்கிறது.

விடை:—அந்நிலை அநித்தியமானவைகள் பொய்யாகவரவது ஒன்று
மில்லாததாகவரவது ஆகாது. பரம சூக்ஷ்மமானதும் அநித்தியமாகாது.
வேதாந்திகள் ஜகத்தினுடைய உண்மையை, சத்தியம், பிரமமாயிடுகின்றனவாக நுகது
கிறார்கள். பிரமமா சத்தியமானபடியினால் அவ்வுடைய காரியங்கள் ஒரு
பொழுதும் அநித்தியமாகாது. கனவையப்போலவும், இருட்டில் கயாசாக்
கண்டு பாம்பாக விளையாதபோலவும், இவ்வுடையதும் உண்மையாக
மனோரவதே செய்வது உண்மையாகவும். ஏனென்றால் மனோரவதே
எல்லவா ஒரு துணைமே. வஸ்துக்களினின்றும் துணைமே நுக இருக்க முடியாது.
குணத்தினின்றும் வஸ்துவும் வேறாயிருக்கமுடியாது. கட்டிசை (மனோர
வதே) செய்கிறவா சத்தியமாயிருந்தால் அவருடைய கயாசையும் சத்தியமா
யிருக்கவேண்டும். இவ்வாறியும் ஜீவனும் அநித்தியமானதே. சிவமிதது நுக நுக
பொழுது பிரகடனமாகவரும் வஸ்துக்களைப் பார்த்துக்கொட்டியவனிடம் உணர்வுக்
கனவு உண்டாகாது. அதாவது இவ்வுடைய இருக்கும்படியானபடியாகவரும்
கனவம் கம்முடைய அநித்தியம் பிரகடனமாகியபடியினால் அவர்கள் கம்முடைய
ஞாபகங்களில் சிவ அநித்தியத்தை அழைக்கிறது. இவ்வாறாகியிருக்கிறது
யோஜிதருவகால கணவிலையிருடனிருப்பதாகக் காணாமலிருக்கிறது. தன்னுடைய
மனத்தின் அநித்தியமில்லாத விஷயங்களைக்குறித்து கனவுகளை முடிபுரையானால்
தருடனாய் இருக்க ஒருவன் வெளிச்சம், விதாந்த முகவானவையாகக் கனவு
காணவேண்டும். ஆனால் காண்கொடுக்கலை. ஆகையினால் வெளி உலகினு
டைய பரமதார்த்தங்களின் அநித்தியமானவையாகியிருக்கின்றன வென்று ஏற்
படுகின்றன. வெளிப்பாடுகளாகியினுடைய ஞாபகத்தை மனத்தோடுகொண்டும்
—ஆழ்ந்த சத்தியமாயிருப்பது வேறு— அவ் இருக்க கொண்டு வருகிறது
அவ்விதமே பிரகடனம் —ஆழ்ந்ததாயிருக்கின்ற பரமதார்த்தம் —சரணத்தி
நுகவாய்க்குட இருக்கின்றதே வருகிறது.

வின:—சுதந்திரத்தையும் பரமதார்த்தத்தையும், கனவுகளையும் எப்படி ஆழ்ந்த
சத்தியமாயிடுகின்றனவோ (பரமதார்த்தம்) அவ்வாறே பரமதார்த்த
சகலபதார்த்தங்களையும் கனவு மாதிரி நுகவெல்லாம்.

விடை:—இப்பாதி எப்போதும் நுகக்கூடாமல் ஏனென்றால் உலக
கம், ஆழ்ந்த சத்திய இவ்விரண்டிலேயும் வெளிப்பதாததவரான அருளுடைய

கிறது (கவனத்தைவிட்டுக்கொடுத்து) கமலனைவிருக்கும் சகலபதார்த்தங்களும் அநிருசியமான (பாக்கமுடியாமல்) பொதிலும், அபாவமாக (நிலைமையற்றதாக) போகவில்லை. அமமாதிரியே இவைகளும் அபாவமாக ஆகித்தல்கள், ஆகையினால் காரிய முன்பொன்ன பரகாரம் பரமமர, ஜீவன, பிரகிருதி—உபாசார காரணம்—இரமூன்றும் அநாதபரனது, நித்தியமானது, இவைகளே உண்மை.

புத்தர்களும் ஜயினர்களும்.

6வது வினா—பஞ்சபூதங்களும் நித்தியமானபடியினால் உலகம் சகலமும் நித்தியமே?

விடை:—திரு உண்மைபுகாது. ஏனென்றால் எட்டபார்த்தங்களினுடைய உற்பத்தி நாசம் முதலானவைகள் தினகமீதாரும் புலப்படுகிறதோ, அவைகள் நித்தியமாகிருந்தால் சகல தூலத்திற்கும் அந்நுடனகடின மாலிட சரீரம் விதி, சாமான்கள் முகலானவைகளும் நித்தியமாகும். இது முட்டாள்தனம். ஆகையினால் காரியம் ஒரு பொழுதும் நித்தியமாகாது.

7வது வினா—சகலமும் வெவ்வேறாயிருக்கின்றன. அவைகளுள் ஒன்றுமை கிடையாது. காம பாக்கிரவைகளெல்லாம் மற்றொன்றை நிஷேதிக் கிறது.

விடை:—மேலதம அவைகளினுடைய பாகங்கள் விருக்கின்றன. காலம், ஆகாசம், பரமாத்மா, வாசகம், வகுப்பு எல்லாம் இனவாரியாய்ப் பிரிந்த பொதிலும் ஒன்றே. ஒன்றன்னிதில் ஒன்றாதனியாய்நாது. ஆகையினால் வேற்றுமையில் ஒன்றுமையிருக்கிறது.

8வது வினா:—பசு எவ்விதம் குதிரையாகிதோ, குதிரை எவ்விதம் பசு வாகிதோ அவ்விதமே சகல வஸ்துக்களும் அபாவம்—ஒன்றை பொன்று விலக்குகிறகுணம்— ஆகையினால் பசு குதிரை இரண்டும் அபாவம். அப்படியே சகலவஸ்துக்களும் அபாவமானது.

விடை:—ஒன்றைப்பொன்று விலக்குகிறகுணம் சகல வஸ்துக்களிடமிருக்கிறது என்பது உண்மையாயிருந்தபொதிலும் தனனைதானே ஒரு வஸ்து விலக்கிக்கொள்ளுகிறதல்ல. உதாரணமாகப் பசு குதிரையாகாது குதிரை பசுவாகாது. ஆனால் பசு பசுவாகவும் குதிரை குதிரையாகவும் இருந்து வருகின்றன. பதார்த்தங்களுக்குப் பாவமறதுபொன்பொதிலும், இதரோதரபாவம் அன்யோனய உறவைக்குறித்து நீங்கள் எப்படி சொல்லக்கூடும்.

9வது வினா:—சுவபாவத்தினால்ஜகம் உண்டாகிறது. எவ்விதம் ஆகாரமும் ஜலமும் சோதனாவ் கிருமிகள் விளைகிறதோ, கல்ல நிலத்துடன் விதை வானம் முதலானவைகள் மீசாதல எப்படி விருத்தம் உண்டாகிறதோ, சமுத்திரத்துடன் வாயுச்சாதல எப்படி பொங்குகிறதோ, பொங்குகிறதடன் சுண்ணாம்பு மஞ்சள், எலும்புசை சோதன (காரத்தி) உண்டாகிறதோ அமமாதிரியே சகல தல்களினுடைய சுவாவசுனங்களினால் இப்பிரபஞ்சமூண்டாகிறது. சிருஷ்டிகாததாபாருமே கிடையாது.

விடை:—சுவபாவத்தினால் உலகமுண்டாயிருந்தால் அது நாசமேயடையாது. நாசத்தைப்போலப் பதார்த்தங்கள்னுடைய சுவபாவமுண்டென்று நீங்கள் சொல்லுவீர்களென்றால் அப்பொழுது சொக்கைய உண்டாகாது. ஆனால் வீரசம, சோகை, இரண்டையும் பதார்த்தங்கள்னுடைய சுவபாவமென்று நீங்கள் சொல்லுவீர்களென்றால் அப்பொழுது வீரசமுமிராது சொக்கையுமிராது. சிருஷ்டியைப் படைப்பதில் சித்தகாரணத்தினால் உலகமுண்டாகின்றது நீங்கள் சொன்னால் அப்பொழுது வீரசத்தினால்தான் சோகையினால்தான் தூரமாயும் வேறுபட்டிருக்கிறதாகவும் இருக்கவேண்டும். வீரசமும உற்பத்தியும எவ்வாறாய் உண்டாகிறதாயிருக்கால், எவ்வாறு உண்டாகும். சிருஷ்டி காதலில் உலகம் இப்பொழுது உலகமாய் உண்டாயிருந்தால் இதைவிட வேறு உலகங்களான சூரியன் சந்திரன் ஏன் உண்டாயின சமீபமாக உலகமுண்டாயிற்று? இப்பொழுது உண்டாகிறது முன்னதாக இருக்கிறது, இவைகளெல்லாம் சுவரனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பல்பதார்த்தங்கள்னுடைய சொக்கையினாலாகிறது. எவ்வண்ணம் பூமி, வானம், இவைகள் சரியாய் சொந்தால் விருத்தம் உண்டாகிறது, வேறுவற்றானால் வேறு அவ்வண்ணமே, அதனுடைய சிக்கலுடைய பல்பதங்கள்—மஞ்சள், சுண்ணாம்பு, எலும்புச்சை—சேருகிறபடியினாலே உலகம் (மஞ்சளே) உண்டாகிறது. ஆனால் அவைகள் தானாகவே சேருகின்றன. ஏதோ மூலனால் சேர்க்கப்படுகிறது. வேறுபட்டவை சேர்க்கப்படவில்லையென்றால் சரியாய் இருக்கின்றன. அவ்விதமே சிருஷ்டி, பரமாத்மன் இவைகளை மூலமாய் இருக்கின்றன பரிபேசுவான் சொல்லிவிட சிருஷ்டியுண்டாகாது. ஆனால் இவை உலகம் தானாகவே உண்டாகவில்லை. அதாவது சுவபாவத்தினால் உண்டாகவில்லை. பரிபேசுவானால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதென்று ஏற்படுகிறது.

வினா:—இவ்வுலகத்தைச் செய்த காதலில் இருக்கவும் போகின்றன. அந்த காதல்தான் இருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள். அது சிருஷ்டிக்கப்பட்டவுமில்லை. நாசத்தைப்போல உண்டாகாது.

விடை:—காரியம்—மற்றொரு காரியத்தினுடைய பயன்—மூன்றாம் காதலில் இல்லாது, சித்தியாகாது, சிருஷ்டி முதலான சகல பதார்த்தங்களும் சம்போகனச் செய்து நின்றனுடைய உலகம். அவைகள் ஒருபொழுதும் நித்தியமாகாது. ஏனென்றால் சொக்கை சம்பாத்தத்தினாலுண்டான ஒரு வஸ்து அதைப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிற உலகம் சிவர்கள் சித்தப்போய்விட்டால் நின்றுகொள்கிறது. இதை நீ கவனத்தில், அந்த கருணைகளைப்போல, இத்தினத்தைப் போல, அல்லது எவ்வகையாவது எடுக்க வேண்டும். உண்டாகி உருக்கியாவது அல்லது காய்ச்சியாவது பார்ப்பாய் என்றால் அது வெவ்வேறான பரமாத்மனாக உலகம் சோகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. எவ்வாறு சோகத்திற்குந்தோ அப்பொழுது அவைகள் தனித்தனியாய் பிரிப்பெனடியாக உலகம் அவசியம் வரவேண்டும்.

வினா:—அராதனை சசுவரண யாருமில்லை. வேகாயாயசத்தினால் அணிமாது ஐசுவரியங்களைப் படைத்து பாவஞ்ஞாப முதலானவைகளுடனாகிய கைவலம் ஞானி யுருவமின. அந்த ஜீவனைப் பரமேசுவரன் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

விடை:—அராதனை சசுவரண இவ்வுகையாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது, சாதனைத் தினால் சித்தநையப்படைத்து ஜீவனங்களுக்காதாரமான சர்வம் ஆதாரியம் இவைகளைப் பரம செய்பமுடியுமா? இவ்விவரம் ஜீவசாதனைச் செய்பமுடியாது. சாதனையிலவாருவோருடைய சித்தி எங்கிருந்து வந்தது? எவ்வளவு சாதனைச் செய்தபோதிலும் சித்தநைய அடைக்கவோதிலும் கூட, சசுவரனுக்கு இருக்கும் சபை சநாதானம், அநாத சித்தி, அணந்தசித்த இவைகளுக்குச் சமமான மானவராக வேறொரு ஜீவனமும் முடியாது. ஏனென்றால் ஜீவனம் உறு முயன்ற போதிலும், அளவுள்ள ஞானத்தை அடைந்து சாமர்த்தியத்தைப் பெறலாம். ஞானமொருதகாலும் அணந்தமாகாது. கவனிப்புள்ள இவ்வவையிலும் ஒருபொருளும் சசுவரனால் செய்பப்படக்கூடுவதற்குப் பதனைத் திருப்பமுடியாது. தருபவன் முடியாது. ஆதலால் சித்தநைய பரமேசுவரன் பரமவருக்குக் கண்களையும், வேதந்தருக்கூறுகளையும் கொடுத்திருக்கிறார். இதை எந்தப்பொருளும் மாற்றமுடியாது ஜீவன் ஒருவனும் சசுவரனால் முடியாது.

வினா:—முன்கூறு காந்தரியே இப்பொழுது சிருஷ்டிக்கிறாரா? அவ்வாறு மாற்றி அமைக்கிறாரா?

விடை:—இப்பொழுது எவ்விதமிருக்கிறதோ அவ்விதமே முன்னே இருந்து இனிமேலும் இருக்கும். வேதம் கொடுக்கிறதாவது.

सूर्याचन्द्रमसौ धाता यथापूर्वमकल्पयन् ।

दिवं च पृथिवीं चान्तरिक्षमथो खः ॥

10. 100. 3.

பரமேசுவரன் எவ்வண்ணம் முன்கூறுதலை சூரியன் சந்திரன் மின்னல் பூமி, அந்தரீக்சம் (ஆகாசம்) முதலானவைகளைச் சிருஷ்டித்ததோ அவ்வண்ணமே இப்பொழுதும் சிருஷ்டித்திருக்கிறார். அப்பொழுதே இனியும் சிருஷ்டிப்பாரா ஆகையினால் பரமேசுவரனுடைய காரியங்கள் தப்புவதற்குரியிருக்கிறபடியினால் எப்பொழுதும் ஒரோபாதிப்பாகவிருக்கும். யார் அவர்களுரோ, யாருடைய ஞானம் ராசத்திற்கும், சூறாவிற்கும் காரணமாக இருக்கிறதோ அவருடைய காரியங்கள் தப்புவதற்கும்கூறாவுள்ளதாகவும் ஆகும். சசுவரனுடைய காரியங்களைவென்றால் அவ்வாறுகாது.

வினா:—சிருஷ்டி, வடிவ, தன்மை வேதாதி சாந்திரங்கள் மாறுகிறதா? அவ்வாறு சரியாய் இருக்கிறதா?

விடை:—சரியாய் இருக்கிறது.

வினா:—அவர்கள் சர்வாயிருந்தால் எத்தத்தோட உட்கிஷத்தில் இப்பாதிசொல்லுவானே?

என்றும் முறையே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. தனித்தனியாய் ஒவ்வொரு சாஸ்திரத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறவா துதிச்சிருஷ்டிக்கு ஆறு தனிக்காரணங்கள் வசியம் ஆகின்றன. ஆகையினால் வீரோதய ஒன்றையிலே, ஒரே வீட்டின கூடாரைய முடைய ஆறுமனிதர்களவெய்வாவதுமே அது ஆறுசாஸ்திரங்களும்கிருஷ்டிகார்யத்தை விபாங்கியானது செய்ய ஒன்று செருவிறது இது குதுடாகளுடைய பாணிகளைதகையபேரளிநருக்கிறது.

ஒருவன் அதுவோனரை—குதுடா லுவா. மக்கமான திருஷ்டியையுடைய வன் ஒருவன்—இவர்களை அழைத்துக்கொண்டு பாணை ஒன்றினால் அவயவங்களைத் தனி தனியாகக் காண்பதற்கு அது எமமாதிரி இருக்கிறதென்று வினவ முதல மனிதன் தூண்ப்போல என்றும் இரண்டாவதவன் விசரிசையப் போல என்றும், மற்றவன் பெரிய உலகையையப்போல என்றும், மற்றொருவன் துடையதகையப்போல என்றும், ஐந்தாவதானவன் தட்டையாயிருக்கிற தென்றும், எருமையின் சிரததைக் காங்கிக்கொண்டிருக்குப் பெருந்தூண்கள் என்றும் முறையே மொழிக்கனா. இம்மாதிரி முனிசுளால் உரைப்பபட்ட கிரகங்களை ஓகாமல், கர், னைசெய்யப்பட்ட துடையதைய புளகவிகளால் எழுதப்பட்ட தாலகளைப்படிப்பவா பிறரை தூஷிப்பதிலேயுப அற்புதத்தைப் பரிதாக கருதுவதிலேயுமே கவனத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். அவர்களுடைய உபதேசங்களைப்படுத்திமானகள் ஏற்கக்கூடாத, என்னொருக் குருடனை முன்சென்று சீராக குருடர்கள் துக்க சாகரத்திலேயே முழுகி என அவஸ்தையடைந்தாராள்? அற்புதத்தை கயகவாசரியம், இரத்திரியங்களில் ஆகை, இக்குணமுடையவர்கள் பிழைக்கருந்தினால் உலகத்திற்கு நாசமே ஏற்படும்.

வினா:—காரணமன்னியில் கார்யமில்லாமல் வேறொருவ காரணத்திற்கு என்ன காரணங்கிடையாது?

விடை:—ஒன்றையறியாதவனே! உன்னுடைய புத்தியை வன் கொஞ்சம உடையோக்கிக்கூடாது? கவனி! உலகத்தில காரணம், காரியம் என்று இரண்டு பதார்த்தங்களை உண்கு. எவ காரணமோ அது காரியமாகாது. எது காரியமோ அது அந்த சம்பந்தில காரணமாகாது. எது வனாவில் மன்தன் கிருஷ்டியை ஏற்றவிதமாய் அறியாபலி நுக்கிறானோ அவனுக்குச்சரியான ஞானம் உண்டாகாது.

சிருஷ்டி என்பதென்ன?

नित्यायाः सत्त्वरजस्तमसां साम्यावस्थायाः प्रकृतेरुत्पत्तिनां परमसूक्ष्माणां
प्रथक् पृथक्स्वमानानां तत्त्वपरमाणूनां प्रथमः संयोगारम्भः संयोगविशेषादवस्थान्तरस्य स्थूलाकारप्राप्तिः सृष्टिरुच्यते ॥

சத்வ குணம் ரஜசகுணம், தமோ குணம், இவைகள் எங்கு ஒருங்கே சரியாய்ச்சேரத்திருக்கின்றன அதுவே அநாதியானதுக்கி கதியஸ்வரூபமான காமான பிரகிருதி. பிரகிருதியில் நுதுண்டான பரம சூக்ஷ்மமாயும், வேறுபுமிருக்கிற பர

மாணவ்ய சேர்க்கையே முதலாரம்பம் (கிருஷ்ண). பரமாணுக்களினுடைய பலவிதமான—பலவிதங்களிலேயும், பிரமாணங்களிலேயும்—சேர்க்கையானது சூக்ஷ்மஸ்தூல—சிருஷ்டி என்று சொல்லும்படியான விசேஷர ஸ்ராவகிதியை அடையும் வரையில் செவ்வுகிறது.

முதலாய் வியாகததில் சேராதது அனாத முடிதது, சமவியாகத்திற்கு முந்தியும் விபேதாததிற்கு (அனாதச் சேர்க்கைப் பலவாகத்தினை கழிந்தகல்) பரிந்துயும் மீதியாயிருப்பது காரணம். சமவியாகததிறகாபுரம் எது கிறகிறதோ, வியோகததிறகாபுரம் எது மீதியிலையோ, அதுவே காரியம். எவ்வ காரணத்தின் காரணத்தையும், காரியத்தின் காரியத்தையும், நாதகாரின காதத்தாவையும், சாதனத்தின்சாதனத்தையும், செய்கையின் செய்கையையும் அறியவிரும்புமுன்னே அவ்வ பார்த்தவோதிலும் குருடன், மீகட்டவோதிலும் செவிடன், மூக்குநாடகி கிணர் மூடன். தீபகதி, குக தீபமுடி, கண்ணுக்குக் கண்ணும், சூரியனுக்குச் சூரியனும் எங்கேயாவது உண்டா? எது எதினாஷண்டா கிறகோ அங்காரணம். மண்டலன்கு காரியம். காரியத்தைச் செய்கிறவனை கர்த்தா.

கேக என்ன சொல்லுகிறார்களோ கவனியுங்கள்.

नासतो विद्यते भावो नामावि विद्यते सतः ।

अभयोरपि दृष्टोन्तस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिभिः ॥

ப. கீதை 2. 16.

அததிலிருந்து (ஒன்றுமில்லாததிலிருந்து) பாவமுடி, சக்திலிருந்து அபாவமுடி உண்டாகாது. இவ்விரண்டினுடைய நினைத்ததைமும் தத்தவகரிசிகள் அறிக்கிருக்கார்கள். கஷ்டம் முள்ளவன், அறிதவன், இவர்களால்துதை எவ்விதம் கஷ்டம் அறியமுடியும்? ஏனென்றால் சகங்காரம் தீய விளக்கப்போலே சொல்லுவதான எப்போதுதான் அந்நானகமல்ல! கஷ்டத்தாலும் முழுகிப்போகிறார்கள். சகல சித்தர்க்க்களையு, விதகைகளைமும் அறிவார், அறிவாரது பரிபட்டிம அறிதவர்களைநி கட்டமன விரிவ பரிருககு தோதிக்கிறவர்களை மீமீலார். ஆனகயினால் காரணமொன்றுமொன்றியில சிருஷ்டிபைச் செய்கிறதற்குக் கருதுகிறவர்கள் அன்றாமியாக சிருஷ்டியுடையோர்.

கிருஷ்ணகாலம் வரும்பொழுது பரமாத்மா பரமசூக்ஷ்மமான பகராகத்தகளைச் சேகரிக்கிறார். அந்நுடைய முகம் அகல்களில் பரமசூக்ஷ்மபிருகிருகி ஸ்ரீகாரண கலிநிந்து உண்டாகிந கொஞ்சம் ஸ்தூலத்திற்கு மகரத்தவமென்று பெயர். அதிலிருந்து வாயிற கொஞ்சம் தூலத்திற்கு அகங்காரமென்று பெயர். அங்காத்திலிருந்து சேவடிபட்டு ஐந்துகுகுகிம் பூதம் ஐந்து குரணெங்கிரியங்கள் ஐந்துகர்மெங்கிரியங்கள், புகனென்று மனம் இவைகள் கொஞ்சஸ்தூல மடைகி. பஞ்ச தன்மாத்ரங்களும் அக்கஸ்தூலவஸ்துக்களையடைந்து கிராமாகப் பஞ்சஸ்தூலமாகிறது. அதிலிருந்து காரணபிரபரமான ஓஷதங்களும் விருகுகிம் பரமொன்றுவகளு, அதிலிருந்து வீரியமும் வீரியத்திலிருந்து சரீரமும் உண்டாகின்றன ஆனால் ஆதி சிருஷ்டியில் மைதனவ

கிடைப்பது. ஏனென்றால் ஸ்திபுருஷர்களைப் பரமாத்மா உண்டு செய்து அவர்களில் ஜீவன்களைச் சமயோகஞ் செய்த ஏறக்கைமதனத்தினால் சிருஷ்டியாரம்பமாகிறது. சாரத்தின் ஞான பூவகமான சிருஷ்டியைப் பருகிகள். அனுகூலங்கள் விகளான்கள் ஆச்சரியமடைகிறார்கள். முதலில் எல்லாவினா டைய கடன் விலை, காடி, காமபு முதலானவைகளான விலைபாண்டினைகளால் இணைக்கப்பட்டு, மாமசத்தினால் கிரைக்கப்பட்டு, கைம் மாமம் முதலான அநுபந்தங்களுடன் கடின தோலினால் மூடப்படி நுக்கிறது. பிரதவவளவு அழகாய் ஒளி நயமம், கவலீரல், மண்ணீரல், துரைபீரல் முதலான இத்திரியங்களையெக்கப்பட்டு நுக்கின்றன. மூளையின் அமைப்பு, அகத்தகத்தன் (கண்ணிலுள்ள வில்போன்ற ஜவ்வு) கண் கிரமபிணுடைய பிணைக் வில் போன்ற சேர்க்கை, இத்திரிய மார்க்கங்களினுடைய பிரகாசம், ஜீவனுடைய ஜாக்கிரதை, கிளவு, உரக்கம், தூக்கம், முதலானவைகளை அனுபவிப்பதற்கென்றான விசேஷஸ்தானங்களினுடைய ஏற்பாடு, சகலதாதுக்களினுடைய அமைப்பு, இன்னும் சரித்திரிருக்கும் படிபாண ஸ்தானங்களினுடைய அற்புத சிருஷ்டி இவைகளைல்லாம பரமேசுவரனன்னியில் வேறுபாரால் செய்யமுடியுமா? இதன்னியில் பலவிதமான இரத்தினம், முதலானவைகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பூமி, அதேவிதமான மரங்களினுடைய விதைகள், அந்தமான வாணாசாயை, இவைகளையுடைய இலைகள், இதழ்கள், புஷ்பங்கள், பழங்கள், வேரുകள் பலவிதமான வாசனைகள் பரிமாணங்கள், இவைகளுடன் கடின தானியங்கள் இவைகளைல்லாம பரமேசுவரனன்னியில் வேறுபாரால் செய்யமுடியுமா? பரமேசுவரனத்தவிர வேறுபாராலும் அளவற்ற பூமி, சூரியன், சந்திரன், முதலான கிரகங்களைச் சிருஷ்டித்துப் பரிபாலித்து நடத்த முடியாது.

ஏதாவது பொருளைப்பார்த்துமபொழுது கமகந இருவித எண்ணங்கள் உண்டாகின்றன. (1) பதார்த்தம் எவவிதமிருக்கிறது (2) அதனுடைய பதார்த்தம் உதாரணமாக வனத்தில அழகான ஆபரணம் ஒன்றை ஒருவன் கண்டான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதைப்பார்த்தும தங்கத்தை வைத்தெனதுரை கைதோக்க தட்டானால் செய்யப்பட்ட தெனதுரை தெரிபவர்தங்க அமமாதிரியே இக்கானவிதமான சிருஷ்டியினுடைய ஆச்சரியங்கள், இவைகளுக்கு மூலகாரணமாகிற பரமேசுவரனை ஸ்காடிகிறது அல்லவா?

சூதி சிருஷ்டி.

வினா.—மனிதன், பூமி. முதலில் எது சிருஷ்டிக்கப்பட்டது?

விடை.—பூமி முதலானவைகளை ஏனென்றால் அவைகளையெல்லாம் பார்த்து எவ்வுதகவிதவர்க்கப்பாராதிக்கொள்ளக்கூடு?

வினா.—முதலில் ஒரே மனிதன் சிருஷ்டிக்கப்பட்டானா? அல்லது அநேகம் பெயர்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்களா?

விடை.—ஒருவனுக்குமேல் ஏனென்றால் தங்களுடைய பாதங்களுடைய தோக்க உயிமையுள்ள ஜீவன்கள், சிருஷ்டியும் தத்திடன பொதாரகள், பெரும் முறையிடுகிறதாவது.

मनुष्या ऋषयश्च ये । ततो मनुष्या अजायन्त

(ஆதியில்) அனேகமனிதர்களும் முனிதனும் பறந்தார்கள். அவர்களைப் பாரிசுக்களின் முதலாதிகள். இவ்வீதவாக்கியத்தின் பிரமாணப் பிரகாரம் சிருஷ்டியுடன ஆதிக்கணக்கான மனிதர்கள் உண்டாயிருந்தாகவேண்டுமென்று ஏற்படுகின்றன சிருஷ்டியைக்கொண்டு மெய்யுடைய அநேகம் மாதா பிதாக்களின் ஊடைய சந்ததிகள் என்று ஏற்படுகிறது.

வினா:—சிருஷ்டியில் மனிதன் முதலானவர்களை குழுவைகளாகவா, பெளனர்களுக்கவா, அல்லது விருத்தர்களாகவா அல்லது இம்முனதுவித்தத்திலேயுமா சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள்?

விடை:—மெளவனமாகவீத சிருஷ்டித்தார். ஏனென்றால் குழுவைகளாய், பிதா பிதாக்களாய் அவர்களைக்காப்பாற்ற மனிதர்கள் வேண்டிய, விருத்தர்களாய், பாரிசு வர்களுத விருத்த செய்ய முடியாது. ஆகையினால் மெளவனர்களாகவே சிருஷ்டித்தார்.

வினா:—சிருஷ்டிக்கு எப்பொழுதாவது ஆரம்பம் உண்டா? இல்லையா?

விடை:—கலையாக, இரவுபகலைதொடருகிறதே, பகலிரவை, தோடருகிற பகலையும், இரவு பகலை முதுகிறதே, பகலையும், பகலை இரவு முதுகிறதே, பகலையும், பிரளயத்தைச் சிருஷ்டித்தொடருகிறது. பிரளயம் சிருஷ்டியைத் தொடருகிறது. சிருஷ்டி பிரளயத்தை முதுகிறது, பிரளயம் சிருஷ்டியை முதுகிறது. இம்மாதிரி ஆரம்பமானதில் தொடங்கிறது. அதற்கு ஆதியுமில்லை அந்தமுமில்லை. ஆனால் பின்னுடைய ஆதியையும் அததத்தையும் இரவினுடையதை, பகலும் காணுவதுபோலவே, சிருஷ்டிக்கும் பிரளயத்திற்கும் ஆதித்தமுண்டு. பாமாத்மா ஜீவன் பிரகிருதி.—இரவுபகலும் ஸ்வரூபத்தினால் அநாதியானது, உற்பத்தி, ஸ்திதி இவைகள் பிரவாகத்தினால்—பகலும் முழுவதும் சர்ப்பாக ஒட்டி நதியையே போல—அநாதியானது. அது மீகாடை காலத்தில் உலாந்து காப்பது போலிருக்கிறது. பாரிகாலத்தில் நிரும்பும் காண்கிறது. எவ்வண்ணம் பரமேசுவரனுடைய குணம் காம்ப ஸ்வபாவம் இவைகள் அநாதியே (ஆதிபகலில்லாததே) அவ்வண்ணமே அவரால் செய்யப்படும் காரியங்களும ஆதிபகலுமற்றது.

வினா:—இவ் ஜீவர்களது மனித ஜெனமத்தையும், இவ்வைகளுக்குச் சங்கம் முதலான குறையெனக்கதையும், இவ்வைகளுக்கு விருஷம், புழு, பரவை முதலானவைகளையும் உண்டாக்கதையும் அவித்திருக்கிறார், இவ்வுலகமாமா பகஷபாதமுள்ளவரென்று ஏற்படவில்லையா?

விடை:—இவ் பகஷபாதமொன்றையும் அது காண்பிக்கவில்லை. முன ஜன்மத்திலே செய்த காமாதுசாரப் பிரகாரமே நெய்ப்பை அளிக்கிறார். இவ்விதமானியில் ஜன்மமளித்தல் அவர் பகஷபாதமுள்ளவாதான்.

வினா:—முதல மனிதசிருஷ்டி எவ்விடத்தில் உண்டானது

விடை:—திபேத எண்பபடுமடியான சிருஷ்டிடாயில்,

வினா:—சீருஷ்டிகாலத்தில ஒரே ஜாதியிருந்ததா? அல்லது அநேகமா?

விடை:—ஒரே மனிதஜாதியான இருந்தது பிரகு தீயோர்கள், கல
லோகன என்னு இரண்டாகிறது. கெட்டவர்கள் தஸ்யு என்றும் கலவர்கள்
ஆரியர் என்றும் அழைக்கப்பட்டார்கள். சிக்ஷைதம் கெடவுககிறதானது.

विजानीद्वार्यान्वे च दस्यवः

சீரேஷ்டரிஞ்ஞடைய பெயர் ஆரியர் வித்வான் தேவன். அஷ்டடிகளு
டைய பெயர் தஸ்யு. வித்வான்கள் கலவர்கள் தேவர்களென்றும், வழிபடுக
கொள்ளக்காரர்கள், மூடர்கள், மெடவர்கள், இவர்கள் அதரர்களென்றும்
அழைக்கப்பட்டார்கள். பிரம கூத்ததீய வையசிய சூத்தரர்களென்று ஆரியர்
கள் சின்த வசுபுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன் முன்று வகுப்
பைச்சாரதவர்களும் வித்வான்கள். இவர்களுக்குத் துவிஜர்களென்றும் பெயர்
நான்காவது வகுப்பினாகிய மூடர்களும் அவித்வான்களுமானபு, மினால் அவ்
விதமழைக்கப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு அகாரியர்கள் — ஆரியர்களிலாத
வர்கள் என்றும் பெயர் இம்மாதிரி பிரிவு அதாவேவதத்திலும் "சீவா ஆரியா
கள மஹவர்கள் அகாரியர்கள்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆரியர்களின் முன்னேற்றம்.

வினா.—சிறகு அவர்கள் எவ்விதம் வந்தார்கள்?

விடை:—ஆரியர்களுக்கும், தஸ்யுக்களுக்கும் அதாவது வித்வான்களான
தேவர்களுக்கும், அவித்வான்களான அசுரர்களுக்கும் இருந்த சினைகிதம் சகா
சனாடையாகமாதிரி இருந்த உபத்தியவமுண்டான பொழுது ஆரியர்கள் சகல
சீகோளத்திலும், இரண்டிலும் தமது பீதியை அறிந்து இவ்வுவரது வந்த
வாரம்பித்தார்கள். ஆகையினால்வே சிறகு ஆரியவாத்தம் என்று பெயர்

வினா:—ஆரியவாதத்தினுடைய எல்லைகள் யாது?

आसमुद्रात् वै पूर्वादासमुद्रात् पश्चिमात् ।

तयोरेवान्तरं गिर्योरायावर्त्तं विदुर्बुधाः ॥

सरस्वतीदृषद्वयोर्देवनयोर्दन्तरम् ।

चं देवानिर्भितं देशमार्यावर्त्तं प्रचक्षते ॥

மன. 2. 22, 27.

விடை:—வடக்கிலுமி'லயபாவதத்தினாலும், தெற்கில் விக்ஷியாசலாவ
தத்தினாலும், கிழக்கு, மேற்கு இதற்குக்களில் சமுத்திரங்களினாலும் சூழப்
பட்டிருக்கிறது. மேற்கில் சமீபத்திலும், அடக்கத்திலும், கிழக்கில், கெப்பானத்
தின் கிழக்குபாக்கங்களிலிருந்தும் மலைகளில் உபத்தியாக வங்குளத்தினால் மேற்
கேயும் ஆசாம் பரிமா தீவங்களுக்குக்கிழக்கேயுமாகப் பாய்ந்து தெற்கு
சமுத்திரத்திலே (இது மகா சமுத்திரம்) வங்காளவிரிசூடாவில் கலக்கும்
சீருஷ்டபதி என்கிற பிரமாபுத்தராவினாலும் சூழப்பட்டிருக்கின்றன வடக்கே
இமாலயத்திலிருந்து கொங்க வந்தியாசலா, ராமீஸ்வரமவரைமில் அகப்
பட்டிருக்கும் காடிறக்க ஆரியவாததம் என்றுபெயர். என்னென்றே தேவா
களாலா (வித்வான்களாலா, ஆரியர்களாலும் (சிறகு) சூழியேரப்பட்டு
வாசஸ்தானமாக்கிக்கொள்ளப்பட்டது.

ஸ்தேஷ்வாசார்யாவ: சர்வே தேசவ: சூதா: ||

மனு 10. 45.

ஸ்தேஷ்வாசுவத: பர: ||

மனு. 2. 23.

“ ஆரியவாதத்தையெல்லாம் பற்றித் தேசம் மெய்யாக மிலேசம் செய்து தேசம் ஆரியவாதத்தினால் சகானிய, உச்சம், உபசியம், ஸ்சியம், இதற்கு மனிலிருக்கிறவர்கள் தஸ்யதகள், அசாரகள், மிலேசங்கள். கஷிணம், ஆக்ஷியம் முதலான திக்குகளில் உபகிரகங்கள் இராசுசர்கள் இவ்விதமாக முடியும் அப்படி திசைகள் இன்னதற்கும் இராசுசர்களுடைய வானத்தைத் தற்காலத்திய நீக்கிராக்களினுடைய பங்குதான் உருவத்திற்குச் சரியிருப்பதாகத் தெரிவிக்கொள்ளவும் ஆரியவாதத்தின் பற்றுக்கூறுகள் வகிக்கிறவர்களுக்கு நாக மென்று பெயர். அவர்களுடைய ஊர் பாதாளம் ஏனென்றால் ஆரியவாதத்தினால்தான் உடைய பாதத்தின் கீழே இருக்கிறபடியினால் அவர்களுடைய அரசன் நாகவம்சத்தின் சமீபத்தவன் - நாகவன்னம் ஆகி அரசனிடமிருந்து அவருக்குப் பந்த உலோபினையே அர்ஜுன்னுக்கு மணஞ்செய்து கொடுத்தார்கள். இஷ்டுவாகு முதலானவர்களைக் கௌரவ பாண்டவர்கள் உணர்விய முழுநிலைகள்ததவியும் ஆரியவாதத்தினால் இராசுசம் ஒங்கி வேதம் ஆரியவாதத்தின் பற்றுக்கூறுகளில் கூட கட்டுக்கடப்பட்டு லேசிக்கப்பட்டு வந்தது.

அறிஞர்களின் பிரம்மாவீழ்வு முகம். அவருடைய பந்தவன் விராட். விராட்டினுடைய பிள்ளை மனு. மனுவிற்கு மரீசி முதலான தாது துயாரன் திருக்கார்கள். இவருக்கு ஸ்வாயம்பவ முதலான ஏழுமன்னர்கள் உண்டானார்கள். இவர்களுடைய சந்தானமே இஷ்டுவாகு முதலான மன்னர்கள். இவ்விஷ்டுவார்களை ஆரியவாதத்திலிருந்து பெய்த இராசுசத்தைத் தாபித்தார்கள் இவ்வாறு தாபித்திருந்ததற்கு ஸ்ரீ ஆரியவாதத்தினுடைய ஆசியம், அக்ஷியம், பாஸ்பரவீரம், இவைகளினால் சதந்தரம், சமாதாரம், சிபியம், இராசுசம் இவைகள் தங்களுடைய ஊரிலேயே இவ்வாறு போய் வந்தது. அதற்கு முள்ளதும் விதேசிகளினுடைய பாதத்தினால் உடையபட்டுப் போகிறது. சில இராசுசங்கள் அதற்குத் துடனிருக்கிறது. கெட்காலம் வரும்பொழுது தேசவாசிகள் அநேகவந்தமான அந்நகரங்கள் அதுபலவந்தார்கள். யாராவது செய்தப்பாதினும் சமீப ராஜ்யமே எல்லாவற்றையும் விட உத்தமமானது. முதலில் பங்களில் கலையிடாமல் வேறுபடி, சமீபத்திலும் - சமீபத்திலும், விதேசத்தவர்கள் இஷ்டுவாகு முதலானவர்களும், பிரதைகளிடத்திலும் இவ்விதமாகப் போய் அப்படி நுகர்கொடுத்து விதேசிகளுடைய இராசுசம் (அரசரிடம்) நான் கருத்தையளிக்கிறது. பாஸ்பரம், சமீபம், விதேசம், பந்தம் வழக்கங்கள் இவைகளினுடைய விதம்பாசங்களே பொழிப்பவர்கள் கருணமான் பரியம். ஆனால் இவைகளைப் பொழிக்காவழி பரஸ்பரம் பூரணமான அபிபராயங்கள் வளர்ப்பதற்குக்கொள்ளவும், உகாரங்களப்படிவரும் முடியாத காரியம் ஆகக்கூறல் வேதாதி சாஸ்திரங்களிலும் இவ்விதங்களிலும் கூறியிருப்பதைப் போல நிறுவது கலையிருஷ்டாசனுடைய கடமை

வினா:—பிரகாச உரப்பதற்குரிய எவ்வளவு காலம் தாமதம் பட்டது.

விடை:—ஆபாதத்துத் தொளையிர்த்து அனுபதுமோடியே கெலறை வருஷங்கள் பிரகாசம் நுஷ்டியாபுர வேதங்கள் வெளிமாயுமாகினறன். இதற்கு இன்னும் மீதமான வயதாயினால் வெணடிப்பங்கள் கமமுடைய ரீகவேதாதி பாய்ந்திருக்கின்றன. நூல்கள் பாக்கடிக் கயும் துடபமாயும் அதற்குபேச ரீகநுஷ்டியாபுரத்தான துளிக் குபரமாணு வென்று மீயா.

60 பரமாணுக்கள் கொண்டது ஒரு அணு

2 அணு கொண்டது ஸதுலக்ஷாயுவாகிற ஒரு துவியுனக்

3 துவியுனக்குக்கள் கொண்டது அக்கினி

4 துவியுனக்குக்கள் கொண்டது ஜலம் (திரவபதார்த்தம்).

5 துவியுனக்குக்கள் கொண்டது பிருதுவி. (சூருடபதார்த்தம்) அதாவது மூன்று துவியுனக்குக்கள் கொண்டது ஒரு தரகரேணு. இவைகளினுடைய இர டையானால்வெய் பிரதவி முறையான தென் டடக்கடிய பதார்த்தங்களாகினறன் இவ்வந்தம் கிரமபாதகச்சித்து — அதாவது பரமாணுக்களையும் அணுக்களை யும் புலப்படக்கூடிய பதார்த்தங்களாகிறவனையில் சொத்துக்கொண்டேபோகி நது—பிரகாசம் முறையான கரகங்களைச் சிருஷ்டித்தாரா.

பூமியின் ஆதாரம் எது?

வினா:—ஆயிரம்முடிநாங்குப் ஆதர்சஷண்னளபார ஓநுசுடா. காளைமரட்டின கொமரண்களை எவ்வாறு வேறுசுவா, இன்னுஞ்சுவா ஆதாரம் பற்றது எனதுகது கினறன். வாயுவெனதுணையினால் என்றும் சூரியனின் ஆகாஷண்சகதியினால் என்றும் வேறுசுவாபாரகதுகினறன். இம்முறண்டாடான மொழிகள்ல என்ன கமபுவது? எதை விடுவது? உணமை எது?

விடை:—சேஷசாபதத்தின் மேல் லுய காணையின் கொமரண துனிபிலுய ப்ரகதகத்தெனக் கூறுபவர்களைச் சாபத்க்ணுடையவுய காணையினுடையவுய சிறுபயதல் பூமி எகனபேர்லிருக்கத்தென்றும், அவர்களையாரதாங்கினு களைவது வானவலேவெனமீம். அப்பொழுது காணையின் கொமபுகள் என்மிறவர் ளுநை. ப(முடியப் பதாக்களுடைய)வாயுமுடிவீம். சேஷசாபமஎனகிறவர்கள் சாபம கூடியதென மீவிந்ககிறதென்றும் கூடிய ஜலததிலிருக்கிற தென தும ஜலம் அக்கினியின்பேர்லுய, அக்வி வாயுவின் மேலிலுய வாயு ஆகாசத் தன்பே லுமிருடாகாகச் சொல்லுவார்கள். எல்லாம் எதின்மேல் கிறகர தலது அவர்களைக் கெழ்க்கவேண்டிமீர் அப்பொழுது கட்டசமாய அவர்கள் பரமேசுவரன்மேலிலென்பார்கள். சேஷனும் காணையும் யாருடைய குமாரர்கள் என்று வினவுகால காளை ஒரு பசுவனுடைய தென்றும், சேஷன் கூடிய தினுடையதென்றும், கூடிய சட்டியவுய, மனுஷரட்டி னுடையவுய விராட சிரமமரவுடைய குமாராகு என்றும் சொல்லுவார்கள். பிரமாய ஆதிநுஷ்டி யலிருக்கவா. சேஷனுடைய குணமது தழுக அதுவரையில் பூமியை தரித்தவந்த ஆறுதலைமுனைகள் முடிந்தவனாயினால் காயாநுடைய (கூர் மந்தனுடைய) ஜனாசாயததல் பூமி எகனபேர்லிருக்கத்தென்றால் “நீயா

கப்பல நானும் கப்பல்" சண்டை செய்யவாரம்பிப்பார்கள். இதனுடைய உண்மையான அததம் யாதெனில் எது பாக்கிமிருக்கிறதோ அதற்குச் சேஷன் என்று பெயர். யதோ ஒரு கவி "சேஷதாரா பிருகவித யுக்தம்" (சேஷனுடைய ஆதாரத்தில் பூமி இருக்கிறது) என்றார். இதரங்கள் அவருடைய அபிப்பிராயத்தை அறிவாமல் சாப்பக்குதையைக்கட்டி விட்டார்கள். ஆனால் ஏதனால் பரமேசுவரன் உற்பத்தி, பிரளயம் இவைகளி லிருந்து பாக்கியாய (மீதியாய) அதாவது தனியாய் இருக்கிறதோ அதினாலே யே அவருக்குச் சேஷன் என்று பெயர். அவருடைய ஆதாரத்திலேயே பூமி இருக்கிறது.

सत्येनोत्थिता मूभिः ॥

அதர். 14. 1. 1.

காலத்தினால் காலம் ஒரு பொழுதுமடையாமலிருக்கிற பரமேசுவரனே பூமி ஆக்கதிகள் முதலான சாவலோகங்களையும் தரிக்கிறார்.

இதுகிவ்வதவாக்கு அதகம் யாதெனில் "உக்ஷா"சுத்திரன் சூரியன் ஆகிக்கிறார். உக்ஷா வாதவையைக்கண்டு சிலர் காளைதரிக்கிறதென்கிற கதைபைக் கட்டிவிட்டார்கள். ஏனென்றால் காளைக்கு உக்ஷாவென்னும் பெய ருண்டு. இப்பிரமாண்டஜாதத்தைத் தரிப்பதற்கு சாமாததியம் காளைக்குண்டா வென்று அவருக்குத் தோன்றவில்லை. மழையின் மூலமாக இப்பூமியை நீளக்கிறபடியினால் உக்ஷாவென்றால் இவ்விடம் சூரியனென்று அததம். அவ ருடைய ஆகாஷன் சக்தியினால் பூமியைத்தரிக்கிறார். ஆனால் அவரைத் தரிக்கிறவர் பரமேசுவரனைத்தவிர வேறுபுருமிடில்லை.

வினா.—சூரியன், பூமி இவ்வளவு பெரிய இரண்டு கோளங்களைப் பரமேசுவரனால் எவ்விதம் தரிக்கமுடியும்?

விடை:—எவ்விதம் அனந்தத்தின் (முடிவற்றதின்) கண் (அவைகளிலிருந் திரு) பெரியகோளங்கள் ஒன்றுமில்லையோ—சமுத்திரத்தில் ஒருதுளிநீரும் பெர் சாயிருப்பதைப்போலக் கூடவில்லை—அவ்விதமே அனந்தமான பரமேசுவரன் முன் கணக்கற்ற இப்பேர்ப்பட்ட கோளங்கள் ஒரு பரமஜ்ஞானிக்குக்கூடச் சமமான மாகாது. அவர் வெளியிலும் உள்ளையுமிருக்கிறார். உக்ஷாவெனக் "விபு பிர ஜாஸு" என்று கூறுகிறது. அத்தகொன்னவென்றால் அப்பரமாதமா சகல பிரஜைகளிலும் விபாபகமாய்த் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் சாவலியா பகமான விபுவாய் இல்லாவிடில், மகாமதியர்கள், கிருஸ்துவர்கள், புரானிகள் கள் சொல்லும் வண்ணம், இச்சகல சிருஷ்டிகளையும் ஒரு பொழுதும தரிக்க முடியாது. ஏனென்றால் தான் ஒருவிடத்திலுன்னில் ஒரு வஸ்துவைத்தன் னால் காப்பாற்றமுடியாது "சகலமுப பரஸ்பர ஆகாஷணசக்தியினால் கற் கிறது" ஆகையினால் பரமேசுவரன் தரிப்பதற்கு அவசியம் எங்கிருக்கிறதென்படு கிறது" என்று எவனாவது சொல்லுவானேயானால் அவனை இச்சிருஷ்டி அனந்தமானதா, முடிவுள்ளதா என்று வினவவேண்டும் அவன் அனந்த மென்றால் அதுசரியாகாது. ஏனென்றால் உருவத்துடன் கூடின வஸ்து ஒரு பொழுதும அனந்தமாகாது. முடிவுள்ள தென்றால் அவ்வெல்லையை மீறியோ

அபபுரமேர அதை பாரதாங்குகிறதென்று கீழ்க்கவேண்டும். மொத்தமாய் பேசும் பொழுது 'சமஷ்டி' என்றும் தனித்தனியாய் பேசும்பொழுது வ்யஷ்டி என்றுங் கூறுகிறார்கள். ஒவ்வொரு மரமாக எண்ணினால் வ்யஷ்டி என்றும் மொத்தமாக எண்ணினால் சமஷ்டி என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரியே சகல உலகங்களையும் சமஷ்டியாக ஜகமென்றழைத்ததால் அதைத்தரித்து ஆகாஷணத்தைச் செட்கிறவா பரமேசுவரனைவிட வேறு யாரும்இல்லை. ஆகையினால் சகல ஜகததையும் பராகாட்பாற்றுகிறாரே அவரே.

स दाधार पृथिवीं चासुतमामे ॥

யஜு. 13. 4.

பிருதிவி முதலான பிரகாசமற்றலோக மீலாகாந்தரங்களையும் பதாரதங்களையும், சூரியன் முதலான பிரகாசமுள்ள லோகங்களையும் பதார்த்தங்களையும் கிருஷ்டித்துத்தரிக்கிற பரமாத்மா. எவர்சகலத்திலும் விபாபகமாயிருக்கிறாரே அவரே சகல ஜகததைச் செட்கிறவர் தரிக்கிறவா.

வினா:—பூமி முதலானவைகள் சுற்றுகிறதா? அல்லது ஸ்திரமாயிருக்கிறதா?

விடை:—சுற்றுகிறது.

வினா.—சூரியன் சுற்றுகிறதென்கிறார்கள் பூமியிலலை என்கிறார்கள் வேறு சிலா இதற்கு விரோதமாகச்சொல்லுகிறார்கள். இதில் எதை உண்மையாகக் கருதுவது?

விடை:—இரண்டுமபாதி உண்மை ஏனென்றால் வேதங்கள் அவ்வாரே கோஷிக்கின்றன.

आयं गौः पृथिवीरकमीदसदन्मातरं पुरः । पितरं च प्रयन्स्वः ॥ यजु. 3. 6.

இப்பூலோகம ஜலததுடன் கூடிக்கொண்டு சூரியனை நாலாபக்கமும் சுற்றுகிறது. மறுபடியும் வேதங்கள் முறையிடுகிறதாவது.

आकृष्णेन रजसा वर्त्तमानो निवेश्यन्नमृतं मय्य च । हिरण्ययेन सविता

रथेना देवो याति भुवनानि पश्यन् ॥

யஜு. 33. 43.

மழை முதலானவைகளைச்செட்கிறவனும், பிரகாசஸ்வரூபனும் சகலபிராணிகளுக்கும் அபபிராணிகளுக்கும் அம்ருதரூபமான மழை, ஒளி முதலானவைகளைக்கொடுகிற வனுமான சூரியன் தன்னுடைய ரோகையிலேயே சுற்றுகிறான். வேறுகிரங்களைச் சுற்றியிருக்கிறதில்லை. ஒவ்வொரு பிரமமாண்டத்திலேயும் ஒரு சூரியனிருக்கிறான். இருந்தபிரகாசத்தையளிக்கிறான். வேறு உலகங்களிலேயும் பிரகாசிக்கிறான்.

दिवि सोमो अथि शिवः ॥

சந்திரலோகம் சூரியனால் பிரகாசிப்பதுபோல பிருதிவி முதலான உலகங்களும் சூரியனால் பிரகாசிக்கிறது. பகலும் இரவும் எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டேவருகிறது பிருதிவிபாதி உலகங்கள் திரியும்பொழுது எப

பாகம் சூரியன் முனையருகேதோ அங்கே டக்லாகும். வயாபாகம் பின்னவரு
கிறதோ அங்கே இரவாகும் அகாவது உதயம், அஸ்தமனம், மத்தியானம்
கடுகி, முதலானவைகள் சந்திரனாகிரகங்களில் சகா இருந்து கொண்டே
வருகிறது. அதாவது சூரியவாதத்தால் (இத்யாவில்) சூரியோதயமாயிருக்கும்
பொழுது பாதாளத்தேசத்திலுள் அதாவது அமெரிக்காவில் அஸ்தமனமாகிறது
சூரியவாதத்தால் எப்பொழுது மாலைப்பொழுதோ அப்பொழுது பாதாளத்
தில் காலைப்பொழுது. எப்பொழுது (இத்யாவில்) சூரியவாதத்தால் உதயமாக
வோ அல்லது கடுகியோ அப்பொழுது பாதாளத்தேசத்திலுள் (அமெரிக்காவில்)
கடுகி அல்லது மத்தியானம். சூரியன் கதறுகிறது, பூமி கதறுகிறது. எப்ப
வாகமெல்லாம் அஞ்ஞானிகள். எப்பொழுது அமலி யிருந்தால் ஒரு
பக்கம் இரவே சூரியன் வருஷமாக முயிருக்கா. சூரியன் "பாதாள" என்ற
ஹைக்கிய சிவிறாழிவினா பூமியைவிட கஷ்டமடவது அங்கே போகிறது.
மேலும் கஷ்டக்கணக்கான கால்கள் பூமிக்குகந்து தூயர இருக்கிறது.
ஆஸ்திரேலிய பூமி சூரியனோச்சு, நவீனமந்தகாட்டிலும் சூரியன் பூமிமேல்
கந்திரப்போகல் கால்காமதமாகும். கடுகு பூமியைச்சுத்திப்போவதைக்காட்டி
லும் பூமிமேல் கந்திரப்போகல் கால்காமதமாகும். சூரியன் எந்தா கந்திரத்தே
தென்கால்கள் கால்காஸ்திரமந்திரவாகளாக. ஏனென்றால் அகவிதமிருக்க
மாயானால் ஒரு இராசஸ்தானத்திலிருந்து மற்றொரு ஸ்தானத்திக்கு
எவ்விதம் செல்லமுடியும்? மேலும் சூரியனோடான கால்கள் பாதாள
தம் திரியாமல் ஆகாசத்திலுள்ளதிரயம் நுகழுகிறது. இவ்வாறு பூமி கதறு
கொடுகியென்பதால், கீழே போகிறதென்றால், கேவலம் உமபுதுணிபதத்
கேவல இரண்டு சூரியனும் இரண்டு சந்திரனாயிருக்கிறதென்றாக
அவர்கள் பகர் (அதன்) புறப்பட மயக்கத்தால் முழுகி இருக்கிறார்கள். பூமி
கீழே செல்லுதல் கால்கள் பாதாள பாதாளத்தில் சன்னிபனாய்
விடுமே. பாபுயின் கால்கள் ஏறக்கூட விருக்கிறாடிவினால் கீழே விருக்கிற
வாக்கள் விடமேலே விருக்கிறவாக்களாகத்தான் வேண்டிய இரண்டு சந்திரன
களும் இரண்டு சூரியன்களும் நாளால் இவ்வாறு இருக்கின்றன. அப்பொழுது
ஆகையினால் ஒரு பூமிக்கு ஒரே சந்திரனும் பூமிக்கு ஒரு சூரியனும்
விருக்கின்றன.

வினா:--சூரியன், சந்திரன், கஷ்டதிரங்கள், இவைகளைப்போன்ற இவைகளில்
மனிதன் முதலான சிவருஷ்டிகளுண்டா? இல்லையா?

விடை:--மனிதன் முதலானவர்கள் உலகத்தால் உலகங்களும், சகல
பிராமணங் கூறுகிறதாவது.

एतेषु हीदगं सर्वं वयु दिवमेते हीदगं सर्वं वासयन्ते वयदिदगं सर्वं

वासयन्ते वस्माद्वसव इति ॥

சகலம். 14. 6. 7

Phone-533767

சிறுவர், தலை, அக்கிரி, வாயு, கால்கள், சூரியன், சந்திரன், கஷ்டதிரங்கள், இவைகளைப்போன்ற இவைகளில் மனிதன் முதலான சிவருஷ்டிகளுண்டா? இல்லையா?

M. R. JAMBUNATHAN

533767, 14th Road

COMBAY 52

தங்களும், பிரஜைகளும் வசிக்கின்றன. வசிப்பதற்கு எது வீடோ அதற்கு வச என்று பெயர். சூரியன் சந்திரன், முதலான கிரகங்கள் நமமுடைய பூமியைப் போல வசவானபடியினால் அதில இம்மாதிரி பிரஜைகளிருப்பதைக் குறித்து எவ்விதம் சந்தேகப்போடும். பரமேசுவரனுடைய இச்சிறிய உலகமே மனிதன் முதலான சிருஷ்டிகளால் நிறைந்திருக்கும் பொழுது மீதி உலகங்களெல்லாம் எவ்விதம் சூன்பமாயிருக்கும். பரமேசுவரனுடைய காரியம் ஒன்றுகூட கிஷ்டிரியோஜனமானதல்ல. இவ்வளவு கணக்கற்ற உலகங்களில மனிதன் முதலான சிருஷ்டிகளுண்டு

வினா:—இவ்வுலகில மனிதன் முதலானவர்களுக்கு ஆகிருதி அவயவமிருப்பது போல அந்திய உலகங்களிலும் உண்டா? அல்லது வேறுபாடு இருக்கிறதா?

விடை:—ஆகிருதியில கொஞ்சம் வித்தியாசமிருக்கக்கூடும். இவ்வுலகில சினை, ஆர்பவாதத்தினன், ஐரோப்பியன், இவர்களில் அவயவம், அங்க அமைப்பு இவைகளில கொஞ்சம் வித்தியாசமிருப்பதுபோலவே, வேரக லோகாந்திரங்களிலுங்கூட வேதமுண்டு. ஆனால் எஜாதியுடைய சிருஷ்டி இதேதேசத்திலெவ்விதமிருக்கிறதோ அவ்விதமே அந்ஜாதினுடைய சிருஷ்டி அன்னியலோகங்களிலேயும் இருக்கும். அப்படியே இப்பிரதேசத்திலே சீரத்தில கண முதலான அங்கங்கள் எங்கே இருக்கிறதோ அங்கேயே இதரபிரதேசங்களிலும் உண்டு. வேதங்களிலுங்கூட இருக்கிறதாவது.

सूर्याचन्द्रमसौ भ्राता यथापूर्वमकल्पयन् ।

दिवं च पृथिवीं चान्तरिक्षमये स्वः ॥

† 10. 190.

பரமாத்மா, சூரியன் சந்திரன் ஆகாசம் பூமி முதலான கிரகங்கள் பதார்த்தங்கள் இவைகளைப் பூவகலபததில் எவ்விதம் செயதாரோ அவ்விதமே இக்கலபத்திலும் அதாவது இச்சிருஷ்டியிலும் செய்திருக்கிறார். வித்தியாசமான மாறுதல்கள் ஒன்றும் அவர் செய்கிறதில்லை.

வினா:—இவ்வுலகத்திலடோலவே மீதி உலகங்களிலும் வேதம் முதலியவை வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா?

விடை:—ஆமாம் தன்னுடைய சகல தேசத்திலும் ஒரு ராஜனுடைய ஆளுகை ஒன்றாகியிருப்பதுபோல, இராஜராஜனாகிய பரமாத்மாவின்னுடைய வேதோத்தரீதி அவருடைய சிருஷ்டி ரூபங்களாகிய சகல இராஜ்யங்களிலும் சரியாகவே இருக்கின்றன.

வினா:—ஜீவனும் பிரகிருதியும் அநாதியானபடியினாலும் ஈசுவரனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதானாலும் ஈசுவரனுடைய அதிகாரம் இவர்களின்பேரினிருப்பதற்கு அவசிய மில்லை? ஏனென்றால் இவைகள் சந்திரன் முள்ளது.

விடை:—ஜீவனும் பிரகிருதியும் அநாதியானபடியினாலும் ஈசுவரனுடைய சிருஷ்டிக்கப்பட்டதானாலும் ஈசுவரனுடைய அதிகாரம் இவர்களின்பேரினிருப்பதற்கு அவசிய மில்லை? ஏனென்றால் இவைகள் சந்திரன் முள்ளது.

ஆதினத்திற்கு ஜீவனும ஜடபதார்த்தமும், கீழ்ப்பட்டிருக்கின்றன. பரமேசுவரன் சகல சிருஷ்டிகளை உண்டாக்கும்பொழுதும் அனந்தபலவானாயிருக்கும் பொழுதும் அல்பசாமராததியவானான ஜீவனும ஜடபதார்த்தமும் அவருடைய ஆதினத்தில் ஏன் வரக்கூடாது? ஆகையினால் காரியங்களைச் செய்வதில் சுதந்திரமுள்ளவன் ஆனால் காமங்களினுடைய பலனை அநுபவிப்பதில் நசுவாஸியவஸ்தைக்குட்பட்டவன். அவரோசாவசக்திமான. சகல விசுவத்யையும் ஆக்கி அளித்து அழிக்கிறவர்.

அடுத்த அத்தியாயத்தில் வித்தை, அவித்தை, பந்தம், (கட்டு) மோகமும் இவ்விஷயங்களைக் குறித்துச் சொல்லுவோம்.

எட்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

வித்தை, அவித்தை, பந்தம், மோகம்
இவைகளைப்பற்றினது.

1870.

अनित्याशुचिदुःखानात्पुनः नित्यशुचिमुखात्मक्यादिरविद्या ॥ ३५१३, ४१, ३५१४.

சத்தகாரமடும் பரமேசுவரனுடைய உபாசனைமீது நுகராத
 மூலம் இவ்வாறு குகைகளினின்று ஒரு காளும் மீளமுடியாது. பரிசுத்த
 மய பரிசுத்த உபாசனை மரிசுத்த ஞானம் இவைகளால் முத்தியடி பரிசுத்த
 மறநெய்யின் கதலுழர்வன கிரகங்கள், விடக்கு, கலமுதலான விக்கிர
 மங்கள், மயங்குதலான முதல்பலவளியினால் பத்தமுட உண்டாகின்றன. ஒரு
 காலமாவது மயம், கிரக உபாசனை ஞானம் முதல்பலவளியினின்று

மேலுயிருக்க முடிபாது. இவ்வாறே உபதாமிதமான உணவை உணராதது முதலான பங்கினைகளைச் செய்து பொடப்பேசுதல் முதலான தீவாகளை விட்டுவிடுவதே முகந்தகுச சாதகமானவழி.

வினா:—முகந்தி ஏவருக்குக்கிடையாது?

விடை:—பந்தம் அல்லது பந்தத்தின் துகடம் இடவருக்கு.

வினா:—பந்தத்தினிருப்பவர் யார்?

விடை:—அவர் அந்நாளைச் சந்தராததில் முழுக்கிடங்குப் ஜீவன்.

வினா:—பந்தமுட மோக்ஷமுட இவ்வாறாகவே விளைபக்கடிபதா அல்லது செயலினால் (மிகத்தம்) அடைபயங்கிதமாக?

விடை:—செயல் பிறால் அடையபயங்கிதம். இப்படியிருந்தால் அவைகள் எப்பொழுதும் காயமாயிருக்கும்.

न निरोधो न चोत्पत्तिर्न बद्धो न च साधकः ।

न मुमुक्षुर्न वै मुक्त इत्येषा परमार्थता ॥

மேடவாதிபகாரிகா. 2. 32.

மேற்கண்டசுவேத மனமேதேவதத்தினிருக்கிறது ஜீவன் சார்ந்ததிலிருக்கிறபடியினால் எ பொழுதும் அவதனையினால் பறந்ததா இல்லையென்று அதுபந்தத்தினுமில்லை அல்லது அகன் முகந்திதக அகற் சசகாதனங்களுமே வேண்டியதில்லை. பந்தையபடைப இஷ்டமில்லை அதற்கு எவகால் முற முகந்திமில்லை. பந்தமில்லாமல் இருந்தால் அதற்கு முகந்தி ஏது?

விடை:—நவீனவதாந்தகள் சொல்லும் மேற்கண்டவைகள் உண்மையாகாது. ஜீவன் அந்நாம அறமாயிருக்கிறதுமே இருளினால் மூடப்பட்டிருக்கிறது சந்தராதது மோக்ஷமேனியிருக்கிறது உற்பாயபடைகிறது. பாபநாபமான காமவதனால் அவ்வுபதாமிதமானபந்தத்தால் அகம்புகிறது. அதிலிருந்து நீங்கவேண்டி சாதகம் + சோதனத்திற் குகத்ததிலிருந்து வலிவர விருப்புகின்றது. குகத்ததிலிருந்து நீங்கி மோக்ஷமான பரமேசுவரனை அடைந்து முகந்தியை அதுபவிக்கிறது.

வினா:—இத்தர்மங்களைப்பொறுத்தேத்தந்தருப அசககரணத்திற்கு மேயுள்ளது. ஜீவனுக்கில்லை. ஏனெனில் ஜீவன் மாய புண்ணியத்தினிலிருந்து நீங்கினதாயிருக்கிறது. தேகமுட அசதககரணமுட செய்யும் காமங்களுக்கு அது சாட்சியாய் நக்பதல் சீவதாஷ்ணப் முகந்தினைவைகள் சாதத்தின் குணங்கள். ஆதலால் சதம்மாயுட்களவகானனியிலுமிருக்கின்றது.

விடை:—மேகமுட அசககரணமுட சாட்சித்தங்கள். அது சீவதாஷ்ணங்களை உணருகிறதில்லை அல்லது விசுத்தியில்லை. உணராததுடன் கூடியுள்ளதில்லை முதலான பிராணிகளை அவசதவதபடைபா பக்தத்தில் சீவதாஷ்ணங்களைப்படைந்து போகத்தடைகிறது. பிராணனும் சடப்பொருளை. அதற்குப் பகிராக்கிறபாது. ஆனால் பிராணனுடனுங்கடின ஜீவனுக்கே சடப்பொருள் உண்டாகிறது. அப்படியே மனமும் சடப்பொருள்

[illegible]

வினா — ஜீவன் பிரமம் கதன் பிரதிபிம்பம். உண்ணாது உலகத்து துணிவி
தண்ணீரின் பரிந்து பரந்த பிரமம் பரந்ததோபாதினும் உண்மையான பிரம
ம் அல்லது உருவம் எவ்விதமான தெக்கல்புமனவாயாமளிருப்பது போல
அந்திகரணத்தல் பிரமம் கதன் பிரதிபிம்பம் திட ஜீவன், அது இருக்குப்
பொய்யளிருந்து அகக்கதன் பிரதானவுடன் ஜீவனுட முகத்தைய உடை
கிறது. இது உண்மையா இல்லையா?

விடை:—இது துணைப்பிச்சை. ஏனெனில் பிரதிபிம்பம் ஒளிக் குழுவானது, இரண்டு உருவங்களுடன் கூடிய பொருள்கள்—பெட்டிமான்று பிரதிபிம்ப முண்டாக உருவள்ள வளது இரண்டு—விண்ணுடன், உதாரணமாக முகத்தின் பிரதிபிம்பம் ஒளிக் குழும கண்ணாடிமீது அடிபடாக்கிறது. இரண்டு உருவமுடையவைகள், தனித்தனியாய் இருப்பவைகள். அவைகள் வெறுக இவ்வாறாக பொருள் பிரதிபிம்பம் ஒளிக் குழும பிரம்மா உருவந்தவருடைய சாவன்பாக்கராய் நிருக்கநாடினனவ் அருகத்து பிரதிபிம்பம் உண்டாகாது.

வினா:—ஆதலால், சித்தாராயுள்ள ஜலசந்தை உருவாததால் பாசன வசதி இல்லாததால் ஆகாசத்தின் பிரச்சினை எந்திரியலிலேயா? இப்பிரகாரமே கீமலாயுடைய சித்தம்பட்டமுள்ள அந்தக்கரணத்தின் பரமாத்மாவின் உருவம் அல்லது ஆகாசம் தென்படும். இதனால் உயிர் இது தான் சிதாபாஸம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

விடை:—கிழ வள்ளையன் பித்தர்நல தீது. ஆகாதர் பாகம் முடியாமல் விருத்திபலமுடிகளைகளுக்கப்பல நலிவொழிவின்

வினா—ம. ப. க. இன் கீழ்க் கட்டணம் தராதவர்களுக்கு எந்த நடவடிக்கை எடுக்கிறது ஆகாசமில்லையா?

வினா— இல்லை.

வினா:—இவ்விடங்களில் அது வேறென்ன?

விடை:—அக்கினி, பூமி, ஜலம், இவைகளின் துணையுடையவை மீவவ்வெழுநூறு அணுகு. மழையாகக் கீழே விழும ஜலத்தின் அணுகுகளை நீர் மாயி நுபுது. புழுதியடைந்திருக்கிறதொழை பூமியினிருந்து உயர்வெழும்பிக்குறையில் மிதக்கும் புழுதி அவ்வது தாசி. இவைகள்தான் உணவுகளுக்குத் தேவையாகின்றன. அவைகளே ஜலத்திலும் கண்ணாடியிலும் போதும்பா யாகக்கொடுக்கின்றன. அது ஆகாசமாகாது.

வினா:—கடாகாசம்—பாணியிடங்கிலிருந்து ஆகாசம், மடாகாசம்—விடமிடங்கிலிருந்து ஆகாசம்—மேகாசம்—மேகத்தினால் உயர்ந்திருக்கிற ஆகாசம். இன்னும் இதைப்போலத்தகுதிப்பட்ட மீவவ்வெழுநூறு ஆகாசங்களைக் காணப்படுகிறது மேற்கண்டவையாக எப்படியிருக்கின்றனவோ—பாணி முதலியவைகள் உடைந்தோடு அல்ல. இன்னபாண ஆகாசங்களின் மீவவ்வெழுநூறு அழிந்து பெரிய ஆகாசம் கடைசியில் எப்படி தங்குகின்றதோ அப்படியே பிரம்மமானது எகவரெனெனவும் அவ்வது தங்கெனெனவும் உபாதி பிரம்மமானிடம் அந்தக்கரணப்பதங்களினால் அழிக்கப்படுகின்றன.

விடை:—இது அவிதவானங்களினால். ஆகாசம் (கடத்திலுள்ளது விடமிடமிடமுள்ளது முதலியவைகள்) ஒருபொழுதும் அழிகிறதில்லை. இன்னுடையவையும்தான் அண்டரயுர் அழிகதலை. மீவ, பாணி முதலியவைகள் அழிந்து துண்டு துண்டாகின்றன. 'கடாகாசத்தை' உகோணியவா என்று எயநும் சொல்லுகிறதில்லை. பழக்கத்தில் 'கடத்ததைக்கோண்டுவா' என்று சொல்லக்கேழக்கிறீர். ஆகையினால் உன்னுடையவாதம் சரியானதில்லை.

வினா:—சமுத்திரத்தில் மீன்முதலியபிராணிகள் எப்படி நீர்தங்குகின்றனவோ ஆகாயத்தில் பகிமுதலியவைகள் எப்படி பறக்கின்றனவோ அப்படியே சகல அந்தக்கரணங்களும் 'சிதாநாச' (சேதனாய் ஆகாயம் போல பாணி யுள்ள) பிரம்மத்திலுடையவைகளாக. இயல்பாகவே அவைகள் சடப்பொருள்கள். ஆனால் சாவியியாய்கமான பரமாகயாவின்னுடைய சேர்க்கையினால், அக்கினி சமம் உருப்பட்ட இருபடி சூட்டை அடைகிற மாதிரி, சேதனத்தையடைகின்றது. ஆனால் பிரம்மமே ஆகாததைப் போல சவன மன்னியிலிருக்கிறார். ஆகையினால் ஜீவங்கடப்பிரம்மாவாகக் கருதுவதெயாதொரு விதமான சூற்றமுயில்லை.

விடை:—உன்னுடைய இவ்வுதாரணமும் உண்பையானதில்லை. ஏனெனில் சாவியியாயான பிரம்மா அந்தக்கரணத்தில் பிரகாசத்து ஜீவனையிருக்குமேயானால் சாவனும் முதலான குணங்கள் அதனுண்டாகவில்லையா? கடப்பெய்வதினால் சாவனும் உண்டாகிறதில்லையென்றால் பிரம்மா கட்டியபட்டு எல்லாக்குட்பட்டவா அல்லது வெளிப்பட்டவா? அவர் வெளிப்பட்டவரென்றால் திரை ஒன்றும் அவரை வேறுபடுத்தாது அப்பொழுது ஏன் சாவனொரு ஆகாது. தன் சாவருபத்தை பற்றத் தக்கொண்டு அந்தக்கரணத்துடனிருக்கிறதென்றால், அந்தக்கரணத்துடனிருக்கும்படியான பிரம்மமானது சகதே

கர, அவருமபிங்கை அஞ்ஞானம் இவைகளுக்கு ஆளாகி மிகுதியிருக்குமபடியான பிரமமமானது ஞானததையும், மரிசுத்தத்தையும் முக்தியையும் அடையும். இப்பிரகாரம் இருஷ்டி முழுவது மிருக்குமபடியான பிரமமத்தை அந்தக்கரணம் தடுக்கின்றது, தடுத்து பந்தமும் முகதியும் அறபாயுள்ளதாய் விடுகிறது. உங்களுடைய பிரமாணம் உண்மையுள்ளதாயிருக்குமேயானால் ஜீவனுக்கு முனசொன்னதும் கேட்டதும் ஞாபகமிராத என்னெனாவ கேட்டதும் பார்த்ததுமான பிரமம் இருக்கிறதில்லை. ஆகையினால் ஜீவன் பிரமமா வாகவும் பிரமம் ஜீவனாகவும் இருக்கவில்லை. இரண்டும் வெவ்வேறுகளவேயிருக்கின்றன.

வினா — இவைகளெல்லாம் அத்தியா ரோபமே? அதாவது வஸ்துவில் இல்லாத குணங்களை உண்டாக்குவதற்கே அத்தியா ரோபம் என்று பெயர். பிரமமத்தில் உலகத்தைப்பற்றி அதிலிருக்கும் சகல வஸ்துக்களையும் அத்தியாரோபஞ் செய்வதினாலே சத்தியத்தை அறிவோற்குச் சபாசகாரத்தை கனகமிடச்செய்வதேயாகும். உண்மையில் எல்லாம் பிரமமே.

விடை:—அத்தியாரோபம் செய்கிறவர் யார்?

வினா:—ஜீவன்.

விடை:—ஜீவன் என்று எதற்குச் சொல்லுவது?

வினா:—அந்தக்கரணத்திலுள்ள தனது அறிவின் உண்மைக்கு?

விடை:—அது பிரமமமா அல்லது வேறானதா?

வினா:—அத்தியாரோபமே

விடை — பிரமமாவே உலகத்தைப்பற்றி தன்னில தப்பெண்ணங் கொண்டாரா?

வினா:—ஆமாம். இதுஞ் பிரமமாவிற்கு என்ன கெடுதல்?

விடை:—விஷயங்களைப்பற்றித் தப்பெண்ணங்கொள்ளுபவர் என பொய்யனாகமாட்டார்?

வினா:—இல்லை மனதினாலும் பேச்சினாலும் எண்ணிச் சொல்வதெல்லாம் பொய்யே.

விடை:—மனதினும் பேச்சிலும் கற்பனைசெய்து பொய்யேயெனுகிற பிரமமா பொய்யனும் தப்பிப்போகக் கூடியவனுமாகிறாரே?

வினா:—அது எங்களுடைய கருத்தை நிரூபணஞ்செய்கிறது.

விடை:—ஆஹா! பொய் வேதாந்தங்களை 'சத்திய ஸ்வரூபம், சத்தியகாரியம், சத்திய கோக்கம் இவைகளுடைய பரமாத்மாவைப் பொய்யனாகச்செய்கிறீர்கள்? இதுவே உங்களுடைய சஷ்டகாலத்திற்குக் காரணமில்லையா? பரமேசுவரன் பொய் என்னம் பொய்வேககமுடையவரென்று எந்த உபநிஷத்து சூத்திரத்தில் அல்லது எவ்வேதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது? இது

उलटि चोर कोतवाल को दण्डे

யுட்பக்ஷபாதமன்றியல் தீடாயதரமபிரகாரம்செய்தல் இவைகளைகைக்கொள்வதினால் முத்தியையும் இவைகளுக்கு எதிரிடையாகவுரை ஆக்கைகளுக்குக்கெடுதலானக் காரியங்களைச் செய்வதினால் நத்தததையும் பெறாம.

வினா.—முத்தியில் ஜீவன் ஒன்றாக விரகநிர்வகா? அல்லது கனியாகப் பிரகாசிக்கின்றதா?

விடை.—தனியாகவே பிரகாசிக்கின்றது.

வினா.—அது எங்கே வசிக்கிறது?

விடை.—பிரம்மத்தில்.

வினா.—பிரம்மம் எங்கிருக்கிறது? அங்கு முத்தியைப்படைத்த ஜீவன் ஒரேவிடத்திலிருக்கிறதா அல்லது சுயேச்சாகிக் காரியம் எங்கு திகிசுமதா?

விடை.—எங்கும் பூரணபாதிநிலை பிரம்மத்தில் முத்தியடைந்த ஜீவன் அதைக்கொடுபாரணனியிலுந்நான்கதை யானது ஆனந்தக்கூடன் சுயேச்சைபாய்த் திகிசுமது.

வினா.—முத்தியை நீக்க ஜீவனுக்குத் துலா சாரம் உண்டா? இல்லையா?

விடை.—இல்லை.

வினா.—ஆபாயமானால் இன்னாக்கையுட ஆனந்தத்தையும் எவ்வு அநுபவிக்கும்?

விடை.—உண்மை நிகரக்கம் முதலான இயற்கைக் குணங்கள் அதற்குண்டு. ஆனால் சடசம்பந்தங்கிடையாது.

मृण्वन् श्रोत्रं भवति, स्पर्शयन् रश्मिभवति, पश्यन् चक्षुर्भवति, रसयन् रसना भवति, जिघ्रन् घ्राणं भवति, मन्वानो मनो भवति, बोधयन् बुद्धिर्भवति, चेतयन् चित्तम्भवत्यहङ्कुर्वाणोऽहङ्कारो भवति ॥

சதபத பிராம்மணம் காண்டம் 14.

மோக்ஷத்தில் பௌதிக சரீரமாவது இருதிரியங்களாவது ஜீவனைப் பிண நொடருகிறதில்லை. ஆனால் அகனுடைய இயல்பான சுத்தகுணங்கள் கூடவே இருக்கின்றன. கேழ்க்கவேண்டும் என்று விருப்பம்பொழுதுகாதையும் ஸ்பரிசுக்கத் தோலையும் பாக்கக் கண்களையும் உருசிக்கு நாக்கையும் முகர முக்கையும் ஆசைக்கும் மோசனைக்கும் எண்ணத்தையும் புத்திக்குச்சிக்கத்தையும் ரூபக்கத்தியையும் ஜீவனதன்னுடைய சுயசக்தியைக்கொண்டு அடைகின்றது சங்கலபமாதிரத்தினால் சரீரத்தையும்டைகிறது. சரீர ஆதாரத்துடன் இந்திரியங்களைக்கொண்டு தன் காரியங்களை உறைய செய்துகொள்வது போலவே தன்னுடைய சக்தியைக்கொண்டு முத்தியிலும் சகல இன்பங்களையும் அனுபவிக்கிறது.

வினா.—எவ்வளவு சக்தி இருக்கிறது? அது எவ்விதமானது?

விடை.—ஒரேவிதமான சக்தியுள்ளது ஆனால் அதை விவரித்தால் 24வகைகளாகின்றன. 1. பலம் 2. பராக்கிரமம் 3. ஆகாஷண சக்தி 2. முயற்சி 5. நடத்

தை 6. பபம 7. பருத்தந்வு 8. செங்கை 9. உதசாகம் 10. ஸ்மரணை 11. நிச்
சபம 12. இசைச 13. ஆவச 14. துவேஷம் 15. சோககை 16. பிரிவு
17. கூடுதல் 18. பிரிகல் 19. கவனம் 20. ஸ்பரிசித்தல் 21. பாவை 22.
உருசி 23. கந்தம் 24. அறிவு இவைகளையாம் இதைக்கொண்டே முக்தியில்
கூட ஆனந்தத்தையடைந்து அனுபவிக்கிறது. முக்தியில் ஜீவன் ஒன்றும்
விட்டால் முக்தியினுடைய சுகங்களை யா அனுபவிக்கிறார்கள். ஜீவனுடைய
நாசத்தில முக்தியை அறிகிறவர்கள் பெருப அறிவினாகள். ஏனெனில் முக்தி
பெண்பது துக்கங்களிலிருந்து மீறி ஆனந்தஸ்வரூபனாயும் சாவ வியாபகனாயும்
ஆனந்தனாயுமிருக்கிற பரமேசுவரனிடத்தில் ஜீவன் ஆனந்தத்திலிருந்து வித்
யாகும்.

வேதாந்த சாரங்க சூத்திரம் சொல்லுவதாவது.

अभावं वादरिराह शैवम् ॥

வேதாந்தம். 4. 4. 10.

வியாசருடைய பிதாவாகிய வாதரி முக்தியினால் ஜீவனுடையவும் அத
னுடைய மனோவெண்ணத்தையும் நம்புகிறார். அதாவது ஜீவன் மனது
இவைகளினுடைய உபநதை வாதரியான பராசார் நம்பவில்லை.

भावं जैमिनिर्विकल्पामननात् ॥

வேதாந்தம் 4. 4. 11.

ஆசார்யர் ஜெயமுனி முக்தியடைந்த புருஷனில் மனதுக்குச் சரியான
சூத்தம் சீரம் இருந்திர்பம் பிராணன் முதலானவைகள் விளங்குவதாக நம்புகி
றார். அபாவத்தில் நம்பவில்லை.

द्वादशाहयदुभयविधं वादरायणोऽतः ॥

வேதாந்தம் 4. 4. 12.

வியாசர் முக்தியில் பாவம் அபாவம் இவ்விரண்டையும் நம்புகிறார். அதா
வது சுத்தசாத்மதத்துடன் கூடின ஜீவன் முக்தியிலிருப்பதாகவும் பர்
சுத்தமின்மை பாபகாரியம் செய்தல் துக்கம் அஞ்ஞானம் முதலானவைகளை
அபாவமாகவுங்கருதுகிறார்.

यदा पञ्चावतिष्ठन्वे ह्यनानि मनसा सह ।

बुद्धिश्च न विचेष्टेव तामाहुः परमां गतिम् ॥

கடோபநிஷத். 2. 6. 10.

சுத்தமனதுடன் ஐந்து ஞானேந்திரியங்களைக்கொண்டு வசித்து புத்தி
யும் நிச்சியமாய் ஸ்திரமான ஜீவனுக்குப் பரமகதி அதாவது மோக்ஷமென்று
பெயர்.

य आत्मा अपहृतपाप्मा विजरो विमृत्युर्विशोकोऽविजिघत्सोऽपिपासः

सत्यकामः सत्यसङ्कल्पः सोऽन्वेष्टव्यः स विजिज्ञासितव्यः सर्वोऽथ

लोकानाप्नोति सर्वोऽथ कामान् यस्तमात्मानमनुविद्य विजानातीनि ॥ ८. 7. 1.

உபாயம், மூப்பு, மரணம், சோகம், பரி, தாகம், இவைகளன்னியிலும்
சத்தியவேலை சத்திய சங்கலைத்துடனிருக்கிறவரை அறிய ஆசைப்படு.
பரமாத்மாவினுடைய சோக்கையினாலேயே முக்தியடைந்த ஜீவன் சகல உல

கூட லோபம் சகல எண்ணங்களைப் பற்றி அடைகிறது. அப்பரமாத்மாவை அறிவதினால்தான் மோகசாக்ஷங்களைப் பற்றி சப சத்தியைப் பற்றி அடைகிறது.

स वा एष एतेन वैवेन चक्षुषा मनसैतान् कामान् पश्यन् रमते ॥ य एते
ब्रह्मलोकं तं वा एतं देवा आरमानमुपासते तस्मात्तेषां सर्वे च लोका
आत्ताः सर्वे च कामाः स सर्वागृह्य लोकानान्नोति सर्वागृह्य कामान्यस्त-
मात्मानमनुविद्य विजानातीति ॥

சாந்தோ. 8. 125. 6.

முக்தையையடைந்த ஜீவன் சத்தியான கண்ணினாலுப சத்தியைத் துறும் சாட்சிகளைப்பற்றி அடைந்து அனுபவிக்கிறது. பிரம்மலோகம் அதாவது தீர்க்கத்தகுந்த பரமாத்மாவை நோக்கி மோகசாக்ஷத்தை அனுபவிக்கிறது. அகாயாமியாடும் ஆதமாவாடும் முக்கிற இயாதமாவின்னிடைய முக்தையையடைந்த விதவானகள் பூஜையைச் செய்கிறார்கள். அதாவது எச்சங்கடலங்கள் செயப்படுகிறதோ அதையடைகிறார்கள். முக்தையடைந்த ஜீவன் ஸதூலசீரத்தைவிட்டு எண்ணத்தொல் செயப்பாட்டெய்விக்சசசீரத்துடன் ஆகாயத்தலை பரமேசுவரனுடன் வசிக்கிறது. ஏனெனில் சீரத்துடன் கூழனவர்கள் சம்சாரதுட்கங்களிலிருந்து மீற முடியாதவர்கள்.

मधवन्मर्त्यं वा इदं शरीरमात्तं मृत्युना तदस्याऽमृतस्याशरीरस्यात्मनोधि-
ष्ठानमाप्नो वै स शरीरः प्रियाप्रियाभ्यां न वै सशरीरस्य सतः प्रियाप्रिययो-
रपहतिरस्यशरीरं वाव सन्तं न प्रियाप्रिये स्पृशतः ॥

சாந்தோ. 8. 12. 1.

இந்தான் பிரஜாபதியுடன் உண்ணந்துபோல, ஜீவகத்தக்கிச் செலவருதுடன் கூழன் மனிதனை? இச்சரீரம் கிங்கத்தின் வாயினுள்ள ஆட்டையப்போல மரணத்தின் வாயில் இருக்கிறது. இச்சரீரம் மரணம் உருவம் இவைகளையு ஜீவாதமாவிற்கு இருபட்டமாயிருக்கிறது ஆகையினால் எப்பொழுதும் கருதுக்கங்களினால் மூடப்படுகிறது. ஏனெனில் சரீரத்துடன் கூழன் ஜீவன் உலககருங்களை இடமாதிரி படைக்கிறது. ஆனால் சரீரமில்லாத முக்தியையையடைந்த ஜீவாத்மாவை பிரம்மத்தால் வசிக்கிறது. அந்த உலகத்தின் கருதுக்கங்கள் பாதிக்காததில். எப்பொழுதும் இவ்விதத்திலேயே வசிக்கிறது.

வினா—ஜீவன் முக்தியையையடைந்த பிறகு ஜனனமரண துக்கத்தில் வருகிறதா இல்லையா? இவைகள் கூழுவதுபோல மறுமடியும் தருமம் உலகத்தில் வாராமவிருபத்தினாலேயே முக்தியுண்டாகின்றது.

न च पुनरावर्त्तत न च पुनरावर्त्तते इति ॥

சாந்தோ. 8. 15.

मनावृत्तिः शब्दादनावृत्तिः शब्दान् ॥

சரீரிக 4 4. 33.

यद् गत्वा न निवर्त्तन्ते तद्धाम परमं मम ॥

கவதகேத.

விடை:—இது உண்ணாபானத்திலே. மேற்கூறிய இவைகளைத் ததனாலு கின்றன.

कस्य नूनं कृतमस्यामृतानां मनामहे चारुं देवस्य नाम ।

को नो मुहा अदित्ये पुनर्दानं पितरं च दृशेयं मातरं च ॥

अग्नेर्वयं प्रथमस्यामृतानां मनामहे चारुं देवस्य नाम ।

स नो मुहा अदित्ये पुनर्दानं पितरं च दृशेयं मातरं च ॥ நிக. 1. 24 2

इदानीमिव सर्वत्र नात्यन्तोच्छेदः ॥

சாயகிய சூத்திரம் 1 159

சாங்கள் எதை பவித்திரமென்று அறிவது எனபது கேழ்க்கியாகும். எத் தீவன் அழிவுள்ள பொருள்களின் கடுவில் அடியாய்விருந்து உகாண்டு பரகாச ஸ்வரூபனாய் நமசிது முகத்தின் சுகத்தை யளித்து மறுபடியும் இவ்வுலகில் பிறப்பைக்கொடுத்து தாய்தகப்பனாகளைப் பாகச்செய்கிறான்? சுயப்பிர சச ஸ்வரூபமாய் அநாதியாயும் எக்காலமும் முக்தியை யடைந்திருக்கும் பர மாதமாவையே பவித்திரன் என்று அறி. எவா நமக்கு முக்தியில் ஆனந்தத்தை யளித்து பூமியில் மறுபடியும் மாதாபிதாவின்னுடைய சேர்க்கையில் பிறப்பைய ளித்து அவாக்களை காணச் செய்துவைக்கிறாரேரா அப்பரமாதமாவையே பூஜித் தலவேண்டும். அவரை முக்தியைக்கொடுக்கிறார். சகலருக்கு ம அவரை கடவுள்

தட்சமபததில் பரதமக்த ஜீவன்களெல்லாம் அப்படியே எப்பொழுது மிருக்கிறது. பரதமும் முக்தியும் எக்காலமும் இடம் தவற.

तदस्यन्तविमोक्षोऽपवर्गः । दुःखजन्मप्रवृत्तिदोषमिध्याज्ञानानामुत्तरोत्तरा

पाये तदनन्तरापायादपवर्गः ॥

சாயகியசூத்திரம் 1. 22. 2.

வினா:—துன்பத்திலிருந்து (அத்யந்த) எந்நாளும் விலகியுள்ள சுயேச ஸைக்கு முக்தி என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏனெனில் பெரிஞ்ஞானம் அளித்ததை அவா விஷயசுகம் தீய ஒழுக்கம் பிறப்பு திறப்பு இவைகளிலிருந்து சுயேச்சையை யடைவதே எந்நாளும்முள்ளதாகும்.

விடை.—“அத்யந்த” வார்த்தையாகு எந்நாளும் என்று அததம் ஆக வேண்டாம். உகாரணமாக (அத்யந்தச்சுகம் அத்யந்ததுக்யம்) எனபதில் “மிகவும் சுகம் மிகவும் கஷ்டம்” என்று ஆவதுபோல “அத்யந்த” வார்த்தைக்கு அர்த்தங்கொள்ளவேண்டும்.

வினா.—முகதியிலிருந்து ஜீவன திரும்பிவிடுமேயானால் அது எவ்வளவு காலம் முக்தியிலிருக்கும்?

ते ब्रह्मलोकेषु परान्तकाले परामृताः परिमुच्यन्ति सर्वे ॥ முண்டகோ. 3. 2. 6.

முக்தி பிறந்த ஜீவன் முகதியைப்படைந்து மகாகலபம் வரை செல்லாமல் தவிர ஆனந்தத்தையனுபவிக்கிறது. மறுபடியும் மகாகலபத்திற்குப் பிறகு முக்தி சுகத்தைவிட்டு உலகத்திற்கு திரும்புகிறது. கணக்கு விவரம் இது வேறுபாடும்.

சாஸம் 61 லுபுதங்களுக்கிரக்கப்படிருகின்றன.

விடை—சத்தியயுகம்	17,28,000 வருடங்கள்
துவாபரயுகம்	12,96,000 "
திரோதாயுகம்	864000 "
கலியுகம்	432000 "

மொத்தம். 4320000 "

ஆக சதுரயுகம் ஒன்றுக்கு வருஷங்கள் 43,20,000.

2000 சதுரயுகம் (6640000000 வருஷங்கள்) ஒரு அகோராத்திரம்

30 அகோராத்திரம் = ஒரு மாசம்

12 மாசங்கள் = ஒரு வருஷம்

100 வருஷங்கள் = ஒரு பரந்தகாலம் (பகாகலபம்)

ஆகவே மொத்த வருஷங்கள் = $100 \times 12 \times 30 \times 2000 \times 43,20,000$
= 31,11,040,000,000,000 வருஷங்கள்

வினா:—எதிலிருந்து மறுபடியும் பிரபு இறப்பு கிடையாதோ அவையே முகதிபெற்று உலகமும் கிரகங்களும் தாங்களும் உபயுகிஞார்கள்.

விடை:—இது உண்மையாகாது? முதலாவதாக ஜீவனுடைய சாரத்தையம் சார்ந்த முதலான பொருள் எல்லையுள்ளதென்றால் அதனுடைய பயன்கள் எவ்வகை அனந்தமாக இருக்கக்கூடும்? இரண்டாவதாக அனந்த ஆனந்தத்தை யாவும் விக்க ஜீவனுக்கு, கிட்டுக்குட்பட்ட பதார்த்தம், வழி கருவியும் இவையுள்ள இல்லாமையினால் அவை அகந்தை யனுபவிக்க முடியாது. சாதனங்கள் அந்ததியப்பாதி நத்தந்தால் அதனுடைய பலன்கள் ஒருவாழ்வுதான் கித்தியமாகாது. மூன்றாவதாக முகதிபெற்றிருந்து எவ்ஜீவனும் தீருமிவராவும் போனால் உலகம் அவைகளற்றதாய்விடும.

வினா:—எவ்வளவு ஜீவன் முகதியை யடைகிறதோ அவ்வளவு புதியவைகளை உண்டாக்கணி சகவரன் உலகத்தில் வைக்கிறபடியினால் ஜீவன்களுடைய வறட்சி உண்டாகாதே?

விடை:—முதலாவதாக அவ்விதம் நாகுமேயானால் ஜீவன் அந்ததியப்பாது. ஏனென்றால் எதற்கு உபபதியுண்டோ அதற்கு அழிவு கிச்சமம். உலகனுஷ்டானப்பிரகாரமே முகதியை யடைந்து அழிவையுடையதால் முகதி அந்ததியப்பாது. இரண்டாவதாக முகதியை அனுவிக்கும் இடத்தில் சததமும், கலகமும், குடபமும், அதிகமாரும். ஏனெனில் வெளிப்போகும் ஜீவனங்களன்றியில் எல்லாம் உள்ளேயே உலகமாகாது. மூன்றாவதாக எல்லா ஒன்றையே உருகியாக்கிக்கொண்டிருந்தால் அக்கதினுடைய அனுபவம் இராது. உதாரணமாக இவ்விதம் நிகழ்ந்து கையுடைய வையிலிருந்து இவ்விதையுடைய அறிவுகூடியாது மாறுதலான ருசிகளை யுடைய வளங்களைப் பெறும். தினாபெய இரண்டினுடைய குணங்களும் தெரிகிறது. உலகிதரசங்களைச்சாப்பிடுகிறவன் அமிசிமயிதிரி ஒரே இனிமையே சாப்பிட்டிக் கொண்டிருக்கிறவன்

அறிபான கானகாவலன் முடிவையுடைய சாரங்கனாகத் துண்டித்துக் கொடுப்பதனால் சகவரனுடைய சிபியா கெட்டுப்போகும். கமக்கக்கூடிய வனாபிழை சமைப்பைப்பயன்படுத்திமானகளுடைய வேலை. ஸ்ராமணங்கு தூக்கக்கூடிய நிலையில் ததுமணக்குவையெனவன நினைந்த ஆளாகிமுன் இப்படியே அலப்பமுன்னதகைடும் சாராதகபகைடமுடைய ஜீவன் பிரிவு அனாதகங்கள்ளி சமைப்பை பயன்படுத்தி சகவரனுக்குச் சிபியை. ஐந்தாவதாக பரமசகவரன் இது ஜீவனகளை உயர்த்தி ண்ணிக் கொண்டு யிருந்தால், எனக்கொண்டு உறபதத் பண்ணுகிறேனா அது முடிந்தது ய்விதம். ஏனென்றால் எவ்வளவு பணம்கிறைக்க கொக்கிமாபிரந்த போதலும் வரவு அனவந்தில் செலவுயாக்கிரம் திருக்குமையானால் அது துறைத்துபொண்டி யொய்விதம் ஆகியினால் முத்தியடைவதும் அந்நிலை நுட்பம் நுட்பம் சரியானது. சகவரன் சிறையாசனத்தைத் தீவரத்தி சிவையையாரும கொடியாட்டாநன் முத்தியிற் நுகு திருப்பிவருவது இல்லாமல் அனாதகவரன் சைபேயாகும வேலைநிலைமலி நுட்பம் அகாரும தீவரம் முள்ள விகதியாசமாரும. பரமசகவரன் உயராதக முக்கியம் நினைப்பது சமுதகாக்கிய முழுதவது போலாகும்.

வினா.—பரமசகவரன் தந்திய முத்தனும் பூணையும இருக்கா மாநரி அவன் கூட தந்திய முத்தனும் சகமுள்ளவனுய்மிருந்தால் தெருதல ஒன்று உண்டாகாதே?

விடை:—பரமசகவரன் குணம் காமா எவ்வாறுததினால் அந்தமாயும் சாரத்தியமுள்ளவனுய்மிருக்கிறான். ஆகையினால் அவர் ஒரு பொழுதும் பரம அவிதல துக்கங்களில் விழமாட்டா அவன் முத்தியையடைந்துக் கூட அப்பாருளால் துக்கங்களைப் பட்ட குணகா சகவரன்முள்ளவனுய்மிருக்கிறான். பரமசகவரனுக்குச்சரியாய அது ஒரு பொழுதும் ஆகாது.

வினா.—இப்பாக்கியானால் முத்தயும் பிறமும் இட ர்ஞ்சரிபாகிறது. ஆகையினால் அனாத அடைய கஷ்டம்கிவது வினா?

விடை:—முத்தி பிரபு இப்பாருசரிபாகாது. 30,000 கடவைகளிலுள்ள, உறபத பிரபு வருஷங்களில் பூரண ஜீவன் புக்தியில் ஆனந்தத் தகவடைந்து துக்கங்களில் இருப்பது நிறையாய்மில்லை. பசிக்கு மெனதும தெரிந்திருப்ப இன்னாகது ஏன் சகது அருகாக்கிறீர்கள்? பசிநாடா ண்ணதேசாததல தீதத் தீதத். சகதுணம் இவைகளுக்காகக் கஷ்டப்படுவது அயசியமானது முத்தியாக எதுகான் சயசகூடாகும். இறப்பது அயசிய மாநி துக்க தீவனொடாயம் ஏன் சயசகூடாகும்? இமாதிரியே புக்தியிலிருந்து தநாட உயர்வதா சயசகூடாகப்பாடுவது அயசியாக வழிகிவது மிகவுய அயசியமானது.

வினா:—முக்கியம் அடைய என்னென்ன வழிமுறைகள்?

விடை.—செவழியை முன்னிலையே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. புக்தியுமானவழிகளிலைகளாகும்.

I. மூச்சுண்ட னருமட்திறவர்கள் ஜீவன் முக்தர்களாய், அதாவது பொய் பொருள்கள், பாபகாமம் இவைகளுடைய பலன் பெருநஷ்டக்கம இவைகளை விட்டுக் குஞ்சுமராக இருக்கிறபயனைக் கொடுக்கிற மெய் உரைத்தல் தாமதத்தை ஆசரிபத்தல், முதலானவைகளை அவசியமாகச் செய்யப்பட்டு, துக்கத்தைவிட்டுச் சுகத்தைப்படைய விரும்பினால் அகாமத்தைவிட்டுத் தாமதத்தைக் அவசியம் செய்யவேண்டும். ஏனெனில் துக்கத்திற்குப் பாபகாரியங்களும் தர்ம காரியங்களாகத் துச்சுகமும் மூலகாரணங்களாயி ருக்கின்றன.

II. சதபுருஷர்களுடைய சம்பந்தினரோர்க்கையினால் அதாவது சத்யம், அசத்யம், தர்மம், அகர்ம, செய்யக்கூடாது, செய்யக்கூடாது இவைகளை அறிபட்டும்.

III. ஞானமேகாசங்களினுடைய சாரத்தையும் ஞானத்வத்தையும் அறிபட்டும்.

(i) அன்னமயமேகாசம்:—எழும்பினி ருந்து தோலவரைபிலுள்ள மூலசநிரம்பு முதலானவைகள் பிருத்தி மயம்.

(ii) பிராணமயமேகாசம்:—

(1) பிராண, அதாவது வெளியிலிருந்து மூச்சை உள்ளே இழுத்துக்கொள்ளுவது.

(2) அபாயம், அதாவது உள்ளேயிருந்து வெளியில் விடுவது.

(3) சமான, கொடிலிலிருந்து சீரம் பூமுவதுமரசத்தை—அன்னரசம்—ஒட்ச்செய்வது.

(4) உதானம், கழித்தலிருந்து அன்னபானங்களை வயிற்றில் வாய்க்கொண்டு பலம் பராகிரமத்தைக்கொடுப்பது.

(5) விபானம்:—சீரத்தில் அசைதல் முதலான எக்காமங்களை ஜீவன் செய்கிறதே.

(iii) மனோமயமேகாசம்:—மனதுடன் கூட அகங்காரம் அண்ணம், ஞானகாக்து, பஞ்சேந்திரியம் இவைகளடங்கி யுள்ளது.

(iv) ஸ்ஞானமயமேகாசம்:—புத்தி, சித்தம், சித்தத்தல், கவையறிதல், மனம் போக்கு மூக்கு, இவ்வவைகளு ஞானேந்திரிகள் அடங்கியுள்ளது. இவைகளைக்கொண்டே ஜீவன் ஞானம் முதலான காரியங்களை அடைகிறது.

(v) ஆனாகாமமேகாசம்:—ஆசை, களித்தல், (அதிகமாயிருத்தல்—துறைநாடுருத்தல்) - ரகமேகாஷித்தல் இவைகள் அடங்கியுள்ளது.

மேலே சொன்ன மூலசங்களால் ஐந்தினாலேயே, ஜீவன் பவந்த காமம் உபாசனை, ஞானம் முதலானவைகளைச் செய்கிறது.

IV. அவஸ்தைகள் மூன்று விதமாகும்,

(1) ஜாகிரதம்—விழித்திருத்தல்

(2) சுவப்னம்—கனவு காணுதல்

(3) சுஷுப்தி—இளைப்பாறுதல்—சித்தத்தில்

V. சீரங்கள் மூன்றுவிதமாகும்

(1) தூலசரீரம்:—காண்கிறது.

(2) சூக்ஷ்மசரீரம்:—ஐந்து பிராணன், ஐந்து ஞானேந்திரியம், ஐந்து சூக்ஷ்மபூதம், பானு, புத்தி, திபதிசேஷ தத்துவங்களினுடைய கூட்டம். பிறப்பு இப்படி ஒப்பிஷங்கூட அது ஜீவனுடனிருக்கிறது. அது இருவகைப்படும்.

(i) பொளதிகம்:—சூக்ஷ்ம பூதங்களுடைய அமசங்களிலிருந்து செம்பப்பட்டது.

(ii) கவாசரீரம்:—ஜீவனுடைய உயற்கை தன் ரூபங்கள்

இவ்விரண்டும் முகத்திலேயிலுமா கூட்டிவெட்டுப்பகாவு ஜீவன், அங்கிலையிலும் இன்பத்தை அனுபவிக்கிறான்,

(3) காரணசரீரம்:—பெருநடு அங்கியுள்ளது, அது எவ்வாறு பரவி யுள்ளது ஆகவே சகலஜீவன்களிலுமா சமமாகவே இருக்கிறது. இதைக் காரணமே ஜீவன் சஷ்டபத எனப்படும் அபாந, சக்தி, வாயை அடைகிறது.

(4) விரியசரீரம்:—சமாதியினால் பரமாதமாவின்னுடைய ஆனந்த ஸ்வரூபத்தில் அமிழ்ந்து ஜீவனிருக்கிறது. இச்சமாதி சமஸ்கார ரத்தினால் உண்டாகிற சுத்தசரீரத்தின் பராச்சிரமம், முகத்திலேயில்கூட உபயோகமாகிறது.

தோசம், அவஸ்தை, சரீரம் முதலான இவைகளெல்லாவற்றிலும் நூறு ஜீவன் தனிப்பாடுருக்கிறது. ஒருவன் இறக்கவுடன் சாகாரணமாய்ப் புனங்கள், "ஜீவன் போய்விட்டது" என்று சொல்லுவதிலிருந்தே இவ்வுணர்வு தெளிவாகிறது. ஜீவனை எல்லாவற்றையும் ஏவுகிறவன், சமஸ்ததையும் உடையவன். காஷிபெய்கிறவன். அனுபவிக்கிறவன். ஜீவன் காத்தா. அனுபவிக்கிறவன் இவ்வை பென்று சொல்லுகிறவர்களை அவிமெகி என்று அஞ்ஞானி பொய்ம தெரிந்து கொள், ஏனெனில் ஜீவனன்னியில் இவைகளெல்லாம் சடப்பொருள் மனை. இவைகளுக்கெல்லாம் உச்சங்களை அனுபவிக்கவும் பாபபுண்ணியங்களைச் செய்யவும் ஒரு பொழுது முடியாது. இவைகளுடைய தோசனானால் ஜீவன் பாப புண்ணியங்களைச் செய்து கருத்தங்களை அனுபவிக்காது. இத்திறியங்கள் தெளிவாகியிருக்கின்றன, பானு எந்திரியம், ஐந்தினும் ஆகமாமானது டனும் தோசநாவு தோணனை யுண்டிபண்ணி (கல்லு கெட்டது) காரியங்களிலிருக்கிறது. அப்பொழுது அது கிமுது (யெனிலிருந்து எவ் படுகிறது) ஆகிறது. அச்சமபத்தில் உள்ளிருந்து ஆனந்த உரசாகம், பயமிடையடி, பெட்ட காரியமாயிருக்காது பாய, சக்திபா, பெட்கம இவ்வுணர்ச்சிகள் உண்டாகின்றன. அக்காரியமாயிருக்கிற பரமாதமாவின்னுடைய சிவகூபை அது, எவ்வாறு இச்சிவகூபை அனுகூலமாய்வு கிருமேன அனை முகத்திலேயின் இன்பத்தை யடைகிறது. எவ்வாறு எதிரிடையாகச் செய்கிருமேன அனை பந்த துக்கங்களை அனுபவிக்கிறது. இவ்வை முதலு சாதனமாகும்.

ஞடைய உபதேசத்தைக் க்கததல. பிரமபரிதையைக் க்கததல. ஆழ்ந்த கவனத்துடன் இருத்தல் வேண்டும். ஏனென்றால் சகலவிதவைகளிலும் சூக்ஷ்மமானது இது. (ii) மனனம் -- கேட்ட பிரத தன்விடத்தல உடனடியாக கேட்டவைகளை யோசித்து சந்தேகநிலைநிலை மறுபடியும் கேட்பது சை. யோகனுக்கு, உபசங்காசகருக்கு சரி என்று தொன்றது. சப்ததகங்களை அவ்வப்போதே கேட்கத் தொடங்குபவன். (iii) நித்தந்தபாசனம்: -- கேட்கும் பிரமபரிதையோடு சூக்ஷ்ம சப்ததகமனவிடிலிருந்து பிரத சமாதி நிலையை அடைந்து யோகத்தின் உதவியால் அவைகள் சரிபாய் இருக்கிறதா இல்லையா என்று அறிவது. (iv) சாக்ஷாதகாரம்: -- எவ்விதப் பொருள்களையுடைய குணம், காரம், கவராவது இருக்கிறதா அதை அவ்வந்திமை அறிவது. காரம், சத, சூத்ரம், ஆகாயம், மடமை முதலானவைகளை விளைக்கும் தமோ குணத்தை, பொருளைய ஆகவும், அகத்தை, தூரத்தை, முதலானவைகளை விளைக்கும் ரஜோ குணத்தைப் முறைப்பெய்க்கிறது. மனவமைதி, சந்தம், பிரததம், அறிவு, ஊதம், இவைகளிதந்தம் கீதல் குணத்தை அவன் (முதிமைய கொடுக்கிறவன்) கைகொள்ளுகிறான்.

சந்தேகம் முள்ளவர்களுடன் சேர்ப்பதனுடனும் குணங்களிலிருந்து பிரதிபலிப்பவர்களுடன் தயையுடனும், தியோகளுடன் சேரமானியிலும் விசேஷமனனியிலும் அவன் இருக்கக்கூடும். பிரததனமும், குறைந்தது இரண்டு மணிசேரமாவது தயானஞ்செய்து அகத்திலுள்ள மனம் முதலான பொருள்களைப் பார்க்கக்கூடும். மகருச சேகமனஸ்வரூபிருக்கிறது. இதனுலேயே ஞான ரூபம் மனனுக்கு சாக்ஷாபிருக்கிறது ஏனெனில் எப்பொழுது மனது அமைதியிலலாதது ஆனந்தம், விஷயங்களை அனுபவித்தல் இவைகளினால் பாதிக்கப்படுகின்றதோ அப்பொழுது உள்ளவாரோயறினதது. இப்படியே இத்திரியம் பிராணம், முதலானவை வினுடைய கர்பங்களில் அறிவிக்கும், முன்கண்டவைகளை ஞானம் வைத்துக்கொள்ளுகிறோம் ஒரே சமயத்திலு பல்பொருள்களின் அறிமையடைகிறோம். இழுத்தது மந்தவர்களைத் ததிரித்து வெறுகவுயிருக்கிறோம். தனியாயிலுள்ள பிராணம் ககந்திர எஜமானன் இதைத் துணைக்கொண்டு தங்குவோனாய் இருக்கமுடியாது.

अविद्याऽस्थितारागद्वेषाभिनिवेशः एव केशः॥

யோகசாஸ் 2. 3.

இவ்வுலகில் ஐந்து விதமான கிலேசங்கள் (சூக்தம்.) (i) அவிகலத: -- அத்தயாய வாரம்பத்திலேயே இதைத் ததிரித்து, மீதெதெட்டோம். (ii) அஸ்மிதை: -- புத்தமைய ஆதரவிலிருந்து விடுகின்றதா கிலேசம். (iii) ராகம்: -- சுகத்தில ஆவசம். (iv) துயேஷம்: -- துகத்தில வெறுப்பு (v) அபிக்ஷேபம்: -- மரணத்திற்குப் பயம். இவ்விதந்தருகும் மனிதர்கள் எவ்வோரும் எவ்வொரும பிழைத்துப் பப்பொழுது இறக்காமலுமிருந்து பிரியப்படுகிறார்கள். யோகாபியோச உதவிபைக்கொண்டு தவவையது கிலேசங்களைப் படி ஒழித்துப் பிரமமத்தை படைத்து முத்திரிப்பததை அனுபவிக்க வேண்டும்.

வினா — உலகத்திலிருந்து வெறுவிதமாக கீழ்க்கு முகத்தை நினைக்கிறீர்
 கபா? சமணர்கள் சிவபுரதையையடைந்து மொட்சு கீழ்க்கு அமைதியுடன்
 நுழைகின்றனர். திருஸ்தவர்கள் விவாதம் சண்டை செய்கிறார்களே கானக
 வது உட்காரிகையையடைந்து ஆடுவது படுவது கடைநிலிகிறீர்கள் கடவுள்
 கொள்ளுவது ஆனந்தத்தை அனுவிப்பது என்பது, முகம்மதியர்கள் ஏழாவது
 உபாசிக்கத்துச் செவ்வதென்றும் வாமார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஸ்ரீ சரப
 வசியம், வாகையாகிய வைணவர்கள் வைகுண்டம், மொதுவதையு
 கோதாவிகள் கோமொகத்தையு யடைந்து கடைபெண், அன்னபானம், வஸ
 தரப இடம் முதலாயினவகளைப்போல ஆனந்தத்திலிருந்து தைய முகதி
 யென்று முறையே என்னுகிறீர்கள். (சாமொகம்) சகவானுடைய உலகத்
 திய உபேயம் (சானுஞயம்) தமயிருசுசரியம் சகவானுடைய திருமய
 (சானுபேயம்) உபாசனத்தையுதவினுடைய உருவத்தை தானும் அடைவது
 (சாமீபேயம்) செவகனுக்குச் சானமாய் சகவரசமீ த்திலு உபேயம். (சாய
 னுபம்) சகவானுடைய ஒன்று செருவது எனதுபுராணிகர்கள் (பிரானம் முதலா
 னவகளை மெய்கிறார்கள்) கமபுகிருதிகள். பிராமததுடன் கையதையே
 யெநாந்திகள் முகத்தென்று கமபுகிருதிகள்.

விடை:—சமணர்கள், நுருக்கர்கள், திருஸ்தவர்கள் இவர்களுடைய முகத்தி
 முதலான விஷயங்களைக் குறித்துப் பன்னிரண்டாவது, பதமுன்றாவது, பதி
 கானகாவது அதநியாயம் என விரிப்போம் வாமமாகத்தவாகன் ஸ்ரீபுரத
 தைச்சொது வகியிக்குச்சியான பெண்டனுடன்குடி மாரசம் களஞ சார
 யவகளைச்சாப்பிட்டு காமமொகக்களை அனுவிப்பது இவ்வுலகிலிருப்பதை
 விட ஒரு அநாதமாகது பதஷாகளை பகாதேவன விஷ்ணு சூகியமாகளு
 குச்சானபயம் கீழ்க்கு உலகம் பாவதிசூகியமாகளுத்த சாயனவாக
 னாயும் என்னி ஆனந்தத்தே ஒருவருடைய சாய் பகளுசெய்கிருதிகள்.
 அங்கேயினிகள் பிடிக்கத்தென்றும் எப்பாழும் கீழவயமுடனெயெயிருக்க
 கசென்றும் சொல்லி தனவதார்களும் அரசர்களும் செய்வதைவிட மிகையா
 கது. இயாதி சொல்லுவது பொய வாதத்தைக்கெளயாகும். என்னெனில
 வகுபேயமிருக்கிறதோ அங்கேயோகமும் மொகயமிருக்கு டித்திக கீழ்த
 தனமுடகட்டாயாக திருத்தே வருகின்றது தனமுயர்யனனிசெய்யே
 மிருகம். பதூச்சிகளுக்குக்கூட அவர்களுடைய ஐவிதமுத்தி உண்டு என்று
 சொனிகளிடம் சொல்லுவன்கம். உதாரணமாக அவர்களுடைய முதல
 வித்தவக எங்குக்கொள்கிறார். (1) எவ்வளவு உலகவகர் நக்கின்றதோ
 அவைகளாயும் சகவானுடையதே. இவ்வகனிலேயே சகமும் வகைகளை
 தன். ஆனகயினு சாமொகத்ததை பிரபத்தெனனனிகெயே அடைபக்
 கூடும். (2) சகவான எப்பாழ் பரிசுருகிறபடி யிலை எவ்வளவு அவருக்
 ருச் சமீபத்திலேயே இருக்கிறார்கள். ஆனகயினு சாமீய சித்த தானுவே
 உண்டாகும். (3) ஜீவன சகவானியா விதமாய் சநியதாயும் தைனமாயு
 மிருக்கிறபடியினு சொத்தவகளைப் பேசலாக்குன். இதனும் சாயுத்ய
 முகதியு சரபத்தன மன்னிலேயே இடைவின்றன். (4) சகவ ஜீவனும் சர்வ

விபாகமான பாமாத்மாவில் பரவியிருக்கிறபடியினைச் சொந்திருக்கிறான். ஆனால்
வினாவுகையால் முக்தியும் தானாகவே உண்டாகக்கூடியது. வேறு சாதாரண
காஸ்தகாரன் இரப்பதினால் தத்துவங்களுடன் தத்துவங்கள் சேருவதாக முக்கி
பென்று நினைக்கிறார்கள். அந்த காரணமுறை முதலானவைகள்கூட அடை
கின்றன. இவைகள் முக்தியாகாது. இவைகளால் ஒரு விதமான பரதய
களைப்பாகின்றன. விவரம், மீட்டிஷன், கானகாவது உபதிகை, ஏழாவது
உப்பினிகை, பூரி, சிவசாய, வைத்யுண்டம் மீட்டிஷன், இவைகளை இவர்கள்
காட்டிவிட்டுக்கொண்டு ஒரு முக்கிய காரணம் கண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விடங்களில்
விருது உருவாக்கிவிட்டால் முக்தி கிடைக்காது. இந்நிலைகளிலுடையபட்டி
வெளியில் போகமுடியாமல் இருக்கும்படிக்களைப்போல கட்டுப்பாட்டிருக்கிறா
கள். தத்துவதடையினரில் கிடைத்தவிடங்களுக்கஞ்செல்லக்கூடியதுமே பரிம
சாந்திக்கும் துக்கம் இவைகளானவையிலிருந்து முக்தம். ஜனமத்திருது உற்பத்தி
யெனதும் இரப்பதே பரிளபம் என்று சொல்லப்படுகின்றன.

வினா:—ஜன்மம் ஒன்றே அல்லது அநேகமா?

விடை:—அநேகம்.

வினா:—அப்பொழுது பரப, இரப்பினுடைய முன்பின் ஞானமும் ஏன்
கிடையாது?

விடை:—ஜீவன் அல்லவருண. திட்டவாதிக்கியில்லை. இக்காலமேயே
ஞாபகம் இருக்கிறதில்லை. ஓரேசமயத்திலு இரண்டு மீட்டிஷன்களினுடைய
ஞானங்கிடையாது. முன் ஜன்மகார்த்ததையையென்கி விடுவோம். இச
ஜனமத்திலேயே கார்ப்பாதரித்ததன்ருது ஐந்தாவது, நவையிலு நடந்திருக்கும்
படிபாள் சம்பவங்களின் ஞாபகம் ஏன் இல்லை? விழித்திருக்குங்காலத்திலும்
கனவிலும் பலகாரியங்களை காம கேர்ட்டெசெய்துப ஆழ்ந்த தூக்கத்தவ
அவைகளினுடைய ஞாபகம் ஏன் உண்டாகிறதில்லை? எவருக்கு உண்பதன்
முன்னாலு வயதின் பதிகைதாவது பரிசம் ஒன்பதாவது கார் பதாவது
மணியில் எண்ணசெய்து மீட்டிஷனருதாப? பனதில் என்ன மீட்டிஷன் பிழ்
தன்? உன்முதல், கை, மூது, கண் சரீரம் இவைகள் என்ன எந்ததைய
அடைந்து எப்பக்கத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது எனக் கேட்டால்
பதில் கூறமுடியுமா? முடியாது. இரப்பினின் சம்பவங்களிலேயே இப்பா
திர்யானால் முரப்பினின் காரியங்களினுடைய ஞாபகத்தைச்செய்வதென
பது கேவலம் குழந்தை மீட்டிஷனாகும் ஞாபகமில்லாமலிருப்பதினாலேயே
ஜீவன் க்குமருக்கருண இல்லைப்பல ல ஜன்ம முக்கியங்களை கண்டது
விபாகமடைந்து மரணமடைவான். பற்பின் முன்பின் சம்பவங்களை அறிய
விருப்பினால் கூட அதுமுடியாதகாரி. மேயாது. ஏனென்றால் ஜீவனுடைய
ஞாபகமும் எவருமும் அப்படியானதே. இவைகளை எவ்வாறு ஒருவன் அற
யத்தருந்தவன், ஜீவனல்ல.

வினா:—பூவருஞான நிலையிலு ஜீவனுக்குத் தனக்கே சொந்தத்திக்
கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் கர்முடைய காரி காரியங்களுக்கு ஈசுவரன்

கள் சரியாயிருக்கும்பாணை தனவந்திதையை விட்டு கைவிடும் கெடுதலுக்கு இரவரும் பற்றிக்கொள்ளாதுமட்டாராகள். விசுவாச, புண்ணிய, கர, சீரான, அரகன் இவர்களினுடைய ராணியின் காப்பத்தில ஒரு ஜீவன கூடுகிறது பரமேஸ்வர சாதாரணமான பில அறுக்கிறவனுடைய பன்னி சாம்பலாகக் கூடுகிறது. காப்பத்திலிருந்த ஒன்றுக்குச் சுகமாம் மற ிருந்துக்கு, உக்ம்மும் உண்டாகின்றன. ஒன்றுக்குப் பிறப்பின்பொழுது வாசனையுடன் கலந்த கலவ ஜலத்தில ஸகானம் செய்கிறது தொப்புழ் காமிகன் புதிப்புடன் அறுக்க மிசினதா அகத்தகுதகாமுண்டாகும் மொழு கெல்லாம் கற்கண்டுகளுடன் சுகதால வேண்டிய வரையில அளிக்காமடுகின னன். ஆகைச் சகதேவாஷாப வயத் உக்காளன தாதி, சவாரி செய்ய வண்டி, கால இடங்களுக்கு அழைக்கச் செல்ல வேலைக்காரன், முகலானவர்கள் அழைக்கப்படுகிறார்கள். அகவு ஆளத்தத்துடலி நக்கிறதும் பற்றொன்றோ காட்டில பிறக்கிறது. அகாருக அளிக்கத்தண்ணிருக் கிடையாது பால் வேண்டி எவ்வ கெத்தும்பொழுது அகாருப பதிராகத் தாண்டியில் அழக உபபட்டு அழுகி உ. இயாதிரி உபகந்தவங்களை உடைக்கிறது. ஏனென்று வினவுவோருங் கிடையாது. இயாதிரி ஜீவனகளினுடைய புண்ணிய பரபங்க ளானியில கககககககளைக் கெடுக்கிறது பரமேஸ்வரன் மேல் குற்றம் ஏற் படும். (2) காபகுகொன்றுத செய்பாபா ககதுககககள் வினையுமேயானால் காகா, சவாரியா, இவைகள் வேண்டியகே இலலை. இச்சமயத்தில் காமங்க ளன்னியில பரமேஸ்வரன் ககதுககககளை யளிக்கின்றபடியினால் இரந்த பிறகும் அவரிஷ்டபிரகாரமே வேண்டியவர்களைச் சவாக்கத்திதுது ககத்திற்கும் அனுப்பிக்கொடா. சகல ஜீவன்ருப அதுபத் உடன கூடினவர்களுய் தாம ததை ஏனா செய்வார்கள். ஏனெனின தமத்திறுடைய உடன் கிடையாது சந் தேயாய்ப்பிரி. அது பரமேஸ்வரனுடைய வசத்திலிருக்கிறது. அவருடைய இஷ்டபிரகாரமே செய்வா. காபகுகளினுடைய பரபன்னியில உலகில பாபிகளுடைய விருத்தியா பரந்தசெய்கொகளுடைய குறையும் ஏற்பட்டு விடும். ஆகையினால் முனஜனம் புண்ணியபாப பிரகா ம் இ ஜலாதததததத இவ்வுணாய் முன அனமம் இவைகளின் பிரகாரம் வரும் ஜலாதததததத அனு பவிக்கிறான்.

வினா :—மான்ட சரீர + க்ஷுப விபல்களின் மூலம் சரீரத்திலுமுள்ள
ஜீவன்கள் ஒரே இடத்தை, சோதகத்தின் அல்லது உயர்விலே, னதா?

நிடை. நீயாவது உறுதுணை. ஆனால் பா., புண்ணியங்களினுடைய
பொருள்களினால் கெடக்கூடாது என்பதைப் புறக்கணிக்காதே.

வினா :- மீட்டர் ஓட்டன் விடங்குகளிலும் விவக்குகளினுடைய ஓட்டன் மீட்டர் சந்திலும் எந்த காரணத்தால் பரந்தாக்களனுடையதிலும் பரந்தனுடையது எந்த காரணத்தினால் பரந்தாக்களனுடையது?

விடை:—உணர்ச்சி மிகவும் வலிமை வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. என்னென்ன பற்றும் அக்கிரமமாக அணுகியிருக்கிறது. அப்படியும் மனம் லேசான நிலைக்கு

முதலான குறைவான சரீரத்தையும் தாமத அதிகரித்து அதர்மம் குறையும் பொழுது தேவ அதாவது விதவான் ஐந்தைய சரீரத்தையும் அடைகின்றன. புண்ணியம் பாபம் இரண்டும் சரிபாதுங்கால் சாதாரண மனிதப் பிறப்பு கிடைக்கின்றன. இதிலேயும் பாபம் புண்ணியம் சிவோபதமானது, சரியானது, குறைவானது என்பது போலேயே மனிதன் முதலானவாகனம் மூன்று விதமான சரீரமாகிப் பைகளுள்ள வாகனாவினாகுள். அதிகப்பாத்தினுடைய பன்னாக விலக்குகளினுடைய சரீரத்தலனுபவிக்கிறது. மறுபடியும் பாபம் புண்ணியம் சரிபாக விருப்பதினால் பனித சரீரத்தில் வந்து புண்ணியத்துனுடைய பந்ததை யனு விடுத்துவிட்டு பிறகு உடுத்தன்மையான மனித சரீரத்தில வருகிறது. மரத்தை விட்டு வெளியே செல்வதற்கு மிருதயு வென்றும் சரீரத்துடன் கூட செருவத குஜன்மென்றும் பெயர். சரீரத்தை விட்டு "எமாலயம் அதாவது ஆகாசத்திலுள்ள வாழ்வில வசிக்கின்றது. *யமேன வாபுனா" என்று வேதங்கள் கூறுகின்றது மேல வாழ்விற்கு எமன் என்ற பெயருண்டு. கருடபுராணத்திலுள்ள எமன் அல்ல.

பிறகு பரமேசுவரன் அசசீவனுடைய உபபுண்ணியப் பிரகாரம் பிறப்பைப் பறிக்கிறார். அது வாயு, அனாம, ஜலம், அரலது சரீரத்துவாரம் வழியாய் சசுவானுடைய பரேரணையினால் செல்லுகின்றது. சென்று கிரமமாய் விரியத் துடன் கலந்து காபத்தில் சரீரத்தை எடுத்து வெளியில் வருகிறது. ஸ்திரீ சரீரத்தையடைய துத்தியானால் அப்பொழுது ஸ்திரீயாகவும் புருஷசரீரத்தையடையத துத்தியானால் புருஷசரீரத்தையும் அடைகின்றன. காபசமயத்தில் ஸ்திரீ புருஷர்களினுடைய சரீர சம்பந்தகாலத்தில் ரஜவிரியம் சரியாயிருந்தால் பேடியாகப்பிறக்கிறது. இம்மாதிரி பலவாறாக ஜனன மரணத்தை யீவன அடைகிறது. உதகம் காபோபாசனை நின ஞான பன்னியில் முகதியை அடைகாதிடில். ஏனெனில் உத்தம காபகளைச் செய்வதினால் மனிதர்களுக்கும் உத்தம ஜன்மம் கிடைக்கிறது. மகாஉலப பரியதம் ஜனன பரண துக்கமன்னியில் ஆனந்தத்திவிருக்கிறது.

வினா:—முக்கி ஒரே சீவனுடைய அகோரதா அல்லது அநேக ஜன்மங்களிலா?

விடை:—அநேக ஜன்மங்களில, ஏனெனில்

मिथ्यन्ते हृदयग्रन्थिश्छिद्यन्ते सर्वसंशयाः ।

क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे पराश्वरे ॥

முண்டிகோ. 2. 8.

இச்சீவனின் பன்மையுடைய அறிததை குன்றி அஞ்ஞானம் அறுபட்டு பொருள் பொழுது சகா சம்பந்தங்களுப் பற்றுகின்றன காரணத்தினால் காச அடைகின்றன. அப்பொழுது ஆக்ரவின் உள்ளேயும் வெளியேயும் பரமா காபம் பரவுகிறது. அதிலே லீவன உச்சிக்கின்றது.

வினா:—முக்கி சரீர சகவானுடைய ஜீவன லக்ஷணங்கள் அல்லது வேறுகவே யிருக்கின்றதா?

* இதைக்குறித்து பதினென்றாவது அத்தியாயத்தில் விளக்கிச் கூறுவோம்.

விடை:—தனியாகவே இருக்கின்றது. ஏனென்ற கெத்து ஒன்று சோத் தால் முக்தியின் சுகத்தை யா அனுபவிப்பார்கள? முக்திக்கு வேண்டிய சாத னங்களெல்லாம் பிரயோசன மந்தரதாய் விடும், அது முக்தியாகாது. ஜீவனு டைய பிரளயமேயாகும். பரமேச்வரனுடைய ஆக்ஷரையை காப்பாற்றி உத் தம கர்மம், சறசங்கம், யோகாபியாசம் முதலான முன ானா உழிகளைக் கைக்கொள்ளும் பொழுதே முக்தியை அடைகிறது.

सत्यं ज्ञानमनन्तं नमो यो वेद निहितं गुहायां परमे व्योमन ।

सौऽऽनुते सर्वान् कामान् सह नम्रणा विपश्चितेति॥

ஸதகர. ஆனந்த.

ஜீவாத்மா தன்னுடை புத்தி ஆத்மா இவைகளிலிருந்து. சத்தியம், ஞா னம், அனந்தஸ்வரூபம் இவைகளுடன் கூடின பரமாவை அறிகிறபொழுதே விபாபக ரூபமான பிரமமத்தில வின்று அத “விஸி” அனந்த வித தை புடன்கூடின சோம்மாவுடன் சகலகாரியங்களையும் அடைகிறான். இதையே முக்தி என்கிறார்கள்.

வினா:—ஆத்மாவிற்கு உலகானந்தம் அனுபவிக்க எவ்வளவு தேகம் தேவையோ அங்ஙனமே முக்தி இன்பத்தை நுகர தேகத்தின் துணை வேண்டி மல்லவா?

விடை:—இதற்குச் சமாதானம் முன்னமே கூறியுள்ளோம். என்றாலும் மீண்டும் சந்தேக நியாத்தி செய்வோம். உலக இன்பத்தை ஆத்மா தேகமூலம் நுகருகிறது உண்மையே. முக்தி மீன்பலாத ஆத்மா கடவுளின் மூலம் நுகரு கிறது. ஜீவன் முக்தி பெற ஆத்மா எங்கு பரவியிருக்கு பரமாத்மாவுடன் அலைகிறது. எனவே முக்தி பெற ஆத்மா இயக்கத்தால் தாமதமாக அதாவது கடவுளின் தர்மத்தில் கலந்து எங்கும் இயைவனைக் காண்கிறது. தோற்றத்தி லுள்ள உலகத்தையும், தோற்றத்தை விட்டு ஈனானந்த மலகலையையும், முக்தி வயப்படாத நே ஆத்மாக்களையும் சுருக்கச் சொல்லி இருஷ்டியின் தத்துவத் தை உபகண்டு விளம்பரை எடுத்துகிறது. இதுகூட சுவர்க்கநிலை. உலகத்தில் உழன்று வாழ்க்கையின் இன்பதுன்பங்களை நுகர்வதே நரகம் சுவர்க்கம் என்ப தின் பொருள் ஆனந்தமென்பதே. ஒருவர் உலக வாழ்க்கையிலின்றி மீளாது, கடவுளது தர்மத்தைப் பெறாது, சுகத்துக்கம் என்கிற பாப நிலையிலிருந்து விலக முடியாது பாபத்தைக் கடந்தானே இன்பநிலை பெறுகிறான். அதாவது முக்தி பெறுகிறான்.

छिन्ने मूले वृक्षो नश्यति तथा पापे क्षीणे दुःखं नश्यति ॥

வேரை வெட்டுவதுண்டு பரம பாசம் உலகப்பேரை பாபங்களை கிடுவதி னால் துக்கம் பரமமடைகின்றன. மனுஷயிருப்பார் பாபபுணர்ச்சித்தின் பங்களைப்பலவாறுக சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

मानसं मनसैवायमुपभुक्ते शुभाऽशुभम् ।

वाचा वाचा कृतं कर्म कायेनैव च कायिकम् ॥

மனு. 12 8

உத்தமம், மத்தியம், தாழ்வு ஆகிய மூன்று நிலைகளையும் மனிதன் அறிந்து கொண்டு உத்தம சபாபதனைப் பெறப்பற்றி மத்தியமானதையும் அதமமானது, அதாவது தள்ளி ட்டனையும் விட்டும். ஜீவன் மனது, வாக், ச. ரம் இவைகளினால் செய்யப்பட்டு சந்தக்கங்களின் டல்கள் முறையே இவைகள் அனுபவிக்கிறதென்று அறியப்படும்.

शरीरजैः कर्मदोषैर्याति स्थावरतां नरः ।

वाचिकैः पश्चिमागतां मानसैरन्यजातिवाम ॥

மனு. 12. 9.

மனிதசரீரத்தினால் செய்யப்படும் திருடுதல் பரஸ்திரிய அடைதல் சரீரஷ்டமானவாகளைக் கொல்லுவது, முதலான துஷ்டகர்மங்களினால் மரம் செடி முதலான வந்தாவாகங்களின் பிறப்பையும், வாக்கினால் செய்யப்படும் பாபகர்மங்களினால் பகைகள் விலங்குகள் முதலானவைகளின் பிறப்பையும், மனத்தினால் செய்யப்படுக, துஷ்ட கர்மங்களினால் சண்டாளன முதலிய வர்களுடைய சரீரத்தைப் படைக்கிறது.

यो यदैषां गुणो देहे साकल्येनातिरिच्यते ।

स तदा तदुपप्रायं तं करोति शरीरिणम् ॥

மனு. 12. 25.

எதுகுணங்கள் இச்சுவைகளுடைய சரீரத்தில் அதிகமாகக்காணப்படுகிறதோ அக்குணங்கள் ஜீவனிலேயும் சரியப் காணப்படுகின்றன.

सत्त्वं ज्ञानं तमोऽज्ञानं रागद्वेषौ रजः स्मृतम् ।

एतद् व्याप्तिमदेवेषां सर्वभूताश्रितं वपुः ॥

மனு. 12. 26.

ஆதமாவில் ஞானம், நுக்குமபொழுது சதவகுணம், அஞ்ஞானம் இருக்கும் பொழுது தமோகுணம் ராகதுவெஷங்களிருக்கும் பொழுது ரஜோகுணம் ஆகியனது குணங்களையும் அறிபவென்கிறது. இம்முன்று பிரகிருதி குணங்களும் உலகத்திற்கு, மகம் பொருள்களிலும் பரவியிருக்கின்றன.

तत्र यत्प्रीतिसंयुक्तं किञ्चिदात्मनि लक्ष्येत् ।

प्रशान्तमिव शुद्धाभं सत्त्वं तदुपधारयेत् ॥

மனு. 12. 27.

ஆதமாவில் மகிழ்ச்சியுள்ளதாயும் மனது நிலையுள்ளதாயும் சந்துஷ்டமாயும் சததமாயுமிருக்கும் பொழுது சதவகுணம் மேலிட்டும் ரஜோகுணம் தமோகுணம் கீழ்ப்பட்டும் இருக்கிறதென்று அறிபவென்கிறது.

यत्तु दुःखसमायुक्तमप्रीतिकरमात्मनः ।

तद्वाजोऽप्रतिपं विद्यात्सततं हरि देहिनाम् ॥

மனு. 12. 28.

ஆதமாவில் மனது அகத்தடன சந்தோஷமற்று விஷயகருவானில் நடுபட்டு இவகுமவகு அகத்து கொண்டிருக்கும்பொழுது ரஜோகுணம் மேலிட்டும் தமோகுணம் சதவகுணம் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பதாக அறியவும்.

यत्तु स्यान्मोहसंयुक्तमव्यक्तं विषयात्मकम् ।

अप्रवर्त्यमविज्ञेयं तमस्तदुपधारयेत् ॥

மனு. 12. 29

மோகம் அதாவது உலகப்பொருள்களில் ஆதாரமும் மனதும் ஈடுபட்டு விலேகமன்னியில் விஷயசுகங்களில் அமிதமும், தாககம் தாகக்கம் இவைகளை அநியயம் மதியாமலிருக்கும்பொழுது தமோகுணம் பரதானமாயும் சதவகுணம் ரஜோகுணம் பினானிலேயும் நுகுகிறது.

त्रयाणामपि चैतेषां गुणानां यः फलोदयः ।

अमयो मयो जघन्यश्च तं प्रवक्ष्याम्यशेषतः ॥

மனு. 12. 30

இப்பொழுது இம்மூன்று குணங்களின் உத்தம, மத்தம, அதம பலனை விவரமாகச் சொல்வோம்.

वेदाभ्यासस्तपो ज्ञानं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ।

धर्मक्रियात्मचिन्ता च सात्त्विकं गुणलक्षणम् ॥

மனு. 12. 31.

வேதாபியாசம், தாமாநுஷ்டானம், ஞானவிருத்தி, பரிசுத்தத்தில் ஆசை, இந்திரியங்களின் அடக்கம், தாமக்கினை, ஆதர்சிந்களை ஆகியவைகளெல்லாம் சதவகுணத்தினுடைய இலக்ஷணங்களாகும்.

आरम्भरुचिताऽधैर्यमसत्कार्यपरिग्रहः ।

विषयोपसेवा चाजसं राजसं गुणलक्षणम् ॥

மனு. 12. 32.

ரஜோகுணம் தோன்றி சதவத தமோகுணங்கள் மறைந்திருக்கும் பொழுது ஆரம்பத்தில் ஆசை தைரியத்தைக் கைவிடுதல் தப்புக்காரியங்களை ஒதுதுகொள் ளுதல் எப்பொழுதும் விஷயசுகங்களை அதுபவிப்பதில் ஆசை, இவைகளெல்லாம் மனிதனிடத்தில் வெளியாகின்றன.

लोभः स्वप्नो धृतिः कौर्यं नास्तिक्यं भिन्नवृत्तिता ।

याचिष्णुता प्रमादश्च तामसं गुणलक्षणम् ॥

மனு. 12. 33.

यत्कर्म कृत्वा कुर्वश्च करिष्यैश्वर्ये लज्जति ।

सञ्ज्ञेयं विदुषा सर्वं तामसं गुणलक्षणम् ॥

மனு. 12. 35.

தமோகுணம் தோன்றி இதர இரண்டு குணங்களும் மறைந்திருக்கும் பொழுது அதிகப்பேராவை அதாவது சகலபாபத்தின் மூலகாரணம், அதிகச் சோம்பு, துகடம், தைரியராசம், குரூரத்தன்மை, எஸ்திக்வாதம், அதாவது வேதங்களிலும் ஈசுவரனிடத்திலும் கம்பிக்கை பற்றிருத்தல், பிளவுபபட்ட அந்தரகரணங்களில் ஈடுபடுதல், கவனக் குறைவு உணர்ச்சியினால் ஏற்படும் விஷயசுகங்களுக்கு இடவெடுதல், இவைகளெல்லாம் தாணப்படுகின்றன. இன்னும் தன்னுடைய ஆதமாயெய்துகொண்டிருந்தவும செங்கிறதற்கும் இச்சையுள்ள காரியங்களில் ஈடுபட சாதேகம் பட்டடைதல் இதெல்லாம் தமோகுணத்தினுடைய இலக்ஷணங்களாகும்.

येनासिन्कर्मणा लोके ख्यातिमिच्छति पुष्कलाम् ।

न च शोचत्यसम्पत्तौ तद्विशेषं तु राजसम् ॥

மனு. 12. 36.

எக்காரியங்களிலிருந்து இவ்வுலகில் ஸீவாதமா கிரத்தியைக கோருகிறதோ ஏழ்மைத்தனத்தில கூட வம்சாவளிகாரன், புலவன், முதலானவாசளுக்குத்

தானங்கொடுப்பதை கிறுத்துகிறதில்லையோ, அப்பொழுது ரஜோகுணம் அதிகரித்து இருப்பதாக அறியவும்.

यत्सर्वेणोच्छति ज्ञातुं यन्न लक्षति वाचरन् ।

येन तुष्यति चात्मास्य तत्सत्त्वगुणलक्षणम् ॥

மனு. 12. 37.

மனிதனுடைய பாவஹையுடைய அறிய இஷ்டப்படுகிறதோ, குணங்களைக் கைப்பற்றி நலன்காரியாக உள்ள வெட்கமடைகிறதில்லையோ, ஏககாரியங்களிலிருந்து ஆத்மா சந்தேகாஷத்தை படையுமோ அதாவது தாமத்தின் ஆசரணியிலேயே ஈடுபட்டு இருக்கிறதோ அப்பொழுது சத்வகுணம் முன்னிருப்பதாக அறியுங்கள்.

वमसो लक्षणं कामो रजसस्त्वर्थ उच्यते ।

सत्त्वस्य लक्षणं धर्मः शैष्ठ्यमेषां यथोत्तरम् ॥

மனு 12 38.

தமோகுணத்திற்குக் காமமும், ரஜோகுணத்திற்குப் பணஞ்சொக்கவாசையும், சத்வகுணத்திற்குத் தாமசைவையுமே இலக்ஷணங்களாகும். தமோகுணத்தைவிட ரஜோகுணமும் ரஜோகுணத்தைவிட சத்வகுணமும் சிறிஷ்டமானது.

எக்குணங்களினால் எகத்தியை ஜீவன அடைகிறதென்று மேலே சொல்லுவோம்.

इत्थेत्वं सात्त्विका यान्ति मनुष्यत्वञ्च राजसाः ।

विर्येत्तुषं वामसा नित्यमित्येषा त्रिविधा गतिः ॥

மனு. 12. 40

சாத்வீகமனிதன் வித்வானாவும். ரஜோகுணத்தை யுடையவன் சாமானிய மனிதனாகவும் தமோகுணத்தை யுடையவன் தாழ்த்தவனாகவும் முறையே ஆகிறான்.

स्थावराः कृमिकीटाश्च मत्स्याः सर्पाश्च कच्छपाः ।

पशवश्च मृगाश्चैव जघन्या तामसी गतिः ॥

மனு. 12. 42.

அக்கமரகத தமோகுணத்தை யுடையவர்கள் மரம், பூச்சி, புழு மீன், பாம்பு, ஆமை, ஆடுமாடுகள், மிருகம், முதலானவைகளினுடையகதியை அடைகிறார்கள்.

हस्तिनश्च तुरङ्गाश्च शूद्रा म्लेच्छाश्च गर्हिताः ।

सिंहा व्याघ्रा वराहाश्च मध्यमा तामसी गतिः ॥

மனு. 12. 43.

மந்திரம் தமோகுணத்தை யுடையவர்கள் யானை, குதிரை, குதிரை மீலைச்சன, சிங்கனைக்குட்டிட்ட காமங்களைச் செய்கிற வன.சிங்கம், புலி, பன்றி முதலானவைகளாகப் பிறக்கிறார்கள்.

चारणाश्च सुपर्णाश्च पुरुषाश्च दाम्भिकाः ।

रक्षांसि च पिशाचाश्च तामसीपूत्तमा गतिः ॥

மனு. 12. 44

உத்தம ரஜோகுணத்தை யுடையவர்கள் கவிஞர், (ஸ்துதிக்காகப்பாடங்கள் செய்கிறவர்கள்) அழகான பூழி, தனக்கத்தைநாடித் தண்ணீர்தாரினே தூற்றிக் கொள்ளுகிறவன் பிரகாச "அநாமரி" அதாவது மாமிசம் முதலான ஆபாரஞ் செய்கிறவர்களையும் ஆகிறார்கள்.

भुला मला नटाश्चैव पुरुषाः शस्त्रवृत्तयः ।

भूतपानप्रसक्ताश्च जघन्या राजसी गतिः ॥

மனு. 12. 45.

உத்தம ரஜோகுண உடையவர்கள் கத்தி வேலைக்காரன், மாலுமி, நடிக்கா, ஆயுதமடிவண்டிச் செவகா குடிக்காரர்கள் ஆம் பிறக்கிறார்கள்.

राजानः क्षत्रियाश्चैव राह्यां चैव पुरोहिताः ।

वादयुद्धप्रधानाश्च मध्यमा राजसी गतिः ॥

மனு. 12. 46.

மத்தியம் ரஜோகுணத்தை யுடையவர்கள் அரசன், கூத்திரிய குல அரசர்களின் புரோகிதன் வாதவிவாதஞ்செய்கிறவன், வகலை, நியாயவாதி, தூதன், சைனியா திகாரிகளாக ஆகிறார்கள்.

गन्धर्वा गुह्यका यक्षा विबुधानुचराश्च ये ।

सैवाप्सरसः सर्वा राजसीपूत्तमा गतिः ॥

மனு. 12. 47.

உத்தம ரஜோகுணத்தை யுடையவர்கள் கந்தர்வ (பாடகன்) குஹ்யக (சுரவாதியுக்காரன்) யக்ஷ (பணமுள்ளவன்) வித்வான்களினுடைய சேவகன் அபஸரன் அதாவது உத்தமமான அழகையுடையவர்களாவும் ஆகிறார்கள்.

तापसा यतयो विप्रा ये च वैमानिका गणाः ।

नक्षत्राणि च दैत्याश्च प्रथमा सार्विकी गतिः ॥

மனு. 12. 48.

தடஸ்ஸிகள், யதிகள், சந்திரபரிகளா, வேதம் ஓதினவர்கள், விமானத்தை விடுவோர்கள், ஜோசியர்கள், தைதபர்கள், அதாவது சந்திரத்தை பபோஷித்துக் கொள்ளுகிறவர்கள், இவைகளெல்லாம் சதவகுணத்தினுடைய பலன் என்று அறிபுங்கள்.

यज्वान ऋषयो देवा वेदा ज्योतींषि वत्सराः ।

पितरश्चैव साध्याश्च द्वितीया सार्विकी गतिः ॥

மனு. 12. 49.

மத்தியம் சதவகுணத்துடன் காப்பத்தைச் செய்கிறவன் உயிரயாகஞ் செய்கிறவன், வேதாநதத்தையறிந்தவன், வித்வான் வேதம் காதக காலநிஞடணம் இவைகளை யறிந்தவன், காப்பாற்றுகிறவன், ஞானி, பெரியகாரியங்களைச் செய்யவல்ல ஆசிரியன், ஆகியவர்களினுடைய பிறப்பை யடைகிறான்.

ब्रह्मा विश्वसृजो धर्मो महानव्यक्तमेव च ।

उत्तमां सार्विकीमेतां गतिमाहुर्मनीषिणः ॥

மனு. 12. 50.

உத்தம சதவகுணத்தடன் ஈரியஞ்செய்கிறவர்கள் பிரமமா, சகல வேதங்களை யறிந்தவா சிருஷ்டியினுடைய வழியை யறிந்து பல விமானம் முதலான

இயந்திரங்களைச் செய்கிறவர், தார்மிகர், சர்வோத்தமமான புத்தியையுடையவர் கட்டுக்காரர் முதலானவர்களாகப் பிறக்கிறார்கள்.

इन्द्रियाणां प्रसङ्गेन धर्मस्यासेवनेन च ।

पापान्संयान्ति संसारानविद्वांसो नराधमाः ॥

மனு. 12. 52.

இந்திரியங்களின் வசமாய் விஷயசுகங்களிலிருந்து விட்டு அதாமதனைச் செய்கிறவர்கள் நீச ஜனம்தைவிடத்தாழ்ந்தது. அநுபாயன பிறபடையடைகிறார்கள். சத்வராஜ தமோகுணங்களை உடைய மனிதர்கள் எமமாதிரி கர்மங்களைச் செய்கிறார்களோ அதிலேற்ற பலனை முறையே அடைகிறார்கள் முத்தியை யடைந்தவன் குணத்தின் அதாவது சத்வராஜ குணங் விஷய உடைய சுவர்வங்களிலிருந்தும் மீறினவன். ஏனெனில்

योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः ॥

तदा ब्रह्म स्वरूपेऽवस्थानम् ॥

யோக 1. 3.

இது யோக சாஸ்திரபாதஞ்சலி குத்திரத்திலிருக்கிறது.

ஈது தமோ குணங்களிலிருந்து மனதைக்கட்டி சத்தசத்வ காமங்களிலிருந்தும் கட்டி சத்தசத்வ குணத்தை உடையவனாய் பிறகு அதிலிருந்து நிரோஹு செய்து அதாவது மீறி ஒரே உபாதமாவையும் தாமதமுடன் கூடின கர்மத்தைபுத்தன்முன்னால் வைத்துக்கொண்டுமேனதை எதிலும் செலவாது கட்டுபடுத்கவேண்டி. எப்பொழுது அது ஒரு மனம். உபாநிடம் தன்னை இழந்திருக்கிறதோ அப்பொழுது ஈனது சுபருபத்துடன் ஜீவந்தாராகவுக்கிறது.

अथ त्रिविधदुःखात्पन्तनिवृत्तिरत्यन्तपुरुषार्थः ॥

சரவகிய 1. 1.

அத்யாத்மிகர் அதாவது சர்வத்தைச் சார்ந்த உபதிரவங்கள் ஆதிபௌதிகம், சரவாக ஏற்படுப உபத்திரவங்கள், ஆதிநாவியர் அதிகமழை அதிபாவியர் அதிகக்குளிர் பன்னு இதரீபு காணுடைய சஞ்சலம் இவைகளால் உண்டாகுப உபத்திரவங்கள் இம்முன்று வகையான துகங்களிலிருந்தும் மீறி முத்தியையடைவது பெரும் புருஷ பிரபல்கனமாதல்.

அடுத்த அக்திபாயதநல ஆராம வீருமபத்குந்தது தகாகது. ஆசாராம வேண்டியது விலக்கப்பட வேண்டியது இவைகளைப்பற்றி எழுதுவோம்.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

பத்தாவது அத்தியாயம்

ஆசாரம்—விரும்பத்தகுந்தது—தகாதது.

ஆசாரம்—வேண்டியது—விலக்கப்பட வேண்டியது.

இவைகளைப்பற்றினது.

தாயாரி உத்களைச் செய்தல், நன்னடத்தை வணக்கம் நல்லோர்களுடைய சேர்க்கை, நல்ல வித்தைபை அறிவித்தொகை, இவைகளுக்கெல்லாம் ஆசார மெனனும், இவைகளினிருந்து மாறுபட்டவைளுக்கு அகாசாரம் எனனும் பெயர்.

विद्वद्भिः सेवितः सद्भिर्नित्यमद्वेषरागिभिः ।

हृदयेनाभ्यनुज्ञातो यो धर्मस्तन्निबोधत ॥

மனு 2. 1.

ஆசை, விருப்பு, வெறுப்பு, இவைகளைக்கூடாத ஞானிகள் சமயமும் காமங் களும் உலகவாழ்க்கையில் நிகழும் காமங்களும், மனச்சாட்சி என்னும் தெய்விக் கக்குறி உணரை என்று காட்டும் காமங்களும் நற்காமங்களாகும். அக்கா மங்களைப் மனிதன் உணரை என்று கொண்டு அவ்வழி நடக்க வேண்டும்.

काष्ठात्मता न प्रशस्ता न चैवेहास्त्वकामता ।

काभ्यो हि वेदाधिगमः कर्मयोगश्च वैदिकः ॥

மனு 2. 2.

மனிதவாழ்க்கையில் பேராசையுங்கூடாது. ஆசையற்று இருந்ததனால் முறையல்ல. ஏனென்றால் பேராசையுள்ளவன் வேத வரம்புக்கடந்த துஷ் கர்மங்களைச் செய்யவேண்டியவனாவான். ஆசையற்றவன் வேதமார்க்கத்தை புர, வேதவரம்பிற்கு மீட்ட தாமங்கனையும் அறியமுடியாதவனாவான்.

सङ्गल्पमूलः कामो वै यज्ञाः सङ्कल्पसम्भवाः ।

ब्रतानि यमधर्माश्च सर्वे सङ्कल्पजाः स्मृताः ॥

மனு 2. 3.

ஒருவன் ஆசையற்றவனாய் இருந்தால் முடியாத காரியமாகுமா. பிறருக்கும் பணிசெய்கல், கொடுத்தல், பமம், தயாரம் முதலிய நற்காமங்களைச் செய்ய வதற்கு ஆசைப் தூண்டுமேகால் ஆதலால் தயாரமரனதும், தர்மவழி பிற ழாததுமான ஆசை தேவையானதே.

अकामस्य क्रिया काचिद् दृश्यते नेह कश्चिच्चिन् ।

ययद्वि कुरुते किञ्चिन् तत्तत्कामस्य चेष्टितम् ॥

மனு 2. 4.

ஒருவன் நடப்பதும், பேசுவதும், பாப்பதும், நடக்கவேண்டும், பேச வேண்டும், பாக்கவேண்டும் என்பதும் ஆசையிருக்கே தான். ஆசையற்றவிடத் தில் சொல் இல்லை.

वेदोऽखिलो धर्ममूलं स्मृतिशीलं च तद्वदाम् ।

आचारश्चैव साधूनामात्मनस्तुष्टिरेव च ॥

மனு 2. 6.

வேதாதிநூற்களை கதழுவியும், மனுஸ்மிருதியில் கூறியுள்ள தாமததையும் மகர்ஷிகளால் செய்யப்பட்ட சத்தியநூல்களின் வழியும், பெரிமேயர்களால் கையாளப்பட்ட அவழியை அனுசரித்தும், தனது உள்ளத்தில் நெறியற்ற தனது தள்ளப்படும காமங்களை விலக்கியும் ஒருவன்தனது வாழ்க்கை நடத்தல் வேண்டி அசாததையும் வெடகத்தையும் தரும் காரியங்களை ஒருவன் எப்பொழுதும் செய்யலாகாது. களவாடல், பொய் மொழிதல், பிறரை வஞ்சித்தல் முதலிய காமங்கள், அச்சத்தையும் அவமானத்தையும் தருகின்றன. அசாதகைய காரியங்களை ஒருவன் விலக்க வேண்டும். வேதாதி நூல்களுள் இதைக்கூறக் கூறுகின்றன.

सर्वन्तु समवेक्ष्येदं निखिलं ज्ञानचक्षुषा ।

श्रुतिप्रामाण्यतो विद्वान् स्वधर्मे निविशेत् वै ॥

மனு 2. 7.

வேதம் ஸமிருதி, கருதி முகலிய நூல்களிலிருந்து ஒருவன் கொள்ள வேண்டிய தாமதங்களையும் தள்ளவேண்டிய துஷ்கிருத்தியங்களையும் அறிதல் வேண்டும்.

श्रुतिस्मृत्युदितं धर्ममनुविष्टम् इति मानवः ।

इह कीर्तिमवाप्नोति प्रेत्य चानुत्तम सुखम् ॥

மனு 2. 9.

வேதம், அவைகளுக்கு அனுகூலமான ஸ்மிருதி இவைகள் போதக்கும் அறவழிபிரகாரம் நடப்போன் இரமையில் அழியாக் கோததியைப்பெறுகிறான். மறுமையிலும் நித்திய இன்பத்தைப்பெறுகிறான். எனவே சத்திய வாழ்க்கையை நடத்த விரும்பும் ஒருவன், வேதாதி நூல்களாலும் மனுவாதாதிகளாலும் ரிஷிகளாலும் ஞானிகளாலும் வகுக்கப்பட்ட நீதி நூல்களின் ஆணைக்கு அடங்கியும், தனது மனது வாக்கு காயம் இவைகளின் ஆதரிப்பைப்பெறும் காரியங்களை, தழுவியும் வாழ்க்கையை நடத்தட்டும்.

योऽवमन्येत ते मूले हेतुशाखाभयाद् द्विजः ।

स साधुभिर्बाह्यकार्यो नास्तिको वेदनिन्दकः ॥

மனு 2. 11.

கருதி, வேதம், ஸமிருதி, தர்ம சாஸ்திரங்களின் உதவி, ஆகியவைகளைக் கொண்டு செய்ய வேண்டியவைகளையும் வேண்டாதவைகளையும் நிர்ணயஞ் செய்துக்கொள்ள வேண்டுமே வேகங்களை யும் அதற்கு அனுகூலமான கிரந்தங்களுடைய அவமதிக்கிறவனை பெரிமேயர்கள் ஜாதியோஷ்ட குசெய்தல் அவமதிப்பது வேதங்களைத் தூஷிக்கிறவன் காஸ்திகனாகிறான்.

वेदः स्मृतिः सदाचारः स्वस्य च प्रियमात्मनः ।

एतच्चतुर्विधं प्राहुः साश्वाद्धर्मस्य लक्षणम् ॥

மனு 2. 12.

ஆகையினால் வேதம் ஸமிருதி, சம்புருஷர்களை ஆசரிப்பதில், ஆத்ம ஞான வளாச்சர்பால் கலந்து கெட்டது என்பதை அறிதல், இவையே தர்

பததை அறியும் வழிகள், மேற்கூறிய வழிகளின் மூலமே தர்மம் வெளியாகிறது.

अर्थकामेष्वसक्तानां धर्मज्ञानं विधीयते ।

धर्मं जिज्ञासमानानां प्रमाणं परमं श्रुतिः

மனு 2. 13

சகங்களிலாசை இல்லாதவருக்கே, தர்மத்தின் ஞானமுண்டாகும். தர்மத்தினுடைய ஞானத்தை அடைய வீருமபுகிறவர்களுக்கு வேதங்களே முக்கிய ப்பிரமாணங்கள்.

वैदिकैः कर्मभिः पुण्यैर्निष्काविर्विजन्मनाम् ।

कार्यैः शरीरसंस्कारः पावनः श्रेय चेह च ॥

மனு 2. 16

வேதத்தில கூறப்பட்ட புண்ணியபாபநாசமான காமங்களினாலே பிராம்மணக்ஷத்திரிய வைசியர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு இஜ்ஜன்மத்திலும் மறு ஜன்மத்திலும் சுகந்தையளிக்கிற நிஷேகம் முதலிய சமஸ்காரங்களைச் செய்ய வேண்டியது உசிதமானது.

केशान्तः पोद्दशे वर्षे ब्राह्मणस्य विधीयते ।

राजन्यवन्धोर्द्वाविंशे वैश्यस्य द्वायधिके ततः ॥

மனு 2. 65

பிராமணனுக்குப்பதினாவயதிலேயும், கூத்திரியனுக்கு இருபத்திரண்டு வயதிலேயும், வைசியனுக்கு இருபத்தினான்கிலேயும் கேசாந்த கலியாணம் அதாவது குடுமிவைக்கவேண்டும். இவைகளுக்குப்பிறகு கேவலம் தலைபில் குடுமிவைப்பமாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு தாழமீசை தலைபோடுஇவைகளைக்ஷவரம் செய்து கொள்ளவேண்டும். மறுபடியும் வைத்துக் கொள்ளவே கூடாது. குளிப்பிரதேசங்களில் உள்ளவர்கள் தங்கள் சௌகரியப்பிரகாரம் குடுமிவைத்துக்கொள்ளலாம். மிகவும் உஷ்ணப் பிரதேசங்களில் சிறைகையுங்கூட வெட்டி விடுவது உலம். ஏனென்றால் சிரசில் முடிவைத்துக் கொள்வதினால் சரீரவெப்பத்தை அதிகமாக்குகிறது. அதனால் புத்தியும் குறைகிறது. தாழமீசை வைத்துக் கொள்வதினால் அன்னபானங்கள் சரியாக உட்செலவதற்கில்லை, கள்ளு படியானவைகளும் வெளியிலேயேதங்குகின்றன.

इन्द्रियाणां विचरतां विषयेष्वपहारिषु ।

संयमे यत्नमातिष्ठेद्विद्वान् यन्सेव बाजिनात् ।

மனு 2. 88

எவ்விந்திரியங்கள் புத்தியை மயக்கி விஷபசுதங்களில் பிரவேசிக்கச் செய்கின்றனவோ அவ்விந்திரியங்களை அடக்கவேண்டும். குதிரைசவாரிசெய்யவோன குதிரையை யடக்கிச் சரியான வழியில் செல்லச்செய்வதுபோல மனிடன, அவைகளைத்தன் வசமாக்கிக்கொண்டு அதரம் வழிகளில் செலுத்தாமல் தர்மவழிகளிலேயே எப்பொழுதும் போதச் செய்யவேண்டும். இதுவே மனிடனுடைய முதல் தர்மமாகும்.

इन्द्रियाणां प्रसक्तेन दोषमुच्छेद्यसंशयम् ।

साधियम्य तु तान्येव ततः सिद्धिं नियच्छति ॥

மனு 2. 93

என்னெனில் விஷயசுகங்களிலும் அதர்மங்களிலும் செல்வதினால் மனிதன் குற்றங்களுக்கு ஆளாகிறான். இவைகளை ஐயித்து தர்மத்தில் திருப்புவதினால் அபிஷ்டசித்தியைப் பெறுகிறான்.

न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति ।

इविषा कृण्वन्मेव भूय एषाभिषर्द्धते ॥

மனு 2. 94.

கட்டையம் நெருப்பும சேருவதினால் அக்கினிஜ்வாலை அதிகரிப்பது போலவே, அனுபவிப்பதினால் சிற்றின்ப போகங்கள் குறைவடைகிறதில்லை. விருத்தியேயாகின்றன. ஆகவே சிற்றின்ப சுகங்களுக்கு மனிதன் ஆளாகக் கூடாது.

वेदास्त्यागश्च यज्ञाश्च नियमाश्च तपांसि च ।

न विप्रदुष्टमाधस्य सिद्धिं गच्छन्ति कर्हिचिन् ॥

மனு 2. 97.

அடக்கப்படாத ஐம்புலன்களை உடையவனுக்கு வேத ஞானம் தியாகம், யாகம், நியமம், தாபாசரணை இவைகளுடைய சித்தி உண்டாகிறதில்லை. இவைகளெல்லாம் அடக்கப்படாத ஐம்புலன்களை உடையவர்களுக்குப்பலனைத தருகின்றன.

वशे कुत्वेन्द्रियग्रामं संयम्य च मनस्तथा ।

सर्वान् संसाधयेद्दर्शनाक्षिपन् योगतस्तनुम् ॥

மனு 2. 100.

ஆகையினால் ஐந்து காசெந்திரியங்கள் ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள், பதினொன்றாவதாகிய மனம் இவைகளைத் தன்வசமாக்கிக்கொண்டு சரியான ஆகாரம் தூக்கம், யோகம் இவைகளினால் சர்வத்தைக்காப்பாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறவர்கள் காரியசித்தியை அடைகிறார்கள்.

श्रुत्वा शृष्ट्वा च दृष्ट्वा च मुक्त्वा घात्वा च यो नरः ।

न हृष्यति ग्लायति वा स विशेषो जितेन्द्रियः ॥

மனு 2. 98.

தன்னுடைய ஸ்துதியில் சந்தேகமும், கிந்தனையில் துக்கம், நலவதிசையில் ஆனந்தம், தூர திசையில் சோகம், சுத்தமானவைகளைக் காணுங்கால் மனக்களிப்பு, கெட்டரூபத்தைக்காணுங்கால் அறுவருப்பு இவைகளன்னியிலும் நல்ல சாப்பாட்டில் ஆனந்தம் கெட்ட ஆகாரத்தில் துக்கம், சுத்தத்தில் ஆசை தூக்கத்தில வெறுப்பு இவைகளும் அன்னியிலிருப்பவருக்கே அடக்கப்பட்ட இந்திரியத்தையுடையவர் என்று பெயர்.

नापृष्टः कस्यचिद् घ्न्यान्न चान्यान्येन पृच्छतः ।

जानन्नाय हि मेधावी जडवल्लाके आचरेत् ॥

மனு 2. 110.

கேழ்க்காமலும், கபடமாய் கேட்டாலும் பதிலளிக்கிறதில்லை எனறும் புத்திமான்கள் நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு சட்டத்திற்குச் சமானமாயிருக்க வேண்டும். வஞ்சனையன்னியில் ஆசையுடன் கேழ்க்கிறவர்களுக்கு க்கோராமலே உபதேசஞ் செய்யவேண்டும்.

चित्तं बन्धुर्वयः कर्म विद्या भवति पञ्चमी ।

एतानि मान्यस्थानानि गरियो यद्यदुत्तरम् ॥

மனு 2. 136.

ஐசுவரியம், சுற்றத்தாராகள், சூட்சுமம் குடும்பம், காலம் சிறந்த செய்கை சிறந்தகல்வி, இவ்வைகளுக்கும் மரியாதைக்குக்காரணம் கினறன். ஐசுவரியத்தை விட உறவினாளுக்கும் உறவினர்களைவிட ககாலமும், காலத்தை விடச் செய்கையும் சிறந்தவைகள். காமத்தைவிட பரிசுத்த வித்தையையுடையவர்கள் சாலச் சிறந்தவர்கள்.

आज्ञो भवति वै बालः पिता भवति मन्त्रदः ।

अज्ञं हि बालमित्याहुः पितृतेष्व तु मन्त्रदम् ॥

மனு 2. 133

நூறுவருடம் ஆனபோதிலும் வித்தையும் விஞ்ஞானமும் இல்லாதவர்கள் குழந்தையே. வித்தையும் விஞ்ஞானத்தையும் அளிக்கிறவனைக் குழந்தை யாயிருந்தபோதிலும் பெரியவனாகவே எண்ணவேண்டியது. ஏனென்றால் சகலசாஸ்திரங்களினுடைய ஞானம் இல்லாதவனைக் குழந்தைபென்றும் ஞானமுள்ளவனைத் (பிதா) தகடப்பென்றும் சொல்லுகின்றது.

न हायनैर्न पलितैर्न वित्तैर्न न बन्धुभिः ।

श्रमयश्चकिरे धर्मं योऽनूचानः स नो महान् ॥

மனு 2. 154

மிகவயதாகியும் தலை நரைத்தும் அக்கப பொருளிருந்தும் பொருடும்படிகாரனாயிருந்தும் ஒரு மனிதன் விருத்தனாகிறதில்லை. உபமுடையகலை வித்தைகளிலும் விஞ்ஞானத்திலும் எவன் பெரியவனோ அவனையே பெரியவிருத்த புருஷனென்று ரிஷிகளும் மகாத்மாக்களும் சொல்லுகிறார்கள்.

विप्राणां ह्यनतो ज्येष्ठ्यं क्षत्रियाणाम्नु धीर्यतः ।

वैश्यानां धान्यधनतः शूद्राणामेव जन्मतः ॥

மனு 2. 155

பிராமணன் ஞானத்தினாலும் கூத்திரியன் பலத்தினாலும் உயசியன தனதானனிபத்தினாலும் சூத்திரன் ஜன்மம் அதாவது வயதினாலும் முறையே விருத்தர்களாகின்றனர்.

न तेन बृद्धो भवति येनास्य पलितं शिरः ।

यो वै युवाप्यधीयानस्तं देवाः स्वविरं विदुः ॥

மனு 2. 157.

தலையிர் கிறைப்பதினாலே ஒருவன் பெரிவன் ஆகமாட்டான். கற்றிருக்கிறவனைச் சிறுவனாயிருந்த போதிலும் விதவான்கள் பெரியவனாக்கருதுகிறார்கள்.

यथा काष्ठमयो हस्ती यथा चर्ममयो मृगः ।

यश्च विप्रोऽनधीयानस्त्वयस्ते नाम वि भति ॥

மனு 2. 159.

வித்தைமையான கிறகந்தவர்கள் மரபானையப்போலவும் தோல மிருகங்களைப்போலவும் ஆகிறார்கள். அதுபோலவே அடிவு ஒளிபெருத மனிதர்கள் உலகில் பேருக்குமாததரம் மனிதன் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

अहिंसयै भूतानां कार्यं भयोऽनुशंसनम् ।

वाक् चैव मधुरा इलक्षणा प्रयोज्या धर्ममिच्छता ॥

|| னு 2. 159.

ஆகையினால் விதத்தைப்பற்றித் தாமதமாகக் களாய் விட்டதபொன்றியில் சகல ஜீவன்களுக்கும் நல்ல உபதேசம் செய்யப்படும் ஜீவிமையான வராததை பேசுக, இவைகளினால் உபதேசம் செய்ய வேண்டும். சத்தியோபதேசத்தினால் தாமதத்தினுடைய விருத்தியைப்புக அநாமதாசத்தைப்புக செய்கிறவர்களை மேல்லார்கள். பிரதிதினம் ஸ்ரானம்செய்து வஸ்திரம் அன்னபானம் இடங்களை சுத்தமாய் வைத்துக்கொள்ளப்படும் ஏனெனில் இவைகள் சுத்தமாய் இருப்பதினாலேயே சித்தசுத்தியுர் ஆரோக்கியமும் விருத்தியடைந்து புருஷப் பிரபததனமும் அதிகமாகிறது. மல முத்திர நாற்றங்கள் போகவேண்டியதுதான் சுத்தம் செய்யவேண்டியது.

आचारः प्रथमो धर्मः श्रुत्युक्तः स्मार्त एव च ॥

|| னு I 180.

உண்மையேசுதல் முதலான கார்ட்களை ஆசரியப்பதே வேதம் சுருதிகளால் கோஷிக்கப்படும் ஆசாரம்.

मा नो' वधीः पितरं मोत मातरम् ॥

யஜு 16. 15

आचार्यो ब्रह्मचर्येण ब्रह्मचारिणमिच्छते ॥

அத.வ. 11. 15

मातृदेवो भव । पितृदेवो भव । आचार्यदेवो भव । अतिथि देशो भव ॥

தை 7. 11.

மாதா, பிதா, ஆசாரியன், அதிதி, இவர்களுடைய சேவையே தேவ பூஜை என்று அறியப்படுகிறது. எக்காரியங்களினால் உலகிற்கு உபகாரம் உண்டாகுமோ, அந்தகாரியத்தைச செய்வேண்டி. கெடுதியை விளைவிக்கக்கூடியதைவிட்டுவிடுவதே மனிதர்கள் முக்கியமாக செய்வேண்டிய காரியமாகும். நரஸ்திகள், மொசககாரன், விசுவாசமோதஞ்செய்கிறவன் தன்னலத்தைக், கோருகிறவன், வஞ்சகன் இன்னும் முதலான துஷ்டர்களுடைய சோக்கை கூடாது. சத்தியவரதி, தாமதம், பரோபகாரப்பிரியன் இவர்களுடைய சோக்கை செய்வதற்கே சிவ்ரஷ்டாசாரம் என்று பெயர்.

வினா:—ஆரிபவாதத்ததேசத்தவர்கள் வெளிநாடுகளுக்குப் போவதினால் ஆசாரம்முன்றி விடுகின்றதா இல்லையா?

விடை:—இல்லை இது பொய்யே உள்ளும் புரமுடி சுத்தமாயிருந்து எங்கு போன பொழுதிலும் ஒருவன் நல்லவனாயிருக்கலாம். இவைகளை எங்கு செய்தபோதிலும் தாமதப்பிரஷ்டனாக ஒருபொழுதுமாகமாட்டான் இகத்யாவி லேயே இருந்துதராசாரங்களைச் செய்கிறவன் தாமதப்பிரஷ்டனாயும் ஆசார பிரஷ்டனாயுமாகிறான்.

मेरोहरेक्ष द्वे वर्षे वर्षे हैमवतं ततः ।

क्रमेणैव व्यतिक्रम्य भारतं वर्षमासदत् ॥

स देशान् विविधान् पश्यंश्चानहूनिषेवितान् ॥

பழக்கங்களை உபபாதி கெட்டவைகளை விடுவதில் கண்ணுங்கருத்துமாயிருக்கிறவர்கள் கிறைந்த செவ்வகதைப்பெறுகிறார்கள். வேலம் நாழ்தவர்களானவும் மிசைச்ச குலத்தும் உதித்த விலையாதி முதலானவர்களுடன் கூடுவதைத் திண்டக்கூடாததா. திண்டக்கா மனிதராயது மிகைகயே' 12 தெரங்க ளிணுள்ள சிரேஷ்ட மனிதர்களுடன் சேருவதைத் திண்டலாகவுமே தோஷபாகவும் கிண்பபது ஆச்சரியமே " இவைமடத்தனமிடவாவிடில்வெறுபாது? மாம சாகாரம் மதுபானம் செங்கறவாகாதினுடைய சாரம் விரிபு புத்தியவைகளது காற்றத்துடா கூடினாகிணறத்தென்பது உண்மையே. ஆயகாஞல் அவர்களுடன் சேருவது ஆர்பாகளைப்புக்கெதெதுவிட்ட. ஆனால் அவர்களிடமிருந்து விஷபங்களைப்பு குணங்களைப்பு தெரிந்து கொள்வதினால் கோளுசமீப னும் கெடுதலாவது பாபாவது கிடையாது. அவர்களினுடைய மதுபானம் முதலான கெடுதல்களை விட்டு விட்டு குணங்களைக்கிட்டு, துக் கொள்வதினால் தீயது ஒன்றும் உண்டாகாது. அவர்களைத் தொடுவதினாலும் பாபமதினாலும் பாபம உண்டாகாதென்று உட்பும இயல்புடைய அவர்களுடன் சண்டை செய்யவும் முடியாது. ஏனென்றால், தத்தல அவர்களைப் பாபமும் தொடுவதும் அவசியமாகும். பட்சாரம், தயேஷம், அகியாயம், பொய் பேசுதல் முதலான குறவர்களைவிட்டு விடப் பவையாக்கியமும் திலலது பதேரகார சித்தனை அடைவது உத்தமமான சூசாரம் என்று கலவர்கள் அறிபட்டும். ஆதமாவையும் கடையமீதே சமுதைய தாமம் என்றும் அறிபட்டும். சாகாரியங்களைச் செயது வெறு தேயங்களுக்கும தீவுகளுக்கும போவதினால் கமகதத் தெதல ஒன்றுமே திலை. பாபம் செய்வதினால்மே தீயது விளைகிறது வெதொடாத உததை கிச்சமநி சம்பந்தகரித்து கொள்ளவும் பொய்மதவர்களால் வேறெவ்வரும் காலம் ஏமாறு நுபலகிருக்கும் உண்மை ண்டருள் செய்யவும் தெரியவேண்டி. இவ் காடுகளிலும் தீவுகளிலும் விபாபாரஞ்செய்யமா உச்சகதினுடைய உயர்வு ஒருபொழுதுமே உண்டாகாது. உள்ளூர் விபாபாரம் செயதுகொண்டிருக்க பர கேசத்தவர்கள் வரத்தக்கதை அடக்கி ஆண்டு கொண்டிருந்தால் தரிசுதிரம் அக்கததைத் தவிரவேறான ஏற்படும். வேறுதரமான இயர்களுக்கு விதனையைப்பரிந்து அயலகாரிகளுக்குச்செய்ய அனுமதிப்பரிசுதல் அவர்கள் புத்திமானா ளி தங்களுடைய ஓராராரங்களில் விதபாபா டாசென ண்கறிவாய்தான். அப்பொழுது அவர்களுடைய பிழைப்பு போபபரிபாபதபும இழக்க கோரினே துதைக்கொண்டேதான் உண் னுடைய உட்கொள்ளுவதிலு இவ்வளவு அடக்காதஞ்செய்கிறார்கள். வெளிநாடுகளுக்குப் போகாமல் கடுப்பதே அவர்களினுடைய எண்ணம் திரிஞ்சுக்கட மாமசாராம் மதுபானம் செயப்கூடாது புத்தகாலத்தில் கூட * கேளகா சேகாரம் பாகஞ்செய்து சரப்பிடுவதினாலேயே இராஜ புருஷா தீதலவியைப் படைத்திருக்கிறார்களென்று புத்திமான

* சேகரா என்பது மண்ணையும் பஞ்சுசாணத்தையும் கூலது மெழுகி, உயர் குலப்பிராமணிகளோடும் பரஞ்செய்யச்செய்வது அவர்களைக்கொண்டேகுறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து பரிமாரசெய்வது முதலானவைகள்.

தங்களுடைய சீரமைவஸ்திரம் முதலியவைகளைச் சுதந்திரம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆரியர்களுடைய விட்டிலடங்கு செய்யும் சமயங்களில் வாயிலிருந்து எச்சிலும் மூச்சுக் காற்றும் கவ்வாதது (நுண்ணியைக் கொண்டு) வாயை மூடிக்கொள்ளுவன்கொ. வாரம ஒரு முறை கைகளைத் தீவிக்கொள்ள வேண்டும். சமையலுக்கு முந்தி ஸ்நானம் செய்யவேண்டும் ஆரியர்களுக்குப் பிறகு சாப்பிடவேண்டும்.

வினா: - சூதிரனால் தொடங்கப்பட்ட ஆதாரத்தைச் சாப்பிடுவது குற்றமானது. அவனால் பாக்ஸ் செக்ஷனில் அதை சாப்பிடுவது எவ்விதப் புகளும்?

விடை.—இது வெறுங்கட்டுரைமீய, ஏனென்ற சாக்கரை (வெள்ளை—
பழுப்பு) நயம், பாகம், தயா, தாய கிரிகள் சூய கிழங்குகளைவகாம அவர்களா
வெள்ளைச்செய்யப் பட்டு சாப்படுகின்றோம். உதாரணமாக வயலில் கருப்பங்கழிகளை
வட்டிடி, பிழிந்து ரசம் எடுக்குப டியான ரூத்திரன், செக்கனியன், பெருங்குதி
நவன், மலம்பதியன், கிழவனதுவன் இவர்களை எடுத்ததுக் கொள்வோம். கருப்புங்
கழிகளைக் கொண்டு செய்ய இவர்களை ஆயிரிலிருந்து நூர்கள், சாதாரணமாய்
பயிற்செய்க கழித்து மீதுத் பாதியை ஆயிரிலிருந்து நூர்கள். சாதாரணகாய்ச்சங்
காலத்தல் தங்கள் சரையிலேயும் அதிலேயே செய்து கொள்ளுகிறார்கள். மலம்
மூத்திரம் சீதா மன இவைகளினால் பூசப் பட்டிருக்கும்படியான உள்ளடிகளை
யுண்டிய பழைய செருப்பு முதலியவைகளினால் அடைத்தவர்க்குக்கிறார்கள். தங்
கள சங்குளில் கட்டுக்கு உபயோகப்படுபடியான அழகுப பாதிகளிலிரு
ந்து அவைகளைத் தா லுடன் சில கலக்குகிறார் ள். மாவரைத்த பிறகு அழகு
க்கு கைவரினா அடைத் கூட்டுகிறார்கள். இவ்விதமே வேறுசாமான்கள் செய்
வதிலேயும் அக்கல்கள் சேருகின்றன. கந்தமூலப்பழங்களிலுமிப்படியே. இம்
பாதிக் சாமான்களை உட்கொளவும் அவர்களுடைய கையிலிருந்தே சாய்
பிடுவதுபோலாகும்.

வினா.—சன மறையின் காதலுல பழக்கங்களும் சசம் முதலியவைகளையும் சாப்பிடுவது சூற்றமாகாதே?

விடை — மகம்மதியர்களால் ஒரு பெருக்குகிறவர்களாலும் தனியாகச் செய்யப்பட்டவைகளே தீ சாபிடுமொயர்? இல்லை என்பயானால் கண் மறைவில் செய்யப்பட்டதும் சாபிடுமீச் சாபிடுகிறவர்களானதானது. மகம்மதியர்கள் கிறிஸ்துவர்கள் முதலானவர்கள் மதம் மதம் மாந்தாரைச் செய்வதினால் அவர்களிடம் சாபிடுவதினால் ஆரியர்களும் மதம் சாதாரண மதமான முதலான தீயகருணைக்கந்தகு ஆளாவார்கள். ஆரியர்களுக்குள்ளேயே ஒருவருக்கொருவர் சாபிடுவதில் தீமை ஒன்று பிள்ளை மதம் கருணை இவைகளில் ஒத்தமை யல்லாதது முன்னேற்றம் படைவது மிகவும் கஷ்டமானது. சாபிட்டுக் குடிப பதினால் மாத்திரம் முன்னேற்றம் உண்டாய் விடாது. தீயவழக்கங்களை விட்டு நல்லவங்களைக் கைம் காணடாவிடாது முன்னேற்றம் கிடைக்காது. பெருமை களுடன் விளையும் விதேசிகளினுடைய இராஜ்யம் ஆரியவாதத்ததிலிருப்பதாகக் காரணம் — உள் ஒழுங்குமையின்மை, பதவி மதம், பிரம்மசரிய சேவையற்றிருப்

பது, விததையை ஒதுதலும் ஒதுவிக்காமலுமிருப்பது, சிறு வயதில் இஷ்டமில்லாத விவாகம், விஷய சுகங்கள், பொய் சொல்லுதல் முதலான கெடுதல்கள். வேதவித்தையினுடைய பிரசார மன்னியிலிருப்பது ஆரிய தீயவழிகளுக்களே. சகோதரர்களே சண்டை செய்து கொண்டால் மூன்றாவது விதேசத்தவர் வந்து பஞ்சாயத்தாக அமருகிறார். ஜபாயிரம் வருடங்களுக்கு முந்தி நடந்த மகாபாரத யுத்த சம்பவங்களை மறந்து வீட்டினர்கள் போலும். பாருங்கள் மகாபாரத யுத்தத்தில் சகல ஜனங்களுமே சவாரி செய்து கொண்டே அன்னபானம் செய்தார்கள். தமக்குள் சண்டையினாலே கைகளவ பாண்டல யாதவர்களினுடைய நாசமேற்பட்டது. போனதுபோகட்டுமென்றாலும் அவ்வப்பாதி இன்னும் இருந்துகொண்டேவருகிறது. இக்கோராக்ஷசன் எ. பொழுதாவதுவிடமோ அல்லது ஆரியர்களுடைய சகல சுகங்களையும் போக்கடித்து துக்கசமுத்திரத்தில் மூழ்க்கித்து மரணத்தை விளைவிக்குமா? உறவினர்களைக் கொன்று சுதேச நாசத்தைவிளைவித்த ஆரியோதனனுடைய நீசமான வழி, லோபே இன்னும் ஆரியர்கள் கைப்பற்றிக்கொண்டு துக்கத்தை யடைகிறார்கள். இவ்ராஜரோகம் ஆரியர்களில் நாசமாய் விடுமபடி ஓராமைச் செய்வனே! நீர் இருபை கூர்தலை வேண்டும்.

ஆகாரம்

வேண்டியது விலக்கப்படவேண்டியது என்று ஆகாரங்கள் இருவகைப்படும். முதலாவது தாமசாஸ்திரத்தினால் கூறப்பட்டது. இரண்டாவது வைத்தியசாஸ்திரத்தினால் கூறப்பட்டது.

अमक्ष्याणि द्विजातीनामभ्यप्रभवानि ॥

மனு. 5. 5.

वैज्यन्मधुमांसं च ॥

மனு. 1. 177.

துவிஜன் அதாவது பிராமணன் கூத்ததியன் வைசியன் இவர்கள் மலம் மூத்திரம் முதலானவைகளினுடைய சோக்கையினாலுண்டாகும் கிழங்கு வேர் பழங்களைச் சாப்பிடக்கூடாது

बुद्धिं लुप्सति यद् द्रव्यं मदकारी तदुच्यते ॥

சாரங்கதர. 4. 21.

புத்தியை மழுக்கி நாசஞ் செய்யும் படியான பவந்த மரமசய சஞ்சா அபினி முதலானவைகளை உபயோகப்படுத்தக் கூடாது. நாறுகிறதும் கெட்டுப் போனதும் அதுவரு. பானதும் நன்றாய் பக்குவஞ் செய்யப்படாதது மான ஆகாரத்தை உட்கொள்ளுதல் கூடாது மது மாமிசம் முதலானவைகளினுடைய அணுக்களினால் நிறைந்திருக்கும்சாரத்தைகயுடைய மதுபானம் மாமிசாகாரம் செய்கிறவர்களிடமிருந்து மிடுசகர்களிடமிருந்தும் சாப்பிடக்கூடாது.

பிரபோசனமுள்ள மிருகங்ளைக் கொலைசெய்யவும் செய்யப்படுவதுங் கூடாது. உதாரணமாக ஒருபசுவானது பால் கொடுத்தபிற்பின்னர் முதலியவைகளினால் (ஆண, பெண இரண்டும்) தன்னுடைய ஒரே தலை முறையில் 475, 600 நபர்களைக் காப்பாற்றவல்லது. பிரதிதினம் சிலபசுக்கள் 20 அல்லது

விடை:—கெடுதல் விளைவிக்கும் மிருகங்களைத் தண்டனை செய்வது அத்
காரிகளுடைய கடமை. வேண்டியானால் அவைகளினுடைய பிராணனைப் பர
போக்கடிக்கவேண்டும்.

வினா:—அவைகளினுடைய மாமிசத்தை எறித்துவிட வேண்டியதுதானா?

விடை:—எறிந்துவிட்டாலும் எறியலாம் அல்லது மாமிசாகாரம் செய்யு
மிருகங்களுக்கு அளிக்கலாம். அல்லது தீயிட்டு விடலாம். மாமிசாகாரிகள்
சாப்பிடுவதினால் உலகிற்குக்கெடுதல் ஒன்றும் விளைவாது ஆனால் அதைச்
சாப்பிடுகிறவன் மாமிசாகாரியாய் உபத்திரவத்தைச் செய்கிறவனாகிறான்.
நம்பிக்கை மோசம், வஞ்சகம், மடம், திருட்டுத்தனம் முதலானவழி
களினால் கிடைக்கும் பதார்த்தங்களைச் சாப்பிடக்கூடாது. அஹிம்சை தர்
காரியம் இவைகளினால் கிடைக்கும் ஆகாரத்தையே சாப்பிடவேண்டும். எப்
பதார்த்தங்களினால் சுகம், அடைத்து விபாதி நசித்து புத்தியலம் பராக்கிரமம்
ஆயுசு ஆகியவைகள் விருத்தி படைக்கிறதோ அவைகள், கொதுமை, சூழ்
கிழங்கு, பால், தேய்சாக்கரை, முதலானவைகளைச் சர்வாபக்கஞ்செய்து சப்
யத்திற் கொடுவாறுகாலாகாலங்களில் மீத ஆகாரம் செய்யவேண்டும். தன்னு
டைய பிரகிருத்திக்கு விவோதங்கு செய்வதைவிட்டு எது ஒத்துவருகிறதோ
அதைச் சாப்பிடுவதே வேண்டிய ஆகாரமாகும்.

வினா:—ஒரேதட்டிலிருந்து சாப்பிடுவதினால் கெடுதலுண்டா? இல்லையா?

விடை:—ஆமாம். கெடுதலுண்டு. ஒருவனுடைய குணம் பிரகிருத்தியைப்
போலப் பற்றொருவனுடையது இருக்கத்தல்லை. குஷ்டமோகி முதலான
வாக்குடனசாப்பிடுவதினால் கல்லமனிதர்களுக்கும் கூட இரத்தம் கெட்டு மீட்க
பது. கலந்து சாப்பிடுவதினால் தீமைவிளைகிறதே தவிர லன்மை கிடையாது.
இதனாலேதான் மனுவும்

नोच्छिष्टं कस्यापिद्यान्नाद्याथैव सधान्तरा ।

न चैवात्यशनं कुर्यान्नचोच्छिष्टः कचिद्भोजत् ॥

மனு. 2 50.

சொல்லுவதாவது. சாப்பிட்டு மீதின பதார்த்தங்களை எவருக்குக் கொடுக்கக்
கூடாது. ஒரேதட்டிலிருந்து ஒருவர் பறாணருவருடன் போஜனஞ்
செய்யக்கூடாது. அதிகமாகவும் சாப்பிடக்கூடாது. சாப்பிட்டவுடன்
வையையும் முத்தையையும் கழுவாமல் இருக்கக்கூடாது.

வினா:—गुरोच्छिष्टभोजनम् இதன் பொருள் என்ன?

விடை.—குரு சாப்பிட்டபிறகு தனிபடியும் சுத்தமாய்மிருக்கிறதைச்
சாப்பிடவேண்டும் அதாவது குருமுதலில் சாப்பிட பிறகு சீடன சாப்பிட
வேண்டும்.

வினா:—மீதியிருப்பது தள்ளாடியானால் வண்டிகளினால் மீதிவைக்கப்
பட்ட ஆகாரமானதேன். கனதுகுட்டிகள் குடித்து மீதிவைத்த பால், ஒரு கவ
ளம் சாப்பிட்டு மீதியிருக்கும்படியான அன்னம் இவைகளைச் சாப்பிடக்
கூடாதா?

விடை:—ஒருபுறம் மாத்திரம் உதன மீதிக்குக்கிறதே தவிர அவ்வாறானது இரகசியமாக அமைச்சர் சட்டம். வெளியிலும் பாலு மாத்திரம் கண்டு துடிக்குக்கிறதே தவிர உள்மனம்ருபதை (குடிபட்டிலை) ஆகையினால் மீதிக்குப்பதாக ஆகாது ஆனால் கனதுக்குட்டி குடித்தான பிறகு தண்ணீரை உகாண்டு தாயின் முலைகளைக் கழுவி சுத்தமான மாத் ரத்திலே ராக்கவேண்டும். கனனால் மீதிவைக்கப்பட்டது தனக்குள்ளேயே மூது மட்டுமே உண்பெண்ணாது. இதரங்களினுடைய தன்னுபயயையும் மீதியை யும் சாப்பிடுவதும் தொடுவதும் ஆபத்தாரியம். தன்னுடைய முகம் காது மூக்கு கண் உபஸ்த இத்திரியங்கள் இரகசிய இத்திரியங்கள் மலம் மூத்திரம் முதலானவைகளைத் தொடுவதில் ஒருவனுக்கு அருவது உண்டாகிறது இல் லை. ஆனால் வேறு ஒருவனுடையதைத் தொடுவதில் அனுகூலான. இதிலி ருந்து இக்குணம் விருஷ்டிக்கிரமத்தாது விவரமான மென்று ஏற்படவில்லை இதரங்களினுடைய சாப்பாட்டுக்கள்ளுபயயை ஒரு மொழிதும் உட்கொள்ளக் கூடாது.

வினா:—பருஷன் மனைவ்ளினுடைய மீதியை ஒருவருக்கு கொடுவா உண்ணுதல் வேண்டாமா?

விடை:—கூடாது. ஏனெனில் அவரானினுடைய சீர்ப்பாவங்களும் வேறானது.

வினா:—மனிதர்களினால் செய்யப்பட்டதைச் சாப்பிடுவதில் என்ன தீங்கு இருக்கிறது பிராமணன் முதல் சண்டாளன் வரையில் சீரம், எலும்பு, சதை, தோல், முதலானவைகளிலுள்ள ஒன்றை பிராமமான் சீரத்திலே ரத்தம் ஏற்படி முகினந்தா அபயியே சண்டாளனுடைய சீரத்திலும் ஒடுகின்றது. இரத்தமும் அதுவே. ஆகையினால் மனிதவாக்கம் எல்லோ ராலும் செய்யப்பட்டதைச் சாப்பிடுவதில் என்னகெடுதலுண்டாகிறது.

விடை:—தொஷ்டிருக்கிறது. உத்கம் பதார்த்தங்களைச் சாப்பிட்டு அநுக் துவதினால் பிராமணன் பிராமணத்தி சீரத்திக்குள்ளே தூக்கத்தா தொஷ்டம் இவைகளிலாத ரஜஸீயத்தை மீதால் சண்டாளன் சண்டாளத்தி சாரத்தி லில்லை. ஏனெனில் சண்டாளனுடைய சாரம் தூக்கத்த பூள்பரம் அனுக்க ளினால் நிறைந்திருக்கின்றது அபயாதிர பிராமணன் முதலானவைகளிலு. இதனாலேயே பிராமணன் முதலான உததவாணங்களிலிருந்து சாப்பிடலாம். நீசன் செக்கிலிபன் முதலானவார்களிடமிருந்து சாப்பிடக்கூடாது. நல்லது! உனதாய் தமக்கை பெண் பாட்டுபெண் மாயியா முதலானவார்களினுடைய சீரத்தின் தோல உள்மனைவிடையது போலிருப்பதினால் அவர்களிடம் நீ உள் மனைவிடம் போலிருப்பாய் என்று கேட்டால் வெட்கமடைந்து தலை யைக்குனிந்து பெசாமலிருப்பாய். எப்படி கைவாமினால் உததர அனனத்தைச் சாப்பிடுகிறாயோ அப்படியே தூக்கத்ததையும் சாப்பிட முடியுமானால் உதத யையும் ஏன் சாப்பிடக் கூடாது? மெய்திரி இழிவானவர்களுமுண்டோ?

வினா:—சாப்பாட்டு இடத்தை பசுஞ்சாணிகொண்டு பெழுருவதுபோல உளமலத்தைக்கொண்டு ஏன்செய்கிறதில்லை? பசுஞ்சாணி சுமயலரைபிடுபுப தினால் அது ஏன் சுத்தமாகிறதில்லை?

விடை:—பசுஞ்சாணி பளிதாக்களுடைய மலத்தைப்போல வற்றியெடுக்கிறதல்ல. மகாபயத்தின் வாசனை சிக்கிரமாக மனநிறுத்தலை, துணிவைக் கெடுப்பதுமில்லை. அதன் படுகிறதும்மில்லை, மண்ணைப்போல நாசஞ் செய்வதுமில்லை. மண், சாணம் இவைகளினால் கெட்டுப்பெயர்ந்த பாவனைகளுக்கு அழகாயிருக்கிறது. சமைக்கிறவிடத்தில் சாப்பிடுதல் முதலானவைகளைச் செய்வதனால் உள் பெண்ணைப் மீதியானவைகள் கீழே விழுகின்றன. ஆகையினால் எரும்பு பூசுதி புழுக்கள் வந்து அவைகளிடத்தில் சேருகின்றன. தன்னதோறும் இடத்தைமெழுகிப்பெருக்கச்சுத்தஞ்செய்யாவிடில் கக்கைசப்போல காணும். ஆகையினால் ப்ரத்தினமும் சமையலரையை மண்சாணங் கொண்டு மெழுகிப்பெருக்கி சுத்தஞ் செய்ப்பேயெனும். பக்காவீடானால் ஜலத்தினால் கழுவினால் போதுமானது. இவைகளினால் முனசொன்ன கெடுதல்கள் கவரத்தியாகும். மகமமநிபருவடய சமைவரையில் சரிபன்னியில் காலாபக்கமும் சரம்பல், சுள்ளி, உடைந்தபாண்டியோடுகள் எல்லாபுகள் அவயவங்கன்ப முதலானவைகள் சித்திப் பேய் அவைகளில் கூட்டபாண்டிகள் சேர்த்திருப்பதைப் போலிருக்கக்கூடாது. உள்ள உட்காரவேண்டுமென்று போகிறவர்கள் அங்கே வந்தபெடுகதும்படியான கெடுதல்களையும் அழுக்கையும் உடையதாயிருக்கிறது. பசுஞ்சாணிபைக்கொண்டு மெழுகுவது கெடுதலென்றால் வரட்டியைக்கொண்டு எரிப்பதும் கெடுப்பு சாப்பிடுவது பிடிமைக்கொருத்துவதும் அவைகளினால் மெழுதுவதும் தப்பாவென்று கேட்குகிறோம். இவைகளெல்லாம் சரியில்லை யென்பதில்கொஞ்சமேனும் தப்பிலலை.

வினா:—சாப்பாட்டு அரைமலையெசாப்பிடுவதா நல்லது அல்லது வெளியிலா?

விடை:—என்றாயும் சமையலும் அழகாயும் இடம் எங்கேகாணப் படுகிறதோ அங்கே ப்ராஜ்ஞம் செயப்பேண்மே. ஆனால் அவசரகாலங்களிலும் யுகத்தசமயங்களிலும் யானை குதிரை முதலான வாகனங்களினப்பேரிலும் உட்காந்துகொண்டே அன்னபானம் செயயலாம்.

வினா:—சொத்தக்கைகளினால் சமைத்துசாப்பிடவேண்டுமா?

விடை:—சுத்தமாகப்பாக்குச்செய்தால் சுகல ஆர்பாந்நம் ஒன்று சொத்து சாப்பிடுவதில் கொஞ்சமேனும் கெடுதலில்லை. பிரமமகூத்திரிய வைசியர்கள் சமையலசெய்யும் தொந்தரவுலேயும் சமையலரைடைப் பெருக்குவதிலேயும் சாமான்களைக்கழுவதிலேயும்ருத்தால் விததைமுதலான சுபகுணங்களினுடைய விருத்தி ஒரு பொழுதும் உண்டாகாது பாருங்கள் மகாராஜாபதிஷ்டாரின் ராஜ்ஞயபாகத்திற்கு வந்திருந்த பூகோளத்தரசர்கள், நிஷிகன், மகர்ஷிகள் எல்லோரும் ஒரேபாகசாலையில் சாப்பிட்டார்கள். கிறிஸ்துவர்கள் மகம்மதியர்கள் முதலானபலஜாதியினர் வந்தபின்னர் உள் காட்டுவீரோதம உண்டாச்சது. அவர்கள் மதுபானம் பசுமாம்சாகாரம் சாப்பிடவாரம்பித்தார்கள். அச்சமயத்திலிருந்து போஜனாதிகளினுடைய துன்பம் ஏற்பட்டது. பாருங்கள்! காபூல் காண்டகார பர்சியா அமெரிக்கா, ஜேரோப்பா முதலான தேசத்திய

ராஜபெண்களான காந்தாரி மாத்ரி உலோபி முதலானவர்களை ஆரியதேசத் தரசர்கள் மணம்புரிந்து கொண்டார்கள். சகுனி முதலானவர்கள் கௌரவ பரணிடவாக்களுடன கூட அன்னபானஞ்செய்து கொண்டிருந்தார்கள். கொஞ்ச மேனும் விரோதங்கிடையாக. ஏனெனில் அப்பொழுது பூங்காளம் முழுவதும் ஒரு வேத மகமே பரவிநின்றது, அதில் எல்லோரும் கவனபாயிருந்தார்கள். பிறருடையகருத்துக்கங்களை ததன்னுடையது போலவே கருதிவந்தார்கள். அப்பொழுது உலகத்தில சுகமிருந்தது. இப்பொழுது பல்வேறுமதங்களினால் துக்கமும் விரோதமும் விருத்தியாகின்றன. இதை நியாணஞ்செய்வது புத்திமான்களினுடைய வேலையாகும். பரமாத்மா எல்லோருடைய மனதிலும் சத்தியசாததினுடைய சிறிப விதைபை விதைக்கட்டும். எதனால் மாய்மகம் சிங்கிரம மூழ்கிப் போகுகோ அதில் சகலபுக்திபான்களும் கலந்து விரோத பாவத்தை விட்டு ஆனந்தத்தை விருக்திசெய்யட்டும்.

ஆசாரம்—விருமபத்த சூத்திரத்திதது. ஆசாரம் வேண்டியது விடக்கூட படவேண்டியது இவைகளைப்பற்றி இவ்வளவேபோடு கிறுத்திக்கொள்வோம்.

இப்பத்தாவது அத்தியாயத்துடன் இதுவரின் முதற்பாகம் முடிவைய பெறுகிறது. இதுவரை காம பிறமதங்களையும், அவைகளின் பொய்யான கொள்கைகளையும் பற்றி விவாதிக்கவில்லை. ஏனென்றால் சத்திய சாததிங்குளின் உட்பொருள்களைச்சரியே அறிபாதவர்கள், பிறமதவாதங்களைப்பற்றின கண்டனங்களைப்போதியவாறு அறிந்து அனுபவிக்க முடியாதவர்களாவார்கள். எனவே இம் முதல்புத்தகத்தில் சத்திய சாததிங்குளின் உண்மைகளை எடுத்து விரித்து வந்தோம். இம்முதல் புத்தகத்தைச் சரியே படித்து உட்கருத்தை அறிந்த பின்னரே இனி அடுத்த புத்தகத்தில் எடுத்துக்கொள்ளும் பிறமதவாதங்களை நன்கு அறிபக்கடும்.

இனி வெளியிடப்படும் இரண்டாவது புத்தகத்தின் அத்தியாயின் கண் உள்ள புத்தகமகம், இயினமதம் இவைகளைப்பற்றி, சிறுது இல்லாத மதம் கிறிஸ்துவமதம் இவைகளைப்பற்றிபும எடுத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. அதத்தியாயத்தில பொதுவுமையாகக் கில வாதத்தைகள் சொல்லப்படும். விருப்பு, வெறுப்பு எனனும் மெய்களின் வயப்படாது மனதை கிஷ்களங்கமாய வைத்துக்கொண்டு ஒருவன் இ புத்தகத்தைப் படித்து உண்மையை அறிய விரும்புபவனைப்போல அவனது உள்ளத்தில் உணவை ஒளிவீசத்துவக்கும். இல்லையேல் உண்மைப் புறஞ்ஈது. ஒளிபிணிதத்தை இருமே கொள்ளும். உண்மைப்பொருளைத் தேடி அடைவதும், உண்மையற்றதை நளருவதுமே பரிபேரரின கடவையாகும். உண்மைப்பொருள் அறிந்தோரே அமரகிலை பெறுகின்றனர். அவர்கள் உள்ளத்தில் பரிசுரண இன்பம் மலருகிறது.

அவ்வீனபததை அடைதலே மனிதஜாதியின கடமை. அக்கடமையை
செலுத்துபவனே அறம், பொருள் இன்பம், வீடு எனனும் நான்கு பெறுதற்ரிய
பொருள்களைப்பெற்று ஜென்மவிடுதலைப் பெறுகின்றான்.

புத்தரவது அத்தியாயம்

முற்றிறது

முதற்பாகம் முற்றிற்று.

Phone-533767
M. R. JAYUNATHAN
Radha Nivas, 375, 1st Road
Khar, BOMBAY-52

ஐ.

புரீசுவாமி தயானந்த சரஸ்வதியாசின்

சத்தியார்த்தப் பிரகாசம்.

(உண்மைப்பொருள் விளக்கம்)

இரண்டாம் பாகம்.

மொழிபெயர்ப்பு ஆசிரியர்

எம். ஆர். ஜம்புநாத ஐயர்.

ஆர். டேச ஐயர், பி. ஏ.,

ஆரியபுத்தகாலையம்

14, பள்ளியப்பன் தெருவு, சௌகார்பேட்டை

சென்னை.

Phone 53376
M. R. JAMBUNATHAN
Radha Nivas, 375, 1st Road
Khar, BOMBAY-62

PRINTED AT
THE 'VAVILLA' PRESS
MADRAS —1926.

MAHARAJA R. M.
MADRAS
MADRAS

பொருளடக்கம்.

—:0:—

பக்கங்கள்

1.	11-வது அத்தியாயத்தின் முகவுரை		
2.	11-வது அத்தியாயம்	...	1-142
3.	12-வது அத்தியாயத்தின் முகவுரை	..	143-144
4.	12-வது அத்தியாயம்	....	145-215
5.	13-வது அத்தியாயத்தின் முகவுரை	...	216-217
6.	13-வது அத்தியாயம்	....	218-275
7.	14-வது அத்தியாயத்தின் முகவுரை	..	276
8.	14-வது அத்தியாயம்	...	277-336
9.	எனது கொள்கை	....	337-344
10.	குறிவை	....	345-347

குறிப்பு.

இவ்விரண்டாம் பாகத்துடன் சத்தியார்த்தப் பிரகாசம் முடிவைப் பெறுகிறது. நான் முன்னரே கூறியுள்ளதுபோல் ஆசிரியரது கருத்தையும் பொருளையும் தழுவினே மொழிபெயர்த்துள்ளேன். இது சிறப்பாகப் பதினான் காவது அத்தியாயத்திற்கு ஏற்கும். முகம்மதியர்களால் தாமதநிலைகளைக் கருதப்படும ரூர்-ஆன் ஷரீபுக்குத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு இல்லாதது ஒரு குறைவையாகும். ரூர்-ஆனைப் பொருத்தவரையில் முக்கியமாக நான் கருத்தையும் பொருளையும் ஒட்டியே பதினான்காவது அத்தியாயத்தில் எடுத்துக் காட்டாக ஆளப்பட்டுள்ள மேற்கோள்களை மொழிபெயர்த்துள்ளேன். எனவே வாசகப்பிழைகள் சொற்பிழைகள் இருத்தல் கூடும் ஆனால் பொருள் வேற்றுமை பிரதேனது கூறுவேன்.

பதினேழுவது அததியாயத்தின்

முகவுரை.

—:0:—

ஐயாயிர வருடங்களுக்கு முன்னா உலகில வேதமதம் தவிர வேறு எமமதமும் இருந்ததில்லை என்பதை மறுப்பார எவருமில்லா. உண்மைத் தும், அறிவிற்கும், சிந்தனைக்கும் ஒத்து இருப்பது இவ்வேதமதமொன்றே. மகாபாரதத்திற்குப் பின்னர்தான் சமூகத்தில புதிய மாறுதல்கள் துவக்க பாயின. தீமைகள் புகுந்தன. அஞ்ஞானம் என்பது மனித ஜாதியின் உள ளத்தை இவ்வுமாகக் கொண்டது சந்தேகம், அவமேபிக்கை எனனும் பேய் மனித ஜாதியைப் பிடித்து ஆட்டிற்று. ஜனங்கள் அவசவர் மனோபாவங்களுட் கேற்றவாறு சமயங்களை வகுத்தனர். பின்னர் பல சமயங்கள் தோன்றலாயின, இச்சமயங்களை என்னு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். புராணி, வைணவி, கிரானி, குரானி என்பவையாகும். இவைகளிலும் கொள்கை வேற்றுமைபுண்டு. ஒவ்வொரு கொள்கையிலும் பல்வேறு பிரிவுகள். சண்டை, சச்சரவு முத லியவைகள் பின்னர் தொடர்ந்தன. இம்மதங்களைப்பற்றி நாம் ஆராய்ச்சி செய்து உண்மை, தீமைகளை வெளியிட்டுள்ளோம். அறிவாளி பட்சபாதமில் லாது படித்து அறிதே சத்தியத்தை ஏற்று அசத்தியத்தை விட்டுவிட லாம்! இத்தியாலிலுள்ள புராணமதங்களைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியை II-வது அத்தியாயத்தில கூறியுள்ளோம். எவரையும் புண்படுத்த வேண்டு மென்பது எமது நோக்கமல்ல. உலகெண்ணத்துடனேயே செய்துள்ளோம். சத்திய வழியைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். சததியாசத்தியத்தை நிர்ணயஞ் செய்து உலகில் சததியத்தை நிலவச் செய்வதும், அசத்தியத்தை அகற்று வதுமே என் வாழ்க்கையின் நோக்கம். அதற்கெந்த இதை ஆக்கியுள்ளேன். சததியத்திற்கும் தியாயத்திற்கும் முரண் இல்லாது வாழ்க்கை நடத்துவது மனிதன் கடனாகும். மதச் சச்சரவு, வீண் வாதம் இவைகளால் எவ்வளவு தீமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நோக்குங்கள். இக்கொள்கைச் சண்டை கிற்கும் வகையில் மெய்மடம் அனாதி ஏற்படாது என்பதை எவ் லோரும் அறிவார்கள். அறிஞர் சத்தியாசத்தியங்களை அறிந்து, அவை களுக்கு விரோதமானவைகளை விலக்கவேண்டும். மனிதன் சச்சரவை விடுத்து மனித ஜாதியின் உலகத்தை காடவேண்டும். அங்ஙனம் இருப்பின் சத்தியமாகிய ஒரோமதம் எங்கும் நீசமும். அதற்கெற்ற வழியைப்பற்றி இதன் முடிவில கருதலாய்க் கூறுவோம். எங்கும் சததியமும், சித்தியமுமாகிய ஒரோமதம் பரவுமாறும், எவ்லோருடைய மனதிலும் சததியமத ஊதாமும் உற்சாகமு மேற்படுமாறும் எல்லாமவல்ல முழு முதற்கடவுள் அருள்புரிவாராக. கற்றோ ருக்கு ஒரு வாதத்தை போதுமானதல்லவா?

வேத தத்வ விளக்கம் மும்மூர்த்தி உண்மை.

நவீன நூலகளைச் சனங்கள் மதிக்கமாட்டார்களென வெண்ணி அறிந்து, கிறிஸ்துவர்களும், மும்மதியர்களும் துணிவுபெற்று பைபிளையும் குர்-ஆனையும் வேதமெனத் பலர் முன்வந்து பலரங்களு செய்கிறார்கள். மனித வாழ்க்கைக்கு நங்கூரம் போலுள்ள வேதாத்ரவ பெற்றே எல்லாக் காரியங்களை உலகிலு செய்ய இயலுமென்பதைக் காணும், நாம், அதன் உண்மைத் தத்வத்தை யறிந்துலொழிய தீய ஒழுக்கத்திலிருந்து திருமபோம்.

இக்குறையை நீக்க வேண்டி வேதாத்ரவைக் கொண்ட கிரந்தங்களைத் தமிழிலு குறைந்த விலைக்குப் பிரசுரஞ் செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். முதன்முதலில் வேத உபநிடத ஆராய்ச்சிக்கொண்டு மும்மூர்த்திகளின் கிராமம் அல்லது உண்மை என்னும் நூலை வெகு சீக்கிரத்திலு டிமிக்கிளேஸ் 100 பக்கத்திலு வெளியிடவேம. முனடிணமனுபி தங்கள் பெயரை ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளுவோருக்கு விலை ரூபா ஒன்று. மற்றவர்களுக்கு ரூபா ஒன்றேகாலு.

ஆர். நடேசன்

ஆரிய புத்தகாலையம்

14, பள்ளியப்பன் தெரு,

சௌகார்ப்பேட்டை, சென்னை.

தூலைப்பற்றின அபிப்பிராயங்கள்.

சேலம் டாக்டர் பி. வரதராஜலு நாயக அவர்கள்—

இலவுடாக்த தூலை பிரகாசத்தினால் தேசத்திற்குப் பெரிய ஊழியம் செய்வதாகிறீர்.

கோலாப்பூர் டாக்டர் பாலகிருஷ்ண அவர்கள்—

இமமொழிபெயர்ப்பு வெளிவரவேண்டி தாங்கள் எடுத்துக் கொண்ட ஊழியத்தை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன்.

ராவடகதூர் ஆனந்த ஸ்வரூபர்—

பல இடையூறு கிடையில், வதிரியத்துடன் நீங்கள் இமமொழிபெயர்ப்பைத் தந்தது பாராட்டத் தக்கதே.

மாஜி ரீதிபதி டி. வி. சேஷகிரி ஐயர்—

இசைத்திய தூலை மொழிபெயர்த்துள்ளதற்கு ஸ்ரீமான் ஜம்புகாத ஐயரை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன் சிறநருனியின மெல்லிய ஒட்டமடையின்ற அழகிய நறறயிழை இமமொழிபெயர்ப்பின் சிறப்பாகும். தமிழ்நாட்டாருக்கு இத்தூலை அளித்தது ஒரு பெரும தேச சேவையே யாகும். இத்தூலைத் தமிழ் நாட்டிற்குத் தந்து ஸ்ரீமான் ஜம்புகாத ஐயர் தமிழ்நாட்டாருள் நன்றியறிதலைப் பெற்றுள்ளார்.

ஐக்கிய மகாண ஆர்ப்ப பிரதிநிதி சபை II-8-1925-ல் கூடி நிறைவேற்றின தீர்மானம்.

“சத்தியார்த்தப் பிரகாசத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை இனிது முடித்த ஸ்ரீ எம். ஆர். ஜம்புகாதலைப் பாராட்டுகின்றோம்.”

இந்தியன் கோஷியல் ரிபார்மர்—

பத்து வருடங்களாக உழைத்துப் படித்து சத்தியார்த்தப் பிரகாசத்தை மொழிபெயர்த்திருக்கும் ஸ்ரீமான் எம். ஆர். ஜம்புகாத ஐயரைப் பாராட்டுகிறோம். இந்தியாவிலுள்ள மற்ற பாகங்களைவிட தென்னாட்டிற்கே இத்தகைய வேதங்களுடைய உரை அவசியமாகும். ஸ்ரீமான் ஜம்புகாதயார இக்குறையைத் தீர்த்துவிட்டார் எனது. சொல்லுவது மிகையாகாது. ஆரிய சமாஜத்தை ஸ்தாபித்த தயாநாத முனிவர பரான ஹிந்து தர்ம புனருத்தாரணத்திற்கு என்ன செய்திருக்கிறாரோனபது இத்தூலில் நன்கு விளங்கும். தயாநாதர் உரை தந்துள்ள வண்ணம் வைதிக சமயத்தின் உண்மைகளைத் தாங்கியிருக்கும் சத்தியார்த்தப் பிரகாசத்தைத் தென்னாட்டாருடைய உபயோகத்திற்காக ஐயர் அளித்திருக்கிறார். இமமொழிபெயர்ப்பால் தமிழ்நாட்டிற்குத் தொண்டு செய்

துள்ளோம் என்ற எண்ணமே அன்னார் கிரமத்தின் வெருமதி. இனிமே தமிழில் சலபமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்வராஜ்யம்—

வடகாட்டில் இருநூலினால் பலர் பயனடைந்துள்ளார். தென்னாட்டாரும் இதை அறியவேண்டுமே என்ற ஆவனகொண்டு இதை ஆங்கு ஸ்ரீமான் ஜம்புகாத ஜயா அவர்கள் முன்வந்துள்ளார் போலும். இத்தகைய வேத விஷயமான நூல்களை மொழிபெயர்த்தல் என்பது சலபமான காரியமாக மொழிபெயர்ப்பாளரையா செய்த இந்த அரும வேலையை நாம பாராட்டாமலிருக்க முடியாது. பாவரும் அறியாவண்ணம் என்பதையே எழுதப்பட்டுள்ளது என்பதைக் குறிக்க விரும்புகிறோம்

சுதேசமித்திரன்—

இவ்வரிய நூல் இதுகாறும் தமிழில் மொழிபெயர்த்தப்படாமலே இருக்கிறது ஸ்ரீமான் எம். ஜா. ஜம்புகாத ஜயா இப்பொழுது கருதி மேற்கொள்ளுகளுடனே இருநூல்த தமிழில் அழகாக மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டு அபி குறைமை நீயாததது விட்டார். ஸ்ரீமான் ஜயா இவ்நூலையே எடுத்துக் கொண்டு முதற்கு பாராட்டத்தக்கது. இதனால் தமிழ் மக்கள் நிஷிதயா நகதர்ன் உபத்தச மொழிக்களை அறிந்து மனனஞ் செய்ப இடமேற்பட்டிருக்கிறது.

லோகோபகாரி—

இதிலே இவ்வக விஷயம் இல்லையென்றே சொல்லிவிட்டவார. இத்தகைய அறிய நூலை மொழிபெயர்த்து தமிழில் ஸ்ரீமான் ஜம்புகாத ஜயா கருதி தமிழில் மான் பாராட்டவேண்டுமே. அவர் அரியதே திரைண்டு செய்கிறாரு. தயாராக முன்வா மரான இவ்வரிய இந்த அறிய நூலில் உள்ள உண்மைகளைத் தமிழகத்தார் அறிந்து இடைமூலம் படலும் அடைய வேண்டுமென்று பெரு கோதகங்கொண்டே ஸ்ரீமான் ஜயா இதை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுருக்கிறார். இருநூலின் அருமைபை கோக்கும்பொழுது இதற்கேற்பட்டுள்ள விலை குறைவென்று விளங்குகிறது.

ஊழியன்—

உயரிய கருத்துக்கொண்ட இவ்வருநூலைத் தமிழில் வெளியிடுவதற்குத் தயார் அன்பருக்குத் தமிழா நனந் செலுத்தக் கடமைபட்டிருக்கிறார்.

குடி அரசு—

இதனைத் தமிழ் காட்டினருக்குப் பயனடவேண்டி மொழிபெயர்த்து அனபா ஸ்ரீமான் எம். ஜா. ஜம்புகாத ஜயா அவர்களின் பேருதவியைப் பாராட்டுகின்றோம்.

பம்பாய் கிரானிகல்—

இப்பெரிய நூலை மொழிபெயர்த்து அளித்த பேருதவிக்காக ஸ்ரீமான் எம். ஜா. ஜம்புகாத ஜயா கருதித் தமிழ் தேசம் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

கிறது. இதனை மொழிபெயர்க்கப் பொதுமையும், முயற்சியும், இரு மொழிகளில் நல்ல அறிவும் வேண்டும். மொழிபெயர் பரிசிரியரை நாம் பெரிதும் பாராட்டுகிறோம்.

நவசக்தி—

முதல் மூலத்தினைத் தழுவி ஸ்ரீமான் எம். ஆர். ஜம்புநாத ஐயர் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். நீண்ட காலமாகச் சத்தியார்த்தப் பிரகாசத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு எதிர்பார்க்கப்பட்டது இவ்வுழைப்பில் தலைப்பட்ட ஸ்ரீமான் எம். ஆர். ஜம்புநாத ஐயருக்குத் தமிழுலகம் பெரிதும் கடமைப்படல் வேண்டும்.

தமிழ்நாடு—

சத்தியார்த்தப் பிரகாசம் ஹிந்துஸ்தானத்திலுள்ள அநேகமாக எல்லாப் பாஷைகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தபொழுதிலும் தமிழ்ப்பாஷையில் இதுவரை மொழிபெயர்க்கப்படவில்லை. இந்த பண்ணிய நூல்கரியத்தைச் செய்து தமிழ் நாட்டிற்கு உதவி புரிந்தவர் ஸ்ரீமான் எம். ஆர். ஜம்புநாத ஐயர் எனப்பலாகும். தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்ட ஸ்ரீமான் ஜம்புநாதய்யருக்கு நமது வந்தனத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

ஸுமரஸ்போதினி—

ரிஷி தபானந்தராவ இயற்றப்பட்டதைத் தமிழ்ப்படுத்துவது மிகவும் கடினமான காரியம். பெரும் பிரயாசை வேண்டும். பல வருடங்கள் பாடிப் பட்டிருக்கவேண்டும். தமிழில் மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் செய்ய முன் வந்தது மிகவும் சிறப்பாகும். அவருக்கு மிகவும் தமிழுலகம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. இதனை மொழிபெயர்த்துத் தமிழுலகத்திற்கு அளித்த ஸ்ரீமான் எம். ஆர். ஜம்புநாதய்யருடைய ஊழிபம் சாலச சிறந்ததாகும்.

சுயராஜ்யா (இங்கிலீஷ்)—

இப்புத்தகம் வேதநூல் துணைகொண்டு தயாராகத் வகுத்த பெருநூலாகும். இதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை நாம் இந்நாள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்தோம் ஸ்ரீமான் ஜம்புநாதய்யர் முதன் நூல் துணைக்கொண்டு தமிழில் ஆக்கியுள்ளார். இது மதம், சமூகமுறை, இவைகளை நன்கு நூல் எடுத்துக் காட்டுகிறது. இவ்வாறோ இதைப் படித்துப் பயனடைய வேண்டுமென்பதே

ஹிந்து—

இப்புத்தகம் தயாராகத் துணை நூலின் மொழிபெயர்ப்பாகும். தம் மதத்தை அறியச் சொக்கும்பொருட்டு பிற மதங்களைத் தூஷிக்கும் பாதிசியர் பேரவையின் மூலது சுவாமி. பிற மதங்களின் உண்மையை ஏற்றும் மாசை விளக்கியும் உவ்வார. வேத மதத்தின் சிறப்பை எடுத்துரைத்தும் இடையில புராண காலத்தில் பிறந்த மாசுகளைப் பலமாகக் கண்டித்தும் இருக்கிறார். இப்பெருநூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்த நமது ஆசிரியர் தமிழ்நாட்டிற்குப் பேருதவி செய்துள்ளார்.

சச்சிதானந்தேசுவராய நம:.

சத்தியார்த்தப் பிரகாசம்.

(இரண்டாம் பாகம்)

பதினென்றாவது அத்தியாயம்.

ஆரியவர்த்தத்திலிருக்கிற (இந்தியா)
பற்பல மதங்களினுடைய விசாரணை.

இப்பொழுது ஆரிய லோகத்தினுடைய அதாவது ஆரியவர்த்தத்தில் (இந்தியா) வசிக்கிறவர்களுடைய மதங்களைப் பற்றி விசாரிப்போம். இவ்வரியவர்த்தத்திற்குச் சமானமான பூமி பூகோளத்தில் ஒன்றுமே கிடையாது. இதற்குச் சுவர்ண பூமி பெனதும் பெயருண்டு. ஏனெனில் சுவாணம முதலான ரத்தினங்கள் இது விளைவிக்கிறது. இக்காரணத்தை முன்னிட்டே கிருஷ்டியின ஆரம்பத்தில் ஆரியர்கள் இவ்வு வசிக்கவந்தார்கள். நாம் கிருஷ்டி விஷயங்களைப்பற்றி சொன்னவிடத்தில் உததம புருஷர்களுக்கு ஆரியர்களென்றும் அதிலிருந்து வேறுபட்டவர்களுக்குத் தஸ்யுக்கெனென்று பெயரிருப்பதாகச் சொன்னோம். உலகத்து மற்றைய தேசத்தவர்கள் பாவரும் இதைப் புகழ்ந்து* பரிசள வேத கிடைக்கும்படியான நாடெனவும் நம்புகிறார்கள். பரிசளவேதிகிடைப்பது பொய்யானபோதிலும் சாமானிய உலோகத்தை—தரித்திர அயல் நாட்டார்களைப் பணமுள்ளவர்களாக—தங்கமாகச் செய்யும் சக்தி இதற்குள்ளது.

एतदेशप्रसृतस्य सकाशादमजन्मनः ।

स्व स्व चरित्रं शिक्षेरन् पृथिव्यां सर्वमानवाः ॥

12 நூ 2. 20.

ஐயா ரோம் வருடங்களுக்கு முந்தி கிருஷ்டியின துவக்கத்தில் ஆரியர்களை சகலதேயத்து அதிபதிகளாயிருந்தார்கள். அதாவது பூலோகமுழுவதும் ஒரே இராஜ்யமாருந்தது. இக்களரவ டாண்டவர்களினுடைய காலம் வரையிலும் இந் நாட்டின் அரசர்களைக் கீழ்ப்பாடினது அவர்களுடைய சட்டங்களைச் ஜனங்கள் மெற்கொண்டுவந்தார்கள். இதற்குச்சிருஷ்டி முதற்கொண்டு பிரமாணமா யிருக்கும் மனுஸ்மிருதியை தக்க அகதாசுதி. பூகோளத்திலிருந்து படியான

* தொட்ட கெல்லாவற்றையும் தங்கமாகச் செய்யுதல்.

ராம பிராமண ஸ்ரீதர சரிய வைசிய குந்திய, தஸ்யுரீ வேச்ச ஜனங்கள் அவர்
தளுக் கோத ஷித்தைகளைபும கலைகளைபும அத்தேசத்திலிருக்கும் படியான
பிராமணர்களிடமிருந்தே அதாவது விதவான்களிடமிருந்தே கற்றுக்கொ
ண்டார்கள். இதன்கண் மகாராஜ யுதிஷ்டிரருடைய ராஜகுமாரபரியந்தமும்
மகாபாரதயுத்த பரியந்தமும் இவர்களுடைய ஆதினத்திலேயே சில இராச்
சியங்களுடைய இராசன. சினதேசத்துப்புகத்தினும் அபெர்க்காவின் பங்கு
வாகனனும். ஸ்ரீமத்யுதிஷ்டிரருடைய கண்களை மீட்டித் திராலாக்ஷணம்
கிரேக்க ராஜ்யம் பாஷியாவின் சல்ய ராஜ்யம் இன்னும் முதலானவர்களும்
கட்டளை பிட்டிரேகாரம் இராஜசூய மாகத்தியும் மகாபாரத யுத்தத்திற்கும்
வந்திருக்கார்கள். இரகு மகாராஜன் அதிகாரத்தை இராவணனுடைய இப்பாடிந
தருந்தான். பரீராமச்சந்திரருடைய சாலத்தல் அவன் விவோதமாளவூடன்
அவனை, கணபதினு இராஜ்யத்தை எஷ்டி நிததி ஷ்ஷனுடைய தம்பி விபீஷண
னுக்கு இராசசிபா ிஷேகஞ் செய்து வைத்தார். கலாயம்பல ராஜன் முதற்
கொண்டோண்டவர்கள் டரியந்தர ஆரியசக்கரவாகத்திகளை இராச்சியம் செய்து
கொண்டிருக்கார்கள். அகந்திய பிரகு பரஸ்பர விவோதத்தினால் கஷ்டம்
ஏற்பட்டது ஏனெனில் பரமாத்மாவின்னுடைய சீரஷ்டியை காலம் பித்த
தவர்கள், அடியாய் காரியஞ்செய்திறவர்கள் அறிதவான்கள் இவர்களுடைய
இராஜ்யம் வெகுதான் வீலேக்காது. அதனை, ணத்தினால் கணக் தற உப
யோகத்தினால் ஆவசியம் ஸாரியமினடை, செறுதல், துவேஷம்
ஆர்வம் முதலானவைகள் உண்டாவது உலக இயல்பே எனத்தென்றுகி
றது. அபெரமுது பட்டில கலவ. அந்வுதூநி. துருண்களும் துஷ்டகாரிய
களும் உண்டாகிறது. அதாவது பரமசாகிரம் மது பானம் பால்டலிவாகம்
அடங்காமை இவைகள்விருத்தியாகின்றன.

வெராயுத எதிர்த்து இகாசுடரவண்ணம் ஜனங்களுடைய இராஜாவை
பாடிது தளவாட்டிதனம் விருத்தியாகுங்கலம் பச்சாதமதுதிகரித்து அரி
யாபாபா நுகுதிது. இவ்விரணிகெக்கிதக+னாடி உண்டாகுங்கலம் பாப்பா
விரிதா உணர்ந்தது. அவ்வுது அலகாளவாடகி கீழ்குதலுதித்த சாயர்த்
தமிழளா மேட்டுருவன வியாஜிபுர மோலிக்குங்குர மாதலாப ராஜாங்கத்
தரக பிழைதாசக கள்ளம் அலகாளவாடக இராசசிபததைச் சென்னுமின்னம்
செங்கலம் வலசா தாபமிழளவாங்குருவன

अथ किमेतैर्वा परं ज्ञेयं महाधनुर्गराश्चक्रवर्तिनः केचिन्सुशुभ्रभूरिशुभ्रे-
न्द्रशुभ्रकुवल्याश्चयौवनाश्चवद्ध्युभाश्चपतिगजविन्दुहर्गिन्त्राश्चरूपनक्तु-
मर्यनिययान्यनरण्याभमेनादयः । अथ मरुत्तभरतप्रभृतयो राजानः ॥

ஸமீதம். உப. 1. 4.

ிருந்தடி புதல் மடபாதபுத்தரவரை சககாமித்தகனும் காசவபென
 பாநனா சூரிப குலசதிவிருகீத உண்டானவாபா என்பது இதனால் கண்கு
 விளங்குகிறது. இவர்களுடைய சககாளர்கள் சூரதருஷ்டல சத்தினால் ராஜப

பிரஷ்டாகளாய் வீடு கச்சிகளினுடைய முதலாளிகளாய் வீட்டார்கள். சத்யம்
 னன், பூரித்யம்னன், இந்திரத்யம்னன், துவலயாசுவன், யௌலனாகுவன்,
 வனுதிரஸ்வன், அசுவபதி, சசவிந்து, அரிச்சந்திரன், அம்பரிஷன், நகுத்து சர்
 யாதி, யயாதி, அனரண்யன், மருத்த, பரதன் முதலான சகல பூமிபிஷ்டியர்
 பிரசித்தியான சராவடௌம் சகலவாததிகளினுடைய பெயர்கள் காணப்படு
 உது போலவே சிலாபம்பவ முதலான பெயரும் மனுஸ்சுமிருதி மகா பரதம்
 முதலான கிரந்தங்களில் கெளரிவாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அஞ்ஞானிகளும்
 பட்சபாதமுள்ளவர்களும் இதைப்பெயர் எனபார்கள்

வினா :—ஆக்னேயாஸ்திரம் முதலானவைகளில் எவ்வளவு மழைபட்டிருக்கிறது. அவைகள் உணவையா கொடுப்பா? அப்பாக்கி முதலானவைகள் அச்சம் படுத்திவிருக்கிறதா இல்லையா?

விடை: — ஆராய்வு அது உண்மையே. துபடாக்கியு வெழ்பருதா அங்காலத்தில் உபயோகத்திலிருந்தா. சாஸ்திரம் மீறிச் இவைகளைக் கொண்டு செய்யலாம்.

வினா.— தேவதைகளின் ஹுடைய மந்திரப் படிததைக்கொண்டு இவைகளுண் டானவைகளா?

விடை :— இல்லை. ஆழ்ந்த விசாரணையை (பரதிரம)கொண்டு அஸ்திர சஸ்திரங்கள் செய்யக்கூடும். பலவாத்தைகள் ஒன்று சொந்த நுக்கும யுத்தான பதங்களைச் சரிபாதினொன்றும் உண்டாகாது. மந்திரத்தினால் அக்கினியை உண்டாக்கக்கூடும் எனதிறவாகாபிடம் சீக்கிரவாகினுடைய தொண்டையை யும் பாக்கையும ஏன் அது எரிக்காது? இவை யென்று கேட்கக்கேவென்ப தன் சத் துருவின மரணத்தைக்கொருக்கால் தானே இறந்து போவது என்னவிறை? மந்திரம் என்பதிறகு விசாரணை என்று அர்த்தம். அகனுவேலையு இராச்சியாகாரியங்களை விசாரணை செய்கிறவனுக்கு ராஜ்யமந்திரி என்று பெயர்.

அம்மாதிரியே கிருஷ்ணப் பெருள்களினுடைய ஞானத்தை அறிந்து
அதை உபயோகப்படுத்தி தொழில்களிலும் இயந்திரங்களிலும் பல விஷயங்க
ளைப் பிரகாரஞ்செய்கிறார். உதாரணமாக ஓளிர்த்தனவுடன் பாண்டரங்கம்மா
வெடியுள்ளதாகவோ இருக்கும் இ நபபுடன் தேவைபுள்ள வஸ்துவவச்சீர்த்
தாவ அக்களிச் சாக்கையால் வாயு மண்டலத்திலுபாய்ந்து ஆகாசத்துட்மீது
அல்லது சூரியக் கிரணங்களுட்னு சீருங்கால் நெருப்புப் பிடித்து ஆக்மீனையா
ஸ்திரமாகிறது. தன்னுடைய புகை பட்டவுடன் மேகமாகுபடியான பெரு
ளையுடைய வருளுஸ்தீரத்தை எதர்க்கட்சித் தீர்வன மீயாகியாண்டாளு
அப்பொழுது அது பலனற்றுப் போகிறது. அது ஆகாசத்துடன கலந்தவுடன்
மழையாகப் பெய்த நெருப்பை அணைக்கிறதனால் வருளுஸ்தீரமாகிறது. இப்
மாதிரியே—நாகபாசமும்—சத்துருவின மீது நெருப்பாகிக்குங்கால் அவர்களு
டைய அவயவங்க ளை முடக்கிவருப. மோகனாஸ்தீரமும்—பிரஸாதை உண்டு
பண்ணுப்படியான அதனுடைய மன சத்துருக்களின் வீரர்களை மயக்கும்.
பாகபதாஸ்தீரம்—கம்பி பிளிகாடுகா களனுழிவிரிந்தோ உண்டு செய்க

கிருத பாஷையில் விததையும் கலையும் பூராவாக விருப்பதுபோல் வேறு எந்த பாஷையிலும் இல்லையெனவே அபிப்பிராயப்படுகிறார். நான் அரசி முதலான பாஷைகளைக் கற்றும் என்னுடைய சந்தேகங்கள் தீர்ந்து களிப்பை யடையவில்லை என்றும் சம்ஸ்கிருதத்தைப் பாராது & கேட்டபிறகே சந்தேக மன்னியிலாய் மனங்களிப்படைந்தேன என்கிறார்.

காசிமாகாசியுள்ள ராசி சக்கரமானது சரியாகக் கவனிக்கப்படா விட்டாலும் வான சாஸ்திரத்தில் அது எவ்வளவு மேனமையான விஷயங் களை விளக்குகிற தென்று கவனிக்கவும். ஜபபுரி அரசர்கள் அதைச் சரியாகப் பார்த்து வருவார்களேயானால் நன்றாயிருக்கும்

நாயகமணியாய் விளங்கி மேனமைப் பெற்றிருந்த இந்நாடானது மகா பாரத புத்தத்தில் அடைந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து மீறி இன்னும் பழையஸ்தி தியை அடையவில்லை. சகோதரர்களுக்குள் சண்டை ஏற்ப்பட்டு அடித்துக் கொள்வார்களேயானால் நாசம் உண்டாகும் எனபதில் ஏதாவது சந்தேகமும் உண்டோ?

विनाशकाले विपरीतवृद्धिः ॥

நாசம் வருங்காலத்தில் புத்தியும் மடங்கி விபரீதமாகிறது. சொல்லும் படியான நல்லவாற்றைகளெல்லாம் நம்பிக்கை யற்றதாயும், அப்டொழுது தீச்சொற்களெல்லாம் நன்மையுள்ளதாயும் மாறுகிறது. அக்குருஷைத்தா ரணகளத்தில் வித்வான்கள், இராஜர்கள், இராஜராஜர்கள், ரிஷிகள் முதலான வர்கள் கொலை புண்டு மாண்டு வித்தையும் வேதோத்த தர்மமும் குன்றவிட் டது. பொழுமை பேராசை ஆவம் முதலானவைகள் ஜனங்களின் மனதைக் கவராதன. பலமுள்ளவர்கள் தேசத்தைக் கைப்பற்றி அரசர்களென்று அறிவித் துக் கொண்டார்கள். இம்மாதிரியாக இராஜாவகம் பிளவுண்டிருக்குங் காலத்தில் வெளி தேசங்களை எவ்வளவு அதிகாரத்தினகீழ் வைத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடும்?

பிராமமணிகளை வித்தை யற்றவர்களாகும் தொழுது கூத்திரியர்கள் வைசியர்கள் சூத்திரர்கள் அறிவறறுப்போவதைப் பற்றி உகேழ்ப்பானேன். தலை முறை தலைமுறையாக அடத்தத்துடன் வேதம் முதலான சாஸ்திரங்களை ஒதி வந்ததும் மறைந்து விட்டது. சேவலம் ஜீவனோபாயத்திற்கு மாத்திரம் பிராம் மணிகள் பாடஞ் செய்து வந்தார்கள். அதைக்கூட அவர்கள் கூத்திரியர் களுக்கும் பிறர்களுக்கும் சொலவிக் கொடுக்கவில்லை. அறிவான்கள் ஜனங் களின் போதகர்களாகவே வஞ்சனை, கூடம், புரட்டு, அநர்மம் முதலானவை கள் விருத்தியாயிறது. பிராமமணிகள் தங்கள் ஜீவனத்திற்கு ஏதாவது ஒரு வழிதேட வேண்டுமென்று யோசித்து விசயம் செய்து கொண்டு கூத்திரியா முதலானவர்களுக்கு “நாங்கள் தான் உங்களுடைய பூதப் தேவதைகள். எங்களை வணங்காமல் உங்களுக்கு முகதி கிடையாது. எங்களைப் பூஜை செய்யா

வினா:—எங்களை தாடிய தகப்பனும் பிராமணர்களுள் படிப்பினாலும்
காவதன் சாதுக்களின் சீடர்களால் படிப்பினாலும் பிராம்மணர்களும் சாதுக்களு
மாகிறோம்.

விடை:—அது உண்மையே. தகப்பன் தாம் பிராமணன் பிராமணத்தி
யானதினாலும் ஏதோ ஒரு சாதுவினுடைய சீடனுடைநாலும் ஒருவன் பிராம
ணனும் சாதுவுடைய மட்டான். குணகாரம் கபாவம் இவைகளினாலும் பரிசு
பகாரத்தினாலும் பிராமணனாகவும் சாதுவாகவுமாகுதான். பிராமுடைய
போபகை தங்களுடைய சீடர்களுக்கு இடம் தரிசெய்யலாவது உள்க “உங்
களுடைய பாபங்களை என்முன் கூறிவிட்டால் உன் அதை மன்னித்து விடு
வான். எங்களுடைய பணியினையுட உத்தரவு மன்னியிருப்பார்களாகக்
கையடைய முடியாது. உங்களுக்குச் சவர்க்கத்தொருபேராக இஷ்டமுண்டா
னாலு இங்கே என்னிடம் எவ்வளவு நாய்ப்பம் செலிக்கிறார்களோ அங்கே அவ்வ
ளவு இலாபக் கிடைக்கும்”. இதைச் செட்டவுடன் புத்தமன்னியிருப்பனோ அதி
கமுள்ளவர்கள் கவர்க்கத்தொருபேராகவேனும் என்கிற அவா மிகுதியினால்
பொப்பிற்கு வேண்டிய அளவு பணத்தை மன்க்கிறார்கள். அப்பொழுது அவர்
இப்பேர மீறி இவர்களுடைய சிலுவையின் முன்னின்று கண்ணடியை எழுது
வார் “ஏ. ஏகராதா! தங்களுடைய கணக்கில் ரூ 10,000 கவர்க்கத்தொரு உரு
வதற்காக இவ்விடத்தில் கட்டியிருக்கிறான். அப்போது கவர்க்கத்தொரு உருவ
அப்பொழுது கீழ்க்குள் தங்கள் தகப்பனுடைய பிராமணத்தால் ரூ 25,000க்கு விடு
தொட்டம் எதவனங்களும், ரூ 25,000 க்குத் துக்கை, வண்டி, காய், செவ்வான
களும், ரூ 25,000க்கு அன்னம் ஆராய் நணிக் ரூ 0 மீதி ரூ 25,000க்கு
கொக்கமரம் அவனுடைய அண்ணன் தாடி செலிக்கின்ற புகல் வகையானைய
செலவிற்கும் கொடுக்கவேண்டியது” பிரமதொரு கண்ணுடைய கை காட்டை
வைத்து கொஞ்ச கொஞ்சாக “உள்கை அடக்கப் செய்முன் உன் தீயமணி
யின் பீழ் இதை வைக்கச் செய்கு. அப்பொழுது உன் தந்தையின் நகரம் தெவ
துதர்கள் வந்து அதைத் துக் கொண்டு போய் கண்ணடியில் கண்கொரு திர
வண்ணம் சகல வசதிகளும் செய்வார்கள்” என்று சொல்கிக்கொடுப்பான்.

கவர்க்கத்தின் ஒப்பாதை போபகையே பிராமணத்தென்று தொனறுகிறது.
ஐரோப்பாவில் மூடததனமிருந்தவனாகிய பிரமபிணுடைய கீழ்க்குள் உட
தேறிவந்தது. படிப்பும் குணமும் வந்ததுகவியே இவருடைய தகப்பனிட
வந்தது. ஆனாலும் அப்படிப்பட்ட பிள்ளை, சூரியனாக காட்டிலும் போபக்கள்
லட்சக்கணக்கான உருவமெடுத்தது அவர்களுடைய மாய விலைமையப்பரப்பினா
கள். அதாவது அரசனுக்குப் பிரதானத்துக்குப் படிக்கவாரவகையெழுந்தரு
டைய சங்கமும் அன்னியிடம் செயதுவிட்டார்கள். அப்படியும் பகலும் தப்புவழி
யை காட்டுவதெனவே கவர்க்கத்திற்குரியனே ஒழி. வேறு வழிகளில்லை.
கள்ளங்கடத்தினால் பரிமங்கள் சீர்தொருவர்களை போபக்கள், அவர்களில்
கூடதம் கவையுள்ள விகவானகள் பிராமணர்களின் பூக்கிறார்கள். அவர்களைப்
பிராம்மணர்களென்றே நோக்கத்தென் வைக்கவேண்டும். ஆனால் கூடமுன்

ளவுகள் விஷதாரிகள் கய காரியபரிமமுளளவாகத் திவர்களைப் போபகக்
 னென்றும் உததமபுருஷாகளைச் சாதுக்களென்றும் அறிபவேணமெ. சமணர்
 கள் மகமமநியாகள் தெரிந்துவாகள், இவாகளுடைய வலைநின்று தப்பி வேதம
 முதலான சாஸ்திரத்தை இசையுடனாகுட ஒதி ஒதுவிக்கிற பிராமணர்களில்
 உபாவிருந்தால் எவாகளால் ஆரியாகளுடைய மனதில் வேத ஆசையைவிட
 சரியான வருணச்சீரமதர்ப்பத்தைக் காட்டற்றமுடியும்? உண்மையான பிராம
 ணணர்களால் சாதுக்களுமே அமைச்சரெய்திருக்கிறார்கள்.

பேரூர் லீலாவலிவிருந்தம சாணம் முதலான சம்பிக்கைகளிலிருந்தும்
 கபலு வ விஷத்திவிருந்து அபருகதனை எப்போதோடும் சீடர்கள் வித்தை
 யதர பொழுதுகொஞ்சய காரணமாகக் கள் அகலதையுள்ளவாகளாய் ஒருவருக்
 கொருவாசொரு தீசசயருதெயதுக்கொணரொதன முகலானவாகள் முன்னி
 லிலி பிராமணர்களும் சாதுக்களும் தண்டிக்கக்கூடாதவாகள் என்று சொன்
 னார்கள்.

பிராமணர்கள் சாதுக்கள் விஷயத்தில் உபபோகிக்கவேண்டிய இவை
 களைத் தங்களுக்குத் தானென்றே சொல்லிவந்தார்கள். பெரப் வார்த்தைகளையு
 டைய புத்தகத்தினை யெழுத்தங்கள் அதிகாரத்தை லீலவிதுதத பெரிய ரிஷி
 கள் முனிவரின் பெயரால் அமைத் தெளிவிட்டார்கள். பெரிய ரிஷிகளின் பெய
 ரைக்கொண்டு அமைத்தனங்களுக்கு அறிவித்து காட்டின் சட்டங்களினால்
 பாதிக்கப்பட்டவாகளாய் தங்களுக்குப் பிரகாசம் உடனில வந்தார்கள். அதா
 வது உறங்குதல் உண்ணுதல் விடிந்ததல் உட்காருதல் போவது முதலானவைக
 ளையும தவசளுடைய சாமதமனனிலி உசெய்யக்கூடாதென்கிறார்கள். உண்
 மையில் பொய்யானது இப்பிராமணர்களும் சாதுக்களும் தங்களுக்குப் பிரகா
 சம் செய்யவாயென்றும் அவர்களேத் தண்டிக்கக் கூடாதென்றும் சாதுக்களு
 டைய மனதில் பதிப்பண்ணி விட்டார்கள். இவ்வளவு முட்டாள்களானவுடன
 பொபக்கள் தங்கள் மனம் போனபிரகாசம் செய்யவாயெனது இதராகளை
 யும் செய்யச் சொன்னார்கள். இததிபக்குணங்கள் மகப்பாத புத்தததிற்கு
 முந்தியே வேருணறி ரிஷிகள் முனிவரிலிருந்த போதிலும் அலட்சியம் அசட்
 டை விசொதம் அவைஷர் இவைகளினுடைய முனை அப்பொழுதே கண்டு
 பெரிய மராமாநிலிட்டது உண்மை உபதேசம் எப்பொழுது தீவிரத்தோ அப
 பொழுதே இத்தியாவில் அலித்தத பரவி பரஸ்பர விரோதம் உண்டாயிற்று.
 என்னென்றால் சாங்கியத்தில் பிராணியிருக்கும் வண்ணம்.

उपदेशीपद्विष्वान् तान्नाहः । इतरयान्वपरम्परा ॥

சாங். 3. 76. 81.

உண்மை உபதேசம் ஒவ்வொருவ காலத்திலேயே தாமாததகாம மோட்
 சம் என்று நித்திக்கு உததர உபதேசகர் னுட்கெழுகிறவாகளுநிலவாத
 காலத்தில் அடாதக இருள் ஆழ்ந்து சொன் னகெதும் சதபுருஷர்கள் உண்மை
 யாய் சதகியோபதேசம் செயவுகால அஞ்ஞான இருள் மறைத்து மெய்குஞ்
 னம் வெளியாவிப்பரவுகிறது.

பிறகுபோபக்கள் தங்களையும் தங்களுடைய ஜனங்களையும் பூஜை செய்வதினாலேயே உங்களுக்கு கேஷமம் உண்டாகுமென்றனர். எல்லோரும் இவர்களுடைய வசமானபிறகு போபக்கள் தங்கள் வேலைகளைபற்றித் திற்தன்பங்களில் அமிழ்கதாரகள். அவர்கள் இடையனைப்போலவும் இவர்கள் ஆடுகளைப்போலவும் மாறி வித்தை பலம் புத்தி பாராக்கிரமம் வீரத்தளம் முதலான நற்குணங்கள் நிரமாசி விட்டன. திற்தன்பங்களிலிறங்கின வுடனே மாம்சமசாபபிடவும் சாராயமகுடிக்கவும் ஆரம்பித்தாரகள். இதிலிருந்தே

வாம மார்க்சிகள்

உதித்து சிவ உவாச, பாவத்யேளவாச பைரவ உவாச, சிவன் சொன்னார், பார்வதி சொன்னாள், பைரவன் சொன்னார் என்று எழுதி தந்திரங்களேன்ற பெயரையும் அளித்தார்கள்: அவைகளில் கீழ்க்கண்ட நூதன விஷயங்கள் காணப்படுகின்றன.

मद्यं मांसं च मीनं च मुद्रा मैथुनमेव च ।

एते पञ्च मकाराः सुमोक्षदा हि युगे युगे ॥

காளி தந்திரம்.

மதுபானம், மாம்சம், மீன், பணியாரம் மைதுனம் என்னும் 'ம'வில் ஆரம்பமாகுப இவ்வைந்தும எப்பொழுதும் மோட்சத்தையளிக்கும்.

प्रवृत्ते भैरवीचक्रे सर्वे वर्णा द्विजातयः ।

निवृत्ते भैरवीचक्रे सर्वे वर्णाः पृथक् पृथक् ॥

குலார்னவ தந்திரம்.

பைரவீசக்கரத்திலிருக்கும் வரையில் சகலவர்ணங்களும் பிராம்மணர்களே. அதிலிருந்து பிரித்தால் அவரவர்கள் கங்கள் தங்களுடைய வர்ணத்தையடைகிறார்கள்

पीत्वा पीत्वा पुनः पीत्वा यावत्पतति भूतले ।

पुनरुत्थाय वै पीत्वा पुनर्जन्म न विद्यते ॥

மகாகர்மாண தந்திரம்.

குடிசு துக் குடித்துக் குடித்துக் கீழே விழுந்து திருமடிக் எழுந்திருக்கும் எவன் குடிக்கிறானோ அவனுக்கே மறு பிறப்பு கிடைபாது.

मातृयोनिं परित्यज्य विहरेन् सर्वयोनिषु ।

वेदशास्त्रपुराणानि सामान्यगणिका इव ॥

एकैव शाम्भवी मुद्रा गुप्ता कुलवधूरिव ।

ஞானசகவணி சூத்திரம்

தாயிடமிருந்து மற்றவர்களுடன் சம்பியாதிஞ் செய்யலாம். வேதங்களும் சாஸ்திரங்களும் சாதாரண விலைமாடுகளைப் போலவேயாம் சாமபவீமுத்தி மையோ காணமுள்ள குடும்ப ஸ்திரீமைப் போலாகும்

இவர்களுடைய நிலைமைப் பாருங்கள். வேதவிரோதமாயும் அதர்மமாய்மிருக்குமபடியான காரியங்களை வாமமர்க்கிகள் சிலாக்கிய மென்று கருதுகின்றார்கள். மாமசம், மதுபானம், மீன, பணியாரம் புணாசகி இவைகளை யெல்லாம் மேலாட்ச சாதனங்களாகக் கருதுகிறார்கள். எல்ல ஆடவர்களைச் சிவனாகவும் பெண்களைப் பார்வதியாகவும் கருதி,

अहं भैरवत्वं भैरवी ध्यायोरस्तु सङ्गमः ।

“ஆன் தான் சிவன்” “கீதான் பார்வதி” சம்போகம் செய்வதாக என்று சொல்லி யாராயிருந்தபோதிலும் அவர்களுடன் ஒன்று கூடுகிறார்கள். அதில் கெடுதல் ஒன்றையும் அவர்கள் அறிகிறதில்லை. தொடக்கடாத கீசஸ்திரீகளை அவர்கள் ரொம்ப சுத்தமுள்ளவாகனாகக் கருதுகிறார்கள். உதாரணமாக சாஸ்திரங்களால் தீண்டக்கூடாதெனப்பட்ட சூதகஸ்திரீகள் வாமமர்க்கிகளால் ரொம்ப சுத்தமுள்ளவனாகக் கருதப்படுகிறான்.

रजस्वला पुष्कर तीर्थ बांझाली तु स्वयं कागी चर्मकारी प्रयागः स्याद्-

जकी मयुरा मता । अयोध्या पुष्कसी प्रोक्ता ॥

உருத்திரவாமல தந்திரம்.

சூதகஸ்திரீயுடன் சம்போகஞ் செய்வது புஷ்கராஸ்திரீகதிருஞ் சமாளமென்றும், சண்டாளனியுடன் சேருவது காசிபாத்திரைக்குச் சரியானதென்றும், சக்கிச்சிபியுடன் சேருவது பிரயாணை ஸ்ரீரத்திக்கு ஒப்பானதென்றும் வண்ணத்தியுடன் கூடுவது மதுராபரிபாத்திரைக்குச் சமானமென்றும், வேசியுடன் கூடுவது அயோத்தியாத்திரைக்குச் சரியான தென்றும் கருதுகிறார்கள். மலையைப் புணர்சியதீர்த்தம் என்றும் மாமசததைசு கத்தமென்றும், புஷ்பமென்றும் மீன முன்றலுதென்றும் கீர்த்தி என்றும், மைதுனத்தை கான் காவதென்றும் பணியாரத்தை ஜாதாவிதென்றும் யாரு அறியாமலிருக்கப் பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். தங்களைத் தாமரைபை போக்தவர்கள், கலமனதுடைபவர்கள் வீரர்கள், தபை புணவாகன் பலமுள்ளவாகன் எனவும் வாமமர்க்கிகளைத் தபுவாதவர்களை முள்ளை யொத்தவர்களென்றும், புரட்டிகளைச் செவிசகாகளென்றும் பெயரிட்டு இருக்கிறார்கள்.

பைரவீ சக்தாததிவிருக்கும் வரையில் பிராமமனை முதல சண்டாளன் வரையில் ஹிஜன் ஆகிறார்களென்றும் அதிலிருந்து கீழ்க்கடிடன் அவரவர்கள் தங்களுடைய ஸ்தூப வானததையடைகிறார்களென்றும் சொல்லுகிறார்கள். வாமமர்க்கிகள் பூமிநில பேரிலே அமர்ந்து பலகையின் மேலே ஒரு முக்கோணத்தையோ அல்லது சதுரத்தையோ அல்லது சக்தாததையோ எழுதி அதின் மேல் சாராய ஜூடிபை வைத்துப் புனை செய்து

मम शापं विमोचय । हेमथ ॥

மதுரானமே' கீ பிரம்மா சாதத்திலிருந்து மீண்டவன் என்கிறார்கள். வாமமர்க்கத்தவர்களைத் தவிர வேறு யாரும வரக்கூடாத விடத்தில் ஆடவர்களும்

பெண்களாகவும் கூடி புருஷர்களே ஸ்திரீகளை நிர்வாணமாகச் செய்து பூஜை செய்கிறார்கள். ஸ்திரீகளும் புருஷர்களை நிர்வாணமாகச் செய்து பூஜை செய்கிறார்கள். பிறகு, கன்னுடைய மனைவி, பெண், தாய் சகோதரி, காட்டுப் பெண் எவர்களா யிருந்த மொழுந்திலும், புருஷர்கள் எந்த ஸ்திரீயையாவது மைத்துனனாகச் செய்யலாம்.

பிறகு பாதத்தின் மூன்று மசாராயம் கிடைத்து ஒரு தட்டுக் கரம்பாயாகவும், பணிபாயாக, இலைகளையும் வைக்கிறார்கள். அப்பொழுது அவர்களுடைய ஆசன அலைகளைக் கையிலே எடுத்து **शैवोऽम् । शिवोऽम् ॥**

கானதான பைரவன். கான்தான சிவன். என்று சொல்லி அதைக்குழிக்குறான. மிகுதியை மற்றவர்கள் குடிக்கிறார்கள். பிறகு எந்த ஸ்திரீயையாவது அல்லது வேசியையாவது, அல்லது புருஷனையாவது நிர்வாணமாகச் செய்து மையிலே கததியைக் கொடுத்து நீதலி என்றாவது மகாதேவன் என்றாவது அரைத்து அவனுடைய வேர் அல்லது அவனுடைய வேர் மாம ஸ்தானங்களைப் பூஜை செய்து அத் தேவியை மதுபானம் செய்யச் செய்து மீதியானவர்களும் அதிலிருந்தே குடிக்கிறார்கள். மயக்கம் வரும் வரையில் குடித்து சகோதரி, தாய், பெண், யாராயிருந்த போதிலும் அவர்களுடன் கூடி மைத்துனனாகச் செய்ய வேண்டியதே. மயக்கம் அதிகமாய் விட்டால் அவர்களுக்குள்ளேயே கைச்சண்டை, செருப்படி, தலைக்குதலில் யிழுத்தல், ஒரு உரைபொருளை அடித்தல் முதலானவைகள் ஏற்படுகிறது. யாராவது வாயிட்டுத் தரல அவர்களில் அகோரி அதாவது சர்வசித்தியை யடைந்திருக்கிறவா கக்கனவைகளைச் சாப்பிடவும் சாப்பிடுகிறார்கள். மேற்கண்டவர்களே சர்வசித்தியை யடைந்தவர்கள் :—

हालं पिबति दीक्षितस्य मन्दिरे सुप्तो निशायां गणिकागृहेषु । विराजते कौलवचक्रवर्ती ॥

பட்டிபட்டியாகக்குடித்து உடலவழிகளிருப்பதற்காக விலைமாதர்கள் வீடுகளில் படுத்தவந்திவெட்டி மறது பயமற்றுப் போகிறவனே வாமமார்க்கிகளுள் சிறந்த சக்கரவாத்தியாக கருதப்படுகிறான். அதாவது அதிகக் கொடுத்தவனைச் செக்கிறவனை அவர்களுள் பெரியவனாகவும் நல்ல கிரியைச் செய்யக் கெட்டக் கார்பவர்களைச் செய்ய கடுவருகிறவன் சிறியவனாகவும் எண்ணப்படுகிறான். ஏனென்றால்

पाशवदो भवेज्जीवः पाशमुक्तः सदा शिवः ॥

ஞானசகலவீ தந்திரம் சுலோகம். 43.

இதநந்திதத்தில் கூறும் வண்ணம் உலக, மரியாதை சாஸ்திர மரியாதை, குல மரியாதை, தேசமரியாதை, இவைகளினால் கட்டுப்பாட்டிருக்கிறவன் ஜீவனாகிறான் (மனிதன்.) இவை என்னினியில் கெட்டகாரியுந்தனைச் செய்கிறவன் சிவன் (தெய்வீகமானவன்).

உமஸ் தந்திரத்தில் கிரயாகம் ஒன்று இமமாதிரி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வீட்டுச் சுவர்களின் ஒவ்வொரு மாடத்தின் பேரிலும் சாராயம் நிறைந்தக் குபடிகள் வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஒருவன் முதல் மாடத்திலிருக்கும் படியான சாராயப்பட்டியைக் குடிக்கட்டுமே. பிறகு இரண்டாவதிற்குப் போய் அதையும் குடிக்கவேண்டும். நான்காவதற்கும் போய் குடித்து கீழே மரத்துண்டைப்போல விழுமவரையில் குடித்துக் கொண்டே போகவேண்டும். கொஞ்சம் ஞாபகம் உதவுடன் முன் மாதிரியே குடித்துக் குடித்து கீழே விழவேண்டும். நான்காம் தடவையும் இரமாதிரி செய்து எழுந்திருப்பானே யானால் அவனுக்கு மறு பிறப்பே கிடையாது. உண்மையானதெனில் அவர்களுக்கும் மாலிட ஜன்மம் கிடையாது அறிது. நீசகுலத்துதித்து வெகுநாடம் அதிலேயே யிருப்பார்கள். வாமமாராக்கினுடைய தந்திரத்தில் செரஸ் லுவது யாதெனில் தாய் ஒருவளை தவிர மீத என்னும். பெண் சகோதரி முதலானவர்களுடன், சமயோகஞ் செய்வாள். இவர்களுடைய பத்து மகாவிததைகள் பெயர் பெற்றது. இதில் மாநங்கி விந்தையில் தேர்ச்சி பெற்றவன்

“मातरमपि न त्यजेत्”. என்பான். தாயுடன் கூடசம்யோகஞ் செய்யலாம். அன்னுரையும் விடக்கூடாது.

சமயோக சமயத்தில் சத்தியடைவோம் என்கிற மந்திரத்தை ஐயஞ் செய்கிறார்கள். இதற்கைய புத்தியில்லாதவரும் மூடாகளுமானவர்களும் பூதோளத்தில வெகு கொஞ்சமே!! டொய்யைச் சர்யெனகிறவர்கள் உண்மையை நித்திக்க வேண்டும். வாமமாராக்கிகள் கூறுவதைக் கவனியுங்கள். வேதங்களும் சாஸ்திரங்களும் விலைமாதர்களுக்குச் சமமானவைகள். ஆனால் சாமபலிமுததிரையோ மீமனமைவாய்கத் குலஸ்திரியை ஐந்தவன் என்கிறார்கள். வேத மந்திரை இவர்கள் கைப்பற்றினது அதிசயமல்ல. இவர்களுடைய மதம் பரவ ஆரம்பித்தவுடன் கபடராய வேதங்களினுடைய பெயரால் கீழ்க்கண்டவைகளைப் போன்ற சில கெடுதல்களைக் கவனிக்கிறார்கள்.

मौत्रामण्यां सुरां पिबेत् । प्रोक्षितं भक्षयेन्मांसं वैदिकी हिंसा हिंसा

न भवति ॥

न मांसभक्षणे दोषो न मद्ये न च मैथुने ।

प्रवृत्तिरेषा भूतानां नियतिस्तु महाफल ॥

புன. 5. 53

சௌந்திராசமணியாகத்தல் மதுபானஞ்செய்யட்டுமே. யாகத்தில் இரைச்சியை சாப்பிட்டமே. ஹதிக யாகத்தில் செய்யப்பட்ட கொலை கொலை யாகாது. மாம்சமசாப்பிடுவதிலும் மதுபானத்திலும் மைதுனம் செய்வதிலும் திசை ஏற்படாது. ஏனெனில் வீருத்திபண்ண அதிலேயுழி. ஆனால் செய்பாமலிருப்பதிலேயிருந்து பெரியபயனெற்படும். “கரா” என்பதற்குச் சோமரசம் என்றத்தம். அதாவது சோம இதழ்களினுடைய சாராகும். யாகத்தில்

மாமசம் சாபிடுதல் முதலான கெடுதல்களை ஏற்படுத்தின வாமமார்க்கிகளை, வைதிக ஹிமசை ஹிமசையாகாது என்னும்பொழுது, அவர்களையும் அவர்கள் குடுமபதவாக்களையும் ஹோமஞ் செய்வதினால் என்ன கெடுதலுண்டாகுமென்று கீழ்க்கவண்கும். மாம்சாகாரம் மதுபானம் செய்தல் பரஸதி? விடம் போகுதல் முதலானவைகள் தோஷமிலலை பென்றால் அது சிறு தீர்மானத்தனமேயாகும். ஏனெனின் பிராணிகளைத் தொந்திரவு செய்யாமல் மாம்சம் கிடைக்காது தப்பண்ணியில் தொந்திரவு செய்கக்கூடாது. மதுபானம் எப்பொழுதும் தள்ளப்படாதுருக்கிறது, ஏனெனின் வாமமார்க்கிகளின் கிரகதங்களில தவிர வேறு எதிலும் அதைச்சரியென்று சொல்லப்படவில்லை. எப்பொழுதும் அது தள்ளப்பட்டதே. இதைத் தோஷமிலலை என்கிறவனை தோஷமுள்ளவனாகிறான். ரிஷிகளுடைய கிரந்தங்களில் கையாடி முனிகளின் பெயரால் புஸ்தகங்களெழுதி கோமேதம் முதலானவைகள் சரியென்று இடையில் எழுதினார்கள் இமயிருகங்களையடித்து யாகஞ் செய்வதினால், எஜமானனும் மிருகமும் சுவர்க்கத்தை யடைகிறது என்றார்கள். பிராமணத்திற்கும அசுவமேதம் கோமேதம் நரமேதம் முதலான வார்த்தைகளைச் சரிவர அறியாததினாலேயே இதற்கைய பொய்ப் பொருள்கள் பண்ணினார்கள். அவைகளைச் சரிவர அறிந்திருந்தால் இத்தகைய அசத்தியங்கள் கம்மிடைபுகுந்திராது.

வினா :—அசுவமேதம் கோமேதம் நரமேதம் முதலானவைகளினுடைய உண்மை அர்த்தம் என்ன?

राष्ट्रं वा अश्वमेधः ।

சதபதம் 13 1. 6. 3.

अस्रग्ं हि गौ ।

சதபதம். 4. 3. 1. 15

अग्निर्वा अश्वः । आज्यं मेधः ॥

சதபதம்.

விடை :—குறிவை பசு முதலான மிருகங்கள், மனிதன் முதலானவைகளைக் கொலை செய்து ஹோமஞ்செய் என்று எழுதப்படவில்லை. இது கீகவலம் வாமமார்க்கிகளினுடைய புஸ்தகங்களிலெழுதப்பட்ட தபபாததமாகும். இம்மாதிரி வார்த்தைகள் எங்கு வந்தபோதிலும் அது வாமமார்க்கிகளால் செய்யப்பட்டவையே என்று அறிந்துக்கொள்ள வேண்டியது. நியாய நெறிபிரகாரம் பிரஜைகளை எஜமானன் அரசன் பாலனஞ் செய்வதும் விததைகளை யளிப்பதும் அக்கினியில் நெய் முதலானவைகளை ஹோமம் செய்வதுமே அசுவமேதம். ஆகாரம் இடதிரியங்கள் சூரியகிரணங்கள் பூம் இவைகளைச் சுத்தமாகச் சரிவர உபபாற்றுவது கோமேதமும் மனிதன் இறந்த பிறகு விதிப பிரகாரம் அவன் சரிவரத்தைத் தகனஞ் செய்வது நரமேதமும் ஆகும்.

வினா :—யாகம் புரிவதினால் எஜமானன் மிருகம் இவ்விரண்டும் சுவர்க்கத்தை யடைவது மன்னியில் ஹோமத்திற்குப் பிறகு மிருகங்கள் உயிர் பிழைக்கிறது, என்கிறார்களே, இது உண்மையா இல்லையா?

விடை :—உண்மையாகாது. சுவர்க்கத்தை யடையுமேயானால் அவ் விதம் சொல்லுகிறவர்களைக் கொன்று நேறாமம் செய்து சுவர்க்கத்தை யடையலாமே. அல்லது அவனுடைய தாய் தந்தையர்களையும் பெண்டிக்களையும் கொன்று நேறாமம் செய்து அடையலாமே. திருப்பவும் உரிப பிழைத்தெழுந்து இருக்கலாமே?

வினா :—“வெத்தவன் மாதிரிகளிலாவான் போனால் உடனே எங்கிருந்து யாக்கொடுத்ததில் அவைகளைப் பழக்கிஞானன்?”

விடை :—“வெத் மாதிரிகளையாரும் பழக்காமலிருக்க முடியாது, ஏனென்றால் அவைகள் எல்லாம் ஒருசபதமேயாகும். மிருகங்களைக் கொலை புரிந்து நேறாமம் செய்ய வேண்டும் என்பது அவைகளின் அர்த்தமல்ல. “அக்னியே ஸ்வரூபா” அக்னியிலே புகழ்ப்பைத்தரக் கூடிய வாக்ஷத திரவியம் நெய் முதலான சிவரஷ்டமான் பொருள்களை நேறாமம் செய்வதினால் ஆகாசம், மழை ஜலம், இவைகள் எல்லாம் சுத்தம் அடைந்து உலகத்திற்கு உண்மையைக் கொடுக்கிறது. இத்தசத்திய அர்த்தம் தன்னவத்தைக் கொரும்படியான அந்த மூடார்களுக்கு எட்டவில்லை. ஏனெனில் இதராகளுடைய உண்மையைப்பாராமல் தன்னவத்தைக்கொருகிறவர்களே இவர்கள்.

போப்களினுடைய துராகாரங்கள் விருத்தியாகி, இறந்தவர்களுக்காகத் தாப்பணமும் சிரத்தமும் செய்ய வாரம் சித்தவுடன் மகாபயங்கரமானவும் வேதங்களை கீத்தனை செய்கிறதுமான பெளத்த மதம் சமண மதம் முதலானவைகள் வெளிகூதன. கோரக்பூர் அரசன் ஒருவரிருந்தார். அவருடைய போபகள் ஒருபாசுரு செயதாக்கன, அவனுடைய பிரிபமுள்ள தானி குதிரையுடன் சமயோரம் செத்ததினால் இறந்துபோகவே இராஜன் வீரத்தியடைந்து தன் பிள்ளைக்குப் பட்டத்தை பளித்துவிட்டு சாதுவாய் போப்களினுடைய சூழ்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தவாரம்பித்தார். சாரவாகம் அபாணகம் என்னும் இரண்டு பிரிவுகள் சமணமதத்திலும் பெளத்த மதத்திலும் உண்டு. அவர்கள் கீழ்க்கண்டமாதிரி சுலோகங்களை எழுதியிருக்கிறார்கள்.

पशुभेभिहितः स्वर्गं ज्योतिष्टोमे गमिष्यति ।

स्वपिता यजमानेन तत्र कस्मान् हिंस्यते ॥

मृतानामिह जन्तूनां श्राद्धं चेत्तृप्तिकारणम् ।

गच्छतामिह जन्तूनां ध्येयं पापेयकल्पनम् ॥

ஒரு விலங்கைக் கொன்று நேறாமம் செய்வதினால் அவைகள்சுவர்க்கத்தையடையுமேயானால் அந்த எஜமானன் ஏன் தன்தாய் தந்தையர்களைக் கொன்று சுவர்க்கத்திற்கு அனுப்புதல்கூடாது?

இறந்த மனிதர்களுடைய திருப்திக்காகச் சிரத்தம் தாப்பணம் ஆகுமே யானால் வெளிதேசம் போகிற ஜனங்கள் வழிச்செலவிற்கும் சாப்பாட்டிற்கும்

பணம் கொண்டுபோவது பிரயோசன மிலவாகது. ஏனெனில் கொத்தம் தர்ப பணம் இவைகள் இறந்தவர்களுக்குச் செருப்பொழுது, வெளிகேசம் போயிருக்கிறவர்களுடைய வழிச்சாப்பாட்டிற்கு விட்டிலேயே அவருக்கென்று பாசுஞ் செய்து வைத்தால் ஏன் அவரைச்சேராது. தூதேசத்திலே அல்லது பத்து அடி தூரத்திலே யிருக்குமடியானவர்களுட்கே இவைகள் சேராமல் போகும் பொழுது இறந்தவர்களிடம் ஒருபொழுதும் போய்ச்சேரதியலாது. இம்மாதிரி உபதேசங்கள் ஜனங்கள் மனதைக்கவரவே அவர்களுடைய மதம் பரவிற்று, அரசர்களும் இதைக் தழுவினவுடன் போபக்களும் இதைத்தழுவ ஆரம்பித்தார்கள். ஏனென்றால் பணம் அதிகமாய் கிடைக்குமிடத்தில் இவர்கள் போவார்கள். சமணர்களிலும் பலவித விலைகளிருக்கின்றன. அவைகள் பண நிரண்டாவது அத்தியாயத்தின் விவரிக்கப்படும். அகேசுபெயர் இதை ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆனால் மலைபிரதேசம் தகழிணர். இவைகளிலுள்ளவர்கள் சமணமதத்தை அங்கேரிக்கவில்லை சமணர்களுக்கு வேத அர்த்தம் தெரியாமல், போய் விலைகளைப்பார்த்து பிரமைகொண்டு வேதத்திலிருப்பதாக மெய் வேதங்களைப்போ தூஷிக்க வாரம்பித்தார்கள். அவைகளை ஒதுவிக்கிறது ஒதுவது, யக்ஞோபவீதம், சிரம்மச்சரியம், முதலான சிபமங்களை காசம் செய்தார்கள். கிடைத்தவனாயில் வேதம் முதலான புஸ்தகங்களை கஷ்டம் செய்தார்கள். ஆரியர்களைத் துன்புறுத்தி துக்கத்திற்கு ஆளாக்கினார்கள். அவர்களுக்கு அதிகாரம் வந்து பமர்சன்கொண்டபோது தக்களுடைய மதத்தவர்களை யும் சாதகங்களையும் ஸ்தாபித்து வேத மார்க்கத்தவர்களையும் அவமதித்து பட்சபாதத்துடன் தண்டிப்பும் விதித்தார்கள். ககமாகவும் சௌகரியமாகவும் வாழ்ந்தகாவம் றேவிட்டதினால் மரியாதைபற்றும் ஆளுர்கள். விருஷபதேவன் முதல் மகாபிரன் வரையிலுள்ள அவர்களுடைய தீர்த்தக்கார்களுக்குப் பெரியபதுமைகளைச் செய்து பூசை செய்யவாரம்பித்தார்கள். அதாவது அர்த்தமில்லாத முர்த்தி பூசை (கடாஷணம் முதலான விக்ரக பூசை) சமணர்களுடன் ஆரம்பியின. பரமேசுவரனைப்பற்றின ஞானவஞ்ஞதின் பிரசு வெவ்வேறு மூர்த்தி பூசைகளாய்ப்பித்து சமணர்களினுடைய ஆசிக்கிரம் 3000 வருஷங்களுக்கு முந்தியிருக்கலாம். வேதார்த்த ஞானவஞ்ஞதின் 2500 வருஷம் இருக்கலாம். தீர்த்தியாவ சமணர்களுடைய சார்பம் கமர் 300 வருஷ காலம் இருந்தது.

ஸ்ரீசங்கர சாரியர்.

2300 வருஷங்களுக்கு முன்னால்தொண்டி தேசத்திலே உதித்த பிராமண பிரமம்சாரியான சங்கராசாரியர் இரக்கணம் முதலான சகல சந்திர சாஸ் திரங்களையும் காலு சந்தியமான ஆஸ்திக வேதம், தம் சோதிகையு லாஸ்திக சமணமதம் பரவிவிட்டதே, இதை எவ்விதத்திலாவது அடக்கவேண்டும் என்று யோசனை பண்ணினார். சங்கராசாரியர் சாஸ்திரங்களை மாதத்தாம் கற்காமல் சமணமத புஸ்தகங்களைக் கண்டே அந்நிதம் இருந்தார், வாதஞ்செய்வதில்

செய்யச் சபைகட்டும் டிடி, கதன்வாரண என்தினுன். ஒரு விடத் திசைமணவாதம் தோறகப்பட்டுப் போகவே எங்கும் அவர்கள் தோவ வியையே அடைந்து வந்தார்கள். அக்காலத்தொட்டு இந்தியா முழுவதும் கந்துவகறகாசு கதன்வா முதலிய அரசர்கள் ஏற்பாடுகள் செய்து சங்கராச் சாரியருக்கு செய்காவலகாசியும் கொடுத்த சேவகாசியும் கூட அனுப பினார்கள். அக்காலத்தொட்டு புதுவதிக்க வாய்மயித்து ஜனங்கள் போதக் கிள ஒருவரும் ஒருவரிக்கவும் ஆரம்பித்தார்கள். பத்துவருடம் இந்தியா முழுவதும் கதரிச் சமணர்களைக் கண்டனஞ் செய்து வேதகதரினுடைய கருத்தை வெளியிட்டு ஸ்தாபித்தார். இப்பொழுது பூமிபிவிநாது எடுக்கப்படும் படியான சிவருண்ட விக்ரகாசொட்டாம் சங்கரருடைய காலத்தில உடைக்கப் பட்டவை கள். உடைபட்டதைய சமணர்களால் பயத்து பூமிபி புதைக்கப் பட்டவைகள். அவருக்கு முன்னிருந்து வரும்படியான சைவசமயம் வாய் மாயகம் இவைகளாக சபாசாரியா கண்டனஞ் செய்தார். அச்சமயத்தில காட்டிக் பணமும் அதிகமாயிருந்து தேசபக்தியும் ஒங்கியிருந்தது. சமணவா வங்கள் வேத ஈடாசாஸ்திரங்களைநிந்துநடியினும் சங்கரா சாரியரும் கதன்வாசு அமைகளைக் கவனித்தாவிடில் வைதிகாதததை ஸ்தாபனஞ் செய்து அதைப் பரவச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துவரும் பொழுது வெளிக்கு மாநதிரம் வைதிகமதத்தைப் பற்றி அந்நாங்கள் சமணர் களான இரண்டு வேதநாரிகள் ஸ்ரிசங்கரா சாரியருடைய அன்புக்காரராகி அவருக்கு விஷததை அளித்த விட்டார்கள். ஸ்ரிசங்கராசாரியருக்கு அதன் பயனும் சீரத்தில கொப்பளங்கள் வெடித்து ஆறுமாதத்திற்குள் திறந்து விட்டார். அப்பொழுது எவ்வொருக்குட டுக்கம் மேகிட்டு விததையைப் பிர சாரம் செய்யவேண்டிய ன்ந்த ஏனெனமுட பிற்போக்கடைந்தது. அவரு டைய சீடாசாரி அவருடைய சாரீரிக பாஷ்யத்தை (வேதாந்த சாஸ்திரம் சங்கராபாஷ்யம்) போதித்து வந்தார்கள். சமணர்களைக் கண்டனஞ் செய்வதற் காகப் பிரம்மம், சத்தியம் என்றும், உலகம் பொய்பென்றும் ஜீவனும் பிரம்ம மும ஒன்றென்றும் சொல்கிவந்ததைப் போதித்து வந்தார்கள். இதற்காகத் தெற்கே கிருங்கேயிலும், மேற்கே பூகாவாத்தனத்திலும் வடக்கே திராவி டவாசனத்திலும் சங்கராபிடத்திலும் மடங்கள் ஸ்தாபனஞ் செய்தார்கள். ஸ்ரிசங்கராசாரியருடையசீடர்கள் இவைகளிலிருந்து கொண்டு பணத்தையும் அதிகாரத்தையும் அடைந்து ஆணைகம்கலிருந்தார்கள். ஸ்ரிசங்கராசாரியா ருக்குப் பிறகு அவர்களுடைய சீடர்கள் மிகவும் மரியாதை செய்யப் பட்ட வாகனானார்கள்.

ஜீவனும் பிரம்மமும் ஒன்று எனபதும் உலகம் பொய் எனபதுதே ஸ்ரிசங்கரா சாரியருடைய உணர்வமானாதமாக வென்று கவனிக்க வேண்டும். சமணமதக் கண்டனத்திற்காக அவர் அதை எண்ணிநின்றால் சரியே அவரு டைய சொந்த மதக்கொண்டையாய் அது இருந்திருக்குமேயானால் தப்பி என்நே சொல்ல வேண்டும். இதுவே ஈன வேதாந்தகதரினுடைய கீழ் மாகும்.

வேதாப்தி:—கயத்தில் பாம்பு, குரிய வெளிச்சத்தில் கிளிஞ்சல், காண
வில்லாம கத்தர்வ காரம் இவ்விர ஜாலம் இவைகளைப் போலவே இவ்வுலகம்
பொய்யானது. பிரமமம் ஒன்றே உண்மையானது —(சித்தாப்தி) பொய் என்று
கீழ்கள் எதைச் சொல்லுகிறார்கள்? (வேதாப்தி) இவ்வாத பொருள் எது இருப்
பதுபோல் காணப்படுகிறதோ (சித்) இவ்வாத பொருள் எவ்வண்ணம் இருப்பது
போல காணப்படும்? (வேதா) அப்பாரோபத்தினால் (சித்) அப்பாரோபம்
என்றால் என்ன? (வேதா).

बलुम्यवस्वारापणमन्वास । अय्यारोपापवादा निष्पन्नं प्रवेचये

உண்மையானதிலிருந்து மாறுதல் காணப்படாது அப்பாரோபம் அல்லது அக்
திபாசம். தப்பெண்ணைகளை கிராகரிப்பது அபவாதம். இவ்விரண்டையும்
பொண்டே பிரபஞ்ச சகித (மாறுதலுள்ளியிலிருந்து) பிரபமத்திலே பிரபஞ்ச
ரூபத்தைக் காணக்கூறார்கள் (சித்) கயமறை வஸ்துவாகவும சாயபததை
வஸ்து இவ்வாததாகவும காணத்தா இமமாய வஸ்தில் கீழ்கள் விழுந்து விட்டா
கம். சர்ப்பம் மாத்திரம் வஸ்துவாகாதா என்ன? கயிடில் ஆகாதெனது
கீழ்கள் சொல்லுகின்றனவால் வேறு எது போவது அல்லது அதனுடைய என்
னம் சாமுடைய மனதிலாவது இவ்வியா என்று கேழ்க்கிறோம்? அவ்வித மிருக்
கூவடிபாண சர்ப்பம் வஸ்து இவ்வாததாகவாகாது. இமாதிரியே கிளிஞ்சலை
வெள்ளியாக காண்ப்பதுவும் கூட பொய்பென்று காண்பிக்கக்கூடும். ஆகை
யினால் கனவிட காணும் வஸ்துக்கள் பாவத்தில இருக்கவேண்டும். அவைகளி
னுடைய ரூபங்கள் சமமுடைய ரூபத்திலிருக்கின்றன. இவ்வுடைய அவை
கள் அத்தியாரோபத்தினிலிருக்கிற தென்ற சொல்லுகல முடியாது. (வேதா)
காணாதலும் கேழ்க்காதலும் கூட எவ்விதம் உண்மையாகும். காணாமாத
தலை வெட்டுண்ட பிரகா எவ்விதம் அழக்கடும்? கருநாசா எப்படி மலையின
பேரில போகக் கூடும்? (சித்) இதுவும் உங்களுடைய தெந்தாததை கிருநிக்க
விலலை. பாராமதும் கேழ்க்காமதும் உருவம் மனதிலே உண்டாகாது. உருவம்
அன்னியில் அனுபவமும உண்டாகாது. ஒருவனுடைய தலையானது காண்க
த்தில் கொட்டப்பட்டதைப்போ அவனுடைய தாய் தலையானது அழுக
தையும், ஆகாதா கையிலிருந்து மேலே ஒழுகாதது பாரதகினுலேயே
மனதில எண்ணங்கள் உதிக்கின்றன. கனவு சமயத்திலே, தான் முன்னால் எண்ட
தையும் வெட்டிவைத்தபடி மனதினால் பார்க்கிறான். கனவிட தனக்குத்தானே பார்
க்கிற படியினால் தன் தலையே வெட்டுண்டதாலும் தானே அழுவதாகவும்
அருவிமேல புறமாய் ஒவெதாகவும் காண்கிறான். ஆகையினால் இவைகளெல
லாம் தப்பெண்ணை என்னுடைய உதாரணமாகாது. குரிப்பெழுந்திறவன்
முதலிலதான் கண்டும் கேட்கும் இருக்கும் படியான எண்ணங்களை காணத்த
தில் குறித்துக் கொள்ளுவது போலவும், தெந்தாக்காரன் பிம்பத்தைப் பார்த்து
மனதில உருவத்தைச் செய்து கொள்ளுவது போலவும் இருக்கின்றன. தன்
னுடைய ஆசைக்கானவிட காண்பது போல் கனவிட எண்ணங்களுடைய
ரூபம் மிருக்கின்றன. கொஞ்ச காட்களுக்கு முந்திட்டத வஸ்துவங்களின்
ரூபமும் எண்ணமும் மனிதனுக்கு மறாது போகின்றன, முன்னடந்த அது

பலதலைப் பாகவாவது தேவதேவாவது மனிதனும் முடியவில்லை. விழிப்பு
காலத்தினுள்ள ரூபம் அடங்குதல் கனவாகிவிடமாறு. துக்கமே அந்
யாதோபம். அத்தியாயம் இவைகளுக்கு நீ சொல்லும் இவ்வகைகள்
சரிமாறா. விவாத்தவதும் அல்லது கயதற்குப் பாம்பு முதலாயவைகளைக்
காணுவதும் சரிமையாகாதே. பிராமமாயவியல் உலகமிருக்கிறது என்பதும்
பொய்யே. (வேதா) அதிஷ்டான மன்னியில-எது காயாததுமென்றா-அதன்
கந்தகாயாதமப்படுகிறது-வெளிப்பாடுதெரியும். மேற் சொன்ன திருஷ்டாதத்
தவ் கயது அன்னியம் போனாகு பாம்பினுடைய எண்ணம் மானதில் உத்தராகு.
கயிதற்குப் பாம்பு இடையாது. செற வெளிச்சத்தில இருக்கக்கூடாது இருப்பதி
னால் அகஸ்பாத்தாய் கயிதற்குக் கண்டு பாம்பு என் பாயுதற்கு. வெளி
ச்சத்தில காணுங்கால தித்தப்பெண்ணம் அகலிங்குகிறது. இப்படியே பிரம
மத்தில உலகமிருக்கிறது என்கிற தப்பெண்ணம் பிராமதலைப் பிரததியுச்ச
மாய் அந் உத்திரவ வெளிச்சத்தில பாம்பு பாயப் போய்க் கயா தகண்ணப்பது
கிச்செய்யாவது கயா, மாறுகிறது. (செ) பிராமததில் உலகமிருக்கிறதென்கிற
தயான கொள்கையை மா அனுமிக்கிறான்? (வேதா) ஜீவன் (செ) ஜீவன்
எங்கிருந்து உண்டானது? (வேதா) அஞ்ஞானத்திலிருந்து (செ) அஞ்ஞானம்
எங்கிருந்து உண்டாகி எங்கே யிருக்கிறது? (வேதா) அஞ்ஞானம் அந்நி. அது
பிராமத்திலிருக்கிறது. (செ) அவ்வுஞ்ஞானம் அதற்குச் சொந்த மானதா
அல்லது வேறுதா? மாறுத அஞ்ஞான உண்டாகிறது? (செ) தொபாத
தற்கு (செ) தொபாததினுடைய கல-ரூப மென்ன? (வேதா) பிராமம். பிரம
மத்திரா பிராமத்தினுடைய அஞ்ஞானம் அதாவது கலரூபத்தையே மறு
திருக்கிறது (செ) அதை மறுப்பதன் காரண மென்ன? (வே) அந்வின்கையெ.
(செ) அந்வின்கைய சாயனிப்பாயின சாயனகுருகுடையருணாய் அல்லது
அந்நஞ்ஞானுடையதா? (வே) அந்நஞ்ஞானுடையது (செ) அந்நை சாயனகுரு
சேதனத்திலிருந்து துண்டாவதான மேது சேதனத்தின் கீழ்க் கம்புகிற
கனா? அந்நஞ்ஞானம் எங்கிருந்து வந்தது? அந்நஞ்ஞானம் சேதன பிராமத்திலிரு
ந்து வேறு தாயிருந்தால் சரிதான். பிராமம் தன் கலரூபத்தையே மறுப்பதாய்
யிருந்தால் மனித சரித்திரம் ஒருபடியை கிழ்டு உண்டானால் காரம் முழுவ
தும் பாதிக்கப்படுவதுபோல அது முழுவதும் பாயும். (வேதா) இவைகளைக்
கலம் உபாதிவினுடைய குணமாகும். பிராமத்தினுடையதாகாது. (செ) உபாதி
கடப் பொருளா? சேதனப் பொருளா? சத்தியமா அல்லது அசத்தியமா? (செ)
சேதன மெனருவது சட மெனருவது, சத்தியமெனருவது அசத்திய மென்
ருவது கற முடியாதது. (வேதா) தவறா. பிரதன இரண்டையும் கலந்து
செய்யப்பட்ட ஒன்றையிடத்தெத்துப்பார்க்கக் கொண்டுபோன விடத்தில் அது
தவறாமு உலகம் சித்தனாயும்கூட. இரண்டையும் கொண்டு செய்வது என்பது
போலிருக்கிறது (வேதா) உடாகாசம் (பாதிவிலிருக்கும் படியான ஆகாசம்)
மடாகாசம் (விட்டிள் ஆகாசம்) மெகாகாசம் (மேகத்தன் ஆகாசம்) மகதாகா
சம் (விசாலமன) பெரிய ஆகாசம் இவைகள் வெவ்வேறுகக் காணப்பட்ட
பிரதிமும் எல்லாம் ஒரே ஆகாததின் தோற்றங்கள் தான். அவ்விதமே

யை அவிதத்யா சமஷ்டி விபஷ்டி, அதக்கரணம் திவைகளைவராம ஞான மிலகாதவர்களுக்கு வேறுபாடு காண்கிறது. உண்மையில் ஒன்றே காண்கிறது.

अग्निर्ययोऽं भुवनं प्रविष्टा रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूव ।

एकस्या सर्वभूतान्तरात्मा रूपं रूपं प्रतिरूपो बहिः ॥ கட்டுப்பாட்டம், 5.9.

செருப்பானது பெரியது சிறியது வட்டவடிவமானது அகலமானது மூதலான வடிவங்களைத்தான் விவாதித்திருக்கும் படியான அதத்தவத்துக்களின் உருவங்களை அடைந்த அவைகளிலிருந்து தனிமாக விருப்பது பெரல சாவலியாயியான பரமாத்மா அதக்கரணத்தில விவாதித்து அதன் உருவத்தை படைத்திருக்கிறது. ஆனால் அதிலிருந்து வேறுபடி மிருக்கிறது.

உதா

(சிற) இம்மாதிரி நீங்கள் சொல்லுவதும் சரியாகாது. பாண்டி, விடு, மேகம் ஆகாசம் திவைகளை வேறுபட்டவைகளாகக் கருதுவது போலவே காரிய காரண ரூபமான உலகம், ஜீவன் திவைகளைப் பரமமததிலிருந்தும் பிரமமததை திவைகளிலிருந்தும் வேறுபட்டவைகளாக நீண்டிக்கட்டாது?

(வேதா) செருப்பு சகலமானவைகளிலும் சென்று பாவைகளுக்கு அதத்த உருவங்களை யடைவது போல் பரமாத்மா சடா, ஜீவன் திவைகளில விவாதித்து அஞ்ஞானிகளுக்கு உருவங்களைக் கொண்டவராகக் காணப்படுகிறது. உண்மையில் ஜடமும்விலை ஜீவமும்விலை. தன்னார்வோத தூறுபாண்டவகளில ரூபன் தூறு விதமான சூத பிப்பங்களைக் கொண்டு துவல்க்கிறது. உண்மையில் ரூபன் ஒருவனே. பாண்டவகளிலிருந்து ஜடம் ஒழிப்போவதினாலு ரூபன் திவாமல போகவிடலை. அகசமாத்மா போகவிடலை கற்றாலும் போகவிடலை. இம்மாதிரியே பிரமம் அதத்த கரணத்திலிருக்கிறது. இதத்தேக சிதாபாசம் எனதும் பெயர். அதத்தகரணம் உளவகையிலும் ஜீவனும் உண்டு. ஞானத்தினால் அதத்தகரணம் எசமடைந்த பின்பு ஜீவன் பிரமஸ்வரூபமாகின்றது. இச்சிதாபாசம் பிரமம் கவருபுதைய நிக்றதிலை. அது விலக்கித்து கவப்படுகிறது, தக்கப்படுகிறது, பாபம், புண்ணியம், ஜனன மரணம் திவைகளை உடைகிறது என்று நீண்ட்கிறது, பிரமம் கவருபும் தன்னுடைய உண்மையான நிலையை திவைகளை அநியாத வகையிலும் சம்சாரக்கட்டுக்கு விடுகிறதிலை. (சிற) இவ்வுதாரணமுட வினே! ஏனென்றால் ரூபன் உருவமுள்ளவன். இம்மாதிரியே பாண்டித்ரா அததிருக்குமபடியான தன்னா்கும் ஜலபாத்திரத்திலிருந்து ரூபமும் வேறுபாது. ரூபனிலிருந்து ஜலபாத்திரம் வேறுபாது. இதனாலேயே பிரகடமபம் ஒலிக்கிறது. உருவமற்றதாயிருந்தால் பிரதிபிம்பம் ஒலிக்கவே ஒலிக்காது. பரமேச்வரன் உருவமற்று எவகும் ஆகாசத்தைப்போல் பரவியிருக்கிறபடியினாலும் பிரமமததிலிருந்து பதார்த்தங்களைவது பதார்த்தங்களிலிருந்து பிரமமாயவது வேறுபடுகக்கமுடியாது. இப்படியே - வ்யாபகசுபுத்தத்தினால் வேறுபடி மிருக்க முடியாது. அதாவது

வியாபய விபாபததை அனவய விபதினோக பாவததினலெ பாவபேபாசெய்ய
இவ அனவகன் சாபதபாடகெழுப்பொழுதும் வெறுக்கமு இருக்கிறது.

அனவகன் ஒன்றிடுகுமேயானால் வியாபயவிபாபக சாபததம திருத
தாணய உபேததததில் அநாயாமி பிராமமணததிக தட்டயாய் எழுதாட்
திருக்கும் வணமம் உண்டாகாது. உருவ உருவதததததததததததததததததததத
க்காதாகவினும் பிராமததததததததததததததததததததததததததததததததததததததத
தததினல பிராமதததை நீங்கள் ஜீவனாகக் கருதுவது சிறுபிள்ளை தனமாக
விருக்கிறது. அதக்காணம் சகல முள்ள வ, அசைவையுடையது, வேறுவது,
பிராமமோ அசைவற்றது பூணாயவது. பிராமதததததததததததததததததததததததத
வேறுககிண்பிராகன யானால் இதற்கு என்னபதிவளிப்பிராகன? அதக்காண
மிருக்கும் திடத்தே பிராமததை அஞ்ஞானியாகவும் அநுவிவலாத விடததிக
ஞானியாகவும் கம்புகிறீர்களா? அது இருக்கும். பிராமம ஒரு குடையா
னது வெயிலை மறைத்து அது முடப்பட்டவுடன் வெயிலில் விவெறுப்பேய
அதக்காணமு, பிராமத்தை ஒரேகாத்திக குணியாகவும் கட்சின்னவளு
கவும் விடப்பட்டவனாகவும் சொகிறது. பிராமம சேதனபாணாடியினால்
முழுவதும் பறவுமடியான அதக்காணம் ஒரேவிடதததததததததததததததததததத
பிராமம அஞ்ஞானியாகமாறுகிறது. மதுராவில் அதக்காணததைட்டைய
பிராமம என்னபாததத
வைத்துக்கொள்ளமுடியாது. ஏனென்றால் ஒருவன் பாதததை மற்றொரு
வனால் ரூபகம் வைத்துக்கொள்ளமுடியாது. மதுராவிலில் பாததத தததத
சம் காசிலிருக்கமுடியாது. மேலும் மதுராவிலில் பிரகாசமாயிருக்கிற பிராம
மமானது காசிலிலுள்ளது போலாயது. பிராமம ஜீவனாகிருக்குமேயானால்
ஜீவன சர்வஞ்ஞமாயிருக்க வேண்டியது. பிராமததினுடைய பிரதி பிம்பம்
தனியானால் முன கேட்டு பாததததததததததததததததததததததததததததததததததததத
பதைக்கொண்டு ரூபக மிருக்கிறது எனனால் ஒரு புறததததததததததததததததத
அஞ்ஞானமோ அவ்வது கஷ்டமோ பிராமம முழுவதையுட பாதததததததததததத
திரி உதாரணவகனினால் தீததத ததததததததததததததததததததததததததததததததததத
நீங்கள் அததத அஞ்ஞானக்கட்டுப்பெட்ட முதலான தோஷவகையுடைய
தாகச செய்கிறீர்கள்.

(வேதா) ஆகாசத்தினுடைய பிரதி பிம்பம் கண்ணாடி தண்ணீர் இவை
களில் ஒளிப்பது போலவே உருவமற்ற வஸ்துக்களுக்கூட பிராமததை
ஒளிக்கசெய்யும். ஆழமுள்ளதாயும் அகண்டமாயும் நீலமாயும் அது அக்கே
காணப்படுகிறது. அம்மாதிரியே சகல அதக்காணங்களிலும் பிராம
மத்தைக் காட்டுகின்றது.

(சித்) ஆகாசத்திற்கு உருவமில்லாவிடில் அதை யாரும் காணமுடி
யாது. பார்க்கமுடியாது. ஒரு வஸ்துவைக் கண்ணாடியிலும் தண்ணீரிலும்
எவ்விதம் காணமுடியும். திட்டமான உருவத்தையுடையவையையே காண
முடியும் உருவமற்றவைகளை முடியாது.

(வேதா) மேலே நீல நிறமாகவும் கண்ணாடியில் காணப்படுவதும் வேறு என்ன (சித்) அவைகள் பூமியிலிருந்து ஆவியாக மாறின ஜலம் பூமி, அக்கினி இவைகளினுடைய துளிகள். ஜலமில்லாத விடத்திலிருந்து மழை எவ்விதம் வாக்கும்? ஆகையினால் தூரத்தில் கூடாரத்தைப் போல காணப்படுவது ஒரு பெரிய தண்ணீரின் கோளம். துரை, பனி, நீர்க்கோளம் கூடாரம் இவைகளைப்போல ஆகாயத்தில தண்ணீர் காணப்படுகிறது.

(வேதா) கயறு பாம்பு கணவு முதலான எங்களுடைய உதரானங்கள் பொய்யா? (சித்) இல்லை. நான் முன்னேயே காண்பித்தமாதிரி நீங்கள் அதை அறிந்ததே தப்பு. முதலில் யார் இவ்வஞ்ஞானத்திலிருந்தார்களென்பதைச் சொல்லுங்கள். (வேதா) பிரம்மம்.

(சித்) பிரம்மம் அற்பஞ்ஞமா அல்லது சாவஞ்ஞமா?

(வேதா) சாவஞ்ஞமல்ல. அற்பஞ்ஞமல்ல. ஏனென்றால் இவையிரண்டும் உபாதியுடன் கலந்தது.

(சித்) உபாதியுடன் கூடி எது இருக்கிறது?

(வேதா) பிரம்மம்.

(சித்தா) பிரம்மம் சாவஞ்ஞமும் அற்பஞ்ஞமும் இருந்தால் நீங்கள் அற்பஞ்ஞத்தையும் சாவஞ்ஞத்தையும் கழிக்கவேண்டும். உபாதியை கற்பிதம் அதாவது பொய்யெனபார்களைப்போல கற்பிக்கப்பட்டவர்களும் யார்?

(வேதா) ஜீவன் பிரம்மமா அல்லது அதிலிருந்து வேறானதா?

(சித்) வேறானது. ஏனெனில் பொய்யாயுங்கற்பியுள்ளதாய் மிகுந்தால் அது பிரம்மமாயிருக்க முடியாது. எதனுடைய கற்பனைப் பொய்யா மிருக்கிறதோ அது சத்திய மாயிருத்தல் முடியாது.

(வேதா) நங்கள் சத்தியத்தையும் அசத்தியத்தையும் பொய்யாகக் கருதுகிறோம். வாயினால் சொல்லுவது கூடப் பொய்யே.

(சித்) நீ பொய் சொல்குகிறவனாயும் பொய்யை ஆதரிப்பவனாயுமிருந்தால் நீயே என பொய்யாயிருக்கூடாது?

(வேதா) பொய்யும் மெய்யும் மெழுண்டைய கற்பிதமே. நாம் அவ்விரண்டு னுடையவும் சாட்சிகள்.

(சித்) பொய்க்கும் மெய்க்கும் ஆதாரமாயிருந்தால் நீ தனவானாயும் திருடனாயும் இருப்பாய். இதனாலே நீ அத்தாட்சியாயிருக்க முடியாது. ஏனெனில் எப்பொழுதும் சத்தியத்தைக் கருதுகிறவர்கள் சத்தியத்தைப் பேசுகிறவர்கள் சத்தியத்தைச் செய்கிறவர்கள் பொய்யைக் கருதாதவர்கள் பேசாதவர்கள், செய்யாதவர்கள் இவர்களை பிரமாணிகள்கள். உங்களுடைய வார்த்தைகளையே நீங்கள் பொய்யாக்குவீர்களானால் நீங்கள் பொய் சொல்லுகிறவர்களாகிவிடுங்கள்.

(வேதா) பிரம்மத்திலிருந்து அதிலேயே மறைகிற அநாதியான மாயை மிக உங்களுக்கு மெய்க்கையுண்டா?

(சித்) கம்பிக்கை கிடையாது. ஏனெனில் வந்து அன்னியில் பாவனை யிருப்பதாக நீங்கள் மாயையை கம்புகிறீர்கள். இல்லாத வஸ்துவைப் பாவனை யிருப்பதாக மனக்கண் குருடர்களை கம்புகிறார்கள். இல்லாத வஸ்துவை இரு ப்பதாக கிளைப்பது இயலாதது. மலடிவயிற்றுப் பிள்ளையின் உருவப்படம் கிடை யாது.

सम्पूलाः सेम्याः प्रजाः ॥

இம்மாதிரியான சாந்தேதாக்ய உபகிடதத்தின் வார்த்தைகளுக்கு விரோத மாக விருக்கிறது.

(வேதா) வசிஷ்டர் சங்கராசாரியா முதலான நிஸ்சலதாஸா வரை உள்ள பண்டிதர்களையும் அவர்கள் எழுதினவைகளையும் நீங்கள் கண்டனஞ் செய்கிறீர்களா? நாங்கள் அவர்களை வந்து படித்தவர்களாகக் கருதுகிறோம்.

(சித்) நீ பண்டிதனா அல்லது பாமரனா?

(வேதா) நாங்கள் கற்று அறிந்தவர்கள்.

(சித்) வசிஷ்டர் சங்கராசாரியா நிஸ்சலதாஸர் இவர்களுடைய கட்சி யைத் தாங்கள் ஸ்தாபனம் பண்ணுங்கள். நாங்கள் அதைக் கண்டனஞ் செய் வேோம். எக்கட்சி ஜயிக்கிறதோ அதுவே பெரிபதாகும். உங்களுடையதும் அவர்களுடையதும் சண்டனஞ் செய்ய முடியாததாயிருக்குமேயானால் அதைக்கொண்டு ஏன் எங்களுடைய வார்த்தைகளை மறுக்கேட்டோ? அப் பொழுது உங்களுடைய வார்த்தைகள் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கது. சங்கரா சாரியர் முதலானவர்கள் சுபணிகளை வெல்ல வெண்ணி இவ்வார்த்தைகளைக் கையாடியிருக்கக்கூடும். ஏனெனில் தேசாலததிற்கேற்பத் தன்னுடைய கட்சி ஜெயிக்க சுபகாலங்களுடைய சிலவிதவாண்கள் தன்னுடை ஆத்மா ஞானத்திற்கு விரோதமாக வாதஞ் செய்வதுண்டு ஜீவனும் ஈசுவரனும் ஒன்றென்றும் உருகம் பொய்யென்றும் ஜனங்களுடைய காரியம் மெய்யல்ல வென்றும் கருதுவது உண்மையாகாது நிஸ்சலதாஸ் கிபுணததைக்கவலியுங்கள். தன்னுடைய விருத்தி பிரபாகரத்தில் ஜீவனம் பிரம்மமும் ஒன்றென்பதற்கு இரண்டும் சேதன குணத்தைக் கொண்டிருக்கிறபடியினால் ஒன்றென்கிறோ.

जीवो ज्ञानाभिमतजनत्वात् ॥

இதுமிகவும் குறுகிய புத்தியுடையவர்களுடைய பாவையாகும். குணங்க ளில் ஒற்றிருக்கும்படியான பொருள்கள் ஒருபொழுதும் ஒன்றாகாது. சடமாயிருப்பதைக்கொண்டு பூமியும் ஜலமும் ஒன்றென்றுவைத்துக்கொ ள்வேோம்.

पृथिवी जलाभिज्ञा जडत्वात् ॥

இது பொய்யாவதுபோலவே நிஸ்சலதாசருடையதும். ஏனெனில் ஜீவன் கட்டுப்பாட்டினால் ஞானத்தை உடையது. தப்பக்கூடியது. பரப்பிரமமமோ எங்குமிருக்கிறது சாவஞ்ஞன், தப்பாதது ஆகையினால் ஜீவனும் பிரம்மமும் வேறானது வாசனை உறுதி முதலான தன்மைகள் பூமியைச்சேர்ந்தது. இள குதன்மை அசைபுந்தன்மை முதலானவைத், தண்ணீருடையது அவைகளுக் குமாறானது. இம்மாதிரியே பிரம்மம் ஜீவன் இவைகளினுடைய வெவ்வேறான

குணங்கள் இவைகளை ஒன்றுபடுத்தாது. அவைகள் எப்பொழுதும் சேர்ந்ததில்லை, சரியானதில்லை. ஒன்றாகவும் ஆகாது, சரியானதாகவும் ஆகாது.

யோகவாசிஷ்டம்.

யோகவாசிஷ்டம் எதோ ஒருபுதியவேதாந்தியால் எழுதப்பட்டிருக்கவேண்டும். வாலமீகி வசிஷ்டர் ராமச்சந்திரா முதலானவர்களால் எழுதபடவில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் வேதங்களைக் கையபற்றினவர்கள். அவர்கள் வேதவிசேராதமாக எழுதவும் கேழ்க்கவும் பேசவும் மாட்டார்கள்.

வினா:—வியாசருடைய சாரீரிக சூத்திரத்தில் ஜீவனும் பிரமமும் ஒன்றென்று சொல்லப்பட்டிலையா? பாருங்கள்.

(1) सम्पाद्याऽऽविर्भावः चने शब्दान् ॥ (2, आद्येण जैमिनिरुप-

न्यासाद्विष्यः ॥ (3) चित्तिन्मात्रेण तदात्मकत्वादित्यौल्लोमिः ॥

(4) एवमप्युपन्यासान् पूर्वभावादविरोध बादरायणः ॥

(5) अत एव चानन्याधिपति ॥

வேதாந்தசூத்திரங்கள்.

(1) 'ஸ்வ' என்னும் வார்த்தையினால் பிரமம்ஸ்வரூபமென்று அறியவேண்டுமாகையினால் பூர்வததில பிரமமரூபமாயிருந்த ஜீவன் தன்னுடைய சசுவரரூபத்தையடைந்து வெளிப்படுகிறது. (2) சசுவரத்தன்மையை அடையும் வரையில் பிரம்மகவரூபத்துடன் ஜீவனிருக்கிறதென்று ஜெயமுனி சொல்லுகிறார். (3) அவுட்லோமி ஆசாரியர் பிருகதாரண்யத்திலிருக்கும் வண்ணம் ஜீவனும் பிரமமும் ஒன்று என்பதைக்கொண்டு சைதன்ய உருவத்தில் ஜீவன் பிரமத்தை யடைகிறது என்கிறார். (4) விசுதமுனி உ முன் சொல்லப்பட்ட சசுவரரையடையக்கூடிய உபன்னியாசம், முதலான ரூபங்வினுடைய காரணங்களினால் ஜீவன் பிரம சுவரூபத்தை யடைவதென்பதை விசேராதமாக வெண்ணவில்லை. (5) யோகி ஒருவன் சசுவரனுடன் தன்னுடைய பிரமம்ஸ்வரூபத்தை யடைந்து, வேறு அதிகாரங்களிலிருந்து மீறி கான் தானாகவே பிரம சுவரூபத்தினால் முக்தியிலிருக்கிறான்.

விடை:—இச்சூத்திரங்களின் சரியான பொருள் இவைகளல்ல. எதுவரையில் ஜீவன் தன்னுடைய சொந்தமான சத்த சுவரூபத்தை யடைந்து சகலகெடுதல்களையும் துறந்து பரிசுத்தமாக விலலையோ அது வரையில் யோகத்தினால் சசுவரத்தன்மையை அடைந்தமறைந்திருக்கும் தான் பிரம்மத்தை யறிந்து ஆனந்தத்திலிருக்க முடியாது. (2) இவ்விதமே பிரம்ம முதலியவைகளிலிருந்து மீறி சசுவரத்தன்மையுடன் யோகியாகிறவனே பிரம்மத்துடன் கூடி முக்தியின் ஆனந்தத்தை யனுபவிக்கிறான். இதுவே ஜெயமினியின் கொள்கை. (3) அறித்தை முதலான தேரஷங்களை விட்டு சத்த சைதன்ய ஸ்வரூபத்துடன் கூடும் வரையில் பிரம்ம ஸ்வரூபத்திற்குச்சரியான சம்மந்தத்தை யடைகிறது. (4) பிரம்மத்துடன் கூட சசுவரத்தன்மை சத்தவிஞ்ஞானம் இவைகளை ஜெயித்து ஜீவன் முக்த

ஊன பிறகு தன்னுடைய நிர்மலமான பூர்வஸ்வரூபத்தைபடைத்து ஆனந்த தை அனுபவிக்கிறது. வியாசருடைய கொள்கையும் இதிலே, (5) யோகி பரிசுத்த கோக்கங்களானவனாகும் பொழுது தானாகவே பரமேச்வரனை யடைந்தவனாகி முக்தியின் சுகங்களை யனுபவிக்கிறான். அங்கே சுவாதீனத்து டனிருக்கிறான். உலகில ஒன்று முக்தியை மற்ருன்று முக்தியமில்லாதது என்பதுபோல் முக்தியில் கிடையாது. முக்தியடைந்தஜீவன்கள் பரவும் ஒன்றாகவே வசிக்கின்றன. இம்மாதிரி இல்லாமல் மேலாகுமேயானால்.

நேதரோனுபபதே:

I. 1. 16.

மேதவ்யபதேசாஃ ॥

I. 1. 17.

விசேஷமேதவ்யபதேசாஃ ச நேதரீ ॥

I. 2. 22.

அஸிம்சஸ்ய ச ததோம் ஶாஸி ॥

I. 1. 16.

அந்தஸ்துமோபதேசாஃ ॥

மேதவ்யபதேசாஃ ॥

குஹ்ம் ப்ரவிஷ்டாஶ்மானௌ ஹி தர்ஷனாஃ ॥

அனுபபதஸ்து ந ஶாரீர: ॥

I. 2. 3.

அந்தர்யாம்யபிதேவாஶிபு தத்மமேதவ்யபதேசாஃ ॥

I. 2. 18.

ஶாரீரஶ்மோஶமயேஶிபி ஹி மேதநேனமத்யயிதே ॥

I. 2. 20.

வேதாந்த சூத்திரம்.

மேற்கண்ட சூத்திரங்களின் பிரகாரம் பிரமமத்தைவிடவேறான ஜீவன் இருஷ்டிகாத்தாவாய் இருக்கமுடியாது. ஏனென்றால் ஜீவனுடைய எல்லைக் குட்ப்பட்டுள்ள ஞானம், குணம், சக்தி இவைகள் பூலோகசிருஷ்டிக்குத் தமாதது ஆகையினால் ஜீவன் பிரம்மாவாகாது.

ரஸம் ஶேவாய் லக்ஷ்மா நந்தி மவதி

ஜீவனும பிரமமாவும் பிளவுப்பட்டது. ஆகையினாலேயே இவ்விருவனு டைய வித்தியாசங்களும் தெளிவாயிருக்கிறது. இம்மாதிரியில்லாமலிருக்குமே யானால் ஈச அதாவது ஆனந்தஸ்வரூப பிரமமத்தையடைந்து அது ஆனந்த ஸ்வரூபமாகவிருக்கமுடியாது. அடையவேண்டிய விஷயம் பிரம்மமும் அடையக்கூடிய விஷயம் ஜீவனுமாகவிருக்கிறது. எனவே ஜீவனும் பிரம் மமும் ஒன்றாகாது.

திவ்யோ ஶமூர்த: பुरुஷ: ம வாஶ்யாஶ்யந்தரோ ஶஜ: ।

அப்ராணோ ஶமனா: ஶுப்ரோ ஶக்ஷரத்பரத: பர: ॥

முண்டகோ. I 2.

பிரம்மம் சுத்தமானது, உருவமில்லாதது, சகலத்தினும் நிறைந்தது, உள்ளும் புறமும் நிரந்தரமாயிருப்பது, பிறப்பு இறப்பற்றது, அவயவங்களிலலாதது, சுவாசம் வாங்குதல், சுவாசம் விடுதல், சரீரம், மனது இவைகளினுடைய சேர்க்கையிலிருந்து மாறினது, ஒளிமயமானது, இவைகளை பரமாத்மாவின்

ஸடய சிவபுக்குணங்களாகும். சாசாரந்தர சிவ சூதமிளிர்ந்தும கெடலாண்ட அடைவிட சூக்தமாயினது. இவையின் ஜீவனுடைய விசேஷங்கள். பிரமேஸ்வரன் அடைவிட சூக்தமாயி நகர்கூர். அதாவது பிரம்ம சூக்தமாயினது. இப் பிரமத்தை அந்தாயாரி என்கிற முகமானதாய்களைச் சொல்வது முண்டு.

ஜீவன் பரவீரீ நக்சிவாழினை விபாதித்தி நக்சி பிரமத்தினிருந்து வேறுபடுகிறது. ஏனென்றால் விபாபயஸ்யபக சமாதத்தி உடயந்தயா சங்கன் உண்டாகிறது. பரமாதமா ஜீவனீரீ நகது வேறுபாடு பொலவே இத்திரியம் அங்கக்கரணம் பூமிமுதலானவைகள் திசைகள் மாறு குரீபன் தெய்வீத தன்மையை கொண்டதினாலுண்டா துப சங்கதேரஷா இவையுள்ளிருந்து பிரமாதமா வேறுபாடு. இம்மாதிரி உபகிட தயாளின வாக்சியங்களிலிருந்தே ஜீவனும பரமாதமாவும் தனியானதென்கதெரியும் இன்னும் பலவாக்சியங்கள் உண்டாகுகின்றன.

1. சத்தியமர்த்தபுரியு ஜீவன் பிரமமாயாகுது. ஏனென்றால் பிரமத்தினுடைய தன்மையுடையவையாக ஜீவனிடத்திலுண்டாகுது.

(அதிவிதவ) சக்சுசேஷ்டபான் மனது முதலான இத்திரியாத் பொருள்களிலும் (அதிபூதம்) பிருதிவிமுதலான உபகங்களிலும் (அத்பாத்த) சகல ஜீவன்களிலும் பரமாதமா மனாவான சூமாயிருக்கிறார். ஏனென்றால் அபரமாதமாவின்னுடைய பரவுக்குணம் உபகடங்களில் எங்கும விவரிக்கப் படுகின்றன. சத்தியமர்த்தபுரியு ஜீவன் பிரமமாயாகுது. ஏனெனில் பிரமத்தினிருந்து ஜீவனுடைய வித்தியாசம் எவ்வாறு தெரியுமே உண்டாகிறது.

சாரீர சூத்திரங்கள் உபகட எவ்வாறு தெரியுமே பிரமத்தினுடையவும ஜீவனுடையவும வித்தியாசம் வெளிப்படுகிறது. இம்மாதிரியே வேதாந்திகளினுடைய, "உபகிரம" "உபசமகாரம்" சொல்லுது. அவர்கள் ஆரம்பம் (உபகிரம) பிரளயம் இவ்விரண்டையும் பிரமத்தினிருந்து தனதே கையுள்ளார்கள். பிரமாததைவிட வேறு ஒன்றையும அவர்கள் காணாதபடியினால் உபபத்தி பிரளயத்தைக்கூட பரமாதமாவின்னுடைய தாயா என்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வேதம் முதலான சக்சுசேஷ்டபதங்கள் உபகதிராம இவைகளிலிருந்து பிரமத்தை மீறினவனாகச்சொல்லுகிறது வேறறமையதறவா, பரமாவணமறவா, சகசா, சாதனம், முதலிய விசேஷ குணங்களையுடைய பிரமமத்தித பரமாதம், உபபத்தி, அனஞ்ஞானம், முதலானவைகளைக்காட்டுவதற்கு வேதாந்திகளுடன் கொண்டுள்ளவா பிரமத்தித கூட பிரமம், பிரகிருதி, ஜீவன், இம்முனது இருந்துகருகிறது. ஆகையினால் உபகிரமம் உபசமகாரமும் வேதாந்திகளினுடைய பொய் கற்பனையே. இவையிலும் இம்மாதிரியே இன்னும் சாஸ்திரம் முதலான அனுபவப் பிரமாணத்திற்கு விரோதமான பல அழுக்குகள் இருந்துவருகின்றன.

இதற்குப் பிறகு சமணர்களையும் சங்கராசாரியையும் சிணபற்றினவர்கள் பரவி, இத்யாவில் சைபகட்டி வந்தார்கள் சங்கராசாரியருக்கு முந்தைய வருடங்களுக்குப் பின்னால் உஜ்ஜைனி மகாராஜ விக்ரமாதித்யன் கொஞ்

சம பிரதித்தயானா. அம்ம ராஜ்யங்களின் உள் சமனடையை விலக்கி சமநான
ததை நீல சிறுத்தினா. பிறகு மகாராஜ பாத்திருகரி காவயம் சாந்திரம் முத
லானவைகளில் காராசம் வித்வானுமிருந்து வைராகியத் தைப்படைந்து
திரைப் ததை வட்டிவிலகலா. விக்ஷிபாத்ததியனுக்கு ஐந்தாம் வருடங்களு
கந் பிறகு போஜராஜன் விளங்கினார். மிகாரணம், காவ்யம், அலர்நாரம்,
முதலானவைகளே தன்னுடைய ராஜபதந் ஆட்டிவைப்பன் காளிநாசனும்
இரகுலம் சததைச் செம்புடி வண்ணம் பரவச்செய்தார். கால பாககள் பட்டி
மகாணமியருவோர்களுக்கும் போஜராஜன் தக்கப்பரிசு அளித்து சனமானித்து
வந்தார். அவருக்குப் பிறகு அரசாடனம் சீமான்களும் படிப்பதை விட்டா
மள சங்கராசாரியருக்கு முன்னிருந்த வாமமாரக்கிகள் சைவசமயத்தவா
கள் முதலானவர்களிருந்த பொழுதிலும் பலமன்னியிலிருந்தார்கள். மகாராஜ
வி கிரமாதித்தியனுடைய காலத்தொட்டுதான் சைவர்களுடைய பலம் அதி
கரித்தது. வாமமாரக்கிகளில் மகாவித்தை போன்ற பத்து பிரிவின்களிருப்
பதுபோல சைவர்களிலும் பாசபாது முதலான பிரிவுகளிருந்தன. சங்கரா
சாரியாரைச் சிவனுடைய அவதாரம் என்று எண்ணினார்கள். அவரைப் பின்
பற்றினவர்களும் சங்கியர்களும் சைவர்களை படைத்து சிவனுடைய பதனி
யான தீவன்யம் பூசித்து வாய்பாக்கிக்கொடுத்த சோந்தார்கள். சைவர்கள் மகா
தீவன்யம் பூசித்தார்கள். இருவரும் உருத்தராக்ஷம் அணிந்து வித்தியைப் பூசி
கொள்பவர்கள். ஆனால் வாமமாரக்கிகளைப்போல சைவர்கள் வேத விதோதி
களல்ல.

சைவமதம்

धिकं धिकं कपालं भस्मरुद्राक्षविहीनम् ॥

रुद्राश्वान् कण्ठदेशे दशनपरिमितान्मस्तके विंशती द्वे,

षट् षट् कर्णप्रदेशे करयुगलगतान् द्वादशान्द्वादशवै ।

बाहोरिन्दोः कलाभिः पृथगिति गदितमेकमेवं शिखायाम्,

बभ्रस्यष्टाधिक्यः कलयति शतकं स स्वयं नीलकण्ठः ॥

இப்பார் பாக்களை அவர்களுணடுபண்ணி கொல்ல வாரம்பித்ததாவது:—
எவர்களுடைய தலைமேல் வித்தியும் கழுத்தில் உருத்திராக்ஷமும் இல்லையோ
அவர்களைச் சண்டாளனுக்குச் சமனாரானவர்களாய் தள்ளிவைக்கவேண்டும்.
(2) கழுத்தில் 32, தலைமேல் 10, ஒவ்வொருகரத்திலும் 6, மணிகளட்டு
ஒவ்வொன்றிலும் 12, வாகுகள் ஒவ்வொன்றிலும் 16, தலைமுடியில் 1, மார்பில்
108 உருத்திராட்ச மணிகளை அணிகிறவர்கள் சிவஸ்வரூபர். இம்மாதிரியே
சக்தி பூஜைக்காரர்களும் கம்புகிருார்கள். வாம மாரக்கிகளும், சைவர்களும்
ஒன்றுசேர்த்து விக்கம், ஜலாதாரி என்று சொல்லப்பட்ட ஆண பெண குற்
திகைப் பூஜை செய்து அதைப்பரவச்செய்யவும் உட்டு மட்டார்கள். அதைப்
பூஜைசெய்வதில் அவர்களுக்கு காணம் தேசன்றவிலகி போலும். அது காட்
டாளர்களுடைய செய்கை யென்று ஆகையினால் அது தகுதியல்ல
வென்று அவர்களுடைய புத்திகூறுபடவிலகிப்போவவும். கவி ஒருவர கூறும்

வண்ணம் स्वार्थी शेषं न पश्यति ॥ தன்னயக்காரர்கள் தங்களுடைய வேலைவய முடிந்ததுக் கொள்வதில் கெடுதல்களைப்பூ குற்றங்களைப்பூ கவனிக்கிறதில்லை. அவைகளைச் சுதந்திரமான தென்றும் கம்புகிணாக்கள் கலச் சிலைகளையும், இளங்க ளின் குதிகளையும் பூசுப்ட திருவேயெய்லவிறமான தாமாத்த மரம் மோட்சங் களும் உண்டாகுமென்று கம்பிணாக்கள். பொஜராஜனுக்குப் பிறகு சமணர்கள் விகிரைகங்களை உதாபித்து அனர்பு பூசாஜ செய்ப வராமபித்தவுடன், இந்த பேரக்களுடைய சீடர்களுர சமணவாடெய்களுக்குப் பேரக வாராபித்தா கள் சீட சாமிக்களிட டுதாபித்து ஆரம்பித்து கிரைக்களும் முகமாதிய ளுளுர இத்தியானரகு வரவாராபித்தவுடன் சீடபகன் ஆரம்பித்தியான

न वदेयनीं भाषां प्राणैः कण्ठगौरपि ।

हस्तिना साध्यमानोऽपि न गच्छेजैनमन्दिरम् ॥

கலோகங்களைக் கட்டவாராபித்தார்கள் "கஷ்டங்கள் எல்லாவண்ணுடைய பொழுதுளும் பிராணனுக்கே ஆபத்து அதாவது மரணமே வரதபொழுதுடைய வரவாராக்களுடைய அதாவது மீலேச்சாக்களுடைய பாஷையை வாரிணுக்கட செலவெக்கடாது. உதாபித்த யானை சீடாநறின பொழுதுளும் உயிலாக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவுங்கட சமண ஆடையங்களுள் நுழையக்கடாது. சமண ஆடையங்களில் நுழைந்து உயிரைக்காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதைவிட யானையினு டைய காலடிமீதியினால் இறப்பது மேலானது." இம்மாதிரி தங்களுடைய சீடர்களுக்கு உபதேசஞ் செய்தார்கள். உங்கள் உத்திற்கு ஏதாவது பிர மர்ணப் புத்தகங்கள் உண்டாவென்று வின்னினால் இருக்கிறது பாருங்கள் என்று மாரக்கண்டேய புராணத்திலிருந்து சில பாசங்களைப்பூ தூகாபாடத்திலிருந்து தேவியுடைய வானனைப்பூ படித்துக் காண்பிப்பார்கள். பொஜராஜனு டைய காலத்தில வியாசருடைய பெயராக மார்க்கண்டேய, சிவபுராணங்களை எவரோ ஒருவா செய்து விட்டார். இது ராஜனுக்குத் தெரிந்தவுடன் அப பண்டிதரிகளின் கையை லெட்டி தண்டனையை அளித்து எவராவது காணியம் முதலான காதலங்கள் செய்தால் அதைத் தன்னுடைய கொத்த பெயர் லேயே வெளியிடுதல் வேண்டாமெ ன்னறும் சிவந் முனிசுளினுடைய பெயராக செய்யக்கடாதென்றும் பறைசாற்றினால் இது பொஜராஜனுல் செய்பபபட்ட கஞ்சீவினி ன்னறும் தாலில் காணப்படும். இது குவாகியா இராச்சியத்துர பிண்ட ன்னறும் பட்டணத்தின் தவாரி பிராமமணர்களிடமிருக்கிறது. இது லருணாவும், காலெனாவும், அலருடைய குமாஸ்தா ராமதயால் கேளபேயினு ளும் பார்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதே புத்தகத்தில் வியாசர் 4400ம் அவருடைய சீடர்கள் 5600, கலோ கங்களையும் அதாவது 10,000 கலோகங்கள் செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் விகிரைமாதத்திய மகாராஜ காலத்தில் அது 20000 மாக பெருகிவிட்டது. தன் தகயானா காலத்தில் 25,000 கலோகங்களும் தன்னு டைய பெளவண காலத்தில் 30,000 மாயிருந்த தென்று பொஜராஜன் சொல் லியிருக்கிறார். இம்மாதிரி பெருகிக்கொண்டு போகுமேயானால் மகாபாரத

புத்தகம் ஒட்டகச்சுண்ணா ஒன்றைப் போலாய்ந்தும், நிறி முன்கனிந்துடைய
பயரால் புராணம் முதலிய கொத்தங்கள் செய்யப்படுமே யானால் இதயர்கள்
மயங்கி உண்மையான வைதிக தாமதத்தை இழந்து காசமடைவார்கள். வேத
ங்களிடத்தில ராஜனுக்கிருந்த ஆசை இதிலே மருமீத விளங்குகிறது.

वैयक्या कोशदशैकमश्वः सुकृत्रिमो गच्छति चारुगत्या ।

वायुं वशति वयनं सुपुष्कलं विना मनुष्येण बलव्यजसम् ॥ பொதுப்பிழைப்பதா

ராஜபிராஜனுடைய திராசையதன்மும் அதற்குத்தொடர்புடைய ஒரு மணி
யில 22½ கொசும் அல்லது 45 மைல், 1 பசு அல்லது 40 கம்புத்தொடர் 11
கொசும் 22½ அல்லது 21 மைல் போகக்கூடிய சத்தியையுடைய குதிரை
யையப்போன்ற இயந்திரங்கள் செய்யக்கூடிய சிற்சிலைக்காரர்களிருந்தார்கள்.
அது பூமி வினபேரிலும் ஆகாசத்திலும் போகக்கூடியது. மேலும் பங்கா ஒன்று
செய்திருந்தார்கள். அது மனிதவுதவியின்றியே தானாகவே சுற்றவும் சுற்றும்.
காற்றையும் கொடுக்கும்.

இவ்வாறானே தீக்காலம் உலராரின்றிநிற்குந்ருமையானால் ஐரோப்பியர்
களுக்கு இவ்வளவு அகமபரயம் இராது.

பொபுகர்கள் தங்கள் செடியாகளை சமணவாலயங்களுக்குப் போகாமல்
தடுத்த போதிலும் அவர்கள் அதை பொறுக்கமுடியவில்லை. சமணர்களு
டைய கதையை கேட்டபிறகும அவர்களுடைய சட்டங்களை அறிவதற்கும்
சென்றார்கள். பிறகு சமணபோபுகள் புராணிகப் பொபுகளுடைய சிபா
களை இசைகம் பேசி ஏங்கக் வாரம்பித்தார்கள். அப்பொழுது புராணிகர்கள்
செய்த யோசனையாவது:— உபாயம் ஒன்று செய்யாவிடில் தங்களுடைய
சிடர்கள் சமணர்கள் ஆய்விடுவார்கள் என்று அறிந்தார்கள். பிறகு சமணர்களு
க்குச் சாயாக அவதார மூர்த்திகளின் ஆவயங்களைக் கட்டி புத்தகங்கள் எழுத
வாரம்பித்தார்கள். 24 சமண தீர்த்தங்கரர்களுக்குச் சாயாக 24 அவதாரங்
களையும் ஆவயங்களையும் மூர்த்திகளையும் செய்தார்கள். சமணர்களுடைய ஆதி,
உத்திர, புராணங்களைப் போல் பதினெண் புராணங்களையும் செய்தார்கள்.

போலு ராஜனுக்கு 150 வருஷங்களுக்குப் பிறகு வைணவமதம் ஆரம்ப
மானது. ஆரம்பத்தில் கஞ்சாவாணத்திலுதித்த கடகோபரென்பவரால் 13
காசம் செய்யப்பட்டது. பிறகு பெருக்குகிறகுலத்துதித்த முனிபாணன் என
பவனாலும், பிறகு மவனவமசத்திலுத்த மாவனாகாரியாலும் பரவச்செய்
யப்பட்டது. நான்காவதாக பிரம்மணகுலத்துதித்த ராமனுஜரால் இம்மதம்
பெரியதாயிற்று. சைவர்கள் சிலபுராணத்தையும், சக்தி பூஜைக்காரர்கள் தேவீ
பாகவதத்தையும், வைணவர்கள் வைணவபுராணத்தையும் முறையே செய்தார்
கள். எவனும் பிரமாணவகனாக எடுத்துக்கொள்ளமாட்டானென்றும் எண்
னத்தினால் தங்களுடையபெயரைக்காண்பிக்காமல் முனிசுரின் பெயரால்புரா
ணங்களைச்செய்தார்கள். இவைகளுக்கு உண்மையானபெயர் கவினமே யாரும்.
புராண (அல்லது பழையது) என்பது கூடாது. ஆனால் நரித்திரர்கள் தங்
கள் பிள்ளைகளுக்கு பகாராஜாதிராஜன் என்றும் டெயர் வைக்கும் பொழுது

என அந்நாமம் நுகந்தது. இவர்களுக்கள்ளி நுகருமடியான சகல சகசரங்கு
களையும் சாணங்களிலும் அபாடித்ய கிரமபி தருமபி நுகர்கின்றன.

தேவ, இவ்வதத்தின் பூரீ எனஹ் ஸ்தி பூரீபுரத்தின் அதிகாரியாக விருத்
வதாகச் சொல்லுகின்றது அவனாரை உலக சகல, நுகரும்புகருஷ்டத்தான.
பிரமமா விஷ்ணு மஹாதவணாயுடைய அவன் சிருஷ்டித்தான, அதத்தெய்கரு
இஷ்டம் வாய்ப்பாடிது வதனைப் தேவதகம் ஸ்ரீபுரத்தாகிய அபொ
முது நூ, பொயன் உலக, ஸ்காத்திய அபொருது பிரம்மா உலகானது
கடியம் சொல்லப் படுகிறது. அபொமுது கீ எனகி சிவாகரு செய்துக்
கொள் என்று சொன்னான். கீ எனதாயான ஸ்ரீஞான பிரமமா உன்னுடன்
மணம், ஸ்ரீதது கொள்ள முடியாது என்றா. இதைக்கே கீ கோடம் வந்து தாய
பிள்ளையை சாமலாகும ஸ்ரீசுத்தான். பிறகு முனமாதீர் தேவக்கவே இரண
டாவது பள்ளி உண்டானான். அவருக்குப் பெயர் விஷ்ணு என்று வைத்து
அவாட அத்நாம கீபாண்டி செய்துகொள்ளுது விளவினான். அவரும் அதை
ஏற்காமல் கொடுவது அவரையும சகல லாக்களிடமான். பதுமடியும் முனசெ
யதபிரகாசம் முனராவது பிள்ளையை உண்டு, பண்ணி மகாதேவன் என்று
பெயர்பட்டான் அவாட, தத்தும் விவாகம் செய்துகொள் எனவே கீ வேறு
ஸ்திரியை சீராததை எடுத்துக்கொள்ள வொண்டும் என்றா. அவன்தம்மே தேவி
செய்யுமகாதேவர் இதே விழுந்த நக்கிற இரண்டு குவியல்களும் என்னவென
விளவினார். தேவி இரணகம் உலககோதராகளெனதும் எனவே, கச்சக்கேழ்க்
சாமக பொருதினுகேயே சாமலாகச் செய்தேன என்றான். அபொமுது மகா
தேவன் எனதுவ தன்மாய் ஒன்றும, செய்யமுடியாது என்றா. மூலகரீயும்
மணகருகொள்ளுமாது இன்னும் இரண்டு ஸ்திரீகளைப் பண்ணவேண்டும்
என்றா. தேவி அம்மாதியேசெய்ய மூலகருடன் கூடவிவாகம் நடத்தி
றியது.

தாயுடன் கலியாணரு செயதுக்கொள்ளாது சகோதரருடன் செய்து
கொண்டார்கள இதைச்சர்யென கம்பலாமா? பிறகு இரதிராதிக்கி உண்டு
பண்ணி பிரமமா விஷ்ணு உருத்திரன் இந்திரன் இவர்களுடைய பலகா
க்குத்தாக்கி உலகச் செய்தான். இம்மாதர் பாவனை யுள்ளகட்டுக்கதைகள் ஏழு
தப்பட்டிருக்கின்றன. இதேதவிடைய சீராததையும் அவருடைய பூரீபுரத்
தையும் அவருடைய தாய்க்குடைய இவர்களுடைய செய்து யாசெனதும் போர
க்களைக் கீக உலகெனோ. தேவி ஆராய்மிக்காதலை என்பாராய்மையானது
அது சமயமாகத்தனவ உண்டாகிற ஜன்மபாண்டியினால் அநாதியாய ஒரு
பொழுதும் இருக்கமாட்டாது. தாய் பிள்ளையுடன் விவாகஞ்செய்து கொள்வத
ற்கு இஷ்டப்படாமல் பயத்தால் சகோதரருடைய விவாகம் மாதிரி எவ்வி
தம் நடத்தாது? தேவிபாகவ, தத்தல் மகாதேவர் விஷ்ணு பிரமமா முதலானவா
களை அபொ, கணமாயுட கொல்லாமல் தேவியைப் பார்பதனாயும் மெய்மை
உயர்ந்தவனாயும் ஏழ்திரிபுபது கோலவேகவபுராணத்திலே தேவமுதலானவா
களை மிகக்கேவலமாய் ஏழ்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இவர்களை யெல்லாம்
மகாதேவனின் தாசனாகவும் மகாதேவனைச் சகலருடைய தாசனாகவும் செய்ய

பயப்பிடுக்கிறது. உருத்திராடர மணிகளணிந்து விசூதி பூசிக்கொள்வதினால் முக்திகிடைக்குமேயானால் தினகர்தாரும் புழுகியில புறனும் கழுமை முதலான மிருகங்களுக்கும் பழம் கொட்டை சங்கு முதலானவைகளை அணியும் பில் கஞ்சீரா முதலான மலைவாசிகளுக்கும் ஏன் சுவாக்கம் கிடைக்காது?

வினா:—காலாக்னி ரூத்ரோப நிஷத்தில் விசூதி பூசிக்கொள்ளக்கட்டளை யிடப்பட்டிருக்கிறதே? அகென்னப்பொய்யா? "திராபுஷ்டம் பூசகே" என்னும் பஞ்சாவேதம் முதலான வேசபந்தரங்களுக்கிடையே பூசிக்கொள்ள விதி யிருக்கிறதே. உருத்திரனுடைய கண்ணீராகளிந்து உண்டான மாதவையே புராணங்கள் உருத்திராக்ஷம் என்கின்றன. ஆகையினால் அவைகளை அணிந்து கொள்வதினால் புண்ணியம் கிடைக்கிறது ஒரு உருத்திராக்ஷம் அணிந்தால் கூட சகலபாபங்களும் நீங்கி சுவாக்கத்தையடைகிறோம். எம்மாநனுக்கும் நர கத்திற்கும் பயப்படவேண்டியதில்லை.

விடை:—தன்சாரம் முழு வதையும் சரமபலினால் பூசிக்கொண்ட ஒருவனாலேயே காலாக்னி ரூத்திரம் எழுதப்பட்டது. ஏனென்றால் "பஸ்ய பிரதார ரேகாஸா புலோக" என்பதைப்போன்ற அர்த்தமில்லாத வார்த்தைகள் அந் திருக்கின்றன. "பிரதிதினம் மைதினா நெற்றியிலி பூக்கப்பட்ட கொடானது பூமியாகும்" இது எவ்வளவு உண்மையாகும்? இப்பாதி ரூத்திரங்களினால் சரம்பல அடைந்து தரிபுண்டரம் தரித்துக்கொள்ளுக எனது ஆகாது, ஆனால் "சக்ஷாந்நைஷ்டமதக்னி" (சுதபகம்.)

நேரபரமேசுவர என்கண பார்வையானது (திராயுஷ்டம் திருணி) அதாவது முத் துறு உருபரியாதம் இருக்காட்டும், கணகெடாமலிருக்கும் படியான தர்மகாரிகளையே செய்யட்டும்

கண்ணீரிலிருந்து மரம் உண்டாகக்கூடுமென்று என்ன பத்தியிலொத்த னம்? பரமேசுவரனின் இயற்கை மனம்மீது, எவராவேயாவது மாற்றமுடி யுமா? பரமாதமா எந்த மரத்திற்கொன்று விரையை உண்பெண்ணினாலே அந்த விதையிலிருந்தே அமமரம் உண்டாகிறது.

எவ்வளவு உருத்திராக்ஷம் சரம்பல, சூசகி, தரமரை, பத்திரம், சணல், சந்தனம், முதலானவைகளைக்கூடுதல் அணிந்தாலும் எவ்வளவு மிருகத்தன் மைலபடிடைய காட்டிமனிதனின் காரியமாகிறது. இவைகளை உபயோகிக் கிற வாய்மாக்கிகளும் கைவாசனம் பொய்யவஷக்காரர்களாயும், வீரோதிக ளாயும், செய்யவேண்டியகாரியங்களை விடுகிறவர்களாயும் மிருக்கிறார்கள். இவர்க ளிலிருக்கிற கொஞ்சம் சிறந்தவர்கள் இவ்வாறதைகளில் சரம்பல நறகியை களைச் செய்திருக்கிற, உருத்திராக்ஷம் பஸ்யம் அணிந்துகொள்வது எம்மாநனு டைய தூதர்களை, பயப்படச்செய்யுமேயானால் போலிஸ் சேவகர்களைப்போல அது பயப்படச்செய்யவேண்டுமே? உருத்திராக்ஷம், சரம்பல உபயோகிக்கிற வர்கள் நாய்க்கும, பாம்பு, தேன், சு, கொசு முதலானவைகளைப் பயப்படச் செய் பரம்பல கொஞ்சம் பெரிப நீதிபதிபிறுடைய சேவகர்கள் என அதற்குப் பயப்படு வார்கள்.

வினா:—வாமமார்த்திகளும் சைவர்களும் கல்லவர்களில்லாமல் போனால் வைணவர்கள் கல்லவர்களா?

விடை:—வேத விதோதிகளானபடியினால் இவர்களிடத்தும் வேருகெதல்களிருக்கின்றன.

வினா:—नमस्ते ह्य मन्यवे, वैष्णवमसि, वामनाय च, गणनां त्वा गणपतिर्गौ
ह्वामहे, भगवती भूयाः, सूर्य आत्मा जगन्मन्युष्य, இவ்வித வேதப்பிரபாசனங்
களினிற் ற சைவம் முதலான மக்கள் உண்டாகிறபடியினால் நீங்கள் ஏன்
அதைக்கண்டிக்கவேண்டும்?

விடை:—இவ்வாதனைகளில் நூறு சைவம் முதலிய சாமுபிரதாயங்கள்
வெளியாகவில்லை. ஏனென்றால் பரமசிவான பிரான்ஸ், வாயு, ஜீவன், அக்
ஷிமுதலானவைகள் ருத்திரனுடைய பெயர்களாகும் 'சுற்றோதகாததாருத்ர'
அதாவது துஷ்டர்களைத் தண்டிக்கிற பரமாத்மாவிற்கு வந்தனம். பிரானனுக்
கும் ஜீரணக்கருவிக்கும் அன்னமளித்துக் காப்பாற்றிக்கொள்வது என்பதே
பொருளாகும். (ஐம் இதி அன்னகாம—நிகண்டே. 2. 4)

மங்களாகாராய் சகல உலகத்திற்கும் கருதாதெசய்கிற அபரமாத
மாவை வணங்கவேண்டியது சிவனை (கருணக்கடவுள்) பூஜிப்பவனே
தேவன். விஷ்ணு (எங்கும்பாவிபுள்ளவா) வையபூஜிப்பவனே வைணவன்.
கணபதி (கணங்களினதிலவர்) வையபூஜிப்பவனே கணபதன். சராசரமான
சகல உலக ஆதராவையும் எங்கும் பாவிபுள்ள தெய்வததையும் பூஜிப்பவனே
சௌரசன். உருத்திரன், சிவன், விஷ்ணு, கணபதி, சூரியன், பகவதீ, முதலான
சகலமானவைகளும் சாய்வகவானின் பெயர்கள். இவைகளினுடைய உண்
மையை அறியாமல் சண்டைய உண்டுபண்ணி விட்டார்கள். எப்படி மொ
றால்:—

ஒரு பைராஜிக்கு இரண்டு சீடர்களிருந்தார்கள். அவர்கள் பிரதிதினமும்
சூருவினுடைய பாதங்களைப் பிடித் துத் தீயித் துக்கொண்டு வந்தார்கள். ஒரு
வன் வந்து காலைபிற்பாறவன் இடதுகாலையும் பிடித்து சீகருளைசெய்து
வந்தான். ஒருநாள் ஒரு சீடன் கடைதெருவிற்குப்போயிருந்தான். மற்றொ
ருவன் தளக்கென்று ஏறபட்ட காலிப்பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது குரு
சீராததைத்திருபிக்கொடுக்கவெ இரண்டாவது சீடன் பிடிக்கவேண்டிய கால
இத்தக்காலின் மேல்யிருந்தது. இதைக்கண்டதும் சீடன் ஒருதடியை எடுத்து
மேலேயிழுத்த காலி அடிக்கவாரம்பித்தான். அப்பொழுது குருவானவர் எ
றுஷ்டா!! என்ன காரியம்செய்தாய்? ஏன்? அதற்குச்சீடன் காங்கிருளை
செய்யவேண்டிய காலிவ எனஇக்கக்கால் வந்துவருவேனெனம்? என்றான். இத்
ற்குள் கடைகெருவிற்குப் போயிருந்த இரண்டாவது சீடனும் திருமயிவந்து
தான் சீகருளை செய்ப்பவண்டிய காலிப் பிடிக்க ஆரம்பித்தான். அது விங்கி
யிருப்பதைப்பார்த்து குருவைக் காணவகேட்டான். அவர் டெத்தசங்கத்களை
யெல்லாம் சொன்னான். சீடன் ஒன்றுமபத்டளிக்காமல் மரியதடி ஒன்றைக்கை
ப்பற்றிக்கொண்டு குருவினுடைய இரண்டாவதுகாலி வையபுடைத்தான்.

குரு உரக்கச்சத்தஞ் செய்தார். அப்பொழுது பெரும்புலம்பல உண்டாகவே ஜனங்கள் திறனாக அவருவது கூடினார்கள். சாதுவிற்கு விளைத ஆபத்தைக் கண்ணுற்று விசனமுற்றார்கள். அவர்களில் புத்திசாலியான ஒருவன் சீடர்களுடைய அடிதளிலிருந்து சாதுவை விடுவித்து மூர்க்க கிஷ்யர்களைப் பார்த்து இவ்விரண்டுக்கால்களும் உங்கள் குருவினுடையதே. இவைகளைச் செருகைச் செய்வதினால் அவருடைய சுகத்தையே தேடுகிறீர்கள். இதற்குத் துக்கங்கொடுப்பதினால் அவருக்குத் துக்கத்தைக்கொடுக்கிறீர்கள் என்று உபதேசஞ்செய்தான்.

ஒரேகுருவினுடைய சேவையில் கிஷ்யர்கள் எப்படிவிளையாடினானோ அப்படியே ஒரே அகண்ட சச்சிதானந்த ஸ்வரூப பரமாதமாவிற்கு விஷ்ணு உருத்திரன் என்கிற முதலானபெயர்களையளித்து விளையாடுகிறார்கள். முதல அத்தியாயத்தில விளக்கியிருக்கும் வண்ணம் இதனுடைய உண்மையான அந்தத் தத்தை அறிபாமல் சைவம் சாக்தம் வைணவம் முதலான சாம்பிரதாயப்பெயர்களைக்கொண்டு ஜனங்கள் ஒருவருக்கொருவருடைய பெயரை கிதனைச் செய்கிறார்கள். தங்களுடைய புத்தியைக்கொண்டு விஷ்ணு உருத்திரன் முதலான பெயர்கள் இரண்டற்ற ஒரே சர்வவியத்தாவாயும் சாவாத் தாயாயுமான ஜகதீசனுடைய துணகர்மஸ்வபாவங்களுக்கேற்ற பலபெயர்கள் என்று அறிகிறதில்லை. இம்மாதிரி ஜனங்களின்பேரில் சுச்சரணுக்குக் கோபம் வராதா?

சக்கிராங்கித வைணவர்கள்.

இவாகளுடைய அற்புத மாயையை இப்பொழுது கேள்விப்போம்.

तापः पुण्ड्रं तथा नाम माला मन्त्रस्तथैव च ।

अमी हि पञ्च मंस्काराः परमैकान्तहेतवः ॥

अतुप्तनूर्न तदामो अश्नुते । इति भुवेः ॥

ராமானுஜ பதவபத்ததி.

रोहा—बाना बडा दयाल का, तिलक छाप और माल ।

यम हरपे कालू कहे, भय माने मूपाल ॥

(1) கையில் குடு செய்து கொள்வது, செற்றியில் சூலத்தைப்போல எழுதிக்கொள்ளுவது, ('தாஸ்' எனப்பதிலமுடிகிற) பெயரையைத்துக்கொள்ளுவது, கழுத்தில மாலையை அணித்துக்கொள்ளுவது, மாயையின் ஞானத்தை அறிவது, இவ்வைந்தும் பரம ஏகாத்தத்தை யளிக்கின்றன. சங்கு, சக்கரம், கதை, பத்மம், இவைகளுடைய குடுண்ட ஒரு திருப்பைக்கொண்டு கையில் முததிரை யிட்டுக்கொண்டபின்னர் பாலுள்ள ஒரு பாத்திரத்தில் அதை வைக்கிறார்கள். சிலர் அப்பாலுக்குடிபடமம் உண்டு. அப்பாலுக்குடிபதினால் மனிதருடைய மாமசுத்தில் ஆசை ஒருவருக்கு உண்டாகிறதென்பது இதனால் வெளிச்சமாகிறது. இவ்விதகாரியங்களினால் பரமேசுவரையைடையவரம் என்றும் சங்கு சக்கரங்களினால் சரீரத்தில குடுபோடாமல் ஜீவன் பரமேசுவரையும அடையாது என்கிறார்கள். எப்படி மென்றால் இராமாயகன் அதிகார முததிரைக்கலைக்கண்டு ஜனங்களையப்படுவது போலவே விஷ்ணுவினுடைய

இம்மாதிரித்தவிருந்து குடிதல என்று எங்ஙனம் அர்த்தங்கொள்ள முடியும்? அவர்கள் படித்தவர்களா அல்லது முட்டாள்களா? அவர்கள்விதமான களவிருந்தால் என இவ்விதமான ஒவ்வாத அர்த்தங்களைச் செய்யவேண்டும? ஏனெனில் இதில் "அதபததனு:" என நிருத்தித்த தவிர "அதபதபுஜகத்தேச" எனவில்லை. அதபததனு என்றால் உள்ளவர்கள் முதல நிலமுனைவவராய் நுள்ள சர்சம் என்று பொருள். துபிரமாணத்தைக்கொண்டு சர்சத்தைக் கட்டுக் கொள்ளவேண்டுமென்று சக்கிராங்கிதர்கள் சொல்லுவார்களெயானால் அவர்களுடைய சர்சத்தை அகவினி ஜவாஸிவ எரித்துக் கொள்ளவேண்டியதே. அவசரம் செய்தபோதிலும் இம்மத்திர அர்த்தத்திற்கு விசேஷதெயாகும். ஏனெனில் மந்திரத்தில் "நிப" எனபதற்கு சத்தியம் பேசுதல் பரிசுத்தகாமம் முதலானவைகளைச்செய்தல் ஆகியவைகளாம்.

श्रुतं तपः सत्यं तपः श्रुतं तपः शान्तं तपो इमस्तपः ॥ தைத்திர. 10. 8.

மனச்சுத்தம் சத்தியத்தைப்போற்றல், சத்தியத்தைப்போற்றல், சத்தியத்தைச்செய்தல், மனதை அகாமத்தில் விடாமலிருத்தல், வெளி இரதிரயங்களை அகியாயகரையங்களில் செல்லுவதற்குத் துதிருப்பதல்; அதாவது சர்சம் இரதிரயம் மனது இவைகளினால் கப்பகரியங்களைச்செய்தல்; வேதம்முதலான சத்தியத்தையைய ஒதுதல் ஒதுயித்தல், வேதானுகூலமாய் காரியங்களைச் செய்தல், முதலான உதத்ததாம் பரிசுத்தகாமகாரியங்களைச் செய்வதற்கே நிப வேனறுபெயர். குடுண்ட வேகங்களைக்கொண்டு புண்ணுகித்தொள்ளுவது நிப வாய். சக்கிராங்கிதர்கள் தங்களைப்பெரிய வைணவர்களைக் கருதுகிறார்கள். தங்களுடைய தீயவழிகளையும் காரியங்களையும் கவனிக்கிறதில்லை. இரதிரயங்களை முதலுபோதகாரியா கடகோபர். காபாலினையற்றப்பட்ட பக்திமாவைச்சக்கிராங்கிதர்களுடைய துணாகும். இவைகளின் பிரகாரம் மே (தாழ்ந்த) குலத்தத்தையோகி கடகோபர்.

विक्रीय शूर्पं विचचार यागी ॥

ஜலலடை செய்துவிற்று வந்தவருக்கொல்லாபட்டிருக்கிறது. அதாவது அவர் கஞ்சா (வேகக்கு) ஜாதியில் பிரத்தவா. பிராமமணர்களுடன் படிக்க வேண்டுமென்றும் அவர்கள் படிப்பதைக் கேழ்க்கவேண்டுமென்றபொழுதும் அவர்களால் தள்ளப்பட்டிருக்கவேண்டும. அவர் அப்பொழுது பிராமமணர்களுக்கு ஏதிரிடையாய் திலகமவைத்ததுக் கொள்ளுவது குடிட்டுக்கொள்ளுவது முதலான சாஸ்திரவிரோதமான சாம்பிரதாயங்களைச் செய்திருக்கக்கூடும். அவருடைய சீடா முனிவாகனர், சண்டாளவாணத்திலுதித்தவர். அவருடைய சீடா யாவனாச்சாரியர். கிரேக்க அல்லது துருக்கக்குலத்திலுதித்தவர். தன்னுடைய பெயரை யமுனாச்சாரியர் என்று மாற்றிக்கொண்டார். அவருக்குப் பிறகு ராமானுஜர் பிராமமண குலத்திலுதித்தவர். பிறகு சங்கிராங்கிதருனர். அவருக்குமுந்தி நூல்களெல்லாம் கத்தேசபாஷையிலேயே எழுதப்பட்டேவத்தன. ராமானுஜர் கொஞ்சம் சமஸ்கிருதம் படித்து சமஸ்கிருதத்திலேயே கலோகங்களையும் காரிய குத்திரங்களையும் உபக்த உரைகளையும், சங்கிராச்சாரிய

ருக்கு எதிராகச் செய்தார். அதவைதம் அதாவது ஜீவனுய் பிரம்மமும் ஒன்றென்றும் இரண்டாவதான வேறுவஸ்து உண்மையிலொன்றுமில்லை யென்றும், பிரபஞ்சம் பொய்யென்றும் மாயை யென்றும் அறித்தியமென்றும் சங்கராசாரியா நம்பினார். இதற்குமாறும் ராமானுஜா ஜீவன், பிரம்மம், மாயை இம்மூன்றும் கீத்தியமென்று நம்பினார். சங்கராசாரியா பிரம்மத்திலிருந்து ஜீவனையும் காரணவஸ்துவையும் வேறாக நம்பாதது சரியாகாது.

இந்த அம்சத்திவ ராமானுஜா (விசிஷ்டாந்தவைதம்) ஜீவன் அதாவது மாயையுடன் கூடின பரமேசுவரன் ஒன்றுதானென்று எண்ணி இம்மூன்றையுட்போற்றி அத்வைதமென்று சொல்லுவதும் எப்பொழுதும் விண்காரியமேயாகும். சசுவரனுடைய ஆதினத்தில் ஜீவனைப் பரத்தனாகக் கொண்ணுவது, மணி மாலைகளை உபயோகிப்பது, கெற்றியில நலகமிடுவது, மாலையைத் தரிப்பது, மூத்தி பூஜை முதலான பொய் நம்பிக்கை, இவைகளைச் சரூபச் சொல்லில சக்கிராங்கிதாசுருடைய கருத்துகள். சக்கிராங்கிதர் முதலானவர்கள் வேத விரோதமாயிருப்பது போல் சங்கராசாரியா மதத்தவர்களில்லை.

விக்கிரக ஆராதனை

வினா :—மூர்த்தி பூஜை எங்கிருந்து உண்டாச்சது?

விடை :—சமணர்களிடமிருந்து

வினா :—சமணர்கள் ஏன் அதைத் துவங்கினார்கள்?

விடை :—அறியாமையினால்.

வினா :—சாந்தத்துடன் தியான ஸ்திதியில உட்காரத்திருக்கும் விக்கிரகத்தைப் பார்க்கையில் மனமும் அம்மாதிரியே மாறுகிறது.

விடை :—மனது சேதனமானது விக்கிரகமோ சடமானது. விக்கிரகத்திற்குச் சரியாய் மனமும் சடமாகக் கூடுமா? விக்கிரக ஆராதனைப் பெறும் புரட்டே? சமணர்களால் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆகையினால் இதைப்பற்றி பன்னிரண்டாவது அத்தியாயத்தில பேசுவோம்.

வினா :—சக்தி முதலான விக்கிரகங்கள், சமணர்களை அனுசரித்ததாயில்லை. எனவே சமணர்களிடமிருந்து பின்பற்றப்படவில்லை.

விடை :—சமணவிக்கிரகங்களைப் போல சக்தி விக்ஷரகங்களிலையென்பது உண்மையே. சமணவிக்கிரகங்களைப் போல இவர்களும் செய்திருப்பார்களேயானால் அவைகளுடன் தமோற்றம் உண்டாயிருக்கும். ஆதலால் மாறாகவே பண்ணினார்கள். சமணர்களுடன் விரோதஞ் செய்து கொள்ளுவது இவர்களுடைய வேலைபாடவும் இவர்களுடன் விரோதஞ் செய்து கொள்ளுவது அவர்களுடைய முக்கிய நோக்கங்களாயிருந்தன. சமண விக்கிரகங்களை நாவாணமாயும் தியானாவஸ்தையிலிருப்பதாயும் வைராக்ய மடைந்தவர்களுக்குச் சரியாயும் செய்தார்கள். அதற்கு எதிரிடையாய் வைணவர்கள் மனம் போனவண்ணம் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஸ்திரீகள் வானங்கள், ராகங்கள், அதுபவங்கள், விஷய கருங்கள் இவைகளுடன் கூடினதாயும் கந்திரமாநிரி உட்காரத்திருக்

நிறமாநிரியாகவும் செய்தார்கள் சாணாகன் சங்கு, கிலுங்கு, மணிக்கிலுக்கு
தோலகாத்தியா, இவைகளைத் தங்களுடைய ஆராதனைகில் உபயோகப்படுத்தி
திக்கொள்வதிலும், வயணவர்களைப் பெருமுடிக்கமிட்டுக் கொள்ளுதல், இராமநிதி
கிலைகளினால், வயணவ சம்பரதாயதவதச சோத பொப்புள்ள சீடர்கள்
சமணர்களுடைய ஜாலததல் கெட்டுக்கொள்ளாமல் தங்களுடைய கிலை
கிலேயே அரிமுத்திருந்தார்கள். விவாசா முதலிய பகர்ஷிதனின் பொய்யாக
கற்பனையானதுமே உட்கட்கடாச நாரண பல கடடுக்கதைகளை எழுதினார்
என. அவைகளைப் புராணா என்றழைத்து எவ்வாறுக்கு அறிவித்து அவை
களைப்பா சொல்லவாசரித்தார்கள். பிறகு அந்நியமான பூட்டுகளைக்
கையாள் வாரபரித்தார்கள் இதர பிண்டங்களுக்கும் தங்களுடைய ஜீவனத்தின்
பொருட்டு இராமநிதி கிலைகளைக் கைக்கொண்டார்கள். பொய்க்கிரகங்களைச்
செய்து விட்டு சகசபமான கிலை காடுகளில் ஒளித்து அகலது பூமியின் கீழே
யாவது புதைத்து பிறகு தங்களுடைய சீடர்களுடன் எனக்கு இரவு கணவில
மகாதேவர், பாரகதி, இராதை, கிருஷ்ணன், சீதை, ராமா, கஷ்மி சோமனா
மனுமார் முதலானவர்கள் தோன்றி அவ்விடத்திற்சுப்பதாகச் சொன்னார்
கொண்டது வெளிப்படுத்தவார்கள். ஏன அங்கிருந்து அவை எடுத்தது கையில
கடடி கந்தாபவரு செய்து தங்களைப் பூசாயாக வைத்தால் அகாலகளுடைய
மனோபிஷ்டமக்கறை வேறும் எனார்கள். பணமுள்ள குருடர்கள் பெயர்க்க
ளின் தூக்கட்டுரையைக் கெட்டு உண்மையென மயி விக்கிரகப் எங்கிருக்கிற
தெனது கெழப்பார்கள். அப்போது என்னுடன் வந்தால் அகலாட்டிவாவது
கிலைகிலாவது காட்டுவென எனப்பார்கள். அக்குருடர்கள் அகாலகளுடன் சென்று
பாரதது ஆசகர்ய மயடகது பொய்க்களின் கால்களில் விழுந்து சொல்லு
வார்கள் "உங்களின் பெரிசு தேவதைகளுக்கு வெகு பாத்தியாவிருக்கிறது.
கீழ்க்க அமை எடுத்ததுபிரதிஷ்டை செய்து பூசுது ன்ணிக் கெடுவடைய
மனோபிஷ்டவகளைப் பதிகச்செய்யுங்கள்." ஒரு பொய் தீவ்விதமான புரட்டுக்
களில் தூய்க்கிறதைக் கண்டு மற்ற பொய்க்களும் தங்களுடைய ஜீவனத்தின்
பொருட்டு இராமநிதியான கிலைகளைக் கைக்கொள்வார்கள்

வினா:—பரமேசுவரன் உருவமுற்றவா. அவரைத் தபாஸத்தினால் காண
முடியாது. ஆகையினாலேயே அவருடைய ஆராதனைக்கு விக்கிரகம் அவையா
னது. விக்கிரகத்தைக்கு முன் கிணது தலையை வணங்கி கைகூப்பி வேறொன்றை
யும் எண்ணாமல் அவரைத்தடுத்ததுப பெயரைச்சொல்லுவதில் என்னக்கேடு
கிருக்கிறது?

விடை:—பரமேசுவரன் உருவமுற்றவருமே சாவய்மாநியாயுந்கிற
படியினால் அவருடைய விக்கிரகத்தைச் செய்பமுடியாது. விக்கிரகத்தைக்கண்ட
பாரததாததில் பரமேசுவரனுடைய மூலபகம் வருமெயானால், பரமேசுவரனுடைய
அற்புதத்தை விளக்குகிறதாயும், பனிதர்கள் சிறிய மூர்த்திகள்செய்ய ஆதாரம்
புழுவன்ன பரமேசுவரனால் ஆக்கப்பட்ட பூமி, ஜலம், அக்கினி, வாயு, செடி இவை
களைக்கண்டு என் பரமேசுவரனை கிணக்கக்கடாது? விக்கிரகத்தைப்பாரததல
பரமேசுவரன் மூலகம் உண்டாகத்தென்று கீழ்க்க சொல்லுவது வினாபொய்யே.

எதிரில விகிரகம் இல்லாமல் போனால் பரமேச்வரனுடைய எண்ணம் அந் துபோய் தனியாய் திருட்டுத்தனம் வியபசாரித்தனம் முதலான கெட்டகாரியங்களைச் செய்யக்கூடும். ஏனெனில் அச்சமயத்தில் அவனையாரும் காணவில்லை யென்று ஒருவன் அறிகிறான். ஆகவேகெடுதல்களைச் செய்வதிலிருந்து ஒருவன் அஞ்சுகிறதில்லை. விகிரக பூஜை செய்வதினால் இவ்வித தீவினைகள் விரைகின்றன. பாருங்கள்! விகிரகங்களைக் கவனியாமல் சாவலியாபகமாயும், சாவர்த்தியாயாயும் கீதிபதியாயும் பரமாத்மாவை எங்கும் இருக்கிறவராகவும் நினைத்து நம்புகிற மனிதன் பரமேச்வரனுக்கு விரோதமான காரியங்களைக் கெடுதல் என்றறிந்து ஒருகணநேரமாவது தனலிடத்திலிருந்து வேறுவருக அவரை எண்ணாமலிருக்கிறான். அப்பொழுது கெட்டகாரியங்களைச் செய்யமாட்டான். ஏனெனில் மனது வரக்கு காமம் இவைகளைக்கொண்டு ஏதாவது ஒரு தீக் காரியஞ்செய்தால் அந்தாயாமியாயிருப்பவரின் நியாயதண்டனையைத் தப்ப முடியாதென்று அறிவான். வெறுமபெயரை உச்சரிப்பதினால் மாத்திரம் பலன் ஒன்றும் உண்டாகாது. கற்கண்டு கற்கண்டு என்று சொல்லுவதினால் இனிப்பும ரீம (வெப்பிலை) எண்பதினால் கைப்பும் வாயில உண்டாகிறதில்லை. அவைகளைச் சாப்பிடும் பொழுத்த அவைகளினுடைய உருசி நமக்குத தெரிகிறது.

வினா:—பெயர்களைச் சொல்லுவது குற்றமாகுமா? புராணங்கள் எல்லாம் அதைப்பெரியதாகப் போற்றுகிறதே?

விடை:—நீங்கள் பெயர்களைச் சொல்லுமவிதமும அதை ஸ்மரனைச் செய்யும் வழியும் தப்பானது.

வினா:—எங்களுடையவழி ஏன் தப்பானது?

விடை:—வேதவிரோதமானபடியினால்.

வினா:—வேதவழியைக் கூறுங்கள்.

விடை:—நியாயகாரி என்பது நச்வரனின் ஒருபெயர். படசபாதமீது பரமாதமா எல்லோருக்கும் சரிவர நியாயஞ்செய்வதுபோலவே அதைஅறிந்து எப்பொழுதும் காரியங்களைச் செய்வவேண்டும். அந்நியம ஒருபொழுதும் செய்யக்கூடாது. இம்மாதிரிசெய்தால் ஒரேபெயர் கூட மனிதனைக் கெடுதல்களிலிருந்து காப்பாற்றும்.

வினா:—பரமேச்வரன் உருவமற்றவரென்று காங்கரும்அறிவோம். ஆனால் அவர் சிலன், விஷ்ணு, கணேசன், சூரியன், முதலான தேவர்களின் சரீரத்தை யெடுத்து இருஷ்ணன் முதலான அவதாரங்களைக் கொண்டபடியினால் விகிரகங்களைச்செய்யக் கூடவா பொய்யாகும்?

விடை:—அதுவும்பொய் “அஜஐகபாத” “அகாயம்” பரமேச்வரனுக்குப் பிறப்பு இறப்பு சரீரத்தை உடைதல் இவைகளிடையாது, என்று வேதங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அறிவினால்கூட பரமேச்வரனுக்கு அவதாரம் கிடையாது என்றுதெரிகிறது. ஏனென்றால் எங்கும் ஆகாயத்தைப்போல வியாபகமாயும், அனந்தமாயும், சுருதுக்கம் பார்வை முதலான குணங்களில்லாதவருபு

மிருக்கிறவா, விரியத்துவிரியும் சரிததின் காப்பவையிலும் எவ்விதம் வரக் கூடும்? ஒரே தேசத்தில் வசிக்கிறவனை வந்து போகவுங்கூடும். அவ்வற்றவும் பார்க்கமுடியாதவும் ஒருமித்ய அனுவினங்கூட இருக்கிறவர் அவதாரம் யெடுக்கிறாரென்பது மஷுவயிற்றுப் பிள்ளைக்கு விவாகம்சுடாது அவாகநு டைய பொப பிள்ளையைப் பார்க்கிறப பேச்சுப்போலிருக்கிறது.

வினா:—பரமேசுவரன் எங்கும் பரவியிருக்கால விக்ஷிபத்திலும் இருக்க வேண்டுமே? அப்பொழுது ஒருபொருளிலிருப்பதாக வெண்ணி அவரைப் பூசைசெய்வது ஏன் கூலதானம்? சாணக்கியன் சொல்லும் வண்ணம்.

न काये विद्यते देवो न पाषाणे न मृण्मये ।

भावे हि विद्यते देवस्तस्माद्भावो हि कारणम् ॥

பரமேசுவரன் கல், கட்டை, பூம், மண்துவைகளிலில்லை. உழுதடைய எண்ணம் இருக்கெயிடத்திலேயே அவர் சித்தமாகுகிறார்.

விடை:—பரமேசுவரன் எங்கும் பரவியிருக்கிறபடியினால் ஒருபொருளிலுமாதிரி இருப்பதாகவும் மற்றபொருளிலு இருவாததாய்வுவகருதுவது அரச சக்கரவாததி தன்னுடைய அரசாங்கம் புராதனம் அதிகாரம் செலுத்துவதை விட்டு ஒருமித்ய குடிசைக்கு அவரை எழுமானாலு கிண்பாதுபோலாகிறது. இது அவருக்குப் பெரிய மாணாருறைவு ஆவதா? சாவயியாபகா என்று கிணத்தால் விக்ஷிபக்களுக்குப் பூஜைசெய்ய வேட்டவகளிலிருந்து பூக்கொயவாணைன்? சாதினத்தை தெளியிக வைப்பாணைன்? தூபங்கூட்டுவதென? மணி, கிளிக்கு, கைத்தாணம், மந்தளம், இவைகளினால் கோஷம் செய்வதென? உங்கரங்களில் அவரிருக்க கைகளைச்சுட்டுவதென்? அவர் உன்னைவிருக்க அதை விக்ஷிபத்திரது முன்னினைவவண்பதுவதென? தன்னீரில் அவர் இருக்க ஏன் விக்ஷிபத்தை அதில் மூழ்க்கவேண்டாம். இறைவன் சகலபொருள்களிலும் இருக்கிறபடியினால் வியாபிதநிருக்கிறவரைகீழ்க்குசெய்கிறாயா? அல்லது வியாபத்திருக்கும் வஸ்துவையபூஜைசெய்கிறாயா? வியாபிக்கிறவரைவண்பதென ஏன் வெறுக்குகிறாரு? புஷ்பம் சந்தனம் முதலானவைகளை அளிக்கவேண்டாம்? வியாபிதநிருக்கும் வஸ்துக்களை வணங்கினால் பரமேசுவரனையா அதிகவிநீசன்? இம்மாதிரி ஏன் ஏன் சொல்லுகிறீர்கள்? அவர்கள் கவனிப்பதற்குமுதலானவைகளை பூஜைசெய்கிறோமென்று ஏன் உண்ணாயை உரைக்கக்கூடாது? உங்களுடைய கமபிக்கை உண்ணையானதா? பொம்பாணதா? என்று சொல்லுங்கள். அது உன்மையானால் உங்களுடைய மெய்க்கையினால் பரமேசுவரனைக் கட்டுப்படுத்துகிறீர்கள்?

உங்களுடைய உயிர்க்கையினால் மண்ணைத் தங்கா வெள்ளி முதலான உலோகங்களாகவும், சத்தினம் வைதீரியா முதலான விலையுயராத பதார்த்தங்களாகவும், கட்டை நுரையை முத்தாகவும், தன்னீரைத் தவிராகவும் மோராகவும் மண்ணைமாவாகவும் சாககையாகவும் ஏன் செய்யக்கூடாது? கஷ்டத்தை நீங்கக் கிண்பாதுவகால ஏன் அதை அடைகிறதில்லை? கசந்தைகிண்பாதுவகால ஏன் அதை அதுவிக்ஷிபத்திலை? குருடன் கண்ணிருப்பதாககிண்பாது

ஏன் பார்வையை அடைகிறதில்லை? இறப்பதின் எண்ணில்லாமலிருத்தும் ஏன் மரணத்தை யடைகிறீர்கள்? ஆகையினால் உங்களுடைய எண்ணங்களும் கம்பிக்கைகளும் ஒருபொழுதும் உண்மையாகாது. இருப்பதைவிருக்கும் வண்ணம் எண்ணுவதே சரியான கம்பிக்கை. உதாரணமாகக் கருப்பை கருப்பென்றும் கிரை நீர் என்றும் எண்ணுவது சரியானதாகும். தண்ணீரை கருப்பென்றும் கருப்பைத் தண்ணீரென்றும் எண்ணுவது தப்பெண்ணமாகும். இருக்கிறதை இருக்கும் வண்ணம் அறிவதே ஞானம். வேறுவிதமாக கீழ்ப்பது அஞ்ஞானம்.

வினா:—வேதமந்திரங்களினால் பிரதிஷ்டை யாகாதவரையில் தேவதைகள் வருகிறதில்லை. பிரதிஷ்டை செய்தவுடன் வருகிறது. விசர்ஜனம் செய்வதினால் போய்விடுகிறது.

விடை:—மந்திரம் படித்து ஆவாகனஞ்செய்வதினால் தேவதைகள் வருவார்களேயானால் விக்கிரகங்கள் ஏன் உயிருள்ளதாக வாழ்கின்றன? விசர்ஜனம் செய்தவுடன் ஏன் அது விட்டுப்போகின்றதில்லை. அது எங்கிருந்து வந்து எங்கே போகிறது? கேளாம்! சகோதரனே! முழுமுதற்கடவுள் வருகிறதாயில்லை போகிறதாயில்லை. மந்திரபலத்தைக்கொண்டு பரமேச்வரனைவரவழைக்கமுடியுமேயானால் அமரந்திரத்தைக்கொண்டு இறந்துபோன உண்பின்னையினுடைய சரீரத்தில் ஏன் உயிரைவரவழைக்கக்கூடாது? ஜீவாத்மாவை விசர்ஜனம் செய்து உன்விரோதிகளை ஏன் வதைக்கக்கூடாது? ஏ! பாமரர்களே! வஞ்சகம் பேசி உங்களைவிடக்கூடிய காரியத்திற்கு உபயோகஞ்செய்துக் கொள்ளுகிறார்கள். வேதங்களில் விக்கிரக ஆபாதனைக்கும் பரமேச்வரனுடைய ஆவாகன விசர்ஜனத்திற்கு ஒருஎழுதங்கூட ஆதாரமாகச்சொல்லப்படவில்லை.

प्राणा इहागच्छन्तु सुखं चिरं विषन्तु स्वाहा । आत्महागच्छन्तु सुखं
चिरं विषन्तु स्वाहा । इन्द्रियाणीहागच्छन्तु सुखं चिरं विषन्तु स्वाहा ॥

வினா:—இப்பாசிரி வேதமந்திரங்களிலிருக்கிறதே. ஏன் இல்லையென்கிறீர்கள்?

விடை:—அதில் புத்தியைக்கொஞ்சம் உபயோகஞ்செய். சகலமும் வையுபுக்கட்டப்பட்ட வாமமாகக்கொண்டே வேதவிரோதமான தந்திரங்களில் போப்களால் எழுதப்பட்டவைகள். வேதவார்த்தைகளிலில்லை.

வினா:—தந்திரங்கள் பொய்யா?

விடை:—அவைகள் முழுப்பொய்யே. ஆவாகனம், பிராணபிரதிஷ்டை, என்னும் விக்கிரக விஷயம் முதலியவைகளுக்கு ஒருமந்திரங்கூட வேதங்களிலில்லை. 'ஸ்காநம் சமர்பயாமி' (செய்து வைக்கிறேன்) என்பதைப்போன்ற வசனங்கள்கூட இடையாது. "விடங்கு கல் முதலான விக்கிரகங்களைச்செய்து ஆலயங்களில் ஸ்தாபித்து சாதனம் அகழ்தைகளினால் பூஜைசெய்யுங்கள்" என்று ஒரு அணுமாதந்திரங்கூட காணவில்லை.

வினா:—விக்கிரக ஆபாதனைக்கு வேதங்களில் விதியில்லையென்றால் மறுப்புமில்லையே? கண்டனமிருந்தால் "பிராபநௌ சத்யாம் நிஷேதஹ" மூர்த்திகள் உண்டாவதிருந்தே அதுவும் உண்டாகவேண்டும்.

விடை:—விதிகளிலலாமல் போனபோதிலும் பரமேச்வரனுக்குப்பதி லாக வேறு பிறப்பொருள்களைப் பூஜைக்கு எடுக்கக்கூடாதென்றும் எப்பொழு தும் தன்னவேண்டும் என்றும் விதித்திருக்கிறது.

• अन्धन्तमः प्रविशन्ति येऽसम्भूतिमुपासते ।

ततो भूय इव ते तमो य उ सम्भूत्याग् रताः ॥

யஜுர் 40. 9.

பிரமமஸ்தானத்தில், உண்டாகாத அநாதிபிரகிருதி காரணங்களைப் பூசிக் கிறவன் அஞ்ஞானத்திலும் துக்கசமுத்திரத்திலும் முழுகுகிறான். வெளிப படைபரவியிருக்கிற இயற்கையை அதாவது பூமி, கல், மரம், முதலான காரிய ரூபங்களையும் மனிதன்முதலான சரீரங்களையும் பிரம்மத்திற்குப் பதிலாக உபாசனைசெய்கிறவன் பெரு மதியினனாய் வெருகாலம் துக்க ரூபமான கரகத் தையடைந்து நீண்டகால உபத்திரவங்களை அனுபவிக்கிறான்.

न तस्य प्रतिमा अस्ति ॥

யஜுர் 32. 3.

சகல ஜகத்திலும் பரவியிருக்கிற உருவமில்லாத அபரமாத்மாவிற்குச் சரியான பரிமாணமாவது விக்கிரகமாவது கிடையாது.

यद्बालनभ्युदितं येन वागभ्युद्यते ।

तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासते ॥

கேளோபநிடதம்.

இதோ! ஜலம். எடுத்துக்கொள்! என்றுஜலத்தை கோக்கி ஜனங்கள் சொல லுவது போல் வார்த்தைகளினால் சொல்லமுடியாதவனைப் பிரமமம் என்று அறிந்து உபாசனைசெய் அவனுடைய பார்வையினாலும் சக்தியினாலும் கம்மு டைய வார்த்தை ஏவப்படுகிறது. அதற்கு வேறுபட்டவைகளெல்லாம் உபா சனைக்குத்தகுந்ததில்லை.

यन्मनसा न मनुते येनाहुर्मनो मतम् ।

तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासते ॥

கேளோபநிடதம்.

கருத்திற்கு இணங்காதவராயும் மனதை அறிகிறவராயுமிருக்கிறவரைப் பிரமமன் என்று அறிந்து உபாசனைசெய். அதிலிருந்து வேருளஜீவன் அந்தக்+ரூபம் உண்டி. அதைப் பிரமமஸ்தானத்தில் வைத்து உபாசனை செய்யாதே.

यच्चक्षुषा पश्यति येन चक्षुषि पश्यन्ति ।

तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासते ॥

கேளோபநிடதம்.

கண்களின் பார்வைக்கு அடப்படாமல் சகலதையும் கண்ணோக் கொண்டு பார்வகச்செய்கிற அவரையே பிரம்மன் என்று அறிந்து உபாசனைசெய். அதி லிருந்து தனியான ரூபம் மின்னல் அக்கினி முதலான சடப்பொருள்களை உபாசனை செய்யாதே.

यच्छ्रोत्रेण न शृणोति येन श्रोत्रोऽप्यश्रुतम् ।

तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासते ॥

கேளோபநிடதம்.

காதினும் கேழ்க்கமுடியாதவும் காதைக் கேழ்க்கச் செய்கிறவனாயுமே பிரம்மன் எனது அறிந்து உபாசனை செய். அதிலிருந்து விலகின சப்தம் முதலானவைகளை உபாசனை செய்யக்கூடாது.

यत्प्राणेन न प्राणिति येन प्राणः प्रणीयेत ।

तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासते ॥

கேஜே டிடதம்.

பிராணனால் அசைக்கப்பட்டதவும் பிராணனை ஓடச்செய்கிறவனாயுமே பிரம்மமென அறிந்து உபாசி. அதிலிருந்து வேறான வாயுவை உபாசிக்காதே. இம்மாதிரி இன்னும் தடுப்புக்கள் அகேகமிருக்கின்றன.

பிராப்தமாயும் அப்பிராப்த மாயுள்ளவைகளினுடைய பூனை வேதங்கள் இவை தடுக்கப்பட்டுள்ளன. உட்பிராப்திருக்கிறவனை அங்கிருந்து போகச்செய்வது பிராப்தமாகும். கிணத்தில் விழாதே; துஷ்ட சகவாசம் செய்யாதே; விததை விவகாதவனாயிராதே; இவைகளைவிடவும் அப்பிராப்தத் தடுப்புக்களாகும். மனிதனுடைய ஞானத்தில் அப்பிராப்தமாகாத பட்சத்தை, பிராப்தமாகச் செய்வது கூடாது. ஆகவே கல, விஷ்ணு முதலானவைகளுடைய பூனைகள் எப்பொழுதும் அறவே தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வினா:—விக்கிரக ஆராதனையில் புண்ணியமில்லாமல் போனாலும் எப்படி விடையாதே?

விடை:—உமங்கள் இருவகையிலும். சத்தியம் போகக் முதலானவைகளைப்போன்ற வேதங்களால் விதிக்கப்பட்டவை—விதிதம். கொட்பெய்க்கை முதலானவைகள் வேதங்களால் தடுக்கப்பட்டவை—நிஷித்தம். விக்கிரகத்தை செய்வது தாமதமும், அதைவிட்டுவிடுவது அதாமதமாகும். இவ்விதமே நிஷித்த காரியங்களைச் செய்வது அதாமதமும், செய்யாமல் இருப்பது தாமதமாகும். வேதநிஷித்தமான விக்கிரக பூனை முதலானவைகளைச் செய்வதனுடையீர்கள் ஏன் பாபிகளாகமாட்டீர்கள்?

வினா:—கவனிப்புகள்! வேதங்கள் அநாத். எவ்வே விக்கிரகங்களுக்கு என்னவுப்போகமிருக்கது. ஏனென்றால் தேவதைகள் பிராப்தபட்சமாகிருந்தாகள். இவ்வழக்கமோ தந்திரங்கள் புராணங்கள் இவைகளுடையவிடிகாலைத் திறிந்து வந்தன. மனிதனுடைய ஞானமும் சங்கிய குணநினைவாக பரமாதமாவின்னுடைய தியானத்தில்கவனத்தைச் செலுத்தமுடியாமல் விக்கிரக பூனையைக் கொண்டார்கள். ஆகையினால் அஞ்ஞானிகளுக்கே மூர்த்தி பூனை ஏற்றதாகும். மஹாபுருஷ ஏதிரிய மேலே போகவேண்டும். முதலாபியை விட்டுவிட்டால் மேலே போகமுடியாது. மூர்த்தி பூனை முதலாபியையாகும் இவைகளைப் பூனைசெய்து ஞானமடைந்து அதைக்கரண: கததமரணபிரதே பரமாத்மாவைத் தியானஞ் செய்பமுடியும். விவசித்தைக்காரனும் சிறுதுபபாக்கிச சேவகனும் முதலில் சனகளுக்குப் புலப்படும் வஸ்துதாளில் அம்பையும் குணமையும் எடுத்து பழக்கிக்கொண்டு, பிரக கண்ணிறமெட்டாதவைகளில் குறிபாத்தவைபயது போலவே முதலில் ஸ்தூலவிக்கிரகத்

தைபூஜைசெய்து பின்னா குகும் பிரமமத்தையடையவேண்டும். புருஷனை அடைய முனனா பெண்கள் சிறு விளையாட்டுக் கருவிகளுடன் ஆடுவது போலவுமேயாகும். ஆகையினாலேயே விக்கிரக ஆராதனை கெடுதலாகாது?

விடை:—வேதத்திற்குச் சரிபாயிருப்பது நாமமும் அதற்கு எதிரிடை யாகயிருப்பது அதர்மமுமானால் நீங்கள் கூறுவதிலிருந்தே அதர்மம் என்று விளங்குகிறது. வேதவிரோதமானதால்களைப் பிரமாணமாக கருதுவது காஸ்திக வாதமாகும்.

नास्तिको वेदानन्दकः ॥

या वेद बाह्याः स्मृतयो याश्च काश्च कुरूप्यः ।

மனு. 2. 11.

सर्वास्ता निष्फलाः प्रेत्य तमोनिष्ठा हि स्मृताः ॥

उत्पद्यन्ते च्यवन्ते च यान्यतो न्यानि कानिचित् ।

तान्यर्वाकालिकतया निष्फलान्यनृतानि च ।

மனு. 12. 95. 96.

வேதங்களைப் பழிக்கிறவன், அவா திக்கிறவன், மறுக்கிறவன், விரோதமாக விருக்கிறவன் இவாதனெல்லாம் காஸ்திகர்கள். துணமார்க்கர்களால் வேத விரோதமாய் எழுதப்பட்ட இப்புத்தகங்கள் உலகத்தைத் துக்க சாகாத் தில் அமிழ்த்துகிறது. அவைகளுக்கெல்லாம் பலனற்றது. சக்தியு மற்றது. இவ் வுலகிலேயும் பரமேசுவரத்திலேயும் இருள் மயமானதுக்கத்தையளிக்கிறது.

வேதவிரோதமாய் தற்காலத்திலு எழுதப்பட்ட இப்புத்தகங்கள் சீக்கிரம் பிரயோசனமற்றது போகிறது. அவைகளைப்போற்றுவதும் சிஷ்பவமாயும்பொய் யாயும் குகிறது. ஆகையினால் பிரம்மா முதல னையுமினிராகரிஷிவரை யிலுள்ள வாகளின் பதமயாப்தனில் வேதவிரோதங்களைப்பின்பற்றுவதல் கூடாதென் பதை. வேதாங்ககூடத்தை அனுசரிப்பதேதர்மம். ஏனெனில் அவைகள் மெய்ய் பெருகை விளக்குகிறது. அவைகளுக்கு எதிராய்ப்புராணங்கள் தாதிசங்கள் எவ்வளவு இருந்தமே, திலும் வேத விரோதமானபடியினால் பொய்யே. வேதத் திலிருந்து மாறின புஸ்தகங்களில் கூறப்பட்டிருக்கும் விக்கிரக ஆராதனையும் அதர்மரூபமானது. சடபூஜைகளினால் மனிதனுடைய ஞானம் விருத்தியடை யாது. உள்ள அகயாஞ்ஞானமும் குணநிப்போய்விடும். ஞானிகளின் பணி விடையினாலும் சங்கத்தினாலும் ஞானம்விருத்தியாகும். விலங்குகளினாலும் கறகளினாலும் ஆகாது. கைமுதலான மூரத்தியூஜையினால் பரமேசுவரனுடைய திபானம் எங்குண்டாவது உண்டாதுமே? உண்டாகாது விக்கிரக ஆராதனை யும் படியாகாட்டாது. தவற்றால் மனிதன் திலும்புகளை உடைக்கக்கூடிய ஒருபெரிய கணவாயேயாகும். எழுந்திருக்க முடியாமல் அதிலேயே மறிக்கி ருன். பெரியமேதைகளான யோகிகளினுடைய சேர்க்கைகளினால் விளையும் கலக பயிற்றி மெய்யறிவு முதலானவைகளை பரமேசுவரனுள் உப்பிரிகைக்குச் செல்லப்படுகளைப்போலாகின்றன. விக்கிரக ஆராதனையினால் யாரும் ஞானியா னதில்லை சகலவிக்கிர ஆராதனைக்காரர்களும் அஞ்ஞானியாயிருந்து மானிட

ஏறப்பைவினாக்கி இறாதிருக்கிறார்கள். இறக்காமலிருக்கிறவர்களும் மானிடப் பரிபூனையை நாமராததகாம மோகப்படுகின்றவையாமல பிரயோசனமற்றவருலுந்துபாரிடுக்கிறார்கள். ஸதாவருஷம் உறவைப்போல விகிரக ஆராதனைபிரமமும் ஆகாது. விகிரக ஆராதனை விளையாட்டுக்குவிகளுடன ஆடுவது போலாகாது. அக்ஷராப்பியாசமும் கல்ல பயிற்சியே பிரமமத்தை யடையவேண்டிய சாதனத்தில் விளையாட்டுக்குவிகளாகுப கல்ல விரிச்சியும விததையும் அடைகிறவனை ஏறச்செய்ததில் பரமாதமாவை அடைவான்

வினா :—உருவமுள்ளதில் மனதை கிறுத்தமுடியுமா. உருவமில்லாததில் மனது கிறுக்கமுடியுமா. ஆகையினாலேயே விகிரக ஆராதனை அவசியமாகிறது.

விடை :—உருவமுள்ளதில் மனது ஒருவிராமுமே கிறுக்காது. ஏன் என்றால் அதை சிகிரமாக மனது இழுத்துக் கொண்டு விகிரகத்தினுடைய அவயவங்களிலிருந்து அவயவங்களுக்கு மனதுமாறுகிறது. உருவமில்லாத பரமாதமாவைக்கிரகிப்பதில் எவ்வளவு சாமாததயம மனதிற்கு இருந்த போழுதிலும் அதுமுடிவைக் காண்கிறதில்லை. அவயவங்களானியிலிருப்பதினாலு சஞ்சலமும் கிடையாது. குணம் காமம் ஸ்வபாவங்களைத்தவிர ஆனந்தத்திலு முழுகியிருக்கும். உருவமுள்ளதில் கிறுத்தமுடியுமேயானால் உலகனுள் விளையாடவரும் தங்களுடைய மனதைக் கட்டுப்படுத்தியருப்பார்கள். உலகிலிருக்குமபடியான புருஷனஸ்திர பிள்ளை பண்பு கொடுத்தன, முதலியவைகளில் மனது லயப்பட்டிருக்கிறது. அடக்கமும் அடைகிறதில்லை. உருவமில்லாததில் மனது செலவழியேயானால் அது அத்தன்மையினால் அடக்கத்தையடைகிறது. ஆகையினால் விகிரக ஆராதனை செய்வது அதாமமானது. 2. கோடிகளைக்காய் ஆலயங்களில் செலவுசெய்யப்படுவதினால் அது ஏழ்மைத்தன்மையை விளைவிக்கிறது. ஆராதனையும் கடமைகளில் அசிரததையையும் உண்டாக்கின்றது. 3. ஸ்திரபுருஷர்கள் ஆலயங்களில் செலவதினால் விபபசாரம் அடித்தி சண்டை, வியாதி முதலானவைகள் உண்டாகின்றன. 4. நாராததகாமமோட்சத்தையடைய அவைகளைச் சாதனங்களெனக்கருதி புருஷத்தன்மைபற்றி மானிடஜன்மம் வினாக்கிறது. 5. பாவாறான விரோத ஸ்வரூபங்களையும் பெயர்க்கையும் சரித்திரங்க்கையுமுடைய விகிரகங்களினால் ஜனங்களுள் ஒத்துமைகுலைந்து அவர்கள் விரோத மக்களிலிறங்க ஒருவருக்கொருவா பிளவு ஏற்பட்டு காட்டிற்றே காசம் உண்டாகிறது. 6. மதங்களுடைய வெற்றியும் பிழிச்சுளுடைய தோல்வியும் தனாமபிக் கையினாலேயே உண்டாகிறதென்று எண்ணி வினக்காடங்கழிக்கிறார்கள். பிராகன் ஜய மடைத்துவிட்டால் இராஜயத்தின் சததிரமும் செலவச்சுக்கங்களும எதிரிவசமாகிறது. இவர்களும் சத்துருக்களின் கைவசமாகி ருயவனின் கழுதை போலவும் சததிரக்கர்களின் குதிரை போலவும் பலவித துக்கங்களை யடைகிறார்கள். 7. “உணக்குப்பதிலாக உன்பெயரையாவது பிரதிமையையாவது உபயோகப்படுத்துகிறான்.” என்றால் ஒருவனுக்குக்கொட்பவகது சொல்லுகிறவனை அடிக்க

போவதுபோல பாமேசுவரனை உபாசனைசெய்யவேண்டிய விடத்தொவது மனதிலாவது விலகுகள், கருகன் முதலியவைகளுடைய விக்கிரகங்களை வைத்து பூஜைசெய்தால் தூபத்தடியுடையவர்களுடைய சத்தியகாசத்திற்குப் பாமேசுவரன் என்னதான் செய்யமாட்டார். 8. மயக்கவெறியிலுல ஆகியவர்களிலும் தேசதேசாந்திரங்களிலும் அலைந்து திரிந்து துக்கததையடைந்து தர்மம், சமசாரம் பரமார்த்த முகலானவைகளினுடைய வேலைமை காசஞ் செயது திருடன் முதலானவர்களுடைய பிடிக்கப்பட்டு வந்தகாரிகளால் ஏமாற்றவும் படுகிறார்கள். 9 துன்பாக்க சூசாரிகளுக்கும் பணததையளிக்கிறார்கள். அவர்கள் அமை விலைபாதிப்பையடைக்க பின் பரமசாகாரம், அன்பு விஷயங்களில் சண்டை இவைகளில் செல்வநித்தம், சுவோகளுடைய கடத்ததைக் கெடுத்து அவர்களுக்குத் துக்கததையுடைய உண்டிபண்ணுகிறார்கள். 10. நெறியோடுகளைக் கெளரவிகாரால் அவமானநொய்து கவளிக்கக்கூங்களைப் பொறுவதினாலு செய்வனையிதயாதவர்களாகிறார்கள். 11 விக்கிரகங்களை யாராவது உடைத்தேறி அடித்து தீர்த்துவிடுவது திருமுகமெண்ணிடோபோய்விட்டால் மாணயமுததுக்கொண்டு அடிதுகிறார்கள். 12. பூசாரிகள் பாஸ்திரீசன் சோகையினாலும் பூசாரியினவர்கள் பரபுருஷர்களுடைய சோகையினாலும் மிக்கெட்டுப்போய் புருஷன் பெண்களால் என்ஊ அகலேபோய்ய ஆகையையே இழக்கிறார்கள். 13. எதுமானன், வேலைக்காரன் என்கிறமுறைசரி யாகவிலவாதபடியினால் பாஸ்பாஸ்திரீசத்தனமை ஏற்பட்டு கெட்டு காசததையும், அடைகிறார்கள். 14. சடத்ததை தியானிக்கும் ஆத்மாவானது சடபுத்தியை உடையதாகவே ஆகிறது. ஏனென்றால் சூதத்தனமை அந்த கானத்தன மூலமாய் ஆத்மாவில் பிரவேசிக்கிறது. 15 கவாசனைபுடன்கூடின புஷ்பம் முதலியவைகளைக் காற்றால் ஜலம் முதலானவைகளுடைய தூசாதததைப் போக்கவும் ஆசோகவித்ததற்காகவும் பாமேசுவரன் உண்டு பண்ணியிருக்கிறார். பூசாரிகள் அதைக் கொப்பாமல் விட்டு விட்டால் வெகு கால வரையில் அந்நுடைய கருதம் ஆகாசத்திலு பாயிவாய் ஜலம் இவைகளைச் சத்தநா செயது செய்விடுக்தும் கிறைந்த கருமணா விசுவதற்குள் னேயே அதைக்கொயது விக்கிறார்கள். அவைகள் காலவாய்க்கிள எறியப்பட்டு அதிலுள்ள அழகு துலத்துடன் கவரது தூசாதததை உண்டு பண்ணுகிறது கவரின் மேல் சமர்ப்பணஞ் செய்வதற்காகவா பரமாத்மா கருமணத்தடன் கூடின புஷ்பம் முதலானவைகளை உண்டு பண்ணினார். 16. புஷ்பப்பங்களின் மேலிருக்கும் சூதனம் அரிசி முதலியவைகள் ஜலம் மண் முதலியவைகளினுடைய சோகையினால், கீழே அழகு மனிதர்களுடைய மலங்களிலிருந்து உண்டாகும் தூசாதததை போல தூசாதததை யுண்டு பண்ணுகிறது. அதிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான கிருமிகளுண்டாகி இறக்கின்றன. பல கெடுதல்களை விக்காக ஆராதனையிலிருந்துண்டாகின்றன. கவலவா கனெல்லோரும் அதைவிட்டு விடவேண்டியது. விக்காக ஆராதனை செய்கிறவர்களும் செய்வோர்களும் முன்னொன்ன கெடுதல்களிலிருந்து ஒருபொழுதும் மீறமாட்டார்கள்.

பஞ்சதேவ பூஜை.

வினா — எவவிதமான விக்ரித ஆராதனையும் செய்பாக்கூடாது? ஆரிய வாத்தக நாட்டிய பஞ்சதேவ பூஜை என்னும் பெயர் ஆதிகாலத்தொட்டுப் பரம பரையாயிருந்துவருகிறதே. சிவன், விஷ்ணு, அம்பிகை கணேசன் குரியன் இவர்களுடைய விக்ரிதங்களைச் செய்து பூஜை செய்வது பஞ்சதேவ பூஜையிலையா?

விடை: — எவவிதமான விக்ரித ஆராதனையும்கூடாது. ஆனால் கீழே காணப்பட்டவைகளுக்குப் பூஜை அதாவது மரியாதை செய்ய வேண்டும். பஞ்சதேவபூஜை, பஞ்சாயதன் பூஜை இவ்வார்த்தைகள் சிறந்த பொருளை யுடையதாயிருக்கிறது. அறிவில்லாத மூடர்கள் அதனுடைய சிறந்த அர்த்தத்தை விட்டுத் தள்ளப்பட்டதைக் கொண்டார்கள். சிவன் முதலிய ஐந்து விக்ரிதங்களைச் செய்து தந்தபாழுது பூஜைச் செய்வதைக் கண்டனம் செய்தாய்விட்டது. இவ்வாறுகூலமானவரும் சேதம், சேகார முபாண பஞ்சாயதன் தேவபூஜையும் மூர்த்திபூஜையும் இவைகளேயாகும்.

मानो वधीः पितरं मोतं मातरम् ॥

யஜுர். 16. 15.

आचार्यो ब्रह्मचर्येण ब्रह्मचारिणामिच्छते ॥

அதர்வ. 11. 5. 17.

अतिथिर्गृहानागच्छेत् ॥

அதர்வ. 15. 13. 6

अर्चत प्रार्चत प्रियमेधासो अर्चत ॥

ரீகுவேத

त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्म वदिष्यामि ॥

தைத்தேய 1. 1.

कतम एको देव इति स ब्रह्म त्यदित्याचक्षते ॥

சத. 14. 6. 7. 10.

मातृदेवो भव पितृदेवो भव आचार्यदेवो भव अतिथिदेवो भव ॥

पितृभिश्चापिभिश्चैताः पतिभिर्देवैस्सथा ।

पूज्या भूपयितव्याश्च बहुकल्लाणमीप्सुभिः ॥

மனு. 3. 88.

उपचर्यः श्रिया साध्या सततं देववत्पतिः ॥

மனு

பூஜை செய்ய வேண்டிய வடிவமுள்ள முதல் விக்ரிதம் அனனேயே. மக்கள் உடல பொருள் உயிர் மூன்றினாலும் பணிசெய்து தரையத்திருப்பதி செய்தல் வேண்டும். அவரை உபத்திரவஞ் செய்வதுகூடாது. இரண்டாவதாக மரியாதை செய்யவேண்டிய தேவன் தகப்பனே தாய்க்குச் சரியாய் அவரையும் உபசரிக்கவேண்டும். மூன்றாவது விதத்தைப் பளிக்குப் பூசான். அவரையும், உடல பொருள் உயிர்களினால் மோவை செய்யவேண்டும். நான்காவது அதன் வித்வான் கீபாயாரனவா, கபடபற்றவா, சகலருடைய மனப்பையைக் கீகாறுகிறவா, உலகத்தைச் சுற்றி சதைய உபதேசத்தால் சகலருடைய கருத்தைச் செப்கிறவர், அவரைப் பூஜை செய்தல் அவசியமாகும். ஐந்தாவது பெண்ணுக்கு ஆடவரும், ஆடவருக்குப் பெண்ணும் பூஜிக்கத்தகுந்தவர்கள். இவ்வைந்து மூர்த்திகளை தேவர்களாகிறார்கள். இவர்களினுடைய சேர்க்கையினாலேயே

மாளிட தேசத்தின் உறபத்தி, காப்ப சததிரயப்பயிர்ச்சி வித்தை, சததிரயப தேசம், இவைகளுண்டாகின்றன. இவைகளைப் பாமேச்வரனை அடையப்படி ளாகும். இவர்களைப் பயனியாமல விலங்கு முதலான மூத்ததிகளின் பூஜையைச் செப்திவாகன் வேத விரோதிகளை ஆவாரகள்.

வினா:—மாதா பிதாக்களைப் பணிந்து மூத்த பூஜையும் செய்வதினால் என்ன கெடுதல்களுண்டு?

விடை:—விடத்துகள் முதலிய மூத்த பூஜையை எட்டு மூன்று கை விட்டு அனகை முதலான மூத்ததிகளைச் செய்வதே மேல் கண்ணையுடையது. வேரான கருகதை யளிக் குரகாய் முதலிய மீதவாதனை விட்டு விலங்கு, மய, முகலியைகளில் கலையை உடைத்துப் பகையாகும் மிகவும் கெட்டகாரியம். காய் தகப்பன் முன்னால் வைக்கப்பட காய்க்களை மையதில் பூசாதி களுக்கு மிகுதி மையக்கப்பட்டார்கள் என்னும் மத்தினாலேயே அவர்கள் விலங்கு, முதலிய மூத்ததிகளினுடைய பூஜையை கைக்கொண்டதாகத் தெரிகிறது. ஆகையினால் விலங்கு, மய, முதலிய வக்கிரகர்களைச் செய்வ பயனியாதது சங்கு மூதிப் பகலித சபகங்கள் செயது கையைக்காட்டி அதாவது அன்னபானாதிகளை எங்கள் சார்பிடுகிட்டு மூது கீவகன் ஏமாந் திருங்கள் எனத் தாங்களே சார்பிடுகிறார்கள்.

‘ஒருவனிடத்தில் கைவிடுவது பாடி என பெருமீரலை ஏதெனக்கொள எனதுகூறி அவன் முன்னிருந்து பாவமாயும் தானே அபயித்துக்கொள வது மேலொருது. அவர் பூசாதி அகாவது நூலை நினுடைய “அரி” க்கு, கரு, டாமபிசமாய் வந்திரங்கள் தரிக்கக்கொண்டு அழகானவிடங்கிவங்களு, கு அகவகரித்துப் புத்தியிரலாகக்கொள்களை ஏமாநி இவர்கள் செவ்வச்செருக் குடன வாழுகிறார்கள். தமமுள்ள அரசன் ஒருவனிருந்தால் இவர்களைத் திருத்திகளில் வேலை செய்பவரும் வீரகன் கட்டவும் அராதக, கொணர் உயிருக்கு அத்தியாவசியமான அன்னபானாதிகளைப் பரிப்பான்.

வினா:—பெண்களினுடைய கலையைக் காணுங்கால காலஎண்ணங்களு திடயதுமேரல தன்பறுப்பு சாககமும் அடைகை விக்ஹகததைக் காணுங் கால வைராக்கியமும் சாதியும் என உண்டாகாது?

விடை:—ஒருபாழுதுர் ஆரவ ஏனென்றால் விக்ஹகத்தினுடைய சட்டத்தன்மை முதலானதுகளை ஆரமாவில் செவ்வப்பதிலால் ஆரமாய் சததிரய மகதபாடுக்துகிறதும். விவகபன்னியில் விக்ஹக விக்ஹதயன்னியில் விக்ஹகானமும், விக்ஹகானையினியில் அவையதியு உண்டாகாது உண்டா கிறகொஞ்சமும் பெரிமாரகளுடைய சோக்னா, உயிதசம் அவர்களுடையசரி ததிரகதைக் கெட்டுப்பாததல் முதலானவைகளினாலேயே ஏற்படும். ஏனெனில் குறைதொஷங்களை யறிவாரல் மூத்தியைக் காணுவதினால் மாத தார விக்ஹக உண்டாகாது. அனாயுண்டாவதற்கு மானம் குணங்கள் அறிதலேயார். இம்மாதா மூத்தபூஜை முதலான தீச செய்களினாலேயே ஆசியவாத்த காட்டில் வேலையாறு பூசார்கள் பிசகைக்காரர்களாகவும் சோம

பேரிகளாகவும் புருஷப்பிரயத்தனமன்னியிலும் கோடிக்கணக்காக இருக்கிறார்கள். அவர்களே சகலஉலகத்திலேயும் அறிவினத்தைப்பரவச்செய்திருக்கிறார்கள். விக்கிரக ஆராதனையில் அதிகப்பொய்யும் வஞ்சகமுமிருக்கின்றன.

அற்புதங்களும், கோடித்திரங்களும்.

வினா :—காசிமாநகரில் ஒளரங்கசிபிறகு கணபித்த லோடபைரவ முதலான கணக்கற்ற அற்புதங்களைப் பாருங்கள். முகமமதியர்கள் ஆலயநாசத்திற்காக நகர்த்தப்பொழுது பெருமாவணிகள் வெளிக்கிளம்பி சேவகர்கள் அனைவரையும் சலவரப்படுத்தி ஒடச்செய்தது.

விடை :—இது விக்கிரகத்தினால் செய்யப்பட்ட அற்புதமல்ல. அங்கே வணிகர்களின் கூண்டிருந்திருக்கவேண்டும். அவைகள் குரூரமான படியினால் வளரவது உதாந்தரவு செய்யுங்கால் அவர்களைக் கொட்டும். அங்கு காணப்பட்ட பாவதாரையின் அற்புதமானது பூசாரிகளால் கறபிக்கப்பட்டது.

வினா :—மிலேச்சனுக்குத் தரிசனம் கொடுக்காமலிருக்க மகாதேவன் கிணற்றிலும் வேணிமாதவன் பிராமமணன் வீட்டிலும் மறைந்து கொள்ளவில்லையா?

விடை :—கோடபான், காலபைரவன் லோடபைரவன் முதலான பூத பிரேத கருட கணங்களைக்கொண்டு ஏன் முகமமதியர்களை அடித்து வென்றிருக்கக் கூடாது? மகாதேவ விஷ்ணு புராணங்களில் சொல்லியிருக்கும் வண்ணம் திருபுராசுரன் முதலிய பயங்கரமான துஷ்டர்களைச் சாமபலாக்கினது போல ஏன் துருக்கர்களைச் சாமபலாக்கியிருக்கக்கூடாது. இதிலிருந்து பாஷாணத்தி விக்கிரகங்கள் முகமமதியர்களுடன் சண்டைச் செய்யக்கூடியதல்ல வென்று விளங்குகிறது. முகமமதியர்கள் ஆலயங்களைப் பூசாரிகளையும் உடைத்துக் கொண்டுவருபொழுது காசிமாநகரைச் சேரவே பூசாரிகள் அப்பாஷாணலிங்கத்தைக் கிணற்றிலெறிந்து வேணிமாதவத்தை பிராம்மணன் வீட்டில மறைத்து வைத்தார்கள்.

மரகதில் காலபைரவன் பயத்தினால் எழுந்தாதகன வரவில்லையானால் பிரயசகாலத்திலும் காசிமாநகரம் அழிவையடையாததானால் மிலேச்சர்களுடைய தூதர்களுக்கு ஏன் பயந்து விட்டது? தங்களுடைய அரசாங்க ஆலயத்தை ஏன் அழிவித்து விட்டு விட்டார்கள்? இதெல்லாம் போபக்களினுடைய மாயை.

வினா :—கயாவில் சராதகம் செய்வதினால் பித்தருக்களுடையபாபம் விலகிப்போய் சராதத்தத்தினுடைய புண்பவிசேஷத்தினால் அவகிருந்து பித்தருக்கள் சுவாக்ஷத்தை யடைகிறார்கள். அங்கே பித்தருக்களை கையை நீட்டிய பிண்டத்தை வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். இதுவுமா பொய்?

விடை :—இது முழுப்பொய்யே. பிண்டமளிப்பதின் விசேஷம் இதுவானால், பித்தருக்களுடைய கூத்தறகாகப் பிண்டத்திற்குச் செலவாகிற வகைக்கணக்கான ரூபாயை வேசித்தனம் முதலான பாபங்களில் கயாவாகிகள்

செலவு செய்கிறார்களே, அப்பாபழம் அவர்களை யன்னுதா? கை நீட்டுதலுடன்தரலாம் காணப்படுகிறதில்லை. மழைக்காலங்களில் பூமியிலுள்ளததை வெட்டி அங்கு மனிதன் ஒருவன்கண்ணிறபடாது மறைந்திருக்கக்கூடும். பிறகு அவனைத் தாபனப் பில்களால் மூடி கைடை நீட்டச்சொல்லிப் பிண்டத்தைக் கொடுத்திருப்பான புத்தி தீட்சணியற்ற எவனையாவது ஏமாற்றி அவர்கள் இம்மூட சமயிகையைப் பரவச்செய்திருக்கலாம். இதில் அதிசயம் ஒன்றுமில்லை. பைஷ் கீததை இராவணன் கொண்டு வந்தான் என்பதும் இதைப் போல கட்டுக்கதையே.

வினா:—கடவுள்தான் காளி காமாட்சி முதலான தேவிகளை இடைச்சுக்களான ஜனங்கள் மரியாதை செய்கிறார்கள். இதுவும் அப்புதமல்லவா?

விடை:—கொஞ்சங்கூட இல்லை இக்கு நட்டுஜனங்கள் ஒருவருக்குப்பின் ஒருவராய் ஆடுகள் போல சென்று பள்ளத்தாக்குகளில் விழுகிறார்கள். விழுந்தும் குருட்டு வறியை விடுவதில்லை. ஒரு மடையனுக்குப் பின் மற்றவன் சென்று மூர்த்தி ஐந்து ரூபமான அகழியை விழுத்து துக்கத்தை யடைகிறான்.

புரி ஜகக்ஷாதம்

வினா:—ஜகக்ஷாத தனது சரீரத்தை மாற்றிக் கொள்ளுங்காலத்தில் சந்தனங்கூட்டையொன்று சமுத்திரத்தில் மிசுத்துவாக்கான்றிறு. (2) அடுப்பின் மேல் வீழுகொப்பரை சிறையவைக்கப்பட்ட அரிசி முழுவதும் வெந்து விடுகிறது. (3) ஜகக்ஷாத சுவாமி பிரஸாதத்தை உண்ணாதவர்கள் குஷ்டரோகம் யடைகிறார்கள் (4) ஜகக்ஷாதருடைய இரகம் தானாகவேஒடுகிறது. (5) இத்திர தீம்னன் காலத்தில தேவதைகளை ஆலயத்தைக்கட்டினார்கள் (6) பகவான சரீரத்தை கழட்டுக காலத்தில அரசன் பூஜா சி தச்சன் முதலியவர்கள் இறந்து போகிறார்கள். இவ்வப்புதங்களைப் பொய்யென்று உட்களால் சொல்ல முடியாது.

விடை:— னவிரண்டிலிருந்தாலும் ஜகக்ஷாதத்தில பூஜை செய்கு கொண்டு நூத ஒருவர் மாதுபுரிக்கு வந்திருந்தா. அவா என்னைக்கண்டபொழுது இவைகளைக் கண்டேன். இதொன்றை உண்மையல்லவென்றா. (1) கண்ணுடைய சரீரத்தை மாற்றிக் கொள்ளுங்காலத்தில் படகில் ஏறிச் சென்று சாதனைக் கட்டையையோட விட்டு வநுவாதனை நவின்னங்கவிலையா? அலைகளில் மோதுண்டு அது கரைபைச் செருகிறது. அதை எடுத்துத் தச்சர்கள் விகிரதனு செய்கிறார்கள். (2) பாசஞ்செய்யுங் காலத்தில் சமயலறை கதவு மூடப்பட்டிருப்பதினால் சமையர்களைத் தவிர வேறுயாராலும் உள்ளே கூடாகும் விஷயத்தை அறிய முடியாது பாரகவும் முடியாது. கற்று வட்டமாக ஆறு அடுப்பு வெட்டி வெல்கொன்றையும் வெட்டுகிறார்கள். அரிசியும் ஜகமுமுள்ள ஒவ்வொரு கொப்பரையின் அடியிலும் செய்மண சாமபல் முதலியவைகளைப் பூசுகிறார்கள். ஆறு அடுப்புக்களின் பேரிலும் அவைகளை வைத்து அரிசி வெந்து பக்குவமானவுடன் தேழை எடுத்து அடிப்பாகத்தை கன்றாக்கி கழுவி விடுகிறார்கள். ஏழாவது கொப்பரையிலே தேவனை அரிசியும் தண்ணீரும் வைக்கிறார்கள். 10 அடுப்பிலுள்ள பேரிகொன்றாக அடுக்கி ஏழாவது கொப்ப

பரையை வெவில வைக்கிறார்கள். பிறகு ஆறு அபேயையும் இருப்புப் பட்டைகளினால் மூடிவிடுகிறார்கள். பிறகு எல்லோரும் வந்து பராகத் தலைவர்திரிந்துவிடுகிறார்கள். அத்துள்ள தனவந்தோடின் யழைத்து மேல் கீழ் கொப்பரைகளிலுள்ள அரிசி பக்குவமாபிடு பதையும் மகதிரிலுள்ளது ஆகாமலிருப்பதையும் காண்பிக்கிறார்கள். கொப்பரைக்குப் பணம் அளிக்கவேண்டுமென்கிறார்கள். மூளைமையிடப் பணமதிக்குள்ளவர்கள் தங்கம் வெள்ளி முதலியவைகளைக் காணியையாக அளிக்கிறார்கள். பித்தி பாதமும் அளியாதாக சிலா வாக்குப் கொடுக்கிறார்கள் (3) ஆகதான் உண்ட சீசுததி ஜனங்கள் வைவெத்தியக் கொண்டு வருகிறார்கள். வைவெத்தியமானவுடன் கொஞ்சம் சாப்பிடவிட்டு மிதுதையைக் கொட்டிவிட்டுப் போகிறார்கள். அங்ஙனமாக ஒரு டைய விட்டிருந்து அனுப்பப்படுகிறது எவ்வோரும்—ஏழை, கிரகஸ்தன, சாது, ஆண்டி முதல, குத்திரன், ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் வரை—ஒரே பதவியிலுட்கார்ந்து சாப்பிடுகிறார்கள் ஒரு பத்தி சாப்பிட்டு, ஏதாவது பிறகு மருந்து பதி அவ்விடத்திலேயே போடுகிறார்கள். இவ்வளவும் எடுபதிலேயே அதாவது அவர்களுடைய எச்சரிக்கை சாப்பிடுகிறார்கள். இது துராசரமல்லவா அங்கு செல்லும் அதிகமான ஜனங்கள் சாதகனைச் சாப்பிடாமல் தங்கள் கையினாலேயே சமைத்துச் சாப்பிட்டு வருகிறார்கள். ஒருவருக்கும் குஷ்ட ரோகம் வருவதைக் காணவில்லை. ஜகராத உயிரிலேயே அநேகம் குஷ்ட ரோகங்களிருக்கிறார்கள். பிரசாதத்தைச் சாப்பிட்டும் அவர்களுடைய வந்தி நீர் விடவில்லை. இது வைவெத்தியத்தின் வாய்மையாகத்தான் உண்டி பண்ணப்பட்டது. இதற்கு உதாரணமாக கிருஷ்ணனுக்கும் பலதேவருக்கும் சகோதரிமான உபத்திரை இருண்டு சகோதரர்களுக்கு எவ்வெவ்வளவு ஸ்தானத்தில் விளங்குவதைச் சொல்லலாம். வைவெத்தியர் இவ்வளவு போயிருந்தால் இது உண்டாயிராது. (4) இரகசகரத்தின் ஏதாவது ஒரு இயக்கம் இருக்கவேண்டும். சரியாக எதத்தினால் இரகம் அகலாது. இவ்வளவு பட்சத்திற்கும்பின் வெவில கின்று விடுகிறது அப்பொழுது பூசாரிகள் தரணஞ்செய்யுங்கள் புண்ணியம் பெறுங்கள்! ஜகராத களியபடைகள் தன்னுடைய இரகத்தைப் போகச் செய்து எம்முடைய தாக்கத்தைக் கீழேவைக்கிறார்கள்" என்று கூறுகிறார்கள். பணம் சேரும் வகையில் இவ்விதமாகக் கூறி அங்ஙனம் விரஜ வாயின ஒருவன் உடல் உடை சித்தம் கொண்டு சாலவைகளைப் போட்டுக் கொண்டு வைக்கிறான் "ஏ ஜகராத கயாமி" நெனக்காதது இரகத்தைப் போகச் செய்யுங்கள். எவர்களுடைய தாக்கத்தைக் காப்பாற்றுவர்கள்" என்று அது செய்கிறான். இரகத்தி் கொள்ளி சாங்கியாக எங்காவது சென்று இரகத்தின் பேரில் ஏறுகிறான். அப்பொழுது இப்பேரம் சரியாததற்குப் போட்டு, ஆபிரகணங்களை என்னக்களுடைய கால்களில் களின் இடைமே அகலந்து போகிறது. ஜனங்களும் மேலும் இழுக்கிறார்கள். (5) ஆவயதரிசனத்திற்குப் பாலுன்னங்கள் செல்லுகின்றனர். கொடுக்கண்களை ஆனங்கள் வக்கிரகத்தைக்கொண்ட செல்லுபிடத்திலேயே வைவெத்தியர் கட்ட விளக்கு போட்டுப் பார்த்துவிடாமல் அவன் இருக்கிறான். மூலக்களம் இருபுறமும் திரைகளால் மறைக்கப்பட்டு அகல இருக்கதால் பூசாரிகள் உளவெயிருந்து, மூத்தி

யை உடனே மறைக்கிறார்கள். அவரு குழழியிருக்கிற ஜனங்களை ரோக்கி பூசாரிகள் “ஆராதனை செய்யுங்கள். உங்களுடைய பாபம் விலகிப்போகும். அப்பொழுது தரிசனம் கிடைக்கும் சீக்கிரமாகச் செய்யுங்கள்” என்கிறார்கள் இவ்விதம் வஞ்சகர்கள் பாபஜனங்களைக் கொள்ளை யடிக்கின்றனர். அப்பொழுது நிறை ஒதுக்கப்பட்டு பட்டாக்கள் பகவாஜைக் கண்டு ஜயகொழும்செய்தானவுடன் மரியாதையுள்ளவர்களில் ஒன்றையே அனுப்பப்படுகின்றனர். இதைத் தமனுடைய வம்சக்காரர்கள் இன்னும் கவகததாவிவிருக்கிறார்கள். அவன் தனவானாகவும் தேவ பூசகராகவும் இருந்தான். இவ்விதம் ரூபாய்கள் செலவு செய்து ஆலயத்தைக் கட்டினான். ஆரியவாதத் தேசத்தின் சமயத்தினைப் போஜனம் செய்து வைக்க வேண்டுமென்று எண்ணினான். ஆனால் அம்மையார்கள் அவர்களுடைய வழியை எவ்விதம் கை விடுவார்கள்? கொல்லிக் கட்டின மெய்க்களைப் தேவர்களைப் பழையவாக்கும். அரசன், புரோகிதன், தச்சன் முதலானவர்கள் அச்சமயத்தின் இரப்பதில்லை. அம்மவர்களும் அங்கு வராமல் பிரசன்னமாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தங்களை விடத்தாழ்த்தவர்களுக்கு அந்த உபத்தரவம் கொடுத்ததினால் அவர்கள் இவர்களுக்குப் பாஷாணம் அளித்திருக்கக் கூடும். மூர்த்தியினுடைய மேலில் ஒரு பொருள் இருக்கிறது. அதன் தங்க சம உத்தரவ ஒரு சாலிக்கிராமம் வைத்திருக்கிறார்கள். இதைப் பிரதி நிதமாய் கழுவின ஜலத்தைப் புனைய நீராகக் கருதுகிறார்கள். இவ்வ மூர்த்தியினுடைய அவர்கள் விஷத்தின் சத்தைத் தெடவுகிறார்கள். அதைக் கழுவின ஜலத்தை மூவரும் அருந்தின பின் உயிர் அறங்கிறார்கள். அப்பொழுது இப்பெருந்தீனிகாரர்கள் ஜகதாதா தன்னுடைய சர்க்கரைக் கழறைய காலத்தின் மூன்று பத்தாக்களையும் கூடவே இழுத்து மொண்டு விட்டார் என்ற உபதேசையை உண்டு பண்ணி விட்டார்கள். இவ்விதக் கட்டுரைகள் பணத்தை அ. கரிப்பதற்காகவே செய்யப்பட்டுள்ளன.

இராமேசுவரம்.

வினா :—இராமேசுவரத்தில் கங்கை ஜலம் அதிபேரில் வீழும்பொழுது லிங்கம் பெரியதாகின்றதே. அது பொய்யா என்ன?

விடை :—ஆமாம் அது பொய்யே. பக்காலத்திலும் ஆலயத்தில் இருள் குழங்கிருப்பதினால் இரவும் பகலும் விளக்கு ஏற்றிவைக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஜலநாளை வீழும்பொழுது மிளவிலையொத்த பிம்பம் தண்ணீரில் தெரிகிறது. இதைத்தவிர்த்து வேறு ஒன்றை அங்கு கிடையாது. கல் பெரியதாகித் தலை, கிரிதும் ஆகித்தலை. அதிலிருக்கிறவண்ணமே தான் இருக்கிறது. இம்மாதிரியான மோசடிகளினால் புத்தியிலவாதவர்களை ஏமாற்றுகிறார்கள்.

வினா :—ராமேசுவரம் ராமச்சந்திரனால் கட்டப்பட்டதே—மூர்த்தி பூஜை வேதவிரோதமானால் ராமச்சந்திரன் மூர்த்திஸ்தாபனஞ்செய்யவேண்டும்? வால்மீகி ஏன் அதை ராமசயனத்தில் கூறவேண்டும்?

விடை :—ராமச்சந்திரனுடைய காலத்தில் லிங்கத்தினுடைய அடையாளங் கூட கிடையாது. நட்சிணதேசத்தில் ராமன் ஏறைபெயருள்ள அரசன்

விங்கத்தின் பெயரால் ராமேச்வரம் என்று ஆலயத்தை அழைத்தான். சீதையை அழைத்துக்கொண்டு ஹனுமான முதலானவர்களுடன் ராமா ஆகாயமாகக் மாய் கப்பலில் உட்கார்த்துகொண்டு இலங்கையிலிருந்து அயோத்திக்குத் திரும்பி வருங்காலத்தில் சீதையினிடம் சொன்னதாவது.

अत्र पूर्वं महादेवः प्रसादमकरोद्विभुः ।

सेतुबन्ध इति ख्यतम् ॥

வாலமீகி. உவ்ரகாண்டம். ஸ 128, சு 20.

வே! சீதே! உனது பிரிவாற்றாமையினால் நாங்கள் வியக்கவெடைந்தது திரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். அப்பொழுது இங்கு நான்கு மாதம் இருந்தோம். எங்கும் பிரகாசமாய் தெவாக்களுக்கெல்லாம் தெவராய் பரபரத்தமாவாயிருக்கிற பரமேசுவரனைத்தியானித்தோம். அவருடைய கிருபையினால் எங்களுக்குத் தேவையான யுத்தசாமான்கள் யாவுங்கிடைத்தன. இச்சேதுவை நாங்கள் எட்டி இவங்கைக்குவந்து ராவணனை யடித்து உலினை எடுத்தவருகிறோம். இதைத்தவிர்த்து வேறொன்றும் வாலமீகி எழுதவில்லை.

தட்சிணம்.

रक्ष ह्यैकालियाकन्त को । जिसने हुक्का पिलाया सन्त को ॥

வினா:—தட்சிணத்தில காலியாகாந்தம் எனலாம் விக்ரகபிருக்கிறது. அது இன்றைக்கும் நெருப்புபுகை விடுகிறது. விக்ரக ஆராதனை பொய்யாகனல் இதுவும் பொய்யாகாதா?

விடை:—பொய்யே. இதெல்லாம் போய்விட்டனே. விக்ரகத்தின்வாய் ஆழமாயிருந்து அதிலிருந்து ஒருகுழாய் சுவினமரக்கம்பாய் அடுத்தவிட்டிற்குள்ளே போகலாம். ஹுக்கா தயாரித்து, அதிலிருந்து குழாயை விக்ரகத்தின் வாயில் வைத்தவுடன் திரையை இழுத்து மறைத்துவிட்டு வெளியே வருகிறான். உள்ளே யிருக்கிறவன்புகைக்குடிக்கிறான். கலகலப்பதம் ஹுக்காவிலுண்டாகிறது. விக்ரகத்தின் வாய் மூக்கு இவைகளின் வாயிலாக பின்னால் பீணத்திருக்கும் குழாய் மூலமாய் புகையும், ஆவியும் வெளிவருகிறது. அக்காலத்தில் சந்தேகமன்னியில பலருடைய பணத்தை அபகரிப்பார்கள்.

துவாரகை.

வினா:—பாருங்கள்! டாகோர் விக்ரகம் துவாரகையில் பத்தன் ஒருவனுடன் போகவில்லையா? விக்ரகம் அதிகபாரமுள்ளதாகவிருந்தபொழுதுதிலும் இரண்டரை குண்டுமணித்தங்கத்திற்குச்சரியாக இடைபிறந்தது. இது அற்புதமல்லவா?

விடை:—இல்லை. பத்தன் விக்ரகத்தைத் திருடிக்கொண்டுபோயிருக்க வேண்டும். இரண்டரை தலாம் எடையுள்ள தங்கத்தாளிருக்கிறதென்ற கயற்றைக்கஞ்சா மயக்கத்திலுள்ளவர்கள் திரித்துவிட்டனர்.

பூஜைசெய்திருந்தால் அவர்களிடமிருந்து எவ்வளவு உதவி கிடைத்திருக்கும்? ஆசாரிகள் கறக்கை ஆணையுடனபூஜைசெய்தும் ஒருகிலொவது அவைகளிருந்த விடத்தைவிட்டு விட்டு படைஎடுக்கிற ஒருவன் தலையில் விழுந்து உடைக்காமலிருந்தது. விக்ரகத்திற்குச் சரியாய் விடாதுவன் ஒருவனைப் பூஜைசெய்திருந்தால் அவன் தன்னுடைய வேலைபாட்களைக் காப்பாற்றிச் சத்துருக்களை முறியடித்திருப்பான்.

கர்ஸியுடைய உண்டியல்.

வினா :—துவாரடையிலுள்ள ரஞ்சோட் (புரிக்ருஷ்ணனின் மற்றொரு பெயர்) கர்ஸிமேதா விற்கு உண்டியல் பத்திரம் அளித்து கடன்சீராத திருப்பிக்கொடுக்கச்செய்தா இவைகள் பொய்யா?

விடை :—யாராவது சாவகாரி ரூபாயைக் கொடுத்து கடனைத் தீர்த்திருக்க வேண்டும். வேறுயாராவது புரிக்ருஷ்ணன் உண்டியலைக் கொடுத்தான் என்று திருட்டுத்தனம் செய்திருக்கவேண்டும். 1914 விக்ரக சகாபதத்தில (1858ம் ஆண்டில்) ஆங்கிலேயர்கள் பிரங்கிப்படையைக் கொண்டு ஆலாயத்தை விக்ரக கங்குளுடனகூட எச்சஞ்செய்தார்களே. அப்பொழுது விக்ரகம் எங்குசென்றிருந்தது? பகோகள் அவர்களுக்குள்ள விரத்தன்மையுடனகூட சண்டைசெய்து சத்துருக்களையடித்தார்கள். விக்ரகங்கள் ஏன் ஒருவரின் கால்கூட உடைக்கவில்லை? புரிக்ருஷ்ணனைப்போன்ற ஒருவனிருந்திருந்தாலகூட அவர்களைத் தோற்கடித்து ஒட்ச்செய்திருக்கலாம், தங்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்களை அடிப்படுபொழுது இவர்களை ஏன் அடிக்கக்கூடாது?

ஜுவாலாமுகி

வினா—ஜுவாலாமுகி பிரததயட்சமான தெய்வாசகதே. சகலரையும் சா பிடுஞான, கைவேததயம் அளித்தால் டாதினய உண்டு ம்ருதியான பாதினயத நோடாமல் அப்படியே விட்டுவிடுகிறான். முனஸீம் சக்கரவர்த்திகள் அதை அணைக்க அதன் பேரில் ஜலதாரையையும் அதை அடக்க இருப்புப் பட்டைகளையும் அடித்தார்கள். ஆயினும் ஜுவாலை தனியவிலில்லை. ஹிங்கலாஜ் தேவியும் கடு கிசியில் துதிரையினமேல் சவாரி செய்வது காணப்படுகிறது. உள்ளே கர்ச்சிபதம் கெழுகிறது. சந்திர கட்டி (சந்திரனுக்கு வேண்டிய கிணறு) பேசுகிறது யோனித்தந்திரத்திலிருந்து வெளி வந்தவாளுக்குப் மறு பிறப்பு கிடையாது. மேரா அணிந்து கொள்ளுவதினால் பெரியவனான. ஹிங்கலாஜ் போகாதவன் பாதி பெரியவனே. இவைகளெல்லாம் மெய்க்கூடாததா?

விடை :—இல்லை. ஜுவாலாமுகி என்று சொல்லுமபடியான எரி மீயிலிருந்து ஒருபு வெளிவருகிறது. பூசார்களுடைய வீலை அங்கு வெகு வினோதமானது. உருகுகிறதெயுள்ள கரண்டியை தீயினபேரில் கொண்டுபோனால் அதில உடனே தீப்பிடிக்கிறது. தீயிலிருந்து தூரமாகக் கொண்டுபோய் விட்டால் அது அணைந்து விடுகிறது. கொஞ்சம் எரிந்து மீதியானது அப்படி

யே காண்டியினிருக்கிறது. இய்யிகமே ஜுவாலாமுகியிலும் டெக்கிறது. அக்னி ஜுவால சகலதையும் எரித்து விடுவது போலவும் காட்டுத்தீ விட்டுத்தீ சகலதையும் எரித்து விடுவது போலவும் ஜுவாலாமுகியிலுள்ள நெருப்பு எல்லாவற்றையும் எரித்து விடுகிறது. இதில் அரபுதம் ஒன்று மில்லை. ஹிவகலாஜீவ சாவாரி செப்கிற தேவிபொன்றையும் காணுவதற்கில்லை. வேறு ஒன்றும்கிடையாது. ஆலயம் ஒன்று, ஜலாசயம் ஒன்று, இங்கு மயகும் சில தண்ணீர் குழாய்கள் இவைகளே காணப்படுகின்றன. போபக்கரினுடைய பித்தலாட்டத்தைத் தவிரவேறொன்றும் அங்கு கிடையாது. அடியிலிருந்து கொப்பளம் வெளிக்கிளம்பி தண்ணீர் மட்டத்திற்கு மேல் வருகிற சோ லிறைத குட்டை போன்றிருக்கிறது. ஊற்றிலை அதையே சபல மாத்திரை என்கிறார்கள். மாத்திரிகாக்கிங் கொள்ள யடிப்பதற்கென்றே போலிதகதிரத்தை உண்டாக்கிநுக்கிறார்கள். மேரா (ரட்சை) கட்டிக்கொண்டு ஒருவன் பெரியவனுல திணைதாரும் பொதி சுமக்கும் கழுதை யும் பெருமையை அடைவது விடுமே? ஒருவன் உயர், தர்ம காரியங்களைச் செய்யவேண்டும், ரட்சை உயிரவைத்தராகு.

அமிர்தசாஸ்

வினா:—அமிர்தசாஸின் ஜலம் அமிர்தமே, மேருடியின் பாதிப்பழம் இனிமையாயிருக்கிறது. (குந்தாஸ் பூரி) ஒரு மதில் இருக்கிறது. அதை (ஆட்டும் பொழுது) வளைத்துக்கொடுக்கிறது. ஆனால் உடைந்து போகிறதில்லை. ரேவாலசாத்தில மலைகள் கிரிவ மிகுகின்றன. அபரகாதத்தில விக்கங்கள் தானாகவே உண்டாகின்றன (அதேகம்) பிரஜைகள் ஹிமாயல மலையிலிருந்து வருவதும் அங்கிருந்து திரும்பிவராவதும் தெரியவருகிறது. இவைகள் எம்ப கூடாதவைகளா?

விடை:—ஆம். போலகியதையற்றதே. பெயருக்கு மாத்திரம் அமிர்த சாஸ் (அமிர்த-அமிரதம் சாஸ்-ஏர்), என்னுள்ளதே தவிர, உண்மையான தல்ல. காடாக விருத்தகாலத்தில் அதனுடைய ஜலம் என்னாக விருத் தது. ஆகையினாலேயே அதற்குப் பெயர் அமிரத தண்ணீர் என்றிருந்தது. அது உண்மையான அமிரதமாயிருந்தால் அங்கு எவருட இறந்து போகக் கூடாதே (அசைததால்) வளைத்து கீழே விழாமலிருக்கும் வண்ணம் (குந்தாஸ் பூர்) மதிலச் சுமரைக் காட்டிநுக்க வேண்டும். மேருடி இனிமை யாயிருந்து தாமரைகளின் சோகைகளாலேயே யல்லவோ? அது பித்தலாட்ட மாகவே விருக்கவேண்டும். ரேவால சாத்தில மலைகள் மிதப்பதில் ஏதாவது இயக்கிர குழசினி யிருக்கவேண்டும். புறாக்கள் பழகினதாயிருந்து மலைக்குள் மறைந்திருந்து மனிதர்களால் விடப்படவேண்டுமே இம்மாதிரி வழிகளினால் இப்பாதகர்கள் பாபரஜனங்களுடைய பணத்தைக் கொள்ளையடிக்கிறார்கள்.

ஹரித்துவார்.

வினா:—ஹரித்துவாரம் போட்சவாசலாகும் வரிபடிகளில் ஸ்ரானம் செவ்வதினால் பாபங்களிலிருந்து ஒருவன் மீட்கப்படுகிறான். தபோவனததில் வசிப்பதினால் தபஸ்வியாகிறான். கங்கோத்திரத்தில் கோமுகியும் உத்தரகாசியில்

குப்தகாசியும் திருபுகோராயணமும் காணப்படுகிறது. பதரிநாராயணத்தில் ஆறுமாதபூஜை தேவர்களாலும் ஆறுமாதபூஜை மனிதர்களாலும் செய்யப்படுகிறது. பகபதி எனப்படும மகாதேவனுடைய முகம் போலத்திலும், குண்டி தேவாரத்ததிலும், முழங்கால ஜடாரத்ததிலும், பாதங்கள் அமராதத்திலும், முறையிடுநத்களான, இவைகளினை தரிசித்து ஸ்ரீராமம் செய்வதினால் முகத்தி பெறக்கூடும். தேவாரம் பதரி இவைகளிலிருந்து சுவாக்கம் போக வேண்டும் எனருளும் அபிஷேகம் செய்யலாம். இவைகளிற் பதரி உங்களுடைய எண்ணம் என்ன?

விடை:—வடக்கிலுள்ள பாண்டவநியாய் போவதற்கு முதல் ஆரம்பம் விரித்துவாரம், ஹரிபெளடி எனப்பது சமீபத்திலுள்ள ஸ்ரீராம துளத்தின் பக்கத்திலுள்ள பெயராகும். உணவாயைச் சொல்லுவோமேயானால் “ஹரிபெளடி” (எல்லா மயங்களின் பக்கத்தினை) ஏனெனில் ஆரியவாதத்திலுள்ள சகல பாகங்களிலிருந்தும் எல்லாபுகள் அங்கே எறியப்படுகின்றன. அவைகளிலிருந்து அவஸ்தைப்படும வகையின்போலம் போகிறது. தற்போவனம் அபிஷேகம் இருக்கலாம். இப்போழுது அது பிச்சுக்கவனம். (பிச்சுக்கவனம் அருடைய வணமாயிருக்கிறது). தற்போவனத்திலுள் போயிருப்பதினால் தபக உண்டாகிறது. தபக புரிவதினாலேயே தான் தற்போலையாகிறது. பொய்ச்சொல்லுகிற பலகடைக்காரர்கள் அங்கு இருக்கிறார்கள். மலைமேலிருந்து (கங்கோதரி) விழுகிற ஜலநாசை கங்கை நதியாகிறது. அங்கேயாகக் கொய்யாவது ஏழைகளுக்கான ஏமாற்றுவதற்காக அதை பசுமாட்டு முகத்தைப் போல மாற்றியிருக்கவேண்டும். அதுவே போபக்கினுடைய சுவாக்கம். உத்தராகாசி முதலான விடங்கள் திபானத்திற்கு வலது. ஆனால் பொய்ச்சுவாக்கான அங்கும் அவர்களுடைய கபடத்தைச் செய்கிறார்கள்.

தேவப்பிரயாகை புராணிகர்களுடைய சிலைகளை. அங்கு வின் பொய்யே, அங்குமாதாபுரி, கங்கோதரி நேரும விடம் அங்கு அங்கே தேவகைகளை வசிக்கிறார்கள் என்றவைகளையும் போன்ற துலகினைப் புராணிகர்கள் தாக்காமல் போனால் யாரும் இவர்களுடைய பணமளிப்பார்களா குப்தகாசி எனப்பது விடை யாகும். அங்கேயும் வெளிப்படையானதே போபக்கினுடைய பதங்க அவஸ்தை இருப்பது தலைமுறை வகையிலிருந்தாகும். ஆனால் கடவுட்கு மூன்று தலைமுறைகளாக அங்கு அங்கு இல்லை. தந்தகுண்டம் (குடான ஸீ குளத்தின்) கலம் குடா. விருக்கிங் ஏனெனில் அங்கேயான திபானைச் சூடுடைய மலை யின் உளத்தினைப் பாய்ந்து சூடுண்டிவருகிறது அங்கேயும் போயிருக்கிற இன்னும் மொத்த குளத்தின் ஸீ குளிரச்சியாயிருக்கிற தென்குளம் ஆகலாக மலை யின் பாகத்தின் மூலமாய் பாய்ச்சு வருகிறது. தேவநாதரிருக்கும் படியான காட்டின் வளம் செழித்திருக்கிற டிபினால் போபக்களும் அவர்களுடைய சீடர்களும் அங்கேயுள்ள மேல் ஆவயங்கட்டி விட்டார்கள். அங்கே மகாது பூசாரி புரோகிதன் முகலானவர் என பதகிவைவிட பணம் அங்கேமுள்ள குருடா விடமிருந்து அடிதல் பணமாவாக்கி விஷயங்களைப்பாவினுடைய ஆணைகளைக் கண்டிப்பாக அனுப்புகிறார்கள். பதரி நாராயணத்திலும் இவ்வித வழிப்பாடு கோள்ளிக்

காராகள் பலபோகளிடுக்கிறார்கள். ராவல்லி தான் அவர்களுடைய தலைவன். ஒருபெண்ணுடைய கல்லாறு பல ஸ்த களைப் கொண்டிருந்ததைத் தர்மமாகக் கொண்டிருக்கிறான். ஆகையினால் பதபதி பெண்ணும் விக்ரகத்தைப் பஞ்ச மூர்த்தி பெண்ணும் அழைக்கிறார்கள். இவர்கள் கண்டிக்கப் படாமலிருக்கும் வரையில் இக்கேடுகளுடன் டெருதி, டெண்ணெய் உரு. அபகு வசக்கும் உள் ளுர ஜனங்கள் தீரதகவாசிகளைப் போல பணத்தைக் கொள்ளையடிக்கிறவக் களிலலை. காட்டின இ பாகமானது வெகு ராணிபரம்பர இன்பமரபுமிருந் திற்று.

விந்தியேசுவரி.

வினா:—விந்தியாசல மலைகளில் விந்தியேசுவரி, ராணி அஷ்ட புஜி (எட்டு கரத்தளைக் கொண்டவள்) இவைகள் பிரததபட்சமாகக் காணப்படுகின்றன. (2) விந்தியேசுவரி ஒரு காளை, த மூன்று உருவங்களை எடுத்துக் கொள்ளு கிறாள். அவளுடைய இடத்தில் ஒரு க கூட கிடையாது (3) பிரயாசை கேட்கிற ராண. அபகு கல் கூவாரு செயல் காண்கிறவர்கள் தென்பைப் படைகிறார்கள். உரை யழிவு சங்கராதுரிடத்தில் ஸ்ராம செய்வதனால் இங்கு சித்தபாகித (4) இயாழிய அமோததிரும் சகல ஜீவாசனாடன் கூட சுவர்க்கத்தைப் படைக்கிறது. (5) சகல தீரதககளி லும் செரிவ்மதுராபி. (6) நெருங்கியவன் கிருஷ்ண ஸிலைகளினால் புனித மானது (7) கோவாததன யாதகிரையும் வீரயாததிரையும் நெரும் பாக்கிய வாதாளுக்கே கிடைக்கு. (8) சூரிய கிரகணத்தின் குருகேத்திரத்தில உகப்காணக்கான ஜனங்கள் கூடுகிறார்கள். இவைகளெல்லாம் சொப்பா?

விடை:—கோவாத நாவைக்குத் தெரிவது வினாச் செய்யப்பட்ட மூன்றுவிக்காகவளை (2) ஸார் ஸ்செட்டி அங்காரததிரும் மூன்றுவேளை களில் மூன்று விதமாகத் தெரிவிக்க. ஆரீத் கணக்கான கக்கள் அங்கிருக் கின்றன. இதை காணே பிராகபயாததிரக்கேள். (3) ஆதிபாகத்தில பிரயா கையில் அபட்டனிநாக் நக்க வேணமா அவன போபாளுக்குப் பணப் கொடுத்தாவது அங்கு தாளுக்கெவபாவ உவ்வாரு செயல் கொள்கின்ற மகிமைபிள கவிகாப்பிள எழுதிந்நக்கவேணமே பிரயாகையி ஸ்ரானஞ் செய்வதனால் உவர்க்கத்தைப் படைக்காது விட்டிருபாரும் திரபி வரக் கூடாது. மூர்த்திப் போனவனுடைய ஸீலன் ஆசவாபுடன் கலந்து திரிந்து பிற னைப் படைவதை உருவ லாக்கெதிலை ஸ்ரபிப் பிடித்தவா களினால் வீர தீரதக ராண எனப் போலிக் பட்டம். ராணாரு பிரஜை க்கும் உள்ளக உதத்தை சடமல வள்ள முடியாதாகையினால் பிரயாகை க்குத் கொல்லுப மடகநாராகு. (4) அமோத்தி ககார அதிலுள்ள சாய் கமுறை, சொட்டின பெருக்கெவர்கள், கக்கள் முகவியவைகளுடன் கூட மூன்று நடவைகவாக்கெட்டதுச சென்ற கெளபது ரா முடியாதது. அது ஒரு கொழுக்க சுவாககல தா கவியிள. அது சுவாக் ததற்குச் சென்றது என ராணப் போகின்றனாட க கிரகணத்தைய. இப்பொய் காணபரம்பரையாய் வந்து விட்டது. கெய்மிஷாரண்யம் முதலானவைகளைப்

பற்றினதும் இவ்விதம் கற்பனை செய்யப்பட்ட வையே. (5) மூன்று உட்கள்கள் விருத்தம் மதுராவை கீழ்க்கக் கூடாது. அத்துள்ள மூன்று பிராணிகளிலிருந்து மீறி, பூமி உலகம் ஆகாசம் இவைகளில் கூட இளைப்பாருதல் முடியாது ஒன்று மதுராவின் பூசாரி. பழனாதிபதி எவ்வாறு உலகம் செய்யப்படுவான்? அழுதினா கன்னுடைய கங்கத்தை வாங்கி கொள்ளவும் அங்கதமில்லாமல் "எவ்வாறு" என்கது கருசா, மிளகு, கடிக, முகலியவை களைச் சாப்பிடத் துடித்து எஜமானனுடைய கோதலைப் பததுக்கிப் பண்படுத்தினான்" என்று உளரவும் செய்கிறார்கள். இரண்டாவது ஆமைகள், கீ என்ன செய்தோ அதிலும் உணர்ச்சி கடித்து விடும். ஸாரணம் படித்துறையில் வெறுத்தல் துடனே ஸாரணம் செய்து அவைகளினுடைய கூட்டத்திலிருந்து விலகித் து வரவேண்டி. மூன்றாவது பரத்தன் பேரிருக்குச் செய்தவாயை உடைய குரங்குகள் தலைமாரை, தொழி, நூலாமை எதுவாயிருந்தோர் தினும் உயிரிலிருந்து எடுத்துக் கொண்டு போய் மனிதனைக் கடித்து கீழ்த்தள்ளி மறிக்கச் செய்து விடும் இவைகளெல்லாம் அவாகனடை சட்டாளும் ஆராதனைக்குத் தகுதபானவையானாகக் கருதப்படுகின்றன. மணங்குக் கண்ட காள தாளியங்கள் உலகங்களும் சாக்கையம் ஆனாகும் குரங்குகளும் அளித்துப் பணமுட மிட்டாய்களும் போகாதுதது பித்தப்படுகிறது பித்தநாவனம் மூன்றாவதில் படிப்பே இருந்திருக்கும் ஆனால் பொழுது சிறுவர்களும் சிறுமிகளும் ஆண்டுகளும் அவாகனடைய வேடிக்கார்களும் தங்களுடைய தீய வழக்கங்களைச் செய்யும் படியான வேடிக்கையுடைய வனபாடு வே யிருக்கிறது. இம்மாதிரியாகவே கோலார்த்தனத்தில் தீயவன் செய்கத்திலும் விரஜ பாதநிலைகளிலும் போய்க்கை பாதநிலை அளியிருந்து பண்படுவது உதிவையே கைதேர்ந்தவர்களிருக்கிறார்கள். சருக்கேதந்தாததிலும் தீயனோ பாயம் இவ்விதமே நடக்கிறது. அவர்கள் உயிலுள்ள தாமிர்புருஷிகள் போய்க்கைகளிலிருந்து வேறுகவே யிருக்கிறார்கள்.

வினா.—விக்கிரம் ஆராதனையும் தீர்த்த பாதநிலைகளையும் தொண்டி வருகிறதே அது எப்படி செய்யப்படும்?

விடை:—தொண்டி தொடர்ந்து எடுத்து எதைச் சொல்லுகிறீர்கள்? எ. பொழுதுமளனுடைய வேகம் தோமாரணம் ரிஷி புலிகளாக எழுதப்பட்ட தூதர்களின் இவைகள் என்ன? உலகத்தில் விக்கிரம் ஆராதனை 2000 அல்லது 2500 வருடங்களுக்கு முன் வாய்பாக்கத்தவர்களிடமிருந்தும் சாணா அளியிருக்கும் ஆரம்பித்தது ஆதிவே ஆரம்பவாததர இதைத் தொண்டி நுக்கவிடில் தீர்த்த பாதநிலைப் பிண்டையாக சமணர்கள் கிரகம், பாலிடானு, சீகரம், சந்திரஞ்சயம், ஆபு முத்தான கைத்திரங்களை உண்டு பண்ணினவுடன் அதாவது சர்வவக இவர்களையொழித்தது தொண்டராகள். இவைகளினுடைய ஆரம்பத்தைக் காணவருபவர்களாகள் 'பண்டங்களில்' வைத்திருக்கும் படியான பழைய பதிவு புத்தகங்களையும் இதனை சாசனங்களையும் பரிசீலித்து பார்ப்பவனாக அப்பொழுது இவைகள் 500 அல்லது 1000 வருஷங்களுக்களையே ஏற்பட்டன. அது தெளிவாகும் ஒரு பாதநிலையாக 1000 வருடங்களுக்கு

முத்தினதாக இரது. ஆகையினால் சேஷத்தரங்கள் ஆதிபாலம் தொட்டு இல்லை. தற்காலத்தியதே.

வினா:—ஸ்தவபாதந்நரையும் நாமஸ் பரணையும் பொய்யானவையா?

விடை:—பாபங்கள் தீரது போகுமே யானால் ஏழைகள் தனவந்தர்களா யிருக்கவேண்டும். குருடர்கள் பாவையைய அடையவேண்டும்; குஷ்ட்டரோகிக ளுடைய ரோகம் தீரவேண்டும்; இராதஜிய யிழந்த மன்னர்கள் அழைத் திரும பவும் பெறவேண்டும். இவைகள் நடக்கிறதில்லை எனவே ஒருவருடைய பாப புண்யங்கள் தீர்க்கக் கூடியதல்ல.

गङ्गागङ्गेनि यो भूयाद्योजनानां शनैरपि ।

मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं स गच्छति ॥

हरिर्हरति पापानि हरिरित्यश्वरक्षणम् ॥

प्रातःकाले शिवं दृष्ट्वा निशिपापं विनश्यति ।

आजन्मकृतं मभ्याह्ने सायाह्ने सप्तजन्मनाम् ॥

இசைவோகங்கள் போபபுப புராணங்களிலிருக்கின்றன. ஆயிரக்கணக்கான மைல் தூரத்திலிருந்த பொழுதினும் கவலை என்று சொல்லுகிறவர்களுடைய பாபம் எசமாய் விஷ்ணு உடையமான வைகுண்டத்தை யடைகிறார்கள். (2) 'ஆரி' இவ்விரண்டு எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பால் எல்லா பாபங்களும் விலகிப் போகிறது. ராம, கிருஷ்ண, சிவ, பகவதீ, என்று சொல்வதன் மகிமைகளும் அதுவே யாகும் (3) காலையில் சிவலிங்கத்தையாவது அதன் விக்கிரகத்தை யாவது தரிசனஞ் செய்திருந்தால் ராத்ரீயில் செய்த பாபங்களும், மதந்யான தரிசனத்தினால் யாழ் என் முழுவதும் செய்த பாபங்களும் சாயந்திர தரிசனத்தினால் முன் ஏழு பிறப்புபாபங்களும் எசமடைகிறது. இது பொய்யா?

விடை —பொய் என்பதில் சந்தேகமும் உண்டோ? கங்கா, ஆரி, ராம, கிருஷ்ண, சிவ, பகவதீ, இராமஸ்ரணையினால் பாபம் விலகிப்போகாது, விலகுமேயானால் எவரும் தக் முள்ளவராக இருக்கமாட்டார்கள். பாபஞ் செய்வதிலிருந்து அஞ்சமாட்டார்கள். இக்காரணத்தினாலேயே போப லீலைகளில் பாபம் அந்நீரிததுக் கொண்டேபோகிறது. பாபம்செய்த பிதகு தீர்த்த யாத்ரையையும் நாமஸ்ரணையுடைய செய்தால் அது நிவர்த்தியாகி விடுவதாக இம் முடர்கள் நம்புகிறார்கள். இராமபித்தையினால் பாபத்தைச் செய்து இவ்வுலகிலே யும் பூலோகத்திலேயும் உண்மையான சுகவாளை யதுபவிக்கிறதில்லை. செய்த பாபகாமங்களின் பலனை மனுபவீததே, தீரவேண்டும்.

வினா:—ஆனால் சத்தியமான தீர்த்தமும நாமஸ் பரணையும் எது?

விடை:—வேதம் முகலிய சத்திய சாததிரங்களை ஒதுதல் ஒதுவித்தல், தாய் விதவாண் ளுடைய சோக்கிக், பரோபபாயம், தாமசாரணை, யோகாப் பிராசம், ஒருவரை விவோதயாதிருத்தல் கபடமனனியிலிருத்தல், சத்தியத் தைச் சொல்லல் சதயத்தைச் ஏற்றல், பிரமமசரியத்தை ஆதரித்தல் ஆசான் அதிதி மாதா பிதா இவர்களுடைய சேவை, பரமேஸ்வரனைத் துதித்து

உபாசனை செய்வது, சாந்தி, அடக்கப்பட்ட இரத்திரியம், கற்குணம் தீர்ப்புத் துடன்கூடின புருஷபிரயத்னம், ஞானம் விஞ்ஞானம் முதலான கப்பகுண காமங்களினால் அககங்களிலி ந்துமாறுவது இவைகளை தீர்த்தங்களாகும். ஜலமும் நீரும் தீர்த்தங்களாகாது. ஏனெனில்:—

जना यैसरन्ति सानि तीर्थानि ।

எதைச செய்து மனிதன் தடவங்களின்று மீறுகின்றானோ அதுவே தீர்த்தம். ஜலமும் நீரும் தாணவதற்கு உபயோகமாகாது, அவைகள் ஒரு, வளை மூழகச் செய்கின்றன படகுகளும் கப்பல்களுமே தீர்த்தங்களாகும் ஏனெனில் அதைக் கொண்டே சமுத்திரம் முதலானவைகளைத் தாண்டு கிறோம்.

समानतीर्थं वासी ॥

அத. 4. 4. 108.

नमस्तीर्थ्याय च ॥

யஜுர். 16.

எப்பிரயதாராள ஆசாரியர்ததில் ஒரே புஷ்டகத்தை. படிக்கிறார்களோ அவர்களை சமான தீர்த்தவாசி. அதாவது ஒரே தீர்த்தத்தை வணங்குகிறவர்கள். வேதாதிசரத்திரம், சத்தியப்பேசக முதலான தீர்ப்புக்ஷணங்களினால் சாதுவிற்கு அன்னம் முதலிய பதார்த்தங்களைப் பளித்தது அவரிடமிருந்து விதையை அறியவேண்டும். இவைகளுக்கேத் தீர்த்தமென்று பெயர். நாமஸ் மரணப யெனரூப, பரமேசுவரன் க்ஷணபயித, பரமேசுவரா, ஈசுவரா, நியாயஞ் செய்கிறவா, தயானு, சாவசக்தி யுள்ளவா, முதலான பெயர்கள் பரமேசுவரனுடைய குணகாமஸ்வரூபங்களுக்கருத்தங்கீவாந்ருக்கின்றன. எல்லா னையும்விடப் பெரியவராயிருப்பதினால் பிரமமாவென்றும், ஈசுவரனுக்கெல்லாம் ஈசுவரனாயிருப்பதினால் பரமேசுவரன் சாராததீபத்துடன் கூடினவராயும் நியாயஞ்செய்கிறவராயும் ஒரு பொழுதுதும் அன்பாய்ம செய்பாதவராயும் இருக்கிறபடியினால் ஈசுவரன் எனறும், ச லரிடத்திலுந் தனப கிருபை இவைகளுடன் கூடினவராயிருப்பதினால் தயானுவென்றும், தனசக்தியுலேயே சகல சராசர உலககிருஷ்டிஸ்தி சமகாரம் செய்கிற படியினாலும் வேறுபாடுடைய உதவிபு மில்லாதபடியினால் சாவ சக்திமான், எனறும், பலவித ஜகத்தினுடைய பொருள்களைச் சிருஷ்டிப்பதினால் பிரமமா வென்றும், சாவத்திலும் விபாதித்துக் காப்பாற்றுவதினால் விஷ்ணு வென்றும் சகல நுக்கும் தேவரான படியினால் மகாதேவரென்னும், பிரளயத்தைச்செய்வதினால் உருத்திரன் எனறும் நாமங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஆகையினால் அவரைப் போலவே மனிதன் இருக்க முயல்வேண்டும். அதாவது பெரிய காரியங்களைச் செய்து பெரியவனாகடும். சாராததீய முள்ளவைகளில் சாராததீயமாயிரு கட்டோ. அகாமரணம் ஒரு பொழுதுமே செய்பாதி நுக்கடும். எல்லாவிதிலும் தன் உயிர்வாழ்வுக்கு உதவியாக உதவிதரவாசாதனங்களை யும் பழகடும். கைகமதாழில் விததைகளை விருத்தி செய்து பலவிதப் பொருள்களைச் செய்படும் தன்னைப் போலவே மற்றவர்களிடத்தும் நடக்கட்

மே. சகலவாழ்வு மாபாராட்டும் விதவான்களில் விதவாழ்விருக்கட்டும். துஷ்டகாரிய சபத்திறவர்களைத் தண்டித்து கலையாக்க மாபாராட்டும். இவ்விதம் பரமேச்வரனுடைய சூரியாத்நன பரகாரம் தன்னுடைய குண காமஸபாவத்தை யறிந்த செய்துகொண்டதே பரமேச்வரனுடைய காமஸ் மரணையாகும்.

गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुंदेवो महेश्वरः ।

गुरुरेव परं ब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

வினா:—இவ்மாதிரியான குருபூதையெல்லாம் சூரமீனுடைய பாதங்களாக் கழுவி அனைத்துத் துடித்து அவருடைய பட்டின் பரகாரம் உடனது கொள்ளல் லொபியாதி நற்கால வாய்நனுக்குச் சமான்மாயம், மீகாபுமுள்ளவனுய் நாதால் கரகி, மனுக்குச் சமான்மாயம், மீகாபுமுள்ளவனுயிருந்தால் மாமருகுசகமான் மாயும் காமமுள்ளவராயிருந்தால் கிருஷ்ணனுக்குச் சமான்மாயம் குருவை முறையே உணர்ச்சி உணர்ச்சியது குரு என்ன பரம செய்த பொழுதுதான் அனைக்க வளிக்கக்கூடாது. சதகுரு தீர்க்கணத்தல் அசுவதேத பலன் உண்டென்று அறி யவேண்டும். இவை சாயானதாகத் மீகாபு விலகியா?

விடை:—பிரமம், விஷ்ணு, மகேசுவரன், பரபிரமம் முதலானவை கள் பரமேச்வரனுடைய பெயர் கருவாகியிருக்கின்றன இவைகளெல்லாம் பெரிய பொய் வசிகள். தசம், தகபன் ஆகியன அந்த இவர்களைச் சரியான குரு. இவர்களைச் செவ்வசெய்து இவர்களிடமிருந்து விததைப்பக்கற்று விரு தத்செய்யவேண்டியது செய்வன்னக்டமை. ஆனால் குரு, லொபியாயும் லோப முள்ளவனாயும் இருந்தால் அவன் எப்பொழுதும் வீட்டுவீட வேண்டியது. அரசன் செய்யாக்களைச் செஞ்செய்யக்கூடாது. அதற்கு உதிர்ப்பா வீட்டால் (அகியம் பாததரம்) பிராணவாயு பழிவாட்ட வேண்டும். அதில்தொழும் ஒன்றுமே கிடையாது. குருத்தனனை ஏறிதல் கலமா எப்பாட்டு விடாது. கழுத்தையகலை யவரித்து கொள்ளவது சென்றியே நிலகம் வைத்துக்கொள்ளுவதுமே உத விவிராதான மக்காக்களை உபதேசஞ்செய் வதும் குருத்தனமையை யளிக்காது. ஆட்டிடைப்பைப் போலாகிருன, இடை யண பால் முதலானவை உட்பொக்தது விபாபாரு செய்ப ஆடுகளை வைத்துக் கொண்டிருப்பது போல் இவர்களை சீடர்களிடம் பணம் அபகரிப்பதற்காக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

लोभी गुरु लालची बेला, दोनो खेले दाव ।

भवसागर में डूबने, वरै पथर का नाव ॥

மீகாபு பிடித்த குரு-ஆய் கொண்-சீடர்களிருவரும் தனக்குக் கொஞ்சம் கொஞ்சம் உணர்ச்சி கொண்டு அந்நிதான தானுண்டைய போப் வாத வைத்திருந்த சூரியாத்நன பரகாரம் உடனது கொள்ளல் லொபியாயும் கரகி, மனுக்குச் சமான்மாயம், மீகாபுமுள்ளவனுயிருந்தால் மாமருகுசகமான் மாயும் காமமுள்ளவராயிருந்தால் கிருஷ்ணனுக்குச் சமான்மாயம் குருவை முறையே உணர்ச்சி உணர்ச்சியது குரு என்ன பரம செய்த பொழுதுதான் அனைக்க வளிக்கக்கூடாது. சதகுரு தீர்க்கணத்தல் அசுவதேத பலன் உண்டென்று அறி யவேண்டும். இவை சாயானதாகத் மீகாபு விலகியா?

முழுக்குறிகள். இம்மாதிரி குரு சீடர்களுடைய முகத்திலேயும் விழிக்காதே யுங்கள். அவர்களுடன எவ்னும சேர விருமபவுங் கூடாது. அவருடன் சேருகிற வர்கள் கஷ்ட சமுதாயத்தில சூழ்க்கப்படுகிறார்கள். பொய் கம்பிக்கைகளைப் பரவச் செய்யும், இந்த ஆட்டுப்போப குருவானவர்கள் பூசாரி புராணிகர்களைப் போலவே கட்டகாரியங்களைக் கையாளுகிறார்கள். இதெல்லாம் சுயநலங்கோரு கிறவர்களுடைய செயலே. பிறநலம் கோருகிறவர்கள் தனக்குக் கஷ்ட்டம் வந்த பொழுதிலும் உலக உபகாரம் செய்வதிலிருந்து பின் வாங்க மாட்டா கள். குரு மகானயியம் குரு கீதை முதலிய இவைகளெல்லாம் கபட நாடகக் குருமாரகளால் செய்யப்பட்டவையாகும்.

अष्टादशपुराणानां कर्त्ता सत्यवतीसुतः ॥

इतिहासपुराणाभ्यां वेदार्थमुपबृंयेत् ॥

மகாபாரதம்.

पुराणान्यखिलानि च ॥

மனு.

इतिहासपुराणं पंचमं वेदानां वेदः ॥

சாததேவ. 7. 1.

दशमेऽहनि किञ्चित्पुराणमाचक्षीत ॥

पुराणविद्या वेदः ॥

புராண ஆசிரியர்.

(1.) பதினெண் புராணங்களைச் செய்தவர் வியாசமுனிவர். வியாச ருடைய வார்த்தைகளை அவசியம் பிரமாணமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். (2) இதிகாசம், மகாபாரதம், 18 புராணங்கள் இவைகளிலிருந்தே வேதார்த் தங்களை அறியவேண்டும். ஏனெனில் இதிகாசப்பராணங்கள் சீவதத்தின் பொ ருளுக்கு ஒத்ததாயிருக்கிறது. (3) பிறரு காமங்களில் புராணம் ஹரிவம்சம் முதலானவைகளுடைய கதைகளைக் கேழ்க்கவேண்டும். (4) இதிகாச புராணங் கள் ஐந்தாவது வேதங்களாகும். இவ்விதப் பிராமணங்களினால் புராணங்களு டைய பிரமாணமும் புராணங்களுடைய பிராமணத்தினால் விக்ரிக ஆராதனை, தீர்த்தயாதந்திரை, இவைகளினுடைய பிரமாணமும் சித்தமாகிறது. ஏனெனில் புராணங்களிலேயே விக்ரிக ஆராதனை தீர்த்தயாதந்திரை இவைகளுக்கு ஆதா ரங்கள் இருக்கின்றன. (5) அசுவமேத யாகத்தின் முடிவான பத்து நாட்களில் புராணங்களினுடைய சில கதைகளையாவது கேழ்க்கவேண்டும். (6) புராண வித்தை வேதார்ததங்களை விளக்குகிறதினால் வேதமே யாகும்.

விடை:—பதினெண் புராணங்களைச் செய்தவராக வியாசரிருந்தால் அவைகளில் இவ்வளவு பொய் கற்பனைகளிராது. ஏனெனில் சாரீரிக சூத்திரம், யோகசூத்திரம், பாஷிபம் முதலிய வியாசரால் எழுதப்பட்ட நூல்களைக்காணு வதனால் வியாசா பெரிய விதவான் சத்தியவாதி, "தாரமிகர், போகிளன்று தெளிவாகிறது. அவர் இவ்விதப்பொய் கட்டுரைகளை ஒரு பொழுதும் எழுதி யிருக்கமாட்டார். சாமபிரதாய பரஸ்பர விரோதமானவாகளே பாகவதம் முத லான மதி கெட்ட யாறுபாடான புஸ்தகங்களை எழுதியிருத்தல் வேண்டும்.

அவ்வாறே விவர நடைபுறமும் ஒரு தனிப்பொருள் நடைபுறம். வேதநாத
நீர விவரநாதபுறம் அதநதையாதததைப்பு. எழுந்தவ வியாசருக்குச் சாரண
மான் விதமானதநடைபுறம் வேதநாதபுறம். இவைகள் சண்டைபை விருட்டம்
தண்டைபுகொருதவாக்கினுடையதே. இவை இதிகாசம் புராணமாகுத.

माझणानीनिहामान् पुराणानि कल्पान् गाथानाराजंमरिणि॥

இது பிராமணத்தனுடையவுட குத்தித்தனுடையவுட வசனம். ஐத்தே
யம், சதபதம், காம, கோபந பிராம்மண சிவகடகங்குது இதிகாசம் புராணம்
கலபம் காதா காதாதி எனபெயர்களை ஐயும். (இதிகாச) நூதனமாகிய
வகைய சாவாதததைப் போன்றது. (புராணம்) சத்தந்தம். ததி முதலியவை
களுடைய வான்கள் (காம) வேத விசேஷங்களுடைய அத்தக சி நுதனவ
ணம்செயவது (காதா), தருஷ்டாத்தகளைக் கொண்டு விஷயங்களைத் தெளி
வாக்குவது. (காதாசம்), புனதாக்களுடைய—புது சத்தந்தது தகாமது—பரிட
ததை விந்தமுரைக்கது இவையுள்ளிற்றேயே வேதநாதபுறம் வெளிச்சமாகுது.
ஐயான்களுடைய புதுமைக் கொஞ்சம் தெய்வம்தே தெருகாமாகும். அசுவ
பாத முடிவிலுட இதைப்பே தெய்வகையண்கள் விவரநாத செயம்பட்ட
கிரகதய்களைப் போலாகா தெய்வகை செயவதும் அவா போலிருது. எனது
கெயே முடிவா முன்னுடையபுரியாது. வியாசா இப்பதாது முடிவிய
வேதநாதகட்களை ஒதுப்பு ஒதுவித்தும் பிட்டுமே போழ்த்தசெயவது கொண்டு
ருதராகன. ஆகையால் சகலத்தையுட விட பழைய பிராமணகிரகதய்களை
இகதருத்தங்குது சரியாபிடு கிரகண விஷயதோற்ற புள்ள புதியதா பதி
கெட்ட பாதாபுறவுட குறையானதுயான தாவதா சிவபுராணம் முத
லிய பெய துஷ்டினை செயுபுடககளை இத்தகுதினது சரியாகுத
வேதகட்களை ஒது வேதநாதகட்களைப்பலகை செயததனுடையே வேதநாதா
எனதுபெயராகுது. கட்டம் ஒன்றினமத்தப போதையைவிவரநாதா என தான
அதாவது இருக்கேதா முதல் அதாவவேதா வகையிலுள்ள தானது வேதக
டையாபுத்தருத்தா சகலேதவா கைபுளி, முதலானசிடங்குத்தா கட்டத்தொ
தெதா அவருடைய பிராமணம் உருகானத்தை பணம் வியாசா வேதப
களை ஒன்றுகட்டிமுன்னுது சரியானதயை ஏனாவது அருடையககைய
தாதா. அவருடையதே முதலியவாகளான காதா, சாத், வக்ஷாடா, பிரா
மா முதலான வாகள் தானது வேதகட்களையுட படித்தருத்தான அவர் வேத
கட்கொளிராயபிருதாவு இவைகள் ஏனது பட்டத்தருத்தகட்டுர்

வினா — புராணங்களிலுள்ளவைகளைவெளியே போட்டி அகலது கொஞ்ச
மேனும் உணமையுண்டோ?

விடை — போய் அதிகமீது கெளரவ தபுத்தனை பறைபதாக்கானவை
களில் உணமையுட இருக்கையான. இருக்கிற உணமை பெருமையே வேதா முதலிய
சததயசாததரகளைவிருட்டம், போய்வெளியே போய்களினுடைய போதனை
யினிருத்தயே உதாரணமாக வெயுராணத்தயை கையகளை சிவபுராணம் பரிபேச
வருககட்கைதது விஷ்ணு பிரமமா இக்கரண கண்ணனை சூரியன் முதலானவா

விருத்தமும் விக்ஷணாயா, மேவேதிநுத்தம் பிரமயாயா "முன்னாக தெரிந்து
 கொண்டு போனதாக என்பது பின்னையான்" என பொச்சுத்தார்கள். பிரமயா
 திவ்யத ஆழ்ந்த பொச்சுதலினிநுத்தக்கால ஒரு பசுவை காழம்புடைய மேவே
 யிருந்து விட்ட விழாதகொண்ட நூதன எங்கிருந்தவருகியவனது வினவ
 அவைகள் விவகாரதினுடைய திருமுடிவிலிருந்து வருகின்றும், ஆயிரம்
 வருஷமாகவுடைய என்றது. பிரமயா விவகாரத்திற்கு ஆயிரம் முடிவு உண்டா
 இல்லையா என்று கேட்டார். அவைகள் முடிவாகவுடைய என்றது, என கூடவந்து
 விவகாரதினுடைய முடிவாகுமா தானா வாய்க்கிறதென்றும் பூமாரிப்பொழிக
 தென்றும் காட்சிசொன்னாக, உங்களுக்கு தீவிரப்பாருதவ அளிப்போம்" என்
 றார். அதற்கு அவைகள் பிரமயாட்சிசொன்ன முடியாதென்றது. பிரமயா
 உடனே சினவகொண்டு "அடா காட்சிமயகொடுக்காவிடவதென்கணமெளிததுச
 சாமபலாக்கி விடுவான்" என்றார். அவைகளிரண்டுமாய்ந்து பேசின விருமுடி
 கிற விதமே உறுதியாக "என்றது. பிறகு எவ்வொரு கீழ்வந்தார்கள்.
 விக்ஷண முன்னகேயே வந்திருந்தார். பிரமயாவுடைய வந்து திருவடிமயக்
 கணமாகவா வென்று வினவ, தான மானவிலை என்றார் விக்ஷண
 உடனே பிரமயா "என பாரத வயங்கிருக்கிறான்" என்றார். காட்சியா என்றது
 விக்ஷண பொத்தக்கவே பகவும் புஷ முடிவாகுங்கள் வெகத்தின் கொத்ததிலிரு
 தோம் என்றது. அப்பொழுது விவகாரத்திலிருந்து ஒரு ஒன் கொணதிரீயாய்
 கொணனத்தினுடைய வினாவுடைய மட்டில் எனதுடைய அருவது வேறுதெவா
 களுடைய பூணையில் உலகத்தலை உபயோகிக்க மாட்டார்கள் என்றும், பூணை
 செய்கிறவர்களுக்குமே உபயோகியெனது, சரித்தது. கொச்சொன்ன முடியா
 னதுமடியாய்விட்டதென்றும அதனாக மாத்ததைச் சா. பிடவெண்ணம் என்றும்
 பகவையும சபித்தது. நீயொய் நொன்னக்குவ உன்னுடைய பூணையை
 உலகிகமாரு, செய்யமாட்டார்கள் என பிரமயாவைச் சபித்தது. உன்னா
 மையகாரத்ததின்ன எவருர் பூழ்க்கொடுக்காமென்று விக்ஷணவைத்ததுதித்தது.
 அகனபிறகு விவகாரகைய பிரமயாவுடைய விக்ஷணாயுடைய துத்ததார்கள். துத்தக்கவே
 கடைமுடிபுடன கூடின ஒருவா விவகாரகனிது, உவெளிலக, தான சிருஷ்ட
 செய்ய, அனுபவினை. என கொண்ட, தான உணர்ந்தகந்தினைனாரா?
 சாரணனனவியிட சிருஷ்டசெய்ய முடியாதென்று பிரமயாவுடைய விக்ஷணாயுக்
 குறையகந்தினாக. அப்பொழுதுமகாசெவா கணனுடைய கடைமுடிவிலிருந்து
 சாரணில் எந்தவ இதைக்கொண்டு நெஷ்டி செய்து, புகள் என்றார்.

சிறுத்த, தத்துவமையானது முதலாவது இவ்வாறு காண்க. பிறகு
விஷ்ணு மகாபெயருடைய சம, சமத்திர, தாமரை, விவகர, பக, சகா
பக முதலானவைகள், எவற்றும் உண்டாகின்றன. பிறகு பிறகு பிறகு பிறகு
திருநெல்வேலி மாவட்டம் அம்மாவாசனையுடைய தாதுவீட்டுவீதரு வகை, தா

பாதுகாத்ததில் தொகுதியை உண்ணா வந்தது விஜயலட்சுமி நாயுடு நாயுடு
பாதுகாத்ததில் தொகுதியை உண்ணா வந்தது விஜயலட்சுமி நாயுடு நாயுடு
பாதுகாத்ததில் தொகுதியை உண்ணா வந்தது விஜயலட்சுமி நாயுடு நாயுடு

வாய்ப்பு, இடதுகால பெருவிரலிலிருந்து வானிசத்தம்முடி, அவருடைய
 நெற்றியிலிருந்து அததிர், மூச்சு, முதலிய பத்துக்கள், அவர்களிடமிருந்து
 பத்துப் பத்து முறையே உண்டாகி அவர்களுடைய பதனமுன்றுபெண்
 களுக்கும்கலியாணம் காசிப்பருடன் உலகத்தின்பது. அவர்களிடத்திலிருந்து
 தைத்தபனும், தனுவிலிருந்து தானவனும், அத்தியிசுத சூத்கத்பனும், வித்தி
 லிருந்து பகல்களும், கத நவிலுலகாப முடி, வரமாவிலுது காய்சரி முதலான
 வைகளும்கினனும் மிகுதபான பெண்களிலிருந்து பாசீசு துதசை, ஒட்டகம்,
 கழுதை, எருமை, புல், முள், பரங்கு முதலானவைகள் உண்டான தென்றும்
 சொல்லப்படுகின்றன. சபாஷ்! பாவததைச்செய்த வெண்புவிளையாட்டுத
 ராகனே! உங்களிடம் என்னவென்று சொல்லுது இவ்விதப்பொய்வாததைகளை
 ஏழுதுவதில் உலகங்குது வணா கோனமுடிப் போய்விட்டதே. ஸ்திரீ புருஷ
 சங்கிரிப சொகவைபினுலேயே மாண்டப பிற புண்டாகும. பரமேசுவர
 னுடைய சிருஷ்டித்தனமைக்கு எதிரான பக. ட்கி சாபம் முதலானவைகள்
 எக்கரமும் உண்டாகாது. யாசீசு, ஒட்டகம் சிங்கம், காய கழுதை, பரம
 சேடி, முதலானவைகளைத் தரிக்க ஸ்திரீகளுடைய காப்பதத்திரு வலிவேது?
 சிங்கம் முதலியவைகளுண்டானவுடன் ஏன் தாய் தலைகளை அடித்து விழுங்க
 விலலை? மாவிடசீரத்தினுல் பகடப் பரஞ்செடிகள் எவ்வித உண்டாகும்?
 அசமயத்திமான இவ்விதங்களினுடைய மாயைநில இது வரைநில ஜனங்கள்
 ஏமாந்திருந்ததே வருத்தத்திற்கு இடமாயிருக்கிறது. பெருவ குருடர் ஈரண
 போபகளும்குக்கண டர்க்கண இவ்விண்ணம் குருடர்களான அவர்களுடைய
 சிதார்களும் இப்பொய்கட்டுரைகளை உபயுக்த விதை. அவர்கள் மயித
 பிறப்பா அல்லது வேறு ஏதாவது? பாவதா முதலிய புராணங்களெழுதின
 வர்கள் காப்பதத்திலேயே அல்லது பிறதெயுடனேயே ஏன் காசமாயிருக்கக்
 கூடாது? ஏனெனில் இப்பொய்க்கள் பிறைத்தந்தாயிலிருந்தால் ஆரிமவாததரே
 இருள், துக்கம் இவைகளில் உயர்ப்பட்டிருந்து

வினா:—இவைகள் மாறுபட்டதாக, எப்பணவானது குக் கலியாணமே
 அயமணவானமேயே புக்கிருக்கன. விஷ்ணுவைத்தத் துக்கால் விஷ்ணு
 வையே பரமேசுவரனாகவும், பரமவாகளைத் தாசனாகவும், சிவகுணங்களைச் சொ
 ல்லங்கரல் சென் பரமபரவாகவும் மிகுதபானவாகளை வேலைக்காரனாகவும்,
 அந்நிருதன் பரமேசுவரனுடைய மாயையினுலேயே எல்லாம் செய்யப்படு
 கிறது. மாவிடப்படுபதை, பரமேசுவரனாக செய்பமுடியும பரநங்கள் காண
 மன்னியல் தனனுடைய மாயைமையெகாணடே சகல சிருஷ்டிமையும செய்
 திருக்கிருர். அவரால் சூகாதது ஒன்றுமில்லை, வெண்குமென்று கிளைப்பதைச்
 செய்கிறார்.

விடை:—ஓ! "பெதை ஜனங்களை" கலியாணத்திலு மாறுடைய மேனமை
 மையப்புகழ்கிருக்கின்ற அவர்கள் எல்லோரையும் விட அதிகாரவாவது அல்லது
 இராகளைவிட இழிவாகவாவது அல்லது தாஷீசுபாதவாவது அல்லது எல்
 லொருதம் தகப்பனாகவாவது செய்கிறதில்லை. ஏப்போப களை இச்சகம் பேசு

கிறவன் கோமாளி இவர்களைவிட அதிகமானது உங்களுடைய பெருமபுரட் டே. நீங்கள் பின்பற்றுகிறவனை எல்லோரையும் விட உயர்ந்தவனாயும் விரோதமானவனைத் தாழ்த்தவனாயும் செய்வீர்களானால் சத்தியத்தின லும் தாமதத்தினாலும் உங்களுக்குயாது பிரயோஜனம்? நீங்கள் சுய காரியப்படு வீர்களே! மனிதனிடத்திலே மாயை குடிக்கொண்டிருக்கிறது. வஞ்சகம், பேசு கிறவன் கபடமுள்ளவன், இவர்களை மாயாவி என்பார்கள். பரமேச்வரனிடத் தில பொய் வஞ்சகம், முதலான தோஷங்களில்லாதபடியினால் அவரை மாயாவி எனமுடியாது. ஆதி சிருஷ்டியில் காசிப்பதும் அவருடைய மனைவிக்கும் பசு பட்சி சர்ப்பம் மாஞ்செடி முதலியவைகள் உண்டானால் இக்காலத்திலும் அவ்வி தப் பிறப்புகள் ஏன் உண்டாகிறதெனில்? சிருஷ்டி தன்மையைப்பற்றி முன்சொன னதே (எட்டாவது அத்தியாயம்) சரியானது. அவைகளைத் தப்பாததம் பண்ணி னதினாலேயே போடககள் மேற கண்டபித்தற்றலுக்கு ஆளானார்கள்.

तस्मान् काश्यप इमाः प्रजाः ॥

சதபதம். 7. 5. 1. 5

சதபதத்தில சகல சிருஷ்டியையும் காசியபரே உண்பெண்ணினாரென்றி ருக்கிறது.

कश्यपः कस्मान् पश्यको भवतीति ॥

நிருக்தம். 2. 2.

சிருஷ்டி காத்தாவாகிய பரமேச்வரனுக்குக் காசிப்பா என்றபேயா இக் காரணத்தினால் வந்தது.

पश्यतीति पश्यः पश्य एव पश्यकः ।

எவர் பிரளய மனனியில் சராசர ஜகத்திலுள்ள சகல ஜீவராசிகள் இவை களுடைய கர்மம் வித்தை முதலானவைகளை உளளவாரே பார்க்கிறாரே அவரே, பஸ்யகர், பார்க்கிறவர். “அதயாநதவிபாயஸ்சா” இம்மகாபாஷ்யத்தின் பிரகாசம் முதலெழுத்துகடைசியிலேயும் கடைசியெழுத்துமுதலிலேயும் மாறிப் போவதினால், “பஸ்யக” என்பதைக் “கஸ்யப” என்று செய்தார்கள். இதனு டைய பொருளை அறியமாட்டாமல் கஞ்சா கஷாயத்தைக் குடித்து சிருஷ் ட்டித் தன்மைக்குத்தாக்கம் பண்ணுவதிலேயே வீணாக்கினார்கள்.

மார்க்கண்டேய புராணமும் சிருஷ்டியும்.

மார்க்கண்டேய புராணத்தினுடைய தூக்காபாடத்தில கூறும் உண்ணம் தேவாகளுடைய சரீரத்திலிருந்து ஒரு ஒளி உண்டாய், அதிலிருந்து ஒரு தேவி உண்டானாள். அவளே மகிஷாசுரனை யடித்தாள். இரத்தபீஜனுடைய சரீரத்திலிருந்து ஒருதுளி ரத்தம் பூமியில் விழுந்ததினால் அவனுக்குச் சரியான இரத்தபீஜர்கள் உண்டானார்கள். அதிலிருந்து உலகம் முழுவதும் இரத்த பீஜா கள்நிறைந்து விட்டார்கள். இரத்தத்தையும் ஒடிற்று. இம்மாதிரியான காப் பூனைக் கதைகளினால் இப்பத்தம் நிறைந்திருக்கிறது உலகமுழுவதும் ரத்தபீஜர்கள் நிறைந்துபோனால் தேவி, அவளுடைய சிவகம், சேனை, இவைகூடெல்லாம் எங்கே யிருந்தது? தேவியிலிருந்து ரத்தபீஜன தூரத்திலிருந்தானென்றால் சகல உல கம்முழுவதிலும் அவர்கள் நிறைந்திருக்க முடியுமா? அப்படி நிறைந்திருக்குமே

யானால் பசு, படகி, மனிதன், மிருகம், முதலான அந்நிவ்னவையுமே கீழம் முதலியவைகளெல்லாம் எவ்வகையுந்தது?

பரிமற்பாகவதம் என்று சொல்லப்பட்டதினுடைய விசேஷைக் கூறுவோம். கேளுங்கள் பிரம்மாவிற்கு காரியண உபதேசத்தாவது.

ज्ञानं परमगुह्यं मे याद्विज्ञानमभिविनम् ।

सहस्रं तद्वज्रं गृह्यण गदिनं मया ॥ பாக 2. அத 60. கலே. 30.

என்பிரம்மாவை ரகசியமாக காட்டாத காரியமே பட்சத்தனபாகமாகிய மறை பொருளான ஞானம் விஞ்ஞானம் இவைகளை என்னிடமிருந்து அறி' ஞானத்தி னுடைய குணத்தைக் கட்டிக்கட்ட வேண்டியதவசியமில்லை. மறைபொருள் ஞானத்திற்கு மறுபடியும் இரகசியம் என்று சொல்லுவது கூறியது கூறுதலாகிறது. முதல் கலோகமே அந்தமில்லாமலே கோணலாமிருக்கும் பொழுது முறையுபதேசணலாய் ஏனிருக்கக்கூடாது? காரியணப் பரமாவிற்கு வரம் அளித்ததாவது.

भवान् कल्पविकल्पेषु न विमुह्यति कर्हिचिन् ॥

பாக 2. 9. 36.

சிருஷ்டி, சகலத்திலும் ப்ரளயமாகத்திலும் ஏகக்கலப்படமாட்டாய் என்றா. இயமாத்ரீ எழுதி மறுபடியும் பந்தாவது ஸ்கந்தத்தின் மோகத்தெகப் பட்டு செங்குண்டை தருது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமான டிலும் ஒன்று உண்மையாகியும பற்றொன்று தெரியாதது கிருக்கவேண்டும் வைகுண்டத்தில் ஆசை, பொருளை, கோபம், மோகம் துக்கமகடையாது. இருக்கும் சனகர்கோதாரர்கள் வைகுண்டவாசிலில் கோபம் செய்து கொள்ளுவாணென? கோபமுள்ள யிடைய கவாககம் எப்படியிருக்கும்? ஜயவிஜயர்கள் வாய்மகாட்போகளைப் பற்றி எழுப்பாணுடைய கட்டளைகைக் காட்டாது வேண்டியவர்களானதினால் சனகசகோதாரர்களைத் தடுத்தது எவ்விதம் தப்பாது? அவர்கள் குற்றமாய் வாழாவிடினால் அவர்களைப் புகழ்வுமழுப்பாது. இத்தையும் முடிபாது. ஆனால் மீயில் விழுந்துவிடு என்று சொல்கிறார்கள். அங்கு பூமியில்லாமல் ஆகாசம் வாய், அக்கினி, ஜலம், இவைகளை இருத்தெனது இவர்கள் விழுந்ததிருந்து வெளிச்சமாகிறது. உலகதினுடைய ஆதரவள்ளியில் வாசற்படி கந்தவனம், முதலானவைகள் எப்படியிருந்தது? ஜயவிஜயர்கள் சனக சகோதரர்களை வேண்டிக் கொண்டதாவது. ஒ' ப்ரபுவே. காங்கள் திருமபவும் வைகுண்டத்திற்கு எப்பொழுது வரக்கூடும். அதற்கு அவர்கள் வீசப்பாளையை யுடன் காரியணனுக்குப் பக்தபாசாட்டினால் ஏழாவது பறப்பிலும், விரோதப் பானமையுடன் பக்தபாசாட்டினால் மூன்றாவது பிறாபிலும் வைகுண்டத்தை யடைவீர்களென்றா. இதில் போகக் செய்ப வேண்டியதன்னவெனில், ஜயவிஜயர்கள் காரியணனுடைய செலகாள் அவர்களைக்காட்டாந்நி உதவிசெய்ய வேண்டியது காரியணனுக்கு ஏற்பட்ட வேலை. காரணமளவியில் தன் வீசவகாளு சக்தத்தனடிகையும் துக்கத்தை யுடைய தீக்குகாவுதலில் காரியண அவர்களை தள்ளித்தாவிடில் அவர் உலகாட்டினால் எவ்வொருவ குண்டித்தலுடையாங்கள். ஜய

விஜயாக்களை மரியாதைசெய்து சனக சகோதரர்களுக்கு தக்ஷிணை அளித்திருக்கவேண்டும். ஏனென்ற உளவே ஏன் படிவாதம்செய்யவேண்டும்? வேலை பார்க்குந் தன் ஏன் விண்ணசண்டை செய்து சரிபதையைச் செய்வண்டும். அவர்களுக்குப் பதிலாக சரிபதையளித்து சனகசகோதரர்களை பூமியில் தள்ளியிருக்கவேண்டும். காரியணனுடைபட்சத்திலேயே இயவளவு களவுகளிருக்குமே யானால் அவருடைய செவகனென்று அழைத்துக்கொள்ளும் வைணவர்கள் கஷ்டப்பட்டுத் தாளுடைய சிறகு அவர்கள் ஹிரணியாக்கின் ஹிரணியகசிபன் என வணங்கும் பிரதாரிகள். அவர்களில் ஹிரணயாட்சகன் வராகாவதாரத்தில் கொன்றார். அந்நேரம் விராபரவது.

ஹிராகததைப் பாயாச சுற்றி கலைபண்ணிவைத்துக் கொண்டுத் தூங்கினான். விஷ்ணு வராகாவதாரமெடுத்தது தன் கொடூரனான அவன் தலைமீது சீறிருந்து பூமியைத்தாக்கினான். அவன் விழித்தெழுந்ததால் இருவருக்குமே சண்டை உண்டாகி அதிலவரகம் உய்யவாய்ப்பு வந்தது. பூமி உருண்டை வழியானதால் அவருடைய பாயைப் போல மட்டமானதால் வெள்ள இலாகா வினவவேண்டும். அமரனாகப் பதில் சொல்லமுடியாது. ஏனென்ற புராணிகள் பூகோள சாஸ்திரவியாதினை பூமியைப் பாயாகச் சுற்றித்தலையில் எடுத்துக்கொண்டு பாய்க்காலத்தில் அவன் எதிர்ப்போதுங்கினான்? வராய் எதன்மேல் பாலகனைவைத்துக்கொண்டு வந்தது? தன்னுடைய முகத்தில் வராகப் பூமியைத் தாங்கினதப்பாழுது எதன்மேல் வந்துகொண்டிருக்கும் சண்டை செய்தார்கள்? அவர்களுக்கு ஆதாரமானதுமில்லை. பாலகதபிராணத்தைச் செய்து பாயினுடைய பாயில் வந்து சண்டை செய்தார்களா எனனமோ? அப்போது மேல் எதல்மீது தடுத்ததுங்கினான். இருவருடைய மேலிருந்து பாயில் வந்து, 'ஐயா, பொய் சொல்லுகிறாய்', என்பதுபொருள்க்கிடம். பொய் சொல்லுவாருடைய விட்டிற்குப் பரடகைச் செய்தான் வரதால் விண் பெய்கதுக்குறைவு முண்டோ?

ஹிரணயகசிபுவந்தப் பிரகலாதன் என்ற ஒருசின்னை பிருத்தான பகதனமிருந்தான். அவனைப் படிக்கிறதகப்பனார் பாடசாலைக்கனுப்பினார். உபாத்தியாயரை அப்பொழுது தன் மனையில் காரடனா காரடனா வெளதுஎழுதிக்கொடுத்தசொன்னான். இதைப்பற்றித் தகப்பன் என்செய்து நான் பெயரை ஏன் சொல்லுகிறாய் என்று? பையனே அதைச் சொல்லுவதென்று தயங்கவில்லை. அப்பொழுது கைகாலமே இருக்கக்கட்டி டீயேயிருந்து கீழே நுழிவிட்டார்கள். கிணத்தில் தள்ளிவிட்டார்கள். ஆனால் பையனே பாதிப்பைப் பிடிக்கவில்லை. இருபதுதூண ஒன்றைப் பிடித்துக்கொண்டு பிரகு உன்னுடைய இஷ்டப்பதவதைப்பான் பாயணன் உணமையான இதைத்தொடுவதினால் உன் குக்குண்டாகாதென நான். பிரகலாதன் அதைத்தொடர் மீடானான் உடனே காளை மாணமுதலையென. எதிர்த்து உதக்கது. காரடனான சிறிதெருப்புகளை அந்தப்புலம்மீது, அந்நேரம் அவன் சரித்தகம்தீர்

தது. அதைத்தொடர்பானது. அப்பொழுது தூண இரண்டாகவெடித்தது அதி
 விருதுபாதிமளிதன பாதிக்கமுமான கரசிம்மா வந்து தகப்பனைப் பிடித்து
 வயிறறைத் கிழிக்கவே இறந்துவிட்டான். பிறகு பிரகலாதனைத் தடவிக்கொடு
 தது வேண்டி பதைக்கேள், எனரார். அவன் தனதகப்பனார் கற்கதியை வேண்டி
 னான். இருபத்தியொன்று தலைமுறையைச் சோகத உன உறவினர்கள் கற்கதியை
 அடைவார்களென ராசிமமா வரமளித்தார். இப்பொழுது கவனியுங்கள் அதை
 பப்பாலிலே இதுவும் ஆதாரமற்ற வெரும் புரட்டே பாகவதம் படிக்கிறவர்களை
 யாவது மலைமேலிருந்து கீழே உருட்டவேண்டும். இக்கதை உண்மையானால்
 காயமன்னிபிடி அவன் கீழே விழவில்லையென உண்மையாக என்னவாகுமென்பது
 கமக்குத்தெரியும். எவ்வாறாயினும் அவன் உதவிக்குவரமாட்டான். அவனும்
 துண்டுதுண்டாகச் சித்தப்போய் விடுவான். பள்ளிக்கனுப்பினதில் தகப்பன்
 த பு ஒன்றும் செய்யவில்லை. தான் படிப்பதை விட்டு பைராகியாக வேண்டு
 மென்கிறதெனும் முட்டாளாயிருந்தான பிரகலாதன் பழுக்கக்காய்ச்சின இரும்
 பில எருமபுடி. பிரகலாதன் அதைத்தொட்டும் எரிந்துபோகவில்லை பென்று
 கமபுகிறவர்களைப் பழுக்கக்காய்க்க இரும்புத்தூணைக் கட்டிக்கொள்ளச்செய்ய
 வேண்டும் அவன் காயப்படாமலிருந்தால் பிரகலாதனும் கட்டப்படாமலிரு
 க்கலாமென்று கமபலாம். மேலும் ராசிமமனே ஏன் எரிந்துபோக வில்லை?
 அவர்களுடைய மூன்றாவது பிறப்பில சனக சகோதரர்கள் வைகுண்டத்தை
 யடைவார்கள் என்று கொடுத்த வரனை உன்னுடைய வராயனன் மறந்து
 விட்டாரா? பாகவதத்தில் சொல்லும் வண்ணப்பிரமமா, பிரஜாபதி, காச்யப,
 ஹிரண்யாக்ஷன், ஹிரண்ய கஸ்யனுடே. ஆகையினால் கானகாவது தலை முறை
 யிலபிரகலாதனாக உண்டானான். இருபத்தி யொன்றாவது தலை முறைபிலுண்
 டாக வில்லை. அவனுடைய 21 தலை முறைக்காரர்கள் கற்கதியை யடைந்
 தார்களென்பதுவெவ்வளவு முட்டாளத தனமாகும். அதே ஹிரண்யாக்ஷன் ஹிர
 ண்யகச்யபன், ராகுணன், குமரபாணன், சிசுபாலன், தந்தவக்கிரன், முதலான
 வாகுனாகப் பிறந்தார்கள். பிரகலாதனுக்கு ராசிமன் கொடுத்தவரம் என்ன
 வாசகது? அறிவினாகவே அறிவிடலாத இவ்வரத்தைகளை கமபுயாசன்
 படித்து புத்தியுள்ளவர்கள் கம்பமாட்டார்.

பூதனை.

रथे वायुवेगेन ॥

பாகவதம் 10. 39. 83.

जगाम गोकुलं प्रति ॥

கமசனுவ கோரப்படவே அக்ரூர் வாயுவேகத்துடன் ஓடுகிற குதிரை
 கட்டின சத்தத்திலுட்கொடுத்து குரிய உதயத்திலிருந்து பிரயாணமாய் மததூரவி
 னிருந்து தானதுமேல தூரத்திலுள்ள கோகுலத்தைச் சாயந்திரம் அடைந்தார்.
 பாகவதம் செய்வதவரைச் சுற்றிச் சுற்றியே குதிரை வந்திருக்க வேண்டும்
 அவ்வது வழி தப்பி பாகவதம் செய்தவருடைய விட்டில கமசனுவதன் தூங்கப்
 போய்ருக்கவில்லையென. பூதனையுடைய சரீரம் 8 பைல் நீளமுள்ளதாகவு
 படுபவர்கள் அகலமுள்ளதாகவுமிருந்ததாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அவனைக்

கொன்று சர்ரத்தை மத்துராவிற்கும் கோகுலத்திற்கும் நடுவில் வைத்தார். இது உண்மையானால் இவ்விரு பட்டணங்களும் போபக்களுடைய வீடு (அவருடைய சரீரத்தின்) கீழ் புதைத்து போயிருக்கும்.

அஜாமேல் கதை இவ்விதமிருக்கிறது. முழுப் பொய்யான இது இவ்விதம் எழுதப்பட்டதோ. நாரதா சொன்னதின் பேரில் தனபிள்ளைக்கு நாராயணன் என்று பெயர் வைத்தான். தான் இறக்குத்தருவாயில் பெயரைச் சொல்லி பிள்ளையை அழைத்தான். தன பிள்ளைக்குப் பதிலாக நாராயணனை (திருமால்) வந்தார். பிள்ளையைக் கூப்பிடுகிறான் தன்னை யெல்லென்று நாராயணனுக்கு அவனுடைய அந்தக்காணபாவத்தை யறிய முடியாதா? நாமமகிமையே இவ்வளவு யிருக்கும் பொழுது இப்பொழுது நாராயண ஸ்மரனை செய்கிறவா களுடைய துக்கங்களைத் தீர்ப்பதற்கு ஏன் வருகிறதில்லை

இப்படியே கமேருமலையினுடைய சுற்றளவும் வான சாஸ்திரத்திற்கு விசேஷமாக இருக்கிறது. பிரயலி-3 ராஜனுடைய ரதத்தின் அடிச்சுவடுகளி னால் சமுத்திரம் உண்டாச்சது. 49 கோடி யோஜனை தூரமிருக்கிறது பூமி. இவ்விதப் பொய்க் கதைகள் பாகவதத்திலிருக்கின்றன. அவைகளுக்கு எண் ணிக்கையில்லை.

பாகவத சூசிரியர்.

இப்பாகவதத்தைச் செய்தவர் டோப (வீவ) தேவா. அவருடைய சகோதரர் தேகோவிந்தத்தை இயற்றிய ஜயதேவா. தன்னுடைய தூலான “ஹிமாத்ரி யில்” தானே ஸ்ரீமத்பாகவதம் முதலானவைகளைச் செய்தவரென்று சுலோகஞ் செய்திருக்கிறார். அது எழுதியிருந்த மூன்று ஏட்டுப் பிரதிகளிருந்தன. ஒன்று இழந்துபோய்விட்டது. இழந்து போனதிலுள்ளவாரே கருததுள்ள கீழ்க்கண்ட இரண்டு சுலோகங்களைச் செய்திருக்கிறோம் இவைகளை நிச்சயம் செய்துகொள்ள விரும்புகிறவர்கள் ஹிமாத்ரியைப் பார்க்கவேண்டும்.

हिमाद्रेः सचिवस्यार्थे सूचना क्रियतेऽधुना ।

स्कन्धाऽध्यायकथानां च यत्प्रमाणं समानतः ॥

श्रीमद्भागवतं नाम पुराणं च मयेरितम् ।

विदुषा बोवदेवेन श्रीकृष्णस्य यशोन्वितम्

பிரதமமந்திரியான ஹிமாத்திரி, பண்டிதபோபதேவருடன் சென்னதாவது கீ செய்த ஸ்ரீமத பாகவதத்தைப் படிக்கவும் கேட்க்கவும் எனக்கு ஒழிவு நேர மில்லை. படித்துபாகவதத்தை அறிந்து கொள்ளுமாறு சுறுக்கமாய் சுலோகங் களெழுது என்றார். இழந்துபோன ஏட்டில் பத்துசுலோகங்களிருந்தன. பதி னொன்றிலிருந்து ஆரம்பமாகும் கீழ்க்கண்டவைகளெல்லாம் போபதேவரால் வேயே செய்யப்பட்டது.

बोधन्तीयि हि प्राहुः श्रीमद्भागवतं पुनः । पञ्च प्रभाः शौनकस्य सूतस्यात्रोत्तरं विषु ॥

भगवतारयोश्चैव व्यामस्य निर्वृतिः कृतात् । नारदस्यात्र ह्युक्तिः प्रतियर्थं स्वजन्म च ॥

सुमंजं द्रौण्यमिभवास्तदात्पाण्डवा वनम् । भीष्मस्य स्वपदप्राप्तिः कृष्णस्य द्वारिकागमः॥
 श्रोतुः परीक्षितो जन्म धृतराष्ट्रस्य निर्गमः । कृष्णमर्त्यत्यागसूना ततः पार्थमहापथः ॥
 इत्यष्टादशभिः पादैरध्यायार्थः क्रमान् स्मृतः । स्वपरप्रतिबन्धोन् स्फीतं राज्यं जहौ नृपः॥
 इति वैराज्ञो दाढ्योक्तौ प्रोक्ता द्रौणिजयादयः ।

பன்னிரண்டு புத்தரங்களுடைய சுருக்கம் போலதேவரால் செய்யப்பட்டு
 பிரதமமகதிரி ஹிமாத்ரிக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இவைகளுடைய விவரம்
 அந்நிபன் நமபுரீவராகன் ஹிமாத்ரி என்ற பெயருடைய துலைப் பார்க்கவேண்டும்

இவ்விதமான பாசாங்குகள் இதரபுராணங்களிலும் இருக்கின்றன.

மகாபாரதத்தின் ருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய ஜீவியசர்த்திரம் மிகவும்
 சிலாகிக்கத் தகுந்ததாயிருக்கிறது. அவருடைய குணகாம சுவபாவங்களெல்
 லாம் ஆப்தர்களுடையதைப் போலிருக்கிறது. தன் வாழ்க்கான்முழுவதிலும்
 தீர்ச்செயலுன்றையுமசெய்ததாய்க் காணப்படவில்லை. பாகவத ஆசிரியரோ
 எவ்வளவுமெதற்க்களையும் பார்க்களையும் செர்க்கவேண்டுமோ அவ்வளவையும்
 சோததிருக்கிறார். பாகவதரே வெண்ணையமுதலியவைகளைத் திருமுனசாக
 வும் குப்தஜன்னும் தாசியுடன சோத்ததாகவும், பாகவதையருடன் ஜலக்கிரி
 டையும, புரலீலையும் செத்ததாகவும் முதலானபாசங்களையும் தோஷங்களை
 யும் சுமறதியிருக்கிறது. இதைப்படித்துமபடிக்கக்கேட்டுமிருக்கிற பிரமதக்காரர்
 கள் எந்தெந்தவகையுக்கிறார்கள். பாகவதமில்லாமலிருந்தால் கிருஷ்ணனைப்
 போன்ற மகாபாசங்களுக்கு என்னவிதமாகப் பொய்தூஷனை உண்டாபிருக்கக்
 கூடும்?

சுவபுராணத்தில் பன்னிரண்டு ஜோதி லிங்கங்கள் உண்டு எனச் சொல்லப்
 படுகிறது. இத்தலிங்கங்களில் 'ஜோதி' பன்னையங்கானோ, இரவில் விளர்கு
 வெளிச்சமன்னியிலும் காணமுடியாது. இவைகளெல்லாம் போய்களுடைய
 சூழ்ச்சியே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

வினா :- வேதங்களை ஒதச்சத்தயிலலாத பொழுது ஸ்மிருதியும், ஸ்மிரு
 தியைப் படிக்கச் செய்தயிலலாத பொழுது சாஸ்திரமும், சாஸ்திரம் படிக்கவளி
 வல்லாத பொழுது புராணங்களும், செய்யப் பட்டது. தேவலம் ஸ்திரீருத்திரர்
 களுக்கே அது. ஏனெனில் வேதங்களை ஒதவும் கேட்கவும் இவர்களுக்கிதிகாரங்
 கிடையாது.

விடை :- இதுபொய். ஏனெனில் படிக்கும்சத்தி படிக்கச்செய்வதினா
 லேயேயருள். வேதங்களை படியும் கேழ்படியும் சகலமானவர்களுக்கும் அதி
 காரமுண்டு. பாரமங்கள் சரி போய் அகாலகுத்தக்க சாட்சியாகும். கார்த்திகுத
 லான பெண்பணிகள் சாததோ கிப உபக்ஷத்தின் வேதங்களை ஒதினதாகவும்
 பிறபிஞ்சுல சூத்திரனான ஜானகருதியும் கூட ரைகம்புனிமிடம் வேதமபடித
 ததாகவும் இருக்கிறது. மேலும் மலர் வேதாதி அசதிபாயம் இரண்டாவது
 மாதிரித்திலே ஐதிலேயுடைய பன்னிரண்டு ஒதலாம், தேழ்க்க
 லாம் எனபிருக்கிறது. இவ்விதப் பொய்க்ரதங்களைச்செய்து ஜனங்களை

மெய்யானவைகளிலிருந்து திருபித்தன்னுடைய உபயோகத்திற்காகப் பிரயோகப்படுத்துக்கொள்ளுகிறவர்கள் ஏனென்காபாடுகளாக மாட்டார்கள்?

விதவையிலாத புருஷர்களை விழுக்குற கொச்சக்கரம் எப்படியிருக்கிறதென்றுபாருங்கள். (1) ஆகிருஷ்ணேன ரஜஸா, சூரியமதிர்மாம (2) இமம தேவா அஸுபதவைகவதவம், சாதிரனுடையதாம் (3) அக்னிமூரதவா திவ கருதபதி: செவ்யாபுடையது (4) உத்புர்ப் பவாக்களை புதனுடையது (5) பிரகஸ்பதே அசிப தாமே பிரகஸ்பதி புடையது. (6) "சக்கரமந்தஸ:" கக்கிரனுடையது. (7) "சனகோ தேவீ சபிஷ்டமே" சனி (8) "கயா ஸுகிததிர ஆபவ. ராகு (9) கேதுர கிருண உணனகேதலே கேதுவுடையது.

இவ்வாரததைக்கொல்லாம பொய்யே, எண்ணிக்கை (1) சூரியன் பூமி இவைகளுடைய இழுக்குர தன்மையைக்கூறுகிறது. (2) கவராதனுடைய குணத்தைச் சொல்லுகிறது (3) அக்கிவி (புடைய குணகுணங்களை) வருணிக்கிறது. (4) யாகம் செய்யும் ஏஜமானை (5) விதவான்கள், இவர்களுடைய (குணங்களை யுடைய குணங்களை) சொல்லுகிறது (6) வீரியத்திற்கும் அன்னத்திற்கு முள்ள உறவு (7) கலம், பிராணம், பரமேஸ்வரன் (குணங்களை யுடைய தன்மையையும்) சொல்லுகிறது. (8) (கலம்) மிததிரனுடைய தகுதிகளைச் சொல்லுகிறது (9) ஞானத்தை அறிவதன் (முக்கியமும் அட்சிபமும்) மாதிரமாகும்.

இவைகள் கொடுக்களைப் பற்றினவைமராதது. பொருள் அறிமாததினாலேயே பிரமை என்னும் விலையிலிருந்து விட்டார்கள்.

வினா:—கொடுக்களுடைய பலன் உண்டா இல்லையா?

விடை:—பொருள்களிலிருந்துப் போகிலில் சூரியன் சாதிரனுடைய பெயரம் குளிர்ச்சி அடைந்து காலம் முதலானவைகள் யாவும் பிரகிருதிக்கு அனுபவமாகவும் பிரதிபலமாகவுமாய்ந்து. பொருள்களில் சொல்லுகிறதாவது: தாழாளத்தையுள்ளவரை! ஏஜமானினே! இன்றைக்கு எட்டாவது சந்திரன் சூரியன் முதலானவர்கள் கெட்டபடத்திலிருக்கிறார்கள். இரண்டரை வருடம் சனிகளான உக்களுடைய காலம் பிடித்திருக்கிறது. உங்களுக்குப்பெரும் ஆபத்தான விளையும் வீட்டைவீட்டு உங்களை அபகாரிகளில் அழியச் செய்யும். கொத்தத்திற் காலம், பாடம், பூரடிச்சம்பவென்கிம். கொத்தின் பெயராக உக்களாத தானஞ் செய்தால் துக்கவகனெல்லாம் கிடைப்போதும். உக்களத்திற் கொத்திற்கும் யாவும் சமந்தம் உண்டென்று இவர்களைக் கேழுக்கவேண்டும், காலம் என தென்ன? இதற்கு அவர்கள் பதிலளிப்பதாவது:

देवाधीनं जगत्सर्वं मन्वाधीनाश्च देवताः ।

ते मन्वा नाशगाधीनास्तस्माद् नाशणदैवतम् ॥

பிரமாணத்தையே மருவான தேவதைகளுடைய ஆதினத்தில சகலஉலகமும், மாதிரத்தினுடைய ஆதினத்தில தேவதைகளும், பிராமணனுடைய ஆதினத்தில மாதிரமும் இருக்கிறது. இதனாலேயே பிராமணனைத் தேவதை என மராதன். ஏனெனில் வேண்டிய தேவதைகளை மாதிரபகத்தினால் வரவழைத்த

தப் பிரசன்னமாகச்செய்து காரியபலனை நெடுசெய்துகொள்ள எங்களுக்கு
அதிகாரமுண்டு அவ்வளவு மாதிரிசத்தி எங்களுக்குல்லாமல் போனால் என்
தோகன் எங்களை உட்கொடுக்க விடமாட்டார்கள்.

சத்தியவாதி:—நீ நூல்கள், கொள்ளைகாரர்கள், கெட்ட காரியங்களைச் செய்
வான இவர்களைப்போல உங்களுடைய நெய்தைக்கு அதிகாரமிருக்கவேண்
டும். நெய்தைப்போல் அவர்களைக் கெட்டகாரியங்களைப்போலச் சொல்லவேண்டும்.
இது சரியானால் உங்களுடைய நெய்தைக்குத் தம், ராஜ்யத்தைக்குத் தம் யாதொரு
விதநியாமமும் கிடையாது உங்களுடைய அதிகாரத்தின் மாதிரியாக
அதைக்கொண்டு சகலதையையும் சாதித்துக்கொள்ள முடியுமேயானால், அம்மா
நியமனினால் நெய்தை வசங்குசெய்துகொண்டு அரசாங்கத்தைய கஞ்ச
னாவை எடுத்துவரச்சொல்லி விட்டதுடனாகவே கொண்டு ஏன் ஆணத்தையி
ருக்கக்கூடாது? எனச் சவன முதலானவர்களுக்குக் கொடுக்கும் எனவென்ப
தானம் வாய் ஏன் விக்கிடாது ஏற்சொல்லுகிறார்கள்? குப்பாக்கை வசங்கு
செய்துகொண்டு வேண்டிய நியாயத்தை எனவாங்கிக் கொள்ளக்கூடாது?
பாடுபட நெய்தை சம்பந்தித்த ஏழைகளின் பணத்தை ஏன் அடக்கிக்கொடுக்க?
உங்களுக்கு தானம் அளிப்பதற்குக் கொடுக்க நடுபடியுடையது, அளி
காதற்கு நடுபடியுடையது இரண்டுமேயானால் குப்பாக்கைக்கு
உடைய நடுபடி அதிகாரத்தின் வேண்டிக்கொடுக்க முடியுமா? எட்டாம்
மட்டத்து சத்தான அடக்க குப்பாக்கை ஒருவன், மூன்றாவது மட்டத்திலுள்ள
ஒருவன் இவையாவற்றையும் நீயேஷ்ட (வைகாசி ஆன்) வெளியில் கால
செருப்பினவியல் வெறுமையானதன் உட்கொடுக்கவந்தான். பாப்பேசம்.

இவர்களுடைய கொள்கை சத்தியவாதிநூலால் இவர்களுடைய சரிமும்
பாதவகையும் வறண்டுபோயது. சத்தியவாதிநூலால் வறண்டுபோய
விடும. பூப்பாராத அன்னமி சாதத்திலும் அவர்களுக்குவதையும் சிவானமாத
கீழ்க் வைக்கவேண்டும். ஒருவருக்குக்குளியலும் யாதொருவருக்குக்குளியலும்
யிருந்தால் கொடுக்கவண்ணம்செய்கொடுக்கும் தினைசெய்கிறதென்றும் ஆகி
து. கொடுக்க உங்களுக்கு உறவினர்களை? அவர்களுக்கு உங்களுக்குத் தயாவ
தாதிபோக்குவரத்துண்டா? உங்களுடைய மாதிரிசத்தி யிருந்தால் நீங்கள் ஏன்
தனவானாலும் யாதொரு ஆகக்கூடாது? சத்தியத்தின் ஏன் உங்களுடைய
செய்துகொள்ள கூடாது? உங்களுக்கு உங்களுக்குத் தயாவ
போடக்கொண்டவன் எந்தவன் கொடுக்க ஒருவனுக்கு உணவைத் த
தருவது செய். உங்களுக்குத் தானம் தானம் செய்யவேண்டுமா? நீங்கள் ஏன்
கொடுக்கவிடிருந்து ஒப்பாதிடவொடுக்கவந்து இருக்கிறீர்கள்? உங்களுடைய
அனுபந்தப்பாதையிருந்தால் குப்பாக்கை முதலானவர்களை உட்கொடுக்கவந்து நடுப
படி கொடுக்கவாய்ப்புண்ட. உணவையெண்ணெய் குப்பாக்கை முதலானவர்கள்
சுடங்கள். அவ்வளவு மருக்கும் தயாதைதயாவது கதகதையாவது அளி
கமுடியாது. கொடுக்கவந்தவன் வந்தே நீங்கள் எல்லோரும் அவ்வளவு
உடைய விக்கொடுக்க. ஏனெனில் கொடுக்கவந்தவருடைய அத்தமும் உங்களுக்கு
கேதருதயானதாயிருக்கிறது “எவர்கள் வந்தகொண்டிருக்கிறார்கள் அவர்

களை கிரகங்கள்" நீங்களாகவே அரசன், பிரபு, சாவுகாரி, விபாபாரி, ஏழை இவர்களிடம் சென்று சொல்லாதவரையில் உக்கிரகங்களுடைய ரூபகம் அவர்களுக்குக் கிடையாது. சூரியன், சனீசுவரன் முதலானவைகளுடைய உருவெடுத்த நீங்களை ஒருவன் பிழிததால் துன்புறுத்தாமல் விடுகிறதெனில். உக்கிரிடம் வராதவனை எாஸ்திகள் என்று பழிகுதுதீர்கள்.

போப:—எங்கள் முன் சொல்லும் பிரகாரம் ஆகாததின சந்திரன் சூரியன் இவர்களுடன் ராகு கேதுவுடைய சோக்கையினால் பிரத்தியக்ஷமான கிரகணங்கள் உண்டாகிறது. இப்படியே கிரகத்தினுடைய பலனும், பணமு ளவன், ஏழை, அரசன், பிச்சைக்ாரன் கருமுள்ளவன் துக்கமுள்ளவன் திக்கு ணங்களைல்லாம கிரகத்தினாலேயே உண்டாகும் பவன்.

சத்தியவாதி:—கிரகண ரூபமான பிரத்தியக்ஷ அனுமானங்கள் வான சாந்திரத்தைச் சார்ந்தது. ஜோதிடத்தைச் சோகததவ, வான சாத்திரமே உண்மையானது. பனிதசாரத்தில கிரகங்களுடைய குணங்களினால் விளைபும னைமை தீமை உண்டாகும் வரையில் ஜோதிடமும் உண்மையே. ஒன்றுக் கொன்று சோகதச கதரிக் கொணடிருக்கும் படியான சூரியன் சந்திரனைக் கவனித்து வான சாந்திரத்தைக் கொண்டு எக்காலத்தில சூரியனுடையவோ அல்லது சந்திரனுடையவோ முழு அல்லது பாதி கிரகணம் உண்டாகும் மென்று சொல்லலாம்.

छादयत्यर्कमिन्दुर्विभुं भूमिभाः ॥

கிரகலாகவம்.

இவ்விதமே சித்தாந்த சீரோமணி, சூரியசித்தாந்தம் முதலானவைகளினு மிருக்கின்றன. பூமிக்கும சூரியனுக்கும மததயில சந்திரன் வருடப்பொழுது சூரி யக்கிரகணமும், சூரியன் சந்திரனுக்கு வெவ்வே பூய்வரும் பொழுது சந்திர கிரகணமும் உண்டாகிறது. அதாவது சந்திரனுடைய கீழல பூய்யின் பேரிலும் பூய்யின் கீழல சந்திரன் பேரிலும் விழுகிறது. சூரியன் பிரகாச கருபமாகவே யிருப்பதினால அதன் பேரில ஏகத்துடைய கீழலும் விழுகிறதெனில், பிரகாசித்து் கொணடிருக்கிற ரூபம அல்லது தீபம் இவைகளுடைய கீழல திருமயி விழுவதைப் போலவே கிரகணமும் ஆகிறதென்று அறிபுங்கள். தன்னுடைய காமங்களினாலேயே பனிதர்கள் தனவான ஏழை ராஜன் பிச்சைக்காரன் முத லானவர்களாக ஆகிறார்கள். கிரகங்களினால் இவ்வீ. பெருமபாடான ஜோதி டர்கள் தங்களுடைய பெண் பிள்ளைகளின் விவாகத்தை கிரகங்களுடைய கணக்குப் பிரபாரமே செய்கிறார்கள். செய்தும சண்டை சச்சரவுகளினால் இவ்வரசர் இவ்வரசர் போய் புருஷன் அல்லது பகையியை இழந்தவர்களாக ஆகிறார்கள். ஏன் இவ்விதமாகி விண்ணமும், ஆடவ் காமங்களுக்கேற்ற பயனை யடைகிறோம். கிரகங்கள் கருதுக்கங்களுக்கு உரணமாகாது. பனிதனுக்கும் அவனுடைய செயலைகளுக்கு ரா சம்பந்தம் உண்டாகக்கூடாத அவ்வளவுதான் விடத்திலிருக்கிற கிரகங்கள் பானிடத்திப்பவை. எவ்வதா மாற்றமுடியுமா? செயலைகளுடைய பலனைச் செய்வது ஜீவன். அதனை அநுபவிக்கச் செய்வது பரமாத்மா. நீ கிரகத்தினுடைய பலன் என்று கீனைத்தால் இவ்வுலகில அந்த

(பிரகாரஞ்ஞாந்தில் தருவதென்பதே இருப்பைக்கொண்டு ஜாதகம் எழுதுகிறார்கள்) ஒரு பருத்து போக பிரகாரமில்லையா? இவ்வீடு யெனனால் சீவன் சொல்லுவது உண்டா யாதது உண்டு எனனால் ஒருவன் பிறப்போட மறொருவன் சகலவாசத்திபரகர்த்தில் ஜீவகோட மயாகம் இவைகளை செய்யப்பட்டவை யென்றால் நாங்கள் நம்புவோம்.

வினா:—கருட புராணமும் பொய்யா?

விடை:—ஆமாம் அசத்தியமே.

வினா:—இந்த ஜீவனுடைய சத்த என்னவாகிறது

விடை:—ஊழ் வினைக்கேற்றவாகிறது.

வினா:—யமராஜன் சித்திரகுப்தன், யமரீ? சரணப்பயங்கமான மையலையை யோதத அவர்களுடைய சேவகர்கள், ஜீவன் பிழித்துக்கொண்டு கொடுக்கிறார்கள். பாபுண்ணிய பிரகாரம் சரணத்தையும் சுவாக்கத்தையும் முறையே அளக்கிறார்கள். அதற்காகவே தானை சரணத்தையுடையவை வைத்தானை தானை தானை முதலானவைகளைச் செய்கிறார்கள். இவைகளை உடைய பொடி பொய்யாகக் கூடும்?

விடை:—உடைய பொய் எவர்களுடைய வையுக் கட்டுகளை உடைய விடத்திலுமுள்ள ஜீவன்கள் அககு சென்று அவைகளுக்கு யம தாமராஜன் தெந்தருபதன் முதலானவர்கள் நியாயம் அளிப்பதாகின்ற யானை, யமரோக தந்திரையே ஜீவனப்பய செய்புய பொழுது வேறு யமரோக ரூபகவணம் உலகவோ? அககு நியாயப்பதி அவைகளுக்கு யோயமளியெண்ணிய பொய்தம் போலுள்ள யமதூத களுடைய சரண என்ன கண்ணிதரு புலகுகிறதென? இரத்தபொகிற மனிதனுக்கு அறையக அவர்களுடைய ஒரு வீரவ கூட துழையமுடியாதே? பாதைகளினால் தெருக்களினால் ஏன அவர்கள் தடுக்க படுகிறதெனில். அவர்கள் குகும் சரணத்தை எடுத்துக்கொள்ள கூடியவர்களை ன்னால் மலையை யோதத சரணத்தன் எழுப்புகின்ற அவர்கள் யோயமளின் விட்டி லன்னியில் வேறு எவருவைக்கக்கூடு? பெரிய காந முதலானவைகளில் திடீர் திகரும் பொழுது போடிக்கணக்கான ஏதாபு முதலானவைகள் உயிர துக்கின தன். அவைகளையழைத்துச் செல்கண்காநா யம தூதர்களை வரவேண்டும். அப பொழுது வானம் இருள்முடிநிறையவேண்டும். ஜீவன்களைப் பிழித்துச் சரண டியில் அவர்களை ஒருவருக்கொருவர் யோதக்கொளவர்கள் பெருங்கற்பாறை கள் மலையெடுந்து வீழ்விழுவதுபோல அவர்களுடைய சரணத்தின் பெரும் பாகங்கள் கருடபராணமபிழித்துக் கீழ்க்கொள்களுடைய விட்டினுள்விழும். அவர்களும அந்நில அடிப்படிக் இரந்து போவார்கள். அவை அகவிட்டு வாயிப்படி அவை தெரு அடைபட்டபொய் அபபொழுது விட்டிநுந்து வெளிவரவும் வழியில்லக்கவும் முடியாமல் போய்விடும். அபபொழுது என்ன செய்வார்கள்?

சிராத்தம் தர்ப்பணம்.

சிராத்தம், பிண்டப்பிரதானம், தர்ப்பணம். மரணியவைகள் இராதஜீவன் உடையதெனில். இராதவர்களுடைய சரணத்தையுடைய பிரிவுடைய விட்டை

யும், வயிற்றையும் அடைகிறது வைதரணியைப் பதனாண்டதென்பதும் பகவானது போபகனினுடைய வீட்டையாவது கசாப்புக்கடையை யாவது அடைகிறது. எங்கள் இயக்கவதைக்கப்பட்டு அல்லது கடப்பட்டு மாரும் பொருது அஞ்ஞாலை எப்படி பிடித்தது கொள்ளக் கூடும்? இதை விளக்க ஒரு சிறு கதை யுண்டு.

குடியானவனின் பக.

குடியானவன் ஒருவர் நூதான் அவனுக்கு இரண்டு டிப்பால் கறக்க்குடியதான் பெரிய பக ஒன்றிருந்தது. அதனுடைய பால் வெகு உருசியுள்ளதாயிருந்தது. அவனுடைய போப்பும் அமைதக்குடித்ததுண்டு. இதை அவன் தகப்பன் மரணகாலத்தில் எப்படியாவது அடைத்துவிடவேண்டும் என்று கிச்சயஞ் செய்து கொண்டான். தெய்வ போகத்தால் பொருசு களைத்துள் அவன் தகப்பனுடைய மரண சமயம் நெருங்கியது வாடப்பேச முடியாமற் போகவே கட்டிலுடன் கீழ்க்கொண்டுவந்து விட்டான். பிராணன் போகிற சமயமும் நெருங்கிவிட்டது. உறறா உறவினா முதலானவர்கள் சுற்றியிருந்தார்கள். அச்சமயத்தில் போப “எஜமானனே! உன் கையினால் இப்பொழுது கோநாணம் செய் என்றான். குடியானவன் பத்துரூபாயைத் தகப்பனவையிடவைத்து சட்டிப்பம் சொல்லுகின்றான். உடனே போப “என்ன பகவீதருப்பதிலாகப் பணத்தை வைக்கிறாய்? உன் தகப்பன் ஒரு முறைக்குமேல் இறந்துபோகப்போகிறான்? இச்சகதாப்பத்தில் உயிருள்ளதாயும் கலவதாயும் சிந்தையுமுள்ள பகவைக கொண்டு வா. இப்பொழுது பகவையே தானஞ் செய்யவேண்டும்.

(குடி)எங்கள் டிப்புகளுமே தானிருக்கிறது. அதனினால் எங்களுடைய மக்களின் சம்பாஷணை டைபெருது. ஆகவே அதைக்கொடுக்க முடியாது. இப்பொழுது ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு சங்கற்பா செய்துங்கள். இதர ரூபாய்க்கு வேறு கறவைபகவை வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்றான்.

(போப)ல்லது. கலவது. உனதாப்பின் விட பகமேலாய் போய்விட்டதா? வைதரணியைப் பிடித்து முழுக்கச்செய்து உனதகப்பனுக்குத் துக்க கொடுக்க விரும்புகிறாயா? ஆகா! நீ உன்மையான பிள்ளையி முன்னால் சந்தேகப்பட்டித் தயங்குகொண்டிருந்த குடிப்பததைச் சொந்த எல்லொரும அவர்களுக்கு ஜாடைக்காட்ட வே போப வழிக்கு வந்துவிட்டார்கள். அவனும் சொன்னபிரகாரமே பகவை போப்புக்குத் தானஞ் செய்து விட்டான். அவர்களைவிடே ரும் சொன்னதைக் குடியானவனாவ தடுக்க முடியவில்லை. தகப்பனும் இறந்துவிட்டான். போப்பும் குட்டியுடன் கூடின பகவை ஒட்டிக்கொண்டு பால் பாதந்தரத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு விட்டடைந்தான். அவைகளைக் கட்டிவிட்டு பாதந்தரத்தை மீட்கக்கூடியுள்ள விடத்தில் வைத்துவிட்டுத் தீருமபயம் குடியானவன் விட்டிற தவறதான். கட்டிக்குப் பரையுடன் சென்றான். பிரததததானஞ் செய்தான். அங்கேயும் தராகாத்திரம், சபண்டகரணம் முதலான சடங்குகளைச் செய்து முடிப்பதில் அவனைத் தொந்தரவு செய்து மகிப்பிராம

ஊர்தில் பிச்சைக்காரர்களுடைய அடிப்பணம் வாங்கிக் கொடுத்தான். சடங்கு
கள் முடிவடைந்தபின் வரையக குழியானவன் அங்கமிட்டுக்கொண்ட உறவினர்க
ளிடமிருந்து பெருகி பிச்சைமெடுத்தபின்புழைத்திருந்தான். தகப்பன்நாற்
பத்தின்காமரான விழமநகரிலிருந்து போய்வினுடைய திட்டிதருச் சென்றான்.
அவன் போதும்பொழுது பாக்கிரதது சொல்ல விறைத்துக்கொண்டிருந்த
போது ஏழாதிருந்து சொன்னதாவது. எழுமாணியை உடையருங்கள்

[illegible]

(குடி) திருத்தகை உட்கருடைய வாக்கத்தினாகளாக லீங்கொ பாயத
திறகாகச செயப்பாட்டது. ஏனெனின் பிள்ளைகளிடத்தப்பனுக்குப் பிழ
முனவாகன் கிடையாது. எனக்கயானா எங்களுக்குப் பக அனுப்பென்று
தாதி தபாவு ஏதாவதனுப்பனு அ பொருதான அதையைதானீந்திக்கொள்
ருக்கொகிறதனுபி அதைக்கொண்டு கடத்தேரு அப்பகமைமதுபடியுமிட்
பிறகமைத்ததுவது பெண்பிள்ளைக்குத் து பரீட்சிக்கொகிறது என்று குடிப
பேன். கொண்டுயா ருக்கள் பாவகிறதே செய்பபாக, என்று குட்டியையுமென்று
சொல்லி அவைகளை பெருகாம பெற்றுக்கொண்டு விட்டிருக்கிற தருமினா.

(பொ) கொடுத்த தானத்தைத் திருமயவாங்கிக் கொண்டு போவதினால் நீங்கள் தராமடைவீர்கள்.

(குடி) மூடுபதில் கிராமம். காட்கள் பரில்லாமல் கிடைப்பது பதினானது
காள் துன்பங்களுக்கும் பழிவாங்குவேன்.

அப்பொழுது போப் பேசாமலிருந்துவிட்டான். குடியானவனும் தன்பசு, கன்றுகுட்டி, செம்பு முதலானவைகளுடன் விடுபோய்சேர்ந்தான்.

இக்குடியானவனைப் போன்றவர்களுக்கிடமாகவிருந்தால் இவ்வுலகிலே போப் பு லீலைகள் அவ்வளவுதிகமாகச் செல்லாது. இவர்கள்மேலும் சொல்லுவதாவது. பிதருக்களுடைய சரீரத்தின் பத்துபாகங்களுக்கும் பிண்டமளிப்பதினால் பத்துஅவயவங்களுண்டாய் சபண்டி செய்யும்பொழுது சரீரத்துடன் கூடஜீவன் சேர்ந்து (கைபெருவிரல பரிமாணமேயுள்ளது) யமலோகத்திற்குப் போகிறது. இதுஉண்மையானால் தூதர்கள் வரவேண்டியது வினையாம். சரீரமேசேருமென்றால் தன்னுடையமனைவி பெண்பிள்ளை இஷ்ட்டமித்திரர் முதலானவர்களுடைய ஆசை மேலிட்டு ஏன திரும்பிவரக்கூடாது?

வினா :—சுவர்க்கத்தில் கிடைப்பதொன்று மில்லை? இவ்விடத்தில் கொடுக்கும்படியான தானமே அங்குசேருகின்றது. ஆகவேதானங்கள் சகலமும் செய்யவேண்டியது.

விடை :—சுததிரங்கள், தானஞ்செய்யும் ஜனங்கள், இஷ்டமித்திரர்களுடைய(விருந்து)கூட்டங்கள், நல்லஆடைகள், இவைகளுள்ள இவ்வுலகமே உங்களுடைய சுவர்க்கத்தை விடமேலானது உங்களுடையப பிராமணப்பிரகாரம் சுவர்க்கத்திலொன்றுமே கிடைக்கிறதில்லை. தபை பச்சாதாபம் இல்லாதவும் பஞ்சம் மேலிட்டதும் கெட்டுப்போனதுமான இவ்வித சுவர்க்கத்திற்குப் போப்க்களே போகட்டும். நல்லோர்களுக்கு அங்கு என்னவேலை?

வினா :—யமலோகமில்லையென்றால் இறந்தபிறகு ஜீவன் ஏங்குசெல்லுகிறது? இதற்குத்தீர்ப்பு சொல்லுகிறவார்கள யார்?

விடை :—உங்களுடைய கருடபுராணம் சொல்லுவது பிரமாணமல்ல. வேதங்களில் சொல்லப்பட்டது இதுவே

यमेन वायुना सत्यराजन् ॥

இவ்வித வேதவாதத்தைகளினால் யம வார்த்தைக்கு வாயு என்றிருக்கிறது சரீரத்தைவிட்டு வாயுவுடன் கூட அந்தரிடசதத்தில் ஜீவனிருக்கிறது. பட்சபாதமில்லாத பரமாத்மாவே தர்மராஜா. அவரே எல்லோருக்கும் நியாயஞ் செய்கிறவர்.

வினா :—நீங்கள் சொல்லுவதிலிருந்து பசுமுதலான தானங்கொடுக்கக் கூடாதென்றும் தானம் புண்ணியம் ஒன்றும் செய்யக்கூடாதென்றும் விளங்குகிறது.

விடை :—நீசொல்லுவது வீண்புரட்டே. நல்லபாத்திரமறிந்து பிச்சையிடவேண்டும். பொன் வெள்ளி பச்சை வைரீயம் மரகதம் ஆடையுடை வீடு முதலானவைகளைக் கொடுக்கவேண்டும். தீயோர்களுக்கு ஒருபொழுதும் பிச்சையிடக்கூடாது.

வினா :—நல்லோர் தீயோர், என்று அறிவதெப்படி?

உல்லோர் தீயோர்.

விடை.—குறளளவன், மன்ன, தன்னவகருதகெறவன், காமி, காபக்
பொதலெ, மொதததுடன் கூடினவன், பிராகஞக்குத தீயகுசெயகெறவன்
பொசைபுள்ளவன், பொய்க்கெறவன், அறிவவகாதவன், மொம்பலுள்ள
வன், கொடுக்கெறவாகளிடமே மறுபடியுமே செய்கெறவன், காசந்நடி
நிலுட்காரை பிரச்சைக்குத கொடுத்திடு செய்கெறவன், வழி மறிக்கெற
வன், தீயிப்பெளறவ கவனிப்பால் இரகசியகாரனிடே யிருக்கெறவன்
திருதிபற்றவன், கொடாகவகி கொடுக்கெறவன் ஏக்கெறவன் திடக்கெறவன், ஒரு
தடவைபிசைசைக் கொடாமகப்பொளவ முளபகதடவைகள் கொடுத்திருந்த
பொழுதினுமபகததுக்கொளஞ்கெறவன், வெளக்குத காதுவெடமே போடு
தவன், தீயாசஞக்குத தபுவழிபாடி ஏயாசுகெறவன், ஏறையிருதென
மே ள்ஞ்செய்கெறவன், முகபன் பிசைத்திசெய்து தனகாரியத்தைச
காதிதது கொள்ளுகெறவன், அல்லும் பகலும் பிரச்சையெப்பெதிலேயே கண்
னுங்குதகாரியிருப்பவன், பலராக வாகிவஸதக்களையும் ள்ஞ்சாவையும்
பிடித்து விருதுணைவனவழிததால் இதராளைய செயலில் அநியோச
செய்கெறவன், பகததெனும் வேலைபை அசடடைச்செய்கெறவன், சததபமாய்க்
கததைப பழித்து கேட்டவழிகளில் தனகாரியத்தாகாச செய்கெறவன்,
வெறுமொக்கெதையுள்ள புருஷனுடைய சேவைசெய்வதற்குள்ளில தன்
சீட்டுக்கு கயசேவையின் அசெய்ததைய உபதெசெய்கெறவன், சததபவித்தை
முதலானவைகளை விசாரிக்கெறவன், உகவர்கோதி அகாலது பகிளியுருஷன்
தாய் தகவன் மொளினிளிகன் அரசன் குடிபக்கன இவ்வுட்பித்திராகன் முத
லானவாடிகள் பகதததுக்கொள்ளுகெறவன், உக்குணகசெய்வார கேட்டபக
திசத்தினுடைய இலட்சணங்களாகும்.

பிரபாசகாரி, அடக்கபாட இடதிர்மகளை புடைப்பவன், வேதவித்தை
களை ஒதுக்கெறவன், பரதன்முளளவன், சததபவாதி, பொய்யா பிரமன், புருஷ
பிரமன் முள்ளவன், உதாசுரனாய் வித்தை தாமம் இவைகளுடைய சீர்தர
மொன்றையைய செங்கெறவன், தாயாதாச, சாதத உததை இவைகளில்
சக்தொஷா நக்கிவகாதவன், பொய்வன், பிரபகதன்முளளவன், பொகி
ஞாவி செந்திட்டிததனனா, வேதகெளண்டைய ஞானம் கர்வானுடைய
தனபாபளவாய் இவைகளில் பிரகாசம் உடக்கெறவன், பொய்வழிப் பிரகா
சம் பகதபாதாளனில சததொப்பதசம் சததபகாததிரங்களை ஒதுவித்து
ஒதுவிக்கெறவன், முகந்நடி செய்யாபலிருக்கெறவன், உள்ளதை உள்ளவர்கே
புகழ்ஞாபிக்கெறவன், தன்னுடையதைப்பொய்வேதராகளுடைய காதுகம்
கலடப, காபம் முதலானவைகளை அறிக்கெறவன், அறிவனரை சக்தொஷா, பிடி
வாகம் பொசை மகலிடவகனன்னிலி நக்கெறவன், அமருகததிராகச் சரி
யாய் இகததுடன், விஷததிராகசரிசெய் புகழ்ப்பகருதகெறவன், சக்தொஷத்
துடன் கொடுபகததிருதிபுடன் சென்று கொள்ளுகெறவன் ஆரத்துக்காவத்தி
துர பிடிக்கெட்டாதவாகளை கொடுக்காரலுமே கொடுத்திடு கொள்ளாமலும்
அடக்கெறவன் நாயவருக்கெறவன், கபுருஷர்களுடன் சினைப்பான்மைபுடனும்

அக்கப்பட்டவர்களிடத்தில் கருணையுடனும் புண்பாதமாதமாகளிடத்தில் ஆனந்தத்துடனும் பாடுகளிடத்தில் “உபேஷா” அதாவது சுகந்ததுஷேஷமனனியிலும் இருக்கிறவன், சத்திபததைச் சிறிதங்கருதுகிறவன், சத்தியவாதஞ் செய்கிறவன், கபடமிகவாதவன், பொறுமை துஷேஷ மன்னியில பொருஷோக்கு உடைபவன், சதபுருஷன், தாமதமுடன் கூடினவன், தாராசாரமிகவாதவன், தன்னுடைய சொன்ன ஆயி முன்னரைபுகழ்பெண்பெயரோபகாரம் செய்கதேயே தேதனை கொண்டு பிறர்களுடைய கருத்திற்காக தனனை அப்பணஞ் செய்கிறவன், ஸுபகூடகூணங்களுடன் கூடினவன், உலகபாததிரமாயிற்று ஆன உருசகாரியமில்லாம ஆததகாரியங்களிலும் அன்னபாஸவன், தமர் ஒளடதம் முகலியவைகளுத்துச் சமமனவாஸனம் பேசக்கூடியவன்.

வினா:—சுகந்ததுஷேஷம் எதனைவகையாயினவன்?

விடை:—முன்னதுவகை உத்தமன், மத்தியமன், நிகிலுண்டன். தேச காலம் பாததிரம இவைகளையறிந்து, சத்தியபததை தாமம், பரோபகாரம் இவைகளுடைய மேன்மைகடாகத் தாமம் செய்கிறவனை உகதமன் தனபுகழ்க்காக விரவததிரவாதவன் காணச் செய்கிறவன் சத்தியமன், தன்னுடையவுப இதராகளுடையவுப ஸ்வமைக்காகவுபேசகஞ்செய்யாமல் விலையாதா, முகமன் பேசுகிறவன், யோபாஸி, முகலானவாஸுக்குக் கொடுக்கிறவன், கொடுக்குமுன் ஏனனம் அவமானம் செய்கிறவன், பாததிரம—உலகத் தெட்டது—அநியாமம், உலகாசாயாஸாஸிபு, ஒரேவிலக்கு விரகி கடைகாரணப்போல கொடுக்கிறவன், தனக்கத்திரவாதவுப, ஸ்வமைக்காகவுப தாமதமாக்க்கினத் துன்புருத்ததிறவன் இவர்களைச் சிறுஷ்டமாயினவர்கள். அதாவது ஸ்ஞயிசாரித்த விசுவான தாமதமாக்க்கின பரிபாதை செய்கிறவன் உகதமனாகவுப, விசாரணையொன்றுமனனியில தனபுகழ்க்காகச் செய்கிறவன் சத்தியமனாகவுப, குருடகதணமாய பலனற்றதானததைச் செய்கிறவன் சிறுஷ்டனாகவுமாகிறது.

வினா:—தானததன்னுடைய பலன் இவவுகடுகையே கிடைக்குமா? அல்லது பரலோகத்திலேயா?

விடை:—எங்கும் கிடைக்கும்.

வினா:—தானுதேவ உண்டாருமா அல்லது பிராணாதுண்டாருமா?

விடை:—பயிசயவிக்ந்திரவா ஈசுவரன். திருடான முதலானவர்கள் உபகாரகெற்றையை அடைப விரும்புகிறதில்லை. அரசனே அவர்களை வலுவிலுண்டு கிறான். தாமதமாக்க்குடைய கருத்ததததேத. திருடன முதலானவர்களிடம் நுகர கரணாதற் அவர்களுக்கு நுகரதை அவன் அளக்கிறான். அவன் தமர் பரிபாதமா எல்லாருடைய பரபுண்ணியததி கொற உணனம் கருதுகருபமான பலனை யளிக்கிறார்.

வினா:—கருடபுராணம் முதலானவைகளெல்லாம் வெதாநதகதையாவது, வெதக்டியாயவது, மேனமை உகடுகிறதா? இவையா?

விடை:—இவையெல்லாம் வெதகடுகளுக்கு வேதாநதம பாதபடமையின்போகுகிறத. தீத்திரவகளுடையபேய. புராணங்களையுப தததிரவ ஸாமமபுகிறவன் புருஷனுடைய பரிசுதிரனாகவுப உகதவிரோதிமாதவுமாகிறது ஏனென

எனில் ஒருவருக்கொருவா விரோதஞ்செய்யுத்தன்மை யுடையதாயிருக்கிறது. வித்வான் என்றழைக்கக்கொள்ளும் எவனும் இதைதம்பக் கூடாது. கம்புவது அறிவின்மையின் அடையாளமாகும்.

உபவாச தினங்கள்.

சிவபுராணப் பிரகாரம் திரயோதசி சொல்வாராம், சூழ்த்தியபுராணப் பிரகாரம் ஞாபிதமுகழமை, சந்திரகண்டபரகாரம் செவ்வாய், புதன், வியாழன் வெள்ளி, சனிக்கிழமை, விஷ்ணுபுராணப் பிரகாரம் ஏகாதசி, லாமன பிரகாரம் துவாதசி; நிருசிம்மம் அனந்தப் பிரகாரம் சதுர்தசி, பெளணம்; திக்பாலர்களுக்குத் தசமி; ஐங்கா மீதவதைக்கு உபமி; வகக்களுக்கு அஷ்டமி, முனிர்களுக்குச் சபதமி; ஸ்வாமிகார்த்திகைக்குச் சஷ்டி; காகுலசமி; கணேசருக்குச் சதுர்தசி; கௌரிகுத திருநிபை; அஸ்வனிசுமாரருக்குத் துவிதிபை; அத்தியாதேவிக்குப் பிரதமை; பித்தருக்களுக்கு அமாவாசை, இதனைவகனில் உபவாசம் இருக்கவேண்டும். இதனைங்களில் எம்மனிதன் எங்கிருந்தபோதிலும் அன்னபானம் செய்வானையானால் நாகத்தையடைவான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்காட்களிலும் நிதிகளிலும் போபயம் அவருடைய சீடர்களும சாபிடக்கூடாது. சாபிடடால் நாகத்தை யடைந்தவாகளாவார்கள். பைத்தியகார்களால் முதப்பட்டிருக்கிறீர்ணயசிந்து, நாமசிந்து, விரதார்க்க முதலானவைகள் கூறுவண்ணம் சைவர்கள் ஏகாதசிபயது விரதமிருக்க, மற்றவர்கள் துவாதசிநன்னத்தன்றை ஏகாதசி விரதமிருப்பது யான அக்ரமந்தைச் செய்துவிட்டது. விரதமிருப்பதிலுக்கூட சண்டை சச்சாவுகளை விளைத்திருக்கும்படியான போலிகளை என்னவென்பது? அவர்களுள் தயைமென்மீத கிடையாது. ஏகாதசிவிரதம் தன் சுயநலத்திற்காகவே விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

एकादश्यामग्रे पापानि वसन्ति ।

உள்ளபாரம் சகலமும் ஏகாதசி தினச்சாப்பாட்டிலிருக்கிறது. சாப்பாட்டில் யாருடைய பாபங்கள் இருக்கிறது? எனப்போபர்களைக்கேள்விவெண்டும்? உண்ணுடைவதா? உலகியனுடையதா? ஏகாதசிக்காப்பாட்டில் சகலபாபங்களும் ஒருங்கே கூடியிருக்கிறதென்றால் அங்காளில் ஒருவருக்குத் துக்கமும் கஷ்டமும் இருக்கவேகூடாது ஆனால் கடுமையிதற்கும் துக்கம், எல்லாம் அன்றேதானிருக்கிறது" பாபத்தினால் மயமன துக்கம். சாபிடடால் விரதமிருப்பதுபயம் இதை ஒருமுகமையாக, புத்தித்திருக்கிறார்கள். ஒன்றமநியாதபேதைகள் இவ்விதக் கதைகேட்டு உணராமென பாபத்தினால்.

பிரம்ம லோகத்திலே வெகி ஒருவளிருக்காள். அவள் தப்பிசெய்துவிடவே பூமியில் விழாதவிடவேண்டியதென்று கா முண்டாக்காது. துந்தறு மறு படியும் என்னசெய்து காண கவாத்தையடைப முடியுமென்றுவினவினாள். அதற்கு அவர் ஏகாதசிவிரதபலனை உனக்கு எவராவது அளித்தாலகீ கவாத்ததற்கு வரமுடியுமென்று ஆகாயவிரானததுடன் பட்டணம் ஒன்றில் விழுகதான். அவ்வூர் அரசன் போராளன் என்று அவனைக்கேட்டான். நடந்த வர

வாறறைபெயர்வாய் கூறியிட்டு ஏகாதசி விரதங்கள் யாராவது அப்பண்ணு செயதுவிட்டால் என்னவாகத்தலைச் சீரமுடியுமென்றான். அரசன் கோமுழு தும் தேடிப்பார்த்தும் ஏகாதசிவிரதமிருந்தவரின் எவரும் கிடைக்கவில்லை. ஒருநாள் சூத்திரஸ்தி, புருஷனிருவருக்கும் மனஸ்தாபமடைந்தோர் கோபத்தினால் மனையினங்கள் இரவுமிகவும் உண்ணாமலிருந்தனர். தெய்வ வசத்தால் அன்று ஏகாதசி தீர்ப்பாயிருந்தது. இரவுசேவர்கள் கீட்டதின்மேல் அவர்கள் ஏகாதசி எனது அநியாயம் எந்தச்செய்யச் சாப்பிட்டார்களென எழுள். இதை அவர்கள் கீட்டு அவனை அரசன் முன்கொண்டுவந்தார்கள். ஆகாயவானத்தைத்தொட்டு என்னை அவன் உறாட்டான். அதுவும் உடனே மேலே ஏறிப்பார்த்தது. ரூபாமனவியிருந்த ஏகாதசிவிரதம் இவ்வளவிற்குத் தர்பொழுது தெரிந்து ரூபகததுடன் செய்தால் அளவிலொப உனகள் ஏன் உண்டாகாது?

ஐயோ! குரு! இன்னவர்களை நீங்கள் கூறுவது உண்மையானால் வெந்திலை பாக்கு பிடி, சுவாக்கத்தல் இவ்வாதனவை அவைகளையனுப்ப வருமபுதின்றாய். ஏகாதசிவிரதமிருக்கிற சகலருடைய பயனும் கைக்குக்கிடக்கட்டும். ஒருவெறநிலை அப்துபோய் சேருமேயானால் கஷ்டங்களைக்கான இவர்களை அப்து அனுப்பவேமாம். நாங்கனும் உபவாசமிருப்போம். ஒருநிலையாவது போய்ச்சேராமற்போனால் உபவாசத்தினால் உண்டாகுமமரண ஆத்திநிருது உங்களைக் காப்பாற்றவேமாம். அவர்கள் ஏகாதசி இருப்பதற்கானதற்கும் தகுந்தபொருளைத் தருகிறார்கள். ஒன்றுக்கு 'நனநா' (பொருளைக்கொடுப்பது) மற்றொன்றுக்கு 'காமநா' (மனையிஷ்டங்களைப் பூர்த்திசெய்வது) ஆன்னென்றுக்கு புத்திரநா (மகன் பேரையளிப்பது) வெற்றொன்றுக்கு நிர்ஜலா (கண்ணீரிலொத்தது) என்றுபெயரளித்திருக்கிறார்கள்.

ஏழைகள் அனாதைகள், ஆசையுள்ளவர்கள், வயசில்லாதவர்கள், ஏகாதசிவிரதவிரதத்தினால் கிழவார்களாய் இறந்து போயிருக்கிறார்கள். பொருள், இஷ்டமிததி. மாகடப்பேரு ஒன்றும் உண்டாகவில்லை. ஒருமணி வேரம் தண்ணீர் அருந்தாமல் போனால் சோரவையடையும் படியான ஜீயேஷ்ட (அவகாசி - ஆனி) மாத காலபக்தததில் விரதமிருப்பதினால் கடுத்துக்கத்தையும் கட்டத்தையும் அடைகிறார்கள். வங்காள தேசத்து விரதவர்களை இவ்விரதத்தினால் பெருத்துக்கதிறது ஆளாகிறார்களாம். இறைசக்கராணுக்கு இதை யுண்டிசெய்து இதை எழுதுவதால் மனதில் கொஞ்சங்கூட இரக்கம் இல்லாமலிருந்தே. இரக்ககுணமுள்ள ஞானசமாயிருந்தே யானால் இவ்வாதை, இவ்வென்றும், பௌஷ்டமாத காலபக்த ஏகாதசியை ஏதாவதென்றும் அஸ்தித்திருக்கும். அவ்விதம் செய்திருந்தால் கொஞ்சம் உமையிருக்கும் தமையினால் போய்களுக்குயாது ஆகவேண்டிய? "எவனிருந்தாலும் இரக்கம் கட்டும், இறந்தாலும் இரக்கட்டும் எவ்விதத்திலாயினும் போபகருடைய வயிறு நிறையவேண்டிய" எனதுபழமொழியைக்கைக்கொண்டதாகிருக்கிறது. காப்பாத்தீர்கள், கனியானமான ஸ்தி, புருஷர்கள், சிறுவர்கள், சிறம்கள் உபவாசமிருக்கவேண்டாம். விரதமிருக்கவேண்டியென்றால் பசிவிரத

தினத்திலும் அரீணமானதினத்திலும் திருக்கேவலனாக அரகாயகங்களில் பாலஅம்சம் சாக்கலாபுடன் கலந்தஜலத்தை தரக்கேவலனாக, சிக்குதல் காலத்திலே சாபிடாமலும், பசுவிலொத்தாலத்திலே சாபிட்டு மிருகநரவன பாலத்தினைவிட மடைந்து தனபலவிட அனுப்பியன. இப்பைத்தையகராகன் எழுதுவதை யாரும் பிரமாணமாக ஏற்றுக்கொள்ளாதது.

மதப்பிரிவினைகள்:

குரு சிஷ்ய பரதபோபதேசம், மதப்பிரிவினைகள் மெய்கைஞ்ஞடைய கொள்கைகள் இவைகளையென்றி விவரிப்போம்.

யினு — விகிதக் ஆராதனைகளாகள் முதலானவையென சொல்லுகிறதாவது. வேதங்கள் அந்ததையானது. இருகவேதத்திற்கு 21 சாக்கைகளும், யஜுர் வேதத்திற்கு 101 சாக்கைகளும், சாமவேதத்திற்கு 1000 சாக்கைகளும், அதர்வ வேதத்திற்கு 9 சாக்கைகளும் முறைப்பெண்ணும். இவைகளில் மெச்சாக்கைகளே மிருக்கின்றன. மிருத்யுமானவைகளெல்லாம் இழந்துபோய்விட்டன. அவைகளிலேயே விடிகரக் ஆராதனைக்கு தீர்த்த யாதநைக்கும பிரமாணமிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் போயிருந்தால் புராணங்களில் எங்கிருந்து வரும்? காரியங்களிலிருந்து காரணத்தை யறிவமுடியும். எழுதுபுராணங்களைப்பார்த்து விகிதக் ஆராதனைக்குப் பிரமாணமிருக்குமென்பதென்னதென?

விடை — மதமதம் போலவே இவைகளிருக்கும். அதற்கு யாது பாடம் பிராது. இவைகள் பிரபலாததில் விதயாசப்பட்டிருந்த பொழுதிலும் விரோதம் படாதவிடில் இடைபதுபடியான சாக்கைகள் எல்லாவற்றிலும் விகிதக் ஆராதனைக்கு தீர்த்த யாதநைக்கும பிரமாணம் இடையாது ஆகவே இழந்துபோன சாக்கைகளிலும் இடையாது. வேதங்கள் எனவும் இடைக்கின்றன. அவைகளுக்கு யாதுபாடம் சாக்கைகளிலாவது. விரோதமானவைச் சாக்கைகளில் சரிபொன்று கூறமுடியாது. ஆகவே புராணங்கள் வேதங்களுடைய சாக்கையாகாது. கடலி பாதகங்கிக்காராகனாவெழுதப்படடதும, ஒன்றுக கொண்டு வேறுபடுகிறதுமான புத்தகங்களைய. வேதங்கள் பரமேசுவரனால் செய்யப்பட்டதென்று கீட்கள் யெரினால முனி களின் பெயரால் பிரதேதமாயிருக்கு அசுவாயனம் முதலானவைகளை வேதங்களுக்குச் சரியாய் ஏன் கீட்களாகக் கூடாது? இவைகளையும் இடிகளையும் கண்டு அரசமரம், வடமரம், மாமரம், என்று பரக்களை தெரிந்து கொள்ளுவது போல சிஷ்முனிகளால் எழுதப்பட்ட வேதங்கடம், என்கு பிராமணம், அவகம், உபாங்கம், உபவேதம் முதலியவைகளை. கண்டு வேதாத்தததை அறிவிக்கும். ஆகையினால் இவைகளில் சாக்கையென்று கருதுகிறார்கள். வேதங்களுக்கு விரோதமானவைகள் பிரமாணமாகவும் அவைகளுக்கு அது கூடியானவைகள் அபிரமாணமாகவுமாகா. இழந்த சாக்கைகளைக் கொண்டு விகிதக் ஆராதனை முதலானவைகளை ஸ்தாபிக்கப் பிரமாண முண்டென்றால் இப்பொழுது வழக்கத்திலிருக்கும் படியான வருணாச்சம நாம வித்கள் இருக்கிற சாக்கைகளுக்கு விரோதமானதெனலாம். அதாவது சூத்திரனை அடிவது ஒதுக்கப்பட்ட கீட்களையாபயனெனலாம், பிராமணங்களை சூத்திரன் அடிவது

யாத பூஜாரிகள் அதிகரித்து, மூர்த்தி விரோதிகளுடைய நையப்புடைத்தலுக்கு ஆளாகி இன்னும் இருக்கிறார்கள். இத்துன்மார்க்கத்தை விடும் வரையில் இருந்தே வருவார்கள். ஆரியவர்த்த நாட்டிற்குப் பிரதி தினமும் பெருந்தீங்கு விக்கிரக ஆராதனைக் காரர்களுடைய ஒடுக்கத்தினாலேயும் அவர்களுடைய துர் செயல்களினாலேயேயும் விளைகிறது. ஏனெனில் பாபத்தினுடைய பலன் துக்கமாகும். விலங்குகள் முதலான விலக்கிரகங்களுடைய நம்பிக்கையினால் வெகுஜனங்கள் தீங்கை யடைந்திருக்கிறார்கள். இத்தீய வழக்கத்தை விடாமல் போனால் பெருகிக் கொண்டே போகும். இவர்களில் (விக்கிரக பூஜை செய்கிறவர்களில்) பெரும்பாதகர்கள், வாடமார்க்கத்தவர்களே அவர்கள் சாதாரணமான ஒருவனைச் சீடனுக்கிக் கொண்டால் கீழ்க்கண்ட தந்திரங்களை உபதேசஞ் செய்கிறார்கள்.

ॐ ஸுரீயை நம: । ச் ஸ்ரீவாய நம: । ॐ ஹீ ஹீ ஶாமுண்டாயை விவே ॥

தம் தூகாயை நமஹ (தூகாதேவியை வணங்குகிறோம்). டம் பைரவாய நமஹ (பைரவியை வணங்குகிறோம்) ஏம் ஹிரீம் கிலீம் சாமுண்டாயை நமஹ. வங்காளத்தில் ஏகாக்கிரமந்திரத்தையே பெரும்பாலும் உபதேசஞ் செய்கிறார்கள்.

ஹீ, ஶீ, ஹீ ॥

ஹிரீம், ஸ்ரீம், கிலீம், சீடாகன் தனவந்தர்களாயிருந்தால் மந்திரம் முழு வதையும் கற்பிக்கிறார்கள். பத்து மகாவித்தையின மந்திரங்களாவன

ஹீ ஹீ ஹ் வாகாமுஷை கத் ஶாஹ ॥

ஹ் கத் ஶாஹ ॥

ஹாமம், ஹிரீம், ஹ்-ஹம், பகலா முக்கையபட், ஸ்வா ஹ்,

ஹ்-ஹம், ஸ்வா ஹ்,

பிறர்களைக் கொல்லுவதற்குப் பெண்களின் கற்பை யழிப்பதற்கும், கணவர்களிடமிருந்து அவர்களைப் பிரிப்பதற்கும் தன் வசமாக்கிக் கொள்ளுவதற்கும் இன்னும் பலவற்றிற்கும் மந்திரங்களை உபயோகமாக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். இக்காரியங்களைச் சாதிக்க மந்திரஞத்தினாலாகாது. ஒருவனைக் கொல்ல முற்படுங்காலத்தில் கொலை செய்ய வேண்டுமென்கிறவரிடமிருந்து, முன்பொண்டே பேசின தொகையைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். கொலை செய்யவேண்டிய வனுடைய பிரதிமையொன்றை மாலினாலே அல்லது மண்ணினாலே செய்து அதனுடைய மார்பு, நர்பி, கழுத்து, இவைகளில் கத்தியை நுழைக்கிறார்கள். கண், காது, கால்களில், ஆணியை அடிக்கிறார்கள் அதன் பேரில் பைரவன் அல்லது தூர்காவினுடைய விக்கிரகம் ஒன்றைச் செதுக்குகிறார்கள். அதனுடைய ஒரு கையில் திரி சூலத்தைக் கொடுத்து ஹிருதயத்தில் குத்துகிறார்கள். பஸ்பீடம் ஒன்று செய்து மாம்சம் முதலானவைகளை ஹோமஞ் செய்துகொண்டு தூதர்களை யனுப்பி விஷம் முதலானவை

களைக்கொடுத்து மரண உபாயத்தைத் தேடுகிறார்கள். இக்கிரிமைகள் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது அவன் கொல்லப்பட்டு விட்டால் அவன் பைரவதேவருடைய சித்தகன என்று அழைக்கக் கொள்ளுகிறார்கள். 'வயரவோ, பூத, ராதாஸ்ச' என்கிற பாடத்தையும் படிக்கிறார்கள்.

मारय, उवाटय, विद्वेषय, छिन्धि, भिन्धि, वशीकुरु, खादय, भक्षय,
शोदय, नाशय, मम शत्रून् वशीकुरु, हुं फट् स्वाहा ॥

மாரய, உசாடய, விதவேஷய, ஹித்வி, வசீகரு, காதய, மக்ஷய, த்ஷோடய, நாசய, மமசத்ருன் வசீகரு, ஹும் ஃ ஸ்வாஹா, ஹிம்மர்த்திங் களை ஐபித்து மதுபானம் மமசாகாரம் இவைகளை மனங்கொண்ட வரையில குடித்துக் கொண்டு இரண்டு புருவங்களுக்கும் நடுவில் செத்தூர திலம் மணிக் கொள்ளுகிறார்கள். சில சமயங்களில் ஆட்களைக் கொண்டு வந்து அடித்து உபாசம் செய்து அவன் மமசத்தைக் காளி முதலானவையையும் துச்சமாப்பிக்கிறார்கள். பலி பிடத்தலிட்டு அதைச் சாப்பிடவும் சாப்பிடுகிறார்கள். டைரவீசக்கரத்தில சோதந மாமசாகாரம் மதுபானம் செய்ய மறுக்கிறவர்களைக் கொண்டு அவனுடைய மமசத்தைப் பலி பிடத்தலிட்டுகிறார்கள். அகோரிகள் இறந்த சார மமசத்தையும் சாப்பிடுகிறார்கள். அஜரீகளும் பஜரீகளும் மகத்தைச் சாப்பிட்டு மூத்திரத்தையும் குடிக்கிறார்கள். வாம மாகசதகவர்களில் இருநீரகத்தினாக விருடிகிறார்கள். சோளிமார்க்கி—ரவிகை வழிபைக் கைப் பற்றினவர்கள், பீஜமார்க்கி—விரை அல்லது பிஜமர்க்கத்தவர்கள்.

சோளிமார்க்கி

சோளிமார்க்கிகள்—தங்கள் மனைவிகள், புருஷர்கள் பிள்ளைகள் பெண்கள், சகோதரர்கள். தாய்மார்கள் நாட்டுப் பெண்கள்—ஒன்றாக ஒரு விடத்தில் ரகசியமாகக் கட்டங்கடி மதுபானம் செய்கிறார்கள். கூதிரீ ஒருவனை கிர்வாணமாகச் செய்து அவனுடைய இரகசிய இக்கிரியங்களைப் பூஜித்து தூக்காதேவி என்றும் அழைக்கிறார்கள். மனிதனொருவனை நாவாணமாகச் செய்து அவனுடைய இரகசிய இக்கிரியங்களுக்கும் பெண்களெல்லோரும் பூஜை செய்கிறார்கள். மதுபானம் செய்து மயக்கம் தெளிந்த பிறகு அங்கு குமிழி யிருக்கும் ஸ்தல்கள் எல்லோரின் ரவிகைகளை ஒன்றாகச்சேர்த்து குறுக்கி ஒரு மடபாணத்தில் வைக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவனும் தனித்தனிபாடு அங்கு போய் மடத்தினுள்ளிருக்கும் ரவிகைப் பொண்ணை எடுத்துக் கொள்ளுவான். சடகலகக் குரியவன்—தன்னுடைய தாய் சகோதரி பெண் நாட்டுப் பெண்—மாராயினா அந்தச் சமயம் அவனுடைய மனைவி மாவாண, மமக்கவேகத்தினால் ஒருவருக்கொருவர் செருப்பு முதலானவை எல்லாம் அடித்து சண்டை செய்து கொள்ளுகிறார்கள். இவை இவ்விதம் கழிந்த பிறகு பொழுது புலரப் விருக்கும் பொழுதே விடடைதல் தங்கள், தாய், சகோதரி, பெண்கள், நாட்டுப் பெண்கள், முதலானவர்களைச் சரியாக அறிந்து அபிபூதியை நடத்தியும் வருகிறார்கள்.

பீஜமார்க்கிகள் சமயோபசமயத்திலுள்ளதில் விரிபத்தைக் கொடுத்து முடிக்கிறார்கள். இந்தையை நனக்காரியங்கள் முத்தியை யளிக்கின்றன என்று கருதுகிறார்கள். சாதாரணமாக அவர்கள் அறிவு, விசாரணை சகவாசம் இல்லாதவர்கள்.

சைவம்.

வினா :—சைவர்கள் சரியானவர்களா?

விடை :—எப்படி சரியாகக் கூடுமே? “பிரேத காதணைப் போலவே பூத காதணை” வாமமார்க்கிகள் உத்திரோபதேசத்தினால் பணத்தை அபகரிப்பது போலவே, சைவர்களும் “ஓம் கமசிவாய” என்பவைகளைப் போன்றபஞ்சாஷ்ட மந்திரங்களை உபதேசஞ் செய்து உருத்திராக்ஷம், விபூதிபணிதம், மண், கல் முதலானவைகளினால் கிங்கத்தைச் செய்து பூஜை செய்கிறார்கள். “வசு, வசு, பம்பம்” என்கிற சபதத்தை ஆடு கண்பப்பதுபோல கணக்கிறார்கள். காகோஷஞ் செய்வதினாலும் பம்பம், என்று சொல்லுவதினாலும் பாவதி நிருத்தியடைகிறார்களென்று, மகாதேவன் பஸுமகரன் முன்னால் ஓடின காலத்தில் கேலிச்சிறியும் பம்பம் சபதமும் உண்டானபடியினால் அவர் நிருபதியடைகிறதென்று என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆட்டைப்போல கண்பபதினால் பரமேசவரன் நிருபதியடைகிறாராம். பாவதி நிருபதியடைகிறதென்றுயாம். ஏனெனில் பாவதியுடைய பிரதா தகூப்பிரஜாபதியுடைய தலைவெட்டுண்டு அக் விருண்டத்தில் ஏறிப்பபட்டபொழுது, அவருடைய சரீரத்தின் மேல் ஆட்டின் தலைபை வைத்தார்கள். அப்பொழுது ஆட்டைப்போலகளை, ததா, காதறுகிறதென கண்ணட்களை மாதிரி அடிப்பதினால் இச்சபதம் உண்டாகும். சிவராத்திரி பன்றுகணயிழி பாரான். இவைகளெல்லாம் முததியையளிக்கின்றன கமரிகைகொண்ட வரமமார்க்கிகள் மோகவீ இவர்களும் வழிபதப்பிணவர்கள். துளைத்ததாதுடனகூடின பக்கிரிகள், ராதர்கள், புரிகள், ஆண்பாதன், பாவதர்கள், சாகராதன், கிரகஸ்தாதன் இவர்களைக் கரம் சைவர்களே சிலா இரண்டு குதிரைகளிலும் சவாரி செய்வார்கள். அதாவது சைவம் வரமமார்க்கம் இரண்டையும்கொண்டவர்கள். வைணவர்களாய்மிருக்கிறார்கள். தத்திரபுஸ் தகங்களிலொன்றில் கூறுவதென்ன வென்றால்.

अन्तः शक्ता बहिःशैवाः सभामध्ये च वैष्णवाः ।

नानारूपधराः कौला विचरन्ति महीमले ॥

அந்ததில் வாமமார்க்கிகள், வெளியிலசைவர்கள், அதாவது உருத்திராக்ஷம் விபூதிதரிக்கிறவர்கள். சமூகத்தின் கீழில் வைணவர்களென்பார்கள். இம்மாதிரி பலவித வேஷங்களைத் தரித்துக்கொண்டு வரமமார்க்கிகள் உட்குவதிரிந்து வருகிறார்கள்”

வைணவம்.

வினா :—வைணவர்கள் உண்மையானவர்களா?

விடை :—கொஞ்சங் கூட இல்லை,

அவர்களெப்படியோ இவர்களும்படியே, விஷ்ணுவின் தாசர்கள் என்
கிறார்கள். ஸ்ரீவைணவர்களென்னும் படியான சக்கராங்கீதர்கள் எல்லோரை
யும் விட உயர்ந்தவர்களென்கிறார்கள். இது வினை பொய்யே.

வினா:—என்ன இது இல்லாததா? எல்லோரையும்விட உயர்ந்தவர்களே.
காராயணனுடைய சரணாகலங்களைப்போத்த திலகத்தையும் ஸ்ரீயுடைய மஞ்
சள்கோட்டையும் அணிந்துகொள்ளுகிறோம். இதனாலேயே நாங்கள் ஸ்ரீவை
ணவர்களாகிறோம். காராயணனைத்தவிர சீவனுயாரையும் பணிகிறதில்லை விவ
கத்தின தரிசனங்கூடசெய்கிறதில்லை தரிசனமசெய்தால் எங்கள்நெற்றியிலிருக்
கிற ஸ்ரீவெட்கப்படுகிறது. சூல் மந்தரம் முதலான தோத்திரங்களைப்படித்
திறோம். காராயணனை மந்திராதுகூலமாப் பூஜைசெய்கிறோம். காமசம் சரப
பிடுவதில்லை. மதுபானம் செய்வதில்லை. எனவே உயர்ந்தவர்கள்.

விடை:—உங்களுடைய நெற்றியிலுள்ள அடையாளத்தை காராயண
னுடையபாதமாகவும மஞ்சள்கோட்டை ஸ்ரீயாகவும் கீளைப்பதுவினை. ஏனெ
னில இது உங்களாலேயே தரிக்கப்பட்டது. ஊர்வலமான நெற்றியிலெழுதுவது
போல உங்களுடைய நெற்றியிலும் எழுதிக் கொள்கிறீர்கள். நெற்றியில் விஷ்ணு
பாதங்களுடைய குறிகள் எங்கிருந்து வந்தது? வைகுண்டமேயோ பாதங்க
ளுடைய முத்திரையை நெற்றியில் கொண்டுவந்தார்களா? ஸ்ரீ சடமா? சேதன
மா?

விடை:—சேதனம்.

வினா:—இக்கோடு ஜடமான படியினால் ஸ்ரீயாகாது. ஸ்ரீ செய்யப்பட்ட
வளர படாதவளா, வெணறுதெழக்கிறதா? செய்யப்படாதவளா யிருந்தால்
இது ஸ்ரீயாகாது. ஏனெனில திணர்த்தாரும் இதை கீட்டினே தரிக்கிறீர்கள்.
ஸ்ரீநெற்றியில் வாசமசெய்யும் பொழுது எதற்கு வைணவர்களின் முகம்
சோபை வளனியிலிருக்கிறது நெற்றியில் ஸ்ரீ யிருக்கும்பொழுது விடுவீடாக
ஏன பிச்சையெடுத்தது வயிறு வளர்க்கவேண்டுமே? வெட்கமற்றவும் பிடிவாத
முள்ளவர்கள் நெற்றியில் ஸ்ரீயை வைத்துக்கொண்டு பெருந் தரித்திராகளைப்
போல் கழிப்பது போலவேயாம்.

பரிக்கால் என்ற பெரும வைணவபக்தன ஒருவனிருந்தான் மற்றவர்களைக்
கொள்ளையடித்துத் திருடி மோசம செய்து பாசாங்குபண்ணி பணத்தைப்
பெற்று வைணவர்களுக்களிப்பதில் அவனுக்குப் பெருஞ் சுகதோஷம். ஒரு
சமயத்தில் அவனுக்குத் திருவிவதற்கு ஒன்றுங் கிடைக்கவில்லை. மோசம
செய்வதற்கும் துணை கிடைக்க வில்லை. எனவே, மனோவியாகூல மடைந்து
திரிந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது கமமுடைய பக்தன துக்கத்திலிருக்கிறான்
என்று விஷ்ணு அறிந்துகொண்டார். அறியவே பெரிய சாவகாரியைப்போல்
வேஷாதரித்துக்கொண்டு மோதிரம் முதலானவைகள் அணித்து ரதத்தி
லுட்கார்த்து விஷ்ணு, அவன் எதிரே வந்தான். பரிக்கால அவரிடம் சென்று
"இருக்கிற பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் கழற்றிவிடு. இல்லாவிடில் உதைத்துக்
கொன்றுவிடுவேன்" என்று உரக்கக் கூவினான் கழறறுவதற்கு காராயணன

கொஞ்சம் தயவுசெய்து படிப்பினால் பாக்காவ அவர் கைவிடக்கூடாது. யோதித
தை எடுத்துக் கொண்டான். சராயணன் களிப்படைந்து சதுப்பு சரித
துடன் தாண்டிக்கொடுத்த "இன்னுடைய ஆபத்தான பக்கன். நருதி,
கொலை, யோசம் முதலானவைகளினால் பொருள்களை அடரித்து வைணவா
களுக்களிக்கி, மீ. இதனால் புனிதனாகும்" என்றதனாலு. பரிக்கால் சென்று
சகல பொருள்களையும் வைணவாடத்து அளித்தான். கப்பல் விபா ரரி ஒரு
வரிடம் பாக்காவ வேலுக்கு அமரவே அவரும் ஒரு சமயத்தில் கப்பலில் தூர
நேரத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். நிருமதி வரும் பொழுது விமபாரி
கப்பல்கொய கொட்டையாடிகை நேரத்திற்குத்தான். பாக்காவ கொ. டைய
பாக்கு ஒன்றை பெடுத்து இரண்டி சி தண்டாகக் ஒரு பாநமை கப்பலில்
பொடிகெய்மி "காமிசு பாதிபாக்கு" பரிக்காலுடையது என்று விமபா
ரிமை எழுதச் சொன்னார் விமபாரி அவ்விதம் எழுதவேண்டிய அவசிய
மில்லை, வேண்டுகோளால் ஆபீசம் பாக்கு எடுத்துக்கொள்ள என் றார். அந்த
தான் மீமாசம்செய்கிறவனிலில் என்றும், பிறருடையதைத் தன்னுடைய
தென்று பொய் சொல்லுகிறவனிலில் பென்றும் தன்னுடைய பாதிபாக்கை
தனக்கு வேண்டியதென்றும் சொன்னான். விமபாரி ஒன்றும்நியாது எளிதில்
மீமாசம் பொன்னு. பரிக்கால் கோர் சவண்ணம் எழுதிக்கொடுத்தார். கணவரே
வுடன் கப்பற் சரக்குகளை இரகசிய நாயகி பாக்கை பாதிமை பரிக்கால் கேட்க
விமபாரி கொடுத்தான். பரிக்கால் அதைப் பெற்றுக்கொள்ளாமல் கப்பலில் பாதி
பாக்கு தன்னுடையதென்றும், அப்பாது தனக்குச் சேரவேண்டும் என்றும்
சொன்னான். விமபஸ்தத்திற்கும் பிராது செயது கொண்டான். யோயாநிபதி
விமபாரிக்கு விசேஷமாகவே நிர் டுதத்தார். பாக்கை பாதி பப்பகைபெற்றுக்
கொண்ட வைணவர்களிடம் அவைகளைச் சமர்ப்பித்தான் இன்று பரிக்கால்
னின் விக்கிரகத்தை ஆகாயங்களில் வைத்துப் பூஜை செய்கிறார்கள். இக்கை
மைய பத்திரமாலையில் காணலாம் வைணவர்கள், அவர்களுடைய சேஷர்கள்,
சராயணன் இம்முயாகளும் கொள்கை கட்டத்ததைச் சராத பூசாரிகள்,
வேணபதைப் புத்தகங்களின் யோதெதல் அவசியம். இதைக்கொண்டறி
நிருந்து கொண்டி கெடவகுறிநுக்கலாம். ஆனால் கெடாவற்றிலுமிருந்து கொ
ண்டி எப்பொழுதும் கெடவகுறிநுக்க முடியாது. நிகரத்திலும் மாலிலும் வித
நியாசப்படிக் எவ்வளவு விதங்களாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களென்பதைக்
கவனிக்க வேண்டியது. தாமனத்திகள் கோடுச்சத்தனமும் வேலை கெயுக்
கோமிடா நிகரமும் வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். மீமாவதர்கள் இரண்டு
குறுகிய கொடுகளின் மத்தியில் சதுப்பு பொட்டு ஒன்றையும், மாநிலர்கள் கெ
யில சதுப்புக்கொடு ஒன்றையும் அணிதெய்கொள்ளுகிறார்கள் கேளடல்க்காளி
கள் வாரணசியாற்ற குறி, தாமப்பிரகாரிகள் இருபக்கமும் அவர்கள் சந்தர்ப்ப
பழக வேலை வட்டமான கொள்கை குறியும் கொள்கிறார்கள். அவைகளின்
கருத்தும் வது நிக் கெடவகுறி பாதுகொண்டான். சராயணன் கெயுக்
டை சராயணன் மாரிபிலுள்ள கெய்மெனவும் கொள்கை
துடைய மாரிபிலுள்ள சராத பெனவும் என்னுமிருக்கான்.

Phone 533767
M. R. JAMBUNATHAN
Radha Nivas, 375, 1st Road
Khar, BOMBAY-52

பக்தமாலையில் சேக்கனட சிறிய கதை யொன்றை

மா கிழவிய ஒரு மனிதன் படுத்தது தூங்கிக்கொண்டிருந்தான் தூங்கிய வண்ணம் இறந்தும் போனான். மீட்டை விடுத்து காசு ஒன்று எச்சமிட்டது. அவன் நெற்றியை அது விழுந்து நிகலாக விளங்கிறது. யா தூதர்கள் அவனை அழைத்துச் செல்லவந்தார்கள். அதை சமயத்தில் விஷ்ணு தூதர்களும் அங்கு வந்தார்கள். சீர்தனத எடுத்துச் செல்லுவதில் சண்டையுண்டாக்கது. சுவத் தைத் தாங்கிச் செல்ல இருவர்களுமே தங்களை தங்கள் எஜமானனுடைய உத்தரவைக் காண்பித்தார்கள். விஷ்ணு தூதர் "வைகுண்டத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல எவர்களுடைய எஜமானன் உத்தரவாய்ந்ததென்று, பாருங்கள். நெற்றியை வைணவநிலைய இருக்கிறது, என்னார்கள். அப்பொழுது யமதூதர்கள் ஒன்றும் பிரசாமம் ஒதுங்கினார்கள். விஷ்ணுவின் தூதர்கள் வைகுண்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல வாய்மானமும் அங்கு வந்தார். தானாகவே உண்டான நிலத்திற்கு இவ்வளவு மகிமை யுண்டானால் பிரேமையுடைய தன்னை வினாவியே தீட்டிக் கொண்டால் சக்திதான் மீறி வைகுண்டத்திற்குச் செல்வாக்கென்பதில் என்ன அதிசயம் இருக்கிறது? நெற்றியை சிறு நிகலம் வைத்துக் கொள்ளுதலால் வைகுண்டம் போனால், முகம் முழுவதையும் அகலங் சீராய் முழுவதும் கருபாக்கிக் கொள்கதினாலும் பூசிக்கொள்வதும் வைகுண்டத்திற்குப் போவார்களா? மாட்டார்களா? இவைகளெல்லாம் எனவே பொய்யென்று தோன்றவில்லையா?

வைணவர்களின் காக்கிகள் அனேகமேயான இடுபடைச்சந்திர துணியைக் கட்டிக் கொண்டு, அனல் முன் உட்கார்த்து கொண்டு, சடையை வளரவிட்டு சித்தர்களுடைய சீவதந்தை தரித்து பெருமையானத்திற்குப்பயது போகிறார்கள். கஞ்சா, அரிசி, பங்கி, முதலியவைகளைக் குடித்து கண்களைச் சிவப்பு சிறப்பாகவும் கவங்கினதாவும் செய்து கொண்டு கைப்பிடிமாடி, தானியம், காசு, முதலானவைகளைப் பிச்சையெடுத்து கிரகஸ்தானங்களுடைய மக்களை ஏமாற்றி தன் சீடர்களாக்கிக் கொள்கிறார்கள்.

இவர்கள் அனைகமானவா தொழில் செய்யும் வருபவாச் சேர்தவர் களை. அந்நவையடைவதில் ஆசையுள்ளவர்களைக் கண்டால் அவர்களைப் படிக்கவும் விடாது, செய்யும் உபதேசமாவது.

சத்தர்கள் (தெய்விகத்தனமை வாய்ந்தவர்கள்) படிப்பதினால் யாது பிரயோஜனம்? வித்தையை கற்குவார்கள் இறந்து போகிறார்கள். ஏன் படித்துப் பல்லி எசயாக்கிக் கொள்ளவேண்டும்? சாதுக்கள் ஊரைச் சுற்றித் திரிந்து சந்தர்களுடைய பள்ளியைச் செய்து சாமருடைய படிப்பையைச் செய்ய வேண்டும்!.

மடத்தனம், அறிவினமை இவைகளுடைய உருவத்தைக் கண்டறிபவர்கள் காக்கையைச் சரிசிக் வேண்டும். தன்னிடம் உரும எல்லோரையும்—தன் பெருமையுடையவரையும் ஆனவர்களைப் போதிலும்—குழந்தையென்றழைப்பான். காக்கைப்போலவே குட்டி, கழங்கு, கோதர்யர்கள், துமாதவரலர்கள், சூத்திரர்கள், அகாலியர்கள், தனித்த காதுகளையுடைய ஜோதிகளும்.

காசியும் பண்டிதனும்.

காசியுடைய சீடன ஒருவன் பாடஞ் செய்யும் பொருட்டு ஸ்ரீகணேசாய நம: என்று சொல்லிக் கொண்டே யிருந்தான். சொல்லிக் கொண்டே கிணற்றிலிருந்து நீர் இழுக்கப் போனா கிணற்றண்டையிருந்த வடமொழிப் புலவர் ஒருவர் “ஸ்ரீகணேசாஜனனம்” என்று சொல்லுவதைக்கேட்டு “ஏ சாது பிழையுடன் கூறுகிறீர். ஸ்ரீகணேசாய நம: என்று சொல்லவேண்டாம் என்றார். குடத்து நிறைய ஜலமிழுத்துக் கொண்டு குருவிடம் சென்று யாரோ ‘பொய்யன்’ (பிராமமணன்) கான பிழையுடன் ஜபிப்பதாகச் சொன்னான், எனததைக் கேட்டதும் அவன் எழுந்திருந்து நேராகக் கிணற்றண்டை சென்று புலவரைப் பார்த்து” என்னுடைய சீடனைத் தப்பி வழியில் திருப்புகிறீர், சபிப்பேன். உனக்கு என்ன தெரியும். பார், உனக்கு ஒரே பாடந்தான் தெரியும். எனக்கோ மூன்று தெரியும் ‘ஸ்ரீகணேசாஜனனம்; ஸ்ரீகணேசாய நம: ஸ்ரீகணேசாய நம:’ என்று.

புலவர்:—கேளும் சாது. வித்தையைப் பரிதுவது மிகவும் கஷ்டமானது. படிக்காமல் எதுவும் வராது.

காசி:—பேர இங்கிருந்து. வடமொழிப் புலவர்கள் எல்லோரையும் உயிஞ்சி யிருக்கிறோம். உரலும் உலக்கையும் கொண்டு பொடியாக்கி கஞ்சா கஷாயத்தில் கலந்து அப்படியே குடித்திருக்கிறோம். சந்தாகளுடைய பலமே பெரியது. பிதற்றுகிறவனான உனக்கு என்ன தெரியும்?

புலவர்:—நீ வித்தை கற்றறிந்தவனாயிருந்தால் என்னிடம் பிழை கண்டிருக்கமாட்டாய். முறைபாக நடந்துக்கொள்ள உனக்குத் தெரிந்திருக்கும். காசி “நீ என்னுடைய குருவாகவா விரும்புகிறாய்? உன்னுடைய உபதேசங் கள எனக்கு விண்ணடாம்” என்று பிதற்றினான்.

புலவர்:—கேழ்க்கிற புத்தி உனக்கு எங்கிருந்து வரும். உபதேசத்தைக் கேட்டுத்தெரிந்து கொள்ள அறிவு வேண்டுமே.

காசி:—சகல வேதம் சாஸ்திரங்களையும் படித்து சந்தாகளை சத்தாரஞ் செய்யாதவர்கள் படித்தும் படிக்காதவர்களாகிறார்கள்.

புலவர்:—நான் சந்தாகளைக் கண்டு செவ்வனே பேசினவன். ஆனால் உன்னைப்போல ஒழுக்கநெறிகளில் தவறினவர்களைப் பணியேன். நல்லோரகள் வித்வான்கள் தாமமுள்ளவர்கள், பரோபகாரிகள் இவர்களே சந்தர்கள்.

காசி:—பாடுங்கள். அல்லும் பகலும் நீர்வாணமாயிருக்கிறோம். எரிநெருப்பு முன்னால் எல்லாக் காலங்களிலும் உட்கார்ந்திருக்கிறோம். அதிகமாக கஞ்சா சாப்பிடுகிறோம்; மூன்றுசாடி பங்கி 24 மணிநேரத்திற்குள் குடிக்கிறோம். அபிணி முதலிய வாகிரி வஸ்துக்களை நெய் +ரி இவைகளைப்பேசல சாப்பிடுகிறோம். விஷப் பாஷாணம் அபிணி முதலானவைகளையும் சாப்பிடுகிறோம்; அல்லும் பகலும் குடியாய்க்கத்தின்புருக்கிறோம்; உவலை விசாரம் என்பது கிடையாது. எதற்கும் அஞ்சுகிறதில்லை (பிசாசையெடுத்து) வசிக்கிறோம்; பக்கத்திலு

படுத்துத் தூங்குகிறவர்களுக்குத் தூக்கமவராவண்ணம் பார்ப்பதுகடமை என் பதை மறந்தோம். இததகைய அருங்குணங்களைப் படைத்தவர்களா யிருக்கிறோம். நீங்கள் ஏன் எங்களை தூஷிக்கவேண்டுமே? பிதற்றுகிற சிவனே! ஞாபகத்தில வைத்துக்கொள்!! என்னைமறுபடியும், தொந்தரவுசெய்தால் இக்கணமே பொடியாகி விடுவேன்"

புலவர்:—ஆத லக்ஷணங்களெல்லாம் சாதுவிலலாதவன், மூர்க்கன், எததன் இவர்களுடையதே. "சாத்தினுதி பராணி தர்மகாரியாணி சாது" சிறந்த தாமகாரியங்களைச் செய்கிறவன் எப்பொழுதும் பரோபகாரசிநதை யுள்ளவன் தூஷணமில்லாதவன், சத்யோபதேசத்தினால் சகலருடைய உபகாரத்தை யுஞ்செய்கிறவன், இக்குணமுடையவாகளையே சாது வென்கிறார்கள்.

காதி:—விலகிப்போ? சாதுக்களுடைய காமங்களைப்பற்றி உனக்கு என்னதெரியும்?சந்தாகளுடைய பலம் பெரியது. அவர்களுடன் கைகலக்காதே. இரும்புக்குறடுகளைக் கொண்டு உன்தலையை உடைத்து விடுவார்கள்.

புலவர்:—ல்லது காதி. உங்கள் விடுபோய்சேருங்கள். என்னுடன் கோபம் வேண்டாம். இப்பொழுது பாருடைய அரசாட்சி நடக்கிறதென்று அறியிர் போலும். நீங்கள் எவரையாவது அடித்தால உங்களைக்கைதுசெய்து ஜெயிலுக் கனுப்புவார்கள். கஸையடிப்பார்கள். அவ்வது ஏற்றசிக்ஷையை யளிப்பார்கள். அப்பொழுது என்ன செய்வீர்கள். இதுவேசாதுக்களுடைய லக்ஷணங்கள்

காதி:—கூடவா. எனஜீடீன எதபெரும் பிசாசை எனனிடம் காண்பித்துக் கொடுத்தாய்?

புலவர்:—பெரியோர்களுடைய சேர்க்கை கிடையாது உனக்கு. இருந்திருந்தால் இவ்வளவு அடாந்த அஞ்ஞானத்திலிருக்கமாட்டாய்?

காதி:—நானே மகாத்மாவாச்சுதே. எனக்கு உபதேசம் சோம்கை எதற்கு?

புலவர்:—உன்னுடைய பாக்கியமும் புத்தியும் உடையவர்கள் பெரும் துரதிருஷ்ட்டக்காரர்கள்.

காதி தன்னிருப்பிடம் போய்சேர்ந்தான். புலவரும் வீட்டுப்பக்கமாகத்திரும்பி விட்டார். பொழுது சாய்ந்து மாலிக்கால மாச்சது. பாகியைப் பெரியவனெனக்கருதிப் பல காகிகள் வந்து "உங்களுக்கு நமஸ்காரம் என்று சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து உட்காந்தார்கள். பிறகு இவன் ஒருவனைப் பார்த்து "நீ என்ன படித்தாய்—ராமதாஸ்" என்றான். "பெரியாரே—நான் விஷ்ணு சஹஸ்ரநாமம் படித்தேன்" என்றான். மற்றொருவனை நீ என்ன படித்தாய் என்றான். இன்னினன் காகிபுடன் ராம சத்வராஜ படித்தேன் என்றான் கோலாப்தாஸ் பிறகு ராமதாஸ் குருவை கேட்கி "ஐயா நீங்களென்ன படித்திருக்கிறீர்கள்" என்றான். காதி நாம் கீதையைப் படித்திருக்கிறோம் என்றார். ராமதாஸ் பாரிபூமிருந்து என்றான்.

காதி அதற்கு சிறப்பின்னாய் தூர விடப்போ—என்கு குருபாருங்கிடையாது. என் பிரயாணகமினிருத்தபொழுது ஒரு எழுத்துக்கூட தெரியாது. ஆடைகளை அதிகமாக அணிந்துகொண்ட ஒரு பண்டிதனைக்கண்டபொழுது கிதைமை அவனிடம் எடுத்துக்கொண்டுபோய் எழுத்த ஒன்றைக் காண்பித்து முடியுடன் கூடின இவ்வெழுத்தின் பெயரென்ன வென்று கேட்டேன. இப்படியே கிதை அத்தியாயங்கள் பதினெட்டையும் படித்து முடித்தேன. குரு வென்று ஒருவரையும் ஏறறுக்கொள்ள வில்லை.

அநியாயம் இராமநிதியானவர்களை தன்னிருபட்டமாகச் செய்து கொள்ளுமற்போனாக வேறு யாரைத்தான் செய்துக்கொள்ளும். இவர்கள் உபகாரமானதை ஒன்றும் செய்கிறதில்லை. குழக்கிறது; மயங்கிக்கிடக்கிறது; சண்டையிட்டுக் கொள்ளுகிறது; உண்கிறது; உறங்குகிறது; கைத்தாளத்தைக்கொட்டுகிறது; மணிப்படிக்கிறது; சங்கை ஊதுகிறது; கவிதை கொண்டிருக்கும் நெருப்பின் முனனாக உட்காந்திருப்பது, தேசத்தின் பல திசைகளிலும் வேலையற்று வினை சுற்றித் திரிகிறது; இதுவே இவர்களுடைய வேலையாகும். வேறொன்றும் கிடையாது. காசிகளுக்கு அநியாய புகட்டுவதைவிட காசிகளக் கரைப்பது சலபம். ஏனெனில் இதில் சொந்த அனுகூலம் பேர்கள் வேலை யாட்கள்—தன சர்க்குலிகாரர்கள், தன் வேலையை விட்ட குழிகள் தண்ணீர் தூசுக்களை யாவார்கள். உடம்பு முழுயதும் சாமர்ப்பிப் பூசிக்கொண்ட வைராஜிகள் அல்லது காசிகளை யாவார்கள். அவர்கள் அறிவு சதசங்கம் இவைகளுடைய னைமையை தெரியாதவர்கள். அன்றனது வழங்கும் குறிப்புச் சொற்களான சில மந்திரங்களுண்டு. இவர்களில் காதர்களுடைய மந்திரம் “ஓம்: சிவாய” காசிகளுடையது கிருசிம உயாய கம்.” ராமவதர்களுடையது ஸ்ரீராமச் சந்திராய கம்: அல்லது “சீதாராமா பராம ஃ” கிருஷ்ண உபாசனக் காரர்களுடையது ஸ்ரீராதாகிருஷ்ணபராம கம்: “மோக்யவந்த வாகுதேவாய” வங்காளினுடையது கோகந்தாய கம்:” எனப்பவைகளாம். இவ்வித மந்திரங்களைக் காதிவ சொல்லி சீடர்களைச் சொந்ததுக் கொண்டு இவைப் போன்றவை உபதேசஞ் செய்கிறார்கள். கரைக்காய் மந்திரத்தைக் கொள்ளுகள்.

जल पवित्र शयल पवित्र और पवित्र कुआ ।

शिव कहे सुन पार्वती तूवा पवित्र हुआ ॥

சூலம் பவித்திரமானது; சீலம் பவித்திரமானது; கொன்று பவித்திரமானது சிவன் பார்வதிக்குச் சொன்னதாவது.

ஒபாவதிமேய் கீ கரைக்காய், பவித்திரமானது இயமனிதர்கள் போகலியதையுள்ள சரதுகளாகவும் விதவாங்களாகவும் உவ உபகாரம் செய்கிறவர்களாகவும் ஆகமுடியுமோ?

காசிகள் இரவும் பகலும் கட்டைகளையும் முட்டாதார்களையும் எரியவிடுகிறார்கள். அதற்கு மாறம் அநேகரூபாய் செய்கிறதது ஒரு மாதச செவ்வில தரிசொரு பண்டைக் கொண்டாவது கம்பன ஆடைகளை வாங்கினால் சொப்ப கைத்திடுக்குபாராக்காம். ஆனால் இதற்குப் புத்தி ஏது? நெருப்புகளில் உட

கார்த்திருப்பதினாலேயே தபஸ்வி என்றழைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இவ்விதமான கிட்டில வசிப்போர், இவர்களைவிட பெரும தபஸ்விகளாகக் கூடும்? சடைபை வளர்த்துக் கொள்வது சாமரீப பூசிக்கொள்ளுவதும் தெற்றியில் பொட்டுவைத்துக் கொள்ளுவதும் ஒருவனை தபஸ்வியாகச் செய்யும் யானா எவன் வேண்டுமானாலும் அவ்விதமாகக் கூடும். பார்வைக்குத் தியாக மூர்த்திகளைப் போலிருக்கு மவர்கள் பேராவலுள்ளவர்கள்.

கபிர் பத்திகள்.

வினா:—கபிர் பத்திகள் சரியானவர்களா?

விடை:—இல்லை

வினா:—ஏன் சரியானவா அல்ல. உல் விலங்கு முதலானவைகளுடைய விக்ரித பூஜையைக் கண்டனஞ் செய்கிறார்கள். புஷ்பங்களிலிருந்து கபிர் பிறந்து பிறகு புஷ்பத்துடனேயே சோத்து விட்டார். பிரமம் விஷ்ணு மகாதேவன் பிறப்பதற்கு முன்னமேயே கபிர் இருந்தார். கபிர் பெரும சித்த புருஷர். வேத புராண ஆசிரியர்களுக்குத் தெரியாதது கூட கபிருக்குத் தெரியும். சத்தியதேவையை கபிர் காண்பித்திருக்கிறார். அவருடைய மந்திரம் "சத்திய காமம் கபிரேயாகும்."

விடை:—அவனைச் சேர்த்தவர்கள் படுக்கை, மஞ்சம், மெத்தைத் தைத்தபீடங்கள், மரப்பாதரசைகள் விளக்குகள் இவைகளைப் பூஜை செய்கிறார்கள் விக்ரித ஆராதனைக்கு இவைகள் எவ்விதத்திலும் குறைந்த தில்லை. கபிர் புஷ்பப் புழுவானான்? அதிலேயே பிறந்து இறந்தும் அது பூவாத் து? கபிருடைய கதை உண்மையென்றே தோன்றுகிறது. அதாவது:—கார்த்திகை கைக்கோளான ஒருவனிருந்தான். அவனுக்கு மக்கட்பேரு இவ்வாறிருந்தது. ஒருநடவை விடியற்காலையிலபாதைவழியாய் போய்க்கொண்டிருக்கும் காலத்தில கூடையில் புஷ்பங்களின் கெயில் குழத்தை யொன்று விழுதுகிடைய. தைக் கண்டான். கூடையிலிருந்து குழவியை எடுத்து விட்டிருந்துச் சென்று மனைவிடம் கொடுத்தான். அதைச்செவுத் தொழிலைப் பயில வயது வரும்வரையிலும் வளர்த்தார்கள். பிறகு அவனை பண்டிதர் ஒருவரிடம் அனுப்பினார்கள் பண்டிதர்கைக்கோளருக்குச் சொல்லித்தாமுடியாதென்றுமது தார். பண்டிதர்கள் அநேகம் பெயர்விடம் சென்றும் எவ்வொரும முடியாதென்று மறுத்துவிட்டார்கள். அவன்பாஷை கடைக்குவிசோதமாகவும் தப்பாகவும் பாக்கள் கட்டி சேச புத்தாரான் முதலான ஈனஜாதியார்களிடம் தம்புருக்குச் சரியாய் பாடிக்கொண்டே யிருந்தான். பண்டிதரும் பண்ணிக் கொண்டிருந்தான். முக்கியமாக உதம் சாஸ்திரம் பண்டிதர் இவர்களைத் தூஷித்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுடைய மாயவிலையில சிவமூர்க்கர்கள் விழுந்தார்கள். இறந்தபிறகு அவனைப்பெரிய சித்தபுருஷனுச்செய்து விட்டார்கள். அவன் வாழ்க்கையிற் செய்தபாக்களைப் பிறகு பாடிக்கொண்டிருந்தான். காதைமூடிக் கொண்டால் கேழ்க்கும்சபதத்தை அனாதை சப்தம் என்றார்கள். மனோவிருத்தியை கருதி என்கிறார்கள். அதைக்கொண்டு அனாஹத சபதத்தைக் கேட்பப

தையே பரமேஸ்வரத்தியானமென்றும் அவனுக்குத்தான் சத்தன் என்றும் பெயரிட்டார்கள். நாலகையில் அகப்படாதது மதுவே. ஈட்டியைப்போல் நெற்றியில் அடையாளமவைத்து கழுத்தில சத்தனாமாகையும் அணிசிறார்கள். இங்கம் பிணைகளினால் என்ன உண்டாக்க கூடும்? குழந்தை விளையாட்பே போலல்லவோ யிருக்கிறது இது.

நானக்.

வினா:—பஞ்சாபில் நானக் ஒரு மதத்தை உண்டு பண்ணினார். அவரும் விக்ரோக ஆராதனையைக் கண்டனஞ் செய்தார். மகம்மதியர்களாவதிருந்து காப்பாற்றினார். மேலும் அவர் சாதுவுமல்ல. கிரகஸ்தனாகவே யிருந்தார். இம்மந்திர உபதேசமும் செய்தார்.

ओं सत्यनाम कर्ता पुरुष निर्भो निर्बैर अकालमूर्त भजोनि सहभंगुर

प्रसाद जप आदि सब जुगादि सब है मी सब नानक होसी भी सब॥

ஜப்பஜீ பெனக.

எவருடைய பெயர் சத்தியமோ அவரே கத்தார். அவர் புருஷபயம்விரோதம் இவைகளிலொரு அகால மூர்த்தி. அவர் காலம் அல்லது பிறப்பு இல்லாதவர். அவர் பிரகாசஸ்வரூபர். குருவின் கிருபையினால் அவருடைய பெயரை ஜப்பஞ் செய்புங்கள். அப்பரமாதலாவே ஆகியிருந்தார். இப்பொழுது யிருக்கிறார். இன்னமும் இருப்பார். இம்மந்திரத்திலிருந்து நானக்கினுடைய எண்ணம் கிரந்தது என்றே புலப்படுகிறது.

விடை:—நானக்கினுடைய எண்ணம் எல்லஎண்ணமே. ஆனால் அவருக்கு அறிவு முதிர்ச்சி கிடையாது. தானபிரந்த கிராமத்தவர்களுடைய மொழியைப்பே அறிவார். வடமொழி, வேதாதிசாஸ்திரம் இவைகளை அறிவார். தெரிந்திருந்தால் கிடையாததற்கு கிர்போ, என்று எழுதுவானேன்? இதற்கு இன்னும் ஒரு திருஷ்டாந்தம், அவருடைய ஸ்தோத்திரங்களையாகும் வடமொழியில் அறிவுள்ளவராக எழுந்ததுகொண்டார். வடமொழியைப் பயிலாமல் அதன் அறிவு எங்கிருந்து வரக்கூடும்? வடமொழி பேசிக்கூடக் கேட்டிராத கிராமவாசிகளின் முன்னால் அவன் பெரும் புலவனாயிருந்திருக்கலாம். பொதுப்புழ் மொழிகளில், ஆசையின்றி அதைச் செய்திருக்கலாட்டான கோத்திக்காவது கஷ்டப்பட்டுநீக்க வேண்டாம் அல்லது தானறிந்த பாஷையிலுபதேசஞ் செய்து வடமொழி தெரியாதெனநிறுவவேண்டாம். கொஞ்சம் செருக்குள் எவனுக்கிருந்தபடியினாலேயே தாபுகழை ஸதாபிக்க எண்ணி கொஞ்சம் டம்பமுர் செய்திருக்கவேண்டாம். இவனுலேயே அவருடைய கிரந்தம் எனலாம் நாலில் கிணவிடங்களில் வேதங்களைப் புத்தித்தும் கிணவிடங்களில் இகழ்த்து யிருக்கிறார். இவ்விதம் செய்திராமற் போனால் வேதமந்திரங்களுடைய அர்த்தத்தை யாராவது கேழ்த்தக் கூடும். பதில் கூறாவிடில் மானம் போய்விடும். இதைப்பரிசீலித்தே சிறிதசமயங்களில் தன சீடர்களுக்குமுன் வேதங்களுக்குப் பாதகமாகவும் சாதாமாகவும் பேசியிருக்கிறார். சாதகமாகப் பேசாமலிருந்திருந்தால் உலகம் அவரை எகத்திகள் என்று அழைத்திருக்கும், உதாரணமாக கிரந்தத்தின் ஓரிடத்தில் கூறுவதாவது:—

वेद पढ़त क्या मरे चारों वेद कहानि ।

साध कि सहिमा वेद न जाने ॥

ககாணி பெள. 7, சே. 8.

नानक ब्रह्मज्ञानी आप परमेश्वर ॥

க. பெள. 8, சே. 6

வேதங்களைப் படிக்கிற பிரம்மாவும் திருந்தவிட்டார். வேதங்கள் என்
கும் உட்கோதையே ஏ! என்னக்! சாதுக்களின் பொருமையை வேதம் அறி
யாது. பிரம்மஞானம் உள்ளவனே பரமேசுவரன்

வினா:—பிரம்மாவைப் போன்ற வேதவிதவாண்டுகளிடமிருந்தால் என்ன
முதலானவர்களுடைய இறக்கிவிடலாயா? தங்களைச் சிஞ்சிவிடப்பென்று அவர்கள்
கீழிசத்துக்கொண்டு விட்டார்களா? ஞானம் அறிவுகொண்டவர்கள் களஞ்சிய
மடைவோர் வேதங்கள், என்னு வேதங்களைப் படிக்கக்கூட வேண்டுமாயினால்
தையே கட்டுக்கூடாது. முடாக்கொடுக்க சாதுக்களென்று பெயரிருக்க, விசா
சிதது வேதங்களுடைய பொருமையையும் புகழையும் அவர்களைப் படி அறிய
முடியும்? என்கு வேதங்களை மாததிரம் போன்றிருந்தால் அவருடைய கட்டு
தலைப்பட்டாரா? அவருக்குள் இருந்தவிடிகளையெல்லாம் சம்ஸ்கிருதத்தை
அவா அறிவாதபடியினால் இதர்களுக்குப் படித்துக் காண்பித்து அவர்களைச் செ
யர்களைக்கொண்டு கொண்டிருக்க முடியாது. அவர்களுடைய பஞ்சாபில் காண
கிருத ஞானம் குறைவு மகிமையாகவால் பீடிக்கப்பட்டிருந்த தென்பது
உண்மையே. அந்தக்காலத்திலிருந்து செவையும் காப்பாற்றினா. என்னக்
பிழைத்திருந்த காலத்தில அவருடைய கொள்கையைத் தலையெடுக்கவிடலை.
பின் நின்றவர்களுடைய அமைபெயர்களிலை. இவ்வாறு பிறகு தங்களுடைய
குருவைச் சித்தபுருஷனுக்கொன்று, அவருக்குப் பெரியும் பெரும் புகழையும்
பளிப்பது அறிவிலாதவர்களுடைய வழக்கமாதல். சாதாரண ஜனங்களும்
அவரை எச்சவாணுக்குச் சமமாக வெண்ணுவார்கள் எனத் தனவந்தருமால்;
பிரபுக்கட்சிமையச் சொதவருமால், திருந்தும் அவருடைய செய்யர்கள் ஞானக்
கீழ்நோதயம், ஜன்மசாகி, என்னா தாலாலி அவா பெரிய பணக்காரர்
சித்தா எனவும் எழுதியிருக்கிறான். என்கு பிரம்மம் முதலானவர்களைக்
கண்டார்; பேசுக வாததைகளையுண்டு; எல்லோரும் இவரைப் போற்றினார்கள்;
எனக்கினுடைய விவாக சபையத்தில மாதமாயினிக்க வைத்தியங்களால் அவை
காசம் செய்யப்பட்ட சதாஜுதாக்காதிகள் ஞாயகம் வந்தது என்று எழுதப்
பட்டிருக்கிறது. திரிக்கப்பட்ட செய்யும் கபாலனளியில இவைகளைக்கொடும்
கொண்டு? இதெல்லாம் அவரைப் பிரம்மநின்றவர்களுடைய துர்மமே
தவிர காண்கினுடையதிலை.

அவ்விதந்த பிறகு அவருடைய பின்னையுடன் உதாசிகளும் சாம
தாசுடன் கீர்மலங்களும் தோன்றினார்கள். என்கு இன்னுடைய சிவபாசனத்தி
லேறின எவ்வளவோ பெயரன் "சொத்தத்தை" கையாடி அதில அசேகம்
தானாகவே சொத்திருக்கிறான். பத்தாவது குருவின் பெயரே கோவி
ந்து சிங். அவர் மாதந்திருந்து அதில ஒன்றும் சொக்கப்படவில்லை. அது
வரையிலிருந்த சினை புத்தாய்க்கொண்டும் ஒன்றாகத்திரட்டப்பட்டது.

எனக்கீற்குப் பின் உதவர்கள், தூதர்கள் பல செய்தார்கள். புராணங் களையொத்தப பொய்கதைகளையும் செய்தார்கள். பிரமமஞ்ஞானமுள்ளவன பரமேஸ்வரன் எனப்பதை உணராமல் தெய்விகத் தன்மைகளை மேற்கொண்டார்கள். தங்களுடைய காமோபாசனைகளைக் கைவிட்டு துச்சீடாகத் தெய்வத் தீர்குப் பதிலாக குருவிரகு மரியாதை செய்யத்தலைப்பட்டார்கள். இவ்விதமாக பெருதேவதைகளை உணராமல் செய்து விட்டார்கள். எனக்கொருவியுள்ளவாறு கொஞ்சமாவது ஈசுவரபக்தி காண்பித்திருந்தால் நவமாயிருந்திருக்கும் உதாசிகள் எங்களைப் பெரியவர்கள் என்கிறார்கள். நீர்மலா தாங்களும் அப்படியே என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். அகாலியர்களும் சூதேசாசிகளும் எவ்வொரையும் விட எங்களை உயாதவர்களென்கிறார்கள். எனக்கைப் பின்பற்றினவர்களுள் கோவிந்தசிங்கே குரவிராயிருந்தால் இவருடைய ஆள்களைத் துருக்கர்கள் கொடுவதொன்றைமட்டும் உதவி உதவார்கள். அதற்குப் பழிவாங்க அவர் அதிகமாகவும்பிடி, சிவனடிய சாமக்கிரியைகளிலொன்றிருந்தது. மகிமபதியாகவே உன்னதஸத்தியிருந்தார்கள். ஆகவே குறுக்குபாயம் ஒன்று செய்தார். "நீ மகிமபதியாருடன சண்டைக்குப்போ. ஆயம் பெருவாய்" என தேவி வாக்களித்தது, வாஸத்யம், ஒன்றையும் அளித்திருப்பதாக வெளிப்படுத்தி ஞானிகள் அங்கே போகன் சேரத்தார்கள், வாமபாக்கிகளுடைய ஐந்து மீ கரங்களும் சக்கரங்கதாக்குடைய ஐந்து சமஸ்காரங்களு மிருந்து வருவது போலவே உன்னம் எழுந்தருள்கள்வ ஆரம்பமாகும் ஐந்து பொருள்களைத் தங்களுடைய என்னக்களாச செய்து கொண்டார்கள். இவ்வகைதம் புத்தத்தில மிகவும் உபயோகமானவைகள். அவைகளாவன:—

(1) கேசம்:—ஷ்ணரகுசெய்து கொள்ளாத தலைமயி. சண்டையில தடிப்பி கத்திருந்து இவைகளிலிருந்து தலையைக்காக்கும்.

(2) கங்கண்:—அகாலியர்கள் தங்களுடைய தலைப்பாகையிலணிந்துகொ ள்ளும் பெரும் இருமடி வளையங்கள்.

கடா:—மணிக்கடடையும் மாலையும் காப்பாற்றாமணிக்கட்டில அணிந் துகொள்ளும் இருமடிக்காப்பு.

(3) காச்ச:—அரைக்கால் சட்டைகள். தானியவற்றும் குதிப்பதிலும் மிகவும் உபயோகமாகும். மலபுத்தக்காரர்களாலும் சிவமபுவேல்காரர்களாலும் உபயோகம் செய்யப்படுகிறது. சரத்தன்னுடைய மாமஸ்தானங்களைக் காப்பாற்றி டைையைக் கஷ்டமாவனியில கலப்பாச்செய்யும்

(4) கர்தா:—கைச்சண்டையில பிரயோஜனமுள்ள திருமுண்டுகள் கத்தி

(5) கங்கா:—தலைமயிரைச் சிவச்சிப்பு.

சமயம் புத்தி இவைகளுக்காக இவ்வகைதபு கொடுத்ததில் அளிப்பச் செய்தார். அவர்களுடைய வரையில அவர்கள் உபயோகமானதா யிருந்தது. இப் பொழுது அவைகளால் பிரயோஜனம் ஒன்றுமில்லை. புத்தகாலத்தில பிரயோ ஜனமாயிருந்த அவைகளை இப்பொழுதும் தன் மாக்கத்துடன் சேர்த்துக் கொண்டிருப்பது விதையே. மிக்கிர ஆராதனையை அவர்கள் செய்வதில்லை

மேன்பது உணராமல். ஆனால் கிரந்தத்தை (அவாகஞ்ஞாப மததுலை) விக்ரகங்களைவிட அந்தைய உணக்குகிறான். இன்னும் விக்ரக பூஜை யிலேயா? சடப்பொருள்களின் முன் உணக்குவது பூஜை செய்வதும் விக்ரக ஆராதனையே. விக்ரகக்காரர்கள் அதைக் கொண்டு விடப்பாரு செய்து பிழையதுதான் என்று இவர்களும் செய்கிறார்கள். பூஜாரின் விக்ரகங்களுடைய தர்சனத்தைக் காண்பித்துப்பணம் வாங்கிக் கொள்ளுவதுபாடகானக்கைச் சோதவாதனும் கொதததைப் பூஜித்து பூஜிக்கவும் செய்து இனம் பெறக் கொள்ளுகிறார்கள். விக்ரக ஆராதனைக் காரர்களைப்போல வேதத்தைப்போதுவதும்வண்பதும்வெடையாது வேதங்களை இவர்கள் கேட்டதும்கிடையாது; ஒன்று மிடையே; அவர்கள் என்ன செய்யக் கூடா எனவாம்? கேடக்கவும் ஒதவும் கிடையாதது அவர்களின் அறிவுகளவாகனும் பட்சபாதமறவாகனும் வேதமததைத் தழுவினவொருவர். சடப்பாட்டு வித நியாமமுடி முதலானவைகளிலுள்ள கட்டுக்களினிருதும் இவர்கள் மீறினது இவர்களுக்கு வேகத்தே. அப்படியே வண்பகார, இறையப்பு, சகம், இவைகளினிருத்தும் மீறி வேதமததைப் பரவச்செய்தால் கெடும்படுக்தும்.

நாது பத்திகள்.

வினா:—நாது பத்திகளுடைய சமயம் வேதமா?

விடை:—வேத மாக்தம் ஒன்றே வேதம். முடியுமானால் அதையே பின்பற்றி உட. இவ்வே வேதமுல் எப்பொழுதும் துக்கத்திற்கும் கஷ்டத்திற்கும் ஆளாகி விடுவாய். இவர்கள் சொல்லும் விதம் நாது குதாரத்திலே பிறதோ: உபபூருக்கருகாயிலுள்ள ஆமோத்தீவ் உசித்து 'கைவி' (வானியன்) வேதியைச்செய்து வந்தார். சகவாணுடைய சிருஷ்டி விசத்திரத்தின் விலையே வீலை. நாதுவையும் வணங்குவாசமபிததாரகா வேதாதி சதநியாரத்திரகஞ்ஞாப வாரததைக்கெடவாவறையும் விட்டு 'நாதுராம்' என்று சொல்லு வதனுமேயே முதற் கிடைக்கு மென்று கருதுகிறார்கள். சதநியாரத்திரகா களிலவாதபொழுது இயமாநி துராதததைகள் ஒங்கவாசமபிததா கொஞ்ச கைகள் முத்திரை 'ராமபதநி' என்னும் மதததவா ஷாப்திரி தோனறினார்கள். சகல வேதிராததமயான தாய்க்கணையும் அவர்கள் விடக் விட்டு ராமா, ராமா, என்று தத்துவத்தைப் பாடக்கொண்டார்கள். அதனுமேயினுனம் நியானம் முததியும் உண்டாகுமென்று காணுகிறார்கள். ராமேடுகுட பொழுது ராம சாமததைச்சொலிக்கொண்டிருப்பதனால் அன்ன ஆதாம கிடைக்கொந்தீவ். ஏனெனில் கொகந்தாகஞ்ஞாப விடமிருந்தே அவர்கள் கிடையகுட. அவர்களுல் விக்ரக ஆராதனையைப் பற்றி குறைவாகப் பேசுகிறார்கள். பிபி யும் விக்ரக ஆராதனையைச் செய்கிறார்கள். சந்த கஞ்ஞாப சகக்கைமேயே வகிகிறார்கள். ஏனெனில் ராமகி (ராமசொல்லின் பெண்பாக) அன்னரி லில் ராமனுக்கு ஆனாத கிடையபது தாலம் என்கிறார்கள்.

ராமசிகேதன்.

ராமசன் என்று ஒரு சாதுவிறுந்தான். ஷாப்திரி உதயபுரம் சமஸ்தான த்தில ஒரு பிரி வீதியை உண்டாக்கினான். அவர்கள் ராமசாமததையே முக்

கிய மகதிரமாகவும் சித்தார்த்தாகியதாகவும் கருதுகிறார்கள். சந்ததாஸ் முதலானவர்கள் சொன்னதாக அவர்களுடைய புஸ்தகம் ஒன்றிலே எழுதப்பட்டிருப்பதாவது:—

भरम रोग तव ही मिथ्या, रथ्या निरखन राइ ।

तव जम का कागज फट्या, कथ्या करम तव जाइ ॥

பகவானுடைய பெயரை ஒருவன் சொன்னால் சந்தேக நிவாரணமாகி, வியாதிகளெல்லாம் விலகி பாபகிருத்தியங்களும் பிறகாமங்களும் மண்ணிக்கப்படும். யமனும் அவர்களுடைய பத்திரத்தைக் கிழித்தெடுத்து விடுவான். ராம் என்று வெறும் வார்த்தையைச் சொல்லுவதினால் அஞ்ஞானம் என்னும் பிரமை எப்படி நீங்கிப் போய்விடும் என்று புத்திமான்கள் ஊகிக்கவேண்டுமே. பாப புண்ணியப் பிரகாரம் அளிக்கப்படுமே தண்டனைகளும் தன்பைகளும் எப்படி பலனறதுப் போகும்? இம்மாதிரி கொள்கைகள் பாபங்களிலழுத்தி வானுளையும் வீணாக்குகிறது. அவர்களுடைய முதல குருவாகிய ராமசரன் சொல்லுவதைக் கவனியுங்கள்.

महमा नांव प्रताप की, सुणो सरवण चित लाइ ।

रामचरण रसना रटौ, क्रम सकल भद्र जाइ ॥

जिन जिन सुमर्या नांव कूं, सो सब इतर्या पार ।

रामचरण जो बीसर्या, सो ही जम के द्वार ॥

राम विना सब भूठ बतायो ॥

राम भजत छुट्या सब क्रम्मा । चंद अरु सूर देखै परकम्पा ।

राम कहे तिन कूं मै नाहीं । तीन लोक में कीरति गाहीं ॥

राम रटत जम जोर न छागै ॥

राम नाम लिख पथर तराई । भगति हेति औतार ही घरही ॥

ऊंच नीच कुल भेद बिचारै । सो तो जनम आपनो हारै ॥

संता कै कुल दीसै नाहीं । राम राम कह राम सम्हांहीं ॥

ऐसो कुण जो कीरति गावै । हरि हरि जन कौ पार न पावै ॥

राम संतां का भन्त न आवै । आप आपकी बुद्धि सम गावै ॥

ராமசரன் முதலானவர்களுடைய நூல்களைப் படிப்பதினால் அவன் ஒன்று மறியாத ஒரு கிராம வாசி என்கிற தெரிகிறது. இல்லாமல் போனால் இக்கமிறை எப்படித் திரித்திருக்க முடியும்? வெறும் பேரைச் சொல்லுவதினால் பாபங்கள் விலகிவரும் என்று அவர்கள் உபதேசஞ் செப்வது முழுப்பொய்யே. தங்களுடைய வானுளை மாத்திர மன்னியில் பிறருடைய வானுளையும் இவ்விதப்பொய் உபதேசங்களினால் வீணாக்குகிறார்கள். போஸீஸ் சேவகன், திருடன், கள்ளன், ஓநாய், பாம்பு, தேள், கொசு, இவைகளுடைய பயத்திலிருந்து

இரவும் பகலும் சாமன பெயரைச் சொல்லியும் கீக்குகிறதில்லை. இதுவே இப்படியிருக்க யமசாஸ்திரம் பற்றி என்ன சொல்ல விரும்புகிறது. சர்க்கரை என்று சொல்லுவதினால் இனிக்காது. உணமை உறைததல் முதலிய காரியங்களே மரண பயத்திலிருந்து ஒருவனை கீக்கும். சாம சாம என்று ஒருதாம் சொல்லியும் சாமன் கேழ்க்காமல் போனால் ஆயுள் பரியாதமும் கேழ்க்க மாட்டான். இரண்டாக தடவை சொல்லுவதும் விலை. தங்களுடைய வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகவும் பிரா வானாக விறுளாக்கவும் இப்பொய்களை யுண்டு பண்ணி யிருக்கிறார்கள். விதவைகளின் கிணிகிதாக்களையிருந்து கொண்டு சாம கிணிகிதன் என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டிருப்பதுதான் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது காணும் பொழுதெல்லாம் விதவைகளுடன் கூடவே யிருக்கிறார்கள். இவ்விதப்புரட்டுக்கள் இந்தியா விலிலுமாயிருக்கிறதால் ஆரியவாதத நாட்டிற்குக் கஷ்டத்தினை எவ்வித முண்டாயிருக்கும்? தங்களுடைய சீடர்களுக்கும் தாங்கள் உண்ட மீதியைக் கொடுக்கிறார்கள். பெண்களையும் கூட காவில் விழுந்து கமஸ்காம செய்கிறார்கள். ஒன்று கூடியே சாதுக்களும் உட்கார்ந் திருக்கிறார்கள்.

மாவா தேசத்திலுள்ள கேடாபா என்னும் கிராமத்திலிருவருடைய தைப்போன்ற மறறொரு வதுபயம் இருந்துவருகிறது. அதனுடைய சரித்திரம் என்னவென்றால் 'தேட்டாதிபைச் சோத சாமதாஸ் என்ற ஒருவனிருந்தான் அவன் பெருந்தகதாக்காரன். அவனுக்கு இரு மனைவிகளிருந்தார்கள். கொஞ்ச நாள் அகோரியாக யிருந்து நாப்பகளுடன் கூட தினனுக் கொண்டிருந்தான். பிறகு வாமபாக்கததவர்களில் பிரிவான் 'குண்டா பததைச் சோத்தான். 'காமரிய' னான. பிறகு தன் இரு மனைவி மாரகளுடன் பாடிக்கொண்டு சுற்றிக்கொண்டிருக்குங் காலத்தில் 'ஜாத்பூ சமஸ்தானத்திலுள்ள கீதலத்தில் தேட்டருடைய குருவான சாமதாஸைக் கண்டான். அவர்காரம் தேவருடைய வழியில் சோத்து தன் சீடனுக்கிக் கொண்டா. இந்த சாமதாஸ் கேடா கிராமத்தில் அமர்த்தார். இங்கு இவருடைய மதமும் சாபூரில் சாமசரணருடைய மதமும் இருந்து வந்தது.

சாமசரணர்.

சாம சரணருடைய வரலாறு என்ன வென்றால்:—அவா ஜப்பூரில் விபாபாசம் செய்து வந்தவா. தந்திரஷ கிராமத்தில் ஒரு சாதுவை அடைந்து அவரைத் தன் குருவாகச் செய்து கொண்டா பிறகு ஷாபூருக்குச் சென்று அங்கு அமர்ந்தார். ஏமாற்றவ என்பது வெகு சீக்கிரம் அறிவிலலாதவர்களிடத்தில் குடி கொள்ளுதல் இயல்பே அல்லவா? சாமசரணருடைய பேச்சைப் பிரமாணமாக வைத்து கொண்டு, உபாத்தவா துழுவதவா என்ற வித்தியாசம் ஒன்றும் செய்யாமல் பிராமமணன் முதல் கீசன் வரையில் இவருடைய கிஷ் னானாகள். மண குடங்களிலிருந்து சாப்பிடுகிற படியினால் இப்பொழுதும் குண்டா டத்திகளைப் போலவே யிருக்கிறார்கள். சாதுக்களுடைய எச்சல முத

*ஒடுக்கப்பட்டு திண்டாதுக்கொள்ளப்படுகார்.

லானவைகளைச் சாப்பிடுகிறார்கள். வேதமர்க்கத்தி லிருந்தும், மாதா பிதா உலகம் இவைகளிலிருந்தும், பிரித்து விடுகிறார்கள். ஜனங்களைச் 'சேல்' (சீட) னாகச் செய்து கொண்டு சாமராமததையே மராமத்திரமாகக் கருதுகிறார்கள், சூக்ஷ்ம வேத மென்றும் சொல்லுகிறார்கள். 'ராம' என்று சொல்லுவதினால் மாத்ரிமே அனாத ஜனமங்களுடைய பாபம் கசித்துப் போகுமென்று கினைக்கிறார்கள்.

மாதும் மூதி எவருக்கும் கிடைக்காது என்கிறார்கள். மூச்சு இழுத்துக் கொள்ளும் பொழுதும் விடுபொழுதும் 'ராம' என்கிறவனையே சத்திய குரு என்கிறார்கள். அவ்வீத சத்ய குருவைப் பரமேச்வரனை விட மேலாக கினைக்கிறார்கள். அவனை விக்ரிசுமாகி தியானமும் செய்கிறார்கள். சாதுக்களின் காலகளைக் கழுவின் ஜடத்தையும் குடிக்கிறார்கள். குருவை விட்டுச் சேலன் (செப்பன்) பிரித்திருக்கும் பொழுது குருவினுடைய கைக்கத் தையும், நாடி மயிரையும், தன் கூட வைத்துக்கொண்டு அதைக் கழவி அந்த ஜடத்தை பிரதி தினமும் அருகத வேண்டுமென்கிறார்கள். ராம்தாஸ் ஹர ராம்தாஸ், இவர்களுடைய தாலகளை யே வேதங்களை விடப்பெரியதாகக் கருதுகிறார்கள். அதைச் சுற்றி வந்து எட்டு வளகாரம் செய்கிறார்கள். கூதி? புருஷர் னும் ராம மந்திர உபதேசம் ஒன்றையே செய்கிறார்கள். ராமஸ் மரணம் பொன்றிலேயே மங்களத்தை யறிந்தார்கள். மீதி புத்தகங்களைப் படிப்பது கூட பாபமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுடைய தூல் ஒன்றில் சொல்லுவதாவது.

पंढराइ पाने पड़ी, ओ पूरव हो पाप ।

राम र सुमर्या विना, रहयो रीखे भाप ॥

बेइ पुराण पड़े पड़ गीता, राम भजन विन रह गये रीता ॥

படிப்பது பிரயோஜன மறந்து கறறுக் கொள்ளுவது பாபநாசியம். ராம னுடைய பெயரைச் சொல்லாமல் வேறு என்ன செய்த பிபாதினும் பிரயோ ஜனமறந்தே. ராமஸ் பரணிலுலாதவிடத்து வேதங்கள், புராணங்கள், கீதை இவைகளுடைய படிப்பு பிரயோஜன மறந்து. புருஷனுக்கு மனைவி சுகருஷை செய்வது ராபம். குருவிற்கும் சாதுவிற்கும் செய்வதே தாபம். வருணச் சீரமை சரியற்றதாம். ராம சிவகிதளிலுலாத பிராமமணன் நீசனும் ராம சிவகிதனு யிருக்கிற சண்டாளனும் உத்தமனும் ஈசவரனுடைய அவதாரத்தில் கமபுகிற தில்லை. முன்கினை கொன்ன ராமசரண வார்த்தைகளில் கமபுகிறார்கள் அதாவது.

मणति हेति औतार ही धरही ॥

பக்தாங்களுடைய கனையாக அவதாரஞ் செய்கிறார். இவ்விதமான புரட்டுகளும தாதிங்களும் ஆரியவாத்தத்திக்குக் கெடுதலை விளைவிக்கிற தாயிருக்கிறது. புத்தியான களுக்கு ஒரே வார்த்தையே போதுமானது.

கோசேனர்கள்.

வினா:—கோருவதில் கோசேனர்களுடைய வழி மிகவும் மேலா னது. எப்படி ஜகதரியத்தை அனுபவிக்கிறார்களென்று பாருங்கள். ஈசுவர சக்தியன்னியில் இவை, னுண்டாகக் கூடுமா?

விடை:—இவ ஐசவர்யங்கள் கிரகஸ்தாகனைச் சேர்ந்தது. கோசேனச் சஞ்ஞடைய தல்ல.

வினா:—மட தநனம், கோசேனாகஞ்ஞடைய பிரதாபத்தினாலேயே. ஏனெனில இவ்வைசவர்யங்கள் மற்றவாகளுக்குக் கிடைக்கிறதில்லை.

விடை:—மற்றவாகளுட்கோசேனாகளைப் போல வஞ்சகத்தையும் புரட்டையும் கையாணி வந்தால், சந்தேகமாளியில கிடைக்கும். ஆனால் பாதகம் இன்னும் அதிகமாகும்.

வினா:—அதிலென்ன பாதகமிருக்கிறது எல்லாம் கோலோகத்தினுடைய லீலையே?

விடை:—கோலோகத்தினுடைய லீலை யிலை. கோசேனாகஞ்ஞடைய லீலையே கோலோக லீலையானால் மேலோகமும் அபபடித தானிருக்க வேண்டும். இம்மதம் தைவனகன தேசத்தினுடாசகது லக்ஷ்மணப்பட்டன் என்ற தைவங்குப் பிராமணன் விவாங்கு செய்து கொண்டிருக்காரணத்தினாலேயே நாய் தகப்பனமாகளை விட்டு விட்டுக் காசிக்குச் சென்று சந்திராசம வரங்கித் கொண்டான். அங்கு எனக்குக் கனியாணமாக விலை யென்றுப் பொய் சொன்னான். அதோஷ்ட வசத்தால் அவனுடைய நாய் தகப்பன் பனைவி முதலான வாகன் இவன் காசியில் சந்திராசியா யிருப்பதை அறிந்து காசியை யடைந்து காஷாயம் அளித்தவா ளிடம் சென்று, ஏன் இவனுக்குக் காஷாயம் கொடுத்தாய்; இவனுக்குப் பனைவி ஒருவளிருக்கிறான் பாருங்கள் தன் புருஷனை அனுப்பமுடியாத பஷத்தால் அவனும் காஷாயம் வரங்கித் கொள்கிறேன் என்கிறான் என ராகன். பிராமணனை அழைத்துக் பெரும் பொய்யை கிரகஸ்தாசரபத்தை எடுத்துக் கொள் என்றாகன. பொய் சொல்லி சந்திராசம எடுத்துக் கொண்டதினை மேலில் அதை விட்டு அவனும் சொன்ன பிரகாரமே மனைவியுடன் விட்டு திரும்பப் போனை இம்மதத்திற்கு முதல காரணம் பொய்யும் புரட்டுமே தைவங்கத்திற்குத்திரும்பச் சென்றவுடன் தூதிச் சனங்களனை வரும், சேர்த்துக் கொள்ள மறுத்து விட்டான் அங்கிருந்து அப்பொழுது வெளி யேறிக் காசிக்குக் கருகாமையிலுள்ள காணாகட்டிற்கு அடுத்த சம்பாரண் யம் எனனும் காட்டை யடைந்து அங்கே ஒரு பையனை அவன் கண்டான். காட்டில் பையனை விட்டு விடக் கொஞ்ச தூரம் சென்று பெருத்தி யொன்றை எறிய விட்டிருக்காராகன. பையனை காட்டு மிருகங்கள் அழிக்காமலிருக்கும் பொருட்டே அவ்விதச் செய்தாகன் லக்ஷ்மணப்பட்டனும் மனைவியும் பிள்ளையை பெடுத்து தனனுடைய தாகச் செய்துக் கொண்டார்கள். இறு வயதில் காசியில் கொஞ்சம் படித்தான் விஷ்ணுகலாமியுடைய ஆலயம் ஒன்றி றகுச் சென்றான். அங்கு தனனுடைய போனாக்கித் கொண்டாகன் அங்கு முறண பட்டுக்கொண்டு காசிக்குத் திரும்பவும் வந்தான். காஷாயமும் உடுத்திக் கொண்டான். தனனைப் போல வே தூதியினிருந்து தள்ளப்பட்ட பிராமணன் ஒருவனுடன் பிறகு சேர்தான் அவனுக்கு பெண ஒருவளிருந்தான். சந்திராசததை விடுத்திருக்கனியாணம் செய்து கொள்ளும் படி பெண்ணின் தகப்பன் சொன்னான். தகப்பன் செய்த ராதிரியாகவே மகனும் செவ்வதில் தடையென்ன?

கவிபாணமான பிறகு விஷ்ணு கவாமி கோவிலுக்குச் சென்றான். கல்யாண பாவிருத்த படியினால் அவருக்குத் தளபபட்டான். அறிபாமைக் கிருபபட்டமா யிருக்கும் விரஜ தேசத்திற்குச் சென்று தன்னுடைய பொய் மூட்டைகளைப் பல விதமாகப் பரவச் செய்து "ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தன்னைப்பார்த்தான். கோலோ கத்திலிருந்து மரணலோகத்திலிருந்து வந்த ஜீவன்களை யெல்லாம் பிரம்மசம்மத் தத்தினால் சுத்தி செய்து கோலோகத்திலிருந்து அனுப்பச் சொன்னார்" என்று சொல்லித் திரிந்தான். அறிவிக்காதவர்களுக்குக் கேற்ற வாயு பேசி 84 பெயர் களைத் தன் செப்பனுக்கிக் கொண்டான். இந்த கண்ட கலோகங்களைச் செய்து பலவாறுகத் தன்னுடைய தென்றான்.

புகுண: ஶரணம் மம । ஹி குணாய் கோபீஜனவஜ்ஜாய ஸ்வாஹ ।। கோபாலஸப்தஸ்வரகாம

என்னடைக்கலம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை, கோக் கருடைய இவ்வுருவ கிளீம கிருஷ்ணனுக்கு இவ்விசைமெ சாதாரண மந்திரங்கள். அடுத்த மந்திரம் பிரம்ம சங்கத்திற்கும சர்ப்பபணத்திற்காகவும் செய்யப்படமுடிகிறது.

புகுண: ஶரணம் மம सहस्रपरिवत्सरमितकालजातकुणवियोगजनितवापङ्केशानन्त-
विरोभावोऽहं भगवते कुणाय देहेन्द्रिय प्राणान्तः करणतद्वर्माद्य दारागारपुत्रासविरोह-
पराणयात्मना सह समर्पयामि वासोऽहं कुण्य तवासि ।।

(ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே என்னுடைய தஞ்சம. கணக்கெல்லாத ஆயிரம் வருடங் கள் பிரிந்திருந்த வியோகத்தினால் கஷ்டம தக்கம் முதலான அடர்ந்த இருள் குழப்பமட்டு ஏ' கிருஷ்ண இருக்கிறோம். உனக்காக சீரம் இத்திரியம், பிரா ணன், பெண், பிள்ளை, பகைவி, கொளவம், தனம், உற்றுர் உறவினர்கள் ஆத்மா முதலானவைகளை அடப்பணம் செய்கிறோம் நான் உன்னுடைய அடிமை) இரண்டு இனத்தையும் கோர்த தன்னுடைய சீடர்களுக்கு இயமந்திரத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். இரண்டாவது மந்திரம் "கிளீம்" என்று ஆரம்பமாகிறது இது (வாமமார்த்திகருடைய) தந்திரங்களிலே யிருக்கிறது. இவ்வல உபமதம் வாமமார்த்திகருடைய ஒரு பிரி வேன்றே விளங்குகிறது. இதிலே யே கோசேன்கள் தங்கள் காலத்தை அதிகமாக ஸ்திரீகருடைய சங்கத்தில் செலவு செல்கிறார்கள். பிறவா கருக்கெல்லாம் கோபிகளுக்கு மாதிரியே கிருஷ்ணன் பிரிய முள்ளவா மேலும், மாதா போகங்களிலாகையுள்ளவனே ஸ்திரீகருடைய தேசனுகுறான். கிருஷ்ணன் இவ்விதம் இருந்தானா? "சகஸ்ர பரிவதசரா" ஆயிரம் வருடம் என்பது வினே. ஏனெனில் வலவபரும் அவருடைய சீடர்களும் சாவக்கு முள்ளவாகளல்லா. கிருஷ்ணன் வியோக மடைந்து ஆயிர வருடத்தானா ஆச்சது?

வலவபரும், அவருடைய மதமும் பிறக்குமுன்னகே கோலோகத்திற்குச் ஜீவன்களைக் கைத்துக்கி விட ஏன் யாரும் வரவில்லை?

தாய், கிவசம் என்ற வார்த்தை களிசைமெ ஏதாத்த முள்ளபதங் களே. ஒன்றை உபயோகஞ் செய்வதே போது மானது. அனந்த வார்த்தை யை யாவது 'சகஸ்ர' வார்த்தையை யாவது விட்டிருக்க வேண்டும், இரண்

டையும் உபயோகப் படுத்தவது வீண் காரியமே. அனந்த காலமும் கஷ்ட
துக்கங்களிலிருந்து மனிதன் உபததிரவப்படுவானே யானால் வல்லபருடைய
உதவியால் ஒன்று மாகாது. ஏனெனில் ஆரம்பமுடிவில்லாததே அனந்தமாகும்.
மேலும் தேகம், இரத்திரியம், பிராணன், அதக் கரணம், அவனுடைய தர்மம்
மனைவி வீடு வாசல் மக்கள், திரவ்யம் இவைகள் யாவற்றையும் ஏன் கிருஷ்ண
னுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டும்? கிருஷ்ணன் பூர்ணராமத்துடன்—நீனை
ததைச் செய்து கொள்ளக் கூடியதன்மை—கூடியவராகையினால் பிறர்
எண்ணம் தேகம் இவைகளுக்கு ஆசைப்படமாட்டார். தேகத்
தையும் அர்ப்பணம் செய்ய முடியாது. பாதுகி தேசம் பரியத முள்ளவை
களுக்கே சரீரமென்று பெயர். அதிலுள்ள கெட்ட வஸ்துக்களும் கூடவே
சோந்தது. பலம் மூத்திரம் இவைகளையும் அர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டியது.
அது எவ்விதம் முடியும்? பாப புண்ணிய ரூபமான கர்மங்களை அளிப்பதினால்
அவைகளுக்கேற்ற பலரபலன்களை கிருஷ்ணனை அனுபவிக்கவேண்டியவரா
கிறார். பெயரால் மாத்திரம் கிருஷ்ணனுக்கு என்கிறார்களே தவிர உண்மை
யில் தங்களுக்காகவே சமர்ப்பணம் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். சரீரத்திலுள்ள
மலமூத்திரங்களைக் கோசனர்கள் ஏன் சமர்ப்பணம் செய்யச் சொல்லுகிற
தில்லை? “இனிபானவைகள் பாவற்றையும் விழுங்கி விட்டு கைப்பானதை
உமிழ்ந்து விடு” என்று நடக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது. கோசனர்களுக்குத்
தவிர மது சமயததவாகளுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்யக் கூடாதென்று எழுதப்
பட்டிருக்கிறது. பேராசையுடன் நன்னலத்தைக் கோதுவதாகாதா இது?

இதர்களுடையதைப் பரிக்கவும் வேராதேகத்த தாமத்தை காசஞ் செய்வ
தற்காகவும் செய்யப்பட்ட சூழ்ச்சிகளாகும். சித்தாந்த இரகசியத்திலுள்ள
கீழ்க்கண்ட சுலோகங்களிலிருந்து வல்லபருடைய கபடத்தை அறியலாம்.

श्रावणस्यामले यज्ञ एकादश्यां महानिशि ।

साभ्राङ्गवता प्रोक्तं तदक्षरश उच्यते ॥

ब्रह्मसम्बन्धकरणारसर्वेषां देहजीवयोः ।

सर्वदोषनिवृत्तिर्हि दोषाः पञ्चविधाः स्मृताः ॥

सहजा देशकालोत्था लोकबेदनिरूपिताः ।

संयोगजाः स्पर्शजाश्च न मन्तव्याः कदाचन ॥

अन्यथा सर्वदोषाणां न निवृत्तिः कथञ्चन ।

असमर्पितवस्तूनां तस्माद्वर्जनमाचरेत् ॥

निवेदिभिः समर्प्यैव सर्वं कुर्यादिति स्थितिः ।

न मत्तं देवदेवस्य स्वाभिमुक्तिममर्पणम् ॥

तस्मादादौ सर्वकार्ये सर्ववस्तुसमर्पणम् ।

एतापहारवचनं तथा च सकलं हरेः ॥

न प्राश्नानि वि वाक्यं हि भिन्नमार्गपरं मतम् ।

सेवकानां यथा लोके व्यवहारः प्रसिध्यति ॥

यथा कार्यं समर्थैव सर्वेषां मन्त्रता एवः ।

गङ्गात्वे गुणदोषाणां गुणदोषादिवर्णनम् ॥

அவர்களின் சொற்கை கருவைய மூலத்தைய மிதுவெய்ய புதிருங்
கூறுகின்ற குறையதது 5000 வருடங்களான பிறகு, சோவாய்ப்புத் தெரிவி
யில வலவயை எப்படிக்கண்டா என்று கேட்கக்கூடியது? கொச்சைக்கரு
வைய 'கேவ'னாகி எவன் தன்னுடைய நிர்வாயம் சகலதையையும் அவர்களுக்கு
அப்பணம் செய்கிறானே அவனுடைய சரிமுடி ஐவனும் சாத்தோஷவாளா
லும் பாடுக்கப்பட்டது. அதிவற்றவர்களை ஏமாற்றி தன் உழிபில்
வசிகரண செய்ய துணிய வலவருவைய மோகமுமாக கொச்சைக்கருவைய
மரணத்தாக்களின் (ஆண, பெண் இருவர்களின்) தோஷங்கள் சகலமும் கவாதத
யாகும் பட்சத்தைய பிணி, ஏழ்மைத்தனம் முதலிய துக்கங்களால் ஏன
அவர்கள் வருத்தமென்கிற? தோஷங்கள் ஐந்து வகை யாகும் (i) இயற்கை
தோஷம், சாமக குற்றாதாதிக்களினால் உண்டாகிறவைகள் (ii) ஒன்றியிடத்தல்
ஒன்றி சமயத்திலு செய்யப்படும பாபங்கள் (iii) தடுக்கப்பட்டதென ஜனங்
களால் சொல்லப்பட்டவை, வேதங்களால் செய்ய யென்று காண்பிக்கப்பட்ட
வை (iv) நிய சகவாசத்தினாலுண்டாகும் சமூகக் கேடுதல்கள் அதாவது.—
திருடு, களவு, தாய சகோதரி, மக்கள், சாட்சிப் பெண், தருபதன் முதல்கள்
வாக்குடைய குறை கேட்ட புணர்ச்சி செய்வது (v) தொடர் கூடாதவை
களைத் தொடுவது. இவ்வையதொபபங்களை யும் கொச்சைக்கள் பதிகக் கூடாது.
அதாவது இவய்ஷயங்களில் அவர்களின் கிட்டப் பிரகாரம் டெவது கொள்ள
வாம் இப்பாபங்களைத்ததெதுக்கொள்குவதற்குக் கொச்சைக்கருவைய கொள்
கையின் மெய்யுதை விட வேறு வழி இடையாது. ஆகையினால் கொச்சை
களின் சீடர்கள் யாதொன்றையும் கொச்சைக்கு அளித்து சமர்ப்பணஞ் செய்
யாமல் அதுபயிப்பது கூடாது. இக்காரணத்தைக் கொண்டே சீடர்கள் தங்களு
டைய மனைவி, மக்கள், சாட்சிப் பெண், பொருள் இவைகளைக் குருவிறகுச்
சமர்ப்பணஞ் செய்கிறார்கள். அனுபவத்ததை அளிக்க முடியாதாம். தன்னு
டைய சொந்த மனைவியைக் கொச்சைக் குருவுடைய சகலங்களில் சமர்ப்பிக்
காமல், ஒருவனும் தொடங்கி கூடாது, ஏனென அவர்களுடைய விதி ஏனெ
னில் எவ்வகாரியங்களையும் பொருள்களையும் முதன்முதலாகக் கொச்சைக்கு
அளிக்கவேண்டும். கொச்சைக்கு முதலில் பனைவி முதலானோர்களைச் சமர்ப்
பணம் செய்துவிட்ட பிறகேதான் புணரல் வேண்டும். கொச்சைக்கு
டைய கொள்கை கள்கிருது மேலுள்ள மாரகத்தையையும் கொள்கைகளையும்
அவருடைய மாணுக்கர்கள் கேழக்கக் கூடாது அங்கோசமும் செய்து
கொள்ளக் கூடாது. இக்கொள்கையை அவர்களுடைய சீடர்களுக்குப் பெயர்
பெற்றது. சமர்ப்பணஞ் செய்த சகல பொருள்களையும் பிரபலத்தைச் சொந்த
தாகக் கருதவேண்டியது. வெவ்வேறான சீத்கள் கிண்கயுடன் சமர்ப்பாதி சூ

கையுடைய பெயரையும் அடைவது போலவே, கோசேனார்களைச் சேருகிறவர்களுக்குத் தியானங்களெல்லாம் விடிக் கனமையே ஒளிக்கும். ஆகவே தன் சமயக் கொள்கைகளைப் புகழுதல் அவசியம். தன் மரியாதை முடித்துக் கொள்ளுவதில் கோசேனருடைய மதம் மறவெல்லா மதங்களைக் காட்டிலும் தேர்ச்சி பெற்றதாகும்.

பிரமபாவுடைய இலக்கணம் ஒன்றையும் கூட அறியாத சீடர்களை இதைத் தவிர்த்துப் பீ எவ்விதம் பிரமம் வித்தையை அளிக்க முடியுமென்று இவர்கள் கேட்கவேண்டியே. எங்கள் பிரமபண்ணை எங்களுடைய சேருவதனால் பிரமமா சோகனாக யுண்டாகிற தென்றால் பிரமமதினுடைய குணம் காமமாகப் பரவலாக எஞ்சுவ கூட உங்களிடம் காணப்படவில்லையே?

கேவலம் போகக்கூடாது அனுபவிக்க மாதந்திரமே பிரமமண்ணைப் போலும், உங்களுடைய சீடர்களுடைய (இரு இனத்தையும் சேர்ந்த) மனைவி மக்களைச் சமாப்பணம் செய்யச் சொல்லிச் சுதந்தரமாக்குகிறீர்கள். உங்களைச் சொந்த மக்களாக எட்டுப் பெண் முதலானவர்களைச் சமாப்பணம் செய்யாத முடியினால் அசுத்தமாக ஆகிறார்கள் இல்லையா? சமாப்பணஞ் செய்வதற் போலானவர்களை அசுத்தமாக நீக்காததால் அதிலிருந்து பிரதேசங்கள் ஏன் அசுத்தமாக மாட்டினார்கள். ஆகையால் உங்களுடைய மனைவி மக்கள் எட்டுப் பெண்கள் முதலானோர்களைப் பிரமதந்தவர்களுக்குச் சமாப்பணஞ் செய்யுங்கள். இவ்வீ முடியாதவனான பிரம் உங்களுக்கு மனைவி மக்களை அடையாது செய்யும் வழக்கத்தை விட்டு விட்டு எல்லாம் வல்ல இறைவனால் சொல்லப்பட்டதும் செய்த விதிமான சன மரக்கத்தல் உதவுமனிதபிறப்பைப் பண்ணுதலாகச் செய்த தர்மாதத காமமோட்சவர்களை மனமாது என ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கக் கூடாது?

கோசேனார்கள் தங்களுடைய சமபிரதாயக் காரர்களை "புஷ்டிமராகத்தவா" களைன்கிறார்கள் உண்ணுவது, உறங்குவது, களித்திருப்பது மது பானம்செய்வது ஸ்திரீகளுடனாகிய இஷ்டப்பிரதாபம் போகவிடாது செய்வதில் காலங்கழிக்கிறார்கள் பெருமுகத்தை மளிக் தும் (புணர்ச்சி பெருகத்தால்) பலகொடிய மகாரோகங்களால் பிடிக்கப்பட்டு கஷ்டப்பட்டு எப்படி ஜனங்கள் இறக்கிறா என்பது அவர்களுக்குத் தெரியுமா? உண்மையாதெனில் அது புஷ்டிமராகத்தமில்லை. குஷ்டம் (குளமரோகம்) மரக்கமேயாகும். குஷ்டரோகத்தாராகளுடைய சர்ச சமபுஷன், கழனதுப்பாய் அழகி ஒழுகுவதினால் அவஸ்தைப்பட்டுக் கடைசியில் இறந்துபோவது போலவே கோசேனர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு மிவருநி மரணமடைகிறார்கள். இதிலேயே இதை நாமமாக்கமெனலாம். ஏனெனில் துக்கத்திற்குப் பெயர் நாமம்; கருத்திற்குப் பெயர் கவாகம். இக்கோசேனாதங்களுடைய பொம்புரட்டுவலைகளை எங்கும் பாவுமபடியாக விசி ஏறிது மனிதர்களைப்பிடிக்கிறார்கள்." எவ்வளவு ஜீவனங்கள் கோலோகத்திலிருந்து வந்திருக்கிறதோ அவ்வளவையும் கைதுக்கி விடவே அவதரித்தபுருஷோத்தமர்களுக்கும் "நாயகன்" என்கிறார்கள். எங்களுடைய உபதேசத்தைப் பெறாமல் கோலோகம் கிடைப்பதில்லை" அங்கு

இருகதும் புருஷன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஒருவனே; மறவர்களெல்லோரும் மாநா
களை" என்கிறார்கள். அட்டே! எவர்களுடைய சமயமே உண்மையான சமயம்.
கோசேனர் கிருகஞ்ஞன் சீடர்களுடைய கோபிகளாக மாற்றப்படுவார்கள்
இருமகிஷியுள்ள ஒருவனுக்கு எவ்வளவு ஆபத்துக்கள் உண்டாகிறதென்று
யோசிக்கவேண்டும். ஒரு புருஷனும் கோடிக்கணக்கான மனைவிகளுடைய உளை
வனின் இருபுறப்பும் தக்கததையும் அளவிடமுடியுமே? கிருஷ்ணன் பெருஞ்
சக்தியுள்ளவா அவா எவ்வளவையும் திருபதி செய்யக் கூடியவரென்றால்
'ஸ்வாமினி' என்று சொல்லக்கூடிய அவருடைய மனைவிகளும் அவருக்குச்
சரியான பலததை யுடையவர்களாகிறார்களேனென்றே ஏனெனில் அவன் அவ
ரில் பாதிபாகமுள்ளவன். காம்பலம் ஸ்திர்க்கும் புருஷனுக்கும் சரியாகிடுக்
கிறது அவ்வது புருஷனைவிட ஸ்திர்க்கு அதிகமாகிறதே. இதைப்போ
லவே ஏன் கோலோகத்திலும் இராம? இந்த மாதிரி வேறு ஸ்திர்க்களுடைய
கூட சுவாமினி ஸ்திர்க்களுக்கு சண்டைச்சச்சரவுண்டாகு. ஏனெனில் சாக
ளத்திசண்டை மிகக்கொடியது. சுவாகத்ததினுடைய பாக்குக்கூட கோலோ
கம் சாகத்ததைப்போலவையாகும். அதாவது இவ்விடத்தில் சமயோத்ததினால்
மூலக்கடுப்புமுதலான கெட்ட விபாதிகள் உண்டாவதுபோலவே கோலோகத்
திலுமிருக்கும். சி!சி" சி". இப்பேதமானிட உலகமே உலகளுடைய
கோலோகத்தையிட மேலானது. தன்னை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் என்று சொல்லிக்
கொள்ளும் கோசேனன் மாமாநாதுடன்கூடி கீலை செய்வதன் பலனாகக்
கிடை புண பிரமேகம் முதலிய கோலோகத்தினால் பிடிக்கப்பட்டு கஷ்டப்படு
வது போலவே கோலோகத்திலே இவர்களுடைய சுவாமிபான ஸ்ரீ கிருஷ்ண
னுடைய இவ்விபாதிகளிலிருந்து ஏன் பிடிக்கப்பட்டமாதாரென்று சொல்லுவதன்?
இல்லையென்றால் அவருடைய கருவியான கோசேனர்கள் ஏன் பாதிக்கப்படுகி
றார்கள்?

வினா:—கோலோகத்திலே அவதாரம் செய்வதனால் கோலம் பாபம் இவை
கள் உண்டாகின்றன. கோலோகத்தில் உண்டாகிறது யென்னவின் அவருடைய
யும் பாபமும் கிடையாது.

விடை:—போக கோபியம். மமுளையிடத்தில் பிணி சீச்சமமாகி
ருகதும். கிருஷ்ணனுடைய கோடிக்கான பல ஸ்திர்க்களுக்குச் சதானமுண்டா
கிறதா? இல்லையா? உண்டென்றால் அவையான ஆனா, பெண்ணா அவ்வது
இரண்டோ? அவர்களெல்லாம் பெண்பிள்ளைகளென்றால் விவாகம் அவர்க
ளுக்கெல்லாம் யாருடைய டெக்கிறது. ஏனெனில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் தவிர
வேறு மனிதனும் அபுது கிடையாதே கிருஷ்ணன் ஒருவனைத் தவிர வேறுமனி
தர்கள் அபுது இருக்கிறார்களென்றால் முன் சொன்னதற்கு மாறுபாட்டாகும்.
அவர்கள் எவ்வளவாகும் ஆண்பிள்ளைகளை யென்றால் முன் கேள்வியே மறுபடி
யும் சரியாகிறது. அதாவது யாரை விவாகம் செய்துகொள்ளுவார்கள்? கோ
லோகத்திலுள்ள ஸ்திர்க்களுடன்கூடவே காரியத்தைச் சரிப்படுத்திக்கொள்
கிறார்கள் என்று எம்பலாமா? கோபிகளைத் தவிர்த்து வேறு ஸ்திர்க்களிருக்கி
றார்களென்றால் முன்சொன்னதற்கு விரோதமாகிறது. குழுவதைகளை

கோசேனாதன் பிரதேசத்திலுள்ளேயுள்ள, இருஷ்ணன் போடனாயும் மாதாக்கள் மகழிகளாயுமிருக்கவேண்டும். இது டிக்னிபாதுஷாக்களின் விநியோகத்தை டைய அநேகபுரத்தையப்போகவேயாகும். இக்கோசேனாதன்.

கோசேனாதன், உட்கன் சீடானின், ஆன் பெண், உட்கப்பொருள் ஆவ்மூன் னையு தனக்கு அப்பாண்ட செய்வவேண்டும் என்கிறான. இது சரியாகாது. ஏனெனில் விவாகரமாததில் ஸ்திரீ, புருஷனுக்குச் சமையப்பாணம் செய்யப்படுகிறாள். மேலும் பணத்துக்கு நிகராக சமையப்பாணம் செய்யமுடியாது. ஏனெனில் சாரா முழுதான் அப்பாண்ட செய்வப்பொழுது பணது மாதந்திரம் கனியாகாது. பணதின் சமயமளவியில் சரிததை மாதந்திரம் அளிப்பது விபச்சரிதனைத்தற்குக் குறைந்ததாகாது. பொருள் விஷயத்திலுமாயுமே, பணது அளவியில் எதைவும் கொடுத்தனிக்கமுடியாது. சீடர்களை வேலை செய்யச்சொலவி தாங்கள் கைக்களை மனுப்பிப்படுத்தகோசேனாக்களின் உணமையான கோக்கம். பல ஜாதி கோசேனாக்கள் தைலங்க வாக்கத்ததைச் சொத்த வாகனிலை. தந்திரத்தவறி இவர்களுக்குப் பெண்ணைக் கனியானததில் கொடுத்துவிட்டால் சூதிரிஷ்டங்கு செய்யப்பட்டு தீண்டாமைகளாக கருதப்படுகிறார்கள். ஏனெனில் கோசேனாக்கள் சூதிரிஷ்டர்கள். அந்வரது அகலும் பகலும் கோமபேசியாத தரிசுது காலததைக்கழிக்கிறார்கள். அவருடைய டைலங்கைக்களைக்கவனியுங்கள். யாவது சீடானவதத்தாக கோசேனா அங்கு போய் சீழுட்காரது காமத்தவரால் மரபொடையையைய போலிருப்பார, மூக்கங்குடைய பலம் மெனையாமிருப்பதேயே இருக்கிறது எனபது பேசுவேய உணப்படும. சீசெனா அவனுடைய மடத்தனமை வெளியாகி விடும். இமைகொட்டாமல் மாதாக்கள் விழித்தபாராததக்கொண்டே உட்கார்த்திருப்பான். அவனாக பாக்கப்பட்டவன் தன்னை மிகவும் அதிஷ்ட முன்னவனாக கீனைததுக்கொள்ளுகிறான். அவனுடைய தாய், தம்பன, புருஷன், சரியாதான், முதலானோருக்கும் சந்தோஷமடைகிறான். மெஸ்காரம் செய்யும்பொழுது ஸ்திரீக்களெல்லோரும் அவனுடைய பாதங்களைத் தொடுக்கிறார்கள். அவனுக்கு இஷ்டப்பட்ட மாதாக்களின் வகவிதிக் காராக கொஞ்சம் பலமாக அழுத்துகிறான் அவனது கணபார்வையைச் செலுத்துகிறான். அதே ஸ்திரீயின் புருஷன் முதலான உறவினான மிகவும் பாக்கியமுன்னவர்களைக் கீனைததுக்கொள்ளுகிறான். அவனுடைய புருஷனும் உறவினா முதலானவர்களும் கோசேனாருடைய பாதசேவைவிலிரு என்கிறார்கள். இவ்வழி புருஷனுக்கும் மற்றுமமுதலான உறவினாக்களுக்கும் பிடிக்காவிடில் கெடுமனிதனைக்கொண்டு காரியத்தை உடத்திக்கொள்ளுகிறார். கோசேனாருடைய ஆலயத்தைக்கற்றிலும் அக்காரியத்தறதுவேண்டிய ஆட்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தகழீனையை "கொண்டுவாருங்கள் அளிப்புகள், கோசேனன், மனைவி மக்கள் முக்கிய சேவகர்கள் காலாட்டடைகள் கவாய் முதலாவர்களுக்குக் கொடுங்கள், என்று முறைவிட்டு வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். இம்மாதிரி பெயர்களைச்சொலவி பணத்தைவாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். சீடன், இறக்குவருவாரில் அவன் மாரிகளைக்கோசேனா வைத்துத்தைத்து

வேண்டிய நிர்வாகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறான். மகாபிராமணர்கள், குகைக்காரன், சுவம்சமப்போன், கோயிலுணியக்காரன் முதலானவர்களுடைய தைப்போல இது காணப்படவில்லை. சேட்களுடைய கையாணத்திலே கோசேனையாவதையே, அது அவர்களுக்கொன்றே பெண்பிள்ளைகளுடைய பாணியைக் கொண்டுதான் செய்யப்படுகிறது.

ஸ்ரீராம சாயகதில் ஸ்ரீ பிருஷாடாபிசுருகு முக்தியமாய் ஸ்ரீதேவமாய், குங்குமப்பூ கலந்ததைக்கொண்டு கோசேனருடைய சீர்ததல தடவிறுதைக்கிறார்கள். பெரியபாதநிரததில் ஆசனபாடகையிலொத்த ஸ்ரீராம சேயய உதவி புரிகிறார்கள். பிறகு பிராமணம ஒன்று போர்த்திக் கொண்டுபாதாட்டைகள் அணிதே வெளியே வருகிறான். அவன் பெருமையைத் தொட்டியில் ஏதப்படுகிறது. அதற்கொட்டித் தண்ணீரில் ஆசனம் செல்கிறார்கள். கருவியாக்கிவைக்கலாது கோசேனருக்குத் தாயூம மடித்துக் கொடுக்கிறார்கள். அதைக்குத்தகுந்தகொருசம சரதாவிழங்கிவிட்டு, மீதியுள்ள தை பக்கத்திலே சேட்கள் போல ஏதிக் கொண்டு குரு வெள்ளியை கோப்பையிலே உமிழ்கிறான். அவைப் பிரசாதமாகக் கொடுக்கிறார்கள் இவர்களை மனிதர்கள்? என்ன? இக்கந்தகமான மடத்தனமும் அபாசமும் உண்டோ? அநேகம் பொய்கள் உயர்வாயினையவர்களுக்கொன்றுகிறார்கள். அவர்களிலே சேட்களையானவர்களுடைய கையிலிருந்தும் சாய்ப்புகிறார்கள். வேறு சேட்களாய்ப்புகிறதில்லை. அவர்களைக் கொடுக்கப்பட்ட விறகுக்காகக் கூட இதைத் தைக்கொண்டு பழுவின் மெழை ஏதெதுக்கொன்றுகிறார்கள். பாடி சரதரை (வெள்ளை பழுப்பு) சேய் முதலானவையையெல்லாம் உபயோகஞ் செய்வது இது அவைகள் தீண்டலுள்ளதாகவானான். கதருசெய்தால் சாயான களை வேடயாய்விடு அனதே? ஸ்ரீ குருஷணருடைய சேற்றின்பவானிலும் விஷய கருவகளிலும் அதிக பணத்தைச் செலவிடுவதாகவும் சொல்லுகிறார்கள் இவர்களுடையவர்களை யெல்லாம் அவர்களைப் பெருக்கிறார்கள். உண்மையைச் சொல்லுபவர்களை கோசேனர்கள் மிஷ்யம் பாண்டிடோன காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். பிரசாதத்துவ சிவாய சாயகரை இழுத்து. வேளாண் பண்டங்களுக்கொண்டாட்டாதல் மாதாங்களுடையாமலதானவர்களிலும் இரகசியமாக களிலும் அதைப்பிச்சுகிறார்கள். பிராமணர்களுக்குத் தவாக உணவுப்பொருள்களை விலக்கு விற்கிறார்கள்.

வினா:—கோசேனரை கடைவைத்துக்கொண்டு தொட்டி பருப்பு அரிசி பதாரதங்களை மராயி முகலியவர்களை விற்கிறதில்லை. இச்சாமான்கள் கையாடல் இலக்கியமும் தடக்கெட்டியும் சாயத்திற்கு கொடுக்கேன்களானிடம் கொடுக்கிறார்கள் அவர்கள் விற்கிறதில்லை.

விடை:—மாதசமயத்தையெல்லாம் கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள் ஏன் இதை ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள்? உலித்தப்புகொடுக்கலுடைய வேலை யாட்களுக்கு அரிசி பருப்பு முதலிய உணவுப்பொருள்களை விற்கிறார்கள். கோசேனருடைய இக்காசியத்தைச் செய்வானுள் பிராமணன் முதலான அவனுடைய வேலையாட்கள் உணவுப்பொருள்களை விற்கிறாய்ந்திருப்பவனு

வான். முதல தீபபாஸ்தைத்தாய்க்கி செய்துவிட்டு இதரங்கிலும் தீத்த டன் தீபுததம் கொள்ளுகோள். சாகதுவாரைமைப்பொன்ற வெகிடல் களில் இவர்களை கோரி விடகிருக்காள். உணவு விற்பனை செய்வது சீராக னுடைய தொழில் உதவாகளுடைய தலை. இவ்விதமானவர்களை ஆரிய வார்த்தைகளைத் திருத்தி கொண்டுவிட்டுள்ளார்கள்.

கவாமி காராயணருடைய மதம்.

வினா—ஸ்வாமி காராயணருடைய மதமெப்படி?

விடை—தேவர்களை விரும்பி, அவருடைய காரணமாகிய உழைதையும் இவ்வுழைத்திதரத்தகுந்தது பணம் முதலியவைகளைப் பரிசு தல கொடுக்கின்றனருடைய விசித்திரங்களைப்போலவே கவாமி காராயணருடைய மதம். சகஜானந்தர் என்ற ஒருவன் அப்போததிக்குச் சமீபமுள்ள கிராமம் ஸ்ரீநிவாஸத்தால் சாஸ்திரசாரியாகிக்குப் போய். குதாரத், கத்திய வா, கச, முதலான தேசங்களில் சுற்றிக்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது அகாலமாகித் திடீரென மாரித்தகதிச் சொத்துக்கொள்ளுகடிய அறிவற்ற யும காலத்தொடிய சாஸ்திரமூலம் உள்வாங்கிவிட்டான். அங்கு கன பொருள்களையெல்லாம் விட்டு விலை கொடுத்துச் சீடனுக்கொண்டான். அவர்கள் மூன்றுகடிய யோசனை செய்து சகஜானந்தன் காராயணவதாரம் என்று பெரிய கித்தனென்றும், பத்தாகளுக்கு உணவு கைகளுடன் பிரத்யக்ஷமாகத் தரிசனமளித்தல் வேண்டிய யாக்கையன் போன்றும் வெளிப்படுத்தினார்கள். சீடன் ஒருவன் தாதாகாரி என்ற கைக்கவாய் பெரிய கொகவான் தாரை உலகளுக்குச் சதாபுராசாயணிக் கணவெண்பொருள் சகஜானந்தரை பூசாது செய்துக்கொள்ளுமா என்று, அவருடைய அபாயம் சரி கெட்டு விட்டது. அவர் ஒன்றையறிந்தவர் சகஜானந்தன் தலைமேல் துடித்தல் இருக்கத்தொடிய சக்தியைச் சக்கரத்தையுடனும் மேலே தூக்கிக் கொண்டான். பார்த்து ஒருவன் தன் இரு கையிலும் கவையாம்பையை எடுத்த அவனுடைய அத்தன்னை வழியாகச் சொத்துக்கொண்டான். அப்பொழுது சதாபுராசாயணம் பிரசன்னமாய் விட்டது. காராயணம் ஒருமுறை சக்தியைக் கண்களை மூடி கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறாக காராயணம் சிலகொண்டவர் என்றார் காராயணருடைய சீஷர்கள் சொல்லிவைத்திருந்தார்கள். இவனுடைய பொம் வெளிப்பாட்டிப்பொன்ற அவர்கள் பத்தாரிகள் போலும், அகாலவாஸத்தொடையிலே பன்னாண்ட ஆண்டுகளை அணிந்து சகஜானந்தன் திரு அவர்களுக்கு அழைத்திருக்கின்றார்கள். அங்கு அவனைப்பிரிவு விரிச்சதை யிடுகர்கள். தாதாகாரி சதாபுராசாயண மூலகத்தைக் கொண்ட யுள்ள வெளிச்சத்தை மறைத்து விட்டார்கள். அவனுடைய கையில் எவ்வொரு விழுந்து சாஸ்திரமூலம் கண்களை அணிந்து அவனைப்பிரிவு வெளியாகார்கள் தாதாகாரிக்குப் புனிதமாய் விட்டதும் இப்பொழுது தீ இப்பொழுதுருடைய சீடனுடைய வேண்டுகோள் சீடர்கள் சொன்னார்கள் அவருடைய சீடனாக இவர்தான் இவர்கள் அடுத்த அநாதருள் போவ சக்தியுள்ளவர் கவானந்தன் தன் ஆண்டுகள் பாரி அங்கேய் மஞ்ச

மொன்றில அமர்த்தான். தாதாகாசாக்ருகாண்டிதது பாருங்ஙன்! வேறு கவ
ருபத்தை பெடுத்து இஃது விந்திருக்கிறார்கள் என்றார்கள். அவர்களுடைய
விலையில் அகபாட்டுக்கொண்டு அபொழுதிருந்து சுவாமீராராயணருடைய
தொண்டிகளின் வேறு ஊனறிபது ஏனெனில் தாதாகாசா பெரிய ஜமீன்
தாராயிருந்தார். அவளுடைய சகலானந்தன தந்தில்மை ஸ்தானமாகச்
செய்துக்கொண்டான். அஃதெடுத்து பலவிடங்களுக்குச்சென்று உபதேசம்
செய்துவந்தான். சாதுக்கன் அநேகம் போயும் செத்ததுக் கொண்டான்.
சாதுக்கன் சொது கழுதது சரபுபுனைக்கசக்தி சக்திவிட்டு மூச்சுத்தெணர்ச்
செய்துவிட்டு, இவரைச்சமாதியடையச் செய்துவிட்டேன்பார் என்பான். இவ
விதருதமபுகாரியங்களைதையும் அறியாத கத்தியாவர் பேதை ஜனங்களை
இவ்வாறு மயக்கிக்கொண்டு வந்தான் அவனிறதேறிரு சீடர்கள் மிகவும்
அடங்கபொய்க்காரியங்களையும் வஞ்சகங்களையும் கையாண்டு வந்தார்கள். இழக்
கண்டகதையினால் இது எனது விளங்குதம்.

நிநுட்டுக்காரியம் செய்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது கள்வன்பிடிக்கப்
பட்டான். நியாதிபதி அவனுடைய மூக்கை நறுக்கிவிடவேண்டும் என்று தண்ட
நியமம் விதித்தார். மூக்கை நறுக்கினவுடனே அபடுகள்என் ஆடிப்பாடி
குநிக்கவாரமகித்தான். ஏன் அமராதிரி செத்தோன் என்று ஜனங்கள் வின
வினார்கள் அது சொல்லக்கூடாதது என்று பதிலளித்தான். அப்படி சொல
லக்கூடாதது என்னவென்று அவர்கள் மறு படியும் வினவினார்கள். அவன்
அதற்குமுன்னால் கேட்பதும் பாக்காததும் என்னுன். “வாருங்கள் வாருங்
கள் எனது விவரம் என்று சொல்லுங்கள்” என்றார்கள். எனக்கு முன் பிரத்
யகூமாகச் சதுப்புது சாராயணன் நிகிறுர் என்று சொல்லி ஆடிப்பாடி என்
புனிதமானேன் என்னுன். அவர்கள் ஏன் சாராயணனைக் காணமுடிந்திலை
என்று ஜனங்கள் கேட்டார்கள். அவர்களுடைய மூக்கு பாவையபை மறைக்கிற
தெனதும் அதை அகற்றியபிறகே காணமுடியும் என்றும் அதற்கு முன்னால்
முடிபாதெனதும் சொன்னான். அவர்களிலுள்ள சில மூட்டான் மூக்கையிழக்
கப்போதிலும் சாராயணனை காணவேண்டுமென்றான். சாராயணனைக் காண
மூக்கைவெட்டிக்கொள்ளுவதாகவும் சொன்னார்கள். பாதகன் மூக்கை அறுத்து
விட்டு “ஏன் மசந்திரமாதிரியே நீயும் செய்யவேண்டும் இல்லையானால்
எனதுத்திற்கு ஆளாய்விடுவோம்” என்று காதில் இரகசியமாகச் சொன்னான்.
அதன்மேல் அமராதிரும் ஆடிப்பாடி களித்தது சிரித்துத் தானும் சாராயண
னைக் காணுவதாகச் சொன்னான் வரவா சாராயணனைக் காண வேண்டுமென்று
மூக்கை நறுக்கிக்கொண்ட ஜனங்களின் தொகை ஆயிரத்திற்கு மேலாய்விட்
டது. அபொழுது சீரிய கக்குரல் உண்டாக்ந்து தங்களுடைய கடகி
யையும் ‘சாராயணநிரிசிகள்’ சாராயணனைக் கண்டவர்கள் என்று அழைத்ததுக்
கொண்டார்கள். அறிவிலாத அரசனொருவன் இதைக்கேட்டு இவர்களை கூப்
பிட்டு வரவழைத்தான். அவரு சென்றவுடன் கடிக்குலாவி ஆடிப்பாடிசிரித்து
களித்ததார்கள். சாராயணனை நோக்குநோராகக் காணுவதாகச் சொன்னார்கள்.
அரசனுக்கு அது உண்மை மெனப்பட்டது. ‘சாராயணநிரிசிகள்’ தன்னு

டைய மூக்கினால் பார்க்கமுடியாது என்றார்கள். அரசன் இது சரியெனவந்தபி
ஜோசியனை வரவழைத்து மூக்கை நறுக்கிக் கொள்ளுவதற்குச்சரியான முகூர்
த்தகாலம் ஒன்றைபார்க்கும்படி ஏவினான். அவர்கள் மாட்சிமை தங்கிய அரசனை
அன்னதாதாவே! தசமி தினம் காலை எட்டுமணிக்கு மூக்கை நறுக்கிக்
கொண்டு நாராயணனைக்காண ஏற்றமுகூர்த்தம் “என்றார்கள். அபே போப
ஜனங்களே! மூக்கையுமா நறுக்கிக் கொள்ளுவதற்கு பஞ்சாங்கத்தில் முகூர்த
தம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது! தன்னுடைய மூக்கை நறுக்கிக்கொள்ள அரசன்
நிச்சயம் செய்துகொண்டவுடன் ஆயிரம் பெயர்களை யும இராஜாங்க செவ்வில
விருத்திக்கழைக்கும்படி உத்திரவிட்டார். இதைக்கண்டு அவர்கள் களிப்ப
டைந்து ஆடிப்பாடித்திரிய வாரம்பித்தார்கள். திவானுக்கும் இன்னும் மற்ற
புத்திவான்களுக்கும் இது பிடிக்கவில்லை. ஒரு வயதுள்ளகிழவர் (மாஜிதிவான்)
ஒருவரிருந்தார். அச்சமயத்தில் திவானுமிருந்த அவருடைய பேரனின்
பேரன் அவருக்கு எல்லாவற்றையும் தெரிவித்தான். அதன் பேரில் அவர்
அம்மனிதன் கொடுமபாதகன் எனனை அரசனிடம் அழைத்துப்போ” என்று
சொன்னபிரகாசமே செய்தான். அவர் ஆசனத்திலமர்ந்த பிறகு நாராய
நரிக்களைப்பற்றினவை பெல்லாவற்றையும் அரசன் சந்தோஷத்துடன் சொன்
னான். வயது முதிர்ந்த திவான் அதாவது பஸுபமந்திரி, கேளும் மகாராஜனே
அவசரப்படாதேயுங்கள், யோசனை செய்யாமல் செய்ததைப்பற்றி ஒருவன்
பிறகு வருத்தப்படுகிறான் என்றார்.

அரசன்—அந்த ஆயிரம் பெயர்களுடைய பொய் சொல்லுவார்கள்?

திவான்—அவர்கள் பொய் சொல்லுகிறார்கள் அல்லது மெய்சொல்லுகி
றார்கள் என்று சரிவரவிசாரித்துபார்க்காமல் நிச்சயம் செய்பமுடியாது.

அரசன்—எவ்விதம் விசாரணைசெய்யமுடியும்?

திவான்—அறிவு, இயற்கையமைப்பு, கோபாரவை, முதலான பிரமாணங்
களினால்.

அரசன்—படிக்காதவனுயிருந்தால் எவ்விதம் விசாரணை செய்பமுடியும்?

திவான்—அறிந்தவாசருடைய சேர்க்கையினாலும் ஞானவிருத்தியின
லும் செய்யலாம்.

அரசன்—அறிந்தவர்களில்லாமலபோனால்,

திவான்—பிரயததனமுள்ளவனுக்காகாதது ஒன்றுமில்லை

அரசன்—இக்காரியத்தில் என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்.

திவான்—நான்கிழவன்; வீட்டிலேயே உட்காங்கிருப்பவன். இன்னும்
கொஞ்சநாளே வாழவுண்டு ஆகையினால் முதலில் பரிசுஷ்செய்யவேன்.
பிறகு சரியென்பதை நீங்கள் செய்யலாம்.

அரசன்—அது எல்ல யோசனை யே. திவானுடைய மூக்கை நறுக்க முகூ
ர்த்தம் பார்க்கவும்.

ஜோசியன்—மகாராஜாவினுடைய ஆக்கிர. சக்லபஷ்டம் பஞ்சமி திதி
பந்து மணிக்கு முகூர்த்தம் நன்றாயிருக்கிறது ருநித்த தினத்தில் பஞ்சமி

என்று எட்டுமணிக்கு அரசன் முன் செல்வான் உத்தர. தன்னுடன் இராமியம் படை யாட்களை கூட்டிவரும்படியும் சொன்னார்.

அரசன்:—படைகளுக்கு அங்கு என்ன வேலை?

நவான்:—ராஜதந்திர உபகரணங்களை அடவளவு தெரியாது. என்கொன்ன பிரகாரம் செய்யுங்கள்.

அரசன்:—கொது சைன்யத்தைத்தயாரிப்புகள்" 8-30 மணிக்கு எவ் கோவையுமேழந்தது. அரசன் கொன்றான் இவர்களைப் பார்த்து ராஜ்யமந்தரிகளை பாடி சந்தது ஆடவாசமதித்தாரகன். இசைமயத்தைக் கண்டு பிடித்தவருட முதன் முதலில் மூக்கு வெட்டுண்டவரையும் வரவழைத்து அரசன் இன்றைக்கு முதலில் முழுடைய நிவானுக்கு ராஜ்யமந்தரிகளும் வெவ்வுயவ என்னுட பத உபநிபிடித்தவுடன் சிறு நிவானுடைய முடினை சிறுதடிக் ஒன்றை ஒருவன் பிடிக்க ராஜ்யமந்தரிகளுடைய எஜமான உதய கதற் பொன்னமக்காணக் மூக்கை வெட்டி விட்டத தட்டில வைத்தான். சத்தாவளளம் மூக்கிலிருந்து பெருகி நிவானுடைய முடிம வெளுத்துப்போய்விட்டது. அரசனிடமிருன் காதலன் சகலமைய "கீழும் சிரித்துக்கொண்டு எனக்கு ராஜ்யமன்ன தானப்படுகிறா" வெட்டுண்ட மூக்கு ஒன்றுசைக்காது. என சசைகலுவதை சசய்யாமல் போனாக ஊர் கதைப் புக்து ஆளாகி விடுவீர். என்குன் இதைச் சொல்லி தூரவிடுகிகின்றான். கைக்குடடைவை எந்தது வெட்டுண்ட மூக்கில் நவான் வைத்து அழுத்தக் கொண்டார், தயவுசெய்து ராஜ்யமந்தரிகளானதீர்த்தன் வென்று விதரிவி யுங்கள் என்குன் அ. சன். அரசனுடைய காதல் திரைசெய்யாய் "ஒன்றுமில்லை. வினாக தீவன் ஆயிரப் பொகளை எசை செய்து விட்டான் ' என்குர். அவா க்கின் என்ன சசய்யக்கொண்டவனது அரசன் விட்டான். கைதசெய்து கைநடைபிணை அளிக்கக்கொண்ட. சிறையிலிருந்து உயிருள்ள வரைபில் வைத்ததுக்குக்கொண்டே. அவாக்கின் எவ்வாம் பொய் மரக்கத்தல் திருப்பின பாதகன் கழுதைமேல்வந்து அவமானப்படுத்தக் கொலைசெய்ய வேண்டுமெ ன்னார். அரசனுட நவானுட ஒருவருக்கொருவர் மெதுவாகப்பெட்டு கொள் வதிலிருந்து தெரிந்துகொண்டு ராஜ்யமந்தரிகளை தப்பியோட பிரயத்தனம் பண்ணுகிறார்கள். படைகள் உபபகதமும் குத்தகர்களையே தப்பியோட முடியவில்லை. எவ்வொரையுட பிடித்துக்கொண்டு சசய்யப்பட்டது. அக்கொலை பாதகங்கத்தரிக்வுளின் முடிம கருப்புள்ளினால் மறைக்கப்படும் கழுதை மேல்வந்து காதலன் சசுருப்புள்ளிக்கைமுதன் மேல் போட்டுப் பட்டை விதரிவின விதரிபயணாவிர உட்கா மன்னுருண்டை, சசப்பல் முதலிய வை சிசைத்துவாக்கனே மேல் ஏதப்படும் என்று அரசன் உத்தரவிட்டார். தேரிக் கண்கள் அடிக்கட்டு துண்டுதுண்டாக சாய்க்கை செய்பட்டு இப்போக்கிர்மை தண்டனை செய்யாவிடில் பறவாக்குட திரையாரியங்கள் செய்வதிலிருந்து விவரமாய்ட்டார்கள் என்று அரசன் உத்தரவித்ததுவிட்டான். இவ்விதமான மானபங்க முடிவை ராஜ்யமந்தரிகளுடைய காரிகள், சகலவேத விதோதிகளா யும் திரைகளுடைய நிவியத்தை மோசஞ்செய்வதிலேயும் கண்ணும கருத்து

மாயம் சமாததா களாயுமிருக்கிறார்கள். மதப்பதக்காரா களுடைய கொடுமை களை இவை கூடும் வரையணக்காரா கள் இதற்கைய நீசெய்யுகளின் துணை கொண்டு மறவா களை கொள்ளப்படுகிறார்கள். சாவுக்கிடையில சகஜானந்த வொன்றைக்குதலையின் மீதறி தயாரி அழைத்துக்கொடுக்கவந்ததாயும் அந்த கோனிலுக்கு வாரொருமுறை வருவதாகவும் அறிவிக்கவந்தவா களை ஏமாற்றுகிறதாய்க்கூட சொல்லுகிறார்கள். திருவிழாக்களில் ஆடையணி னுள் பூசார்களிருக்கிறார்கள். மேற்கூறிய ஒன்றையிருக்கிறது. அதையும் ஆடையதையும் குழாய் ஒன்று சொல்கிறது. ஆடையதில் பூசையளிக்கப்படுமே தேவகாப்பகையெல்லாம் குழாயின் வழியாய் மேற்கூறிய பிவிடுகிறார்கள். அந் தேவகாப்பகையின் மதுபடியும் வலிக்கு வாய்க்கு மற ஆராதனைக்காரர்கள் பூசையு குக கொடுக்கிறார்கள். இவ்விதமாக ஒரே தேவகாப் அந்த வளில் ஆபிரத் தடவை விறகப்படுகிறது மீத சாமான்களுடையபடியே, இ பிரிவினைக்காராக ளிடத்தல வேறு தனி விசேஷம் ஒன்றுண்டாம். அந்தந்ததாத்தக்கிசைந்த காரி யவகளை அந்தந்த சாதுக்கள் செய்யவேண்டும் உதாரணமாக அமபட்டசாது ஷவாலேஷ செய்கிறான். குமவனுன் சாது சட்டிபாதி செய்கிறான். பானியா (கடைவைத்திருக்கும்) சாது பானியா வேலைப்பாடுசெய்கிறான். குத்திர சாது குத்திரனை, தங்களுடைய சீடர்களினிடம் ஒருவிதவிரையச் செய்தி யிருக்கிறார்கள். மேஷவகாட்டி யோடிக்கணக்கானவா களை கிஷ்பாணாகத் செயதுகொண்டிரு கிறார்கள். பிரதிநிதம விநுததயாங்கொண்டிருத் திருக்கிறார்கள். சகஜானந்தனுடைய கிடகாசனத்தையளபததுகொடுவான் விவாதஞ் செய்துகொண்டு கொலதர்களிருக்கிறார்கள். வண்பயணணிகது கொள்கிறு றார்கள். சீடாசனனுடைய அழைப்புக்கிணங்கி அவர்களுடைய விடமுறகுப் போகுடையொழுது கொச்செனனாபிபாலவே தனபொயாலும் தங்கன் மாதா பெயராலும் தானங்களைப்பெறுகிறார்கள். தங்களுடையதை சத் சங்கட என தும பிரேதத்தாக்களுடையதை துசங்கபெனதும அழைக்கிறார்கள். மறவா கள் எவ்வளவு உதராயானவர்களாயும் அநிதவர்களாயும் விநுததயாத்திலும் தங்களுடையதைத்தவிர வேறான தாமதநில எப்பொழுதும் அவர்கள் ஒரு பொழுதும் சடடை செய்கிறதில்லை. பணிகிறதில்லை. பிரேதத்தவா களை மதியுதையும் பாபமாகக் கருதுகிறார்கள். இச்சாதுக்கள் மாதா களின் முகத் தைக்கூட கண்ணெதிரதுப் பாக்கிறதில்லை. வெளிப்படைமாக மறைவில் என்னக்கெதில்களிருக்கிறதென்று பாருக்குத தெரியுமா? இவைகளைக்கூடம் இன்னும் வெளிப்பாடுவில்லை. வேறுபாதுனசாபவந்தேனும் வெளிப்பாடுகளை நன். கலகபதயிவி விநுகிறவர்கள் திறக்குதருடாயில அவர்களை கிணறநில தள்ளிவிட்டு இன்னிணையினிதன் சாததயுடன் வைகுந்தத்தை யடைத்தான் என்று பிரதிததஞ்செய்துவிடுகிறார்கள். “சகஜானந்ததிரே கோக அழைத்ததுச் செல்லவந்தார். மகானுபிநுததபடியினால் அவரை தாங்கள் எடுததுக்கொண்டு போகக்கூடாதென்று சகஜானந்தருடன் யானுடியும் வெண்டியும் கேளாமல வைகுண்டத்தில தீவா அவசியம் வேண்டியவசென்று அழைத்ததுச்சென்றார். ஆராயவிமானத்ததுடன் கூட சகஜானந்தரைக்கண்ணால் கண்டென, அமம்

காத்மாலை ஆகாய விமானத்திலேறக்கொண்டு பூமாரி பொதிய சென்றா" என்றாகன் ஏதாவது சாது ஒருவருக்கு உடம்பு சரியன்னியில் விபாதபுட னிருந்து பிழைக்கிற கம்பிக்கையில்லாமல் போயவிட்டால் காளைபிரவு வை குண்டததிறகுப் போவானென்று வெளிப்படுத்துகிறார்கள். இவ்வ பிராணன போகாமல் மூர்ச்சையடைந்து போனால் தன் சொன்ன வார்த்தைகள் பொய் யாகாமலிருக்கும் பொருட்டு கிணற்றில் தள்ளிவிடுகிறார்கள். இப்படியே "கோலோக்யகோட்சனன இறங்குமபொழுதுமசிராடடிவிட்டா" என்கிறார்கள்.

கோட்சனாகளாலும் கவாமி காராயணப் புரோகிதர்களாலும் உபதேசம் செய்யப்படும் மந்திரம் இதுவேயாம் "ஸ்ரீ கிருஷ்ணன என்மகனம்" என்று அவர்கள் சொல்வதற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை என்னுடைய தந்தாம் என்று அரத் தம். "ஸ்ரீ கிருஷ்ணன என்னுடைய ஆராயை சரணாகதியைத் தேட்டமும்" என்றும் ஆகும். விபாசாரணம் முதலியவைகளுக்குச் சரியிலாததும் ஒவ்வாத துமான அமைப்புடன் இப்பிரிவினாகளெல்லோரும் மந்திரங்களைச் செய்கிறார் கள். அவர்களுடைய முன்னோ கல்விப்பயிற்சி அந்நவர். எனவே தாங்கள் விபா கரணசாஸ்திரங்களை அறியார்கள்.

மத்வர்கள்.

வினா:—மத்வ மதம் சரியானதா ?

விடை:—பிரமத்ததவாகளைப்போலவே மதவமதவர்களும் சக்கிரங் கிதர்களை. இந்த வித்தியாசம் மாத்திரந்தான். ஆனால் ஒன்றுண்டு; ராமானுஜரை பின்பற்றுகிறவர்கள் ஆயுள்ளாளில் ஒரே தடவையதான் சூட்டுபோட்டுக் கொள்ளு கிறார்கள். மதவாகளை வகுப்பொருமுறை சூட்டுமுத்திரையிட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். சக்கிரங்கிதர்கள் செற்றியில் மஞ்சள்கோடு போட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். மதவர்கள் கருப்புக்கோடுபிடுகிறார்கள். சக மத்வபண்டிதர் ஒருவருடன் மகாத்மா ஒருவருக்குக்கீழ்க்கண்ட வாக்குவாதம் நடந்தது.

மகாத்மா:—கருப்புக்கோட்டையும் சந்தைகலைபின் அடையாளத்தையும் ஏன் இவற்றியில் இழுக்கிறீர்கள்.

பண்டிதர்:—இதைவிழுப்பதினால் வைகுண்டர் பெறலாம். மேலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சரீரமும் செயலுமாயினான். (மகா) கரப்பு கிறக்கோடு ஒன்றையும் அர்த்தச்சந்திர பிம்பத்தையும் இழுத்துக்கொள்வதினால் வைகுண் டம் சேருகிறார்களேயானால் முழுமு ததையும் கருப்பாகச் செய்துகொண்டால் எதைபடைவீர்கள் ? மேலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப்போலவே பெண்கள் அவரு டைய சரீரம் முழுவதும் கருப்பாய்ந்தமாதிரியே உங்களுடைய சரீரம் முழுவதையும் கருப்பாகச்செய்துகொள்ள வேண்டுமே ?

எனவே மதவர்கள் மேலானவர்களல்ல பெண்பது வெளிப்படையாகிறது.

லிங்காங்கிதர்கள்.

வினா:—லிங்காங்கிதர்களுடைய மதம் எப்படி ?

விடை:—சக்கிரங்கிதர்களுடைய பிரிவினையைப்போலவே சக்கிரங் கிதர்கள் சக்கிரத்தைக்கொண்டு சூட்டிக்கொள்வதைப்போலவும், காராய

ணனைத் தவிரவேறுயாரையும் கம்புவதில்லைபோலவும், விங்காவகிதர்கள் விங்க உருவமுள்ள அகசைக்கொண்டு குடுமீபாட்டுக்கொண்டு மகாதேவனைத் தவிர வேறுயாரையும் கம்புகிறதில்லை. தங்கம் அல்லது வெள்ளியினால் கட்டியுள்ள விங்கங்கள் ஒன்றைக்கூட முதலில் கட்டித் தொங்கவிட்டுக்கொள்வதே விங்கங்கிதர்களுடைய ஒரு முக்கியமான விதத்தியாசம். நீர் அருந்தும் முன்னாலேகூட அதற்குக்காண்பித்தே குழிக்கிறார்கள், சைவர்களுடையதைப் போலவே விங்காங்கிதர்களுடைய மந்திரரோபதேசமும்.

பிரம்மசமாஜம்.

வினா:—பிரம்மசமாஜம், பிரார்த்தனைசமாஜம் இவைகள் கலலதா?

விடை:—அவர்களுடைய கம்பிக்கைகளில் கொஞ்சம் நன்மைகளும் பல தீமைகளும் இருக்கின்றன.

வினா:—பிரம்மசமாஜமும் பிரார்த்தனைசமாஜமும் எல்லாவற்றையும் விட மேலானதே. இவைகளுடைய கட்டளைகளும்கன்மையுள்ளதாயிருக்கின்றனவே.

விடை:—கட்டளைகள் எல்லாம் கலலதாகா. ஏனெனில் வேதவிதையைற்றவர்களுடைய கட்டளை எவ்விதம் எப்பொழுது சத்தியமாயிருக்கும்?

(I) கிறிஸ்துவமதத்தைத் தழுவதினிருந்து கொஞ்சம் விக்ரக ஆராதனை நின்று வருகிறது.

(II) பொய்ப்புத்தகங்களுடைய தடைகளினிருந்து ஜனங்களைக்கொஞ்சம் இது வருவித்திருக்கிறது.

வெறுக்கத்தகுந்தவைகளாவன:—

(1) இவர்களில் சுதேச பக்தி மிகக் குலைந்து இருக்கிறது.

பலதுறைகளில் கிறிஸ்துவர்களைப் பின்பற்றியிருக்கிறார்கள். உண்ணாதல் அருந்துதல், விவாகஞ்செய்துகொள்ளுதல் இவைகளுக்கான கட்டுப்பாடுகளை யும் ஒழுக்கங்களை யும் மாற்றியிருக்கிறார்கள்.

(II) தன் தேய்ப்புகழையும் மூதாதைகளுடைய பெருமையையும் பாராட்டாமலிருப்பது மனனியில் தூஷிக்கவும் செய்கிறார்கள். கிருஸ்துவர்களையும் ஐரோப்பியர்களையும் தங்களுடைய உபநீதியாசங்களில் ஆதாயாளாவப் புகழுகிறார்கள் பிரம்மாவைப்போன்ற மகரிஷிகளின் பெயரைக்கூடச் சொல்வதில்லை. கிருஷ்ணமுதல இதுவரையில் ஐரோப்பியர்களைவிட மேலான விதவான்கள் கிடையாது என்கிறார்கள். ஆரியவாதத்தாடு எப்பொழுதும் அறிவின்மையாலேயே வருத்திவருகிறது என்கிறார்கள். இது ஒரு பொழுதும் மேன்மையடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

(III) வேதங்கள், சாஸ்திரங்கள் இவைகளைப் புகழாமலிருப்பது மன்னியில் நித்தனையும் செய்கிறார்கள். பிரம்மசமாஜசகாரர்களுடைய நூல்களில் சாதுக்களுடைய எண்ணிக்கையில் இயேசு, மோசஸ், மகமது, நானக் சைதனயா முதலானோர்களின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர மகரிஷிகள் முனிகள் பெயர் ஒன்று கூடக்காணப்படவில்லை. சாதுக்களென்று அவர்களுடைய நூல்களில் காணப்பட்டவர்களால் உபதேசஞ் செய்யப்பட்ட

வைகளைப் தழுவியவர்களென்று இதிலிருந்து ஒரு விதம் வெளிப்படுகிறது. இவர்கள் ஆரியவர்த்தநாட்டிலுள்ள பிறந்து இதேதேச அன்னபானாதிகளையே சாப்பிட்டுக் குடித்தும் இப்பொழுதும் சாப்பிட்டுக்கொண்டும் குடித்துக்கொண்டும் இருந்து தன்னுடைய தாய் தகப்பன் தாதா முதலான மூதாதைகளின் சமயத்தைக்கொண்டு அந்நிய நாட்டுச்சமயங்களின் பேரில் அதிகப்பரிவு பேசு வித்தையாற்றி என அழைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இதேதேசத்திலுள்ளதானவடமொழியை அறியாமல் ஆங்கிலபாஷையைப் படித்து அபிமானிகளாய் புதுசு சமயங்களை ஏற்படுத்த ஆவலுள்ளவர்களாக விருக்கிறார்கள் இவைகளெல்லாம் மானிடவர்களுடைய அழியாதன்மைக்கும் அபிவிருத்திக்கும் ஏற்றவைகளாகுமா?

(IV) கணக்கிலவராமல் சாப்பிட்டு அருக்துகிறார்கள். அதாவது துருள்கள் ஐரோப்பியர்கள் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் முதலானவர்களுடன்கூடி அன்னபானம் செய்கிறார்கள். கடைசியில் அன்னபானம் செய்வது ஜாதிபேதத்தை விடவது இவைகளினாலே நாமும் சமத்தேசமும் சீர்திருத்தமடையும் என்று நம்புவோம். ஆனால் இவ்விதவாதங்களினால் இவ்வீல இச்சமயிக்கைகளினால் இன்னும் கெடுதலே ஏற்படும் தீவை அவர்களறிபடும்.

வினா:—சாதிபேதம் ஈசுவரனால் ஏற்பட்டதா? அல்லது மனிதனால் செய்யப்பட்டதா?

விடை:—ஈசுவரனாலும் மனிதனாலும் உண்டானதேயாம்.

வினா:—எவ்விதம் ஈசுவரனால் ஏற்படுத்தப்பட்டது; எவ்விதம் மனிதனால் செய்யப்பட்டது?

விடை:—மனிதன், பகலி, மிருகம், பரம், செடி, முதலியவைகள் ஈசுவரனால் ஏற்பட்டது. மிருகங்களில் பக, குதிரை, யானை முதலான ஜாதிகள், மரங்களில் அசுவதமரம், வேப்பமரம், மாமரம் முதலானவைகள்; பகலிகளில் அன்னம், காக்கை, காரை முதலானவைகள்; ஆலங்கூறுகளில் மீன முதலை முதலானவைகள் இச்சாதிக்கெல்லாம் பரமேசுவரனால் ஏற்படுத்தப்பட்டவை. இவ்விதமே பிரம்மமணன் கூத்திரியன் வைசியன் சூத்திரன் முதலானவர்களும். (இதனால் அவர்கள் பிரம்மமணன் கூத்திரியன் முதலானவர்களாகவே பிறந்தார்களென்பதில்லை. பிரம்ம கூத்திரிய வைசிய சூத்திர என்ற கால்வகையாக மனிதர்கள் பிரிக்கப்படுகிறார்கள்) பழவாணசாமதாமவிதிகளில் மணமுடையது போலுணம் கர்மம் கபாவம் இவைகளினாலேயே வாணவிபவகாரத்தைக்காணவேண்டியது அவசியமாகும். இது மனிதர்களுடைய வேலை. ஆனபடியினால் வாணசீரம் தாய விபவகாரம் மனிதனால் செய்யப்பட்டதாகும். குணகர்ம கபாவப்பிரகாரம் மனிதர்களை பிரம்மமணகூத்திரிய வைசிய சூத்திரனாக வருத்துபிரிப்பது விதவான்கள் ராஜாக்கள், இவர்களுடைய வேலையாகும். போஜனபேதங்களும் ஈசுவரனாலும் மனிதனாலும் செய்யப்பட்டது. உதாரணமாக கெடும் மாமசாகாரி காண்டாமிருகம் உற்பிஜாசனி. அவைகளுடைய உணவில் ஏற்பட்ட இப்பேதங்கள் ஈசுவரனால் செய்யப்பட்டவை. தேசகாலத்திற்கேற்ற போஜன வித்தியாசங்கள் மனிதனால் செய்யப்பட்டவை.

வினா:—ஐரோப்பியர்களைப்பாராருங்கள். தேசம், காசாட்டை, சிறுசொக் காய, முதலியவைகளைத் தரிததக்கொண்டே போட்டவர்களில் வசித்து எவ லொருவருக்குத் திருத்தம் சாப்பிடுகிறான். இதுவே அவருடைய முன்னேற றத்திற்கு முதற்காரணமாகும்.

விடை:—இதுவே பிரதமம். ஏனெனில் மகாத்மியாக் கீசாக் முத லானவர்களுக்கும் போட்டத்திலுமிருந்து சாப்பிடுகிறான். இதுதான் ஏன் அவர்கள் முன்னேற்றாடையாகிய? அவருடைய முன்னேற்றத்தின் கார ணங்களாவன:—

(1) ஐரோப்பியர்களுள் பாலயவிகாசம் இடையாது. (2) பெண் பிள்ளை களுக்கு உலக சித்தசைபு வந்ததையுமே கொடுக்கிறான். (3) உயலரும் விவாகமிருந்துவருகிறது. (4) கெட்டவர்களுடைய சகவாசம் செய்யப் பெண் பிள்ளைகளை விடுகிறதெனில் உலக அறிவானவர்களானபடியினால் வே வேறி டற்றவர்களுடைய மரபுக்கூடவும் அகப்பட்டுக்கொள்ளுகிறதெனில் (5) அவா கள் என்ன செய்யப்போவார்களென்று நினைக்க ஆவாதிதது கூட்டக்கூடி விசை யனை செய்கிற டெக்கிறார்கள். (6) தங்களுடைய ஜாதியை மேல் பாட்டித காததங்களுடைய உடல்கொண்டு ஆயிமையாச் செலவிடுகிறார்கள். (7) ஆரசி யததைவிட உழைப்புள்ளவர்களை விருடிகிறார்கள். (8) தங்கள் தேசந திக் செய்யப்பட்டவைகளை அணிந்து கச்சிகளிலும் காயாலயங்களிலும் செலவ அனுப்பி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தேசச் செருப்புகளுக்கு மேல் தன தேசச் செருப்புக்களை மதிப்பதுபோல பிரதேச மனிதர்களை மதிப்பதெனில் பென்று இதிலிருந்து தெரிய வேண்டுக. (9) தாது வருடங்க ளுக்கு மேலாக இத்தேசத்திலிருந்தும் ஐரோப்பியர்கள் இனமூங்கும் ஆடை உடைகளைத் தன் தேசத்திலிருந்து போகவே தரிக்கிறார்கள். தன தேச சாம பிரதாயத்தை அவர்கள் மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. உலகிலே உலகம் போர்கள் அவர்களுடைய ஆசை உடைகளைக் கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து கீங் கள் அறிவிக்காதவர்களுடைய அவர்கள் அறிதே புத்தொள்களை என்று விளக்க வில்லைமா? புத்தொள்கை எவனும் குருட்டுத் தனமாய் ஒருவனைப் போன்ற மாட டான் (10) செய்யக்கூடியவைகளை மிகவும் கவனத்துடன் செய்கிறார்கள். (11) ஆக்ஷஸ்கிக்குழுவிக்கு டெக்கிறார்கள். (12) விவாபாசம் முதலியவை ளிலே தன் தேசத்தவர்களுக்கு உதவி புரிகிறார்கள் இப்போபட மாசுற குணங்கள் வழுவிக்காத படியே முதலானவைகளை ஐரோப்பியருடைய முன்னேற்றத்திற்குக் காரணப்படுத்துகின்றன. சோடுசெருப்புகளை அணிந்து கொண்டு போட்டவர்களிடம் செலவ முதலிய சாதாரணகாரியங்களினாலும் குணங்களினாலும் அவர்கள் பெரியவர்களாகவில்லை.

மேலும் அவர்களிலும் சாதியேதமிருக்கிறது ஐரோப்பியன் ஒருவன் என்னபதவி என்ன அங்காரத்திலிருந்து பெதினார் பிரதேசத்து பெண்கள் மணம்புரிந்து கொண்டாலும் ஐரோப்பியன் பிரதேசக்காரன் ஒருவனை விவாகம் செய்து கொண்டாலும் அவர்களுடைய ணடாவைதவிட்டு விடுகிறார்கள். அவனை அல்லது அவர்களைத் தள்ளிவைக்கிறார்கள். சமூககாரியங்க

ளுக்கு அவரையோ அல்லது அவரையோ அழைக்கிற நிலை. அவர்களுடன் கூட உட்கார்ந்து சாப்பிடுகிறதில்லை. அவர்களுடைய பெண்பிள்ளைகளுடனாகையானும் முதலிய சம்பந்தம் செய்து கொள்ளுகிறதில்லை. நூதிவிதநியாசமில்லாமல் போனால் இவைகளெல்லாம் வேறொன்றாகும். அவர்களில் சாதிவிதநியாசமில்லை யென்று சொல்லி பேதை ஜனங்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். அறிவினருறைவால் அவர்களுடையதை மேலும் மூடத்தன்மை புள்ளவர்களாகியிருக்கிறார்கள். ஆகவே நியமிக்கப்போகின்ற சம்பந்த கடிக்கெடுத்து பிறருவருத்தாமலிருக்கும்படி செய்யுங்கள்.

மருமகன் தேபெவன யோயாளி. திடீராததாமரன் தேவத்தையுடையா ணுக்கு மருத்து தேவையிலை கறந்தித அறிஞன் வேயற்றவகிப்போனற வன. அறிவின்கமதான யிபாதி. இவையையிப்பாக சதநியோபிதசமே ஏறமருத்து. அறிவின்கன் அன்னபாளுகினை எடுத்துக்கொள்ளும் முறையில் தானதாமர இருக்கிறதென்று அன்னமுததனமாக என்னுகிறார்கள். எவ் வொருவரும் ஏறகப்பட்ட அன்னபாளுகினை உட்கொள்ளும் முறையினின்று யிகருபவகிப்புதனமையின தாமபிரிஷ்டன் என்று ஒதுக்கிறார்கள் அறிவு உனது உணமைக்கா? அல்லது பிரா உணமைக்கா? என்று அறியவிருமபுமி றேன. மேற்கூறிய அன்னபாளுதாமர்தரவ அறிவின்கன் பலன அடைத் துள்ளார்களா? என்று பார்த்தவ உன. அவர்கள் எப்பவகியும் அடையாவிடவ ளன என்ன செய்வது என்று சொல்லிக்கமையிருத்தவ முறையாகிறது. சரியானமுறையில் டேயது வந்திருந்தால், உன்னைபின்பற்ற வாகளும் உன வழி டேய்து பலகினை அடைகிறுப்பார்கள். உனது சொந்த உததைபடி அவர்களைக் கொடுத்துவிட்டாய். எனவே அறிஞர் சாதாரண ஜனங்கள் சக் கததைக்கடக்க ஒரு டிருபோல் உதவவேண்டும். சக்கிரமததரவ, உயலேமும் பா உமும் ஏறபடுமே அதையே செய்ய வேண்டும்.

வினா:—எவ்வாறு புத்தகமும் ஈசனாக எழுதப்பட்டதென்று கேட்கிற மேபு கிறதில்லை. ஏனெனில் மனிதனுடைய புத்தி அளவுக்குள்பட்டது. இதனு லேயே அவனால் செய்யப்பட்ட தூக்களும் தவறுதனமையுள்ளதே. ஆகவே எவ்வாறு நினைந்தும் சதயத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அசத்திபததை விடுதது விடுகிறீர்கள். சத்தியம் வேதததிவிருதாலும்சரி, பைபிவிருதாலும்சரி வேறு எதே தாவிவிருதாலும்சரி கேட்கன் எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள்.

விடை:—எவ்வாறுததகளினால் சத்தியத்தை இழுக்கிறவர்களா இருக்கி றீர்களா, அவ்வாறுததகளினாலேயே அசத்தியத்தைக் கொடுக்கவர்க்கவும் ஆகிறீர்கள். மனிதர்கள் எவ்வொரும தவறும தன்மைபுள்ளவர்களானபடியி னால் கீழ்களும் தவறுகிறவர்களே. ஆகையினால் கீழ்கள் எழுதுபவை மேல களும் முழுமையாய்வது ஆகவே உங்களை முழுதவறும மேய்க்குடாது. உவகளுடைய உயிரைக்கொள் விஷததுடன் கலந்த ஆராததையிப்பால் தள்ளி விடததருதது. எனவே உங்களுடைய தூக்கவழுவற்றதரவ ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. வேறு மனிதர்கள் சாவஞ்சூழிம்களாகியிருப்பது போலவே கீழ்களும் இருக்கிறீர்கள். சில சமயங்களில் பிரமையினால் உணமையைக்கொண்டு

அசத்தியத்தை நழுவுவீர்கள். ஆகையினால் சிவசமயத்தில் சாவஞ்ஞான பரமாத்மாவுடைய வசனங்களை அடங்குஞ்ஞானாகிய எாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதோதின் எழுவது அசத்தியத்தைய வேத உரையில் எாம் எழுதி யிருப்பது போல் கீழ்க்குக் கொள்ளவேண்டியது, எம்பவும் வேண்டியது. இவ்வாறு 'ஒருபக்கத்திலிருந்ததுபோல வேமறுபக்கத்திலு' என்வெறுபொழுதி உங்களுக்கு ஏற்கும். சகல சத்தியமும் வேதத்தில அடங்கியிருக்க அசத்திய பென்று சொல்வதினால் உனக்கும் மறவாசனக்கும் பெரும்பாத்தம் செத்தி வகுநெய் ஆகையினாலேயே ஆர்யவாக்ச தேச ஜனங்கள் உங்களை அவர்கள் சொந்தமாகக் கீழ்க்கொடுக்கிறார்கள். தலைகிலையாகச்செய்யெடுப்பதினால் கீழ்க்கு தே சத்தின் முன்னெற்றத்தில பிரயோசனமில்லாபெயிருக்கிறீர்கள். அதாவது சிவ கொள்கையை மகமதியா டரிடமிருந்தும், மறமும் சிவனைக்கீழ்க் கீழ்க்கொடுக்கிறீர்கள், வாங்கியிருக்கிறீர்கள். இவ்விதம் செய்வதினால் உங்களுக்கும் மறவாசனக்கும் என்மை உண்டா? மீண்டும் கீழ்க்கொடுக்கிறீர்கள் அது உன்னால் முடியாது. பெற்றோர்கள் உலகத்திலுள்ள குழந்தைகள் எல்லோரையும் போலித்த வளர்க்கவேண்டியதுபோல வேலுங்குடையதும் உலகத்தைக்கீழ்க்கொடுக்கிறீர்கள் தன்னுடைய சொந்தபிள்ளையையே இழப்பார்கள். வேதம் முதலான சத்திய சாத்திரங்களை மானிக்காமல் உங்களுடைய வாக்ந்தைகளுக்கெல்லாம் காது. ஆன துமிக்கி ஆர்யவாக்ந்தைகளுடைய முன்னெற்றத்தையும் செய்யமுடியாது. தேசத்திற்கு உண்டாயிருக்கும் வேபக்குத்தக்கமருந்து எங்குண்டி கிடையாது. ஐரோப்பியர்கள் உங்களை கவனிக்கிறார்கள். கதேசவாக்ந்தை உங்களை வேறு மகத்திற்குச் சரியாகக் கீழ்க்கொடுக்கிறார்கள். இப்பொழுதாவது தப்பை அறித்து வேதம் முதலியவைகளை உன்னி தேச முன்னெற்றத்தைச் செய்யலாம். சகல சத்தியமும் பாமேசவானால் வெளிபாக்கப்பட்டதென்று எம்பும்பொழுது சிவிகளின் ஆத்யாவில் வெளிச்சம் செய்திருக்கிற வேதசத்தியங்களை என் மானிக்கக்கூடாது. வேதங்களை ஒதாமலும் ஒதுவதற்கு இஷ்ட மில்லாமலும் வேதஞானம் எவ்விதமுண்டாகும்?

6. உபநாசனகாரணம்மீதில் உலகம் உபநதிமாக்கக்கொண்டும், மிதித் துவர்கள் மகமதியர்கள் எம்புவதுபோல ஜீவனுடைய உபநதிமீதும் எம்புகிறீர்கள். இவ்விஷயங்களைப்பற்றி எழுதாட்டாவது அசத்தியங்களில் தாக்கீதது சரியானதல்லவென்று காண்பித்திருக்கிறோம். காரணம்மீதில் காரியமுண்டாகமுடியாது.

7. பச்சாதாபம் பிரதானமாக இவைகளினால் பாபம் சிவாசனமாதும் என்று எம்புவது உங்களுடமிருக்கிற இன்னொரு தோஷமாகும். உலகத்தின் பாபம் விருத்தியாகி அதிகரிப்பதற்கு இவ்வெண்ணமும் ஒரு காரணமாகும். புராணிகர்கள் ஸ்தலயாதந்தை முதலியவைகளினாலும் சாணிகள் 'கவகார மாதிரி ஜபம், ஸ்தலயாதந்தைகளினாலும், கிறிஸ்துவர்கள் இப்பெயரிடத்தில 'ம'பிக்கையினாலும் மகமதியர்கள் 'கான் பச்சாதாபப்படுகிறேன்' என்று சொல்லுவதினாலும், பாபம் சிவாத்தியாக்ந்தைகளை முறையே எம்புகிறார்கள். இதனால் பாபகர்மங்கள் பயமில்லாமல் அதிகமாயிருக்கிறது. இவ்விஷயத்தில்

புராணிகர்களைப் போலவேயிருக்கிறார்களே வேதங்களை ஒழிக்குப்போகின்ற யானை அனுபவிக்காமல் பாபபுண்ணியங்கள் ஒழிமாறு என்று ஊகறிவிகள் இதரருபயயதே பாபங்களுக்கு அஞ்சி தாமதச் செய்வார்கள். அனுபவிக்காமல் பாபங்கள் ஒழித்தபொருடேயானால் ஈசுவரன் அகியாயம் செய்கிறவராவா.

8. ஜீவனுடைய முன்னெற்றத்தை அனந்தமாக உபயுக்திகள். இது கொஞ்சங்கூட சரியான எமபிக்கையாகாது ஏனெனில் எல்லையற்ற ஜீவனுடைய குணகாம காவததின் பலன் எல்லையற்றதாகவே இருக்கும்.

வினா:—பரமேசுவரன் தபாருவான டயினால் எல்லையை யுடைய கர்மங்களுக்கு எல்லையற்ற அனந்தமான பலங்களைக்கொடுக்கக்கூடும்?

விடை:—இவ்விதம் செய்தால் பரமேசுவரனுடைய கீழ் தவிர்ப்போய் விடும். சதகாமங்களுடைய மேனையக்காஷும் யாரும் பாபேட மாட்டார்கள். ஏனெனில் கொஞ்சம் கஷ்டப்படடால் கூட சதகாமங்களுக்கு அனந்தமான பலனை பரமேசுவரன் கொடுத்த விடுவார். பச்சாதாபம், பிராந்தனை, இவைகளில் பாபங்கள் அநேகம் எசமாய் விடுகிறதென்ற போதிலும் அவ்வாததைகளினால் தாமதமும் பாபவிருத்தியும் பரவிவிடுகிறது.

வினா:—கய உணர்ச்சியினால் தோன்றிய ஞானததைமே, வேதத்தைவிட அதிகமாகக் கருதுகிறோம். கய உணர்ச்சியினால் தோன்றிய ஞானம் பரமேசுவரனால் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற போதிலும் வேதங்களை எப்படி ஒதமுடியும்? ஒதுக்கமுடியும்? ஆகையினால் எங்கள் சொல்லுவதே மிகவும் சரியானது.

விடை:—இதெல்லாம் பொருளற்ற பதங்களே. பிரதான கொடுக்கப் பட்ட ஞானம் கய உணர்ச்சியினால் தோன்றினதாக ஆகாது. கய உணர்ச்சியினால் தோன்றினது கயமானது. அது விருத்தநயடைகிறதில்லை. குறைந்து போகிறது மில்லை. பிரதான முன்னெற்றத்தையும் காடுகிறதில்லை. ஏனெனில் காட்டு மனதாகளுக்கு இசை கய உணர்ச்சி, ஞானம், மிருதும் அவர்கள் எவ்வித முன்னெற்றத்தையும் தீரடி விருத்தநயடைபவிலை. கற்றறிந்த ஞானமே முன்னெற்றத்தின் காரணமாயிருக்கிறது. பாபங்கள் எமமுடைய நெய்யநதம் செய்பவையுடையது, உணடாதது, தாமத அதாமம், இவைகளுடைய உணையையான குணங்களின் ஞானம் உயர்க்குகிடையாது. விதவான கருடன படித்த பிரகே வல்லது, கெட்டது, தாமத, அதாமம் இவைகளைச் சரியாக அறிவாதினும். ஆகையினால் கய உணர்ச்சியினால் தோன்றிய ஞானம் எல்லாவற்றையுவிட மேலாகக்கிடையது சரியல்ல.

9 கீழ்க் புனா ஞானத்தின் உபயுக்திதில்லை. இது கிருஸ்துவர்களுக்கும் மகம்மதியர்களுக்கும் புள்ளது. இதற்கு பதிலுதேதாவின் ஏழாவது அதறி யாயத்தில சொல்லப்படடிருக்கிறது. ஜீவன் கீதநியமானது. அதனுடைய காமங்களுட பிரவாகத்தைப்போல கீதநயமானதென்று அறிபுங்கள். * செய்கிறவன் காமம் இவ்விதவகிற்கும் கீதநயமான சம்பந்தமிருக்கிறது. (அதாவது செய்கைக்கும் செய்கிறவனுக்கும் உள்ள உறவு குறைக்க முடியாதது. இப்

* இதுவ் விவகாரத்திற்கு 9 வது அதறிபாயத்தைப் பார்க்கவும்.

பிறப்பிற்கு முன்பு ஜீவன வேலையன்னி யிலிருந்ததா ? இறப்பிற்குப் பிந்தி உட்காரத்திருக்குமா ? உங்களுடைய எண்ணப்பிரகாரம் பரமேச்வரன் கூடவேலை (இச்சிருஷ்டிக்குப்பிறகு) யன்னியிலிருப்பாரா. ஆத்மாவின் முன்னிருந்த நிலையிலும் இறந்தபிறகு அதன் மறுபிறப்பிலும் கம்பாமல் போனால் பாபபுண்ணியங்களுக்கு ஏற்றபலாபலன்களைக்கொடுக்கத் தவறியதாகப்பரமேச்வரன் ஆகிறார். இறந்தபிறகு ஜீவனுக்கு மறுபிறப்பு இல்லாதுபோனால், இப்பிறப்பிலுள்ள செய்தகாரியங்களுக்கு பலன்கிடையாது. ஏனெனில் இந்தஜன்மத்தில்செய்த பாபபுண்ணியங்களின் பலாபலத்தை மறுபடியும் பிறந்தாலொழிய அனுபவிக்க முடியாது. பூர்வஜன்மத்தில் பாபபுண்ணியங்களிலலாமல் போனால் பரமேச்வரன் அநியாயம் செய்கிறவனாயும், காரணமன்னியில் கஷ்டத்தைக்கொடுக்கிறவனாகவும் ஆகிறார். இப்பிறப்பிலுள்ள செய்த பாபபுண்ணியங்களுக்கு ஏற்ற பலாபலன்களன்னியில் போய்விடும். ஆகையினால் புனரஜன்மத்தில் கம்பாபலிருந்தால் முடியாதகாரியம்.

10. எச்வரன் அன்னியில் திகையருணங்களை யுடையபொருள்களிலும், விதவாங்களிலும், தேவர்களிலும், நம்பிக்கை வைத்தல் என்பது வெருமபேச்சாகும் (ஏனெனில்) பரமேசுவரன் மகாதேவன் தேவர்களிலலாமல் போனால் சகலதேவர்களுக்கும் சுவாமி என்று எப்படி சொல்லக்கூடும் என்பதை சிந்தித்தல் நலம்.

11. அக்கினி ஹோத்திரம், முதலான பரோபகாரமான காரியங்கள் செய்வதில் கம்பாமலிருப்பது நல்லதல்ல.

12. ரிஷி, மக ரிஷி முதலானவர்களால் செய்யப்பட்ட உபகாரங்களை மதிக்காமல் இயேசு முதலானவர்களால் செய்யப்பட்டதை மானிப்பது நல்லதாகாது.

13. அறிவு ஞானம் வித்தை முதலான காரியங்கள், வேதங்களான காரணமன்னியில் வந்தது என்பது முடியாத காரியம்.

14. அறிவின் அடையாளங்களாகிய யக்ஞோபவீதம், சிகை இவைகளை விட்டு மகமதியர் கிறிஸ்தவர் இவர்களுக்குச்சமமாக ஆவது சரியல்ல. ஆங்கில ஆடை உடைகளைத்தரித்து யோகவியதையுள்ளவர்களாகவும் படித்தவர்களாகவும் காண்பித்ததுக்கொண்டு பரிசு முதலானவைகளைத் தேடும பொழுது யக்ஞோபவீதமும் சிகையுந்தானு களமுள்ளதாக உனக்கு ஆப விட்டது.

15. பிரம்மாவிற்குப் பிறகு ஆர்யவர்த்தத்தில் அநேக முனிகள் இருந்து விண்ணுற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பெருமையாகக் கொண்டாடாமல் ஐரோப்பியர்களைக்கண்டு பெருமை அடைவதை, பட்சாபாதம் முகஸ்துதி என்று சொல்லாமல் வேறு என்ன வென்று சொல்லுவது ?

16. மண்ணுடன் விதை சேருவதிலிருந்து முளை வருவது போல, சடம் சேதனம், இவைகளுடைய சேர்க்கையினால் ஜீவனுடைய உற்பத்தியை நினைப்பது ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாகிறது. உற்பத்திக்கு முந்தி ஜீவனுடைய தத்துவத்தை நினைப்பாமலிருப்பதும் முன்னுக்குப் பின் விரோதமாகிருக்கிறது.

உற்பத்திக்கு முன்னாலே சேதனமும் சடப்பொருளும் இல்லாமல் போனால் ஜீவன் எங்கே இருந்துவந்தது. ஏதனுடன் சம்போகமுண்டாக்கது. இவ்வாறு டைபும் சதைமையாகிவிடத்தான் உண்டே. சிருஷ்டிக்குமுந்தி எவ்வாறான தவிர வேதமாதார்ப்பு உண்டாகாத உலகஞுடைய அட்சேபிக விவரமாதிரைது.

ஆகையினால் முன்னோற்றத்தை விருப்பினால் ஆரீயமாமாஜத்துடன் கூடிக்கொண்டு அதனுடைய உத்தேசங்களை ஆராயித்து அபிவிருத்தி செய்யுங்கள். இவ்வாறான உலகஞுடைய (வானான வினாக்கி) ஒரு உபததையுமடைய மாட்டாகன, இதேசததனுடைய பொருள்களை எழுமூலைய சீர்தததைச் செய்கிறது. இப்பொழுதும் காப்பாற்றுகிறது. காப்பாற்றவும் போகிறது. அத்துடையமேனமைக்கு உடல பொருள் உயிர் இவைகளைத்ததது பாடுபட்டு எவ்வொரும ஒன்றுகடிக்கக்கூடாது ஆவலுடன் உதவவேண்டும். இதிலே உங்க ளுக்கும் மேக்கும ஏற்பட்ட பொய்ய ஆரீயவாததததை முன்னோற்ற ஆரீய சமாதாஜத்தையோடு வேறொன்றுகடிகடையாது. நீங்கள் இதைமாமாஜத்ததிரைஞ்ச் சமாயஞ்செய்தால் உண்டது. ஏனெனில் சமூகவிருத்திக்கு மமாததததால் உண்டக்க முடியும்த தவிர தனிப்பட்டவர்களால் முடியாது.

வினா:—நீங்கள் எவ்வொருவரும் கண்டனஞ்செய்தீர்கள். சமயங்கள் பலவும் உலகே ஒன்றும் கண்டனத்திரைகு ஏதாதல. சொல்லுவதைவிட உலகனை டையது உலகது என்கிறீர்கள். உலகனைவிட அதிகமாக மேற்பாடடைந்தவாக ளும், உலகஞுக்குச்சமமானவர்களும் கிடையாதா? இவ்வளவு அகத்தை யுடன் இருத்தக்கூடாது, பாய்வாதுகூடாது, சிருஷ்டியில் அந்தஸ்து பலவுள்ள வாகனிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் ஒருவருக்கும் அகத்தைவேண்டாம்.

விடை:—நாமம் எங்கேருக்கும் ஒன்று அல்லது பலவா? பல என ளால் மதங்கள் பலவும் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமானதா? இவ்வா? வித்தியாசமானதென்றால் உண்மை ஒன்றுகத்தானிருக்கமுடியும்? ஒன்றுக கொண்டு சீராயிருக்கிறதென்றால் பெயர்கள் பல வைத்தல் கொண்டிருப்பது பிரயோசனபற்ற காரியமே. ஆகவே நாமமும் அகமும் எங்கேருக்கும் ஒன்றே என்று ஏற்படுகிறது. அகமேகிடையாது. அவர்களிலிருந்து எங் கன் வேறுகச்சொல்லுவது இதிலே. படைத்தவனுடைய தூயிதாவை ஒருசக வாததி எப்பொருளையானால் எண்ணிக்கையில் ஒராவிரத்திரைகு குறைவிலகாம லிருக்கும். அவைகளில் முக்கியமானது என்கே யாதும், அவைகளாவன புரணிகள், கீழிக்குவன், கமணன் (அல்லது பெனத்தன) மகம்மதியனுமாய். இவ்வெங்கேயும பற்றவைகளைஉலகம் கூடியிருக்கின்றன அரசன ஒன்று கூட்டி உண்மையை விசாரிப்பானையாகில் முதலில் வாய்மையுடைய கேழ்கை வேண்டும் "ஐயா இதுவகையிட எனக்கு குருவாருக்கிடையாது. எந்த யதத் தையுட தழுவமுமில்லை, தயவுசெய்து சகல சமயங்களிலும் ஏது மேனமை யானதென்றும் கான ஏதைத் தழுவாயென்றும் சொல்லுங்கள்"

வாய்மையுக்கி:—எலகஞுடைய யதமே மேனமை பெற்றது. ஆராய்ச்சிக் காரன.—மீதி 999 மதங்களைப்பற்றி உலகஞுடைய அபிப்பிராய மென்ன?

வா.—அவைகளெல்லாம் பொய்யானது. கரகத்தையடையச்சொல்லு கிறது. ஏனெனில வாயமரக்கத்தைவிட மேலான தர்மங்கிடையாது.

ஆன்.—உங்களுடைய தர்மம்பாது?

வா.—பகவதியை மதிப்பது; மது மாயசாகாராதி முதலிய ஐந்து வஸ்துக்களை உபயோகிப்பது. 'உருத்தராயிலா' முதலிய 64 தந்திரங்களை மரியாதைசெய்வதும், இன்னும்; இவைகளைப் போன்றவைகளுமேயாம். முக்திக்கு ஆசை புண்டானால் எங்களுடையதைத் தழுவி ஈஷ்யனாகுகள்.

ஆன்.—கல்லது. இன்னும் இதர மகாத்மாக்களைக் கண்டு கேட்டு அவாகளுடைய சமயங்களைப் பற்றி விசாரிப்போம். பிறகு எதில் ஊக்கமும் ஆவலும் உண்டாகிறதோ அதில் சேருவோம்.

வா.கி.—ஏன் பிரமையிலாபபட்டுக்கொள்ளுகிறீர்? ஜனங்கள் உங்களை ஏமாற்றி அவாகளுடைய வலியில் போட்டுக் கொள்வார்கள். பிற சமயத் தவர்கள் யாரிடமும் பேசாதேயுங்கள். எங்களைச் சாணாகதியடையுங்கள். அல்லது பிறகு வருவதுதான். கவனித்துக்கொள்ளுங்கள் எங்களுடைய சமயத்தில் பேசும், மோகும் இரண்டுமிருக்கின்றன.

ஆன்.—சரி (மற்றவர்களிடமும்) இக்கேள்விகளைக்கேழ்ப்பேன்.

பிறகு சைவன் ஒருவனிடம் சென்று வாமார்க்கியைக் கேட்ட மாதிரியே கேட்டான். அவன் கூறினது போலவே நிவனம்கூறி மேலும் கூறியதாவது:—சிவனைத்துதியாமலும் உருத்திராகூடம் அணிந்துகொள்ளாமலும் விபூதி பூசிக்கொள்ளாமலும், விங்கார்ச்சனை செய்யாமலும் முத்தி கிடைக்காது. என்றான். அவனைவிட்டுவிட்டு நவீனவேதாத்தியிடம் சென்றான்.

ஆன்.—ஐயா உங்களுடைய சமயத்தைப்பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

வேதாத்தி —சமயமும் கிடையாது, சமயமில்லாததுங் கிடையாது. காங்களை நேரான பிரமமம். எங்களைத்தர்மமும் அதாமமும் பாதிக்காது. உலகம் மாயை. ஜனனபாதையைவிட்டு கீத்தியமுத்தனாக விரும்பினால் ஞானியாகி சுததசேதனமுள்ளவனாகவுமாகி தனனையே பிரமமமாகவும் கினைத்துக்கொள்ள வேண்டியதே.

ஆன்.—ஈ பிரமம் கீத்தியமுத்தனானால் பிரமத்தினுடைய குணகாமகபாவம் ஏன் உன்னிடம் காணப்படவில்லை? ஏன் சரீரத்தினால் கட்டுப்பட்டிருக்கிறாய்?

வேதா:—உங்களுக்குச்சரீரம் புலப்படுகிறதானால் கைகள் பிரமையில முழுக்கிருக்கிறீர்கள்? கைகள் பிரமத்தைத் தவிர்த்து வேறொன்றையும் காண கிறதில்லை.

—ன. பார்க்கிறீயார்? யாரைப்பார்க்கிறாய்?

வேதா:—பார்க்கிறவன் பிரம்மா. பிரம்மம் பிரம்மத்தைப் பார்க்கிறது.

ஆன்.—பிரம்மம் இரண்டா?

தேதா:—இல்லை தன்னைத்தானேபார்க்கிறது.

ஆன்:—தன்னுடைய தோள்களின் பேரிவையே ஒருவன் நிற்க முடியுமா? நீங்கள் சொல்லுவதில் பொருளில்லை. பித்தம் பிடித்தவனைப் போல் பேசுகிறீர்கள். பிறகு சமணர்களிடம் சென்று கேட்டான். அவர்களும் அப்படியே மறுமொழி தந்தார்கள். அத்துடன் நிற்காது மேலும் கூறியதாவது:— ‘சமண சமயத்தை’ தந்தவிர மற்றவைகளெல்லாம் பொய்யானவைகளே. உலக காத்தாவாய் அநாதியான ஈசுவரனயாரும்இல்லை. அநாதிகாவந்தொட்டு இருக்கும் வண்ணமே உலகமிருந்து வருகிறது. எங்கள் சமயத்தை ஏற்று எங்கள் சீடராகுங்கள்!! ஏனெனில் நாங்கள் எல்லாவிதத்திலும் கல்லவாகள், எங்களுடைய கொள்கைகளும் உண்மையானவைகள். சமணசமயத்திலிருந்து வேறுபாடுகளெல்லாம் பொய்யானதே.

பிறகு கீழிஸ்துவன் ஒருவனிடம்சென்று இக்கேள்விகளை முன்போல் கேட்டான். அவனும் வாமமார்க்கிகளைப்போலவே பதினாறுத்து மீண்டும் கூறியதாவது—மனிதர்கள் எல்லோரும் பாபிகள். சுய கிரமத்தினால் பாபங்கள் கழியாது. இடேசுவரின் பேரில் கம்பி பரிசுத்தனாகாதவரையில முத்தியை யடையமுடியாது. எல்லோருடைய பிரபாச்சித்தத்திற்கும் இப்பேசு தன் பிராணனைக் கொடுத்து தன் அன்பைக்காண்பித்ததா. நீ கீழிஸ்துவனாகி விடு என்று கூறினான்.

இதையும் கேட்டுவிட்டு மௌலி ஒருவரிடம் சென்று, அவன் சக்தை கத்தை அவருக்குச்சொரிவித்தான். எல்லோரும் சொன்னதைப் போலவே மௌலியும் சொல்லிவிட்டுக் கூறியதாவது:—

“இரண்டற்று ஒப்புயர்வற்று படைத்தவனையும் அவருடைய கபியையும் குர்-ஆனையும் கம்பாமல தன்னைவெனும் காப்பாற்றிக் கொள்ளமுடியாது. இதை யார் மறுக்கிறானோ அவர்கள் நாகத்தைப்படைவார்கள். அவர்கள் காப்பிரிகள்.” என்றான்.

பிறகு வைணவன் ஒருவனிடம் சென்று அவனையும் கேட்டான். அவன் இவைகளைவிட அதிகமாகச்சொன்னான். எங்களுடைய திலகம். சமாச்சரணக் குறி இவைகளைக்கண்டு எமனும் அஞ்சுவான் என்றான்.

ஆராய்ச்சிக்காரன் அப்பொழுது போசனை செய்வான். கொசு, போலிஸ் சேவகன், கள்ளன், திருடன், சத்துரு, முகலானவர்களுக்கு இதைக்கண்டு பயமில்லாமல்போனால் எமதர்மராஜனுடைய தூதர்களா அஞ்சு பேரின் றனர்? இன்னும் போகப்போக அநந்த சமயத்தவர்கள் தங்கள் தங்க ளுடையதே உண்மையான தென்றார்கள். சிலர் எங்களுடைய கபிர் கல்லவ றென்றும் சிலர் கானக்தாது, சிலர் வல்லபர், சிலர் சககானந்தர், சிலர் மாந்வர், முதலானவர்களைப்பெரிபவர்களென்றும் அவதாரபுருஷர்களென்றும் முறையே சொல்லு வதைக் கேட்டான். ஆயிரம் சமயத்தவர்களையும் கேட்டு விசாரித்து பரஸ்பரம் ஒருவருக்கொருவர் தூஷனை செய்வதையுங்கண்டு இதில் யாரையும் குருவாகச்செய்து கொள்ளத் தகுதியற்றவர்கள். ஏனெனில் ஒவ்வொருவனுக் கும் 999 பெயர்கள் விரோதமாகக் கட்டு சொல்லுகிறார்கள் என்பதாக நிச்சயஞ்

செய்து கொண்டான். பொய்சொல்லும் விபாபாரிகள், விலைமாநர்கள், கோமாளிகள், இவர்கள் சாக்கிண்மேனமை தங்களுடையே பெருமை இவைகளைப் பேசி மற்றவர்களை ஏளனஞ்செய்திறவர்களைவிட இவர்கள் மேலானவர்களில்லை. பிறகு உபகிஷ்டத்தில் சொல்லியிருப்பதை ஞாபகம் செய்துகொண்டான்.

सद्धिज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत् । समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठम् ॥

तस्यै स विद्वानुपसमाय सम्यक् प्रशान्तचित्ताय ब्रह्मन्विताय ।

येनाश्वरं पुरुषं वेद् सत्यं प्रोवाच सान्तरवतो ब्रह्मविद्याम् ॥ முண்டகோபகிஷத்

சத்தியத்தையடைய விரும்புகிறவன் 'சகத்யாணி' அதாவது கையில் தக்கபரிகடன ஆடினவனாய், வேதப்பிரகாரம் பிரம்ம கிஷ்டை, பாமாத்மா, இவைகளைக் கையாளுகிறகுருவினிடம் செல்லட்டும். அறிவாளர்கள் சாத்தித் தம் அடைக்கப்பட்ட ஐம்புலன்கள் முதலியவைகளையுடைய ஆராய்ச்சிக்கார னுக்கு பாமாத்மாவின்னுடைய குணக்ரமகபாவங்களை உபதேசம் செய்யட்டும். மேலும் எச்சாதனங்களினால் அவன் தர்மாதத ராமமோகஷங்களைப் பெற்று பாமாத்மாவை அநியமுடிமோ அவைகளை உபயோகப்படுத்தும் வெருங் குணங்களையுடைய பெரியோரிடஞ்சென்று "ஓ பெரியவரே இப்படி வேறு பரிவினையால் சச்சரவுகளினால் என் மனது குழம்பியிருக்கிறது. இவர்களில் ஏதாவதொன்றைப் பின்பற்றுவோனேயானால் மீதி 999 பெயர்களையும் என் சத்துருவாக்கிக்கொள்வேன். 999 சத்துருக்களும் 1 மிதரனும் உள்ளவ னுக்குப்பலன் ஒரு பொழுதுண்டாகாது. எதை கான் அங்கேதாம் செய்ய வேண்டுமென்று உபதேசஞ்செய்யுங்கள்" என்று வேண்டினான்.

சதகுரு—அறியாமையின் பயன் அறிவின் சத்துருக்கள். பேதைகளைத் தப்புவிழியில் திருப்பி தன்னுடைய ஜாதத்தினால் மயக்கி கயகாரியத்தைச்செய்துகொள்ளுகிறார்கள். எவ்வாற்றதையில் 1000 பேர்களும் சேருகிறார்களோ அதையே வேதமாகக்கருதி, எதில் பாஸ்பா விரோதமாயிருக்கிறதோ அதைத் தப்பு என்றும் பொய்யென்றும் பாபமானதென்றும் அங்கேதாஞ்செய்யக் கூடாதென்றும் அறிவாயாக.

ஆ.ன்:—கீட்கள் கூறுவதைக் கண்டறிவதெப்படி?

ச.ரு:—போய் கீழ்க்கண்ட வார்த்தைகளைக் கேள். எல்லோரும் ஒரே பதிலுரைப்பார்கள். என்று சொல்லி அனுப்பினார்.

இதன்பேரில் உண்மையை அறியவிரும்பும் ஆராய்ச்சிக்காரன் ஆயிரம்பேர்கள் குழுமியுள்ள கூட்டத்திற் சென்று கேட்டதாவது:—“எல்லோரும் கேளுங்கள். மெய்ப்பொருள் தர்மமாகுமா? பொய்ப்பொருள் தர்மமாகுமா? என்றான். எல்லோரும் ஒரே குரலுடன் உண்மையைச்சொல்வதினால் தாமமும் பொய்யைச் சொல்வதினால் அதர்மமும் உண்டாகிறதென்று மறுமொழி கூறினார்கள். இவ்விதமே வித்தையை அறிவது, பிரம்மச்சரியத்தைக் கைக்கொள்வது, சரியான பிராயத்தில கனியாணம் செய்து கொள்ளுவது, சச்சவலபம், மானிடப் பிரயத்தனம், சத்தியம், நல்ல சகவாசம், முதலானவைகளில் தர்மமும்

அவித்தைையை அங்கோரம் செய்தல்' பிரம்மச்சரியத்தைக் கைக்கொள்ளாம
 லிருத்தல், விபபசாரம் செய்தல், தீய சகவாசம், அசத்திய விபவகாரம்,
 பொய், கபடம், பிறருக்குக் கேடுசெய்வது இவைகளில் அதர்மமுமிருக்
 கிற தென்று ஒளறாகச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது ஆராய்ச்சிகாரன்
 இவ்விதமே ஒன்று சேர்ந்து சத்திய தாமதத்தையேமபடுத்தி பொய்யாக்க
 ததை ஏன் ஏசஞ்செய்யக்கூடாக்கென்று கேட்டான். அவ்விதம் செய்
 வேமேயானால் எங்களைப் பாராட்டுகிறவர்கள் யாரிருப்பார்கள்? எங்களுடைய
 சீடர்கள் எங்களைவிட்டு விலகி விடுவார்கள்? நாங்கள் சொல்லுமதைக் கீழ்ப்
 படியாட்டார்கள். எங்களுடைய ஜீவனம் போய்விடும். இப்பொழுது நாங்
 கள் ஆனந்தத்துடனிருக்கிறோம். இவ்வறுபவங்களையெல்லாம் இழந்து விடு
 வேம ஆகவே உண்மையான சாயததை நாங்கள் அநிந்திதந்த பொழுதி
 லும் எங்களுடைய பொய் பிசிவினையானபமதங்களையே உபதேசித்து வருகி
 ரோம் உங்களுடைய உபாயங்களினால் "உலகத்தை ஏமாற்றி ஆனந்தம்
 அனுபவிப்போம்" என்ற முதுமொழிக்கொரு சத்தியவெறிமையத் தழுவாமலிருக்
 கிறோம். உலகில் பிமாக்கியவர்களுக்கு ஒன்று காடுகிறதெனில், பொய்சொலி
 வேஷமொட்டுக் கொள்ளுகிறவர்களை நன்றாக வாழுகிறார்கள், அவ்வா ?
 ஆராய்ச்சிகாரன் இவ்வித மோசவழிகளினால் மர்மவர்களை எமாற்றுகிறதற்கு
 அரசன் ஏன் உங்களைத்தண்டிக்கிறதெனில் என்றான்.

அரசனையும் எங்களுடைய சீடனாகச் செய்துவிட்டோம். பாருங்கள்!!
 எங்களுடைய ஏற்பாடெல்லாம் சரியாயும் ஒழுங்காயுமிருக்கிறது. எவனும்
 எங்களைத் தப்பியோட முடியாது.

ஆன்:—பாமரர்களை மோசவழிகளினால் கொள்ளையடித்து தன்புறத்து
 கிறீர்களே. பரமேச்வரனுக்கு முன் என்னபதில் சொல்லுவீர்கள்? கோரகர
 கத்தில் விழுவிடுகளை. இவ்வளவு பெரிய அபராதம் செய்கிறீர்கள். இதை ஏன்
 விட்டு விடக்கூடாது? மதக்காரர்கள்:—எதை ஏகத்தில் விழுமோமென்றும்
 பரமேச்வரன் என்ன தண்டனையை அளிப்பானென்றும், அக்காலத்தில் யோசிப்
 போம் இப்பொழுது ஆனந்தமாகச் சுகத்திலிருக்கிறோம். நாங்களும் சத்
 தைஷப்படவேண்டி ஜனங்கள் கமயாகவே தீயபததை யளிக்கிறார்கள்.
 நாங்கள் பலாதகாரம் செய்யாமலிருக்கும்பொழுது அரசன் தண்டிக்கவேண்
 டிய அவசியமேது?

ஆன்:—குழைதையை ஏவததுததிருமேறனை பொல உங்களுக்குத் தண்
 டனையையளிக்கவேண்டும், ஏனெனில்.

ममो भवति वै बालः पिता भवति मन्दः ॥

மனு.

அறிவிலலாதவன் குழந்தை, அறிவையளிக்கிறவன் பிதா, பெரிவன். அறி
 வானாகளாயும் படிதவாகளாயுமிருக்கிறவர்கள் உங்களுடையவலையில் விழு
 கிறதெனில். அறிவிலலாதவரின் குழந்தையைப் போலிருக்கிறார்கள். அவர்
 களை உங்களுடைய பொய்க்கும் வஞ்சகத்திற்கும் ஆளாகிறார்கள். அவர்களை
 மோசஞ்செய்வதற்கே உங்களுக்கு ராஜதண்டனையை அளிக்கவேண்டும்.

ம:—அரசன் பிரஜைகள் எவ்ளோரும் எங்களுடைய மதத்திலிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் எங்களுக்குத் தண்டனையை அளிக்கிறவன் எவன்? தண்டனையை அளிகளும் சந்தாபம ஏறப்படால் இத்தொழிலை விட்டு மற்றொன்றைக் கைப்பற்றுவோம்.

ஆ:—வேலையற்று உட்கார்த்து பிறர்களை எமாற்றுகிறீர்கள். அறிவைக் கற்று கிரகஸ்தர்களுடைய மக்களைப் படிக்கச் செய்வது உங்களுடையவும் அவர்களுடையவும் நன்மைக்காகாதா?

மத:—இளமைப்பருவம் முதல் இறக்கும் வரையில் சுகங்களைத் துறத்தும், பாலபாவஸ்தையிலிருந்து வயது காலம் வரையிலும் வித்தையைப் படித்தும், பிறகு படித்து கொடுப்பதிலேயும் உபதேசஞ் செய்வதிலேயும் வாழ்நாளாக் கழிப்பதினால் எங்களுக்கு என்ன பிரயோஜனம்? என்ன லாபம்? இப்படியே எங்களுக்கு லக்ஷ்ஞபாய ஒரு கஷ்டமும்னனியில் கிடைக்கிறது. சுகமாகவும் உச்சாகரியமாகவும் வாழ்க்கிறோம். இவ்வாழ்வை விடுவானே?

ஆ:—அபாரமான தீமைகளை இது விளைவிக்கும். தீரப்பிணிகளால் பிழைக்கப்பட்டு சிறுவயதிலேயே மரணத்தையடைகிறீர்கள். புத்திமான்கள் நீந்ததனும் அதைப் பொருட்படுத்தாமலிருக்கிறீர்கள்.

टका धर्मष्टका कर्म टका हि परमं पदम् ।

यस्य गृहे टका नास्ति हा । टका टकटकायते ॥

आना अंशकला प्रोक्ता रूप्योऽसौ भगवान् स्वयम् ।

अतस् सर्व इच्छन्ति रूप्यं हि गुणवत्तमम् ॥

சகோதரனே!

நீ சிறு பிள்ளை' உலகம் இன்னதென்று இன்னும் நீ அறிய சக்தியற்றிருக்கிறாய்' பொருளன்னியில் தர்மமும், சல்ல காரியமும் பாரமதமும் கிடைக்காதாம். பணமில்லாதவன் பணத்தைப் பற்றியே அடிக்கடி பேசுவான் "ஜயோ என்னிடம் பணமில்லையே, இவை யெல்லாம் அனுபவிக்க பணம் அல்லவோ என்னிடமிருக்கவேண்டும் இரண்டற்ற இறைவனைக்கட்டு சக்தியுடன் கூடின எவ்ளோரும் புகழுகிறார்கள். அவரைக்கண்ணால்க் கண்டவர யாருங்கிடையாது? ரூபாயின் 16 அணுவே புலப்படுகிற பிரத்தியக்ஷதேய்வம். சகல காரியங்களும் ரூபாயினாலேயே சித்தியாகிறபடியினால் அதைத்தேடுவதிலேயே எவ்ளோருமிருக்கிறார்கள்

ஆ:—உங்களுடைய எண்ணம் வெளியாய்விட்டது. உங்களுடைய உண்மையான நிறத்தைக்கண்டேன். உங்களுடைய கை வே நீங்கள் புரட்டுக்களையெல்லாம் கையாடுகிறீர்கள். அது உலகாசத்தை விளைவிக்கிறது. சத்தியோபதேசம் உலக லாபத்தை உணர்பண்ணுவது போலவே அசத்தியோபதேசமும் உலகாசத்தை விளைவிக்கும். உங்களுக்கு வேண்டியது பணத்தானே? ஏன் அதைவியாபாரம் செய்து சம்பாதிக்க கூடாது?

ம:—அப்பொழுது நாங்கள் கஷ்டப்படவேண்டும், கஷ்டத்தையுடைய வேண்டும். இவ்வியாபாரத்திலே கஷ்டம் கிடையாது. எல்லாம் இவர்பமே, கவனியுங்கள். துளசியிலையை செய்புத்தணணீரில் போட்டு சாணகமலங்களில் சமாபிதது ஒரு துளசி ஜலத்தைக் கொடுக்கிறோம். கழுத்திலுமாலையை அணிபச்செய்கிறோம். எங்களுடைய சீடனாகச் செய்துக்கொள்ளுகிறோம். இவ்விதம் செய்துக்கொள்வதினால் சிஷ்யன ஆயுள் பரியாதமும் பிராந்தைப் போல உழைக்கின்றான். எங்களுக்கு இஷ்டமான வழிகளில் அவனைத் திருப்பலாம்.

ஆ:—இப்பணக்களெல்லாம் எதற்காக கொடுக்கிறார்கள்.

மத:—தர்மம் சுலாக்கம் முதறி இலவண யடைவதிற்பொருட்டே.

ஆ:—கீட்களை முததாகளாக மாட்டார்கள். முத்தி கருபதையாவது சாதனத்தையாவது அறியமாட்டார்கள். இப்படியிருக்க உங்களைப்பணிசிறுவர்க ளாக ஏனை கிடைக்கும்? ம:—இரத்தபிறகு அடுத்த உலகத்திலேயே கிடைக்கும். இவர்கள் எங்களுக்கு எவ்வளவு கொடுத்தாப் பணிச்சுடை செய்தி றார்களோ அவ்வளவே மறு உலகத்தில் கிடைக்கும்.

ஆ:—இவர்கள் கொடுக்குமளவு கிடைக்கிறதே? இல்லையோ! வாங்கிக் கொள்கிற உங்களுக்கு என்ன கிடைக்கும்? ராகமா அல்லது வேறு எதாவதா? ம:—நாங்கள் துதிப்பதிலேயே காலத்தைக்கழிக்கிறோம். இதனுடைய கஷ்டம் எங்களுக்குக் கிடைக்கும்.

ஆ:—மாணத்திற்குப் பிறகு இவகிருக்கிற தீரவிபத்திராகவே நீங்கள் துதிப்பதெல்லாம். மிக்கக்கவலைபுடன் போஷித்துவருவடியான சர்மாமசம ஈற்றில ஒருபிடி சாம்பலுக்குகூட உபயோகமாகாது. பரமேசுவரனை துதித் திருந்தால் உங்களுடைய ஆத்மா பரிசுத்தமாகும். ம:—நாங்கள் அசுத்த மானவர்களா?

ஆ:—உங்களுடைய மனது சொம்ப அழகுதுடன் கூடியதே.

ம:—உனக்கெப்படி தெரியும்?

ஆ:—உங்களுடைய நடவடிக்கைகளிலிருந்து.

ம:—பெரியோர்களுடைய செய்கையும் நடவடிக்கையும் யானையுடைய பல்லுக்குச் சமானமானதாகும். காட்டுவதற்கு ஒரு வரிசைப்பலவும், உன்ப தற்கு வேறொருவரிசையும் இருப்பது போல நாங்கள் அநாதாங்கமாகப் பரி சுத்தமானவர்கள். வெளிப்படையாக இக்கெட்டகாரியங்களைப் பொழுதுபோக் கியாகச்செய்கிறோம்.

ஆ:—அநாதங்க சுத்தமிருந்தால் வெளிப்படையானக் காரியங்களும் சுத்தமாகவேயிருக்கும். ஆகையினால் அநாதங்கத்தின் அழுக்குடன் கூடி னவர்கள். ம:—நாங்கள் எவ்விதமாவது இருக்கலாம், எங்களைப் பின்பற்றி நடப்பவர்கள் சரியானவர்கள்.

ஆ:—குருவையேபோலவே கிஷ்யர்களும். ம:—மனத்தர்களுடைய குணம், கீர்மம், சுபாவம் முதலானவைகள்கெவ்வெவ்ருக விருப்பதினால் ஒரு பொழுதும் ஒரே சமயமுண்டாகாது.

சமயங்களின் சேர்க்கை.

ஆ:—செறுபிராயத்திலேயே ஒரே விதமான பயிற்சியைப்பெற்று உண்மையுறைத்தல், முதலான தாமங்களைக் கிரகித்துப் பொய்ப்பேசுதல் முதலான அதர்மங்களை விட்டுவிட்டால் கட்டாயம் ஒரே மாதமாகக்கூடும். தர்மாத்மா அதர்மாத்மா என இரண்டுவிதமான மனிதர்களுருக்கே தீருவார்கள். அதாமாத்மாக்களை விட தர்மாத்மாக்களதிகமிருந்தால் உலகில் சுகம் பெருகிக்கொண்டேயிருக்கும். அதர்மாத்மாக்கள் அதிகமாகும்பொழுது துக்கம் பெருகும். கற்றறிந்தவர்கள் எல்லோரும் ஒரே விதமாக உபதேசம் செய்தால் சமயங்கள் ஒன்றாய்ச்செருவதற்குவெகுதாமதமாகாது.

ம:—இது கலியுகம். சத்தியயுக வார்த்தைகளை இப்பொழுது எதிர்பாராதேயுங்கள். ஆ:—கலியுகமென்பது ஒரு கால அளவின் பெயராகாது. காலம்செய்கையற்றது. தர்மாத்மகாரியங்களைச் செய்வதில் அது ஒரு பொருளாகாது. கலியுகமூர்த்திகள் நீங்கவே, மனிதனிடத்திலிருக்கிற உண்மைகளும் கெடுதல்களும் இயற்கையாகவே உண்டானதிலலை. சோர்வையுடைய குணத்தோஷங்களினாலேயே உண்டாகும் சுவபாவங்கள்.

இவ்விதமாக நினைத்து ஆப்த(உண்மையை அறிந்துள்ள குரு)விடச் சென்று “ஐயா! நீங்கள் என்னைக் காப்பாற்றினீர்கள். இல்லாவிடில் நான் இப்பிரிவுகள் ஒன்றின் வலையில் சிக்கிக்கொண்டு நாசத்தையடைந்திருப்பேன். இவ்வேஷக்காரர்களின் வருசகததை இனி நான் வெளிப்படுத்தி வேதோகத சத்திய சமயத்தையே பரவச் செய்வேன்” என்றான்.

ஆப்தா:—இது சாதாரணமாய் சகல மனிதர்களுடையவும், சிறப்பாய் துறவிகளுடையவும் அறிவாளிகளுடையவும் கடமையாகும். சகல மனிதர்களும் சத்தியத்தைத் தாங்கி அசத்தியத்தைகண்டித்து சத்தியோபதேசத்தினால் உபகாரம் செய்து அதை உபதேசிக்கவும் வேண்டும்.

வினா:—(தற்காலத்திய) பிரமமச்சாரிகளும் சகச்சாரிகளும் சரியானவர்களா?

விடை:—ஆசிரம விதிகள் சரியானவை. ஆனால் தற்காலத்திய இவர்கள் விடத்தனம் பலவித கபட வஞ்சகங்கள் இருந்துவருகின்றன. அவர்களில் அநேகம் பிரமமச்சாரி என்றழைத்துக்கொண்டு சடை முடியை வளர்த்துக் கொண்டு பெருங்காரியங்களைச் செய்ய வல்லவர்களாகக் கருதுகிறார்கள். ஜபம் செய்வதிலேயும், சமஸ்காரங்கள செய்வதிலேயும், மூழ்கிக்கிடக்கிறார்கள். படித்தவர்கள் என்கிற பெயரைக்கூட அடைகிறதில்லை. பிரமமச்சாரி பென்றபெயரையளிக்கும் பிரமம் அறிவாகிய வேதங்களைப் படிக்கிறதில்லை. இப்பிரமச்சாரிகளெல்லாம் ஆட்டின் கழுத்தின் கீழ் தொங்கும் கொழுப்பைப்போல பிரமோசனப் பீடங்கள். விததைபிஷாசமல கமண்டலத்தை யும், சொரைக் குடுக்கையுமேகூடச் செய்து சகச்சாரிகள் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேதமராக்கமுன்னெற்றத்தைக் கொஞ்சமேனும் செய்கிறதில்லை. செறுவயதிலேயே சகச்சாரம் வாங்கிக்கொண்டு அலைகின்றார்கள். வித்தியாப

பியாசத்தையும் விட்டு விடுகிறார்கள். இவ்விதப்பொழுதில் சந்திரன் களும் தலபாத்திரை - செய்வதிலேயும் விக்கிரகங்களைத் தரிசிப்பதிலேயும் காலத்தைக் கழிக்கிறார்கள். வித்தையைப்பயிலாமல் மெளனஞ்சாதிக்கிறார்கள். ஏகாந்தமான விடங்களில் யனங்கொண்ட உலாயில் அன்னபானம் செய்து படுத்து உறங்குகிறார்கள். பகை, பொருமை பேராசைகளில் ஈடுபட்டு நீரதை, தீயச்செயல், அடாதகாரியங்கள் முதலானவைகளைச் செய்து வருகிறார்கள் காஷாயமதரித்து தண்டம் சொரக்குடிக்லகையை எடுத்துக் கொள்வதினால் தங்களுடைய கடமை தீராதது விட்டதென்றும் எண்ணுகிறார்கள். எல்லோரையும் விடமேலாக நினைத்து சிறந்தகாரியங்களைச் செய்கிற நிலை. இவ்வித சந்திரனின் உலகில் வீணுமே வசிக்கிறார்கள். உலக நன்மையைச் செய்கிறவர்களை அவர்களில் சரியானவர்கள்.

வினா:—கிரி, புரி, பாரதி, முதலான கோசேனாகள் நல்லவர்களா? ஏனெனில் கூட்டம்கூட்டமாக இங்குமங்குமலேகிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கானச் சாதுக்களுக்கு ஆனந்தத்தையளிக்கிறார்கள். அதவைத் உபதேசத்தையே எங்கும் போதிக்கிறார்கள். கொஞ்சம் ஓதி ஓதவும் செய்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் நல்லவர்களாம்.

விடை:—கிரி, புரி, முதலான பதது பெயர்களும் பிறகாலத்திலுண்டானவை சனாதனமானதில்லை. அவர்களுடைய கூட்டம் கேவலம் சாப்பாட்டிற்காகவே. அநேகம் சாதுக்கள் சாஸனத்திற்காகவே கூட்டத்திலுலகலகுகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிலொருவனை மட்டமாவாகச் செய்து அதிகாரத்திலவைக்கிறார்கள். பிரதமரையிலும் உயர்ந்த சமஸானத்தில் அவன் அமருவான் சாதுக்கள், பிராமணன் எல்லோரும் புஷ்பத்தைக்கைமில்லெந்தி அவன் முன்னின்று இம்மாதிரி,

नारायणं पद्मभवं वसिष्ठं शक्तिं च तत्पुष्पराशरं च ।

व्यासं शुक्रं गौडपदं महन्तम् ॥

கலோகங்களைப்படித்து ஹரஹ் வென்று பூமாரிபொழிந்து சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்வார்கள். இதைபெல்லாம் செய்ய இஷ்டப்பட்டாதவனுக்கு அவர்களுடன் வசிப்பது கூடகஷ்டமாகும். இவைகளை வேஷத்திற்காகவும், பாவைக்காகவும், உலகத்திலயாத்து அனுபவிக்கவேண்டிய அளவு திரவியத்தை யடைபவேண்டியுமே செய்கிறார்கள், மடாதிபதிகளனேகம் பெயர்கள் கிரகஸ்தனாயிருந்தபொழுதிலும் சந்திரனியென்று சொல்லி அகங்கொள்ளுகிறார்கள். சந்திரனாகுகென ஏற மட்ட (ஐந்தாவது அத்தியாயத்தைத் தானாக) கடமைகளொன்றையும் செய்யாமல் தலத்தை வினாகவே கழிக்கிறார்கள். நல்ல உபதேசம் செய்கிறவர்கள் இவர்களுடைய விரோதியாகிறார்கள். இதிலேகம் போகன் விபூதியணிந்து ருத்திராக்ஷம் தரிக்கிறார்கள், சைவசா பிரதமத்தை அனுஷ்டிக்கிறார்கள் எனப்பதில் களிப்படைகிறார்கள் சமயவாதரணுவாத சபைகளிலு தங்களுடைய மதம் அதாவது சங்கராசாரியாரைத்தாங்கிச் சங்கராங்கிதர்களைக் கண்டிக்கிறார்கள். வேதமார்க்க உன்னதியைத்தாங்காமலும் பொய்மதங்களைக்

கண்டிக்காமலும் நுகராதன. மாதாந்தரங்களையுடைய இச்சாப்பாடுகள் தாக்குவதற்குத் தளவுகெட்டும் மக்களைப்போல ஏனென்றான். இராமியபட்டவர்கள் சமூகத்தினால் வெறும் மாதமேயாம். இராமியினுடைய வெதவாக்கியத்தினால் வாயாக்கி, முதலான பிரிவுகளுக்கள் கிழிந்துவாய், மகப்பேய்கள், சமணங்கள், முதலானவர்கள் அதிகரித்து இன்னும் உருகியெண்ணெய்க்கு நுகரான். அவர்களை (வெதவாக்கத்ததைச் சொந்தவர்கள்) கீழ்த்தகையையடைகிறார்கள். அதை உதயவுமிடில் கொஞ்சங்கூட பரிசு, பரிசுத்தியம், செயல்பெண்டியகாரியங்களை உதாசனமும், திகிலும் எவ்விதம் அதை அறிபமுடியும்? அன்னபாணசெய்வதைப் பெரிபதாசுபதி கிறார்கள். உலகத்தைக்கும் சொல்பயப்படுகிறார்கள். சொன்னதை, பெண்ணை, உறவினர்களுடம் ஆரை, பொதுபுத்திரமோழிகளில் ஆரை இவைகளையெல்லாம் சாப்பாடுகின்ற துறக்கவண்ணமு. இந்த ஆரைகளினுடைய மாதவாக்கியச் சாப்பாடுமென்று எப்படி சொல்லக்கூடும்? படசபாசமென்றிடில் வெதவாக்க உபதேசத்தினால் உலகத்திற்கு உபதேசத்தை விளக்கி உதவிடும் அருளுடைய பதிலும் உழைத்து சாப்பாடுகின்றவையெதவாக்கமையாகும் தடகளுடைய ஆசிரியர்களைச் சாப்பாடுகிறவனாயிடு சாப்பாடு என்ற பெயர்களைவைத்துக்கொள்ளுவது வினை. கிரகஸ்தர்கள் தடகளுடைய சொந்தகாரியத்தையே அக்கரை புள்ளவர்களாயிடுபதைக்காட்டிலும் சாப்பாடுகின்ற பரிசு பரிசுத்தியம் எந்தமுன்னவர்களுமிருக்கும் பொழுதே ஆசிரியர்களைப்போல உலகவாசு உலகளுடைய கண்ணுக்கு முன்னுடைய வெதவாக்க மாதவாக்க தெருகிக்கொண்டே போகிறது. கிழிந்துவாயாயும் மாதவாக்கவாக்கிறார்கள். தடகளுடைய இவ்வதைச் சமையலாக உபதேச கொண்கையாற்றி இதரவர்களைப் போக்குகின்றன பிரமாச. இத்தெய்வ மணியருதவாதான முடியும். இத்தவாக்கத்திலும் உருக்காததற்கும் முன்னோட்டையதற்கு உத்தரவாதன் வாதவனாயிடு இவ்வாயி வாதவாட்டியெல்லாம் உதவிடும் வெதவாக்க முன்னோட்டை முன்னோட்டை சத்தியசாதகர்களைப்படித்துப் படிக்கச்செய்வது, பிரமாசசரிபதி ஆசிரியங்களைச் சரிவர அனுஷ்டிப்பதெல்லாம் விருத்தியுண்டாகும். தேச வளர்ச்சியுடைய உண்டாகும். சத்தியவாதசமுதாயம். கீழ்க்கண்ட அறிவுப்படி பல் தியருண்டாயிடுபதையும் பொய்யானதான பல் வழக்கங்களினால் வருகிற மதனது ரூபத்திலும் வையுதன் உதாரணமாக விவரம் புத்தியுள்ள சாதாரணத்தின் சத்தன என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறார் மகபுத்திர. ரூபினையை அனாதபுத்தியுடைய என்கிறான் இவ்வாக்கிட மாதவாக்க மாத அய்விடம் சென்று கைகூப்பி மக்கட்பெறு வேண்டியென்று துறக்கிறார்கள் சாதுவா மாதப்பெறு உண்டாகுதலவது என்று ஆசிரியாதகன் செய்கிறான். மாதவாக்க பொதுவாக்க உதயி உலகளுடைய வாதவையாக்கிய உண்டாகத்தென்கிறார்கள் இதை "கைகூப்பி" கருவத, காய், மோழி முதலானவைகள் யாருடைய ஆசிரியாதத்தினால் தெருகின்றன என்கிறேன் கைகூப்பி என்ன சொல்லுவார்கள். மதனும் கைகூப்பி துறத்தவாக்கிப்பிழைக்கச் செய்ய முடியுமென்கிறார்கள். அறி

விவரவர்கள் அதை உண்மையென எம்புகொள்ள, தனக்குக்கிற சக்தி அவர்களுக்குக்குரியபாறைய அவர்களை என இறந்துபோகிறார்கள். வேறு சிலருடாகள செம்புத்தியானவர்களும் ஏமாற்ற உபாயம் செய்கிறார்கள். உதாரணமாக தனசாரி, நக்கு என்ற கூட்டத்தவர்களை எடுத்தக்கொள்ளுவோம்.

தூத்து அவ்வளவு எழுப்புகின்ற ஒருகதையாகது தூதுகேட்களுக்கு குறிப்புகளாக. அவர்களுள் எல்லா சீர்ப்பெழுண்டையவர்களைக் கவனமாகக் கொள்ளுகிறார்கள். அத்தலைவன் அப்பொழுது சித்தபுரத்திலிருந்து, பண்டிதர்களோட்கொண்ட கோயில், கோயில் எதையாவது அடைந்து அதற்குச் சமீபத்திலுள்ள அடாததானதும் தனித்தனமாக ஒரு விடத்தை அச்சுதப்பினை மெய்சனையிடும் உட்காததெனவாராகள சித்தபுரத்திலுந்து தஞ்சாவூருக்கு வந்தவர்களைப் பெருமளவு இன்னிசைக்காததாய்க்கண்டாயிற்று என்று வினவியவர்களை, பார்வையாகாததாய் என்று கெட்டாய் அவர் செபித்தபுரத்திலுந்து, உண்மையிலிருந்தேதை சொல்லக்கூடியவாய், அவர் சொல்லுவதெல்லாம் உட்காததே திருநெல்வேலி, அவர் செபியாகி, அவரைத் தரிசனம் செய்வதற்காகவே எங்களுடைய விடுவாசல்களைவிட்டுத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறோம். அம்மாதிரி இதே பக்கம் வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டோம்" எனப்பதற்குச் சொல்லுவார்கள் கிரகஸதர்கள் இதைக்கேட்டு "அம்மாதிரிச் சந்தித்தால் எங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள். தரிசனம் செய்வோம் பண்டிதருள்ளவையினைக் கொண்டுபோம்" என்கிறார்கள். பகலு முழுமுகு இதேமாதிரி கண்ணிக் கண்டவர்களைப் பெருமளவு கெட்டாய்கள உதாததெனவாராகள வந்தவர்களை இரவிய அய்யிடத்திலுந்து எவ்வொரு போய் ஒன்றாகக் கூடி அளப்பாளம் செய்கு தூதுகேட்காடிக்விட எழுந்திருந்து, எவந்திருந்தபடி துணைபாளிகள் கிரகஸம் கோயில் முதலிய வட்டங்களுக்குச்சென்று முதன்மை மோலுவே கெட்டுவிட்டுத் திருப்புவார்கள். இதேமாதிரி இன்னும் அல்லது மூன்று நாள் செப்த மிகு பண்டிதருள்ளவர்களிடம் சென்று மகாத்மாவருதுள்ளார், தரிசனம் செய்ய இக்கடமுண்டாளுவ அதைத்தவரத் தயாராக விருக்கிறோம் எனவார்கள். பின்மத்தியபுரத்திலுந்து அல்லது அவரைக் கீட்டா எனவோம் போய்க்கொண்டு வந்தவர்களின் வினைய புத்திரப் பெருவேணடுமென்றோ, கோய்திரவேணடுமென்றோ, தாவியம் வேணடுமென்றோ, அல்லது சத்துருவை கெட்டுக் வேணடுமென்றோ சொல்லுவார்கள். அவரை அழைக்கக்கொண்டு போய்ச் சித்தபுரத்திலுந்து சித்தபுரத்திலுந்து, துணைபாளிக்கும்) முன் தெரிவித்துக்கொள்ளப்பட்ட அடைபாளப்பிரகாரம் உட்காததெனவாராகள. உதாரணமாகத் தரிசியம் வேணடு மென்கிறவர்களை சித்தபுரத்திலுந்து வந்தவர்களைத் தரிசியம், பக்கப்பெறு வேணடு மென்கிறவர்களை முன்னிலையுமா, கோயிலுள்ளவர்களை வேணடு மென்கிறவர்களை இடது பக்கத்திலேயும், சத்துருவை சமீபக் வேணடுமென்கிறவர்களைப் பின்புறமாகவும், உட்காததெனவாராகள. வந்தவர்கள் வந்தவர்களைச் செய்தானபுடன் சித்தபுரத்திலுந்து சந்திப்பினால் உதாததருளிடன பிள்ளையை பெற்றுக்கொண்டு

பேரவதர் தானதுங்கே பிள்ளைகளைச் சொதவவைத்துக் கொண்டிருக்கிறேனா? அல்லது திரவியம் சம்பாதித்தபடி ரகவேண்டுமென்கொ அவாவுடன் கீழ்கள்வருவதை ஒட்டி பணமுடிக்கே இடக்கைவந்தி நக்கிறேனா? பாகிபிளிடத்தில பணம் ஏது? என என்ன வைத்தியனா? பிராக்விவாணம் செய்வதற்கு? வைத்தியரிட, தநிபோய் என "எனது சொல்லுமான் வந்திருக்கிறவர்களுக்கும் கோயாளிகளும் உள்ள பந்து முறைப்பைபித்தாகவந்திக்குகே பாகிபிளிடா சில குறிகளிருக்கின்றன. உதா னாபகத்தக பானமிருக்குபட சந்திக்குகே துணையாளிகளில் ஒருவன் கையொருவிரைக் காணாமையான, தாயாசரிக்கும், டசத்திக சிறவிரலியுமச் சோதாளுமிருக்கும், பட்டாநிலை வசதியும் பரிவாயிரிக்கும் மடசத்திக் கொதிக்கியும், கொளுமிருக்குபடசத்திக் கணவிரலியும் முறைப்ப காணாமையாகன், ஆகவே உழுடை, பசித்தா உடனதாய் தகயன் சகோதரி பரிவாயி அல்லது பக்கள யா பிரமினில வருகுகிருக்கொன்று சொல்லுவான வந்திருக்கிறவா இட, தகயன்மெல்லொ மேட்டு பதம்பங்கி விடுவாக்கள், அபபிளளாக்கள் காட்கள் கொன்னது சரிதானா என, காக்கள், ஆராமகீட்கள் கொன்னதே அதவே சரியானது எனக்கு, மீறும் உகாரத்தைப் பொத்திகா, காணொரும சந்திப்பதைப்படைந்தன், தங்களைத் தரிசனம் செய்ததினால் பெருப்புவிதாக்களானா என்கிருக்கா, அப்பொழுதுதுணையாளிகளே "கேளும் அண்ணை; மனசைகாட்டின மாதமா இவா, இவனிடம் மெதுவான தங்கிவிருக்கமாட்டா, அகருடைப ஆசிரம விநாமபினில தயாளுடைய உடல் கொருள ஆவி மூன்றினதும் பணியிடை செய்யுக்கள் ஏனென்றால் பணியிடை, பட்டாக்க் கொடுத்த, சித்தாகளுடையவழி அபாசமானது என, துபோல சந்தொழும் வாதவாகரிட சதில என்னதான் அளிக்க மாட்டா "என்பாக்கள், இனிமையானவு மிருக்கமான துமகான வாததைத்தனைக் கேட்டு பெரும சந்தொழும்படைவது கொடந்தன் விடுபொச்சேருவான், இவாக்களுடைய பொய்வாதனைகளில்வையாகாபிடுக்கும் வண்ணம் இத்த மோசக் காராளும் கூட்டியெனதொடாந்து போவாக்கள், வழியில் காணும் கிணைகளை முகவரவர்களிடம் சித்தரைபாறதி புகழ்ப்பு கேட்கான், மென்னமென்கள் வாததைகள் பரவி சனா பூழுவது, பொய்ச்சத்தியும் உண்டாகும், ஒரு பெரியகித்தா வந்திருக்கிருா, இன்னினனிடத்தில் தங்கிவிருக்கிறார், அவரைப் பங்காணுமொ எனது சரிவெல்லொரும சொல்லுவது காதில விழா, இவர்களை அகரு சென்று கட்டபாக்கிடி கேட்கும்பொழுது அமைதியின்மை ஏராமுகிறாமினா சித்தா வாய்ப்போலவ மென்கை சாதிப்பாரா, என்னைந்தாதிரவு சொ சி களென்றும் சொல்லுவாரா, துணையாளிகள் எல்லொருநாக்கீட்கள் அடப, தொதிரவு செய்யல் அயாபொய்விவாரா என்பாக்கள், சில சம்பவங்களில் கூட்டத்திற் நக்காதனவான ஒருவன் துணையாளன் ஒருவனை ஒரு பக்காக அகருத்துச்சென்று எங்கள் பணத்திருப்பதைச் சொல்லச் சொல்லுக்கள் காக்கள், அப்பொழுது கண்ணமென்று சம்புமொம என பாக்கள், அப்பொழுதே எனைபுறி மென்கிருன்ன என்று மோசகாரன் தெரிந்து கொள்ளுகிருன், தனவாணும தனவிஷ்டத்தைத் தெரிவிப்ப

பான். முன் கூறிய ஏற்பாட்டின் பிரகாரம் தனவாசை உட்காரவைப்பான். சித்தர் உடனே மனோவெண்ணததைச் சொல்லுவார். எல்லோரும் இவருடைய பதிலைச் சொல்லார்கள். அப்பொழுது ஒருவருடன் ஒருவர் சித்தர் பெரிசுவரை என்று சொல்லுவார்கள். அவரவர்களுக்கீதற் ற வண்ணம், மிட்டாய் திரவியம், வெள்ளி, தங்கம், ஆடை, உடை முதலியவைகளை கொண்டு வந்து கொடுப்பார்கள். பொருள் வந்து சொருமவகையில் மோசக்காரர்கள் கொள்ளைபடித்ததுக்கொண்டே இருப்பார்கள். கெசம்பவகளை மூளையை விட மணம் அதிகமுள்ள இரண்டு மூன்று புருஷர்கள் மெழுடைபடுத்தபுருஷரை அடைவார்கள். அவர்கள் 1000 அல்லது 1500 கு அதிகமானதொகையைக் கொடுப்பார்கள். அதற்குப்புகொடுக்கிறவாதஞ்செய்த வீழ்ச்சியை உன்வணக்கம் உண்டாயினால் துக்கைதிறக்கும் என்று சொல்லிக்கொடுப்பான். இவ்விதமாக மோசக்காரர்கள் பலபேர்கள் இருக்கிறார்கள். கற்று அறிந்தவர்களை இதை விசாரணை செய்யமுடியும். 'வேறு எவராலும் முடியாது. வேறாதி விதத்தைப்பயின்று கெட்டுச்சொக்கையினாலேயே அவர்களுடைய மோசத்திலுபபடாமல் தப்பமுடியும். ஏனென்ற மனிதனுக்கு விதையே மண்ணாகும் விதையில் உபயோகஞ் செய்வதுண்டாகாது. செவ்வியத்திற்குத் திறத்தபயிசி அடைகிற மனிதன் விதவானாகிறான். எவனுக்குக்கிட்டச்சொக்கையிருக்கிறதோ அவன் பெருமையாகிறான். கடக்கமுடியாத துக்கத்தை உழலுகிறான். இதனாலேயே ஞானத்தைச்செறப்பார்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அறிவாவணமேபுகிறான்.

न वेति यो यस्य गुणप्रकर्षं स तस्य निन्दां सप्तनं करोति ।

यथा किराती करिकुम्भजाता मुक्ताः परित्यज्य विभक्तिं गुणाः ॥ சாணக.

பொருளுடைய குணத்தை யறிந்தவர்கள் அதை தூஷணை செய்கிறார்கள். காட்டிலுள்ள பீல்வகுயினர் கருத்தபிரபளத்ததுடன் கடினகுஞ்சு புஷ்பங்களை விட்டு கசமுக்கத்தினுடைய மாலைமைதங்கியது போலேயாம். அறிஞன் ஞானி, தாமீகன் சத்புருஷானுடைய சொக்கை இவைகளையுடையவனே யோகி. புருஷபிரயத்தனமுள்ளவன், அடக்கப்பட இசைவியங்கன், கசிலை இவைகளுடன் கடினவனே தாமாததகாமமோகத்தையடைந்து இப்பிரய நிலைமாததாரன்னியிலமறுபிறப்பிலும் எப்பொழுதும் ஞானத்ததிவிருக்கிறான். ஆர்பயாதத்தலை வகிக்கிற ஐனங்களுடைய மதவிஷயத்தைச் சுருக்கமாக எழுதினோம். இத்தகுபிறகு பொருளம் இருக்கிற ஆரிய அரசர்களின் சரிதையை சில ஜனங்களும் அறிவுபொருட்டு வெளியிடுதல்களேறும். ஆரியவாத்ததெசாரஜவம்சத்தது மகாராஜபுதிஷ்டிஷர் முதல் மகாராஜயசபாலன் வகையிலுள்ள சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறோம். மகாராஜகலியம்பல மறு முதல் பொண்டி மகாராஜபுதிஷ்டிஷர் பரிமந்தமுள்ள விவசம் மகாபாரதம் முதலானவைகளில் பண்பப்க்கிறது. புதிஷ்டிக்குத்திறகு ஆரிய அரசர்களின் சரித்திரம் கொஞ்சம் படிக்கிறவர்களுக்கு விளங்கும். ராஜபுதானத்திவி உதயபூர சபை, தானத்தின் தலைகாரன் சித்தாரிவ ஸ்ரீ காதததுவாததிவ குத்து மகாததிமோருமுறை வெளியாகுகொண்டிருந்த ஹரகத்திரகா,மோகன்

சந்திரகா ஏன்னும் பத்திரிகைகளில் வெளியானதின் மொழிபெயர்ப்பேயாகும் இது. சரித்திரம் முதலானவைகளை ஆராய்ச்சிசெய்து ஆரியஜனங்கள் வெளிப்படுத்தினால் தேசத்திற்குத் தக்கலாபமுண்டு. மேற்படி பத்திரிகையின் பத்திராதிபர் விக்கிரம் 1782 (1725 கிறிஸ்து) ல் எழுதின எட்டுப்பிரதிதூல் ஒன்றைத்தான் கிரேகிதர் ஒருவரிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்றோம். 1893 விக்கிரம் (1882 கிறிஸ்து) 19-20 எண்ணுள்ள சஞ்சிகைகளில் ஆரிய அரசர்களின் கருக்கமான சங்கிரகத்தைப் பிரசுரித்தா, அதுகீழ்க்கண்டவாறு.

1770 வருஷம் 11 மாசம் 10 நாளைக்கு மொத்தமாக யுதிஷ்டிராவம்சத் தைச்சேர்ந்த 30 சக்கரவர்த்திகள் இந்திரபிரஸ்தத்தில் ஆண்டார்கள். அவர்க ளிவரமாவது.

ஆரியவர்த்தத்தின் ஆரியசக்கரவர்த்திகளின் வம்சாவளி.

இந்திரபிரஸ்தத்தில் யுதிஷ்டிரசக்கரவர்த்தி முதற்கொண்டு யசபாலசக்கர வர்த்திவரையில் ஆரியர்களை ஆண்டார்கள். ஏறக்குறைய மொத்தத்தில் 124 பேர்களிருந்தார்கள். அவர்களாண்டகாலம் 4157 வருஷங்கள் 9 மாசங்கள் 14 நாளுமாகும். விவரம் கீழ்க்கண்டவாறு.

ஆரியராஜர்கள். வரு. மா. நா.				ஆரியராஜர்கள். வரு. மா. நா.			
1 யுதிஷ்டிரர்	36	8	25	16 சுசரிதன்	42	11	2
2 பரிஶித்து	60	0	0	17 சூரசேனன்	58	10	8
3 ஜனமேஜய	84	7	23	இரண்டாவது			
4 அஸ்வமேத	82	8	22	18 பர்வதசேனன்	55	8	10
5 இரண்டாவது	88	2	8	19 மேதாவி	52	10	10
ராமர்				20 சோனசீரன்	50	8	21
6 சத்ரமலன்	81	11	27	21 பீமதேவன்	47	9	20
7 சித்திராதன்	75	3	18	22 நிருஹரிதேவன்	45	11	23
8 துஷ்டசையன்	75	10	24	23 பூரணமலன்	44	8	7
9 உக்ரசேனன்	78	7	21	24 காதவீ	44	10	8
10 சூரசேனன்	78	7	21	25 அலபமிகள்	50	11	8
11 புவனபதி	69	5	5	26 உதயபாலன்	38	9	0
12 ஶ்ணஜிதன்	65	10	4	27 துவன்மலன்	40	10	26
13 ரிக்ஷகன்	64	7	4	28 தமதன்	32	0	0
14 சுசுதேவன்	62	0	24	29 பீமபாலன்	58	5	8
15 நாஹரிதேவன்	51	10	2	30 க்ஷேமகன்	48	11	21

ராஜாசேஷமகளை மந்திரி விக்கரவன் கொலைசெய்து விட்டு தானே ஆள வரம்பித்தான். இவ்வமசத்தைச்சேர்ந்த சக்கரவர்த்தி 14 பேர்கள் மொத்த மாக இந்திரபிரஸ்தத்தில் 500 வருஷம் 3 மாசம் 17 நாள் ஆண்டார்கள்.

ஆரியராஜாக்கள். வரு. மா. நா.

ஆரியராஜாக்கள். வரு. மா. நா.

1 விசுவாசன்	17	3	29
2 புலசேனி,	42	8	21
3 வீரசேனி	52	10	7
4 அன்ங்கசாயி	47	8	23
5 ஹரிஜித்	35	9	17
6 பாமசேனி	44	2	23
7 சுசுபாதானன்	30	2	21

8 கத்ருதன்	42	9	24
9 சஜ்ஜனன்	32	2	14
10 அமரகுடன்	27	3	16
11 அயீபாவன்	22	11	25
12 தசாதன்	25	4	12
13 வீரசாலன்	31	8	11
14 வீரசாலசேனன்	47	0	14

வீரசாலசேனை மந்திரி வீரமகாக் கொண்டு அவனுக்குப் பதிலாக ஆள வாரம்பித்தான். அவ்வமசத்து 16 சக்ரவாததிகள் மொத்தம் 441 வருஷம் மாசம் 3 நாள் அரசுபுரிந்தார்கள்.

ஆரியராஜாக்கள். வரு. மா. நா.

ஆரியராஜாக்கள். வரு. மா. நா.

1 ராஜ வீரமகான்	35	10	■
2 அஜாதசிம்ஹன்	27	7	19
3 சாவவத்தன்	28	3	10
4 புலனபதி	11	4	10
6 வீரசேனன்	21	2	13
6 மகிபாலன்	40	8	7
7 சத்துருசரவன்	26	4	3
8 சங்கராஜன்	17	2	10
9 தேஜபாலன்	28	11	10

10 மரணிக்சந்து	7	7	21
11 காமசேனி	42	5	10
12 சத்துருமாதனன்	8	11	13
13 ஜீவன்லோசன்	28	9	17
14 ஹிரராவ்	26	10	29
11 இரண்டாவது வீர			
சேனன்	35	2	20
16 ஆதித்யகேது	21	11	13

ஆதித்யகேதுராஜனை பிரயாகையைச்சேர்ந்த தன்தான் கொண்டுவிட்டு தானே அரசாண்டான், மொத்தம் ஒன்பதரசாகள் 374 வருஷம் 11 மாதம் 26 நாள் ஆண்டார்கள்.

ஆரியராஜாக்கள். வரு. மா. நா.

ஆரியராஜாக்கள். வரு. மா. நா.

1 ராஜதந்தரன்	42	7	24
2 மகரிஷி	42	2	29
3 சனரஞ்சி	50	10	19
4 மகாயுத்தன்	30	3	8
5 துராதன்	28	5	25

6 ஜீவனராஜன்	45	2	5
7 உருத்ராசேனன்	47	4	28
8 உரீலன்	52	10	8
9 ராஜபாலன்	36	0	0

சாமந்த மகாபாலன் ராஜ ராஜபாலனைக்கொன்றான். கொண்டு 14 வருஷம் ஆண்டான். திகையின அரசனான விக்கிரமாதித்யன் அவன்மேல் படையெடுத்து மகாபாலனைத்தொற்கழித்தான். அவர் 93 வருஷங்களாண்டார் சமுத்திரபாலயோகி படை என்னப்பட்ட சாலிவாஹன் அரசனுடைய மந்திரியினால் கொல்லப்பட்டார். விக்கிரமாதித்யன் காலத்தில ஆளவாரம்

பித்தார். அவ்வம்சத்து 16 அரசர்கள் மொத்தமாக 372 வருஷங்கள் 4 மாதங்கள் 27 நாள்களாண்டார்கள்.

ஆரியராஜாக்கள். வரு. மா. நா.				ஆரியராஜாக்கள். வரு. மா. நா.			
1 சமுத்ரபாலன்	54	2	20	9 அம்ருதபாலன்	36	10	13
2 சந்திரபாலன்	36	5	4	10 பஸ்பாலன்	12	5	27
3 சாகாயபாலன்	11	4	11	11 மஃபாலன்	13	8	4
4 தேவபாலன்	27	1	8	12 ஹரீபாலன்	14	8	4
5 நரசிம்மபாலன்	18	0	20	13 சீசபாலன்	11	10	13
6 சாமபாலன்	27	1	17	14 மதனபாலன்	17	10	19
7 சகுபாலன்	22	3	25	15 கர்மபாலன்	16	2	2
8 கோவிந்தபாலன்	27	1	17	16 விக்ரமபாலன்	24	11	13

விக்கிரமபாலன் மேறதேயத்து அரசனான மலுக்கநத பேரகராவின் மீது படையெடுத்தது மைதானத்தில யுத்தஞ்செய்தான். மலுக்கந்த விக்ரமாதித்தியனைக் கொன்று இந்திரபிரஸ்தத்தில அரசாண்டான். மொத்தம் அவன் வம்சத்தரசர்கள் 191 வருஷங்கள் 1 மாதம் 16 நாள்கள் ஆண்டார்கள்.

ஆரியராஜாக்கள். வரு. மா. நா.				ஆரியராஜாக்கள். வரு. மா. நா.			
1 மலுக்கந்தர்	54	2	10	6 கல்யாணசுந்தர்	10	5	4
2 விக்ரமசுந்தர்	12	7	12	7 பிமசுந்தர்	16	2	9
3 அமின்சுந்தர்*	10	0	5	8 லோவசுந்தர்	26	3	22
4 ராமசுந்தர்	13	11	8	9 கோவிந்த சுந்தர்	31	7	12
5 க்ஷீசுந்தர்	14	9	24	10 ராணிபதமாவதி	1	0	0

பத்மாவதி ராணி சுந்தானமில்லாமல இறந்துபோனாள். மந்திரிகளெல்லோரும் கூடிக்கலந்து ஹிரராம வைராகியைச் சிம்மாசனத்திலமர்த்தினார்கள். 50 வருஷங்கள் 2 நாள்கள் அவன் வம்சத்தரசர்கள் மொத்தமாக ஆண்டார்கள்.

ஆரியராஜாக்கள். வரு. மா. நா.				ஆரியராஜாக்கள். வரு. மா. நா.			
1 ஹரீராம்	7	5	16	3 கோபால்ராம்	15	7	28
2 கோவிந்தராம்	10	2	8	4 மகாபாகு	6	8	29

ராஜமகாபாகு சிம்மாசனத்தைவிட்டு விலகி காட்டிற்குத் தவமபுரியச் சென்றார். வங்கநாட்டு ஆதிசேனன் இதைக்கேட்டு இந்திரபிரஸ்தத்திற்குவந்து முக்கியப்பட்டணத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு அரசாளவாரம்பித்தான். இந்திரபிரஸ்தத்தில் 151 வருஷங்கள் 11 மாதங்கள் 2 நாள்கள் ஆண்டார்கள்.

* இவன்பெயரைச் சிலவர்கள் மானக் சந்து என்றிது.

ஆரியராஜாக்கள். வரு. மா. நா				ஆரியராஜாக்கள். வரு. மா. நா.					
1	ஆதினசேனன்	18	5	21	7	கலியாணசேனன்	4	8	21
2	வீலாவசேனன்	12	4	2	8	ஹரிசேனன்	12	0	25
3	கேசவசேனன்	15	7	12	9	கேஷமசேனன்	8	11	15
4	மாதசேனன்	12	4	2	10	நாராயணசேனன்	2	2	29
5	மயூரசேனன்	20	11	27	11	லக்ஷ்மீசேனன்	36	10	0
6	பிமசேனன்	5	10	9	12	தாமோதரசேனன்	11	5	19

ராஜ தாமோதரசேனன், தன்னுடைய அதிகாரி ஜனங்களை மிகவும் துன்புறுத்தினான். தீபசிமஹன் என்பான அவனுக்கு விரோதமாகி சைனியத்தையும் கூட சேர்த்துக்கொண்டான். ராஜாவைக்கொன்றுவிட்டுத்தானே ஆளவாரம்பித்தான். இவ்வம்சத்தில் 6 அரசாசனிருந்தார்கள். மொத்தமாக 107 வருஷங்கள் 6 மாசங்கள் 22 நாளும் ஆண்டார்கள். விவரம் பின்வருமாறு.

ஆரியராஜாக்கள். வரு. மா. நா.				ஆரியராஜாக்கள். வரு. மா. நா.			
1	தீபசிமஹன்	17	1 26	4	நாசிமஹன்	45	0 15
2	ராஜசிமஹன்	14	5 0	5	ஹரிசிம் - ன்	13	2 29
3	ரணசிம்ஹன்	9	8 11	6	ஜீவன சிம்ஹன்	8	0 1

ராஜா ஜீவன்சிம்ஹன் காரணமன்னியில் சைனியமெல்லாவற்றையும் வடக்குக்கு அனுப்பினான். இதைக்கேட்ட வைராட்டராஜனான பிருதிவி ராஜசௌஹன் அவனுக்கு எதிரிடையாகச்சென்று சண்டையில் கொன்று விட்டு தானே ஆளவாரம்பித்தான் * இவ்வம்சத்தில் 5 அரசாசனிருந்தார்கள். மொத்தம் 56 வருஷங்களும் 20 நாள்களுமாண்டார்கள்.

ஆரியராஜாக்கள். வரு. மா. நா.				ஆரியராஜாக்கள். வரு. மா. நா.					
1	பிருதிவி ராஜன்	12	2	19	4	ஜதயபாலன்	11	7	3
2	அபயபாலன்	14	5	17	5	யசபாலன்	36	4	27
3	வாசனபாலன்	11	4	84					

* கல்தான் சஹபூதீன் கோரி பிருதிவி ராஜன்பேரில் படைபெயர்த்ததாகவுமீ பல தடவைகளில் தோல்வியடைந்து வீடுதிரும்பியதாகவும் சில சரிததிரபுத்தகங்களில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. முடிவில் 1249 விகிர சகாப்தத்தில் ராஜா பிருதிவி ராஜனுடைய சேனர்களிலிருந்த பாஸபா க்ரோதத்தினால் பிருதிவி ராஜனைச் சஹபூதீன் தோற்கடித்து விட்டான். கண்ணைக் குருடாகிவிட்டு தன்னுடன் அழைத்துச்சென்றான். இத்திரபிஸத ராஜ்யபாரத்தைத்தானே ஏற்றுக்கொண்டான். மகம்மதியர்களுடைய ஆளுகை 61 வருஷங்கள் நடத்தேறியது மொத்தம் 45 அரசர்கள் ஆண்டார்கள்.

* அவ்வழியைச்சேர்ந்த சுல்தான் சஹபுதின் சோரி ராஜ்யசபாலருடைய ராஜ்யநதான் அவர்பேரில்படைஎடுத்து (தோற்கடித்து) சிரயாகைகோட்டையில் 1219 விக்ரமசகத்தில் (கிறிஸ்து 1306) கைதியாக்கி இந்திர பிரஸ்த ராஜ்ய பராததைத் தன் கையிலெடுத்துக்கொண்டான். மீதி 754 வருஷங்கள் 1 மாதம் 17 நாட்கள் ஆண்ட மொத்தம் 53 ராஜாக்களின் பெயர் எல்லா சரித்திர நூல்களிலும் இருக்கிறடியாவ இவரு அதை கூறவில்லை.

அடுத்த அத்தியாயத்தில் பெளத்த சமண சமயத்தைப் பற்றிச் சொல்லுவோம்.

பதினொன்றாவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

Phone: 44-57
M. R. JAMBUNATHAN
Radha Nivas, 375, 1st Road
Khar, BOMBAY 12

முகவுரை.

மெய்ப் பொருள் எது, பொய்ப்பொருள் எதுவென உள்ளங்கை செவிக் கனிபேரல, விளங்கு தன்மையதான தெய்வ நூலெனக் கொள்ளப்படும், வேதநூலை, ஆரியவர்த்த நாட்டினா ஓதுநூலை விடுதலாள் தொட்டு, கமதுகன நாட்டில் அறியாமைய் பேசிருள் புகுதது. அதன் அடிச்சுவடு பற்றிப்பல வருப்புகள், மதவடன், தோன்றலாயின சாஸ்திரத்திற்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் பொ ருத்தாத சமண மதம் கமது நாட்டில் வேருணதிற்து. வரலமீயியா ஆக்கிய சாமாயணத்திலும், சமணர்களைப்பற்றிய பேச்சு எதையும் காணமுடியவில்லை. மகாபாரதமும் இம்மதத்தை அறியாது. ஆனால் சமண நூலிலே சாமசரிதை யும் இருஷணசரிதையும் இருக்கக் கரண்கிறோம்.

இதனின் அறிமற்பாடு என்ன வென்றால், சாமாயண பாரதகாலத்திற் குப் பிறகு தான் இம்மதம் தோன்றியுள்ளது என்பதே. சமணா கூறும் விதம் பண்டையமதமாயிருப்பின், சமணர்களைப்பற்றி சாமாயண பாரத நூற்களில் குறிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டுமெல்லவா? சாமாயண பாரதக்கதைகள் சமண நூற் களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவையெனின் அதற்கும் மேற்கூறிய இரு நூற்களி லும் அத்தாட்சியொன்றையும் காணோம். பிள்ளையொருவன் தகப்பன் மணத் த்தில் விஜயமாயிருத்தல் முடியாதகாரியமெல்லவா?

பெணத்த சமண சமயங்கள், வாமமார்த்தம், சைவமசர்க்கம் இவைகளுக் குப் பின்னாதான ஏற்ப்பட்டிருக்கின்றன. இம்மதவிஷயமாய் கமது அபிப்பி சாயங்களைப் போதிவமேற்கோள்களின் துணைகொண்டே கூறியிருக்கிறோம். காம சமணர்களின் மீதுகுறைகூற வேண்டுமென்னும் கோக்கல்தொண்டோ மில்லை. உண்மையைவிளக்குவது, மெய்ப்பொருளை யெடுத்துக்காட்டுவது என் னும் கோக்கத்துடன் தான் ஆராய்ச்சிசெய்துள்ளோம். எனவே சமணர் கம மீது கோபங்கொள்ளத் தேவையில்லை.

இவ்வத்தியாயம் சமணர்களிடம் ஓர் எழுச்சியைத்தரும். படிக்கவும் மதவிஷயத்தை ஆராயவும் அவகாசமும் தரும். குருட்டுத்தனமாய்க் கண்டித் தல என்பதை கிறுத்தி அறிஞர்கள் கெஞ் ஆராய்ச்சிசெய்து மெய்ப் பொருள் தேடவேண்டும். சமணர்கள் தங்கள் நூற்களைப் பிறர் வாசிக்குமா றும் விவேதினில் எனவே இதன் மூலம் பிறமதஸ்தான்களும் சமணா நூற்களைப் படித்தறிதல கூடும். எனும் பம்பாய் ஆரிய சமணத்தின் காரியதரிசியான

புதிதேவீகல்லால் கிருஷ்ணதாசரும் பெருமுயற்சி செய்து சமண நூற்களைப் பெற்றோம். மேலும் கஜசி, பிரபாகரஜயின அச்சக்கூடத்தரால் பிரசுரிக் கப்பட்ட சில சமண நூற்களும், பம்பாயினினாலும் வெளியிடப்பட்ட பிரகரண இரத்தினாகரம் என்னும் நூலும், இவ்வாராய்ச்சிக்கு உதவியாயிருந்தன. சமணர் தங்கள் நூற்களைப் பிறாடார்த்தலாகாது என்று கூறுவது எவ்வளவு அழகா யிருக்கிறது பாருங்கள். அவர்கள் பிறர் எங்கே தங்கள் மதத்தைத் தாக்கப் போகிறார்கள் என் அஞ்சியே அங்ஙனம் செய்துள்ளார்கள் போலும். அவர்களு டைய கிரந்தங்கள் முன்னுக்குப்பின் முறனுடையதாயிருக்கும். பிறா குற்றங் காணுதலே உலக வழக்கு. அவர்களுக்குத் தங்கள் மதத்தின சிறுபைகள் புல னாவதில்லை. நாம சமணசமயவராய்ச்சியை வாசகர்களுக்கு விடுத்கருக்கி றோம். பட்சாபர்தமில்லாதும், துவேஷமில்லாதும் படிப்போர் உண்மையை அறிவர் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இச்சிறு முகவுரையுடன் இவ்வத்தியாயத்தை அறிஞர்களின் பார வைக்கு விடுக்கிறோம்.

பனிரண்டாவது அத்தியாயம்.

சாரவாகம், பௌத்தம், சமணம், முதலிய காந்திகமத விசாரணை.

வேதம், சகவான், யக்கும் முதலான அறிகைகளின் கன்மை இவைகளில் உபதிகைகிலவாத பிரகஸ்பதி என்பான் ஒருவன் மதம் இதுவேயாகும்;

यावज्जीवं सुखं जिविमासि मृत्योरगोचरः ।

अस्मीभूतस्य देहस्य पुनरागमनं कुतः ॥

“ எப்பிராணியும், மனிதன் உடம்பு, சாவிலவாத தல்ல. எல்லாம் இறப்பவைகளே. ஆகவே சரீரத்தில உயிருள்ளனவும மனிதன ககமாயிருக்கட்டும். தாமவழியில உடம்பதென்றால் கஷ்டமாகிறதென்றும், அவயிதமாகக்காவிரிதல் மறுபிறப்பில தன் ம உண்டாகிறதென்றும் சொன்னால், அதற்கு விடைவாகச் சாரவாகன் சொலவான்: இறந்தபிறகு சரீரம் சாமபலாகிறது. ஆகவே உயிருள்ளவரையில் உணவி களித்து கொண்கருத மனிதன் இறந்தபிறகு மறுபடியும் உலகத்திற்குத் திரும்பிவருகிறதில்லை. ஆகவே அவன் மனங்கொண்டவரையில் அனுபவிக்கட்டும் காலத்திற்கெறவாது உடனே கொள்ளட்டும், திரவியத்தைச்சேமிக்கட்டும், அதை வேண்டியவரையில் சிற்றின்பகுகங்களில் செலவிடட்டும். சமமுடைய பற்றெல்லாம் இவ்வுலகத்தைச்சேர்ந்ததே. இதற்குப் புறமென்பதே கிடையாது” பிருதியி, ஜடம், அக்னி, வாயு ஆகிய எங்கும் சரீரக் கலப்பில் சேர்த்துள்ளது. இவைகளுடைய சேர்க்கையினாலேயே உணர்ச்சியுண்டாகிறது. வாகிரி வஸ்துக்களை உபயோகிப்பதனால் மயக்கம் உண்டாவது போலேயாம். ஜீவன், சரீரத்துடன் கூடவே உண்டாகி, சரீர எகத்தடனேயே அதுவும் அழிந்த போகிறது. இவ்விதமிருக்கப் பாபுண்ணியங்களுடைய பயனை அடைவதென்பது முடியாதகாரியமேயாகும்.

वैवर्त्याविशिष्टदेह एव आत्मा देहाविरिक्त आत्मनि प्रमाणाभावात् ॥

இச்சரீரத்தில், என்கு பூதங்களுடைய சேர்க்கையினாலேயே ஜீவாத்மா உண்டாகி, அவைகளுடைய விபாகத்துடன் கூடவே அதுவும் எகத்தை யடைகிறது. இறந்தபிறகும் ஜீவனிருக்கிறதைப் பிரத்யக்ஷமாகக் காட்டமுடியாது. எவகன் கண்ணாள் கேரிட்டுப்பார்க்கிற பிரத்தியட்சத்திலேயே கெடுகின்றேம். பிரத்தியக்ஷமில்லாமல் அனுமானம் முதலானவைகள் சித்திக்காது. ஆகவே பிரத்தியக்ஷமே முககியமானபடியினால் மற்றவை மெல்லாம் பயனற்றவைகளே. ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவைகளல்ல. அழகுயாங்கத மாதைக கட்டிக்கொள்வதினால் உண்டாகும் ஆனந்தமே மனிதப்பிரபத்தனத்தின்பெரும் பல்லுதும்.

வினா:—உன்னால் கூறப்பட்ட பிருதுவி முதலானவைகளெல்லாம் ஜடப் பொருள்களே. அவைகளுடையசேர்க்கையினால் சேதனமுண்டாகாது. மனவி

தானியத்தைச்சொதது உமியை எறிதுவிடுவது போல, புத்திமான்கள் உலகத்தில் சுகந்தைக்கைப்பற்றி துகந்தை விட்டுவிடுவார்கள். இவ்வுலகிலுள்ள னுல பாரக்கக்கடியதும் அனுபவிக்கக்கடியதுமான சுகங்களைத் தள்ளிவிட்டு காணாததும் கிடைக்குமென நீச்சிய மிலவாததுமான சுவர்க்கலோக சுகங்களை விரும்பி, போக்கிரிகளாலெழுதப்பட்ட வேதாணுகலமான அக்ஷிரி யோத்திரம், உபாசனை, கல்வ ஒழுக்கம், ஞானகாண்டத்தினுடைய அனுஷ்டானம், முதலானவைகளைச் செய்கிறவர்கள் பெரும் அஞ்ஞானிகளேயாவார்கள். இதற்குப்பின் ஒன்றும்மில்லாமலிருக்கப்பாலோகத்திலாசைவைப்பது அத்நிலைகளின் வேலையேயாகும்.

अग्निहोत्रं त्रयो वेदादिदण्डं मस्मगुण्ठनम् ।

बुद्धिपौरुषहीननां जीविकेति बृहस्पतिः ॥

சார்வாக சமயாசாரியனான பிரகஸ்பதி, சொல்லுவதாவது:— அக்கினி ஹோத்திரம் செய்வது, முகவேதங்களை ஒதுவது, மூன்றுதண்டங்களைக் கொள்வது, திருபுண்டிரம் தரிப்பது, ஆகியவைகளெல்லாம் புருஷாததம்மில்லாத மனிதர்களினால் ஜீவஹோபாயத்திற்காகச் செய்யப்பட்டது. காதலுத்துதலு போன்ற துன்பங்களினால் விளையும் தீங்கையே காங்கள் காகம் எனக்கருதுகிறோம். அரசனே பரமேசுவரன் அப்பதனியைப்பெறுதலே மோக்ஷம்.

விடை:—சுற்றின்பகங்குகளிலிருப்பதையும், அச்சுதத்தினுண்டாகும் துன்பத்தைத் தடுத்துக் கொள்வதையும் சுவாக்கம் எனலும் மனித பிரயத்தனத்தின் முடிவென்றும் கருதுவது மத்யின்மே யாகும். அக்கினி ஹோத்திரம் முதலான யக்ஞங்களினால் வாயு, மழை, ஜலம் ஆகியவைகள், சுத்தமடைந்து அதனால், ஆரோக்யமுண்டாகி, தாமாதத காமமோக்ஷம் அடைதலை இவ்ருவாக்குகிறது. இதையறியாமல், இறைவனையும் வேத தாமததையும் துஷ்பிப்பது பாதகாகளுடைய வேகியாகும். திருபுண்டிரம் தரித்து திரிதண்டம் ஏத்துவதை மதுப்பது சரியானதே. மூன்றைக்கொண்டு குத்திக்கொள்வது னுலுண்டாகும் வலி நாகமாகுமேயானால் அதைவிட பெருஞ்சங்கடங்களை யுண்பெண்ணும் பிணிகள் ஏன் காகமாகாது? பெருமையுடன் கூடி குடி மக்களைக் காப்பாற்றுகிற அரசனை அவனிதம் கிளைப்பது ஏற்றதேயாகும். ஆனால் அகியாயஞ்செய்யும் ராஜனைப்பரமேசுவரனுக்கிணக்கும்உன்னை யொத்த மடையனும் உண்டோ? சர்வாசமே சுவாக்கமென்றால் கழுதை காய்களாகிய விலங்குகளுக்கும் உணக்கும் உள்ளபேதம் என்ன?

अग्निहोत्रो जलं शीतं शीतस्पर्शस्तथाऽनित्यः ।

केनेद् चित्रितं तस्मात्स्वभावात्तद्व्यवस्थितिः ॥

சார்வாகர்கள், அபரணங்கள், பௌத்தர்கள், சமணர்கள் ஆகியவர்கள் உலக சிருஷ்டியை ஒரே விதமாகக் கருதுகிறார்கள். சிருஷ்டிகாத் தா ஏவருங் கிடையாது. அவைகளிலுள்ள குணங்களின் நெய்பினால் பொருள்களெல்லாம் ஒன்றாகச் சேருகிறது.

न खर्गो नाऽपवर्गो वा नैवात्मा पारलौकिकः ।

नैव वर्णाश्रमादीनां क्रियाश्च फलदायिकाः ॥

2. சுவர்க்கமுங்கிடையாது, நரகமுங்கிடையாது. இப்பிறப்பில் செய்யும் கர்மங்களுக்கேற்றக பாபபுண்ணியங்களை அனுபவிக்க ஜீவன் என்று எதுவுமில்லை வருணாச்சிரமவிதிகளைச் செய்வதற்கேற்றபலன்கள் ஒன்றுங்கிடையாது.*

पुत्रश्चेनिहृषः स्वर्गं ज्योतिष्टोमे गमिष्यति ।

स्वपिता यजमानेन तत्र कस्मान्न हिंस्यते ॥

3. யாகத்தில ஆகுதியாக அளிக்கப்பட்ட விலங்கு சுவர்க்கத்தை யடையுமபொழுது, எஜமானன் (கர்த்தா) ஏன் தன் பெற்றோர்களை ஆகுதி செய்து சுவர்க்கத்தை அடையச்செய்யலாகாது?

सृत्वानामपि जन्तूनां भ्रातृं चेष्टासि कारणम् ।

गच्छतामिह जन्तूनां व्यर्थं पाथेयकल्पनम् ॥

4. சிராததமும், தாப்பணமும் இறந்தவர்களுக்குத் திருப்தியையளிக்கும் பொழுது, தூரத்தேசம் செல்லும் பிரயாணிகள், வழிக்குச் சாப்பாடு; முதலானவைகளை எடுத்துச் செல்வானென்? இறந்துபோனவர்களின் பெயரினால் அர்ப்பணம் செய்யப்படும் பொருள்கள், அவர்களைச் சேருமேயானால், வீட்டிலிருக்கும் உறரார் உறவினர்களால் அளிக்கப்படும், பொருள்கள் அயல் நாட்டிற்குச்சென்றிருக்கும் மனிதனை ஏன் அடையாது? அயல் நாட்டிற்கே இவ்விதம் ஒன்றையும் வழிப்பிரயாணியுடைய சௌகரியத்திற்காக, அனுப்பமுடியாமலிருக்கச் சுவர்க்கத்திற்கு அனுப்புவது எவ்வளவு கஷ்டமாகாது?

सर्गस्थिता यदा एति गच्छेयुस्तत्र दानतः ।

प्रासादस्योपरिस्थानामत्र कस्मान्न दीयते ॥

5. இவ்வுலகில் தானஞ்செய்வதினால் சுவர்க்கத்திலிருப்பவன் திருப்தியடைவானேயானால் கீழேயிருந்து கொடுக்கும் அன்னபானாதிகளினால் வீட்டின் உப்பரிசையின் மேலிருக்கும் பசியுடன் கூடினவன் ஏன் திருப்தியடைகிறதில்லை?

यावज्जीवित्सुखं जीवेष्टुं कृत्वा घृतं पिबेत् ।

भस्मीभूतस्य देहस्य पुनरागमनं कुतः ॥

6. ஆதலால் உள்ளவரையில் சுகத்துடனிருக்க வேண்டும். பொருளில் லாமலபோனால் கடன்வாங்கிக்கொள்ளட்டும். கடனைத்திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய அவசிய மில்லை. ஏனெனில் கடனைப்பெற்றுக்கொண்ட மனிதனுடைய அதே சர்ரமும், ஜீவனும், சோத்து மறுபடியும் இவ்வுலகில் வருகிறதில்லை. அப்பொழுது கடனைத்திருப்பி கேழ்ப்பவா யார்? கொடுப்பவர் யார்?

* ஜீவாதமாவிலும், மறு உலகத்திலும் சராவாகர்களுக்கு நம்பிக்கை கிடையாது: புத்தர்களுக்கும் சமணர்களுக்கும் உண்டு. ஏறக்குறைய எல்லோருடைய கொள்கைகளும் ஒன்றுதே.

यति गच्छेत्परं लोकं देहादेव विनिर्गतः ।

कस्माद्भूयो न चायाति बन्धुस्नेहसमाकुलः ॥

7. இறந்தபிறகு சரீரத்தைவிட்டு ஜீவன் மறு உலகத்தை அடைகிற தென பது பொய்யே. இவ்விதமாகுமேயானால் குடும்ப ஆசை மேலிட்டு ஏன் அது மறுபடியும் ஸீட்டிற்குத்திரும்பிவருகிறதில்லை?

‘ततश्च जीवन्तौ ब्रह्मणैर्विहितस्त्वह ।

मृतानां प्रेतकुर्याणि न त्वन्यद्विद्यते कचिम् ॥

8. ஆகவே இதைவலாம் அவர்களுடைய ஜீவனோபாயத்திற்காகப் பிராம்ம ணாகளால் கற்பிக்கப்பட்டவைகளாகும். இறந்த பத்தாம் தினத்தன்று கொ டுக்கும் பிண்டங்களும், அதையொட்டி உத்தரகிரியைகளும், கயஸத்திற் காகவே கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை.

अथो वेदस्य कर्तारो भण्डधूर्तनिशाचराः ।

जर्फरीतुर्फरीत्यादि पण्डितानां वचः स्मृतम् ॥

9. வேதங்களை ஆக்கியவர்கள் கோமாளிகளும், பாதகர்களும் இராக்ஷ சர்களுமேயாவார்கள். ஜர்பரி தூபரி போன்ற பதங்களை உபயோகித்தவே பண்டிதர்களுடைய பாதகக்கொள்கைகளின் அடையாளமாகாதா?

अथस्यात्र हि शिश्नन्तु पन्नीप्रह्यं प्रकीर्तितम् ।

भण्डैस्तद्वत्परं चैव ग्राह्यजातं प्रकीर्तितम् ॥

கவனியுந்தன் போக்கிரிகள் சொல்வதாவது:—

10. சடங்குகளைச் செய்பபும ஏஜமானனின் மனைவி குதிரையுடன் சமீபமாகம் செய்யவேண்டுமென்றும், மணவாட்டியிடம் சிற்றின்பப்பற்றுள்ளவனாயிருக்க வேண்டுமென்றும் போகுகிரிகளைத் தவிர வேறு யார் சொல்லுவார்கள்.

मांसानां खादनं तद्वन्निशाचरलभीरितम् ॥

11. மாமசாகாரம் செய் எனது சொல்லுகிற வேதங்களின் பாகம் இராக்ஷசர்களால் செய்யப்பட்டது.

விடை:—I. சேறன பரமேஸ்வரனன்னியில், ஜடப்பொருள்கள் ஏற்றபடி தானாகவே கலந்து வெளியாகாது. தன்னிடத்திலுள்ள சுயமான குண விசே ஷத்தினால், இவ்வித மாகுமென்றால், சூரிய சக்திர கஷத்திர முதலிய கிரகங் களுடையகூட்டம் வேறொன்று ஏன தானாகவே உண்டாகவில்லை? இன்பத்தில் அனுபவிப்பது சுவாககமும் துன்பத்தில் துயரப்படுவது நரகமும் மாகும், சுகதுக்கங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு இப்பொழுது ஜீவனிருப்பது போ லவே மறு பிறப்பிலும் இருக்கும். சத்தியமபேசுவதும் வாணுச் சிரமதர்மத திற்கேற்ப உபகாரமசெய்வதும் கூடவா பயனற்றது போய்விடும?

3, 4, 5. விலங்குகளை வதைத்து யாகஞ்செய்வதற்கு வேதம், சாஸ்தி ரம் ஆகியவைகளில் ஆதாரங்கிடையாது. இறந்தவர்களுக்குச் சிரார்த்தம்

தர்ப்பணம் ஆகியவைகள் செய்யவேண்டுமென்பது புரோகிதர்களாலுடைய கடனாகியே, ஏனெனில் வேதங்கள் முதலான சத்திய சாதநீரங்களுக்கு இது மாறுகவும், பாகவதம் முதலானவைகளைப்போன்ற புராணங்களுக்கு ஏற்றதாகவுமே இருக்கின்றன. ஆகவே நீங்கள் இவைகளை மறுக்கிறவிஷயத்திலு சொல்லவேண்டியது ஒன்றுமில்லை.

6. இருப்பது இவ்வாமல்பாகாது. விளக்கும் ஜீவன் அபாவமாகாது. சீரம் சாமபலாகாதே தவிர ஜீவன் ஆகாதெனில், அது வேறு சீரத்தை அடைகிறது. ஆதலால் வாங்கின கடனைத்திருப்பிக்கொடுக்காதவன் பெரும் பாபியாகிறான். மறுபிறப்பில் அக்கருபமான சாகத்தையும் அடைகிறான்.

7. சீரத்தை விட்டவனா ஜீவனவேறு இடத்தையடைகிறது மறு சீரத்தைப் பெறுகிறது. பூவஜீனம், குடோபம் ஆகிய இவைகளுடைய ஞானம் அறியப்போகிறது. ஆகவே பழைய குணப்பதங்கையே வருகிறதென்பது ஆகாதகாரியம். 8. உத்தரகிரிவை முதலியவைகள் சுய ஜீவனத்திற்காகப் பிரம்மமணாளாக செய்யப்படாதிருந்தும், இவைகள் வேத விவோதமானபடியினால் மறுக்கத்தகுந்தவை. 9. சாரவாக முதலானவர்கள் வேதாதி சத்திய சாதநீரங்களைப்படித்தாவது படிக்கக்கூடாதுவது இருந்தால், கோமாளிகள், பாற்கர்கள், இராஷ்டிரர்கள் ஆகியவர்களால் அவைகளாகப்பட்டுநென்று தூஷிக்கப்பட்டார்கள். மதேரஸாப்போன்ற உரையாசிரியர்கள், கோமாளிகள், பாற்கர்கள், இராஷ்டிரர்களென்பதில் சந்தேகமில்லை. அவர்களுடைய பேரக்கிரிதனத்தனாலேயே வேதங்களின் பேரிக் பழிசுமத்தப்பட்டது. வேதங்களைத் தக்க ஆசிரியர்களுடன் கூடி சாரவாகர்கள், அபானகர்கள், பெணத்தர்கள், சமணர்கள் ஆகியவர்கள், படிக்காமலிருந்தது வருத்தத்தக்க தேயாகும். இதனாலேயே புத்தமஸூங்கிப்போய் வேதங்களைப்பற்றி மதிப்பினமாகப் பேசாதவராயத்தார்கள். சீவவாமமாக்கத்தவர்களால் எழுதப்பட்ட ஆதாரமில்லாதும், முழுப்பொய்யாயும்கெட்டுமிருக்கிற உரைகளைப்படித்தது அறிவிலரைத் சூழ்ந்த பணத்தாக்கை வழுக்கிராசன். 10. சடங்களுக்கு அதிகாரியான எதுமானவின் மனைவி, குதிரையுடனபுணர்ச்சி செய்யவேண்டுமே. அவனுடைய பெண்களுடன் அடாதவாதனைகளால் வேண்டுமே, என்றபழக்க வழக்கங்கள் உாமமாக்கத்தவர்கள் தவிரவேறு ஏவராலும் ஏற்கப்படமாட்டாதென்பதை வச்சாதாரண மனிதனுடையதான. இதிலான உாமமாக்கத்தவர்களைத்தவிர வேறுமாதான, வேதார்த்தங்களுக்கு விவோதமானதும், அருவெறுப்பானதும் ஏவவாததுமான இவ்வுரைகளை ஏற்பாரிகள்? சாரவாக முதலானவர்கள், யோசனையாத வேதங்களுடைய பழிதூறுகைக்கு ஆளானது மிகவும் வருத்தத்தக்கதேயாம். கொஞ்சமாவது யோசனை செயது பாதத்தொகையெனமே. சத்தியாசத்தியத்தை வசாரித்து, சத்தியத்தைப் போற்றி அசத்தியத்தை கண்டிக்கப் போதயனிதனை அவர்களுக்கு இல்லாமல் போனதிற்காக அனுதாபப் படுகிறோம்.

II. மாமசாகாரமவேதானுடையானதல்ல. வேதவாக்கியங்களைத் திருப்பித் தங்களுக்கு வேண்டிய ஆதாரவை அளிக்கத்தவரான அவைகளுக்கு உரை எழு

தின வாமமார்க்கி ஆசிரியர்களை இராசாசனானே அழைக்கவேண்டும். வாமமார்க்கி உரையாசிரியர்களும், வேதங்களைத் தாக்கவாறுபடித்தே அடவது படிக்கக்கூழக்காமலோ, இருக்கிறவர்கள். அவர்கள் செய்த பாரதநிர்வாக அனுபவிப்பார்கள். வேதங்களை எதிர்த்தவர்கள், இப்பொழுதும் எதிர்க்கிறார்கள். இன்னமும் எதிர்ப்பார்கள். அநுஞான இருளிலகப்பட்டுக்கொண்டு இன்பத்திற்குப் பதிலாக துன்பத்தை அனுபவிப்பார்களென்பது நிண்ணம். ஆகவே பனிரண்டாவது வோரும் வேதானுபாயம் டேவது கொள்ளவேண்டும். மதுபானம், மரபாசாரம் பரஸ்திரீகாணம், ஆகிய தீயகாரியங்களைச் செய்வதற்காகவே வேதங்களிலுக்கெல்லாவாயமார்க்கிகள் அதைத் தூஷிக்கவாரம்பித்தார்கள். வேதானுபாயம் டேக்கிறோம் எனப் பொய்படைத்து, இவ்வளவு அடாதகாரியங்களைச் செய்துக்கொண்ட சாஸனங்கள், பெளத்தன், சமணன், ஆகியவர்கள் வேதங்களைத் தூற்றவாரம்பித்தார்கள். அதிலிருந்து தன்பானமும் வேதவிதேய மானமும், சகவானிலை என்னுமாடியானதுமான என்னதிகமதம் ஒன்றையும் பாவச்செய்தார்கள். சாஸனாபிதானினர் வேதங்களுடைய மூலாதாரங்களைப்படித்திருந்தாலு பொய்யுரைக்கொரபி, சந்தையிவத சமயத்திலிருந்து விலகியிருக்கமாட்டார்கள். இவ்வருத்தத்தாகத்தே. எசமவரும் பொழுது புகதையும் மழுங்கும். சாஸனம் முதலானவைகளுக்குள்ள கொள்ளைகளின் வேற்றுமைகளைச்சொல்லோம்.

1. சரிப்பிறப்புடன் ஐவனுடைய உற்பத்தியையும் அதனுடைய அநிவுடன ஐவனுடைய அநிவையும் சாஸனாசனன் எழுதினார்கள்.

2. மறுபிறப்பு, விண்ணுலகம் இவைகளில் எம்பிக்கை அந்தவர்கள்.

3. பிரத்தியகூப பிரமாணத்தைத்தவிர வேறுஎதையும் தள்ளிவிடுகிறார்கள். வாரத்தையாவெதிட்டோம், வாதாவெதிட்டோம் ஒருவன் ஆனந்தமுள்ளவன் என்பதே சாஸன வார்த்தையின் பொருளாகும். பெளத்தர்களும், சமணர்களும், எதுவித பிரத்தியகூபபிரமாணம் அநிதிவனமறுபிறப்பு, விண்ணுலகம், முக்தி ஆகியவைகளில் எழுதினார்கள். சாஸனங்களுக்கும் சமணர்களுக்கும் உள்ள வேறுமைகள் இதுவேயாகும்.

அவர்களுக்குள்ள ஒற்றுமையிஷயங்களைவன.

(1) எசந்திக எம்பிக்கை (2) வேதம், இறைவன் இவைகளைத் தூற்றவ (3) பிரமத்த அவேஷம் (4) பிரகாரப்படும ஆதயதனங்களில் (காமங்களில்) எம்பிக்கை (5) நுதிசாணத்தில அவசெய்க்கை. இவ்வாறுசாஸனங்களுடைய வழியைச் சுருங்கச் சொன்னோம். இனி பெளத்தர்களுடையதைப்பற்றிச் சிறிது சொல்லுவோம்.

कार्यकारणभावोऽस्य भावोऽनियामकान् ।

अविनाभावनियमो दर्शनान्तरदर्शनान् ॥

காரணத்திற்கும் காரியத்திற்கும் இணையிடாத சமயத்தமுண்டென்று பெளத்தர்கள் எழுதினார்கள். அகாவது காரணம் காரியத்தையும் புகட்டுகிறதாம். இவ்விதப்பிரத்தியட்ச விளக்கத்தினால் அனுபாணம் உண்டாகிறது. இவ்விதமன

ஸரியில் உலகவிபவகாரம் சரிவர னடைபெறுது" ஆகையினால் பௌததம் அனுமானத்தையே பெரிதுங்கருதுகிறது. இதனாலேயே சாரவாகத்திலிருந்து பிரிந்துமிருக்கிறது. பௌததங்களில் னானது பிரிவுகள் உண்டு.

(1) மாத்நியமிக (2) யோகசார.

(3) சௌதந்திரிகா (4) வைபாஷிகா.

புத்தியாகுபகுததநிவையுமொண்டே டுக்கிறவன், எனபதே பௌததவாதத்தையின் பொருளாகும். அதாவது புத்திக்கு ஏற்றதையே எடுத்துக் கொண்டு ஏற்காததைத் தள்ளிவிடுவது.

(1) மாத்நியமிக:—எல்லாம் ரூபம். அதாவது ரூபத்திலிருந்தேசகல பொருள்களும் உண்டாகின்றன. முடிவில் ரூபமாய்க்கவும் போய்விடும். காம காவகிறது தேடிக்கிறதெல்லாம் கம்முடைய உணர்ச்சிக் கருவிகள் அறிகிற வரையிலும். அவைகள் அறிபாடலிருக்கும் பொழுது உணரும்பொருளும் ரூபமாகிறது. உதாரணமாகச் செய்பாததற்கு முன்னால் குடங்கிடை யாது. உடைந்தபின்னரும் அது இல்லாமலும் போகிறது. காம உணருகிற வரையிலேயே அது விளங்குகிறது. ஒரு பொருளாகிறது. ஆனால்வேறு பொருள்களில் கம்முடைய காமம் செலுத்தப்படுமபொழுது எவ்விதமே விட்டு (ஆகையினால் ரூபமாகிறது) அகலுகிறது. ஆதலால் ரூபம் ஒரே தத்துவமே.

2. யோகசார:—மனித உணர்ச்சியைமீதினது ஏதுவுமில்லை. அதாவது பொருள்களெல்லாம் எண்ணத்திலேயே இருக்கின்றன. உதாரணமாக பாலை இருக்கிற தென்கிற ஞானம் ஆதமாவிலேயே இருக்கின்றன. ஆகையினாலேயே ஒரு குறித்த பொருளைப்பாலை என்று அழைக்கிறார்கள். எண்ணத்திலே தோற்றமில்லாமலே போனால் எப்படி வாதத்தையாகவைக்கமுடியும்?

3. சௌதந்திரிக:— உலகிலுள்ள சகல பொருள்களுடைய இருப்பும் அனுமானத்தினாலேயேபுலனாகின்றன. பிரதயகூமாய் சாவ்கோபாங்கமாய் தெரிபக்கடியது ஒன்றுமில்லை? தனித்தனி அம்சங்கள் மாத்நியம் பிரதய கூத்தினால் விளங்கின பொழுதிலும், முழுப்பொருளும் அனுமானத்தினாலேயே சத்தியாகின்றன. இதவே இவர்களுடைய கொள்கையாகும்.

4. வைபாஷிக:—பிரத்தியகூப்பிரமாணத்தினால் பொருளொன்று புலனாகுங்கால், மனதில் அப்பொருளுடைய யாதொரு ஞானமும் ஏற்படுகிறதில்லை. உதாரணமாக நீலக்குடம் ஒன்றிருக்கிறது என்று ஒருவன் சொல்லுங்கால் பாலைநுபத்திலிருக்கிறதில்லையென்பொருளொன்று அவனுடைய புரத்திற்கு வெளியிலிருக்கிறதென்பதாகும். இவர்களுடைய ஆசாரிய புருஷர் ஒருவரோயான போதிலும் சிஷ்யர்களின் புத்தி வித்தியாசங்களினால் னானது பிளவுகளேற்பட்டது. உதாரணமாகச் சூரியாஸ்தமனத்துடன் பெருமடையன் விலைமாதர்களை அடைகிறான். கற்றுணர்ந்தவனோ, சதகர்மங்களைச் செய்யவாரம்பிக்கிறான். காலமும் சமயமும் ஒன்றே. ஆனால் தங்கள் தங்களுடைய புத்திக்கேற்றவாறு இருவரும் தங்கள் தங்களுடைய காரியங்களைச்செய்கிறார்கள்.

கால சீதழ்ச்சிகளுடைய அறிவு உண்டாகாது. ஆனால் காம் பார்த்ததும் கேட்டதும் ஞாபகத்திலிருக்கின்றன. எனவே அறிவு க்ஷண பங்குரம் என்பது தப்பானது.

2. துக்கம் துன்பம் ஆகியவைகளைத் தவிர வேறொன்றும் இப்பிரபஞ்சத்திலில்லை பென்பதும் கொஞ்சங்கூட இன்பங்கிடையாயென்பதும் சரியல்ல. இன்பத்திலிருந்து துன்பத்தை வேறுக என்னமுடியாது. இரவின்முறையிலேயே பாலையும் பகலின் முறையிலேயே இரவையும் அறிவதுபோலாம்.

3. பொருள்களில் இலக்ஷணங்கள் விளங்குகிறதென்பது தப்பு. சிவசமயங்களில் விளங்குகிறது. வேறுசிவசமயங்களில் விளங்குகிறதில்லை. உதாரணமாக, வெளிச்சம் எக்காடமும் கண்ணால் காணப்படுகின்றது. ஆகவேபின் சொன்னது முன்கொன்னதின் இலக்ஷணமும், வெளிச்சமும் இலக்ஷியமும் (லக்ஷத்தினால் அறியப்படும் பொருள்) ஆகும். இலக்ஷணமாகிற னை, இலக்ஷியமாகிறவெளிச்சத்திலிருந்துதனியானது. பாணியின்சிறத்திற்கும் கண்களுக்கு முள்ள முறைமைக் கொண்டே இதை விளக்கலாம். (இலக்ஷியங்களில் இலக்ஷணம் இருக்கலா மென்பதைக் காட்டுவோம். முகநுதலாகிய உணர்ச்சியை எழுப்புவது பிருதிவிமின இலக்ஷணமாகும். அது பிருதுவி யுடனேயே இருக்கிறது. அதிலிருந்து வேறாக்கமுடியாது. எனவே இலக்ஷியங்களிலேயே இலக்ஷணங்களுக்குத் தேவையில்லை.

4. குன்யத்தையே ஒரு பொருளென்பதை முன்னரே பரிசோதனை செய்து தப்பெனது காண்பித் துள்ளோம்.

सर्वस्य संसारस्य दुःखात्मजत्वं सर्वतीर्थंकरसंगतम् ॥

பெளத்தர்கள் எத்திர்த்தங்கரர்களை மதிக்கிறார்களோ அவர்களையே சமணர்களும் மதிக்கிறார்கள். ஆகவே இவ்விரண்டும் ஏற்றசமயமாகும். மேற் சொன்ன காலவித எம்பிக்கைகளினாலேயே சகல (உலக) ஆசைகளிலிருந்தும் மீண்டு குன்யரூபமான நிவாணத்தை அடையலாமென உறுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவே அவர்களுடைய முக்தியுமாகும். யோகாசாஸ வழியைச் சீடர்களுக்குப் பிபாதித்து, குருவார்த்தைகளைப்பிரமாணமாகக் கொள்ள வேண்டுமென்பார்கள், பூவம், ஆசை இகைகளினும் அநாதியான புத்தி மூடப்பட்டு பல உருவத்தையடைவதாகக் காணப்படுகிறது.

அவைகளாவன:—

रूपविज्ञानवेदनासंज्ञासंस्कारसंज्ञकः ॥

(1) கண்முதலான இத்திரியங்களினால் வர்ணம் முதலான பொருள்களை அறிவது ரூபஸ்காதம். (2) மானஸீக விஷயங்களின் ஊக்கத்தினுடைய ஞானமே விஞ்ஞானஸ்காதம். (3) ரூபஸ்காதம், விஞ்ஞானஸ்காதம் ஆகியவைகளிலிருந்து விளையும் இன்பதுன்பங்களை உணருவதே வேதனாஸ்காதம். (4) சொற்களின் சேர்க்கையில் எம்பிக்கை அதாவது பக என்றவுடன் அதை குறிக்கிறவையுடன் சேர்த்துக்கொள்வதே சஞ்ஞானஸ்காதம். (5) சாகத்

துவேஷம் முதலான கிலேசம், பசு தாகம், அதிக ஆசை, வெறுப்பு, வீண் பெருமை, நல்லகாரியம், தீயகாரியம், முதலிய உபக் கிலேசங்கள், இவைகளே சமஸ்காரஸ்கந்தங்களாம். பௌத்தர்கள் உலகமுழுவதையும் துக்கரூபமென்றும், அதற்கிருப்பிடமென்றும், சாதகமான விடமென்றும் அதிலிருந்து மீதக்கஷ்டப்படவேண்டுமென்றும் நம்புகிறார்கள். சாவகாரர்களுக்கு இதுவேபெரும் முக்தியாகும். பௌத்தர்கள் அனுமான்த்தைத்தாயகி ஜீவனைத் தள்ளுகிறார்கள்.

देशना लोकनाथानां सर्वशयवशातुगाः ।

मिथ्यन्ते बहुधा लोके उपायैर्बहुभिः किल ॥

பொருள்களின் தன்மைகளையறிந்து அவைகளுடைய பேதா பேதங்களை எடுத்து உபதேசஞ்செய்து வழியைக்காண்பிததுக் கொடுத்த, ஞானி, ஜீவன் முகதன் முதலான தீர்த்தங்கரர்களுடைய உபதேசங்களில் ஓவ்வொரு புத்தனும் நம்பவேண்டும்.

गम्भीरोत्तानभेदेन कचिबोभयलक्षणाः ।

भिन्ना हि दशने भिन्न शून्यताद्वयलक्षणा ॥

ஆழந்தகருத்து, அடங்கினை பொருள், ஆகியவைகளுடன் கூடினதும், இதற்கு முன் வெளிப்படையாகவோ கிலேடையாகவோ பலருருமார்களால் உபதேசஞ் செய்ப்பப்பட்டதுமான சூனயம் முதலான விஷயங்களையும் நம்பவேண்டும்.

अर्थानुपात्य बहुशो द्वादशायतनानि वै ।

परितः पूजनीयानि किन्धैरिह पूजितैः ॥

துவாதசயதன பூஜையொன்றே மேரகூத்ததை யளிக்கும். இதற்காகத் திரவியம் முதலியவைகளைச் சேமித்துப் பன்னிரண்டு இடங்களையுண்டாக்கி ஏற்றவாறு பூஜைசெய்யவேண்டும். பிறவற்றை வணங்கி பூஜைசெய்வதில் பிரயோஜனங்கிடையாது. இதுவே பௌத்தர்களுடைய மதமாகும்.

ज्ञानेन्द्रियाणि पैंववं तथा कर्मेन्द्रियाणि च ।

मनो बुद्धिरिति प्रोक्तं द्वादशायतनं बुधैः ॥

காது, கண், மூக்கு, வாய் தோல் முதலிய பஞ்ச ஞான இந்திரியங்களையும், பேசுதல், ஊர்தல், இறத்தல், ஐனித்தல் முதலிய காம இந்திரியங்களையும் புத்தி, மனது இவைகளையும் பூஜைசெய்தல். அதாவது மேற்கூறிய இந்திரியங்களை ஆளாதம பெறும் வகையில் பிரயோஜனப்படுத்தலே. இதைத்தான் அச்சார்பார் துவாதசயதன பூஜையென்று கூறுகிறார்கள்.

விடை:—உலகம் து கருபமானால் ஜீவப்பிராணி எதுவும் அதிலிருக்க விரும்பாதே. ஆனால் உலகவஸ்துக்களில் அவைகள் ஆசைப்படுவதை நாம் அனுபவத்தினால் அறிகிறோம் ஆகவே உலகத்தில் துக்கமும் துன்பமும் தவிரவேறொன்றும் இல்லையென்பது உண்மையானது. உலகில் இன்பதுன்பம் இரண்டும் உண்டு. பௌத்தர்கள் இச்சித்தார்த்தத்தில் நம்புமபொழுது அன்

ஞானம் முதலியவைகளைப் புதித்து, நவமாத்வைத நெடி, பிணித்து மருந்து
முதலானவைகளை, உட்கொண்டு ஏன் சீராகக் காணத்திற்காய் பாடுபட வேண்
டும். இவைகளெல்லாம் கதறவைப்பிக்கிறதென்று எழுப்புகிறேன். இவை
களைச் செங்கிதும். செங்கிதும் துக்கத்தையும் துன்பத்தையும் அவை
அளிக்கின்றனவென எழுதினோம் எனது சொல்லுவாய்க்கொளையானால் அது
பொருத்தாகு. ஏனெனில் ஜீவன் தனக்கு ஏற்றவையே எடுத்துக்கொள்ளும்
வேண்டாததைத்தானே விடும். தர்மபுத்தகம், கவலையு, கவலாருடன்பழகு
தல், ஆபவையெல்லாம் கதறவைக்கொடுக்கின்றன. எவ்விரிஞ்சுதும் இவை
களிலிருந்து துக்கமும் துன்பமும் விடுகிறதெனச் சொல்லுக. பெளத்தர்களை
கடந்த துணிவாகத். ஸ்கந்தங்கள் ஐந்தும் பூதநிபாணதாக்கயிர்.
ஏனெனில் ஸ்கந்தங்களை விடத்துக்கொண்டபோதும் அவை எவரு முடியு
மென்று எவருடைய முடியாது. அநிபாயம் தனித்தனியாயும் நுக்கிற பரம
தமாவை யதிகாமம் தீர்த்தவர்களை உத்தேசகாரணமாக மோகரையர்க
ளாகவும் எழுதினோம். தீர்த்தவர்களுக்கு உத்தேசித்தவா யாவர்?
தானாகவே அந்த உண்டாகின்றனவாக காரணமெல்லாம் காரியமாகத்
கொடுக்கிறது அது ஒவ்வாது. அவர்கள் உறுவதையே கரிப்பெனக்கொண்டா
லும் படிக்காமலும், படித்துக் கேட்காமலும், ஞானிஞ்ஞடைய சொத்தை
சுவரிலலாமலும், தீப்பொழுது பெளத்தர்கள் எனவிதவான்களாகக்கூடாது?
ஆதாரமாக புத்தகிது விஜயதமான் அவர்களுடைய தந்தமும், கோய்க்கை
டவன் பிறமவதுபோல், பொருளற்றவைகளையாகும். உளன் பொருள்களை
ஐடையருள்பொருளை பெளத்தர்கள் எழுப்புகின்றனவானால் சரியாகுது.
ஏனெனில் திருக்குறடியான பொருள் ஒரு பொழுதும் குணபொருளை
அடையமுடியாது. சூழ்ம காரணபுத்தமாவது அடையமுடியும். ஆவே
இதையும் தெர்ப்பியாயம். தீர்ப்பியங்களைச் சேர்ந்தவெ போகாததை யளிக்
ருட எனது முன்கூறின துவாதசாயதன் பூதநெய்யும் (பன்னிரண்டு வாய்க
ளின் பூதநெய்) செய்யமுடியுமென்றால் பதது பிராணன் (பன்னிரண்டுவது)
ஜீவாதமர், இவைகளை யுட்குட ஏனெனத்துக் கொள்ளக்கூடாது? ஐயுடன்
ன, அநேக காரணம், ஆபவையெல்லாம் பூதநெய் மோகாததை யளிக்
குமென்றால், பெளத்தர்களுக்கும் காமதாபாசங்களுக்கும் என்ன விதநிபாச
மிருக்கின்றன. ஐயுடன் ஐடைய ஆனந்தநிலிநெய் மீறமுடியாமலிருக்க
பெளத்தர்கள் நுக்கிவைய எவ்விதம் அடைவார்கள்? ஐயுடன் ஐடைய அடி
மைகளால் நுக்கி எனபது என்னவென்றகூட ஐக்கெழுப்பாது. அநியாயம்
பிடி எவ்வளவு தூரமுன்னின்ற மடைநெருக்கி யாகத்? அவர்களுக்கு கொள்ள
வாகத் இவ்விஷயத்தின் எவருமே கிடையாது. வெகடாகவான் இவைகளுக்கு
விஜயதமான் பிடினெய்யாகும் இது. உகடபுருஷம் துக்கநெய் மோகாததை
முதலில் கிரீதத்துக்கொண்டார்கள், பிறகு துவாதசாயதன் பூதநெய் உண்டி
பண்ணினார்கள். இத்துவாதசாயதன் பூதநெய் உகடநெய் வெளியே யுள்ள

உகடநெய் காரியத்திலுள்ள, உகடநெய் காரியத்திலுள்ள, மனம், புத்தி ஆகியவற்றின்
பண்ணிரண்டு.

பொருள்களுக்கு மாதிரமா? இப்பூஜைகளினால் முக்தி ஏற்படுமேயானால் கண்களை மூடிக்கொண்டு இரத்தினங்களையும் அடையலாமே. வேதங்களையும் ஈசுவரனையும் மதிக்காததிலேயே இப்புத்திபற்றவார்த்தைகளை நம்பலானார்கள். சுருத்தைக் கோரினால் இப்பவும் வேதம் ஈசுவரன் ஆகியவைகளைத் தழுவி தங்கள் பிறப்பை புனிதமாக்கிக் கொள்ளட்டும். விவேக விலாச மென்னும் நூலில் பௌத்தர்களுடைய மதம் விரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

बौद्धानां सुगतो देवो विश्वं च क्षणभंगुरम् ।

आर्य्यसत्त्वाख्ययादत्तचतुष्टयमिदं कृमात् ॥

1. பௌத்தர்களுடைய நம்பிக்கையிலே நான்கு முக்கியமான தத்துவங்களாவன :—

(i) சுகத்தேவர் எனப்படுகின்ற புத்தரே பூஜிக்கத் தக்கவர் (ii) பிரபஞ்சம் ஸ்ஷணபங்குரமானது (iii) மேன்மைபெற்றிருக்க, ஆடவர்களும் பெண்டிர்களும் பாடுபடவேண்டும். (iv) தத்வங்களுடைய ஞானத்தை எல்லோரும் கற்றறிய வேண்டும்.

दुःखमायतनं चैव ततः समुदयो मतः ।

मार्गश्चेत्यस्य च व्याख्या क्रमेण श्रूयतामतः ॥

(2) இப்பிரபஞ்சம் துக்கத்திற்கு இருப்பிடம் என்று அறியட்டும். அதன் பின்னரே முன்னேற்றமடையமுடியும். அதற்கு வழிகளாவன :—

दुःखसंसारिणस्कन्धास्ते च पञ्च प्रकीर्तितः ।

विज्ञानं वेदनासंज्ञा संस्कारो रूपमेव च ॥

3. உலகிலுள்ளது துக்கமும் துன்பமுமே. முன் சொன்ன(ஐந்து) பஞ்சஸ்கந்தங்களை அறியட்டும்.

पञ्चेन्द्रियाणि शब्दा वा विषयः पञ्च मानसम् ।

धर्मायतनमेतानि द्वादशायतनानि तु ॥

4. ஐந்து ஞானேந்திரியம், அவைகளுடைய பொருள்கள் ஐந்து, மனம் புத்தி, அந்தக்கரணம், ஆகப் பனிரண்டும் தர்மத்தினுடைய இருப்பிடமாகும்.

रागादीनां गणो यः स्यात्समुदेति नृणां इदि ।

अस्मात्मीयस्वभावार्थः स स्यात्समुदयः पुनः ॥

5. மனிதனுடைய ஹிருதயத்திலுண்டாகும் ஆசை, வெறுப்பு, முதலானவைகளுக்குச் சமுதயம் என்று பெயர். ஆத்மா, அதனுடன் சம்மந்தப்பட்ட குணம், முதலானவைகளுக்கு ஆக்யம் என்று பெயர். இதிலிருந்தே சமுதயம் உண்டாகிறது.

श्रुण्विः सर्वसंस्कारा इति या वासना स्थिरा ।

स मार्ग इति विज्ञेयः स च मोक्षोऽभिधीयते ॥

6. சம்ஸ்காரங்களெல்லாம் க்ஷணபங்குரமானதே. இந்த உணர்ச்சியே புத்தர்களுடைய வழியாகும். சூன்யதத்துவத்தின்படி சூன்யமாவதேமோக்ஷமாகும்.

प्रत्यक्षानुमानं च प्रमाणं द्वितयं तथा ।

चतुःप्रस्थानिका बौद्धः स्यात् वैभाषिकादयः ॥

7. பிரததியக்ஷம், அனுமானம் இவை இரண்டு பிரமாணங்களையே நம்புகிறார்கள். இவைகளில் நான்குவிதமுண்டு (i) வைபாஷிகம் (ii) சௌதந்திரிகம் (iii) யோகரகசாரம் (iv) மாத்யமீகம்.

अथो ज्ञानान्वितो वैभा केण बहुमन्यते ।

सौत्रान्तिकेन प्रत्यक्षमाद्योऽर्थो न बाहिर्मतः ॥

8. நம்முடைய ஞானத்தில் விளங்கும் பொருள்களை யெல்லாம் இருப்பதாகவே வைபாஷிகர்கள் நம்புகிறார்கள். ஏனெனில் ஞானத்திலிவலாததை இருப்பதாக நினைப்பது சித்தர் (அதாவது புத்தர்) களால் முடியாத காரியம். சௌதந்திரிகளோ அகப்பொருளாக யாவற்றையும் நினைக்கிறார்கள். வெளியிவிருப்பதாக நினைக்கிறதில்லை.

आकारा सहितबुद्धियोगाचारस्य संमता ।

केवलं संविदां स्वस्थां मन्यन्ते मध्यमाः पुनः ॥

9. யோகாசாரர்கள் உருவத்துடன் கூடினதும் விஞ்ஞானத்துடன் கூடினதுமான புத்தியில் நம்புகிறார்கள். மாத்யமீகர்களோ தங்களுடைய ஞானத்திலேயே பொருள்கள் விளங்குவதாக நினைக்கிறார்கள். பொருள்கள் வெளி உலகிலிருப்பதாக நினைப்பதில்லை.

रागादि ज्ञानसन्तानवासनाच्छेदसम्भवा ।

चतुर्णामपि बौद्धानां मुक्तिरेषा प्रकीर्तिता ॥

10. இன்பம் துன்பம் முதலிய சித்த விகாரங்கள் மனதில்லாமல் ஒய்வடைவதையே நான்கு வகையான பௌத்தர்களும் முக்தியெனத் திடமாய் நம்புகிறார்கள்.

कृत्तिः कमण्डलुमौण्ड्यं चीरं पूर्वाह्नभोजनम् ।

संघो रक्षावरत्वं च शिथिये बौद्धाभिस्तुभिः ॥

11. மான்தோல் (ஆசனமாக) உபயோகித்தல், கப்பரையை ஜலம் ஏந்திக் கொள்ளப்பிடித்தல், தலை, தாடி மீசை இவைகளைச் சௌரம் செய்துகொள்ளல் மர உடைதரித்தல், காலை ஒன்பது மணிக்கு முன்னரே புசித்தல், தனித் தில்லாமலிருத்தல், சிகப்பு வர்ண வஸ்திரங்களைத்தரித்தல் இவைகளெல்லாம் பௌத்தசாதுக்களுடைய கடையாகும்.

விடை:— (I) புத்தனெனப்படுகிற சுகத்தேவனே, பௌத்தர்களுடைய தேவனுயிருந்தால் அவருடைய குரு யார் (என அறிய விரும்புகிறோம்.)

6. பிரபஞ்சமக்ஷணப்பங்குரமானதாயிருந்தால், வெருநேரம் சென்று ஒரு வஸ்துவை ஒருவன் பராக்ருவகால் தான் முன் பார்த்த பொருளினுதானென்று ஞாபகம் வரக்கூடாது. அப்பொருளும் அங்கிருக்கக்கூடாது. ஆகவே ஒரு வருக்கும் அதனுடைய ஞாபகம் இருக்கக்கூடாது. பிரபஞ்சமக்ஷணப்பங்குரமானதென்று பொளத்தாகள் உண்மையாக கம்புவார்களேயானால் அவாகளுடைய மோட்சமும் அவ்விதமே இருக்கும்.

(8) உணரப்படும்படியான பொருள்களெல்லாம் ஞானத்துடன் கூடினதாயிருக்குமேயானால், ஜடப்பொருள்களகூட ஞானத்துடன் கூடினதாயிருக்கவேண்டும். ஐம்புலன்களால் அறியக்கூடிய வஸ்துக்கள் இல்லாததாக எவ்விதம் இருக்கும்?

(9) புத்தி உருவத்துடனிருந்தால் கணகளுக்குப் புலப்படவேண்டுமே. வெளியுலகம் கம்முடைய அறிவில் மாத்திரம் இருந்து உண்மையான உருவமற்று, இருக்கிறதென்றால் சரியாகாது. ஏனெனில் கம்முடைய அறிவில் அமரக்கூடிய பொருள்கள் இல்லாமல், ஞானமுண்டாகாது.

(10) இனபதுன்ப முதலானவைகளுடைய ஒய்வே முக்தியாகுமானால் சுஷுப்தியும் (கனவிலலாத தூக்கம்) முக்தியாகுமே? இவ்விதம் கிளைப்பது அறிவிற்கு விரோதமானபடியினால் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாகாது.

பொளததர்களுடைய கொள்கைகளையும் கம்பிக்கைகளையும் சுருங்கச் சொன்னோம். அறிவாளர்கள் இதைப்பார்த்தே இவர்களுடைய வித்தை மதம் எல்லாம் எவ்விதமானது என்று தெரிந்துகொள்ளக்கூடும். சமணர்களும் இதில் கம்புகிறார்கள்.

சமணமத விசாரணை.

பிரகரணரத்னாகரம், முதல்பாகம், நயசக்கிர சாரதில எழுதப்பட்டிருப்பதாவது: பொளத்தர்கள் எப்பொழுதும் நான்குவிதமான அஸ்திவாரத்தை அங்கீகரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்:—

(1) ஆகாசம் (2) காலம் (3) ஜீவன் (4) புக்கல (கணிசமான அணுக்கள்) சமணர்கள் ஆறுவகைகளில் கம்புகிறார்கள்.

1. தர்மாஸ்திகாயம் (2) அதர்மாஸ்திகாயம் (3) ஆகாசாஸ்திகாயம் (4) புக்கலாஸ்திகாயம் (5) ஜீவாஸ்திகாயம் (6) காலம்.

இவ்வாறில காலத்தை அஸ்திகாயமாக (அஸ்திபரம்) கொள்ளுவதில்லை. பழக்கவழக்கத்தில் அஸ்திகாயமானபொழுதிலும் உண்மையாக அதுஒன்றாகாது.

(1) (அசையினுடைய வேற்றுமைகளினால் மாறுதலை அடைகிறது) இம் மாறுதலின் காரணத்திற்கு ஆதாவாயிருக்கும் புக்கலத்திலும் ஜீவனிலும் இருக்கிறதே தர்மாஸ்திகாயமாகும். கணக்கற்ற உலகங்களிலும் பிரதேசங்களிலும் எல்லையற்று அது பரவி யிருக்கிறது.

(2) ஜீவனிலும், அமைதியினால் மாறுதலையடையும் புக்கலத்திலும், அமைதியை ஆதரிக்கும் அஸ்திவாரமே அதர்மாஸ்திகாயமாகும்.

(3) எல்லாப்பொருள்களுக்கும், இருப்புக்களுக்கும் வெளியேயுதல், பிரவேசித்தல், அழித்தல் முதலியவைகளை உடைய ஜட அணுக்களுக்கு ஆதரவாயுள்ள சர்வவிபாகமான அஸ்திபாரமே ஆகாசமாகும்.

4. காரணரூபமே புத்தகம். அது ரூபமமானது, சித்தியமானது, சாதாரணமானது உருசி, வானம், வாசனை முதலான காரியங்களால் அதை அறிவடிக்கடும். பெருக்கலுக்கும் சிதைவுக்கும் அது உட்பட்டது.

5. ஜீவன் உணர்ச்சிக்கு இருப்பிடமான மூலமாகும். ஞானத்தை அறிவதற்கு உபயோகமாகும். உணக்கற்றமாறு தங்களினால் பாதிக்கப்படுகிறது. கர்த்தா போகத்தா (அனுபவிக்கிறவன்) திரிணமே அதுவேயாகும்.

6. மேலே சொன்ன பஞ்சாஸ்திகாயங்களும் சமீபத்திலிருக்கிறதா, புதிதானதா, பழமையானதா, என்பதைக்குறித்துக்காட்டுவதும் சித்திரவதில் டெக்கிறதை எல்லாம் செய்வதுமே காலமாகும்.

விடை:— அஸ்திவாரங்களை ஒவ்வொரு காலத்திலும் புதிததாக சமணர்கள் எழுப்புவது சரியாகாது. ஏனெனில் ஆகாசம், காலம், ஜீவன், அணுக்கள் ஆகியவைகள் ஒருபொழுதும் புதிததாகாது, பழமையானது மாகாது. இவைகள் அநாதியானபொருள்கள். காரணரூபத்தினால் அறிவற்றதாகும், இவ்விதமிருக்க அவைகளைப் புதியதென்றும் பழையதென்றும் எவ்விதம் கூறமுடியும்? சமணர்களுடைய (டெக்கறின ஆறு அஸ்திவாரங்களில்) மேயிக்கையும் தயானதே. ஏனெனில் தாமா தாமங்கள் ஒரு பொழுதும் அஸ்திவாரமாகாது, இவைகள் (ஜீவாஸ்திகாயத்தினுடைய) ரூபங்களையாகும். ஆகாசம் பரம அணு ஜீவன், காலம் இத்தான்கையுமே உயிரிருந்தால் மேயிரிருந்திருக்கும். வைசுவீக சாத்திரத்தின் கூறப்பட்டுள்ள ஒன்பது அஸ்திவாரங்களும் சரியானது. அவைகளாவன்.—பிருத்தி முதலிய ஐந்து தத்துவங்கள், காலம், இடம், ஆத்மமனம். இவ்வொன்பதையும் தனித்தனியானதென்று அறிந்திருக்கிறார்கள். ஜீவனை மாத்திரம் செதனமாகுகித்து எகவரின் மதிக்காமலிருப்பது பெளத்த சமணர்களுடைய பகஷ்பாதமே யாகும்.

சுட்டி (ஏழு) பங்கங்கள் ஸ்யாதவாதம் என்று பெளத்தர்களும், சமணர்களும் மதிக்கிறவைகளாவன:—

1. பொருள் ஒன்றினுடைய இருப்பைத்திடப்படுத்தவது முதல் பங்கமாகும். உதாரணமாக "பாளை இருக்கிறது" என்னவகால அதனுடைய இருப்பை உறுதிப்படுத்தி இவ்வாமலிருப்பதை ஒதுக்குகிறோம். 2 பொருளொன்றின் இவ்வாதிருத்தலைத் திடப்படுத்தவது இரண்டாவது பங்கமாகும். பாளை இவ்வா என்னும் பொழுது அதன் இருப்பைத்தன்ருகிறோம். 3, பொருள் ஒன்றின் இருப்பை உறுதிப்படுத்தி, இருக்கிறதிலிருந்து அது வேறுனதிலை என்று சொல்லுவது மூன்றாவதாகும். "பாளை இருக்கிறது. அது துணி துணுடி ஆகாது" என்னும் பொழுது பாளையின் இருப்பைச்சொலி அது துணித்துணுடிவலை யென்கிறோம். முதல் இரண்டிற்கும் இதற்கும் பேதமுண்டு. 4. பொருளின் பாவத்தை ஸ்தாபித்து, மறு பொரு

னாக அதேவகையின் வேறுபொருள் எனனுமபொழுது அதனுடைய பாவத் தைத் தள்ளுவதுமே நான்காவது பங்கமாகும். உதாரணமாக “பாண்டிருக் கிறது. ஆனால் இரண்டாவதாக இல்லை” எனுங்கால இருத்தல் இல்லாதிருத்தல் இரண்டையும் ஒருதடவையில் சொல்லுகிறோம். 5. இல்லாததை உண்டு என்று சொல்லியழைப்பதே ஐந்தாவதாகும். உதாரணமாகப் பாண்டையத் துணி (துண்டு) என்பது. கட (பாண்ட) த்தினுடைய கடபண்ட (அதுகுடமா யிருத்தலை) ஸ்தாபிப்பதே ஏற்றதாகும். கடபண்ட துணித் துண்டம் என்று தாபிப்பதுமாகுகும். 6. பாண்ட இல்லாதிருத்தலைச் சொல்லாமலிருப்பது சரி, இருப்பதைச் சொல்லுவதும் சரியானது. பொருள் எதுவாக இல்லையோ அதை இல்லை யென்பதும், எதுவாக இருக்கிறதோ அதை இருக்கிறதென்றும் சொல்லுவதே ஆளுவது பங்கமாகும், 7. சொல்லுவதற்கு ஆசையுண்டு அது இல்லை. பாண்டயென்றழைக்கவும் தகுதியானதன்று. இதவே ஏழாவது பங்கமாகும்.

स्यादस्ति जीवोऽयं प्रथमो भंगः ॥१॥ स्यान्नास्ति जीवो द्वितीयो भंगः ॥
स्यादवकम्यो जीवस्तृतीयो भंगः ॥३॥ स्यादस्ति नास्ति नास्तिरूपो
जीवश्चतुर्थो भंगः ॥४॥ स्यादस्ति अवकम्यो जीवः पंचमो भंगः ॥
स्यान्नास्ति अवकम्यो जीवः षष्ठो भंगः ॥६॥ स्यादस्ति नास्ति अवकम्यो
जीव इति सप्तमो भंगः ॥७॥

1. ஜீவனிருக்கிறது. ஆனால் ஜடப்பொருள்களில்லை என்பதே முதல் பங்க மாகும். 2. ஜடப்பொருள்களில் ஜீவனில்லை யென்று உறுதிப்படுத்துவதே இரண்டாவது பங்கமாகும். 3. ஜீவன் விவரிக்கத்தக்கதல்ல என்று உறுதிப்படுத்து வதே மூன்றாவது பங்கமாகும். 4. ஜீவன் சரீரமெடுக்குமபொழுது வெளிப் படுகிறதென்றும், சரீரத்திலிருந்து பிரியும்பொழுது தெரியாமல் போகிறதென றும் சொல்லுவது நான்காவது பங்கமாகும் 5. ஜீவனுண்டு ஆனால் விவரிக்க முடியாது என்பதே ஐந்தாவது பங்கமாகும் 6. பிரத்தியக்ஷ பிரமாணங்களினால் ஜீவன்வெளியாகிறதில்லையென்பதும் புலப்படுகிறதில்லை யென்பதுமே ஆளுவது பங்கமாகும். 7. ஜீவனிருக்கிறது ஏனெனில் அனுமானத்தினால் அறிகிறோம். அது இல்லை; ஏனெனில் புலப்படுகிறதில்லை. மாறமுடியாததாக இல்லை. ஆனால் அடிக்கடி மாறுகிறது. அது இருக்கிறதுமில்லை. இல்லாததுமில்லை. உள்ளது மில்லை. இல்லாததுமில்லை. காரியமுமில்லை. இதவே ஏழாவது பங்கமாகும். இவ்விதமே கித்தியமானவும் அகித்தியமானவும் சப்தபங்கங்கள் இருக்கின றன. அதனுடைய சாதாரண குணம், சுவபாவம், சிந்தைகுணம் சுபாவம் மாறு தல் (அவைகளில் ஏற்படுகிற) இவைகளைக்கொண்டு ஒவ்வொரு பொருளினு டைய சப்தபங்கங்களை அறியலாம். இவைகளே பௌததாக்களுடையவும் சம னர்களுடையவும் சப்தபங்கங்களும் ஸ்வாத்வாத க்யாயங்களுமாகும்.

விடை:— அன்னயபாவம், சாதாமியம் (ஒற்றுமை) வைதாமியம் (வேறறு மை) இவைகளுடைய உதவிகொண்டு மேற்சொன்னவைகளெல்லாம் கூறலாம்

இத்தகைய எளியசொற்களை ஒதுக்கிவிட்டு சுற்றாளுபேச்சுகளைக் கையாளுவது ஒன்றுமறியாதபேதைகளை ஏமாற்ற வேண்டும் என்கிற எண்ணத்துடனேயே தவிர, வேறே ஒரு எண்ணத்துடனுமில்லை. கவனியுங்கள் ஜீவன் அஜீவன ஜீவனில் லாததாக இராது. அஜீவனில் ஜீவனுடைய பாவம் உண்டாகாது. ஜீவனும் சடத்தினுடைய இருப்பும் இருக்கிறபடியினாலேயே சாதாமியமும், சேதனமும் ஜடமும், இருக்கிறபடியினாலேயே வைதாமியமும் முறையே ஒலிக்கின்றன. அதாவது ஜீவனில், சேதனமிருக்கிறது. ஜடத்தனம் இல்லை (பலபொருள்களின்) குணகர்ப் ஸ்வபாவத்திற்கு ஏற்றவாறு ஒற்றுமைவெற்றுமைகளை ஆராய்ச்சி செய்வதினாலேயே இவ்ராளுடைய சபதங்களுக்கும் ஸ்யாதவாதமும் எளிதிலேயே விளங்கும். இவ்விதமிருக்க சுற்றுச் சுழலானவும் அர்த்தமற்றதுமான இவைகளைக் கையாளுவானேன்? அரப விஷயங்களில் நம்பிக்கை மரபுதலகன் இருக்கப்பொழுதிலும் பௌத்தர்களுக்கும் சமணர்களும் சபதபங்கி ஸ்யாதவாத ஆசியவைகளில் நம்புகிறார்கள்.

இனி சமணசமயத்தைப் பற்றியே பேசுவோம்.

चिदचिद्दे परे तत्त्वे विवेकस्तद्विवेचनम् ।

उपादेयमुपादेयं हेयं हेयं च कुर्वतः ॥१॥

சமணர்கள், சித், அசித் அதாவது சேதனம், ஜடம் என இரண்டு சத்துக்களில் மாததிரமே நம்புகிறார்கள். ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றை யறிவதே விவேகமென்பபபும். ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியதை ஏற்றுக்கொண்டு தள்ளவேண்டியதைத் தள்ளுகிறவனே விவேகி

हयं हि कर्तृरगादि तन् कार्यमाविर्कनः ।

उपादेयं परं स्योतिषयोगैकलक्षणम् ॥२॥

காமக்குரோதங்களிலிருந்து மீறின பிரபஞ்ச காத்தாவான சர்வேசுவரன் உலகத்தை உண்டுபண்ணினான் என்கிற அறிவேகிகளுடைய மதத்தைவிட்டு, யோர்ப பழக்கத்தினால் அறியக்கூடிய பஞ்சேந்திரிய ஸவருமான ஜீவனை ஏற்றுக் கொள்ளுவதே ஏற்றதாகும். ஜீவனைத் தவிர இரண்டாவதான சேதன தத்துவ ஈசுவரனை நம்புகிறதில்லை. அநாதியானவும் பரிபூரணமுமான இறைவனொருவனிருப்பதாகச் சமணர்களும் பௌத்தர்களும் நம்புகிறதில்லை. ராஜசிவப் பிரசாத், தன்னுடைய இதிகாச திமிர நாசக் என்னும் நூலில் இரண்டேபெயர்கள் சமண, பௌத்த, உண்பென்கிறார். இவையிரண்டும் சமனாததமுள்ள பதங்களே. ஆனால் பௌத்தர்களில் சிலர் வாமமாரக்கிகள், மாம்சாகாரமும் மதுபானமும் செய்வார்கள். இவர்களுக்கும் சமணர்களுக்கும் பேதம் உண்டு

மகாவீர, கௌதம கரதாரகன (கணங்களுடைய தலைவர்) இவர்களைப் பௌத்தர்கள் புத்தா என்றும், சமணர்கள், கந்தா, ஜினவர், என்றும் முறையே அழைக்கிறார்கள். பரம்பரையாய் சமணசமயத்தைச் சேர்த்த ராஜசிவ பிரசாத், இதிகாச திமிர நாசக், என்றும் நூலின் மூன்றாவது அத்தியாயத்தில சங்கராசாரியாருக்கு ஓராயிரவருஷங்களுக்குமுன் ஜீனர் இருந்ததாகச்

சொல்லுகிறார். பாரதவருஷம் பூராவும் பெளதத அல்லது சமணசமயம் பரவியிருந்ததாம். மேலும் அவர் சொல்லுவதாவது “கணதர், மகாவீர, கௌதம சுவாமிகளுடைய காலத்திலிருந்து சங்கரசுவாமிகளுடைய காலமவரையில் பாரதவருஷத்திலிருந்ததும், அசோகர், சாம்பிரதிமுதலான சகரவர்த்திகளால் நம்பப்பட்டும் வரத வேதவிமோதமான மதத்தையே, பெளத்த (மதம்) என்னும்வார்த்தையினால் அறிகிறோம். சமணமதமும் கூடச்சோந்ததே. ஜினவிலிருந்துண்டான ஜயின சமண பதமும், புத்தவிலிருந்துண்டான பெளத்தபதமும் ஒரே பொருள் உள்ளவைகளே. இவ்விருபதங்களுக்கும் ஒரே பொருள் தான் என்று அகராதியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இருவரும் (சமணர்கள், பெளத்தர்கள்) கௌதமரை (புத்தரை) மதிக்கிறார்கள். புத்தர்களுடைய தீபவம்சம் போன்ற புராண நூல்களில் சாக்கியமுனி கௌதம புத்தரை மகாவீரன் என்ற பெயரைக் கொண்டும் அழைக்கின்றது. எனவே அவருடைய காலத்திலாவது இவ்விரண்டும் ஒன்றாகவே இருந்ததென்பது தெளிவாகிறது. அயல் நாட்டவர்கள் பெளத்தன் என்கிற பெயரையே கையாண்டிருக்கிறபடியினால், கௌதமருடைய மதத்தவர்களைச் சமணரதென்று சொல்லாமல் புத்தர்களென்றே கூறியுள்ளோம்”

सर्वज्ञः सुगतो बुद्धो धर्मराजसत्थागतः ।

समन्तभद्रो भगवान्माराजिहोक्ताजिज्जिनः ॥

वज्रमिहो दशवलोऽद्वयवादी विनायकः ।

मुनीन्द्रः श्रीवनः शास्त्रा मुनिः शाक्यमुनिस्तु यः ॥

स शाक्यसिंह सर्वार्थः सिद्धशौद्धोदनिश्च सः ।

गौतमश्चाकेवन्द्यश्च माय.देवी सुतश्च सः ॥

அமரகோசம் 1,1,8,9,10.

சாவஞ்ஞ, சக்தி, புத்த, தம்மராஜ, ததாந்த, சமந்த, பத்திர, மராஜித், லோகஜீதே, ஜின, என்று அவருடைய நாமங்கள் பல. புத்த, ஜின, அல்லது பெளத்த ஜைன, இவைகள் ஒரே பெயரா? அல்லது வேறுபட்டவைகளா? என்று இப்பொழுது கூட விளங்கவில்லை. புத்த, ஜின, இரண்டும் ஒருவருடைய பெயரே என்று சொல்லுவதில் அமரகிங் கூட வழுவிவிட்டாரா? அறிவிலாத சமணர்களுக்குத் தங்களுடைய சமயத்தைப்பற்றியு் தெரியாது பிறருடையதைப் பற்றியு் தெரியாது. துராயிமான மயக்கத்தினால் மதியினமாய்ப் பேசுகிறார்கள். அவர்களிலே கற்றுணர்ந்தவர்கள் புத்த, ஜின, பெளத்த, ஜைன, இவ்விரண்டு களை யும் ஒன்றானதென்றே கனகறிவார்கள். இதைப்பற்றி கொஞ்சமேனும் சந்தேகம் கிடையாது.

ஜீவனே பரமேசுவரனாகிற தென்தும், தீர்த்தங்கரர்கள் முக்தியைப்பெற்று பரமேசுவரனாய் விட்டார்களென்பதுமே சமணர்களுடைய உறுதி. அவர்கள் அநாதி பரமேசுவரனில் நம்புகிறதில்லை. சாவஞ்ஞ (எல்லாமறிந்தவா) வித

* இது ஒரு பெரிய வட மொழி அகராதியாகும். இதை ஆகஜினவர் சமண சமயத்தைச் சார்ந்த அமர்சிங் என்பார்.

ராக (ஆசைமுதலியவைகளிலிருந்து மீறினவா) அரக்கன் (பூஜிக்கத்தகுந்தவா) தேவலி (காப்பாற்றப்பட்டவா) தீர்த்தநகிருத் (பரிசுத்தமடைந்தவா), ஜின்(ஜெயித்தவா) ஆக இவைகள் நரஸதிகாஞ்ஞடைய தேவர்களின் பெயர்களாகும். ஆதி தேவனுடைய ஸ்வரூபத்தைக்குறித்து சந்திர சூரி என்பவா "ஆபத நிச் சயாவங்கார" எனனும் தன்னுடைய நூலில் எழுதுவதாவது:—

सर्वज्ञो धीतरागादिवोषैल्लोक्यपूजितः ।

यथा सितार्थवादी च देवोर्हन् परमेश्वरः ॥

1. ராகத்துவேஷங்களிலிருந்து மீறினவா. இவ்வுலகத்திலேயும் பூஜிக்கத் தகுந்தவர். உள்ளவாறே பொருள்களைக்கூறுபவர்; சர்வஞ்ஞர்; தக்க தேவன் இவனே பரமேசுவரர்.

सर्वज्ञो दृश्यते सावभेदानीमस्मदादिभिः ।

दृष्टो न चैकदेशोऽस्ति लिङ्गं वा योऽनुमापयेत्

2. தெளதாதித்ததில் சொல்லுவதாவது; இச்சமயத்தில் பரமேசுவரனைப் பார்க்க முடியாதானபடியினால் எச்சாவஞ்ஞமான அநாதி பரமேசுவரனும் பிரததியக்ஷமாக ஆகிறதிலலை.

न चागमविधिः कश्चिन्नित्यसर्वज्ञ शोधकः ।

न च तत्रार्थवादानां तात्पर्यमपि कल्पते ॥

3. ஈசுவரன் பிரத்யக்ஷபிரமாணங்களினால் வெளியாகாமலிருக்க, அனுமானத்தினாலும் ஆகமாட்டார- ஏனெனில் ஒரு விடத்தில் பிரத்யக்ஷமாகாமல் அனுமானமாகாது. அநாதியாயும் சாவஞ்ஞமாயுமுள்ள பரமாத்மாவுடைய இருப்பு வாய் வாரததையினால் கூட வெளியாகாது. இம்மூன்று *பிரமாணங் களும் பிரயோசனமற்றதாயிருக்க, அரத்தவாதம் உதி நிறைத பரகிருதி (ஜிவிய சரித்திரம்) இதிகாசம் (சரித்திரம்) இவைகளால் யாது பிரயோஜனம்?

न चान्यार्थप्रधानैस्तैस्तद्वस्तिव विधीयते ।

न चानुवादिषुं शक्यः पूर्वमन्यैरबोधितः ॥

4. (வடமொழியிலுள்ள) பசு விரிஷீ; சமாசத்தைப்போல பரமாதமா னின் இருபபை மெய்ப்பிக்கமுடியாது. உபதேசகங்களிடமிருந்து ஈசுவரனைப் பற்றிக் கேழ்க்காமல் எவ்விதம் உறுதி கூறமுடியும்?

விடை:—அநாதி ஈசுவரன் ஒருவரிலலாமலிருந்தால் உங்களுடைய அர்ஹ தேவதையின் பெற்றோர்களுடைய சரீரத்தைச்சிருஷ்டித்தது யார்? ஒத்த பரிமாணம், பலம் முதலானவைகளுடன் கூடினதும் சத்தியையுடையதுமான சரீரத்திற்குச்சகல அவயவங்களுடும் சேர்த்துவைக்க கர்த்தா ஒருவன் அவசிய மாயவேண்டும்? ஏனெனில் ஜடப்பொருள்களானபடியினால் இவ்வளவுகோத்தி யான கட்டுடன் கூடின சரீரம் தானாகவே வெளியாகமுடியாது. அதனுடைய பகுதிகளுக்கெல்லாம் சுயமாகவே ஒன்று சேரும் சகதிக்கிடையாது. ராகத் துவேஷமுதலான சித்தவிகாரங்களுடன் கூடினபிறகு, அதிலிருந்து மீறினவன்

* மூன்றுவது அத்தியாயத்தில் இதை விளக்கியுள்ளோம்.

நகரவனுமாய்ந்தான். ஏனெனில் எக்காரணத்தினால் அது நாகத்தலையெழுந்தளி
கிறுத்த மீறி முத்தியைப்பெருகிறதோ அது பிரயோஜன மறந்தாகிறது. அத
னுடைய காரியமான முத்தியும் அத்தையமாகிறது. அப்பனும், அப்பஞ்ஞ
னும் ஒரு பொழுதும் சாவனியாயினும் சாவஞ்ஞயுமாகமுடியாது? தீவ
னுடைய ஸ்வரூபம் எவ்விதத்தும் கட்டுக்கும் உட்பட்டகுணம் கலவத்து
டன் கடினப்படியினால் சகல கலைகளைநுடைய ஞானத்தை அதனால் புகட்ட
முடியாது? எனவே உங்களுடைய தீர்த்தவகாரத்தும் பரமேஸ்வரனுடைய முடி
யாது?

2. பிரதயபக்ஷமானவைகளைப் பரததிரம கம்பி அதற்கு மாறானவைகளை
கம்புகிறதெல்லையா? காதினால் உருவத்தையும் கண்ணினால் சப்தத்தையும்
உணர்முடியாது. அதேபோல சாவகவகைக்கான சத்தமான அதர்ப்பிரணம்
ஞானம், யோசப்பிரபாசம் ஆகியவைகளைவிடவெண்டிய சாதனங்களாகும் பரிசுத்த
மான ஆத்யாத்ம பரமாதமாவைப் பிரதயபக்ஷமாகக் காணுகிறது. அநியாமல்
வித்தையுடைய பிரயோசனத்தைக்கொள்ள முடியாததலால் யோகாபி
பாசம், விஞ்ஞானம் ஆகியவைகளானனியல் பரமாதமாவைக் காணமுடியாது.
பிரிக்கமுடியாமல் இணைக்கப்பட்டிருக்கிற அதனுடைய உருவம் முதலான
குணங்களைப்பார்த்து அநிவதனாலுயிர் பிரதயபக்ஷமாகவதுபோல் பிரபஞ்சகதி
யிதுடைய அதியற்புத்தென்புகளைக்காணுங்கால பரமாத்மா பிரதயபக்ஷமாகிருந்
தாய்காரியங்களைச் செய்யுங்கால அச்சமயம், வெடகம், சாதிரம், ஆகியவை
மேமுடைய மனதில் உதிக்கிறது. இவைகள் அதாயாமியாயிருக்கும் பர
மாதமானினால் ஏவப்படுகின்றன. எனவே பரமாத்மா பிரதயபக்ஷமாகிருந்.

3. பிரதயபதப பிரமாணம், அனுமானம், இரணமும் சரியாயிருக்க, அதே
யாபு சாவஞ்ஞமுமான பரமாதமாவைத் தாங்க சபத பிரமாணமும் ஏற்றதெ
யாகும். இப்பிரமாணங்க ளெல்லாமிருக்க பரமேஸ்வரனுடைய குணங்களைத்
ததியாதும் சரியானதெயார. ஏனெனில் தீத்தியமான பொருளாயிருக்க அத
னுடைய குணத்திற்குப்பாவங்களும தீத்தியமானதே. எனவே அதைப்புகழுத்தி
கிருத்த மேமைத்தெயாது ஒன்றுக் கிடையாது.

4. தீத்தயவன்னியில் காரியம் ஒன்றும முடியாது. அதன்போலவே இப்
பெருங்காரியம்—பிரபஞ்சம்—தீத்தயவன்னியிலேபிரகாசி. காது இவ்விதமிருக்க
முழு முட்டாள கூட அவருடைய இருப்பில் யோபமிருக்க மாய்ந்தான். உப
தேசகாசனிடமிருந்து அந்நேபின்னா பரமாத்மாவை உததிப்படுத்துவது கலப
மானதே. எனவே பிரதயபக்ஷ பிரமாணவ கிடையாதெனக் கூறி நகவர
னிலில் யெனது சொல்லுவது சமணர்களுக்கு ஒவ்வாத காரியமாகும்.

अनादेरागमस्यार्थो न च सर्वत्र भाविमान् ।

उत्तिमेण त्वसत्येन स कथं प्रतिपाद्यते ॥

வினா:—1. அதேசாஸ்திரத்தை ஆக்கப்பட்டதெனல் முடியாது. ஆகவே
அதேபிரகாசத்தொருதால் கம்பமுடியாது. சாவஞ்ஞயான நகவரிகைக்
குறித்து எவ்விதம் உரைக்கும்?

अथ तदुच्यते सर्वज्ञोऽयैः प्रदीयते ।

प्रकल्पेत कथं सिद्धिरन्योऽन्याभ्ययोस्तयोः ॥

2. தனவாரத்தைவிஞ்சுவதேய பரமேசுவரன் வெளிப்பாடுவ அநாதி நகவர னாக, அநாதி சாஸ்திர சித்தையும், அநாதிராஸ்திரத்தினுட அநாதி நகவரசித்தியும் முறையே உண்டாகின்றன. இது அனாயோனயாகிரியகுறத்திறகுன்னாகிறது.

सर्वज्ञोक्तया वाक्यं सत्यं तेन तद्वसितम् ।

कथं तदुच्यं सिध्येन् सिद्धमन्तरादये ॥

3. சாவஞ்ஞான சொன்னதைக்கொண்டு வேதவாக்கை நீங்கள் சத்தியமாக உடையுமொழுது, அதே வேதப்பிரமாணத்தைக் கொண்டு, உடவுள் இருக்கிறு சொன்பதை எவ்விதம் கீருபிக்கமுடியும்? பரமேசுவரன் இருக்கிறுசொன்பதற்கும் வேதம் அவருடையவாகக்கொன்பதற்கும் வேறு தனிப்பிரமாணமொன் னை நீங்கள் காட்டவேண்டும். எனவே பிரமாணத்திற்கு முடிவே ஏற்படாது.

விடை:—வேதங்களில் உடபுகிற வாக்கள் பரமேசுவரன், அவருடைய குண காமகபாவம் ஆகியவைகளை அநாதியாகக்கருதுகின்றோம். அநாதிப்பொருள்களை அனாயோனயாகிரிய தோஷம்பாதிக்காது. காணத்தினுட்காரியமும், காரியத் தினுட்காரணமும் வெளிப்பாடுமாதிரி காரியத்தின் காணத்தினுடைய கப்பல் மும் சத்தியமாயிருக்கின்றன. பரமேசுவரனும், பரமேசுவரனுடைய அனந்த கீடமுதலான குணங்களும் சத்தியமானபடியினால் நகவரனாக ஆக்கப்பட்ட வேதத்தை அனவதை தோஷம் பாதிக்காது. திரைதங்காக்களைத் தெய்வமா கக்கருதுவது எக்காலமும் உண்மையாகாது. ஏனெனில் பெற்றோர்க ளன்னியிட அவர்களுடைய சீரம் அமைப்பதில்லை. எனவே ஞானத்தையும் முயற்சியையும் எவ்விதம் அடைதல் உடும்? சமயோகத்தினால் உண்டான தற்கு ஆரம்பம் உண்டாம். ஏனெனில் விடயாகமன்னியில் சமயோகம் கிடை யாது. ஆகவே அநாதியான பரமாத்மாவைக் கீருஷ்டிகாததாவாக உடபுகக் ஒருவன் எவ்வளவு சிறை சித்தானை பொழுதினும் சீரவமைப்பு முழுததை யும் செவ்வனே அறிமமாட்டான சித்தனுடைய ஜீவனுக்கு கஷ்டப்பதி கில் விட ஞாபகம் ஒன்று உடையாது: தக்கததையடையுங்கால் ஜீவனுடைய ஞானமும் குன்றிப்போகிறது.

தமோத்ய புத்தியையுடைய சமணர்களைத்தவிர வேறுயாரும் ஒரேவிடத்தி னிருக்கிறதும், கட்டுகுடப்பட்டு சத்தியையும் உடையவர்களைத் தெய்வமாகக் கொள்ளமாட்டார்கள். தங்களுடைய பெற்றோர்கள் மக்களென்றே தீர்த்த வ்காராகளைச்சொல்லுகின்றனையானால் பெற்றோர்கள் அவருடைய மக்கள்? எங் கிருது உண்டானார்கள். ஆகவே முடிவேகிடையாது.

* அநாவது ஒன்றைப்பொன்ற பொருத்திருக்கிறது. பிரமாணத்திற்கு ஒன்றொன்ற ஆதாரப்படுகிறது.

1. உடமொழியில் இதை அனவதை தோஷமென்பார்கள். தநாவது முடியில் வாயுச் சொல்லிக்கொண்டே போவது. பிரமாணத்தில் தீர்ப்பு இவ்வாதது.

சூத்திரக கால்திக வாதம்

சூத்திரக கால்திக இருவனுக்கும் உடந்த வாதானுவாதத்தைப்பற்றி பிரகாசன திராத்தினாகாம் இரண்டாவது பாகத்திலுள்ள கண்ணவண்ணமே என்று வோம். இது ஒரே மனதாய் கண்ணானால் ஒப்புப்பள்ளப்பட்டு பமபாசிலே பிரகாசனசெய்யப்பட்டது.

கா.—சகவாசங்கவாததினாலுடையபுது ஒன்றுக்கிடையாது உடையபுதல வாய் தர்மங்களினாலேயே.

சூ.—யாவும் காலத்தினுடைய பமனையானால் காலங்களைச் செய்கிறவன் யாவன்? செய்கிறவன் ஜீவனின் என்றால் அகரஞ்சாதகமாயுள்ள காது முதலிய அவயவங்களை சூத்திரவன் எவன்? அவைகள் அநாதிகாலத்தொட்டு இருக்கிற தென்றும் கபாவாததினாலுண்டாகிற தென்றும் சொன்னால் அநாதியாயுள்ளது அழியாதே. எனவே முக்தி அசம்பவமாகும். பிராக்பாவததைப் (இருபதிற்கு முன்னால் இவ்வாமளிருக்கிற கீழ்) போல அதற்கு ஆரம்பம் கிடையாது முடிவு யாத் திரமுண்டு என்றால் பிரபாசையன்னியில் எவ்வொரு னுடைய காலங்களும் ஒழிந்துவிடுமே. (கூழ்வினைப்பிரகாரம் கசுதுக்கங்களை யளிக் கும்) சகவாசனிலவாயம் போனால் திருடர்களும் குற்றவாளிகளும் தங்க ளுடைய களவுமுதலிய குற்றங்களுக்காகத் தாங்களிடைய மனமிக்கத்து தண்டி டீசுகளை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை போலவே, எதுஜீவனுடைய கமமாகவே அதனு டைய பாபகாரியத்திற்காகக்கட்டாததை அனுபவிக்காது. இராகூதி அவர்களை அனுபவிக்கச் செய்கிறது. அநாதியாதிரி பரமேஸ்வரன் ஜீவனுடைய பாபபுண்ணியபயன்களை அனுபவிக்கச் செய்கிறான். அவ்விதமில்லாமல் போ னால் அமைதியற்றுப்போய்விடுமே. அதாவது ஒரு ஜீவன் காலங்களைச் செய்ய மறந்தொன்று அதனுடைய பயனை அனுபவிக்கும்.

கா.—சகவாசன செய்கையற்றவர். ஏனெனினால் காலங்களைச் செய்தால் அத னுடைய பயன்களை அனுபவிக்கவேண்டி யவராகிறார் சூதகரால் எங்களைப் போலவே நீங்களும் முதநியனாடகை செய்கையற்றவர்களில் சம்புங்கள்.

சூ.—கடவுள் செய்கையற்றவரல்லா. அவர் கதுகதுப்பாகவேயிருக்கிறான். சீசதன் ஸ்வரூபமாகிருக்கிற பொழுதுகாததாவாய் எனிருக்கக்கூடாது? கத்தாவாமிருக்கையில் கிரகங்களிலிருந்து பிரித்திருக்கமுடியாது. முக்தியைப் பெற்றவாண்டசரீரங்களைப்பத தீர்த்தங்கரர்களைத்தவிர வேறொன்றும்மில்லாத உங்களுடைய கோகித்தெய்வமடிகை அந்வாளாகள் எவரும் கமபார்சன. கீழித் தக்காரணங்களினால் செய்யப்பட்ட சகவாசன அநித்யமாகவும் பராதீனமாகவு மெயிருக்கும். சகவாசனவதற்கு முன்னர் ஜீவனுக்கெயிருத்தது. பின்னர் ஏதோ ஒரு கீழ்த்தகாரணத்தினால் சகவாசனஞ்சுகது. பிறதும் ஜீவனுப்பவிடுமே. ஏனெனினால் ஜீவத்தன்மைமான தன் கபாவததை ஒரு காலம் உதரமுடியாது. அனாதகரால் வரையில் ஜீவனுக்கெயிருத்தது அவ்விதமே யிருக்கும். ஆகவே அநாதியான கயமித்த சகவாசனிடத்திலு கையிதகைவைப்பதெழுறை. கீகழ் காவத்திலு ஜீவன பாப புண்ணியததைச் செய்கிறது கசுதுக்கங்களை

யும் அனுபவிக்கிறது. செய்கையற்றவராயிருந்தால் பிரபஞ்சத்தை ஆக்கமுடியாது. பிராக்பாவத்தைப்போலக் காமவியை ஆசைப்பற்றாதவரும் அழிவையுடையவரையும் எம்பினால் காம சமவிய (நீண்டவிடாயை செருக்கை) சம்பந்தத்தினால்தான் அந்நிலையையே போனால் சபயோக (சோகனைவிளையு) ஏற்படும். எனவே அழிவையும் அடையும். மூத்தி கீழ்ப்பினிருக்கும் ஜீவனகளைச் செய்வதற்காக கீழ்கள் எம்பினால் அவைகள் ஞானததுடன் கூடினதா? இவையா? கூடினதென்றால் பஞ்ஜவெலையுடன் கூடினதாயிருக்கின்றது. கூடினதெல்லாவென்றால் இவையையே கவலைப்போல ஐயாய் ஒரு மூலியை விழுந்து செய்வதற்குக்கிறதா வென்றுகேட்கின்றோம்? இதற்கும் ஆமென்பதொன்றால் உங்க ளுடைய மூத்தி உணர்வமூத்திபாகாது. இருளும் பந்தமுமேயாகும்.

ர:—எங்கும் நகவரன் விபாபித்திருக்கவில்லை, விபாபித்திருத்தால் சகலபொருள்களும் சேதனத்துடன் கூடினதாயிருக்குமே. பிரமம் கூறநியைவசிய ரூதநிரென்னும் மானிடர்களுள் பிரிவும் விதநியாசமும் ஏற்பட்டிருக்காதே? நகவரன் ஒரே மாதிரியாய் எல்லாவற்றிலும் பரவியிருக்கிறபடியினால் பிராணிகளுள் ஏதெந்த தாழ்விருப்பானேன்?

சு:—‘பரவுகிறவா’ பரவியிருப்பது இரண்டும் ஒன்றேயாகாது. பரவுகிறவரோ எல்லாவிடங்களிலுமிருக்கிறார். ஆகாசம் எல்லாவற்றிலும் பரவியிருக்கிறது. பூமி, பானை, துணித்துண்டு ஆகியவைகளைப்போன்றவைகள் ஒரே விடத்திலிருக்கின்றன. இருதும் ஆகாசமும் பூமியும் ஒன்றாகாது. பானைத் துணித்துண்டு ஆகியவைகளில் ஆகாசம் பரவியிருக்கும், அவைகள் ஆகாசமாகாதுபோலவே பரவக்கவான் சகலத்திலும் இருக்கிறார். இருதும் எல்லாம் சேதனமாகாது. அறிந்தவன் அறிந்தவன், தாமாத்மா அதாமாத்மா ஆகியவர்கள் ஏற்றவாகளாயிவ்வாறுபடுபவையே விததை முதலான சற்குணம் உண்மை உரைத்தல் ஆகிய காமம், சேதத்தை ஆகிய கபாவம் இவ்வெற்றத்தாழ்வுகளினாலேயே பிரமம் கூறநியைவசிய ரூதநிரென்னுடன் எங்கிற விதநியாசம் இருக்கின்றன. வானவியவகாரவகளைக் குறித்து முன்னரே சொல்லியுள்ளோம் (என்காவது அதநியாயத்தின் காரணம்).

ர:—நகவரன் இருஷ்டிகாததாவாயிருக்கப் பெற்றிருக்காது ஞானம் பிரமம் சனம் யாது?

சு:—ஆதிவிட நகவரனாக இருஷ்டிகாபபட்ட ஆண்களும் பெண்களும் மைதனத்தினால் உண்டானவர்களாவது. இதில் ஐகலிய சிருஷ்டி என வறிமயமே. இருஷ்டிகாததா அவராவது. ஜீவனுடைய வேலைபக்கடவுள் செய்யமாட்டார். மரம் பழம் பச்சிலை உண்டாப்பொருள் ஆகியவைகளைச் சிருஷ்டித்திருக்கிறார். இவைகளைத் திரட்டிய போடித்தது போடியாக்கிச் சமைப்பதென்று மனிதன் சாபிடாமல்போனால் அவனுக்குப்படுவது நகவரன் எனதையும் செய்யமாட்டார்? தன்னுடைய வேலைகளைச் செய்யாமல் போனால் ஜீவனுக்குவகட ஜீவன்கிடையாது. ஆதி சிருஷ்டியில் (மானிட) சீரத்தைச்சிருஷ்டியது நகவரனுடைய வேலையும் அதற்குப்பின்னர் மக்களைப் பெறுவது மனிதனுடைய வேலையுமாகும்.

சா:—பரமாத்மா சாகவதமாயும், அநாதியாயும், சிதானந்த ஞானஸ்வரூப மாயுமிருக்க அவர் ஏன் பிரபஞ்ச கஷ்டஷ்டங்களிலும் கருதுகவங்களிலும் அகப்பட்டுக்கொள்ளவேண்டும்? கீழ்நிலையுடைய மனிதன்கூட கருத்தைத் தள்ளி துக்கத்தைக்கொள்ளமாட்டான். நகவான் மாத்திரம் ஏன் அவ்விதம் செய்யவேண்டும்?

ஆ:—பரமாத்மா கருதுக்கங்களிலகப்பட்டு உழலுவதாயிற்று; தன்னுடைய இன்பநிலையிலிருந்து மாறுவதாயிற்று. ஏனெனில் குறித்த ஒருவிடத்திலிருப் பவனே கருதுகவகளுக்கு ஆளாகிறான். எங்கும் பரையுள்ளவா ஆகிறதில்லை. சிதானந்த ஞானசுவரூபமான பரமாத்மாவைத்தவிர வேறுயாரால் இப்பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டிக்கமுடியும்? பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டிக்கவேண்டிய சக்தி ஜீவனிடமிக்கிடையாத, ஜடத்திற்கும் கயமாகவே ஆக்சுச் சக்திக்கிடையாத. ஆகவே பிரபஞ்சத்தைச்சிருஷ்டித்து இன்பநிலையிலிருப்பவா பரமாத்மாவே. பரமாத்மாவைவிடத்து பரமாத்மா சிருஷ்டியைச்செய்ததுபோலவே கீழ்த்தகா ரணமான பெற்றோர்களின் மூலமாக மகாப்பேறு உண்டாகவேண்டுமென கட்டிவிட்டிருக்கிறார்.

சா:—முக்தி இன்பஸ்வரூபமாய், அவ்வின்பத்தில் இருக்கும் நகவான், ஆக் குகை அளிக்கதல், அழித்தல் முதலிய தெு தொழில்களில் புகுவானேன்?

ஆ:—எக்காலமும் முக்தியிலிருப்பவர் நகவான். குறிப்பிட்ட இடத்தி லிருந்துகொண்டு, முக்தியைப்பெறுவதற்குமுன்னால் பாதத்திலிருக்கும் உங்களு டைய தீர்த்தங்கராகிண்பிரபான்றவா அல்லா. ஆனந்தசுவரூபமான ருணகாம கபாவத்துடன் கூடின பரமாத்மா அற்பமான உலகத்தினுடைய ஆக்குதல் அளித்தல் அழித்தல் ஆகியவைகளைச் செய்வதினால் பத்தத்திற் குள்ளாகமாட் டார். ஏனெனில் ஒன்றையொன்று பற்றின உறவை உடையதே பத்தமும் மோஷமும். பத்தத்திற்கு முத்தியும் முக்திக்குப் பாதமுமுண்டு. பத்தத்தினால் பாதிக்கபடாத அவருக்கு முக்தி எங்கிருந்து வரும். ஒரே விடத்திலுள்ள ஜீவனே பத்தம் முக்தி இவைகளையுடையதாகவாகிறது. அனந்தமாயும் எங் குமபரவியும், எவ்விடத்திலும் இருக்கிற நகவான் கீழ்த்தகாரணங்களினாலேற் படும் முக்திக்குள்ளாகமாட்டார். எனவே எக்காலமும் அவர் முக்தன்.

சா:—கஞ்சா சாப்பிடுகிறவர்கள் கயவாகவே மயக்கத்தைவடைவதுபோல் காமங்களின் பயனை ஜீவன் அடைகிறது. இதில் நகவாவேலை பொன்னுமில் லையே.

ஆ:—அரசனன்னியில் திருடனும் கள்ளனும் கயமாகவே சிறைக்குள் செல்லமாட்டான். கொலைபாதகனும் துக்குடா போறமாட்டான். காட்டின் கிமாயப்பிரகாரம் அவனே அவனை தண்டிக்கிறான். இதேமாதிரி அரசரின் டைய காமங்களுக்கேற்றவாறு, ஜீவன்களுக்கு நகவான் தண்டிக்கிறார். நியனாரியங்களுடைய பலனை அனுபவிக்கின்றவனும் மயக்கமடைவான் எனவே பரமாத்மா கீதப்பதியிருத்தல் அவசியம்.

சா:—கிருஷ்ணக்கு நகவான் ஒருவனைப்பாகமாட்டான். முக்தியடைந்த ஜீவன்களெல்லாம் நகவானாகிறது.

ஆ:—இது வினாவாதமேயாதும், ஏனெனில் பதத்திலிருந்தபின்னர் முக்தியைப்பெற்ற ஜீவன் மீண்டும் பதத்திலுட்படவேண்டும். ஏனெனில் இயற்கையாகவே அது முக்தவிலலை. முக்தியைப்பெறுமுன் உங்களுடைய இருபத்தி நான்கு தீர்த்தங்கரர்களும் பதத்திலிருந்தவாகியேயாம். எனவே அவசியம் மீண்டும் பதத்திலுள்ளவேண்டியவாகியே. ப. நகவானிருந்தால் (ஜீவனகள் அநேகமானபடியினால்) கமலினிவ்விடமிருப்பதுபோலவே, ஒருவருக்கொருவர் சண்டைச் சச்சரவினால் அடித்துக்கொண்டிருப்பதில்லையா.

சா:—மடையா! உலகத்தை ஆக்கியேன எவனுக்கிடையாது. சுயமாகவே சித்தமானது இவ்வுலகம்.

ஆ:—இது சமணர்களுடைய பெரும்பிழையாதும் காத்தாவன்னியில காரியமும் உண்டோ? ஆக்கியேனாளுக்குக் கஷ்டமில்லாமல் காரியம் சித்திக்குமா? மாரிதப்பிரயத்தன மனனியில் கோதுமை மாவாக அறைப்படுவதையும் மாவு ரொட்டியாக மாறுவதையும், மாறின ரொட்டி கஷ்டமனனியில் சமணர்களுடைய நெஞ்சைத்தாண்டி உள்ளே செல்வதையும்பார்த்தவர்கள், எவரோனும் உண்டோ? நூல், தொக்காய், கைகுட்டை, காஞ்சராய், தலைகுட்டை, முதலானவைகளைப்பட்டணங்களுக்கு அனுப்பமுன்னால் பஞ்ச இவ்விதமான மாறுதல் அடைந்ததைப்பார்த்ததில்லை. எனவே, காத்தாவாகிய நகவான்னியில் காணவிதமான இப்படிவுலகம் எவ்விதம் உண்டாகும்? வினாபிடிவாதத்தினால் காத்தாவன்னிலேயே பிரபஞ்சம் அனைத்தும் உண்டாக்கத்தென்றால் மேற் சொன்ன துணிமுதலானவைகளும் சுயமாகவே உண்டாக்கத்தென்பதைப்பிரத்தியட்சம் செய்ய வேண்டும். இவ்விதம் கீருபிக்காமல் பேராவ பிரமாணஞன்யமான உங்களுடைய வார்த்தைகளை அறிவாளர்கள் கம்பமாட்டார்கள்.

சா:—நகவான் விரக்தனா (சகலத்தையும் துறந்தவனா) அல்லது மோகிதனா(உலகப்பொருள்களில் பற்றுள்ளவனா)? விரக்தனாயிருந்தால் உலகச் சிருஷ்டியைப்பற்றிக்கூடப்படுவானேன்? மோகிதனாவ பிரபஞ்சத்தை ஆக்கவேண்டிய சக்தி அவனிடம் கிடையாது?

ஆ:—கடவுளைப்பற்றி வைராக்கியம் (துறத்தல்)மோகம் (ஆசை)இரண்டையும் சொல்லமுடியாது. ஏனெனில் எங்கும் பரவியுள்ளவன் எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளவும் முடியாது, எதையும் மறுக்கவு முடியாது. நகவானிடமேலானது ஒன்றுக்கிடையாது. அவருக்குக் கிடையாப் பொருளுக்கிடையாது. எனவே எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளவும் முடியாது. வைராக்கியமும் மோகமும் ஜீவனைக்குறித்ததே தவிர நகவானைக் குறித்ததாகாது.

சா:—ஆகக்காத்தாவாயும் ஜீவன்களுடைய காமபலனை அளிக்கிறவராயும் நகவானை என்னுமீராகியேயானால் அவர் உலகவிவகாரங்களில் ஈடுபட்டு துன்பங்களை அனுபவிக்கவேண்டுமே?

ஆ:—மனிதர்களுடைய காரியங்களுக்கேற்றவாறு உஷ்டசுகங்களை அளிக்
கிற தாமசேனான நீதிபதிகுட இவ்வுலகிலு, உலக இன்பதுன்பங்களினால் பாதிக்கப்
பட்டாமலிருக்க, அவ்வற்ற சுகதிபைக்கொண்டபரமேசுவரனா, இவ்வுலகிலு
பட்டுக்கொண்டு சுகதுக்கங்களினால் பாதிக்கப்படுவாரா? உங்களைப்போல
வும பரமேசுவரனிருக்கிறார் என்று உங்களுடைய அறியாமையினால் நம்புகிறீர்
கள். அறிவின ருறைவு முதலிய தீமைகளிலிருந்து மீறவிருமபினால் வேதாதி
சத்திய சாஸ்திரங்களை கடைப்பிற்றங்கள். மாயையிலுக்கப்பட்டு ஏன் தடுமாறுகி
நீர்கள்?

सामिअणाइ अणन्हे च तूगइ संसार घोरकान्तरे । मोहाइ कम्मगुरु ठिइ

विवाग वसनुभमइजि रै ॥

பிரகர இரண்டாம்பாகம். 60.

பிரபஞ்சதைகருதித்துச் சமணர்கள் எவ்விதஎண்ணங்கொண்டிருக்கிறார்
களென்று அவர்களுடைய சூத்திரங்களின் துணைகொண்டே காண்பிப்போம்.
சருக்கமாக மூலததைச்சொன்னபின்னா, அது எவ்வளவு பொய்யானது, என
பதைச்சொல்லுவோம்.

இதை ரத்தினசாரபாக என்னும் நூலின் இரண்டாவது பாகத்தின் சமயக்
தவிரகாச பிரகரணத்திலு கேளதமருடையவும் மகாவீரருடையவும் சமவாதத்
தில் காணலாம்.

உலகத்திற்கு ஆதியுமகிடையாது; அந்தமுங்கிடையாது. ஆக்கவும்பட
விலலை; அழிததுமபோகாது. அதாவது ஒருவரும் இதைப்படைக்கவில்லை பென்
பதேயாம். ஏ, மடையா! பிரபஞ்சகாததா எவனும் கிடையாது. அது ஆக்கப
படவிலலை. இவ்வாமலுமபோகாது”

ஆ:—சமயோகத்தினாலுண்டானவைகள் அநாதியாயுமிராது! அனந்தமாக
வுமிராது. காரியத்திற்கு, முதல முடிவு, இரண்டும தேவை. உலகிலிருக்கும்
பொருள்களெல்லாம் சமயோகவிசேஷத்தினாலுண்டானதே. ஆக்குதலுக்கும்
அழித்தலுக்கும் காரணமானதே. ஏற்ற அறிவுள்ளவர்களாக உங்களுடைய
நீர்த்தங்கரர்கள் இருந்திருந்தால் இவ்வித அசமப வார்த்தைகளை எழுதியிருக்க
மாட்டார்கள். உங்களுடைய குருவைப்போலவே சிஷ்யர்களான நீங்களும்.
சமணர்களான உங்களுடைய பேச்சை நம்புகிறவர்களுக்கு உட்
பொருள்களுடைய உண்மையான அறிவு விளங்காது. சமயோகத்தினின்று
பொருள்களை நேரிட்டுக்கொணும்பொழுதே அதனுடைய உறபத்தியினும் அழி
விலும் ஏன் கம்பமாட்டேன என்கிறீர்கள்? அவர்களுடைய ஆசான்களுக்குப்
பூகோளசாஸ்திரம வானசாஸ்திரம முதலானவைகளுடைய அறிவுகிடையா
யாது. சமணர்களுக்கும் இவைகளைப்பற்றி யொன்றும் தெரியாது. சீழ்க்
கண்ட அசம்பாவித வார்த்தைகளை எங்ஙனம் நம்பமுடியும்? கவனியுங்கள்!
சமணர்கள் கூறுமவண்ணம் பிருதியியும் பூமியும் ஜீவனின் சரீரமே; ஜலத்தினு
லிருக்கிறபொருள்களையும் இங்ஙனமே நம்புகிறார்கள். இவ்விதம் எவனாவது
மதிப்பானா? பரீபூரண ரூபியென்றும் பரமேசுவரன் என்றும் கைனாகளாலு

பேற்றப்படும தீர்த்தவகராகளின் பொய்ப்போதனைகளை யுடைய சிலவற்றைக் கூறுவோம்:—

இரத்தினசாரங்கம் (இதைப் பிரமாணமாகச் சமணர்கள் பேற்றுஞ்ஞர் கள். ஸ்ரீ காலி, தைன பிரபாகர அச்சியாதிர சாலையில் கானகசக்த் ஜதி என்ப வரால் 1879 லு ஏப்ரல் மீ 28உ அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது) 145 பக்கத்தில கையெழுத்தினை விளக்கம் இங்ஙனம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சமயம் சூட்மகால மாகும்.

அசங்கியாத சமயங்கள் = 1 ஆவலி.

16, 27, 216 ஆவலிகள் = 1 முகூர்த்தம். 30 முகூர்த்தங்கள் = 1 திவஸ். (நாள்) 15 திவஸங்கள் = 1 பக்ஷம். 2 பக்ஷம் = 1 மாசம். 12 மாசம் = 1 வருஷம்.

$$\begin{array}{l} 7,000,000 \times 10,000,000 \\ + 50,000 \times 10,000,000 \end{array} \left. \vphantom{\begin{array}{l} 7,000,000 \times 10,000,000 \\ + 50,000 \times 10,000,000 \end{array}} \right\} \text{வருஷங்கள்} = 1 \text{ பூர்வம்}$$

$$\text{அசங்கியாத பூர்வம்} = 1 \text{ பல்யோபமகாலம்}$$

அசங்கியாதத்தின் பொருள் இதுவேயாகும். நான்கு கோசங்களை யுடைய சரிசமானமான பக்கங்களை யும், அதே ஆழத்தை யும் உடைய சதுரமான குழி ஒன்றைத் தோண்டவேண்டும். பின்னர் ஜூகுலி மனிதனுடைய சீராததின் மயிர்களின் துண்டுகளால் அதைக் மேக்காணுமவண்ணம் கிரப்பவேண்டும். 6ம காலத்திய சாதாரண மனிதனுடைய மயிரைவிட ஒரு ஜூகுலியுடைய மயிர் 4096 தடவை இலேசானது. அதாவது ஜூகுலியுடைய 4096 மயிரகள் கொண்டது சாதாரண மனிதனுடைய மயிர். ஒரு கைவிரல்பரிமாணம் அகலம் நீளம் உள்ள ஜூகுலி மனிதனுடைய மயிரை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அதை எட்டுத்துண்டுகளாகப் பிரியுங்கள். அது 2,097,152 துண்டுகளாகும் வகையில் பிரித்துக்கொள்ளுங்கள். இவ்விதத்துண்டுகளால் குழியை கிரப்புகள். பின் னர் 100 வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவையாகக் குழியிலிருந்து ஒவ்வொரு மயிராக எடுங்கள். இவ்விதம் குழியில் ஒன்றுமில்லாமல் காலியாக வேண்டும். இவைக னெல்லாம் செய்து முடிவதற்கு எடுத்துக்கொள்ளும் காலமே ஒரு சங்கியாதம் ஆகும். 'அசங்கியாதம் அல்ல'. பின்னர் ஒவ்வொரு துண்டையும் அசங்கியாதத் துண்டமாகச் செய்யுங்கள். சாஜ இராஜனுடைய சேனைகள் அதன்பேரில் போனபொழுதிலும் கூட காலடி அடையாளம் விழாமலிருக்கும்படி அக் குழியை முன்கொண்ட துண்டங்களினால் கிறைக்கவேண்டும். மீண்டும் 100 வருஷங்களுக்கொருமுறை ஒவ்வொரு மயிர்துண்டாக எடுத்துக் குழியை காலி செய்யுங்கள். இவ்வேலைகள் முழுவதும் முடிவதற்கு வேண்டிய காலமே ஒரு பூர்வமாகும். இதேமாதிரி அநேக அசங்கியாதாதி பூர்வங்கள் கொண்டது ஒரு பல்யோபம காலமாகும்.

கைம் = 12 கோசம். இத்தியாவின் சில விடவாளில் 2 கைங்கள் = கோசம்.

$$\left. \begin{array}{l} 1,00,000 \times 1,00,000,000 \text{ பல்யோ} \\ \text{பமகாலம்} \end{array} \right\} = 1 \text{ சாகரோபமகாலம்.}$$

$$\left. \begin{array}{l} 1,00,000 \times 100,000,000 \text{ சாகரோப} \\ \text{மகாலம்} \end{array} \right\} 1 = \text{உத்சர்ப்பணி}$$

1 உத்சர்ப்பணியும், 1 அவஸாப்பணியும் சோந்தது. 1 காலச்சக்கரம். அனாதகாலச்சக்கரங்கள் கொண்டது 1 புக்கலபராலிகுத்தம். சமண தாலகரு ஸடய கணக்கை மீதினதாயும், ஒன்பது உதாரணங்களினால் விளக்கப்பட்ட தாயுமுள்ளதே அனந்தகல்பம்.

ஜீவன் திரியவாசமபித்தநிலிநாது இவ்விதமான அநேக அனாத புக்கலபராலிகுத்தம் கழிந்து. கணித சாஸ்திரத்திலுள்ள நோத புலவர்களே! ஸசன தாலகளில் சோகலி புள்ள வண்ணம் காலத்தை கிரணயம் செய்கிறார்களா? செய்தாலும் அதிலுள்ள உப்புக்களா? கீவின முறையிலுள்ள கணித விதத்தைக் கற்றிருக்கிறார்கள். சணசமயத்தின் ஆசனங்களும் சேடாசனம் இத்தகையோராகனே! அவர்களுடைய அஞ்ஞான ததின் ஆழத்தை அளவிடவது அரிதாகும். அவர்களுடைய அஞ்ஞான இருண் விளக்க வேண்டி இன்னும் சில உதாரணங்களைக் குறிக்க விரும்புகிறோம். ரிஷப நேவன் முதலமகாவியின்வகையுள்ள இருபத்தினுக்குநீரத்தங்காரகனாலெழு தப்பட்ட சமணசமயத்தின் சாசன எண்பதை ரத்தினசாரபாகம் பக்கம் 133ல் காணலாம். இப்பத்தத்தின் 148 பக்கத்திலேயே பூமியின் பருதிகளான பூமி யையும் கற்களையும் பித்திலிகாபய பிராணிகளெனது கொள்ளவேண்டி என் றிறது. இப்பிராணிகளின் சர்சப்பரிமாணம், விதலுடைய அடத்தின் ஒரு சிறு துளிபரத்தை பொத்திருக்கிறது. அதாவது அது துட்டமரானது! அவை களின்வயது 22,000 வருஷங்களுடையதேயிருக்கும். இதே தாலின் 149 பக்கத் தில் கூறும் வண்ணம். செடியொன்றின் எண்ணுதலியவாத ஜீவன்களுக்குக் கின்றன. இவைகளை சாதாரண வணஸதயாகும். ரத்தமலங்களும், வேர களும், அனாதகாயமுதலானவைகளும் சாதாரணசெடிகளுடைய ஜீவனாகும். அவைகளுடைய ஆயுள் காலம் ஒரு அனந்தமுகூர்த்தமாகும். மேலே சொன்ன ஸசன முகூர்த்தமேயாகும் இது. ஒரே இந்நிரியம் (ஸ்பாசேதிரியம்) ஒரே ஜீவன் இவைகளைப்போடையது சாதாரணசெடி. அஜ்ஜீவனின் சர்சப்பரிமாணம் 4,000 யோசனைகள் கீளமுள்ளது. புராணிகளா (புராணங்கள் முதலானவை களைக் குறிப்பிடுவாது) சோகலும் வண்ணம் 4 கோசங்கள் கொண்டது ஒரு யோசனையாகும் ஸசனங்கள் கூறும் வண்ணமோ 10,000 கோசம் கொண்டது ஒரு யோசனை 10,000 வருடங்களுக்குமேல் அதனுடைய வாழ்நாளாகும். சாசனம், முகம் ஆகிய இரண்டு இந்நிரியங்களை கொண்ட ஜீவனைப்பற்றி சொல்லுவோம். சகரு, பென இவைகளைப்போன்றது. அவைகளுடைய ஸ்தூலசர்சம் குறைந்தது 48 கோசகீளமுள்ளது. ஆயுள்காலம் 12 வருஷங் களை. ஆசிரியா இவ்விஷயத்திலுள்ள பெரும்பிழையை இழைத்தவருமிறா. இவ்

வளவு பெரிய சீராததையுடைய பிராணியின் ஆயுள் காலம் இன்னும் அதிக மாயிருத்தலவேண்டும். 48 கோச னீளமுள்ள பேன்கள் சமணர்களுடைய சீ ரத்திலேயே காணப்படும். அவர்களை அதைக்காண்கிறவர்களும், வேறுயாரும் அவ்வளவு அதிர்ஷ்டசாலிகள் அல்லா. இரத்தினசாரபாக பக்கம் 150:-அவாக ளுடைய தேள், மூட்டுப்பூச்சி, தெள்ளுப்பூச்சி, ஈ, முதலியவைகளுடைய சீ ரம் ஒருயோஜனை னீளமுள்ளது. அதிகமாக அவைகள் 6 மாசத்திற்கு மேலிரு ப்பதில்லை, சைனாக்களைத்தவிர மற்றவாகள் 8 மைல் திசைமுள்ள தேள்களையும் ஈக்களையும் கண்டது கிடையாது. சைனசமயத்திலேயே 8 மைல் னீளமுள்ள தேள்களும் ஈக்களும் உண்டாம். இவ்விதத்தேள்களும் ஈக்களும் சைனாக்களுடைய விட்டிலேயே இருக்கும். உலகிலுள்ள அவாகளை அவைகளைக் கண்டிருப்பார்கள். இவ்வித தேள்களிலொன்று சைனாக்களைக்கொட்டிவிட்டால் எவ்வித கஷ்டத் தை அனுபவிப்பார்கள் என்று ஊதிக்கொண்டிருக்கிறது. நீரிலவாழும் மீனபோன்ற இவைகளின் சீரங்கள் 1,000 யோசனை னீளமுள்ளன. ஒரு யோசனைக்கு 10,000 கோசங்களாக, ஜலப்பிராணிகளுடைய சீரம் 10,000,000 கோசங்கள் னீளமானதாக இருத்தல வேண்டும். அவைகளுடைய வயது 10,000,000 பூரவ வருஷங்களாக இப்பெரிய பிராணிகளைச் சைனாக்களைத்தவிர வேறு யாவர் கண்டிருக்கிறார்கள்? யானைகளைப்போன்ற காலுக்காலவிலங்குகளுடைய சீரம் 2 லிருந்து 9 கோச னீளம் வரையிலிருக்கிறது. அவைகளுடைய வயதும் 84,000 வருஷங்கள். சைனாக்களைத்தவிர வேறு எவரும் அவைகளைக் கண்டிருக்கமாட் டார்கள். அவர்களை அவைகளுடைய வகுப்பிலுள் சேர்ப்பது உடும். அறிவுள்ளவன் எவனும் இவை போன்றவைகளை சம்பந்தமுடையது.

இரத்தினசாரபாக பக்கம் 161:-நீரிலவாழும் முகியூட்டும் பிராணி வாகத்தினுடைய சீரம் 1,000 யோசனை அல்லது 10,000,000 கோசங் கள் னீளமாகவும், 100,000,000 வருஷங்கள் வயதுள்ளதாகவு மிருக்கின்றன. இப்பெரும் சீரத்துடனகூடிய பிராணிகளைச் சைனசமயத்தைத் தாபித்த ஆசாரியர்களே அவைகளுடைய கனவில் கண்டிருக்கக்கூடும்? இவைக ளெல்லாம் பெரும்புரட்டுகளிலுள்ளவா? அவ்வளவு அவமேகிக்கையானவைக ளாயிருக்கின்றன.

பூமியுடைய பரிமாணத்தைக் கேளுங்கள்.

இரத்தினசாரபாக பக்கம் 153:-கோணலான இக்கிரகத்தில் அசங்கி யாத நிலங்களும் அசங்கியாத சமுத்திரங்களும் இருக்கின்றன. 2½ சாகரோபம காலத்தில் எவ்வளவு வருஷங்களிருக்கின்றனவோ அவைகளே அசங்கியாத காலத்தினால் குறிக்கப்பட்ட வருஷங்களாகும் இப்பூமியில் சகல தீவுகளின் மத்தியிலும் ஐம்பூத்துவீபம் இருக்கின்றது. அதன் சுற்றளவு 100,000 யோஜனை கள் அல்லது சதுரகோசங்களில் 1,000,000,000. காண்கு பக்கமும் உப்பு சமுத்திரத்தினால் சூழப்பட்டது. இதன் சுற்றளவு 200,000 யோஜனைகள் அல்லது 2,000,000,000 (சதுர) கோசங்கள். அதற்கடுத்தாற்போல், ஐம்பூத் விபத்திரகப்புரம் காதகேண்டமிருக்கிறது. 4,000,00 யோஜனை அளவுள்ள

எது. அதற்குப்பிறகுக் காலோததி என்னும் சமுத்திரம் இருக்கிறது; அதனுடைய சுற்றளவு 2, 000, 000, 000 (சதுர) கோசங்கள். அதற்குப்பிரம் புஷ்கராவாதத என்னும் தீவு இருக்கிறது. அதனுடைய உள்பாகம் சேகைகளினால் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சரி பாதிமனிதர்களால் வசிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்குப்பிரம் கணக்கற்ற தீவுடனும் சமுத்திரங்களும் இருக்கின்றன. இவைகளில் ஊர்வனவைகள் உயிர் வாழுகின்றன.

இரத்தின சாரபாகபக்கம் 153:—ஈம்பூகவிபத்தில ஹிமவாதம் ஏறண்ட வாதம், ஹிர்வாஷம், சம்பக, தேவகுரு, உததரகுரு என கண்டங்கள் ஆறு இருக்கின்றன.

விடை:—பூகோள சாஸ்திரம் அறிந்தவார்களே! உலகத்தின் அளவை அறிவதில் வழுவினவாகளேயினர் அல்லது சைனாக்கள்? சைனாக்களுடைய தப்பாயிருந்தால் தயவு செய்து திருத்துவீர்களா? அல்லது 'உங்களுடைய தாயிருந்தால் திருத்திக்கொள்வீர்களா? இதைத் தீர்மானஞ் செய்து முடிவு செய்து கொள்ளுங்கள். கிறித்தவ யோஜனையில், சமண தூலாசிரியர்களுக்கும் பூகோள சாஸ்திரம், கணிதசாஸ்திரம், வானசாஸ்திரம் ஆகியவைகள் கொஞ்சங்கூட தெரியாதென்பது நன்கு விளங்கும். இவ்விதமானவர்கள் இருவழியை ஆக்கப்படாததாகக் கீழ்ப்பதும் கடவுளை இவ்வாததாகக் கருதுவதும் விவாதமே? சைனாக்கள் பிறமதங்களைச்சார்ந்த கற்றுணர்ச்சவர்களிடம் தங்கள் தூலகளைப் படிக்கக்கூண்டிக்கொடுத்தல் ஏனெனில் பிரமாணங்களாகவுள்ள அவர்களுடைய தீர்த்தங்கரர்களா லெழுதப்பட்ட புத்தகங்கள் அறிவிறகு மாறாமைகளால் கிறைந்திருக்கின்றன. எவரேனும் கண்டால் அதனுடைய ஊழல்களை வெளிப்படுத்துவதாகையினால் மற்றவர்களைக் காணவும் விடுகிற தில்லை. ஹனுர்களைத்தவிர கொஞ்சம் அறிவுள்ளவெறு எவரும் இவ்வித கயிறுகளை நம்பமாட்டார்கள். உலகம் அராதி எனப்பதைப்புகட்டவே ஒவ்வாத இவைகளைத்தாழித்தார்கள். இது முழுப்பெய்யே! உலகத்தின் காரணம் அராதியென்பது உண்மையே. ஏனெனில் பரமான்னுக்கள்—எவ்விதத்திலும் மேலும் பிரிக்க முடியாதுளிகள்—அடிப்படை ஆகாரங்கள். ஆக்கப்படாதவைகளுக்கு கியம் பூர்வகமாய் (ஏறவாறு) கலந்து கொள்ளவும் பிரித்து கொள்ளவும் போதியசக்தி கிடையாது; பரமான்னுக்கள் பொருளை தனித் தனிப்பானது தூடமானது. தக்கவாறு தானாகவே சேர்த்துகொள்ளாது. எனவே சேர்த்தவைக்கச் சேதன பரம்பொருள் ஒன்று தேவை. அவரே ஞானஸ்வரூபர். பிருதிவி, சூரியன் முதலான உலகங்களை கீழமிக்கின்றதுவது அராதி யானசேதன பரமாத்மாவின்னுடைய வேலையே. எதிவ சபயோக (சோகை) காரியத்தினுடைய கிறப்பு வெளிப்படுகிறதோ, அந்த தூல உலகம் அராதியாகிறது. காரியத்தைப்பே அராதியென்றால், அந்தரூபகாரணமீராது அதாவது காரணமும் காரியமும் ஒன்றே யாகும். எனவே ஆத்மசிரஸி இதுவோ உண்மையாகாது. ஏனெனில் தன்னுடைய தோள்களில் தானே கிற்கமுடியாது.

தன்னுடைய தகப்பனும், பிள்ளையும், தானே ஆகமுடியாது. எனவே உரைத்
தைச் செருஷ்டிக்கு உதாததானினுடைய அவசியம் வெளிப்படுகிறது.

வினா:—கடவுள் துக்கத்தைப்படைத்தவராயிருக்க, அவரைப்படைத்தவன்
யார்?

விடை:—படைத்தவனுக்கு, படைத்தவனும் காரணத்திற்குக் காரண
முங்கிடையாது முதல படைத்தவர் அல்லது முதல் காரணம் இருந்ததின
லேயே (உலக) சார்மம் வெளிப்படுகிறது. சமயோபாயோகம் இவ்வாதம
முதல சமயோக விவோகத்தின் காரணமுமானவைப்படைத்தவரும் கிடை
யாது. காரணமுங்கிடையாது. இதைப்பற்றி இத்தாலின் எட்டாவது அதி
யாயத்திலுள்ள வினாக்களுக்கின்படி, சமீபத்திலுள்ள அரைக்கவ
னிலுள்ள, வெறுக்கவமானவிஷயங்களைப்பற்றிய அநியமுடியாமலிருக்கமிக
வும் நாடாபமான செருஷ்டி விஷயத்தைப்பற்றிச் சைனாகன் எவ்விதம் அறிவார
கள்?

செருஷ்டி அநாதியானது அனாதமானது. ஒவ்வொரு பொருளின் சேர்க்
கையும் அநாதியானது அனாதமானது. பிரதிபலனங்களும் அநாதியானது,
அனாதமானது. பிரகாரணத்தின்காரத்திலுள்ள உறப்பாட்டுள்ள சமனாகளின் இடம்
பிடுகைகள் ஒவ்வாதது. ஏனெனில் குணங்களும் குணத்திற்களும் எவ்வயுள்ள
தாயிருக்க அவைகள் முடிவுள்ளதாகவே இருத்தல வேண்டும். முடிவற்றது என்
னும்பதத்திற்குக் கண்டகற்றென்பொருள் கொள்வீர்களானால் அதுவும் தப்பா
னதே. ஜீவனைப்பொறுத்தவரையில் அதுசரியாயிருக்கலாம். ஆனால்பொரு
ளைப்பொறுத்தவரையில் ஆகாது. சீட்களானும் சைனர்களுமையம்பிக்கைகளி
லிருந்து அவர்களுடைய சிறப்பினை வெளிப்பாடும். உலகிலுள்ள ஒவ்வொருவன்
துகளும் வெவ்வேறானது; மீதி பொன்றுடன் பேச முடியாதது, காரி
யத்தைவினைவிக்கவல்லது; காரணரூபகண்டப்பிரிவல்லது. கண்டகற்றவன்
தர்கள் உலகிலிருக்கிறபடியினால், உருவங்களும் அனாதமானதே. வஸ்துக்க
ளில் உள்ளகத்தியும் அனாதமானதே. எவ்வயுள்ளதாயிருக்க பரமாத்மாவில்
எவ்விதம் கண்டகார உருவங்களிருக்கக்கூடும்? குணங்களைப் பொருத்தமட்
டில் கண்டகார உருவங்களைக் கொண்டதென்று பொருள்களை எம்புலது குழங்
தைப்பிச்சாகும். ஏனெனில் பரிமாணமுள்ளதாய்விடம் இருக்க, அதனால்
அடங்கியிருக்கும் பொருள்கள் எவ்விதம் அனாதமாகமுடியும்? சமனாகளு
டையதுங்களில் காரா பூதர்களைக்கள் இன்னும் அதிகமாகவிருக்கின்றன.
ஜீவன் அஜீவன் இவ்விருபொருள்களைப்பற்றி அவர்களுடைய சித்தாந்தமென்ன
வென்றால்—

चेतनालक्षणो जीवः स्यादजीवस्तद्व्ययः ।

मत्कर्मपुद्गलाः पुण्यं पापं तस्य विपर्ययः ॥

ஜீவத்தத ஸாரி என்னும் தூலில் இதைக்காண்கவும். சேதன வினாகத்
துடன் கூடினது ஜீவன். சேதனப் பற்றது அஜீவன் (சடம்) சந்திரியைக்கருடைய
அதுவே புண்ணியமும் தீயகாமங்களுடைய அதுவே பரமமும்.

விசாரிப்பான்.—ஜீவன், ஜடம், இவைகளுடைய விளக்கம் பொருத்தமாக
வருவது பொருத்தமாக. ஏனெனில் பாபபுண்ணியங்களைச் செய்யும் பொலம் சேத
வித்திலேதான் உண்டு. வெளிப்புறம் உன்ன சகல ஜடப்பொருள்களும், பாப
புண்ணியங்களிலிருந்து, விடுவதாயிருக்கிறது. ஜீவன் அநாதியாகக் கருது
வது சரியே. ஆனால் அப்பகுதியான ஜீவன் முத்தியின்பதற்கு சாவஞ்ஞ
மாக வெண்ணுவது பொய்யே. ஏனெனில் ஏது அப்போது அப்பகுதியை
அது அதுபுறமே விளங்கும். பிரபஞ்சம், ஜீவன், ஜீவனுடைய காமம்,
பாதம் ஆகியவைகளைச் சான்றான் அநாதியாகக் கருதுகிறான். இவ்விஷ
யத்திலுங்கூட சமனாகளுடைய தீர்த்தங்கரர்கள் வழுவி விட்டார்கள். ஏனெ
னில் படைக்கப்பட்ட பிரபஞ்சம் (சமயமாகச் சேஷத்தினாலுண்டானது), இரு
வழியானபிறகு சங்கதித்தொடராதபொருள் காரியங்கள் எடைபெறுவது, பனி
தனுடைய காமங்களும், புணர் ஐனனும், இவைகள் அநாதியாகி நுபுது
வினவாததையே. இவ்விஷயத்தால் சான்றான் இந்நுபிண கோவைகளில்
எவ்விதம் கம்புலாசன். கர்மங்களைச் செய்யவேண்டியதன் அவசியம் மற்ற
பொருளே? அநாதியை முடிவு கிடையாது. அநாதியைப் பொருள்களெல்லாம்
அதிவுள்ளதே எனது சொல்லப்படுமேயானால் உலகமே அநாதியென மதித்
தப்படுகிறவையெனவொரு ஒரு சொல்லமே இருக்கும். அநாதி என்னும் பதத்
தற்கு 'முடிவறாது' எனப்பொருள் கொள்ளப்படுமே பட்சத்தின் கர்மங்களைப்போ
யது ஜனனத்தையும் மக்களமுயில்க்காததாக கிணக்காமலிருப்பது முடியாத
காரியம். இவ்விதமிருக்க, ஒரு சொல்லத்திற்கே ஒவ்வொரு யுடைய முத்தி
யானது கொஞ்சகாலமே இருக்கும். காலமும் இராது. காதலா, காரியம்
இவ்விதமானது பால்பா ஒரத்தையும் திர்த்தமாயிருக்கையில் காரிய
மறப்போகாது. அநாதியை முத்தியின்பதற்குத் தீர்த்தங்கரர்கள் அடைவது
விட்டாரெனவொரு அரைப்போலவே மற்ற சமனாகளும் அடையவொரு
என்பதும் சமனாகளுடைய இராமங்களை மறுக்கிறது.

வினா:—உயிரினிருந்து வெளிப்பாண்பொருத்திலும் அல்லது அக்கினி சம
பதப்பாடப்பொருத்திலும் வெளிப்பாண்பொருத்திலும் முத்தியடைதல் ஜீவன்
நிரம்பவும் பிறப்பு பிறப்பு ரூபமாகிற் சமசாததில் வரமுடியாது?

விடை:—ஜீவனுக்கும் காமங்களுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் அரிசிக்கும் உயிர்
க்கும் உள்ள சம்பந்தத்தையொன்றாகவொரு சமவாதி (பிரிக்கமுடியாத சேர்க்கை)
சம்பந்தமேயாகும். ஜீவன் அநாதி; காமங்களும், காமங்களைச் செய்யவல்ல
ஜீவனுடைய சக்தியும், அநாதி காலத்தொட்டுப் பிணக்கப்பட்டது. அவை
களில் காமங்களைச் செய்ய வேண்டிய சக்தி இல்லாமல் கிணத்தால், சகல
ஜீவனாகளும் கிணக்கப்போகும், முத்தியின்பதற்கு யனுபவிக்கத்தகுதியற்றா
கிறதென ஏற்படுகிறது அநாதி காலத்தொட்டு ஏற்பட்டுள்ள காமங்களு
டைய கட்டினிருந்து ஜீவன் விடுகிறது, (சமனாகளையொன்றாக) திர்த்தமா
யுள்ள முத்தியையடைவதற்கு மற்றபிறகு ஆளாகும். ஏனெனில் முத்திக்குக்
காலமான காமங்களுடைய கட்டினிருந்து மீதின ஜீவன், ஒராத தீர்த்திய

முத்தியை அடைபடியோனால், அது சத்திய முத்தியை விட்டு (பிரப்பு, திரப்பு) கட்டுக்களில் பிணனும் வரக்கூடும்? கெடாரணங்களின் பயனாக விளைவும் காரியம் எப்பொழுதும் சத்தியமாகமாட்டாது அதற்குவேண்டிய சாதகங்களைப் பழகாமலே முத்தி சேதிக்கும் என்று கம்புவிற்கேயானால், சாதகங்களின்மீதியே பாதததிரகு ஜீவன்களுடைய திருட்டின் காரண முடியாது? அழுக்கினால் பழகான துணியானது தோய்ப்பதனால் கதமமாகிறது. பிணனும் அழுக்காகிறது. இதைப்போலவே இராகதவேஷத்தினால் பிடிக்கப்பட்டு பகையினால் பாதிக்கப்படுவதினால் ஜீவன்கள் காமங்களைச் செய்ய வேண்டியவைகளாகின்றன. மெய்யறிவு, சத்தங்கம் கெடொழுக்கம் முதலானவைகளினால் ஜீவன் பரிசுத்தமடைந்து, கெடகொண்டவைகளினால் அகசியாகிறது என்று கம்பினால் முத்தி இன்பத்திற்குக்கும் ஜீவன்கள் (பிரப்பு திரப்பாகி) பங்கத்திற்குத்திரும்பும் எனபதை நீங்கள் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில் வெளிச் சந்தாபங்கள் அதைப் பரிசுத்தமாக்குகிற மாதிரியே பாதிக்கவும் செய்யும். சிறுஷ்டிகாவந்தொட்டு பாதமமுத்தி இவைகளினால் ஜீவனை அராதி என்று எண்ணுவதன், அனாதத்தினால் அராதிபிலை, இதுவே உண்மையானது.

வினா—எக்காலமும் ஜீவன் கதமமாகிதே அகசியானதே?

விடை—எக்காலமும் கதமயிலலாமலிருந்தால் எப்பொழுதும் கதமமுள்ளதாகாது. கயவென்றியான தகட்டின்பேரிருக்கும் அழுக்கைக்கழுவினால் கத்தமாகும்; ஆனால் அதனுடைய இயற்கை வென்றி கிறததை மூல முடியாது. ஒருதடவை கழுவினபின்னரே அழுக்கு, தட்டை அகப்படுதக்கூடும், எனவே முத்தியடைந்த ஜீவன் பரபத்திரகாளாகலாம்.

வினா—ஊழ்வினைப் பயனுக்கிறப் மனிதப் பிறப்பையடையக் கெடாதுடைய இருப்பில் கம்புவது மடமையே?

விடை—ஊழ்வினைப்பயனுலேயே சீரமுண்டாகிறதே தவிர கவனனால் அகல என்றால் ஒரு ஜீவன் தானாலே துன்பத்தைத்தரும் பிறப்பையடையாது. எக்காலமும் மேன்மேலான பிறப்பையே எடுத்துக்கொள்ளும். ஊழ்வினைப்பயனின் வசமாகிதே ஜீவன் என்றால் சரியாகாது. ஏனெனில் கயமாகவே திருடன் தண்டனையை விதித்துக்கொள்ளமாட்டான் (கொலைபாதகனும்) தூக்குமாததிலேறமாட்டான். அதிகாரம் படைத்த அரசனுடைய ஆளுகையினாலேயே இவைகள் கிறதவெறறப்படுகின்றன. சீரமெப்பெய்தற்கும் ஊழ்வினையங்களுக்குத்தக்கவாறு பிறப்பையளிப்பதற்கும் கெடாதுகாரணமென்று நீங்கள் கமையமலிருக்கமுடியாது.

வினா.—குடி, மயக்கத்தை உண்பெண்ணுவதுபோலவே வெளிச்சாயமன் மீதியேயே தன் கம்பங்களுக்கேற்ற பயனை ஜீவன் பெறுகிறதா?

விடை—இது அறிவின்மே. குடிப் பழக்கத்திற்குப் புதிதானவர்கள் மயக்கத்தை அடைவது போல, பழகினவர்கள் அடைவதில்லை. உங்களுடைய கித்தாசைமசரியாதிருக்குமேயானால், சில பரபஞ்செய்தவர்கள் அடையும் கஷ்டங்களைவிட குறைவாகவே பெறும்பாடுகள் பெறல்வேண்டும்.

வினா:—கபாலதந்திரஞ் சந்தரவணனம் ஒவ்வொருவனும் தனடிக்கப்படுகிறான். விடை:—கபாலதந்திரகேதர விதாரனாக அதற்கு ஆரம்பமும் முடிவும்கிடையாது. எவ்விதமெனில் எதிர்பாராத காரணங்களினால் கத்தரான தகடு அழிக்காமலும் அழிக்கடையதது பழைய கத்தரத்திரதது நுட்பமாலும் இருப்பதுபோலவே அன்னியகாரணங்களால் பாபபுண்ணியப்பன் ஏற்படுகிற தில்லை.

வினா:—காரியசெய்திருக்க சமயோபாயம் (சோக்கை) தெவையானது. தயிருக்குப் பாலு, புளிப்பு இவ்விதமானதுடைய சோக்கையும் அலகியமானது. இவ்விதமிருக்க (பரிசு, தண்டனை) இவைகள், காமவஞ்ஞடன ஜீவன் சேருவதினால் உண்டாகிறதென கம்பிக்கடாது?

விடை:—சோதனையைக்கே அன்னியப் பொருளன்னிமிவ பாலும் புளிப்பும் சேருகிறதில்லை. ஜீவனஞ்ஞடைய காமவஞ்ஞடன, அவைகஞ்ஞடைய பலகீனச் சோதனையைக்க முன்னுதான நகவரன தேவை. ஏனெனினுடைய பொருள்கள ஏறவாது தீயறகையாகவே சோதனையென்னகடியதனது. ஜீவன் அப்பபஞ்ஞமனபடியினால் தானாகவே தன்னுடைய காமபலனகளை அறியக்கடியதனது. எனவே நகவரனால் கிணங்கிக்கப்பட்டிருக்கடி காமபரிசு சமே ஊழியிகளஞ்ஞடைய பலனயிள்கின்றன.

வினா:—காமவகளிமிருந்து விடுதலையடைவதென (முத்தியை பெற) நகவரனுகிறான். விடை:—அநாதிகாலத்தொட்டு ஜீவனுடைய கடவே காமமுடி இருந்துவருகிறது. அதிமிருந்து ஜீவன் விடுகிடுகருடியது.

வினா:—காமவகளைச் செய்யவேண்டிய அலகியம் ஆரம்பமற்றதனது.

விடை:—இவ்விதமானுக்காமங்களை ஜீவனுக்குச் செய்ய சகதியிலொத்தருக்காமம் ஒன்றிருத்தருக்கென்கெம். எனவே அது விளக்காமமிருத்த பொருள ஒன்றில் காமங்களைச் செய்யுத சகதி புத்தர்த்தப்படதாரும். இவ்விதமிருக்க ஏன் முத்தியையபெற ஜீவனகளைக்கொண்டு காமவகளைச் செய்யச் சொல்க்குடாது? காததாயிரும் காமத்திரும் உள்ள சம நதம பிரிக்கமுடியாதது. எக்கால முயலெதாரது. இதைப்பற்றி எட்டாவது அத்தியாயத்தல் எழுதியுள்னோம். எவ்வளவு பட்டாதஞ்ஞனம் சகதி ஆகியவைகளைக்கொண்டிருத்த பொழுதிலும் ஜீவன், கடிஞ்ஞசுச்சரிபாரது. ஏனெனின இக்குணங்கள் எல்லையுள்ளவைகளை. போகபலத்தினால் தன சகதியை வேண்டிய அளவுஉப்பொகித்துக் கொள்ளலாம். சரிததைப்போலவே ஜீவனுடைய விருத்தியடையக்கடிய தெனது சமனாகன் கம்புகிறார்கள். இது ஏந்தாததே. ஏனெனின சிறு புழுவினுடைய ஜீவன், யாநியுடைய சரித்திலும், யாநியுடைய ஜீவன் புழுவினுடைய சரித்திலும் தவகமுடியாதே என்று வினவென்கெம். தனி அதுவிதுங்கட இருக்கவகை ரூபுடையபொருளையாரும் ஜீவன். ஆனால் அதனுடைய சகதியோ காமபு, மினசாரம், சரிசம முதலெனவைகஞ்ஞடன கடியிருத்தருக்கிறது. எனவே சரிததில் படத்தல் எவ்வளவு நினைடைய அறிவு அதற்கு உதயமாகிறது. கெடுகெழுக்கத்தினால் னனையையார நிபயொழுக்கத்தினால் தீமையையும் அடைகின்றது. சமனசாரம் பபிக்ககளை இவைகள் விளக்கிக்காட்டும

रे जीव भवदुःखं इक्षं चिय हरइ जिणमयं धम्मं ।

इयराणं परमं वो सुइकप्ये भूदमुसि भोसि ॥

பிரக. இரத். 2, 60, 3.

"ஏ ஜீவனே! சமணமுனிகளால் வெளியிடப்பட்ட தர்மத்தைப் பற்று விடுவதெனியே பிரபு இரப்பினுடைய துக்கங்களும், வெளிகப்பொருள்களின் ஆசைகளும் தீரும். சமணமுனிகளையே பாமாகிரியாகனாகவும் மெய்யான தேவர்களாகவும் நீ கம்புவாயாக. ரிஷபதேவர் முதற்கொண்டு மகாவீரன் வரையிலுள்ள சமணமுனிவர்களைத்தவிர வேறான பிரம்மா ஹரிஹா முதலானவர்கள் பூஜிக்குத்தகுந்தவர்களாவர். சுயக்ஷேமத்திற்காக அவர்களைப் பூஜிப்பவர்கள் பேதைகளே சமணசமயத்தையும் அந்நுடைய முனிகளையும் கம்பாமல் பிறசமயஆசாரியர்களின் போதனைகளை கம்புகிறவர்களுக்கு கனமை யொன்றும் விரிவிறதிலலை" இவ்வண்ம சமணர்கள் கூறுகிறார்கள். சமணநூல்கள் எவ்வளவு நிறமையற்றதென்பதை கற்றுணர்ந்தவர்கள் கவனிக்கவேண்டும்.

अरिहं देवो सुगुह सुद्धं धम्मं च पंच नवकारे ।

धम्मो न कयस्सणं निरन्तरं वसइ दिवयसि ॥

பிரக. இரத். 2, 60, 2.

தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனாயும், பிரகாச கவருபனாயும், புண்ணிய புருஷனாயும், சாவத்தையும் அநிதவனாயும், சாஸ்திரங்களைப் போதிக்கிறவனாயும், பரிசுத்தனாயும், மாசுறவனாயும், தயாளானவனாயும், உள்ள ஜீனர்களால் உற்பபட்டவழிகளைக்கொண்டு ஒழுருவதினாலேயே துக்கத்திலுழலுகிறவர்கள் முன்னேற்றமடையலாம். ஹரிஹா முதலானவர்களால் போதிக்கப்பட்ட சமயமானது உலகநன்மையை உண்டாக்கக் கூடியதன்று.

சாவ கிறத்த புண்ணியவான்களால் வெளியிடப்பட்டு போற்றப்பட்டவர்களுக்கு கன்மை களாவன:—(1) ஜீவகாருண்னியம் (2) மன்னிப்பு (3) மெய்யறிவு (4) கலலோருடைய சேர்க்கையும், கலவ ஒழுக்கமும். விசாரிப்போன்:—சகல மனிதனிடத்தும் கருணை யற்றிருப்பது ஜீவகாருணனியமாகாது. மன்னிப்பு விஷயத்திலும் இப்படியே. அறிவைப் பறந்தப் போற்றும்பொழுது அறியாமையிலிருப்பது; கலலோர்களுடைய சங்கம சேர்க்கை இவைகளைப்பற்றி பேசுகொண்டு இருளில் திண்டாடுவது; பட்டினி யிருப்பதை முத்தியென்று கருவது, இவைகளெல்லாம் அழகானதல்ல. சமண சமயத்தைப்பற்றி இவ்விதம் புகழப்பட்டிருக்கிறது.

जह्म कुणसि तव चरणं न पवसि न गुणोसि देसि नो वाणम् ।

वा इत्थिं न सक्कसिजं देवो इक्क भरिहन्तो ॥

பிர. இரத். 2, 2.

"மனிதனே! தவங்களைச்செய்ய நீ சத்தியற்றிருந்த பொழுதிலும், உன்னுடைய கபாவத்தைத் திருத்திக்கொள். நீ சூத்திரங்களைப்படிக்கமுடியாது. பிரகாச இரத்தினாகரம் முதலான நூல்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் உண்மைகளைக் குறித்துத் தியானஞ்செய், உன்னால் வேண்டியவர்களுக்குத் தானம் கொடுக்கமுடியாது. அந்த (சமணமுனி)ஒன்றையே ஆராதனைக்கும் பூஜை

க்கும் யோர்ஜியமென்று அறி; சமண சமயத்தை மிகச்சிறந்த சமயமென்று
சம்பு; இங்கும்பிக்கைக்களெல்லாம் உன முன்னேற்றத்திற்குப் பெரும் சாதகங்
களாகும்."

விசா.ன்.—ஜீவகாருண்பமும், தபையும டெவ குணங்களை. என்னுளும்
பட்சபாதத்தினாலுமங்கியபோனால் ஜீவகாருணபம் மிருகதன்மைக்கும் தபைய
அபகாத்திறதும் சமானமாகின்றன. எதனால்மும் எப்பிராணியிடத்தும் தபைய
புடனிருப்பது ஆகாதகாரிய யாகும். தனடியபதினென்பே துஷ்டனிடத்
தில தபைக்காட்டுகிறோம். தனடியபம் அவனை விட்டுவிட்டால் ஆயிரக்
கணக்கானவர்கள் அவனாக துன்பத்திற்காளாவார்கள். மிருகதன்மத்தினால்
ஏற்படக்கூடிய கஷ்டம் இவ்வித ஜீவகாருணணியத்தினாலும், பழிக்குப்
பழிவாய்தும் குணத்தினால் விளையும் தன்பயன் இதற்கைப் தபையினாலும்
உண்டாகும். சகலபிராணிகளுடைய தன்பதவதப் போக்குவதும், அவை
களுடைய கன்மையைக் கொருவதுமே ஜீவகாருணயமாகும். துண்டு
துணியைக் கொண்டு வடிவத்தி ஐதத்தைக்குடிப்பதும், அறப்பழுக்களி
னுடைய பிராணனைக் காப்பாற்றுவதும் அவை இவ்வித ஜீவகாருணயத்தை
வாய்ப்பெச்சிலென்பே சமணர்கள் சம்புகிருர்கள். மரியமுறையிலே செயது
காணப்படுகிடையாது. திறத்தைக் கவனியாமல் அசனமளியாதும் திறம்
தத்திலுள்ள மேதைகளை வணங்கிப் போற்றுவதும் ஜீவகாருணயமாகாது உன்
மை ஜீவகாருணயத்தின் தத்துவத்தை உறித்திருந்தால் இவ்விதம் கூறமாட்
டார்கள்:—

(1) திறமதவாதியைப்புகழுவது, அவனுடைய டெவ குணங்களை மெச்சுவது;
(2) அவனை வணங்குவது, (3) அந்நம் அவனுடன் பேசுவது; (4) அடிக்கடி
அவனுடன் பேசுவது, (5) டெவ உடை அணிய. ஆகியவைகளை அவனுக்கு
அளிப்பது; (6) அவனுக்கு விக்கிரக ஆராதனைக்குத் தேவையான புஷ்யம்
வாசனைகள் முதலியவைகளை யளிப்பது. இவைகளைச் செய்வதிலிருந்து சம
ணர்கள் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், இதையிலேகாரும் பக்கம் 121-ல் காண
லாம்

விடை:— தங்களுடைய சமயத்தைச் சோமல் திறமதத்தைக் கொள்
திறவர்களிடம் ஏவ்வளவு வெறுப்பு, பகை துவேஷம், ஆகியவைகளுடன் கூட
சமணர்கள் டெத்துகொள்ளுகிறார்கள் என்பதை புத்திமான்கள் அறியட்டும்.
திறமதத்தவர்களிடம் கொஞ்சங்கூட மரியாதைக் காட்டாதவர்களை ஜீவகாருண
ணியமற்றவர்களென்றே சொல்லவேண்டும். தன் சொந்த குடும்பத்தைச்
சொந்தவர்களைப் போற்றுவது பெருக்கரிய யாகாது. பெரும் குடும்பத்தைச்
சொந்தவர்களைத் தன் சமணர்களைச் சொல்லலாம். ஏளிப்பார்களிடம் கொஞ்
சங்கூட மரியாதைக் காட்டாதவர்களைப் புத்திமான்கள் ஜீவகாருணணியமின்க்க
மற்றவர்களென்றே கூறுவார்கள். மதுராபுரின் அரசனுடைய திவானை கழுதி
என்பவரைச் சமணர்கள், தங்கன் மகவிரோதி மென நினைத்துக்கொண்டு
கொலை செய்து விட்டார்களென்று விவகாரம் பக்கம் 108-ல் கூறப்பட்டிரு
க்கிறது. தவ ராமனாக பிராயச்சிதம் செய்துகொள்ளவே கொலை பாதகமாகும்

சுத்தமாய் விட்டார்களாம். பிறமதக்காரர்களுடைய பிராணனைப் பழிவாங்கும் வகையில் குரோதபுத்தி யுடையவர்களைப் பாதகர்கள் என்று தான கூற வேண்டும. கொலை செய்வதுதான் ஜீவகாருண்யமோ?

சதசங்கம் முதலானவைகளின் விளக்கம் பரமராமகமன சார் என்னும் நூலில் இருக்கிறது. ஏற்றநம்பிக்கை, நல்லசங்கம் நல்ல அறிவு, நல்லொழுக்கம் இந்நான்குமே மேடச சாதனங்களாகும். போகதேவர் இவைகளை விரித்து விளக்கியுள்ளார். ஜீவனையும், மற்றபொருள்களையும் பற்றி ஜயின நூல்கள் கூறுவதில் உறுதியான நம்பிக்கை; சமண சமயத்தில் ஆசை; இவைகளே ஏற்ற நம்பிக்கையும் நல்ல சங்கமுமாகும்.

रुचिर्जीनोक्तस्त्वेषु सम्यक् भद्रानमुच्यते ।

ஜயினர்களால் நம்பப்பட்ட தத்வங்களைத் தவிர்த்து வேறொன்றையும் நம்பாமலிருப்பது.

यथावसितत्त्वानां संक्षेपाद्विस्तरेण वा ।

यो बोधस्तमग्राह्यः सम्यग्ज्ञानं मनीषिणः ॥

ஜீவன், தத்வங்கள் இவைகளைப் பற்றின பூரணஞானத்தையும் பூரணமில்லாத ஞானத்தையும் புத்திமான்கள் நல்ல அறிவு என்கிறார்கள்.

सर्वथाऽनवययोगानां त्यागश्चारित्रमुच्यते ।

कीर्तितं तदाहिसादि व्रतभेदेन पञ्चधा ॥

अहिंसासूनुतास्तेयमग्राह्यचर्यापरिमहाः ।

நித்திக்கத்தகுந்த பிறமதங்களுடைய எவ்வித சேர்க்கையு மன்னிலிருப்பது நல்லொழுக்கமாகும். விரதங்கள் ஐந்துள். (1) (ஆஹிமசை) எப்பிராணிக்கும் தீங்கிழைக்காமலிருப்பது. (2) (ஸுனிருதா) இனசொல (3) (ஆஸ்தேய) களவாடாமலிருத்தல் (4) (பிரம்மச்சரிய) காமஇந்திரியங்களை அடக்குதல் (5) (அபரிக்கிரக) துறந்து விடுதல். ஆஹிமசை, களவாடாமலிருத்தல், முதலானவைகள் நிறுத்தவைகளே. ஆனால் பிறமதங்களின் நித்தனை, முதலானவைகளெல்லாம் கொடியவைகளாச்சுதே. முன் சொன்னதினுடைய நன்மைகளையும் பழுவாக்கி விடும் போலிருக்கின்றனவே.

அரி, ஹரண முதலானவர்களால் விதிக்கப்பட்ட கொள்கைகளின் பிரகாசம் உலகத்தின் மேன்மை பெருகாதென்று மேற் சொன்னதிலிருந்து வெளியாகிறது. சகல சாஸ்திரங்களிலே வல்லவனாயும், தாமாத்மாவாயும் செய்யக் கூடிய ஒரு மதத்தை நிதிப்பது பொருமையே யாகும். கேவலம் தீர்த்தங்கரர்களை புகழுவது வெறும் பிடிவாதமேயாகும். நல்லொழுக்கம். அறிவு, தர்மகுணம் இவைகளற்றிருந்த பொழுதிலும் சமண சமயத்தைரசரியான தென்றும் சத்திய மானதென்றும் சொல்லுகிறவனைச் சிறந்தவன் என்பதும், தர்மகுணம் நல்ல எண்ணம் உடையவர்களைச் சமணசமயத்தை நம்பாத காரணத்தினால் குறைந்தவர்களென்பதும் எவ்வளவு அநீதமான பேச்சு? மயக்கமுடைய

வர்களென்றும், பாலபுத்தியை யுடையவர்களென்றும் சொல்லுவதை விட அவர்களை என்னவென்பது. இவைகளிலிருந்தெல்லாம் அவர்களுடைய குருமாரகள், முழுவதும் கற்றுணராதவர்களிலை யென்பது விளங்கும். அவர்கள் கயகலத்தைக் கருதுகிறவர்களே. மதங்கள் பாதொன்றையும் கீர்த்திக் காமலிருந்தால் எவரும் கோடுதெயிலிருந்து கடவுடாகாது, இழுக்கப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள். இவர்களுடைய மனோ வெண்ணமும் செத்தித்து இராது. மக்களை காசஞ்செய்யவே சமண சமயம் வலவதென்றும் வேத மதமே கைத்தூக்கி விடவல்லதென்றும், ஹரிஹரன் முதலானவர்கள் க (சரிமரண) தேவர்களென் றும் சிஷிபுதேவா முதலானவர்கள் பொய்யானவர்களென்றும் விளங்கும்.

जिणवर आणा भणं समग्ग वस्सुत्तले सदेसणव ।

आणा भगे पावता जिणमय दुकरं वम्मम् ॥

பிர. இர. 2, 6, 11.

முற்றுங்கடந்த தீர்த்தங்கரர்களால் ஆக்குபிக்கப்பட்ட கட்டளைகளிற் றுதினால் அவைகளைச் சீழ்ப்படியாமலிருக்கிறவன் சீர்துலிந்து பாபநுபமான துக்கத்தை யடைந்து துன்பப்படுவான். ஜிணேசுவரர்களால் விதிக்கப்பட்ட கடமைகள் போன்றவைகளைப் பின்பற்றி நடப்பது மிகவும் கடினமான காரியமாகும். எனவே அவைகளுக்குப்பங்கம் ஏற்படாத வண்ணம் நடந்து கொள்ளவேண்டும். தற்புகழ்ச்சி, சுயசமயத்தின் பெருமை, பிற சமயங்களின் கீர்த்தை, இவைகளெல்லாம் அறிவினமேயாம். பிறமதங்களிலுள்ள விதவான களால் புகழப்பட்டதே போற்றுவதற்கு ஏற்றதாகும். மேலும்,—

बहुगुणविज्मा नित्यो वसुचभासी वहा विमुत्तवो ।

जहवरमणिजुतो विहुविग्धकरो विसहरो छोए ॥

பிர. இர. 2, 18.

விஷப்பாமபின் முடியில் விளங்கும் மரகதமணியைத் தோடாமலிருப் பதே சரியானதுபோல் எவ்வளவு கற்றுணர்ந்தவர்களாயிருந்த பொழுதிலும் ஜயினரல்லாதவர்களுடைய சங்கத்தை ஜயினர்கள் தேடவேக்கூடாது. இது எவ்வளவு ஒழுங்குமேமானதென்று கவனியுங்கள்? சமண முனிவர்களும் அவர்க ளுடைய சீடர்களும் கற்றுணர்ந்தவர்களாயிருந்தால், அறிவாளர்களிடம் ஆசை யுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். அவர்களுடைய தீர்த்தங்கரர்கூட அறிதவானாயி ருக்க, விதவான்களை அவர்கள் எவ்விதம் போற்றக்கூடும்? மலம் மண குப்பை களிலிருந்த பொழுதிலுங் கூட மரகதத்தை விருமபாதவன் எவன்? சமணர் களைவிட, பட்சபாதக்காரர்களும், பிழுவாதக்காரர்களும் முரண்பாடானவாக ளும், விததை மற்றவர்களும் வேறு யாரும் இல்லை என்பது நிதினிருந்து வெளி யாகிறது.

अह सयपा वियपा बाधम्मि अपन्ने सुतो विपावरया ।

न चछन्ति सुदुधमार धमा किविपावपन्नेसु ॥

பிர. இர. 2, 3, 26.

சமண சமயத்திற்கு விரோத மானவர்களைச் சமணர்கள் பார்க்க வேண்டாம்.

இக்கட்டளை எத்தனை அசங்கியமாகியிருக்கிற தென்பதைப் படிப்போரே ஊகித்துக்கொள்ளலாம். சத்திய சமயத்தைப் பரவச் செய்கிறவன் எவனுக்கும் பயப்படவேண்டியதில்லை யென்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. சமண ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய போதனைகள் அறிவீனமானதென்றும் விசாரணையில விழுந்து போய்விடுமென்றும் அறிவாய்களா, எனவே வேரூன மறறவைகளைத் தூஷித்து ஒன்றும் அறியாதவர்களைத் தங்கள் வசித்திலேயே வைத்துக் கொள்ளலாம் என நினைத்தார்கள். மெலும்:—

नामं पितस्सज सुहं जेणनिदिठाइ मिस्सपच्चाइ ।

जोसं अनुसङ्गा चधस्मीणविहोइ पावमई ॥

பிர. இர. 3, 27.

சமணசமயத்திற்கு மாறான மற்றவைகளெல்லாம் மனித ஜாதியைப் பாபத்திற்கு ஆளாக்கும். ஆதலால் யாவற்றையும் தன்னி சமண சமயத்தைப் பின்பற்றுதல் சிறப்பானது.

சமண சமயம், அகைச்சேராதவர்களைப் பணகத்து துவேஷம் செய்து கொண்டு விரோதம் செய்து கொள்ளச் சொல்லுகிறது. எனவே ஜனங்களைத் தீயக் குணமுள்ளவனுக்குகிறது. பிறமதங்களை வெறுப்பத்தில சமணர்களைப் போன்றவா வேறெவருமில்லை; சரிசமமாகச் சகலத்தையும் பழித்து தன்னுடையதைப் புகழுகிறார்கள். அறிவாளர்கள் எச்சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயினும் சரி! ஒரு சமயத்தனுடைய நன்மைகளை எடுத்துச் சொல்லித் தீமைகளை உதறி விடுவார்கள். இதுவும் இன்னுமொரு உதாரணமாகும்:—

हाहा गुरुजअ कम्मं सामीनहु अच्छिक्खस्स पुक्करिमो ।

कह जिण वयण कह सुगुरु सावया कहइय अकम्मं ॥

பிர. இர. 2, 36.

சமண சமயம், எல்லாமவ்வல சமண முனிவர்களுடைய உபதேசம், சமணர்களுடைய போதனை இவைகளுடன் உற்று நோக்கும் பொழுது மறறவைகள் மெலிந்துபோகும்; இதிலிருந்து விளங்குவது என்ன வென்றால் சைன ஆசாரியர்களை உண்மையான தேவர்கள். சமணசமயமே சத்தியசமயம். பிற மதாசாரியர்களுடையது பொய்யானது, அவர்களும் பொய்த் தேவர்களே!

கடைத் தெருவில் பழம் விற்கும் பெண மக்களைப்போலவே சமண சமய முமெனத்தோன்றுகிறது. புளித்துக் கொண்டிருந்த பொழுதிலும் தன்னுடையதை இனிமையானதெனப் புகழ்ந்து பிறர்கள் விற்பதைத் தூஷிப்பதுபோலவேயாம். பிறமதக்காரர்களைப் பணிவது கூடப்பாபம் என்று சமணசமயம் கற்பிக்கிறது.

सप्पो इक्कं मरणं कुगुरुअणंता इदेइ मरणाइ ।

चोत्रिसप्यं यहियुं मा कुगुरुसेवणं मदम् ॥

பிர. இர. 2, 37.

காகத்தின் முடியிலுள்ள வைரத்தை வேண்டாமல் விட்டு விடுவது போலவே சமணர்களல்லாத தர்மபுருஷர்களைக் கூட விலக்குவதையே சமணர்கள் சரி யென்கிறார்களென்பதை முன்னரே கூறியுள்ளோம். பிறகு தூஷணியில் இன்னும் ஒரு பங்கு அதிகரித்திருக்கிறார்கள். சொல்லுவார்கள்:—

சமண முனிவர்களைத் தவிர ஏனையோர்களைல்லாம், பொய்யரச்சாரியர்களே. பாம்பை விடக்கெட்டவர்கள். அவர்களைக் காண்பதும் பணிவிடை செய்வதும், கூடிசேருவதும் கூடாது. பாம்புக்கடியினால் ஒருவன் ஒருதடையையே மரணத்தை யடைகிறான். சமணரல்லாத சமயத்தைப் பற்றின பிறமநாசாரியருடன் சேருவதினால் பிறப்பு இறப்புச்சக்கரங்களில் அகப்பட்டுக் கொள்ளுகிறான். கல்லவனே! சமணசமயத்தைச் சேராத ஆசான் பக்கத்தில் கூட நிலவாதே. அவனுக்குக் கொஞ்சம் பணிவிடை செய்தால் கூட துன்பம் விரையும்.

சமணர்களைவிட கட்டுஞ்சர், தவறானவழியில் செல்லுபவர், அதைச் சரிபெனக் கூறுபவர் எவருமில்ர். உண்டே? பிறரைத் தூற்றியும் தன்னைப் போற்றியும் கொள்ளாவிடில் தங்களுக்குப் பணிவிடை செய்து பூசை செய்ய மாட்டார்கள் என எண்ணுகிறார்கள் போலும். உண்மையாதெனில் அவர்கள் பெரும் பாக்கியமற்றவர்களே. சிறந்த மேதைகளைப் பணித்து அவர்களுடன் சேராதவரையில மெய்ஞ்ஞானமும் சத்தியநெறியின் சேர்க்கையும் கிடைக்காது. எனவே கல்விக்கு விரோதமான பொய்களைக் களைத்து வேதங்களால் விதிக்கப்பட்ட சத்தியவார்த்தைகளைக்கொண்டு நடப்பதே சமணர்களுக்கு உசிதமாகும்.

மூல—किं भणिमो किं करिमो तणहयासाण थिठदुठाणं ।

त्रे दंसि ऊण छिन्नं खिन्वि नरयस्मि सुवज्जणं ॥

பிர. இர. 2. 40.

சோதிருத்தம், மாறுதல், நிச்செயல்கள் இவைகளிலிருந்து மீறினவர்களுடைய சேர்க்கையை விலக்கவேண்டும். இவர்கள், சுவோனுடைய அழிவைத் தீர்த்துவிடுவார்களே. (பிறசமயத்தைச்சேர்ந்த) பொய்யரசாரியருக்கு கன்மை செய்யவிரும்புகிறவன் சுப காகத்தை தேடுபவனேயாவான். சிங்கத்தின்மேல் கருணைகொண்டு அதனுடைய கண வட்டை அவிழ்த்து விட்டவன் அதனாலேயே கொல்லப்பட்டு மாண்டுபோவது போலாக. ஆதலால் பொய்யரசாரியர்களிடமிருந்து விலகியிருப்பதே சாலச்சிறந்தது.

சமணரல்லாதவர்களை எவ்வளவு பகையுடன் சமணர்கள் நடத்துகிறார்களோ, அவ்வளவு பகையுடன் அவர்களுடைய பிரர் நடத்துவார்களானால் பெருங்கெடுதல் விரையும். எனனும் அவர்களுக்கு எவ்வித உதவியும் செய்யா மனிருந்துவிட்டால் துக்கத்திற்கானாகி காரியசिததி பெறாமலிருப்பார்கள். தன்னைப்போலவே பிறர்களுடைய என்சமணர்கள் கிணக்கக்கூடாது?

मूल—जहजहतुट्टइ धम्मो जहजह दुठाणहोय भइवदइ ।

समरिठिजियाण सह सह वल्लसइस मच्चं ॥

பிர. இர. 2. 42.

பகர்வைக்கு அருவருப்பை யளிக்கிறவர்களும், கிஷ்டையினால் பிராயச்சித் தம் செய்துகொள்ள வேண்டிய தீயச் செயல்களுடன் கூடினவர்களும், தண்டனைக்கேற்றவர்களும், பரபிகளும், காண்காம் ஆசிரமத்தைத் தழுவின திரிதண்ட த்தையுடைய சந்தியாகிகளும், பிராமணர்களும் இவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்து யரியாதை செய்வதைப் பார்த்தால், (அறியும் தன்மைப்பைப் படைத்த) சமணமுனிவரின் பெருமையும், அறியும் வெளியாவதில் வித்தை என்ன?

கவனியுங்கள்! சமணர்களைப் போல பிறரிடத்திலுண்டாக, துவேஷம், பட்சபாதம் இவைகளை அதிகமுடையவர்கள் வேறு எவரோனும் இருத்தல் முடியுமோ? பிறரிடத்தும் இக்குற்றம் உண்டு. ஆனால் இவ்வளவு அதிகமாக இடையாது. பாபத்திற்குக் காரணம் பகையே. எனவே பாபசாரங்களைச் செய்கிறவர்களாக ஏன் சமணர்கள் ஆகமாட்டார்கள்.

மூல—सङ्गो विजाण अहिंसते सिंघम्माइ जेवकुवन्ति ।

सुतूण चोरसङ्गं करन्ति वे चोरियं पाथा ॥

பிர. இர. 2. 75.

திருடர்களுடன் சேருவதினால் உண்டாகும் பயம் மூக்கை* வெட்டி விடுவதினால் விலகிவிடுவது போல், திருடர்கள் சேர்ந்து உண்டாகும் பிறமதங்களைச் சேருவதினால் சமணர்களாக உலாதவர்கள் பயப்படுகிறதில்லை.

பிறரைக்குறித்து கூறுமிடத்து மனிதனின் மனதுவெளியாகிறது. சமண சமயத்தில் மாதிரம் யோக்கியமானவர்களிருக்க பிற மதங்களில் திருடர்களிருக்கிறார்களென்பது உண்மையாகுமா? அறியாமையினாலும், தீயோர்களுடைய சேர்க்கையினாலும் மாறின புத்தியையுடையவர்களே பிறர்களுடைய விஷயத்தில் பகையுடனும் துவேஷத்துடனும் இருக்கிறார்கள். சமண சமயத் தைப்போல் பிறமதங்களிடம் பகை கொள்ளும்படி போதிப்பது வேறுஎதுவும் இடையாது.

மூல—अरुण पसुमहिसलरका पव्वंहोमन्ति पावन वसीए ।

पूअन्तिसंघि सहाहा ही लावी परायस्सं ॥

பிர. இர. 5. 76.

சமண சமயத்தைச் சேராதவர்கள் பொம்ப போதனை செய்பவர்களே, சமணர்களுக்கே சத்திய அறிவுண்டு. எனவே பொம்ப போதனை செய்வோர்களின் மதத்தைப் பரவச்செய்கிறவன் பாபியாவான்.

சாமுண்டா, காலிகா, ஜுவாலா, இத்தேவதைகளுக்காக கவமி விரத மிருப்பது பாபமானால் பஜ்ஜஸண் முதலானவைகளைப் போன்ற சமண விரதங்கள் ஏன் பாபமாகாது? விரதமிருக்கப் பெரும் கஷ்டம் உண்டாகிறது. வாமமார்த்திகளுடைய லீலையைக்கண்டிப்பது பொருத்தமானதே. சாஸனதேவி, மருத் தேவி முதலானவைகளைப்போன்ற அவர்களுடைய தேவதைகளைக்கண்டிக்காமலிருப்பதின் காரணத்தெரியவில்லை. இவைகளைத் துர்தேவதைகளல்ல வென்று சொல்லியும் விடமுடியாது. ஏனெனில் சாஸனதேவி மனிதன், ஆம், இருவர்களுடைய கண்களைப் பிடுங்கியிருக்கிறாள். இந்த சாக்ஷியை

சத்திரிடர்களுக்குப் பண்டை காலத்திலுள்ள அளிக்கப்பட்ட தண்டனையாகும்

தர்கை, காளி முதலானவர்களின் சகோதரிகளாக ஏனெனவெனக்கூடாது? தங்களுடைய வீரதமாதிரி இயச்சகானத்தைச் சரஸ்வதித்தெனதும், கலுரி முதலானவைகளை இழிவானதென்றும் கூறுவது அறியாமையின் அடையாளமே யாகும். உண்மை உரைத்தல் ஏனப்பவைகளைப்போன்ற சத்தியவிரதங்கள் சகவருக்கும் மேனமை யானது. சமணர்களாலும் மற்றவர்களாலும் கருதப்பட்ட விரதங்கள் ஏற்றதாகாது.

மூல—चेसाणवन्दिद्याणय माहणं वाणजर कसिरकाणि ।

भत्ता भर कठाणं यियाणं जन्ति वृणेण ॥

பிர. இர. 2. 82.

வேசி, கோமாளி, பாடகன். பிராமணர்கள், யாகங்களை அங்கீகரிக்கிறவர்கள், கணேசன் இவைகளைப் போன்ற பொய்த்தேவர்களையும் தேவதைகளையும் பூஜை செய்கிறவர்கள், இவர்களைவகோளும் அறியாமையில் அழுத்தினவர்களே. பிறருக்கும் தப்பு வழிகாணப்பவர்களே. ஏனெனில் இதெய்வங்களினாலேயே தங்களுடைய மனோவெண்ணங்களுடைய சித்தியை எதிர்பார்க்கிறார்கள், எனவே சமண முனிவர்களிடமிருந்து விலகியிருக்கிறார்கள்.

பிறதேவதைகளைப் பொய்யென்றும் சுயமானவைகளை மெய்யென்றும் அழைப்பது சமணர்களுடைய பட்சபாதமேயாகும். லாமமார்த்திகளுடைய தேவர்களைக் கண்டிக்கிறார்கள்; ஆனால் தங்களுடைய சாஸனாவைக் கொடிய தெனச்சொல்கமாட்டார்கள். (உபவாசம் இருக்கவேண்டிய) இரவில் சாப்பிட்ட தற்காகச் சாஸனநேவி ஒருவன்யடித்து அவனுடைய கண்களினொன்றையும் பிடுங்கிவிட்டதாகச் சிரத்தா தின சீருத்திய (பக்கம் 46) த்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பின்னர் ஆட்டிணுடைய விழியைக் காலியாபிருத்த மனிதனுடைய கண்குழிகளில் வைத்தாளென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரத்தச் சாகரத்தில் (இரண்டாமபாகம், பக்கம் 67) உள்ளதைக் கவனிப்புகள். வழிபடரியானிகளுடைய உபயோகத்திற்காக மருத்திதவி தன்னை விக்கிரகமாக மாற்றிக் கொண்டாள்.

மூல—किंसोपि जणनि जाओ जणणी इकिं भगोविदि ।

जहमिच्छरभो जाओ गुणे सुतमच्छरं वदइ ॥

பிர. இர. 2. 81.

சமணசமயவிரோதிகள்—பிறமதத்தவர்கள்—பிறகாமலிருந்தாலும் மேலாயிருக்கும். அவ்வது பிறந்து வளராமலிருந்தாலும் ஸ்ரேயசிருக்கும்.

முனிவர்களால் போற்றப்பட்டு கருணையை ஆதரவாக்கிக்கொண்ட சமண சமயம் வேண்டுமிடத்து சமணரல்லாதவர்களுடைய இயல்பைப்போதிக்கிறது. உண்மை யாதெனில் கருணையைப் பற்றி வெறும் மீய்ச்சு பேசுகிறவர்களே. (கிரியாமசத்தில காட்டுகிறதில்) கருணையைக் காண்பித்தாலுமுழு பூசிகளிடமே தவிர, சமணரல்லாத மானிடவகுப்பினிடமல்ல.

மூல—शुद्धे मग्गे जाया सुहेण मच्छति सुदिममामि ।

जे पुणभम्मगजाया मग्गे गच्छति ते पुणं ॥

பிர. இர. 2. 83.

சமண சமயத்தைத் தழுவுகிறவர் மோட்சத்தைப் பெறுவது அதிகம்
மிகவும். ஆனால் சமணரல்லாத சமயத்தினிடையேயுள்ள பொய்ச்சமயத்தை
ப்பற்றினவர் மோட்சத்தையடைவது விரைவையே:

சமண சமயத்தவர்கள் மாத்ரும மீமாட்சத்தை யடைகிறார்களென்பதும்
 ஏனையவர்கள் கரகத்தை யடைகிறார்களென்பதும் இதன் வாதமாகும். கரக
 த்தையடைய சமணர்களிலேயே தீயோர்களே இல்லையா என்ன? அவர்க
 ளெல்லோருமா சுவர்க்கத்தை யடைவார்கள். அடைகிறார்களென்பது விண
 பைந்தியமே யாகும். இவ்வித ஒவ்வாதவாதத்தைகளில் அறிவீனர்களைத்
 தவிர வேறு எவரும் கம்பமரட்டார்கள்;

मूल—सिद्धराजं पूजासम्पत्तगुणकारिणी भणिया ।

सावित्रिमिच्छन्त्यरी जिह्न समये देसिया पूजा ॥

பேர. இர. 2. 90.

சமண மூர்த்திகளைப் பூசிப்பது நல்லது. சமணரல்லாத மூர்த்திகளைப் பூசிப்பது நல்லதல்ல. சமணக்கட்டளைகளை நிறைவேற்றுகிறவனே ஞானியாகிறான். காப்பாற்றாதவன் அங்குலம ஆவதில்லை.

என்னவிலை!! ஹைனாவாகருடையதைப்போலவே சமணர்களுடைய மூர்த்திகளும் உயிரிழந்த ஜடம் அல்லவா? விக்ரிக ஆராதனை பொய்யானதே. இது சமணர்களுடைய துமாதிரியாயிருந்தாலும்கூட அல்லது வைணவர்களுடைய துமாதிரியாயிருந்தாலும் சரி, தங்களைத் தத்துவஞானிகளென வழைத்துக் கொண்டு அன்னியர்களை அவ்விதமாக அழைக்காமலிருப்பது அவர்களுடைய தத்துவஞான சூன்னியத்தைக் காட்டுகிறது.

मूल—जिण आणा एधम्मो आणा राहि आण कुहं अहमुत्ति ।

इयमुणि ठण यतसंजिण आणाए कुणहु धम्मं ।।

பேர. இர. 92.

தனைய தாகூரின்யம் இவைகள் சமண முனிசுளால் போதிக்கப்பட்டவாறே தாமமாகிறது. இதிலிருந்து வேறான பிறருடைய கட்டளைகளெல்லாம் அதர்மமே.

சமணர்களைத் தவிர மற்றவர்களில் சத்தியவாதியும் தர்மாத்மாவும் இவ்வே யென்பது எவ்வளவு அநியாயமானவாதத்தை? தர்மாத்மாவான பிறமதத்த வனைப் போற்றவுங்கூடாநா? சர்வமைப்பு முதலானவைகள் மற்றவர்களுக்கு ரூபபதைவிட விபீதமாயிருந்தால் இது (அதாவதுசமயநெறிகளில் சார்வாதி காரம்) ஏற்கும். தங்களுடைய தூல, வார்த்தை, சாது, முனி, முதலானவா களைத் துதிப்பதில் கூவிக்குக் கூத்தாடுகிறவர்களைக்கூட தோற்கடிக்கிறார்கள். மேலும்

मूल—वन्नेमिनारया उविजेसिन्दुरकाइ सम्भरंताणम् ।

भक्त्या जगद् हरिहररिद्धि मयिद्धि विरद्धोसं ॥

UT. 37. 2. 25.

ஹரி உரமுதலானவர்களைப்பொன்ற தெய்வங்களுடைய அதிக சூரதன்
யும் ஆதிக்கிப்பெருக்கும் ஜனங்களை கரகத்தில் தள்ளும். இதைக்காணங்கால

சமணர்களுடைய சரீரம் சிவிக் கிறது. அரசனுடைய உததாவை பங்கம் பண்ணுவதினால் துன்பங்கள் விளைவது போலவே சமணமுனிக்குடைய கட்டளைகளைக் கெடுப்பதனால் பிறப்பு இறப்பு துக்கத்தைப்பெறுகிறது.

கவனியுங்கள்! அவர்களுடைய குழ்ச்சி புரட்டு, எண்ணம் இவைகளை வெளிப்படுத்தியாய்விட்டது. ஹரிஹரருடைய அதிகாரமும் பாதாசனமும் இவ்வுலகிலுள்ள அதிகமாவதை அவர்கள் கரிசனச்சகியாகள். பிறமதத்தைச் சொந்தவர்கள் பொருளைச் சேமித்தால் அவர்களுக்கு பொருமைத்தீ பொங்குகிறது. உலக ஐக்கியவர்களெல்லாம் அவர்களைச் சேர்த்து (அவர்களுடைய எதிரிகள்) ஆணைகளாக வேண்டுமென்றே எண்ணுகிறார்கள்போலும். அவர்களுடைய ஆசான்களின் போதனைகளை மன்னனின் கட்டளைக்கு ஒப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் பொய்யாகளும் கொணைகளும் ஆவார்கள். மன்னனுடைய கட்டளைகளைச் சத்தியபெற்றிக்கு விசுவாசமானவைகளைக்கூட கொண்டு நடத்த வேண்டும். துவேஷபூத்தி, பகை இவைகளிலுள்ள சமணர்களைவிட அதிகமானவர்கள் இருப்பார்களென்று நாம் எண்ணவேண்டியதில்லை. மேற்கொண்டு சொல்லுவதாவது

மூல—जो देइशुद्धधम्मं सो परमण्या जयम्मि नहु असो ।

किं कण्डुम्म सरिसो इयत्तरु होइकइयावि ॥

பிர. இர. 2. 101.

சமண சமயத்தை மதுக்கிறவர்கள் மடையர்களை. சமண முனிஞ்ளால் கூறப்பட்ட போதகாசிரியர்கள் சாதுக்கன், அறவிகள், கிரகஸ்தாதன், ஆசிரியர்கள் முதலானவர்கள் தீர்ந்தங்கராகளுக்குச் சமானமானவர்களை. அவர்களை எதிர்க்கக்கூடியவர்கள் எவருமே கிடையாது.

என்னவிறதை! பாலபுத்தியைக் கொண்டவர்களாக விலலாவிடில் சமணர் ன் இவ்வறின்களுக்கு ஆளாகி அவைகளையும் கம்பிவரமாட்டார்கள். தற்புகழ்ச்சியைக்கூறும் வேசிகளைப் போன்றவர்களை இவர்களுடைய குருமாரர்களும்.

மூல—जे अमुणि अगुण दोषाते कह अवुहाणहुन्तिमभच्छा ।

अहते विहुम भच्छावा विसअमि आण तुहत्तं ॥

பிர. இர. 2. 102.

பெருந்தேவருக்கு (ஜின) பணியிடைசெய்யாமலும் அவர்களுடைய கொள்கைகளை ஒழுகாமலும் இருப்பது சமணர்களுக்கு அழகல்ல.

பட்சபாதம், அறியாமை, பிடிவாதம் இவைகளின் பண போலும். இவ்வுலகிலுள்ள இவ்விந்தம் கூறியிருக்கமாட்டார்கள். சமண சமயத்தின் உண்மைகளெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தகாதவைகள். சாதாரண அறிவைக் கொண்டவன்கூட ஒருகடவை சமனதெய்வம் தூர்கள் முனிகள் இவைகளில் கொஞ்சம் அறிவாமையாலாவது அவர்களுடைய சோகைகளை அறியாமல் நினைவிடுவான்.

மூல—वयणे विसुगुरुजिणवहइस्सके सिन उहस इसम्मं ।

अहकइदिण ऱाणितेयं उलुआणंहरइ अन्धत्तं ।

பிர. இர. 2. 108.

சமணமுனிக்குடைய போதனைகளைப் போற்றுகிறவன் பூஜிக்கத்தகுந்தவன். மீதி நடக்கிறவன் பூஜிக்கத்தகாதவன். சமணமுனினைத்தவிர வேறு யாரையும் பின்பற்றி நடக்கக்கூடாது.

சமணர்கள் பேதைகளை ஏமாற்றி அவர்களைத் தங்கள்முன் ஆடுமாடுகளைப்போல ஒட்டாமல இருத்திருந்தால், தானாவே வாழ்க்கையின் பயனைக் கைப்பற்றி முக்திக்கற்றவர்களாக்கிக் கொண்டிருப்பார்கள். வழிதப்பினவர்களென்றும் பொய்யாகின்றனும், பொய்ப்போதகாகிரியர்களுள்ளும் சொன்னால் சமணாக்குடைய மனம் புண்ணாகாதா? பிறர்களை இவ்விதமெல்லாம் கூறி பழைப்பதினால் அவர்களும் அவ்விதமே வருதுவார்கள். இதைப்போலொத்த அறிவின்ங்களைப் போதிக்கிறார்கள். பாருங்கள்.

மூல—विदुअण जणंमरन्तं ददूण निअन्विजेन अप्पाणं ।

विरमाविन पावा उधिदी धिठत्तणं वाणम् ॥

பிர. இர. 2. 109

மரணம் கேரிட்டபொழுதும் விமவசாயத்தையும் வரணிபத்தையும் கொள்ளவேண்டாம். இத்தொழில்களினால் நரகமே உண்டாகும்.

சமணர்கள் இத்தொழில்களை விடுவதற்கும முனிக்காமலிருப்பது விந்தையே. இதை விட்டால் ஸீயனோபாயத்திற்கு வழி கிடையாது போய்விடும். எல்லோரும் இச்சமண வட்டனையைக் கைகொண்டு நடப்பார்களேயானால் சமணர்களுக்கு உண்ணவும் பிழைத்திருக்கவும் எதுவும் கிடைக்காது. இம்மாதிரி இவ்வாதவைகளைப் போதிப்பது அறிவின்மே. சமணமுனினைச் சொல்லுவதில் குறையிலை. அவர்களுக்குப் படிப்பிலை, சத்சங்கமிலை, ஆதலால் இவ்விதமாக எழுதிவிட்டார்கள்.

மூல—अद्या इमाण अहमा कारण रहिया अनान गख्येण ।

जेजंपन्वि उशुत्तं वेसिंदिविउपाम्मिअं ॥

பிர. இர. 2. 121

சமண நூற்களுக்கு விரோதமான நூற்களில் நம்புகிறார்கள் தீயோர்கள். காரியத்தையா குமென்று இருந்த பொழுதிலும் சமணசமயத்திற்கு விரோதமாகப் பேசுவங்கூடாது நடக்கவங்கூடாது. ஏதோ காபமுண்டாகுமென்றிருந்தாலும் பிற மாதொருசமயத்தையும் சைப்பறவேண்டாம்.

சகல சமணமுனிகளும், அதைத்தாபித்தவா உள்பட, பிறமதங்களைத் தூறறுவதைவிட வேறொன்றும் செய்யவில்லை. இவ்வழியிலிருந்த மாறுவார்களுள்ளும் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. சுயகாரியம் சித்திபெறவேண்டியிருக்குங்கால சீடர்களுக்குச் சீடர்களாகவும் ஆகத்தயங்குகிறதில்லை, இவ்வாததைகளைச் சொல்வதில் வெட்கமும் உண்டாகிறதில்லை, இதவருந்ததக்கத்தே போலும்.

மூல—जम्धीर जिणस्सजिओ मिरइ उस्सुत्तळे सदेसणओ ।

सागरकोड्डी कोडिडिं मइ अइ भी भवरेण ॥

பிர. இர. 2. 122.

சமணமுனிவர்களிடம் தாமமிருக்கிறது. அதுபோலவே தங்களிடத்திலும் பிறரிடத்திலும் இருக்கிறதென்கிறவன் கோடானுகோடி வருடங்கள் நரகத்திலிருப்பான். போனும் இழிவான பிறப்பையடைவான்.

அட்டா! எவரும் அவர்களை மறுக்காமலிருக்கவேண்டி, அறிவிற்கு விரோதிகளான இவர்கள், இததடையைப் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள் அனுவ இதுமுடியாதகாரியமேயாகும். இவர்களுடன் எவ்விதம் வாதஞ்செய்யமுடியும்? மாறாகத்தெரிவித்து பிற மதங்களைத் தூற்றி காரியசெய்தியைப் பெறுவதே ஏற்றதென்று எண்ணி யிருக்கிறார்கள்.

மூல—दूरे करणं दूरम्भि साहूणं सह्यभावणा दूरे ।

जिघणम्भ सहहणं पितिर कदुरकाश्निष्ठवइ ॥

பிர. இர. 2. 127.

சமணசமயத்தைத் தழுவாவிட்டாலும் உலகத்தில் இதை யொன்றையே சத்தியமென்று கம்புகிறவன துக்கசமுத்திரத்தைத் தாண்டுவான்.

மூர்க்காக்களை இழுக்க வேறுவழியும் உண்டோ? ஏனெனில் கர்மங்களொன்று மில்லாது முகதியைப் பெறலாமே என்றெண்ணுவார்கள் இதனை அறிவிற்குறைந்த மதமும் உண்டோ?

मूल—कइया होहं विवसो जइया सुगुरुण पायमूलम्भि ।

वसुत्त सविसलवर हिलेओनिसुणे सुजिणधम्मं

பிர. இர. 2. 128

சமண தூற்களைகம்பி பிற மததூர்களில் பத்திகொள்ளாதிருப்பவன் துன்பக்கடலைத் தாண்டுவான்.

பேதைகளைப் பிடிப்பதற்காகவே இவ்வாற்றைகள் உறப்பட்டிருக்கின்றன. ஏனெனில் இவ்வாசையைக் கொள்வதினாலேயே எவனாலும் துக்கசமுத்திரத்தைத் தாண்டமுடியாது. முனபிறப்பிலு செய்த பாபகர்மங்களின் பயனை அனுபவிக்காமலுமிருக்க இயலாது. அறிவிற்கு விரோதமான இப்பொய்களை சமணசமயத்தார் எழுதாமலிருத்திருந்தால் அவர்களுடைய சீடர்கள் வேதங்கள், சதகியசாத்திரங்கள் முதலானவைகளைப் படித்து உண்மையை யறிந்து சமணதூறின் சிறுமைபையும் சத்தியதூற்களின் பெருமையையும் அறிந்திருப்பர். மதியினர்கள் மயங்கிவிட்டார்கள். கறதுணாகதவாகளை இவ்வலைகளை அறுக்கமுடியும். அறிவீனர்களாலமுடியாது.

मूल—जइजेगं हिमाणियं सुयववहारं विसोहियंतस्स ।

जायइ विसुख षोही जिणभाणा राह गत्ताओ ॥

பிர. இர. 2. 128.

சமண ஆசாரியர்களாலியற்றப்பட்ட இலக்கணம், உரை, பாஷ்யம், நியாயம், முதலானவைகளைப் படிப்பவர்களை இன்பமடைகது தர்மாத்மாவாகிறார்கள். மற்றவர்களாலெழுதப்பட்டவைகளைப் படிப்பவர்கள் முன்னேறமாட்டார்கள்.

(விரதம்) பட்டினியிருப்பதன் தன்பததை அனுபவிப்பது தர்மகாரியமாகுமா? ஆகாரம் பானம் இவைகளன்னியிருத்தல தர்மகாரியமாகுமேயானால் பஞ்சத்தின் கொடுமையிலிருந்து வருத்தி பட்டினி யிருப்பவர்களும், வறுமையினால் ஆகாரமன்னியிருப்பவர்களும் புனிதமாகி, அதன் முடிவைப் பெறவேண்டுமே? அவர்களும் புனிதமாகிடுகிலலை. இன்பப்படுவதைவிட துன்பப்படு

ஞானிகள் எனப்படு உணர்ப்பாகும். ஏனெனில் பிறத்ததினாலும், அகச்சூட்சு
னாலும், அவஸ்தையாட்டு கஷ்டப்பட்டுஞ்ஞானம். உபாயம் பிறழாமலிருத்தல்;
பிரம்மசாரியம் சத்தியமுதையதல் இவைகளை தாமதேறியாகும். அரியாயத்
தைக்கொள்ளல் அத்ததயம்பேததல இவைகள் அதாமதேறியாகும். ஏற்ற
வாறு பரிசுபரிசும செவ்வதையே தீர்மதேறியெனலாம். அனனாகாரமறியுப
தாரும், நாமததிரதும் யாகொரு சம்பந்தமுங்கிடையாது. இந்த சூததிரங்களை
சம்பந்திவாகன, அக்கம் பொய்யும் கொஞ்சம் மெய்யு மிருக்கிறபடியினால்,
அக்க சமுத்திரத்தில முழுசுகிறார்கள்.

மூல—शृजानासि जिगनाहो लोयाया राविपरकयभूमौ ।

शततं मन्त्रं वो कश्मन्मसि लोय आयारं ॥

பிர. இர. 2. 148.

அதிகட்டமுள்ளவர்களை சமணசமயத்தைப் பின்பற்றுகிறார்கள். அதா
வது சமணரல்லாதவர்கள் அதிகப்பட்டவற்றவர்களாகும்.

இதை என்னென்று சொல்வது? இது பொய்யல்லவா? பிறமதத்தவாக
ளுக்கு அதிகப்பட்டமும் சமணசமயத்தவர்களுக்கு தூதிகப்பட்டமும் சம்பவித்
தற்கே கிடையாதா? ஒருவருக்கொருவா சண்டையிட்டிக்கொள்ளக் கூடா
தென்றும் பரிசுபரிசு பரிசுமையுடன் குக்கேவெண்டுமென்று சமணமுனிவர்கள்
உறுதிசூத்தார்கள். பிறமதத்தவர்களுடன சண்டைசெய்வதினால் தீமை ஒன்றும்
விளைவாதென்று இதிலிருந்து தெளிவாகிறது. இதுவும் மடத்தனமேயாகும்.
ஏனென்றால் கங்கோக்களை சேசித்து தீயோக்களைத் திருத்துவதே கடமை
யென்ப பெரியார்கள் கேணநிள்ளாகள். பிரம்மமணர்களும் துறவிகளும், சர்வ
யாதிகளும் சமணசமயத்தின் விரோதிகளென்பதே சமணமுனிவர்களின்முடிவு.
பகைபுடன் யாவுகையும் தோக்கி அவர்களைத் தூற்றுமபொழுது கருணை,
தயை என்றும் தெற்களைச் சமணர்கள் பழகுகிறார்கள் என்பது முறையுமாகு
மோ? கருணையும தயையும் பிறரைத் தூஷிக்கல் என்பதுடன் பெருகதுமா?
பிறரை வெறுக்க இடையெனவரிட வேண்டது வேறொன்றும் வேண்டாம்.
சமணர்கள் தோட்டம் பகைக்காட்டும யதார்ப்பை ஆவார்கள். இதில் அவா
களுக்கு வேதானவா எவருமே யில்லை. சிஷ்பதேவர் முதலமகாவீரர் வரையிறு
முள்ள இருபத்தானாறு தீர்த்தங்கரர்களைப் பொறுமைக் கார்க்கென்றும்,
துவெஷயத்திபுள்ளவாகளென்றும், பொய்சொல்லுகிறவாகளென்றும், சம
ணர்களை வெறிசிறத்தவாகளென்றும், அவர்களுடையமதத்தை வாகததிரதும்
விஷத்திதும் சமணமரண தென்றும் முறையே உறிஞல் சமணர்கள் என்ன
வியாபாரிகள். பிற சமணர்களை ஏங்காக அவாதங்களுக்கு ஆளாக்குறெபடி
சிறால் சமணர்களை பெரும துன்பாபடுகிறார்கள். இவ்வழக்கத்தை விட்டுவிட
டால் கலமாயிருக்கும்.

मूल—एगो अगार एगो विसाव गोवे इआणि विवहाणि ।

सह्ययजं जिगद्वयं परुपरन्तं न विबन्धि ॥

பிர. இர. 2. 160.

சகல சத்திய சிஷர்களுக்கும் உள்ளது ஒரே தெய்வம் ஒரே ஆசாரியர்,
ஒரே சமயம். சமணவிரோதிகள், சமணகொமிடிகள், அதைச் சேர்ந்த

சொத்தகன், இவைகளைக் காப்பாற்றி சமண விக்ஷிதங்களைப் பூஜை செய்வதே சர்மமாதும்.

பல விக்ஷித பூஜைகளும், அவைகளுடன் கூடிய கெடுதல்களும் நீமைகளும் சமணர்களிடமிருந்து ஆரம்பமாகின. எனவே எல்லாப்புரட்டுக்களுக்கும் முதற்காரணம் சமணர்களே.

नवकोरण विबोहो ॥ अनुसरणं साधय ॥ वयाहं इमे ॥ जोगो ॥ विव
बन्धगो ॥ यथरक्षणं तु विहि पुण्यम् ॥

தீராவதர்கள் (சமண டோகன்) யாவரும் ஆலயத்தின் வாயிலில் எம்ஸ் காஞ்செய்யவேண்டும். தீரண்டாவது வாயிலில் எம்ஸ்கரித்தவுடன் கான் உண்மையான சீடன் என்று உரைக்கவேண்டும். மூன்றாம் வாயிலில் எம்ஸ்கரித்தவுடன் எங்களில் எத்தனை பேர்களுண்டு எனவேண்டும். கானகாவது வாயிலுண்டை எம்ஸ்கரித்தவுடன் “வாழ்கின் கோகவகன் காண்டில் மோட்சமே முதன்மையானது. அதைப் பெறுவதற்குச் சத்திய ஞானமே தேவை ஆதலால் யோகம்” என்று சொல்லவேண்டும். பாபங்களைக் கழிக்க வழிகள் ஏழும் இவைகளேயாகும். இவைகளுக்கும் யோகம் என்ற பெயருண்டு. “சாம அநாத அடைவோம்”. ஐந்தாவது வாயிலில், விக்ஷிதத்தின் மூன் எம்ஸ்காரம் செய்து வைத்தியம் அளித்த மனதில் பூஜை செய்வேன் என்று, சொல்கிக் கொள்ளட்டும். ஆறாவது வாயிலில் கைகளை—ஒன்பதுபிரபாணமான கைகளை—சொல்லவேண்டிய கடமைகளை கீழ்த்துக்கொள்ளவேண்டும். மேலும் இதே புத்தகத்தில், தீரப்பிரபாண சமயத்தில தீர்த்தங்கரர்களுடைய மூர்த்திகளைபும், கோயில்களிலுள்ளபும் பூஜை செய்யவேண்டுமென்று உற்பபட்டிருக்கிறது. கைவையொட்டின பூஜை முதலான முறைகள் பெருஞ்சுகிபவைத் தரக் கூடியது. பகழை கோயில்களைப் புதுப்பித்தும் கட்டியும் கெட்டுக்கிறவர்கள் மோட்சத்தை யடைவார்களெனக் உற்பபட்டிருக்கிறது. விதிப்பிரகாரம் பூஜை செப்திறவன் கோயிலில் உட்காரவேண்டும். பய பக்தியுடன் பூஜை செய்ய வேண்டும். விக்ஷிதத்திற்கு அபிஷேகம் செய்யும்பொழுது “ஜீன தேவருக்கு எம்ஸ்காரம்—பணிவிறன்” என்றும், “அவங்கா தூப நீப காயிகததியங்களை” அளிவிறன் என்றும் சொல்லவேண்டும். சமணக்குருக்கள் அரசனின் ஆட்சிக்குக் கட அக்பாடாதவர்கள் என்று தத்தின சார்பாகம் பக்தம் 12ல், கூறிவிறுக்கிறது. விக்ஷிதங்களைப் பூஜை செய்வதினா பிணிகள் கீழ்க் சாதாரண தீச்சயகனிலிருந்தும் ஒருவன் காப்பாற்றப்படுகிறானென்று சொல்லுகதை தத்தின சார்பாகம் பக்தம் மூன்றில் காணவும். ஐந்து சொழி விலுள்ளப புஷ்யபக்தி யளித்துவிட்டதற்குப்பதிகாக 18 எடுகளுடைய ஆட்சியையடைந்தான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவன் பெயர் தான் குமாரசாலன்.

இவைகளெல்லாம் பொய்வாதத்தைகளை. அறிவினாக்களை ஏமாற்றவே இச்சூத்திர விக்ஷிதங்களைப் பூஜைசெய்தும் பிணிகளிலிருந்து வருவதெ

சமணர்களும், அவைகளைப் பூஜை செய்து ஒரு ஏக்கர் நிலங்கட
கிடைக்காத சமணர்களும் பல இருக்கிறார்கள். ஐந்து சோழிகள்
விலையுள்ள புஷ்பத்திற்கு ஆட்சி கிடைக்குமேயானால், ஐந்தைத்து சோழி
விலையுள்ள புஷ்பத்தை யளித்து ஏன் பூஜை முழுவதும் சமணர்கள் பெறக்
கூடாது? தங்களுடைய அரசாங்கம் விதிக்கும் தண்டனைக்கு ஏன் ஆளாகிறா
கள்? விக்ரிக ஆராதனையினால் துக்க சமுத்திரத்தைத் தாண்ட முடியுமானால்
சத்தியஞானம், சந்தங்கம், சத்திபடுகிற இவைகளால் யாது பிரயோஜனம்?
கௌதமருடைய விரல்துனியில் அமிருதம் இருக்கிறதென்றும், அவரைத்
திராணிப்பதினால் இஷ்டம் சத்தியாரு மென்றும் எழுதப்பட்டிருப்பதை
இரத்தினசாரம் 14வது பக்கத்தில் காணலாம். இது உண்மையானால் சமணர்க
ளெல்லோரும் சிரஞ்சீவியாயிருந்தல் வேண்டும். ஆனால் உண்மையில் மரணத்
திற்காளாகிறார்கள். பேதைகளைக்குத் தப்புவதிக் காட்டவே இவ்வித கதை
கள் உண்டாயிருக்கின்றன. இவைகளில் உண்மை கிடையாது. பூஜை செய்
யும்பொழுது அவர்கள் ஜெடிகளும் மந்திரத்தை இரத்தினசார பாகம் பக்கம்
92ல் காணவும்.

अलचन्दनधूपनैरय क्षीपाक्षसकैर्नैवेद्यवसैः ।

वपचारवरैर्जिनेन्द्रान् रुचिरैरय यजामहे ॥

ஐலம், சந்தனம், புஷ்பம், தூபதிபவைவததிபம் ஆடை முதலியவை
களைக் கொண்டு தீர்த்தங்கரர்களை (விக்ரிகங்களை) பூசப்போமா? இதைக்
கொண்டே மூர்த்தி பூஜைக்குக் காரணம் சமணர்கள் என்றோம்.

“சமணவாலயத்தில் மோகம் ஏவனுக்குப் கிடையாது. இதைக் கொண்
டே உலகக்கடலைக்கடக்கலாம்” (விவேகசாரம் பக்கம் 21).

மூர்த்தி பூஜையினால் முகதி கிடைக்கும், சமணவாலயத்திற்குச் செல்வ
தினால் மெச்சத்தகுந்த கவகளுண்டாகும். சந்தனம், ஐலம், முதலியவை
களைக் கொண்டு தீர்த்தங்கரர்களுடைய விக்ரிகங்களைப் பூஜை செய்வார்கள்
கரகத்திலிருந்துமீறி கவர்க்கத்தை யடைவார்கள். (விவேகசாரம் பக்கம் 51-52)

சமணவாலயத்திலுள்ள இருஷ்பதேவர் முதலாளவாகளுடைய விக்ரிக
களைப் பூஜிப்பதினால் அறம்பொருள் இன்பம் முதலியவைகள் உண்டாகும்.

(விவேகசாரம் பக்கம் 55)

சமண விக்ரிகங்களைப் பூஜை செய்வதினால் உலகதுன்பங்களெல்லாம்
தூரவிலகிவிடும்

(விவேகசாரம் பக்கம் 61)

இவைகளுடைய அறிவினதையும் அசம்பாக்கதையும் கவனியுங்கள்.
இவ்விதம் செய்வதினால் பரபரப்பினிருந்து மீறி, நல்ல குணங்கள் ஏற்பட்டு,
கரகத்திலிருந்து தப்பி கவர்க்கத்தை யடைந்து, அறம் பொருள் இன்பம்
வீதி இவைகளைப்பெற்று, மனோவெண்ணங்கள் நிறைவேறி, துன்பங்களி
லிருந்தும் மீதுவாரகளேயானால், சமணர்கள் ஏன் கஷ்டப்படவேண்டும்? விரும்
பிய கிறத்த பொருள்களை ஏன அடையாமலிருக்கவேண்டும்?

சமணவிக்ஃரங்களை ஸ்தாபிதவாகத் தங்களுடையவும் தங் ள் குடும் பங்களுடையவும் ஜீவனோபாயத்தின் வழியைக்கண்டு பிடித்துவிட்டார்கள் என்று எழுதப்பட்டிருப்பதை விவகசாரம் பக்கம் 3வ் காணவும். சீவன் விஷ்ணு முதலானவர்களுடைய விக்ஃரங்களைப் பூசிப்பது மிகவும் கெடுத லான காரியமாகும் என்று விவகசாரம் பக்கம் 225ல் எழுதியிருப்பதைக் காண வாம். இப்பூஜைகளினால் கரகமே கிடைக்குமாம்.

சென, விஷ்ணு, முதலான விக்ஃரங்களினால் கரகம் விளையும்பொழுது சமணவிக்ஃரங்களினால் ஏன் கரகம் விளைபாதென்ற கேள்வி பிறக்கிறது? எங்களுடைய விக்ஃரங்கள் துறவிக்கொன்றும் சாந்த மூர்த்திகொன்றும் உறுவிகளேயினால், மூர்த்திகளுக்காக வட்சகணக்காய்ச் செலவு செய்து கோயில்கள் கட்டி சநாதனம் சர்ப்பூரம் முதலானவைகள் அளிக்க அவைகள் எவ்விதம் துறவியாகும்? சென முதலானவைகள் வானத்தின் கீழிருக்க ஏன் துறவியாகாது? சாத மூர்த்திகொன்றால் கூடப்பொருள் கிடைக்கலாம் சாத மானதே. ஏனெனில் அவைகள் அசையாதவைகளே.

வினா:—ஆடை உடைகளினால் அவ்வாறிக்ஃரப் படாமலிருப்பதினாலேயே எங்களுடைய விக்ஃரங்கள் சிறந்தவைகளாகின்றன. விடை:—எல்லோ ருடைய முன்னிலையில் விக்ஃரங்களை நிர்வாணவாக சிறுத்துவது மிருகத் தன்மைபாணது.

வினா:—பெண்களுடைய பொம்மைகளைக் காணுங்கால் காம விகாரங் களின் எழுச்சியுண்டாவது போலவே சாது, யோகி முதலானவர்களுடைய விக்ஃரங்களைக் காணுங்கால் கலவெண்ணங்கள் உண்டாகின்றன. விடை:— கலவிக்ஃரங்களைக் காணுங்கால் கலவ குணங்களுண்டாகுமென்று என்னு ளாயானால், சடததனம் முதலான விக்ஃரங்களுடைய குணங்கள் உண்டே ஏன் பாதிக்காது? சடபுத்தியுடையவனாக ஆவாயானால் உபயோகமற்றவனாய் விடுவாய். கலவிக் கேள்விகளில் சிறத்தோர்களுடைய சங்கததிற்குப்பதி லாக விக்ஃரக் ஆராதனைபா பிண்பற்றுவாயேயானால் முதன்விருத்ததை விட பெரும் மதிப்பினனாவாய் இஃதானின் பதினொன்றாவது அத்தியாயத்தில சொல்லப்பட்டுள்ள குறறங்களுக்கும் அநியமிக்ஃரக் பூஜையைப்பற்றி பலவித ஆபாசங்களைச் சமணர்கள் சொல்லுவது போலவே அவர்களுடைய மக்திரங்களும் பலமதிப்பினவகளைப் போதிக்கின்றன. உதாரணமாக

नमो अरिहन्ताणं नमो सिद्धाणं नमो भायरियाणं नमो सब्रमाभाणं नमो
लोए सब्रसाहूणं एसो पण्व नमुकारो सब्र पावपणासणो मङ्गलाचरणं
॥ सव्वे सिपदमं इवइ मङ्गलम् ॥

அரிஹந்தைப்பணிகின்றேன்; சித்தர்களைப் பணிகின்றேன் முதலானவை கள்"

இம்மத்திரம் தெய்வத்தன்மையானதாகும். இது குரு மகதிரமாம். இதைச் சூசிப்பதினால் அளவிலா நன்மைகள் விளையும். புராண தந்திரங்களின் சூசிரி

எங்கள் பாடகர்கள் முதலானவர்களைவிட (இம்மந்திரத்தின் சத்தியை மிகைப் படுத்துவதில்) சமணர்கள் சிறந்தவர்களே.

नमुकार वचपदे ॥

अवकथं । मन्त्राणमन्तो परमो इमुचि वैयाणधेयं परमं इमुचि ।

वत्ताणवत्तं परमं पविचं प्रसारसत्ताणदुहाइयाणम् ॥

वाणं भजन्तु नो भवि । जीवाणं भव सायरे ।

बुद्धं वाणं इमं मुत्तुम् । न मुकारं सुपोययम् ॥

कथम् । अणोगजम्भन्तरसं विजाणम् । दुहाणंसारीरिभमाणुसाणुसाणम् ।

कत्ताय भव्वाणभविज्जनासो न जावपत्तो नवकारमन्तो ॥

சீர்த்தின கிருத்திய என்னும் தூதில் இம்மந்திரத்தைப் பவந்திரமான தென்றும் பரம மந்திர மென்றும் கூறியிருப்பதைக் காணலாம். தியானஞ் செய்யவேண்டியவைகளில் முதன்மை யானது. உள்ளது எல்லாவற்றையும் விட உண்மையானது. சமுத்திரத்தைக் கடக்க பயப்படுபோல கலகார மந்திரமும் உபயோகமானது. இதன் துணையைத் தேடாதவர்கள் உலககடலில் முழுதிப போலார்கள். தேடுகிறவர்கள் துக்கங்களை மீறுவார்கள். இம்மந்திரம் ஒன்றே துன்பங்களைத் துலையும். பாபங்களிலிருந்து ஆதாயவைக ளாப்பாற்றும். முத்தியைப் பெறக் காரணமாயிருக்கும். உலக கடலைத் தாண்டவல்ல சத்தியையளிப்பது இம்மந்திரம் ஒன்றே. அதாவது பல பிரப்புதளில் செய்த கர்மங்களின் பாபங்களை விலக்குகிறது நீ முதலான எவ்வித தண்டனைகளை யனுபவிக்குங்கூல இம்மந்திரத்தைப் போல உதவி யளிப்பதென்றும் கிடையாது. இம் மந்திரத்தை விளக்கக்கூடிய ஆசான், வைதீசியம் உள்ளவனைப்போல போற்றத்தகுந்தவனாகிருந்து, சத்துருக்களின் மத்தியில் பயப்படுகிறவனுக்குக் குறையாத ஆயுதங்களைப் போலாகிறது. தேய்ப்பபுலமை வாய்ந்த 12 மந்திரங்களும், காலச்சிறந்தது இக் கலகாரம் மந்திரமேயாகும். அதாவது:—(1) சகல தீர்த்தங்கரர்களுக்கும் தாழ்மைபாண உமஸ்காரம் (2) சகல சமண முனிவர்களுக்கும் உமஸ்காரம் (3) சகல சமண ஆசான்களுக்கும் உமஸ்காரம் (4) சகல சமண சமய போதகாசிரியர்களுக்கும் வந்தனம் (5) இவ்வுலகிலுள்ள சகல சமண சாதுக்களுக்கும் வந்தனம். மூலத் தில சமண பதம் இவ்வாதபொழுதிலும் ஏம அதைக்கூட சேர்த்து எழுதியிருக்கின்றேன் ஏனெனில் சமணத்தைச் சேராதவன் எவனும் வந்தனத்திற்கு ஏறாவனிலில்லையென்று அநேகமாக எல்லா சமண தாலகரும் சொதிக்கின்றனர்.

காசன், கடடைகள், முதலானவர்களைத் தெய்வமென்று எண்ணிப் பூஜிப்பவர்கள் தக்க வாய்ப்பதைப் பெறுவார்களென்று தத்துவ விவேக தாப் பக்கம் (16)வ இரூபபதையாகாணமும், இவ்விதமிருக்க விகிதாசனங்களைப்பூசிதமும் ஏன் சமணர்கள் கைமடையனில்லை? பாரஸ்வகாந விகிதாசத்திற்குப் பூஜை செய்வதினால் பாபங்களெல்லாம் போய விடும் என்று திரித்தனகாரம் பக்கம்

10ல் எழுதியிருப்பதைக் காணவும். கல்ப பாகம் பக்கம் 51ல் ஒரு இடத்தில் இருப்பதினாலும் ஆவயங்கள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டதாகக் கண்டிருக்கிறது. சமணர்களிடமிருந்தே வந்ததாக பூஜை உண்டான தென்பதை விளக்க இன்னும் எவ்வளவு வேர அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

சமண சாதுக்களுடைய லீலைகளைக் கவனிப்போம்.

கோச எனலும் வேசியுடைய சோசையகளுள் சமண சாது விரகதிய டைத்து கலாக்கத்தைப் பெற்றாசென்று லீவேகசா பக்கம் 228ல் இருக்கிறது. இத்தாலின் 10வது பக்கத்திலேயே அர்ணக் முனி கீதி தெரியிருந்து வழுவி, தத்தர்களுடைய குடையதநில சிற்றின்பகவாடீய யனுபவித்தபின்னரே கலாக் கததையடைத்ததாகச் சொல்லுகிறது. ஸ்தாலியா, பூரி கிருஷ்ணனின் குமார னுள் டன்டகன் முனியைக் கொண்டு கொண்டிப்பாயப் பின்னர் ஒரு தெய்வ மாணு. பேருருமாத்திரம் சாதுவாமிருந்தாலும் கூட சமணமுனிகளைச் சிராவகர்கள் வணங்கவேண்டுமென்று இதே துறில் 193ம் பக்கதில் எழுதப் பட்டிருப்பதைக் காணலாம். கண்டதத்தையுடன் கூடினவாகளாயிருந்தாலும் சரி, தா டததையுடன் கூடினவார்களாயிருந்தாலும் சரி, இச் சாதுக்கள் போற் றததக்கவர்கள். பிறமதத்தைச் சொந்த சாது கலொழுக்கததுடன் கூடின வனாயிருந்தாலும் ஒழுக்கமற்ற சமண சாதுவே போற்ற தக்கவரெனச் சொல்லியிருப்பதை 168ம் பக்கதில் காணலாம்.

சமண லெளகிகர்கள், ஒழுக்கமற்றவனாயும் தெரிசெட்டவனாயு மிருந்த பொழுதிலும் சமண சாதுகளைச் சேவிக்கவேண்டுமென்று 71ம் பக்கதில் கூறியிருக்கிறது. திருடன் தன் தலைமயினைக் கீழித்துக்கொண்டான்; வாழ்கை யின் தெரியாத தழுவினான்; பச்சைத்தாப்ப பட்டான்; உடனே உணமை அறிவையடைந்தினால் ஆதமாததநிர கெலாம் சித்தனாய் விட்டான். இதை பக்கம் 276ல் காணலாம். கவனியுங்கள். காமியான சாதுவுங்கூட சித்தியடைத் தான் எனபதும் பூரி கிருஷ்ணன் மூன்றாவது காகத்தை அடைந்தானெனபதும் (பக்கம் 106ல், பாக்கவும்) இவர்களுடைய சாய வர சிக்கைமாரும்.

*தன்வத்திரி காகத்தைச் சொந்தா என்று பக்கம் 145ல் காணப் பட்டிருக் கிறது. யோகிகள், புராணிக சாதுக்கள், காலிகள் (மகமதியப் புரோகிதர்கள்) மூல்லாக்கள் (மகமதியப் பெரியோர்கள்) இவர்கள் அறியினத்தின் காரணமாகத் தவஞ்செய்து கஷ்டப்ப பட்ட போதிலும், சீக்கத்தியையடைந்தாகளென்று பக்கம் 48ல் இருப்பதைக் காணவும். திருபிருஷ்ட வாகதேவ, துணிப்பிருஷ்ட வாகதேவ, கயம்புவாகதேவ, புருஷோத்தம வாகதேவ, மெஹ புருஷ வாக தேவ, புருஷபுண்டரீக வாகதேவ, தத்தவாகதேவ, வட்கமண வாகதேவ, ஸ்ரீகிருஷ்ண வாகதேவ ஆக ஒன்பது வாகதேவர்களும் 11வது, 12வது, 14வது, 15வது, 18வது, 20வது, 22வது, தீர்த்தங்கரர்களுடைய காகத்தில்கா கததையடைந்தாகளென்றும், அக்ஷத்திரியபரிநி வாகதேவ, தாசுப்பிரதி

வாகதேவ, மோதகபிரதி வாகதேவ, மதுப்பிரதி வாகதேவ, கிசம்பப்பிரதி வாகதேவ, பாலிப்பிரதி வாகதேவ, ராவணப்பிரதி வாகதேவ, ஜராசந்துப்பிரதி வாகதேவ, ஆக கவப் (ஒன்பது) பிரதி வாகதேவர்களும் வாகதேவையே அடைந்ததாகவேனென்று பக். 171ல் சொல்லியிருப்பதைக் கணவரும் இருஷப் தீவர முதல மகாவீரர் வரையிலுள்ள தீர்த்தங்கரர்க ளெல்லாரும் மோட்சத்தை யடைந்ததாகவேனென்று கல்ப பாஷியத்தில் கூறப்படபடிருக்கிறது.

விபச்சாரிதனம் செயதவாகன, வேதிகளின் சோரகாயகாகன், முதலா னவாகன் பல; உன்பட சமண சாதுக்களும் ளெனிகார்களும், தீர்த்தங்கரர்களும் மோட்சத்தைப் பெற பெரிய ஆதமாக்கனான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் முதலானவர்கள் வாகதேவையடைந்ததாகவேனென்று கூறுவது எவ்வளவு தப்பென்று புத்தியால்களை அறந்துகொள்ளுவார்களாக. உண்மையைச் சொல்லப்படுகிற வேலா சாணாகளுடைய சொக்கையை வைத்துக்கொள்ளவுங் கூடாது; அவர்களைக்கூடாவதுங் கூடாது. ஏனெனின் அந்த வேலோர்களும் அறிவின் களிடம் சம்பிகதை ஏற்பட்டுவிடும். பிடிவாதம் பாரபட்சம் இவைகளுடன் கூடி இணங்குதலினால் கெடுதல்களை விளைவும், சமணர் சாபிலுள்ள வேலோர்களுடன் சேருவதில் குற்ற மொன்று மில்லை. கங்கை ஸ்ரீராம காமியாததிரை முதலானவைகளைப் போன்றதினால் கணமை ஏதுவும் ஏற்படாதாம். தங்களுடைய கீர்நா, பாலிடானா, ஆபு ஆகியவைகளைக்காணுவதினால் தான் முத்திபெற முடியுமாம். (விவேகசாரம், பக்கம் 55.) சைவ வைணவர்களிடையதைப் போலவே சமணத் தீர்த்தங்களும் ஸ்ரீததிசங்கரம நீரிலும் சித்ததினபேரிலுமே இருக்கிறதென்பதைத் தனியாகக் கவனிக்கவேண்டியது. முன் சொன்னவைகளைத் தூறலி, பின் சொன்னவைகளைப் போற்றுவது புத்தியின்மையேயாகும்.

சமணமுத்தியின் வர்ணனை

(இரத்தின சாபகாரம், பக்கம் 23)

வாகதேவ தீர்த்தங்கர ளெனமரைப் பார்த்துச் சொல்லுவதாவது:— வடப்பிரதேசத்தில் சித்தசிவா என்ற ஒரு இடம் இருக்கிறது. அவர்க்கத் தைவிட உபசாரம். காலரைக்கொடி யோசனை கீளமும் அகலமும் உள்ளது, 8 யோஜனைப் பரிமாணமுள்ளது. பசுமயிலே விடவுட முத்தமரையைக் காட்டிலும் லெணமையாயுள்ளது. 19வது பரப்பில் உச்சிக்குடிறுது. தங்கததைப் போல் பிரகாசிக்கும். ஸ்படிகத்தைவிடத் தெளிவாயிருக்கும். இன்னும் மேலே சிவபூம் இருக்கிறது. இவ்வேய முத்தியைப் பெற்றவர்கள் வசிக்கிறார்கள். நெபபு இறப்பை மீறினவர்கள், முத்தியின்பத்தை அருகிருக்கள். இவ்வுலகத் திற்கும் திருமபு கிறதிலே சாமரணசெய்ய வேண்டிய தேவையும்கிடையாது.

இதுவே சமண முத்தியாகும். வைகுண்டம், கோலாகம், சிவபுரி முதலானவைகள், கன்காவது உப்பிகை, ஏழாவது உப்பிகை இவைகளை முறையே புராணிகர்கள், கிறிஸ்துவர்கள், மகம்மதியர்கள் முத்திஸ்தானமாக ஸ்தாபித்துக்குப் பாதுகொலே சித்தசியையும் சிவபுத்தையும் சமணர்கள் உண்டு

மண்ணிடுந்க்கெருர்க்கெனப்பது கெறிது போகித்தாவ வினங்கும். சமணர்களால்
யாததெனக் கருதப்படுகிறவைகளைவகைய, பூகோளத்திலு கெபாகங்கனி
நெருத்தம ஜனங்களைத் தாழ்த்தித் தனக்கருதப்படுபவையே. உயாததும் தாழ்
ததும் தவிரச் சொற்களல்ல. இப்போதிலுள்ள சமணர்களுக்கு ஏது
உயாததாயிருக்கிறதோ அது அமெரிக்காருக்குத் தாழ்த்ததேயாகும்.
இப்படியே அமெரிக்காவிலுள்ளவாடா விஷயத்திலும். சித்தரீதியை மெனப்பது
90௦௦௦௦ம் யாஜ்ஞைகள் கீளமிருந்தபொழுதிலும் முத்தபடைத ஸீவன்
கொணப்படுகிறவையெனவகைய, கட்டு பட்டியிருக்கும். ஏனெனின் அதை
விட்டான்றவுடன் முத்தபை இழந்துவிடு. அத விடத்தக்க பற்றும்
அதை விட்டு வெளிக்கொண்ட வெறுப்பும் முத்தபையப்பெற ஸீவன்களுக்கு
உள்ளது இடவகையாம். விருப்பு, வெறுப்பு, ஆகை இவைகளுள்ள சீவ எவ்வி
தம் முத்திவீடயாகும்? முத்தவிலு உண்டாயானதை ஒன்றாகவு அத்தியா
யத்திலு சொல்லியுள்ளோம். சமணர்களுடைய முத்த உடையாகும் (சிறை
பேயாகும்). முத்தவிஷயத்தில் சமணர்கள் கெறிதளவு வழவிட்டார்கள். வேதங்
களுடைய ஞானமெனினிடு இவ் வண்ணத்தின் சரிபாசத்தக்குவம உண்டாகா
தென்பிடுத உண்மையாகும். இன்னும் சில வாய்க்கிக்கதைகளைச் சொல்லுவோம்.
பிழ்கண்டவைகளை விவிலகசாகரத்திலு காணவாம்:—மகாவீரர் பிறதெவுடன்
ஒரு கோடியே ஏழு வட்சத்து கவசங்களின்பீரிலு ஸ்ராவம் செய்தான்—(பக்கம்
78.) நசாரன அரசன் மகாவீரதர்சனத்திறகுச் சென்றார். அங்கு இதுயாபபுட
ளிருக்கவே அதைக் கண்டபு. தற்காட 16, 777, 216,00. இதிராகளும்,
13, 370, 572800,000,000 இந்திராணிகளும், கோனதிராகள. இததைக்
கண்ட அரசன் ஆச்சரியமடைந்தான்.”

(ராம பூமி அளவுகொண்ட) எவ்வளவு உருகங்கள் இருந்தாலும் இருதிராணி
ளும் உருகத் தைவயாபிருந்ததோ? கிரத்தினகிருத்திய (ஆத்ம உருக ராவன)
யின் 13 வது பாகத்தில் குளங்கள் வெட்டக் கூடாதென்றும் கிணறுகள்
தொண்டக் கூடாதென்றும் தடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இம்மறுபைக் கொண்டு வாழ்ந்தால் தண்ணீர் இன்பத்தைக்கு ஏங்கிடுமா
கிடைக்குமோ?

வினா:—குளம் கிணறு போத தோண்டிவிடுவது அமைச்சர் ஜீவராசிகள் மடிந்து அதனால் பாபம் விளைகிறது. அப்போது சர்க்கார் துறைகள் திறந்து செயல்படுவதில்லை.

விடை:—அறிவிப்பே! அரபு ஜீவனகளுடைய பாபத்தைக் கருதுவதால் மனிதன், பசு முதலானவைகளுக்கு வேண்டிய தண்ணீரைக் கொடுப்பதினால் உண்டாகும் பெரும் புண்பத்தை ஏனென்றோமறிநுகிறோம்? கத்தமணி கார் என்னும் தனவான் பாவடி (ஒருவித கிணறு) யை, தன் ஊரில் தேரண்டினால், என்றிருப்பதை தத்துவ விவேகத்தின் பக்கம் 199ல் காணலாம். கோ தேறியினினதும் வழுவின படிநிலை தரம்பிரகஸ்டனும் 10 பெரும் கோய்களாக பாதிக்கப்பட்டான். மறுபிரகில அந்த கிணற்றிலுள்ள தன காலத் தைக் கழிக்கவேண்டித் தவணையாய்ப்பிரகதான். மகாவிரரைக் கண்டவுடன் அந்தவனைக்கு முன் ஞாபகம் வந்தது. பூர்வ ஜன்மத்திலுள்ள தன நிலைமையினை

ததின் ஞாபகம் வந்ததாக மகாவீரர் கூறுகிறார். அவருக்கு முன் கமஸ்காரம் செய்யச் சென்றார். சீரேனிகனின் குதிரையினால் இடர்ப்பட்டு இறந்துவிட்டான். எல்லெண்ணத்தின் பயனால் தூதுரான்க் என்னும் பெயரை யுடைய கடவுளானான். அற்ப புத்தியைப் கொண்டிருந்தபடியினால் மகாவீரன் அவ்விடத் திலிருப்பதாக வெண்ணி கமஸ்கரித்த பின்னா திருமயிச் சென்றான்.

அறிவிற் கு விரோதமான இவ்வசம்பவங்களையும் பொய்களையும் கூறுகிறவனை மகாவீரனாகக் கருதுவது பிரமையே. சிரத்தனெகிருத்ய பக்கம் 36ல் காது மரித்தவனுடைய ஆடை உடைகளைக் கொள்ளக்கூடும் என்றிருக்கிறது.

இச்சாதுக்களும் மகாப்பிராமணர்களைப் போலாகவில்லையா? ஆபரணங்களை யாட எடுத்துக் கொள்ளுவது? மீதியிருக்கிறவர்கள், விரியுள்ளதானபடியினால், அதைத் தனக்குத் தானே வைத்துக் கொள்ளுவார்கள் போலும். இவர்களைக் குறித்து என்னவென்றெண்ணுவது.

ரத்னசாரம் பக்கம் 105ல் வறுத்தல, அரைத்தல, சமைத்தல, முதலிய காரியங்கள் பாபகரமானதன்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இவ்வணம் கூறல முட்டாந்தனமாகாதா? இக்காரியங்கள் இவ்வாறு மலரிதன் எவ்வணம் வாழமுடியும்? சமணர்களும் சமைத்தல, புதித்தல், இவைகள் விடுத்தால் சாகவேண்டியவர்கள்தானே. இவ்வாறு இத்துடன் கிற்கவில்லை.

தோட்டத்தைப் பயிருடுகிற தோட்டக்காரன் லட்சமடங்கு பாபியாகிறான் என்று பக்கம் 104ல் சொல்லுகிறது. தோட்டக்காரன் வியவசாயி பெறும் பாபியானபொழுதிலும் மலா, இலை, கரிசாய்கள் தானியம் முதலிய இவையொருள்களையும் தருவதால் பெறும்புணனியம் செய்தவனாகவில்லையா?

லப்தி என்னும் சாது ஒருவர் தமோறி வேசி விட்டையடைந்து தர்மத்தின் பெயரால் பிச்சை கேட்டார். தன்னுடைய வாழ்க்கையில் தர்மத்திற்கு இடமில்லை யென்றும் பொருளுக்கே தான் இடம் உண்டெனவும் பதில் சொன்னான். இதைக் கேட்டு அவன்விட்டில் 12½ லட்சம் மோகர்களை வாரி எறிந்தார். (நத்வலிலேக பக்கம் 202)

மடையனைத் தவிர வேறு எவன்தான் இதை கம்புவான். ரத்னசார பாகம் பக்கம் 67 ல், வேண்டுமொழுது கல விக்கிரகம் குதிராமேல ஏறி வந்து மனோபீஷ்டத்தை யளிக்கிறதென்று, சொல்லியிருப்பதைக் கானவும். திருடர்கள், கொள்ளைக்காரர்கள், சத்துருக்கள் முதலானவர்கள் தாக்கப்பட்ட பொழுது சமணர்கள் அவ்விக்கிரகத்தினால் காப்பாற்றப்படாததின் காரணம் என்ன? போலீஸ் ஸ்டேஷன் களுக்குச் சென்று முறை பிடுவானேன்?

சமண சாதுக்களுடைய குணங்களைக் காட்டவேண்டி, ஜினத்தந்த ஞரி இச்சுவோகங்களைச் செய்துள்ளார்:—

सरजोहरणमैक्षमुजो छुविमूर्द्धजाः ।

श्वेताम्बराः क्षमाशीला निःसङ्गा जैनसाधवाः ॥

सुखिता विक्षिप्ता हस्ता पाणिपात्रा दिगम्बराः ।

ऊर्ध्वोसिनो गृहे रातुर्द्वितीयाः सृजिनर्पयः ॥

मुहूर्ते न केवलं न स्त्री मोक्षमोक्ष दिगम्बराः ।

प्रादुरेषामयं भेदो महान् भेताम्बेरः सह ॥

(1) *சமீர் வைதிகக் கொள்ளுதல், பிச்சையெடுத்துச் சாப்பிடுதல் தலைபை கூவரஞ் செயல் கொண்டிருத்தல், வெள்ளை வஸ்திரம் தரித்தல், பிறகுடன் கூடி உடவாதிருத்தல் இவைகளைக் கொண்டவனே யநிபந்திதான். இவர்கள் கவேதாம்பர வகுப்பைச் சொந்தவர்கள். (2) ஆடைபுடை தரிப்பா திருத்தல், தலைபரிசைப்பிடுகிற பிழுத்தல், தலையைப் பெருக்க, கம்பளத்தி னுடச் செய்யப்பட்ட அடைபயத்தைக்கொண்டிருத்தல், பிச்சையெடுத்துக்கூட பாதைச்சாப்பிட்டிருத்தல், இவைகளை நிகம்பர சாதகங்களுடைய அடை யாளங்களாகும். கிரகஸ்தர்கள் சாப்பிட்ட பிணன் சாப்பிடுவதற்கு, ஜினரீஷி சாதுக்களாவார்கள். (3) நிகம்பரங்களுக்கும், கவேதாம்பரங்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் இதுவேயாகும். பின் சொல்லப்பட்டவர்களுடையக், உட்பிரகாரம் ஸ்திரீகளும் மோட்சத்தைப் பெறலாம். முன் சொல்லப் பட்டவர்கள் பிரகாரம் அது முடியாத காரியம். சமணர்களால் மந்திரப்பட்டு மேலத ச பாக்ஷங்களிலே யாகும். சமணர்கள் தலைமய்யைப்பிடுங்கிக் கொள்வது தெரிந்த விஷயம். கைகிறைய ஐந்துதடவைப் பிடுங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்களுடைய நூல்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது விவேகசாரம் பாகம் 2, பக்கம் 216ல். கைகிறைய ஐந்து தடவை மயிரைப்பிடுங்கிக்கொண்ட பிறகே ஒருவருக்குத் திடையை அளித்தார்களென்று சொல்லிநுபபைக் காவலரம் பசுவின் சரிததை மூடத் தேவையானது போக மீதியானதோம் ததைச் சாதுவினிடமிருந்து பிடுங்கிவிட வேண்டுமென்று கல்பகுதிர பாக்யம் பாகம் 108ல் எழுதியிருப்பதைக் காணவும் இவ்விதமிருக்க சாணாகளா தூக்க முன்னவர்கள்? தானே சொதுகொண்ட பொழுதிலும் அல்லது குருவே செயதபொழுதிலும், மயிரைப்பிடுகுவதினால் பெரும் உபத்திரவம் உண்டாகு மல்லவோ? ஜீவபிராணிகளுக்குக் கஷ்டம் கொடுப்பதே ஹிம்ஸை யாகும்.

விவேகசாரத்தில் அக்கிரம சகாபதம் 1033 (கி. பி. 976)ல் கவேதாம்பர வகுப்பைச் சொந்த ண்டையர்கள் தோன்றினதாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதேவருடத்திலே தேப்பந்திகளுக்கும் தோன்றினார்கள். ண்டையர்கள் கவ விக்ஷி ரக பூதங்களில் கம்புகாந்தில் ஸ்தாபகாலம், போதுண்டகாலம், இவ்விருண்டு வேளைகளில் தவிர மீதகாலங்களில் வாயைத் துணிவினால் மூடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். யதிகளேர பாடல்பாணிய பிழிவ் காலத்தில்தவிர மீதி காலங்களில் கூடக்கட்டிக்கொள்ளுவிடலை.

வினா—வாயாவது குகும் சரிததை யுடைய ஜீவபிராணிகள் பல வாய்க் செய்கின்றன. மூக்கக் காற்றினால் அவைகள் உயிர் துறந்துவிடுமா?

* உட்காரும் இடங்கிலிருந்து தடுக்கின்றதண்டைச் செய்யாமாருமென்றுதான்.

கையினால், அந்தப் பாதத்திலிருந்து மீற, துணியைக் கொண்டு வாயை மூடிக்கொள்ளவேண்டும்.

விடை:—கவனிப்பவர்களுக்கும் பிரத்தியட்சாதி பிரமாணத்திற்கும் இவ் முற்றும் விசேஷமாக இருக்கிறது. ஜீவன் எக்காலமும் ஓரஞ்சிவியானது. மூச்சுக்காற்றினால் அது இருந்து போகாது. உங்களுடைய சம்பிக்கையும் இதிலே தானே இருக்கிறது.

வினா:—ஜீவன் இறக்காது என்பது உண்மையே. ஆனால் மூச்சுக்காற்றினால் பல ஜீவன்கள் கஷ்டப்படுகின்றன. கஷ்டத்தைக்கொடுப்பவன் பாபியாடுவான். ஆதலால் வாயைத் துணிவினால் மூடிக்கொள்ள வேண்டும்.

விடை:—இது முடியாத காரியம். ஏதாவது ஒரு பிராணியைக் கஷ்டப்படுத்தாமல் உலக விரவாகமடைபெறுவது அரிது. நீங்கள் கூறும் வண்ணம் வாயிலிருந்து வெளிவரும் மூச்சுக்காற்றினால் துன்பமும் துக்கமும் விளைகிற தென்றால் எடத்தல், உட்காரல், கையைத் தூக்கல், கண்ணிமைக்கொட்டல் முதலிய செய்கைகளினாலும் துன்பமும் துக்கமும் விளைப்பேனெனில்? எனவே நீங்கள் கூறும் வண்ணம் பிறகுக்குத் துன்பமில்லாது வாழ்க்கை எடத்தல் முடியாத காரியம்.

வினா:—கடுமாவரை ஜீவராசிகளைக் காத்தல் முறை அல்லவோ? ஜடமெங்கும் உயிர்ப்பிராணிகள் பரவிக்கிடக்கின்றன. வாயை மூடிக்கொள்வதைப் பரிசாசம் பண்ணுகிறீர்கள். துணிபால் வாயைக் கட்டிக்கொள்ளாவிட்டால் அந்த ஜீவன்கள் இறக்காதா? அவ சமக்குப்பாபமல்லவா?

விடை:—என்ன அறி வினயான பேசு!! துணியைக் கொண்டு கட்டிக்கொள்ளுவதினால் பிராணிகளுக்கு இன்னும் பெரும் கஷ்டம் விளைகின்றன. எவ்வளவுமேனிட வாய் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் போழுது, வெளியிட வேண்டிய மூச்சுக்குப் போக வழியில்லாமல் கட்டுப்பட்டு, பின்னர் வேதத்துடன் வாயின ஓரமாகவு மூக்குத் துவாசங்களின் வாயிலாகவும் வெளிவரும். அடைபட்டிருந்த மூச்சின் உஷ்ணம் அதிகமாக இருப்பதால் நீங்கள் கூறும் வண்ணம் பெரு துன்பத்தை விளைவிக்கும். கவனியுங்கள். ஜன்னல்களை வலமிறக்கிக்குத்தவகாவத்திட இருந்ததைவிட அடைக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில ஒரு திடத்தினுடைய காற்றின் குடு அதிகமாக இருக்கும். நீங்கள் கூறுவதைப்போல சரியென்று எடுத்துக்கொண்டாலும் உபத்திரவம் அதிகமாகும். எப்படியென்றால் அடைபட்டிருந்த மூச்சு முழுவேகத்துடன் வெளியிட வருவதினால் பிராணிகளுக்கும் பெருவகஷ்டத்தைக் கொடுத்து துன்பத்திற்கு ஆளாக்குகிறது.

ஒருவன் வாயினாலும், மற்றொருவன் குழாயினாலும் நெருப்பை ஊதுகிறான் என்று எடுத்துக்கொள்ளுவோம். வாயிலிருந்து வெளிவரும் மூச்சு விசாகமாகப் பரவி அதன் காரணமாகப் பயனற்று போகும். அடைத்தவைத்த முழுமனதுடன் ஊதும் குழாய்க் காற்றின் குணமே இதற்கு முற்றிலும் மாறினதாயிருக்கும். வாயை மூடிக்கொள்வதின் பயனாக மூச்சில் சேர்க்கிற

க்தும காத்தின் தனையும குணமும இவ்விதமேயாகும். எனவே வாயைத் துணிகொண்டு கட்டிக் கொள்ளுகிறவர்களைவிட கட்டிக் கொள்ளாதவர்களை தாமாதபாக்கன். கட்டிக் கொள்ளுவதினால் வராததையும் எழுத்து களையும் செய்வனை போதவும், உச்சரிக்கவும், முடியாது. மூக்கினால் கூடாததை மூக்கினாலேயே பேசுவது தகாதது அல்லவா? மேலும் வாயிலிருந்து வெளிவரும் தூசாற்றத்தை (வெளிவிடாமல தடுக்கிறீர்கள்). வெளிவரும் காற்றையும் அகத்தபாணதே. அதை வெளிப்படுத்தாமலிருந்தால் தூசாற்றம விசத்துவதும். காற்றுப்போக்கு வரத்திற்கு வழியிருக்கிற அக்காசை கட்டி லும் வழியிலாத அக்கவினுடைய தூசாற்றம் அதிகமாயிருக்கிறது. சமணர்கள் வாயைக்கட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள்; பற்களைத் தெய்ப்பதில்லை; முகத்தைக் கழுவுவதில்லை; ஸ்ராவம செய்வதில்லை; எனவே அழுக்கை வெளிப்படுத்தி, விபாதிக்களுடையப் விருத்திக்குக் காரணமாகிறார்கள். அதன காரணமாக பாபஞ்செய்தவர்களாகிறார்கள். பெரிய கூட்டங்களில் கதிச்சக முதலான தோத்தவிபாதினை வருவதற்குக் காரணம் காற்று கேட்டுப்போவதேயாகும். வாயில் துணி கட்டிக் கொள்ளாமல பற்களைத் தெய்த்து, முகத்தைக் கழுவி, ஸ்ராவம் பண்ணி, ஆடையுடைகளைச் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்வதில் கண் டலும் கருத்துமாக புள்ளவர்களைக் கட்டிலும், சமணர்கள் வாயுடைவதின் அழுக்குக்குக் காரணமாகிறார்கள். சுத்தமில்லாத * தீண்டாதவர்களிடமிருந்து விலகியிருப்பவன் கல்லவனுவதைப் போல பின் கூறினவர்களைவிட முன் கூறினவர்களை மேலானவர்கள். கக்ககளைக்கழுவுதல் முதலான அகத்த வேலைகளைச் செய்வோர்களிடம் கடிக்கப்படுதலுை புத்தி விருத்தி படைக்கெதில்லை. அதுபோலவே சமணர்களுடைய புத்தியும் அழுக்கடைந்தே யிருக்கும். குதாக்க புத்தியையுடையவரானி தாமததின் தத்துவங்களை அறிமமாட்டான. இது சமணர்களுக்கும் ததும்.

வினா:—வாசல் தவறு அடைக்கப் பட்டிருக்கிற வீட்டினுள்ளிலிருந்து அக்கினி சுவாலை வெளிவர வழியிவாது. அதன காரணமாக வெளிப்பிராணி னுக்கு யாதொருவித உபதந்தையமும் விளையாது. இதேமாதிரி துணியைக் கொண்டு வாயைக்கட்டிக் கொள்வதினால் வெளியிலிருக்கும் ஜீவப்பிராணிகளு க்கு யாதொரு வித ஹிம்சையும் விளையாது. கைகளைக் கொண்டு முகத்தை மூடிக்கொள்ளுகிறவன் அவனுக்கு முன்னே எரியும் நெருப்பின் செய்பததை அதிகமாக உணருகிறதில்லை. வாயுடைவத்திலுள்ள பிராணிகள் சீரத்துடன் கடினதானபடியினால் துன்பத்திற்கு ஆளாகும்

விடை:—இப்பேச்சு நெயிளநிததனமானது. கலாக்கில் வெடிப்புகளில் காத்தலும், காற்றின் போக்குவரத்திற்கு வசதியுமில்லாததுமான சமண வீட்டில் நெருப்பு எரியாது. இதை நீயே அறிந்துகொள்ளலாம். எரிந்த மேழுது வத தியை மூடப்பட்ட ஒரு பாண்டத்திற்குள் வை. சிறது நேரத்திற்குள் அது அணைத்து விடும். க்கத்தில வாரும் மனிதன் முதலானவர்கள் வெளிக்காற்

* கக்கச கழுவுதல் முதலான அகத்த வேலைகளைச் செய்கிறவர்கள்

தன் உதவியுள்ளியில் பிழைத்திருக்க முடியாது. இதேமாதிரி அக்கினியின் விஷயத்திலும், ஒரு விடத்தில் அடைக்கப்பட்டிருந்தால் மறுவிடத்தில் முழு வேதத்துடன் வெளிகிளம்பும். எனவே நீங்கள் உறுவது சரியாகாது.

வினா:— பெரியவர்கள் சிறியவர்களுடைய தலைப் பேசுங்கால், உயிர் அல்லது தூக்கத்தம் பிராப்திருக்க வேண்டி கையைக் கொண்டுவந்து அவரது தலையைக் கொண்டுவந்து, வரைய மூடிக்கொள்ளுவது யாவரும் அநித விஷயமே யாகும். புத்தகங்களைப் படித்துக்கொடுத்திலும் ஏசுவிடமிருந்து.

விடை:— ஜீவபிராணிகளைக் காப்பாற்றுவதற்காக வாயைக் கட்டிக் கொள்ளுவது வினா என்று இதிலிருந்து வெளியாகும். இரகசியத்தைப் பிரகடனப்படுத்தாமலிருக்கவேண்டிய வாயை மூடிக்கொள்ளுங்கள்; பரிசுஷ்டமான சமாச்சாரங்களைப்பற்றி பேசும் பொழுது மூடிக்கொள்ளுங்கள். பத்தேயத்தில் முதலியவைகளைச் செய்யாததினால் உங்கள் முதல முதலான அவயவங்களிலிருந்து தூக்கத்தம் விகம், உங்களைச்சுற்றி உட்காந்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் மெய்யாகும். இதற்காகவே சமயவாக்கிய சமயங்களில் ஜனங்கள் வாயை மூடிக்கொள்ளுகிறார்கள் இதற்கு இன்னொரு காரணமும் உண்டு. வாயை மூடிக்கொள்ளாமல் பேசும் இரகசிய சமாச்சாரம் காற்றின் மூலமாக பரவும். தலையிடங்களில் பேசுங்கால் எவனும் மூடிக்கொள்ளாததில்லை. உயிர் நீரிருக்கும் அணுக்கள் காற்றைக் கவனம் எடுக்காது அடைகிறது. எனவே அதனுடன் கலக்காமலிருக்கவேண்டுமென்பது வெறும் பேச்சேயாகும். இதை யொருதனி மனிதன் தப்பி என்பது விண்வாத்தையாகும். மூச்சுக் காற்றினால் வாயு மண்டலத்தில் வாழும் ஜீவபிராணிகள் உயிர் அடைகிறதென்பது மடமைமே-ஏனெனில் இது உண்மையானது கோடைகாலத்து வெப்பம் அவைகள் எல்லாவற்றையும் கொன்றுவிடுமே. எனவே (தலையைக்கட்டிக் கொள்ளும்) மெய்க்கை செய்யாவதே. உங்களுடைய தீர்த்தங்காரர்கள் மீமைத களாபிருத்திருத்தால் தீமமாதிரி கூறிருக்கப்பட்டார்கள் சகல உறுப்புக்களுடன் கூடிய பொது சந்தையக் கொண்ட பிராணிகளை உயிர்க்கையை உணரக்கூடும். இதற்குப் பிரமாணமாவது:—

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

சாங்கியம், அந். 5-27.

பஞ்சேதிரியங்களும் அவைகளுக்கெதிராக இருக்களுடன் சேரும்பொழுதே இன்ப துன்பங்களை ஜீவன் உணரும். துஷ்டையினால் செவிடனும், சுகம புலி முதலிய கொடிய மிருகங்களின் வருகையினால் குருடனும், வாகடையினால் முகநுதனையைய யிழ்த்தவனும், தோடுவதினால் பரிசுவாயுகாரனும், உருசியினால் காககிலவாதவனும், முறையே பாதிக்கப்படுகிறதில்லை. இதே போல் இச்சிறு பிராணிகள் உபத்திரவத்தைப் யடைவது கிடையாது. கஷாப்தி சமயத்தில் இன்ப துன்பங்களை மனிதன் அறிகிறதில்லை. ஏனெனில் சர்வத்தில் அவைகள் அப்பொழுதும் இருந்தாலும், அச்சமயத்தில், சர்வ உறுப்புக்கள் அவைகளுடன் சேருகிறதில்லை. (ஆபரேஷன்) இரகசியத்தைச் செய்யுங்காலத்தில் குணோபாபாரம் என்னும் மயக்க மருத்தை வைத்

நியாகன அளிக் தம்பொழுது யோயானி, யோஷண்டாகிறதை உணருகிற நிலை. யாது மண்டலம் முதலானவைகளில் நுகரப் பரானிகள் இன்ப துன்பங்களைப் பாதிக்கப்படுகின்றன. அறிவித்தது இன்ப துன்பங்களை உணருகின்றன. அதே மாதிரியே இப் பரானிகளும் இப்பலயிருக்க கஷ்டத் ததிலிருந்து காப்பாற்றுவனவற்றைப் பற்றிப் பார்ப்பனவ?

வினா—ஜீவனங்களான பழயினால் கருத்தங்கள் ஏன் அவைகளையும் பாதிக்காது?

விடை—கேளும்! "பைதகனை" கஷ்டப்பி மிகுக்குங்கால ஏன் இன்ப துன்பங்களை நீங்கள் உணருகின்றன? யென்று கூறுவதன்? கருத்தங்களுக்குக் காரணம் (ஆதாரமாத்ரும் அவயவங்களுக்குத்ரும்) உள்ள பிரதித்த சமயாததம் யாத்ரும். குணப்பொபாரம் கொடுத்தபின்னர் வைத்தபாடன் அடக்கங்களை அறங்கிராகள், சந்திப்பை பாக்கங்களை மேற்குறாகள். இருந்தும் யோயானி திரிபாசை. உணருக, நிலை இத்தமாதிரி எக்காடமும மூச்சை மிகுந்தும் ஜீவனங்களுக்கு இன்ப துன்பங்களுடைய உணர்ச்சி கிடைபாது.

வினா—பாருங்கள்! எங்கள் கருத மூலபட, கருவாக்கங்களை உண்பது கிடைபாது. ஏனெனில் முன் சொன்னவைகளில் படி ஜீவனங்களிலிருக்கின்றன, பின் சொன்னவைகளில் காணாத உழக்கங்கள் இருக்கின்றன, இவைகளைத் தனியொன்றையானால் இவையிரண்டைத் துன்புறுத்தி கொடு செய்க பார்த்திற காரணமோம்.

விடை:—இதேமேயிடைக்குக் காரணம் உலகளுடைய அறிவி "மேயாத்ரு?" காய கிரிகளைச் சாப்பிடுவதற்கு எவ்விதமாக ஜீவனங்கள் துன்புறுத்தப்படிக் கொல்லப்படுகிற தென்று யெபுகிறீர்கள்? பிரதிபலித்த பிரமாணத்தினால் அறிவி நீங்கள்? ஆம் என தருக இவையிவை பாக்களும் அறிவ ஆவலுள்ளவா களாயிருக்கிறோம். நீங்கள் அறிவாரடவாகளாய்வுகளுக்குச் சொல்லமாட்டீர்கள். பத்த நயட்சப பிரமாணத்தினால் இது கித்தகதாமல் போனால், அனுமானம் உபமானம், சபதம் முதலிய பிரமாணங்களினால் யாத பிரயோஜனம் அடாத அறங்காதத்தினால், பெருமையுக்கத்தினால் இருந்தும் ஜீவனங்கள் இன்ப துன்பங்களின் உணர்ச்சியை அறிகிறதென்று கித்தக உலகளுடைய பிரதிபலி காரங்களின் தப்பேயாத்ரும் இது. யுத்தித்தம் பத்தக்கும் விதாதமான இவை களை உலகளுக்குக் கருத்ததுள்ளார்கள். விசுவத்தின் கட்டுப்பட்டுள்ள பொருள் களில் கணக்கற்ற பிராணிகள் எவ்விதம் இருக்க முடியும்? காய்ச்சி கிழக்குகளு டைய பிரமாணத்தையே பார்க்குமபொழுது அவைகளில் நுபந்தித் தொகை எவ்விதம் அனாதையாத்ரும்? எனவே நீங்கள் கூறுவது மதிவினமேயாத்ரும்.

வினா—வெருபைக் கொண்டி காய்ச்சாத தண்ணீரைக் குடிப்பதனால் பாரதசை செய்தவார்களா? காய்ச்சின் ஜாததையே எக்களைப் போல, நீங்களும் அருந்தவேண்டும்.

விடை:—இதுவும் பிரமையே தண்ணீரைக் காய்ச்சுகால அதிலுள்ள பிராணிகளெல்லாம் உயிர் தற்கை யெடுகிறே? காய்ச்சின் தண்ணீரில் அவைக

சனூடைய சரீரத்தின் அணுக்கள் முழுவதும் கலந்து கொள்ளுகிற படிநிலைத் திசுநீர்ம இறந்த ஜீவப் பிராணிகளின் கஷாயத்தையே குடிக்கிறவர்களாகிறார்கள். எனவே நீங்கள் பெரும் பாபிகள், காய்ச்ச மாட்டாத நீரைக் குடிக்கிறவர்கள் பாபம் ஒன்றும் செய்கிறவர்களாக ஆகிறதினாலே. ஏனெனில் வயிற்றுக்குப் பட்டவுடன், மூச்சுக் காற்றுடன் வெளியில வந்து விடும். உண்மையைச் சொல்லப்படுகிற இருவர்களும் பாபம் செய்கிறார்களினாலே. ஏனெனில் முன்கூறின விதம் இன்ப துன்பங்களின் உணர்ச்சியை துச்சித பிராணிகள் அறிகிறதினாலே.

வினா:—வயிற்றுச் சூட்டினால் இவைகள் வெளியாகும் பொழுது, வெளியில காய்ச்சும் பொழுதும் ஏன் வெளியாகாது?

விடை:—வெளியாய்விடுவது உண்மையே. ஆனால் நீங்கள் கூறும் வண்ணம் மூச்சுக் காற்றினால் கூட இறக்கிற இவைகள், காய்ச்சுவதினால் ஏன் மரிக்காது. அல்லது சரீரத்துடன் நப்பியோடுவதற்கு முன்பு ஏன் பெருங்கஷ்டத்தைப்படையாது? அல்லது ஜலத்துடனேயே ஏன் சேர்ந்துவிடாது? இதினால் நீங்கள் பெரும் பாபிகளாகிறீர்கள் அல்லவா?

வினா:—காங்கள் எங்கள் கைகளைக் கொண்டு காய்ச்சுகிறதினாலே அல்லது கிரகஸ்தர்களையும் காய்ச்சச் சொல்லுவதினாலே. எனவே பாபிகளாக மாட்டோம்.

விடை:—வெளியே நீங்கள் காய்ச்சவும் குடிக்கவும் மறுக்கும் பொழுது உங்களுக்காகக் கிரகஸ்தனும் காய்ச்சமாட்டான் ஆதலால் பாபத்திற்குக் காரணம் நீங்களேயாவீர்கள். காங்குறிய வரையில கிரகஸ்தர்களைக் காட்டிலும் நீங்கள் பெரும் பாபிகள். ஏனெனில் கிரகஸ்தர்களிடம் முன்னரே சொல்லியிருந்தால் அவர்கள் ஒரு தரமே காய்ச்சுவார்கள். சாதுக் களைய உங்களுடைய உருகை வேரத்தை யறியாத, அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் எக்காலமும் கொடுத்த ஜலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே பாபத்திற்கு நீங்கள் காரண புருஷர்கள் என்று கூறவேண்டாம்.

உணவு பதார்த்தங்களைச் சமைத்தல், உழுது பயிரிடல், வியாபாரஞ் செய்தல் முதலிய வேலைகளில் செலவாகும் ஏரி துருமபுகளாகும், தீக்கும காரணம் நீங்கள்தான் என்று மேற்சொன்னவைகளைக் கொண்டே காட்ட முடியும். நீரைக் கொதிக்க வைப்பதற்குக் காரணம் நீங்களே. காய்ச்சின ஜலத்தைக் குடித்துக் காய்ச்சாததைக் குடிக்காமலிருக்க உபதேசம் செய்கிறவர்களும் நீங்களே. ஆதலால் முக்கியமாக நீங்களே பாபிகள். உங்களை பின்பற்றி நடப்பவர்களும் பாபிகள். அறியாமையால் அழுத்தினவர்களென்று உங்களை அழைப்பது மிகையாது. சமணசமயத்தைச் சேராதவர்களைத் தூஷித்து நீங்கள் செய்வது பாபமல்லவா? உங்களுடைய தீர்த்தங்கரர்

* இவ்விருந்து துவாசிரியர் காய்ச்சின தண்ணீரைக் குடிப்பதற்கு விரோதமாயிருக்கிறதென்ற எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. சமணர்களுடைய ஆபத்ததைக் கொண்டே அவர்களை எதிர்க்கிறார். (மொ—ர்)

களின் மதம் உண்மையாகுமெய்யானால் கடவுள் இச்செருக்ட்டதிலே என்ன
ஒடச் செய்வானென்? கூலத்தை விடுவானென்? உங்களுடைய எம்மிகையை
பிரகாரம் போடிக்கணக்கான ஜீவன்களை வதைக்கவல்ல உஷ்ணத்தை எடு
க்கும் சூரியனையும் கட செருக்ட்டதற்குக்கூடாது. நீங்கள் எல்லாரு
ளானுமேயு மடியானவர்கள் ஏன் கருளை காட்டு சூரியவெப்பத்தை தணி
த்து மேகத்தைக் கூடாமல் செய்க்கூடாது? ஏன் முன சொன்ன வண்ண
விளங்கும் பிராணிகளைத் தவிர கதமூல பலங்களில வாழும் ஜீவராசிகள் க
துக்கங்களை அனுபவிக்கறதில்லை. சகல பிராணிகளிடத்தும் தையுடனிரு
பது துக்ககாரமானதே. ஏனெனில் இவைகள் (இப்பிராணிகள்) எல்லாம், உங்க
ளுடைய எம்மிகை பிரகாரம் மானிடப் பிறப்பை யடைந்து, திருடன
களான முதலானவர்கள் கூட தண்டிக்கப் படாமலிருந்துவிட்டால், பாபம்
பெருகிப் போனது போகுமே. தீயாரகளைத் தண்டித்தல் எல்லோர்களை
காப்பாற்றுவதே உண்மையான கருணையாகும். இதற்கு மாறுபடுவது கருளை
கூட்டாமல் இவ்விதானும் பிரமுவத்தையாகும். விவாபாதத்தில்தவறி, பொய்
சொல்லி, பணம்பறித்து, ஏழைகளை ஏமாற்றுகிற சமணர்கள் பலிருக்கிறா
ர். சிவபாத இத்தீயவழிக்கக்கூடாத தொலைத்துவிடுமென்று எனக்கேன் உ
தே
சம் செய்க்கூடாது? வாயை மூடிக்கொள்ளுகவ முதலான சூழ்ச்சிகளை
ஏன் கையாளுகிறீர்கள்? (ஆண்பெண் இருபாலாருக்கும) திடீசை யளிக்கும்
பொழுது தலைமேலாகப் பிடுங்கல், பட்டாள் உபவாசம் இருத்தல், முதலான
கஷ்டங்களை ஏற்று சூதாடவந்திருக்கிறார்கள். யானை, குதிரை, ஒட்டம்,
இவைகளில் சவாரி செய்வதையும், சிறா உங்களுக்காக உழையுபவையும் ஏன்
பாபமாக நீங்கள் எண்ணுகிறீர்கள்? உணர்வத் தெரிந்த பொய் புரட்டுகளைக்
கூட சரியானதென, உங்களால் சிறு சில நடியாய்விடுக, தீ. ததவகாரக
னாலுங்கூட அது முடியாததேயாகும். உங்களுடைய சாய தூக்கிப்ப டூசு
கும் பொழுதும் சொல்லும் பொழுதும், உங்கள் எம்மிகையை பிரகாரமே,
நீங்களும், உங்களுடைய சீடர்களுடைய பல பிராணிகளை வதைக்கிறீர்கள். இயா
பத்தை ஏன் செய்கிறவர்களாகிறீர்கள்? ஏன் விரிவாகக் கூறியவையெல்லாம்
பொழுதினும் இதை அறிந்து கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகிறது. சூழி,
நாம, ஆபாசம் முதலான விடங்களில் இருக்கும், ஸதாவா சீர்ததையுடைய
முழு அறிவுமிழ்ந்திருக்கிற பிராணிகள் ஒரு பொழுதும் உணராமலாட்டாது.

சமணர்களுடைய இன்னும் சில அசம்பவங்களைச் சொல்லுவோம்.
மானிட சீர்த்தியை கையைப் போல மூன்றரை கொண்டது ஒரு தனுஷ். இது
ஒரு அளவைக் கருவியாகும்.

கால அளவை முன்னரே கூறியுள்ளோம். இத்தனை காலம், முதல
பாகத்தின் 166, 167 பக்கங்களில் எழுதப்பட்டிருப்பதாவது:—

பெயர்.	சரீரளம்.	வயது.
1. இருஷ்டிதயா	500 தனுஷ்	8,4000,000 பூவவருடங்கள்,
2. அஜிதகாதர்	450 " "	7,200,000 " "

3. சம்பவநாதர்	400	"	6,000,000	"
4. அபிநந்தனர்	350	"	5,000,000	"
5. சுமதிநாதர்	300	"	4,000,000	"
6. பத்மப்பிரம	140	"	3,000,000	"
7. பாரகவந்தர்	200	"	2,000,000	"
8. சந்திரப்பிரபா	150	"	1,000,000	"
9. ஸுவிநாதர்	100	"	200,000	"
10. சிதளநாதர்	90	"	100,000	"
11. கிரேயாம்சந்தர்	80	"	8,400,000	"
12. வாசுபூஜ்யசுவாமி	70	"	7,200,000	"
13. விமலநாதசுவாமி	60	"	6,000,000	"
14. அநந்தநாதசுவாமி	40	"	3,000,000	"
15. தாமநாதசுவாமி	40	"	1,000,000	"
16. சாந்திநாதசுவாமி	40	"	100,000	"
17. குந்துநாதசுவாமி	35	"	95,000	"
18. அமரநாதசுவாமி	30	"	84,000	"
19. மல்லிநாதசுவாமி	25	"	5,5000	"
20. முனிஸ்வரநாதசுவாமி	20	"	30,000	"
21. நமிநாதசுவாமி	14	"	10,000	"
22. நேமிநாதசுவாமி	10	"	10,000	"
23. பாரகவந்தசுவாமி	9	"	100	"
24. மகாவிரசுவாமி	7	"	72	"

இவ்விருபத்தி நான்கு தீர்த்தங்கரர்களும் சமண சமயத்தையுண்டு பண்ணின ஆசாரியர்களும் குருமாகளுமாவார்கள். சமணர்கள் இவர்களைச் சருவேசவரனாகக்கருதுகிறார்கள். இவர்களெல்லோரும் மோட்சத்தை யடைந்தவர்கள். மானிட சரீரம் இவ்வளவு பெரிய உடலைத் தாங்கி, இவ்வளவு காலம் வாழ முடியுமா வென்பதைப் புத்திமான்கள் யோசிக்கவேண்டும். இம்மாதிரி யானவா்களிருந்தால் இப்பூகோளத்தில் வெகு சிலரே இருக்க முடியும். இஃஜ யின புரட்டுகளைப் பின்பற்றி புராணிகாகளும், 1,000. 10,000. 100,000. வருடங்கள் ம கள் வாழ்ந்திருந்ததாக எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். இவைகளெ லலாம் அசம்பவமான பழயினால் சமணாகள கூறுவதும் அங்ஙனமே. இன னும் சில உதாரணங்களாவன:—

1. நாககேது ஒருகிராமத்தையொத்தக் கல்லைத் தன் கைவிரலில் தாங்கினான். (கல்ப்ப பாஷியம் பக்கம் 4.)

2. மகாவீரர் தன் கை விரலைப் பூமியின் பேரில் அழுத்தவே சேஷ சர்ப்பம் நடுங்கிறது. (ஷைபகம் 46)

3. பாம்பு மகாவீரரைக் கடித்தது. இரத்தத்திற்குப் பதிலாக பால வந்தது. பாம்பும் சுவர்க்கத்தை யடைந்தது. (ஷைபகம் 46.)

4 மகாவீரருடைய பாதங்களின் மேல் பணியாரம் சமைத்தார்கள். இருந்தும் கால் எரிந்து போகவில்லை. (சுடி பக்கம் 47.)

5. சிறியதொரு பாண்டத்தில் ஒட்டகத்தை கிர்கச் செய்தார்கள். (சுடிபக்கம் 10.)

6. சரீரத்தின் அழுக்கைக் கழுவவும் கூடாது, துடைக்கவும் கூடாது. (இரத்தின சாரம் முதற்பாகம் 14 பக்கம்.)

7. தமசாரா எனப் பெயருள்ள சமணசாது கோபங் கொண்டு மந்திரத் தை ஜபிக்கவே பட்டணம் திகைசாயாபிற்று. (விவேகசாரம், முதற்பாகம், பக்கம் 15.)

8 அரசாக்களையைக் கீழ்ப்படிந்தே தீரவேண்டும். (விவேகசாரம், முதற்பாகம் பக்கம் 14.)

9 கோஷா என்னும் வேசி, தட்டில் எண்ணெய் விதைகளை சிறப்பினுள், பூக்களினால் மூடப்பட்ட ஊசியை கடுவில் கிதுத்தி அதன் மேலிருந்துகொண்டு தாண்டவமாடினாள். இருந்தும் ஊசி காலிக குத்தவில்லை, விதைகளும் இடம் விட்டு இடம் மாறவில்லை. (சுடி 227.)

10 ஸ்ணுலமுனி இதே வேசியுடன் 12 வருடகாலம் கூடி வாழ்ந்தார். பின்னர் தீட்சை பெற்று கறகதியை யடைந்தார். வேசியும் சமண சமயத்தைப் பின்பற்றின படியினால் கலக கதியை யடைந்தாள். (தத்துவ விவேக 228.)

11. சித்தருடைய கழுத்திலிருந்து கொங்கை கொண்டிருந்த பையானது ஒரு வேசிக்கு 500 மோகர்களை டளித்தது. (விவேகசாரம், முதற்பாகம், 185.)

12. பலமுள்ளவன், கடவுள், குரு, பெற்றோர், குலபுரோகிதர், உற்றார் உறவினர், தீவர்களுடைய வார்த்தைகளைக் கவப்பாற்றவேண்டிய சமயம் திலும், வனத்தின் கடுவிலும், தர்மத்தினின்று பிறழின போதிலும் பயனில்லாமல் போய்விடாது. (சுடி பக்கம் 228.)

இவாகனது பெரும் பொய்களின் சிறுமை என்னே! கிராமத்தின் பரிமாணக் கலகைத் தூக்குவதும், கை பெருவிரலைக் கொண்டு பூமியை அழுத்துவதும், சாததியமா? பூமி நின் கீழ் பாம்பிலொலமிருக்க அது எவ்விதம் கடுங்கமுடியும்? சமையல் செய்த மொழுது மகாவீரரின் கால்கள் ஏன் எரிந்து போகாமலிருக்கிறது? ஒரு சிறிய பாண்டத்தில் ஒட்டகம் அடங்குவது சாத்தியமா? இவைகளை வாசகர்கள் கவனித்தல் வேண்டும். சரீரத்திலுள்ள அழுக்கைக் கழுவாமல் இருக்கிறவர்கள், அத்துர காந்தத்தினால் கஷ்டப்படுவார்கள். கந்தத்தை எரித்த சாது சுருணையற்றவராயும் கடின சித்த முள்ளவராயுமிருத்திருக்கவேண்டும். மகாவீரருடைய சோக்கையினால் கூட ஆத்ம சுத்தியுண்டாகாமலிருக்க அவரின் மூலமாகச் சமணர்களுக்கு கந்தி எவ்விதம் கிடைக்கும்? (என்னெனில் அவர் இறந்துபோய் விட்டாரே.) அரசனைக் கீழ்ப்படி யென்பது கிறந்ததே. ஆனால் பணியா வருபவைச் சோத்தவர்களான படியினால் பயத்தின் காலீட்டினால் இத்தாக்களை உண்டு பண்ணி யிருப்பார்கள் போலும் கால் குத்தாமலும், விதைகள் பரவாமலும் வேசி கோஷா எவ்வளவு இலேசான சரீரத்தை யுடைவளாயிரு

உத்பொழுதிலும்—ஊரி யின பேரில் கடனமபண்ணினுனென்பது பொய்யே யாரும். என்ன சேர்ந்த பொழுதிலும் தர்மத்தைப் போற்றி கடக்க வேண்டும். உடையோ துணியாகாக்கப்பட்டது. இருதும் அது எவ்விதம் 800 தங்க மோகாகளை அளிக்கும்? இவ்வித அசம்பவங்களைத் தொகுத்துக்கொண்டு போனால் சமண தார்களைப் போல கடமுடையதும் விரியும். சிறகிலுற்றதை தவிர சமணசமயம் உறுவதகூற்தும் பொய்யேயாகும்.

दोससि दोरवि पदमे । दुरुणा छवणं मिधाय ईसं मे ।

बारससि बारसरवि । वत्यमि इनि विठ सासि रविणो । பிரகாசம், 4. 77

ஜம்பு துவிபத்தின் பரப்பு 1,00,000, யோகூதிகள் திவுகளில் முகன்மை யானது இதுவே. இதில் இரண்டு சந்திரனும் இரண்டு சூரியனும் பிரகாசிக்கி றார்கள். உப்பு சமுத்திரத்திலுள்ளது 4 சூரியன்கள், 4 சந்திரன்கள், காந்தி கண்டத்தில 12 சூரியன்களும், 12 சந்திரன்களும் இருக்கின்றன. $12 \times 3 = 36$. இங்ஙுடன் கூட ஜம்புதுவிபத்திலுள்ள 2 சூரியன்களையும் 2 சந்திரன்களையும் உப்பு சமுத்திரத்திலுள்ள எவையையும் சேரக்கவும். ஆகவே கலோத்தி சமுத் திரத்திலுள்ளது 42 சந்திரன்களும் சூரியன்களும் ஆகும் ஆகமொத்தம் $42 \times 3 = 126$ சந்திர சூரியன்கள். உப்புசமுத்திரத்திலுள்ள 4 சூரியன், 4 சந்திரன், காந்திபேரபிலுள்ள 12, ஜம்புதுவிபத்திலுள்ள 2, இவற்றைச் சேரக்கவும். ஆக மொத்தம் புஷ்கரதுவிபத்திலுள்ளது 144 சந்திரன்கள். மனிதர்கள் வாழும் மொத்தத்திலுள்ள பாதியான பூகோளத்தின் கணக்கையாகும் இவைகள். மனித வாழ்க்கை யாத பரப்புகளில் சூரியச் சந்திரன்கள் பல விருக்கின்றன. ஆனால் அவைகள் அசைவற்றிருக்கிறது. $144 \times 3 = 432$. ஜம்புதுவிபத்திலுள்ள 2, உப்பு சமுத்திரத்திலுள்ள 4, காந்தியிலுள்ள 12, கலோத்தியிலுள்ள 42, இவைகள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பார்த்தால், புஷ்கரத்தின் இருபபது 492 சூரியன்களும் 492 சந்திரன்களும் என்று வெளியாகும். இவைகளெல்ல வாவற்றிற்கும் சித்தாந்த சொந்தங்களான ஸ்ரீஜிபத்திர கணீசர் க்ஷிமாசிரமண சங்கியாமி, யோதி ஸகாண்டக பயனாகச் சந்திரபன்னதி, சூரபன்னதி முகமான வைகளில் காணலாம்.

பூகோள சாஸ்திர, கணித சாஸ்திர மேதாவிகள் கவனித்தல் வேண்டும். ஒரு வகைப் பட்ட கணக்கின் உதவியைக்கொண்டு இப்பூகோளத்தின் 492 சூரியன்கள், 492 சந்திரன்கள் இருப்பதாகவும், வேறொரு வகையான கணக்கைக் கொண்டு கணக்கிடமுடியாத சூரிய சந்திராதிகளும் இருப்பதாகச் சமணர்கள் அறிவிருங்கள். வேறத்திலுள் சம்பிக்கையுள்ள வானசாஸ்திர முதலானவர்களாவே முதுபட்ட சூரியசித்தாந்தம் முதலிய தாக்களைப் படிப்பதினால் இச்சந்திரன்களின் உணமையை நீ அறிந்து கொள்ளமுடியும். அது உன்னுடைய அநிதாப்ட வசமேயாகும். சமணமாதிர இருட்டிலகப்பட்டுக் கொண்டிருந்தால், சமணா களைப்போல் திசை தெரியாமல் தவிக்கவேண்டியதே. ஜம்புதுவிபம் முழுவ திற்கும் ஒரே சூரியன் சந்திரன் போதாதென்று அவவதவிக்காதவர்களுகு யாவாவது சொல்லிவிருக்கவேண்டும். ஏனெனில் ஒரே சந்திர சூரியன் 24 மணி

சேதநில பூமியைப் போன்ற பெரிய பாப்புகளில் பிரகாசிக்க முடியாது. சூரியனைவிடப் பூமி பெரியதென்கிற கவிகளை கொண்டவர்கள் இந்தப்பிர்து சூனாகிரூர்க்கு மேலும் சமணதாந்திகள கூறுவதாவது:—

॥ दो ससि दो रवि पंती एगंवरियाछ सठिसंलाया ।

मेरुपयादिपंता । मानुससिचे परिरांवि ॥

பிரகாண. 4. 79.

சூரிய சந்திரன்களுடைய தொடர்ச்சியைக் குறித்து பேசுவோம். இவ்வித தொடர்புகளில் இரண்டிற்குக்கின்றன. 10,000 யோஜன தூரத்திலிருந்து ஒவ்வொன்றும் வடக்கிறது. சந்திரன்களுடைய தொடர்பையடுத்து சூரியன்களுடையதும் சூரியன்களுடையதைப்படுத்துச் சந்திரன்களுடையதுமிருக்கின்றன. ஆகவேதொடர்ச்சிகளின் எண்ணிக்கை என்னாகின்றன. சூரியனுடைய தொடர்ச்சி ஒவ்வொன்றில் 66 சூரியன்களும், சந்திரனுடைய தொடர்ச்சி ஒவ்வொன்றில் 66 சந்திரன்களும் இருக்கின்றன. இதனாகு தொடர்ச்சிகளும் இப்படி அப்பத்திலுள்ள மேரூபாவதத்தை வலம் வரத் திணை மனித சஞ்சாரமுள்ள பூமிகளத்தல் திடுகிறது. மெருயிற்குத் தெற்கேயொன்று, அதற்குத் தெற்கில் மற்ருென்று கந்துகின்றது. உப்பு சமுத்திரத்தின் ஒவ்வொரு திசையில் இரண்டுகூரியனும், காந்தி ராப்பில் 6 ம, கலோத்தியில் 21 ம, புஷ்கரத்தில் 26 ம் முறையே திடுகின்றன. இவ்விதமாக வடதிசையில் 66 சூரியன்களும் தென் திசையில் 66 சூரியன்களுட திரிபிள்ளன. எல்லாவற்றையும் கூட்டினால் 132 சூரியன்களும் 132 சந்திரன்களும் பூமிகளத்தல் மனித சஞ்சாரமுள்ள பாப்புகளில் திடுகின்றன. சந்திரன்களுடைய சந்திரன்களின் தொடர்ச்சி பலவை களமிருக்கின்றன. ”

கவனிக்கவேண்டும். 132 சந்திரன்களும் 132 சூரியன்களும் சமணர்களுடைய இவ்வத்திலிருக்கின்றனவோ என்னமோ? இந்நூலாக, அதிலுள்ளவர்கள் எவ்விதம் இவைகளுடைய குளிரையும், வெப்பத்தையும் சந்தித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்களோ? பூமிகள சான்றிரம் பூமி சான்றிரம் இவைகளையறிபாதவர்களை இப்பொய்யை மெய்யாகள். காயிருக்கும் சிகரத்தையொத்த, பலவைகளில் பிரகாசிக்கவல்ல ஒருசூரியன் இருக்கும் பொழுது, அது மே பூமிக்கு வெளிச்சங்காட்ட முடியாதென்பதை எவன் சந்தேகிப்பான்? சூரியனைச் சுற்றி பூமியும், பூமியைச் சுற்றி சூரியனும் பிரயாணம் செய்யாமலிருந்தால் பகலருடல்கள் வெளிச்சத்திலேயோ அல்லது இருட்டிலேயோ காம வாழ வேகும். நம்மாலயத்திற்குக் கமேகு என்ற மற்ருெரு பெயருண்டு. குதந்திரகு முன் கமேகு எப்படியோ அப்படியே நான் அது சூரியன் முன்னிலையிலும். அவர்கள் சமயத்திலுள்ளவர்களில் சமணர்கள் இவைகளை யறியாமல் இருட்டிலேயே திண்டாலார்கள்.

समत्तरण सहियासम्बलोगं कुवे निरवसेसं ।

सत्तवचस्यसमाय पंचयमुपदेसविराए ॥

பிரகாண. 4. 135

“முத்தியைப் பெற்ற, தாமஜீவனகன், கயேசசையாபிருபதினும், 14 இராஜ்யவள்ளிலும் திரியும், இதற்குக் காரணம் அவைகளுடைய ஆதமசக்தியையாகும்,” 14 வது இராச்சியத்தின் உச்சியில் சாவார்த்த சித்தி விமானத்தின் கொடிமாதத்திற்குக் கொஞ்ச தூரத்திற்கு மேல், சமணர்கள் கூறும் உண்ணம், சித்தசிவ நிலவிய ஆசாசம் என்னுமபடியான சிவபுரி முதலானவைகளிருக்கின்றன. சாவஞ்ஞமும் பரிபூரண பரிசுத்தமும் அடைந்தவாகவே அவன் டத்தில போகமுடியும். அவ்விடத்திலும் சய ஆத்ம பலத்தைக் கொண்டு வசிக்கமுடியும்”.

வரைபடங்கீழ்ப்பட்ட எல்லையையுடையது எவதும் ராஜ்யநாகரம். எவதும் பரவாதது எல்லாம் அறிந்த சர்வஞ்ஞமாகரம் எவதுடைய ஆதமா குறிப்பிட்ட ஒரு பிரதேசத்திற்குகிறதோ அதுவே போல் உலக கொடிமுக்க முடியும். கடம்பிட்டது, ஞானி, அஞ்ஞானி, இவைகளைப் பொருத்தவரையினை இது சரியாகும். சாவ விபரமியாயும் சாவஞ்ஞ மாயுமுள்ளவனுக்கு இது ஏற்காது. சமணர்களுடைய தீர்த்தங்கரர்கள் அந்நாமாயும் அறப்பஞ்ஞானர்களும், இருந்திருந்தால் ஒருபொழுதும் சாவஞ்ஞானர்களாயும், சாவ விபரமிகளாயும் மாற்றமுடியாது. ஆதிபதேவரத சாவ விபரமிக சாவஞ்ஞ, பவந்திர ஞானகவரு ரான இறைவனைச் சமணர்கள் மமபாதது வருத்தத்தக்கதே, மேலும் அவர்கள் சொல்லுவதாவது:—

गन्धनरावि पक्षिवाक । विगाव वक्रोसते जहमेण ।

मुखिम दुहावि भन्वमुहु । अजुल ससंख मागवणू ॥ .98கரண, 4, 241.

மாவிடவருபவை இருவிதமாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். (1) காப்பதரித்து பிறந்தவர்கள். (2) காப்பதரிக்காமல் பிறந்தவர்கள். பின் கூறினவர்கள் 3 பல்மேம்படும் காலம் வந்தது 3 கோடி கீளமுள்ளவர்களாகவிருப்பார்கள்.

இத்தனை ஆயுசும் பரிமாணமும் உள்ள வெகு சிலரே இவ்வுலகில் இருக்கமுடியுமென்றே சார மெய்கிறோம். ஆயுள் காலம் முழுவதும் ஜீவித்திருந்தால் அவர்களுடைய மக்களும் அவர்களைப் போலவே விருப்பார்கள். பம்பாய்யொரத்த ககரத்தில் இம்மாதிரி 2 மணிநாட்களும், டிக்கத்தாலில் 3 அவதம் 4 மணிநாட்களும் இருக்கமுடியும். சமணர்களோ பட்டணங்களில் கோடிக்கணக்கானவர்கள் வசித்தாகனென்கிறார்கள். ஆலகயினால் அப்பட்டணங்களுடைய விஸ்தீரணம் வகட்கணக்கான மைல்களிருக்கவேண்டும். பூகோளத்தில் அம்மாதிரி பட்டணம் ஒன்றைக்கூட அமைக்கமுடியாதே.

पणवा छलरकयोयण । विरक्भा सिद्धिशिलहिविमला ।

सदुबिर गजोयणंते सोगन्तो वण्ड सिद्धिं ॥ பிரகாசம், 4, 245.

சாவார்த்த சித்தி விமானத்தின் கொடி மாதத்தின் மேல் 12 யோஜனை தூரமுள்ள சித்தசிவின் விஸ்தீரணம் 45 லக்ஷம் யோஜனைகள். சித்தசிவின் லமைக்கப்பட்டுள்ள சித்தபூமியென்மை கிறமானது, பளபளப்பானது, தங்கமயமானது, கண்ணாடியைப் போல் பிரகாசிக்கக்கூடியது, சித்தர்களிருக்கும்

இடம் இதுவேயாகும். சிலா இதை ஈஷத் பிராக்பரா எனவும் அறிகிறார்கள். சர்வார்த்தசித்தி விமானத்திற்கு 12 யோஜனை அளக்கப்பால அலோகம் (ஸ்பரி சிக்கமுடியாதது) இருக்கிறது முத்தியை யடைந்தவர்களை இதன் மர்மத்தை யறியமுடியும். விமானத்தின் மத்தியதேச பரிமாணம் 8 யோஜனைகள். காண்கு திக்குகளிலும் சித்தசிலை அமைக்கப்பட்டு அவகிருந்து வளைந்து போகிறது. பரந்த குடையை யொத்திருக்கிறது. சிறிய சயின் இரகைப் போலிருக்கிறது. சிலையின் 1 யோஜனைத் தூரத்திற்கப்பால முத்தியின்பப பிரதேசத்தின் முடிவாகும். சித்தர்கள் வாழும் இடம் இதுவேயாகும்”.

கவனியுங்கள்! சர்வார்த்த சித்தி விமானத்தினுடைய கொடிமரத்தின் மேல் இருப்பது சமணர்களுடைய முத்தியிடம். அதன் விஸ்தீரணம் 45,000,000 யோஜனைகளாம். எததுளை நெந்ததாயும், காமவமாயும் அந்த விடமிருந்த பொழுதிலும், அதிக வசிக்கும் முத்தியடைந்த ஜீவனகளை ஒருவி தத்தில் பந்தத்திற்குட்பட்டதென்றே சொல்லலாம். ஏனெனில் சிலையிலிரு ந்து வெளிவந்தவுடன் முத்தியிலிருந்து நழுவி வடுகிறதாதது. உள்ளே வாசம் செய்யும் வரையில் சுவாசிக்கக் காரதுகூட கிடையாது. இவைகளெல்லாம் பேதைகளைப் பிடிப்பதற்கென்று பாப்பப்பட்ட வலைப் பின்னவேயாகும். மேலும் சமண தூதர்களிட சொல்லுவதாவது:—

वित्तचरिं दिस सरीरं । वार सजोयणि कोसच वकोसं ज्ञोयणसहस

पणिदिय । उहे बुच्छन्ति विससंनु ॥

பிரகாண 4. 267.

ஏகேந்திரியத்தைக் கொண்ட (ஒரே இந்திரியம்) பிராணியின் தேகத்தின் அதிக களை அளவு 1,000 யோஜனைகள். இரண்டு இக்திரியங்களை (சங்கு முத வானவைகளைப் போன்றது) உடையதின் கீளம் 12 யோஜனை; காண்கு இக்தி ரியங்களைக் கொண்டதின் அளவு 5 கோசம்; பஞ்சேக்திரியங்களைக் கொண்டதி ன் அளவு 1000 யோஜனைகள்.

1000 யோஜனை கீளமுள்ள சர்வதையுடையவைகளிருந்தான, மீநி கிறைந்துவிடுமே. தூறு பேர்களைக்கூடப் பிடிக்காதித. அச்சமயத்தில் எங்கு வசிப்பது, எவ்வழி போவது, என்று கேட்டால், அவர்களுடைய தூல்கள் வீட டிதூள் அடைபட்டு கிடக்கும். 4000 கோசம் பருமனுள்ள மனிதனுக்குக் குறைத்தது 320,000 கோசம் விஸ்தீரணமான வீதி வேண்டியிருக்கும். இவ்வ னவு விசாலமான வீட்டைச் சமணர்கள் எவ்வோரும் சேமித்து வைத்திருக் கும் தொகையைக் கொண்டுகூட கட்டமுடியாது. 8,000 மைல்களுக்கதிகமான விஸ்தீரணதையுடைய கரைகளைத் தாங்கவிட்டவர்கள் ஏது? இவ்வித வீட் டிற்குத் தூண்கள் வைப்பது எவ்வளம் முடியும்? எனவே எல்லாம் பொய்யே, மீண்டும் இந் தூலினியே சொல்லுவதாவது:—

ये धूला पष्ठे विदुसं सिञ्जावे बहुति सखेवि ।

तेहिकिणि असंसे । सुहुमे सम्मे पक्खेह ॥

பிரகாண. 4. 4.

4 கோசம் அகலமும் 4 கோசம் ஆழமுமுள்ள கிணறு கைவிரல் நீளமுள்ள மயிரினால் கிரப்பட்டிருக்கிறது. கைவிரல் நீளமான மயிரை மொத்தம் 20,97,152 பாகங்களாகத் துண்டிக்கலாம் 330,762,108,246,562,542,199,6097,5361,000,0000 இவ்வளவு விசாலமான பல்யோமத்திலிருக்கும் மயிரகளைச் சங்கியாத காலமெனப்படுமே. எண்ணுவதற்கியலாத மயிரின் பாகங்கள் பலவற்றை ஊசிப்பதே அசங்கியாத காலமாக.

சமணர்களுடைய கணக்கினை போக்கை கவனியுங்கள். எவ்விதமாக மயிர் ஒரு அளவு கருவியாரும்? அசங்கியாத காலத்தை ஊகித்தறிவதற்கு மயிரின் பாகங்களை மனதில் எண்ணிக்கொள்ளவேண்டுமென்றபொழுது, கைகளின் உதவியால் (சங்கியாத காலத்தை அறியுங்கால) முதலில் மயிரை கோடானக் கோடிக்கணக்காய்த் துண்டிக்கவேண்டும் என்று ஏற்படுகிறது. கைகளினால் இவ்வேலை யாகாமலிருக்கும் பொழுது மனதைத் தேடினார்கள். கைவிரல் நீளமான மயிரைச் சங்கியாத பாகங்களாகக் கூடத் துண்டிக்க முடியுமா?

जंबूदीपपमाणं गुलजोयाणलरकं वट्टविरांभी ।

कषणाईयासेसा वलया मादुगुणदुगुणाय ॥

பிரகாசம், 4. 12.

ஜம்பூத்துவீபத்தின் விஸ்தீரணம் 4 லக்ஷம் யோஜனை. கடுவில பள்ளமாயிருக்கிறது. (முன் சொன்ன மாதிரி) பூமியில், ஜம்பூத்துவீபத்தைப் போல் ஏழு துவீபங்களும் (திவுகளும்) உட்பு சமுத்திரத்தைப் போல ஏழு கிரப்புகளும் இருக்கின்றன ஒவ்வொன்றும் பரிமாணத்தில் ஜம்புத்துவீபத்தைக் காட்டிலும் பெரியது. அதாவது வரிசைக் கிரமத்தில் மூன்றாக்குப் பின்னிருப்பது பெரியது.

ஜம்பூத்துவீபத்தை விடப் பெரியதான இரண்டாவதின் விஸ்தீரணம் 200,000 யோஜனை, மூன்றாவதின் விஸ்தீரணம் 400,000; நான்காவதின் விஸ்தீரணம் 800,000; ஐந்தாவதின் விஸ்தீரணம் 1,100,000 ஆறாவதின் விஸ்தீரணம் 3,200,000; ஏழாவது 6,400,000 இதேமாதிரியே அல்லது அதிகமான பரிமாணத்தையுடைய ஏழு சமுத்திரங்கள் இவைகளை யெல்லாம் 50000 யோஜனை சுற்றளவுள்ள பூமி தாங்குமோ?

कुहनैचुलसी सहसा । छवेवन्तनरई वपइ विजयं ।

दोदो महानईव । वनुदस सहसा वपत्तेयं ॥

பிரகாசம், 4. 63.

விடை:—குருகேசத்திரத்திற்குள் 84,000 கதிகள் இருக்கின்றனவே.

வினா:—குருகேசத்திரம் நிலத்தின் ஒரு கிறியதுண்டேயாகும். அவ்விடத்தைச் சென்று பார்க்காமல் சமண ஆசிரியர்களுக்கு இதை யெழுதுவதில் நாணம் தோன்றவில்லையா? மேலும்

यामुत्तरा वराड । इगेग सिंहासणाव अइयुचं ।

वउ सु वितास निआसण, दिसिभवजिण मणजं होई ॥ பிரகாசம், 4. 116.

சீலையின் தெற்கிலும், வடக்கிலும் சிங்காசனங்களிருக்கின்றன. நேர் தெற்கே யிருக்கும் நிலத்தின் பெயர் அதிபாண்டகம்பளா; நேர் வடக்கே யிருப்பதின் பெயர். அதிரித்தகம்பளா. இச்சிம்மாசனங்களில் வீற்றிருப்பவர் தீர்த்தங்கரர்களே. தீர்த்தங்கரர்களுடைய பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடும் இடங்கள் இது. சமணமுத்திக் கிருப்பிடம் இச்சித்ததசிலையே யாகும்.

சமண நூற்களில் இவ்விதம் நாய்ப் பூனைக்கதைகள் பலவிருக்கின்றன. அவைகளெல்லாவற்றையும் பற்றி கூறுவதால் பயனில்லை. சமண சமயத்தினுள்ள மூன்று நல்ல விஷயங்களாவன:—

1. வடிக்கட்டின தண்ணீரைக்குடித்தல். 2. (ஒப்புக்குமாத்திரமே யானாலும்) சிறியஜீவனிடம் கருணையுடன் இருத்தல். 3. இரவு வேளைகளில் சாப்பிடாமலிருத்தல்.

அவர்களுடைய மீதி உபதேசங்களெல்லாம் வினே. சமண நூற்களினுள்ள அசம்பவங்களை யெல்லாம் எடுத்து எழுதப்புகின் இதைப்போல் அநேகம் புத்தகங்கள் எழுதவேண்டியவரும். மனிதராயுசுக்குள் படிக்கவும் முடியாது. சிறியபுல, காற்று எத்திசையில்லீசுகிறதென்பதைக் காட்டுவதுபோல், சமண வெண்ணங்களை யறிய புத்திமான்களுக்கு நாம கொடுத்திருக்கும் உதாரணங்களே போதுமானது. அதினுட்பமாகப் போவதில் பிரயோஜனமில்லை. புத்திமான்களுக்கு எப்பொழுதும் ஒரு வாரத்தை போதுமானதல்லவா?

அடுத்த அத்தியாயத்தில் கிறிஸ்துவ மதவிசாரணை செய்வோம்.

பனிரண்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயத்தின்

முகவுரை.

பைபிளிலிருந்து சிறந்த மதங்களிலு கிறிஸ்துவ மதமே சிறந்தது. பூதமத மும் பைபிளைத் தழுவிவந்தேயாகும். நாம் இப்பதின்மூன்றாம் அத்தியாயத்தில் கிறிஸ்துவமதத்தைத்தான் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏனெனின் பைபி லினின்று எழுந்தமதங்களில் இது சிறந்ததும், முக்கியமானதுமாகும். பூத மதமும், வேறுசிலவும் கிறிஸ்துவமதத்தைப்போல தலைசிறந்து விளங்கவில்லை. நாம் கிறிஸ்துவ மதவிஷயமாகச் சொல்லுவதே, இதர மதங்களுக்கும் என்று எல்லோரும் கொள்ளவும், கிறிஸ்துவர்களாலும், பூதர்களாலும் ஏற்றுப் போற் றப்படும் பைபிளை எடுத்து ஆராய்வோம்.

பைபில சிறந்த பாதிசிறமாகளால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. பொது பானையாகிய ஒலித்திபிலும் சமீப்கிருத்திலும் மொழிபெயர்ப்பு உளது. நாம் இவைகளைப் படித்துப்பார்த்தால் எவருப பல சந்தேகங்கள் ஏற்பட் டன. எல்லோரும் அறியும் பொருட்டு இவைகளில் சிலவற்றை இவ்வத்தியா யத்தில் விடுக்கிறோம்.

சத்யமிருத்தி, அசத்தியநாசம், இவ்வோக்கத்துடனே தான் இவ்வத்தியா யத்தைத் துவக்குகிறோம். ஒருவருக்கு அதிருப்தியைக் கொடுப்பதும் மன தைப புண்படுத்துவதும் அல்லது பொய்க் குற்றங்களைச் சுமந்துவதும் எமது கருத்தல்ல. இவ்வத்தியாயத்தைப் பாராத பின்பு இப்பைபில எத்தகையது, இதன் உட்கருத்தென்ன, இதனால் எவ்வாறு பயனுள்ளது, என்பது புலனாகும். கிறிஸ்துவமதக் கொள்கைகளை எல்லோரும் ஊன்றிப் படித்தல் எளிதாகும். மேலும் மனிதர்களுடைய தர்மவிஷயங்களின் ஞானம் இதனால் பெருகவே சத்தியாசத்தியம், முதலியவை விளங்கும் அசத்யத்தை (செய்யக்கூடாத காரியம் இவைகளை) விட்டு சத்தியத்தை (செய்யவேண்டிய காரியத்தை) கைப்பிடிக்க உபகாரமாகியிருக்கும்.

ஒரு மதத்தை ஏற்கலோ, அல்லது கண்டிக்கலோ ஒருவன், சகலமதங் களை முதலில் கறதுணர்வேண்டும். எல்லா மதங்களின் சாரத்தை அறியாது வாயில வந்ததைப் பேசுவது மனிதத் தன்மையாகாது. படியாதவர்கள் கேழ்விமூலம் எவ்வாறறையும் அறிதல்வேண்டும் படிப்பதால் ஒருவன் பண்டிதனாவதுபோல கேட்பதாலும், அறிவைப் பெறக்கூடும். மேலும் கேட்

டவன் பிறருக்குப் போதிக்க முடியாதபோதிலும், தான் விஷயத்தை அறிதல் கூடும். ஆதலா சத்தியாசத்தியத்தை அறியும் சக்தி பெற்றது. எனவே, படித்தவனும், கேட்டவனும் தான் படித்ததையும் கேட்டதையும் சரியானதா அல்லவா என்று நிரணயித்தல் முடியும். சமயங்களின் ஞானமில்லாமல் விஷயங்களை விவாதித்தறிபமுடியாது. அஞ்ஞானிகள் அசத்தியபபடு குழியில் எளிதிவ விழுந்துவிடுவார்கள். அவர்களைத் தப்புவிக்கவே இந்நூல. இந்நூலைப் படித்தவர்கள், இதிலில்லாத பிறவிஷயங்களை அனுபவத்தினால் அறிந்து கொள்ளலாம்.

எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளத் தகுந்த உண்மையானது எச்சமயத்திற்கும் ஏற்றதே. எவ்விடத்தில் பொய்க் கொள்கைகளும், எவ்விடத்தில் ஒருபுறம் பொய்யும் மற்றொருபுறம் மெய்யும் இருக்கிறதோ அவ்விடத்திலேயே வாதங்கள் விளையும். உண்மையை அறியவேண்டும் என்கிற முழு எண்ணத்துடனேயே விவாதித்தால், எளிதில் முடிவைப் பெறலாம்.

எல்லோரும் அறியும்பொருட்டு இப்பதினமூன்றாம் அத்தியாயத்தில் கிறிஸ்துவமத விஷயங்களை விடுக்கிறோம். அவரவர்களின் இஷ்டப்பிரகாரம் அறிந்துகொள்ளவும்.

புத்திமானகளுக்கு ஒரே வாதத்தை போதுமான தென்று நம்புகிறோம்.

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்.

கிறிஸ்துவமத சித்தாந்த ஆராய்ச்சி.

—:0:—

இனி நாம் கிறிஸ்துவ சமயத்தைப்பற்றி ஆராய்தல் வேண்டும். அம்மதம் மாசற்றதா என்றும், சத்தியவேதம் என்று அழைக்கப்படும் 'பைபிள்' தேவ வாக்குத்தானா என்றும் விசாரணை செய்வோம்.

ஆதியாகமம்.

1. ஆதியிலே தேவன் வானத்தையும், பூமியையும் சிருஷ்டித்தார். பூமி யானது ஒழுக்கின்மையும வெறுமையுமாய், இருந்தது; ஆழத்தின்மேல் இருள் இருந்தது; தேவ ஆவியானவர் ஜலத்தின்மேல் அசைவாழிக் கொண்டிருந்தார். ஆராய்ச்சிக்காரர்:—ஆதியென்று எதைச் சொல்லுகிறீர்.

கிறிஸ்துவர்:—ஆதியான சிருஷ்டியை

ஆ:—சிருஷ்டியின் துவக்கமே இதுதானா? இதற்கு முன் வேறு சிருஷ்டி கள் இருந்ததில்லையோ?

கிறி:—இதைப்பற்றி எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. எல்லாம் வல்ல தேவனுக்குத்தான் தெரியும்.

ஆ:—தெரியாதாயின் இப் 'பைபிள்' என்னும் புத்தகத்தின்மேல் ஏன் நம்பிக்கை வைக்கவேண்டும்? சிருஷ்டியைப்பற்றி சந்தேகமற விளக்காத புத் தகத்தில் நம்பிக்கை வைத்தும், பிறருக்கு இதை உபதேசம் செய்தும் சந்தேக நிவர்த்தி செய்யாத சித்தாந்தங்களைக் கூறி ஜனங்களை இதில் சிக்கவைத்தும் வருகிறீர்கள். எல்லாச் சந்தேகங்களுக்கும் நிவர்த்தி செய்யும், சுடர்வினக் குப்போன்ற வேதத்தை ஏன் நீங்கள் கொள்ளலாகாது? ஈசுவர் சிருஷ்டியை அறியாத நீங்கள், சிருஷ்டிகர்த்தாவான ஈசுவரனை எங்ஙனம் அறியப்போகிறீர் கள். நிறக 'வானம்' என்று எதைக்கருதுகிறீர்கள்?

கிறி:—எட்டாததும், அதிக உயரத்திலிருக்கிறதும், சூன்யத்தைக்கொண் டது மானதை நாங்கள் ஆகாசம் என்கிறோம்.

ஆர:—ஒன்றுமில்லாத சூன்யவஸ்து எங்ஙனம் சிருஷ்டிக்கப்படும். அது எங்கும் நிறைந்தது. அதிக சூட்சுமமானது. கீழும், மேலும் ஒருகன்மைையைக் கொண்டது. ஆகாசம் சிருஷ்டிக்கப்படுவதற்கு முன் அங்கு என்ன விருந்தது என்று எண்ணுகிறீர்கள்? வானம் என்பது இருந்ததா? இல்லையா? ஆகாசம் சிருஷ்டிக்கப்படுமுன் வானம் இல்லையானால், பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமான ஈசுவரனும், ஜீவன்களும் எங்கு இருந்தன? ஆகாசம் இல்லாது எப்பதார்த்த மும் இருக்கமுடியாது. ஆகாசம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என்று உங்கள் நூல கூறுவது ஏற்கக் கூடாததல்லவா? இது நிறக இன்னொரு விஷயத்தைக்

கேட்கிறேன். ஈச்வரன் ஒழுக்கம், முறை இவைகள் அற்றவரா? அல்லது அவரது காமமும் ஞானமும் ஒழுங்கான முறைபைக் கொண்டவைபா?

கிறி:—ஒழுங்கைப் பூஷணமாக்க கொண்டவரே கடவுள்.

ஆரா:—நல்லது. அப்படியானால் ஈச்வரனால் கிருஷ்டிக்கப்பட்ட பூமி ஒழுங்குமைய இருந்தது என்று பைபில கூறுகிறதே. அதைப்பற்றி என்ன சொல்லுகிறீர்கள்.

கிறி:—ஒழுங்குமை என்றால் மட்டமானதாயிருக்கவில்லை என்பது பொருள். அதாவது மேடு பள்ளங்களை உடையதாயிருந்தது. பிறகு மட்டமாகச் செய்யப்பட்டது.

ஆரா:—இன்னும் பூமி மேடு பள்ளங்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஈச்வர கிருஷ்டி ஒருநாளும் ஒழுங்கு அற்றதாய் இருக்கமுடியாது. பகவான் சர்வஞ்ஞா. அவரது கிருஷ்டியில பழுதும், தவறுதலும் இருந்தால் முடியாது. எனவே கிருஷ்டியை ஒழுங்கற்றதாயிருந்தது என்று கூறும் பைபில ஈச்வரனால் செய்யப்பட்டதெல்லென்பது விளங்கவில்லையா? இனியும் பார்ப்போம். ஈச்வரனின் ஆதமர் எத்தகையது? அது விஷயமாய் உங்கள் அபிப்பிராயமென்ன?

கிறி:—சேதனமானது.

ஆரா:—உருவ முன்னவரா? உருவ மில்லாதவரா? எங்கும் பரவியுள்ளவரா? ஓர் இடத்திற்குரியவரா?

கிறி:—உருவ மில்லாதவர் (நிராகார) சேதனா. ஆனால் சனாயி பர்வதத்திலும், நான்காவது சுவாக்கத்திலும், இன்னும் சில இடங்களிலும் விசேஷமாக இருக்கிறார்.

ஆரா:—நிராகாரராயிருந்தால் அவரை யா பார்த்திருக்கக்கூடும்? எங்கும் வியாபகமாயுள்ளவன் ஐலத்தின்மேல் அசையமுடியாது. ஆவியானது (ஆத்மா) ஐலத்தின்மேல் அசையும் போது தேவன் (ஈச்வரன்) எங்கிருந்தாராவருடையதேகம வேறெங்கேயாவது இருந்திருக்கவேண்டும். அல்லது அவரது ஆத்மாவின் ஒரு பாகத்தை ஐலத்தின்மேல் ஆசையவிட்டுருக்க வேண்டுமென்பதைக் காண்பிக்கிறது. ஆனால் இப்படி இருக்கும் பட்சத்தில் சர்வவியாபகராயும் சர்வஞ்ஞராயும் இருக்க இயலாது. சர்வஞ்ஞராயும் வியாபகராயுமவ ரில்லையானால், ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல், இவைகளைச் செய்வதும், கர்மங்களுக்குத்தகுந்த பிசயோஜனங்களைக் கொடுப்பதும் இயலாது. ஏனென்றால் எல்லையுள்ளவருக்கு எல்லையுள்ள காரியத்தான் செய்யமுடியும். வேதத்தில் அவர் சாவவியாபகர், அனந்த குணகாம ஸ்வபாவயுக்தர், சுச்சிதானந்த ஸ்வரூபர், நித்யர், பரிசுத்தமுள்ளவர், மேதாவி, இயற்கையாய் முக்தி (விடுதலை) யடனந்தவர் ஆதி அந்தியில்லாதவர் என்று சொல்லப்படுகிறது. இக்குணங்களைக் கொண்ட ஈச்வரனை மதிக்கவேண்டும். இவ்வெண்ணமே காப்பாற்றும்.

2. தேவன் வெளிச்சமுண்டாகக் கடவது என்றா. வெளிச்ச முண்டர் யிற்று. வெளிச்சம் கடவது என்று தேவன் கண்டார்; வெளிச்சத்தையும் இருளையும் தேவன் வெவ்வேறுகப் பிரித்தார். (1. 3. 4)

ஜடரூபமான வெளிச்சம் நசுவரன சொன்னதைக் கேட்கும் சக்திபெற்றதா? கேட்டுத் திறமையுண்டானால் தற்காலம் சூரியன், தீபம், அக்னி, இவைகள் ஏன நாம் சொல்லுகிறதைக்கேட்கிறதில்லை? ஜடமான ஒளி ஒரு போதும் சொல்வதை கேட்கமுடியாது. நசுவரன வெளிச்சத்தைப் பாரததபிறகு தானு அதை நல்லதென்று கண்டார். முதலில் அவருக்குத் தெரியவில்லை போலும். தெரிந்திருக்குமேயானால் பார்த்த பின்னரே நல்லது என்று தெரிந்து கொண்டிருக்க மாட்டார். தெரியாமலிருந்திருப்பின அவர் நசுவரனாக மாட்டார். ஆகையால் பைபிள் தேவவாக்கல்ல. அதில சொல்லப்பட்ட நசுவரனும் சர்வஞ்ஞரல்ல

3. பின்பு தேவன் ஜலத்தின் மத்தியில் ஆகாய விரிவு உண்டாகக் கடவது என்றும் அது ஜலத்தினின்றும் ஜலத்தை பிரிக்கக் கடவதென்றும் சொன்னார். தேவன் ஆகாயவிரிவை உண்டு பண்ணி ஆகாய விரிவுக்குக் கீழே இருக்கிற ஜலத்திற்கும் ஆகாய விரிவுக்கு மேலே இருக்கிற ஜலத்திற்கும் பிரிவுண்டாகினார். அது அப்படியே ஆயிற்று. தேவன் ஆகாய விரிவுக்கு வானம் என்று பேரிட்டார். சாயங்காலமும் விடியற்காலமுமாக இரண்டாம் நாள் ஆயிற்று. (1. 6. 7. 8.)

ஜலமும் அகாயமும் கூட நசுவரன சொன்னதைக் கேட்டு அதன்படி நடத்ததா? ஜலத்தின் மேலில் ஆகாசமில்லையானால் ஜலம் எங்கிருந்திருக்கக் கூடும்? முதலவரியில் ஆகாசம் இருஷ்டிக்கப்பட்டது என்று சொல்லி யிருக்கிற படியால் இரண்டாநதடவை அதைச் சிருஷ்டிப்பது பிரயோஜன மற்றதேயாம்.

ஆகாசம் நவாக்கமாகும் பட்சத்தில் அது சாவலியாகப் மாகிற படியினால் ஸ்வாகமும் எவரும் வியாபகமானதாகவிருக்கவேண்டுகே. அப்படி ஆகும் பட்சத்தில் உயரத்தில் தான் ஸ்வர்க்கம் இருக்கிறது என்பது பெருந் தறம்தே. சூரியன் சிருஷ்டிக்கப்படாத காலத்து இரவும் பகலும் எவ்வளமுண்டாகும்? இனிவரும் அசம்பாவித மானவரிகளைக் காண்க:—

4. பின்பு தேவன் நமது சாயலாகவும் நமது ரூபத்தின்படியேயும் மனிதனை உண்டாக்குவோமாக; அவர்கள் சமுத்திரத்தின் மச்சங்களையும் ஆகாயத்தையும் பறவைகளையும் மிருக ஜீவங்களையும் பூமியினையும்தையும் பூமியின் மேல் ஊரும் சகல பிராணிகளையும் ஆளக் கடவாகன் என்றா. தேவன் தம் முடைய சாயலாக மனிதனை சிருஷ்டித்தார். அவனை தேவசாயலாகவே சிருஷ்டித்தார். ஆணும் பெண்ணுமாக அவர்களைச் சிருஷ்டித்தார். (1. 26. 27. 28.)

நசுவரன் தன்னைப் போலவே மானிடர்களை உண்டாக்கினியிருந்தால் அவருடைய ஸ்வரூபம் பரிசுத்தம், ஞானரூபம் ஆனந்த மயம் என்னும் இலட்சணங்கள் மனிதனிடத்தி லிருக்கவேண்டும். அவருக்குச் சமானமாய் மனிதர்கள் அவரது ஸ்வரூபத்தைக் கொள்ளவில்லை என்பது விசங்கும். மனி

தன் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு அவருடைய ஸ்வரூபத்தி விருத்திபடியால் கடவுளுடைய ஸ்வபாவமும் உறுதிதிக்குள்ளாகிறது. இதனை அவரது உத்பவட்சணமபங்கப்படுகிறது. கிறக, மனிதனைக் கடவுள் எதனதுனை கொண்டிபடைததார் என்பதை விளக்குகிறீர்களா?

கிறி.—மண்ணிலிருந்து சிருஷ்டித்தார்.

ஆர.—மண்ணை எதிலிருந்து உண்டிபண்ணினா?

கிறி.—அவரது ஒப்பற்ற சாமாதத்யததனாவ.

ஆர.—அவருடய சாமாதத்யம ஆதிபதத மற்றதா?

கிறி.—ஆதிபற்றதே.

ஆர.—அனாதிபயிருக்கும் படசத்தல ஆகத்தின காரணமும் அனாதி (சனாதனம்) ஆகின்றது. அபிவததினிருந்து பாவம் எவ்வள முண்டாகும்.

கிறி.—சிருஷ்டியின முன் ஈசுவரனைத் தன்ரவேறு ஒரு வஸ் துயி இல்லை.

ஆர.—பிறகு இவ்வுலகம் எவ்விருந்துயந்தது?

ஈசுவானுடைய சமாதத்யம் ஒருபொருளா; அவ்வது துணமா? பொருளா விருத்தமபட்சத்தில அவரை விடவேறான பதாரததம் ஒன்று இருந்தருக்க வேண்டும். குணமாபிருக்கும் பட்சத்தில அதிலிருந்து பதாரததா உண்டாகியலாது. அதாவது உலகமும் அதிலிருந்து சிருஷ்டியுப ஆகமுடியாது. வெளிச்சத்தி லிருந்து பொருளும் கீத தனமை லிருந்து கீரும் ஒரு என முண்டாகாது. ஈசுவரனிலிருந்து உலகம் உண்டாயிருந்தால் ஈசுவரனிடத்தி லிருக்கும் சமான்மான் குணம், காம உவபாவா, உலகத்திற்கும் இருக்க வேண்டும். அப்படி விலகா லிருபபத அவரிடமிருந்து உண்டாகவில்லை யென்பதை ஈசசயஞ்செய்கிறது. ஆனாபரம் அனுமுதலிய கூடபதார்த்தங் களை இதற்குக் காரணமாகும். மீவத சாஸத்திரங்ளில் சொல்லுப வண்ணம் சாவ வலவமையுள்ள ஈசுவரனை சிருஷ்டிச தக் காரணம். ஆதாமீன அகக் குணத்தை ஜீவனாபய, வெளிநுபத்தை ஈனத்தனாகவும் கருதும் பட்சத்தில ஈசுவரனுடைய ஸ்வாவமுப ஏன் அப்படி விருத்தலகடாது? ஏனென்றால் ஆதாமை ஈசுவர ஸ்வரூபத்தி லிருந்து உண்டி பண்ணின டிபால ஈசுவரனும் மனித ஸ்வரூப மாகவேதானிருக்கவேண்டும்.

5 தேவனுடைய காததா மனிதனை பூமியின் மண்ணினாலே உருவாக்கி ஜீவகவாசத்தை அவன் காசியிலே ஊதினார் மனிதன் ஜீவாதமாகானா, தேவனுடைய காததா பிறக்கே ஏதேன என்னும் ஓர் தோட்டத்தை உண்டாக்கி தாம் உருவாக்கின மனுஷனை அதிலே வைத்தார். தேவனுடைய காததர் பாவகைரு அதரும் பிப்புக்கு கலமுமான சகலவித விருட்சங்கையும், தோட்டத்தின் காலே ஜீவ விருட்சத்தயும் ஈன்மை தீமை அறிபத்தக விருட்சத்தையும பூமியிலிருந்து முளைக்கச செய்தார். (2. 7. 8 9.)

எப்பொழுது ஏதேன தோட்டத்தை உண்டிபண்ணி ஆதாமை அதில வைத்தாரோ, அதிலிருந்து அவனை வெளிப்படுததப போகிறோமென்பது அவருக்குத் தெரிந்திருக்க வில்லையா? மண்ணிலிருக்கும் தூளினால் ஆதாமை

உண்டுபண்ணியபடியால் அவன் சர்வரஸ்வரூபமாகச் செய்யப்படவில்லை. ஏனென்றால் அப்பொழுது சர்வரூபம் தூளியிவிருந்து செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆதாயினுடைய காசியின் ஊதின ஜீவ கவாசம் சர்வரஸ்வரூபமாக அல்லது அவரைவிட வேரானவஸ்துவரீ வேறுவஸ்துவாயிருக்கும் பட்சத்தில் தன் சுய ரஸ்வரூபத்தில் செய்யப் படவில்லை யென்கூறலாம். வேறு வஸ்து இல்லாமலிருக்கும் பட்சத்தில் சர்வரூபம் ஆதாயம் ஒன்றே போல ஆகிராகள். ஒன்று போல ஆகிரபடியால் சர்வரூபம், மனிதரைப் போல பிறப்பு, இறப்பு, மூப்பு, கூடியும் பசி தாகம் முதலிய ஸவராவமுள்ளவராக ஆகிராக. இத்தோஷங்களால் பாதிக்கப்படுவா எவ்வளம் சர்வரூபத்தை கடும்? இக்காரணங்களால் இப்பழைய ஏற்பாட்டில் எழுந்திருப்பவை சரியானவையாகாது. இப்பழைய தூல தேவவாக்காகது என்று வெளிப்பாடலாகிறது.

6. அப்பொழுது தேவனுடைய காதல் ஆதாயத்தை அபார்த்த சித்திரத்தை வரப்பண்ணினார். அவன்சித்திர அடைந்தான். அவன் கிவா எழும்புகளில் ஒன்றை எடுத்த அதை இடத்தை சந்தையினால் அடைந்தான் தேவனுடைய காதல் தாம் எடுத்தவியா எழும்பை மறுபடியாக உருவாகி அவன் மனிதனிடம் கொண்டுபோனார். (2. 21. 22.)

இவ்வளம் பைபிள் கூறுகிறது. சர்வரூபமான மனதூளியிவிருந்து ஆதாயம் உண்டு பண்ணியபொழுது அதுனுடைய ஸ்திரீமையும் ஏன் அப்படி செய்யவில்லை? ஏனென்கிறாது ஸ்திரீமையை செய்யும்பொழுது ஏன் ஆதாயமையும் அப்படி செய்யவில்லை? (23. 24. 25. பார்க்க) ஆனிலிருந்து உண்டுபண்ணிய படியால் பெண் என்றப்பொழுது ஏற்பட்டதென்றால், பெண்ணி லிருந்து மனிதன் உற்பத்தியாவதால் ஆண் என்று வந்தது எனக் கொள்ளவேண்டும். பரஸ்பர அன்புவேண்டுகோள். ஸ்திரீ புருஷனை எப்படி செகிக்கிறாள் அப்படியே புருஷனும் ஸ்திரீமையை செகிக்கவேண்டும். சேயர்கள் கவனிக்க வேண்டும். சர்வரூபனுடைய தத்துவஞானம் எவ்வளம் பிரகாசிக்கின்றது? மனிதனுடைய விரிவெழுத்து பின் ஒன்றிலிருந்து பெண் உண்டுசெய்யப் பட்டதால் மனிதர்களுக்கு ஏன் ஒரு எழும்பு குறைவாயில்லை? ஒருவிடம் எழும்பு லிருந்தே ஸ்திரீ செய்யப்பட்டிருந்தால் அவளில் ஒரு எழும்பு இருக்கவேண்டும். எந்தப் பதார்த்தங்களினால் உலகத்தை உண்டு பண்ணினாரோ அதனால் ஸ்திரீமையும் செய்து இருக்கக் கூடாது. இதனால் பைபிளின் சித்தாந்தங்கள் சிருஷ்டிமுறைக்கும் வித்தைக்கும் விரோதமாகக் காணப்படவில்லையா?

7. பைபிள் மேலும் உறுவதாவது.—தேவனுடைய காதல் உடைக்கின்ற சகல காட்டுதீவன்களை காட்டிலும் சாப்பிடித்து தாதிமுள்ள தாயிருந்தது. அது ஸ்திரீமையோடுகி லாகத் தோட்டத்திலுள்ள சகல விருட்சங்களின்களையையும் புசிப்பதென்பதாம் என்ற தேவன் சொன்னது உண்டோகென்ற தோட்டது ஸ்திரீ 'காதலன் தோட்டத்திலுள்ள விருட்சங்களின் களையையும் புசிப்பதாம்'—ஆனால் தோட்டத்தின் களைய இருவர விருட்சத்தின் களைய கிடைக்காதிருக்க விரும்பினால் புசிக்கும் அனைத்தொடவும் வேண்டாம் என்ற தேவன் சொன்னான்' என்றான். அப்பொழுது சர்ப்பம் ஸ்திரீமையோடுகி 'கிடைக்க சாமொட்டங்கள், கிடைக்க இறைப்புதிதரால் உட்கள் அனைத் திறக்கப்

பெம், உண்மை நோக்கமாக இருக்கிறது. தேவன் அறிவார் என்றது.

அப்போது கடவுளையே அந்த விருட்சம் பூமிப்புகு கல்வதம் பராமுனியுடைய புத்தியை உணர்த்தத்தக்கதாயும் அகவிருட்சமிருக்காததெனக் கண்டு அதன் கனியைப் பறித்து புதிதான சாப்பாடுதலுக்கும் கொடுத்தான். அன்றும் புதிதான்—அப்போதுதேவனுடைய காதல் சாப்பததை ரோகிணி "ஓ இவ்வாறு செயற்படியால் என்னை மிருகங்களிலும் சிவப்பப்பட்டு இருப்பாய். நீ உண்கபடநிலை காதலு உயிரோடிருக்கும் காதலவளம் மண்ணைத் தின்பாய் உணக்கும் கறிக்கும் உணவற்றதற்கும் அகல விடத்தரும் பகை உண்டாக்குவோம். அகல உணவிலையை கவருவாய், நீ தவிர குறிவாய் கவருவாய் கனரூர், அகல கடவுளையோடு "நீ சாப்பகதியாயிருக்கும் போது உயிரே உணவையும்கூடப் பெருகப் பண்ணுவோம் தேவனை யோடு பிச்சிப்பெறவாய், உன் ஆகை உண்பருவாய் பதறிப்புகும் அகல உணவின் ஆகை கொள்ளுவாய்" எனரூர், பின்பு அகல ஆகைமே ரோகிணி "நீ உன் மனைவியின் காதலத்தாருச் செலிக்காதது புதிதாகேண்டா மென்றான் உணர்ந்த சொன்ன விருட்சத்தின் கனியை புதிதப்படியாய் பூமிக்கு கித்தமம் சிவப்பப்படுகாரும், நீ உயிரோடிருக்கும் காதலவளம் கருத்தததோடு அதன் பகை பூமிப்பாய் அது உணக்கு முன்னும் குருக்கும் முன்பியும், கெளரியின் பரிசுகளை உணர்வு பூமிப்பாய். (2. 1-7, 14-18.)

சர்வரன் சர்வஞ்ஞாநிருதிருக்கும் பட்சத்தின் தந்திரமுள்ள சர்ப்பத்தை (கசநாளை) ஏன் படைப்பிடுகவேண்டும்? அவர் படைத்தபடியான கசநாளை செயல்பட அஷ்டசெயல் ஐத்தொலவாய் சர்வரனும் பொதுப்பான். அவர் படைத்திராயில் இருந்தால் கசநாளை அஷ்டகாரியங்கள் செயற்குக் காது. பூவநுண்மத்தை மரபாத கிறிஸ்துதேவன் யாதொரு தபையுட காணாமல் ஏன் சர்ப்பத்தைத் துஷ்ட சவபாவமுள்ளதாய் சிருஷ்டிக்கவேண்டும். உண்மையை உரைக்குவாய் அது சாப்பாய்க்கில், மனிதனுக்கதாயிருக்கக் கூடும், இவ்விடேய எவ்வளவு மனிதராகுடன பெரும் பொய்ச்சொல்லி ஏதோ யோர்க்கினாயும் அப்படிச் செயல் கொள்ளி தூண்டிவிடிக் கசநாளை எனருக இச்சகதாப்பதில் அவன் (கசநாளை) உணவாயை உரைத்தான், ஸ்திரீயை கெட்டவழியில் தூண்டியிடிக், உண்மையை உரைத்தான். சர்வரன் ஆதாம அவர்களுக்கு மெய்யைச் சொன்னார். ஞானத்தைப் புகுத்தநிலையும்கூட உண்பெண்ணுதிர பழகதைத் தின்பதினால் மரணம் பின்பு ஏனாறாகத் தது பொய். கசநாளை கெட்டது என்பதைக் காணிக் கொள்கும் அமரத்துவத்தைக் கொடுக்கத் தக்கதுடன பழகதைத்தனைக் கூடாதது அவர் என உரைத்தல் வேண்டியே மரக்கின் பழம் ஞானத்தைப், கசநாளை உண்பெண்ணி, மரணத்தை அஞ்ஞானத்தையும் ஒழித்தது. பழக தின்பது கூடாது என்றால் ஏன் அவ்விருட்சத்தைச் செயல்படுவோம்? நன் உபயோகத்திற்காகச் சிருஷ்டித்தது கொண்டா எனரூர், அஞ்ஞானம், மரணம் இவைகளினால் அவருக்கு அவசியமாயிருக்கா? மனிதர்களுக்கும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கால் அவதத தின்பதினால் யாதொரு பாபமும் கிடையாது. ஞானமும் அமரத்துவமும் கொடுக்கிறதான் மெய்யித மரமும் காதலத்தது எந்தும் இவ்விடேய

அவைகளினுடைய விததைகளையும் அழித்து விட்டாரா? இவ்விதமே மனிதோருவன் செய்திருந்தால் கடன் வஞ்சகன் என்றழைக்கப்படுவான். அப்படி கடவுளும் செய்யும் பட்சத்தில அவரையும் ஏன் அங்ஙனம் அழைக்கக் கூடாது? மூன்று கிரகநிலைகளுக்குச் சா. விக்ரகித்தமையால் ஈசுவரன் அநியாயஞ்செய் தவராகிறார். ஆக ஈசுவரன் சபிக்கப்பட் டிருக்கவேண்டும். ஆகாம ஏவாளை வஞ்சித்தது பொய் சொல்லியபடியால் அவர்களைச் சாபத்திற்கு ஏற்றவர். உள்புற அக்கமு பள்ளியில் ஏப்பொழுதாவது ஸ்திரீகள் வருத்த நிகழ்ந்து பிள்ளை பெறுகலு முடியுமே. கஷ்டப்பட்டுப் படிக்க வேண்டி செய்யமுடியுமே. முன், செடி முதலியவைகளை முன்னா இல்லையா? புல பூண்டு காய்கள்களைப் புதிதாய் உயர உண்படியால் புதித ஏவாட்டில் பாய்காதி களைச் சாபத்தினால் அனுமதி, கொடுத்தல் வேண்டி. இரண்டாம் ஒன்று பிழையானது பாடசா செய்கைகளைச் செய்குந்நபர்கள் ஒன்றும் கிருபிகளப்படுதற்குக் கூதாரின் கருத்தையான மனிதர்களை ஏன் கிறிஸ்துவர்களாகப் பார்ப்பதென்றழைக்கவேண்டும். எப்படி இப்படிதான்மே இதை உதரப்படும ஈசுவரனும் அறிஞர்களால் அபிமானிக்கப்படும்?

8 பின்பு தேவனுடைய கருத்தான இறைமையின் என்மே தீமை அறியத்தக்கவனும் உயிர்வாழ் ஒருவரைப் போல் ஆனது இப்பொழுதும் அவன் தன்மையினை நீட்டி நீதிக்குட்படுத்தின கனிவையுடையவராகியிருந்தது என்றாரும் உயிரோடி ராதபடிக்குச் செய்கிறவனும், என்ற அவர் மனுவானது தாமதமிட்டு நீதி விருத்த தருகப் போகவருவது உடனடியாக எதன் பிற்பட்டதற்கு கிதானே தேவனின்மேலும் கிதானேயுடையதே நடவடிக் கப்பட்டதென யும் கூறுதல். (3, 22, 24.)

ஈசுவரன் ஏன் ஆதாமினிடத்தில் அவ்வளவு பொருமை புள்ளவராக வேண்டி? ஞானத்தின் தனக்குச் சமமானாய் விட்டான் என்று ஏன் அவ்வளவு தன்மையாற மடையவேண்டும்? தனக்குச் சமமானாய்விடுவானோ என்ற பயம் ஏன் வேண்டி? எப்படி விருத்தமே நிகழும் அவருக்குச் சமமானாய் வவனாவ வரமுடியுமா? இதுவே அவர் மனிதனைத் தவிர கடவுள் இல்லை என்று காண்பிக்கின்றது. உடனடியாக மனிதனைப் போலதான் உதவிதல், ஆதா முக்கு ஞானம் விருத்தியாவதில் ஈசுவரனுக்கு எவ்வளவு வருத்தம் வருவா ட்னன்? அபர விருத்தத்தின் உதவிதல் தீவிரத்தால் ஆதாமின் பேரில் எவ்வளவு படை காட்டினா ஆகாம ஏவாளை முதலில் தோட்டத்தில் இருக்க செய்கையில் அவர்களை இத்திருந்து வெளியிட்டுத் தவிர்த்து வரும் என்று அவருக்குத் தோன்றவில்லை. உதவிதல் உதவியதாய்விட்டாலும் கிறிஸ்துவர்களின் ஈசுவரன் சாவருஞ்விடில் நீதி விருத்தத்தைத் தாபத்தற்கு உதவியுள்ள கருத்தையாவது உதவிதலுடைய வேலை என்று காண்பிக்காதே ஒழிய ஈசுவர னுடையாத் தெரியவில்லை.

9 இவ் வான சொந்த பின்பு காலின் கருத்தின் கனிகளை கருத்தருக்குக் காண்கவையாகக் கொண்டு வந்தான்—ஆபீஸும் தன்மையின் நிலையிற்ற காலும் அவன்களில் கொடுமைபாணகை காலும் இவ்வந்தம் கொண்டு வந்தான். ஆபீஸும் அவன் காண்கவையையும் கருத்தான கருத்தித்தான்.

காதினாயம் அகன காந்திகையயம் அகர் அகதேசிகைவலி, அபபொழுது
காதினாயு மிகை எரிசெலுண்டபி அகன முகையேறப்பட்டது அபபொழுது
காதா காதினாயோகை உகைது என எரிசெல உண்டபிறழ்? - அ முகையே
என் வேறப்பட்டது. (கீ. 3, 4, 5, 6.)

1. டவுள் மாயா ரீபாய இவலாதிருத்தி நுத்தம் படசததில் அவா
எப்படி ஆடு மின் காணிக்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டு காமீனின் காணிக்கையை
மறத்திருக்கக் கூடும? அவ்விருவருக்கு முண்டான தீசசனடைக்குக்
காரணம் யிருந்த ஆடு இவததா துக் காரணம் இவமீ. கிதீஸ்துவ
தேவன் மனிதரைப் போலவெய்யெககிறா, தோட்டத்தை உண்டபண்ணி
மனிதனைப் போல வருகிறதும் பேசுகிறதாய் யிருந்தார். ஆகலால் பைபில்
மனிதன் செய்தபுத்தகமே எனப்படுவ எனவசாதேயம்?

10 காதா காதினாயோகை உகைது-எனபி ஆடுகள் எககே என்
னா காதா அகன காந்திகையயம் அகர் அகதேசிகைவலி, அபபொழுது
காதினாயு மிகை எரிசெலுண்டபி அகன முகையேறப்பட்டது அபபொழுது
காதா காதினாயோகை உகைது என எரிசெல உண்டபிறழ்? - அ முகையே
என் வேறப்பட்டது. (கீ. 9, 10, 11.)

காதினாய வி ரீகாமயெ உகைது-எனபி ஆடுகள் எககே என்
தேரிதருத்தாது? - ரீகாமயெ உகைது மண்ணிலுள்ள இரத்தம் முடைகிறதா?
அறிவினர்களின் வார்த்தைகளே இவைகள்.

11 என்னோடு மெதாசகாரைப் பெறப்பின் முன்னுறவருகைய தேவ
னோடு சஞ்சிகது குமாண்டம குமாந்தகையயம் பெருக. (கீ. 12)

கிதீஸ்துவன் மனிதராயிலவைய லிந்திருக்கும் படசததில் என்னோடு
எப்படி அவருடன் நடத்திருக்கக்கூடும? இதனால் கிதீஸ்தவர்கள் கெடுத்தாத
மாயுள்ள காதாச காதாசை நிக்ந்து, படசததில் ஆளாதம அடைவாது.

12 மனுஷ்ய பூதபிவிமலபெருமதகை அகாசனோடு குமாந்தகை
பிராபிபாது தேவகுமா. - மனுஷ்யகுமார்களை அகதேசிகைவலி முகையே
எனபி அகாசனோடு குமாந்தகையயம் பெருக. - மனிதரைப்
பெருக. - அபபொழுது காதா என ஆடு எனதகரும மனுஷ்யோடு
போலவெய்யெககிறா; அகன மாமாயோகை அகன திருப்பெய்யாத காந்தேத
நிருபதகருகி மென்றா அகாந்தேசிகை இரத்தமாய் பூதபிவி
கை. பின்பு தேவகுமா. - மனுஷ்யகுமார்களை அகதேசிகைவலி
அகாசனோடு பெற்ற போது, இரத்தம் பூதபிவி போய்ப்பத
மனுஷ்யபிவி பலகாசகையானான். மனுஷ்யனுடைய அகாமம் பூதபிவி
பெருகிறது என்றம, அகன திருமயத்தில் கினைவுகளின் தோற்றமெல்லாம்
கத்தமும் பெருவகாததே என்றம காதாசை-தாம பூதபிவி மனுஷ்யனை
உண்டாசகைதகைய காதா மனஸ்தாபம் பப்பா, அது அகா திருமய
திரு மனஸ்தாபம் யிருந்தது. அபபொழுது காதாசை திருமயத்த மனுஷ்யனை
பூதபிவிமல கைக்காமம் மனுஷ்ய முத்தகையெனபி மிருகைகள் யிரும
பிராணிகளை ஆராயத்தப் பதகைகள் பரிசுத்தமும் உண்டாயிருக்கிற கைக்க
கான் கிசெரம பண்ணுகள். காந்திகை உண்டாசகைத காதா
மனஸ்தாபம் யிருக்கிறது என்றார். (கீ. 1-7).

14. அப்பொழுது கோவாகரத்தருக்கு ஒரு பவி பீடம்பெட்டி சத்தமான சகல விருதங்களிலும், சத்தமான சகல பாதங்களிலும் செவ்வந்தை தெரிந்த கோவாடு அமைக்கப் பவிபீடத்தின் மேல் தனபவிகளாகப் பவிபீடம் சத்தவாகையைய காத்தல் முகர்த்தர் அப்பொழுது காத்தா கான் இனி மறவுடன் சிவதம் பூரிக்கச் சரிப்பதிலும், மறுவறுதலைய இருதயத்தின் சீராகச் தவன் நிறையது தொடங்கி பொல்லாததாயிருக்கிறது. கான் இப்பொழுது செய்து போல இனி கலை நீவன்னையும் சகலப்பதிலும், பூரியின் காளகலம் விசைப்படி அறப்பும் சீதனமும் உக்தனமும் கோடை காலமும் மாரிகாலமும் பசுவும் இவ்வ ஓதிலெனினு எனற தம்முடைய உண் ததில் சொன்னார்—(8. 21, 20, 22)

பவிபீடம் கட்டுவதும், பவிபீடுவதும் வேகத்தினிருந்து கடன் வாங்கப் பட்டவை. தகாதவாசனங்களை நுகற அவருக்கு மூக்கும உண்டா? மனிதர்களைப் போல நிறைவுவக்கடவுள் அப்பஞானமுள்ளவரா? சாபம் கொடுக்கிறா பிறகு பசுசாத்தாய் படுகிறார். இனிமேல சரிப்பதிலை என்கிறார். முதலிலும் சாபம் கொடுக்கதிருக்கிறார். இனிமேலும் கொடுப்பார். எல்லா ஜீவப் பிராணிகளையும் முதலில் அழித்தார். பிறகு இனிமேல அழிக்கப் போவதிலை என்கிறார். குழைதகையுடைய காரியம் போல் இருக்கிறதே வொழிய சகவானுடைய சொககளாகக் காணப்படவில்லை, படித்தவர்களும் முறன்படக் கூறமாட்டார்கள். கிதிஸ்தவக் கடவுள கூறுவதெல்லாம் முறணாக விருக்கிறது.

15. பிறகு தேவன் கோவாகலையும் அடன் குராரையும் ஒரேவிதத்தே கலாச பழைய பெருகி பூரிக்கச் சரிப்பதன், எட்டெற வல்லா ஐந்துகளும் சகலருக்கு ஆரோக்யம் தூதப்பதாக, பசும் பூண்டுகளை உவகளுகாத தத்தது போல அமைக்க வல்லாததாயும் உவகளுகாதத்தேன் மயிசத்தை அதின் உயிரியை இரத்தததடன புடுக்கவேண்டாம். (9 1 3, 4)

ஒரு பிராணனின் சக்தத்தினால் பறக்குரு ஜீவனை ஆனந்தப்பபடச் செய்வது கிறிஸ்து தேவனின் இரக்கமற்ற தனமையைக் காண்பிக்கவில்லையா? ஒரு பிள்ளையை பறக்குரு பிள்ளையின் ஆகாசத்திற்காகக் கோவலுப்பவர்கள் பார்க்கன் அல்லா? எல்லாரும் டடவுள்ள பிள்ளைகள் அல்லவா? கிதிஸ்தவ தேவன் கசாபுபுகாரன போல் ஆகிறார். மனிதர்கள் கல கொஞ்சாயிருப்பதற கும கொடியவராவதற்கு இதுவேபாணம். தேவனை இரக்கமற்றவரா கிருக கையில் என பாரியாக மாட்டாரா?

16. பூரிப்பதற்கு ஒரே பாணலயம், ஒரேவிதமான பேசகம் இருத்தது பின்று அகாலன எம் பூரியை மீதென்கும் சிதரிப் போகாதபடிக்கு கமக்கு ஒரு காததையும் காததை அகாலன சிவமுள்ள ஒரு கோபுரத்தையும் பெட்டி கமக்குப் போ உண்டாகப் பக்தனுபோல காரகளை எனற சொல்க்கொண்ட டாகன், மஸ்பதிரா எட்டுற காததையும் கோபுரத்தையும் பாக்கிறதற்கு காத்தா இதனினு அப்பொழுது காத்தா இதா நுனகை ஒரே கட்டுரை இருக்கென்ற அகாலன அனைகருக்கும் ஒரே பாணலயம் இருக்கிறது அகாலன தூதர செயலத தொடங்கினான். இப்பொழுது காலகன செய்ய சீனை தத்தது ஒன்றாக தடைப்படமாட்டாது எனற இருக்கோகன எம் தூதகெப் போய் ஒருகா பேசகதை மதஞெருகா அறிபாதபடிக்கு அகலே தகாலன

பாஷையை தாழ்மாறுக்குவோம் என்றார். அப்படியே கர்த்தர் அவர்களை அவ்
விடத்திலிருந்து பூமியினமீதெறையும் சிதறிப்போகப் பண்ணினார். அப்பொழுது
சேரம கட்டுகிறதை விட்டுவிட்டார்கள் (11 1. 4 8.)

இவ்வுலகத்தில் ஒரேபாஷை யிருக்கிறதற்கும் படசத்தில எவ்வளவு ஆனது
தமாய் இருக்கிறதற்கும்? பொறாட்டிள்ள கிறிஸ்துவ தேவன் பாஷைகளைப் பல
வாறுகச் செய்து, ஆனந்தத்தைக் கிடைக்க வழியாக நாம் அவரை என்னென்று
அழைப்பது? இதனால் சகயத்தின் அழிவை உண்டாக்கின பரிசுத் தோஷ
த்தைச் செய்தார். சைதான செய்ததைவிட மிகவும் கெட்ட காரியமில்லை
யா? கிறிஸ்துவத்தேவன் சனாதி போன்ற மலைமீது எங்கெப்போ இருக்கக்கொண்டு
ஜனங்களின் கண்மையை நாடவில்லை. சா, சாநனமாகப் படிக்கவாணம் இவ்வே
லையைச் செய்யத் துணிவமாரட்டான். இப்படிதற்கு எப்படி தேவவாக்கிய
இருக்கக்கூடும்?

17. தாமனைவி சாராவைப் பார்த்து நீ பாராவைக்கு அதுகுள்ள கந்தீ என
தறிவேன்—எகிப்தியர் உன்னைக் காணாமபோது தீவன் அடிநுடைய மனைவி
என்று சொல்லி என்னைக்கொன்றுபோட்டு உன்னை உயிரோடே கைப்பாரகன்.
ஆனந்தமாய் உகந்தித்தம் எனக்கு உன்னை உன்டாகும்படிக்கும் உன்னால் என்னு
யிர பிழைக்குமபடிக்கும் நீ உன்னை என்செய்தோதரி என்று சொல் என்று

(12-11-13).

கவனிப்புகள், தீர்க்கதரிசி என்று கிறிஸ்துவர்களாலும் மரபுமதிப்புகளாலும்
கருதப்படுப இக்க ஆபிராய் சபை மாயவாதத்தைகளைச் சொல்லுகிறவனா
யும் இன்னும் பல கெட்ட காரியங்களைச் செய்யவொருகவும் ஆகிறான். தாழ்த்த
கவபரவங்களைக் கூடிய இந்த தீர்க்கதரிசினைக் கைப்படுத்துவதோ எப்படி
உண்மையான ஆனந்தத்தையும் அறிவையும் அடைவக் கூடும்?

18. பின்னும் தேவன் ஆபிராயை கோக்கி இப்பொழுது நீயும் உனக்கு
யின் தலைமுறை தலைமுறையாருக்கும் உன்செய்ததையும் என உடன்படிக்கையைக்
கொள்ளுக. எனக்கு உகந்தித்தம் எனக்கு பின்புகும் என கத்திக்கும்
கருவே உண்டாகிறதும நீங்கள் கைக்கொண்ட தேண்டிடி துமான என உடன்
படிக்கை—எனன் கெட்டால்—உகந்திக்கும், பிறக்கும் சகல ஆண் பிள்ளைகளும்
விருத்தசேதனம் பண்ணவேண்டும் உகந்த தனித்தோலின் மாபசத்தை விரு
த்தசேதனம் பண்ணவேண்டும் அது எனக்கு உகந்திக்கு முன்ன உன்
படிக்கைக்கு அடைவதாய் விருத்தியு—உகந்திவி தலைமுறை தலைமுறையாய்ப்
பிறக்கும் ஆண்பிள்ளைகளெல்லாம் உட்பட காணிலே விருத்தசேதனம் பண்ணப்
படவேண்டும். விட்டிலேபிறக்க பிள்ளையப் உகந்தித்தக்காத அகந்திவித்ததில்
பண்டிதராகக் கொள்ளப்பட்டவனும் விருத்தசேதனம் பண்ணப்பட வேண்டும்
உன் விட்டில் பிறக்க பிள்ளையும் உன் பணத்திற் கொள்ளப்பட்டவனும் விருத்த
சேதனம் பண்ணப்பட வேண்டியது அகந்தியம் இப்படி என உடன்படிக்கை
உகந்த மாபிசத்திலே கத்திய உடன்படிக்கையாக இருக்கக்கூடாது. தனித்தோ
லின் மாபசம் விருத்தசேதனம் பண்ணப்படாவிடுகிற தனித்தோலுள்ள ஆண்
பிள்ளை விருத்தரால் அந்த ஆதமா என உடன்படிக்கையை மீறினபடியால் தன்
ஜனத்தில் இராதபடிக்கு அறப்புகுண்டு போவான் என்று.

(17-9-14).

முதலியவைகள்) இவரைக் கடவுளாக மதிப்பதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. பைபிள்க் கடவுளுடைய புத்தகமாகக் கருதவும் கடவிலை.

21. அப்பொழுது காதலர் ஆயிரவாசம் போய்க், சாரான் கைத்தரான கெலியாபிருச்சப் பிளாசு பெறுகது போயினா என்ற சொல்பானேன்—காதலர் ஆகாத காரியம் உண்டோ? உற்பவ காலத் திட்டத்தில் உன்னிடத்தில் திருமபவருகை அப்பொழுது சாரானுக்கு ஒரு குமாரன இருப்பான் என்றா.
(18-13-14)

ஆகா! கவனியுங்கள்—குழைகைகளைப் போலவும் எந்தினை போலவும் சீக்கிரத்தில் வெறுகது விட்டு, சாராவைப் பயமுறுத்துவானேன்?

22 அப்பொழுது காதலர் கோதேமின் மேலும் கோதேமினின் மேலும் காதலாலேவானத்திலிருந்து கத்தகதைபுர் அன்னியையும் கருட்டகப்பண்ணி அதைப் பட்டணமாகையும், அத்தகைம பூமிபினைததைபுர் அத்தப்பட்டணமாகினினை எல்லாக் குடிசையையும் பூமியின் பவிரையும் அத்தது போட்டார்
(19-24-25.)

பைபிள தேவனின் இந்த விசேஷமையும் பாருங்கள்! எந்திரிகள் பேரிதும் குழைகைகள் பேரிதும் உட தபை வாவிலை. பட்டணங்களை அத்தது அவர்கள் அனை மேழ புதைப்பதற்கு யோக்கமதையான அவவளவு துஷ்டச் செயல்களை அவர்கள் செய்தார்களா? இவைகளெல்லாம், கியாமத்திற்கும் தயைக்கும், ஞானத்திற்கும் விரோதமாகிறது. தோஷமுள்ள இதேதேவனின் செயல்களை என நினைத்துவாருகை செய்பக் கூடாது.

23 கெழுமைய தகப்பனாவுள் சாததியுண்டாகுமபடிசு அகருகரு மதவை குடிக்ககொடுதது அகரோடே சபனிப்பிரம வர என்றா, அப்படியே அனதிர விசேஷங்கள் தகப்பனாவுக்குமதவைக் குடிக்ககொடுததாரகை மூதகைப்பெயரான தகப்பனோடு சபனித்தான். அவன் சபனித்ததைபுர் எழுந்திருத்ததையும் அவன் உணராததான, மறானிலை மூதகைத் தீவியவகிப்பாரதது, தேற்ற இரத்திரி வான தகப்பனோடு சபனித்தான் இன்ற இரத்திரியும் மதவைக் குடிக்க கொடுப்பிரம கெழுமைய தகப்பனாவுச்சத்தி உண்டாகும் படி பிரம அகிரோடு சபனி என்றான் அப்படியே அன்ற இரத்திரி பிறம் தகைத் தகப்பனாவுக்கு மதவைக் குடிக்க கொடுததாரகை அப்பொழுது தீவியவகை எழுந்த பெய அகிரோடு சபனித்தான் அவன் சபனித்ததைபுர் எழுந்ததைபுர் அவன் உணராதிருத்தான் தீவியமாய் கோததின் குமாரத்தின் இருபாசனும் தகைத் தகப்பனோடு காப்பவதிராரகை
(19-32-34-36)

மதுபானம் செய்வதினும் எவ்வளவு கெடுதல் விளைகிறது என்பதைப் பாருங்கள்! பெற்றோர், மக்கள் என்கிற விகதையாகும் இவ்வளவு எவ்வளவு அநீதமான காரியம் செய்கார்களோ அவ்வளவு மது பானம் செய்யும் எண்ணத்தையே கினைக்கலாகாது.

24 காதலர் தகப் கொடுக்கிறிருத்தபடி சாரான் பேரிள கடாட்சமாணர், காதலர் தாம உணர்த்தபடியே சாரானுக்குச் செயற்குளினர் சாரான் காப்பவதிராரகை. (21. 1, 2)

எவ்வளவு காபமடைந்தான்? வாசகர்களே கவனியுங்கள். கடவுள் சாரா லிடம் கட்டாட்சமாரா. அதனால சாரன் காப்பவத்யானா. அவன் கருவரகு, சாரானாயும் விட வேறு யாவாவது காரணமுண்டோ? பரமேசுவரனுடைய கிருகப்பயினால் கர்ப்பவதியாயிருக்கலாம்!!

25. ஆபிரகாம் அந்நேரத்தில் எழுந்து அப்பததைப் பூசுதருத்தி தன்னையுடன்கொண்டு, ஆகாரியுடைய கோலின் மேலவைத்து பிள்ளையையும் ஒப்புக்கொடுத்தது அவன் அனுப்பிவிட்டான் அவன் புறப்பட்டுபோய் பெயர் சேபாவின் உறுதித்தனில் அங்கு திரிந்தான்—தருத்தியிலிருந்த தன்னார் செலவழித்த பின்பு அவன் பிள்ளையை ஒரு செடிபின் கீழே விட்டு பிள்ளை சாகிதை காண பார்க்கமாட்டான் என்று எதிராக அப்பு பாயு தாரத்திலே போய் உச்சாரித்து சத்தமிட்டு அழுதான். தேவன் பிள்ளையின் சத்தத்தைச் செட்டார்—(21. 14, 17)

கிறிஸ்து தேவனின் கோண வழியைப் பாருங்கள். கிபாயன்னி மில் சாராவுடன் முதலில் சோகதா (21-12) பிறகு ஆபிரகாமை விடவை விட்டுத் தாரத்தினா. பிறகு அவன் கதந்தனமும் குழந்தையின் சபதத்தை செவியுறா. என்னபுதுமை!! குழந்தையின் குரலைத் தவறுதலாய் செவிப்புறநுக்கலாம். அவர் கடவுளாக இருக்க இயலுமா! பைபிளும் தேவவாக்காக முடியுமா? சாதாரண மனிதர்களால் எழுதக்கூடிய சில உண்மைகளைத் தவிர, பற்றத்தெல்லாம் ஒவ்வாதவைகளே.

26. இரத்தக் காசியவனை உடரதயன்பு, தேவன் ஆபிரகாமை உரைத்தாரா; எப்படியெனினும், அவர் அவனை சொன்ன ஆபிரகாமை என்றார்; அவன் இதோ அடியேன் என்று—அப்பொழுது அவர் உரைத்ததிலும் உன் என் கதனும் உன் சேகருமா. னுராகிய சொககை நீ இப்பொழுது அழைத்ததற்கொண்டு, மோசியை உதரத்தற்குப் போய் அவனை காண் உனக்குக் குறிதருப்பவனான ஒன்றின்மேல் அடியைத் தவறப்பலியாகப் பல்படி என்று..... தன குராலுமய சொககைக் கட்டி, அந்தப் பல்பீடத்தில் அங்குப் கட்டைகளின்மேல் அங்கை கட்டிவிட்டான்.—பிரபு ஆபிரகாம் தன் குரலின் வெட்டு. படிக்குத் தன் கைடை கீழ்க் கதந்தை கொடுத்தான்—அப்பொழுது காத்தருடைய துதனானவா வானத்திலிருந்து, ஆபிரகாமை, ஆபிரகாமை என்று கூப்பிட்டார்; அவன் இதோ, அடியேன் என்று.—அப்பொழுது அவர் பிள்ளையாண்டான்மேல் உன் கையைப் போடாதே, அல்லுக்கு ஒன்றைச் செய்யாதே; நீ தேவனுக்குப் படிப்பகிடுவான் என்று இப்பொழுது அறிந்திருக்கிறேன் என்று—(22. 12, 9, 12.)

இப்பொழுதேனும் பைபிள் தேவனுடைய ஞானம் எவ்வளவுக்குப்பட்டதெனினும் அகண்டமானதல்லவென்றும் விளங்கும். ஆபிரகாம் ஒன்றும்நியாதவா. இவ்வியை அங்விதம் செய்திருப்பாரா? பைபிள் தேவன் எவ்வளவு அறிந்தவராயிருந்தால் தன்னுடைய சாவஞ்ஞ அறிவின் உதவியினால் ஆபிரகாமனுடைய பத்தியின் ஆழத்தைக் கண்டிருக்கலாம். இதிலிருந்து அவர் அங்விதமில்லை என்பது விளங்கும்.

27 தவறான கல்வதைகளில் முடியுமானதிலே பிரேதத்தை அடக்கம் பண்ணும்; நீ பிரேதத்தை அடக்கம் பண்ண எங்களில் ஒருவனா தன் கல்வதைய உமக்குத் தடைசெய்வதில்லை (11 23 6)

பிரேத அடக்கம் செய்வது உலகத்திற்கே பாதகமானது ஏனெனில் சுவர அழிப வராமலே அகலிநுக்கு வெளிவருத ஈற்றம் வாயுவை காசா செய்து வியாதினையத் தருகிறது.

கிறி.—எம் கேசிக்ருவர்களைத் தகனஞ்செய்வது சரியாகாது. பிரேத அடக்கம் செய்வதே அவர்களைத் தூங்கச்செய்வது போலாம். ஆகவே அடக்கம் செய்வதே உசிதமானது.

ஆராய்.—இந்தவர்களைச் செத்தவரால் ஏன் அவர்கள் உலகம் விடமுன்னுள் ளெயெ வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது? ஏன் புதைக்க வேண்டும்? நீங்கள் செத்தும் ஜீவாத்மா வெளிப்பெறியிருக்கி, அ. தூங்குதத்தகடன கபுர சுவத தை செப்பத்தினால் யாது யவன்? நீங்கள் செத்தபோகளை யானால் பூமியின் மேல் ஏன் புதைக்கிறீர்கள் "பூமியினுள்ளே உண்ணப் புதைப்போம்" என்று சொல் லுவதைத் தேர்ந்த எவ்வும விருப்பம் யாடடாது. மேலும் சரித்திரம், உண்கள், வாயு, மூதலிய பாகங்களில் மண்ணு, கட்டி, மல, கண்ணாம்பு முதலான வையகளை மோடுவது கேசபாவகை கத் குறிப்பாகப் புதைப்பாதற்கு முன்னால் சவப்பெட்டியில், பிரேதத்தை வைப்பதனால் ஈற்றம் வெளிக்கொண்டிருக்கிறது. அது வாயுவுடன் கலந்து வாதகளுக்கு இடங்கொடுக்கிறது. மேலும் குறைந்த 3 செக்டரிமும் 2 செக்ட அகவமுமுள்ள பிரேதம் ஓனரை அடக்கம் செய்ய இடம் வேண்டும். இவ்விதமே வகைகளுக்கான பிரேதங்களைப் புதைப் பதால் பூமிநாசமாகிறது. பிரேதங்களால் நிரப்பப்பட்டபூமி பவிர் செய்யவும் பிரயோஜனப்படாது, வசிக்கயும் ஏற்றதாகாது ஆதலால் புதைத்தல் மிகவும் கெடுதலானது. ஒடுகிற தண்ணீரில் ஏற்றது விடுவதே கொஞ்சம் மேலானது. ஏனெனில் தண்ணீரில் வசிக்கிற முதலை முதலான பிராணிகள் அதைக்கிழித்துத் தின்றவிடம் ஆனபொழுதிலும் மீத மிருகம் எல்லாப் முதலியவைகள் அழிந்து நீருடன் கலந்துபோய் அங்குமே காற்றையும் காசஞ் செய்துவிடு கிறது. அதனால் உலகத்திற்குக் கேடு ஏற்படுத வனததில் விடக்கிடையெது இன்னும் கொஞ்சம் மேலானது. மாயசாமரிகளான மிருகங்களும் பகழிகளும் அதைத் தாங்குகின்றன. எல்லாப் முதலானவைகள் காற்றை காசம் பண்ணி அதைச் செத்தவாறு பொருஷன ககத்தற்குப் பாதகம் விளைவிக்கும். தகனம் செய்வதே எல்லாவற்றையும் விடச் சிறந்தது. ஏனெனில் நெருப்பினால் ஒவ் வொருபொருளும் அதனுடைய அணுக்களாகப் பிரிகப்பட்டு ஆகாசத்தை அடையும்.

கிறி.—தகனஞ் செய்வதினாலேயும் தூரஈற்றம் உண்டாகுமே?

ஆராய்.—சரியாகத் தகனஞ் செய்யாவிடில் கொஞ்சம் உண்டாகும். ஆனால் புதைப்பது முதலானவைகளினால் உண்டாவனையெல்லாம் அல்லவா காது. வேதத்தல் சொல்லப்படமுற்கும் முறைப்பிரகாரம் தகனஞ் செய் தால் காற்று கெட்டுப்போகாது.

அதாவது:—7½ அடி நீளம் 4½ அடி ஆழம் 5½ அடி அகவமுள்ள வேதி ஒன்று பூமியில் தோன்றவேண்டும். அகலத்தல் பாத மேலியிருக்கும்

வண்ணம் பக்கச்சுவாகளைச் சாத்தி வெட்டவேண்டும். சாதனக்கட்டை கஸ்தூரிகட்டை முதலான மரத்துண்டுகளை வேதியில் அடிக்கி அதன்பேரில் பிரேதத்தை வைக்கவேண்டும் அதன் மேலேயும் அதேமாதிரி துண்டுகளை (வேதியின் வாயிலிருந்து ஒரு அடிக்குறைய) அடிக்கவேண்டும். கட்டைக் குவியலில் வேண்டிய அளவு கற்பூரம் ஆகியவைகளை, அங்குமிங்குமிடங்களில் வேண்டும் பின்னர் குவியலுக்கு நெருப்புவைக்கவும் பிரேதத்தின் கனத்திற்குச் சரியான அளவு, செய்பைக் கொண்டு ஆவூதி செய்யவேண்டும். ஒரு பவுன் எடை வெயிற்கு ஒருதாலா பச்சைக்கர்பூரம் ஒருதாலா குங்குமப் பூவும் சோகாபாட டிருக்கவேண்டும். இவ்விதத் தகனஞ் செய்வதானது தூர் காற்றும் ஒன்றையும் உண்டு பண்ணுது. இதை அத்தியேஷ்டி கரமேத, புருஷ மேதயக்ளும் என்றும் கூறுவார்கள். இரகவன் என்ன ஏழையா யிருந்தபொழுதிலும் பிரேதத் தகனத்திற்குக் குறைந்தது 40 பவுன் செய்யாவது உபயோகம் செய்யவேண்டும். அசுரேய பிச்சையெடுத்து கிடைத்தாலும் சரி; சாதிக் சனங்காவிட மிருது இனமாகக் கிடைத்தாலும் சரி; அல்லது வேண்டியிருந்தால் கவானமெண்டிட மிருத்தாலும் சரி; எவ்விதத்திலும் சரியான மேற் சொன்னமாதிரியே தகனஞ் செய்யப்பட வேண்டும். வெய் முதலானவைகள் எவ்வழியிலும் கிடைக்காமல போகும் பஷ்டத்தில், புதைப்பதை விட, கட்டையைக் கொண்டு தகனஞ் செய்வது மிகவும் மேலானது. 20½ சதர கெஜமுள்ள அல்லது ஒரே வேதியில்கூட கோடிக்கணக்கான பிரேத தகனஞ் செய்யலாம். புதைப்பதில்லாவதுபோல் பூமியும் கெட்டுப்போகிறதில்லை. கோழை மனது சுவாசுநீர்பைக் கண்டும கடும்கும் ஆகவே புதைப்பது வெறுக்கத் தகுந்தது.

28. என் என்குண்டிய ஆபிரகாமின் தேவனுயிருந்தே கத்தருக்கு ஸதோத்திரம்; அவர் தமது மூலைய இருப்பையும், தமமுடைய உணமையையும் என் என்குண்டியிடே நீக்கவில்லை; என் பிரயாணம் பண்ணி வருகையில், கத்தர் என் என்குண்டிய சகோதர விட்டுக்கு என்னை அழைத்ததுக் கொண்டு வந்தார் (24. 27.)

அவர் ஆபிரகாமின் சகவரன் மாத்திரமா என்ன? வழியைக்காட்டிக் கொண்டு தன் பவரானனுக்கு முன்னால வழிகாட்டி அல்லது தூதன் போல தே போல சகவரனும் செயதார தறகாலத்திலும் என அப்படியே அவர் செயலாடாது? முன் வாங்குகை செய்தது போலவே இப்பொழுதும் என மனிதர்களிடம் அவர் பேசுகிறதில்லை? இவ்வார்த்தைகள் சகவரனைக் குறித்தாவது அவைத் சகவர புத்தகத்தைக் குறித்தாவது ஒரு பொழுதும் உண்மையாகாது காட்டுத் தன்மையுள்ளவர்களைக் குறித்தே இவைகள் சரியாகும்.

29 பரஸு சத்திகளால்ப் பிரேத இஸ்மெலின் புத்திரருடைய கரம் வகையான; இஸ்மெலுடைய புத்த மகன் கொபாயோசு; பின்பு கேதார்; அசரியெல்; மிச்சாம்;—மிக்மா; தாமா, மாசா—ஆதார, தேமா யெதூர், காரீஸ தேதமா என்பவைகளே. (26—13.15)

இந்த இஸ்மெல், தன் பனியிடைக்காரியுடன் ஆபிரகாமைருப பிரேத மகன்.

30. நான் அவ்வாறே உன் தகப்பனுக்குப் பிரியம் நடபடிருகியுள்ள பதாந்ததவனாகக்கச்சமைப்பேன் உன் தகப்பன் தாமம். ணமஹபுமுன்னே உன்னை ஆசிரவாதிக்குமபடி அவர் புசிப்பதற்கு நீ அதை அவரிடத்தில் கொண்டுபோக வேண்டும் என்றான். பின்பு ரெபெக்காள் வீட்டிலே தன்னிடத்திலிருந்த தன் மூத்த மகனாகிய ஏசாவின் கவல வஸ்திரங்களை எடுத்ததன் இளைய மகனாகிய யாகோபுக்கு உடுத்தி வெள்ளாட்டுக் குட்டிகளின் தோலை அனை கைகளிலே யும் டோமரில்லாத அவன் கழுத்திலேயும் போட்டான் அப்பொழுது யாகோபு தன் தகப்பனோடு போகக்கூடான் உமது மூத்தமகனாகிய ஏசா, நீ எனக்குச் சொன்ன படியே செய்தேன்; உடமுண்டய ஆத்மா என்னை ஆசிரவாதிக்குப்படி நீ ஏழுந்து உட்கார்த்து, நான் வேட்டை பாடின கொண்டு வந்ததைப் புரியு என்றான். (27—9, 10, 15, 17, 19)

பாருங்கள்! இயமாதிரி மோசத்தினை (தகபுனாட்டமிருந்து) ஆசீர்வாதம் பெற்று, சித்தனென்றும் தீர்க்கதரிசி என்றும் பேசிக்கொள்ளுகிறான். இது அவ்வளவு அதிகபமாகாது? கிறிஸ்து மத போதகர்கள் தீவ்விதமிருக்க அம்மதம் முரண்பாடுகளால் நிறைந்திருப்பது வியக்க தக்கதல்ல.

31. அகிலாவிலே யாகோபு ஏழுந்து, தன் தலைவின் கீழ்வருத்திருந்த கல்லி எடுத்து, அதைத் தானாக நிறுத்தி அதின்மேல் எண்ணெய் வார்த்து அதஸ்தலத்திற்கு பெத்தேல் என்று பேரிட்டான் நான் தானாக நிறுத்தின இத்தக கல் தேவனுக்கு வீடாகும் (28, 18, 19, 22)

இதைச் சற்று கவனியுங்கள். அவர்கள் கறகனைப் பூஜிததும் பிறரைப் அவ் ணம் பூஜை செய்யவும் சொன்னது காட்டுமணி காசளைப் போல நடத்ததாகாதா? இதை முஸ்லீம் “பயதல் முகதஸ்” (பரிசுக்க பெத்தேல்) என்கிறார்கள். அக்கல்லி யாத்நிபா ஈச்வரனிருக்கிறார். அதுவா அவருடைய இருப்பிடமா? அட்டா; கிறிஸ்துவாகளை; என்ன சொல்ல விரும்புகிறது நீங்கள் பெரும் விகிதரக ஆராதனைக் காரர்களேதான்.

32. தேவன் ராசேலை நினைததருளினான்; அவனுக்குத் தேவனசெவிகொடுத்தது அவன் காப்பத்தரிசு கும்படி செய்தான்—அவன் காப்பவதிகாதி ஒரு குமாரனைப் பெற்று தேவன் என நினைதையை நீக்கிவிட்டான் என்றான்.

30 22-23)

கலுவேலை செய்து; கிறிஸ்துதேவமே! நீங்கள் பெரும வையததையோ பாவிகள். காப்பவையததற்கு உ ரெழுது என்ன என்ன ஆயுதங்களை யும் மருந்துகளையும் உபயோகித்தீர். அவ்வுது இதைமயவலாய் குருட்டுத்தன மாயச் செய்தீர்களா?

33. அன்று ராததிரி தேவன் சீரிய தேசத்தானாகிய கப்பாணாருசு சொப்பனத்தில் தோன்றி, நீ யாகோபோடே கண்ணமையே அதறித்தீமை ஒன்றும் பேசாதபடியாகு எச்சரிக்கையாயிரு என்றான் இப்பொழுது உன் தகப்பனுடைய வீட்டின் மேலுள்ள காஞ்சையினால் நீ புறப்பட்டுப் போகிற தானல் போகலாம். என் தெய்வங்களை என் திருக்க கொண்டு போகிறது என்று கேட்டார். (31, 24, 30)

மனிதர்களுடைய கணவில் தோன்றினா பேசினார், தூங்காமல் தூங்கி க்கொண்டிருக்குங்கால வந்தார், உண்டார், உறங்கினார், பேசினார், என்று

பைபிளில் கூறப்பட்டிருக்கும்படியான ஆயிரக் கணக்கானவைகளில் இது ஒன்றேயாகும். ஆனால் இப்பொழுது அவர் இருக்கிறாரோ இல்லையோ என்று சொல்ல முடியாது ஏனெனில் எவருடைய கனவிலேயும் தோன்றவில்லை. இக்காட்டு மலரிதான் உய்ந்தவான விகிதங்கள் இவைவனாக கிடைத்து பூஜித்துவந்தார்கள். கிறிஸ்துவர்களுடைய சகவரன்கூட தற்கிளக்கடவுளிடம் இருக்கிறார். இல்லையென்றால் 'தெய்வங்களைத் திருமுகிக்கொண்டு போகிறார்' என்று எவ்விதம் சொல்லமுடியும்?

34 யாக்கோபு பி. யாண்டம் பன்னாசுவயில் தேவதூதர்கள் அவனை சந்தந்தார்கள். யாக்கோபு அவர்களை எண்டபோது இது தேவனுடைய சேனை என்ற சொல்லி அந்த உதவத்திற்கு மகனாய்ம என்ற பேரிட்டான். (32: 1-2)

கிறிஸ்துவர்களுடைய சகவரன் மனிதனாகவிருப்பதில் கொஞ்சமேனும் சந்தேகமுண்டோ? ஏனெனில் சேனை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் அவர். உதவி புத்த தளவாட்டங்களும் நுக்கவேண்டி, பறவாத்தாக்குரு காவல் திறும்பு நுக்கவேண்டி. சண்டையையும் சமயாவேண்டி. இல்லையென்றால் சைனியமவைத்துக் கொள்ளுவதில்தான் என்ன வேயாஜனம்?

35 யாக்கோபு பி. திகத்தித்திருந்தான்; அப்பொழுது ஒரு புருஷன் பொழுது விடியமளவும் அவனுடனே போகடி அவனை மேற கொள்ளாக தை எண்ட அவனுடைய தொடை சந்தைத் தொட்டார்; அதனால் அவருடன் போராடுவதில் யாக்கோபின் தொடை சந்து எழுந்தது அகா; சண்டை போகட்டே பொழுது விழித்தது என்று அதற்கு அவன் கீள என்னை ஆசை தித்தாலொழிய உண்மையாகவிட்டான் என்றான் அவர் உன்போ என்ன என்ற கேட்டார்; யாக்கோபு என்றான்—அப்பொழுது அவருடைய துணி யாக்கோபு என்பவராமல் இவ்வேவ என்பவரே; தேவனோடு மனிதரோடு போராடி மேற்கொண்டாயே என்று கேட்டான். அதற்கு அவர் கீள என் உமத்தகை தேழுப்பானென்று சொல்லி அவனை அவனை ஆசைத்தித்தார்—அப்பொழுது யாக்கோபு; சண்டை தேவனை முடிமுடியாய் கண்டிட்டு, உயர்த்தியிருந்த தன். என்ற சொல்லி அந்த உதவத்திற்கு பெளியைவ என்று பேரிட்டான்

அவன் பெளியைவ கூடாது போனவியல் சூரியன் உயர்மயிற்று அவன் தொடை கருக்கினுள் கொண்ட கொண்டி நடந்தான்—அவர் யாக்கோபு டைய தொடை சந்து உயர்த்த தொட்டடியினால், இவ்வேவ புத்திரர் தீர் என்னை—அது தொடை சந்து உயர்த்த புத்திரத்திலே. (32: 24-32)

கிறிஸ்துவர்களுடைய சகவரன் சரியான மகனுக்கு செட்டியான படியி னாலேயே சாராவிற்கும் சாகலித்தும் புத்தர்ப் பெறுண்டிருமாறு அருளினார். இவ்ர எப்பொழுதாவது சகவரனாக முடியுமா? பின்னுட அவருடைய உடவ டிகையைக் கவனியுங்கள். யாக்கோபு அவரைப் பெயரென்னவென்று கேட டான். அவர் சொல்லவில்லை. யாக்கோபினுடைய தொடை சந்தைச்சுருக்கச் செய்தார் ஆனால் அவர் தோற்றுவிட்டார். அவர் வைத்தியராயிருந்திருக்கும் பகலத்தில அதையுட்கூட கிவாததி செய்திருப்பார். இவ்வித சகவர பத்தியினால் யாக்கோபு கொண்டிருந்து போக இதர பாதாங்களும் கொண்டிருக்க வேண்டி

மே. இறைவனை கோரிக் கண்டு மலுத்தம் செயதானென்றால் சீர்ததை யுடைய ஒருவனுடையே அதுமுடியும். இதுவெனும் குழக்கைப்பேசியேயாகும்.

36 யூதாவின் யூதமகனாகிய எராளபன் காதலின் பாவைக்குப் பௌவாதவனுயிருந்ததினால், காதலா அவனை அழித்துப்போட்டான். அப்பொழுது யூதா ஒருளை கோக்கி உன் தமையன் மனைவியைச் சொத்து, அவளை உடத்துடன் சந்தரமாய் படைத்து உன் தமையனுக்குச் சாததியை உண்டாக்கு என்றுன். அதை சாததி தன் சத்தியாபிரதெனது ஒருன் அறிதபடியினிலே அவன் தன் தமையனுடைய மனைவியைச் செரும்பினது தன் தமையனுக்கே சாததி உண்டாகாதபடிக்குத் தன் விந்துவைத் தவரையிலே விழவிட்டுக் கெடிகதான் அவன் செய்தது காதலின் பாவைக்குப் பௌவாதவனுக்குத் தினால் அவனையும் அழித்துப் போட்டான்.

இதெல்லாம் மனிதர்களுடைய வேலையே என்றும் இறைவனுடையதல்லவென்றும் எல்லோருக்கும் புலப்படாதுருக்கவேண்டும். ஒன்று ஏருடைய மனைவிபுடன *சீயாகம் செய்தான் ஏன் இறைவன் அவனைக் கொன்று அழிக்கவேண்டும்? அவனுடைய புத்தியை ஏன் சரியாகச் செய்தவல்லீலை.

யாத்திராகமம்

37 மோசே பெரியவனுனகாலத்தில், அவன் தன் சகோதரிடத்தில் போய், தவரன் கமை கமைக்கிறதைப் பார்த்து, தன் சகோதரராகிய எபிரெயரில் ஒருவனை ஒரு எபிரெயன் அடிக்கிறதைக் கண்டு அவரும் இவரும் பார்த்தது ஒரு வருட இவனை என்று அறிந்து, எபிரெயனை வெட்டி, அவனை மணலிலே புதைத்துப் போட்டான். அவன் மறையிலுடைய வெளியெ போன போது, எபிரெய மறுவா இருவர் சண்டைபண்ணிக் கொண்டுருந்ததாகச், அப்பொழுது அவன் அந்நாயகம் செய்கிறவனை கோக்கி, உன் தோழனை அடிக்கிறது என்ன என்று கேட்டான். அதற்கு அவன் ஏதென் மேலுண்டை அதிகாரியாகவும் சியாபாந் பதியாகவும் ஏற்படுத்தினவன் யார்? எபிரெயனைக் கொன்றுபோட்டதுபோல, என்னையுக் கொன்று போட்கின்றனென்றோ என்றுன் அப்பொழுது மோசே காரியம் நசையமாக வெளிப்பட்டது என்று பலத்தான். (2. 11-14)

பையிளினுடைய முக்கிய தீரக்கதரிசியும் மதாசாரியான மோசேயே கோபம் முதலிய தீயக் குணங்களுக்கு அடிமை யானவன். சாதாரண திருடனைப் போல தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளவேண்டி தன் குற்றத்தை மறைத்தபடியினால், பொய் சொல்லுதல் பழக்க முடையவனுயிருக்கவேண்டும். இம்மாதிரி மனிதன்கூட நசுவனைச்சந்தித்தான்; பெரும் தீரக்கதரிசி யானான். யூதசமயத்தையும் ஸதாபித்தான். யூசுவே மோசேய் முதலான இறிந்து வர்களுடைய தீரக்க தரிசிகள் எல்லோரும் நாகரீகமற்றவர்கள்; கவலிப்பயிற்சி யற்றவர்கள் எனபது நிபந்தனைய் தெரியவருகிறது.

38 பஸ்காலை அடிபடகை—சொல்புக கொழுதுகளின் கொத்தை எதெதுகின்றனவிலிருக்கும் தீரக்கதரிசிடையத்து அதில் இருக்கும் அந்தத் தத்ததைப் பசுவ நிலைக்காலவனின் மேல் சட்டத்திலும் அரசலின் நிலைக்காலவன் இரண்டிலும் தெரியுமகள்! விடியற்காலம் உலகளில் ஒருவரும் வீட்டு வாசனை

* நேசுவை எல்லாவற்றிலும் சீயாகமிருத்ததென்பது இதிலிருந்து தெளிவாகிறது

விட்டுப் புறப்படவேண்டாம்—கர்த்தா எடுத்தியறை அதன் பண்ணுகிறதற்குக் கட்டவருக. ஈசர் நீலையின் மலக சட்டத்திலும் வாசலின் நீலைக் கால்கள் இரண்டிலும் அந்த இரத்தத்தைக் காணுமபோது, கர்த்தா சுவகாரக காழினை உலகன் வீடுகளில் உலகனை அதன் பண்ணுகிறதற்கு எவொட்டாமல் வாசற்படியை விவகிக் கட்டித் தோவார். (12. 21-23)

மந்திர சக்தியைப்போல காணப்படுகிறது. இஸ்ரவேல் குலத்தவர்களுடைய விடடை ரததக்குறியனனியில் அறிபமுடியாத அவர் சாவஞ்ஞராயிருக்க முடியுமா? அறப்புத்தியுள்ள மனிதர்கள் செய்யும் வேலையைப் போலிருக்கிறது. ஏதோ ஒரு மரட்டு மனிதரால் இவைகள் எழுதப் பட்டதென்று இதிவிருந்து விளங்கும்.

39. கரோததிரியிலே சிலகாசனத்தின் மேல் கீற்றிருக்கும் பாரவோனுடைய தலைப்பிள்ளை முதல், காபல் கிடங்கிலிருந்து சிலைப்பட்டபிள்ளை தலைப்பிள்ளை வரைக்கும், எடுத்து தேசத்திலிருந்து முதற்போனைதையும் மிருக ஜீவனங்களின் தலைநிறைததையும் கர்த்தா அழித்தார். அப்பொழுது பாரவோனும் அவனுடைய சகல ஊழியர்களோடும் எடுபதியர் யாரும் இராததிரியிலே எழுந்திருக்கிறார்கள், மகா கூக்குரல் எழுப்பிவே உண்டாயிற்று; சாவில்லாத ஒரு வீடு ஏதாவும் இருந்ததில்லை. (12. 29, 30)

சபாஷ்! கிறிஸ்துவ சகவரன் எனவ அருமையான வேலையைச் செய்தார். கன்னக் கள்வனைப் போல நம் நிசியில் தயை யன்னியில் குழந்தைகளையும், குழவிமகளியும், முதிர்ந்தவர்களையும் ஒன்றுமறிவாத ஆடு மாடுகளையும் கூடக் கொன்றார். அவர்களின் மீட்பில் கொஞ்சங்கூட இரக்கங்காட்டவில்லை. "மகா கூக்குரல் எழுப்பிவே உண்டாயிற்று" உண்டாகியும் இக்கிறிஸ்துவ இறைவனின் உள்ளம் உருகவில்லை. சகவரனை விட்டுவிட்டபொழுதிலும் கேவலம் மனிதன் கூட ஆக்காரியதனாகச் செய்பமாட்டான் "மாமசாரராக காரணக்குத தயை எங்கிருந்து வரும" எனபது போல இதில் அதிகயம் ஒன்றுமில்லை. கிறிஸ்துவ சகவரன் மாமசாராரான படியினால் தயை இரக்கம் இவைகளைக் கொண்டு அவருக்கு ஆகவேண்டியதென்ன?

40. கர்த்தா உலகஞக்காக யுத்தம் பண்ணுவார் ... புறப்பட்டுப் போகசென்று இஸ்ரவேல் புத்திரருக்குச் சொலது நீ உன் காலை வகி உன் கையை சமுத்திரத்தின் மேல் நீட்டி சமுத்திரத்தைப் பிளந்துவிடு; அப்பொழுது இஸ்ரவேல் புத்திரர் சமுத்திரத்தின் கரையாக் கட்டாத்தரையில் கட்டித் தோவார். (13. 14-16.)

உலகது! ஐயா! ஆதிகாலத்தில், தன்னுடைய மந்தையை ஒட்டிக்கொண்டு ஆட்டிடைபன் பின்னால போவது போல, சகவரன் இஸ்ரவேல் குல மக்களுக்குப் பின் போயக்கொண்டிருந்தார். இப்பொழுது எங்கு மறைந்துகொண்டிருக்கிறார்? அவர் இருந்திருப்பாரானால், உலகத்திற்கே பெரும் உபகாரத்தைச் செய்கிற நிலை பாதையைச் சமுத்திரம் முழுவதும் போட கிறிஸ்துவர்களுக்கு உதவியாயிருந்திருப்பார். கப்பல்கள் முதலானவைகளைக் கட்டிம் வட்டத்தையும் அது குறைத்திருக்கும். என்ன செய்வது? இக்

கிறிஸ்துவ இசைவன் எக்கு மறைந்திருக்கிறார் என்று யாரும் அறியராகள். அசமவ விலைகள் அநேகத்தை இதுமாதிரி மோசஸின் பைபிளில் காணும் படி ஈசுவரன் செய்கிருக்கிறார். கிறிஸ்துவ ஈசுவரன் எப்படியோ, அப்படியே அவருடைய பக்தாடனும்; அவரால் செட்டப்பட்ட தூலும்; என்னும் வார்த்தையின் உண்மை வெளியாகியிட்டது. இம்மாதிரி தூலும் இம்மாதிரி ஈசுவரனும் கம்பீரமிருந்து தூர விலகியே இருக்கடமும். அப்பொழுது தான் கமக்கு ஷேமம் உண்டாகும்.

41. உன் தேவனுடைய சாதனாயிருக்கிற நான் எரிசகலான தேவனுயிருந்து, என்னைப் பகைக்கிற நானை குறித்துப் பிராக்களுடைய அகிரமததைப் பிள்ளைகளிடத்தில் மூன்றாம் காளகா தலைமுறை டீமோ விசாரிக்கிறவராவிருக்கிறேன்.....(20. 5)

தகப்பனாரின் பாயத்திற்காக, நானு தலைமுறைவரையிலுள்ள குழந்தைகளோடு தண்டிப்பது என்ன கீதியாகும்? கலவ தகப்பனுக்குத் தவிர குமாரனும் தவிர தகப்பனுக்கு கலவ குமாரனும் உண்டாகிறதெல்லையா? இவ்விதமிருக்க கானது தலை முறைவரையில் எவ்வித தண்டிக்காம? ஸ்தலவது தலைமுறைக் கப்பிரா தவிர களாகியிட்டால் தண்டிக்க முடியாதே. அப்பாத மனனியில் தண்டிப்பது அநியாயகாரர்களுடைய பேச்சேயாகும்.

42. நியவு கானைப் பரிசுதமாய ஆசரிக்க நான் மாட்டே, ஆறு காளும் நீ வே செத்து; ஏழாம் காளாவை செ ஓடுக காச்சருடை நியவு கானை. காச்சா நியவு கானை ஆசரித்திது அதை பரிசுத்தமாகிடுவர். (20. 9-11)

ஞாயிறுக்கு கிழமை மாத்திரம் பரிசுத, கமானதினம்? மிகுந்த காட்கள் ஆறும பரிசுத கமற்றதா? பரிசுதவா ஐது காளும் அவ்வளவு சீரமப் பட்டுவிட்டாரா ஏழாம் காள நியவு எடுத்ததுக் கொள்ளி? ஞாயிறுக்கு கிழமைப்படி பரிசுதமாகுகிறேன்றால், மீதி ஆறுகாள்களுடன் என்ன செத்தாரா? அவைகளைச் சபித்திருக்க வேண்டுமே இக்காரியத்தைக் கற்றுணர்ந்தவர்களைச் செய்யமாட்டார்களென்றால், ஈசுவரனைப் பற்றி என்ன சொல்லுவது? ஐதிறப்புகிறதாகி வரம் கொடுத்து மீதியானவைகளைப் பரிசுத்தமிக்காததற்குச் செய்யவேண்டி வளவு ஞாயிறுக்கு கிழமையில் என்ன நுணததையும் மறறவைகளில் என்ன தோஷத்தையும் கண்டாரோ அறியேம.

43. பிறருக்கு விரோதமாகப் பொய்ச் சாட்சி சொல்லாதிருப்பாயாக பிறருடைய வீட்டை இச்சியாதிருப்பாயாக; பிறருடைய மனைவியையும் அடனுடைய வேலைக்காரனையும், அடனுடைய வேலைக்காரியையும் அடனுடைய குழந்தையும், அடனுடைய கழுதைபும், பின்னும் பிறருக்குள்ளு மாடுகளுடைய இச்சியாதிருப்பாயாக. (20. 16, 17.)

அடே! தாக்குள்ளவனும் பசியுள்ளவனும் வெகு ஊக்கத்துடன் குழக்கத்தணவியையும் உண்ண உணவையும் முறைமே தேடுவது போல கிறிஸ்துவர்கள் அநியாயிகளுடைய பொருளுக்கும் உடமைக்கும் ஆசைப்படுகிறார்கள். இக்கேடுகளை அநியாயியைப் போலவே கிறிஸ்துவ ஈசுவரனும் போஸையும் பொறுமையும் உள்ளவராக விருப்பா பிறா என்னும் வார்த்தை

க்கு யாரோனும் மனிதவாக்கமே என்று பொருள் படுத்துவாராகவே அது உண்மையாகாது ஏனெனின் இச்சூகித, மனைவி, வீழ்ச்சிக்காரி முதலியவர்களை உடையவர்கள் யாவரும் இருந்தமாட்டார்கள். ஆகையினால் இத்தெய்வம் சமயவாபிரியர்களான மனிதர்களுடையதே. நகவரனுடையதிக்கீடு.

44 ஆகையால் குழந்தைகளில் எல்லா ஆண்களின்களையும், புருஷ சமயோத்ததை அறிந்தவல்லா ஸ்திரீகளையும் கொன்று கொடுக்கச் செய்து, புருஷசமயோத்ததை மறியாத எல்லா ஸ்திரீகளையும் உலகஞ்சுருத்தி, ரோடேயை யவர்கள் (எண்ணுகமம் 20. 17. 18.)

கல்லது உலகனுடைய தீராததரிசி மோசேய், உலகனுடைய நகவரன் இவர்கள் புனிதமானவர்கள்? பெண்பிள்ளைகள், குழந்தைகள், வயது சென்றவர்கள், ஆடு மாடுகள் இவர்களுடைய பிராணனை வாங்குவதினிருந்து கூட, தனியாக விருத்தமாட்டார்கள். மோசேய் காமாதுரமுள்ளவனாயிருந்திருக்கவேண்டுமென்று இதிலிருந்து கண்ணாகப் புலப்படுகிறது ஏறநின்றப பிரியமுள்ளவனாயிருந்திராமலே நானால் கன்னி கழியாகப் பெண்களைத் தனாகாகவும் தன்னைப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்காகவும், மன்னித்திருக்கமாட்டார். கையிலெழுந்த இவளவு குரூரமான ஆக்ஷேபம் (சிறுநிபைத்ததை பெருகச் செய்கிற) வெளிப்படுத்தியிருக்கமாட்டார்.

45 ஒரு மனிதனை சாகுபடி அடித்தான் தீசசமயம் கொலை செய்துப் பட்டதன் ஒருவன் பதிவிரந்துகொலையில், தெய்வ சகோலாய் தன்னைக்கு நேரிட்டானைக் கொன்றால் அவன் சூழ போய்ச் சேரவேண்டிய ஸ்தலத்தை உலகரு நீட்டிப்பேன் (யாத்திராகம் 21 12. 13)

நகவரனுடைய இரத்தநீதி சரியானபடியிருந்தால் ஒருமனிதனைக்கொன்று புதைத்துவிட்டு ஒழிப்பேமான மோசேயக்கு ஏன் தண்டனை அளிக்கவில்லை? மோசேயினிடத்திலே பகஷ்பாதம் காட்டின குற்றத்தினுடையிருக்கிறார். இவ்வெயன்றால் காட்டின் அதிகாரியினால் விசாரிக்கப்படுவதற்கு மோசேயை ஏன் அவர் விடவில்லை?

46. . . . . காத்தருந்த சமயானப் பல்லாண்டுகளாகவே பல்லிட்டாராம், அப்பொழுது மோசே அந்த இரத்தததில் பாதி எடுத்து, பாத்திரங்களில் காத்தது பாதி இரத்தத்தை நீட்டித்தான் வெவ் வெவ்விதான். அப்பொழுது மோசே இரத்தத்தை எடுத்து ஜனங்களின் மேல் தெளித்தது இரத்த மோசையை யாடையாகுறித்து நாகதர உலகனோடே பண்ணின உடன்படிக்கையின் இரத்தம் இதவே எனான், (25, 5. 6. 8. 12.)

இத்தாரியங்களின் அதிகாரிகளெல்லோரும் மிருகத் தன்மையுள்ளவர்களா, இவ்வெயர் என்று இதை மறக்கிறவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது காரிகளின் பரித நகத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, பரமோசவரன், பரிபிடத்தின் மேல் இரத்தத்தைத் தெளித்த ஒரு தூதரோண்டார என்று நீனைக் கவ்வளவு கடினமாயும் குரூரமாயும் இருக்கிறது. அவர்களுடைய தெய்வம் இவ்வீதமிருக்க அவருடைய பத்தர்கள் காளை, பசு, முகவானவைகளின் மாமிசத்தைக் கொண்டு வயிறு கிரப்பி அதனால் உலகத்திற்கே ஏன் நஷ்டத்தை விளைவிக்க

காமவிருபடிகள்? இத்தீய உபதேசங்களை வாயிள் கொண்டிருக்கிறது. இத்தீய வழங்குததைக்கொண்டே வேதங்களிலும் இகமொழியுமுற்றம் இருக்கிறதைப் பார்க்கிறார்கள். ஆனால் வேதங்களில இவ்வார்த்தைகளின் பெயர்கூட இல்லை. கிறிஸ்துவ ஈசுவரன் மலைவாசியென்றும் மலையிலேயே வசித்திருந்தாரெனதுங்கூடத் தெரியவருகிறது. காகிதம், மை, பேனா இவைகளைச் செய்யமுடியாமலும் கிடைக்காமலும் போகவே கல்வில்களில் எழுதி மோசேசுக்குக் கொடுத்தார். காட்டு மனிதாழ்வு அல்ல ஈசுவரனுமிருந்திருக்கலாம்.

47 நீ என் முகத்தைக் காணமாட்டாய், ஒரு மனுஷனும் என்னைக் கண்டு உயிரோடிருக்கக் கூடாது என்றார், பின்னும்காத்தா இதோ என்னென்ன டையில ஒரு இடம் உண்டு; நீ அதைக் கல்மலையில் நின்று; என மகிமை கடத்து போகும்போது நான் உன்னை அந்தக் கல்மலையின் மெடிப்பிலே வைத்து, நான் கடத்து போகும் மட்டி என் கரத்தினால் உன்னை மூடுவேன், பின்பு என் கரத்தை எடுப்பேன்; அப்பொழுது என பின் பக்கத்தைக் காண்பாய், என் முகமே காணப்படாது என்றார். (88. 20-23.)

இதைப் படிக்கிறவர்களை! கிறிஸ்துவ ஈசுவரன் மனிதனைப் போல் சரீரத்தைத் தரித்து இருந்தாரென்பதற்குச் சந்தேகமுண்டோ? கவனியுங்கள், மோசேயுடன் கூடி ஈசன் என்று சொல்லிக்கொண்டார், பின் பக்கத்தைப் பார்க்கிறவன் உருவத்தைக் காணமாட்டானா?

வேலியராகமம்.

48 காத்தா ஆசரிப்புக் கூடாரத்திலிருந்து மோசேயைக் கூப்பிட்டு அவனை நோக்கி இஸ்ரவேல் புத்திரரிடத்தில் சொல்லவேண்டியது என்ன வென்றால், உங்களில் ஒருவன் காத்தருக்குப் பலிசெலுத்த கந்தால், மாட்டுமந்தையிவாவது ஆட்டுமந்தையிவாவது ஒரு மிருகத்தைத் தெரிந்தெடுத்து பலி செலுத்தவேண்டும். (1 1, 2.)

காளை, பசு, இவைகளுடைய பலியை ஏறதுக்கெள்கிறவரும், தனக்காக இவ்வித பலிதானங்களைச் செய்யச் சொல்லி உபதேசிக்காவருமான கிறிஸ்துவாகளுடைய ஈசுவரன், பசு முதலான மிருகங்களுடைய மாமிசத்திற்கும் இரத்தத்திற்கும் ஆசைப்படவில்லையா என்று பார்க்கவேண்டும். இவ்வித மிருகக் ஈசுவரனாகாவிட்டால், அவன்மையுடன் கூடினவராயும் காணப்படவில்லை. மாமசாகாரம் செய்யும் ஆக்மபேரல் காணப்படுகிறார்.

49 கர்த்தருடைய ஈசுரத்தில் அந்தக் காளைகளைக் கொல்லக்கூடான்! அப்பொழுது ஆரோனின் குமாரராகிப் ஆசாரியர்கள் அந்த இரத்தத்தை எடுத்து, அதை ஆசரிப்புக் கூடாரவாசலிலிருக்கிற பலிபீடத்தின் மேல் சுற்றிலும் தெவிக்கக் கூடாது பின்பு அவன் அந்த சாமாக நனை பலிவைத் தோலுரித்து அதைச் சாதுகந்தாகத் துண்டிச்சுக் கூடான். அப்பொழுது ஆசாரியனுடைய ஆரோனின் குமாரர் பலிபீடத்தின் மேல் அக்கினியைப் போட்டு அக்கினியின்மேல் கட்டைகளை அடுக்கி, அவன் குமாரராகிப் ஆசாரியர்கள், துண்டுகளையும்தலைவையும்கொழுபையும்பலிபீடத்திலுள்ள அக்கினியிலிருக்கிற கட்டைகளின் மேல் அடுக்கி வைக்கக் கூடார்கள், அதின் குடல்களையும் தொடைகளையும் அவன் தண்ணீரால் கழுவுகானாக, அவைகளைமெல்லாம் ஆசாரியன் பலி

பீடத்தின்மேல் சர்வாவதகதனபலிபாகத் தகனிக்கக்கடவன்; இது கர்த்தருக்குச் சுகந்த வாசனையான தகனபலி. (1, 5-9.)

பரமேசுவரனுக்கு முன் அவருடைய பக்தர்கள் பாட்டை வெட்டு வது; பளிபீடத்தின் காலாபபக வங்குரி லும் அதனுடைய இரத்தத்தைத் தெளி ப்பது; பளிபீடத்தின்மேலில் அதன் பரமிசத்தைப் பலிபாக வேராமம் செய் வது, அதை சுகவரன் சுகந்தத்துடன் முகாவது; இதெல்லாம் கொலைகளை த்தைவிட மேலாயிராது, பைபிள் சுகவரனால செய்யப்பட்டதல்ல வென்றும், அதனுடைய சுகவரன் காட்டு மனிதனைவிட மேலானவரல்ல வென்றும் இவை கள் நிரூபிக்கும்.

50 பின்னுட கர்த்தர் மோசேவை கோத்தி — நீ இஸ்ரவேல புத்திரரிடத் தீவ சொல்லவேண்டியது என்னவென்றால், ஒருவன் கர்த்தருடைய சட்டனை களில் பாடுதொன்றை துறியாடையினால் நீறி, செய்யுதகாததைச் செய்து பாவ த்துகளுக்குட்பட்டாவ அபிபகோபமே நாவது — அபிவேஷமபெற்ற ஆசாசியன், இன்னவகை குற்றத்திற்கு உட்பட்டத்தகதாசப பாகம் செய்தால், தான் செய்த பாவத்தினிமித்தம் பழததத ஒரு இவைகளைவை பாவசீவாரண பலியாகக் கர்த் தருடைய சர்த்தியில் கொண்டுமெக்கடவன் — அவன் அந்தக் காணையை ஆசரி பபுக் கூடாரவாசலிலே கர்த்தருடைய சர்த்தியில் கொண்டுமெத்து, அதின் தலை மேல தன் கையை வைத்து காததருடைய சர்த்தியில் அதைக் கொல்லக்கட வன். — (2, 1, 3, 4)

பாவங்களுடைய பரிசுரத்தைக் கவனிப்புகள். மனிதன் பாபஞ் செய் கிறான். அதற்குப் பிராயச்சித்தமாக பரமேசுவரன் மிருகங்களைக் கொலை செய்கிறான். கிறிஸ்து சுகவரனும் அதை ஆதரிக்கிறான். புனிதமான கிறிஸ்து யாகனோ! இவ்விலைகளைச் செய்யச் சொல்லுகிறவரைக்கூட சுகவரனாக நனை த்து அவரமூலமாகப் முர்தியையடைய விந்மபுகிறீர்கள்.

51 ஒரு பிபு பாவததகருட்பட்டிக் குததவாசியானால். .... அவன் வெண்ணாடுகளில் பழததத ஒரு இவைகடாவை பலியாகக் கொண்டுமெத்து... . கர்த்தருடைய சர்த்தியில் சர்வாவத தகன வி சொல்லப்படும இடத்தில அதை ககொல்லக்கடவன்; இது பாவசீவாரணபலி (2, 22-24)

சபாஷ்! ஒ கிறிஸ்துவர்களை! இவ்விலைமிருக்க கிறிஸ்துவ அதிகாரி, நீதிபதி, சேனாதிபதி முதலானவர்கள் பாபம் செய்யத்திருந்து எப்படிவானேன்? அவர வர்கள் மனங்கொண்ட வரையில் பாபம் செய்யலாம். அதற்குப் பிராயச்சித்த மாகப் பசு, கன்றுகுட்டி, முதலான மிருகங்களுடைய பிராணனைப் பழிவாங்க லாம் மிருகம், பசுவி, இவைகளுடைய பிராணனை அழிப்பது எனப்பதில கிறிஸ்துவர்களுக்கு அசசமே இரு பதிலை. கேளுங்கள் கிறிஸ்துவ மகாஜனங்களே! நீங்கள் இந்த மிருகத்தனமையான மகததை விட்டுவிட்டு அறிவுமயமாயும் தாமமயமாயும் இருவைதிகமததை அடக்கியீடுங்கள் அதுவே உங்களுக்குச் சுகததைக் கொடுக்கும்.

52 ஆட்டுக்குட்டியைக் கொண்டுமெத்து உகனுக்குச் சுகதியில்வாதிருத் தால் அவன் செய்த குததத்தினிமிததம இரண்டு காட்டுப் புருககையாவது, இரண்டு புருக் குருசகையாவது, காததருடைய சர்த்தியில் கொண்டுமெக்கட

பைரவமேதவினை ஆவய வழிபாட்டுக்காததாக்கள்ளிப் போடவில்லையே, தந்திரமானது என்று இதுவரையில் எண்ணியிருக்கேதாம். ஆனால் கிறிஸ்துவ ஈசுவரனுடையதும் அவருடைய பூஜார்களுடையதும் ஆபிரம நடவைய அதிகமாக விருக்கிறது. பங்கொடுதத மிருகங்களின் மேலே விற்ற திரவ்யத்தைப் பெறும், அவைகளுடைய மாமசத்தைச் சாப்பிட்டபுமகிறிஸ்துவர்களுக்கு அகமகிழ்ச்சியை யளித்திருக்கும். தப்பின தன இரண்டு பிள்ளைகளில் ஒன்றைக் கொண்டு, அம் மாமிசத்தை மற்றொருவனுக்குச் சாப்பிடக் கொடுப்பானா? அதேமாதிரி இப்பொழுதாவது முடியுமா? அப்படிப் பிள்ளையைப் போலிருக்கிற, மனிதன், மிருகம் பசுவி, முதலானவைகளிலெல்லாம் பரமேசுவரன் இக்காரியத்தைச் செய்வாரா? பைபிள் ஈசுவரனால் செய்யப்பட்டதில்லையென்றும், அதிலெழுதியிருக்கும் ஈசுவரனும், அதைப் போற்றுகிறவனும், தாமம் சத்தியம் இன்னொன்று விளங்காதவர்களென்றும் இதிலிருந்து நன்கு விளங்குகின்றன. சொல்லமுடியாத ஆமமாதிரி ஒவ்வாத வாதத்தைவிட இவ்நூல் நிரைக்கப்பட்டுள்ளது.

எண்ணுகமம்.

54 கர்த்தருடைய தூதனாக உருவின் பட்டயத்தைத் தம்முடைய கையிலே பிடித்துக்கொண்டு வந்தாலே கர்த்தரைத் கழுதை கண்டு, வழியை விட்டு வலலிடை விவரப்பாய்ந்து கழுதைகளை வழியிலிருப்ப வேலாம். அதை அடித்தான உடனே கர்த்தா கழுதைபன வாடை திராந்தா; அது பவேயாடைப் பார்த்தது, நீர் என்னை இப்பொழுது மூண்டதம் அடிக்குமபடி நான் உமக்கு என்ன செய்தேன என்றது (28, 42, 28)

ஆதிலை கழுதைபங்கூட தேவதூதர்களைப் பார்க்கும். இப்பொழுதே பிஷ்பபும், பாத்திரியும் கூட (கலவர்களும், செட்டவர்களும்) தேவனை யாவது அல்லது அவருடைய தூதரையாவது பார்க்கமுடிகிறதில்லை. இக்காலத்தில் உட்குளம் அவருடைய தூதர்களும் இருக்கிறார்களா இல்லையா? இருந்தால் என காணப்படுகிறதில்லை? அய்யா அய்யாகத் தூங்குகிறார்களா அவ்வது கோயிலுல் பிடிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களா அல்லது உலகம் போயவிட்டார்களா? அல்லது கிறிஸ்துவாருடன் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களா? அல்லது தந்தையாபண்டாரார்களா? அவர்களுக்கு யாது தேர்த்தேனது எவரும் அறியார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அவர்களில்லை யென்றும் காணப்படுகிறதில்லை யென்றும் இதற்கு முன்னிருந்ததில்லை யென்றும் காணப்படவில்லை யென்றும் எவ்வொரும அறியார்கள். இவ்நூல்களை துற்றவர்கள் பைபிள் உணடுபண்ணின் ஆதிரியாகவே யாவார்கள்.

II. சாமுவேல்.

55. அன்று ராததிரியலே காததருடைய காததை காததானுக்கு உண்டாகி அவர் நீ போய என தாசலுடிய தால்தை கோக்கி, கர்த்தா சொல்லுகிறதென்னென்றால் நான் யாசலாய்க்கத்தக்க ஆவயத்தை நீ எனக்குக் கட்டுவாயோ?—நான் இவ்வேவ புத்திரரை எகிப்திலிருந்து புறப்படப்பண்ணின நான் முதற்கொண்டு இன்னுள் வரைக்கும், நான் ஒரு ஆவயத்தில் காசும் பண்ணாடல், உடாரத்திலும், வாசஸ்தலத்திலும் உலாவினேன். (7, 4-6)

கிறிஸ்துவ ஈசுவரன மனிதனைப் போல சரீரத்துடன் கூழினவராயிருந்தாரென்பதில் கொஞ்சமேனும் சந்தேகம் கிடையாது. நான் ரொம்ப கஷ்டப்பட்டேன் என்றும் இங்கு வந்தும் அலைந்து கொண்டிருந்தேன் எனதும், கூடாரத்திலும் வாசஸ்தலத்திலும் உலாவிக்கொண்டிருந்தேன் எனதும், இருக்க ஒரு வீடுமில்லை பென்றும் புலம்புகிறா. தாயீது வீடு ஒன்று அமைத்துக்கொடுத்தால் அதில தங்கியிருப்பா. இவ்வித ஈசுவரனையும் புஸ்தகத்தை யும் கம்பி கிறிஸ்துவாக்களுக்கு வெட உமா விலைபா? அவர்களுக்காக இரங்க வேண்டும். பேதை கிறிஸ்துவர்கள்" விலையில் அகப்பட்டிக் கொண்டுவிட்டார்கள். அதிலிருந்து மீற பெருமுயற்சி செய்வேண்டும்.

2. இராஜாக்கள்

56. ஈசுவரன் மாதவ எழகத்தேதியலே நெபுசராதேசகா என்னுட பாபிலோன ராஜாவின் பத்தொன்பதாம் வருஷத்திலே, பாபிலோன் ராஜாவின் ஊழியக்காரனாகிய நெபுசராதான் என்னுட காவல சேனாபதி ஒருசலேமுகருவந்து—காத்தருடைய ஆலயத்தையும், ராஜாவின் அரங்கையையும், ஒருசலேயின் சகல கட்டடங்களையும் பெரிய வீடுகள் எவ்வாவதனையும் அக்கினியால் சுட்டெரித்துவிட்டான். காவல சேனாபதியோடிருந்த கலதேயரின் ஈனலுவத் தரவெல்லாரும் ஒருசலேமைச்சுதறிது இருந்த அவககங்களை இடித்துப் போட்டார்கள். (25, 8, 9, 10.)

கிறிஸ்துவ ஈசுவரனிடம் அனுதாபங்காட்ட வேண்டும். தானிதினால் அவருக்கென்று வசிக்க விடொன்று கட்டப்பட்டது. அதில் அவா ககமாய் காவலகழித்திருக்கவேண்டும். நெபுசராதான் அதை அக்கினியால் சுட்டெரித்துவிட்டான். தேவனும் அவருடைய தூதர்களும் அவனுக்கு எதிராக ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. ஆரம்பத்தில யுத்தஞ்செய்து பெருஞ்சண்டைகளில ஜெயித்திருக்கிறா. ஆனால் தீபபொழுதோ நெபுசராதான் தன் வீட்டை காசஞ்செய்ய விட்டு விட்டிருந்தான். அவருடைய தூதர்களும் எங்கு ஓடிப் போனாகினோ? இச்சந்தாபத்தலை எவரும் உபயோகப் படவில்லை. ஈசுவரனுடைய பராக்கிரமம் எங்கு சென்றிருந்ததோ? கிறிதகவின் உதவியால் பறந்து போய்விட்டதா? இவ்வித கூறியிருக்குமபடியானது உண்டையா யிருக்குமேயானால் பைபிளில் எழுதப்படாதிருக்கும்படியான வெற்றிக் கதை வாம் விண் பொய்பேயாகும். எகிப்தியக் குழுவதைகளைக் கொண்டு போடுவதில் மாத்திரந்தான் அவருக்கு அவ்வளவு வீரகுரததன்மிருந்தது. வீரபுருஷர்களினமூன் இவா ஏன் ஒன்றும் செய்யாமலிருந்தார்? இவ்விதத்தையினால் கிறிஸ்துவ ஈசுவரன் தனக்கே அடிகோத்திலையையும் அவமரியாதையையும் உவாவழைத்துக் கொண்டார். இம்மாதிரி விவேகமில்லாத ஆயிரக் கணக்கான கதைகளினால் நூல் நிறைந்திருக்கின்றன.

2. நாளாகமம்.

57 ஆசையால் காத்தா நூலாவேவல்ல கொன்னே கோயை வரப்பண்ணினா. அந்நூல நூலாவேவல்ல ஒருபத்திரியைப் போட்டிருந்தார்கள். (21, 14.)

கிறிஸ்துவ ஈசுவரனின் லீலையைப் பாருங்கள்! தான் அநேக வரங்களை யளித்தது, அவனும் பகலும் அதைக் காப்பாற்றுவதில்லையும் பாடுபட்டுக்கொண்டிருந்த இஸ்ரவேலில், மீகாபவெறியில், கெள்ளை கொம்பு அணிபவனாக எழு பதினாறாம் பேரை மடியச் செய்தான்.

क्षणे रूपः क्षणे तुष्टो रूष्टतुष्टः क्षणे क्षणे ।

अव्यवस्थितचित्तस्य प्रसादोऽपि भयङ्करः ॥

ஒரு கவி உதும் வண்ணம் "ஒரு கனத்தில சந்தேகத்தையும், மறு கனத்தில கோபத்தையும் அடைகிற அதாவது கோபமும் சந்தேகமும் கூடாபங்குரமாயிருக்கும் மனிதனுக்கு, சந்தேகமீருக்குப் பொழுதுங்கூட பயப்படவேண்டியதே"

கிறிஸ்துவ ஈசுவரனுக்கு இது ஏற்றதாகும்.

யோபுடைய சரித்திரம்.

58 யீனனொரு காளிலே தேவபுத்திர காததருடைய சந்தியில் வந்து கின்றபோது சாததானுடைய அவர்கள் கையிலே காததருடைய சந்தியில் வந்து நின்றான் காததா சாத்தானைப்பார்த்து நீ எங்கேயருந்து வருகிறாய் என்றா சாததான் காதருக்குப் பிரத்யட்சாரமாக பூமியெங்கு உலாவி, அதில் கரறித் திரிந்து வருகிறேன் என்றான். அப்பொழுது காததா சாததானைக்கொண்டு நீ ஏன் தாசனாக யோபின்மேல் கவனம் வைத்தாயோ? உத்தானுடைய சனமாரக்க ளும், தேவனுக்கும் பயந்து, பொலலாப்புக்கு விவருகிறவனுடைய மனுஷனுடைய அவனைப் போல பூமிமேல் ஒருவனுமில்லை, முகாததாய்லலாபல அவனை கா மூலமாக்குமபடி நீ ஏன் ஏன்னபோதிலும் அவன் இன்னும் தன் உத்தபத்தி லே உறுதியாய் நின்றுள்ளான் என்றா சாததான் காதருக்குப் பிரத்யட்சாரமாக தோலுக்குப் பதிலாகத் தொலைப்பு தன் வீடுகளுக்குப் பதிலாகத் தனக்கு உண்டான எல்லாவற்றையும் உறுவன கொடுத்தவனான—ஆனாலும் நீ உமரு டைய கையை நீட்டி அவன் எழும்பையு அவன் பாமிசத்தையு தொழுவோ னால், அப்பொழுது அவன் உறு முகத்திற்கு வந்தே உமமத அஷ்காரனொ டாகும் என்றான் அப்பொழுது காததா சாததானைக்கொண்டு இதோ அவன் உன் கையிலிருக்கிறான் ஆகிலும் அவன் பிரானை மாத்திரம் தப்பவிட்டு என்றான். அப்பொழுது சாததான் காததருடைய சந்தியைவிட்டுப் புறப்பட்டு யோபின் உள்ளவரால் தொடங்கி அவன் உச்சகதலை மட்டுமே கொடிய பருக்கவரால் அவனை வாதித்தான். (2. 1-7.)

கிறிஸ்துவ ஈசுவரனுடைய பரக்கிரமம் எவ்வளவு வலியது! பாருங்கள்! சாததான் அவருக்கு எதிரிலேயே அவருடைய பக்தரைத் துன்புறுத்துகிறான். சாத்தானைத் தண்டிக்கவுமில்லை; தன் பக்தனைக் காப்பாற்றவுமில்லை; அவருடைய தூதாக்களில் ஒருவனானும் அவனை எதற்கு முடியவில்லை. சாத தான் ஒருவனே அவர்களை உள்ளங்கடங்கப் படிமுறுத்திவிட்டான். மேலும் கிறி ஸ்துவ ஈசுவரன் சாவுஞ்ஞரிலேயோளிருக்கிறது. சாவுஞ்ஞரிலிருந்தால் சாத தான் மூலமாய் போய்ப் பரிசோதனை செய்வதென?

பிரசங்கி.

59. என மயம் மிருத்த ஞானகந்தைய அறிவையும் கண்டறிந்தது ஞானத்தை அறிந்ததற்குப் பைத்திமனதையும் அதித்திதருமும், நான் என ஞானதைப் பிரதோக பண்ணினேன்; இதுவும் ஞானதுக்குச் சஞ் சவயிடுகிறதென்று கண்டேன் அதிக ஞானத்தினாலே அதிக சலிப்பு ண்டு; அறிவு, பெருத்தவன் கொடி பெருத்தவன். (1. 16-18.)

கவனிக்கவேண்டியது! ஞானம், அறிவு இவ்விரண்டும் சமானாததபதம். இதை வேறுபட்ட இரண்டாக நினைக்கிறார்கள். ஞான விருத்தியினால் சோகமும் துக்கமும் விருத்தியாகிறதென்று அறிவில்லாதவர்களைத் தவிர வேறு யாரா சொல்லக்கூடும். பைபிள் ஈசுவரனால் செய்யப்பட்டதென்பது ஒரு புறமிருக்கட்டும். கற்றறிந்தவன்கூட இவ்விதம் எழுதமாட்டான்.

பழைய ஏற்பாட்டைப் பற்றி சுருக்கமாக எழுதினோம். மத்தேயு எழுதின சுவிசேஷம் முதலானவைகளைப் படிப்பதும், கிறிஸ்துவர்களால் பெரும் பிரமணமாகக் கருதப்படுவதும், பைபிள் எனப்படுவதுமான புதிய ஏற்பாட்டைப் பற்றி கொஞ்சம் எழுதுவோம்.

மத்தேயு எழுதின சுவிசேஷம்.

60. நூட்டெ கிறிஸ்துவினுடைய ஹேரத்தின் வீரராவது. அவருடைய தாயாராகிய மரிபான் மோசேப்புக்குப் பி. மகப்பாட்டிற்குக்கையில் அவர்கள் கூடி வருமுன்னே அவள் பரிசுத்த ஆவியினால் காப்பவதியானான் என்று காணப்பட்டது. காததருடைய தூதன் சொப்பனத்தில் அவளுக்குக் காணப்பட்டு; தாலீதின் குமாரராகிய மோசேப்பே, உண்டானவியாகிய மரிபானைச் சொத்துக்கொள்ள ஐயப்பட்டதே, அவளிடத்தில் உறபத்தியாயிருக்கிறது பரிசுத்த ஆவியினால் உண்டானது. (1. 18-20.)

பிரத்தியக்ஷாத் பிரமணங்களுக்கும், சிருஷ்டி நியாயத்திற்கும் எதிரி டையான வாரததைகளில் நம்புவது அறிஞர்களுக்கு ஏற்றதாகாது. காட்டு மீளுணடிகளாலேயே இது நம்பமுடியும். கற்றணாந்தவர்களால் முடியாது. பரமேசுவரனுடைய நியாயத்தை நம்புகிறார்களா? அவ்விதமான அவருடைய கிரந்தனைகளை யாரும் கைப்பிடித்து நடக்காட்டார்கள். அவரே கீழ்ப்படியாமலிருக்கமுடியாது. ஏனெனில் அவர் சாவஞ்ஞர், பிழை படாதவர். கிறிஸ்து பிறப்பைக் கூறும் இக்கதை உண்மையென்றால் கனிபரண மாகாமல் கர்ப்பநதரிக்கிறப பெண்ணும் பரிசுத்த ஆவியினால் கர்ப்பவதியானேன் என்று சொல்லிக்கொள்ளலாம். பரமேசுவரனுடைய தூதன் கணவில கண்டு "தன்னிடத்தில் உறபத்தியாயிருப்பது, பரிசுத்த ஆவியினால் உண்டானது" எனச் சொல்லிற்றென்று தெரிவித்துக் கொள்ளலாம். புராணங்களில் குத்தி ஞரியனால் காப்பவதியானான் என்பதைப் போல அசம்பாவிதமானது. 'மூளையைவிட நிரவ்யம்' அதிகமுள்ளவர்களை இப்பிரமையில்கப்பட்டு பொய் நம்பிக்கைகளுக்கு ஆளாவார்கள். ஏதாவதொரு புருஷனுடன் சமயோகஞ் செய்ததினால் மேரி காப்பவதியாயிருத்தல் வேண்டும். அவள் அவலத், வேறு ஒருத்தி ஈசுவரனால் காப்பவதியானதாகக் கூறியிருக்கவேண்டும்.

61. அப்பொழுது இயேசு பிசாஸினுல் சோதிக்கப் படுவதற்கு ஆவியான வராலே வஞ்சிதரத்திற்குக் கொண்டிப்பாகப் பட்டார் அவர் இரவும் பகலும் நாற்பது நாள் உபவாசமிருந்த பின்பு அவருக்கும் பெயுண்டாயிற்று. அப்பொழுது சோதனைக்காரன் அவரிடத்தில் வரது நீர் தேவனுடைய குமாரனையானால், இத்தக்கல்லாதன் அப்பகல்களாகட்டி சொல்லுக என்றான் (தி. 1-3)

திட்டமாக இதினிருந்து என்ன வெளிபாடு தென்றால் கிறிஸ்துவ சக வரன் சர்வஞ்ஞரவல். ஏனெனில் சாவஞ்ஞாயிருந்தால் சாதனை + கொண்டு இயேசுவைப் பரிசோதனை செய்வானேன்? தன்னுடைய சர்வச் சதியினால் தானாகவே எல்லாவற்றையும் அந்நதிருப்பார். நாற்பது நாள் நாற்பது இரவும் அன்ன ஆகாரமில்லாது வைத்திருந்தால் கிறிஸ்துவனொருவன் பிழைத்திருந்தால் கூடுமா? இது கூடும் மீதாபுத்திரன் அவன்; அவருக்கு அதிகச் சக்தியும் ஒளியும் கிடைப்பது; ஏனது இதினிருந்து வெளிபாடு. இல்லையென்றால் ஏன் அந்தனை அ. வகளுக்க மாற்றி இருந்த மாட்டார்? பதியின கொடுமைமீனால் அவரே வந்திருந்தானேன் உணவைப் பாதையில் பரமேசுவரன் கறகையுண்பண்ணினான். அதை எவருளும் அப்பங்களுக்க மாற்ற முடியாது. சகவரனே முதல் செய்க பியாதத்திற்கு விரோதமாகப் போகமுடியாது. ஏனெனில் அவர் சர்வஞ்ஞர். அவருடைய காரியங்களுக்கெல்லாம் பிழைப்பாடாது.

62. என பின்னே வருகளை உங்களை மனுவதனைப் பிடிக்கிறவர்களாக் குவென் என நா. உடனே அவர்கள் விலகினேவிட்டு, அவருக்குப் பின் சென்றார்கள். (தி. 19-20.)

இப்பாபத்தின் காரணத்தினாலேயே அதாவது பத்து ஆஞ்ஞைகளில் ஐந்தாவதாக "தேசத்திலே உன் நாட்கள் நீடித்திருப்பதற்கு உன் தகப்பனையும் தாயையும் கனம் பண்ணுவாய்." இவ்வாக்களுடைய, மீறி நடத்ததினாலேயே அவர் அதிகமான வாழ்விலேயே போலும். ஏனெனில் தன் தாயையும் தகப்பனையும் அவர் பணிபவிலே. நிறையுமா? ஸியனிடலில்லை பிறரை ஏற்ப்பதற்காகவே இயேசு தன் பதத்தை உண்பண்ணினான் போலிருக்கிறது. செய்படவ வளைபோல பற்றவா. தன் வலையில் அப்பபடச் செய்து தன் எண்ணத்தை முடித்துக்கொள்ளப் பார்த்தார்போலும். தங்களுடைய மதத்திற்கு ஆள் சோதத்துக் கொள்வதில் கிறிஸ்துவ பாதிர்மர்கள் தங்கள் தலைவரைப் பின்பற்றி நடக்கிறதில் ஏதேனும் அதிகமமுண்டா? அநேகம் பெரிய மீன்களைப் பிடிக்கிறவனுக்கு கல்ல பெயருட, பொருளும் வருவது போல கிறிஸ்துவ வலையில் அதே மீன்களைப் பிடிக்கிற பாதிர்மர்கள் கல்ல புதும, பதவியும் கிடைக்கிறது. சேதம், காஸ்கிரம் இவைகளைப் புதுகாலமும் படித்தும் கேட்டிராத செய்தனை அவர்களுடைய வலையில் இழுத்துக் கொண்டு தாய் தகப்பன் குடும்ப முதலானவையளிளிந்தும் பிடுக்கிறார்கள் ஆகையால் கற்றுணர்ந்த ஆபிரகன், இயசாக்கால் வலையிலிருந்து தப்பி ஒளறுமறியாத ஏனைப்பார்களையும் அபாடியே அதினிருந்து உபாபாற பாடுபடவேண்டும்.

63. பின்பு இயேசு கலிலேயா எங்கு கத்தி நடந்து அவர்களுடைய ஜெப ஆலயங்களில் உபதேசித்து ராஜ்யத்தின் சங்கேதத்தைப் பிரகடித்து,

ஜனங்களுக்கு உண்டாயிருந்த சகல வியாதிகளையும் சகல கோய்ச்ளையும் நீக்கிச் சொந்தமாகினார் அவருடைய ரோத்திரிரிடா என்கும் பிரசுதமாயிற்று அப் பொழுது பலவித வியாதிகளையும் கேட்கின்றனையும் அடைந்திருந்த சகல பிணியாளினையும், பிசாசு பிடித்தவர்களையும், சாரொ ரோகிகளையும், திரிவாதக் காரனையும் அகரிடத்தில் கொண்டுவந்தவர்கள் அங்களைச் சொந்தமாக்கினார். (5. 23, 24.)

மந்திர சக்தி, மந்திரோதசாரணம், ஆசோவாகம், சாம்பல அளித்தவ முதலானவைகளினால் பேய் பிசாசுகளை ஒட்டி கோய்களைத் தீர்த்துவிடுவதாகச் சொல்லும் தாம்போதைப் போளிகளை உணராமாநாமானால், இயேசுவைப் பற்றி பைபிளில் எழுதப்பட்டிருப்பதைப்போலும் கம்பெனம், ஒன்றுமறியாத கபடமற்ற வேதை மனிதர்களைத் தூண்டு உபதேசங்களில் பிடிக்க இவைகளெல்லாம் ஏற்ற வழியாகும். இப்போதெல்லாம் வாததைகளில் கிதீஸ்துவர்கள் உபயோகித்து, காமுண்டிய போடபுக்கள் விதவிதப்பாற்றி சொல்வதில் ஏன அவர்கள் கம்பெனத்திலே, என்னென்ன இரண்டும் சமராதவே இருக்கிறது.

64 ஆவியில் எளிமை, சாசுவர்கள் பாசியெனானால் ப-லேவ ராஜ்யம் அங்களுக்குடையது காணமும் பூமிப்ப ஒத்ததுபோலும், காமம் பிரமாணத்திலுள்ளதெல்லாம் கிதீவிற மனம், அதில் ஒரு சிறு எழுத்தாகிலும், ஒரு எழுத்தின் உற்பத்தியும், ஓரது போலது என்ற மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ஆகையால் நீங்கள் தப்பினால் எல்லாவற்றிலும் சிறிதான தொண்டையாகிலும் மீறி, அல்லிதமாய் மறுபுறக்குப் போகிறவன் பாலேவ ராஜ்யத்தில் எல்லாநிலும் சிறியவன் எனப்படுவான். (5. 3 1st 19)

கவர்க்கம் ஒன்றாய்வே யிருந்தால் ராஜ்யமும் ஒருவனை அங்கிருக்க வேண்டும். "ஆவியில் எளிமைபுள்ள" எல்லோரும் கவர்க்கத்தைப்படைந்தால், அகவிடத்தில் இராஜ்யாதிகாரம் எவனுக்கு ஏற்படும்? இவ்விஷயமாக பிசாசும் கூத்தராலும் அபாஸியும் உண்டாகி, சமாதானமில்லாமல் போய்விட்டாலும் விடுவே. "ஆவியில் எளிமைபுள்ளவர்கள்" என்பதற்கு ஏழையாயிருக்கிற எல்லோரும் எனமுள்ளும் உணராமையாகித் "எண்ணத்திலிருந்து மீறினவர்கள்" எனமுள்ளும் சரியாகித், என்னென்ன "ஆவியில் எளிமைபுள்ளவர்களைப்பதும்" எண்ணத்திலிருந்து மீறினவர்களைப்பதும் ஒன்றானதல்ல. "ஆவியில் எளிமைபுள்ள"வன் ஒருபொழுதும் மனமு வந்தவனாயிருக்கமுடியாது. "பிராயப் பிரமாணம்" வராமும் கூறியும் இருத்தாலாவே இருக்கும் என்பது மனிதனால் செய்யப்பட்ட சட்டங்களுக்கே ஏற்றதாகும் என்னென்ன அது அழிபக்கடியது. சகலஞ்ஞமரண சர்வாவைச் செய்யப்பட்ட சித்திய சட்டங்களைப் பற்றி இது உணராமையாகும். "இரகக் காண்பான எல்லாவற்றிலும் ஒன்றையாகிலும் மீறி அவ்விதமாய் மனிதருக்குப் பிரதிபலிப்பைப் பாலோகாராதபத்தில் சிறியவன் எனப்படுவான்" என்று ஜனங்களைக் கவகிச் செய்து பயமுறுத்துவதற்காகவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

65. எவர்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை இவறு எவர்களுக்கத தாரும்; பூமிமேல் உங்களுக்குப் பொருத்தவகளைச் சேத்து வைக்கவேண்டாம். (6. 11, 19.)

ஜனங்கள் வறுமையினின்றும் கஷ்டப்படப்படுகொண்டு வெறுங்காட்டா ளர்களாய் இயேசு நாதர் காலத்திலிருந்ததாகவும் அனாநைகரு வேண்டிய ஆகாரத்திற்குக்கூட ஈசுவரனை வேண்டுகொண்டும் மற்றவர்களையும் வேண்டி கொள்ளச் சொல்லும் ஏழ்மைத்தனத்தில எல்லோரையும் போல் கிறிஸ்து வும் இருந்ததாகவும் இதிலிருந்து தெரியும். பைபிளின் கோட்பாட்டிற்கு விரோதமாயிருக்க, கிறிஸ்துவர்கள் ஏன் புதைபட்களைக் குவிக்கிறார்கள்? இயேசுவினுடைய கட்டளைகளுக்கு விரோதமாகப் போகாமல் சகல ஐசுவரி யத்தையும் தானம் செய்துவிட்டு ஏழைகளாகவேண்டும்?

66. என்னை கோக்கி; கர்த்தாவே, கர்த்தாவே, என்று சொல்லுகிறான் பாலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பதில்லை. (7. 21)

பெரிய பிஷ்ப்புக்களும், பாதிரிகளும், கிறிஸ்துவர்களும் இயேசுவினு டைய இவ்வார்த்தையை நம்பினால், இயேசு கிறிஸ்துவை 'கர்த்தாவே' என்று ஓரொரு மூலம அழைக்கக் கூடாது அப்படிச் செய்ய மறுப்பார்களேயானால், அவர்கள் பாபியாவார்கள்.

67 அன்னுளில் அநேகர் என்னை கோக்கி; கர்த்தாவே, கர்த்தாவே ஏன் பாலோக; அப்பொழுது நான் ஒருக்காலும் உங்களை அறியவில்லை; அக்கிரமச் செய்கைக்காரரே என்னைவிட்டு அகன்றுபோனவன் என்று அவர்களுக்குச்சொல் வேன். (7. 22, 23.)

கிறிஸ்து எவ்விதம் காட்டு மிராண்டிகளை ஏமாற்றி, தீர்ப்பு தினத்தில சுவரங்கத்தில நீதி பதியாயிருப்பது போல் பாவனைக் காட்டினார் என்று கவனி யுங்கள் இது ஒன்றுமறியாத கபடமற்ற பாமரர்களுக்கு ஆசைக் காட்டவே யாகும்.

68 அப்பொழுது குஷ்டரோகி ஒருவன் வந்து அவரைப் பணிகது; ஆண்டவரே! உமக்குச் சித்தமாகுதல், என்னைச் சத்தமாகக் உம்மால் ஆகும் என் றான், இயேசு தமது கையை நீட்டி அவனைத்தொட்டு; எனக்குச் சித்தமுண்டு, சத்தமாகுமென்றார் உடனே குஷ்டரோகம் நீங்கி அவன் சத்தமானான். (8. 2, 3.)

இவையெல்லாம் அறிவில்லாதவர்களை அகப்பட்டுக் கொள்ளச் செய் வதற்கேயாகும். ஞானத்திற்கும் கிருஷ்ட்டிக் கிரமத்திற்கும் மாறான இவ் வாத்தைகளைச் சத்தியமாகக் கிறிஸ்துவர்கள் நமபும்பொழுது, புராணங்களி லுள்ள சுக்கராச்சாரியர், தன்வந்திரி, கச்யப முதலானவர்களை ஏன் நமபுகிறதி ல்லை? உதாரணமாகப் புராணங்களில இறந்து கிடந்த தைத்தயர்களுடைய சேனைகளில, பலபிழைத்தெழுந்தன எனவிருக்கிறது. பிரகஸபதியுடைய பின்னை கச் எனபவனைத், துண்டுதுண்டாக வெட்டப்பட்டு மீன்களால் விழுங்க ப்பட்டிருந்தும், சுக்கராச்சாரியர் அவரை உயிர் பிழைக்க செய்தார். பிறகு அதே சுக்கராச்சாரியர் கச்சைக் கொலை செய்து இறையாக அளித்துவிட்டார். பிறகு வயிற்றிலேயே உயிர் பிழைக்கசெய்து வெளியில் கொண்டுவந்தார், சுக் கராச்சாரியரே இறந்துவிட்ட, கச் அவரைத் திரும்பவும் உயிர்பிழைக்கச் செய் தார். தகஷ்கனால் சாம்பலாக்கப்பட்ட பிறகு மரத்தையும், மனிதனையும் காச்

யப முனி, உயி நுள்ளதாகச் செய்தா. தனவந்திரி வகூக்கணக்கானவர்களு
க்கு உயிர அளித்தாரா. மேற்ககணத்தான குவட்ட ரோகிதனைச் சொஸ்த
மாக்கினா; வகூக்கணத்தான குருடா செவிடாக ஒரு பராவையையும் கேட்
கும் சக்தியையும் தந்தாரா இத்தகைதகளைல்லாம் பொய்யெனப்படுமென்பொழுது
இயேசுவினுடைய வெறுப்பதை ஏன் பொய்யாக்காதாரா ஒரு இனத்தாரா உறு
வனவதறைப் பெய்யெனந்நம் ஆனால் தான் உறுவனவெல்லாம், மனித அறிவி
தது. பெரும் பொய்யெனப்படப்போகலும், பொய்யெனந்நம் சொல்லுபவன்
பிடிவாதக்காரன் அல்லவா? எனவென நிதிஸதுவாரா செய்தவ படிவாதமே
யாகும். பிடிவாதம் செய்தவ குழந்தைகளின் செயலாகும்.

69. பிரகாச படித்திருந்த இரண்டி பொய்யோக்கைதகளிலிருந்து
அ குருவந்திரி வகூக்கணக்கானவர்கள் அகலம் அகலம் சொல்லி இயேசுவை தேவ
குமாரனை என்கலுக்கும் உமக்குமவன்? காலம் உருமுனின் வகூக்கண
கப்படுத்த இயேசுவைக்கூடா என்று உபபிட்டாரா அகலங்களுக்குக்கொஞ்ச
தூரத்தில அகலம் பனநிகன் கட்டினா மேயத்துகொண்டிருந்தன, அப்
பொழுது பராவகன்? ரா எவகூக்கணத்தானவராக அந்தப் பனநிக
கட்டத்தில பொருமபடி உத்தரவு கொடும என்று அவரை மேயத்துக் கொண்
டன. அத்தரு அகல போகலா மனநா. அகலா புதுப்பட்டு, பனநிக் கட்ட
த்தில போயினா அப்பொழுது பனநிக் கட்டமெல்லாம் உலாகக் மேட்டிலிரு
ந்து கட்டிலே பாய்ந்து, ஜலத்தில மாணமிபோயின (8, 28, 33)

இவ்வாததைகளைல்லாம் பொய்யானவைபெய்யெனந்ந கொஞ்ச யோசனை
செய்தால் புலப்படும். சவத்தூதிரிலிருந்து இரகைவாகன் ஒரு பொழுதும்
வரவும் முடியாது. ஒருவரிடமும் சென்று சம்பாஷனை செய்வவும் முடியாது.
ஒன்றுமறியாதக் காட்டுமனிதர்களை இவ்விஷயங்களை மெய்யாகாள். அப்பன்
நிக் கட்டத்தினுடைய எச்சத்திற்குக் காரணம் இயேசுவானபடியினால், அக
கட்டத்தின சொந்தக் காரணத்தால் உத்தரத்தைச் செய்த பாதத்திற்கு ஆளாகி
னா. பராவகனை மனநிதது பரிசுத்தம் செய்வதாகக் கிறிஸ்துவாகன் இயே
சுவை மெய்யும்பொழுது, அப்பிரகாசங்களை ஏன் அவா பரிசுத்தமாக்விட்டை.
சொந்தக்காரனுடைய கட்டத்திற்கு ஏன் அவா கடு கொடுக்கவிட்டை? ஜோ
பரியப்போன்ற எந்நுணர்ந்த கிறிஸ்துவாகன், இத்தகையோரை மெய்யு
ளாகா? என்னால் முடபாதினை முழுக்கைவாகனவாரகன்.

70. அகல படிக்கையில படித்திருந்த ஒரு நிரவாகக்காரனை அகலிட
தலில் கொணடுகாராரா. இயேசு அவர்களுடைய விவகாரத்தைக் கண்டி
திரவாகக்காரனை சொல்லிமொழி திடன்மொழி. உன் பராவகன் உனக்கு
மனநிதப்பிட்டது எனநா, நீதொகையல்ல பராவகனைப் பனநிதருபு
மெதிரு அகலத்திலவந்தேன என்றார் (9, 2, 13.)

முன் சொல்லப்பட்டவைகளை நிராவ இதுவும் அசம்பவமானதே பராவ
கன் மன்னிக்கப்படுகொன்பது பதைகளுக்கு ஆசைகாட்டி இழுகமெனது
மே இரையெயாது. கள்ளு, கஞ்சா, சாராயம் இவைகள், குடிக்கிறவர்க
ளையே மயக்கி மறாவாக்கிப் பாதிக்காமலி நுபபது பேரவவே ஒருவன் செய்த
பாபம் மதிருகூடகூட கட்டப்படுத்தாது. செய்கொவளை அதுவிடவான்.

இது ஈசுவர கிராமாராதம். ஒருவன் செயத பாப புண்புகளுக்கு வேறொரு வன் ஆளானாலும், தானாள் பிணுடைய தூதத்தை நீதிபதி, தானே ஏற்றுக் கொண்டாலும் ஈசுவரன் அந்நியாயம் செய்கிறவராலா தாமம் ஒன்றே சுப கதை உண்டிபண்ணும்; இயேசுவனை மூடியாது அடவது தீர்க்கதரிசியி னால் மூடியாது அடவது வேறு எதினாலும் மூடியாகும். தாமாதமாக்களுக்கு இயேசு முதலானவர்கள் தேவையிலில்லை, பாபிகளுக்கும தேவையிலில்லை, ஏனெ ன்ளிட அவனுடைய பாபத்தை மன்னித்தல் மூடியாகும்.

71 அப்பொழுது அந்நா தடமுடைய பன்னிரண்டு சீஷர்களையும் தம்முடைய தலைவராகத்தகுந்த ஆவணத்தோடு அனுப்பினான். அவர் விவாதிக்கின்றும் சகல கோய்களையும் சேகரிக்க, "அவர்களுக்கு அந்நாடம் கொடுத்தார். பேசுகிறவரான நீங்கள் அவ்வுட்களை பிரதர்சன ஆவணங்களோடு உங்களைவிடுத்து பேசுகிறவர்களை, பூமியின் மேல் சமாதானத்தை அனுப்புகத்தேன என்ற எண்ணத்திருக்கலாம்; சமாதானத்தைப்பலகை, பட்டபத்திரம் அனுப்புவதோடு எப்படியெனினும், மகனாகிய சகலபதாரமும் மகனாகிய தாபகரும, மருமகனாகிய மாமிசமும், பரிசியை யுண்டாக்கவதோடு ஒரு மனுஷனுக்கு சத்தருக்கள் அடையுமா? (10, 1, 20, 34-36.)

இசுரேலாக்களின் ஒருவன் 30 ரூபாய்க்கு, கிறிஸ்துவைக்கொட்டிக்கொடுத்தது அந்நாட்டு செயதது. மரபுவாசன ஒட்டிமெடுத்தார்கள். சிசாக பிடிக்கிறது, மசாசை எடுக்கிறது, பருகிறது, பதத்தம் இவைகளில்கொண்ட விவாதி யைச் சொஸதப்படுத்திற்று, முதலானவைகளில்கொண்ட அறிவிற்கும் சிருஷ்டிக்கும் விவாதமானது. ஆவாசாவ அசம்பவமே. இவைகளில் சம்பிக்கை வைப்பது அறிவிலகாதவர்களுடைய வேலை. ஈசுவர ஆவிமே பேசுவது, ஜீவ ன்கள் என்றும், ஜீவனுடைய விவகாரமெனன்? மனிதனுடைய பாப புண்புத் தன் க்கு தக்கததை அனு விக்கிறவா ஈசுவரனெயாகவேண்டுகம் இது மீன் பொய்யெயாகும். கிறிஸ்து ஒருவருக்கொருவா பிரிவினையையும் சண்டையை யும் உண்டாக்கவே வந்தார். அதில் அவருக்கு நியமம் கிடைத்தது அதே சச் சாவு இனமும் மனிதர்களுக்கும் இருக்கவருகிறது. மனிதா ளுக்கு எப்பொழுதும் தக்கத்தை கொடுக்கும் பிரிவினையையுண்டாக்குவது எவ்வளவு நிய காரியம். ஆனால் கிறிஸ்துவர்கள் இறைக்கு நுமத்தோமாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது. கிறிஸ்துவே ஒருவருக்கொருவரைப் பிரிக்கவாத பொழுது அவரைப் பிரிப்பதற்கு வான ஏன் அமமாதிரி எடக்கக் கூடாது. வீட்டிறகுள்ளேயே சத்தருக்கத்தை செய்து வைப்பது இயேசுவின்னுடைய வேலை. கிறித்தவர்களுடைய தாகாது.

72 இயேசு உங்களைத்தலைவராகத்தகுந்த அப்பகளை உண்டாக்கவேட்டான். அவர்கள் ஏழு அப்பகளுக்கு சில கிறிஸ்தவர்களும் உண்டு என்றானான். அப் பொழுது அவர் ஜனங்களைத்தலைவரில் பதவிக்கு உட்காட்டினான். அந்நா ஏழு அப் பகர்களை அந்நா மீன்களையும் எடுத்ததுமேதாததும் பண்ணி பிட்டுத்தமமு டைய சீஷர்களிடத்தில்கொடுத்தார்; சீஷர்கள் ஜனங்களுக்குப் பரிமதினார் கள், எவ்வாறும் சாப்பிட்டுத் திருப்திபடாதவர்களை; மீதியான துணிகளை களை ஏழு உடைகளை எடுத்தார்கள். கந்திரங்களும், பிளிக்கொத்தல், சாப் பிட்ட புருஷர் காலாயிம்மே. எப்பிருந்தார்கள் (10, 34-35).

தற்போதைய செபாடி வித்தைக்காரன ஜாலவிததைக்காரன் இவர்களுடைய மாய வேலைகளைவிட இது எவ்விதத்திலாவது சிறந்ததா? (ஆனங்களுட்குப் பரிமாற) அப்பகளுட மீன்களும் எங்கிருந்து கிடைத்தது? இயேசுவினிடத்தில் அவ்வளவு, மகதிர சக்தி இருக்கும்பொழுது தனக்குப் பசியுண்டாயிருந்த காலத்தில் அத்தி மரத்தின் பழத்திற்காக ஏன் அவர் அவ்வளவு பாடுபட்டிருக்கவேண்டும்? கற்கள், மண, ஜலம் இவைகளை ஏன் அப்பங்கொகவும் பாணகமாகவும் மாற்றியிருக்கக் கூடாது? இதெல்லாம் சிறு குழந்தை விளையாட்டைப் போலவிருக்கிறது. (இவ்வித) குதுகளால் வைராகிகளும் பிச்சைக்காரர்களும் அநேகம் பெயர்கள், ஒன்றுமறியாத பேதைகளை ஏமாற்றிப் பணத்தைப் பறித்து விடுகிறார்கள்.

73. அப்பொழுது அவனைக் கிரியைக்குத் தக்கதாக அவனவனுக்குப் பலனைப்பார். (16-27.)

கிரியைக்குத்தக்க பலனைக்குமப்பொழுது பாபம் மன்னிக்கபடுமென்று கிறிஸ்துவர்கள் உபதேசம் செய்வது வீணையா? பின் சொன்னது மெய்யானால் முன் சொன்னது பொய்யாயிருத்தல் வேண்டும். மன்னிக்க யோர்க்கிய முள்ளவர்களை மன்னித்து யோர்க்கியமில்லாதவர்களை மன்னிக்கிறதில்லையென்று கிறிஸ்துவர்கள் சமாதானங்குறினால் சரியாகிறது. ஏனெனில் காமத்திற்கு ஏற்ற பலாபலனகளைச் சரியாக அளிப்பதினாலேயே கியாயமும், தயையும், ஏற்றதாகும்.

74. விசுவாசமில்லாத மாறுபடுள்ள சக்தியே, எதுவுமே கரும நான உங்களை இரூபபேன? எதுவுமே கரும உங்களுடத்தில் பொறுமையாயிருப்பேன? அவனை என்னிடத்தில் கொண்டுபோகுகள எனறா கடுகு விதையளவு விசுவாசம் உங்களுக்கு இருந்தால் நீங்கள் இந்தமலையைப் பார்த்து, இவ்வீடம் வீட்டு அப்புறம் போ என்ற சொல்ல அது அப்புறம் போம், உங்களால் கூடாத காரியம் ஒன்றும்கூடாது என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். (17, 17-20.)

“வாருங்கள்-எங்களுடைய மதத்தைப் பின் பதறுங்கள், பாபங்களைப் போக்கிக் கொள்ளுங்கள். முத்தியை யவையுங்கள்” என்று கிறிஸ்துவர்கள் உபநியாசஞ் செய்துகொண்டே போகிறார்கள். இதெல்லாம் முழுப் பொய்யே. இயேசுவிற்குப் பாபங்களை மன்னிக்கவும் தமதுமதத்தைச் சீராதவர்களுக்கு நம்பிக்கையுண்டாக்கிப் பரிசுத்தமாகச் செய்யவும் சக்தியிருந்திருந்தால் ஏன் அவர் தன் சீடர்களைப் பாபங்களிலிருந்து மன்னித்து அவர்களைப் பரிசுத்தமானவர்களாகச் செய்திருக்கக் கூடாது? தன் கூடவே வந்துகொண்டிருந்தவர்களைப் பரிசுத்தமாகவும் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகவும் பாபமில்லாதவர்களாகவும் செய்ய முடியவில்லை. அவர் எங்கிருக்கிறார் என்று இப்பொழுது நமக்குத் தெரியாது. எனவே நமக்குத் தெரியாது ஒளித்துக்கொண்டிருக்கும் இயேசு நாதா எங்குமே நமமைப் பரிசுத்தமாக்கப் போகிறார்? இயேசுவுடைய சிஷ்டர்களுக்குக் கடுகு விதையளவுகூட விசுவாசம் இல்லாமலிருந்தது. இவர்கள் தான் பைபில் புத்தகத்தைச் செய்தவர்கள்; இது எவ்விதமாகப் பிரமாணமா

குடி? விசுவாசமிலவாதவர்கள், பரிசுத்தமில்லாதவர்கள், தாமதமில்லாதவர்கள் இவர்களுடைய முதற்பட்ட தூதர்களைக் கொடுத்ததை விருமபுகிற மனிதர்கள், நம்பக கூடாது. இப்பேசுவினுடைய இவ்வாததை உண்மையாதிருக்கும் பக்தத்தின், கடுகுவிதைபளவு கூட விசுவாசம் கிறிஸ்துவர்களுக்கு இல்லையென்று ஏற்படக்கூடும். எங்களுக்கு முழு விசுவாசமோ அல்லது துளி விசுவாசமோ இருக்கென்று சொல்லும் கிறிஸ்துவர்களிடத்திலும், ஒரிடத்திலிருந்து மற்றொரு விடத்திற்கு மனையைப் போகச் செய்யும் என்று சொல்லவேண்டும். அவ்விதம் மனையைப் போகச் செய்வதில் ஜெயித்தாலும்கூட, முழு விசுவாசமுள்ளவனாகச் சொல்லமுடியாது. கடுகு விதையளவு விசுவாசம் உள்ளவனென்றே சொல்லவேண்டும் ஜெயிக்காமல் போனால் ஒரு துளி விசுவாசம் அல்லது தாமதம்கூட இல்லாதவனாக ஆகிறான். "இதெல்லாம் கட்டுரை, 'மலை' என்பது. ஆர்வம் முதலான பன்னிருதணங்களைப்போ குறிக்குமென்றாலும் சரியாகாது. ஏனெனில் இறந்தவர்களை உயிர் பிழைக்கச் செய்தல், குருடர்களுக்குப் பராவை அளித்தல், குடிதொகைகளைத் தீர்த்தல் வைத்தல், சீர்திருத்தம் முதலானவைகளெல்லாம் கட்டுரைமாகாது. இறந்தவர்களையும் சோமடலானவர்களையும் பிழைக்கச் செய்தல், சோமபுகைத்திலிருந்து திருப்பினர், குருடனைச் சரியாகச் செய்தல் என்றால் மனக்கண் குருடானவர்களின் இருளை, ஒளிமயமாக்கின்றனதும், விபபசாரியை விபபசாரித்தனத்திலிருந்தும், மூடமயக்கங்களை மூட மயக்கங்களிலிருந்து இப்பேசு மீட்டினான் என்றும் அதைத் தங்கொள்ளலாம் இவ்விதம் பொருள் கொள்ளுவதும் சரியாகாது. ஏனெனில் இவ்விதமிருந்தால் தன் சொந்த சீஷர்களை ஏன் திருத்தியிருக்கக் கூடாது? அசம்பவ வார்த்தைகளைச் சொல்லுவதினால் இப்பேசு தன்னுடைய அருளுணத்தை வெளிப்படுத்துகிறான். இப்பேசுவினிடத்திலும் கொஞ்சமேனும் விதத்தை இருந்திருந்தால், கல்வி, அறிவு, உலகஞானம் அற்ற காட்டிலிருந்து வந்த மனிதனைப் போல அவர், பொருளற்ற வார்த்தைகளைக் கூறியிருக்கமாட்டார். "மரமில்லாத ஊரில் ஆமணக்கெண்ணெய் செடியே எல்லாவற்றையும் விட பெரிய மரமாயும் மேலானதாயும் கருதப்படும்" என்பது போல அறிவிலாத பெருமகாட்சி மிருண்டிகளுடைய தேசத்திலும் இப்பேசு பெரிபவராயிருக்கலாம்; ஆனால் அறிவு கிராபிய இன்னொளியில் அவர் பெரியவராயிருத்தல் முடியாது.

75. உலகம் மனத்திருமயப் பிள்ளைகளைப் போல ஆகாவிட்டால் பாலேசு எல்லாத் தன் பிரவேசிக்கமாட்டானென்று, மெய்யாகவே உலகங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். (18. 3)

மானத்திருமய ஒருவன் மாறுவதினால் சுவர்க்கத்தையும் மாறுதிருப்பதினால் சுவர்க்கத்தையும் அடைந்தால், ஒருவனுடைய பரபரணயத்தை மற்ற ஒருவன் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதென்று, தெரிகிறது. "கீழ்க்குள் பிள்ளைகளை ...." என்று சொல்லுவதெல்லாம் அறிவிற்குள் இருக்கிற தன்மைக்கும் விரோதமாக இருக்கிறது. ஜனங்கள் சிறு குழந்தையைப் போல நான் சொல்லுவதை ஏற்றுக்கொள்ளாட்டே என்று அவருடைய மனத்திலிருந்து போலும். அதாவது

கேழ்வி கேட்காமல் கணமுடிததனமாய் ஓகதுக்கொள்ளவெண்ணும் என்பதே
பிரகாச குழுததைப்போல குருட்டு கம்பிக்கையுள்ள கிறிஸ்துவர்கள் பல
நிகழ்கின்றனர். இவ்வகையான குல சாஸ்திரத்திற்கும் புத்திக்கும் விரோதமாயிரு
க்கிற இவ்வாசனத்தங்களில் கம்பியாமின்ன? இயேசுவின் விதத்தைவிடலாமலும்
பாடித்திட்டிலும் கூடினவர்க இவ்வாசனத்தால வன் பிரகருக்குப் பால
புத்தியுடனிருவன என்று காத்திர செப்கோ? ஏனெனில் தாவிருப்பது
பொருளை மற்றவர்களைப் புக விந்முடிவது சகஜமே?

76 நகவரியவான பரலோக ராஜ்யத்தில பரவேசிப்பது அரிதென்ற,
மையவர்க்கு உககளுக்குச் சொல்லுகிறேன். மேலும் நகவரியவான தேவனு
டைய ராஜ்யத்தில பி.கேசிப்பதைப் பரக்கிற பூட்டமொன்று வசியின
காதிவே நகழவது எளிதாயிருக்கும் மற்ற உககளுக்குச் சொல்லுகிறேன்
என்றா. (19. 23, 24.)

இயேசு ஏழைப்பாயிருந்தா என்று இதனிருந்து புடப்படும. ஜகவரிய
வானகள் இவரை மரியாதை செய்யவில்லைபோலும், அதினுடைய இதைச்
சொல்லியிருப்பார். ஜகவரியவானகளிலும் ஏழைகளிலும் கலவோர்கள்
இயோகனிருக்கிற. அடியிலு இது உணவையாகிறது. மனிதன கலவகாரியத்தை
செய்தால் கலவையையும் கெட்கலைச் செய்தால் கெட்பயணையும் முறையே
அடைகிறேன். நகவரனுடைய ராஜ்யம் ஒரே விடத்திலிருப்பதாகவும், எவரு
ம்வலாததாகவும் இயேசு கிதைத்ததாகத் தெரிகிறது. அவவிதமாயின அவர்
நகவரனுடையாட்டார். பார நகவரனோ, அவருடைய ராஜ்யம் எங்கு பரவிபு
னது. மேலும் அதில "பிரவேசிப்பது" அல்லது "பிரவேசிக்காமலிருப்பது"
என்று சொல்லுவது அறிவிக்கலாதவாகனுடைய வாதத்தையேயாகும். தன
வாண்டனா கிறிஸ்துவர்கள் எல்லோரும் வாதத்தையே அவைவர்களா?
தரித்திரர்கள் எல்லோரும் கவாக்கத்தக்கே செவ்வர்களா? (கல்லது செய்ய)
தனவாதர்களுக்குச் சாதனங் விருப்பதுபோல ஏழைகளுக் கிலையென்று
இயேசு கிறிஸ்துவிக்குக் கொஞ்சமோசனையில் தெரிந்ருக்கும். தனவாண்டன
விவகத்துடன் தாமதாக்கத்தில நகவன் திரவியத்தைச் செவவிட்டால் உத
தம் பதவியை யடைவார்கள். தரித்திரன் இழிவான பதவியிலே கிடப்பான்.

77 அதற்கு இயேசு மற்ற ஜெனம் காலத்திலே மனங்குமாரன் தமரு
டைய மனமையும் கிவகாசனத்தின மேல விதறிருக்கும் பொது, என்னைப்
பிண்டதரிசிக்கலும் இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களையும் கியவ
ரோகமிறவர்க்கார்ப பன்னிரண்டு கிவகாசனங்களின் மேல விதறிருப்பீர்க
என்று, மையவர்க்கு உககளுக்குச் சொல்லுகிறேன். என் ராமத்தி கித்ததம்
விட்டையாகது, சகோதரையாகது, சகோதரினையாகது, தகப்பனையாகது,
தாயையாகது, மகிவியையாகது, பிள்ளையாகது, கலவையாகது வி
டவன் கெடுகு, அவன் துதத்ததையாய் அடைத்து தெறிவ கீகனையும் கதந்தரி
ததக்கொள்ளுகான்; ஆகிலும் முந்தினோ அகோ பிரதினோயும், பிரதினோ
அகோ முந்தினோயும் இருப்பார்கள் என்றா (19. 28, 29)

விஷயம் வெளியாகிவிட்டது; பாருங்கள். அவர் இதைப்பிறகு கூட அவ
ருடைய கிலையிலிருந்து வாரும் த. புத்தகக்கொள்ளக் கூடாதென்ற எண்ணத்

79 காலையில் அவர் கைத்திறகுத கிருஷி கருணாநில, அவருக்குப் பரிசுண்டாயிற்று அப்பொழுது வாயிருந்த ஒரு அகமொலதைக் கண்டு, அது விடத்திற் போய் அதிலே இயைகையவளரி கொணந்தாயும் காணாமல்; இனி வருகாதும்கூட உன்னிடத்திலே கனி உண்டாகாதிருக்கக்கூடாது எனதா; உட்கை அத்திமரம் பட்டுப்போயிற்று, (21. 18, 19)

பாதிரிகள் இயேசு எப்பொழுதும் சாதத்தையே பூஷணமாகக் கொண்டவர் அன்புள்ளவர் கோபம் முதலான தீயக்குணங்களிலிலாதவர் என்று சொல்லுகிறார்கள். இயேசு கோபமுள்ளவரென்றும், பருவகாலங்களினுடைய அறிவு இல்லாதவரென்றும், காட்டுமனிதனைப்போல நடந்துகொண்டாரா என்றும் இதிலிருந்து தெரியவரும். மரம், சடப்பொருளாக்கிதே? சாபமிடும்படியான தப்பு அதனைச் செய்தது. மரம் பட்டுப்போன தென்பது உண்மையானால் அது சாபத்தினாலேயாகு; ஏதாவது மருந்தினால் அது பட்டுப்போயிருந்தால் நமக்கு விக்கைபாகாது.

79 அரசாட்சனில் உபதிரவம் முடிந்தவடனே, சூரியன் அந்தக்காட்சி மீது சாதிரன் ஒளினைக் கொடுத்திருக்கும், கட்சததிரவனை வானத்திலிருந்து விழும் வானத்தின் சத்துவத்தை அரைக்கப்படுக (23, 29).

சபாஷ் இயேசுவே" கட்சததிரவன் வானத்திலிருந்து விழும்பென்று எச்சரித்திருந்திருக்கிறதே? இயேசு கொஞ்சம் படித்திருந்தால் கட்சததிரவங்களை வானம் எம்முடைய பூமியைப்போலக் கொள்கின்றன என்றும் அது விழக்கூடியதல்ல வென்றும் திட்டமாக அறிந்திருப்பாரா. அவர் தச்சனுடைய பிள்ளையென்றும் பலருடைய பாவங்களை வெட்டி, அறுத்து இழைத்து, புனைத்து, தச்சு வேலை செய்திருக்கவேண்டும் என்றும் இதனால் தெரியவரும். காணும் இந்தக் காட்டுமனிதன் தீரக்கதரிசி ஆவேன என்று அவருக்குத் தோன்றினவுடனே, உபதேசம் செய்யவாரம்பித்தார். சில காலம் வார்த்தைகளையும் பல தீபவார்த்தைகளையும் சொன்னார். அவ்வாறு மனிதர் மட்டானாகளான டியினால் அவர் சொல்லுவதை நம்பினார்கள்; இப்பொழுதிருக்கும் வண்ணம் ஐரோப்பா நெருத யோஜனையுடன் அப்பொழுது இருந்திருந்தால் இவர தீரக்கதரிசியாயிருக்க மாட்டார். இப்பொழுது கொஞ்சம் சிறந்த போசனையுடன் கூடினவர்களால் விருந்தப்பொழுதிலும் ஐரோப்பியர்கள் சுயலாபத்தினாலே அல்லது பிடிவாதத்தினாலே இந்த வெறுமையான மதத்தைத் தள்ளி, எப்பொழுதும் உண்மையான வேதமார்க்கத்தைத் தழுவாமலிருப்பது அவர்களுடைய குறைகளில் ஒன்றேயாம்.

80. வானமும் பூமியும் ஒன்றுபோல; என வானத்தைபோல ஒன்றுபோல பதிலை அந்த வானமும் அந்த காடினையையும் என பிரா ஒருவர் கவித மற மெருவனும் அறியான். (23, 35)

இதையும் இயேசுவுடைய அறிவின் குறைவையும் மூடத்தனத்தையும் வெளியிட்டுக்கொடுத்து. (ஆகாசம்) வானம் எங்கே ஒழிந்துபோகும்? ஆகாசம் அதிருட்சம்மான டியினால் சண்ணால் காணமுடியாதது. ஒழிந்துபோவதை எவரால் பார்க்கமுடியும்; தானாகவே தன்னைப் புகழ்ந்து கொள்ளுவது கலமமனிதர்களுடைய வேலையாகாது.

81 அப்பொழுது இடதுபக்கத்தில் கிறிஸ்தானைப் பார்த்தது அவர் சபிக்கப்பட்டதாகனே. எனனைவிட்டு, பிராகக்காசம் அவன் தாசனாகக்காவம் ஆபத்தம் பண்ணப் பட்டிருக்கிற தீயதீய அக்கினியிலே போனான் பதியாயிருந்தேன், சிறகன் எனக்குப் போஜனையெடுக்கவேண்டி; தாகமாயிருந்தேன், நீயசன் என் தாகத்தைத் தீர்க்கவில்லை. (25, 41.)

தன் சீடர்களைச் சுவர்க்கத்திற்கும் மற்றவர்களை 'சித்திய அக்கினிக்கும்' அனுப்புவது எவ்வளவு பகஷ்பாதமான செயல். ஆகாசமில்லாமலிருக்க சித்திய அக்கினியும், நரகமும் எங்கு இருக்கும்? சாததானையும் அவனுடைய தூதர்களையும் சசுவரன் படைக்கவில்லைபா? அப்படியிருக்க நரகத்திற்கு இவ்வளவு ஏற்பாடுகளைச் செய்வானேன்? சாததான் என்பவன் சசுவரனுக்குப் பயந்து நடுங்காமலிருக்க அவர் சசுவரன் எப்படி ஆவார். ஏனெனில் அவருடைய தூதனாகவேயிருந்தான் அவருக்கு விரோதமானான். அவனை முதலிலேயே சித்திக்கு ஏன் சிறை மித்திருக்கக்கூடாது? இயேசுவிற்கே நரகப்பது என் கஷ்டத்தை புண்படு பண்ணினான். இப்படி யிருக்க அவருக்கு சசுவரன் தன்மை எங்கிருந்துவரும்? இயேசு, காததருடைய குமாரனாயிருந்தும் ஒன்றுச் செய்யமுடியவில்லை. ஆகையினால் இயேசு சசுவரனுடைய குமாரனாக மாட்டார். பைபிளினுடைய சசுவரனும், சசுவரனாகமாட்டார்.

82. அப்பொழுது பன்னிருவரிட ஒருவனைய ஆசாஸ்காரியோதது என பவன் பிரதான ஆசாரி. ரிடத்திற்குப் போய — நான் அவரை உகைக்குக் காட்டிக் கொடுத்தேன் நீகன எனக்கு என்ன கொடுத்திரான் எனமுன். அார்கள் அவனுக்கு முடபது வெள்ளிக்காசைக் கொடுத்த உடன்பட்டார்கள் (28. 14, 15.)

இதோ இயேசுவினுடைய சசுவராததனமையும் மாயாசக்தியும் வெளிப்பாடி விட்டது. தன்னுடைய எப்பொழுது கூடியிருந்த முக்கிய சிஷ்யனைப் பரிசுத்தமாகச் செய்ய முடியாதிருக்க, இரத்தபிறகு அவர் ஜனங்களைப் பரிசுத்தமாக எவ்விதம் செய்யமுடியும்?

83. அவர்கள் போஜனம் பண்ணுமையில் இயேசு அப்பத்தை எடுத்து ஆசுவதித்து அதைப் பிட்டு சிஷ்யர்களுக்குக் கொடுத்தது! நீதான்வாறெப் புரியங்கள்; இது என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறது என்றார். பின்பு பாததிரத்தை யும் எடுத்தது, ஸ்தோத்திரம் பண்ணி அவர்களுக்குக் கொடுத்தது நீதான் எவ்வாறும் இதிலே பானம் பண்ணுகங்கள் இது புது உடன்படிக்கை ரூபி என்னுடைய இரத்த மாயிருக்கிறது என்றார். (28. 26, 28)

அறிவாளி ஒருவன் இக்காரியத்தைச் செய்வானா? ஒன்று மறியாத காட்டுமீராணடியே செய்வான். கற்றுணராத எவனும் தன் சிஷ்யர்களுடைய ஆகாரத்தைத் தன் சரீரம் (மாமிசம்) என்றும், பானத்தைத் தன்னுடைய இரத்தமென்றும் சொல்ல மாட்டான். தற்போதைய கிறிஸ்துவர்கள் இதைக் காததருடைய போஜனமென்று அழைக்கிறார்கள். தங்களுடைய அப்பம் கிறிஸ்துவுடைய மாமசம் என்றும், பானம், அவருடைய இரத்தமென்றும், கிளைத்துக் கொண்டு சாப்பிட்டுக் குடிக்கிறார்கள் ஐயோ! தன் குருவுடைய மாமசம் இரத்தமென்ற எண்ணத்தி லிருந்து தன்னுடைய ஆகாரத்தையும் பானத்தையும் கூடப் சரிந்த முடியாம விருகிறவர்கள், பிறருடைய மாமசத்தையும் இரத்தத்தையும் விட்டுவிடுவார்கள்?

84. பேதுருவையும் செபெதேயுவின் குமார் இருவரையும் கூட்டிக் கொண்டு போய், துக்கண்டையவம் வியாபுலப்படவும் தொடங்கினார். அப்பொ

முது அயர்; என் ஆதமா மாணததம் தேவநா துக்ககொண்டிருக்கிறது; கீதன் இவர்களை என்னோடு கூடவிடுகிறார்கள் என்ற சொல்லி சதா அப்படிப் போய், முகநகுப்பறவிழுந்து; என் பிதாவே இதைப் பாதிரிம என்ன விட்டு கீதன் கூடாளுவ கீதரும்படி செய்யும்; ஆகிலும் என் கீதன் திசுபடி யல்ல, உம்முண்டய கீதன் சபடி ஆகக்கூடாது என்ற சொல் பண்ணினார். (26. 37. 39.)

தேவநா வெலும் மனிதனை விடலாமா, சகவாஸுடைப பிளையாயும், திரிகாலகரிசியாயும், வித்வானாயும் மிருத்திருக்காக இயல்பையுடைய செத்திருக்க மாட்டார். இப்பேத தேவநா; வநுங்கால மதித்தவர், பிதாவை மனவிடக்கூடியவா; இவ் கொய்க்கொடும் இப்பேதவினோடுகையே அல்லது அவருடைய சீடாகவினோடுகையே வெளிப் படுக்கப் பட்டிருக்கவேண்டிய என்ற இவைக ளின்று புலனாகின்றன களளங் கூடமாற கூடியப்படுகி பொருத சரதாரண மனிதனொப்பது கீதசயமாகிறது. அயர் அந்ருநடலா, போகியுடலா, சித்தனும்மல்லர்.

85 அகா இப்படி பேசுகையில், பண்ணிநாசில ஒருவருடைய ஆதாமா கான; அவருடைய கூடப் பாதான ஆசாரி, நம ஜனதகிள ஆப்பரு அப்ப பிதா திரிதான ஜனதகன் பட்டலகனாயும் தடிக்கனாயும் பித்ததா கொண்டு வந்தாராது. அகாது காட்டிக் கொடுக்கிறவன்; காது கொண்டு முதலுசெய் வேறே அவனதான், அவனைப் பித்ததா கொள்ளுகள் என்ற அகாளுக்கு அகடயான கொலவிதிருதான் உடனே அவன் துயில்கவினிடக்கல் வந்து; பீதாதுக் என்ற சொல்லி அவரை முதலு செய்தான். . . . அப்பொழுது அவரன் கிட்டவந்து துயில்கவினிடக்கல் கையெப்பிபாட்டு அகாதுப் பித்ததாரகன் அப்பொழுது துயில்கவினலலாநம அகாவிட்டு துயில்கவினாது. சக பி. 9. 10 இரண்டி பொய்ச் சாட்சிகள் வந்து; தேவநாடய அவதத்தை துக்கதப் போடலும் மூன்று காண்கருள்ளே அகாது கூடம் என்னுடைய ஆதாம என்ற துணை கொண்டு என்னாகன் அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியன் எழும் திருந்து, அவரை கோகி துக்கன் கனக்கு விதாக்காய்ச் சாட்சி சொல்லு கிறதாக்குரிதது கீ ஒன்றும் சொல்லுகிறதில்லையா என்றான். — இப்போது பேசாமலிருக்கா, அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியன் துணை கோகி கீ தேவ நுண்டய குமாருகிய கிறிஸ்துதான்? அகாது எவர்களுக்கு சொல்லுபடி தீவ னுள்ள தேவன பேசில் உன்னை ஆனபி கீத கொட்டிதான் என்றான். அந்தது இப்பேத கீத கொண்பகிதான்; அன்றியும் துயில்கவினின் சாக்கல்வருடைய வலது பாரிசத்தில் கீத்கிருப்பனாயும் காண்களை மேகதகமில் கருகதை யும் இது முதல் காண்கொண்டு உவகளுதரு சொல்லுகிறான் என்றான் அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியன் தன் வலதுகையை கீததா கொண்டு துயில் தேவநாடய கொண்டு துயில்க சாட்சிகள் கமரு துணையுடைய கெண்ட, இப்போது அவன் துயில்கதை துயில்கவினிடக்கலிதான், உவக ளுக்கு என்னாய்க் கொண்டுதெது என்ற கேட்டான் அகாது அவரன் மரணத்திருப பாதிரினை யிருக்கிறான் என்றான் அப்பொழுது அவருடைய முகத்தில் துயி அவரைக் குட்டினான், இவ் அவரைக் கண்ணத்தில் அகாது; கிறிஸ்துவ உவக அகாதுகையா? அகாது காண்கிருக்கியினை வகளுதரு சொல்லும் என்றான், அகாதுகையே பேதரு கெனியே வலது அகாது முகத்தில் உடகாதுகிருக்கான் அப்பொழுது துயில்கவின ஒருத்தி

அன்னிடத்தில் உகது, நீயும் கல்லேயனாகிய இயேசுவின் உட இருந்தாய்
என்றான். அதற்கு அவன் நீ சொல்லுகிறது எனக்குத் தெரிடாது என்று எவ்
வாருக்கும் முன்பாக மறத்ததான் அவன் வாசல் மண்டபத்திற்குப் போன
பொழுது வேறொருத்தி அவனைக் கண்டு இவனும் நசரேனாகிய இயேசுவோடே
கூட இருந்தான் என்று ஆணையிட்டு, பழமையும் மறத்ததான் அப்பொழுது
அவன் அச்சமனுஷனை அறிவேன என்று சொல்லிச் சபிக்கவும் சத்தியம் பண்ண
வும் தொடங்கினான். (28. 47-50, 56. 60-72, 74.)

பேராசையினால் குருவைக் காட்டிக் கொடுத்து, விறதுப் பொய்சொல்லி,
பொய்சசாட்சி கூறாமல் இருக்கச் செய்யவும் தனக்கு வேண்டி சீஷர்கள்
பிராணமையும் துறக்க சத்தமர யிருப்பதற் கான கமபிக்கையைத் தன் சீஷர்க
ளிடம் உண்பெண்ண வேண்டிய சாத்தியம் பிரதாபமும் இல்லாத இயேசுவை
என்னவென்று கிண்கிற்றிகள்? அவ்வது ஆசசரிய சக்தியையும் கொண்
டவரல்லா, * சொந்தம் பட்டணத்தது மனிதர்கள் எல்லோரும் நசுவர
னுடைய இரண்டு தூதர்களைக் கொல்ல, அவர்கள் விருத்தினாகளா யிருந்த
லோத்தினுடைய வீட்டை உடைக்க லானாகளென்று ஆதியாகமத்தில சொல்
லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் (தூதர்கள்) அவர்களுடைய கண்பார்வையை
இழக்கச் செய்தார்கள். இவ்வார்த்தையும் அசம்பவமா யிருந்த பொழுதிலும்
தூதர்களிருவரிடமு மிருந்த சாமாததியங்கூட இயேசுவிற்கு இல்லை. இவ்
விதமிருக்க இயேசுவுடைய அபாரசக்திகளைப் பற்றி கிறிஸ்துவர்கள் உறுவ
தற்கு முடிவு முண்டோ? இததூததிகையில் இறந்திருப்பதை விட அவர்
ஆயுதங்கொண்டு தற்கொலைசெய்து கொண்டிருந்தாலும் அவ்வது வேறு எவ
விதமாயிருந்தாலும் கலையிருந்திருக்கும். விததையிலல்லா விருக்க இவருக்
குப் புத்தி எங்கிருந்துவரும்?

86. என இப்பொழுது என் பிதாவை வேண்டிக்கொண்டால் அவர்
பன்னிரண்டு வேகியானுக்கு அதிகமான தூதரை என்னிடத்தில் அனுப்பமாட்
டாரென்று கிண்கிற்றியா? (28. 53.)

தன் தகப்பனுடைய மகிமைமையும் தன்னுடைய தையும் பற்றி விமபு
பேசிக் கோள்கிறா. இருந்தும் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. பிரதம் ஆசாரி
யன் எழுந்திருந்து அவரை கோர்க் இவர்கள் உனக்கு விரோதமாய்ச் சாட்சி
சொல்லுகிறதைக்குறித்து நீ ஒன்றும் சொல்லுகிறதில்லை என்று. இயேசு
அதற்குப் பேசாமலிருந்தார். அவர் அமமாதிரி செய்தது முறையோ? உண்
மைபை உரைத்திருக்க வேண்டுமே தன் பெருமைபை இவரும் புக்ந்து
கொண்டிருக்க கூடாது. பொய்க் குற்றத்தின் பேரில் அவரை மரணத்திற்கு
ஆளாக்கினவர்கள் செய்ததும் சரியானதில்லை. இயேசுவின்ிடத்தில் அவர்கள்
குற்றஞ் சுமத்திய தப்புகிடையாது. ஆனால் அவர்களும காட்டுமிரண்டிகள்,
கியாயத்தை பற்றி யாது அறிவார்கள். இயேசு நசுவர குமாரன் என்ற பாவனை
பண்ணிக் கொள்ளாமலும் அவர்களும் (யூதா, ரூம்) அவ்வளவு கொடுமை
யாய் நடத்தாமலும் மிருந்திருந்தால் இருக்கக்கூடும் என்று யிருந்திருக்கும்.

சத்தியிங்கே உப்யிடார் அதரது ஏன் டேவனே! ஏன் தேவனே! ஏன்
என்னை வசலிடமா எனது அரத்தமாய் அநேக கீதாநகரிக லொ அனாத
கேட்டபொழுது இவன் எல்லாமை உப்யிடுஞான ஏன் டேவனே, டேவனே
கரிக லொ ஒருகன சுக உடரகாரனை எடுத்து காடியில் தொத்தது, அனாத ஒரு
கோலம் மாட்டி அவருக்கு குடிக்க கொடுத்தான், இது ச மறபடியும் மகா
சத்தமாயா உப்யிட்டு ஆவியை விட்டார். (27 1: 14, 22 26-31, 33-35,
37-48, 50.)

எப்பொழுதும் இவையவை அத்துஷ்டரகன் கொடுரை புடனெய்ய நடத்தி
னார்கள். ஆனால் இவையிடத்திலுமி தோஷமுண்டி. ஏனெனில் சகலரணுகருக்
குமாரன் பாருங்கடையாது. அவர் பாருடைய தகையனுமாரா. இவ்வத்
மிருந்தால் அவர் பாராது. மச்சினன் முதலாவவராய் மிருதகவேண்டும்.
தேசாநிபத் தீ பூதாதருடைய ராகூமா என்பது பிசுட் பிழுவ்கருக்கு இவ
ருக்கு உணவை என்று விளக்கிவை உரைத்திருத். வேண்டும். இவரால்
செய்யப்பட்ட அறபுதகவெல்லாம் உணவாயினால் சிறுவையினிருந்து தீழ
இறங்கியவது எல்லாரையும் திருப்பிநு. பார அவர் சகலரணுடைய குமார
னுமிருந்தால் அவரை காப்பாற்றி மிருப்பார தீகரமமு மறித்தவராய் மிரு
தால் சகப்புக் கலத்த காடிவை ருசி மாரகார பிசு துக்கம் மறுத்திருப்பார. அத
னுடைய குணங்கள் முன்னெய்ய அவருக்குத் தீகரத்தருக்கவேண்டும். அவ
ரிடம் பெருஞ் சத்தி எதாவ திருத்தருந்தால் ஆவியை விழிமுள்ளை அவவளவு
சத்த மிப்பிருக்க மாட்டார். மனிதன் எவ்வளவு தந்திரமுள்ளவனு யிருந்த
பொழுதிலும் கடைசியில் உணவை வெளியாகியிடு மென்கதை இது புதட்டு
கிறது அகலாதத்துத காட்டு மிருண்புகளில் இவா கொஞ்சம் மேலானவரால்
சென்றும் தெரிகிறது. அவரிடத்தல் அறபுத சத்த ஒன்றும் கிடையாது. அவர்
சகலரணுடைய குமாரனு மில்லை; மதவானு மில்லை. இருந்தால் ஏன் இப்படித்
துக்கங்களை அனுபவிக்க வேண்டும்.

88. அப்பொழுது பூமி மீதவும் அதிரு படி, காத்தருடைய துதன்
கூரத்திலிருந்து இறங்கிவந்து மாதவன்ருகத் கலையில் புரட்டித்தகையி அதன்
மேல் உட்கார்த்தான அகா இவர்க இவலை தாய் கொண்படியே உயிரித்தெ
முத்தாய்! மீத்தனைய தத இடத்தையுத்துபருவன் அகாந அருடைய
செய்களுக்கு அறிவிச்சப் போகிறபோது, இவையதாயே அகாநபுரு எதிர்ப
பட்டு மாதவ எனஞா அகாந கிட்டவந்த அகா பாதகனைத்தமுலி அடரைப்
பணிந்து கொண்டாநன். அப்பொழுது இயேசு அகாநனை கோகலி; பவப்பா
நிருகன்; கீதன் போய என் சகோதர கலிகேயாகுக்குப் போகும்படி அகா
நருக்குச் சொல்லுவான்; அங்கே அகாநன் என்னத் காண்பாரன் எனஞா,
பதினொரு செஷ்களுட் கலிகேயாவியே இயேசு தமக்குக்கு குறித்திருந்த
மலைக்குப் போனாரன் அங்கே அகாநன் அடரைக்கண்டு பணிந்துகொண்டா
நன் கிலியை சாத்தெப்பப்பட்டாரன் என் உங்களுக்குக் கட்டினையிட்ட மானை
பும அகாநன் எகத்தொன்னு படி அகாநளுக்கு டபேதா பன்னுநான். இதோ
உலகத்தின் முடிவடரியதத சகலதாங்களிலு உன் உங்களுடனேயுட இருக்கி
தேன் என்னார். (28. 2, 6, 9, 10, 16-18, 20.)

சிருஷ்டி உருபத்திற்கும் விததைக்கும் விருத்தயாபிருத்தி நிலவாத
தைகளுடையபுத்தரு முடியாதது. ஈசுவானிடம் தூதரீ எருபத்தாலும்

அவர்களை இங்குமங்கும அனுப்பினதாகவும், மேலேயிருந்து அனுப்பினதாகவும் நம்புவதால் கிறிஸ்துவர்கள் நடவுளைத் தாசில்தாராகவும் கலகடமாகவும் செய்யவில்லையா? அதே சரீரத்துடன் சுவர்க்கத்திற்குப் போனாரா? ஸ்திரீகள் பாதங்களைத் தழுவி அவரைப் பணிந்து கொண்டார்களெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுது அதே சரீரம் இருந்ததா? மூன்று நாளைக்கு அச்சரீரம் புதைக்கப் பட்டிருந்தபடியினால் அது கெட்டுப் போகவில்லையா என்று அறியவிரும்புகிறோம். உானத்தினும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தெனது அவா உயிரினாலேயே சொல்லுவது வீண்பெருமை வார்த்தையெய்யாகும் சிவ்யா னைச் சந்தித்தது, பேசினாரென்பது அசம்பவமேயாம். ஏனெனில இதெல்லாம் உண்மையானால் தற்காலத்தில் ஏனையாரும் இறந்ததெனிருந்து உயிர்பெற்று எழுந்தது அதே சரீரத்துடன் சுவர்க்கத்திற்குப் போகிறதில்லை.

இதுவரை மத்தேயு எழுதின சுவிஷேந்தைப் பற்றி எழுதினோம். இனி மாற்கு எழுதினதைக் கவனிப்போம்.

மாற்கு எழுதின சுவிசேஷம்.

89. இவன் தசசன் அல்லவா? (8. 3.)

ஜோசப உண்மையாக தசசனே. இயேசுவும் (அவருடைய பிள்ளை யான படியினால்) தசசனே. கொஞ்ச வருடங்கள் அவ்வேலையிலேயே இருந்துவிட்டு பிறகு தீர்க்கதரிசியாக வேண்டுமென எண்ணங் கொண்டாரா. நசுவரருமாரன் என்று வேஷங் காட்டிக்கொள்ள, (அவரைச் சுற்றியிருந்த) காட்டுச் சனங்களும் அப்படியே நம்பினார்கள். சனங்களைப் பிரித்து சண்டை சச்சரவுகளை உண்டு பண்ணினது அதிகயமில்லை.

லூக்கா எழுதின சுவிசேஷம்

90. அதற்கு இயேசு; நீ என்னை கலவலன் என்று சொலவானேன் தேவன் ஒருவா தவிர கல்லவன் ஒருவரு மில்லையே. (18. 9.)

‘தேவன்’ ஒருவரைத் தவிர வேறுயாரும் கலவலனில்லைமென்று சொல்லுகையில் கிறிஸ்துவர்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவி, பிதா, பிள்ளை என இம்மூன்றும் எங்கிருந்து வந்தன.

91. அவன் (பைலாத்து) ஏரோது வினிடத்திற்கு அவரை அனுப்பினான் ஏரோது இயேசுவைக் குறித்து அனேகக் காரியங்களைக் கேழ்விப்பட்டிருந்ததினாலும், அவரால் செயல்படும் அடையாளத்தைப் பாரக்கவேண்டுமென்று விருப்பி யிருந்ததினாலும் அவரைக் காணும்படி வெகுநாளாய் ஆசைகொண்டிருந்தான். அநேக காரியங்களைக் குறித்து அவரிடத்தில் வினாவினான். அவர் மறுமொழியாக அவனுக்கு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. (23 7-9)

மத்தேயுவினால் எழுதப் பட்டதில் இவ்விஷயம் காணப்படவில்லை. ஆகையினால் இச்சாட்சிக ளெல்லாம் நம்பமுடியாதவர்கள். ஏனெனில சாட்சிகளில் ஒற்றுமை வேண்டும். இயேசுவிற்குச் சாமர்த்திய மிருந்து அற்புதங்களைக் காட்டச் சகதியிருந்திருந்தால் ஏரோது வினாவினவுடன் மறுமொழியாக அந்

புதச் செயலைக்காட்டி யிருக்கவேண்டும். இயேசுவிறகு வித்தையும், அற்புதச் செயலை செய்யும் குணமும் சிபையாதெனலும், இதிலிருந்து தெளிவாகிறது.

யோவான் எழுதின கவிசேஷம்.

92. ஆகியிலே வாரத்தை இருந்தது; அந்தவாரத்தை தேவனிடத்திலிருந்தது. அந்த வாரத்தை தேவனுபநந்தது. அவர் ஆகியிலே தேவனுடைய ருத்தார சகலமும் அவர் மூலமாய் உண்டாயிற்று. உண்டான தொன்றும் அவராலே உல்லாமல் உண்டாகவில்லை. அவருக்குள் ஜீவன் இருந்தது. அந்த ஜீவன் மனுஷருக்கு ஒளியாயிருந்தது (1. 1-4.)

சொல்லுகிறவ னிலலாமல் ஆகியிலே வாரத்தை இருந்திருக்க முடியாது. ஆகையினால் அந்தவாரத்தை அசுவானிடத்திலிருந்ததென்பது வீணவாரத்தை யே யாகும் வாரத்தை ஒரு பொழுதும் அசுவானு முடியாது. தேவனுடன் ஆகியிலே வாரத்தையும் இருந்தபடியினால் முதலில் தேவனிருந்தானு அல்லது வாரத்தை யிருந்ததா என்று சொல்லமுடியாது. வாரத்தையைக் கொண்டு ஒரு பொழுதும் இருஷ்டியை, அதற்கு வேண்டிய காரணமில்லாமல் செய்யமுடியாது. வாரத்தை யிலலாமலே, பேசாமல் இருந்துகொண்டு படைத்தவர் இருஷ்டியைச் செய்யக்கூடும். ஜீவன் எதிலிருந்தது என்னவாக யிருந்தது? (அவருக்குள் ஜீவனிருந்தது) இவ்வார்த்தையினால் ஜீவன் அராதியாகும். அராதியானால் மனிதருடைய காசித்துவாரங்களில் கர்த்தாவான தேவன் மூசைப்புதவிட்டார் என்று ஆகியாகப்பட்டால் சொல்லியிருப்பது தப்பாகும். ஜீவன் மனிதனுக்கு மாத்திரமா ஒளியாகிறது? யிருக்கக் கூடிய முதலான பிராணிகளுக்கு கில்லையா?

93. போஜனம் முடிந்தபிறகு ஸீமோனின் குமாரனாகிய ஜகாஸ்காரியோத்து அவரைக் காட்டிக் கொண்டிருப்படி பிசாசானவன் அவன் இருந்ததைத் துண்டினான், (13. 2.)

இது உண்மையாகாது. ஏனெனில் பிசாசானவன் எல்லோரையும் தூண்டு கிறான் என்றால் பிசாசைத் தூண்டுகிறவன் பாரென்று கிறிஸ்துவர்களை விளவ வேண்டும். பிசாசு தன்னைத் தானே தூண்டிக்கொள்ளுகிறதெனின் மனிதனும தன்னைத்தானே தூண்டிக்கொள்ளக்கூடும். அப்படி யிருக்கப் பிசாசுக்கு என்ன வேலை? பிசாசைத் தூண்டுகிறவன் பாரமேச்வரனே யானால் கிறிஸ்துவ அசுவரன் பெரும் பிசாசு தம். தன் ஈடுமாதச் சகல மனிதர்களை ஏமாற்றின சூற்றவாளி யாகவேண்டும். இவ்வாரியத்தைப் பாரமேச்வரன் கூடச் செய்வாரா? உண்மை என்ன வென்றால் இப்புத்தகத்தை (பைபிள்) எழுதி, இயேசுவை அசுவரருமா ரன் என்று அழைத்தவர்கள் பிசாசு என்றால் கமக்கு வியப்பு உண்டாகக்கூடாது. இந்நூல் அசுவரவாக்து மாகாது; அதிலிருந்தே அசுவரனும் உண்மை அசுவரனாகாது; இயேசுவும் அசுவரருமாயினாகமாட்டார்.

94. உதைளுடைய இருதயம் கலங்காதிருப்பதாக; தேவனிடத்தில் விசுவாசமா யிருந்தான்; என்னிடத்திலும் விசுவாசமா யிருந்தான் என பிதாவின் வீட்டில் அநேக வாசஸ்தவங்கள் உண்டு அப்படி யிலவா யிருந்தால் நான் உதை ளைச் சொல்லியிருப்பேன்; ஒரு வந்தவத்தை உதைளுக்காக ஆபதம் பண்ணப்

போகிறேன் நான் போய் உங்களுக்காக ஆயத்தம் பண்ணின பின்பு, நான் இருக்கிற இடங்களிலே நீங்கள் இருக்கும்படி நான் மறுபடியும் வந்து உங்களை என்னிடத்தில் சேர்த்துக் கொள்வேன். நான் போகிற இடத்தை அறிந்திருக்கிறீர்கள் என்றால், காணோவழியும் சத்தியமும் ஜீவனு மாயிருக்கிறேன், என்னுடைய பவ்வாமல் ஒருநாளைச் சிவாமினிடத்திலே வரான் என்று அறிந்தீர்கள் என்றால் என பிதாவையும் அறிந்திருப்பீர்கள் (13. 1, 4, 6, 7.)

இயேசுவினுடைய வார்த்தையைக் கவனிப்புகள். நீ அப்பலீகளைவிட இது குறைவானதா? இப்பிரமையை அவர் உணர்பெண்ணாம லிருந்தால் எவர் தான் அவருடைய வலையில் அகப்படிக் கொண்டிருப்பாராகள்? தன் பிதாவினுடைய ஏகபோகப்பதத்தால் இயேசுவிற்கே உள்ளதா? அவருடைய மேற்பார்வையின் கீழிருந்தால், பராதீனமாய் அதிசூயை நகவரனு யிருக்கமுடியாது என்னுடைய பவ்வாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்திலே வரான் என்று சொல்லுவது எப்பொழுதும் உண்மையாகாது. ஏனெனில் இசுவரனுக்குப் பரிசுத்து மிகுந்தவர்கள் யாரும் பிவண்ணியதில்லை. இயேசுவிற்கு முதற்பாரும் நகவரனை அடையவில்லையா? தன் தகப்பனுடைய வாசஸ்தானங்கள், தன் சீஷர்களுக்கு ஸ்தலத்தை ஆபக்கம் பண்ணுவது, காணாதவா தான் வழியும், சத்தியமும், ஜீவனும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுவது, இப்புகழ்ச்சிக்கெல்லாம் விண்ணொளியை தவிர வேறே ஒன்றுமில்லை. ஆகையினால் இதெல்லாம் உண்மையாகா

95 மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் நான் என் பிதாவினிடத்திற்குப் போகிறபடியினால் என்னை விசுவாசிக்கிறவன் நான் செய்கிற கிரியைகளைத் தானும் செய்வான் இவைகளைப் பாராக்கிலும் பெரிய கிரியைகளையும் செய்வான், (13. 12)

கிறிஸ்துவர்கள் இயேசுவை மெய் விசுவாசம் வைத்திருந்தால் என அவர்கள் இறந்தவர்களைப் பிழைப்பு மூட்டுதல் முதலிய அற்புதங்களைச் செய்யக்கூடாது? இயேசுவின் விடத்திலுள்ள விசுவாசத்தாலான கூட அற்புதங்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாதென்பது நிச்சயமானது. ஏனெனில் என்னை விசுவாசிக்கிறவன் . . . கிரியைகளையும் செய்வான்" என்கிறார். ஒரு தனி கிறிஸ்துவன்கூட அற்புதம் ஒன்றும் செய்யமுடியாமலிருக்க இயேசுவுடைய அற்புதச் செயல்களில் மமபுகிறவன் சித்தஞ்சுத்தி இழந்தவனே யாவான்.

96. ஒன்றான மெய்தேவன். (17. 3)

இரண்டற்ற ஒரே நகவரனிருந்தல் கிறிஸ்துவர்கள் மூன்றுஎன்பது எப்பொழுதும் புரட்டேயாகும்.

(பிதா - குமாரன் - பரிசுத்த ஆவி.)

திவ்ய வாசகனாகிய யோவானுக்கு வேளிட்பத்தின விசேஷம்.

போவான் சொல்லும் அதிசயங்களை உகேளுங்கள்.

97 தங்கள் சிந்தனையில் பொருத்த குட்டிக் கொண்டிருந்தது. . . . . தேவனுடைய எழு ஆவிகளாகிய எழு அடிகள் தீபகதன் சிந்தனைத்திற்கு முன்பாக எரித்த கொண்டிருந்தன அந்தச் சிந்தனைத்திற்கு முன்பாகப்

பளிங்குக கொப்பான கண்ணாடிக் கடலிருந்தது.... . அந்த கிவகாசனத்தை சகதரிலும் காண்கு ஜீவன்களிருந்தன. அவைகள் முன்புறத்திலும் கண்களால் நிறைந்திருந்தன. (நீ. 4-6.)

கிறிஸ்துவ சுவாசம் நகர மொன்றுக்குச் சரியாயும் அவருடைய சகவர னும் தீபத்தைப் போலவும் இல்லையா? பொன்முடி முதலிய ஆபரணங்கள் சூட்டிக் கொள்ளுவதும் முன் 'புறத்திலும் பின் புறத்திலும்' கண்களால் நிறைந்த ஜீவன்களிருப்பதும் அசம்பாவிதமான காரியமே. இவைகள் காலுங்குங் க்கொண்பட்டிரு கிறத. எவனால இதை நம்பமுடியும்?

98 உன்னுடைய புரம்பல எழுதப்பட்டு எழுமுதலிரைகளால் முதலிரைப் பட்டிருந்த ஒரு புஸ்தகத்தைச் சிவகாசனத்தில் வீதரிருக்கிறவருடைய வலது காதலிலே கண்டேன். புஸ்தகத்தைத் திறக்கவும் அதின் முத்திரைகளை உடைச் சவும் பாத்திரங்கள் யார். ... ? வானத்திலாவது, பூமியிலாவது, பூமியின் கீழாவது, ஒருவனும் அந்தப் புஸ்தகத்தைத் திறக்கவும் அதைப் பார்க்கவும் உடாதிருத்தது. ஒருவனும் அந்தப் புஸ்தகத்தைத் திறந்து வாசிச்சவும் அதைப் பார்க்கவும் பாத்திரவாலாகக் காணப்படாததினால் என் மிகவும் அழுதேன் (நீ. 1-4.)

என்ன கோத்தியான கிறிஸ்துவ சுவர்க்கம்!! சிவகாசனங்களும், ஜனத் திரளும், அநேகம் முதலிரைகளால் முதலிரைப் பட்டிருந்தவரும், வானத்தி லாவது பூமியிலாவது அதைத் திறக்கக் கூடியவர்களாவது பாரகக்கூடியவர் களாவது இல்லாத நூலும் அவரு இருக்கின்றன. அப புஸ்தகத்தைத் திறந்து படிக்கவும் பார்க்கவும் யோக்கையையுள்ள ஒருவனையும் காணாது பற்றி அழுத போவானும் அவரு இருக்கிறார். "யாருக்குக் கவியாணமோ அவனுடைய புத்தே" என்பது போல இயேசுவைப் பெரிமவராக்குவதற்கே இவையெவ லாம் கூறப்பட்டுள்ளன. இவையெல்லாம் கட்டுக்கதைகளைப் போல இருக்க வில்லையா?

99 அப்பொழுது, இதோ. அடிக்கப்பட்ட உண்ணமாயிருக்கிற ஒரு ஆட்டுக்குட்டி சிவகாசனத்திரும் காண்கு ஜீவன் களுக்கும, மூப்பர்களுக்கும் மத்தியில் சித்தகண்டேன்; அது எழு கொம்புகளையும் எழு கண்ணையும் உடையதுகாயிருத்தது; அதைக் கண்கள் பூமிமேலும் அணுப்பப்படுகிற தேவ னுடைய எழு ஆலிகளேயாம். (நீ. 6.)

திவடவாசகனாகிய போவானுடைய கனவின் கற்பனாசக்தியைக் கவனி யுங்கள். அச்சுவாசத்திலே காண்கு ஜீவன்களும் கிறிஸ்துவும், கிறிஸ்துவர்களும் மாததிரும் யிருக்கிறார்கள். வேறு யாருமில்லை. பூமியிலிருக்கும் பொழுது இயேசுவாரு இரண்டு கண்கள் மாததிரும் இருந்து கொம்பின டொய்குட இல்லா மலிருந்து சுவாசகத்தில எழு கண்களும் எழு கொம்புகளும் அவருக்கு உண் டானது விகைசியே. அவர்கள் சகவரனுடைய எழு ஆலிகளாம். கிறிஸ்துவர்கள் இவ்வம் யாத்ததைகளைக் கருதியாகக் கருதுவதை மிகவும் வருத்தத்தக்கது. கொஞ்சம் போசனை செய்திருக்க வேண்டிய.

100 அந்தப் புஸ்தகத்தை அா வாமகின்போது அதை காண்கு ஜீவன் களும் இருப்பதற்கான்கு மூப்பர்களுட தகைகள் தகைகள் காமண்டலகைகளையும்

பரிசுத்தவாக்களுடைய ஐயுபவனாகிய அபபாக்கத்தால் நிறைந்த பொற்கை
சங்கிலியும் பரிசுத்தவாக்களின் ஆட்சிக்கு உபாபவருக்கு முன்பாக வணக்க
மாய் விழுந்தார்கள். (8. 8)

இயேசு கவாக்கத்தினாலாம விநாதபொழுது இரோன்கு ஜீவனகளும்
இருப்பத்தினான்கு மூட்டாகளும் எவருக்குத் தூபதிபைவேத்திய ஆரத்தியைச்
செய்துக கொண்டிருந்தார்களெனறே எய்ய யோக்கித்தெரு. இவர்களுடைய
கவர்க்கம் மூத்தி பூஜைக்கு இருப்பிடமா யிருக்கப் போட்டஸ்டனடு கிறி
ஸ்துவர்கள் மூத்தி பூஜைபை உண்டனஞ் செய்தி றார்கள்.

101 ஆட்குட்டியானவா முத்திரைகளில் ஒன்றை உடைக்கக் கண்டேன். அப்பொழுது எனக்கு கீழ்க்களில் ஒன்று என்னை கோக்கி, கீழ்த்த
பா எனது இடிமுழக்கப்போன்ற சத்தமாய்ச் சொல்லக் கேட்டேன் — என்
பாக்கப்போது இதோ ஒரு வெள்ளை குதிரையைக் கண்டேன்; அதன்மேல்
ஏறியிருந்தவர் விவலை பிடித்திருந்தான், அகலுக்கு ஒரு பிரீடம் கொடுக்கப்
பட்டது; அவன் ஜெபிக்கிறதற்காகவும் ஜெபிப்பதற்காகவும் புதப்பட்டான்.

அவா இ ண்டாம் முத்திரையை உடைத்தபோது, இ ண்டாம் ஜீவனானது
கீழ்த்தபா எனது சொல்லக் கேட்டேன் — அப்பொழுது சிலப்பான
கேடுக்கு குதிரை புதப்பட்டது; அதன்மேல் ஏறியிருந்தவனுக்கு, பூரிபிறன்
வாக்க ஒருவரை பொருவா கொலையெய்த தக்கதாகச் சமாதானத்தைப் பூரி
யிலிருந்தெடுத்தப் போடுமபடியான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது; ஒரு பெரிய
பட்டயமும் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது

அவர் மூன்கும் முத்திரையை உடைத்தபோது .... ஒரு சதப்புக் குதி
ரைக்கக் கண்டேன்; அவர் எவாம் முத்திரையை உடைத்தபோது .. ....
இதோ, மகினை சிறமுன்ன ஒரு குதிரையைக் கண்டேன்; அதன்மேல் ஏறி
யிருந்தவனுக்கு மாணம் என்ற பெயர் (8. 1-5, 7-8)

புராணங்களின் கதைகளையிட இ ண் இன்னும் அசங்கதமானதாயிலையா?
புத்தகங்களின் முததிரைகளின் குதிரையும், குதிரை சவார்க்காரர்களும் எவ்
வித யிருக்கமுடியும்? யோவன் கணவின்னுடைய யோதகர்களை உணமைபென
கைத்தொள்ளுகிறவர்கள் அறிவிலவாமையின் உருவபே யாவார்கள்

102. அ ஈகன் பரிசுத்தமும் சாதி முழுதான ஆண்டவனே, தேவரீர் பூரி
யின்மேல் குடியிருக்கிற ஈக னிடத்தில வகைன் இரத்தசாத்தைக் குறித்த ஏது
கவையகும் சிவாபத்திப்புச் செயலாமலும் பழிவாங்கா லும் இருப்பீர் என்ற
மகா சத்தந்திக்கு உப்பி டார்கள் — அப்பொழுது அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்
கும் வெள்ளை அடிகள் கொடுக்கப்பட்டது; அன்றியும், அவர்கள் தலைகளைப்
போலக் கொலைச் செய்யப்படப் போகிறவர்களாகிய தங்கள் உடன் பணி
விடைக்காரரும் தங்கள் சகோதரருடனாகவான சொல்லு நிறைவாகும்வரும்
இன்னும் கொடிசைகளும் இளைப்பாடிகொண்டேனென்ற அவர்களுக்குச் சொல்லப்
பட்டது, (8. 10, 11)

ஊரிலவாமல் கற்றிக்கொண்டிருக்கும் கியாயதிடிகளிடம் கிறிஸ்துவர்
களை ஒப்புவிக்க, அவர்கள் சியாயத் தீர்ப்புச் செய்வதற்காக உரக்கவே சத்த
யிடுவார்கள். ஆனால் வேதமார்க்கத்தைத் தழுவுகிறவர்கள் கியாயத் தீர்ப்பிற்

காகக் காத்திருக்கவேண்டாம். ஈசுவரனுடைய காரியாலயம் மூடப்பட்டு இப் பொழுது கியாமத்தோப்பு செய்யப்படாமலாவிருக்கிறதென்று அவர்களை வின்வ வேணமே. கியாமதிபதிகள் வேலையில்லாமலா உட்காங்கிருக்கிறார்கள்? கிறிஸ்துவ ஈசுவரனை வெகு கலபமாய் ஏமாற்றி விடலாம். ஏனெனில் இவர்களுடைய வேண்டுகோளின் பேரிலேயே அவர்களுடைய சரதுநுக்கின்னபேரில் பழிவாங்கப்படுபடுகிறார். அது பகைகாங்கிற குணமாயிருக்கிறது. ஏனெனில் இறங்குகூட பகைவரிடத்திலே பழிவாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொஞ்சங்கூட பொறுமையிலேயே யென்று தோன்றுகிறது. பொறுமையிலேயே விடத்திலே துக்கத்திற்கும் கஷ்டத்திற்கும் அளவு கிடையாது.

103 அத்தமரானது பெருங்காற்றினால் அசைக்கப்படுமோது அதனை காயகன் உதிருகிறதுபோல, வானத்தின் கட்சத்தி களும் பூமியிலே விழுந்தது — வானமும் கருட்டப்பட்ட புஸ்தகம்போலாகி விவசிப் போயிற்று; நிலைகள் நிலைகள் யாவும் தகைகள் இடங்களைவிட்டு அகன்றுபோயின (6- 13, 14).

திவ்யவாசகனாகிய யோவானுக்கு வித்தையில்லாதபடியினாலேயே இவ்வித அர்த்தமறவைகளைப் பேசினான் கட்சத்திரங்கள் கிரகங்களையும் கோளங்களையுமிருக்கப் பூமியில் எப்படி விழுமீ? கிரகமண்டலத்தைவிட்டுச் சூரியன் அங்குமே இங்கும் மாறிப்போகுமா? ஆகாசம் பாயைப் போலிருக்கிறதென்று (கருட்டுவதற்கு) கீளைத்தானா? ஆகாசம் உருவமிக்காதபடியினால் அதைச் சுருட்டவும் முடியாது நீரட்டவும் முடியாது. யோவான முதலானவர்கள் காட்டுமிறுண்டுகளா யிருந்தாகினென்றும் அவர்களுக்கொன்றும் தெரியாதென்றும் கன்கு விளங்குகிறது.

104 முததிரை போட்டவர்களின் தொகையைச் சொல்லக் கேட்டேன், இவர்களைப் புத்திரருடைய கைல கோத்திரங்களிலும் முததிரை போடப்பட்டவர்கள் இவ்விதது கார்பத்து காலாயிரப்போ, — பூதகோத்திரத்திலே முததிரை போடப்பட்டவர்கள் பன்னிராயிரம். (7. 4, 5.)

பைபிளில் எழுதப்பட்டிருக்கும் ஈசுவரன் இஸ்ரவேலுக்குலத்தின் தெய்வமாக அல்லது உலக தெய்வமா? அவர்களுடைய தெய்வமாக மட்டுமில்லாமல் இருந்தால் அக்காட்டாளர்களுக்கு மாதிரம் பரிசுது கொள்ளமாட்டார். அவர்களுக்கே அவர் உதவி எப்பொழுதும் புரிந்தார். நிறைப பெயரால் கூடச் சொல்லவில்லை. ஆகையினால் அவர் ஈசுவரனாகமாட்டார். இஸரவேலுக்குலச்சனக்களுக்கு மாதிரம் முததிரையைப் பது அவருடைய கடமையுட்பட்ட ஞானத்தைச் சாட்டலாய் அல்லது யோவானுடைய தப்பெண்ணமாய் மிருக்கலாம்.

105 ஆனபடியால் இவர்கள் தேவனுடைய சிவகாசனத்திற்கு முன்பாக இருந்து இரவுப்பகலும் அருடைய ஆலயத்திலேயே அவரைச் சேவிக்கிறார்கள். (7.16.)

ஒழுங்கினமான விக்கிரக ஆராதனை பல்வா இது? பைபிளினுடைய ஈசுவரன் மனிதனைப்போல தேவதையுடையவராயும், ஒரேவிடத்தைச் சேர்த்தவராய் மில்லையா? இரவு முழுவதும் கிறிஸ்துவர்களுடைய ஈசுவரன்

தூங்குவது கூட கிடையாது. தூங்கினால் இரவில் ஏன் பூனை செய்கிறார்கள். தூங்கினாலும் அதிகத்தொடர்புகளின் கடுமையே தூங்கவேண்டும். இரவும் பகலும் வேலை செயதாலும் மிகவும் சோம்பாட்டு பலவந்த ரோகங்களின்று வந்து விடுகிறது.

106. வேறொரு துணை உதவி தூங்காட்டிப் பொதவசத்தைப் பிடித்து பலிபீதனை படியிலே கன்னுன். மிகுந்த துப்பாக்கி அலுக்குக கொடுக்கப் பட்டது அப்படியே பரிசுத்தவாங்களுடைய மெய்கைகளோடும் செலுத்தப்பட்ட துப்பாக்கிதான் புனையானது துணைகூட கையிலிருந்து தேவனுக்கு முன் பாச எழும்பிற்று பின்பு; அந்தத் துணை துப்பவசத்தை எடுத்து, அதைப் பலிபீதத்து செருப்பினால் கீரப்பி, பூமியிலே கொட்டினான்; உடனே சத்தங்களுடன், இடிமுழக்கங்களும், மன்னங்களும் பூமிய்திரிசெய்த உன்டாசின். (8 3 4, 5)

(கிறிஸ்துவர்களுடைய சுவாங்கத்தின்) கூட பலிபீதம், துப்பாக்கி கைவே ததியும எக்காளம் ஊதுவதின் சத்தமும் இருக்கின்றன. டைராக்டர்களுடைய ஆலயத்தைவிட கிறிஸ்துவர்களுடைய சுவாங்கம் குறைவானதாக என்ன? பகட்டிம் ஆடம் மாமுமே அதிகமாக விருக்கிறது.

107 உலகளில் மூன்றிலொருபகுதி கெடதுபோய்தது, பசுவல்லெல வகம் எரித்துபோயிற்று. (8 7.)

கிறிஸ்துவ, முக்கால மறிவோனின் 'கலவது' இரத்த சுவரன், கலவாது டைப் தூதன், தாரைகளின் சப்தம், பிரளம் இல்லிலே ஸெலலாம் சிறுபிள்ளை விளையாட்டைப் போலிருக்கின்றன.

108 ஐந்தாம் துணை எக்காலம் உதினான்; அப்பொழுது கானத்திலிருந்து பூமியின்மேல் வீழ்ந்த ஒரு கச்சத்திரத்தைக் கண்டேன்; அகலுக்குப் பாதாளக்குழியின் திரவுகோல் கொடுக்கப்பட்டது — அகன் பாதாளக்குழியை திறந்தான்; உடனே பெருகுருளையின் புனையைப் போல அசை குழியிலிருந்து புனை எழும்பிற்று; அந்தக் குழியின் புனையினால் குரியனும் ஆகாயமும் அந்த காரப் பட்டது — அந்தப் புனையிலிருந்து வெட்டுக்கொடுக்கப் பட்ட பூமியின்மேல் உச்சது; அகலுக்குப் பூமியிலுள்ள தேன்களின் கல்லமைக்கொப் பான கல்லமை கொடுக்கப்பட்டது — பூமியின் புனையுட்பகமைகளை எச்சப் பூண்டையுடன் எந்த மரத்தை யுட்கேதப்படுத்தாமை, தகன கெதறிகளில் தேவனுடைய முத்திரையைத் தரித்திராத மனுஷரை ராத்திரம் கேதப்படுத்த நகலுக்கு உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டது. — ஐந்து மாதமளவும் அவர்களை வேதனைப் படுத்தும்படிக்கு உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டது. (9 1-5)

தாரைகளின் சப்தத்தைக் கேட்டவுடன் தூதர்களின் மேலும் சுவர்க்கத்திலேயுமா விழுந்திருக்கும்? இப்பூமியில் ஏன் விழவில்லை. பிரளயகாலத்திற்காகவா? சுவரன் பாதாளக்குழியை வைத்து வெட்டுக்கொடுக்களை வளர்த்து வந்தா? மனிதரைச் சேதப்படுத்துவதற்கு, உத்தரவிற்கு, முத்திரையைத் தரித்திருக்கிறது வென்று வெட்டுக்கொடுக்கள் பாதது அறிகுறுகொள்ள வேண்டும். அவிலேயுள்ள பீபைதகளை ஏமாற்றிப் படிமுறுத்திக் கிறிஸ்துவ மதத்தைச் சேர்த்துச் செய்வதற்காகவே இத்தெலலாம் ஏற்பட்டது. அதாவது கிறிஸ்துவ மதத்தைக் கைப்பற்றுவீட்டால் வெட்டுக்கொடுக்களுடைய சித்திர

வதைக்கு' ஆளாகுகளென்றுப் பயப்படுகிறார்கள். வித்தை குன்றின நாட்டிலேயே இவ்வாரத்தைகள் பெருகி நிகழும். ஆரியவாதத்தில் நடவாது. பிரளவார்த்தை ஆசக்கூடியதா?

109 குதிரைச் சேனைகளிஃ ராணுகளுக்கின் தொகை இருபது கோடியாயிருந்தது. (9. 16.)

இவ்வளவு குதிரைச் சேனைகள் சுவாக்கத்தில் எங்கே மெய்ந்து நிற்கின்றன உலாவுகின்றன? கழிவு எவ்வளவு சேரும்? அதிலிருந்து தூசுநறும் எவ்வளவு வீசும்? இச்சுவாக்கம் இவ் சுவரான, இம் மதம், எல்லாவற்றிற்கும் ஆரியர்கள் எள்ளும் தண்ணீரும் விட்டுவிட்டார்கள். கிறிஸ்துவர்களும் சாவ சக்தி-ராணுடைய கிருபையினால் இதத்தைகளி லிருந்து மீற நலவாயிருக்கும்

110 பின்பு பலமுனை வேறொரு துறன் வானத்திலிருந்து இறங்கியாக கண்டேன; தேகம் அகளைச் சூழ்த்திருத்தது அவனுடைய சிபினமேல வான விலலிருத்தது, அவனுடையமுகம் சூரியனைப் போலவும், அவனுடைய கால்கள் அக்கினி வதம்பகளைப் போலவும் இருத்தது திறக்கப்பட்ட ஒரு சிறு புத்த கம் அயன் கையில் இருத்தது; தன் வலது பாதத்தைச் சமுத்திரத்தினமேலும் தன் இடது பாதத்தைப் பூமியினமேலும் வைத்தான் (10 1-3)

இத்தூதர்களுடைய கதை புராணங்கள், கோமாவிகள் முதலியவர்களு டையதை கூட மறுக்கச் செய்யவில்லையா?

111. பின்பு கைக்கோலுக்கு துபபான ஒரு அளவுகோல் என்னிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டது, அப்பொழுது தேவனுடைய தீர்ப்பு, என்னை நோக்கி? நீ எழு தேவனுடைய ஆலயத்தையும் பவீடததையும், அதில் தொழுதுகொள்ளுகிற வர்களையும் அளந்துபார்.—(11. 1.)

பூமியில் மாததிரமே யல்லாமல், கிறிஸ்துவர்களுடைய சுவாக்கத்திலும் ஆலயங்களைக் கட்டி யிருக்கிறார்கள். அளந்தும் பார்க்கிறார்கள். அவர்களுடைய சுவர்க்கத்தைக் போலவே உபதேசமும் மதிநீனமா யிருக்கிறது. காதத ருடைய போஜனத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். அதில் அப்பத்தையும், களையும், கிறிஸ்துவருடைய ராட்சம் என்றும் இரத்தமென்றும் முறையே எண்ணி கிறிஸ்துவர்கள் சரபிட்டுக் குடிக்கிறார்கள். மாதாக் கோவிலில் சிலுவையின் விக்கிரகத்தை வைப்பது விக்கிரக ஆராதனையவிடக் குறைந்த தல்ல.

112. அப்பொழுது பவீலோகத்தில் தேவனுடைய ஆலயம் திறக்கப் பட்டது அகருடைய ஆலயத்திலே அகருடைய உன்படிக்கையின் பெட்டி காண ப்பட்டது (11. 19.)

சுவர்க்கத்திலிருக்கிற ஆலயம் சாதாரணமாக அடைப்பட யிருக்கிறது போலிருக்கிறது. சிலசமயங்களில் திறக்கப்படுகிறது. பரமேச்வரனுக்கு ஆலயங் கூட உண்டேரா? வேதானுகூலமான சாவவியாடக நகரவனுக்கு ஆலயங் கிடையாது. உருவத்துடன் கூடிய கிறிஸ்துவர்களுடைய பரமேச்வரனுக்கு சுவாக்கத்திலும், பூமியிலும், ஆலயமுண்டு. ஸ்! ஸ்! என்று தாரைகளின் முழக்கம் இங்கிருந்தது. வேலவே சுவாக்கத்திலுமுண்டு உடன்படிக்கையின்

பெட்டியைக் கிறிஸ்துவர்கள் சமயாசம்பவங்களில்தான் பாக்கிரோகன். அதை அங்கு வைத்திருப்பதின் அபிபிராயத்தை எவனும் அறியான். மனிதர்களுக்கு ஆசை காட்டுவதற்காகவே இதெல்லாம் செய்யப்படுகிறது மேலும்

113 அன்றியும் ஒரு பெரிய அடையாளம் வானத்திலே காணப்பட்டது; ஒரு ஸ்கிரீ ரூபினே அணுகிருந்தான், அவன் பாதங்களின் கீழே சந்திரனும், அன் ஸிசினமேல் பன்னிரண்டு நட்சத்திரங்களுள்ள கிரீடமும் திருத்தன — அவன் காப்பவனாகியிருந்து; பிரசவம், தன் உடைத்து. பின்னெழுத்து மபடி ஒரு சீதப்பட்டு அலறினாள்.

அப்பொழுது மேற்கு அடையாளம் வானத்திலே காணப்பட்டது; ஏழு தலைகளையும், பத்துக் கொம்புகளையும் தன தலைகளினதேய் ஏழுமுடிக்கையுமுடைய செப்பான பெரிய வலுசாப்பிருந்தது. — அதின் வாலானத்தின் நட்சத்திரங்களில் மூன்றிலொருபங்கை இழுத்து, அவைகளைப் பூமியில் விழ்த்தன் னிற்று: (12, 1-4)

(திவ்யவாசகஞான சீபாவானது, 20) தூதர்கள் எவ்வளவு கீளமானது. பாவம்! அவன் கிறிஸ்துவசகலாததற்குட வருத்தப்பட்டு அலறினாள். இருந்தும் அவ னுடைய வருத்தத்தைத்தோக்கிவரவர்கள் யாரும்இல்லை. விசாரிக்கிறவர்களுமில்லை. வானத்தின் நட்சத்திரங்களில் மூன்றிலொருபங்கை இழுத்து பூமியில் விழ்த்தள்ளின அந்தவலு சீப்பத்தின் வால எவ்வளவு பெரியதா யிருக்கவேண்டும். பெருங்கோளங்களான நட்சத்திரங்களுடன் சம பூமியைப்பாக்கும் பொழுது இது மிகவுயர்த்தது. அவைகளிலொன்றை மீழ்முடைய பூமிதாவது. வானத்தின் நட்சத்திரங்களில் மூன்றிலொருபங்கு இரத்தலை ஏழுத்தினவருடைய இசைத்தலை விழுவததாகவும், வானத்தின் மூன்றிலொருபங்கு நட்சத்திரங்களை இழுத்துக் கீழ்த்தள்ளக்கூடியவளவு பெரியதான வாய்புடைய வலுசாப்ப (பறவைராகம்) மூம் இவருடைய இவ்வத்திலேயே இருக்கதாகவும் காம் திடமாகக்கொள்ளலாம்.

114. வானத்திலே யுத்தமுண்டாயிற்று; மிகவேலும் அவனைச் சேர்ந்த தூதர்களுட வலுசீப்பத்தோடே யுத்தம் பண்ணினார்கள்; வலுசீப்பமும் அதைச் சேர்ந்த தூதரும் யுத்தம் பண்ணியும் ஜெயங்கொள்ளவில்லை — (12, 7)

கிறிஸ்துவர்களின் சுவாக்கத்திற்குப் போகிறவர்களெல்லாம் அவரு நட்சத்திர யுத்தத்தினால் பெருந்துக்கத்தை அனுபவிக்கவேண்டும். அச்சுவாக்கத்தின் ஆசையைவிட்டு கையைக் கட்டிக்கொண்டு இங்கேயிருப்பதை நம்புகிறது. சமாதான பங்கமுண்டாகி யுத்தம் நடக்கிற விடங்களை கிறிஸ்துவர்களுக்கு ஏற்றவிடம் போலும்.

115 உலகமனைத்தையும் மோசம் போக்குகிற பிசாசு எனறும் சாத தான என்றும் சொல்லப்பட்ட பழைய பாம்பாகியபெரிய வலுசாப்பம் தனங் பட்டது. (12, 9)

சாததான சுவாக்கத்திலிருந்தகாலத்திலு ஜனங்களை ஏமாற்றவில்லையா? ஏன் அதை ஆயுள் ரியத்தம் அடைக்காவது அல்லது அதனுடைய பிராண னையாவது எடுக்கவில்லை? ஏன் அதைப் பூமியில் தள்ளிவிட்டா? சாததான்

உலகமுழுவதும் தூண்டினால் அதைத் தூண்டுகிறவன் யார்? தன்னைத்தானே தூண்டிக்கொண்டால், மனிதனும் அதனுடைய எவுதலன்னியில் தன்னைத்தானே தூண்டிக்கொள்ளக் கூடும். பரமேசுவரன் அதைத் தூண்டினால் அவர் ஈசுவரனாக மாட்டார். கிறிஸ்துவர்களுடைய ஈசுவரனும் சாத்தானுக்குப் பயப்படுவதுபோல் புலப்படுகிறது. சாததானைவிட ஈசுவரன் சத்தியுள்ளவரானால் ஏன் அனைத்துச் செய்யும்பொழுதே தூண்டித்திருக்கக் கூடாது? உலகம் சாத்தானுக்கு எவ்வளவு அதிகாரமிருக்கிறதோ அதில் தூறில் ஒரு பங்கு கூட கிறிஸ்துவர்களுடைய ஈசுவரனுக்கு இல்லையா? அவனுடைய போக்கிரித்தனமான காரியங்களிலிருந்து சாததானை தகடுக்க அதை ஈசுவரனால் முடியவில்லை போலும்! என்ன துஷ்டன் முதலானவர்களுக்கு உடனே கடையை அளித்திற தற்கால இராச்சியாதிகாரிகளைப் போன்றவரும் அவ்வாறு வைதிகமதத்தை விட்டுப் பெரிய மதமான, கிறிஸ்துவமதத்தைக் கைப்பற்றும் படியான புத்தியில்லாதவர்கள் இருக்கிறார்கள்?

116. பூமியிலும் சமுத்திரத்திலும் குடிநீருகிறவர்களே! சூயோ, பிசா சானவன் உவகனிடத்தில் இறங்கினபடியால், உங்களுக்கு ஆபத்தாவரும் (12 12.)

கிறிஸ்துவ ஈசுவரன் அவ்விடத்தினுடைய (சுவாகம) சுவாமியும் ஈசுவரனுமாதாரமா? பூமி, மனிதன், முதலான ஜீவனங்களுடைய ரகசியமும் சுவாமியுமல்லவா? பூமிக்கும் இராஜாவாயிருந்தால் சாததானை ஏன் அவர் கொல்ல முடியவில்லை? சாததானைப்பாய் ஒவ்வொருவனையும் தூண்டுகிறான். ஈசுவரனோ கோரகப் பார்த்தனுக்கொண்டிருக்கிறார் உன்மை யாதெனில் ஒரு கல்ல கடவுளும், ஒரு கெட்ட கடவுளும் (வலுவுடன் கூடியதாய்) இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

117. காற்பத்திரண்டோதம் யுத்தமபண்ண அதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது.—அது தேவனோடு துஷ்டமபடி நன் வாயைத் திறந்து, அவருடைய சாத்தனையும் அவருடைய வாசஸ்தலத்தையும் பாணோகத்தில வாசமாவிருகிறவர்களையும் துஷ்த்து, மேலும் பரிசுத்தவாக்கனோடே யுத்தம் பண்ணி அவர்களை ஜெபிக்கும்படிக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டதும்வல்லால் ஒரு கொரு கோத்திரத்தினையேலும் பாணகந்தாரன் மேலும் ஜாதிகள்மேலும் அதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது. (13 5, 6, 7.)

பூமியிலிருக்கிற ஜனங்களைத் தூண்டவும் பரிசுத்த மனிதர்களுடன் யுத்தஞ்செய்யவும் சாததான், மிருகம் முதலானவைகளை அனுப்புகிற அவர்கள் கட்டத்தலைவரைப் போலாவில்லைமா? இக் காரியங்கள் ஈசுவரன் அல்லது அவருடைய பக்தர்களால் செய்ய முடியாது.

118. பின்பு என்ன பாததபோது, இதோ, சீயோன் மலையின்மேல் ஆட்டுக்குட்டியானவரையும் அகிரோடேகட அவருடைய பிதாவின் காமமதங்களை கொற்றிகளில் எழுதப்பட்டிருந்த இலட்சத்தது காற்பத்திரண்டாயிரம் பேரையும் திறக்கக்கண்டேன். (14. 1)

வாசகர்கள் கவனிக்கவேண்டியது. கடவுள் சீயோன் மலையேல் வசிக்கிறார் அப்படியே அவருடைய குமாரன் இயேசு கிறிஸ்துவும் தகைபனு

டன் வசிக்கிறார். காற்பத்து காலாயிரம் ஜனங்கள் எவ்விதம் கணக்கிடப்பட்டார்கள் 44,000 ஜனங்களை மாதிரிமா சுவாக்கத்திலிருக்கிறார்கள். அவருடைய பிதாவின் காமம் தங்கள் செந்திகளில் எழுதப்பட்ட கோழிக் கணக்கானவர்களைப் பற்றி என்னவாகிறது? அவர்கள் எல்லோரும் காகத்தையடைந்தார்கள்? சீயோன மலைக்குக் கிறிஸ்துவர்கள் போய் இயேசுவின் பிதாவும் அவருடைய சைனியங்களும் அங்கு இருக்கிறார்களாவென்று காணவேண்டும். அவர்கள் அங்கே யிருந்தால் வாயிலில் எழுதியிருப்பதெல்லாம் உண்மையே. இவ்வேயன்றால் அதெல்லாம் பொய்யே. அவர்கள் வேறு எங்கேயிருந்தாவது வந்தால் எங்கிருந்து வந்தார்கள்? சுவாக்கத்திலிருந்தென்றால் மெலும்பு மூலம் பறக்கக் கூடிய பறவைகளா அவர்கள். மெலும்பு மூலம் போய் வருகிறவா என்னும் ஊர் கற்றுதே மாஜிஸ்ட்ரேடடைப போகிறார் அவர் அப்போழுது ஒன்று, இரண்டு அல்லது மூன்றாக இருக்கமுடியாது. அவருடைய எண்ணிக்கைக் கணக்கில்லாததாயிருந்தவ வேண்டும் கம்முடைய பூமியைப்போன்ற கொளத்திற்கு ஒருவர் வேண்டும். ஒருவர், இருவர் கணக்கற்ற பிராமாண்டங்களிலுள்ளவர்களுக்கு கியாயத்திற்கு முடியாது. ஒவ்வொரு இடத்தில் ஒரே சமயத்திலிருக்கவு முடியாது.

119 அபரகன் தங்கள் பிராசங்களை விட்டுவிட்டது இளைப்பாறும் இடம், அங்குண்டை கிரியைகள் அவர்களுடைய உடம்போம்' என்று பாஸ்காத்திலிருந்து உண்டான சதம் சொல்லிதது (14 13)

கவனிக்கவும். கிறிஸ்துவருடைய கிரியைகள் அவர்களுடைய உடம்போகும் எனக் கிறிஸ்துவ நகரன் கூறுகிறார். அதாவது காமான்கார பல்லை அளிப்பாரா என்றாகிறது. ஆனால் இயேசு பாபயடீன் ஏற்றுக் கொள்வாரா. மனனிப்பாரா. என்று சொல்லுகிறார்கள். நகரன் சொல்லுவது சரியா அல்லது கிறிஸ்துவர்கள் கமக்குடையது சரியா என்று புத்தியாளர்கள் ஊதிக்கக் கூடும். இரண்டும் சரியாயிருக்க முடியாது. ஏதாவதொன்று தவறாகவிருக்க வேண்டும் கிறிஸ்துவர்களை அல்லது அவர்களுடைய தெய்வமோ. எதுவாயிருந்தாலும் கமக்குப் பாதகமில்லை.

120 தேவனுடைய கோபத்தினையென்னும் பெரிய ஆலைவே போட்டான் —காகத்திற்குப் பரம்பையன் அந்த ஆலைவே அது மிதிக்கப் பட்டது; அந்த ஆலைவிலிருந்து ஆயிரத்தொன்று க்தாதி தூரத்திற்கு இரத்தம் பறப்பட்டு குதிரைகளின் கடியான்களை மட்டுப் பெருகி விட்டது (14 19-20)

பிராணங்களுடைய நிலைவிட இது இன்னும் கீளமாகவிலைபா? கிறிஸ்துவர்களுடைய நகரன் கோபமாயிருக்கும் பொழுது ரொம்ப துக்கத்தை யடையவேண்டும் ஆகவே காம ஆய்வு அவருடைய கோபத்தினையிருத்தினால், அது நீரா அல்லது பாததிரங்களில் கிறையக்கூடிய திரவ பதார்த்தமா? "ஆயிரத்தொன்று க்தாதி தூரத்திற்கு" இரத்தம் புறப்படப்பெருகமுடியாது. ஏனெனில் காரண கவகத்துடன் அது இறங்கிவிடும், பிறகு எப்படி அது பெருகும்? ஆகவே இதெல்லாம் பொய்ப் பேச்சேயாம்.

121 இளைப்பாறுக்குப் பின்பு, கரன் பாகத்தபோது. இரே. பாலேகர வே சாட்சியாக உடாரமாய்ப ஆலயம் திறக்கப்பட்டது 15.5

கிறிஸ்துவர்களுடைய ஈசுவரன் சாவஞ்ஞராயிருந்தால் சாக்ஷிகளுக்கு என்ன அவசியமிருக்கிறது. ஏனெனில் தானாகவே எல்லாவற்றையும் தெரிந்து கொண்டிருப்பார். இவர்களுடைய ஈசுவரன் சாவஞ்ஞரிடில் எனப்பது எப்பொழுதும் நிச்சயமாகும் மனிதனைப்போல் அற்புதஞ்ஞேன். அவரால் ஈசுவரனுடைய வேலையை எப்படிச் செய்யமுடியும்? ஒரு பொழுதும் முடியாது. இப்படித் தத்தில தூதர்களைப்பற்றி அசம்பவமான அதிக வார்த்தைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை எண்ணமையென எடுத்துக்கொள்ள முடியாது கூற முடியாத மதிபீனமான விஷயங்களால் புஸ்தகம் நிரைந்திருக்கிறது.

122 அவருடைய அநியாயத்தைத் தேவன் நீண்டுகூர்த்தான்—அவன் உலாளுக்குப் பலனளித்ததுபோல நீகளுக்கும் அவளுக்குப் பலனளிப்புகள். அவருடைய சிரிப்பைக்குத் தக்கதாக அவளுக்கு இரட்டிப்பாகக் கொடுத்துக் திருமகள்; அவன் உலாளுக்குக் கலந்து கொடுத்த பரிசுத்தத்திலே இரட்டிப்பாய் அவளுக்குக் கலந்து கொடுங்கள்.—(18. 5, 6.)

கிறிஸ்துவ ஈசுவரன் பிரததியகூழமாக அநியாயம் செய்கிறவருக்கு. எவ்வளவு காமங்களை எப்படி செய்திருக்கிறானோ அதற்கு ஏற்ற வண்ணம் தண்டனையையாவது, பரிசையாவது கொடுப்பதே நியாயமென்பபடிம. அதற்கு அதிகமான பலனளிப்பது அநியாயமாகும். அநியாயஞ் செய்கிறவரைத் துக்கிறவன் ஏன் அநியாயம் செய்கிறவனாகமாட்டான்.

123. ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய கலியாணம் உத்தது (19. 7.)

கிறிஸ்துவர்களுடைய ஈசுவரத்தில விவாகமும் கடைபெருகிறது. ஏனெனில் இயேசுவுடைய விவாகத்தை ஈசுவரனே அங்கே நடத்தினார். அவருடைய மாமனார், மாம்பார், மச்சின்ன் முதலானவர்கள் யாராரென்று கிறிஸ்துவர்கள் தயவு செய்து கவனஞ் சொல்லுவார்களா? அக் கலியாணத்தினால் அவருக்குக் குழந்தைகளுண்டு. வீரிய காசத்தினால் பலம், புத்தி, பராக்கிரம, ஆயுசு, எல்லாம் துளறி போகிற படியினால் இயேசு இதுவரையில் இறந்திருக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதுவரையில் கிறிஸ்துவர்கள் இயேசுவரிடத்தில கம்பிக்கை வைத்து ஏமாந்தவர்கள். இன்னும் அப்படியே எவ்வளவு காளிருப்பார்களென்று யாராவிரா?

124 பிரசன்னமும் சாத்தானென்றும் சொல்லப்பட்ட பழைய பாம்பா விய வலுசாப்பத்தை அவன் பிடித்து, அதை ஆயிரம் வருஷம்வரை கட்டிவைத்து, அந்த ஆயிரம் வருஷம் நன்றேற்றமடைவதற்கும் அது ஜனங்களை மோசம போகாதபடிக்கு அதைப் பாதாளத்திலே தள்ளியடைத்து, அதிலேயே முத்திரை போட்டான். (20. 2-3)

பெரும் பிரயாசையினாலேயே சாத்தான பிடிக்கப்பட்டு ஆயிரம் வருஷம் தள்ளியடைக்கப்பட்டான். விடுதலை செயதவுடன் திருமபலும் ஜனங்களைத் தூண்டமாட்டானா? அத துஷ்டகர ஆயுள் பரிபந்தம் அடைத்திருக்கவேண்டுமே அல்லது கொலை செய்திருக்கவேண்டுமே. உண்மை யாதெனில் இது கிறிஸ்துவர்களுடைய பிரமைபே. சாத்தான எனப்பது எதுவுமே இடையாது. ஜனங்களை கடுங்கச் செய்து தங்களுடைய உலையில் பிடி

க்கவே இவ்வழியைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள் “என்னுடன் வாருங்கள். கவாமி காராயணனைக் காண்பிக்கிறேன்” என்று போக்கிரி ஒருவன் பேதை ஜனங்கள் கிரிடம் சொன்னது போலாகும். நாலு கையுள்ளவராகத் தோற்றம் படியாக ஒருவனை முன்னமேயே அடாத வனத்தின் கடுவில் தனியானவிடம் ஒன்றில் உட்காரச் வைத்திருந்தான். அவன் சொன்னபொழுது கண்களை மூடி திறக்கவேண்டுமென்று அவர்களுக்குச் சொன்னான். அப்படி சொல்லுகிறதைக் கேழ்க்காதவர்களுடைய கண்கள், பாவையை இழந்து விடும் என்றான். பிறகு அவர்களுடைய கூட அந்த இடத்திற்குச் சென்றான். நாலு கை மனிதனுள்ள இடத்திற்கு வந்தவுடன் அவர்களை முன்புறம் பார்க்கச் சொல்லிவிட்டு அடுத்த கணத்தில் கண்களை மூடிக் கொள்ளவேண்டியதென உத்தரவிடுத்தான். நாலு கை மனிதன் புதரின மத்தியில் மறைந்துகொண்டவுடன், அவர்களுக்குக் கண்களைத் திறந்துகொள்ளும்படி உத்தரவிட்டான். உடனே “நீங்கள் எல்லோரும் காராயணனைக் கண்டுகள” என்றான். அவர்களுடைய வலையில் விழாமல் கவனித்தாக் கொள்ளவேண்டியது அவசியம்.

125 அவருடைய சமூகத்திலிருந்து பூமியும் வானமும் அகன்று போயின; அவைகளுக்கு இடமாகாணப்படவில்லை

மரித்தோராகிய நிறியோனையும் பெரியோனையும் தேவனுக்கு முன்பாக நிறுத்தாண்டேன்; அப்பொழுது புஸ்தகங்கள் திறக்கப்பட்டன; ஜீவபுஸ்தகம் என்னும் வேறொரு புஸ்தகமும் திறக்கப்பட்டது; அப்பொழுது அந்தப் புஸ்தகங்களில் எழுதப்பட்டவைகளின்படியே மரித்தோராகிய தங்கள் கிரிஸ்துவுக்குத் தக்கதாக நியாயத்தீர்ப்படைந்தார்கள் — (20. 11 12)

இதெல்லாம் குழந்தைத்தனமில்லையா? பூமியும் வானமும் எவ்விதம் அகன்று போகும்? எவருடைய சமூகத்திலிருந்து அகன்று போயிற்று. அவரும் அவருடைய சிங்காசனமும் எங்கேயிருந்தது. இறந்தவர்கள் முன்னிலையில் நிற்க, பரமேசுவரன் உட்கார்த்திருக்கவேண்டும் அவ்வது நின்றுக்கொண்டிருக்கவேண்டும். சச்சரவுகளையும், கணக்குகளையும் தீர்க்கக் கச்சேரிகளும் கடைகளிலும் புஸ்தகம் தஸ்தாவேஜுகள், வேண்டியிருப்பது போலவே ஈசுவரனுடைய வேலையுமா? ஜீவபுஸ்தகத்திலு ஈசுவரனாவ தாக்க செய்ப்பட்டதா? அவ்வது அவருடைய குமாஸ்தாவினால் செய்யப்பட்டதா? இவ்வித அநீச்வரனை ஈசுவரனாகவும் ஈசுவரனை அநீசுவரனாகவும் கிறிஸ்துவமத்தத்தவர்கள் செய்து விட்டார்கள்.

128 தீட்டுண்டதம் அருகெறப்பையும பெய்யையுப் படப்பிக்கிறதமா கிய ஒன்றும் அதில் பிரவேசிப்பதில்லை (21, 27)

இவ்வாறிருக்க ஏன் பாபிகள் கூட கிறிஸ்துவர்களாக மாறினால் கவாக் கத்தையடையலாம் எனக் கிறிஸ்துவர்கள் கூறுகிறார்கள்? இது வுண்மையாகாது. இதுவுண்மையானால் திவ்யவாசகனாகிய போவான கவர்கத்தில் பிரவேசிக்க முடியாது. ஏனெனில் அவருடைய நூலில் அவ்வளவு பெய்களைச் சொல்லியிருக்கிறார். இயேசுவங்கூடப் போயிருக்க முடியாது. ஏனெனில் ஒரு

பாபிகூட சீரவேசிக்கக் கூடாதென்றிருக்க அநேக பாபிகளுடைய பாபத்தின் கமையுடன் கூடியிருக்கிற அவர் எவ்விதம் சுவாக்கவாசியாகக்கூடும்?

129. இனி ஒரு சாபமுமிராது. தேவனுடைய ஆட்டிற்குட்டியானவரும் இருக்கிற சிங்காசனம் அநிலிருக்கும் — அவருடைய ஊழியக்காரர் அவரைச் சேவித்து, அவருடைய சமூகத்தைத் தரிசிப்பார்கள்; அவருடைய காமம் அவர்களுடைய கொற்றிகளில இருக்கும் — அவனே இராக்காலமிராது; விளக்கும் ரூபியனுடைய வெளிச்சமும் அவர்களுக்கு வேண்டுவதில்லை; தேவனுடைய காதலரே அவர்களுடன் பிரகாசிப்பார் அவர்கள் சதாகாலங்களிலும் அரசாளுவார்கள் (21: 3-5)

கிறிஸ்துவர்களுடைய சுவாக்கவாசத்தைக் கவனியுங்கள். தேவனும் ஆட்டிற்குட்டியும் எக்காலமும் தங்கள் தங்களுடைய சிங்காசனங்களில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பார்களா? ஊழியக்காரர் எப்பொழுதும் அவர்களுடைய முகத்தைப் பார்த்தவண்ணமா யிருப்பார்களா? உங்களுடைய ஈசுவரன் முகம் ஐரோப்பியரைப் போல வெண்மை நிறமானதா அல்லது நீக்கிராவைப் போல கறுப்பானதா? அந்த ஈசுவரன் எத்தனையது. உங்களுடைய சுவாக்ககூட சிறையையடையிருக்கிறது. பெரியவர்கள் கிறியவர்களென்ற வித்தியாசமிருக்கிறது. சமத்தவருடையது. அதற்குத்தக்க துக்கு முயிருக்கும். முகத்தையுடைய ஈசுவரன் சாவஞ்ஞராயும் சாவேகவரனாயும் ஒருபொழுது மிருத, தல முடியுது.

130 இதே, சக்கிரமாய் வருகிறேன்; அவனவனுடைய, கிரியைகளின் படி அவனவனுக்கு என்ன அளிக்கும் பலன் எனனோடே கூட வருகிறது. (22: 12-)

அவனவனுடைய காரமானுசாரம் பலனடைகிறான் என்பது உண்மையானால், பாபங்களை மன்னிக்கவே முடியாது. அவைகள் மன்னிக்கமுடியுமேயானால் பைபிளில் இது சொல்லப்பட்டிருப்பது தவறு. பாபங்களை மன்னித்தல் கூட பைபிளில் கூறப்பட்டிருக்கிறதென்றால் இவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடுடையதாகும். ஆகையால் அவைகளை நீ கம்பக்கூடாது.

கிறிஸ்துவ பைபிளில் லகூக்கணக்கானவைகள் கண்டிக்க விரூக்கிறது; மதியின்மான சிலவற்றையே உதாரணமாக காம் எடுத்தோம். புத்தியான்களுக்கு அவைகளுடைய பொய்யை விளக்க அதுவே போதுமா. ஒரு சிலவற்றைத் தவிர, மற்றையெல்லாம், முழுப் பொய்யானதே. ஜலத் துடன் கலந்த பால், பாலாகாத்து பேரல், பொய்யுடன் கலந்த உண்மை உண்மையாகாது. ஆகையினால் அவைகளிருக்கிற நூலும் ஏறறுக்கொள்ளத் தக்கதாகாது. எனவே வேதங்களை அங்கீகாரம் செய்வது சகல சத்தியத்தையும் அவகீகாரம் செய்வதேயாகும்.

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்

மு ந் தி ந் து.

முகவுரை.

— 10 —

இதையாயது அடங்கு வெறு எதையாயது காண்பனவியல் கண்டகத
வெண்கம் என்ற பித்தகததுடன் இதை ஆக்கினிலீய சத்தம் உதறதை விடத்
கடியும், சத்தம் உதறதை ஏறதுவளரக செய்ப உபகாரமாயம் நுகருவ இவ் வெண்க
மைய முடிவகாணவோகம். ஏனெனிலெவனும பைய்யை பைய்யென்கதாடடி
சத்தம் வளரகெயைத் தழித்தல் கடரது இவ்விஷயங்களில் கட்டைய
பகத்த முடியாதகையினால் இதைப் பிரகாரத் தன்னும் சத்தம் உதற ஏற
தாதும வலக்குவதற்கும அவரவர்களுக்கும் ஐயம் உண்டாகுதலுண்டி.
வெண்காகள், அவைகளுடைய துணுதுணுக்கள்க் கண்டித்தவடன கண்டி
கண்டிப்போ உந் திணைக்கின்ற தளளி, பிழுவாதா பாரபட்சம் இவைகளைக் கண்டி
வட உதறியெல்லாம் பாரகண்ணித்து வகையாகள். பிழுவாதாபகனாக வகையு, ம
பயருக செகிதகக்ள் அறிபாதாராயா? கீழ்ப்பந இவ்வாய் கைகில பிரத
கதக அளம வகையத்தல், தன்னு உதறதை காத்தல் எனினு முண்டயல்ல.
இவ்வாராயச்செயில் வலுப்பகளுகது வாராயாய பாய்கனா உதறையின
வாசகாக்கள் எகத்தக பட்டலாயம். அவை தளம் உகத்த ககாணுமேவாய.
ஏனெனில பிழுவாதா, பாரபட்சம், டகை, பிராறுமை அருமை, வின வாதல்
களில் (சூரை) இவைக்கின்றது, வளர வெய். உதறல் தப்பய்த இதை
எண்ணுமாயும. பாரநக்துத துபாயம் வினையாயல் பாரதகக் கொள்குவதும
ஒவ்வொருவருடைய தன்னாயை போடு தெகுவதுமே உபமுடைய கட்டைய
களில் சாதகாபகத்தாய இவ்வித தன்னுக் பாரதத் தன்னு அறிவற்கும
பிரதிக்து சாயென பட்டலதை எகத்தககொண்ட அவைகளுக்து வாராய
பாரணவகின்ற தளளிவ்வொருவர்கள் எனனும பாய்க்கையுடன் முகமபதய பத
வாராயச்செய்யகந இவ்விதகயாயததைச் சத்தம் உதறத் தோருகிவார்களின்
பாரவைக்கு விடுககிறோம்.

புத்திமான் கருங்கு ஒழை வார்த்தை.

பதினொன்றாவது அத்தியாயம்.

இந்த அத்தியாயத்தில் நாம் இஸ்லாம மதத்தைப்பற்றி ஆராய்வோம்.

(1) பொறுக்கருளப்படுகிற தயாரானே, ஆண்டவனே (அல்லாவின் திருநாமத்தால் ஆரம்பித்து செய்திறேன்), &

முகமதியர்கள் ஞா.ஆனைக் கடவுளின் அருளமொழி எனக் கொள்கிறார்கள். மேல கூறப்பட்டதிலிருந்து இந்நூலை ஆக்கியவா கடவுள் இல்லை என்றும் ஒருதனி மனிதன் என்றும் புரளுகும். இந்நூல் கடவுளால் ஆக்கப்பட்டதெனின் 'அல்லாவின்பேரால் இந்நூலை ஆமபிக்கிறேன்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டியதில்லை. மனித ஜாதம் நனையையை ஒட்டி நான் இப்படித்தகத்தை ஆக்குகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கலாம். மனிதன வாழ்க்கையில் எப்படி நடக்கவேண்டும் எப்பரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்பதை காட்டவே இது செய்யப்பட்டது என்றால், மனிதன் செய்த காரியத்தைக் கடவுளின் பெரால் செய்து அவருக்கு அவ மதிப்பை விளைவித்தல் கூடும். இந்த கடவுள் தயானு என்று துவக்கத்தில் கூறப்படுகிறது. தயானுவாயின் ஜீவனகளைக் கொலைசெய்து வருத்தத்தில் அவா எங்கனம் ஆமீமீதத்தலகூடும். ஜீவதம்மை கடவுளின் தயானுதன்மைக்கு பயகம் விளைப்பதாகுமன்றோ காலடைகள் நரபராதிகள் அல்லவா? அவை யாருக்குத் தீங்கு இழைத்துள்ளன. அவைகள் ஆகாராதிபாகக் கொல்லப்படுகின்றன. காலடைகளும் கடவுளின் சிருஷ்டியில் உட்பட்டவைகள் அல்லவா? கடவுள் ஞா.ஆனைச் செய்திருப்பின் அவா மனிதனைக் கெட்காரியம் செய்யுமபடி ஒருநாளும் கூறியிருக்கமாட்டாரா. எனவே துவக்கத்தின் கூறப்பட்ட வாசகம் பொருளற்றதாக இருக்கிறது. கொலை, களவு, விபசாரம், பொய் ஆவையள் கடவுள்பேரால் செய்யபடவாரா என்று கேட்கிறோம்? கொலைக்காரர்கள், காலடைகளைக் கொலை செய்கையில் "பிஸ்பில் லாகி" என்கின்றனர்

இதிலிருந்து விளங்குவதென்ன? இஸ்லாம மதத்தினர் மேற்கூறிய கொடு தொழிலைக் கடவுளின்பேரால் செய்கிறார்கள். எனவே இஸ்லாம மதக் கடவுளைத் தயானு, கருளுகிறேன் என்று அழைத்தல் முடியாது. ஏனெனின் அவர்கள் பிராணிகளிடம் கருணை காட்டவில்லை. இந்த முதல் வாககியத்தின் பொருள் வேறாயின் அது என்னவென்று முகமதியர்களைக் கேட்கிறோம்.

2) எல்லா சிருஷ்டியின் முதல்வனே அல்லாவே, அருளாளனே, தயாரானே, உனக்கே எனது வழிபாடு. (1 1-2).

கடவுள் சிருஷ்டியில் நாயகனாய், தயானுவாய், ஜீவனகளிடத்திலிருந்து வாய்ந்தவராயிருப்பின், அவா பிறமதத்தாரையும், காலடைகளையும் கொலை செய்தலை ஆகரிப்பாரா? உண்மையில் தயானுவாயின் பாபிகளிடமும் அவா கருணை காட்டுவாரா? கருணை காட்டுவாரா என்று பதில் அளிக்க

குறிப்பு — இது ஸுரா அலஹ் அத்தியாயத்தின் எண்ணக்கதை.

கப்பமொயின், அப்பதிலு பொய்யான வாததையாரும். எனெனில் காப்பிரிபினக கததிக்கு இறையாக்கு என்று இமமதம் கூறுகிறது. (அதாவது) குர்ஆனில் நமபிச்சைகிலலாதவன், மதத்தில நமபிகை யிலலாதவன் என்று கொள்ளப்படுகிறான், எனவே; குர்ஆனை ஏறகாதவனையும் நபியிடம் நமபிக்கை அறறவனையும் கொலலுதலசரியென்று ஆகிறது. மகமமதியர்களவலாதாரிடத்தில குர்ஆனை கொடுமையுடனிருப்பதலு, பத முதலிய காலடைகளிடத்தில பசகாததாபமதறதா யிருப்பதால இது கடவுளின் வாக்காகாது.

(3) தீர்ப்புள்ளின தலைவர்! உனக்கே தொழுகை உன்னையே காடுகிறேன், எனக்கு வழிகாட்டி அருள்வாய். (1. 3-5).

கடவுள் எப்பொழுதும் கியாயத்தை அளிப்பவரல்லவா? கியாய காரியங்களைப்பற்றி அவர் குறித்த ஒரு காளில்தான் கவனிப்பாரா எனறால் அவர் குற்றம் செய்யவராவா. துஷ்கிருத்தியங்களைப் புரிவதற்கும் அவரது துணை காடுவது கியாயமாகுமா? மற்ற மரகதங்கள் சரியானவை அல்லவா? தியவழியில நடத்தும் மரகதத்தை அவர்கள் சரியான மரகதம் எனக கூறுகிறார்கள். கலலது எனபது சகில மதங்களின் சம்பதமாயின முகம் மதிய மதம் மாததிரம் எல்லா மதங்களையும்விட எப்படி உயர்த்ததாகும்? மற்ற மதங்களும், தங்களுடையதைப்போல, கலலமரகதம் தாமம் இவைகளைக கொண்டுள்ள தலலவென்றால் அவர்கள் அருவையினால்தான் கொல்ல வேண்டும்.

(4) உன் கோபத்திறகுள்ளாகாதும் உனது ஆக்களுயை கீறி கடக்காதும் இருப்போருக்கு அருள்புகிது வழிமைக் (காணப்பாயாக) (1. 6-7).

முகமமதியா பிறவிகளில், முன் ஜென்மத்தில, மறுபிறப்பில நமபிகை யிலலாதவர்கள், எனவே, காமவினைக்கேற்றவாறு பயன் எனபது அவர்கள் மதப்பிரகாரம் ஏற்படாது. ஆதலால், ஒருவனைக் கஷ்டத்திற்குள்ளாக்குவதும், ஒருவனுக்குச் சுகத்தைத் தருவதும், மற்றொருவனுக்குத் துக்கத்தைத் தருவதும் கடவுளின் பரபட்சத் தன்மையைக் காட்டவில்லையா? ஒருவனைக் காரணமில்லாது க்கப்பட்டுத்துவதும், ஒருவனைத் துக்கத்திற்குள்ளாக்குவதும், கடவுள் தன்மையைக் குலைக்கிறது. மேலும் தனது இஷ்டப் படியும் இக்காரியம் செயதல் முறையல்ல. ஜென்மமில்லாதும் எனவே புண்ணிய பரப கிருத்தியங்களுக்கு உள்ளாகாததுமான ஜீவனங்களில ஓனதிற்கு தன்மையையும் மற்றொன்றிற்குக் கெடுதலையும் தருதல் தருமமாகுமா? கடவுளுக்கு அழகுதான் ஆகுமா!

மேலும் மேலே குறிக்கப்பட்டிருக்கும் வரிமைக் கடவுள், ஜனங்கள் இதை உச்சாரணம் செய்யும்படி கேரில சொலளிக்கொடுததார என்று ஒரு உரை கூறுகிறது. அரிச்சுவடியையும் கடவுளை கோரகச் சொலளிவைத்திருக்க வேண்டுமென்று இதிலிருந்து தோன்றவில்லையா? இல்லையேல் இதைச் சுலோகத்தை அவர்கள் எங்ஙனம் கற்றிருக்க முடியும்? அல்லது கடவுள் வாய்ப்பாடமாய்ச் சொல்லி வைத்ததாரா? அப்படியாயின் குர்ஆனை முழுவதும் வரையப் பாடமாய் கற்கப் பட்டதாகும்.

நிறக மேற்கூறியதின மூலம் கடவுள் பாரபட்சமானவர் என்று புலனாகிறது. அதனையாரைக் கடவுள் என்று வழிபடக்கூடாது. சூர்-ஆன் அரபி பாஷையில் எழுதப்பட்டது என்று கூறப்படுகிறது. அங்ஙனமாயின் அரபியர்கள் இதைச் சீக்கிரத்தில கற்றிருக்க முடியும். பிறா அவ்வளவு இக்குவாய் கற்றிருக்க முடியாது. வேதத்தை இறைவன் எல்லாருக்கும் பொதுவானதும், ஒரு வகுப்பாருக்கு நாட்டாருக்குச் சொந்தமற்றதுமான பாஷையில் அருளி யதுபோல செய்திருந்தால் நல்லாயிருந்திருக்கும். எல்லோரும் படித்து அறிப லாம், உலகத்தில அனைவரும் சிரமப்பட்டுப் படித்து வேதத்தை அறியவேண் டும். சமஸ்கிருதம் ஒருவா பாஷையல்ல, பொது பாஷை, இங்ஙனம் குரான செய்யப்படவில்லை.

(5) இப்புத்தகத்தைத் குறித்துச் சந்தேகமே இல்லை பயமுள்ளவன், கம்புபவன், குறிப்பிட்ட நேரத்தில நமசு படிப்பவன், அருளால் பெற்றதைத் தானே செய்பவன். முதலியவர்களுக்குப் பாதையைக் காண்பிக்கும், உணக்காக அனுப்புவித்த இப்புத்தகத்தை நம்புபவன், உனக்கு முன்னமேயே தோக்கதரிசி களுக்கு அருளபுரிந்து வரும் வாழ்காளில் பூரண கம்பிக்கை உள்ளவன், இவர் கனெல்லாம் ஆண்டவனாலேயே ஆட்டப்படுகிறார். அவர்கள் வாழ்வார்கள், காயிரிகளுக்கோ கம்பாதலாருக்கோ எச்சரிக்கை செய்வதும் வீண, அவர்கள் கம்பார்கள். ஆண்டவனால் அவர்கள் மனமும் செவிகளும் அடைக்கப்பட்டிருக் கிறது. கண்ண மேல மூட்டி, அடங்களுக்கோ அனவற்ற தண்டனை. (2. 1-5).

கடவுள் தமது புத்தகமாகிய குரானை அதிகம் புதுமுகிார். இது தற் புதித்சரி அல்லவா? எல்லவர்கள், பக்தர்கள் எத்துணையுமில்லாது ஒளியின் பாதையில் நடப்பார்கள். அவர்களுக்குச் சூர்-ஆன் துணை தேவையிலலை. உட் டவர்களுக்குச் சூரான் ஒளிதாமதுகிறது. அவர்களுக்கல்லவோ துணை வேண் டும். இஸ்லாம் கடவுள் முகமதியர்களுக்கு அவர்களது செலவிற்கென்று தமது பொக்கிஷத்தினிருந்து பொருள் உதவுகிறாரா? மனிதன் சிரமமில்லாது, அவனது செயலை கவனியாது. கடவுள் எல்லோருக்கும் பணமூட்டை யைக் கட்டிக் கொடுக்கிறாரா? அங்ஙனமாயின் ஏன் அவர் எல்லோருக்கும் பணத்தைத் தரலாகாது? ஏன் முகமதியர்கள் கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதிக்கிறார் கள்' பைபிளும் வேதபுத்தகமல்லவா? அங்ஙனமிருக்க முகம்மதியர்கள் ஏன் அவர்கள் குரானில வைக்கும் கம்பிக்கையைப் பைபிளில வைக்கக்கூடாது? பைபிளிலும் கம்பிக்கை வைத்தலை முகம்மதியர் கண்டுகவிலில்லை என்றால் சூர்-ஆன் ஏன் அருளப்பட்டிருக்க வேண்டும். சூர்-ஆன் பைபிளைவிட அதிக விரிவான தத்துவங்களைக் கொண்டதெனின், கடவுள் முதல புத்தகத்தில எவ லாவற்றையும் சொல்ல மறந்துவிட்டாரா? அவர் மறந்திருப்பின் சூர்-ஆனை ஆக்கியதும் பிரயோசனமற்றதாகும். சூர் ஆனையும் பைபிளையும் நோக்கின் இரண்டிற்கும் அதிகவித்தியாசமிலலை. அனைக் விஷயங்களில் இரண்டும ஒன்றாய்த்தான் இருக்கின்றன. கடவுள் ஆக்கியதெனின் ஏன் இரண்டு புத்தக மில்லாது வேதத்தைப்போல ஒரு துலை அவர் அருளியிருக்கக்கூடாது.

தீர்ப்புத்தினம் என்னும் ஒரே தினத்தைத்தானு நமபவேண்டும். கிறிஸ்து வர்களும், முகம்மதியர்களுநதானு கடவுள் அருள்பெறறவர்கள். இங்ஙனம் கடவுள் கூறின் அவரது பாரபட்சமுள்ள தன்மையைப் புலப்படுத்த வில்லையா? அந்த இருமதத்தினர்களில் பாபிகள் இல்லையா? கிறிஸ்துவ முகம்மதிய வகுப்பில பாபிகளும் வளர்ச்சி அடைவார்கள்; மற்றவர்கள் எவ் வளவு தாமாத்மாக்களா யிருந்தாலும் கடவுள் அருள்பெற்று வளமுடியாது. இதுதான் முகம்மதியர்கள் அபிப்பிராயமா? இஸ்லாமியலாதவர்களைக் காப் பிகள் எனப்படுதான் நியாயமோ? எனவே கடவுள் கூறிய தத்துவம் மனி தனைத் தீய மீவலைகளில் புக்கச் செய்வின், அது கடவுளின் குற்றமே யாகும். அங்ஙனம் கடவுள் செய்துவிட்டு நல்லவழியில் செல்வாதவனைத் துன்புறுத்தலும் துஷ்டததனமாகும். ஒருவன் ஏன் கஷ்டப்படவேண்டும்? ஒருவன் சுகப்படவேண்டும்?

(6) அவர்கள் உள்ளத்தில் இருப்பவை ரோகம், அல்லாவானவா அதை அதிகரிக்கிறார். (2. 9).

அவர்கள் கிரபராதிபாயிருக்கத், தீய விஷயங்களில் நடத்தல் என்னும் போகத்தை வளர்த்துள்ள என்பதுதான் உங்கள் கொள்கையோ. கடவுளுக்கு இரக்கமில்லையா? இது யிருக்கத்தனமல்லவா? ரோகத்தை வளர்த்தல் என்பது - கடவுளின் மீவலையாயிருத்தல் கூடாது. மனிதன் தீய விஷயம் செய்வது அவனது பாபச் செயல்களினால்தான். அது அவனது காரியமேயாகும்.

(7) பூமியைப் படுக்கையோல விரித்து, ஆகாசத்தை உணக்கு போரவை போல் செய்துனார். (2. 20).

சுவாக்கோகம் பூமியின் கூரையாகுமா? இது குரான செய்த கடவு ளின் அறிபாமைசைக் காட்டவில்லையா? வானம் கூரையென்று கூறுதல் அசட்டுத்தனமாகும். முகம்மதியர்கள் சில கிரகங்களை சுவாக்கம் என்று கூறினர். அது அவர்களுடைய மனோபாவ இருஷ்டியே யாகும்.

(8) அல்லாவின் கிருபைபால உண்டான குர்ஆனில் சுந்தேகமுற்றால் இதைப் போலுள்ள ஒரு அத்தியாயத்தைச் செய்வாமாக உண்மையானால் அல லாவைத் தவிர வேறு சாட்சியைத் தயார செய்வாயாக

மேய், நற்காரியஞ் செய்யோர்களுக்கு ஆனந்த திருபி வாககியத்தை அளி. அந்நாளின் தோட்டத்தில் ஆற்று நீர் பாயும் (2. 21-22).

சரி, கவனிப்போம். இதைப்போல ஒரு அத்தியாயம் எழுதுதல் முடியா ததா? அகபா காலத்தில் மோலன்பெய்ஸ் என்பவர் குர்ஆன உதவியிலவாது ஒரு புதிய குர்ஆனைச் செய்யவில்லையா? நரகம் எனப்பட இலுக்குத் தீ எத தகையது இந்த உலகத்திலுள்ள நெருப்புக்கு அஞ்சமீவண்டாமா! தீ தன் வயப்பட்டவைகளை அழிக்கவில்லையா? குரான நம்பிக்கை அற்றவர்களுக்கு (இஸ்லாம் மதத்தினரல்லாதவர்களுக்கு) கல்லுதான் என்று கூறுவது புராணங் களில் மிவேச்சாகளுக்கு நரகத்தான் எனப்பது போலிருக்கிறது. இந்த இரண் டில புராணங் கூறுவதை ஏற்பதா? ஆலலது குரான சொல்வதை ஏற்பதா?

இரண்டும் உண்மைபரத முடிபாது. கல்லவர்களுக்கும், கர்மாத்மாக்களுத்தான் கற்கதிறை அடைவார்கள். துஷ்டர்கள் துக்கத்தைத்தான் அடைவார்கள்.

(9) ஆதாரத்திற்காகப் பழம் தின்னும்பொழுதெல்லாம் இதுதான் காம் முன் தின்றது என்பார்க்கு வந்தேறே லால்? லென்ற உண்மையைப்பற்றி கன் அவர்களுக்கறிக்கப்படும். கிவரும் புனிதான மீனவிகளை அடைவார்கள் இப்பார்களைத் தவிர மற்றவர்கள் தீடவறியத் திருப்பப்படுவார்கள். (2, 24).

குரானில் கூறும் சுவர்க்கம் இந்த உலகத்தைவிட மேலானதாகவிலலை. இந்த உலகில் கிடைக்கக் கூடியதுதான் அங்கும் கிடைக்கிறது. ஒரு வித்தியாசமுள்ளது. இங்கு மனிதர்கள் சாகிறார்கள். அங்கு சாகிறதில்லை. மாதர்கள் இங்கு இறக்கிறார்கள். அங்கு சிரஞ்ஜீவிபாத இருக்கிறார்கள். சுவர்க்கத்திலிருந்து மாதர்கள் தீர்ப்பு தினம் வரைமில் எவ்வளம் காலத்தைக் கழிக்கிறார்கள். முகம்மதியக் கடவுள், இம் மாதர்களின் துணையாயிருந்து காலங்கழிக்க உதவுகிறார் போலும். இது ரோஸுல்கள் கூறும் கோலத்தைப் போலிருக்கிறது கடவுளின் சக்தித்யாகிய சுவர்க்கத்தில் மாதர்களுக்கு மதிப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. மாதர்கள் எப்பொழுதும் சுவர்க்கத்தில் இருக்கிறார்கள். மனிதர்கள் மாதத்திரர் அங்கு இல்லை. இந்தையை எப்பாடு கடவுள் விருப்பமின்றிருக்க முடிபாது எனவே முகம்மதியக் கடவுளுக்கு ஸ்தி'களின் காம விலையில் சித்தும் ஆபத்திருந்து வருகிறது.

(10) ஆதாமுக்கு எல்லாப் பெயரையும் சத்பித்தார், தேவர்களின் முன்னிலையில் வைத்து உண்மையை உணர்ப்பாபானால் 'இதன் பெயரை எல்லாம் சொல்' என்றார். ஆதாமே அவர்களுக்கு இப்பெயரைச் சொல் ' என்றார். அவர்களின் பெயரை உணர்த்தவுடன் பூரிப்பதுபெயர் ஆதாசத்தினுடையவும் இடக்கிடங்கையும் சி அறிவதையும் மறைப்பதையும் கான் அறிவேனென்று சொல்லவில்லையா என்றார்?

தனது பெருமைபை விளக்கும்பொருட்டு கடவுள் இவ்வளம், தன்னகமுள்ள தேவர்களை ஏமாற்றலாமா? இவ்வளம் செய்தல பிசகவல்லவா? அறிவாளிகள் இவ்வளம் கடவுளைச் செய்கலை காப்பமாட்டார்கள். கடவுளும் இவ்வளம் செய்பாது இந்தையை புன்சொல், அறிவும் காக்கீழ்ம படைத்தவர்களிடம் செல்லாது காட்டுமீளுண்டுகள்தான் கம்புலராகன.

(11) ஆதாமுக்கு தொழுவனத்தேவர்களுக்குச் சொல்ல எல்லாரும், எபிலிசை (ஈத்தான்) தவிர அவரைத் தொழுகாரன் அவன் கர்வத்தினால் கிரம்பி காபிரிகளில் ஒருவனுனான். (2, 32).

இது முகம்மதியக் கடவுளின் சாவ வல்லமையுள்ள சக்தியைக் காட்டவில்லை. இதிலிருந்து அவருக்கு முராலத்தை உணரும் தன்மை யிருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. சாவ வல்லமையுள்ள அருட்டுருங் கடவுளாயிருப்பின சாததான அவா படைத்திருக்கமாட்டார் சாதகான கடவுள் கட்டளையை மறுத்தும், அவரால் சாதகான அடக்க முடிபவிலலை. இந்த ஒரு சாததான அடக்கி ஆளும் திறமை படைக்காத கடவுள் எவ்வளம் லட்சக் கணக்கில

இருந்தும் சாத்தான் துணைவர்களைக் (உம்மிகை பற்றவர்கள்) தீமை செய்யாது பாத்துக்கொள்ள முடியும். மனிதன் மனத்திடை உள்ள பலவீனத்தைக் கடவுள் வளர்க்கிறார். சிலரைத் தப்பு வழியில செலவிடுகிறார். இதிலிருந்து கூறப்படும் உண்மையாது? சாத்தானிடம் இருந்து கடவுள் கொஞ்சம் படித்துக் கொண்டுள்ளார். சாத்தான் கடவுளிடமிருந்தும் கொஞ்சம் கற்றுக் கொண்டு இருக்கிறான்.

(12) ஆதாமே தீயும் உன் மனைவியும் தோட்டத்தில் வசி எல்லா பரதானின் பழத்தை கண்ணாய் உருசிபார்க்க ஆனால் இம்மாததின பழத்தை அணுகாதான் இவ்வேயேல் அத்தமீரி உடப்பகாகள ஆவாகன் ஆனால் எயிலிச அவர்களைச் சுவர்க்கத்தைத் துறக்கசெய்து ஆனந்தமகிவிந்து துரத்தப்படும் படி செய்தான் காம் உடனே சொன்னதாவது பூமியே உன் இருப்பிடம், உன கள் ஒருவருக்கொவர் பரம்பர சத்துருவாவீர்கள் சிலகாலம் தீயும்வரை இலாபம் தலைவனின் சிலவார்த்தைகளைக் கேட்டு பூமியில் ஈராகிடுன் (3: 33-35)

முதலில் கடவுள் ஆதாமைச் சுவர்க்கமே என்ற தோட்டத்தில் இருக்கச் செய்தார் பிறகு தோட்டத்திலிருந்து தள்ளிப் போட்டார். வறுங்காலத்தை அவர் அழிந்திருந்தால் ஆதாமிற்கு இந்த உயர் வாழ்வைக் தாதுருக்க வேண்டாம். மேலும் கடவுளுக்குப் பிறரை மயக்கித் தீயைப்பை விளக்கும் சாத்தானைத் தண்டிக்கவும் போதிய சக்தியில்லை.

எல்லது கெட்டது என்று உணர்ச்சி தரும் பரதனைத் தோட்டத்தில் பவிராக்கிபது யார். கடவுள் பவிர் செய்காரா? அவருக்காகவா? அல்லது பிறருக்காகவா? பிறருக்கென்றால் ஆதாம் எவர்களை இம்மாததின பழத்தைத் தின்னவேண்டாம் என்று தடுத்திருக்க வேண்டியவிலேயே? உண்மையான கடவுள் இத்தகைய முரண்பாட்டை காப்பீடுக்களைச் செய்திருக்கமாட்டார். அவர் புத்தகத்திலும் இத்தகைய கதைகள் இருக்கல முடியாது. ஆதாம் டவுளிடம் இருந்து கற்றுக்கொண்டதொன்றே? அருகச் சுவர்க்கத் தோட்டத்திலிருந்து ஆதாம் எவாண்டான் எவ்வளம் வித்தகா? சுவர்க்கத் தோட்டம் எவகிருக்கிறது? வானத்திலா? எங்காவது மலைபுச்சியிலா? பட்டிபால பறந்து ஆதாம் கீழே விழுந்தாரா? அல்லது கல்லைப்போல் கீழே விழுந்தாரா?

ஆதாம் இருந்த சுவர்க்கத் தோட்டத்தில் மண் இருப்பதாகத் தெரிகிறது ஏனெனின் ஆதாம் மண்ணைச் செய்யப்பட்டார். மண்ணைச் செய்யப்பட்டது மண்ணுடன் மடியவேண்டியது கியாயமே. சுவர்க்கத்திலிருக்கும் தேவதைகளும் சாவுடைபவர்கள் எனின் அவர்கள் செத்த பிறகு எவது செல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சாவுடைந்தார்கள் என்றால், சாவற்றதற்குப் பிறப்பு மில்லை ஏனவே தேவதைகள் என்பவை இருக்க முடியாது பிறந்தது இறந்தே தீரவேண்டும். இவ்வளமிருக்கக் கு-ஆன சுவா கத்திலிருக்கும் மாதர்கள் கொஞ்சியி என்று கூறுகிறது. அவ்வளம் இருக்கல முடியாது எனவே இதிலிருந்து அறியற்பாலது என்னவென்றால் சுவா கத்தி விநயவாகளுக்கும் சாவுண்டு என்பதே.

(13) ஒரு ஓவன் மறநென் றக்குத திருப்தி யளிசை வல்லமையறதது. அந் தினத்தைப்பாறிய பப்படு அவாகளிடிமிருது எதவிதமான சிபார் சம் ஏற்படாது, பி தியயுறு ஏற்படாது. சகாயமும் கிடைக்காது. (2, 46.).

நாம எப்பொழுதுப தீச ம்செய்களை உ கண்டு அஞ்சுவவனும். இது நாம் எனனும் செய்யவல்லவழிதே. உனக்காகப் பரிசுது மெசுடவர்களின் பேச்சு ஏறகப்படாது எனது குா-ஆன கூறுகிறது. தீரக்கதரிசிகளின் துணையினால் ஒருவன் சுவாசம் செவ்வலாம் எனனும் முடிமமதிய நம்பிக்கையுது இது முர னாகவிலையா? கடவுள் சுவாசகதது விருப்பவாகளைத்தானு ஏறது உதவிபுரி கிறாரா? நரகத்தி விருப்பவாள்ிடம் அவருக்கு கருணையிலையா? அவ்வன் மாயின் கடவுள் பாரபட்சமுடையவா எனது விதானறவிலையா?

(14) மூசாவிறகு புத்தகங்களையும் அநபுத்தகங்களையும் அளித்தோம். க்கத்தி ழும் குரகருகனாக மாதுவாய ளெனும். அக்காலத்தி ழுள்ளவர்களுக்கு அது உதாரணமாகது மனனியில வருபவர்களுக்கும் அப்படியே புனதமானவர் களுக்கும் அது எச்சரிக்கையாகிறது. (2, 50, 61).

இப்புத்தகம் மூசா கையில் கொடுக்கப் பட்டதெனின் குா-ஆன கடவு ளால் அளிக்கப்பட்டது எனபது ம்பாருளதறதாக்கிறது. குரானும், பைபிலும் மோசியினிடம் அரும் மடரும் சகத அளிக்கப்பட்டதெனது கூறுகின்றன. இது நபடத் தம் தலவ. ஒருவனும ஆசசரிய சக்தினைச் செய்யுது இயல்புடை யவனுய் இருக்க முடியாது. இருப்பன் வன் இக்காலத்தில் நாம் அத்தகைய சக்தி படைத்தவனைக் காண முடியவல்லீ. இன்று இவ்வரத்து, டண்டைக்கா வத்திலும் இருந்திருக்க முடியாது.

அத்பாவையில் இருக்கும் சாதாரண நுனங்களைக் கெட்டிசகாரனும் இருப பவன் ஏமாறறுவதுக்பால், மூசாவும் செயதிருக்கிறா எனறே கொள்ள வேணமும். கடவுள் இக்காலத்தி விருப்பவர்களில் ஒருவனிடம் கூட ஏன் அந் அபாச சக்தினைத் தரவில்லை. அக்கடவுள் இனதம்ருக்கிறார். அவரைப் பின் பறறுபவர்களும இருக்கிறார்கள். ஏன் ஒருவரும் பெருஞ சக்தியையும் படைத்தவர்களா யிருக்கவில்லை. மூசாவனிடம் கடவுள் ஒரு துலைத் தகத பிறகு, ஏன் அவர் மீண்டும் குரானை வழங்குவனமே? கடவுளின் போதனை மனிதர்களைத் தீய காரியங்களைவிருது வலக்கி மன்மாரககத்திறகுக் கொண்டு வருதல் ஆயினும், பைபில், குரான எனனும் இரண்டு புத்தகம் எதற்கு? ஒரு புத்தகம் போதாதா? மூசா கையில் கொடுத்த புத்தகத்தில சொல்ல மறததைக் கூறக் குரானை அளித்தாரா? மேலும் கடவுள் காட்டிய டாறையி னினது விலகியுள்ளவர்கள் குரன்காக மாறறப்படுவார்கள் எனது கடவுள் கூறு யது இதுவரை நடந்தேறவல்லீ. எனவே இது மோசவாராததையு மும், மேலும் இவ்வனம் பாராவது செயதாலும், அவர்கள் கடவுளாகமரட்டார்கள். இவ்வனம் கூறும் புத்தகமும் சத்திய நூலாகாது

15. அப்படியே அவலாகானவா இரகதனை உயிர்ப்பிக்கிறார். அவர் அடையாளங்களை நீ அறிந்து கொள்வதற்காகக் காண்பிக்கிறார். (2, 67).

பழமையில கடவுள் இரத்தவாஃபோப பிழைக்கச் செய்கின், அவர் ஏன் இப்பொழுது அடிவாது செய்தல் கூடாது? இரத்தவாஃபன் தீர்ப்பத்தினம் வரையில் புதை குழியில இருக்க வேண்டியதுதானா? உங்கள் கடவுளுக்கு நேரம் அகப்படாமைதான். சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து வருகிறாரா? அந்த தீர்ப்புத்தினத்தன்றுதான் அவகாசம் ஏற்படுகிறதா? செய்தவர்களை, வேலைக்கச் செய்தல் கடவுள் இருப்பதற்காகச் செய்யப்படும் வேலையா? ஸ்ரீபும, சந்திரனும், சூரியனும் அவர் இருப்பதைக் காட்டுவதற்காகச் செய்யப்படும் வேலையா காதா? கிரகங்களின் நிலை கடவுளின் இருப்பைப் புலப்படுத்தவேலையா?

(16) அவர்கள் எப்பொழுதும் தெய்வலோக காசினாக இருப்பார்கள் (இ, 75).

ஆத்மா வரம்புக்குட்பட்டது. அதன் இருத்தலங்கள் கலலதாயினும் சரி கேட்டதாயினும் சரி வரம்பிற் குடப்பட்டதே. ஆதலால், நரகத்திறமோ, சுவாக்கத்திற்கோ அழைத்தது செல்லப்படாது. கடவுள் அப்படிச் செய்தால் அவரது பாரபட்சமற்ற நடையம் எனப்பதற்கு குறைவு ஏற்பட்டால் ஆத்மாவாயினும் சரி, தீய ஆத்மாவாயினும் சரி தீர்ப்புத்தினம் வரை காதத்திற்குக்கேண்டு மெளரீன தீமைக்கும், தன்மைக்கும் வேறுபாட்டிலொன்று போய்விடுகிறது. மனித காமங்கள் வரம்பிற்குட்பட்டதாயினால், அதற்கு அளிக்ரும, வெகுமானமோ அல்லது தண்டனைமோ வரம்பிற்குட்பட்டதாகவே யிருக்கவேண்டும். முகமந்தியார்கள் இவ்வுலகம் 7000 அல்லது 8000 வருஷங்களாகத்தான் இருப்பதாக கீதைக்கிராகள் நம்பவும் செங்கிராகள். அங்கனமாயின் கடவுள் ஒருவழிக்குமுன் எனன் செய்து கொண்டிருந்தால் சமமரையைக் கடக்க கொண்டு சாமரேரியாய் இருந்தாரா? கடவுளுக்கு ஒய்வனபது கிடையாது. எப்பொழுது வேலை செய்துகொண்டே யிருக்கிறார். அவர் சாமரேரியல்ல. நன்மை தீமை அந்நேரம் அவைகளுக்கு ஏற்பவாறு வெகுமானமும், தண்டனையும் அளித்து வருகிறார். எனவே சூ-ஆன சாலவது உண்மையல்ல. குழந்தை விளையாட்டே ஆகும்.

(17) உன் இரத்தத்தைச் சித்தக் கூடாதென்றும், பரஸ்பரம் இருப்பிடத்திலிருந்து விலகக்கூடாது என்றும் உமயிடம் பிரதானஞ் செய்யப்பட்ட பொழுது அதற்கு நீங்கள் சமமந்திரங்கள் அதற்குச் சாட்சிசனாக நீங்கள் தான் ஒருரை பொருவா கொள்கர்கள், உங்களுடைய ஜனகனைய நீங்கள் இருப்பிடத்திலிருந்து துரத்தினீர்கள். (இ, 78, 79).

மனித சமுத்தாரா செளக்கித்தை ஒட்டிய கந்திரையும், பாருபாடுகளை யும் செய்தல் மனிதன் வேலையா? கடவுள் வேலையா? கடவுள் எல்லாம் வல்லவராயிருக்க, மனிதனைப்போல காரியங்கள் செய்தல் கூடாது. மனிதனைக் கொல்லவும், வருத்துவதும், அவன் சொத்துகளைப் பறிப்பதும் தப்பு இல்லை என்று கருதுதல் எவ்வளவு முறையாகும். இத்தகைய நம்பிக்கைக்குக் காரணம் அறியாமை. முகமந்திய கடவுள், கிறித்தவ கடவுளைப் போலவேதான் அனேக அபசரங்கள் இருக்கிறார். குரான் தனிப்புத்தகம் என்று சொல்லப் பழகும், இது கையின் எதிரொளியே யாகும்.

(18) கருவகால வாழ்வை வாழ்ந்தபவர்கள் இவர்களை, அவர்கள் பாபம குறைக்கப்படாது; அவர்களுக்குச் சாரமும் உடைக்காது (2, 80)

இங்மனம் நடவுள் ஆகையுடனு, சகலத்ததனும கீழ்த்தல அவருக்கு அழகாமோ? பாபங்களைச் செய்திருப்பின் நடவுளின் ஆதரிப்பையும பெறும், நபர்கள் பாவா. இங்மனம் கிரீன பாபகிருத்தமம் மன்னிக்கப்படின பட்சபாதமாகக் காரியங்களைச் செய்யவராகாரா? பத்தாங்ளின் பாபங்கள் மன்னிக்கப்படும் எனின், பகதர்கள், பாபகிருத்தமம் செய்தல முடியாது எனவே எவரது துணையும் அவர்களுக்கு உணமடிதலை யல்லவா? ஆதலால் இத்தகைய முடிவாடான தததுவத்தை: கூற்றினவா அறிஞனாகமாட்டா; எனபது வெளிப்படை. நபகாமம் செய்தா நனமைபையும, தீய காமங்களைப் புரிந்தோ தண்டனையையுநான ஏற்பார்க்க. கல்லவர்கள் சந்தேகத்ததைப் பெறுவர். இதுதான் சந்தியமாகும்.

(19) மூசாவிற்கு 'இரத்ததை' அருளிநீளும், அவருக்குப் பின் தீயக தரிசுகளை மனுப்பினோ, பேரியமமானின் மகனான இயேசுவிற்குத் தெய்வ சக்தியையும சாரத்தையும (அதபத்தையும) அருளிநீளும் எவ்வளவு தடவை தீயகதரிசுகள் வந்தபாதினும் காலத்தால் கரையி விவரை கராகரித்துக் கொல்லவும் செய்திநீர்கள். (2, 81).

கடவுள் மூசாவிக்குச் சட்டத்தை அளித்ததைக் குரான அறிபுமானால் முகமமதியர்கள் மூசா வகுத்த சட்டத்தில அவ்வளவு நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும. ஆச்சரியங்களைப்பற்றிச் சொல்லப் பட்டிருப்பதும் பொருளற்ற தாகும். சாதாரண ஜனங்களை ஏமாற்றல் தந்திரக்காரர்கள் இக்கதையைக் கட்டிவிட்டிருக்கின்றனர். இயற்கையின் தததுவத்திறகு விவோதமான எல்லாச் சட்டங்களும், பாசுபாசெனும் பொய்யானதே. கி.சு. ஆசசரிப்பாளைச் செய்தார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்நாளில்தான் அவை செய்யப்பட வேண்டுமா? அந்நாளில் செய்யப்படமுடியின் இந்நாளிலும் செய்யப்பட வேண்டுமல்லவா? இப்பொழுது எவராலும் அந்த அபூர்வ சக்தியைக்கொள்ள முடியவில்லை. எனவே அந்நாளிலும் ஒன்று செய்ய முடியாது

(20) தொழுகை செய்வதற்காகவாகும் அபாகன் ஐயத்தின் கீழ்த்தம தொழுகை செய்வதற்குத் தடைப்பற்றி அறிந்திருந்தமகுரான சரிபு இறவதன் உடன் அதை ஆதரிக்கவில்லை. சாயிரிக்குக்கு அல்லாவின் சாரம. (2, 83).

இஸ்லாம் மதத்தைத் தழுவாத பிரமத்ததநினரை நம்பிக்கையற்ற மத மதற புலனியா என்று அழைக்கிறார்கள். அவர்களும உங்களை அங்கனத்தான் அழைக்கிறார்கள். உங்கள் கடவுள் அவர்களைச் சபித்தருப்பதுபோல அவர்கள் கடவுளும் உங்களைச் சபிக்கவே செய்கிறது. இவைகளில் ஏது சரியானது. ஏது பொய் என்று அறிய விரும்புகிறோம். எல்லாக் கொள்கைகளிலும் தப்பி இருக்கிறது.

(21) எவனொருவன் அல்லாவின் அங்குதேவனின் அங்குதேவன் பின் அல்லது ஐயக்கலின் வரோத்தோ அனை அல்லாவின் சத்தருவே

ஆகிறான். ஏனென்றால் உண்மையாகக் கடவுள் காப்பிரியின் விரோதியா யிருத் திரு. (2, 92).

இந்தக் கூட்டாளிகள் எங்கிருந்து வருகின்றனர். இவ்வாறு மதம் சொல் வதுபோல கடவுள் ஒருவர் எனின கூட்டாளிகள் இருக்க முடியாதல்லவா? பிறருக்கு விரோதி கடவுளுக்கு விரோதியே. எனவே கடவுள் எவனுக்கும் விரோதியல்ல. கடவுள் நமக்கை அறறவாக விரோதி எனப்படுவ பொருள் இல்லை.

(22) பொறுத்தருளவாய் என்று உரை, உன் பாபங்களை எவ்வாறு மன னிதது விடுவோம், நமக்கரியங்களைச் செய்வோருக்கு அதிகரிப்போம். (2, 54).

தெய்வ சத்தவம் என்று சொல்லப்படும் இவை மனிதனைப் பாபச் செயல்களைப் புரியுமாறு தூண்டவில்லையா? பாபத்திலிருந்து நீக்கப்படுவார்கள் என்று கூறப்படுகையில் ஒருவர் ஏன் பாபத்திலிருந்து விலகவேண்டாம். பாபத்தி லிருந்து காப்பாற்றுவேன் என்று வாக்குக் கொடுப்பவன் கடவுளாகமாட் டான். அங்ஙனம் கூறும துல்லும சத்திய தூலாகாது. கடவுள் ஒருநாளும் நியாயமற்றதைச் செய்யமாட்டார்; பாபங்களை அவர் மன்னித்தால் அவர் நியா யம் செய்பவராகமாட்டார்.

(23) ஜனங்களின் நிமித்தம் மூசா பருக்க கேட்டபொழுது "கல்லக் கழியாவ அடியும்" என்றோம். அதிலிருந்து பன்னிரண்டு சன்களை பாய்த்தது. (2, 57).

இவ்வாறு கடவுளைத் தவிர வேறு யாரும் இவ்வளவு தைரியமாய், இத் தனைய் பெய்க்கையும், முடியாத பொருள்ற்றவைகளையும், கூற முடியாது. ஒரு மலையை மாததிரம் கிராலால் தொட்டவுடன் பன்னிரண்டு ஊறறுக கண் கள் இளம்பியது என்பது பெரும் சொப்பன வித்தை. மலையைத் துளைத்து தண்ணீரைவிட்டு, 12 துவாரங்களைச் செய்திருக்க வேண்டும். இல்லையேல் எங்ஙனம் ஊற்றுக்களை நிரம்பக்கூடும்.

(24) அவருக்கு இஷ்டமான விடத்தில தனித் தனையை அல்லாவா னவர் அருளுவார். (2, 99).

கடவுள் விருமபிய கிருக்குத் தமது விசேஷ மன்னிப்பைக் காட்டுவாரா? அங்ஙனம் செய்யின் அவர் துஷ்டராவார். மனிதனைப் பாப கா மத்தைச் செய்யும்படி தூண்டிய பாபத்திற்குள்ளாவார். மேலும் இங்ஙனம் ஒரு வேத தூல் கூறுமாயின் உலகில் எவரும் நற்காரியத்தைச் செய்ய முற்படார். ஏன் என்று கேட்கலாம். கடவுள் தமது இஷ்டப்படி மன்னிப்பையும் கோபத் தையும் அளிக்கிறார் என்று கூறப்படுகிறது. தன காமத்திற்குத் தக்கவாறு பலன் அளிக்கப்படுவதில்லை என்பது சித்தமாகிறது. எனவே எல்லோரும் செட்ட காரியங்களைச் செய்யவே முற்படுவார்கள்.

(25) ஈர்வைஷ்ணுவ உன்னை, ஜனங்கள் உன் மதத்திலிருந்து திருப்பாம லிருக்கட்டும் நமதுபவர்களை நண்பர்கள் பலர் அதில் இருக்கின்றனர். (2, 110).

இந்த ஆச்சரியத்தை மோக்துங்கள். ஜனங்கள் தங்கள் மகத்தைவிட்டு வேறு மதம் செல்லாதிருக்க வேண்டி பரதோபஸ்துக்களையும் செப்திருக்கிறார். இங்ஙனமாயின் சாவ வல்லமை அற்றவரா? இக்கதைபு கூற்றுகள் உண்மையாகுமா?

(26) எப்பக்கம் திரும்பியபோதிலும் அவலாவின் முகமே (2, 109).

இது உண்மையாயின் என் முகம்மதியர்கள் பிராததனை சமயம் மெக்கா இருக்கும் திசையில் திரும்பி வேண்டுமென்கிறார்கள். இத்திசையாகத் திரும்ப வேண்டுமென்று கடவுள் கூறியிருப்பின் எத்திசையிலும் நான் இருக்கிறேன் எனதும் கூறியிருக்கிறார். எனவே எத்திசையிலும் திரும்பி பிராததனை செய்யலாம் அல்லவா? இந்த இரு கட்டளைகளில எதை எடுத்தது கொள்கிறது, எதை விட்டுவிடுவது. கடவுளுக்கு முகம் இருக்குமாயின் அந்த முகம் ஒரு திசையில் தான் இருக்கவேண்டும். எல்லா திசையிலும் இருக்க முடியாது.

(27) பூமியையும் ஆகாசத்தையும் முழுவுதும் உற்பத்தி செய்தவர் அவரே. அவர் எனக்கே வேண்டியபோதிலும் உணர்க்க வேண்டியதுதான் பாக்கி. அது அப்படியே நடந்துவிடும். (2, 111).

'அப்படியே யாகட்டுமே' என்று கடவுள் கூறியதை யார் பார்த்தார்கள். யாருக்கு இவ்வாற்றை சொல்லப்பட்டன எப்பொழுது? குர்-ஆனீச் சிருஷ்டிக்குமுன் கடவுளைத் தவிர யாருமில்லை, ஒன்றுமில்லை என்று சொல்பபட்டிருக்கிறது. 'அப்படியே யாகட்டுமே' என்ற வார்த்தையாலா உலகம் உண்டாக்கது. இந்த உலகத்தின் ஆக்குதலுக்குக் காரணமென்ன, காரணமில்லாது காரியம் ஏற்படல கூடுமா? ஐடக்காரணம் இல்லாது எதுவும் செய்தல் முடியாது. ஒரு சமீப நூலுக்கூட உன்னால் செய்யமுடியாது. கடவுளது பெருமையை உன்னத்திலிருந்து சிருஷ்டி ஏற்பட்டது என்று குர்-ஆன நம்புதல் கூடுமா?

முகம்மதியர்:—கடவுள் சர்வ வல்லமை உள்ளவா. அவர் நினைத்த எதையும் செய்ய முடியும்.

ஆரா:—'சர்வ வல்லமை' என்பதின் பொருள் என்ன?

முகம்மதியர்:—அவா விரும்பியதைச் செய்யும் சக்தி.

ஆரா:—அவர் இன்னொரு கடவுளைச் சிருஷ்டிக்க முடியுமா? அவர் சாக முடியுமா? அவருக்கு கோய்வருமா? அறிவை இழப்பாரா?

முகம்மதியர்:—இல்லை.

ஆரா:—கடவுள் அவரது இயற்கைத் தத்துவத்திற்கு விரோதமாய் எதையும் செய்ய முடியாது என்பது இதிலிருந்து விளங்கவில்லையா? குணகாமஸ்வபாவங்களுக்கு விரோதமாகவும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஒரு காரியத்தைச் செய்ய இக்காரணங்கள் தேவை. அவையாவன:—

(1) பாணை செய்யக் குயவன் தேவைப்போல படைப்பின் அதிகாரி ஒருவர் வேண்டும்.

(2) பாளை செய்ய குயவன் மாதிரிப் போதுமா? மண்ணும் தேவை. அதைப்போல் ஜடமும் தேவை.

(3) பாளை செய்ய ஒரு ஆயுதமும் தேவையாயிருக்கிறது. இது பிரகிருதி

ஒரு பாளை செய்யக் களிமண்ணும், ஆயுதமும், பாளை இருஷ்டியின் முன் இருக்க வேண்டும். இதேபோல கடவுளும், ஜட பதார்த்தமும், பிரகிருதியும் உலகத்தை ஆக்க வேண்டும். எனவே ரூ.ஜன் சொல்வது பொருளற்றது. அறிவாமைப்பினின்று எழுந்தது.

(28) காபா என்பது புனிதமென்று கான் ஆக்ஞாபிதப்படியால் ஆபிரகா மிறுண்டய இடஞ்சென்று தொழுகை செய்யவேண்டும். (2, 117)

காபா வெண்ணுரிடத்தைப் புண்ணிய ஸ்தலமாகச் செய்யுமுன் கடவுள் வேறு ஒரு ஸ்தலத்தையும் விடுக்கவில்லைமா? அப்படிச் செய்யவில்லை எனின் ஏன் இப்பொழுது செய்யவேண்டும்? காபா புண்ணிய ஸ்தலமாகுமுன் ஜனங்கள் எங்கு சென்று தொழுகார்கள். ஐயோ பாவம், காபாவிற்குமுன் பிறகு ஜனங்களுக்காக தொழவும் புண்ணிய ஸ்தலம் கிடையாது காபாவைப் புண்ணிய ஸ்தலமாக்குவதற்கு முன் முகம்மதியக் கடவுளுக்கு ஒரு புண்ணிய ஸ்தலம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று தோன்றவில்லை போலும். பரிதாபம்,

(29) தன் வீட்டை இந்திராகாச செய்தவனைத் தவிர வேறு எவன் ஆபிரகாமை விருத்தப்பாடல் இரான். இவ்விலகில் அவனை விருமபிளேம். கருக காலத்தில் நியாயத்தில் சேர்ந்திருப்பான். (2, 124)

ஆபிரகாமை கம்பாதவன் முட்டாள் எனபது உண்மையாகுமா? ஏன் கடவுள் ஆபிரகாமை மாதிரி மதஸ்தாபகராக எடுத்துவைன்மே. ஆபிரகாமை பக்திமான் என்றால், அவரைப்போல் அநேக பக்திமான்களில்லைமா? ஏன் அவர்களை எடுத்திருக்கக் கூடாது. ஆபிரகாமை பக்திமான இல்லாதிருந்தும் எடுத்திருப்பின் கடவுள் துஷ்டர்களைத்தான் தமக்கு வேண்டியவர்களாகச் சோததுக் கொள்கிறார் எனபது சித்தமாகிறது.

30 ஆகாசத்தின் ஓவ்வொரு திசையிலும் அவா திரும்புவதைப் பார்த்திருக்கிறோம் திப்வாப்பகம் உகளைப் பார்க்கச் செய்வோம். அது உகை ளுக்கு இன்பமளிக்கும் புனித மருகியின திசையில உன் முகத்தைத் திருப்பு. எங்கு இருந்தேப்பாதினம் அப்பக்கமே உன் முகத்தைத் திருப்புவாயாக. (2, 139).

இது உருவ வணக்கம் யாரும முரட்டுத்தனமான மூர்த்தி பூஜையே யாகும்.

முகம்மதியர் :—முகம்மதியர்களாகிய காங்கள் உருவ வழிப்பாட்டுக்காரர்களில். உருவத்தைத் தகாப்பவர்கள். ஏனெனில் கிப்லாவைக் கடவுளென்று நம்பவில்லை.

ஆராய்ச்சிக்காரன் :—உருவத்தை வழிபடுபவர் என்று உங்களாலழைக்கப் பட்டவர்களும் உருவத்தை வழிபடவில்லை. உருவத்தினுள் இருக்கும் கடவுளைத்

தான் வழிபடுகிறார்கள் நீங்கள் உருவத்தை உடைப்பவர்களாயின ஏன் பெரும் உருவமான கிபளாவை உடைக்கக் கூடாது?

முகி :—உல்லது. கிபளாவை நோக்குவதற்குக் குர்-ஆன் அத்தாட்சி யிருக்கிறது. உருவ வழிபாட்டிற்கு வேதத்திலுள்ள எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. நாங்கள் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்.

ஆரா :—உங்களுக்குக் குர்-ஆன் எங்ஙனம் சொல்லுகிறதோ அங்ஙனமே அவர்கள் புராணங்களும் கூறுகின்றன. நீங்கள் குர்-ஆனைக் கடவுள் வாக்கென நம்புவதுபோல அவர்களும் வியாச பகவானுள் வகுக்கப்பட்ட புராணங் களைக் கடவுள் வாத்தைக்குச் சமானமாக மதிக்கிறார்கள். உங்களுக்கும், புராணிகர்களுக்கும் ஒரு வித்தியாசமுண்டு. நீங்கள் ஒரு பெரிய உருவத்தை வழிபடுகிறீர்கள். புராணிகர்கள் பல சிதைய உருவங்களை வழிபடுகின்றனர். நீங்கள் வேதத்தைப் பின்பற்றி இந்த வழக்கங்களை விடுதலே சரியான வழி. நீங்கள் மலைபோன்ற மருதியாகிய உருவ வழிபாட்டை விடாது, பிறரை விகிரக ஆராதனைக்காரரென்று தூற்றுவது உங்களுக்கு வெட்கமாயில்லையா? நீங்கள் பிறரைப் பழிக்குமுன் உயாவைப் பெற முயலுங்கள். உருவ வழிபாட்டை விடுங்கள்.

31. அல்லாவின சாரியத்தில் இறந்தவர்கள் இறந்தவர்களல்ல அவர்கள் உயிருடன் இருப்பவர்களே. இதை அறிகிறாய் இல்லை. (2, 149)

ஏன் ஒருவரைக் கொல்லவேண்டும்? இதெல்லாம் உங்களுடைய சுய நலத்திற்காகச் செய்யப்படுமே காரியமல்லவா? ஏன் யோக்கிய பொறுப்புடன் இதை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது. பிறரைக் கொன்று கொள்ளையடித்து நீங்கள் நன்றாயிருக்கப் பிறருடன் சண்டை செட்கிறீர்கள்.

32. அல்லாவானவன் உறுதியுடையதனை மனிப்பவன். உறுத்தானை ஒரு நாளுக்குத் தொடராது. நீயறியாத தியச செய்கின்றாய். கடுகுகாரியங்களுக்கும் அவன் செய்யச் சொல்வான். (2, 164-165).

உங்கள் கடவுள் தீயோர்களைத் தண்டித்து நல்லோர்களைக் காப்பாற்றியும் வருகிறாரா? அல்லது முகமதியர்களைக் காப்பாற்றியும் மற்றவர்களை வருத்தியும் வருகிறாரா? பின்னர் கூறியதை எங்கள் கடவுள் செய்யின் அவர் கடவுளாகமாட்டார். முன்னர் சொன்ன விதமாயிருப்பின் குர்-ஆனிலும் மகம் மதுனிடமும் நமஸ்களைப் பொய்யாகும். கடவுள் ஏன் சயித்தானைப் படைக்க வேண்டும்? படைத்ததினாலவ்வா அவன் மனித ஜாதியை ஏமாற்றி வருகிறான். கடவுளுக்கு உருவம் தெரியாதா? மனிதனைப் பரீட்சிக்கச் சயித்தானைப் படைத்தாரா கடவுள் என்று சொல்லுவோர்களை யானால் இது ஒழுங்காகாது. சட்டுக்குட்பட்ட அறிவை யுடையவன்தான் இதற்கைய பரீட்சை முறைகளை ஆட்சரிப்பான். சரி சயித்தானை மனிதவாகுத்தைத் தீய வழிகளில் திருப்புகிறான் என்றாலும் சயித்தானைக் கெட்டகாரியம் செட்டிமாறு தூண்டியது யார்? சயித்தானை தனனைத் தானே தூண்டிக் கொண்டான் என்றால் ஏன் பிறரும் தன்னைத் தானே கெடுத்துக் கொள்ள முடியாது? அல்லது கடவுள் பிசாசை

எமாந்துபவராயின், இவா பிசாசைவிடக் கெட்டவராகாரா? கடவுளைப்பற்றி இங்ஙனம் கூறல் முடியாது. கெட்டவழியில் செல்லுபவர்கள் அறியாமையினால் தாங்களாகவே தான் செலலுகிறார்கள்.

33 தானா இரத்ததம், இரத்தமும், பன்றி மாமசமும், தின்னத் தரானா அல்லாவின பெயரன்னியில் அதிகப் பட்டதையும் அங்ஙனமே கருதவேண்டும். (2, 168).

இங்கு நாம் கொஞ்சம் நிதானித்தல் வேண்டும். பிராணிகள் கொல்லப் பட்டாலும் சரி, தானாச் செத்தாலும் சரி, அது சவமே. பன்றியின் மாமிசம் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. (ஆனால் பன்றிதன் மாமிசம் தடுக்கப்படவில்லை) எனவே நாம் மனிதனைக் கொன்று தின்னலாம் என்று கொள்ளல் கூடுமா? இங்ஙனம் கூறில் கடவுள் பேரில் பழிசமகதல் ஆகுமா? பிராணிகளிடத்திலு முகமமதியாக கடவுள் அன்பு கொண்டவரல்லவா? மேலும் முகமமதியாக கடவுள் மனித னுக்கு உபயோகமாயுள்ள பிராணிகளைக் கொல்லவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இதனால் கடவுள் மனித ஜாதியின் விரோதமாய் விட்டார். அல்லாட்டோ? நன்மீது பாடங்களைச் சமசதிக் கொண்டார். உண்மையான கடவுள் இங்ஙனம் ஒன்றை கூறியிருக்க முடியாது.

34 கோன்பின் இரவுகளில் மனைவிகளோடு கனரூபச் சேரலாம். அவா கள் உலகஞ்ஞடைய உடை நீலகன் அவாகஞ்ஞடைய உடை, அதிலு ஏற்படும் பிழையை அறிகிறா. ஆனால் உண்மையுப் பார்த்து மனைவிகளோ ஏதற்காக உடை உண்டு செய்தாரோ அதை மனம் திருந்தியனிக்குமனலும் அனுபவி. உதயததில் கருப்பு வெள்ளைதல வித்தியாசை காணுகால் அதை விட்டுவிடு. (2, 183)

முகமமதிய மதம் கிளம்புமுன் ஒரு அராபியன் சாததிராயன் விரதம் எப்பொழுது எப்படி அனுஷ்டிப்பதென்று ஒரு புராணிகளைக் கேட்டிருக்க வேண்டும். இப்புராணிகள் விஷயத்தைச் சரியாய் அறிபாது சந்திரனைப் பார்த்துச் சாட்சிடவேண்டும் என்று கூறியிருக்க வேண்டும் முகமமதியர்கள் இவ்விரதத்தை மாறான ஒரு வழியில் அனுஷ்டிக்கத் துவக்கினர் போலும். இரதச் சாததிராயன் விரதத்திற்கும் முகமமதியர்கள் அனுஷ்டிக்கும் விரதத் தும் வித்தியாசமுண்டு. சாததிராயன் விரதத்திலு மாதருடன்கூடல் கூடாது. குர-ஆன புரான் ஆசையுடன் இந்த விரதகாலத்தில் மாதர்களை யனுபவி பென்று கூறவிட்டது. மேலும் விரதம் என்றால் பட்டினியிருப்பது என்பது பொருள். முகமமதியர்கள் இரவில் உழுமுறையும் இவ்விரதகாலத்தில் புதிக்க லாம். பகலில் சாப்பிடாமலும் இரவில் சாப்பிடுவதும் விரதமாகுமா? மேலும் இது இயற்கைக்கும் விரோதமாயிருக்கிறது.

35 உன்னிடம் சண்டை செய்பவர்களிடம் அல்லாவின காரணத்திற்காகச் சண்டை செய் எனது பார்த்தாலும் அவர்களைக் கொன்றுவிடு என்கிறா தெல்லாம் உலகத்தை தூத்தினார்களே அனுகருமெல்லாம் அவர்களைத் தரத்து. கொலைவை தராட்டிலும் கரச சசசரவு தீவரானது உன் சசசரவு ஒழி யும் பொழுது கொலையை க்ருதது. (2, 186 187, 189)

ஞா. ஆனில இவ்விஷயங்களிலொன்றிலு முகமமதியாகள் பிற மதத்தாரி டம இவ்வளவு கொடுமைபுடன இருக்கமாட்டார்கள். பல நிரபராதிகளை முகம மதியர்கள் மதத்தின் பெயரால் கொன்றனர். முகமமதியரல்லாதவர்களைக் கொல்லல் நியாயம் என்று முகமமதியா கருதுகிறார்கள் போலும். இவ்வனம் இவர்கள் கடவுள் 'சண்டை' பட்டு அரசியல் செலவாகுகடும் இழந்தனர். இஸ்லாம கொடிய தத்துவங்களைப் போதிக்கிறது. நமது வீட்டில புருஷ திருடியவர் வீட்டில நாமும் புருஷ திருடவேண்டுமா? ஒரு அறிபாதவன் ஒரு காரியத்தைச் செய்யின் நாமும் அதை உடனே செய்தல் உண்டா? இதுதான் அறவழியே. இவ்விதம் கடவுளும் அவரது தீர்க்கதரிசிகளும் கூறல கூடுமா? இவ்வனம் சுயநலப் பிரிபாகளும், முட்டாள்களும் அல்லவா கூறுவார்கள்.

36. அவர் ஒழுகினமைமைய விருப்பத்திலே (சண்டையின் சிந்தை தரிசிலை). நம்புகிறார்களே ' உண்ண ' சத்தில முழுதும் பிரவேசிப்புகள் (2, 202, 204).

கடவுள் குழப்பத்தை விருமபாதிருந்தால் ஏன் சண்டையைச் செய்யச் சொல்லவேண்டும்? முகமமதிய மதத்தைத் தழுபவன் மீதுதான் அவர் அன்பு கொள்கிறார். அங்ஙனமாயின் அவர் ஏன் வஞ்சனைகாரர் என்பதில் ஏன் தடை? இத்தகையபா உலகக் கடவுளாய இருத்தல் முடியுமா? ஞா. ஆனில் கூறும் கடவுளும் உண்மைக் கடவுளல்ல. ஞா. ஆனும் தேவ வாக்கில.

37. இஷ்டப்பட்டவருக்கு அனவன்னியில் அளிக்கிறா (2, 208)

நம்முடைய நன்மை தீமைகளைக் கவனிப்பது அவர் எல்லோருக்கும் அருள் புரிகிறாரா? எனவே துன்பத்தையளிப்பதும் இன்பத்தைக் கொடுப்பதும் அவரிஷ்டத்தைப் பொருத்திருக்கிறதா? இதற்கைய தூய்மையைகள தான் முகமமதியார்களைக் கெடுத்துவிட்டது. அவர்களைத் தீய வழிகளில் நடத்தி வருகிறது. இதற்கைய தூய்மையினையடி நடவாத முகமமதியார்களில் பலர் அற வாழ்க்கையை நடத்தி வருகிறார்கள்.

38. ஸ்திரீகளின் தீண்டலைப்பற்றிக் கேட்பார்கள். ஆமாம் தீண்டல் தான் அவர்கள் சுத்தமாகும் வரையில் அவர்களை அணுகாமல் தனிமையாய் இருக்க அவர்கள் சுத்தமானவுடன் அவர்களை அணுகுகள். அதுதான் அவ்வாயின் ஆக்கம். ஸ்திரீகள் உலகவின் பரிசும் நிலம போன்றவர்கள் உலகத்து இஷ்டம்போல அவர்களைச் சேருககள். கவனமற்ற ஆண்களுக்கு அவ்வாறானவர் உலகத்தைத் தண்டிக்கமாட்டார் (2, 222, 209, 224)

மாத விடாய்காலத்தில் பெண்களிடம் போலாகத்தென்று தடுக்கப்பட இருந்தல் மிகவும் சிறந்தது. ஆனால் பெண்களை வடலுக்கு ஒப்பிட்டு புருஷர்கள் இஷ்டப்பட்ட பொழுது அவர்களிடம் செல்லலாம் என்று கூறல மனிதனைக் காமியாக்கும். கவனமற்ற சத்தியம் செய்பவர்களைக் கடவுள் தண்டிக்கவில்லை யெனின எல்லா மனிதாளுடைய செயல்களாகி விடுவார்கள். கடவுள் மனிதர்களைப் பெரிய செலவாக வரையில் தூண்டினவராவா,

39. எல்லதோர கடனை அல்லாவுக்கு யார அளிப்பார்கள்? அவனுக்கு மறு படியும் மறுபடியும் இருமடங்கு பொருள் ஏற்படு. (2, 246).

கடவுள் ஏன் கடன் வாங்கவேண்டும்? உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கக் கடவுளுக்கு மனிதன் உதவி வேண்டுமா? கடவுளுக்கு மனிதன் உதவி என்கானும் வேண்டாம். அறிவினிகள் கடவுளுக்கு இந்த தீழிவான குணங்களைக் கறப்பார்கள் கடவுள் பொருளெல்லாம் வற்றியிட்டதா? கடவுள் வாததகம் செய்து ஏழையாய்ப் பிபாடிட்டாரா? தனக்குக் கடன் கொடுப்பவர்களுக்கு அவர்கள் கொடுத்ததைப்போல இரட்டிப்பு மடங்கு தருவேன் என்பது வியாபாரிகள் கூறும் வார்த்தையைப் போலாகவில்லையா? பொருளிலலாதவனும் தனது கைப்பொருளுருமேல செலவழிப்பவனுத்தான இத்தகைய வார்த்தைகளைக் கூறிக் கடன் வாங்குவான். கடவுள் அவன்ம செய்யமாட்டார்.

40. சிலர் கம்பினவர்கள், சிலர் காரியிகள். அல்லாவானவர் இஷ்டம் வைத்திருந்தால் அவர்கள் இங்ஙனம் சண்டை யிடமாட்டார்கள். அல்லாவானவர் இஷ்டமானதைச் செய்கிறார். (2, 254).

உலகத்தினிடம் சண்டைகொள்ளலாய் கடவுள் விருப்பத்தினாலா உண்டா கிறது. இத்தகைய பாபங்களைக் கடவுள் விருப்பங் காரணமாகச் செய்யலாமா? இங்ஙனம் விருமப்பவனும், விருப்பத்தை யொட்டி காரியங்களை நிகழ்த்தப்பவனும் ஒருபொழுதும் கடவுளாகமாட்டான் கடவுள் ஒரு புறமிருக்க நற்கிருத்தியங்களைச் செய்யும் மனிதனும் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளை ஏற்படுமாறு செய்யமாட்டான்.

41. பூமியிலும், வானத்திலும் உண்ணதெல்லாம் அவருக்காகவே அவருடைய நாதகாலி வானத்திற்கும், பூமிக்கும் சபாணமா யிருக்கிறது. (2, 150)

கடவுள் கிரகங்களையும், வானத்தையும், மற்றவைகளையும் ஜீவன்களின் உண்மைக்காகப் படைத்ததா. தமது நலத்திற்கல்ல. தமது இச்சையைக் கடவுள் செய்வா. இதனால் கடவுளுக்குப் "பூணகாமன்" என்று பெயருண்டு. கடவுளுக்கு ஒன்றுதே தேவையில்லை. எதனுடைய உதவியிலலாமலும் அவர் சுகமாயிருக்க முடியும். நாதகாலி முதலிய புறப்பொருளைத் தேடுவன் கடவுளுமல்ல.

42. "அல்லாவானவர் சூரியனைக் கிழக்கிலிருந்து, உதிக்கச் செய்கிற படியினால், மேற்கிலிருந்து, செய்வாயோ" காரியி கலவாததை யடைந்தான். ஏனென்றால், அல்லாவானவர் தீயோனுக்கு வழிகாட்டுகிறா இல்லை. (2, 260).

என்னே அறியாமை! அதனால் ஏற்படு மயக்கம்!! சூரியன் கிழக்கிலும் உதிக்கவில்லை; மேற்கிலும் முடியவில்லை, மேற்கிலும் உதயபாகவில்லை; கிழக்கிலும் மறைபவில்லை. தன்னிருப்பிடத்தைக் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. சூர்யனுக்கு வான் சாஸ்திரமுத தெரியவில்லை; பூமி சாஸ்திரமுத தெரியவில்லை கடவுள் தப்புச் செய்வருக்குத் துணையா யிருக்கமாட்டார். எனவே நலவாசுக்கு துவருடைய சூனை தேவையிலலை, வழி தபாசியிருக்கும் அறி

விவிக்ருக்தததான துணைவன வேண்டிம தூ-ஆன் கடவுள் அறிபாதவனுக்கு உதவி செய்தல் எனனும் உடமைபிவிருகது வழுவியிட்டார்.

43. "நானகு பட்சிகளை எடுத்தது துண்டு தண்டாசசெய்து ஒவ்வொரு மலையிலும் ஒரு பாகத்தை வைத்து நீ கப்பிட்டால் அவைகள் வேகமாக வரு மென்று" அல்லாவானவர் உரைத்தார். (2, 262).

இதிலிருந்து முகம்மதியக கடவுள் விதைதயாண்டியா ச செய்து கொண்டு விட்டாரா அஃதான கடவுட்டனமை இத்தகைய செயல்களில தானா விருக்கிறான். அறிஞர் இக்கடவுளை விட்டகன்று தூரத்திலிருப்பர். அறிவிலிகள் தான் இக்கடவுளின் மாயவலையில் சிக்கிக்கொள்வா. முகம்மதியக கடவுள் தன்னை உயர்த்திக் கொள்வதற்குப் பதிலாக விழ்த்திக் கொள்கிறார்.

44. இஷ்டமானவர்களுக்கு வழிகாட்டுகிறார். (2, 274)

தனக்கு இஷ்டமானவர்களைத்தான் கடவுள் சரிபான வழியில் நடத்து கிறார் எனனால் தமக்கு இஷ்டமில்லாதவர்களைத் தவறான வழியில் நடத்து கிறாரென்று விளங்கவில்லையா? எவ்விதமானபயம் பாதபட்சமில்லாது நடத்து பவர்தான் உண்மையான கடவுளாவார்.

45. இஷ்டம் வைத்தவனாப் பொறுத்தருள்வா. இஷ்டமானவரைத் தனா டிக்கச் செய்கிறார். ஏனென்றால் அவர் சாவசகதிமான். (2, 266).

மன்னிககத் தகவர்களை மன்னிக்காதும், மன்னிக்கத் தகாதவர்களை மன னிக்கும் கடவுள் காரியங்களைச் செய்வாரானால் அவர் ஒரு கொடுங்கோல னாகமாட்டாரா? கடவுள் தமது இஷ்ட காரியங்களை நடத்தினால் ஆத்மா கர் மங்களுக்கு எங்ஙனம் ஜவாபதாரியாகும்? ராணுவக்காரன் தனது அதிகாரி யின் ஆணைபடி ஒருவனைக் கொன்றால் அந்த ராணுவக்காரன் இக்கொலைக்கு ஜவாபதாரியல்ல. எனவே ஆத்மாவும் ஜவாபதாரியல்ல.

46. அல்லாவின் முன்னிலையில் பயப்படுகிறோருக்கு உண்டாகும் சிறந்த வஸ்துக்களைச் சொல்லட்டுமா அங்கு பூதகாவனம் உண்டு, அதன்கீழ் ஆறுகள் ஓடும் அங்கு எப்பொழுதும் புனிதபெண்கள் இருக்கிறார்கள் ஏனென்றால் கடவுள் தனது தாசர்களைக் கருதுகிறார். (3, 12).

இது சுவாக்கமா அல்லது வேலிகள் வசிக்கும் இல்லமா? இத்தகையோனை காம கடவுள் என்றழைப்பதா? அல்லது காமியென்றழைப்பதா? இத்தகைய தூலை அறிவாளி சத்திய தூலெனக் கொள்ளமாட்டான். கடவுள் ஏன் பாச பட்சம் காட்டவேண்டும்? சுவாக்கத்தில வாரும் மாதர்கள் எங்கே பிறகதவா கள்? இவ்வுலகில் பிறந்து பின்னா சுவாக்கம் சென்றார்களா? பிறக்காமலே அங்ஙனமே அங்கேயி ருக்கிறார்களா? இவ்வுலகத்தில்கான் பிறகது அங்கு சென றார்களென்றும் அவர்கள் சுவகளது புருஷனுக்கு முன் அங்கு செல்ல வேண்டி. தீபபு தினத்திறகுமுன் ஏன் கடவுள் மாதர்களை மாதந்தரம் கவ னிக்கவேண்டி. மாதர்களை யொட்டி அவரது சட்டத்தற்கு விவோதமாகக் காரியங்களைச் செட்கிறார் சுவாக்கத்திலேயே இருக்கிறார்கள எனின அவர் சன் எங்ஙனம் அவர்களுடைய காமத்தை அடக்கமுடியும் அல்லது மாதர்கள்

தங்கள் புருஷர்களுடன் தான் நுகரிக் கொள்ளெனின், கடவுள் எவ்வளவு தனவரிடம் அன்புமொண்டவர்களுக்குச் சுவாசத்தின் பெண்களைக் கொடுக்க முடியும்? ஏன் கடவுள் மனிதர்களையும் சுவாசத்தின் எப்பொழுதும் வைத்துக் கொள்ளவில்லை? இதிலிருந்து முகமதிய கடவுள் அறவின் என்னும் கியாயமற்றவரென்றும் புலனாகவில்லையா?

47. அல்லாவின் உண்மை மதம், இஸ்லாமே. (3, 17)

கடவுள் என்பவர் முகமதியர்களுக்குத்தான் சொந்தமானவரே. ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன் தெய்வமதம் கிடைத்து வரவில்லையா? இதிலிருந்து குர்-ஆனின் சொல்லப்படுவது கடவுள் வாய்து அல்லவென்பதும் ஒரு பிடிவாதக்காரன வாதத்தைமென்பதும் புலனாகவில்லையா?

48. ஜீன்கள் சம்பாதித்ததெல்லாம் அவைகளுக்கே கொடுக்கப்படும் ஆயிரம் ஒருபொழுதும் செயல்பட்டாட்டாது சாவகாதி அமைந்த அவலாகே! இவ்வகையவர்களுக்குச் சொந்தமான மந்தவாளிடமிருந்து எடுத்துவெய்தியிருப்ப, இவ்வுருடயோகனை உபாததி ஏனையோகனை இரக்கிவந்தியை. அவலாம் உன் கையிலேயே இரவு முடிவுபெற்ற பகலாததரும் பகல இரவாததற்கு. சீய சாயண இரத்தனை உயிருடனும் உயிருடனான இரவகைஞ் சொந்திய, அளவானியில இவ்வுருடயோகனை ஆதரவ அளித்திருப்ப, காரியின் ஒருபோதும் கணபாகனைக் கருகாதே கருகாதகனை அதற்கு யோகியதை, இவ்வகைஞ் செயலோகன் அகனிடமிருந்து ஒன்றையும் ஏதிர்பார்த்ததால் வேண்டாம். அவலாகை கெடுத்தால் என்னைப் பின்பற்றா. அவலாம் உன்னை கெடுத்த உன்னை பொறுத்தருளலாம், ஏனென்றால் பொறுத்தருளிடவரும் தயாரானம் அல்லே (3, 21-24 27).

ஒவ்வொரு ஆதமாவும் தனது காமங்களுக்கு உற்றவாது தனக்கெனையையோ கன்மைமையையோ பெறுகிறதெனின், ஒரு ஆதமா செய்த பாவங்கள் மன்னிக்கப்படலாகாது பாவத்தை மன்னிப்பது கியாய விசேஷமாதும் கடவுள் சட்டம் மாற்றவும் மீறவும் முடியாதது. எனவே இறந்தவர்களை உயிர்ப்பிழைக்கச் செய்வதும் உயிரோடிருப்பவர்களைச் சாட்சி செய்வதும் முடியாத காரியமாதும்.

கிறக இஸ்லாம மதத்தைச் சொந்தவரைக் காரிக்கெனன்று அழைத்தல் முறையோ? இவ்வளவு கூறல் கிறிஸ்தவ தனத்தைப்பலவா காட்டுகிறது. சிற மதத்தினுள்ள மிகவும் கவலவாதனான மனிதர்களுடனும், கூட்டுறவு வைத்துக் கொள்ளலாகாது எனது முகமதியர்களுக்குப் பேதிக்கும பிராணி கடவுளாகுமா? துஷ்டராயினும் முகமதியர்களாயின கணபாகனைக்கொள் எனதும், கூறுகிறது. அதிலிருந்து குர்-ஆன் கடவுளும், குர்-ஆனும் முகமதியர்களும் அறிபாமை, பிடிவாதம், என்னும் கோயின் வசமாயிருக்கிறார்களென்பது என்னதும் இருட்டில் கடமாடுகின்றனா, வாசகாகளை கவனியுங்கள்!! முகமது சம்பாதித்தததைக் கவனியுங்கள். முகமதியமதத்தினரைக் கடவுள் கெடுக்கிறாரென்றும், அவருடைய பாவங்களை மன்னிப்பாரா என்தும் முகமது கூறுகிறார். இது துல்லிய விரிந்தமதத்தைக் காட்டவில்லை. சயகைத்தைக் கருதியே முகம்மது குர்-ஆனைச் செய்தார்.

49. மேரியே! அவ்வா உன்னையே புனிதமாக்கினார். எல்லாப் பெண்களிலும் உயர்ந்தவன் நீயே! (3, 33).

கடவுளும் தேவதைகளும் பூலோகம் வந்து மனிதர்களுடன் அக்காலத்தில் பேசினார்கள் எனப்பதை நாம் எப்படி நம்புவது? அக்காலத்தில ஜனங்கள் கல்லவர்களாயிருந்தனரென்று கூறலாம். அது ஏற்கக் கூடியதல்ல. அக்காலத்தில் அதிகமாகச் சனங்கள் நாகரிகமில்லாது கல்வி அறிவு இல்லாது இருந்து வந்தார். எனவே நான் இந்த கிறிஸ்துவ மதமும் முகம்மதிய மதமும் கல்வி அறிவில்லாத ஜனங்களிடம் வேறு ஊன்றிறது. அறிவு ஒளிபுடன கூடின இசுராளில எவரும் இந்திர ஜாவங்களை நம்பமாட்டார்கள் இந்த நம்பிக்கையும் கருங்கிவருகிறது.

50 “ஆகட்டு” மெனார் அப்படியே முடிந்தது காரியின் அல்லாவிடம் வருசகஞ் செயதார்கள். அல்லாவும் அப்படியே செயதார். ஏனென்றால் அவர் இதில் மகா தந்திரசாவி. (8, 52-50)

சூர்-ஆன் கூற்றின்படி சிருஷ்டிக்குமுன் கடவுளைத் தவிர வேறு எவரும் இருக்கவில்லை. எனவே கடவுள் யாருக்கு இந்த உத்தரவிட்டார்? ஏது உண்டாயிற்று? இங்கேழ்னிகளுக்கு முகம்மதியர்கள் ஏழு ஜன்மமெடுத்தாலும் பதில கூற முடியாது. காரண பதாரத்தமில்லாது காரியம் ஒருநாளும் ஏற்படாது. வேறு விதமாக எண்ணுபவர்கள் தனது பிறப்பிற்குத் தனது பெற்றோர்களை மறப்பவர்கள் ஆவார்கள். பிறரை ஏமாற்றாபவரும், தந்திரங்கள் செய்பவரும், ஒருநாளும் கடவுளாகமாட்டான். அவனைக் கடவுளென்றும் அழைக்கக் கூடாது.

51. மேலிருந்து மூவாயிரம் தேவர்களைக் கொடுத்த உதவுவது போதாதா. (3, 120).

உண்மையில் கடவுள் 3000 தேவதைகளின் துணைகொண்டு முகம்மதியர்களுக்கு உதவி செய்திருக்குமேயானால் ஏன் இப்பொழுதும் அவ்வளம் செய்தலு கூடாது. இந்தியாவிலும், மற்ற நாடுகளிலும், அவர்கள் ஆட்சி புரிய உதவுக்கூடாது? சாதாரண சனங்களை ஏமாற்றவே இம்மேற்கோள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரண ஜனங்களை முகம்மதிய வலையில் சிக்கவைக்க இது ஒரு கருவியாகும்.

52. நம்பாதவர்களிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றும், அல்லாவே!! அவ்வாவே உன் உண்மைத் தலைவன் உன்னை சகாய மளிப்பவன். கடவுள் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டாலும், இறந்தாலும். (3, 141-142, 151).

வாசகர்கள் இங்கு முகம்மதியர்களின் பெரும் பிழையை நன்கு கவனிக்க வேண்டும். தங்கள் மதத்திற்கு வேறுபாடான மத நம்பிக்கையுள்ளவர்களுடன் அழிவிற்கு முகம்மதியர்கள் பிரார்த்தனை செய்கின்றனர். கடவுள் இவர்களுக்கு பிரார்த்தனைசனைப் பூததி செய்துவைக்கக் கூடிய அவ்வளவு அசுடரா? மேலும் கடவுள் முகம்மதியர்களின் உண்மையான துணைவராயிருப்பின் ஏன் முகம்மதியர்கள் தங்கள் தொடுக்கும் காரியங்கள் அனைத்திலும் வெற்றி பெறுகிறதில்லை. நிற்கக் சூர்-ஆனினபடி கடவுள் முகம்மதியர்கள் பால் அதிக

கேசம கொண்டவராயிருக்கிறார். இவர இததகைய பாரபட்ச முடையவராயிருப்பின் கலலவர்கள் அவர் வழிபடத் தகுந்தவர அல்லர்.

53. அவலவான் இரகசியத்தை உனக்கு வெளியிடக் கட்டுப்படவில்லை, அவைகளைத் தூதர்கள் அறியுமாண்ணு செய்வார். ஆதலால் தூதர்களையும், அவரையும் கம்பி. (3, 174).

கடவுளைத் தவிர தாங்கள் யானையும் பணிவதில்லை யென்று முகமமதியர்கள் கூறுகின்றனர். அங்ஙனமிருக்க இம்மேற்கோள் ஏன் முகம்மது ரபியை உபாத்துகிறது? அவரிடம் கம்பிக்கை வைக்குமாறு கூறுகிறது. இதிலிருந்து கடவுள் நிகரற்றவரென்று கூற முடியாதவனவா? முகம்மது தீர்க்கதரிசி என்ற வகையில் அவரிடம் கம்பிக்கை வைக்க வேண்டுமெனின் தீர்க்கதரிசிக்குத் தான் அவசியமேது? தீர்க்கதரிசியின் துணையிலொது கடவுளுக்கு அவா காரியத்தைச் செய்பமுடியாதாயின் கடவுள் வலவமையற்றவரென்று புலனாக வில்லையா?

54. கம்புபவர்களே! பெறுமையா யிருங்கள் அததனித்தில் அவைகளை இறத்துகண், சண்டையெய்து கொண்டே இருங்கள். முகதி அடைய அவ்வாறிரு பப்படுங்கள். (3, 178)

ஞா-ஆன் கடவுளும் தீர்க்கதரிசியும் சண்டைக்குாராகள். தனனைப்பின் தொடர்பவர்களைச் சண்டையிடுமாறு கூறும் மனிதன் அமைதியை குலைப்பவனாவன். ஒருவன் கடவுளுக்குப் பயந்திருப்பதினால் மோட்சம் பெறுவானா? அல்லது நியாயமற்ற சண்டையிலிருந்து விலகியிருந்து மோட்சம் பெறுவானா? முன்னது பொருளற்றது. பின்னது சரியானது.

55. இவைகளெல்லாம் அவ்வாவின் வலலகை, அவ்வாவையும் தூதன் யும் கம்புபவர்கள் தூதர் அருவிகளுள்ள விண்ணை அணுகுபாரகன். அதுதான் யானிடமோக்கம் அல்லவோ அவ்வது தீர்க்கதரிசியின் கடவுளையத் தாண்டி கிறவர்கள் அபா எவ்வையிலிருந்து நீக்கப்படுவார் அமுயர் நெருப்பில எரிக்கப் படுவன் சத்திய பட்டம் அவன் துக்கத்தை அடிகரிக்கும். (3, 12-13)

கடவுள் முகமமதைத் தமது கூட்டாளியாகச் செய்து கொண்டுவட்டாரென்று முகம்மது ஞா-ஆனில கூறுகிறார். கடவுளுக்கு முகம்மதியரிடங் அவ்வளவு பிரியம். அவாக்கத்திலும் தனது சரி பாகஸ்தனாக வைத்துக்கொண்டு விட்டார். எனவே முகமமதிய கடவுளை சுதந்தரநாயகன் எனக் கூறமுடியாது. எச்சிறுதார்பததினால் கடவுளுக்கு முகமமதின் துணைவேண்டி யிருக்கிறது. சத்திய நூலில், கடவுளாலளிசப்பட்ட, புத்தகத்தில இத்தகைய பொருளற்ற முரண்பாடான விஷயங்கள் இருக்கல முடியாது.

56. அரியாயத்தை ஒரு அணுகூட அவ்வாவானவா செய்கிறதில்லை சற்காரியங்களுத் இருமடவகாய்த் தருகிறார். (3, 45)

பாரபட்சமற்ற கடவுள் ஏன் முகமமதியர்களுக்கு அவர்களுது நற்கருமத்திற்கு இரண்டு மடங்கதிகமாய் வெகுமானத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். இது பாரபட்சமல்லவா? சற்காரியத்திற்கோ அவ்வது தீயகாரியத்திற்கோ அள

விற்கு மீதி: கடவுள் வெகுமானமோ, தண்டனையோ, கொடுத்தல் சீயாய்
விரோதமாகாதா? (4, 90).

57 உன் முன்னிலையிலிருந்து அகன்றால் அராளில் நெல் உன் வாய்
கைகளில் சூழலி என்ன என்பனவற்றை என் ஒன்றாகக். அவர்கள் என்னு
உண்பதெல்லாம் அகர எழுதியிலிருந்து. அவ்வாறியிடமிருந்து அகன்றவர்
களுக்கு உதவியாக காட்டு அவ்வாறிய அகற்றப்பட்டவனுக்கு உன்னாலும் வழி
காண்பிக்க இயலாது. (4, 90).

இதிலிருந்து சாவவல்லமைபற்றவர் என்று சித்தமாகிறது. அவர்
பேரோடு, குறிப்பு முதலியவைகளை கருவியாக வைத்துக் கொள்ளு
கிறது. கடவுளை உணங்குகிற தீயவழியில் செல்லப் பாதைகாட்டுகையில்,
கடவுளுக்கும, சாத்தானுக்கும் என்ன வித்தியாசமிருக்கிறது என்று ஒருவர்
பாடக்கூடும்? ஆனால் ஒரு வேறுமையுமில்லை. கடவுள் சாததானைக் காட்
டினார் பொலவாத காததான். இதுதான் வித்தியாசம். பிசாசைப் படுத்தி
பவன் பெரும் பிசாசு என்று முகமமதியாளர் கூறுகின்றனர். எனவே முகம்
மதியக் கடவுள் பெருக அடிப்படப் பிசாசு.

58. அவர்கள் கையை விடாமல் இருந்தால் கரணம் இடங்களில் எல்லாம்
அவர்களைப் பிடித்துக் கொல்லும்கள் முசல்மான் தவறாக் மாத்திரமே முசல்
மான்க் கொல்லுகின்ற தடிக் கொன்றல் அடிக்கமிலிருந்து ஒருவனை
மீட்க வேண்டியவனாகாள் பதின் ஊற்றையோ, பிசாசைக் காலையோ
செய்யுமடைந்த வீடாகாதுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். முசல்மானிலிருத்
தும் அடிக்காமல் விடுதலியை வேண்டுகின்றே போகின்றசெய்த முசல்
மான்க் கொல்லுமன் அபிசா சாததனை அடைந்து அவ்வாறின் போபத்
திற்கு ஆளாவான், (4, 94-95).

இது பிறமாகவளிடத்திலுள்ள அகலையைக் காட்டுகிறது. குர்-ஆன்
முகமமதியாக்கிக் காப்பாற்றுகிறதும், அவ்வாதவர்களைக் கொல்லுமாறும இரக்
கமினறிக் கூறுகிறது. ஒரு முகமமதியனை ஒருவன் தவறிப்போய்க் கொன்று
விடின், அதற்கு அவன் தவாபதாரியாகவேண்டும். அவ்வாதவனைக் தெரியாது
கொல்லவும் உடனே அவர்க்கு உடையுள்ளது. இத்தகைய போதனைகள் அதற்
த தக்கவைபாறும். இத்தகைய புத்தகமும், இத்தகைய தீரக்கதரிசியும், மத
மும் யாருக்கும் உண்மையைத் தராது. உலகத்தில தீமையை வளர்க்கும்.
இவைகள் இல்லையெல் உலகெங்கு காணா. அறிஞர்கள் இத்தகைய சிறுமை
மதவர்களைத் தள்ளி வேத மததகைக் கையபற்றல் கலம். வேதமதம் மாசு அந்
தது. முகமமதியாக்கிக் கொன்றால் சாக்மென்றும், அவ்வாதவர்களைக்
கொன்றால் புண்ணியமென்றும் குர்-ஆன் கூறுகிறது பிறமதங்கள் முகம்மதியர்
களைக் கொல்லல் புண்ணியம் என்கின்றன. எனது கெடுபது. எது உண்மை
பாணது பாசுடைய அவ்வாததக்கொன்றைகளையும் களைந்து வேதமதத்தைப்
பின்பற்ற வேண்டும்.

59 "வத" விளக்கப்பட்டபின் தீரக்கதரிசியைப் பின்பற்றுகல் முசல்மான்
கழிவின்றித்து வேற கழி சென்றால் அவனை காம் சாகத்தில் இடுகோம்,
(4, 113).

எனவே இது கடவுளாகாது. குர்-ஆனில் ஓரிடத்தில் கடவுள் எவரும் சிறைந்த வரென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பற்றொரு விடத்தில் அருகருத் தனி யிடமும் சாவஞ்ஞரிலொரு தன்மையும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து புலனாகுது குர்-ஆன் ஒருவனு லெழுதப்படவில்லை; பலராலெழுதப்பட்டது.

63 விலக்கப்பட்டவைகளாவன:—தானாக இறந்தது, இரத்தம், பன்றி ணாசரி, அல்லாவின் காமத்தைத் தவிர வேறு காமத்தால் கொல்லப்பட்டது, தாவில் இட்டது அடியால் மடிந்தது, விழுந்தது, கொம்பினால் குத்தப்பட்டது, பறவையினால் உருசிபார்க்கப்பட்டது. (8, 4).

தங்கப்பட்ட பிராணிகள் இவைகள் தானா? இதிலிருந்து இவைகளைத் தவிர பற்ற பூவப்பிராணிகள் ஊவன, பறப்பன வாகிய இது பூச்சிகள், எறும்பு கள், உளப்பட எல்லாம் முகமமதியாகளின் ஆகாராதிகளாகக் கொல்லப்பட வாம் என்று சித்தமாகிறது. இதிலிருந்து குர்-ஆன் கடவுள் வாக்கவல்லவன் பதும் வெளிப்படையாகிறதல்லவா? இது மனிதனுடைய வேலையே. எனவே இதை நம்புதல் கூடாது.

64 நீச்செவகளை உன்னிடமிருந்து விலக்குவேன், அருவிகளோடும் பூவகாவனத்தல உண்ணைச் சேர்ப்பேன். கடனைத் தாரணமாகக் கொடு, உண்ணைச் சுவர்க்கத்திற்கு அனுப்புவேன். (8, 10).

மகமமதியக் கடவுள் கொடிய வறுமையினினதும் அவஸ்தைப்படுகிற நெனத் தெர்கிறது. இல்லையேல் உங்களுக்குப் பாபத்தை நீக்கி சுவர்க்கத்தை அளிக்கிறேன் கடன் கொடுங்கள் என்று முகமமதியாகளைக் கேட்கத் தேவை யில்லை. கடவுள் பிறரைச் சொல்லி ஜனங்களை ஏமாற்றி மகமமது தனது கனமையைத் தீழிக் கொண்டுள்ளான் என்பது நன்கு விளங்குகிறது.

65 தமது இஷ்டப்படி ஒருவனைத் தண்டிக்கவும், மன்னிக்கவும் வல்லவா அல்லா. இதுவரை மானிடர்களுக்குத் தாத்ததை அருளி யிருக்கிறார். (8, 21-23).

சாத்தான் அவனது இஷ்டப்படி மனிதர்களைக் கலைத்து தீயவழிகளில் நடத்துவதுபோலவே முகமமதியக் கடவுள் தமக்கு இஷ்டமானவர்களுக்குத் தண்டனையைத் தருகிறார். குர்-ஆன்படி கல்லதையும், கெடுதலையும் செய் பலா அவரே. எனவே கடவுள் சுவர்க்கத்திற்கோ வகத்திற்கோ செல்ல வேண்டும. ஆத்மாவிற்கு விடுதலை இல்லை. எனவே கனமை தீமை யென்னும் சொற்களுக்கு ஆதமா பொருட்பாளியல்ல. கடவுளே ஜவாபதாரி. ஏனெனில் சேனாதிபதியைப்போல கடவுள் ஆட்டிவைக்கிறார்.

66 அல்லாவையும் தோக்கதரிசியையும் கீழ்ப்படி (8, 93)

“இரண்டற்ற ஒரே கடவுள்” என்பதை இது மறுக்கிறது. ஏனெனில் அவருக்குச் சமமானமானவாடளி ருக்கிறார்கள். இங்ஙனம் நம்புவது மதியீன மாகும்.

67. கழித்தவைகளை மன்னித்துவிடுகிறார். மீண்டுஞ் செய்வோனைப் பழி வாங்குகிறார். (8, 96).

70. உன் தலைவன் அல்லா ஆறு தினத்தில் காணத்தையும் பூமிவைத்துச் செய்தான், பிரகு சிமமாசனம் ஏறினால் பணிவுடனும் இரகசியமாயும் உன் அல்லாவை அழைப்பாய், (7, 52-53)

ஆறு தினங்களில் உலகத்தைச் சிருஷ்டித்தது, பின்னா, கவர்ச்சிதலை கைமாக வீரறிருப்பவர சாவ வல்லமை யுள்ளவராய் சாவ வியாபியாய் இருக்க முடியுமா? அதற்கைய பரிபூரண சுவபாவம்கொத்ததைக் கடவுளென்று அழைக்க முடியுமா? சகத்ததுடன் கவிஞர் உங்கள் கடவுளுக்குக் கேழ்க்குமா? இதெல்லாம் கட்டுள்ளிடமிருந்து வெளிவந்ததாகாது. எனவே நூ.ஆன இறைவன் அருளியதாகாது ஆறு தினங்கள் பிரயாசையுடன் உலகத்தைச் சிருஷ்டித்த கடவுளுக்கு ஒப்பு வேண்டியதுதான். அவர் இன்னும் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறாரா அல்லது இப்பொழுது விழித்துக் கொண்டிருக்கிறாரா என்று யோசனை தெரியவில்லை. விழித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்றால் என்ன செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்? உலகமாக உலாவிக்கொண்டு களிப்புடனிருந்து வருகிறாரா?

71. அட்டிழைத்தினால் பூமியை காசரு செய்யாதே. (7, 52)

இது கல்ல புத்தியுடையது. வேறு பல விடங்களில், நூ.ஆன சண்டை யிடுமபடி கூறுகிறதே. காபிரிகளைக் கொல்லுமாறு தூண்டுகிறதே இது முன்னுக்குப் பின் முன்ன அல்லவா? இதன் பொருள் என்ன? மகாமது தன்னு அதிகாரத்தைப் பூணாய் ஸ்தாபிக்குமுன் சண்டை செய்யுமாறு தூண்டினாரோ போலும், தான் சில அதிகாரத்துடன் கழிவுடன் பின்னதைக் கூறினாரோ போலும். முன்னது, பின்னதும் முரண்பாடானாடியினால் உண்மையாகாது.

72. கழியைக் கீழே எறித்தா. ஒரோ அது பாம்பாக மாறிற்ற (8, 105).

கடவுளும், முகம்மதும் இப்பொய்களில் கம்பிகளை உள்ளவர்கள் என பதைக்காட்டுகிறது. எனவே இருவரும் அறிவற்றவரின் இயற்கைச் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க முடியாது. காதுபார்க்கும் சாதி பெறவும், கண் கேட்கும் சக்தி பெறவும் யாராலாவது செய்ய முடியாது. இது ஜாலமாகும்.

73. பிரண்டைதையும், தத்துகளினியையும், பல்லி, தலை, இரத்தம் முதலியவற்றை அனுப்பினும் பதிக்குப்பி வாகக அகாதத்தில் அவர் களை அழித்ததினாலுடையதாண்டி இவரவேல் குழாந்தகனைக் கொண்டோம். அவர்கள் செய்யும் தொழுகை வீண. (7, 130-132, 134)

ஒருவனைப் பயப்படுத்த வேண்டி பாம்பை வரவழித்து உன்னைக் கொல்லச் செய்வேன் என்று ஒரு ஜால வேடிக்கைக்காரன் கூற்றையோல இது தோன்றவில்லையா? என்கடவுள் ஒரு ஜாதியாரைக் கடலில் முழுபிப் போரு மாறு செய்யவேண்டாம், மற்றொரு ஜாதியாரைக் கடலில் முழுபிப் போரு எனம் செய்யலாமா? இங்ஙனம் செய்யும் கடவுள் பாபி அல்லவா? பிறமதம் பொய் எனலும், தன்னுடையதான் உண்மையானது எனலும் கூறும் மதம் உண்மை மதம் ஆகுமா? ஒரு மதத்தைப் பின்பற்றுபவர் அனைவரும் எல்லவர்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? ஒருதலைப் பட்சபாதமான ஜோபு முட்டிகள் வீலையாகும். பழைய பைபிளின்மேல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மதம் பொய்

யானதோ, அல்லது வேறு எந்த மதம் பொய் என்று கூறப்படுகிறது. குர்.ஆன் பொய் என்று கூறும் மதம் எது.

74 என்னைப் பார்க்கவேண்டாம் அல்லாவானவர் மலையில் பிரகாசிக்க உலா பொடிப் பொடியாக செய்துவிட்டார் முசாவானவன் மயங்கி விழுந்தான். (7, 139).

கண்ணில் புலப்படும் பொருள் சாவ வியாபியாக இருத்தல் முடியாது. அவா பெரும் ஆச்சரியங்களை அபொழுது செய்திரு பின் இப்பொழுதும் ஏன் செய்யலாகாது? தருக்கத்திற்குமுன் நிறகாததும், அறிவிற்கு விரோதமானதுமானதையும் நம்ப முடியாது.

75. உன்னிலேயே அல்லாஹ் நீ பயமுடனும் பணிவுடனும், சப்த மன்னியிலும் காலை மாலைநிலும் தினை. (7, 204).

ஓரிடத்தில குர்-ஆன் கடவுளைக் கூவி அழைக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறது. இங்கு-மனதில் சத்தமில்லாது ஸ்மிக்கவேண்டும் என்று குர்-ஆன் கூறுகிறது. இந்த இரண்டிலு எது உண்மையானது. எதை நம்புவது? இத்தகை முன்னுக்குப்பின் விரோதமான வாதத்தைகளைப் புத்தி மாறாட்டக காரன், தான கூறுவான். மனிதன் பிழை செய்யலாம். அதை ஒப்புக்கொண்டால் கல்லது.

76. அபகரித்தவைகளைப் பற்றி கேட்பார்கள் அபகரித்தவைகள் அல்லா விற்கும் தீர்க்கதரிசிக்கும் சொந்தமானவைகள். ஆகையால் அவருக்குப் பய முடன் இரு, (8, 1)

பிறரை வதைத்து கொள்ளை யடிப்பவர்கள், கொள்ளையையே பிழைக்குத் தொழிலாகக் கொள்ளுபவர்கள் பிறரைக் கொள்ளை வழியில் தூண்டுபவர்கள் கடவுள் என்றும், தீர்க்கதரிசி என்றும், உண்மையான நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் என்றும் அழைத்துக்கொள்ளுதல் நமக்கு விபப்பைத் தருகிறது. ஒரு மூச்சில் சொள்ளை, இரண்டாவதில் கடவுளுக்கு அஞ்சல என்று பேசுதிப்பவர்கள், தங்கள் மதந்தான் சத்தியம,தம் என்று வெட்கமில்லாது கூறிக் கொள் கிறார்கள். பிடிவாதத்தினால் வேத மதத்தைத் தழுவ மறுப்பவர்களுமுண்டோ?

77 காபிரிகள் உயாவாக மதப்பதை வெட்டிவிடுவனர். ஒன்றின்பின் ஒன்றாய் ஆயிரம் தேவர்களைத் துனை அனுப்புவோம். காபிரிகளின் மனதில் பதத்தை இறுத்துவோம். ஆகையால் அவர்கள் கழுத்தை எடுத்துவிட்டு, ஒவ் வொரு விரல்களையும் துண்டித்துவிட்டு. (8, 7, 9, 12)

காபிரிகளின் தலையை வெட்டு என்று கூறும் கபீபுர கடவுளும் எவ்வளவு கருணை அற்றவர்கள்? இங்ஙனம் சொல்லுபவது தூண்டுபவர்கள் சாவணன என்னும் ராக்ஷஸனைவிட எவ்விதத்தில் மேம்பட்டவர்கள். இது குர்.ஆனைச் செய்தவன் கூற்று. கடவுள் கூற்றல்ல. இது கடவுளின் கூற்றுபின் அகசட வுள் நம்மைவிட்டு விலகி நிற்கட்டும்.

78. முசல்மான்களோடு அல்லா எ எப்புவாகனே அவரையும் தீர்க்க தரிசியையும் சீழ்ப்படியுங்கள் அவரையும் தீர்க்கதரிசியையும் கருகிக்காதே

புகளன். உங்கள் மதத்தைப் புத்திக்கு விரோதமாய் செய்யாதே புகளன் அவ்வாறு அவர்களுக்கு விரோதமாய் சதிசெய்து இருக்கிறார் சதி செய்கையில் சிறந்தவர். (8. 19, 23, 26, 29)

கடவுள் மகம்மதியரிடத்தான் பற்றுக் கொண்டவரா? அங்ஙனமாய் அவர் அபியாயகரார். கடவுள் வேராக வாயான. அவர் மகம்மதியருக்கு மாத்திரம் வாயகராவனா. உங்கள் கடவுள் செவிடரா நீங்கள் கூவி வழிபடுவதற்கு? கடவுளின் காமத்துடன் பேசியையும் சொப்பது பிழையல்லவா? கடவுள் பொக்கிஷம் எங்கிருக்கிறது. யாராவது அதைத் திருடிவிடுவார் என்று அவர் அஞ்சக் கூடிய அபபொக்கிஷம் எங்குள்ளது என்று சொல்லக் கூடுமா? கடவுளுடைய பொக்கிஷத்தையும், முகம்மதின் பொக்கிஷத்தையும், தவிர மற்றவர்களுடைய சொத்துக்களைக் களவாடலையாயமாகுமா? அறிவியையும், போக்கியாகதான இத்தகைய போதனைகளைச் செய்யக்கூடும், இவைகளிலிருந்து ஒருவர் அறிபக்கிடப்பது குர்-ஆன் கடவுள் வாக்கவெனப்படுதே. இதை ஆங்கியவன் பொய்யான, தந்திரக்காரன. இவ்விலை இத்தகைய தூய போதனைகள் தூயிலாவிடது கிடக்க முடியாது.

79 ஒழுங்கின்மை ஒழியும் வரை சண்டை செய் முழுவுதையும் அவ்வாறின் மதமாகவேசெய்துவிடு கொள்ளையத்ததில் சந்திர ஒருபரு அவ்வாறுக்கும் தீரக்கதரிசெய்து கொக்கொண்டன. (8. 40-42).

சண்டை செய்வதற்கு, பிரஸைச் செய்யுமாறு தூண்டுவதும், அமைதியைக் குலைப்பதுமான செயல்களையும் மகம்மதியக் கடவுளைத் தவிர வேறு யாவர் செய்வார்கள்? பேயின் கனமைக்காக இம்மதம் கொள்ளை யடித்தலை ஆதரிப்பதை உவனியுங்கள், தங்கள் போர்களைக் காட்டிலும் இவர்கள் மேம் சட்டவாக்கனா? கொள்ளையில தனது பாகத்தை ஏறதும் கடவுளும் அதில கலக்கவாரவா இத்தகைய தீய காரியங்களை ஆதரிப்பதினால் கடவுள் தன் மானத்தைத் துறையுக்குக் கொள்கிறார். உலகத்தார்கள் சேசத்தையும் உலகத்தின் சத்தொத்தையையும் குலைத்து மானிட வகுப்பிற்குத் துண்பத்தை விளைக்க வல்ல இம்மதமும், கடவுளும், பேயும், குர்-ஆனும் எங்கிருந்து வந்தது என வியப்படைகிறோம் இத்தகைய பொய் வாதங்கள் கேள்வியுறாவிட உலகம் அமைதியில் வாழ்ந்திருக்கும்.

80 காபிரிகளைத் தேவர்கள் கொல்லக்கூடப் பாடுதற்கு என்னவென்றும் முதுகிலும் அடிதல் அனலின் அடவத்தைய துணுபவர்கள் பாபத்திற்காக அவர்களை அத்தீராம பகோவின் மனவளை அறித்ததினும். உன் சத்தியை வெல்லாமல் காட்டி அவர்களுக்கு விரோதமாக இரு. (8. 53, 56-62)

தற்போது நல்லியா துருக்கியை யடைகிறது. இங்கிலாந்து எகிப்துத் தன் வசப்படுத்தி கொண்டது. இரத்தம் சடவனார், தவறாததனும். முகம் மதியர்களுக்கு எவ்வித உதவியும் புரியவில்லை. அவர்கள் தூயகுற்றாள்களா? பழமையில முகம்மதியர்களை விரோதிகளைக் கடவுள் கொன்றார், இவத்தில முழ்கடித்ததும் உத்தர. என் இப்பொழுது மாத்திரம் முகம்மதியர்களுக்கு உதவி செய்யாதிருக்கிறார்? இதிலிருந்து அவர் எக்காலத்திலும் எதுவும் செய்ய

வில்லை பென்பது உள்ளங்கை கெல்லிக்காய். காபிரிகளை வறுத்துங்கள், தன் புறுத்துங்கள், என்று கடவுளிடம் உத்தரவைக் கவனியுங்கள். கடவுள் ஒருபுற மிருக்கப் படித்தவன் கூடாது குணமுள்ளவன் எவனும இங்ஙனம் சொல்லான். ஆனால் முகமமதியாகள் தங்கள் கடவுளைத் தயானு, நியாயஞ் செய்கிறவர் என்று அழைக்கின்றனர். இது பொறுத்துமோ என்பதே கேள்வி.

81. அகனே! அவ்வாறு உனக்கு ஆகாவு முசல்மான்களைச் சண்டைக்குமுன் செலுத்தத் தலைநாயிரு இருபது ஆட்கள் ஒற்றைமையுடன் எப்பொழுதும் இருந்தால் இருநூறு ஆட்களை வென்றவிடலாம் சம்பாதித் தந்தையும் சரிபாணத்தையும் சிறுத்தவர்களுக்கும் இன்னுமாக. அவர் தயாபரணம் பட்சமுள்ளவர். (8. 65-66-70).

கள்ளைச் சேர்த்தவர்கள் என்ற காரணமாகப் பெரும் தீய காரியங்களைச் செய்பவர்களை ஆதரிப்பது என்பது எத்தகைய நீதி செய்வதைக் கவனியுங்கள். கொள்ளை யடிக்கத் தூண்டுவனும், கொள்ளையில் பங்கெடுத்ததுக கொள்பவ னும் கொள்ளையை நியாயமென்று அழைப்பவனும் தயானுசாயிருக்க முடியுமா? கவல மனிதனும் இக்காரியங்களைச் செய்யான். செய்தலையும் ஆதரி யான இத்தகைய தூயோர்களைக் குட-ஆன கடவுள் வாக்கு எனப்பதை நம்ப இடந்தரவில்லை.

82 அவர்கள் அதிலேயே எப்பொழுதும் இருப்பார்கள் அல்லாவு அள வற்ற வெருமதி. முசல்மான்களிடம் காபிரிகள இருந்தால் அப்படியுள்ள தப்ப னையும், சகோதரனையும் கண்பனாக எண்ணுகாது முசல்மான்களுக்கு அல் லாவிற்கு. தன் பந்தோபஸதை யனுபவித்ததோ தேவாகளின் சைனி பததை யனுபவித்து அவர்களைத் தண்டித்ததார், அவைகளை அவர்கள் காண வில்லை இருப்பினவனிடம் திருப்புவார். அல்லாவு சம்பாதிக்கவேண்டு சண்டை செய்யுங்கள். (8. 12, 20, 24, 25, 27)

கவாய்க்கதில் வசிப்பவர்களின் பக்கத்தில் கடவுளிருக்க அவர் எங்ஙனம் சாவ வியாபியாக இருக்க முடியும்? சாவ வியாபியாக இல்லாதவன் உலகத் தைச் சிருஷ்டிக்க முடியாது. அதன் காயகனாகவுமிருக்க முடியாது. பெற் றோரை மறுத்தல் பிசகே. ஆனால் பெற்றோர்கள் தீய போதனைகளைக் கூறி வந்தால் நாம் எப்படி தீய படிய முடியும்? அவைகளுக்கு நாம் தீயப்படிய முடியாது. முகமமதியின் மீது வரம்பு கடந்த அன்புகொண்டு அவர்களுக் குகவி காத்த தேவதைகளை யனுப்பி கடவுள் இன்று ஏன் அவ்ஙனம் செய் யாது கமமாயிரு கிறோ காபிரிகளைக் கடவுள் தண்டித்தது உண்மையாயின் இன்னும் ஏன் அவ்ஙனம் செய்யாது? கடவுள் தன்னைப்பின் பற்றுகிற வர்களைச் சண்டைக்குத் தூண்டாது அவரது மதத்தைச் சனங்கிடம் பரப்ப முடியவில்லை போலும் அதற்கைய நசனுக்கு நாம் செலவு கொடுத்தனுப்பு வோம்.

83. அல்லாவினிடமிருந்தாவது அல்லது என்னிடமிருந்தாவது நீ தன் டனை அடைவதற்கு காத்திருக்கிறோ. (8. 58)

மகம்மதபர்கள் கடவுளின் பேரளிஸ்காரர்களா? பிறமதத்தாரை இவர் கள் பிடித்து வறுத்த உத்தரவுபெற்றவர்களா? கோழிக் கணக்காய் இருக்கும் பிற மதத்தார் கடவுளின் விரோதிகள்? பெரும் பாபிகளாகியும் மகம்மதியா கள கடவுளின் ஊனபர்களா? இங்ஙனமாயின் மகம்மதியக் கடவுள் பெரும் கொடுங்கோலன் அறிஞர்களான மகம்மதியர்களும், சித்தனைக்கும், தருக்கத் திக்கும் முன்கீர்க் முடியாத ஆதாரமற்ற இந்துவிவரம்பிக்கை வைத்திருப்பது எமக்கு வியப்பைத் தருகிறது.

84. முசுலமன்களுக்கு (ஆன் பென் அடவா) அருவியுடன் கூடின பூதா ளைத்தையும தவையிருக்க அந்த ஏடேன் எதனைத்திங் மானிகையையும் வாகவனிகிறார், அதிலுமெத்ததான அவலாயின் ஆனந்தம் அவர்களை மேல் உண்டு இறுதான் பமானந்தம், இதை சித்திப்பவர்கள் அவலாகால் சித்திப்பப் பெவர்கள், (8, 75-80)

மீனை, பிடிக்க, தூண்டியில் ஆகாரம் வைப்பதுபோல் முகமமது தனது கயகலத்திற்காகக் கடவுள் போல, மகம்மதியர்களைத் தனது தூண்டியினால் இழுக்கிறார் முகமமது தூண்டியில் சிவகிவிட்டனர், மனிதன்தான் ஒருவனை யொருவன் சித்திப்பான், கடவுள் அங்ஙனம் செய்யமாட்டார், அங்ஙனம் செய்தல் கடவுள் தன்மைபாகாது, கு-ஆன் அண்டப்புகளுகை ஆதாரமாகக் கொண்ட கட்டுக்கதை.

85. சீரத்தினுலம் பணத்தாலும் தானும் அவர்களும் மதத்திற்காகப் பரிபெய்கிறார்கள், இதெல்லாம் அவர்களுக்காக அவர்கள் மனதை அவலா வானவர் முதலிரையிட்டிருக்கிறார், அவர்கள் அறியவில்லை, (8, 89-94)

கயகலத்தைக் கவனியுங்கள், முகமமதனிடம் உம்பிக்கை வைத்தவர்கள் தான் உல்லவர்களாம், மற்றவர்கள், கண்டிக்கத் தகுந்தவர்களாம், இக்கூற்று விகைகயாக இருக்கவில்லைமா? கடவுளே அவர்கள் இருதயத்தில் உல்லவர்கள் என்ற முத்திரை வைத்துவிட்டபடியால் அவர்களை எம குறைகூற முடியாது, குற்றம் உடவுளுடையது உல்லது செய்தல் என்னும் எண்ணத்தைக் கடவுள் ஒழித்துவிட்டார், அனியாயத்தைக் கவனியுங்கள்.

86. தானத்தின் இரகத்தை எடு, புனிதமாகச் சென்ற அதற்குத் தொழுதை செய் உன்னுடைய தொழுதை அவர்களுக்கு ஆததல் அளிக்கும் சகதியையும சீரத்தையும உவர்க்கத்தின் சிமித்தம் அப்பணஞ் செய்தார்கள், அல்லாகின் கடியிலு சின்று எண்ணுடையவரும் சிதறுண்டு போகவும் தயார் இறைஉல்லவாம் உவர்க்கத்திற்கே (10, 106-113).

இது விகைகயே! தன்னைத் திருபதி செப்கிறவர்களின் உன்மைக்காகத் ததிசெய்யுப் போய் புரோகிதரைப்போல, முகம்மதும் காணப்படுகிறார், முகம மதியர்மூலமாய் ஏழை எளிபோர்களுடைய உயிர்வாதையினால் அவர் வியா பாசு செப்கிறாரென்று கிண்பயவன் எவன்? அனாதைகளை காக்கத்திற் தள்ளி அனபுறுத்துகிற கடவுள் கொடுமைக்கும் அநீதிக்கும் ஆளாகிறார், இது அவ ருடைய சகவரத் தன்மையைச் சூழப்பதாகும், தாமா கமாதகனும் பெரியார் களும் காணாமனையில் அவரை மதிக்கவில்லை.

87. முசலமான்களே! அண்டையிலுள்ள காரியங்களுடன் சண்டை செய் யுங்கள், உலகினர் கடுமையானவர்கள் என்று அவர்கள் அறியட்டும். வருடத்தில் ஒருமுறை அவ்வது இருமுறை அவ்வந்தையைப் பாரக்காமல் இராகனா? அவர் கள் திருப்புகழை மிஸில் ஏதேனும் செய்து (9, 124-127)

மனிதனின் உயர் வெண்ணத்திற்கு மாறாக ஒருவனுடைய உண்பதையும் கொல்லுமாறு கூறுவதைக் கவனியுங்கள். அபலர்களுடன் சண்டையிடவும் அவர்களைக் கொல்லவும் செய்யுமாறு தூண்டுகிறது. அறிவு ஒளிபடாத இக் காலில் இத் தூய்போதனைகளைக் கவனியவேண்டும். இங்ஙனம் செய்ய முற்படா பவர்கள் பலனைப் பெறுவார்கள்.

88. காணாததையும் பூமியையும் ஆதே தினங்களில் செய்தது அவ்வாவே! இவைகளைக் காக்க சிவகாசன மேறினார். (13, 3).

ஆகாசம் என்று சொற்கைப் பொருளல்ல அது சிருஷ்டிக்கப்பட்டதே பெருமபொருள். அது சிருஷ்டிக்கப்பட்டதென்று உறுதிசெய்வது சூர். ஆன ஆசிரியரின் இயற்கைத் தத்துவஞான சூன்யந்தை வெளிப்படுத்துகிறது. கடவுள் ஆறு தினங்களில் பரமாயைப்பட்டு சிருஷ்டித்தாரா? “இரு” எனரா, உலகம் “இருந்தது” என்று சூர். ஆன கூறுவது ஆறுகள் சிருஷ்டியைப் பொய் யாக்குகிறது. முடியமதியட்டவுள் சாவ வியபகரமிருந்தால் ஏன் வானத் திலே அல்லது கவர்த்தத்திலே தனது இருப்பிடத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்? தமது அதிகாரத்தைப் பற்றியும் அதை அமுவ செய்வதைப் பற்றியும் சித்தித்து வருவாரானால் கடவுள் மனிதனாகப் போலாவா. சாவ வல்லமையுள்ள கடவுள் ஏன் கவர்த்தத்திலிருந்து கொண்டு சித்தனை செய்ய வேண்டும்? கடவுளறிவிலாதவனும அறியாமையிலிருந்தினவனுமே சூர். ஆனைச் செய்தானென்று விளங்குகிறது.

89. உழியும் தனையும் முசல்மான்ளுக்கு. (10, 55).

கடவுள் முசுலமதியாளுக்குத்தான் சொந்தமானவரா? திருக்கு அவர் சொந்தமானவரல்லவரா? அவர் அவ்வளவு பாரபட்சமானவரா? முஸ்லிம் களுக்குத்தான் அவர் அநுள் புரிஞாரா, மற்றவர்களிடமிருந்து கருணையற்ற வரா? முஸ்லிம்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு அவர் ஆணவரா மிராவிடில் அவரது அறிவு பயனற்றதாகும்.

90. உலகளில் சித்தோன எனபதை சிருபணஞ் செய்வதற்கு “இந்த பன் னடியும்” என்றால் “இது ஏதோ ஜாலம்” என்பார்கள். (11, 9-10)

கடவுளுக்குத் தான் செய்த யேலையை மீண்டும் பரிட்சித்துப் பாரக்கும் அவசியம் ஏதாயுள் அது அவருடைய சாவ வல்லமையைக் காட்டாது. எனவே இங்ஙனம் செய்யும் கடவுள் சாவ வல்லமை யுள்ளவராகமாட்டார். இறந்தவர்களைக் கடவுள் உயிர்ப்பிக்கிறாரென்றால், இங்ஙனம் உயிர்ப்பிக்கப் பட்டவர்கள் எல்லாமிலலாத காலம் வரை தாங்கள் விதி தின் முடிவைப்பெறுது காத்திருக்கவேண்டுமே. மேலும் இறந்தவர்களை உயிர்ப்பித்தாரென்பது அவருடைய தெய்வக் கட்டளைக்கு விரோதமாகவிறகு விவையா? இங்ஙனம் அவர்களான தனது சட்டத்தை மீறலாமா?

91. பூமியே! "ஜலாதை விழுங்கிவிடு", "வானமே கீழ்தவிடு" எனச் சொல்லப்பட்டது. ஜலாதை குறைந்தது. இதுதான் அல்லாவின் பெண் ஒட்டம். இதுதான் அடையாளம் எனும் போகட்டிம, அல்லாவின் பூமியை மேயட்டிம. (11, 43, 46).

இது குழந்தைப் பேச்சாகக் காணப்படவில்லையா? பூமிக்கும் சுவாக்கத்திற்கும் கேட்கும் சக்தி யிருக்கிறதா? கடவுள் ஒரு பெண் ஒட்டகத்தையவைத்திருப்பின், அவர் ஒரு ஆண் ஒட்டகத்தையும் வைத்திருக்கவேண்டுமே. சுவரையும் அவர் யானை, குதிரை, கழுதை முதலிய பரிவாரங்களையும் வைத்திருக்கவேண்டுமே. தனது பெண் ஒட்டகத்தைக் கடவுள் பிறா தோட்டத்திலமேயவிட்டால் அவர் பெருமைக்குப்பங்கம் விளக்காதா? கடவுள் பெண் ஒட்டகத்தில ஏறி சவாரி செய்கிறாரா? இது முகமதியக் கடவுளின் வாழ்க்கையாயின் பூலோகத்திலிருக்கும் சீமான்னைப்போல அவரும் ஆடம்பர வாழ்க்கையையும் வீடு வாகனங்களையும் கொண்டவரா?

92. வானமும் பூமியும் இருக்கும்வரை அவரு இருப்பார்கள் அருளிய வாகனங்குப் பூவாணமே. அங்கே அவர்கள் வானமும் பூமியும் இருக்கும் வரை இருப்பார்கள். (11, 109-110).

தீபபுத் தினத்திற்குப் பிறகு மனிதர்கள் சுவாக்கம் அல்லது கரகத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமெனின் பிறகு உலகம் எதற்கு? வானம் எதற்கு? பூமியும் வானமும் இருக்குமளவும் சுவாக்கமும் கரகமும் இருக்க வேண்டுமாயின் "எக்காலமும் அவர்கள் சுவாக்கத்திலோ அல்லது கரகத்திலோ வாழ்வார்களென்பது" ஆதாரமற்ற வாதத்தையே அறிவிக்கவே இவ்வன் கூறுவார்கள். கடவுளும் அறிஞர்களும் கூறமாட்டார்கள்.

93. "தகப்பனே உண்மையாகவே பதினான்கு கட்சத்தினங்களையும் சூரிய சந்திரனையும்" ஜோசப் பார்த்ததென என்றபொழுது. (1-4).

இமமேற்கோளில தகப்பனுக்கும், பிள்ளைக்கும் ஏற்பட்ட வாக்ரு வாதம் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து கு.ஆன் கடவுள் வாகவல்ல வெனதும், யாவோ ஒரு மனிதன் மாரிட வாககத்து வாழ்க்கைச் சரிதையை வைத்து எழுதியது என்பதும் சித்தமாகும்.

94. அல்லாவானவர் வானத்தைத் தூண் அன்னியில் கிதத்தினார். அதை நீ அறியாய், சிவகாதனேறி சூரிய சந்திரனைச் சட்டத்திற்குட்படுத்தினார். பூமியைப் பரப்பினார் வானத்திலிருந்து மழையைப் பெய்யச் சொல்லுகிறார். அருவிகளையும் ஓடச்செய்கிறார். (13, 15)

இவ்வுடம்போல் தாராளக்கைகளை உடையவர் நிதானமாகவும் உபயோகப் படுத்துபவர். (13, 2, 3, 15, 22).

மூஸ்ஸிம் இறைவனைக்கு ஆட சாஸ்திரம் தெரியாதெனது இதிலிருந்து விளங்கும். என்னெனில கூடசாஸ்திர ஞானம் இருப்பின் சுவாக்கம் தூண்களிலிருக்கிறதென்று கூறியிருக்கமாட்டார். ஒரு தனிவிடத்திலோ அல்லது சுவாக்கத்திலோ கடவுள் இருப்பாரானால் அவர் சர்வு விபாபியாகவும்

சாவ வல்லமை யுள்ளவராகவும் இருத்தல் முடியாது. மேகத்தைப்பற்றின சாத்திர ஞானமிருந்திருப்பின் கடவுள் “சுவாக்கத்திலிருந்து மழையைப் பெய்யச் செய்தா” எனப்படல “ஆகாயத்திலிருந்து போகச் செய்தா” என்றுமே சேர்த்திருப்பார். எனவே குர்-ஆனை ஆகியவருக்கு மேக அறிவு போதாதென்பது சித்தம். மனிதனுடைய காரியங்களைக் கவனியாது செருக்குச் சுகத்தையும் வேறு செருக்குத் துகத்தையும் அவா தருவாரேயானால் அறிவினலாகவொன்றே சொல்லவண்டிடு.

95. இஷ்டப்பட்டவர்களைக் கெட்டவழியிலே சேர்ப்பவர், தன்னைப் பாப்பவர்களுக்கு வழிகாட்டுபவர் (18, 23).

கடவுள் இங்ஙனம் மனிதனை மயக்குவாரானால் அவருக்கும் சாத்தானுக்கும் என்ன வித்தியாச மிருக்கிறது? ஜனங்களை யடாற்றித் தீய வழியிலே டுத்துங் காரணத்திற்காகச் சாத்தான ஈண்டிக் கப்பட்டான், சயித்தானைப்போல் காரியம் செய்யும் கடவுளைத் தண்டித்துத் தள்ளிப் போடவேண்டாமா? இத்தபபு கர்மத்திற்காக ஏன் கடவுளை நோக்கவில் தள்ளக் கூடாது?

96. குர் ஆன ஷரீபை அரபியில் கட்டளைபோல் அனுப்பி விடுகிறோம். இங்ஙனிலு தெரிந்தவுடன் அல்லாஹிற்கு விரோதமாக உள்கரு ஆதரவு உள்வனும் சாப்பாற்றபவனும் இவனை, (18, 38).

குர்-ஆனைக் கடவுள் எங்ஙனம் அனுப்பினார்? அவர் ஆகாசத்திலு கிடுக்கிறாரா? இங்ஙனம் அவர் எங்கும் கிறைந்த ஸவரூபியாயிருக்க முடியாதல்லவா? கடவுள் அவ்வளவு உயரத்திலிருந்தால் அவருக்கு ஒரு தூதன தேவை எனவே மனிதனைப் போன்றவராகினார். இதிலிருந்து குர்-ஆன கடவுளால் அருளப்பட்டதல்ல வென்பதும் மனிதனால் செய்யப்பட்ட தன்பதும் கன்கு விளங்கவில்லையா?

97. சத்திர ரூபியனை அலை ஆகனாபித்தார் மனிதன் உண்மையாகவே பாபியும் அநியாயமும் செய்பவன், (15, 27).

ரூபியனும் சத்திரனும் ஒரேயது அலைகது கொண்டிருக்கின்றனவா? பூமியும் சுற்றாமலிருக்குமானால் இரவு பகல் பல வருடங்களாக மாறும், நீர்க் மனிதன் இயற்கையாகவே கொடுஞ் சபாவம் உள்ளவன், எனவே குர்-ஆன மூலமாக அவனு கு எச்சரிப்பு முடியாது. இயற்கையிலேயே தீயோர்கள் கல்லோர்களாவது கஷ்டம். உலகத்தில் கல்லவர்களும் கெட்டவர்களும் இருக்கின்றனர், எனவே இத்தகைய மாறப்படாது விஷயங்களைக் கூறும் புத்தகம் கடவுளது நூலாகுமா? ஒரு நாளும் ஆகாது.

98. “அவனை அமைத்து என் உணர்வை அளித்தபொழுது கீழிலிருந்து அவனைத் தொழு.” “என் பிரபுடே! என்னை உஞ்சித்தபடியால் பூமியிலுள்ள யாவற்றையும் கல்லதுபோல தென்படச் செய்தேன், நிச்சயமாகவே எல்லோரையும் ஏமாற்றுகிறேன்”, (16, 29, 39).

தனது தன்மையைக் கடவுள் ஆதாமிடம் அளித்தார் என்றால், ஆதாமும் கடவுளாக வேண்டிடு. அவர் சயித்தானை ஏமாற்றுவவராயின சயித்தானின்

குருவாகிய கடவுள் ஏன் பெரிய சயித்தானைக் கண்டிக்கின்றனா. உண்மையில் கடவுளை அல்லவா அவர்கள் நீராகரிக்கவேண்டும்? மேலும் கடவுள் முன்னிலையில் சயித்தான “நான் எல்லோரையும் செபெபென்” என்று கூறிய பொழுது அவனைக் கொல்லவோ அல்லது பிறரைக் கெடுக்காமலிருக்கவேண்டி ஒரு சிறையிலிடவோ கூடாது?

99. ஒவ்வொரு ஜனங்களுக்கும் தந்தை அனுப்பினும் கிளைத்த போது ஏது வேண்டுமானாலும் ஆதரவுகடவது எனபோல் அது ஆவிய்கொடுத்து (16, 39, 42).

எல்லா வகுப்பு ஜனங்களுக்கும் கடவுள் தமது தூதரை அனுப்பினான் என்றால், பிறமதங்களைப் பின்பற்றுவவரை கெட்டுக்கை அற்றவா என்று ஏன் அழைக்கவேண்டும். உங்களுடைய பேசுகளைத் தவிர பிற பேசுகளை எவரும் பணிதல் கூடாதா? இங்ஙனம் கூறுதல் பிழுவாத குணமாகவா? எல்லா நாட்டிற்கும் கடவுள் தூதரை அனுப்பினான் என்பது உண்மையாயின், அவர் ஏன் ஆரியவாதத்திற்கும் ஒருவரை அனுப்பவில்லை? எனவே குர்-ஆவரின் கூற்று ஏதகத் தக்கதல்ல. கடவுள் ‘பூமி இருக்காட்டும்’ என்று கூறிய நாட்டினையை உயிரற்ற பூமி எவ்வனம் கெடக் முடியும்? முகமதியர்கள் கூறியதுபோல் இருஷ்டகீதமுன் எதுவும் இல்லையெனில் கடவுள் நாட்டினையை ஏது கெட்டது? அது எவ்வனமாயிற்று. சாஸ்திர ஞானம் அற்றவர்களை இங்ஙனம் கூறுவார்கள். இங்ஙனம் கூறுவதையும் கம்புவார்கள். இவைகள் எல்லாம் அறியாமையின் மயக்கமேயாகும்.

100. அவ்வாறிருப்ப பொணகள் உலாபென்பார்கள் அக்குறகு ஜயம்! இத்தகு முன்னமேயே அவர்களுக்குத் தந்தனை அனுப்பியிருக்கிறோம் (16 59, 65).

கடவுள் பெண்களை வைத்துக் கொண்டு என்ன செயல்முடியும்? மனிதர்களுக்குத்தான் பெண்கள் வேண்டும். கடவுளுக்கு ஏன் ஆண்குழந்தைகள் தேவையில்லை? என பெண்களை மாதங்கரம் புத்திரிகளாகக் கொண்டார். அப்போக் கியாகளும் பொய்யாகளுத்தான் சத்தியம் செய்வார்கள். கடவுளுக்குச் சத்தியம் செய்ய வேண்டியதில்லை. கமது அனுபவத்தில பொய்யாகள் சத்தியம் செய்வதைக் காண்கிறோம். உண்மையைப் பேசுபவர்கள் ஏன் சத்தியம் செய்யவேண்டும்? கல்லவர்களுக்குச் சத்தியத்தின் உதவி தேவையில்லை.

101. அவ்வாறானால் மூடப்பட்ட மனம் ஏதுகளை இவைகளை உடையவர்கள்; ஒவ்வொரு நீகனும் காரியங்களுக்குத் தக்க பயனை அனுபவிக்கும். அவைகளுக்கு ஒருபொழுதும் அனியாயம் செய்வதில்லை (16 110, 112)

கடவுளை மனிதர்களின் ஹிருதயத்தைப் பூட்டி விட்டார் என்று கூறுகிறார்கள். அங்ஙனமாயின் மனிதர்கள் தாங்களே ஜவாபதாரியாகாத குற்றங்களுக்குத் தண்டிக்கப் படுகின்றனர். இதென்ன கியாயம் பாருங்கள். குர். ஆன் முழுவதிலும் முரண்பாடான விஷயங்கள் மலிகூட கிடக்கின்றன. மற்றொரு

டத்தல மனிதான அவானது செயலுக்கு ஏற்றவாறு தண்டிக்கலோ அவ
உது வெகுநி கொடுக்கலோ படுகிறார்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மனிதர்களைத் தவிர்ப்புப் பாயகங்களுக்கு இவாபதாரியாகிறது விட்டுப்
பின்னர் அவானது பாயதிறகுத் தண்டித்தல் பொருதுமோ? தண்டிக்கத்
தானாக வேண்டியவா உடவுளை அடவமா? அவா பாயததை மனிதருக்கி
து என்று கூறின கடவுள் போயததை அறிபவருக்கிது. இவ்வாறு கடவுள்
பாயதனைக் கெடுத்த முடியாது. மனிதன் தான் செய்ய முடியும்

102. கார்ப்பிசினுக்கே காரை கொடுத்தான் தன்வருவைய
கீதிலை அவனவன் கழுதநில கட்டி இருக்கிறேன் தீர்ப்பு தினதநில தகதி
உழுதகாரியில திரை புததன் மொன்ற கொண்டுப்படுகே கொலகருப
பன் எதற்கு நேசகனை அந்திருக்கிறேன்? (17 8, 14, 14)

து-ஆனியும், முகமதையும் து-ஆன் உடவியும் ஏழு கவாகவத
கியாய, முகமதயா பிராததனைகளையும் கையாதவர்கள் கெடுதலை அற
கொடுக்கின்றன அவானது கைதிறகுத் கொலகவேண்டியது என்று கூறுகிறது பிரி
வாதமுள்ளவர்களின் கூற்று என்பதல் என்பது காரைதன் து-ஆனில கெடுத
லக உள்ளவர்கள் அடவயும் கெடுவாணர் அறவானது கெடுதலானது
ஒவ்வொருவனது தலைதிறு அவனவன் கழுதநில கட்டப்பட்டிருக்கிறது
என்று கூறுகிறது து-ஆனில கைதிறகுக் கொலகவேண்டியது என்று கூறுகிறது
விதசசிட்டிருப்பதை கையமுடியவில்லை. இவ்வொருவர் அவனவது தும்
தநிசொரு பகன் என்பது து-ஆனில் கட்டவது து-ஆனில கட்டவது து-ஆனில
பூட்டி முதநிலை போட்டுவிட்டா என்று கூறுகிறது வினாத்தமாய் கையபட
விலையா? தீர்ப்புதநிலதனது கடவுள் தமது கெடுதலுதத ததை எடுத்தது
கொண்டு வருவார் என்று கூறுகிறது. அது உண்மையானது அப்பதக
இப்பொழுது எடுக்குக்கிறது' கியார்ப்பிசினுக்கே கட்டவது தினம் து-ஆனில
எழுதவமோ? முன்பிறப்பு கைய து-ஆனில கெடுதலின் மனிதனின் கையகன் எடு
க்குத்து வருகிறது. பின்னர் கிட்டை ஏழுதுவதற்குத் தேவையே பிராத
கைய? மனிதன் பிராதி கைச் செய்யாதிருக்கையக கிட்டை ஏழுதுப்படுக
யின் கட்டவதுக் கொடுப்பது என்று கூறுகின்றன முற்பிறப்பு, முன்பு
இவ்வொருவர் என கைய கையம் இருக்கவேண்டும் கைய கையபட
ண்டு? கையம் இவ்வாத கையதநில கட்டவது து-ஆனில கையகன் அளி
பின் அவானது செயல் போயதாது? தீர்ப்பு தினததன்று பக புததகத்தை
படிப்பவா? கட்டவது கையபாது? அடவது வெறு ஒரு து-ஆனில கையப
பொருட்டு அமர்த்திக் கொள்வாது? மேலும் கிட்டை தீர்ப்பு கொலகிறது. ஆ
மாக்களை வெகுநான கைதிறகுக்கையப்பவன் கட்டவதுக் கொடுக்கலனை
கொடுக்கோலன் கட்டவதுக் முடியாது.

103 அவரன் கைய திரை நேசகனைக்கு ஒட்டகதைக்கொடுத்தேன்.
உக்குவாக முடியாதவனை உயப்படுத்த. து-ஆன் இவ்வொருவர் அவர
கைய திரைகையபடவதையுப்போ அவரனையகையதையில பகையகன்
அளிக்கப்படும்.

தனது சுவலகலமையை ரூபப்படுத்தவே இறைவன் பென ஒட்டகத்தை வைத்திருக்கிறாபோலும் சாதநாளைக் கடவுள் ஜனங்களைத் தீயவழியில் நடத்தச் சொல்லின அவர் பெரிய சாததான். இத்தகைய செயல்களைக் கொண்டவனைக் கடவுள் என்றழைப்பது மடமை. தீயததரிசனையும் அவரது அநுசாரனைக் காரர்களையும் தீர்ப்புக் தினத்தன்று விசாரனை செய்ய அழைப்பது எனில் அதுவரையில் அவர்கள் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கவேண்டியே. அதாவது விசாரணையிலொவது காவலில் வைத்திருப்பதைப் போல தோன்றுகிறது. இது முறையாகுமோ? 50 அல்லது 60 வருடங்களுக்கு ஒரு முறை எல்லாக் குறாவாளிகளையும் ஒன்றாக சேர்த்து விசாரித்து சிபாயமளிப்பதாகச் சொல்லும் கீதப்பதின் கூற்றுத்த தோன்றவில்லையா? இது சிபாயமாகாது. சிபாயமென்பதை அறிய வேதத்தை படியுங்கள். மனுஸ்மிருதியைப் படியுங்கள். ஒரு கிமிஷமும் தாமதமின்றி சிபாயம் செய்யவேண்டுமென்று மனுஸ்மிருதி கூறுகிறது மேலும் தீர்ப்புத்தினத்தன்று கடவுள் சாட்சியாக முகம்மது பேயைக் கூப்பிடுகிறான்பது கடவுளது அபாரசக்திக்கு ஸாஸியை விளைக்கிறது. இத்தகைய புத்தகம் தெய்வ நூலாகுமா? இதை ஆட்கியவன் கடவுளுமாக முடியுமா?

104. அவர்களுக்காக ஏதென்றோட்டம். அந்த கீழலில் எவ்வ அருவிகள் ஒடுகின்றன ஸைக்களால் அவர்கள் அவகாரம் கெடது கொண்டும் பசுரைப்பட்டிமே விலை உபர்த்த ஆடைகளும் அணிந்து உலவாஸமாக சாய்த்து இருப்பார்கள். ஆனகம் பேரானத்த உல்லாஸமேன சயனம் (18. 30.)

குட-ஆனில் கூறப்பட்டுள்ள உலாக்கம் உணமையில் எல்ல உபரண விடமாகா. அங்கு தோட்டங்களிருக்கின்றன ஸைக்களுக்குக் குறைவில்லை. மெத்தைகளும் காரகாளிகளும், ஆடைகளும் இருக்கின்றன. அங்கு வாழ்தல் சுகமாகவே யிருக்கும் அறிஞன் தான் பொதுப்பாளியாகாத கர்மங்களுக்கு ஏகத்தையும் சுவாசத்தையும் அதுயித்தல் என்னும் கூறறைக்கண்டு ஆச்சரியப்படுவான். மேலும் வரம் தீர்க்கப்பட்ட காமங்களுக்கு வரம்பு டந்த தண்டனை பென்பதால் விசேஷமானதே. வரம்பு கடந்த இன்பமும் துணாமாய முடியும். இனிப்புள்ள பதாரதங்கள் அளவுக்கு மீறாக உண்டாக அதல்வெறுப்பு ஏற்படாதா? எனவே ஹிந்துக்கள் கூறும் விதம் அவசவாகக் காமங்களைக் கோற்றமாதிரி கடனாற்ற சுகதுக்கங்களை அனுபவித்து ஆதமா நேவியை எடுத்தது வருகிறது எனினும் யதார்பிரளயம் வரையில் அப்பனமே கடந்து வருகிறது என்பதுமே கம்ப கூடிய சத்தியத்தத்தவமாகும்.

105 பாரிசோன பிரகு அவர்களுடைய கதாங்களை அழித்தோம் அவர்களின் அழிவை முன் பாரிசோன செய்தோம் (18. 58)

ஒரு குறித்தவிடத்தில் இருக்கும ஜனங்களை உரும எப்பொழுதும் பாபிகளாயிருக்கமுடியுமா? இவ் விடங்களில் பாபங்களாகிறததலை பாபத்தரினனா கடவுள் அழித்தாரென்பது அவரது அளவற்ற வல்லமையைப் புலப்படுத்தவில்லை வருவகளுணம் கடவுளுக்கில்லை என்று இதனால் தெரிய

விடையா? பல கொள்களை அவர் அழித்தார் என்பது அவரது கருளை அந்த நன்மையையும் புலப்படுத்துகிறது.

106. சிருஷ்டகரோ தான் பெற்றோனா முனையானான், அவன்பிறை யாறும பாபத்தாறு: தொத்தவ செக்கான எனது அனுபிஷே, சூரியன் தம னாயாவிய சூரியன் தோற்றில் அவதரிப்பதைக் கண்டான், "ஐயா என்னோ?" என்று மாஜுஜ க்ஷத்தை அழித்தோர்களை எம்முக்கொண்டான் செலுத்தட்டுமா? எம்மு அகாஞ்சுக்குமாவிய செட்டை ஏற்படுத்தினான் மோ.

எனனை கடவுளின் உபாயத்தனமை. அந்த ஸாயனின் பெற்றோனா தனது கட்டளைபை மீறு மாறு செய்யப்படுவார்கள் என்று கண்டு கடவுள் அஞ்சினா. இது கடவுட்டனமையது ஏதற்குமா? மேலும் கு-ஆன ஆசிரியனின் அநியாதனமையைப் பாராட்டினான். அவர் சூரியன் ஒரு ஏசியிய பாயியில் மூழ்கி வருகிறது என்று எண்ணினா. ஏசியன் பாயியில் மீண்டும் ஏசியினின்று வெளிக்கொம்புகிறான் என்று எண்ணினா. சூரியன் பூமியை விடப் பெரிதானது என்பதை அவர் அறிபயிவ்லை. பூமியைவிடப் பெரிய சூரியன் எவ்வாறு ஏசியியை சுழத்தாததில்லை இருக்கமுடியும். கு-ஆன ஆசிரிய ருக்கு, பூயான சாஸ்திரமும் வான சாஸ்திரமும் தெரியாதெனது புலனாகவில்லை. இச்சொல்லில் மேடுக்கை வைத்தவர்களும் கவனி அறிவிக்காதவர்கள். இவ்விதமே இப்புத்தகத்தில் அவர்கள் மேடுக்கை வைத்திருக்க மாட்டார்கள். கடவுள் சிருஷ்டி செய்கனா இருக்காம காக்கும் மார்காக்கும் உண்டை விடுமாறு செய்தா. இத்தகைய புத்தகத்தை காட்டு மிராண்டா எனதான் எழுப்புகான்.

107 கு-ஆனின் மேரிபன கலையைக் கண்ட குடியேற்றவிலிருந்து கிழக்குப்படியாகச் சிருஷ்டிப்போடுத எப்போது மனித உருவத்திலுள்ள அனைத்தேதேயினா அவனை அனுதி என்ன அனுசேத ஏதது கொஞ்சி அவனின் தருமம் எனதான் கான் அவன் தரும மீ மக்கட்பேற தடைகாய எனதான் புருஷன் தொடரமல் எப்படி அடைவான் என்பதற்கு எப்போது அவ்வாசின் சிருஷ்டபலவ வக்கரு இது கலப. எம் செய கொட கனிதர்களுகு அடைபாளமாகும் கட்டுடைப கருளை. இதவே கட்டின. அவன் கருத்தரித்த காப்பாச. கலிவ அகஸ்டன் தாமரை கொஞ்ச (19, 12, 16, 18)

தேவதைகளின் கதம கடவுள் சுபாவமுள்ளவர்கள். எனின் அவர்கள் கடவுளின் தருது சீரில் வேறாக இருக்க வேண்டியதில்லை? மேரி பனவினையாயி ருக்கையில் குழத்தைப்பை பெறான. அவன் ஆணுடன கூட விருப்பவிலை. ஆனால் கடவுளின் விருப்பமடி தேவதைகளின் உதவியினால் காப்பவத்பாணா. கடவுள் இவ்வாறு செயற்கு பிழைப்பவ்வா? இன்னா கு-ஆனின் விருப்பத் தருதவடப வ்ள இருக்கினான். அவ்வாசின் எம் எனது கூற விருப்பவிலை.

111 எப்போதிலேயே பரமசதிச் செலுத்த சிவதான அனுப்பப்படுகைப் பார்த்தவிலையா, (19, 78)

கடவுள் காணிக்களைத் தியானத்தில் எடகத தூத்தேவதைகளை அனுப்புவ தால் எம் துக்கட வேலதை விளமீதம் எப்போதிலினமீதம் செய்ய கொள்ள

வேண்டியதில்லை. கியாய மர்த்தாவாகிய கடவுளே அவரது இத்தீச் செயலுக்கு நாகத்தை யனுபவிக்கவேண்டும். அங்ஙனம் செய்யாவிடில் அவர் பாபத்தை உலகில் பரப்புபவராவர்.

109 பச்சாதாபப்பட்டு நமபுவோனாகரு எனது கிருமை, சரியானவழியில் போவான், அதுவே சரியானவழி, (20-76.)

ஒருவரது பாபங்கள் அவர் பச்சாதாபப்பட்டால் பழிந்து போகிறது என்று குர்-ஆன் கூறுகிறது. எனவே இது பாபத்தைச் செய்யத் தூண்டுகிறது. எனவே குர்-ஆனும் அதன் ஆசிரியரும் பாபசெயல்களை வளர்க்கின்றனர்.

110 அசையாமலைகளைப் பூமியிலவைத்தோர், ஏனென்றால் அது அவை களுடன் அவையும், (31-31.)

பூமி சுழலுகின்ற தத்துவத்தைக் குர்-ஆன் ஆசிரியர் அறிந்திருப்பின், பூமி அசையாமல் அப்படிப் இருக்கிறதென்று கூறியிருக்கமாட்டார். மலைகள் பூமியை அசையாது சசங்கிறது, எனக் கூறப்படுகிறது. பூமியில் உஷ்ணம் அதிகப்படுங்கால் ஏன் அசைகிறது.

111, என்னினைப் பருவத்தைக்காத்தனை நினே, அவளுக்கு நம் உணர்வை அளித்தோம், (21-88.)

இத்தகைய விருமபத்தகாத விஷயங்கள்த் தெய்வநூலில் கூறப்படலாமா? நாகரிகமுள்ள படித்தமனிதனும் கூறத்துணியான. மனிதன் விருமபாத விஷயங்களைக் கடவுள் எவ்வளவு துணிவுடன் கூறுகிறார்? இத்தகைய கூற்றுடன் குர்-ஆனின் மதிப்பைக் கெடுக்கின்றன. குர்-ஆன் சத்திய நெறிகளைக் கூறியிருப்பின வேதத்தைப்போல போற்றப்படும்.

112 பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் உள்ளவைகளெல்லாம் தொழுவதை நீ பார்த்துவிட்டால்? சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரம், மலை, மரம், மிருகம், அனேக பூவினிடங்கள் தங்காபரணங்களுடன், முதலுக்களும், பட்டைகளும் அணிவார்கள், நித்போருக்கும் எனமேல் ஆசையுனனோருக்கும் "என் வீட்டைப் புனிதமாகச் செய்" அவர்களில் நீக்கப்பட்டவைகளைச் சேர்ப்பி தங்கனின் வேண்டுகோள்களை நிறைவேற்றி முடியுதகன. அவ்வாறின் பெயரை நித்தியமாக்குவ, (22-18, 23, 28, 30, 32.)

தாவர வர்க்கங்களுடைய பனிதரிலலாத பிராணிகளும் கடவுளை யறிய முடியாதெனின் அவைகள் எங்ஙனம் ஈசனை பக்திப் பண்ணமுடியும்? இது தெய்வ நூலாகாது. அறிவினியால் ஏழுதப்பட்ட நூலெனவே காணப்படுகிறது. பட்டாடை உடை ஆபரணங்கள் இருக்கும் சுவாக்கம் அழகானதே. அரசமாளிகையைக் காட்டிலும் இச்சுவர்க்கம் உயரத்ததாக விருக்க முடியாது. கடவுளிருக்கா மிடம் சுவாக்கமாயின் குர்-ஆன் உருவ ஆராதனையை ஆதரிப்பதாகத் தோன்றவில்லையா? புராணத்தில் கூறும் தூக்கை பைரவிக் கூற்றுப் போலவேத் தான் குர்-ஆனும் கூறுகிறது ஏனெனில் மனிதன் அளிக்கும் சாப்பாடு முதலானவைகளைக் கடவுள் ஏறகிறார். மருதி ஒரு பெரிய விக்கிரகமாகும், எனவே முகம்பதியாகுந் தேவலமான விக்கிரக ஆராதனைக்காரர்கள் புராணிகர்களும்

சமணர்களும், முகமதவர்களுக்குச் சமமானவன் விக்ராக ஆராதனைக்காரரானவன்.

113. பிறகு தோப்புளாவில் எழுப்பப்பட்டவராய் (23, 16)

கடைசி எள்வரை இந்தவர்கள் கல்லறைகளில் வசிக்கிறார்களா? அவ்வது வேறு இடத்தில வசிக்கிறார்களா? கல்லறைகளில் வசிக்கிறார்களென்றால் நல்ல ஆதமாகவும் அங்கே தானிருக்க வேண்டுமா? இவ்வாயம் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. மேலும் முயற்சியைக் கடவுளும் அவரைப் பின்பற்றுவார்களும் எங்கும் பிணியைப் பரப்புவார்களாவார்கள்.

114. அப்போது அவர்களின் கைகள் அவர்களின் செங்கைகளிலாவனவா அல்லவா அங்களுக்கு விசேஷமான சாட்சி கொடுக்கும், யானத்திற்கும் பூமிக்கும் அவலாகவே தீபம், சக்தியின் சிறு அகலியிலுள்ள தீபம்போல தீபமுள்ள கண்ணாடி, எச்சத்திரம் போல் பி. காண்கிறது. தீபம் விருட்ச எண்ணியால் எரிக்கப்படுகிறது. கிழக்குமேற்கெல்லாது இவ்வை அதற்கு வேண்டியது சிறியதல்ல, அவ்வெண்ணியால் வெளிக் கால ஆனால் அனலோ படவிலை தீபத்தில் தீபம் சோத்தது போலாகிறது இவ்வுருவம் போலுக்குத் தீபத்தை வருளுபவர், (24, 24-35)

காலம் கையும் உணர்வற்ற படியினாலே அவைச் சாட்சியம் கூறமுடியாது. இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்டவை இயற்கைத் தத்தவத்திற்கு மாறுபாடானவை, எனவே உண்மையாகாது. கடவுள் ஒருபா மின்சாரமா? குட-ஆனில் கூறியிருப்பவைப் பொருந்தாது.

115. ஜல ஐந்துக்கிளை அகலே இருட்டித்தான், கயிற்றால் சிலகைகளாகித்தான், வார் அல்லாமைதையும் தூதனையும் பணிசெருளே—சொல்லு. அல்லாமைதையும் தூதனையும் பணி தயைப் பெற தூதனைப் பணி. (24, 45, 51, 53, 55).

ஜலத்திலிருந்து ஆதமாக்கலின் கூடு முதலிய ஜடப் பொருள்கள் உண்டானதெனக் கூறுவது தூதனமானது. இது அநியாதார் கூறும் வாரததை, கடவுள் வார்த்தைபோல எபிகளின் வார்த்தைகளுக்கும் கீழ்ப்படியவேண்டுமென்பது கடவுளுக்குச் சமமானவன் பங்காளிகளை ஏற்படுத்துவதாயுள்ளது. இது உண்மையாயின் கடவுளுக்கு அருகா வருமில்லை என்று குட-ஆனில் சொல்லப்பட்டிருப்பது பொருளுதரதர எனவே ஏன் இப்படி மாறுபாடான விஷயங்களைப் போதிக்கவேண்டும்?

116. அப்போதில் ஆதாயம் அநிர்சசி பெறும், தேவர்கள் தெரியும் உண்மை இறவருவார்கள் ஆகையால் சாபிரிகளை நகுபொழுதும் சம்பாத்தியின்ற உண்ட அகல்களை எதிர்த்துப் போராடு அவலாகானகா அகல்களைத் தீய கொழுக்கைகளிலிருந்து திருப்புவா, உண்மையாக உண்டாது பச்சாதாபப் படுபவன் மாறு போக்குவதையுள்ளவன் (25, 25, 50, 68, 69)

வானம் மேகத்தால இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று கூறுதல் ஒருகாலும் உண்மையாகாது. வானம் ஜடமானவதான் பிரிக்கப்படும் குட-ஆன் போதனைகள் சண்டையும் அமைதியின்மையும் உண்டாக்குகிறது.

எனவே தான் அவ்வாறாக புண்ணியாத்மர்கள் இதிலேயே பிசுனை வைப்ப தில்லை. பாபமும் புண்ணியமும் எண்ணெய் வித்துக்கு ஒப்பிடல பொருந் தாது. செய்த தவறுதல்களுக்கு வருத்தமுறுவதால் பாபம் நீங்கி கடவுளைக் கட்டலாம் எனின் எவனும் பாபம் செய்யப் பயப்படமாட்டான் வருத்தம். படுதல் என்னும் மருந்து இருப்பதால் பெரும் பாபங்களைச் செய்ய முற டு வான். இவைகள் எல்லாம் ஆராய்ச்சிக்கு முன் கீற்பவைகளாக.

117. ஸ்ராவண முனததா அரிவித்தோம், 'தூயில் ஆங்கனா ன நடிப் போய்விடு அவகது பிடிச்சப்படுவா' பரோகாணகன கானிட களைச் சொப்பிச்ச அநோகினை அனுப்பித்தான சிருடகததது பார், கழ் காட்டுவது பார்? அன்னபாபம் அளிக்கும் அவர் தோப்போளில் என்னை மன விப்பார். (28, 50, 51, 76, 77, 80).

கடவுள் முசாய்ந்து புத்தகத்தை யளித்ததா எனின் பின்னர் அவர் என தாவித்தந்திரம், இயைகவதும் முடிமது பேக்கு முறையே உப தேசத்தையளிக்கவேண்டும். இரண்டாவதாகக் கடவுள் உபதேசம் செய்த படியினால் முதல செய்த உபதேசம் குறமுடையதென்று புலப்படுகிறது முதலில் கூறிய மூன்றாம் உணமை நாமனாயின் கு-ஆன் பொயமாகவேண் டும். இக்கான்கு புத்தகங்களுக்கததிக தாரகளை முடியாது. மேலும் இர ளானது புத்தகங்களிலும் ஒன்றிற்கொன்று முரண்பாடான விஷயங்களும் இருக்க முடியாது. கடவுள் ஆதமர்களைப்படைத்தா என்றால் ஒருளன் அவைகள் முடிவைக் காணவேண்டும். கடவுள் மனிதனைப் போஷிக்கிறாரென் னால் மனிதனுக்கு வேய்கள் ஏன் ஏற்படவேண்டும்? ஏன் எவ்வொரும ஒரே அளவு உணவை மடைகிறதில்லை? அரசன் அதிகமாகவும் ஏழை குறைவாகவும் உணவை ஏன் அடைதல் வேண்டும். கடவுளைப் போஷித்துச் சுகாதாதத் திட டத்தைச் செய்கிறபடியினால் வேயே இருததல் கூடாது. ஆனால் முகமநி யாகளும் வேயினால் வாடுகின்றனர். கடவுள் கோபை விவகுகிறாரென்றால் முடிமநியர்கள் மாதந்தாமே தப்பித்தல் வேண்டும் எனவே முடிமநிய அவ் காவானவா சித்த வைத்தியர்களால் வெண்பதாநிறது. அப்படியானால் முகமநி யர்கள் வழியில் திருப்புவார்கள். அவரே ஜனங்களைச் சிருஷ்டித்தார் சம் மாரம் செய்வாரென்றால் அவரே அதன் பயனை அடைமவேண்டும். பல பிறப்புக்களின் கர்மங்களுக்கேற்றவாறு பயனென்னாது அவரைக் குறை கூறு வதற்கில்லை. கடை தினத்தில் மன்னித்த சிபாயம் வழங்குகிறா என்றால் பாபியும் அதை அதிகரிக்கிறவனுக்கு மாகிறா. மாததை மன்னிக்கவில்லை யானால் இவ்வுபதேசமடங்கிய கு-ஆனைப் பொய்ப்பனனியில் வேறு என்ன சொல்லுவது?

118. என்னபொய் நீய் ஒருமனிதனே. உணவையானால் நகு அடை யாததைக் காணியும் பெண் ஒட்டமே அடைகின்ற. அதன் பங்கு ஜலத்தை அடைவது என்ற சொன்னார். (28 154 155) 1

கல்லினிருந்து ஒட்டகம் உண்டாகிறது என்று கூறல் பாவர் ஏற்பா? இதில் பிசுனை வைப்பவர்கள் காட்டு மிருண்டினை. ஒட்டகத்தினிடம்

தெய்வ குணங்கிடையாது. முரட்டுதனமாய்க் காணப்படுகிறது. கடவுளருளிப் தூலாயின இத்தகைய அறிவற்ற விஷயங்கள் இராது.

119 மூசாபே! உன்மைபாடுவே காணே அல்லா கலகலன், ஞானமுள்ளவன். கத்யைக் கேழேவிடு. அகன அது விழுததையும் அது அசைததையும், பாம்புபோல் கதறுததையும் பாசத்துப் பயக்கொடிஞன் மூசாபே பபம கேண்டாம், ஏன் முன்னிரியில் துக்கஞ்சுரு யாதொரு பயமும் இல்லை யெனார்.

எனக்கு விவாதமாகக் கெடமாட்டே, எனனை சாணம் புது. (27, 9, 10, 27, 32).

வாசுதந்தின! ஊனதிக் கவனியுங்கள்! கடவுள் தாமாகவே பெரியவனென்று கூறிக்கொள்கிறார். மனிதனும் இவ்வண்ணம் தரபுகுச்சி செயது கொள்ளமாட்டான். இக்கடவுள் காட்டுமிருண்டிகளை ஏயாற்றி அவர்களுக்கு ஆண்டவனாய் விட்டார். கடவுள் தூலில் இத்தகைய வேடிக்கைகளிருக்குமா, உடவுள் ஏழாவது சுவாகத்ததன் காயகனாயின அவர் எங்கும் பரவியுள்ள கடவுளாக முடியாது. சண்டையிலேவது தவறாயின் கடவுள் தூண்டுதலின்மேல் மகிமபது கபி எவ்வளவு பேர்களை வதைத்துள்ளார். இது கியாயமா? குர்-ஆன முழுதும் பெருளறதும் முரண்படாதுமான விஷயங்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன.

120 மலைகள் அழுத்தமாய் கிதுத்தப்பட்டிருக்கிறதே என்ற எண்ணுதே, மேகைகன்போல் அலைகள் மறைத்துவிடும் இது அலகாமின் வேலை எல்லா உதறையும் முடிப்பவர். கீ சொல்வதெல்லாகததையும் அவர் அறிவர் (27, 90).

குர்-ஆன ஆசிரியர் வசிடத காட்டில மலைகள் மேகங்களைப்போல் பறந்தன போலும். வேறு எங்கும் இத்தகைய கிதழ்ச்சிகள் இருக்க முடியாது. சரீத் தாலைப் பிடித்துத் தண்டிக்க முடியாததிலிருந்தே கடவுளின் பெருமை விளங்குகிறதாயா? கலகம் விளைக்கக் கூடியவர்களைப் பிடித்து அடக்க முடியாததிலிருந்து கடவுளின் செயல புலப்படவிடையா?

121. குர் மணித் கட்டினால் அடிததுக் கொன்றான் ஏன் நீவனக்கே தீவரு விளைவிததுக் கொண்டுடன் என்ற அவலாமினிடம் கதறினான் அவர் அவனை மன்னித்தார். அல்லா மன்னிக்க எப்பொழுதும் தயார் அவர் தயானு நினைத்ததைச் செட்டிப்பார். எல்லாம் அவர் இஷ்டம் (28, 14, 15, 60).

மீளாமெ ஊனதிக் கவனியுங்கள். கடவுளும், மூசாவும், இஸ்லாம் கபி களும், கிறிஸ்துவர்களும் கியாயமற்றவர்களென்று காணப்படவில்லையா? பிண னவா ஜனங்களைக் கொன்றனர். இப்பாபம் மன்னிக்கப்படாது. கடவுள் அவர் ஷ்டட்டால் உலகைச் சிநுஷ்டித்தார். ஒருவன் அரசனுப்ப பிறப்பதும் ஒரு வன் ஆண்டியாய் பிறப்பதும் கடவுள் இஷ்டத்தாலே? ஒருவன் முட்டாளாய் இருக்கும் படித்தவனாய் இருப்பதும் கடவுள் இஷ்டத்தாலே? இது உண்மையானால் குர்-ஆன சத்தியதத்துவப்போதுக்குத் தூலாகாது. முகமதியக உடவுள் இத்தகைய கியாயமற்ற செயல்களைச் செய்வதால் கடவுளாக முடியாது.

122 பெருமூசாவுக்குக் கிழ்ப்பித்து டெக்க வேண்டுமென்பதை முன்பே வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். கீ பிற்பாடு ஊனதிக் கலகல உணக்குச கொள்

இவ் அநாதை சித்தப்படி 3 மற்பபாயக. முன்பு தீததேதான் போலாவது அனுபபிதேதாம் அவர் பூலோகத்தில ஆபிரததன் ஓட்டது குறைய இருந்தார். (29, 7-13).

பெற்றே நூககோப உணிதல் வேண்டியே. வேண்டுதலுக்கு அடங்கியிருக்கும் கடவுளை மனிதன் வேண்டியென்றால் அதை கொடுப்பதே உசிதமாகும். பொய் சொல்வது பட்டியாயானால் அதை உட்புதல் கூடாது. எனவே இக்கட்டினியை அரை பாகமே உபயோகப்படுத்து. மீதவாயையும் மீதியையும் அவர் அனுபபுகிருன்னால் எவ்வ லீவனர்களை அனுபபது யார். எல்லாவற்றையும் அனுபபுவாசென்றால் எவ்வளவாயும் 3? என்று ஏன் உட்புதல் கூடாது. பூவததில் 1000 உருடங்கள் வாழத்தானென்றால் இப்பொழுது ஏன் முடிசிறதில்லை. இதுவும் பொய்யே.

123 இருக்கிறாசெய்கிருர் மற்பபடி உயாபியபார் அப்பொழுது எல்லாகும் அவனிடம் திருப்புவார்கள் தீயோன் படித்து உபயோகமாக, உயிர் (இன்ன முசல்மான்) தோரியொரு செய்தோன் ஆனந்தமதானத்தில உறவாய் புயதகாததை ஏனென்றால் அவர்களை தானிடம் படிசன் தீயகூட்டு ஏரித்து விடும் காசிரிகளின் மனதை இப்படிதான முடிசிறார் 130 10 11 14. 50 5x

கடவுள் இரண்டு, தோதான் இருக்கிற செய்கிறொன்ற கூற்றால் முதல் உருவடிக்கு முன்னும் இரண்டாவது இருக்கடிக்குப் பின்னும் அவர் கமராலவலவா வீற்றிருக்க வேண்டிய உலகத்தை இருமுறை இருக்கடித்துவிட்டு அவர் சோமபேரியாய்த் திண்ணத் தூக்கம் போடுவாரேயானால் அவர் வலியிழந்து அல்லவா போயவிடுவார். தீயபாபிகள் தீய புதியததன்று வழி தெரியாது ஊமையாக மாறுகின்றனர் என்று சொல்லப்படுகிறது. முகமதியர்களாலாத பாதகங்கள் தான் இப்படி ஊமையாக மாறி தலப்பார்கள் என்பது இம்மேற்கோளின் கருத்தவகையென்று உமபுகிறோம். இசுலாம்தேகம் ஏன் எழுந்தது என்றால் ரூ-ஆனின் பக்கிடங்களில் காப்பிரிகள் தான் பாபிகளெனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. முசுலமதிய கவாகத்தில கட்டிடங்களும் இதர கருவங்களும் இருப்பின் அது இவ்வுலகைப் போன்றதேயாகும். எனவே உலகத்தோட்டககாராகளுட ஆபாணங்களை ஆகருமேவாரும் இருக்கவேண்டுமென்று சித்தமாகிறது. எனவே குறையான ஆபாணத்தினைக் கொண்டவர்கள் திருடமூர்ப்புவார்கள். நேரு அவர்கள் எகத்திற்கு அனுப்பப்படுவார்கள். எனவே கவாகத்தின் இருமை குறைகிறது. கடவுள் விவசாய விஷயங்களைத் கவனித்து மேற்பராவை செலுத்தி வருகிறாரென்றால் அவர் விவசாய அனுபவம் கொஞ்ச புணராய இருக்கவேண்டும். மனிதர்களின் பணத்தைமுடி பாபிச் செயல்களைச் செய்யுமாறு செய்த கடவுள் மனிதனின் பாபத்திற்கு உத்தரவாதியாகவேண்டும்.

124 இரண்டே காணியுள்ள அகையான பாரதி இயவாத தீயகால காலத்தை உறதத்புள்ள தீயகால ஆதந்தருக்கு மன்களையும் தீயததியுள்ள என்னொருவனாக உறதம், பகலுக்குப் பின் இவ், இவ், உறதம், உறதம் ஆதந்தையும் பாரகலிலியை? அகலால் ஆதந்தமாவ உறதம்

மிதப்பதையும் பாக்கவிலையா இதெவ்வாடி அடரின் அடைபாக்ககள்,
(31. 1, 9, 28, 30).

என்ன விதைப் பாருங்கள். இரதால் அறிவு புகட்டும் நூலெனக் கூறப் படுகிறது. இரதாலே அறிவிற்கும் சாஸ்திரத்திற்கும் மாறுபாடு விஷயங்களைப் பூரணமாகக் கொண்டிருக்கிறது. சுவாக்கம் கண்ணிற்குட்பட்டதா தூணின் தூணையாக் கொண்டிருக்கிறதாம். மலை பூமியை ஒட்டாது அசையாது செய்கிறதாம். சொஞ்சா படித்தவனும் இங்கனம் எழுதியிருக்கமாட்டான். இரவும் பசுவும் இணை பிரியாது சொந்தருக்கிறதாம் இது யாருக்குத் தெரியாது? வேதத்தின் இததையை முட்டாந்தனமான வாக்கங்கள் திருக்கமாட்டா. மடவன் துணியில் கப்பல் சமுத்திரத்தின் செல்லுகிறது என்று கூறுவது எவ்வளவு விஷயத்தைப் பிழைக்கிறது. உண்மையில் இயந்திரங்களும் மாதும் கருவா கப்பல்களை நடத்துகின்றனா. இருப்பால் அவ்வது கப்பல்கள் கப்பல் செய்யப்பட்டிருப்பன அது முழுக்கியிடம். அப்பொழுது கடவுள் என்ன செய்வார்? எனவே இரதால் கடவுளால் அருளப்பட்டதென, கற்றறிதவனாகச் செய்யப்பட்டதென.

[2] ஆகா: தில்லுநாது பூமி-லா ஆனிரொ: 3 என்னுமபடியான ஆபர வருடங்களுக்கப்பால் அவரிடம் போய் சேர்-பாக்க கச்சு தையும், ஏதா காலத்தையும்திரா, கல்லவன் தயாளா ஒழுக்கான ஒருமை அமைத்து என்னாமை விதினா, உண்ணக் காவல புரியும் தெய்வே உன் மரணத்திற்குக் காரணமாகிடுப்பான் கிளைத்திருந்தால் திண்ணை சரிவழியில் விட்டிருப்பேன். ஆனால் கான் கிளைத்ததை முடித்தே திண்ணை, காக- பெரிடோலாது. மனிதனும் கிரம்பி இருக்கும். (32. 4, 5, 8, 10-12)

இதெனிருந்து கடவுள் மனிதனைப் போல வாழச்செய்துபட்டவா என்று சித்தமாகிறது. கடவுள் சாவ விடாதுவாவிருந்தால் அவர் ஒரீடத்தெனிருப்பதாக்கூற முடியுமா? அவர் கீழே வருவதுமே மேலே போவதுமாக இருப்பாரா? மேலும் அடிக்கடி தேவதையின் கடவுளின் தூதராகக் கீழே அனுப்பப்படுகின்றனா என்றும் கூறப்படுகிறது. இது கடவுளது பெருமையைக் குறைப்பதாகும். மேலும் உலக விஷயங்களை அறியவோ தூதர்களை யனுப்புகிறா. இதனால் கடவுள் இருந்த விடமிருந்தே எல்லா விஷயங்களையும் அறியும் வல்லமை அற்றவா என்பது தெதமாகிறது. மனிதர்கள் கஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டு போய் கொள்ளாக கடவுள் உண்மையை எப்படி அறிவார். சாவ சக்திமானாயும் முக்கால மந்திரேதானாயும் இருந்தால் தூதர்களை அனுப்பத் தேவையில்லை. தூதர்களுக்கெல்லாம் தேவதைகள் மீண்டும் படவுளிடம் செல்ல 1000 வருடம் செல்லும் என்றும் சொல்லப்படுகின்றனா. தேவதைகளின் சாரூய தேவதைகள் உண்டெனின் அவர்களுக்குச் சாவைத் தருவது எது? அவர்கள் அகாதிகளானால் கடவுளின் அகாதி தத்தவத்திற்குப் பலகம் ஏற்படுகிறது. ஒரு தேவதை ஒரே சமயத்தில பலரை காக்கத்திற்கு அனுப்ப முடியாது. கடவுள் காக்கதில் வாடும் கிரபாதிக்கைக் கண்டு களிக்கிறார் எனின் அவர் உபாடியவனோ ஆவார். இங்ஙனம் கூறும் தூணும்தெய்வ நூல் ஆகுமா? இரதால் கூறுவதில் நீதி, கருணை யென்பதே காணவிலை.

126. சாவில் இருந்தாவது எதையிருந்தாவது பறந்தால் வெளிச்சம் உளக்கு இலாபத்தை அருளாது. துதனின் மனைவிகளே, விளங்கும் நீயச செய்வானைச் செப்தீர்க்கனாலும் நீங்கள் இருமடங்கு தண்டனை அடைவீர்கள் இது அல்லாவிதற்குச் சலபம். (38. 16-30).

யுத்தகளத்திலிருந்து மரணத்திற்குப் பயந்து ஓடாதிருக்குமாறு செய்ய முடியுமது இம் மேற்கோளைச் செய்தா போலும். ஏன்? தனக்குக் கதிகாரம் செலவாக்கு அதிகரிக்க; வெற்றிபெற, தனது மதம் உளர. கபியின் காயகி முகமூடி யில்லாது வெளிச் செல்லலாகாது என்று கூறின கபி மாததிரய செல்லலாமா? மனைவி சென்றாலு தண்டனை; கபிக் கொன்றுமில்லை.

127 உம் இருப்பிடத்திலேயே இருங்கள், அல்லாக்கவும் அகன துதனை யும் சீழ்ப்படியுங்கள்.

தத்துபிள்ளைகளின் மனைவிகளை விவாகஞ் செய்த அபவாதம் வரும் என் றெதை, ஜபித் தோமானித்தவுடன் உமக்கு விவாகஞ் செய்து கொடுத்த நோம் அல்லாவின் ஆக்ஷை நடைபெறவல்லென்றும்.

அல்லாவின் ஆக்கஞ் என்று அபவாதம் எதையாவது துதர்கள் செலுத்தலாகாது. உங்களில் எவரது தந்தையும் அவரல்ல தூதனுக்குச் சாணமடைந்த ஸ்திரீகளிலுட றுல்லை. இஷ்டமுள்ள மனைவிகளைத் தாயதப் படுத்திப் படுக்கைக்குப் பின் அழைத்துக் கொள்ளலா இஷ்டமுள்ளவனை முன் அழைத்துக் கொள்ளலாம் அது பிழையாகாது முசலமான்சனே! துதன வீட்டில் துதையாதேயுங்கள். (38. 32, 37, 38, 40, 44, 51, 53).

மனிதன மாததிரய எங்கும் செல்லலாம், பெண்கள் மாததிரய வீட்டுக் குள்ளேயே கைதிபோல அடைத்துக் கிடக்கவேண்டும். இது கொடுமை அல்லவா? கல்ல காற்றைச் சுவாசிக்க, தோட்டங்களில் நடக்க, இயற்கைவளத் தைக் கண்டு அதுபவிக்கப் பெண்களுக்கு ஆசையிராதா? இதன காரணமாக முகமமதிபர்கள், வியாபாரத்தில அதிகமாயிருக்க வேண்டும் என வதான் இம் மாதிரி கிபகதனை ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். கடவுளும் கபியும் ஒரே மாதிரி யான சட்டங்களைத்தான் போடுகிறார்களா? அல்லது ஒன்றிற்கொன்று முரண பாடான சட்டதிட்டங்களை இடுகிறார்களா? முன்னதாக இருவா கட்டளை களுக்கும சீழ்ப்படிய வேண்டுமெனின் அதற்குப் பொருள் இல்லை. பின்னது என்னால ஒன்றுதான் உண்மையானதா யிருக்கவேண்டும். இரண்டும் உண்மை யாய் இருத்தல் முடியாது.

இது கிங்க மேலே கவனிப்போம். பிறா துன்பத்தில தனது கலத்தைத் தேடும போதனைகளைக் கொண்ட துல தெய்வ தூராகுமா? கு-ஆன் இத் தைய விலுபங்களைக் கொண்டதாயிருக்கிறது. மேலகூறப்பதினிருந்து முகம மது பெருமாமம் என்று விளங்குகிறது. இல்லையேல் தனது பருமகளை (பிள்ளையின் மனைவியை) தனது மனைவியாகக் கொள்வாள்? இதைக் கடவு ளும் ஆதரிக்கிறா. இது கியாய விரோதமான செயல் அல்லவா? முகமமது யாருக்கும் தகதை அல்லவேனின் னைஜயித் எனனும் அடிமையின் தகதையா ரென்று அறிய விருமபடுக்கும். தனது மகன மனைவியை அனுப்பி க என்னிய

முகம்மது பெண்கள் கூட்டத்திலு மாறாததான் அனுபவிக்க விரும்பான். இதை எந்தவிதமாக மாற்றக்கூடுகருதினாலும், மாறாததல முடியாது. அவ்வளவு பெரிய குறையாகும். இங்ஙனம் ஒருமாத தனது இஷ்டப்படி காரியத்தை கீழ்த்தனம் அது சரிபென்று கருகப்படுமா? முகம்மது தனது மனைவிகளைத் தள்ளியது கொஞ்சமல்ல அல்லவா? அவர் தனது இஷ்டப்படி மனைவிகளைத் தள்ளும் உரிமை ஏதாவது உடையதா? புருஷன் தவறாக நடத்தாலும் பெண்கள் புருஷனைத் தள்ளக்கூடாது. அவர்களுக்கு அதை உரிமை கூடாதா? முகம்மதின் மனைவிகளை அனுபவிக்கவேண்டுமென என்னும் எண்ணத்துடன் எவ்வுண்முகம்மதின் விடமுல் அழையக் கூடாது எனின், முகம்மது மாததிரம் பிரா விட்டில் அவரானது மனைவிகளை அனுபவிக்க வேண்டுமென என்னும் தீய எண்ணத்துடன் செல்லவாமோ. முகம்மது து மாததிரம் ஏன் இதை உரிமை? இதற்கைய விஷயங்களைக் கொண்ட கு-ஆனாக தெய்வதூஷ என்னும், முகம்மதின் தீய என்னும் கு-ஆனாக உறப்படும கடவுளை, எல்லாம் வல்ல இறைவன் என்னும் மேலிறவர்கள் முட்டாள்களே யிருக்கவேண்டும. அராபியர்கள் இதை கண்ணெறியற்ற நூலில் காணிக்கை வைத்தது மட்டுக்கு ஆச்சரியத்தைத் தருகிறது.

128 துதனுக்கு பாபொரு கலையுமையும் அனியாதேயகன், அவன் மனைவிகளை விவாகரத்து செய்து கொள்ளாதேயகன். அவ்வாறின் முன்னிலையிலே இது பாபமாகும் அவ்வாறையும் துதனையும் துக்கப்பவனுக்கு அவ்வாறின் சாபம். முஸ்லிம் ஆண்பெண் இருவருக்கு தீவகு செய்பவர்கள் விளங்கும் அபிமானத்திற்கும் அபகாதத்திற்கும் அகாரண பாததிராகன ஆகிராகன, சபிக்கப்பட்டபடியால், கண்ட இடங்களில் எல்லாம் அகாரன் கொலை செய்ப்பபடுகாரன் அவ்வாறே அார்களுக்கு இருமடங்கு தண்டனை அளியும். பெருஞ் சாபமுட இடமேண்டும (33 54, 57 58, 62, 63)

முகம்மதியக் கடவுள் போய் முறையில் தனது சாவ சத்தியை வெளிவிடுத்தவோ இது. ஆச்சரியம்! முகம்மதிற்கு எவரும் துன்பம் விளைக்கக் கூடாதுதான், முகம்மதையும் பிராருக்குத் தீவகு செய்தல் தடுக்கப்படவேண்டுமல்லவா? ஏன் கடவுள் அவ்வாறும் ஆர்களை செய்பவர்களைக் கடவுள் துன்பங்களுக்கு உட்பட்டவராவது அவ்வாறின் அபகாதவுளாக முடியாது. காண்கும, முகம்மதுவுக்கும் துன்பங்களைத் தாவினாது என்று கடவுள் ஆர்களை இவ்விதமிருந்து இவர்களை மாததிரம் பற்றி துன்பங்களுக்கு துன்பம் தாலாம் போலும். இதை இது போன்ற தவற மற்றவர்கள் கண்ட பதத்தான் வேண்டுமா? கீழ்க், முகம்மதியர்களுக்கும் அபகாத மனைவிகளுக்கும், எவரும் தீவகு இழைத்தவ ஆகாதெனின் முகம்மதியர்கள் அல்லாதாருக்கும் எவரும் தீவகு செய்தகூடாது. இதை முகம்மதியர்கள் ஏதாவதுதான் அவர்களும், அவர்களது கடவுளும், முகம்மதும், பட்சபாதமுள்ளவர்கள், அகையப் பிடித்தவர்கள் என்றே சொல்லவேண்டும முகம்மதியர்கள் அல்லாதாருக்கு இரண்டிடங்கு கடுமையான தண்டனை விடைக்க வேண்டுமென்று கடவுளைத் துதிக்கிறா இது தெளிவுமுறையா? அறிவிலாத மனிதர்களை பிரகடனம் ஒப்பார் என்று கூறப்பட்டிருக்கும் வாக்கியம் ஏற்கத்தக்கதே.

129 அல்லாவே காத்தை அனுப்புகிறா மேகத்தைக் கொப்புகிறார். அந்தையே காட்டில் ஒட்டுமேளம் இறந்தபின் பூமியை சுறசுறப்பாக்க செய்கிறோம் அப்படியே தீர்ப்புக் காலத்தையும் அவருடைய கருணையால் நீத்திய இருப்பிடத்தையும் அடைத்தோம். எக்கஷ்டமும் உட்கம் அனுசாது எக்கணப்படும் கம்மைப்பாதிக்காது. (85. 9, 35).

கடவுள் உறும தூதன் தத்தவ முறையைக் கவனிப்புக்கன். கடவுள் காறலைக் கொப்புகிறார். மேகத்தை வாவழித்தார், இவைகளின் துணையால் இறந்தவனைப் பிழைப்பித்தார் என்று கூறப்படுகிறது. இது கடவுள் தன் மையைக் காட்டுமா? கட்டினால்தான் வீடாகும். கட்டப்பட்டது எக்காலமும் இருக்க முடியாது. தேகத்தைப் படைத்தவன் காரியமில்லாது சலனமில்லாது கமமாயிருக்க முடியாது. இருதால மனவரைதி யிலவாதிருப்பான். கோய்க்கு ஆளவான். ஒரு மாதோடு வாழாதாலே அக்கதையும் கோயை புற அடையவேண்டி வரும். சொம்பேரியாய் பலமாதாக்களுடன் புணர்ச்சி யில வாழ்ந்தவர்கள் கதி என்னாகும்? எனவே முகமமதியா, கவாக்கத்தில திருப்தியாய், பூர்ண சத்தோஷத்துடன் இருததவ முடியாது.

130. அறிவுபுகட்டும் குர்-ஆன் ஆணியுடன், என் சொல்வதாது கடவுளின் தூதன் எவ்வித காட்ட மனுப்பப்பட்டவன், வல்லவனும் தயா பாலும் அனுப்பினது (85. 1, 2, 3, 4).

குர்-ஆன் கடவுள் தூதரின் அவர் அக்குர்-ஆனின் மேல சத்தியம் செய்வாரா? முடிவாது கடவுளால் அனுப்பப்பட்ட பேயரின் அவர் மருமகளிடம் காதல கொள்வாரா? குர்-ஆனில் கம.கிகதை யுள்ளவன்தான் சத்திய வழியில் உடையவன், ஏறவாழ்க்கையுடையவன், சத்தியம் பேசுபவன், நியாயத்தைத் தாமதமாக உடையவன், அக்கமைய பறவன், பட்சபாதமில்லாதவன் என்று கூறுதல முட்டாள்தனமாகும். குர்-ஆனும் கடவுளும் என்னென்றி என்னும் விதிக்கு அடங்கியவர்களாகக் காணப்படவில்லை. முகமமது உண்மையான பேயராக இருப்பின், அவர் கலவிக் களஞ்சியமாக இருக்கவேண்டும் அங்ஙனம் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. முகம்மது, மகம்மதிய மதத்தைப் புரீய்வுது, மாமபழ வியாபாரி தனது பழம் உயர்த்து என்று சொல்வதுபோல இருக்கிறது.

131 பேரிகை முழுக்கததுடன் கலகதையிலிருந்து கொம்பி அல்லாவை அனுருகாரகன். அடாக்க கைகளும் கால்களும் அவர்களைப் பற்றிக் கூறும், அவர் கட்டளை நிறைதமாததிரத்திலேயே 'ஆரு' என்றால் அகமனமே முடிந்துவிடும். (86. 50, 63, 80).

என்னே அறிவினம்!! காலகள் சாட்சியம் கூறமுடியுமா? கடவுளைத் தவிர எதுவும் இருக்கிக்குமுன் இல்லை என்று குர்-ஆன் கூறுகிறது. பாருக்குக் கடவுள் உத்தரவிட்டார். யார் இவரது கட்டளையைக் கேட்டார்கள். என்ன கட்டளையின்படி எழுந்தது. இருக்கிக்குமுன் ஒளதுமில்லையாயின், பேரகறியது பொருள் அறது ஏதாவது இருக்கிறாயின், கடவுளைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை என்பது பொய்.

132 பாணசப் பிரிவாகளுக்குக் கைக்கமந்த கணியிலிருந்து மின்னதில் கத்தலும் கதரி வளிக்கப்படுக. காதலாணைத் தவிர எண்பேர்க்கிடகு ணன் செவ்வாமலிருக்கும் தேவனைவினைகள் அவர்களிடம் இருப்பார்கள். தனி கனிவருந்து காப்பாதத தெனினும் முடப்பட்ட தீப்பதவை முட்டைபோல் தகவகணைகள் எமமாம் அனுப்பப்பட்டவசில் ஓத ஒருவன். பின் கின்ற தில தூதர் அவன் மனைவியும் மிழவியும் தவிர அகணையம் அவன் குமே பத்தையம் கீட்டோம் பின் மததவாணை காசவு செடதோம் (43, 44, 45, 46, 57, 131, 132, 133, 134);

ராமது. திபுலோததில சாராயம் குடிப்பது பரமமாதம் என்று முகம் மதியாகக் கூறுகிறான். முகம்மதியாகக் கவர்க்கத்திலோ என் றல் சாராயம் ஆறுகளால் ஒடுகிறது. குடியை ஒழிக்குமவனாயில் முகம்மதியாகன் உகவி யானார்கள் என்பது ஏற்கத்தக்கது. இதற்குப் பதிலாக அவர்கள் கூவாகம் குடியைத் தொழிலாகக் கொண்டது. கவாக்கத்திலோ எவ்வொரு மனிதனுக் கும பவமாதர்கள் இருக்கிறார்கள். பலர் இருப்பதால், ஒருவன் தனது விருப்பை ஒருவரால் வைத்தல் கஷ்டமாயிருக்கும். கவாக்கத்தில இருப்பவர்களுக்குத் தேகம் இருதோம், அவர்கள் இறக்கவேண்டும். தேகம் இல்லையாயின் புணர்ச்சி என்பது முடியாது. பிறகு கவாக்கத்தில பிரயோகணத்தான என்ன. ஓதத்தை பிடியெனக் கொள்வாக்கையானால் தன் மகவிடத்திலேயே அவர் மக்களைப் பெற்றுகொண்டு பைபிளில் கூறியிருப்பதை எழுப்புகளா? அத்தகையோர்களுக்குப் அவர்களுடைய துணைவர்களுக்கும் உட்கன் இறைவன் முக்தியளிப்பாராயின் அவரும் அவர்களைப்போலவே இருக்கவேண்டும் பழக்குமுடி கதை களைக் கூறிக்கொண்டு பொருமைபினால் பிரணைக கொன்றும் வருகிறவா டவு னாகா. ஏனெனில் அத்தகைய கடவுள் முகம்மதியாளுடைய கீட்டில தவிர வேறு எங்கும் வளிக்கமாட்டார்.

133. சத்திய இருப்பிட கதலம் அனைவரின் கதலன் எப்பொழுதும் நிறைப்பிடுகரும். அங்கு படுப்பார்கள், பதபன் பழகாக்ககணைக டெப்பார்கள், பாணகணையும் கேட்பார்கள். தேவனின்னைகள் சமீபத்தில் காத லாணைத் தவிர பிரணைப் பர்க்காமல் இருப்பார்கள். சம உததளனடர்கள்

காததினுள் தமிகாண்டத் எயில்கைத் தவிர எவ்வா தேவனைகளும் அவர்கள் தொழுக செய்தார்கள் அவ்வாறானவன், "என னையம் இருக்கித் தப்பட்டதைத் தொழுக செய்க உணைத் தடுப்பதே தீன காரம் கடு? உணையம் உயர்ந்தது தீ?" "அகணைவிட கான உயர்ந்தவை, எண்கை தனலில் இருத்தும். அவர்கள் மணனிலிருத்தும் இருக்கத்தாய்" "கீகிப்போ துனிமேவ தவல துணை தாப்பாரணகை உணடேவ என் சாரம்" "தீர்ப்பு காதகரை எண்கை தண்டனை செய் பன்றாய் உணைதான் தண்டனை அடை உதல தீ ஒருவன் எவளன், சத்தியமாக கான கவையாடம் செததுவடு கிதன் என்னுன், (38, 49, 50, 51, 70-78).

கவர்க்கத்தில பூகதோட்டவகளும பழமரங் ளும் இருக்கின்றனவென்று குர்-ஆன் கூறுகதை தீவான எழுதினா, அவைகள் சாகவதமாய் அழியாமல் இருக்க முடியுமா? நடப்பொருளின் கட்டடால் ஏற்பட்டவைகள் அழியவேண்டு மவகவா? அவைகள் சாகவதமாய் இருக்க முடியாது கூடசங்கமத்திற்கு

முன்னும் இருக்க முடியாது, பின்னும் இருக்க முடியாது. எனவே பூர்த்திபட்டவர்களுக்கும், பழமரங்களும், அழிப்பினைமுடியவைகளே. இவைகள் அழியுங்காலகாலக்காலாகிதன் எவ்வளவு அங்கு எப்போழுதும் இருக்க முடியும்? கவர்க்கத்தின் கருமம், பொருளும், கனியும் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டதினாலும் முகம்மதியமதம் காணப்பட்டபொழுது அராபியர்கள் ஏழ்மையில் வாழ்ந்தவர்களென்று தெரிகிறது. அவர்கள் கரமும் செழுமையா யிருக்கவில்லை என்பதைக் குறிக்கிறது இவ்வித கவையான வராததைகளால் முகமது ஜனங்களைத் தாது வலையில் சிக்கவைத்தாராபோலும். மேலும் மாதாக்களுக்குமிடத்தில் சாசுவதமான இன்பம் இருந்ததென முடியாது. கவர்க்கத்தினாலும் மாதாக்கள் எங்கிருந்து வந்தார்கள்? அங்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்களா? அல்லது சாகவதமாய் அங்கு இருந்தார்களா?

உலகில் புத்தியா ஏற்படும் வரை அம்மாதாக்கள் எனச் செய்து கொண்டு இருந்தார்கள். சோமேரியாக்கக் காலத்தைக் கழித்து வந்தார்கள்? சாததானைத் தவிர மற்ற தேவதைகள் அனைவரும் ஆதாமை வழிபட்டுக் கட்டிவைத்திருப்பதி செய்யதனா. கட்டவுள்ள பெருமையை கோருங்கள். சாததான் மாதகிரமே தனியாக விருந்தான். "என் ஆதாமை என்று இரு கைகளினால் செய்தேன். காவம் கொள்ளாதே" என்று கட்டவுள் சாததானுக்குக் கூறினாராம். இதிலிருந்து கட்டவுள் இரண்டு மையுள்ள சூவன் என்பது புலனாகிறது. எனவே இச்சூவன் சாவ வல்லவா படைத்த கட்டவுளாகாது. ஆதாமையிடமான உயரதவன் என்று சாததான் கூறியது சரியான வாதத்தையே. இதில் ஏன் கட்டவுளுக்குக் கோபம் ஏற்படவேண்டும். கட்டவுளுடைய விதி ஆதாயத்திலிருக்கிறதா? அல்லது பூலோகத்திலிருக்கிறதா? காபா என்னுமிடம் கட்டவுளின் வாசஸ்தானம் என்று முதலில் அழைக்கப்பட்டது. எக்காரணம் கொண்டு இவ்வளவு அழைக்கப்பட்டது? கட்டவுள் எவ்வளவு தனது கிருஷ்டியினின்று தன்னைப் பிரித்துக் கொள்ள முடியும் உண்மைக் கட்டவுளுடையது கிருஷ்டி. கிருஷ்டியினின்று கட்டவுள் விரைவு முடியாது. ரூ. ஆனியபடி கட்டவுள் கவர்க்கத்தின் சொந்தக்காரா என்று புலப்படுகிறது. அவர் சாததானைச் சேரித்து கிறையிலிட்டாராம். சாததான் தீர்ப்புதினம் வரைத்தன்னை விடுதலை செய்யுமாறு கேட்டுக் கொண்டானும். அவர் அவனது இஷ்டப்படியே விடுதலை செய்தார். சாததான் விடுதலை பெற்றவுடன் கான ஜனங்களைத் தீய வழியிலே நடத்துவேன் என்று கூறி கட்டவுளுக்கு விரோதமாகக் கவர்க்கக் கொடியைத் தாதுகினான். உனது வார்த்தையைக் கேட்டு கெடுபவர்களை நான் சாகத்தில தளருவேன் என்று இறைவன் கூறினா வாசகர்களே! இதை ஊன்றிக் கவனியுங்கள்!" கட்டவுள் சாததானைக் கெடுத்ததா? அல்லது அவன் தானாகவே கெட்டானா? கட்டவுள் தான் சாததான் கெட்டதிற்குக் காரணம் எனில் கட்டவுள் பெரிய பிசாக. அவன் தானாகவே கெட்டான் என்றால் இதைப்போல ஜனங்களும் பிறர் துணையில்லாது கெட்டுப் போகக் கூடும். எனவே ஜனங்கள் கெட சாததான் துணைவேண்டாம். அவர் சாததானை விடுதலை செய்ததால் அவன் செயலுக்கு சூலாபதாரியாகவேண்டும் திருமொழி ஒருவனைத் தூண்டிவிட்டுப்

பிறகுத் திருடனைத் தண்டிப்பவர் கெட்டவரா? அவ்வது திருடன கெட்டவனா?

134 அல்லாஹ்வா எவ்வா பரபததையும் மன்னிக்கிறா அவா பட்சமும் தபவமுனகர். தீர்ப்புரானில் இவ்வகமெவ்வா அவா கைப்பிடியலேயே அடங்கிமே. ஆகையம் அவாது வலதகையில் அடங்கிமே. பூமி அல்லாவின் பூமியாய் வினகருட பததகம் திறத்து கைக்கப்பமே. துதாஹும், நயாஹும் சாட்டிஹும் தீர்ப்புரான தீர்ப்பு அளிக்கப்பமே. (39 53. 67, 69).

கடவுள் எவ்வாருடைய பரபததையும் மன்னிக்கிறா என்றால், அவா உலகத்தைத் தீய வழியில் செலவத் துணை செய்வவராவா. துஷ்டனை மன்னிப்பதால், கருணையறவராகிறா. ஏனெனில் துஷ்டர்களை மன்னிப்பதால் பல உலவார்களுக்குத் தீவிழைதவராகிறா. ஒரு சிறு குறறமும் தண்டிக்கப்படாதுபோயின் உலகம் அதிக துன்பத்தை அனுபவிக்கவேண்டிவரும். கடவுள் தீயபயபோல தீயதீயாயிருக்கிறா? விதீயபுஸ்தகம் எங்கே? அதை யா எழுதுறவர்? பிசுனினதும், சாட்களினதமான வாக்கு மூலங்களை அறிந்து கடவுள் விசாரணை செய்கிறார் என்றால், அவா வாமபிற்ருட்பட்ட புத்தியை உடைபவராவா. கடவுள் தீயதீயாயின, பாரபட்சமிடவாது மனித தீயதீயாக்கு அவாவாது கர்மததீயகறவாது வெகுமானததீயா, அவ்வது தண்டனையையோ அளித்து வாவேணமே. பரபததை மன்னித்தல், திறுதபத்தை மூடல், ஜனங்களுடம் அறிவு புகாது செய்தல் பிசாக வலி போடல், ஜனங்கள் அகபாமிதல் அக்குறறத்திக்குத் தண்டித்துத் துன்புறுத்தல், இவை மானந்தவைகள் பெருத் தவறுதும்.

135. இஞ்சா-ஆன ஷரீபானது அவ்வாவினிடமிருந்து அருளப்பட்டது உலவ்வா சாகஞ்ஞானி. பரபததைப் பொறுத்தருன்பவா (40 1. 2.).

நிறைந்த அறிவுபெறுதவர்களை இதை ஏறகுமாறு செய்யும் கோங்கததையே இரதால் கொண்டதாகும். குறைவான எண்ணங்களையும் பொய்த்தததுவங்களையும் இது கொண்டிருக்கிறது. இஞ்சா-ஆன, இஞ்சா-ஆன கடவுளும், இதை ஏறபவார்களும், உலகத்தல் பபம், அப்யாயம், இவைகளை வளரக்கவும், பரபததீயவர்களைச் செய்யத் தூண்டவுமே துணை கிற்றினதன். இத்தகைய போதனைகள் முகமதீயர்களைப் பாப காமங்களைச் செய்யச் செய்கிறது.

136. ஏழு சுவர்க்கமாக இரண்டு தினத்தில செய்தார். ஒவ்வொரு சுவர்க்கத்திலும் அதன் தொழிலை விளக்கினா.

அக்கு சேருட்டகா அகாகன் கண்கள் காதுகள், தோல அகர்களின் சொல்களைப் பற்றிச் சாட்டி கொடுக்கும் தோலே எனக்கு விசேஷியாய் என சாட்டி சொல்லுகிறாய் என்றால், எவ்வா பற்றிக்கும் கொடுத்ததுபோல அவ்வா கண்கள் எனக்கு உதவை அருளியிருக்கிறா என்ற உதய (40. 11, 19 26, 38).

முகம்மதியார்களை உலக காரியம் செய்தீர்கள் இவாதான உங்கள் சாவ உலகமையுள்ள கடவுள். ஏழு சுவர்க்கங்களைச் செய்யத் கடவுளுக்கு இரண்டு

என் பிடித்தது. உள்ளபடி சாவ சக்தியுள்ள கடவுள் இவ்வுலகத்தைக் கண் கொட்டி மோததிறஞ் செயதுவிடலாம். கடவுள் காது, கண், மீதாலை இவைகளை உயிரற்றதாகச் செய்திருக்கும் பொழுது எப்படி இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று சாட்சியங்களாக விருக்க முடியும்? அவரால் இவைகளுக்குத் தீர்ப்புத் திணதன்று உயிரளிக்க முடியுமென்று கூறுவீர்களேயானால் கடவுளது இயற்கைத் தத்துவத்தை நீங்கள் மீறுவதாகாதா? இது மஹிமயாதரப் பிள்ளையின் முகத்தைக் கண்டேன என்பதைப் போலிருக்கிறது. மஹிக்குப் பிள்ளை யிருப்பின் அவன் மஹியாயிருக்க முடியாது. உண்மையில் மஹியாயிருப்பின் அவளுக்குப் பிள்ளை யிருக்க முடியாது. சேததவாகளைக் கடவுள் எழை செய்தால், அவர் ஏன் முதலில் சாகச் செய்யவேண்டி? அவர் தாமாகச் சாவாரா? சாவா என்றால் ஏன் அவர் சாவைத் தேவையாகக் கருதவேண்டி? எகத முயமமதியா இவ்வதில ஆத யாக்கள் தீர்ப்புத்தினம் வரை இருந்துவருகின்றன? ஏன் கடவுள் தீர்ப்பு காண அதிகம் ஒத்தப் போட்டு வைக்கிறார்? ஏன் அவர் உடனுடனே விசாரித்து தீர்ப்புத்தரக் கூடாது? கடவுள் தத்துவத்திற்கு இவைகள் பெல்லாம குறையலவா?

137 சுவர்க்கத்தினுடையவழியுடையவு. சாலிகள் அரிம. இவ்வட போல் தாராளமாயும் செட்டாயும் செவ்வழிக்கிறார்.

இவ்வடபோல் செவ்வழித்து பெண்களை வேண்டிய தூதரென்ற மனங் கொண்ட வேண்டிய தூதர்திலும் அருளுகிறார். இரண்டையும் அளித்து பிள்ளைகளை இவ்வாறையும் செவ்வழி செய்கிறார் அவ்வாறானவா எந்தனோடு பேசத் தேவையிலில் கணவிலாவது திற முடியின் மூலமாகது பேசுகிறார். இவ்வடமானதைக் காண்பிக்கத் தரனை அனுப்புகிறார். (42, 48, 49, 50, 51).

பல விடங்களின் கதவை ஒவ்வொன்றும் தற்கக் வேண்டியிருப்பதால் கடவுளிடம் கணக்கற்ற சாலிக் கொத்துகளிருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. பாப புண்ணியங் கருதாது தனக்கு இவ்வடமானவர்களுக்குச் சுதந்தைத் தருவதும் வேறு செருக்குத் தண்டனைபைத் தருவதும் குழந்தைத்தனமாக விருக்கவிலையா? தாது இவ்வடப்படி காரியங்களைக் குழந்தைகளைப் போல் செய்பவராயின, அவர் அபியாயம் செய்பவராவர். குர். ஆன ஆசிரியர்களும சமர்த்தா மாதர்களைத் தனது வலையில் சிக்கவைக்கச் செய்பபட்ட தந்திரமாகும். முகமமதியக் கடவுள் தான் விரும்பியதைச் சிருஷ்டிக்குத் திறமையுடையவராயின் அவரால் மற்ொரு கடவுளைப் படைக்க முடியுமா? முடியாதாயின் அவரது சக்தி அவ்வளவுதான் என்று எம் கொள்வதா? மாதர்களுக்குக் குழந்தையை யளிப்பவர் கடவுளாயின் பறவை மீன் முதலிய ஜீவராசிகளுக்குக் காலடைகளுக்கும் குட்டிகளைத் தருவது யா? கடவுள் குழந்தைகளைத் தருபவராயின் ஏன் ஆனும் பெண்ணும் சேராத காலத்திலும் தரக் கூடாது. ஏன் அவர் கில மாதர்களை மஹியாயிருக்குமாறு செய்கிறார். சிறக் அவ்ருக்கையில் ஒருவரும் பேசக்கூடாது எனறிருக்கிறது. ஆச்சரியமான கடவுளே! திறை மறைவிலிருந்து பேசலாம் என்று கூறிருக்கிறார். இது உண்மையாயின் கடவுள் எப்பி தேவதை

இவர்களது கைப்பெயர்மை யாவார். அவர் எல்லாம் வலவ சர்வ வியாபி யென்பது உண்மையாயின் அவருக்குத் திறைமறைவுப் பேச்சும், சமாசாரங் களைச் சொல்ல இடைமனிதர்களும் தேவையிலலை யல்லவா? இடை மனிதர துணை அவசியமா யிருப்பின் அவர் கடவுளாகார். வினோதமான சுவபாவ முள்ள மனிதனாகவே இருந்தல வேண்டும். எனவே குர்-ஆணைத் தெய்வ தாலென முடியாது.

13x வினக்கும் கிருபணத்தோடு இயேசு வந்தபொழுது. (42. 59).

இயேசுநாதரை அனுப்பியவரும் கடவுளாயின், அவர் என் பிறகு குர்-ஆணை—பைபிளுக்கு மாறான தூலை—அருளவேண்டும்? பைபிளும், குர்-ஆணும் ஒன்றுக்கொன்று எதிரான கொள்கைகளை யுடையதாயிருப்பதால் இரண்டும் அதாவது குர்-ஆணும், பைபிளும் தெய்வ தூலகளாகாது.

13). அனலின் நடுவில் அவனைப் பிடித்து இழுக்கவும். கறத்தபு பெருத்த கண்கள் உள்ளவர்களோடு கலியாணஞ் செய்துவைப்போம். (44. 43, 50)

கடவுள் மனிதனைப் பிடிப்பதும், அவனை இழுப்பதும் போன்ற காரியங் களைச் செய்தல் வினோதமாகவே யிருக்கிறது. கடவுள் இங்ஙனம் செய்கையில், அவரைப் பணியும் முகமமதியாகன், வலியற்றவர்களை, துணையற்றவர்களை திக்கறவர்களை வறுத்துதல் ஆச்சரியமாகாது. கலியாணங்களில கடவுள் துணை கிற்கிறாரா? துணை கிற்கிறார் என்றால், கடவுள் கலியாணம் செய்து வைக்கும் ஆள் போன்றவராகிறார். இது முகமமதியர்களின் காலி என்பவர்களின் வேலையைப் போலிருக்கிறது.

140 காபிரிகளைக் கண்டால் அவர்கள் கழுத்தை வெட்டிவிடவும். அதிக மாள் அவர்களைக் கொலை செய்தவுடன் மீதியுள்ளோரை விலக்கிடவும். (47. 4).

உன்னை நழைத்துவித்த கசரங்களைக் காட்டிலும் ஏன் களவ பெரிப பெரிய கசரங்கள் அவைகளை அழத்தோம். அவைகளைக் காப்பாற்ற ஒருவருமில்லை. (47. 14).

அல்லாவிடம் யுமுள்ளோருக்குக் கிட்மெ சகாக்கம் ஏவணப் இருக்கு மென்றால் கெடாத தண்ணீர் உடைய எதிகள், எப்பொழுதும் கெடாமல் இருக்கும் பால் ஆறுகள், உருளியுள்ள சாராயம். (47. 16)

தெளிந்த தேன எதிகள் அல்லாவினிடமிருந்து பலவகை பழவாக்கங்கள் (47. 17).

இவைகளிலிருந்து குர்-ஆன கடவுளும், முகம்மதியர்களும் அமைதி நிலையைக் குலைப்பவர்கள், துன்பம இழைப்பவர்கள், சுயநலக்காரர்கள்; என்று விளங்கும். காபிரிகள் முகம்மதியர்களை வறுத்ததினால், முகம்மதியர் எங்ஙனம் கருதுவர். அதைப்போலத்தானே பிறரும் கஷ்டமுறுவார்கள். கபியை விடப்ரிய எடுகளைக் கடவுள் அழித்தது அனியாயமேயாகும். நல்ல ஜெத்தை யும், பாலையும், தேன் ஆறுகளையும் கொண்ட முகம்மதியர்கள் சகாக்கம் இவ் வுலகத்தையிட உயர்த்ததாகக் காணப்படவில்லை. ருசி மாறாத பால் கதியிருக்க முடியாது. பழம் பால் புளிக்க வேண்டியதே. இத்தகைய வினோத போதனை களைக் கூறும் இதைப் புத்திசாலிகள், ஒருநாளும் ஏற்று நம்பமாட்டார்கள்.

141. பூமி அதிர்ச்சியால் அதிதம மலைகள் பொடிப் பொடியாகிச் சுற்றி
யும் பரவும். (55. 4, 6).

வலது பக்கம் ஜனங்கள், வலது பக்கம் ஜனங்கள் யாராய் இருப்பார்கள்,
இடது பக்கம் ஜனங்கள் யாராய் இருப்பார்கள். (55. 8, 9).

இருபக்கமும் எட்சத்தியம் பதித்த அசையனம் தங்கத்தினால் செய்யப்
பட்டதாய் இருக்கும். இனங்களான மதுபான சுவசத்தை ஏர்ச்சி செல்வார்
கள் அஃது புருவங்களுக்கு சிரமம் உண்டாகிறதுதில்லை உணவும் குறைதிற
தில்லை. கிணத்த பழங்கள் இடைக்கும். இவ்வுடமுள்ள பறவைகளின் பாய
சுவசனம் சிப்பியில மூடிபுள்ள முகத்துகள் போல் பெருங் கண்கள் உள்ள கண்
னினங்கள். (55. 18-22)

உயர்ந்த சயனத்தில, அபூர்வமான கன்னிகைகளாகவே அவர்களை வைத்
திருக்கிறோம். சமவயதள்ள சாதலர்களோடு தன்புடன் இருப்பார்கள் என்றய
வயிற்றை கிரப்புங்கள். விழும் எட்சத்திரத்தினால் ஆணை செய்கிறேன்.
(55. 54, 74).

குர் ஆன் ஆசிரியரது லீலையைக் கவனியுங்கள். பூமி எப்பொழுதும்
சுற்றிக்கொண்டேயிருக்கிறது. குர்-ஆன் ஆசிரியர் பூமி ஒரேவிடத்தில் சாச்
வதமாய் இருப்பதாக எண்ணியுள்ளார். குர்-ஆன் கடவுள் மலைகளைப் பட்டிகள்
போல் பறக்கச் செய்வாரா? துண்டங்களாக மாற்றப்படுமேயானால் அவை
கள் இது சரீரத்தைக் கொண்டேதானிருக்கும். இங்ஙனமிருக்க ஏன் அவை
களுடைய மதுபிறப்பை மறுக்கிறார்கள். இல்லாம் கடவுள், ஜடயிலவாதவ
ரானால் அவருக்கு முன்னும் பின்னும் எங்ஙனம் எவனாவது கிற்கமுடியும்?
கவாக்கத்தில தங்கத்தினாலாக்கப்பட்டு எட்சத்திரங்களால் அடங்குகதப
பட்ட ஆசனங்கள் இருக்குமேயானால் அவரு தங்கவேலைக்காரரும் தட்டான
களும் இருக்கவேண்டும். படுக்கையில் தூங்குகிறவர்களை உபத்திரவம் செய்ய
மூட்டைப் பூசசியும் இருக்கவேண்டும். கவாக்கத்திலிருப்பவர்கள் ஒரு வேலையு
மில்லாது தங்கள் தலையணிகளில் சாய்ந்துகொண்டு காலத்தைக் கழிக்கிறார்
களா? அவரது ஏதாவது செய்கிறார்களா? அவர்கள் வேலை யில்லாது இருப
பின் உன்னும் உணவும் ஜீரணமாகாதே. எனவே உடனே கோய் வருகீம்.
பிறகு இறக்கவேண்டியதே. ஏதாவது வேலை செய்யின் அவர்களுக்குக் கூலி
கிடைக்கவேண்டும். இது இவ்வுலகைப் போலவேயிருக்கிறது. பின்னர்
இங்கிருக்கும் மனிதர்களுக்கும் கவாக்கத்திலிருப்பவர்களுக்கும் வேறறுமை
யொன்றையுமே காணுமே. உண்மையில் பொய் சொல்வதைத் தொழிலாகக்
கொண்டவர்கள்தான் சத்தியம் செய்பவர்கள். சத்தியவாதிகளுக்குச் சத்தியம்
செய்யவேண்டிய தேவையிலலை. கடவுள் சத்தியம் செய்வதால் அவர் பொய்
சொல்லும் சுபாவமுடையவராகவேயிருக்கவேண்டும்

அந்தப் பையன்கள் எப்பொழுதும் கவாக்கத்திலிருந்தால் அவர்களுடைய
பெற்றோர்கள் மாமியார்களும், மாமனாரும் அவர்களை எக்காலமும் மிருக்க
வேண்டும். எனவே கவாக்கம் ஒரு குடியேற்ற நாடாகவேண்டும், அவரு மல
ஜலாதி அழகருகளால் கோயும் பிணியும் குழிகொண்டிருக்க வேண்டும்.

அங்கிருப்பவர்கள் பழத்தைத் தின்று தண்ணீரையும் சாராயத்தையும் குடித்து வந்தால் அவர்களுக்குத் தலைவலி முதலிய கோய்கள் ஏற்பட வேண்டுமே. நெறி மீறிய செயல்களையும் அவர்கள் க்கழ்த்தி வரவேண்டுமே. அவர்கள் மிதமிஞ்சி பழங்கனையும் தின்று வந்தால் கோய வயப்படவேண்டியவர்களே. மேலும் அங்கு கால் கடைகளை வதைக்கும் சாலைகளும் இருக்கவேண்டும். கசாபு கடைகளும் இருக்கவேண்டும். இத்தகையது முஸ்லீம் சவாக்கம். இதை எங்ஙனம் புகழ்ந்துரைப்போம் என்று தெரியவில்லை. அராபியாவைவிட மேலானதென்றே தோன்றுகிறது. மரம்சாகாரவகையையும் மதுபானங்களையும் செய்பவர்களைக்கொண்ட சுவர்க்கத்தில் அழகிய இளம் பாதர்களும் காணையர்களும் இருக்கவேண்டுமென்று அவசியமேயாகும். இவ்விதமே மூளையில் மயக்கமும் புத்தியில் தடுமாற்றமும் ஏற்படும். அங்கு வசிப்பவர்களின் சுகததிற்குப் படுக்கைகளும் இருக்கவேண்டிய தவசியமே.

சவாக்கத்தில் இள மாதர்களைக் கடவுள் படைத்திருக்கையில் இனங்காணையர்கள் இருக்கவேண்டியது நியாயத்திற்கடங்கிய விஷயமே. ஆனால் இம்மாதர்கள் பூவேகத்திலிருந்து சுவாககத்திற்கு வரும் மனிதர்களுக்கென்று சொல்லப்படுகிறது. அங்கு சாச்வதமாய் வசிக்கும் ஆடவர்களின் கதி என்ன? இவ்வாடவர்களுக்குக் கலியாணம் கிடையாதா? இது விஷயத்தில கடவுள் மெளனமாய் இருக்கிறார். சுவாககத்திற்கு வரும் மனிதர்களுக்கு அளிக்கும் பெண்களுடன் இதை ஆடவர்களும் அளிக்கப்படுவாரா? இது விஷயமான விவரம் ஒன்றையும் கூறுது அவர் விட்டார். சரிவயதுள்ள ஆடவரும் பெண்களும் இணைக்கப்படுகிறார்கள் என்றால் பொறுத்தமாயிராது. ஆடவன் பெண்களைக் காட்டிலும் மூப்படைந்தவனாக இருக்கவேண்டும். இவரி இஸ்லாம் நரகத்தைப் பற்றி கவனிப்போம். அதற்குத் தோஷம் என்று பெயர். (இப்பதத்தின் பொருள் முற்களடைந்த புதா என்பதேயாம்) இம்மாதத்துப் பழத்தைத் தின்று வெந்நீரைக் குடிப்பார்கள். இவ்வித வேதனைகளுள்ளாக வேண்டும்.

142. சனாதன சுகந்தைப்போல நின்ற சண்டை செய்வோரிடம் அவ்வா அன்பு பரப்புகிறா, நெருக்கி நின்ற சண்டை செய்வோரையும் அப்படியே கேளிக்கிறார். (83, 4)

இத்தகைய போதனையினுல்தான் அராபியர்கள் சண்டைக்குத் தூண்டப்பட்டார்கள் பிற காட்டாரை எதிரியாகச் செய்து கொண்டார்கள். மதம் ஜனங்களைச் சண்டைக்குத் தூண்டிவிடும் கருவியாயிற்று. இதனால் ஜனங்களுக்குக் கஷ்டம் அறிவாளி இவ்வாறு போதனை செய்யும் ஜீவனைக் கடவுள் என்று ஒருவரையும் கொள்ளான். மனிதருக்குள் சச்சரவை தருபவன்தான் துக்கத்திற்கும், மனித ஜாதியின் கஷ்டத்திற்கும் காரணமாவான்.

143 ஓ! பிடிய உனக்கு சட்டமானதை ஏனையோருக்கு ஏன் மறுத்தாய்? உன் மனைவிகளைத் திருப்தி செய்வதற்காகவோ? அவர் தயானுடும் கருணையுமுள்ளவா அவ்வளவே அவர் இடச்சா உனக்கு இருவர்களுக்கும்

தன்னிவிட்டார்களேயானால் அதற்குப் பதிலாகவே வேறு கல்ல மனைவிகளை அவர் அளிப்பர் முகவர்களே! கம்புபவர்களே! பத்தியுள்ளவர்களே, பச்சா தாபமுள்ளவர்களே. கோன்பு துற்பவர்களே கன்னிகைகளையும் காண்களையும் அறிந்தவர்களே! (66. 1-5).

கொஞ்சம சிதேனை செய்தால் வாக்கியங்களிலிருந்து கடவுள் முகம் மதுவின் வேலையாள் என்று புலனாகும். முதல் வாக்கியத்தை யொட்டி இரண்டு சிறு கதைகள் கூறப்படுகின்றன. முகம்மதுவிற்கு ஜலததில் பேரிலும் மதுவின் பேரிலும் அதிகப் பிரியம். முகம்மதுவிற்குப் பல மனைவிகள் உண்டு. ஒரு மனைவி விட்டில் இருந்துவா இவருக்கு காழிசை ஆனதனால் மற்ற மனைவிகளுக்குக் கோபம் உண்டாயிற்று. எனவே குழத்ததினால் அவ்வவா, காழிசை ஆயிற்று என்றுகூறித்து அவர் இனி மதுபானம் செய்வதில்லை பென்று வாக்குதததம் செய்துகொண்டார். இது முதற்கதை. இரண்டாவது கதையாவது.—ஒரு நாள் முகம்மது ஒரு மனைவியின் விட்டிற்குச் சென்றார். அவன் அங்கு இல்லை. தனது தகப்பனது விட்டிற்குச் சென்றிருந்தான். அப்பொழுது ஒரு அடிமை வேலைக்காரியை உயர்வடையச் செய்துவிட்டார். மனைவி, செத்தியை யறியலானதும் கோபங் கொண்டாள். முகம் மதுவை இனி இத்தகைய காரியம் செய்வதில்லை யென்று வாக்குதததம் செய்து தாச்சொன்னான். இவ்விஷயத்தை வெளியிடாமலிருப்பதற்கும் அவன் ஒப்புக்கொண்டான். பிறகு முகம்மது வேறு மனைவியின் விட்டிற்குச் சென்றதும் இக்கதையைச் சொன்னார். அப்பொழுது கடவுள் முகம்மதுவின் பேரில் ஆவேசமாகப் பின்வருவது வெளிப்பட்டது:—கடவுள் சட்டத்திற்குள் எடங்கியதாகச் செய்திருப்பதை நீ ஏன் மறுக்கப்பட்டதெனக் கொள்ளுகிறாய்.....”

மனிதனது குடும்ப விஷயங்களில் கடவுள் வந்து தலையிடுவாரா வென்பதை அறிவாளிகள் சித்திக்கவேண்டும். மேற்கூறிய கதைகளில் முகம்மது குணம் கன்கு புலனாகிவிட்டது. பலமாதர்களைப் பெண்டாளுபவன் எவ்வளம் போகியினாகவும் செய்வ பத்தியுள்ளவனாகவும் கபியாகவும் இருக்க முடியும். இவர் மனைவிகளிடம் பட்சபாதமாய் நடக்கவில்லையா? பட்சபாதமாய் நடத்தவ பாபயில்லையா? ஒரு மனைவியிடம் அதிகம் அன்பு காட்டியும் ஒருவளைப் புறக்கணித்ததும் நடப்பது பாபயில்லையா? தனக்கோ பல மனைவிகள். மனைவிகளும் போதாமல் அடிமைப் பெண்களுடனும் கூடும் மனிதன் பத்தனாய் எவ்வளம் இருக்க முடியும்? “வியபசாரம் செய்பவன் வெட்கமடைகிறதில்லை” என ஒருவா சொல்லியது பொருத்தமான வார்த்தையே.

மேலும் இவ்வாறு கடவுள் முகம்மதுவிற்கும் அவரது மனைவிகளுக்கும் ஏற்படு சண்டைகளில் மததிபஸ்கா வேஷியை ஏற்றார். இதிலிருந்து ருஷன் கடவுள் அருளிய தூலா, கயலாப் பிரியமுள்ள ஒருவன் செய்த தூலா வென்பதை அறிவாளிகள் அறியலாம். இது சித்த இரண்டாவது வாக்கியத்தைப் பற்றி ஆராய்வோம். முகம்மதுவின் மனைவிகள் முகம்மதுவின் இடம் சண்டையிட்ட கால மனைவிகளைக் கடவுள் மறுத்துத்தி வந்தார். நீங்கள்

சண்டையிட்டு: கொண்டு விலக்கப்பட்டால் என் முகமதுவிற்குப் புருஷர் களுடன் கூடாத கல்வ பெண்களைத் தருவேன் என்றும் கூறிவந்தார். இங்ஙனம் கடவுள் கூறுவாரா? இது கயலெப் பிரியர்களின் விஷமமல்லவா? மேற்கூறி யவைகளில் ஒரு விஷயம் எனது புண்ணுவிலையா? கடவுள் அங்ஙனம் ஒன்று சொல்லவில்லை. முகமது வேண்டியவைகளை வருத்த அது அருள் வாக்கென்று கூறியுள்ளார் என்று புண்ணுவிலையா? சிந்தனாகத்தி யுள்ளவர்கள் முயற்சியைக் கடவுள் முகம்மதுவிற்கு மனைவி தேடித் கொடுப் பவன் என்றே கூறுவார்கள்.

144. 8பீடே!! காபிரகனினமேலுப் கருசகாகனின்மீதுச் சண்டை செய்வதும், கவிமைபுடன் சடத்ததும், (68 9

முகம்மதியைக் கடவுளால் செய்யப்பட்ட ஆச்சரியங்களை ஊன்றி, உலகி யுங்கள். முகமதுவையும், முகம்மதியைகளையும் பிரமத்தினருடன் சண்டை செய்புமபடி கடவுள் தூண்டுமோ, இக்கொணத்தால்தான் முகமதியர்கள் ஓயாது சண்டையிடுகின்றனர். முகமதியர்கள் சண்டையிடுதலை ஒழித்துப் பிறருடன் சட்டிமை பூண்டு வாழும் கடவுள் அருள புரியட்டும.

145. ஆராயம் உடைத்துப் போய்விடும், ஏமெனில் அச்சானில பலகின் மயிருக்கும் தேவர்களை பக்கதிலிருப்பார்கள் உன் அவலாக்ள டீடத்தை எட்டு தேவர்கள் தாமருகார்கள். கூறு கையில் புத்தகத்தை அளிக்கப் பட்டான் தன் கண்பர்களிடம் சொல்லான் "இதை எடுத்தெனக்கொடுப் படி யும என்பான்" இடது கையில் புத்தகம் அளிக்கப்பட்டான் "இதை என் அடையவேயில்லை" என்பான். (69. 16-19, 25).

என்ன தத்துவம்! என்ன கியாயத்தின் கோக்கு கவாக்கம் இரண்டாக வருக்கவே பிரிக்கவே படுமா? கவாக்கம் இவ்விடபாடி கிழிகப்படும் துணியோ? எம் அறியோம். ஆராயத்தைச் கவாக்கம் என்று அழைத்தால் வான சாஸ்திரத்திற்கு விசேதமாகும் இதிலிருந்து குட-ஆன கடவுளுக்குத் தேவமுண்டு என்பது சித்தமாதிறது. தேவம் இவ்வாதவன கங்காசனத்தில யிறறிருக்க முடியாது. எட்டு மனிதர்கள் தாங்கியிருக்கும் ஆசனத்தில அமரும் கடவுளுக்கு மனிதகீழ்ப்போக தேவமிருக்கவேண்டும். தேவக் தாங்கிய வள வரம்பிற்குள்ளாகவேண்டும். உடலைத் தாங்கியவா சாவ சகதியையும் சர்வ வியாபாக தனமையும் கொண்டிருக்க முடியாது. ஜீவன்களின் செயல களையும் அறிய முடியாது. கலவர்களின் வகுது கையில் அவர்களது புண் ணிய காரகளைக் கொண்ட புத்தகத்தை வைத்து கவாக்கத்திற்கு அனுப்பு வதும் பாபிகளின் இடது கையில் அவர்களது தங்கி ருத்தியங்களைக் கொண்ட புத்தகத்தை வைத்து கவாக்கத்திற்கு அனுப்புவதும் சாவ வகையையுள்ள கடவு ளின் செயலாகுமா? எவ்வாறு அறிந்த கடவுள் இங்ஙனம் காரியங்களை கெழ்த்துவாரா? இது வேடிக்கையாகவே யிருக்கிறது. இவ் குழந்தைகள் கூறும் மழலைப்பேச்சல்லவா?

146. 50 000 உருடம் கீளமுள்ள ஒரு காளிய அகனிடே தேவர் முதலான வர்கள் எதனால் ஏறவார்களோ, கொடியாத்தினிடம் போய்ச் செருகுத

வர்களைப்போல் எதனைத்தில் கல்லறைகளிலிருந்து ரோகவாக்களோ.
(70. 4-42)

50 ஆயிரம் வருஷம் ஒரு பகலானால், இரவும் அவ்வளவு பெரியதாகத் தான் இருக்க வேண்டும். இரவு அவ்வளவு பெரிதல்லவாயின் பகலும் அவ்வளவு பெரிதாயிருக்க முடியாது. கடவுளும் தேவதையானும் கையில் விழ்ப புத்தகத்தைத் தாங்கிய வண்ணம் 50 ஆயிரம் வருஷங்களைக் கொண்ட கான் முழுதும், அலைந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். இதுவாயின் எல்லோரும் நோய் கொண்டு இறக்க வேண்டியதுதான். செத்தவர்கள் உயிர்பெற்று தீர்ப்பு தீனத் தன்று எழுந்திருப்பார்களா? கல்லறைகளுக்கும் எவ்வாறு சம்மன் அனுப்ப படுகிறது. செத்தவர்களில் கல்லவர்களும் இருக்கலாம். பாபிகளும் இருக்கலாம். ஏன இரேத கலை ஆத்மாக்களும் இவ்வளவு வருஷம் காததிருக்கவேண்டும்? மற்ற நாட்களில் கடவுளின் கியாயஸ்தலம் முடபபட்டிருக்கிறதா? கியாய ஸ்தலம் முடியிருக்கும் காலங்களில் கடவுளும் மற்ற தெய்வலோக வாசிகளும் குடிபபதும், நடப்பதும், உறங்குவதும், நடன விலைகளைக் கண்டு களிப்பது மாகிய வாழ்க்கை நடத்தியே வாழவேண்டும். மனிதனுடைய வாசஸ்தலத் திலும் இத்தகைய கிகழ்ச்சிகள் ஒன்றுமிராது இத்தகைய வார்த்தைகளை காட்டு மிராண்டுகளைத் தவிர மற்ற யா கம்புவா.

147 ஒளதன்பின் ஒன்றாய உன்னை உருவாக்கியது அவாதான். ஏழ் கவாக்கத்தையும் ஒன்றனமேல ஒன்றாய் எவ்வனம் செத்தார் எனபதை நீ காணவில்லையா? சந்திரனைத் தீபப்போலவும் சூரியனைத் தீவத்திப்போலவும் திழத்தியிருக்கிறார். (71. 14-16).

கடவுள் ஆதமாவைக் செய்திருப்பின் அது அழியாத தன்மையைக் கொண்டதாயிருக்க முடியாது. சிருஷ்டிக்கப்பட்டது இறக்க வேண்டியதே. கவர்க்கத்திற்கு மேல கவர்க்கத்தைக் கடவுள் எவ்வனம் செய்ய முடியும்? ஆகாசத்தான் கவாக்கம். அதைத் தவிர வேறு எதற்கும் அப்பெயர் பொருக் தாது. கவர்க்கம் என்பது உருவற்றது. கவாக்கத்திற்குமேல கவாக்கமாக கடவுள் கட்டியிருப்பின் சூரியனும் சந்திரனும் எவ்வனம் இரண்டிற்கும் இடை யில் வைக்கப்பட முடியும்? இடையில் இருப்பின் எப்படி இரண்டு கவாக்கத் திற்குப் வெளிச்சம் ஏற்படும்? இவைபெல்லாம் கட்டுக்கதை

148. அவலாவித்காலே கோவில் ஏறப்பட்டது. மேற எதையும் அவலா வுடன் அங்கு அழைக்காதே. (72. 18).

இது உண்மையாயின் ஏன் முகமதியர்கள் முகமது கபியின் பெயரைச் சோக்கிராகன். எனவே "அல்லாவும அவாது கபியுமான முகம்மதையுக் தவிர வேறு ஆண்டவன் இடையா" தென்பது ருர்-ஆனாகு விரோத மானதே இவ்வாக்கியம் உண்மையாயின் ருர்-ஆன் பெற்கோள் பொய்யானதே. மருதின் கடவுள் இருபபிடமாயின் முகமதியர்கள் பெரும் விக்ரிக ஆர தனை காரர்களே. ஏனெனில் விக்ரிகங்களைக் கடவுள்வாரும் இடம் என்று அழைக்கும் புரானிகர்களுட சாரணர்களும் விக்ரிக ஆரதனைக்காரர்

உளையின, மருதியைக் கடவுள் வசக்கும் இடம் என்று உறும்முதமமதியாகளும் உருவ ஆராதனைக் காரர்களல்லவா?

149. சந்திரனும் சூரியனும் சோர்ந்திருக்கும். (75 8)

சூரியனும சந்திரனும் எப்பொழுதாவது ஒன்று சேரமுடியுமா? இது என்ன விளைவு! சூரியன்மீது சந்திரனும் சேரப்பதினால் எப்பயன் விளையும்? ஏன் சகல உலகத்தையும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்தல் கூடாது? இதற்கையெல்லாம் முடியாத காரியங்களைக் கடவுள் உறவு ஆகுமா? இவைகள் அறிவிப்பின் மனோநிகழ்ச்சிகளே.

150. உணவின் சத்தியுள்ள இனங்களிலுள் பாரதநாவுகாரி இதைத் தழுதுக்கொண்டெண்ணுதாய் வெள்ளி நகைகளால் அவ்வரசிசெய்துபெரி சத்த பாண்ட அல்லாறால் பருக அளிப்பெம (76 19-21)

முத்தையொத்த முகத்தையுடைய காரியமான ஏன் கவாக்கத்திற்குக்குமடி கடவுள் செய்யவேண்டும். கவாக்கத்திற்கு வருபவர்களுக்கு வயது சௌகரியங்களும் மாதாந்தரம் பணி செய்து திருபதி செய்து உபாசனை 'செய்யவேண்டியதாக இயற்கைக்கு விசேஷமான செயல்களைச் செய்து எப்பயன்களுடன் செய்யும் பழக்கம் இதிலிருந்துதான் உண்டாகத்தோரெனவோ அறமோம் கிருத்திய பாரதநாவு வேலையாளர் கொடுக்கும் பாரபட்சம் கவாக்கத்திலு மிருப்பாணை? கவாக்க வாசிகளுக்குக் கடவுள் சாரயததைத் தன் கையில அளிக்கிறான் என்றால் கடவுளும் ஒரு வேலைக்காரனே இது கடவுளின் பெருமைக்குப் பங்கம் விளைக்கவில்லையா? கவாக்கத்திலிருக்கும் மாதாந்தர புணர்ச்சியினால் கருத்தரிக்கிறார்களா? குழந்தைகள் பிறக்கின்றனவா? இல்லையென நேக சம்பந்தம் பிரமோசனமற்றதே. பொருளற்றதே. (பூலோகத்திலு) கடவுளை வழிபடாமல் ஏன் கவாக்கத்திலு பூலோகப் படுகிறார்கள். கொடி மத எம்பிக்கையுடன் பூலோகத்திலு வாழுக கவாக்கம் பொருளும், வேறு கொடி மத எம்பிக்கை யிலுள்ளது பூலோகத்திலு வாழாது கவாக்கத்திலு எப்பொழுது கிருத்தியு செய்து கவாக்கமுமாக?

151. தகையன் அளிக்கப்படுவார்களெ னென்கொள் கதைத்திருக்குட தெய்வனும் ஒரே வரிசையிலிருப்பாரென. (76 26 32,36)

பாப புண்ணியங்களுக்கேற்றவாறு இதேவர்கள் கவாக்கத்தையுடைய சேதத்தையும் அடைகிறார்கள் என்றால் நெருளிகளும் தேவதைகளும் முதலின் முகமுறவடைக்கொண்ட காரியங்களும் எவ்வளும் கவாக்கத்திலிருக்கும் பாக்ஷியத்தை எவ்வளவு பெற்றார்கள். எப்பொழுதும் குடித்துக் கொண்டிருந்தால் கவாக்கவாசிகள் குடிவெறி கொள்ளமாட்டார்கள்? அதனால் சண்டையிட்டுக் கொள்ளமாட்டார்கள்? எல்லாத் தேவதைகளைக் காட்டிலும் அதிக பலமுடைய தேவதைகள் பெரிய ஆ... சூனியம் ஏதாவது தேவதைகளைக் கொண்டு கடவுள் படைமைத் தயார் செயலா? தவறு செய்யும் ஆதமாக நனைத் தண்டிக்கும் அதிகாரத்தை அதற்களிப்பாரா? உட்கொண்ட கொண்டிரு...? தீர்ப்பு தீர்த்ததன்று கடவுள் இப்படைகளைக் கட்டிச் சரித்தரிக்கத் தேவதுவிட்டால் அவரது ஆட்சி சகலதமாயவிடும். எல்ல கடவுள்!

152. சூரியன் மடிக்கப்படும் கட்சத்திரம் விழும், மலைகள் அசையும், சுவர்க் கம் கீழே இறக்கப்படும். (18. 1, 3, 11).

சூரியன் பாயபோல் மடிக்கப்படும் என்று சொல்லுவது முட்டாள் சொல் லும் வார்த்தையைப்போல் தொனிகளில்லையா? எப்படி கட்சத்திரம் விழும்? உயிரற்ற மலைகள் எப்படி உரசு செய்யப்படும்? ஆகாயம் என்பது ஒரு மிரு கமா? அதையெப்படி அடிக்க முடியும்? காட்டு மிருகாடி கம்பிக்கையே யாகும் இது.

153. சுவர்க்கம் பிரியும்; கட்சத்திரம் சிலையும்; சமுத்திரங்கள் கல்கரும்; கவலைகள் திருப்பப்பட்டுமேலே எழும் (80. 1, 4).

சூர்-ஆனின் வேதாந்த ஆசிரியரே! எப்படி சுவர்க்கத்தைக் கிழித்து கட் சத்திரங்களை யகற்றுவிட? ஆறுகள் மரக்கட்டைகளா? நீர் துண்டுகளாக அறுபபதற்கு. உயிர்பெற்று எழுந்திருக்கச் சவக்குழிகள் சவங்களா? குழந்தை பேச்சைவிட இவைகள் சிறந்ததல்ல.

154. கோபுரம் கட்சத்திரங்களினால் நிறைந்தன ஆகாயம், நீத்தியக் கைகளில் செதுக்கப்பட்ட சூர்-ஆன் வரீபு. (85. 1, 21).

சூர்-ஆன் ஆசிரியருக்கும் கோளமும் வான சாஸ்திரமும் தெரியாது. யாராவது ஆகாயத்தைக் கோபுரங்களையுடைய கட்டடங்களுக்கு ஒப்பிடுவார் களா? மேஷம் முதலான இராகங்களைக் கோபுரங்களென்று அழைத்தால ஏனைய கட்சத்திரங்களை ஏன் அங்ஙனமே அழைக்கக் கூடாது. இவைகள் கோபுரங் களல்ல. பல கிரகங்களை. சூர்-ஆன் ஆசிரியா கடவுளானால், அறியாமையில் முழுகியவரா யிருக்கவேண்டும்.

155. எனக்கு வருசகஞ் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வருசகம் நான் செயவேன். (86. 46).

ஏமாற்றலும் மோசஞ் செய்தலும் ஒன்றே. ஒருவன் திருடினால் காழும் பதிலுக்குத் திருடவேண்டியதுதானோ? பொய்க்குப் பதில் பொய்தானா? நல்ல உபதேசம். சூர்-ஆன் ஆசிரியரே.

156. அல்லாஹ் ஒருவார் தேவர்களும் படிப்படியாக வருவார்கள், நாக மும் அங்கு கொண்டுவரப்படும். (89. 23, 24).

கடவுள் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் அல்லது தளகர்த்தனைப்போல படை யைப் பரீட்சிக்கிறாரா? நாகம் பாணையைப் போன்றதா? நீனைத்த விடத் திற்குத் தூக்கிச் செல்ல இவ்வளவு சிறியதாயின கணக்கற்ற கைதிகளை எங்ஙனம் அடக்கிக் கொள்ளும்?

157. அவர்களுக்குத் திரு கயி் சொன்னதாவது '—' அல்லாவின் ஓட்ட கத்தைக் கவனி. அது ஐயமருந்தட்டும்.' பொய் வருசகனைப்போல் அவனைக் கருதி அவன் காலேத் துண்டித்தான். அசுருமறத்திற்கு அவனை அழித்தாா. எல்லாணாயும் அப்படிச் செய்தாா. (91. 15, 18).

கடவுள் ஓட்ட கம் மீதேறி சவாரி செய்கிறாரா? இல்லையேல் அமமிருகம் அவருக்கு எதற்கு? தீர்ப்பு தினத்திற்கு முன் தயது சட்டத்திற்கு விரோத

மாய்ப் பிணிகளைப் பரவச் செய்து ஜனங்களைத் துன்புறுத்தவானேன்? தண்டனையாக இவைகளைச் செய்தால் தீர்ப்பு நினைமும் அத்தனைதலை ஜனங்களை விசாரிப்பதும் பெரியதே. ஒட்டக்க காதலியிருந்து அரேபியாவில் அதைத் தவிர வேறு மிருகங்களிலே யென்பதும் அரேபியாவிலே யொருவன் இதை எழுதினான் என்பதும் விளங்கும்.

155. அவன் கதையிலையானால் பாபரு செய்யும் ஈடுசாமாக தெற்றி மயினைப் பிடிப்போம். எந்தெந்த எவ்வளவுகளையும் அழைப்போம் (76. 15, 16, 18).

ஒருவனைக் கட்டி விழுப்பது—கடவுள் சாதாரண வேலைக்கான வேலையையும் செய்தவராகிறார். நல்லவர்களுடையவாளியும் பொய்யனுமாகுமா? ஆத்மநான் ஆகும். ஆகவே அதிகாரி வாட்டர்களை மறைப்பதுபோல எரிக் காவல் காரர்களை அழைக்கிறவர் கடவுளாமோ?

159. அவ் கதர் இரவில் இரக்க காரணமாக விருத்தோம். அவ் கதர் இரவு என்ன என்பதை யா கதரிப்பார்? ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் தெலோ, குருக்களை அவ்வளவு ஆகையால் அகற்றுகிற கிளம்பும். (77. 1, 2, 4).

குர-ஆன் முழுதும் ஒரே இரவில் செய்யப்பட்டதாயின் சிறகில் சமயங்களில் சிறகில் பாகங்கள் கடவுள் உருவப்பட்டதென்பது எங்ஙனம் உண்மை யாகும்? இரவு இருளாய்ததானிருக்க முடியும் இதற்கு உபதேசம் தெலையில்லை. ஆகாயத்தில் மேலுங்கீழிருக்க முடியாதென்று கூறியுள்ளோம். ஆனால் ஆண்டவன் ஆணைப்படி தேவதைகளும் பரிசுத்த ஆவியும் பூலோகத்தாக் காரியங்களை நடவகைவகையாக என்னக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து மனிதனைப்போல கடவுளும் ஒரே விதத்தில் இருக்கிறதென்பது சித்தமாகிறது. இதுவரையில் குர-ஆன், கடவுள், தேவதை, பரி, இவர்களைப்பற்றியே பேசுகிறது. இப்பொழுது பரிசுத்த ஆவியைப்பற்றித் தெலோ வந்திருக்கிறது. இது யா யென்று தெரியவில்லை. கடவுள், மகன், பரிசுத்த ஆவி என்று கிறிஸ்துவர்கள் கூறுவதற்கு மேல தெலோன்று அதிகமாகச் சொக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன் கூறிய மூன்றையும் கடவுள் என்று முகமதப்பர்கள் மெயிலிலையாயின அப்படியே இருக்கட்டும். பரிசுத்த ஆவி வேறுகுதாயின் மற்றவைகளை என்ன வென்றழைப்பது? மற்ற மூன்றாம் தெய்வ தத்துவமுடையதெனின் ஏன் ஒன்றைமாதிரிம பரிசுத்த ஆவியென்றழைக்க வேண்டாம்? கிற்கக் கடவுள் இரவு, பால், குவிரை, பிற மிருகங்கள் குர-ஆன் இவர்களின் மேல ஆணையிடுகிறார். எவ்வளவு ஆணையிடுவார்களா?

எனது குர-ஆன் ஆராய்ச்சியைக் கற்றறிந்து சித்தஞ்சகத் தடைத்தவர்களின் யோசனைகளுக்கு அளிக்கிறோம். அவர்களே இவ்வுதரின் பெருமை சிறுமை இவைகளை யறிந்து கொள்ளட்டும். இக்குர-ஆன் கடவுளாக செய்யப்பட்டதும்வல. கலன் அறிவு பெற்றவன் ஆகையதாமாகாது என்பது வெளிப்படடை. இதில் மனிதகிடக்கும் குறைகளையும் தவறுகளையும் எடுத்து விளக்கியுள்ளோம். வேதத்திற்கும் சாஸ்திரத்திற்கும் மாறுபடாத இதிலிருக்காம ஒரு சில உண்மைகள் ஏதக்க கூடியதே. பெருமபாகம் பொய்கைகளையும் பிழைகளையும் கொண்டுள்ள இவ்வுதரின் மனத ஐந்தியின் துண்டுகளை யறிக்கிச்

செய்ய வல்லது. மனிதனை மிருகமாக்குகிறது. அமைதியைக் குறைக்கும் தன்மையது. கூறியது கூறல என்னும் குற்றத்திற்குக் குர்-ஆன் இருபபிடமா விருக்கிறது. மனிதவர்க்கம் அன்பில் வாழவும் பரஸ்பர பிரேமையுடன் கேளிக்கவும் எவ்வாறும் வல்ல இறைவன் அருள் புரிவாராக. பாரபட்சமன்னியில் பிறருடைய குற்றங் குறைகளையும் என்னுடையதையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். அறிஞர்களெல்லோரும் இவ்வழியே நடந்தால், ஜனங்கள் பரஸ்பர பகையைவிட்டு உண்மையை யடைய பாடுபடும் ஒரே சமயத்தினை சமாதானத்தையும் சாந்தியையும் அனுபவித்து வாழ் பெரும் பிரயாசை யாகுமோ? குர்-ஆனைக் குறித்துச் சுருங்கச் சொன்னோம். அறிஞர்களும் தர்மாத்மர்களும் கல்வெண்ணததுடன் உட்கருததையறிந்து பயனடைவார்களாக. பிழையிருப்பின சரிவா அறிய அதைத் தயவுடன் திருத்தவேண்டும்.

நாம் இதை முடிப்பதற்குமுன் ஒரு விஷயத்தை மரத்திரம் கூற விரும்புகிறோம். சாதாரணமாக முகமமதியர்கள் அவர்களுடைய மதம் எழுத்து மூலமாகமோ பேச்சு மூலமாகவோ அதர்வ வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகின்றனர் இதைப்பற்றி அவ்வேதத்தில ஒரு வார்த்தை கூட கிடையாதென்பதே இதற்குப் பதில.

வினா—அதர்வ வேதம் முழுவதையும் நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களா பார்த்திருந்தால் அல்லோப நிடதத்தைக் கவனியுங்கள். இதில இப்பதம் கூறப் படவில்லையா? இவ்விதமிருக்க நீங்கள் ஏன் ஒரு வார்த்தை கூட இவ்வையென்று கூறிவிடுகிறீர்கள்.

अस्मां इहो मित्रावरुणा दिव्यानि धत्ते । इहो वरुणो राजा

पुनर्ददुः । ह्या मित्रो इहो इहो इहो वरुणो मित्रस्तेजस्काम ॥ १ ॥

होतारनिन्द्रो होतारमिन्द्र महासुरिन्द्राः । अहो ज्येष्ठं भेष्टं परमं पूर्णं

ब्रह्माणं अहाम् ॥ २ ॥ अहोरसूल महामदरकवरस्य अहो अहाम् ॥ ३ ॥

आदहाबूमकमेककम् । अहाबूक निष्ठातकम् ॥ ४ ॥ अहो यज्ञेन हुत-

हुत्वा । अहासूर्य चन्द्र सर्वं नक्षत्राः ॥ ५ ॥ अहा ऋष्टीणां सर्वं दिव्यां

हन्नाय पूर्व माया परममन्तारक्षा ॥ ६ ॥ अहः पृथिव्या अन्तरिक्ष

विश्वरूपम् ॥ ७ ॥ इहो कवर इहो कवर इहो इहो वि इहोः ॥ ८ ॥

ओम् अहा इहो अनादिस्वरूपाय अथर्वणाप्यमा हुँ ह्रीं जनानपशुन-

सिद्धान् जलचरान् अदृष्टं कुरुकुरु फट् ॥ ९ ॥ असुरसंहारिणी हुँ ह्रीं अहोर-

सूल महामदरकवरस्य अहो अहाम इहो वि इहोः ॥ १० ॥ அல்லோபநிடதம்

முகம்மது ரஸூல் அவ்வாறு என்னும் வார்த்தைக் கண்காணத் தெரிகிறதே. கடவுளின் ரூபாச்சுதே முகமமது. எனவே முகம்மதியர்களின் மதம் வேதாதாவைப் பெற்றதென்று வெளியாகவில்லையா?

விடை — ஐயா! நீர் அதர்வ வேதத்தைப் படித்திராவியில் எங்களிடம் வாரும், படியும். அல்லது அதை யறிந்த யாரிடமாவது செலவும்! 20 அத்தியாயங்களையும் ஆரம்பமுதல் சடைவெளையில் கேட்டறியும். அப்பொழுது உங்களுடைய கீழின் பெயர் அதிலெலாததை அறிவீர்கள். அல்லோபநிஷத் தென்பது வேதத்திலும் கிடையாது கோபத பிராம்மணத்திலும் கிடையாது. உரைகளெல்லாம் கிடையாது. அக்பர் காலத்தில் யாரோ எழுதியிருப்பதாகப் புலப்படுகிறது. அவருக்குக் கொஞ்சம் வடமொழியும் அரபியும் தெரியுமென்று தூவிலிருக்கும் அரபு சமஸ்கிருத பதங்களிலிருந்து புலனுகிறது. உதாரணமாக அஸ்மல்லாம், இல்லே எனனும் சொற்களுக்குச் சரியான சமஸ்கிருத மொழிகளாவன:—மித்ரா வருண நிய்யானி தந்தே. மொத்த, மாகபார்த்தால அரபு சமஸ்கிருதம் இரண்டையும் அறிந்தவனுலேயே செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்பது வெளியாகும். பொருளைக் கவனித்தாலும், வேதம், விபாகாரணம் இவைகளுக்கு விவராதமாயும் பிரபாசையுடனும் சம்பந்தமில்லாமலும் செய்யப்பட்டதாகத் தெரியும். இதைப்போல் மதப் பிரிவினைக்காரர்கள் பலர், ஸ்வரோபநிடதம், நிகுஸிம்ஹநாபனி, ராமநாபனி, கோபாலநாபனி என்னும் முதலியவைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

வினா:—இதுவரை உங்களைப்போல் எவரும் கூறியதில்லை. எனவே நீங்கள் கூறுவதை எங்ஙனம் நம்புவது?

விடை:—நீர் கம்பிணம் கம்பாவிடினும், நாம் சொல்வது தவறாதிருக்க முடியாது. நான் ருகபிப்பதுபோல நீர் உபநிஷத்தை அதர்வவேதம், கோபதம் அல்லது அதனுடைய கீளைகள் அல்லது பழைய கவடிகள் அல்லது தர்க்க நியாயம் முதலானவைகளைக் கொண்டு ருகபிக்கவேண்டும்.

வினா:—எங்களுடையது எவ்வளவு உயர்ந்த மதம்? இன்ப கருங்களும்கிருக்கின்றன முடிவில் முத்தியும் கிடைக்கும்.

விடை:—பிற மதக்காரர்களைல்லோரும் எங்களதுதான் உயர்ந்ததென்றும் எங்களது கொள்கையை ஏற்பாது எவனும் முகதிபெற முடியாதென்றும் மாறானவைகளெல்லாம் கெட்டதென்றும் கூறுகிறார்கள். ஏதை சரி பென்று ஏற்பாது? உண்மை உரைத்தல், பச்சாதாபம், ஒழுங்கு, அழிமசை, முதலான சுபகுணங்கள் எல்லா மதத்திற்கும் சமானமானதென்றே நாம் நம்புகிறோம். பிடிவாதம், பகை, துவேஷம், பொய்பேசுதல், இவைகள் எம்மதத்திலிருந்த பொழுதிலும் கெடுதலானதே. சத்திய சமயத்தைப் பெற விருமபினால், வைதிகத்தை அங்கீகரிப்புகள்.

பதினான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

எனது கொள்கை.

—: 0 :—

எல்லோராலும், எல்லாவுமும், எவ்வகையிலும் எத்தனையும் பதிக்கப்பட்டுப் பதிக்கப்படுகிற ஏழ்ம பதிக்கப்படுவதுமாயிருப்பதென்ற அதுவே ஸாரகன தாரம எனவே அது மானிட வகுப்பு வேற்றுமைகளை மீறினது. அநியாயமென்ப பட்டுக் கொண்டவர்களாலும், கட்டுப்பாடுதங்களைக் கொண்டவர்களாலும் உட்பட்டவர்கள் அறிஞர்களால் போற்றாத தகுதிகளைக்கொண்ட மனோவாக்குக் காயம் முதலானவைகளினால் சந்தையமாயிருப்பவர்கள்; பாராட்சமற்றவர்கள்; அறிஞர்கள்; முதலானவர்களான சூப்பந்தினைப்படுவோர்களைக் கம்பப்படு பவைகளை சந்தையமானது. அவர்களால் ஒதுக்கப்பட்டவைகளெல்லாம் கம்பத்தகுதிகளைக்கொண்ட போய்ப்பானவைகளென்றும் கொள்ளவேண்டுமே வேதாதிசந்தைய சாஸ்திரங்களின் ஆதரவைப் பெற்ற ஏழ்ம முதல முதல் முனிவரை ஏற்கப்பட்டதுமான தத்துவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதே, இறைவன் விஷயம், உலகவியுத லோக்கம் முதலியவைகளையுடைய பற்றி என் கொண்டென்ன கொள்கை. உலகிலா அங்கோதரத்திற்காகவான அவைகளை வெளி யிக்கிறேன். எங்காவும் எல்லோராலும் கம்பத் தகுதியுள்ளதையே ஏற்ற தெனக் கொள்ளுகிறேன். புதியதொரு சமயத்தையோ வருப்பையோ சமைய்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தைக் கொஞ்சமேனும் என் கொண்டவ னெல். சந்தையத்தை உட்பி பிறனையும் கம்பச் செய்வது; சந்தையமற்றதைத் தள்ளிப் பிறனையும் தள்ளச்செய்வது; இது என்னுடைய முக்கிய லோக்கம். என் ஒருதலை வாதியாயிருந்திருப்பினையானால் ஆரிய வர்த்தத்தின் இய பொழுது இருவேறுபாடு பரபல சமயங்களில் ஏதேனும் ஒன்றைப் போற்றி யிருப்பினும் ஆனால் என் அங்கிதம் செய்யலாம். இரோட்டிலாவிற்ப சரி பிறகாட்டிலாவிற்ப சரி எங்கிருந்த பொழுதிலும் அதாவததை என் அங்கி கரிக்கவிலை; தந்தையை வெளிதேசத்திலிருந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ள என் மறுத்தவிலை. ஏனெனில் அங்கனம் செய்யவிலை மனிதத் தன்மைக்கே விரோதமாகும். தன்னைப்போலவே பிறருடைய கருத்துக்கம், உட்கருத்தம் முதலானவைகளைக் கருதியும், எத்தனை செல்வாக்குடனும் பகததுடனும் உட்கருத்தம் பொழுதிலும் அடியாயத்தொருபடியப்பாடும், பகத குறைவான தாயிருத்தபொழுதிலும் கியாயத்திற்குப் படியப்படுகிறவனை மனிதன் எனலும் பெயருக்கு ஏறாவண், உறுமை, பகலினம், பகலி முதலானவைகளிருந்த பொழுதிலும் தாமதமாக்களைச் சுடபாற்றி அவர்களுடைய முன்னேற்றத் திருப்பாடுபட்டு அவர்களுடைய என்மையைத் தேவதேவதையே காலமாகக் கழிச்சவென்மே. சீரு, செல்வாக்கு, பகலு, இவைகளுடன் உட்கருத்தம்

மிருந்த பொழுதிலும் அபியாயம் இவ்வுலகில் எங்கு காணப்பட்டாலும் அதை அவமானப்படுத்தி அழிப்பதற்குப் பாடுபட வேண்டும். அதாவது அதர்மத்தை அழித்து தர்மத்தை நிலைநிறுத்தத் தன்னால் கூடிய வரையில் மனிதன் பாடுபட வேண்டும். பெருந் துன்பங்களும் கஷ்டங்களும் விளையும். கடமையைச் செய்து முடிபடவில் பிராணனைப் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் மனித தர்மத்தைச் செய்வதிலிருந்து பின்வாங்கக் கூடாது.

பாத்திருவரி சொல்லுவதுபோல்

निन्दन्तु नितानपुणा यदि वास्तुवन्तु
लक्ष्मीः समाविशतु गच्छतु वा यथेष्टम् ।
अद्यैव वा मरणमस्तु युगान्तरे वा
न्याय्यापयः प्रविचलन्नि पवं न धीराः ॥

கிபுணர்களென்றோர்கள் தூற்றுவார்கள், அல்லது போற்றுவார்கள், வறுமைத் துன்புறுத்தும் அல்லது செல்வம் சிறிக்கும், உடனே மரணம் வரும் அல்லது வெகு காலம்வரை உயிர் இருக்கும், எங்ஙன மிருந்தாலும் அறிஞர்கள் அறமார்க்கத்திலிருந்து பிறழமாட்டார்கள்.

न जातु कामान्न भयाञ्ज लोभाद् ।
धर्म त्यजेज्जीवितस्यापि हेतोः ।
धर्मो नित्याः सुखदुःखे त्वनित्ये ।
जीवो नित्यो हेतुरस्य त्वनित्यः ॥

மகாபாரதம்.

வெறி, ஆசை, பயம், மோகம், உயிர், எக்காரணத்தைக் கொண்டாடினும் தர்மத்தை மனிதன் நழுவவிட வேண்டாம். ஏனெனில் தர்மம் அழியாதது, இன்ப துன்பங்கள் அழிந்துபோவது; ஜீவன் நித்தியமானது, சரீரம் அநித்தியமானது.

एक एव सुहृद्धर्मो निधनेष्यनुयातियः ।
शरीरेण समं नाशं सर्वमन्यद्वि गच्छति ॥

மது.

இறந்த பின்னரும் இருப்பது தாமத ஒன்றே. வேறு யாவும் சரீரத்துடன் நாசமடையும்.

१. सत्यमेव जयते नानृतं सत्येन पन्था विततोदेवयानः ।

येनाक्रमन्त्यृषयो ह्यपक्रामा यत्र तत्सत्यस्य परमं निधानम् ॥

॥ ४ ॥

२. नहि सत्याप्तरो धर्मो नानृताप्तपातकं परम् ।

नहि सत्याप्तं ज्ञानं तस्मात्सत्यं समाचरेत् ॥

உபநிடதம்.

1. சத்தியம் ஒன்றே உயிசுகும், பொய் ஜெபிக்காது. உண்மை வழியையே அறிவாளிகளும் பக்திமான்களும் ஒழுக்கிடுங்கொள்க. இவ்வழி சென்றதினாலேயே ஆசையை யடக்கின ஆத்மிகர்கள் சுவாகததைச் சோந்தார்கள்.

2. சத்தியத்தைக் காட்டிலும் சிறந்ததொரு தாமங் கிடையாது. சத்தியமற்றதைவிட இழிவானதொன்றும் கிடையாது. உண்மையையிட உயர்கததொரு அறிவுங் கிடையாது. எனவே எல்லோரும் கைபற்றவேண்டி யது சத்தியமே யாகும். உண்மையாய் உயர்கததாயும் பாரபட்சமன்னியிலு மிருக்கும் மேற்சொன்ன இருவிகளின் அறவழியை யாவரும் போற்றி நடக் கட்டும்.

எனது கொள்கைகளைக் கூறுவன விவரங்களை இந்நூலில் வேண்டிய விடங்களில் கூறியுள்ளேன்.

1. எவன பிரம்மம்மோ; பரமாத்மாவோ; எங்கும் பரவியுள்ளவனோ; சச்சிதானந்த ஸ்வரூபனோ; பரிசுத்த குணசர்ம ஸ்வபாவத்தையுடையவனோ; சர்வஞ்ஞனோ; கிராகாரனோ; பரிபூரணமான சகல சக்தியையுங் கொண்டவனோ; கருணாநிதியோ; கீதபதியோ; சர்வசிருஷ்டிகரும் காரணமோ; அவை களைப் பரிபாலித்து அழிக்கிறவனோ; சகல ஜீவன்மனுடைய காமங்களுக்கேற்ற வண்ணம் முறையே பலாபலன்னை யளிப்பிறவனோ; அததகையயோனையே பரமேச்சுரன் எனவறிந்து கம்புகிறேன்.

2. அறிவுக் களஞ்சியமாயும், தர்மஸ்தானமாயும் விளங்கும் நான்கு வேதங்களையும் தேவ வாக்கெனக் கொள்ளுகிறேன் இவைகள் சமீபவியையும் மந்திர பாக்முமேயாகும். பிழையன்னியில் அவைகள் தனக்குத்தானே பிர மானமாய் இருக்கின்றன. எனவே அவைகளைக் காக்க வேறொரு நூலின் தேவையிலே, குரிடன் (அவலது விளக்கு) என்ப வெளிச்சத்தினால் தன் குணங் களையும் பிரபஞ்சத்திலுள்ள சகல பொருள்பள்ள குணங்களையும் காட்டுவது போலவே வேதங்களுமாகும் வேதங்களின் உரைகளாவன:—ஜதிரோயம்; சதபதம், சாமம், கோபதம், எனப் பிரமாணங்கள் நான்கு; சிட்சை, வியா கரணம், சந்தசம், கிருகதம், சோதிடம், கற்பம், என வேதாங்கங்கள் ஆறு; ஆபுவேதம், அர்த்தவேதம், தனுர்வேதம், காந்தாவவேதம், என உப வேதங் கள் நான்கு; சாகைகள் ஆயிரத்து நூற்றிருபத்தியேழு; இவைகளையெல்லாம் துணைப் பிரமாணங்களாகக் கருதுகிறேன் அதாவது வேதங்களுக்கு ஓற்ற விருக்கிற வரையிலேயே பிரமாணங்களாகும். அதற்கு மாறுங்காலத்தில பிர யோசனமற்றவைகளே.

3. பாரபட்சமன்னியில் அறவழியை அடக்காததல்; உண்மையை மனோ வாக்குக் காயங்களினால் போற்றாததல்; எசுவர வாக்கான வேதங்களுக்கு விரோத மன்னியிருத்தல்; இவைகளே தர்மமெனப்படும். பாரபட்சத்துட னிருத்தல், மனோவாக் குக் காயங்களினால் உண்மையிலொத்ததல், போற்றுகல்

சசுவர வாகக்கான வேதங்களுக்கு விரோதமாயிருத்தல இவைகளே அதாம் மெனப்படும்.

4. இராகததுவேஷம், சுகதுக்கம், இனபதுன்பம், ஞானம் முதலான குணங்களுடனும் அற்ப அறிவுடன் கூடினதும், நித்யமானதுமானதே ஜீவன்.

5. இயற்கையாய் வேறுபட்டும், மாறான குணம், சுபாவம் இவைகளுடனும் கூடினபடியானால் கடவுளும், ஜீவனும் வெவ்வேறானதே. ஆனால் வியாபய வியாபக சம்பந்தத்தினால் இரண்டும் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அவைகளுக்குச் சமானமான குணங்களுண்டு. பொருளொன்று ஆகாசத்தின் ஆகா வ்விருந்தாலும் அதிலிருந்து வேறுகவும் தனிமையாகவுமே இருக்கிறது, இருந்தது, இருக்கும். ஆனால் எக்காலமும் ஒன்றாக ஆகாது, அஃதேபோல சசுவரனும் ஜீவனும் ஆகும். இரண்டிற்கும் உள்ள உறவு வியாபகவியாபய சம்பந்தமேயாகும். தகப்பன் பிள்ளையைப் போலாம். இது உபாதிக்கிறது, அது உபாதிக்கப்படுகிறது.

6. ஈச்சுடன், ஜீவன், உபாதான காரணமான பிரகிருதி இம்மூன்றும் அநாத், நித்தியமானது. இவைகள் எப்படி நித்தியமோ அப்படியே இவை களுடைய குணகர்மஸ்வபாவங்களுமாகும்.

7. சமயோகத்தின் பயனாக விளையும் பொருள், குணம், சுபாவம் முதலியவைகள் வியோகத்தினால் விலகிவிடும். ஆனால் சமயோகத்திற்குக் காரண மாயிருக்கும் சுகதி எக்காலமும் அநாதியானது. அது சமயோகத்திற்கும் வியோகத்திற்கும் காரணமாக யிருந்து கொண்டேயிருக்கும். சமயோகம், வியோகம், ஆக்சல் அழித்தல முதலானவைகள் முறையே அநாதியாக நடந்து வருகின்றன.

8. வெவ்வேறான பொருளை ஞானத்திற்கும் புத்திக்கும் ஏற்றவாறு கவனநிருப்பதினால் ஏற்படும் விளைவே சிருஷ்டி.

9. ஈச்சுரனிடத்திலுள்ள படைக்குக தன்மையை இயற்கையாய் உபயோகிப்பதே சிருஷ்டியின் கோக்கமாகும். “கண்களினால் யாது பயன்” என்று வினாவுங்கால் “உணமையாகவே பார்ப்பதற்கு” எனப்பதுபோலவே இவ விஷயத்திலும். கடவுள் படைக்குக் தன்மையைப் பிரயோகிக்கவும், ஜீவன் களுடைய காமாருசாரம் பலாபலன்களை யனுபவிக்கவும் பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டிக்க வேண்டியது அவசியம்.

10. பிரபஞ்சம் படைக்கப்பட்டது. படைத்தவா மேற்சொன்ன ஈச்சு வான். பிரபஞ்சத்தின் கண் காணப்படும் அமைப்பையும், விதைமுதலானவை களை மூலமான இடப்பொருள்கள் சுயமாகவே ஏற்றவாறு சேர்ந்துகொள்ள சக்தியுடையவாதையும் கோக்குவார்களே சிருஷ்டி. காத்நாவின தேவை தெளி வாகும்.

11. நடத்திற்குக் காரணமுண்டு. பாபத்திற்கு இருப்பிடமான இதுவே அவிததைதாகும். இதுவே கடவுள் என்ற பிறபொருளை உபாதிக்கவும், அஞ்

ஞானத்தை விளைவித்து அதன் பயனாகத் துகடத்தையும் துன்பத்தையும் தரும். இதிலிருந்து எல்லாரும் விலக முயலுவதால் பாதமென்ற பெயர் உண்டாயிற்று.

12. பறபல துன்பம் துக்கம் முதலியவைகளிலிருந்து மீதி விடுதலையடைந்து சர்வவிபாபியான ஈசக்காவலிடத்திலும் அவனுடைய சிருஷ்டியிலும் நினைபஞ் செய்த காலம் வரையில் திருபதி யின்பத்தை யனுபவித்து ஆனந்த மடைந்த பின்னர் சுயரூபத்தில் உலகத்திற்குத் திரும்புவதுமே முக்தியாகும்.

13. முகதிக்குச் சாதனங்களாவன:—யோகடீயாசம, தர்மானுஷ்டானம், பிரம்மச்சரிபாடீயாசத்தினால் அறிவைப் பெறல், அறிவாளர், புத்திமான இவர்களுடைய சேர்க்கை, மெய்ஞ்ஞானவாசை, கல்லைண்ணம், புருஷப் பிரயத்தினம் முதலியன.

14. தாமவழியில் பெறுவது அர்த்தம் (பொருள்). மாறானவழியில் பெறுவது அனர்த்தம்.

15. தாமம் அர்த்தம் இவைகளினால் விளைவதே காமம்.

16. குணகர்மஸ்வபாவப் பிரகாரம் வருணாசிரமத்தை யறிகிறேன்.

17. சுபகுணகாமகவபாவத்துடன் கூடினவனாயும் பாரபட்சத்திலிருந்து விலகினவனாயும் நீதிநெறி வழியே பெற்றோர்களைப்போல பிரஜைகளிடம் நடந்துகொண்டு அவர்களுடைய அபிவிருத்தியைப் பெருக்குவதிலேயே பிரயாசைப்படுகிறவனாய் மிருப்பவனே அரசன்.

18. சுத்தகுணகர்ம ஸ்வபாவத்துடன் கூடினவர்களாய் பாரபட்சமற்று அறவழியைக் கைபற்றி நிற பிரஜைகளுடையவும் அரசனுடையவும் சுரத்தைப் பரப்புவதிலேயே கருத்து கொண்டு இராஜத்துறோகமில்லாதவர்களாய் பெற்றோரைப்போல் அரசனைப் பணித்து நடக்கிறவர்களை பிரஜைகள்.

19. தீர விளங்க ஆலோசித்து எச்சமயத்திலும் உண்மையைக் கைக்கொள்ள பேராவல்கொண்டு அநியாயத்தை யழித்து நியாயத்தை நிலைநிறுத்தி தன்னுயிரைப்போல் மன்னுயிரை நிலைப்பவனேயே நீதிமான என்று எண்ணுவேன்.

20. அறிஞர்களை தேவர்கள். அறிவிலிகளை அசுரர்கள், தீயபாபத்தை மதிக்கிற தீயோர்களை பிசாசுகள். குணவேஷதாரிகளை இராகுசாகள்.

21. அறிஞன், பெற்றோர், ஆசாரியன், அதிதி, நீதிமான், அரசன், தாமதமர், பதிவிரதை, ஏகபக்னிவிரதன் இவ்வினமானவர்களை மதித்துப் பூஜை செய்வதே தேவபூஜையாகும். இதற்கு மாறாய் இவர்களுடையவும் ஏனைப் மூர்த்திகளையும் பூஜிப்பது அதேவ பூஜையாகும் ஷட்வாகனைப் பூஜிப்பதே ஏறநல, வேறுபாடு விரற்ற சுட வகளைப் பூஜிப்பது ஏர்காததே.

22. அறிவு, ஞானம், அறவழி, தன்னடக்கம், முதலானவைகளைப் பெற எது துணையா யிருக்கிறதோ, எதனால் அறிததை முதலான குற்றங் குறைகள் நீங்குகிறதோ அதுவே கிட்சை (பயிற்ச்சி).

23. பிரமமா முதலான இருடிகளால் ஆக்கப்பட்ட ஐதீரேயம் முதலிய பிரமாணக் கிரகதவகளைப் புராணமாம். கலப்பம் காதம் (கதை) காரகமலீ (சரிதை) முதலானவைகளிலியே உண்மையான இதிகாசம் கிடைக்கும். புராணங்களென்பது பாகவதம் முதலானவைகளாவன.

24. துணைப் கடலைத் தாண்ட துணையா யிருப் பிற தீர்த்தம். எனவே அவைகளாவன:—மெய்யுரைத்தல், அறிவு வளர்ச்சி, கலவோருடன இணங்கல், இயம்பியமங்களைப் பழகுதல், யோகப்பிரயாசம் செய்தல், புருஷப் பிரயத்தினம், அடக்கம், மனக்கட்டு, பெருந்தன்மை, விஞ்ஞானவாராய்ச்சி, உதார குணம் ஆகியவைகளே. அறிவினிகள் அழைக்குட கிரகங்கள், கதிகள், ஓடைகள், முதலானவைகள் துன்பக்குழியும் பயங்கரப் பள்ளமுமேயாகும்.

25. பூவண்ணைப் பிரகாரம் விளையும் விதியெனப்படுபவைக்கு விடுதலுச் சமமாயிராமல் கறுகறுப்புடனிருத்தலே சிறந்தது. ஏனெனில் மறுபிறப்பில் காமங்களைத் திருத்தி அதுவே யனாகிறை பிரயத்தினமன்னியிருப்பது யாவற்றையும் கெடுத்துவிடும். எனவே குருட்டுத் தலைவிதியைக் காட்டிலும் இப்பிறப்பில் செய்யும் கர்மங்களை சிறந்தது.

26. பிறருடைய இன்பதுன்பம் உபநஷ்டம் முதலியவைகளை இரக்த அடன போகி, குணங்களுக்கற்றவாறு அறிவதினையே மனிதனின் சிறந்த கபாவம் வெளிபாகும். இதற்கு மாறானது வெறுக்கத்தக்கதே.

27. எதினால மனோ வாக்கு காயம் மூன்றும் மேம்படுகிறதே அதுவே சம்ஸ்காரம். தொட்டிலிலிருந்து கடுகாவலையிலுள்ள சமஸ்காரங்கள் 16, இவைகளை மனிதன் நடத்தியே தீரவேண்டுமென வெண்ணுகிறேன். இறந்த வர்களுக்குத் தகனத்திற்குப்பின் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது.

28. தருதிகளுக்குத் தக்கவாறு அறிஞர்களை அபிராணித்தல்; தொழில் முறை; சிறபசாஸ்தரம்; இசையளம் முதலானவைகளைப் பரிசுசி செய்து பயன்படுத்திக்கொள்ளல்; கலையறிவை யூட்டுதல்; அக்னிமோத்திரத்தினை மூலமாக வாடி, வானம், மழை, காற்று முதலியவைகளையும் பரிசுத்தமாக்கல்; இவைகளே யாவன. கடமைகளில் சாலசுகிறந்தது இதுவே.

29. சிறந்த குணகர்ம கபாவத்துடன் கடினவாக்களைப் பழைய முறைக் கேற்க ஆரியர் எனவேண்டும் இழிவான குண காமஸ்வபாவத்தையுடையவர்களைத் தஸ்யுக்களெனவேண்டும்.

30. செருஷ்டி முதற்கொண்டு மானிடவாக்கத்தின் பருதயான ஆரியர்கள், தீயகு லகித்தபடியினால் இந்தியாவிற்கு ஆரியவர்த்தம் என்று பெயர். வடக்கில் ஹ்மாலயமலைகளினாலும், கிழக்கில் அட்டக்கினாலும் தெற்கில் கிந்தியபாவத்தினாலும் மேற்கில் பிரம்மபுத்திர நதிகளாலும் சூழப்பட்டிருக்கிறது. இவ் வெகலைக்குள் வாழும் சனங்கள் ஆரியர்.

31. சாங்கோபாங்கமாய் வேதவிததைமைக்கற்று சத்தியாகாசத்தைக் கையாறிப் பரிபாசாசத்தை எவர்க்குக் கொவீர் ஆசாரியர்.

32. சத்திய சிஷையையும் விதையையும் கிரகிப்பதற்கு அநுமனம் அளித்த அடைவதற்கு இச்சையுள்ளவனையும், ஆசாரியரிடத்தில் பிரியத்தை உண்டெண்ணுகிறவனுமே இருப்பவனுமே சிஷ்யன்.

33. தாய் தகப்பன், சத்தியத்தைக் கிரகிக்கச் செய்து அசத்தியத்தை விடச்செய்கிறவன் இவர்களே, குரு.

34. தன்னைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு நன்மை செய்து சத்யத்தை உபதேசிக்கிறவர் புரோகிதர்.

35. வேதத்தில் ஒரு பாசத்தையாயினும் அங்கதையாயினும் கற்றுக் கொடுக்கிறவர் உபாத்தியாயர்.

36. தாமதரணியின் பிரகாரம் பிரம்மசரியத்திலிருந்து வித்தைகளைக் கற்றுப் பிரத்தியட்சாதி பிரமாணங்களினால் சத்தியாசத்தியங்களை நிர்ணயித்து அசத்தியத்தை விட்டொழிப்பதே சிஷ்டாசாரம். இத்தகையவாதான் சிஷ்டர்.

37. பிரத்யக்ஷாதி பிரமாணங்களான எட்டையாம் ஒற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.

38. உண்மையைப் பேசுகிறவன் தாமதம், சகலருடைய சுகத்தின் பொருட்டு பாடுபடுகிறவன் ஆபதன்.

39. பரீட்சை ஐந்து வகைப்படும். (i) ஈஸ்வரன் குணகாம ஸ்வபாவம் வேதவித்தை. (ii) பிரத்யக்ஷாதி எட்டுப் பிரமாணம். (iii) சிருஷ்டி கிரமம். (iv) ஆப்தர்களுடன் விவாதம். (v) ஆத்மா வித்தை. இவ்வைந்து பரீட்சைகளினால் சத்யாசத்யத்தை நிர்ணயித்துச் சத்யத்தைப் பின்பற்றி அசத்தியத்தை ஒழிக்கவேண்டும்.

40. மனிதனின் தூராசாரம் கலக்கம் இவைகளிலிருந்து நீங்கிக் கொண்டு சிரோஷ்டாசாரத்தையும் சுகததையும் விருத்திபண்ணுவதே பரோபகாரம்.

41. ஜீவன் தன்னுடைய காரியங்களைச் செய்வதில் சுதந்திரன். கர்மங்களுடைய பலன்களை அனுபவிப்பதிலோ பரதந்திரன். ஈசுவரன் தன்னுடைய சத்யாசார முதலிய காரியங்களைச் செய்வதில் சுதந்திரன்.

42. தடையல்லாத சுக விசேஷங்களை அனுபவிப்பதும் அதற்குத் தகுந்தவைகளைப் பெறுவதுமே சுவர்க்கம்.

43. துன்பங்களை அனுபவிப்பதும் அதற்கு வேண்டியவைகளைச் செய்வதுமே ரகம்.

44. சாரததுடன் உலகில் ஜீவன் பிரவேசிப்பதே (பிறப்பு) ஜனமம். காலகணக்கில் இறந்தகாலம் நிகழ்காலம் வருங்காலம் எனப் பிரிக்கப்படுகிறது.

45. ஜீவன் சரீரம் இவைகளுடைய சமயோகம் பிறப்பும் வியோகம் இறப்பும் ஆகிறது.

46. வியாயப் பிரகாரம் பகிரங்கமாய் பரஸ்பர சமமதத்துடன் சம்பந்தம் செய்துகொள்ளுவதே விவாகம்.

47. புருஷன இறை காரணத்தினாலே அல்லது பெய்சுகம் முதலிய ஸ்திரீ ரோகங்களினாலே, பெண் தன் வர்ணத்தில் அல்லது உயர்த்த வர்ணத்திலுள்ள புருஷனுடன் சிறிதுகாலம் மகாபேறுக்காகச் சேர்ந்திருப்பதே நியோகம்.

48. ஞாபகமிருக்கவேண்டி குணங்களைப் பாடிய புகழ்வது ஸ்துதி; அதனால் அனபும் அதையொத்தன்மைகளும் மிளிரும்.

49. உயர்பிரயத்தினத்தினால் கைகடர்த அறிவு முதலிய வரங்களைக் கெழ்பா தே பிரார்த்தனை இதனால் விளைவது பிரபிராமம், வணக்கம், சாதே இவைகளே.

50. சகவரணுடைய குணமும் உபாயங்களைப்போல தனது குணமாக ஸ்வபாவங்களைப் பரிசுத்தமாகச் செய்துகொண்டு அவரைச் சாவ வியாபியாக வெண்ணி, சகவரனின் சமீபத்தில் தானும், தன் சமீபத்தில் சகவரனும் இருப்பதை யோகப்பிரயாததினால் பிரததியாட்சம் செய்து கொள்வதே உபாசனை. இதனால் அறிவைப்பெற மனம் இடங்கொடுக்கும்.

குணங்களைக் கற்பித்து பிரார்த்தனை உபாசனை செய்வது சருணோபாசனை. அனீசுவர குணங்களிலிருந்து அவரை வேறுபடுத்திக் கூறுவதே நீரூணோபாசனை. தர்மகுணங்களை பெறக்கோருவதே சருணோபாசனை; தீயகுணங்களைத் துலைக்கக் கடவுளருளைக் கோருவது நீரூணோபாசனை. கடவுளின் பரிசுத்தத்தின் பூரண உபயோகத்தை சருணோபாசனை. கடவுளுடைய வியாபத்திற்கும் அருளுக்கும் அடிமையாய் கிடப்பதே நீரூணோபாசனை.

என்னுடைய புஸ்தகங்களிலும் சத்தியார்த்தப் பிரகாசம், இருக் வேதாதி பாஷ்ய பூமிகை முதலானவைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ள இவைகளே எனது கொள்கை. மெய்யுரைத்தல், பொய்பேசாதிருத்தல் முதலிய தத்துவங்களை யொத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் பலமதப் பிரிவினைகளுடைய சண்டை களை வெறுக்கிறேன் ஏனெனில் அதன் பயன் வினை போபமும் மதத்தின் பெயரால் முரட்டுத்தனமான சித்தாந்தங்களுமே. எனவே எனது வாழ்வேளின் கோக்கங்களாவன:—மனோவாகு எண்ணங்களில் சத்தியத்தை நிலவச் செய்தல்; சமயசொக்கை; ரஸ்பர பகையொழித்தல்; சேசபாவத்துடன் தாங்கித்தல், மானிட குணமதனைக் கெடாமததற்குக் கீழ்ப்படிந்து பொது னன்மையை வளர்த்தல், சர்வவலவமையுள்ள பாராதமாவின் அருணையினாலும் அருளாலும் ஆபதானுடைய உதவியாலும், எல்லா சனங்களும் சலபமாகவே தாராளத்த காமமோட்சகதைப் பெற்று அதன் பயனாக எல்லாரும் சிறந்து விளங்கி இன்பமடைய வேண்டி “இச்சிவதார்த்தங்கள் சகல பூகோளத்திலும் சிக்கிரமாகவே பரவவேண்டும்” —ஓம்—சாந்தி—சாந்தி—சாந்தி.

சுருதிகை.

அத்தியாயம்.	பக்கம்.	அத்தியாயம்.	பக்கம்.
அக்ஷரேஹோத்திரம்	4 116	சுகாவர ஸீருபணம்	7 46
அக்ஷத்தினர்களை	3 47		
அகிகாரிகளின் கடமை	6 7	உண்மையறியா பக்தனின் கதை	11 32
அதிதி யத்தும்	6 16	உருத்திராட்சம்	11 31
அந்தக்கரணம்	4 116	உபதேசம்	3 58
அபாவம்	9 111	உபமரணம்	3 64
	3 66	உபாசனை	7 55
	3 72		
	3 73	ஓய்வுகான்	13 238
அமெரிக்கா	10 142		
அனந்தகல்பம்	12 173	கட்டாயப்படிப்பு	3 81
அரசன்	6 4		3 43
அரசு உபசேசங்கள்	6 21	கயா சிராத்தம்	11 48
	29	கபீர்பக்தி	11 96
அரகிரை	6 13	கர்ப்பகால ஒழுக்கம்	4 105
அர்த்தாபத்தி	3 65	கர்ப்பகால ஆகாரம்	2 30
அவதாரம்	7 58	கர்ப்பதான காலம்	2 30
		கர்மம்	3 70
ஆகாரம்	10 136		
ஆசாரம்	10 141	கரயநீர்	3 43
ஆசாரிய கடமை	3 61	காலம்	3 68
ஆசிரம விதிகள்	4 100		
ஆத்மா	3 61	கிரகபலன்	11 73
ஆரியர்களின் முன்னேற்றம்	8 99		
ஆஸ்திக ராஸ்திக வாதம்	12 117	குருகுல வாசத்தததுகம்	3 43
		குருபூஜை	11 61
இதிகாசம்	3 65	குடும்பக் கல்வி	2 30
இராஜாக்கள்	13 244	குழந்தைகளைக் காப்பாற்றல்	2 31
இராஜாநீதி	6 42	குழந்தைகளின் பயிற்சி	2 32
இராமனுஜர்	11 35		
இரகாயணம்	2 37	கோசேனர்கள்	11 103
இராமேசுவரம்	11 51		
இம்மரகேசம்	4 107	சரீரங்கள்	9 121

	அத்தியாயம்	பக்கம்.		அத்தியாயம்.	பக்கம்
சந்திரயோபாசனை	3	45	தரதுபத்தி	11	100
சகல இரமணன்	6	32			
சகலபத தலைவர்	6	3	துவாரகை	11	52
சத்தியமொரத்தல	4	109	துரவிகாச குணங்கள்	4	89
சத்திய தீர்த்தம்	11	59			
சன்மார்த்த பேரதனை	2	39	தேவி பரகவதம்	11	30
சரீரத்தின் கானகு பர்வங்கள்	3	53	தேவப் பிரயாணை	11	56
சம்பவம்	3	66	தேவயக்ஞம்	3	47
சமணமதம்	10	145			
சந்திரசி ஆசிரமம்	5	144	கரசியுடைய துருண்டியல்	11	54
			கவதிரவியங்கள்	3	67
சாகம்	3	77	கவினேவேதாந்திகள்	9	109
சாகவியம்	3	82			
			காஸ்திகள்	8	88
சிரத்தம்	11	27	கரகம்	9	130
சிருஷ்டி	8	85	காளாகம்	13	241
சிராவிகள்	12	193	கானக	11	97
			காராயண தரிசிகள்	11	113
சுகதுங்கம்	4	121			
சுகாதார வசசரிக்கை	2	40	நிகண்டி	3	76
சுகந்திரம்	4	141	நியமங்கள்	3	55
			நியாயம்	3	82
சோமனாதபுரம்	11	53	சியோகம்	4	126
சோதிடம்	2	35	சிமித்த உபாதின காரணம்	8	80
ஐயம்	3	44	பக்தமாலை	11	92
			பஞ்சதேவ பூஜை	11	47
ஐதகாமம்	4	106	பாமேசுவரனுடைய சதகாமங்கள்	1	6
					29
ஜீவன்	8	85	பல்வகை தேவம்	4	116
ஜீவனத்தி	9	116			
			பாகவதம்	11	65
தனுராவேதம்	3	78	பாணினி	3	75
தண்டனைகள்	6	36	பாசானகுத்தாரங்களின் இலட்ச	}	4 118
	6	37	ணங்கள்		
தட்சிணம்	11	52	பிதாமகன்	4	114
தந்திரங்கள்	11	49			
சர்ப்பணம்	11	77	பித்ரு பூஜை	11	47
தர்மம்	5	144	பிதருயக்கும்	4	116
தாமஸட்சணம்	5	146			

	அத்தியாயம்	பக்கம்.		அத்தியாயம்.	பக்கம்.
பிங்களம்	3	76	முத்திரை	3	35
பிரசவம்	2	31	முனிவாகனர்	11	35
பிரம்மசரியம்	3	50			
	5	51	முடர்களின் இலட்சணங்கள்	4	123
பிரகலாதன்	11	69			
பிரமணங்கள்	3	62	யமன்	4	113
பிரமண சரீரம்	4	97	யமராஜன்	11	76
பிரமண கடமை	4	100			
பிராணயாமம்	3	45	யாவனாச்சகரியார்	11	35
	3	46	யாசங்கள்	4	110
புத்தர்கள்	8	91	ரிஷிதர்ப்பணம்	4	112
புனர்ஜன்மம்	11	123			
புராணிகள்	9	124	வினாக்கிதர்கள்	11	118
பூதனை	11	70	கவல்ப மதம்	11	105
பூமியின் ஆதரம்	8	103			
பூதவித்தை	2	33	விசிட்டாத்தையதம்	11	36
			விந்தியேகவரி	11	57
			விதகா விவாகம்	4	136
பெற்றோர்களின் உபதேசம்	2	39	விவாக ச-லம்	4	91
பெற்றோர் கடமை	2	41	விவாக சுதந்திரம்	4	94
பைராஜி கோசாலி	5	153	வீரியத்தைக் காப்பாற்றல்	2	37
மதவர்த்தன்	11	117	வைசிய கடமை	4	102
மதம் ஓரது	3	81	வைசிய தர்மம்	4	124
மனது	3	69	வைகுரியும் மந்திரவாதமும்	2	37
மதம் பிரிவினோகன்	11	74	வைதர்மியம்	3	72
மந்திரிகள்	6	10	வைசேஷிகம்	8	84
மறுவிவாகம்	4	125	வைராக்கியம்	9	122
மணங்கள் எண்வகை	4	103			
			ஹரித்துகாரம்	11	55
			ஹவிர்புஜன்	4	112
மாரக்கண்டேய புராணம்	11	67			
மாதர்களும் வேதமும்	3	83	ஹோம மந்திரம்	4	114
மீமாஞ்சம்	3	82	கூத்திரிய கடமை	4	101

பதினான்காவது அத்தியாயத்தின் பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
282	20	யார்—செய்தாரா?	யாருக்காக
283	34	எனவே இது—வார்த்தையாரும்	நீக்கிவிடவும்
284	26	எனவே—ஆகும்.	"
"	35	சொத்துக்களை	வீடுகளை
285	31	மதமற்ற புல்லியர்	நீக்கிவிடவும்
286	21	பொய்களையும், பொருளற்ற, யும்,	"
288	26	துஷ்டர்களை—சித்தமாகிறது.	அநியாயஞ் செய்தவரை கிறார்
291	24	அவர்களை—வருகிறது.	நீக்கிவிடவும்
297	30	உலகத்தில்—கும்	"
"	31	சிறுமை	"
298	6	அறிவிவிகளாலும்	அறிஞர்களாலும்
"	17	மனிதனை—நடத்துக.	அவரும்பிக்கையையதி கரிக்கும்
"	28	பொக்கிரியோடும்	நீக்கிவிடவும்
300	3	திய	பாப
303	14	தூர்	நீக்கிவிடவும்
"	16	ஒழுங்கின்மை	விக்கிரக ஆராதனைக்கு அனுக்.லமானவைகள்
304	13	கொள்ளை—வணம்.	அமைதியைக் குலைப் பதும்
308	19	இங்ஙனம்	இங்ஙனமிருக்க
312	6	யாஜ்ஞ மாஜ்ஞ	காக்கும் மகாக்கும்
313	21	நெறிகளை	தீதை
319	25	முகம்மதியர்கள்	சிறுவர்கள்
320	15	நன்னெறியற்ற	தர்மமற்ற
321	12	மரதோடு	மனிதனுடன்
"	24	நன்னெறி—விதிக்கு.	இவைகளுக்கு
324	10	திய	அதர்ம

Phone 53376.
M. R. JAMBUNATHAN
Radha Nivas, 375, 1st Road
Ekar, BOMBAY-52

